

تصویر ابو عبدالرحمن الکوردی

رومان

ENDESE

نشریه یز چاپ و بازاریابی

به ختیار عهلی شکاری مۆسقیقاره سسپییه ککان

Boşim 2013

PDF 4 KURD

لتحميل أنواع الكتب راجع: (منتدى اقرأ الثقافي)

بو دابه زاندنی جوردها کتیب سه ردانی: (منتدى اقرأ الثقافي)

برای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافي)

www.iqra.ahlamontada.com

شارى مۆسىقارە سىپىيەكان بەختيارەلى

ناوهندی رۆشنبیری و هونهری ئەندێشه
بەڕێوەبەری چاپ و بڵاوکردنەوە: دانا مەلاحەسەن
بەڕێوەبەری هونەری: باسەر دەسام

ناوی کتێب: شاری مۆسیقارە سەبێهەکان

ناوی نووسەر: بەختیار عەلی

بایەت: پۆمان

نۆیشتە: چاپ: سێهەم ۲۰۱۴

چاپخانه: رجایی / تاران

تیراژ: (۱۰۰۰) دانه

نرخ: (۲۰۰۰) دینار

ژمارە ی سێاردن: لە بەڕێوەبەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتییەکان

ژمارە (۲۲۲۵) ی سالی (۲۰۱۳) ی پێداوێر.

ISBN: 978-1-63068-980-3

مالی ئەم بەرھەمە پارێزراوە. بەبێ ڕەزامەندی نووسەر، هیچ کەس و کتێبخانە و چاپخانەیەک لە
ناوێکی وڵات و دەرەوەیدا مالی کۆپیکردن یان لە چاپدانەوە ئەم کتێبە نییە. هەرگەس
مالی ئەمە نییە بێ ڕەزامەندی نووسەر ئەم بەرھەمە یان بەشێکی بەتایە سەر تۆڕی ئینتەرنێت
یان لە شێوی CD و کتێبی خوێندراوەدا بۆ مەبەستی بازرگانی تۆماربەست. بە پێشواڵەشەوه
بۆو بە ڕووی بەرپر سێاردنی یاسایی دەبێتەوه.

ناوهندی رۆشنبیری و هونەری ئەندێشه/ ئەندێشه بۆ چاپ و بڵاوکردنەوە

سێلمانی - شەقامی مەولەوی - تەلاری سێروانی نوێ - نۆمی چوارەم

www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

تیمه هه‌میشه ده‌ژین، نه‌وه‌ی ده‌مریت و به‌سه‌ر ده‌چیت
زه‌مان خو‌یه‌تی.

(ئیریش ماریا پیمارک)

دواهه مین دمرکهوتنی شاروخی شاروخ

سهرهتای ئەم چیرۆکه مان له فرۆکه خانەی سخپهۆله وه له نزیک
ئهسته ردامه وه دهست پێدهکات، سالی ۱۹۹۸ که بۆ دووه مجار ده مویست
بگه پتمه وه بۆ کوردستان. ئەوکات له ناو گه لیك کیشه و گرفتێ گه وری
زیاندا نوقمبوویوم، پۆزگارێک ده ژام به سهختی له دلوه پیکرابووم و
باوه پم به شتیك نه مابوو، هه ره وه هغه یه دا ژنه کم بیهۆ ته لاقنامه یه کی
له دادگاوه بۆ ناردم و نیوان من و ئەو بۆ هه تا هه تایه کوتاییهات. بۆ
چاره سه رکردنی ئەو کیشه یه و سه ره رشتیکردنی مندا له کانم، ده بایه له
پنگای شامه وه بگه پتمه وه بۆ ولات. له بهردهم نوسینگه کانی هیلی ئاسمانی
سووریدا، سێ ریز خه لک جانتا کانیان بارده کرد، من له ریزی دهسته راستدا
وه ستابووم که دهنگیک هاواری لیکردم: مامۆستا... مامۆستا، به ریز، به لێ
له گه ل تۆمه، ئا به لێ جه نابت، به لێ، تۆ کوردیت؟ مامۆستا گیان من
ده تناسم، ئا به هه له دا نه چووم... وانیه، تۆ مامۆستای نوسه ره لی
شه ره فیاریت، وا نییه.. تۆ ئەو نیت؟

کو پێکی گه نچ بوو، سه رتا پای جلی سپی بوو، تی شیرتیکی سپی
«له وانهی یاریزانه کانی گولف له به ریده که ن»، پانتۆلیکی سپی، جووتیک
پیلای بریقه داری سپیشی له پێدا بوو. ریزیک خه لک له نیوانماندا بوو،
ئەو له بهردهم که چه که دا بوو که جانتا کان ده کیشیت، پێده چوو شتیکی
زیادی هه بییت و خانمی هیله هه واییه که بواری نه دات ده رچیت، من هیچی

ئەوتۆم لەگەڵ خۆمدا نەهێنابوو، جانتایەکی چکۆلانە نەبیّت، جلی خەوتن و دەرمانی دان و کەلوپەلی پریشتاشینەکەمی تێدابوو. من گووتم: بەلێ من ئەوم، عەلی شەرەفیارم فەرموو دەتوانم چیت بۆیکەم؟ شتەکان کەمیک ئالۆزگا و ناریک هاتنە بەرچاوم، من کە یفم بەو نەدەهات لەسەفەردا خەلکی ناسیام لەگەڵدا بیّت، لە مندالییەوێ حەزم لەسەفەرە بە تەنیا، پاشان زۆری ئەوانە لەسەفەردا تووشیان دەهاتم هێندە کێشەیان بۆ دروستە کردم یارمەتیا نەدەدام. کوپێکی گەنج بوو، چوار خالی سووری چکۆلانە، وەک ئەوێ پاشماوێ چوار دڵۆپ خوینی زۆر دێرین و کالەو بوویّت لەسەر لاملی بوون، کوپێکی چاوشینی جوان بوو، نەمزانی ناخۆ شتەکانی خۆی لە شوینی بارکربنەکەو پەوانەکرد یاخود نا، پێدەچوو بینینی من کەمیک شپەزەیکرد بیّت، ئاگادار بووم لە پێزەکە هاتە دەری و گووتی: مامۆستا تۆ دەگەریتەو بۆ کوردستان؟ وانییە تۆ دەگەریتەو بۆ ئەوێ؟ من گووتم: بەلێ عەزیزم، بەلێ، من دەگەریتەو بۆ کوردستان.

زەرفێکی سپی دایم و گووتی: ئەگەر دەتوانیّت، ئەگەر بە ئەرک نابێت، ئەم زەرفەم بۆ بەریتەو بۆ ئەوێ، چونکە من دەچم بۆ شارێکی تر، شارێکی زۆر دوورتر لەوێ، هێند دوور کە کەس دەستی ناگات، دەبیّت یەکیک هەبیّت ئەم زەرفەم بۆ بگەیتیتەو کوردستان و بیداته دەست کچیک بە ناوی پەوشەنی مستەفا سەقزییەو. ناوینیشانەکی لەسەرە، ژمارە تەلەفۆنەکەشی لەسەرە.

بەوێدا کورد دەرمان و شامپۆ و پیللۆ و کریمی دەموچاویان لە هەر شت زیاتر لە ئەوروپاوە دەناردەو بە بیزارییەو گووتم: دەرمانی فشاری خۆشە؟ زەیتی قرزە؟ شامپۆی پانتینە یاخود چی؟

سەری بادلو گووتی: نا مامۆستا، نا... ئەمە شتیکی ترە، ئەمە مۆسیقایە، پەوشەنی مستەفای سەقزی مۆسیقاره، قوتابی پەیمانگایە، من

لە ھەموو قۆناغەکان نۆنەم بۆ ناربوو، لە ھەموو قۆناغەکان.

کۆمەڵێک دەفتەری نۆتە و سەدی بوون، ھەموویانی لە زەرەفە کە دەریائێکی گۆتیی تەماشابە، لە ھەموو قۆناغەکانی میژوی مۆسیقا نۆنەم بۆ ھەڵبژاربوو، لە پەنسیانسی «ئەمیلیۆ دی کافالیری» م بۆ ھەڵبژاربوو لەگەڵ «گیۆفانی پیرلۆگی دە پالاسترینا». لە قۆناغی «بارۆک» دەزانم ھەزەری لە «ئەنتۆنیۆ فیگالیدی» ھ، نۆنە یەکی تریشم بۆ ناربوو «ھینری پۆرسیلی» لە کلاسیکەکان «ھایدن» و «مۆزارت» م بۆ ناربوو، لە پۆمانتیکەکان «گیۆشینۆ پۆزینی»، ئا پۆزینی مەزن، کە خۆم زۆر ھەزەم لێتەتی لەگەڵ «میدەلسۆن» و «جۆن شتاينەر» دا، ھەتا لە نۆسەرە مۆسیقییە مۆدێرنەکانیش شتم بۆ ناربوو «بنیامین بریتن» م بۆ ناربوو، «نۆتاتۆس ھاوس» م بۆ ناربوو، «مارکۆس شتۆک ھاوژن» م بۆ ناربوو. مامۆستا شەرەفیار لە تۆ باشترم دەستناکەوت، ئەم شتانە پیاپیترمەو، لە تۆ باشترم دەستناکەوت.

من گۆتیم: ئەگەر ژمارە ی تەلەفونەکی لەسەر بیت، بەچاوان، گرنگترین شت ژمارە ی تەلەفونەکیە.

ئەو گۆتیی: نا گرنگترین شت ئەو یە بیدەیتە دەست خۆی، سەد دەر سەد دانیابیت کە ئەو پەوشەنی مستەفای سەقزییە، گەر دانیانەبویت نەیدەیت، چونکە ئەو شتانە ی ئەو بە تۆی دەلێت زۆر گرنگ، زۆر زۆر. مەسەلە کە ھەر ئەو نییە تۆ کتییی نۆتە و سەدی مۆسیقاکانی بدەیت، بەلکو شتێکی تریشە کە ئەو پێت دەلێت.

من بە سەرسامییەو پرسیم: مەبەستت پاسپاردە یەکی تایبەتی، من بۆ تۆی بھێنمەو یاخود چی؟ بەلام گەر ئەو پاسپاردە یەکی بۆ تۆ ھەبوو، چۆن بھێنمەو؟ چۆن پێت بێم؟ ئایا من بەرێزان دەبێنمەو؟؟

گۆتیی: نا، نا، ھەرگیز، من و تۆ یەکتەری نابیننەو، من دەچم بۆ شارێکی تر، ئەمە ئاھەمین چاوپێکەوتنی من و تۆیە. لێرە بە دواو تۆ

تا هه تاهه تایه من نابینیت.

به که میک په شوکان و نا حالیبوونه وه، لیم پرسى: به لام بلیم کى ئەم
شتانه ی بۆ نارووت؟

گووتى: بلن شاروخى شاروخ، شاروخ مه هدى شاروخ... دلشکاوترین
نه یژهنى دنیا تا پۆزى قیامت.

من ویستم هه ندیک پرسىارى لێیکه م، ده ستى گرتم و گووتى: ئەفسوس
که کاتم نییه. ده بیئت برۆم، ده بیئت برۆم، تۆ نازانیت، مامۆستا چه ند
گرنگ بوو تۆ ببینم، نازانیت چه ند ماوه یه کى کورتم هه بوو، زۆر شتى
گرنگ له سه ر ئەم دیداره ی من و تۆ وه ستاوه، تا ده گه یته وه کوردستان
بیرى لیمه که ره وه، تێگه یشتنى ئاسان نییه، به لام جه لاده تى کۆتر هه موو
شتیکت بۆ پوونده کاته وه، چى پرسىارىکت هه یه، ده توانیت له جه لاده تى
کۆترى بکه یت، من هه یچ نیم، من که پۆیشتم ئیدى نامبینیته وه.

به بیسه برییه وه پرسیم: تۆ ده لێیت چى؟ جه لاده تى کۆتر کێیه؟ من
که س ناناسم به و ناوه وه.

به خه نده یه کى پر نه یینییه وه گووتى: جه لاده تى کۆتر، ئەو کوپه یه که
له شاری مۆسیقاره سپییه کانه وه هاوۆته وه.

گووتم: شاری چى؟

به نارامییه وه نووباره یکرده وه: شاری مۆسیقاره سپییه کان.

له و کاته دا من گه یشتبوومه به ر ده مى ئەو جێگایه ی جانتا چکۆله که مى
لێبارده که م. زه رفى سپى، ئەو سپیپۆشه نه ناسه هه ر به ده ستمه وه بوو،
خانمێک سه یرى پاسپۆرت و بلیته که ی کردم و جانتا که ی کێشاو له سه ر
باندیکى لاستیکى برێژ، په وانیه ی جێگایه کى نادىارى کرد. که بۆردین
کارته که م وه رگرت، ئاوپمدا یه وه ویستم قسه کانم له گه ل ئاغای شاروخى
شاروخدا ته واویکه م، که وه ک شیت و شه وێر ها ته به رچاوم، به لام نه مابوو.
ئەو ماوه که مه ی تا فرینى فرۆکه که له به رده ممدا مابوو، به ر له وه ی بچه

ترانزیتەوه، ھەمووی لە نووی ئەو کۆرە سپیپۆشە گەپام و نەمدۆزییەوه . بەردەمی ھەموو ھێلە ئاسمانییەکان گەپام، چەند کافیتیریا و وردە بازارێکی ناو فرۆکەخانە گەپام، لە ھیچ جیگایەک بەرچاوم نەکەوتەوه . بەر لەوێ بچمە شوینی چێکی پاسپۆرتەکان و دوا جیگای پشکنین، دووبارە ھەموو ئەو زەرفەم دەرھێناوە و تەماشامکردەوه، ھیچ شتێکی تیانەبوو جیگای گومان بێت، شتەکانم پێچایەوه و ژمارەئێ تەلەفونەکەم بە جیا لە دەفتەری ژمارەکاندا نوسی و لە تەنیشتییەوه نوسیم: پەوشەن مستەفا . بە گشتی پێمابوو ئاغای شاروخ یەکیکە لەو کۆردە بەدبەختانەئێ سەفەری درێژو نەبوونی پەناھەندەگی و فشاری غوریەت شتێیانکردەوه . من خۆم دەردی گەرەم ھەبوو، بێتەوێ چیتەر بیریکەمەوه لە سخیپۆلەوه بەرەو دیمەشق سواریبوم . ئەو سەرەتای سەرەتای ئەم پۆمانەبوو کە دواجار لە جیگایە دیکەدا دوور لە زەوی و زەمانی ئاسایی دواپیدايت .

* * *

من دواي گەپانەوهم بە ھەفتەیک، لە دوکانی ئۆستییکەوه تەلەفونم بۆ ئەو ژمارەئێ کرد کە لەسەر زەرفە سپییەکە بوو، کچیکی ئیجگار دەنگ ناسک و ھێمن ھەلیگرت، وەک ئەوێ لە سەرزمینیکی ترەوه قسەبکات، وەک ئەوێ لە خەونیکی قوولدا بێت، وەک ئەوێ مۆسیقایەکی تەلیسمایێ لە دەنگیدا بێت و بێھۆیت بەو مۆسیقایە فریوتبەدات وەلامیدامەوه . من پێمگوت: بەرپێز، من ناوم عەلی شەرەفیار، لە ئەلمانیا دەژیم . پاسپاردەئێکی تایبەتیم بۆ خانم پەوشەن مستەفا ھەيە، دەمەوێت بە شەخسی لەگەڵ ئەو خانمەدا قسەبکەم، ئەگەر گونجاوبێت . خانمە دەنگ ناسکە کە گووتی: بەلێ مامۆستا شەرەفیار، من چاوەڕێدەکرێت... ھەموومان چاوەڕێی تۆ دەکەین؟

به سهرسامییه وه گووتم: بیووره نه مدد زانی هیند په له تانه، باوه پرکه نه مدد زانی، من کیشو گپچه لیککی زۆر له ژيانمدایه، به هر حال گهر ئیستا ناماده بن، من هر ئیستا ده توانم شته کان بگه ینمه دهستان. گهر ناوینشانی خۆتم یدهیتی، ئیستا تاکسییهک ده گرم و ینم.

خانمه که گووتی: نا مامۆستا، ئیمه چاره پرسی خۆت ده که ین، ئیمه چاره پرسی به پزیزتان ده که ین، به تایبتهت جه لادهتی کۆتر.

جاریکی تر به سهرسامییه وه پرسیم: ئاه خوای گه وره، جه لادهتی کۆتر کییه؟ من هه مه و نیمه زهر فیکم بۆ تۆ هیناوه ته وه، کاتیکی زۆر که مم هیه، شه و پۆز به پزیکای دادگا و تاپۆر نه مسه ره و سه ره وه، ده مهوریت خانم... ده مهوریت... به لام خانم پیمبلێ ناغای جه لادهتی کۆتر چی له من ده ویت؟

دهنگه که به هه مان هینمی و ناسکی خۆیه وه، بن په شۆکان گووتی: ده زانی نه هه موو ده زانی نه که تۆ چه ند سه رقالت، به لام شتیکی نیجگار گرنگه، حیکایه ته که شتیکی پر نه ینیه، تیده گه یت مامۆستا، ئیمه هه موومان پیشت رکته یه کانی تۆمان خویندۆ ته وه، هه موومان، نه وه بریاریکی به کۆمه ل بوو، تۆ ته نیا که سیکی ده توانیت بینوسیت... ته نیا که سیکی.

من پیاویکی بیسه بریووم، خه لکانیکی زۆر منیان به باشتین نوسه ری نه و زه مانه ده زانی، به لام ده بیت بلیم که نه وکات له حالیکدا نه بووم بیر له نوسین بکه مه وه، نوسین مایه ی هه موو ده رد و به لا گه وره کانی ژانی من بوو، ئاه... بوه ستن زۆر نوسه ری تریش هه ن وایان گوته وه، به لام کهس به نه ندازه ی من ده ردی له نوسین نه بینیه وه، پتر له شهش مانگ بوو هیچ نه نوسیو، هینده ی قه له مم ده گرت به ده ستمه وه، کاره ساتیک له ژيانمدا روویده دا، هینده ی کتیبیکم ته واده کرد شتیکی تراژیدی پۆحمی هه لده ته کاند. نا باکم به و جنیو و زۆریانه نه بوو که له وسه رده مه دا پۆژنامه کان له سه ر من بلایانده کرده وه، پیموایو هه موو تیکستیکی گه وره

هەمیشە کۆمەڵێک نوژمنی گەمژەیی هەیه، منیش پۆزێک لە پۆزان لەو
نوسەرانه نەبووم خەڵکی گەمژە بەتەرسێنن، بە پێچەوانەو هێزی خۆم
لەو دا دەبینی کە توانایەکی سەرسوڕهێنەرمان تێدا یە بە پیاوانی بێدەماخ
پێشکەتم و لەسەر ئیشکردنی خۆم بەردەوام بۆم. بەلام هێدی هێدی نووسینم
وەک پێگایەکی دەبینی بەرەو مەرگ.

بە کەمێک کە مەترخەمی و گالته جارییەو گووتم: ئەها خانم، دەترسێم
تۆش لەوانە بیت، کە ژوانی خۆیانم بۆ دەخەنە سەر دووپەرە و پێم دەڵێن،
ئاغای شەرفیار بمانکە بە پۆمان، بمانکە بە چیرۆکیکی خۆت، عەزیزم
گەر مەسەلەکە بەوجۆرە یە لە بیریکە، چونکە من وازم لە نووسین هێناوە،
چاکتر وایە چیرۆکنوسیکی تر بدۆزیتەو. تێناگەم ئەو دەرە چییە
بلاو بۆتەو، چما چی بوو و هەموو خەڵک لە ناگاو دەیانەوێت بێن بە
پالەوانی چیرۆک؟

کچەکە بەسەبریەکەو پێکەنی و گووتی: مامۆستا دەبێت بە هێمنی
قسەبکەین، هەموو دەزانیان ئاسان نییە مۆفێک پازیبکەیت کتێبێک
بنوسیت، هەموو دەزانیان. بەلام...

من زۆر ئارەزووی قسەکردنم نەبوو، هەناسە یەکم هەڵکێشاو کەمێک خۆم
ئارامکردەو و گووتم: خانم، بە هەرحال کە شتەکانم بۆ هێنایت، دەتوانین
زیاتر قسەبکەین... دەتوانیت هەموو شتێکم بۆ پوونیکەیتەو، مەترسە، من
گوێگرێکی باشم. هەمیشەش بەمجۆرە بێسەبر نیم.

لای نوو پۆز لەو پەيوەندییە بۆ یەکەمجار جەلادەتی کۆتەرم بینی.
دیارە هێشتا نۆزوو چیرۆکی چاوپێکەوتنی خۆم و جەلادەتی کۆتەرتان
بۆ باسبکەم، کە بە جۆرێک لە جۆرەکان دەکەوێتە ناوەراستی ئەم
پۆمانەو، بەلام وەک سەرەتا دەبێت بڵێم کە ئەم پۆمانەیی ئەمڕۆ ئێو
دەیفۆیننەو، بەرەمی ئەو چاوپێکەوتنە خەیاڵی و سەیرەبوو کە چەند
سالیێک لەمەوێر لە نیوان من و ئەو کوڕەدا پوویدا، کە ئەو سەردەمانە

له نیوان کۆمهڵیک جیهانی جیاواز جیاوازدا له گهرمهی هاتوچۆدا بوو. من له گهڵ هه موو بیکاتی و دهرده سه رییه گهرهکانی ژیانمدا، بواجار ده بایه کتیبیکێ تر بنوسم، ئه وه یه که مجاریوو قه بوولیکه م کتیبیک بنوسم پالنه وانه راسته قینه که ی بناسم و بینیبیتم، قه بوولیکه م پۆلی خۆم وهک نوسهر کورتبکه مه وه و ده سه لاتیکێ زۆر بدهم به یه کیک له پالنه وانهکان. ته نیا شتیک ئیستا پتویسته بیزانن ئه و پیکه وتنه سه یره یه که له سه ره تاوه له گهڵ جه لاده تی کۆتردا به ستم، ئه وه ی من مافی ئه وه م هه بیئت، به شیکێ حیکایه ته که بگێرپه وه، مافی ئه وه م هه بیئت له وه به شانه دا که ئه وه ده یگێرپته وه ده سکاری دا پستن و شیوازی حیکایه ت و سروشتی زمان بکه م. مافی ئه وه م هه بیئت له کویدا ویستم من بیه به حیکایه تخوان، ته واو وهک شانوگه رییه ک که ده ره ی نه ره که ی خۆی له نیو شانوگه رییه که دا ده بیته ئه کته ر و حیکاتخوان. بواجار من و ئه وه به شیوه یه ک له شیوه کان ئه م کتیه مان به شکرد... ئیستا دلنیا م هه مووتان ده پرسن، جه لاده تی کۆتر کیه؟ چ جۆره مۆفیکه؟ چ جۆره ژانیک ژیاوه شایسته بیئت مروف بیکاته پۆمان؟ چاکتر وایه له سه ره تاوه خۆم هه موو شتیکتان بۆ بگێرپه وه.

کتیبە یەكەم

(به حیکایه تی عه لی شه ره فیار)

وئبوون له شارێکی خهیاڵیدا له باشوور

له ناوهراستی ساڵی ۱۹۷۰ دا، دواى شهش مانگ له له دایکبوونی جەلادەتى کۆتر، خاتوو «مەریەم فەیزی» بە نەخۆشییەکی نەزانراو کۆچی دوايیکرد. پێدەچیت بەشێک له هۆی مردنەکی بگه‌پتەوه بۆ ئەو دەرد و مەراقە زۆرەى دواى جیابوونەوهی له هەردوو کۆرەکی تووشی هاتوو. بە سۆنگەى هەر شتێک بێت، باوکی جەلادەتى کۆتر، دواى شەپێکی درێژ و بیحاسل لەگەڵ خزانى خۆیدا، سویندێکی گەوره دەخوات که تامردن نەهێڵێت مەریەم چاوی بە دوو کۆرەکی بگه‌وێت. سویندێکی بێرەحمانە که دەبێتە مایەى مردنى خانمێکی ناسک که شایستەى جۆره مەرگیکی لەو چەشنە نییه. که مەریەم دەمرێت، له گوندێکی دورى سەر سنووردا دەخوێتە ژێر خاک و پاش ماوهیهکی زۆر کورت له بیر دنیا دەچیتەوه. بەوجۆره جەلادەتى کۆتر هەرگیز دایکی خۆی نابینیت، ژنێک که سەفەریکی کورت بەسەر زەویدا دەکات و دەمرێت، بێتەوهی وێنەیهکی چکۆلەنەش دواى خۆی جێبهێڵێت. بەلام پێدەچیت ئەو ژنە که ژيانمێکی وا کورت و ناچیز ژیاوه، ئیرادەیهکی قوولێ له مێدالە چکۆلهکی خۆیدا جێهێشتبێت، ئیرادەیهکی ئاسنین بۆ پەپنەوه له مردن و پزگاریبون له فیل و تەلە و مەکره کوشندەکانی. ئیرادەیهک هێدی هێدی له ناو پەوتی ئەم پۆمانەدا زیاتر و زیاتر ئاشکرا دەبێت، بە جۆریک مەرۆف له کۆتاییدا وهسوسه و خهیاڵی ئەوهی لادروست دەبێت که له نێوان مردنى

بێدهنگ و تراژیدی خانمی مەریه‌می فەیزی و توانای جەلادەتدا لەسەر برینی سنوورەکانی مەرگ و گەرانه‌وه‌ جوۆره‌ پە‌یوه‌ندییه‌ک هە‌بێت، کە نه‌هێنیه‌کە‌ی لە‌ده‌ره‌وه‌ی ده‌سه‌لات و توانای ناچیزی ئێمه‌یه‌ له‌سەر ته‌فسیر.

ده‌بێت ب‌لێم جە‌لادەت کە نزیک‌ی ده‌ ساڵ له‌ براکە‌ی مندال‌تەر، له‌گە‌ڵ مردنی دایک‌یشیدا مندالییه‌کی ناخۆش نه‌ژیا، له‌ ژێر چاوه‌‌دێری باوکی و برا گه‌وره‌که‌یدا، کە له‌ ته‌مه‌نی حه‌فده‌ ساڵیدا ژنی هێناو که‌وته به‌‌پۆه‌بردنی دوکانیکی گه‌وره‌ی ئارده‌فروشی، تا نه‌ندازه‌یه‌ک مندالییه‌کی بێگه‌رد و که‌م غه‌می هه‌بوو، به‌ جوۆرێک م‌رو‌ف ده‌توانی‌ت ب‌لێت سالانی سه‌ره‌تای ژیا‌نی به‌راورد به‌و تراژیدییه‌ سه‌یر و گه‌ورانه‌ی دواتر هاتنه‌ پرێگای خۆشترین و باشترین پۆژه‌کانی ژیا‌نی بوون. تا ته‌مه‌نیشی بوو به‌ ده‌ ساڵ جگه‌ له‌ پوداویکی سه‌یر و ترسناکی ئوتومبیل شتیکی تراژیدی ژۆر گه‌وره‌ له‌ ژیا‌نیدا پوینده‌دا. به‌لام دوا‌ی مردنی باوکی گه‌له‌ک غه‌ریزه‌ی شه‌یتانی و شه‌پانی له‌ سو‌هه‌یله‌ی براژنی‌دا ده‌رکه‌وت، کە تا ئه‌و کات شار‌دراوه‌ و نه‌‌بینه‌را‌وبوون. هه‌موو کێشه‌که‌ پە‌یوه‌ندی به‌و فلووته‌ چکۆله‌یه‌وه‌ هه‌بوو کە جە‌لادەت له‌ ته‌مه‌نی هه‌شت ساڵیدا له‌ هه‌لومه‌رجیکی سه‌یردا له‌ مردوویه‌ک بۆی مایه‌وه‌ . فلووتیکی سپی بوو، له‌ مامۆستا «سه‌رمه‌د تاهیر» به‌جێما، ئه‌و پیاوه‌ی دراوسێ م‌الیان بوو، پیاویکی باریکی پ‌یش در‌ژ، کە به‌رده‌وام له‌ حه‌وشه‌که‌ی خۆیاندا له‌ ژێر دره‌ختێکدا داده‌ن‌یشت و فلووتی لێده‌دا. یه‌ک دارتووی گه‌وره‌بوو، ژۆر گه‌وره‌بوو. مامۆستا سه‌رمه‌د به‌رده‌وام له‌ ژێر ئه‌و دره‌خته‌دا داده‌ن‌یشت و مه‌ستانه‌ مۆسیقای لێده‌دا. جە‌لادەت له‌ شه‌ش سالییه‌وه‌ به‌رده‌وام ده‌چووه‌ سه‌ر په‌یژه‌یه‌ک و له‌سه‌ر دیواری نێوان هه‌ردوو حه‌وشه‌که‌یان داده‌ن‌یشت و گوێی له‌ مۆسیقا ده‌گرت. مامۆستا سه‌رمه‌د هه‌رکاتێک فلووته‌که‌ی دابنايه‌، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بچوکی بۆ جە‌لادەت ده‌گرت و پ‌الیده‌دایه‌وه‌ به‌ کورسییه‌که‌یه‌وه‌ و چاوی لێکده‌نا. کەس بیرى نایه‌ت مامۆستا سه‌رمه‌د جارێک قسه‌ی له‌گە‌ڵ جە‌لادەتی مندال‌دا

کردبێت، پەيوەندی ئەو دووانە ھەرگیز لە سنووری ئەو زەرەخەنەيە تێنەپەرسو، کە سیش بیری نایەت ئەو پیاوێ جگە لە پورێکی پەککەوتە کەسی تری ھەبووبێت. بەیانێیەک خەڵکانێک لەسەر ھات و ھاواری پورە پەککەوتەکەي بە ناگاھاتنەوێ کە وەک شیت پەرسبوو ناوھەراستی کۆلانەکە و لە خۆیدەدا، ئەو بەیانێیە درواستێکان مامۆستا سەرمدیان بە خنکاوی لە دەستێک بیجامەي سێیدا «سپی وەک سێیتی کفن» بە دار تووھەکەوێ دۆزییەوێ. پەتێکی ئەستووری ھەلواسیبوو، بە برۆ و قەناعەتێکی بە ھێزەو، بە ئیمانێکی نەپساوێ بە مەرگ، بێ ھیچ ترس و دوودلییەک خۆي کوشتبوو. تاکە شتێک لە دواي بە جێمايێت ئەو فلووتە سێییە بوو، کە بەر لە مردنی لە زەرفێکی تاییەتیدا پێچاوبوویەو و بە دەستوخی تێکی جوان لەسەری نوسیوو «ئازیزان، تکایە ھەر کە سێک لاشەکەي منی داگرت، ئەم فلووتە بدات بە جەلادەتي بچکۆلە، کوپە چکۆلەکەي کاک «ئیسماعیلی کۆتر» ی درواستیمان». سەربوو موفتیک بە جۆرە وەستێتیکی وەھا کۆتایی بە ژانی خۆي بھێنیت. بەلام لەو سەیرتر ئەو بوو کە بۆ یەکەمجار فلووتەکیان دایە دەست جەلادەتي بچکۆلە راستەوخۆ دەیتوانی ئاوازی قەشەنگ دەر بھێنیت، ھێندەي لیوی دنا بەو ئامیزەوێ موسیقاییکی جوانی لێدەھاتەدەرئ کە ھەر لەو کاتەوێ خەڵکانی سەر سەمەدەکرد. توانای مندالەکە ئەو کات بە تەواوێ دەرکەوت کە دواي مردنی مامۆستا سەرمەد تاهیر بەردەوام لەسەر دیوارەکە ئەو ئاوازانەي عەزفە کردەوێ کە بەر لە مەرگ مامۆستا سەرمەد ژەنیبوونی. بەھەرێ موسیقی مندالەکە بە جۆرێک سەرسوڕھێنەر بوو، باوکی ھەر زوو خستیێ کۆرسیکی تاییەتي موسیقاو، کە لەو سەردەمدا یەکەمجار بوو جۆرە کۆرسیکی لەو چەشنە لەو شارەي ئێمەدا دەرکرایەو. لەو کۆرسەوێ ناوبانگی جەلادەتي کۆتر وەک مندالێکی بە توانا بلایبوو، کاتێک لەگەڵ تیبێکی موسیقاشدا تووشی کارەساتێکی گەورەبوون، ئەو وەک تەنیا مندالی زیندوو لە تراژیدیایەکی

گه‌وره شوینی موحیه‌ت و سۆزی خه‌لک بوو، که ماوه‌یه‌کی کورت بیبه‌هانه وه‌ک پالّه‌وانیکی نه‌ته‌وه‌یی ته‌ماشایانده‌کرد، نه‌و کات تیپیکی مۆسیقای مندالانی کوردی بیتوانیبایه له میتۆپۆلی داگیرکه‌ره‌کاندا بچینه پیشبهرکێوه، وه‌ک فه‌تحیکی نیشتمانی سه‌یرده‌کرا. مردنی هه‌موو هاورپێکانی ناویانگێکی زیاتری بۆ جه‌لاده‌تی مندال دروستکردبوو که تاکه که‌سیک بوو له‌سه‌ر زه‌مینی مردن گه‌رابوووه‌. به‌لام دواى ئه‌و پوداوه، پله‌ی ته‌نهاى و غۆریه‌تى ئه‌و منداله گه‌یشه‌ ئاستیکی ترسناک. له‌و کاته‌شه‌وه به‌ جۆریکی سه‌یرتر ژيانى بۆ مۆسیقا ته‌رخانکرد، زۆریه‌ی ئامیره‌کان فیروو، شه‌و و پۆژ له‌ تۆماریکی بچوکه‌وه گوێی له‌ سۆناتا و سه‌مفونیاکانی دنیا ده‌گرت، به‌ بیستن ده‌یتوانی په‌نجه‌ی عازفه‌کان له‌ یه‌کتر جیا‌بکاته‌وه، ده‌یتوانی هه‌موو مۆسیقاره گه‌وره‌کانی دنیا و ئاوازه‌کانیان له‌ دووره‌وه بناسێته‌وه. به‌لام ژيانى جه‌لاده‌ت له‌ مندالییه‌وه خاڵی نه‌بوو له‌ هه‌ندێ شتی سه‌یر. سه‌یرترین شتی که‌ سه‌ره‌تای هاوده‌می و هاورپێتى بوو له‌ گه‌ل گه‌نجیکی دیکه‌دا به‌ ناوی «سه‌ره‌نگ قاسم». پۆژیک له‌ پۆژان له‌ ته‌مه‌نی سیازده‌ سالی‌دا کاتی که‌ جه‌لاده‌تی کۆتر له‌ دوکانی ئارد فروشییه‌که‌ی باوکی له‌ به‌ر ده‌رگا له‌سه‌ر ته‌نه‌که‌یه‌ک دانیشتبوو و شیعرێکی کوردی له‌به‌رده‌کرد، به‌ جۆریک له‌ ناو جیهانی قه‌سیده‌که‌دا نوقمبووبوو، له‌ نا‌کاو ته‌واوی ئه‌و دونه‌یا‌یه‌ی ده‌ورو به‌ری فه‌رامۆشکرد و هه‌موو جه‌نجالی بازار له‌ سه‌ری‌دا وه‌ک کوژانه‌وه‌ی مۆمیک و کپوونی له‌ نا‌کاوی بل‌ندگۆیه‌ک خامۆش بوو، له‌و بێ‌ده‌نگییه‌ گه‌وره‌یه‌دا جه‌لاده‌ت گوێی له‌ مۆسیقایه‌ک بوو، گوێی له‌ ده‌نگی فلووتیکی دووربوو. ئه‌و پۆژه وه‌ک یه‌کێک له‌ شوینیکی نادیاره‌وه بانگی‌بکات، ئه‌و فلووته دووره بانگی‌کرد، کتێبه‌که‌ی داخست و وه‌ک به‌ ده‌م خه‌وه‌وه ب‌روات، دواى ده‌نگی ئه‌و مۆسیقایه‌ که‌وت، شه‌قام به‌ شه‌قام و کوچه به‌ کوچه پۆی، هه‌ندیک گه‌ره‌کی شاری ب‌ری که‌ پێشتر نه‌بیینی‌بوون، هه‌ندیک کۆلانی باریکی ته‌یکرد و به‌ ناو هه‌ندیک کوچه‌ی بێ زێرابدا تێپه‌ری

دواجار لە بەردەم کە لاوێیە کدا وەستا، لە نزیک ئەو کە لاوێیە وە یەکیک لە سەریانێکی بەرز فلووتی لێدەدا، یەکیک تەنیا سەری دیاربوو، کوپێکی قژ زەردی چکۆلەنبوو، پێدەچوو کە میک لە جەلادەتی کۆتر مندالتر بێت. تا مانگ مەلھات، جەلادەت لەو کە لاوێیە دا وەستاو گوێی لە مۆسیقای ئەو مندالە دەگرت کە مەستانە و بێپشوو ئاواز لە دواي ئاواز دلی دەخرۆشان. ئەو پۆژە جەلادەت هیچی نەگووت، بەلام بۆ پۆژیی دوايی بە خۆی و فلووتەکیە وە گەرایە وە بۆ ئەو کە لاوێیە و لەگەڵ دەست پێکردنی مندالە قژ زەردە کدا جەلادەتیش هەمان شتێ و بە هەمان ئاواز دەستی پێکرد. کوپە قژ زەردە کە پاش ماوێیە ک وەستاو لە حەشارگەکی خۆیە وە سەری دەرھێنا و بە زەردەخەنە وە گووتی: برادەر، تۆ فلووتێکی جوان دەرژەنیت، من ناوم سەرھەنگ قاسمە... تۆ چۆنی برادەر؟ بۆ نایەیتە سەری پێکە وە مۆسیقا لێدەین؟

جەلادەتی کۆتر، پێیگووت: من ناوم جەلادەتی کۆترە، گەر تۆ حەزیکەیت، پێمخۆشە پێکە وە مۆسیقا لێدەین.

ئەو وە سەرەتای ھاوڕێتی دوو میردمندالە کە مۆسیقا تا ھاھا تەیا پێکیانە وە گرێدەدات. لەسالی داھا تودا جەلادەتی کۆتر خۆی دەگوازێتە وە بۆ هەمان ئەو قوتابخانەی سەرھەنگ قاسمی لێیە. پێکە وە لە ئاھەنگەکانی قوتابخانە دا چەپلە و ئافەرینی خەلکانێک دەبەنە وە کە لە راستیدا هیچ لە مۆسیقا نازانن، پێکە وە بە ڕێگادا دەپۆن و مۆسیقا لێدەدەن، لە ڕێگای مۆسیقا وە قسە لەگەڵ یە کدا دەکەن، بە شەقامەکانی شاردا دەپۆن و پێکە وە فلووت لێدەدەن، لە ژێر باراندا دەپۆن و فلووت لێدەدەن، شەو ھەر یەکەیان لە سەریان خۆیانە وە لە مسەرەوسەری شاردا دەوێستن و لە ڕێگای مۆسیقا وە لەگەڵ یە کتر و لەگەڵ بالندەکان و ئەستێرەکاندا قسە دەکەن. لەو پۆژانە دا باوکی دەرھێت و سۆھیلە ی براژنی چرنوکەکانی خۆی دەرەخات و لەو شەو پەر مەترسی و کوشندانی شاردا چەندین

جار جه لادەت دەکاتە دەری. لەو شەوانەدا کە هیڤه تایبەتییه‌کانی دەوڵەت بەردەوام لە شاردا هاتوچۆدەکەن و تەقە لە هەموو پۆخەبەرێک دەکەن، هەندێجار جه لادەت شەوان تابه‌یانی به کوچەکاندا دەسوپێتەوه و فلووت لێدەدات. هەندێک شەو دایک و باوکی سەرھەنگ قاسم دەرگای بۆدەکەنەوه و لای سەرھەنگ دەخوێت. بابی سەرھەنگ پیاویکی سەرپووتاوه‌ی چکۆلەیه کە لە خەستەخانە ئیشدەکات، دایکی ژنیکی گەنجتر و جوانتره کە نیگایه‌کی پڕ سۆزی ههیه، بە‌لام چاوانی هەمیشە ترسێکی تێدایه کە مەرۆف تێناگات لە چیه‌وه سەرچاوه‌ی گرتووه. دوو پۆخەبەرن بۆ مۆسیقا دروستبوون، هەردووکیان به جورێکی سەیر لە وانەکانی قوتابخانەدا دەدەنە دواوه به تایبەت جه لادەت کە دەبێتە قوتابییه‌کی نەزان و بێبەهره، بە‌لام هەردووکیان شارەزاییه‌کی بێوێنە لە هەموو ئامێرەکاندا پەیدادەکەن، هەردووکیان شیتانە حەز لە مۆزارت دەکەن. کە پێکەوه به شەقامەکاندا دەپۆن و چاو لێکدەنێن و بە‌دهم پۆیشتنەوه ئاوازه‌کانی لێدەدەن. سەرسامی مامۆستا پیرەکانی مۆسیقا و گەنجانی دیکه‌ی مۆسیقار بۆ خۆیان دەبەنەوه کە وه‌ک دوو دیاردە‌ی بێوێنە لێیانده‌پوانن. پتر لە دوو شیت دەچن نەک لە دوو مۆسیقار، ماوه‌یه‌ک وایان لێدیت لە جل و بەرگی دپاودا دەسوپێنەوه، کەمخۆراکی لاوازیانده‌کات. دایک و باوکی سەرھەنگ کە ترسێکی گەوره‌یان لەسەر ژیان و پاشەپۆژی کوڕه‌که‌یان تیا دروستدەبیت، هەول‌دەدەن به هەر شیوه‌یه‌ک بووه کۆتایی به هاورپێتییه‌ک بهێنن کە پێیان وابوو کوڕه‌که‌یان به‌رهو کاره‌سات و داپمان دەبات نەوه‌ک به‌رهو نیوبانگ و به‌خته‌وه‌ری. تەنیا کەسێک کە کۆمه‌کیانده‌کات ئەو مامۆستا قە‌له‌وه‌پیره‌یه کە به‌رده‌وام کللی هۆلی چالاکی قوتابخانەکانیان دەدات تا لە کاتی پێویستدا لێی بخه‌ون. ئیواران هەموو ئامێرەکانیان دەخاته به‌رده‌ست و دە‌لێت: کوڕم مه‌شقبه‌کن، مه‌ترسن و عەزفبه‌کن، چاو بنوقێنن و عەزفبه‌کن و هه‌قی هه‌چتان نه‌بیت. شەوان پێکەوه تا به‌یانی عەزفده‌کەن، گوێ لە مۆسیقا

ده گرن، هه می شهش وا قسه ده که ن وهک چاوه پوانی که سیک بن له دونیا یه کی تره وه بیت و فیبری موسیقایان بکات. به لام پوژیک ئه و پیاوه موسیقاره قه له و دل باشه له سه ر چاکه کانی خو ی سزاده دریت و ده یگو یزنه وه بو شارو چکه یه کی دوو رو پیاویکی باریکی گورگ پوخسار داده نین که یه که م ئیشی ئه وه یه جه لاده ت و سه ره نگ بکاته ده ری. که له وی ده رده کرین، جه لاده ت شو ئینکی ئه مین و به رده وامی نامینیت پووی تیبکات، جه وده تی برای هه ندیک شه و جیگایده کاته وه هه ندیک شه و ده ریده کات. له قوتابخانه سال دوا ی سال جگه له عه ره بی و ئینگلیزی و کوردی له هه مو وانه کانی تر دا ده که ویت، ماموستاکان وهک هه رزه کاریکی نات ه واته ماشایده که ن که ئاراسته ی ژیا نی خو ی دو پاندوه. هه ندیک شه و به خو ی و فلوو ته که یه وه ده چیت ه ناو دارستانه کانی قه راغ شارو له ژیر دره خته کانداه زفده کات و ده خه ویت. دیاره هه مو واته له سه ری کیشه وه له سه ر سنووره کانی ئیران جه نگ به ولاتی ئیمه ده سو واته له سه ری کیشه وه له سه ر سنووره کانی ئیران جه نگ به خو ئناو ویرین شیوه به رده وامه، خه وتنی گه نجیک له نیو کومه لیک داری پووته نی قه راغ شاردا چه ند ترسناکه. هه ندیجار له و بینایانه دا که تازه دروست ده کرین پاسه وانه کان جیگایده که نه وه له ناو دارو په ردووی خانووه نات ه واته کانداه ری. ئه و ماوه یه سه ره نگ قاسم به نا چاری ده گه ریته وه بو ماله وه به نه ئینی دریزه به هاو پیتی خو ی له گه ل جه لاده تدا ده دات. بوخی هاو پیکه ی نا په حه تیده کات، زور پوژ ئه وانی له ماله وه بو ده دریت، هه ندیجاریش هه ندیک موسیقاری دیکه یارمه تیده دن که پیا یان خه سار و حه سه رته موسیقاریکی و مندال ده بینن موسیقا به ده رده گه لیکی وه ها سه ختی ده بات. بیئاگای خو ی ناوی وهک بلیمه تیکی شیت بلا وده بیته وه. تا ئه و ئیواره یه ی ئیسحاقی لیوژرینیش ده رده که ویت هیوا یه که له ژیا نیدا نییه. به لام ئه و پوژه ی ئیسحاق ده رکه وته هه موو شته کان گو پدرا. ئه و ئیواره یه ی که ئیسحاق ده رکه وته، له و ئیواره ده گه نانه بوو که

جەلادەت بێ هیچ غەم و ترسێک لە چاوانیدا، دەستی خستبوووە گیرفانی و لە قەیسەرییەکاندا پیاسەیدەکرد، دوو ناسیاوی لەگەڵدا بوو کە هەر سیکیان پێکرا باسی سەرماي زستانیان دەکرد، هەلبەت هیچ کەس لە جەلادەتیش باشتەر نەبوو بۆ وەسفکردنی سەرماي زستان کە لەو دوو سالەي دواییدا وەک هاورپیەکی بەوفا چووبوو ئێسک و خوینیەو. دوو دۆستەکی پەیتاپەیتا دەیانویست بابەتەکی بگۆڕن و باسی مۆسیقا بکەن، بەردەوام باسی ئاوازی نوێیان لە جەلادەت دەپرسی، باسی گۆرانیبێژە گۆن و تازەکان، جەلادەتیش بەردەوام باسی زستانی دەکرد، ئەو کات زستان ترسناکترین بابەتی ژیانی جەلادەت بوو، کە پێیوابوو لەگەڵ نزیکبوونەوی تەواوەتی بەهاریشدا، هیشتا مەترسی مردن لە سەرمادا هەر بەهێزە. لە بەردەم عەترفرۆشێکدا کە پۆژانە جەلادەت بە پیشدەمیدا دەپۆی، ئیسحاقی لیۆزێرین لێی نزیکبوو وەو خۆی وەک مامۆستایەکی پیری مۆسیقا پێناساند. ئیسحاق دوور بە دوور ناوی جەلادەتی بیستبوو، خەڵکانێک وەک بلیمەتیکێ مندال و خەڵکانێکی تریش وەک شیتیکێ تازە بۆیان باسکردبوو، کە ئێستا جەلادەتی دەبینی ئیجگار لەو جوانتریو کە چاوەپوانیدەکرد، لەوێش هێمنتریو کە بیستبووی، هەندیک لە شیتییەکانیشی بەدیدي ئەو هیچ نەبوو جگە لە کاریگەری لاوەکی بلیمەتیەکی. ئیسحاقی لیۆزێرین «بەقسەي خۆي» لەسەر سنوورەو هاتبوو تا بەدوای دوو قوتابی مۆسیقادا بگەرێت، بەلکو بتوانێت مۆسیقاو حیکمەتی خۆییان فیڕکات «من ئێستا لە راست و دروستی ئەو حیکایەتەش بە گومانم». دوو مۆسیقار ئامادەبەن هەموو شتێک توپێدەن و تەنیا بۆ مۆسیقا بژین. هەندیک شارگەرپابوو، بەلام لە هیچ جیگایەکی جۆرە مۆسیقاریکی وەهای نەدیوو. یەکیینی ئیسحاقی لیۆزێرین و جەلادەت بە پیاسەیهکی دوورو درێژ کۆتاییهات، پیاسەیهکی بە درێژایی شەو بەیانی پۆژی داهاشوش هەر بەردەوامبوو، بە درێژایی ئەو پیاسەیه ئیسحاق باسی مۆسیقا

سیحراوی و پپ حیکمه تهکانی ئیسحاقی لیۆزێرین شلکرد، گرنکترین بریاری خۆیدا. هەر ئهو شهوه خۆی ئاماده کرد و به یانی کتێبهکانی قوتابخانهی له ژێر میزی ته له فزیۆنه که دا جیهێشت و بێنه وهی کهس ببینییت له جله کوردیههکانیدا هاته دهره وه و ئیدی هه رگیز نه گه رایه وه بۆ مāl و نه چووه وه بۆ قوتابخانه. له گه ل هاتنه دهره وهی سه رهنگ قاسمدا، له گه ل ئهو ساته دا که دهرگا که ی مāl وه داده خات و یه که م ههنگاو ده نییت به ره و دونیا یه که که به دونیا ی شته نه مره کان ی ده زانییت، چیرۆکه که ی ئیمه به ته وا وه تی ده ست پێ ده کات. چیرۆکی دوو گه نج که واز له هه موو شتی که ده هیئن و دوا ی مامۆستایه کی پیری مۆسیقا ده که ون. ئهو سه ره تای راسته قینه ی چیرۆکه که ی ئیمه یه. که ئه گه ر سه برتان هه بییت و له گه ل م دا به رده وامبن، به پێگایه کی درێژدا ده تانبه م، که له راستیدا پێگای مۆسیقاری که له سه رده می مردن و قهراندنی مۆفدا بیر له نه مری ده کاته وه. به هه ر حال پێویست ناکات له ئیستاه سه ری خۆتان به هه موو ئهو ناوانه وه بێشینن که له م پێشه کییه زۆر خیرایه دا به رگویتان که وت، بۆ نمونه جه و ده تی کۆتر و سه وه یله ی ژنی، دوو کاراکته رین ده توانن ته وا و له بیریان بکه ن، چونکه هه رگیز شوینیکی گرنگیان له م پۆمانه ی ئیمه دا نییه، من هه رگیز له گه ل ئه وه دا نه بووم ئه مجۆره مۆفه خراپانه شوینیکی باشیان له پۆماندا هه بییت، له بیرتان نه چیت که ئه وان له شه وانی سه رماو ته قه و پپ مه ترسیدا جه لاده تیان له مāl کردۆته دهره وه، به برسیتی دهریان کردوه، له به شه تاییه تییه که ی خۆی له دوکانی ئارده فروشییه که مه حرومیان کردوه. ئه وانه هه موو به هانه م مۆف به وه تۆ له یان لی بکاته وه که له م کتێبه تاییه ته دا له سه ر ژیا نی جه لاده تی کۆتر شوینیکیان پپ نه به خشییت. به لām کێشه که هه ر ئهو نییه، مۆف هه ندی جار هه ندیک کاراکته ری باشیشی هیه که چی له ناو جه نجا لی و هه را وه ریا ی ژیا ندا به جو ریک و نده بن مۆف نایان دۆزێته وه، وه ک ئهو مۆسیقاره قه له وه دل باشه، ئهو مۆسیقاره

کلیلی هۆلی چالاکی قوتابخانه‌کانی ده‌دا به‌جەلادەت و سەرھەنگ لێی
 بخەون کە ئەویش وندەبیّت و نایدۆزینەو، یاخود ئەو پاسەوانە پیرانە
 پێگای جەلادەتیان دەدا شەوان لە بینا تازەکاندا بنوێت و موسیقا لێبدات.
 بە هەر حال پێمواپە لە پەرەتی ئەم چیرۆکەدا هێندە کاراکتەر و خەڵکانی
 سەیر دێنە پێگامان ئەوانتان لە بیر دەبەنەو. ئێستا وەک سەرەتا دەبیّت
 چاومان لەو بەیّت کە جەلادەتی کۆتر و سەرھەنگ قاسم لەگەڵ ئیسحاقی
 لیۆزێریندا بە پێگاوەن بۆ جێگایەک لەوێ ژیاویان بۆ فێربوونی
 موسیقا تەرخانبەکن. ئێستا گرنگترین شت ئەوێە بزانین ئەو دوو گەنجە
 بەرەو کۆی دەپۆن؟

* * *

دوای چەند سەعاتیک پۆیشتن، جەلادەتی کۆتر و سەرھەنگ قاسم
 لەگەڵ «ئیسحاقی لیۆزێرین» دا گەیشتنە مالتیکی قەشەنگ، خانوویەک
 لە ناو کوچەیە کدا سەرتاپای سیبەری درەخت، سپی وەک بەردی سەر
 ئەستێرەییکی دوور. مالتیک لە ناو باغیکی گەورەو هێمنییەکی سێحراویدا،
 پێ لە بۆنی سروشتیکی درندە، پێر لە ویقاری هەندێ درەختی پێر.
 ئیسحاقی لیۆزێرین هەر لە سەرەتاوە هەندێ یاسای گرنگی بۆ بەیانکردن.
 دەبایە بەیانی هەر سێکیان لە سەر یەک سفرە نانیان بخواردبایە، پۆژانە
 هەر سێکیان بە ئاوی سارد خۆیان بشۆردایە، هەمیشە ئامادەی فەرمان
 و داواکانی ئیسحاق بن. مالتیکە خانوویەکی گەورە و نوێ بوو، هەموو
 ژوورەکانی بە بۆیەییکی سپی بۆیە کرابوون، ئەساسیکی کەمی تیا بوو،
 بەلام پەنجەرەکان و ئاگردانەکانیشی گەورە بوون، بەشی خەلۆەتی چەند
 سالتیک خواردنی تیا گەنجینە کرابوو، دەرگایەکی چکۆلانی سپیشی لە
 پشتەو هەبوو دەچوووە سەر باغیکی مەزن. باغیک مەلەبەندی هەموو

جۆرهکانی درهخت و بالنده بوو.

چەند پۆژی یەکەم ئیسحاقی زێڕین هیچی نەکرد، لەبەر خۆرهتاوی کۆتایی ئازارد، یان لەبەردەم پەهێلەکانی بەهارداد دەووستا و دەیگوت لینگەپێن هەتاو بچیتە پۆختانەو و یاخود دەیگوت لینگەپێن باران ناووەوتان تەپکات، دەیگوت کێشە هەرە گەورە جەستە و پۆحمان تاریکی و وشکی، هیچ شتێک وەک تاریکی و وشکی پۆح دۆژمنی مۆسیقا نین.

دەبایە ئەو دوو کۆرە گەنجە بەساعات لەبەردەم باراندا بوەستن و دڵۆپ دڵۆپ هەست بە باران بکەن، دەیانەویست تیشک بە تیشک هەموو پوناکی دنیا بچیتە ناویانەو. ئەزموونیکی سەیریوو، سەرەنگ قاسم و جەلادەت هەر لەیەکەم پۆژەو هەستیاندەکرد خۆر و باران لای ئیسحاق مانایەکی تریان هەیە، تەماشایدەکردن و دەیگوت «هێشتا زۆر زوو بۆ باسکردنی مۆسیقا، مۆسیقا درەنگ دێت... لە دواي دواي هەموو شتەکان باس لە مۆسیقا دەکەین، گەر لە مانای هەموو شتەکانی تر تێنەگەن، مۆسیقا چییە؟» شەوی یەکەم لە سەر سفرەکە پێیگوتن مۆسیقا بە شیکە لە سەفەرێکی قوولتر، بەشیکە لە سەفەرێکی خودایی بەرەو ئەوسەری ئەوسەری شتەکان، بەرەو پڕووە جاویدانەکی دنیا. گوتی کە ئینسان لە بەردەم سێ سەفەری گەورەدایە سەفەرێکیان بۆ ناو سروشت و سەفەرێکیان بۆ ئاسمان و سەفەرێکیان بۆ ناو خۆی. ئینسان بۆ ئەوەی ببیتە ئینسان دەبێت لایەنی کەم یەکێک لەو پێگایانە بگرێت، ئیسحاق دەیگوت «لەم سەفەرەدا مەزۆف تەنیا، هیچ کەسێک ناتوانێت کۆمەکیکی گرنکی ئەوی تەربکات، کە مەزۆف دەچیتە وە ناو خۆی، کە دەپوات بەرەو سروشت، کە دەپوات بەرەو خودا، بە تەنیا. ئەو تەنیا چاوی خۆمانە فێرماندەکات ئەو مەزۆفە ببینێن کە لە ناوماندا، بە تەنیا دەبێت تەبیەت بەیێنێن زمان و گۆیی لێبگیرن، بە تەنیا دەبێت خودا بدۆزێنەو، خودای دیندار و وشکە سۆفییەکان نا، خودای ئێمە... خودایەک دواتر دەبێت.

بیبینن و بیناسن، خودایه‌کی مۆسیقار، ئەمە ئەگەر هاتوو سەرکەوتن و بینیتان و ناسیتان». شەوان ئیسحاقی لێۆزێڕین بێدەنگترو کەمدووتر دەبوو. هەندێچار کە مانگەشەو دیاربایە دوو قوتابییه‌کەی بانگەکردو دەیکووت «تەماشای مانگ بکەن». ئیجگار سەرسام بوو بە فێنکی شەوانی بەهار، بە چاکەتیکێ تەنکەوێ دەچوو بەردەم مانگەشەو، هەوای هەڵدەمژێ، دەرڤەتی بە سیحری زەردەخەنەیک دەدا لە سەر سیمای دەرێکەوێت و دەیکووت «سەیری مانگ بکەن و زەردەخەنەبگرن». پۆژانی یەكەم گەلەک سەپرو گەلەکیش گران بوون، وانەکانیان پتر خۆدانه بەر سروشست بوو، پاره‌ستان بوو لە بەردەم باراندا. ئیسحاق دەیکووت هەموو دەنکیک باران مۆسیقایەکی تایبەتی خۆی هەیە، هەر تریه‌یه‌و بە شێوه‌یک بەر لەشمان دەکەوێت، یەكەمین مۆسیقا دۆزینەوێ ئاوازی ئەو تریانه‌یه‌، دەبیست گۆییەکتان بۆ دروست بیست بێتوانیت دەنگی باران لە هەموو جێگایەکدا جیابکاتەو، ئیقاعی دۆپەکان جیابکاتەو، ئیقاعی ئەو دۆپانه‌ی بەر سینه‌تان دەکەون جیاوازه‌ لە ئیقاعی دۆپەکانی سەر دەستان یان سەر شانتان، یان سەر گۆناتان، دەبیست جیاوازی تریه‌کان ببیستن و تامی جیاوازیه‌کان بکەن. مۆسیقا تامکردنی جیاوازیه‌کانه‌».

بەیاننیا ئیسحاق لەهەركات گەشترو جوانتر دەینواند، هەمیشە بەیاننیا لە ئێوارێ و شەو گەنجتربوو، تا پۆژ پتر هەلبکشایە، ئەو پیرتر دەینواند، تاوای لێدەهات بەر لەخەوتن پوخساری پیرێکی کەفتەکاری دەگرت. بەیاننیا گەلەک زوو هەڵدەستا، هەر کاتیک جەلادەتی کۆتر و سەرەنگ قاسم لە خەو هەڵدەستان ئەو لە دەرەوێ دەهاتەو، زۆر پۆژ بەیاننیا زوو دەچوو بۆ شارۆچکەیه‌کی نزیک و لەگەڵ خۆڕئاوابووندا دەهاتەو، هەندێ بەیانی هەوایی کوچەو بازارەکانی بۆ قوتابییه‌کانی دەهێنایەو کە هەمیشە لەسەر سفڕه‌یه‌کی شەرم بە دیار چەند کۆ قەندیکێ زەردو کەمێک ماسته‌وێ دانه‌نیستن و چاوه‌پوانی مامۆستاکیان دەکرد. سەرەنگ قاسم

و جه لاده تی کۆتر داده نیشتن و گوئیان له هه واله کانی جهنگ ده گرت، که له هه موو شوینیکه وه گری سه ندبوو. ئیسحاقی لیۆزێرین به رده وام به ئارامیه وه ده یگوت ئیمه دورین له جهنگ. به لام پتویستمان به هه واله کان هیه تا له شته کان خه به ردار ده بیینه وه، ده بیئت به رده وام بزانی شه پکه ره کان له کویدان و ئیمه له کویداین، به لام دوا جار ئیمه جگه له پۆخی خۆمان کارمان به هیچ شتیکی تره وه نییه، مۆسیقا زمانیکه ناخریته سه ر زمانه کانی تر. نه گه ر راستتان ده ویت مۆسیقاره کان نابیت مه حکومبن به ژیان له ناو پوداو و زه مان و میژوو و ئه م شتانه دا، مۆسیقا دوره له هه موو شته پاگوزهر و که م ته مه نه کان، به پێچه وانه وه ئه و ته نیا په یوه ندی له گه ل ئه به دییه تدا هیه .

زۆر جار سه رهنگ قاسم و جه لاده ت به شه رمه وه داوایانده کرد مامۆستا که یان به زمانیکی ساده تر قسه بکات، هه میشه دونیا یه ک وشه هه بوو ئه وان تینه ده که یشتن، له پشت هه موو پرسته یه که وه هه ستیان به سیبه ری بیرکرنه وه ی تر ده کرد. له کۆتایی هه فته ی یه که مدا جه لاده ت به شه رمه وه ده یگوت «مامۆستامان هه ر قسه یه ک تۆ ده یکه یه ت، لای ئیمه پتویستی به قسه ی تر هیه، هه ر شتیگ تۆ باسیده که یه ت پتویستی به پونکرنه وه ی تر هیه، زۆر جار ئیمه له شته کان تینا گه ین».

ئیسحاق به ئارامی ته ماشای قوتابییه کانی ده کردو ده یگوت «من ئاوم، پۆژیک له پۆژان ئیوه ش ده بیه ئاو، ئاو جگه له خوڤه ی خۆی ناتوانیت به زمانیکی تر قسه بکات، من بام ئیوه ش پۆژیک له پۆژان ده بیه با، «با» ش ناتوانیت له دهنگی خۆی ئاسانتر بدویت، ئیوه لیڤه ن بۆ ئه وه ی دهنگی باو دهنگی شه و و دهنگی به رد و دهنگی میرووه بچوکه کان فێربن، هیچ میروویه ک، هیچ بولبولیک ئاسانتر له دهنگی خۆی قسه ناکات. ده بیئت سووک و قورسی بخره لاه، ده بیئت هه ر دهنگ و هه ر ئاواز و هه ر قسه به

وهك خۆی وه رگرن، چۆن مۆسیقای ئه و شتانه فیژده بن كه مانایان نییه، ده بیئت مۆسیقای ماناش فیژبین، هه ر شتیک كه مانای ههیه، مۆسیقای خۆی ههیه، هه ر شتیکیش كه مانای نییه، مۆسیقای خۆی ههیه... تیگه یشتن ئه وه نییه شتهكان به ئاوازی ئیوه بخوینن، وهك چۆن ههچ بولبولیک بۆ تام و چپژێ ئیتمه گه روی خۆی ناگوریت، ههچ عه قلیکیش بۆ ئیوه حیکمه تی خۆی ناگوریت، ئه وهی بیه ویت بیته مۆسیقار، ده بیئت له زمانی دونیا تیگات، مۆسیقا تیگه یشتنه، به لām ته نیا تیگه یشتنی ئه و شتانه نییه كه ده وین و هاواری ده که و دهنگی خۆیانمان ده ده نئ، مۆسیقا بیستنی ئه و شتانه یه كه دهنگیان نییه، سه فه ریکه له ویدیوی دهنگه وه، سه فه ره به بیده نگیدا».

پۆژانه، دواى به رچایى ده چوونه باغه که وه، دواى که میك وچان و ئارامى ئیسحاقى لیۆزیزپین سه یری دویای ده کرد و پاش که میك بیرکردنه وه بریاریده دا چى بکه ن، گه ره تاو بایه بریاریده دا به هیمنی چاو لیکنین و که مه که مه ئه وه تاوه ی له ده ره وه یه له سه ر جه سه ته یانه وه بیگوازنه وه بۆ پۆحییان. سه ره تا دوو منداله که له ههچ تیغه ده گه یشتن، چاویان لیکنه ناو وهك دوو جه سه ته ی نامۆ ته نیا له ویا دا ده وه ستان. ئیسحاق پێیده گووتن «قوتابییه ئازیزه کانم، هه زاران چاوی نه یتنى و شاردراره له ناخى مرۆڤدا یه، ناوه وه ی ئینسان پره له چاوی تر، به لām ئه و چاوانه مان خه وتوون، ده بیئت هه ولیده ی بگه ینه ئه و چاوانه و له خه ویان هه ستینن، هه ر یه کیك له و چاوانه دویایهك ده بینیت كه به چاوانى ئاسایى نابینرین... ده بیئت پۆختان پوناکبه نه وه، شه وو پۆژی پۆج وهك شه وو پۆژی جه سه ته نییه. هه ندیجار پۆج ده چیته خه ویکی قووله وه و هه لئاستیت، ده چیته شه ویکی دریزه وه و نایه ته ده رێ. هه ندیجار مرۆڤ له دایکه ده بیئت و ده مریت بیته وه ی پۆحی له دایکبوویت یان مر دیبت. بۆ ئه وه ی پۆحیش له خه و هه ستینن، ئه و چاوانه هه ستینن كه له تاریکیه کاندایه وتوون، ئه و گوچکانه

پاپه پرتینین که له میژ ههچیان نه بیستوهه، ده بیئت له سروشته وه ده ست پتیکه ینه وه، له و کتپه پیرینه ناس و مه رگنه ناسه وه ده ست پتیکه یین که له بهرده مماندایه و به لام چاومان نییه حه رفه کانی ببینین، گوچکه مان نییه ده نگه کانی بیستین... ده بیئت پیش هه موو شتیک به یوه ندیمان له گه ل باو باران و هه تاودا گریدیه نه وه، له شمان جوگه یه که شته کانی پیا تیده به پرت، بای پیاده پوات، هه تاوی پیاده پوات، گه ر سه بریکه ن، گه ر واز له شته کانی تر به یتن و خوتان بکه نه وه. پوژ دوا ی پوژ هه تاو توژیک قوولتر به ناوتاندا ده چپته خوار، پوژ دوا ی پوژ باران که میک زیاتر پیسته کانتان ده برپیت و له ناوه وه قسه تان له گه لدا ده کات. با زیاتر ده پواته ناوه وه و ده رگای تر تان تیاده کاته وه... ئازیزه کانم با به مۆسیقا پوناک ببینه وه، زمانیکی تر قسه بکه یین، ده رگای تر بکه ینه وه.. گه ر ئینسان نه توانییت ئه و ده رگایانه ی ناوخوی بکاته وه، چون ده توانییت ده رگا کانی ده ره وه بکاته وه، گه ر گوئی له ده نگه ی خوی نه بیئت چون ده توانییت گوئی له ده نگه کانی تر بیئت. «پوژ له دوا ی پوژ ده وه ستان، گه ر «با» بایه خویان بو «با» ده کرده وه، گه ر شه و بایه خویان بو تریفه ده کرده وه، گه ر باران بایه دلۆپ دلۆپ له شییان بو باران پاده خست. هه ردووکییان له سه ر دوو سه کوی بچوک ده وه ستان و چاویان لیکده ناو که مکهم فیژده بوون پوناکی و تریفه و ده نگه دووره کان بو خویان پاکیشن، پوژ له دوا ی پوژ ئارامتر ده بوون، پتر تیده که یشتن هه تاو مانای چی، باران چون قسه ده کات، شه و چون ده رده که ویئت و هه ور له کو یوه دیئت و ده پوات. سه ره تا هه ردوو که نه که گه له ک له خویان به گومان بوون، هه ستیاند ه کرد ئه و دونیایه ی ئیسحاق باسیده کات گه له ک بو ئه وان دوور ده ست و نه که ییوه. سه ره هه نگ ناسکتر و دوو دلتر و په شیوتر بوو، پوژانی سه ره تا زور ده گریا، هه می شه ئیسحاق ده موچاوی بو ده شت و ده ستی ده گرت و ده یبرده ژوره که ی خوی و ده یگوت «بخه وه». ئه و سه عاته دوور دیرژانه ی به

باو ههتاو، ئه و گوێگرته بپشوو له سروشت ماندوویده کردن. بهلام کهمه کهمه ههستیان بهو شتانه دهکرد که پیشتر ههستیان پینه کردوه، ئه و شتانهیان دهبینی که نه یانبینیوه، پوناکیهکی سهیر له قوولایاندا دهرده کهوت، تیشکیک بیسه رچاوه و بیکانگا هه لده قولی، پوناکیهکی خۆکرد له ناوه وه دههات. جهسته یان شیوهیهکی تری وهرده گرت، زیاتر ناسک و وریاده بووه وه، ده یانتوانی به جیا ههست به هه موو دلۆپه بارانیک بکه، ده یانتوانی ههست به دهنگی هه موو کزه بایهک بکه که هه ردهم له شوینیکی نادیارو قولی جهسته یاندا دهنگیده دایه وه. پاش ماوه یهک له بهر باراندا ده وهستان و ههستیان به سه رما نه ده کرد، به لکو هه موو ههست و نهستیان لای دهنگه کان بوو، ههستیان لای ئه و تیکه لاوبوونه سهیره ی خۆیان بوو به سروشت، خه یالییان لای ئه و یه کبوونه بوو که وهک به یه کداچوونی دوو شه پۆلی پوناک تیکه لی یه کدی ده بوون. که دواتر ئارامده بوونه وه و بۆ پشوو یهکی درێژ ده چوونه ژوورئ، تهواو له هه موو شته کان تینه دهگه یشتن. سه رهنگ قاسم تادههات ئارامتر ده بووه وه، دوا ی تیپه پینی چه ند ههفته یهک ئاسه واری ماندویتی به ده موچاوییه وه نه بوو، زووتر له جاران هه لده ستا، زووتر ده چووه دهره وه بۆ ناو باغه کان، خیراترو چالاکتر له ماموستا هه موو شته کانی ئاماده ده کرد. جه لاده تی کۆتر هه ر له سه ره تاوه هه موو شته کان جوان و سیحراوی بوون له لای. پیشتر خه ونی به جۆره ژیا نی ئاوه هاوه نه بینبوو. هه ستیده کرد، هه موو ئه و ماموستایانه ی به درێژایی ژیا نی بینبوونی له به ردهم ئه م ماموستایه دا جگه له کۆمه لیک بوکه شوشه ی نه فام هیچی تر نین. یه که مجاریبوو له زه تی له گوێگرتن و فیژیوون ده بینی، که مه که مه باوه رپکی سه یری به و پرسته سه یرو ئالۆزه ی ئیسه قای لیۆزترین ده هیئا که ده یگوت «دروستکردنی مۆسیقار، گرنگتره له دروستکردنی مۆسیقا». پیاویک بوو له سه رده ستی سۆفی و فه یله سوفان و سروشتدا په روه رده بوویوو، به لام ساده و ساکاری

جوتیارێکی تیا بوو. جه‌لاده‌تی کۆتر پتر له‌ سه‌ره‌نگ لی‌ی نزیکه‌بووه‌وه‌، پتر پرسیا‌ری لی‌ده‌کرد، که‌متر ده‌رفه‌تی بی‌ده‌نگی و ته‌نیا‌یی پی‌ده‌دا. ئی‌سحاق که‌ له‌ قوولاییدا پیاوی‌کی که‌مدوو‌بوو، له‌به‌رده‌م جه‌لاده‌تا که‌ سیمای فریشته‌یه‌کی تیا ده‌بینی زیاتر ده‌کرایه‌وه‌، زیاتر نه‌وه‌سته‌ی تیا دروسته‌بوو که‌ له‌گه‌ڵ مه‌خلوقی‌کی به‌هه‌شتیدا قسه‌ده‌کات. زۆریه‌ی ئی‌واران که‌ دنیا ده‌گه‌یشه‌ ئارامترین و هی‌ورترین ساته‌کانی خۆی، ئی‌سحاق و جه‌لاده‌تی کۆتر له‌ نی‌وان داره‌کاندا، له‌سه‌ر سه‌کۆیه‌کی چکۆلانه‌ی داپۆشراو به‌ سی‌به‌ری دره‌خت و گول قسه‌یانده‌کرد، سه‌ره‌نگیش خۆی به‌ ئاماده‌کردنی خواردن و گۆرانی گووته‌وه‌ سه‌رقالده‌کرد، زۆریه‌ی ئی‌واران له‌ رادیۆکه‌یان‌وه‌ شه‌یدایانه‌ گویی له‌ مۆسیقا ده‌گرت. ماله‌که‌ مائی‌کی که‌وره‌بوو، ئاسه‌واری جو‌ره‌ ژیان‌کی دیکه‌ش به‌ هه‌موو شته‌کان‌وه‌ دیاری‌بوو، ئاشکرا‌بوو پۆژیک له‌ پۆژان له‌م ماله‌دا که‌بیانویه‌کی چاپوک سالار و سه‌ره‌ور بووه‌. جی‌گا‌کان، په‌نگی په‌رده‌کان، پێ‌کخستنی ژو‌ره‌کان، بۆنی هه‌ندئ سوچ و که‌لێنی تایبه‌تی، هه‌موو هه‌لایه‌ جه‌سته‌ی بز و نادیا‌ری ئافره‌تی لی‌ده‌هات. ده‌یان‌زانی ئی‌سحاق له‌وان زیاتر نه‌وه‌ تارمایی و بۆن و هه‌لوانه‌ ده‌بینیت و هه‌لیانده‌مژیت. شه‌وی‌ک که‌ هه‌ر سی‌کیان به‌ دیا‌ر قۆریه‌کی که‌وره‌ی چاوه‌ دانیشتبوون، ئی‌سحاق به‌ نه‌سپایی و نه‌رمیه‌وه‌ گووتی «پۆژیک له‌ پۆژان له‌م ماله‌ی مندا ژن و کچی‌ک ده‌ژیان، ژنی‌کی خیا‌نه‌تکارو کچی‌کی بی‌وه‌فا، کچی‌ک هه‌زی له‌ مۆسیقا نه‌بوو، هه‌زی له‌ باغ نه‌بوو، هه‌زی له‌ هی‌منی نه‌بوو. ژن و کچی‌ک ته‌لوو دو‌ورو جیا‌واز له‌ من. له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا نه‌وه‌ من نیم که‌ ده‌سته‌به‌داریان بووم، من سه‌له‌های سال ته‌حه‌مولی نه‌وه‌ ژنه‌م کرد، ته‌حه‌مولی جوانی و نازاره‌کانیم ده‌کرد. ده‌بوا‌یه‌ به‌رگه‌ی جوانیه‌که‌شی بگرم و به‌رگه‌ی نازاره‌کانیشی بگرم، هه‌ندێ‌جار ته‌حه‌مولی جوانی له‌ ته‌حه‌مولی نازار سه‌ختتره‌. سه‌له‌های سال چاوه‌پوانمه‌کرد، ده‌مویست که‌که‌م که‌وره‌بی‌ت و بیکه‌مه‌ مۆسیقا»

شته‌کان به جۆریکی تر چوونه‌پیشی... من هەرگیز هی‌زو توانای ئه‌و ژنه‌م نه‌بوو، پۆژێکیان هه‌ردووکیان به‌جێپه‌نهیشتم، له‌گه‌ڵ سیاسه‌تمه‌دارێک و کوڕه‌که‌یدا، پیاویک که من نه‌ده‌ره‌قه‌تی دێم و نه‌ده‌توانم شه‌پیشی له‌گه‌ڵدا بکه‌م. که که‌مه‌م دۆپاند، ئیتر هه‌موو شته‌کان ته‌واوبوون... له‌و پۆژه‌وه من هه‌موو شه‌ویک بیر له‌ مردن ده‌که‌مه‌وه. له‌و کاته‌وه بریارمدا که بگه‌ڕێم تا دوو قوتابی بدۆزمه‌وه، دووان که فێری هه‌موو ئه‌و نه‌په‌نیانه‌یان بکه‌م که ده‌یزانم، ئه‌وه‌ی له‌ پۆحمدا شاردمه‌ته‌وه بیده‌م به‌وان»

هه‌ردووکیان ده‌یانزانی له‌ ژێر فشاری مردندا ده‌ژی، به‌لام نه‌یده‌هیشت ئه‌و فشاره‌ تایبه‌تییه‌ی خۆی، ئه‌و ترسه‌ قووله‌ له‌ ژانییدا ده‌رکه‌وێته‌وه. به‌ ده‌گمهن باسی مه‌رگی ده‌کرد، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌ردووکیان ئه‌و سامه قووله‌یان له‌ مردن تیا ده‌خوینده‌وه. به‌ تایبه‌ت له‌ کاتی نوێژه‌کانی به‌یانیدا بێئاگا ده‌له‌رزێ و وه‌ک یه‌کیک له‌ ژێر فشاری شه‌یتانی‌کدا بێت عاره‌قه‌ی ده‌کرد و له‌سه‌ر به‌رماله‌که‌ی ده‌که‌وت و بیهۆشانه‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ مردندا ده‌کرد. کاتێک جه‌لاده‌ت یه‌که‌مجار به‌و حاله‌وه‌ بینی، ویستی ده‌ستی بگه‌ڕێت و له‌سه‌ر به‌رماله‌که‌ی خۆی هه‌لیگرێت، به‌لام به‌ هیمنی له‌ خۆی دوورخسته‌وه‌و که‌وته‌وه‌ ناو دنیای سکاڵا و بالۆره‌کانی خۆی. ده‌نگێکی لێده‌هات پتر له‌ مۆسیقای نه‌یه‌کی ئه‌فسوناوی ده‌چوو، ده‌نگێکی سه‌یر و هیمن، به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک نزم بوو گه‌ر له‌ نزیکه‌وه‌ نه‌بایه‌ گویت لێنه‌بوو، به‌لام شتێک بوو تێکه‌ڵ له‌ گریان و ترس، ئاوازی‌ک پێشتر جه‌لاده‌ت نه‌بیستبوو. زۆری به‌یانیاان ئیسحاقی لیۆزێرین له‌سه‌ر به‌رماله‌که‌ی تووشی ئه‌و هه‌لچوونه‌ ده‌بوو که دوا‌یی به‌و ئاوازه‌ سه‌یره‌ کۆتاییده‌هات. له‌ویوه‌ جه‌لاده‌ت باوه‌رپه‌ینا که ئیسحاق ئامیرێکی مۆسیقایه‌، باوه‌رپه‌ینا ئه‌م پیاوه‌ نه‌یه‌کی کون کونه‌، ئه‌و خۆی فلووتی‌ک بوو بۆنی زه‌مان و تاریکی و ترس و ناوهمیدییه‌کانی لێده‌هات، به‌لام هه‌میشه‌ باسی جوانی و ژیا‌ن و ئاسوده‌یی بۆ ئه‌و دوو کوڕه‌ ده‌کرد... ئیواره‌یه‌کیان سه‌ره‌نگ قاسم

لێی پرسى «مامۆستام، بۆ غه‌مگین دیاریت و گه‌شبین قسه‌ده‌که‌یت؟». به‌ هێمنی گووتى «له‌به‌ر ئه‌وه‌ی من ناچارم چاوم له‌ دوو پێگا بی‌ت، ده‌بی‌ت دلێکم له‌سه‌ر مردنم بی‌ت و دلێکم له‌سه‌ر ژانم بی‌ت، له‌ کاتی‌که‌دا ئێوه‌ ته‌نیا ده‌بی‌ت دل‌تان له‌سه‌ر ژیان بی‌ت، گه‌ر ده‌تانه‌ویت بی‌نه‌ مۆسیقار ده‌بی‌ت حیسابی ئه‌وه‌ بکه‌ن که‌ نامرن، نه‌مری به‌شی‌که‌ له‌ سیفه‌ته‌کانی هه‌موو مۆسیقاژه‌نیک... به‌لام من ناچارم بیر له‌ مه‌رگ بکه‌مه‌وه‌. من بیر له‌ مه‌رگ ده‌که‌مه‌وه‌ چونکه‌ هه‌ستده‌که‌م مۆسیقای من له‌و دیو مه‌رگه‌وه‌ ده‌ستپێده‌کات» بێ‌ئه‌وه‌ی تی‌یگه‌ن ده‌بایه‌ بیریکه‌نه‌وه‌و بێ‌ده‌نگ بن، ئه‌و خۆی گووتبووی ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌مرۆ تی‌یناگه‌ن هه‌لی‌گرن، له‌ پۆژیکی ترو له‌ زه‌مانیکی تردا تی‌یده‌گه‌ن.

دواى سێ هه‌فته‌ بۆ یه‌که‌مجار چوونه‌ده‌ره‌وه‌ بۆ ناو ئه‌و شارۆچکه‌یه‌، ده‌بایه‌ سه‌عاتیک به‌پێ بپۆشتبانه‌یه‌، هه‌ندێ باغ و باغاتیان ته‌یکرده‌یه‌، به‌ قه‌دپاڵی هه‌ندێ به‌رزایی و به‌لاپاڵی هه‌ندێ نشیویدا گۆزه‌ریان‌بک‌ردایه‌، ئه‌وسا ده‌گه‌یشته‌ن شارۆچکه‌که‌. که‌ گه‌یشته‌ن به‌یانیه‌کی زووبوو، شه‌قامه‌کان بۆنی ئه‌و ماستفروشانه‌یان لێده‌هات که‌ به‌ مه‌نجه‌له‌کانیانه‌وه‌ له‌سه‌ر شۆسته‌کان چاوه‌پوانی ک‌پاریان ده‌کرد، زۆربه‌ی میوانه‌کانی شارۆچکه‌که‌ ئه‌و سه‌ری‌ازانه‌بوون که‌ یان له‌ شه‌ر ده‌گه‌رانه‌وه‌ یان ده‌چوون بۆ شه‌ر. له‌و به‌یانی زووه‌وه‌ سه‌ره‌تای جه‌نجالیه‌کی بێ‌سنوور دیاریوو، پیره‌مێردیک له‌سه‌ر عه‌ره‌بانایه‌کی کۆن که‌لاکی حه‌یوانیکی سه‌ر‌پ‌رداوی ده‌گوازه‌وه‌و ده‌یگووت «ئه‌م شاره‌ بووه‌ به‌ به‌حر». سه‌ره‌نگ قاسم و جه‌لاده‌تی کۆتر، جگه‌ له‌وه‌ی ده‌یانزانی جه‌نگیکی کوشنده‌ له‌ گۆرپیه‌ خه‌به‌رییان له‌ هیچی دیکه‌ نه‌بوو. ئیستا دیمه‌نی ئه‌و هه‌موو چایخانه‌ چکۆله‌ و چیشته‌خانه سه‌فه‌رییه‌ خێرایانه‌ی نانیان بۆ میوان و هه‌له‌اتووێ ده‌روسته‌کرد بۆنیکی تری دابوو به‌و شارۆچکه‌یه‌، جه‌لاده‌ت پێشتر شارۆچکه‌ی له‌و شیوه‌یه‌ی نه‌بینی بوو، به‌لام دل‌نیا‌بوو که‌ ئه‌م شارۆچکه‌یه‌ وانه‌بووه‌... سیماکان و جل

و بهرگه کان هه موو نامۆبوون، ئیسحاقی لیۆزۆرین به هیمنی خۆی له پیش دوو قوتابییه که یه وه ده پۆیشت، خۆی له چاوی ئه وانه ده دزییه وه که وهک پیاویکی نامۆ ته ماشایانده کرد. دلنیا بوو له دواي هه لهاتنی ژن و کهچه که یه وه جارێکی تر له و دونیا یه دا جیگای نابێته وه. ژانیانما یه کی سه یری هه بوو، مۆسیقای له هه موو په یمانگا به رزه کانی خۆره له لاتدا خۆیندبوو، ئه وه ی له قوتابخانه به رزه کان فێرنه بوو بوو، به هه ولێ خۆی له سه رده ستی مامۆستا ناو داره کانی ئه و زه مانه دا فێر بوو بوو، ئێران و تورانی له دووی مۆسیقاره که و ره کان ته یکرد بوو. به لām هه رگیز نه ی توانی بوو زانسته کانی خۆی به جوړێکی باش به کار به یئێت، نه ی توانی بوو هونه ری خۆی بخاته به رده می خه لک. نه بوونی تیپی باش، نه بوونی گوێگری پاسته قینه ی مۆسیقا، ده ردیسه رییه کانی زینده گی، خه رجکردنی بۆ ته واوی سه ره وه تی جیماوی باوکی به شیتانه له که نه جیدا، وایان کرد بوو له نزیک سی سالی دا دواي که شتیکی درژ له دووی مۆسیقا بکه رپته وه مألێ خویان و له ناو باغ و باغاتیکێ که و ره دا له نزیک شارۆچه که یه کی بچوک، ژانیکی تر ده ست پێیکات. ماوه یه کی درژێ ژانی له ویا دا بر دبووه سه ر، بوو بوو به بازرگانی قوماش، بوو بوو به جه له بچی و دواتریش به به لێنده ری دروستکردنی بینا. سامانی که و ره ی پێکه وه نابوو، تا سامانی شی زیاتریا یه بیمارتر و نه خوشتر و نا ئاسوده تر ده بوو. له گه ل هه موو مه ترێکی قوماشدا که فروشتبووی، له گه ل هه موو چه یوانیکدا که ئاودیوی سنووری کرد بوو، له گه ل هه موو به ردیکدا که خستبوویه سه ر یه ک هه ستی کرد بوو درۆ له گه ل خۆیدا ده کات، به لām هه میشه چاوه پوانی ئه وه بوو که چه که ی که و ره بییت و خوش بژی. هه موو په نج و قوربانییه کانی بۆ ئه وه بوو دوا جار که و ره بییت و بیکاته مۆسیقار... که هیدی هیدی بۆی ده رکه وت که چه که ی له یارانی مۆسیقا نییه، ژانی بوو به جه هه نه م... هه ر کاتی که به که چه کانی ئه و شاره دا ده پۆیشت به که چه ی عومری به باچووی خۆیدا تیده په پی. پقی له و شاره ده بووه وه، هه موو

کۆلان و سەر سیله و دیوارهکانی بۆنی ئەو پۆژه تاریکانهیان لێدههات که خالیبوون له جوانی و مۆسیقا، ئەو شارۆچکەیه شوێنێک بوو تەواو جیاوازان لە مەملەکەتە ی ئەو خەونی پێوه بینیبوو... بە قوتابییهکانی دهگوت «ئێره دۆژمنی مۆسیقایه، هیچ شارێک له دنیادا وهک ئەم شاره دۆژمنی مۆسیقا نییه...». که دهچوووه کوچهکانی ئەو شارهوه ههموو ئاوازهکانی ناوهوهی دهکوژانهوه و ئەو درنده دژوو نه ناسه ی ناوی له خه وه لدهستا که ساله های سال به بازارهکان و به نیو قهیسهری و به پیشدهم دوکانهکاندا گیرابووی. درندهیهک سالانیکی زۆر مۆسیقای له ناودا کوژاندبووه و لهبری ئیسحاقی لیۆنیزترین پیاویکی تری دروستکردبوو که له دنیای پیاوانی بازار و بازرگانییدا نوقمبوو. که پۆژێکیان زانی ژنه که ی خیانهتی لێدههات، لهبری ئەوهی وهک پیاوانی تر پهلاماری چهق و تفهنگ بدات، پهلاماری فلووته کۆنه که ی دایهوه. ساله های سال بوو ئامێره مۆسیقییهکانی خۆی شاردهبووه، سهردهمانیکی زۆر تهنیا به خه یال ژیانی مۆسیقاریک ژیاوو، ژنیکی خۆشویستبوو، عهشق و چاوه پوانی ئەو وای لیکردبوو ئەو مۆسیقاره ی ناو خۆی بکاته قوربانی، دواچار ویستبووی ئەوهی که له خۆیدا کوشتویتی له که که یدا بیچینیت، بهلام نهیتوانی بوو. ئەو شهوهی له خیانهتی ژنه که ی تیگه یشت، ههموو ئەو رێگا هه له و دژوارهشی بینی که عومری خۆی تیا ونکردبوو، ههستیکرد له قوولاییدا ئەو مهخلوقیکی تر بووه. تێنه دهگه یشت بۆ ساله های سال حهقیقهتی خۆی نه بینیه، خیانهت و بێوه فایه ی کچ و ژنه که ی پتر چاویان له سهر بینینی خۆی ده کردهوه. ههستیده کرد له ناویدا یه کیکی تر له خه وه لدهستیت که ژیا ن له سهروو ئەو شتانهوه ده بینیت. ئیدی بهردهوام به مۆسیقا ئەو پیاوه ون و شاردراره یه ی له ناو خۆیدا دههینایه ده رێ، ئەو ئیسحاقه ی ده بۆزیه وه که بووبوو به ژیر عه شقیکی درۆوه. ههستیده کرد ساله های سال جوانی ئافرهت له جوانییهکانی تر دووریان خستۆته وه. ئیسحاق ههستیده کرد

ئافرهت مهترسییهکی گه وره بووه له ژانینیدا، به لام هه موو شتیکی ده کرد
تانه ترسای خوی له و دوو هه رزه کاره دا نه پوینیت، که به کینه وه سهیری
ئه و ژنه یان ده کرد که پۆخی ئه و پیاوه مه زنه ی نه بینبوو. ئه و پۆزه که
له کوچه و کۆلانه کانی ئه و شارۆچکه یه دا ده گه پان، له سه ره هه ر سیله یه ک
خانمیکی جوانی بدیا یه، به ئارامی پیشانی قوتابییه کانی ده داو ده یگوت
ته ماشایکه ن. قسه کانی قسه ی پیاویک نه بوون قوتابییه کانی به ره و شوینی
خراب پاکیشیت. به پتجه وان ه وه له و کاتانه شدا که ده یگوت ته ماشای ئه و
ئافره تانه بکه ن، ده یویست جوانیان پیشاندا ت نه وه کو ئافره ت. ئیسه اق
ده یگوت «پردیکی گه وره هه یه هه موو جوانیه کانی دنیا به موسیقاوه
گریده دات، به لام جیاوازی جوانی له دیدی مؤسیقاره وه شتیکی تره،
هه مووان جوانی ده بینن، هه تا ئه وان هه ش که ناوی هونه ریان نه بیستوه
ده توانن جوانی ببینن، به لام جیاوازی ئه و جوانیان هه ی که ئیوه ده بیست
ببینن له گه ل ئه و جوانیه ی پیاویکی دیکه ده بینیت ئیجگار گه وره یه.
مؤسیقاره کان، هونه رمه نده کان ده بیست جوانی خالیس ببینن، جوانیه ک
پالوته له هه موو شتیکی که جوانی نییه، هه موو شته جوانه کانی ئه م
دنیا یه به هه زاران جه مسه ره وه به شته کانی تره وه گریدراون، جوانی
له هه زار پتگاوه به ناشیرینی و دزبوی و پیری و درده وه گریدراوه، له هه زار
پتگاوه به شه هوه ت و ئاره زوو شه په وه گریدراوه. هه ندیجار ئه و تیکه لئبوونه
واده کات جوانی نه بینن، یاخود له داوی سیحری شتیکیا بین و پیمان
وایه له داوی جوانی داین، له داوی شه هوه تدا بین و پیمانوابیت له داوی
جوانی داین، یان له داوی شه پردا بین و پیمان وابیت له داوی جوانیدا بین...
هونه رمه ند ئه و که سه یه ئه مجۆره فریوانه ناخوات، ئه و جوانیه ی ده بیست
ئیه وه عه ودائی بن په تییه، جوانیه کی پاک له فیتنه و شه پی شته کانی
تر. ئیوه ده بیست جوانی خالیس بدۆزنه وه، جوانی خالیس بژین و جوانی
خالیس ببینن. ئه و دره ختانه ی ده بینن، ئه و بالدارانه ی له دوور ده فپن،

ئەو ئاوانەیی لە تەنیشتتانهووە خوڕەیی دیت... ھەموو شتەکانی ئەم دونیایە دەبیئت وەک جوانی ببینن، درەخت بۆ ئێوە درەخت نییە، مۆسیقایەکی پوخسارێکی تاییبەتی وەرگرتووە، خویندنی بالەندە بۆ ئێوە دەنگ نییە، بەلکو مۆسیقایەکی لە مەخلوقیکی تردا بەرجەستەبووە، ئافرەت بۆ ئێوە ئافرەت نییە، بەلکو جوانییەکی پالێوراو لە ھەر ئارەزوو و شەھووەتیک، ئافرەت مۆسیقایە، وەک مۆسیقاش گوێیان لێبگرن و سەیریانیکەن»

سەرھەنگ قاسم و جەلادەتی کۆتر وەک دوو غولام کە سەری ملەکی چۆ و شەرم بۆ سەرورەکیان دادەنەوێتن، سەریان بۆ ئیسحاق و پستە سەیرەکانی دادەنەواند.

لەو پۆژەدا تەواو ھەستیای بە بیکەسی و نامۆیی ئەو پیاوێ کرد.

گەرچی سالانێکی درێژ لەو شارەدا ژیاو، کەچی کەسیک نەبوو سالۆنێکی لێبکات، ئیسحاق لەسەری شارەو دەچوو بۆ ئەوسەر و دەھاتەو، بێئەوێ یەکیک لە حاڵی پەرسیت.

ھەردوو قوتابیێ کە تی دەگەشتن کە ئەم پیاوێ چەند نامۆیە. ئیسحاق مەخلوقیک بوو نامۆ بە زەمین، ئەو بە قوتابیێکانی دەگووت «زۆرجار شارەکان دەمانکەنە بیگانە، شارەکان و شوێنەکان بێئەوێ ھیچ بدرکێنن دەماندەکەنە دەرەو، زۆر بێدەنگی ھەیە، بێدەنگی قەبوولنەکردنە، دەبیئت بتوانین گوێ لە بێدەنگی بگرن، ئاوازی ناو بێدەنگی ببیستین، دەبیئت بێدەنگی ئەم شارە لە بێدەنگی گۆم و درەخت و ئاسمان جیا بکەینەو... بێدەنگی پەنگی ھەیە، پەنگ... بێدەنگی ھەیە تاریک وەک شەھەزەنگ، بێدەنگیش ھەیە پوناک وەک خۆر»

ئیسحاق ھەر کات بە کوچەکاندا دەپویشت، تارمایی بێدەنگی و کشوماتییەکی قوول دونیای دەچنی، پیاویک بوو لە زەمینە تاریکەکانی مۆسیقاو ھاتبوو، یەکیک بوو کە دەپویشت شتەکان دەنگی دیکەیان لێدەھات، جەلادەت و ھاوڕێکەیی پێیان وابوو کە دەپوات ھەوای دەوریەریا.

مه‌نگیه‌کی قوول دایده‌گریت. له ناو قه‌ره‌ب‌آغترین و جه‌ن‌آلترین جی‌گای بازاردا ئه‌و هیمن، خودایی و پر ته‌لیسم ده‌ینواند. خه‌ل‌کانیکی زور سه‌یریان لیده‌هات ئیسحاق له‌گه‌ل دوو‌گه‌نجدا ببینن که پتر به دوو فریشته ده‌چوون، له‌ناو هه‌رای سه‌وزه فروشه‌کاندا، له‌کوچه‌ی پر له بۆنی مریشک و قازو ب‌آنده‌دا، وه‌ک هه‌میشه به‌ده‌رونی مامۆستایه‌ک که ده‌زانیت قسه‌کانی ده‌توانیت جوړه عه‌تریک ب‌ل‌ویکاته‌وه، که هه‌موو بۆنه ناخۆشه‌کانی دنیا داده‌پۆشیت، قسه‌ی بۆده‌کردن. جه‌لاده‌ت به‌دریژی پێگا که سه‌یری له‌وه ده‌هات خه‌ل‌کی چۆن ئه‌و هه‌موو جوانیه‌ی ئه‌و له ئیسحاقدا ده‌ببینیت نایبینن. سه‌یری له‌وه ده‌هات که به‌هه‌ر کوچه‌یه‌کدا ده‌پۆن، خه‌ل‌کی هێنده‌ی ته‌ماشای جوانی ئه‌و ده‌که‌ن، له‌جوانی مامۆستا که‌ی وردنا‌بنه‌وه. ئه‌و وینه‌یه‌کی خودایی له ئیسحاقدا ده‌بینی، وه‌ک مروفیکی ب‌آلترو نانا‌سای ته‌ماشایده‌کرد، سه‌رسامبوو به‌وه‌ی پۆژیک له پۆژان ژبانیکی ئاسایی ژیاوه، پێی قه‌بوولنه‌ده‌کرا له‌وه تیب‌گات چۆن پۆژیک له پۆژان کاری‌کردوه، ژنی هێناوه‌و مند‌آلی به‌خێو‌کردوه، که قسه‌یده‌کرد پێده‌چوو له‌دونیایه‌کی دیکه‌وه قسه‌ ب‌کات، شتیکی گه‌وره‌ترو سه‌یرتر له‌خۆی له‌ناویدا نیشته‌جێ بوو‌یت. هه‌موو ئه‌و شتانه جه‌لاده‌ت‌یان شه‌یدا ده‌کرد.

کاتی‌ک ده‌گه‌رانه‌وه بۆ ماڵ و مامۆستا که‌یان له سه‌ر به‌ردیک به‌رامبه‌ر خۆر داده‌نیشت، داوای له‌قوتابییه‌کانی ده‌کرد پشویه‌ک به‌خۆیان ب‌ده‌ن، به‌لام جه‌لاده‌ت به‌چه‌وه به‌سه‌ره‌نگ قاسمی ده‌گووت. «که‌س ناتوانیت وه‌ک ئیمه‌ ببینیت، که‌س ناتوانیت ئه‌و هه‌موو جوانیه‌ی ببینیت، تیتا‌گه‌م چۆن ناتوانن ببینن، که‌س ناتوانیت ببینیت من و تو نه‌یت، وانیه‌؟» سه‌ره‌نگ قاسم، ده‌ستی جه‌لاده‌تی کۆتری ده‌گرت و ده‌یبرده‌ کونجیکی بیده‌نگی ئه‌و ما‌له‌وه‌و ده‌یگووت «ئه‌و خۆی نیشانی که‌س نادات، خۆی به‌منی گووت، ئاماده‌ نییه‌ خۆی نیشانی هه‌موو که‌سی‌ک بدات». جه‌لاده‌ت وه‌ک یه‌کی‌ک شه‌یداییه‌ک ماندوویی‌کات، راستیه‌ک ماندوویی‌کات که ته‌نیا

خۆی ده‌یزانییت، به هیمنییه‌وه ده‌یگوت «به‌لام من ده‌ییمنم، تۆش ده‌ییبنیت... شتیکی تیا به واده‌کات له خه‌لکی ئه‌م دنیا به نه‌چیت».

تا شه‌وان زیاتر تێبه‌په‌پایه‌و پتر له موسیقا نزیکبوینا به‌ته‌وه، ئیسحاق سه‌یرترو ئالۆزتر ده‌بوو. که یه‌که‌مجار فلووتی گرت به‌ده‌ستییه‌وه وه‌ک ئه‌وه وابوو چه‌مکی ئاگرینی په‌شه‌باهه‌کی گرتبیت، یان بروسکه‌یه‌کی دۆزیبیته‌وه، یان پوناکییه‌کی له ناکاو سه‌رتاپای هینابیته‌هه‌زان، شه‌ویکی تاریک بوو، په‌شه‌باکانی به‌هار له‌ده‌ره‌وه یارییان به‌دوینا ده‌کرد. هیچ شتیک هیمن و له‌سه‌ره‌خۆ نه‌یده‌نواند، کپی پر ئه‌فسونی شه‌و هیچ نه‌بوو جگه له سه‌ره‌تای شیتیتیه‌کی په‌ش، که ده‌ستیکرد به یه‌که‌م وانه‌ی فلووت، ده‌یگوت «ده‌بیت که‌ردون کورتبکه‌ینه‌وه، شتیک بژه‌نین نه‌ ئاسمان، نه ئاو پیش ئیمه نه‌یانبیسیتیت، ده‌بیت خودا والیکه‌ین به ئاوازیک له هه‌موو گونا‌هه‌کانمان خۆشیت، ته‌نیا گونا‌هه‌کانی خۆمان نا، گونا‌هی هه‌موو ئاده‌میزاده‌کان، گونا‌هی به‌رد و دره‌خت و ئه‌ستیره‌کان... ده‌بیت خودا پازیکه‌ین به ئاوازی هه‌موو ده‌رگا‌کانمان بۆ بکاته‌وه، گو‌یگرن، هیچ شتیک وه‌ک موسیقا ده‌رگا‌کان ناکاته‌وه... موسیقا کلله... کلله... کێشه‌که ئه‌وه‌یه نازانین چ ده‌رگایه‌کمان لێده‌خاته سه‌ر پشت... به‌لام دوایکه‌ون، موسیقا بۆ کو‌یی بردن دوایکه‌ون، مه‌وه‌ستن، گه‌ر بۆ ناو ئاگر بیت یان ناو ئاو، بۆ ناو پۆشنایی یان ته‌م، بۆ ناو خنکان یان هه‌ناسه‌دان، که پێیگووتن بوه‌ستن بوه‌ستن، که پێیگووتن به‌مرن به‌مرن، موسیقا ده‌نگی خودا خۆیه‌تی، ده‌نگی ئه‌وه له سافترین هه‌ناسه‌یدا».

که یه‌که‌م ئاوازی ده‌ژهن، پوخساری شه‌و ده‌گۆپا. وه‌ک ئه‌وه‌ی دوینا سه‌رتاپا سه‌ر له نوێ له ئاوێکی هیمنه‌وه بیته‌ده‌ری، وه‌ک ئه‌وه‌ی شته‌کان بچنه‌ دۆخی بارینه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی پۆج به شه‌رابێکی پر ئه‌فسون ته‌پیت، یان دل له دوا ئه‌فسوسیکی مه‌زن هه‌ستیته‌وه، ئازامیه‌کی فینک فاسیله‌ی نێوان جه‌لاده‌تی کۆتر و سه‌ره‌نگ قاسمی له‌گه‌ڵ دونیادا

ته پرده کرد. جه لادته ههستیده کرد له نیتوان ئه و دونیادا پردیکی ئاوی هیه، پردیک به تافگه یه کی له سه رهخۆ دهچیت که به موسیقای خۆی هاره دهکات. ئیسحاق موسیقای دهژهن و جه لادته چاوی ده نووقاندو گهربونی له سافترین وینه ییدا دهبینی، مندالی خۆی و گه وره بوونی... دهنگی ئه و ئاوازانه، بێقه رار به ره و جیگای ئه وتۆی دهبرد که له ده ره وهی ژیان و زه مان و ئه و جیگایانه بوو که دهیناسین، بۆ یه که مجار ههستی به په یوهندی نیتوان موسیقا و فرین ده کرد... جه لادته دهفری، جه لادته چاوانی لیکه ناو ههستیده کرد له ئاسمانه. بۆ یه که مجار قاجی له سه ر زه مین به رزه بووه وه، بۆ یه که مجار ده بیینی درزیک میهن ده که ویته نیتوان جهسته و پۆچییه وه... ههستیده کرد له شی ته واو سووک و ئاسان خۆی ئاماده دهکات بۆ فه رامۆشییه کی قوول.

***

سه رهنگ قاسم که گوئی له یه که م ئاوازی ئیسحاقی لیوژپین بوو، نه خۆشکهوت. پێشتر خه یالی ئه وهی نه بوو جو ره موسیقایه کی وا له سه ر زه ویدا هه بیته. دوا ی یه که م ئاوازی ئیسحاق، تیه کی گه رمی لیتهات، به دریزایی ئه و شه وه ورینه ییده کرد. ئه وشه وه ئیسحاق وهک ئه وهی چاوه پوانی جو ره نه خۆشییه کی له و جو ره بکات، یهک له سه ر یهک په پۆی ساردی دهخسته سه ر ناوچاوانی سه رهنگ قاسم و ده یگوت «موسیقا سه ر به شوینه قووله کانی پۆحه، کی شه ی گه وره ی جهسته مان ئه وه یه که له و جیگا تاریک و قوولانه وه هیهی نه بیستوهه، جهسته مان فیرنه بووه گوئی له پۆحمان بگریته... هه ندی کات که دهنگیک له ناکاو له ناوه وه مان دیته ده ری، وهک ئه وه یه کۆمه لیک دیوار به روخینیته.. هه ندی زنجیر بشکینیته... موسیقا پۆحمان ده هینیته قسه، پۆح چییه، ئیوه واده زانن

پۆچ چیه؟ پۆچ لاله، شتیکی بیزمان... عەردیکی بێدەنگە، عەردیکی هیچ شتیکی تیا ناخوینیت، وەک دارستانیکی وایە پەرە لە بالدارو جانەوهری خەوتوو، پەرە لە ئامیزی موسیقی کپ و بێدەنگ، ژووریکە مڕۆف پڕیکردووە لە هاوار و داخستوو... هەندێجار دەنگیک لە دوور دیت و هەموو ئەو شتە خەوتوانە بە ئاگادینیتەوه، پەشەبایەکی دیت و هەموو ئەو شتانەی تۆزی بێدەنگی و خنکان و فەرامۆشی لەسەریان نیشستوو خاوندەکاتەوه، ئەو کات هەموو ژیا نمان دەگۆریت، ئیتر یان دەبیت تامەرگ هەولێ داخستنی ئەو دەرگایە بدەین، یان هەموو شتیکی فەرامۆشبەکەین و مالممان بەرینە ئەوئ». نەخۆشییەکی سەرەنگ قاسم، تاوناتار و پچرپچریوو... ماوێەکی هوشیار و ماوێەکی بێهۆش، دەمانیکیش کە هۆشیدەهاتەوه بە بێدەنگ دەگەرێت و ناو دنیای مۆسیقا... تا دەردەکانی سەختتربایە و بێهۆشییەکانی قوولترو بێتروسکەتربانایە، کاتیکی بە ئاگادەهاتەوه مۆسیقای سحرراویتری دەژەن. قوولێ بێهۆشییەکانی و قوولێ مۆسیقاکانی یەکشەتی بوون. لەو ماوێەدا ئیسحاقی لیۆزێرین وەک ئەوێ لە مردن یان لە تیکچوونیکۆ کوتوپرێ ژیان بترسیت، قوتابییهکانی خستە ژێر فشاریکی گەرەوه. جەلادەتی کۆتر کە دواتر سەلەهای سالی بە خەیاڵی ئەو پۆژە سەیرانە دەژیا، لای وابوو هەموو ئەو کاتانە لەدەرەوهی دنیا بوو.

لەو پۆژانەدا فێرپوون دەیهەا پارچە فلوتی سەیر بژەن. لەو شەو و پۆژە بیکۆتاییانە ئاوازدا، ئیسحاق فێریدەکردن هەموو شتیکی بکەنە مۆسیقا، لە ساتەکانی مەستیدا کە هەر سێکیان وەک سێی بالندەتی تەر لە حەسرەت هەلچوون و داچونەکانی پۆحیان عەرەقیان دەردەدا، مەستدەبوون و خوینیان لە ناو ئاوازهکاندا دەتوایەوه، پەيوەندیان بە هیچ شتیکیوە نەدەما جگە لەو نۆرە وەک لافاو لەگەڵ خۆیدا دەبیردن. ئیسحاق لەو ساتانەدا کە ژیا نەخۆشی و ئاوازی لیدروستدەکرد، لەو ساتانەدا کە هەستیدەکرد مۆسیقا بلندیکردۆتەوه بۆ ئاستی خداوەندەکان، دەیگوت

«گهردون هيچ نيبه جگه له مۆسيقايه كي بئدهنگ. ههموو شتيك له گهل له دايكبووني خويدا ئاوازي خوي هه لگرتوو، ههموو زيندوويهك پارچه مۆسيقايه كي تايبه ته، ههموو مردويهك ئاوازيكه بۆ خوي. هيچ گه لايهك نيبه، مۆسيقاي خوي له گهل خويدا نه هينيت، فريني هيچ بالداريك نيبه، ئاوازيك له ئاسماندا دروستنهكات. دونيا سهرتاپاي مۆسيقايه ... شهو سهرتاپاي مۆسيقايه، باران سهرتاپاي مۆسيقايه ...». لهو پۆژانهدا وينهي ههموو دونيا له بهر ديدهي جهلادهتي گۆتر و سهرههنگ قاسمدا گۆرا، له ههندي شهو دا ئيسحاق ليوزيرين ديهينانه دهري و به ناو شهو دا دهيرين، دهپويشتن و چاويان دهنوقاند و مۆسيقايان لئدهدا، به ناو درهخت و باغ و چه مه نزاره كاني به هاردا دهپويشتن و فلووتيان دهژهند، كپي شهو دهنگي نهستيره و خهوتني پاساري و خه يالي گوله كانيان دهكرد به مۆسيقا. بايان دهكرده مۆسيقا، جريوهي چولهكه برسياهكان، سروهي فينكي سهر گۆمه مهنگهكان. ئاگري دووري شاروچكهكان، نيشتهوهي پر له ترسي گۆتريك له كاتي پيكاندا، فريني تيترواسكيك به زامداري له ناو په لايهك گهنمدا، راكردني ژيژكيك له تاو بروسكهكان، خهوني سمۆريهك له ژير باراندا، دهنگي پتي بولبوليك له ناو هيمني قهفهزيكي نهزهليدا، دهنگي ههناهي چولهكهيهك له كاتي ته ماشاكردي نهستيرهكهدا ... دهپويشتن و ههموو وينه خه يالييه كاني سهر خويان دهكرد به مۆسيقا، به دريژاي شهو مۆسيقايان لئدهدا، ههنديجار دهريه ند به دهريه ند، گهلي به گهلي نهو ههريمانهي دهرويهر دهگهپان، به لام بيئاگا و بيخه يال، بپوايهكي قوليان ههبوو كه مۆسيقا ونيان ناكات. به سهر بهردو دارو دپك و تاوير و گاشه بهردو كهنده لاند دهپويشتن، به ههوا دا دهپهرينهوه، به سهر گۆمهكاندا به پتي دهپويشتن ... ههريگيز بۆ ساتيكيش چييه چاوياننه دهكردهوه، ههنديجار پۆژ ههلهدهات و نهوان هه مۆسيقايان دهژهند، شهو دههات و نهوان هه مۆسيقايان دهژهند، باران بايه يان بهفر نهوان له سهر زهوي

نەبوون. هەندێ شەو کە بە دەم مۆسیقاوه دەگەرانەوه بۆ مالهوه، لە ناو جیگا کەدا هەستیان بەو بارانە دەکرد کە تاسەر ئیسقان تەپیکردبوون. شەویەک بەسەر ئاوی گۆمیچکە یە کدا پۆیشتن، وەک چۆن بەسەر زەویدا دەپۆن، هەنگاویان بەسەر وردە شەپۆلەکانی گۆمیکدا نا، لەوسەر جەلادەت وەک لە خەو پابجەلەکی، هۆشیەتەوه بەر خۆی و گووتی «خودایە ئیمە بەسەر ئاوەکاندا پۆیشتین... وەک ئەوەی بەسەر پێگایە کدا برۆین بەسەر ئاودا پۆیشتین... وەک ئەوەی لەسەر زەوی بین بەسەر ئەو ئاوانەدا پۆیشتین و نەخنکاین». سەرەنگ قاسم رادەچلەکی و وەک جەلادەت لەو دەریاچە چکۆلەیە دەپوانی کە بەسەریدا پۆیشتوون. بێئەوهی هیچ بلیت دەستی دەخستە سەر زاری جەلادەت و دەیگوت «بێدەنگبە و برۆ... بێدەنگبە و فلووت بژەنە». هەردووکیان چاویان پردهبوو لە ئاوو باوەشیان بەیە کداده کرد... موعجیزەبوو، ئیلهام و سیحری بوو لە ئاسمانەوه هاتبوو. دەستیان دەخستە سەر دەمی یەکتەر و وەک لە هەوادا ونبن، وەک ئەوەی هەریەکیان سووکی و بیکیشی جەستە ی ئەوی دیکەیان هەلگرێ. دەستیان لەیەک دەدا... دوو مەزۆف نەبوون بەلکو دوو تارمایی بوون، لە جەستە ی خۆیان چووبوونە دەرەوه و بووبوون بە پۆج.

ئەو پۆزانە جەنگ بەردەوام نزیکتر و نزیکتر دەبوو، جەندەها جۆری جەنگ لەو سەر زەمینەدا تێکەڵاوی یەکتەر بووبوون، جەنگی وڵاتەکان و نەتەوانەکان، جەنگی دینەکان و حیزبەکان. شەویەک لەو شەوانە جەنگ گەیشتە نزیک ی ئەو شارۆچکە، بە درێژایی چەندین کاتر میتر گۆییان لە تەقە و تەقینەوه بوو، بەیانی پێبوازێک هەوالی هینا کە خەلکی ئەو دەقەرە هەموو چۆلیدەکن و دەگوازنەوه بۆ گوندەکانی دەرووبەر. بە درێژایی شەو بۆردومانی بەردەوام سەدەها قوربانی جێهێشتبوو، ئیسحاق بەبێ قوتابییەکانی گەشتیکی کورتی کرد وکە گەپایەوه نیگایەک لە چاویدا بوو پرپوو لە سیپەری کارەسات. مەرگ لە هەموو جیگایەک بوو.

سوپایەکی بێشوماری دەوڵەت لە باشوورەوە دەپژانە کۆچەو کۆلانەکانی
ئەو شارەو، هەزارەها سەرباز کە زۆریەیان لە ژێر خودە ئاسنینهکانیاندا
لە مشکی ترساو دەچوون، هەزارەها چەکداری کورد کە دەوڵەت بۆ
ئەمجۆرە شەپانە پر چەکی کردبوون، بە خۆیان و سمیلە ئەستوورو
گەمزەکانیانەو، بە هەنگاوی پان و جامانەی قووتی سەرۆکە گەلۆکانیانەو
لە کۆچەکاندا دەسوپانەو. شەو دواي چاوەڕوانییەکی درێژ ئیسحاق وەک
بەرامبەر ئەو هەموو مەرگە بۆ تین و تاوی ژیان بگەریت، بە قوتابییهکانی
گەوت فلووتەکانتان دەریهێنن و بابڕۆین، بێئەوێ گۆی بە ترسی ئەو
دوو گەنجە بدات بەرەو جیگایەکی عاسی پێش قوتابییهکانی کەوت. کە
چوونە ئەو دیو باغچەکەو پێیگوتن «ئێو هێچ شتێک مەکەن، تەنیا
گوێگرێن». ئەو شەو بە ناو سروشتیکی سەختدا بەرەو تروپکیکی مەزن
سەرکەوتن، بە درێژی پێگا ئەو ئاوازانە دەژەن کە هەست و نەستەکانی
دەگۆڕی، ئەو نەغمە سەیرانە دەروژاند کە بە جۆریکی دی سەرتاپای
دونیای نیکاردەکێشایەو. شەو بوو مندالەکان وایان دەزانسی پۆژە. تاریکی
بوو مندالەکان پێیان وابوو لە دەریایەکی نورو تیشکدا مەلە دەکەن، بە سەر
سەختترین عەرددا سەردەکەوتن پێیان وابوو لە سەر فەرشیکی گیا دەپۆن.
دوینا ساردبوو ئەوان هەستیان بە فینکییەکی سەیر دەکرد. بەریەیان
دەگەیشتنە سەر لوتکەیەکی خورافیانە، لەوێو سەیری ئەو سەری
ئەوسەری گەردونیان دەکرد، لە سەر بەردێک دادەنیشن و کزەبای بەیان
یاری بە قزۆ جل و هەناسەکانیان دەکرد. هەستیان دەکرد ئەو بەرزبوونەو
بێمەودا و سەیرە، ئەو شەو درێژە لە فلووت، موچرکە ترسناکەکانی
دوینی لە دڵدا سەپونەتەو. ئەوێ لە یادیان مابوو کۆمەلێک وێنە تاریک
بوو، ئیسحاق لەو کەشکەشانی ئاسمانەو دەیگوت «مۆسیقا حەشیشیکی
پەشە... تلایاکیکی شیرین». لە سەر بەردیکی بەرز دەووستاو باوەشی
بۆ بای بەیان دەکردهو دەیگوت «کاتێک هەست بە ترس دەکەن،

ههست به نزیکی مه‌رگ و کۆتاییده‌که‌ن، مۆسیقا بژهنن، مۆسیقا ده‌توانیته کاره‌ساته‌کان هیۆرکاته‌وه ... ده‌توانیته مردن ئاسانتریکات» سه‌ره‌هنگ قاسم به ده‌نگیکی له‌رزۆکی منداڵانه‌وه ده‌پیرسی «به‌لام مۆسیقا له‌م جه‌نگه‌دا ده‌توانیته چی بۆ ئیعه بکات، چی بۆ ئه‌و مردووانه بکات؟» ئیسه‌حاق هه‌له‌ده‌ستایه سه‌رپێ ... هیچی له‌و پیاوه تیکشکاوه‌ی دوینی نه‌ده‌چوو، وه‌ک ئه‌وه‌بوو سه‌فه‌ری شه‌و هیژێکی ئه‌فسوناوی تیا زیندوو کردبێته‌وه .

بای ده‌مه‌وه‌یه‌ان گه‌مه‌ی به‌ ده‌نگ و هه‌ناسه‌ی ده‌کرد، ده‌ستیده‌برد و له‌ زه‌ویه‌یه‌که هه‌ندێ گپای هه‌له‌ده‌گرت و ده‌یدانه به‌ر با . سیه‌ری به‌یانی به‌هار ژیا‌نی تیا‌ده‌بزو‌اند . به‌ده‌نگی پیاویکی به‌هێژ، ده‌نگیک نه‌غه‌می تیا‌بوو نه‌ وه‌پزی ده‌یگوت «سوودی مۆسیقا بۆ مرۆف وه‌ک سوودی مرۆف خۆی وایه له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه ... دوا‌جار هیچ که‌س نازانیته غایه‌ت له‌ مرۆف چیه‌، که‌ غایه‌ت له‌ مرۆف خۆی ئاشکرا نه‌بوو، بۆ له‌ غایه‌تی مۆسیقا به‌رسین؟ تۆ ده‌لێته مۆسیقا ده‌توانیته چی بکات؟ ده‌لێته بۆ ئیعه له‌م جه‌نگه‌دا فیه‌ری مۆسیقا به‌ین؟ ده‌لێته ئیعه سی فلوت زه‌نی بچوک چیه‌ن و به‌رابه‌ر ئه‌و هه‌موو هیژانه چیه‌مان پیده‌کرێته؟ مامۆستایه‌که هه‌بوو با‌وه‌پی و‌ابوو مۆسیقا ده‌توانیته مردووه‌کان زیندوو‌یکاته‌وه، پێی‌وابوو ده‌نگی مۆسیقا تا‌که ده‌نگه له‌مدیوی ژیا‌نه‌وه ده‌گاته ئه‌ودیوی، ده‌یگوت تا‌که ده‌نگیک مردووه‌کان ده‌توانن به‌یسته‌ن مۆسیقایه . کوپێکی مردووی هه‌بوو، هه‌موو پۆتیک ده‌چوو سه‌ر گوپه‌که‌ی و مۆسیقای بۆ‌ده‌ژهن، هه‌موو شه‌ویک کوپه‌ مردووه‌که‌ی ده‌هاته خه‌ونی و دا‌وی مۆسیقای لیده‌کرد ... با‌وه‌پی و‌ابوو کوپه‌که‌ی گوپی لێیه‌تی . شه‌ویکیان لیم پرسی «مامۆستام تۆ ده‌زانی هه‌ندی‌جار زیندوو‌ه‌کانیش له‌ مۆسیقای تۆ تینا‌گه‌ن، بۆ ئیسته پیتوا‌یه مردووه‌کان تیده‌گه‌ن؟» ئه‌و گووتی «مۆسیقا بۆ هیچ که‌س نا‌گه‌رێته ... ئه‌و پێگای نییه ... ئا‌راسته‌ی نییه ... نه‌ هیچ زا‌ریک ده‌ناسیته و نه‌ هیچ گوپه‌که‌یه‌ک ... ئه‌وه ئیعه‌ین ده‌بێته بۆی بگه‌رێن، ئه‌وه‌ی ئیعه به‌نا

دهیژەنین بەر لە ئیمە لیڤەبوو، بە جۆریک لە جۆرەکان و بە شاردراوویی لیڤەبوو... کێ گوی لە موسیقا بگریت ئه‌وه ده‌یدۆزیت‌ه‌وه، موسیقا په‌یوه‌ندی به‌ زیندووو مردوو و گیاندارو بیگیانه‌وه نییه... هه‌موو شتیکی ده‌توانیت موسیقار بیت و گۆیگری موسیقا بیت» ئینجا ته‌ماشایکردم و به‌ هیمنی گووتی «مردووێکان باشتەر ده‌توانن گۆیگیرن، تۆ ئه‌گەر ته‌نیا بۆ زیندووێکان موسیقا ده‌ژهنیت فلووته‌که‌ت فرێده‌و بگه‌ڕێوه‌ مالتی... زۆربه‌ی زیندووێکان نازانن موسیقا چیه‌... موسیقا بۆ هه‌موو زه‌مانه‌کان لیڤده‌، بۆ دۆینێ که‌ پۆیشت و بۆ سه‌به‌ی که‌ دیت... بۆ ئه‌وانه‌ی تێپه‌ریوون و ئه‌وانه‌ی که‌ دین، گۆیگری راسته‌قینه‌ په‌نگه‌ بالداریک بیت، کولله‌یه‌کی چکۆله‌ بیت، په‌پوله‌یه‌ک بیت... له‌وانه‌یه‌ گۆلیک بیت که‌ خۆت پێی پیاده‌نیت». ئیسه‌حاقی لیۆزێرین ته‌ماشایه‌کی ئاسمانی ده‌کرد و ده‌یگووت «من گه‌له‌ک جار ئه‌و په‌رسیاره‌م له‌ خۆم کردوه‌. ئایا له‌ جۆره‌ ژانیکی وادا له‌ جۆره‌ عه‌ردیکی وه‌کو ئه‌وه‌ی ئیمه‌دا، له‌ زه‌وییه‌کدا که‌ هه‌میشه‌ جه‌نگه‌، موسیقا چ کاره‌یه‌؟ موسیقا و جه‌نگ دوو شتی دوورن له‌یه‌ک، وه‌ک دووری ده‌ریا له‌م تریپکانه‌، به‌لام هه‌یج کات ده‌نگی ناوه‌وه‌ی خۆتان بیده‌نگ مه‌که‌ن. هه‌میشه‌ وابوووه‌ واده‌مینت‌ه‌وه‌. جه‌نگ هه‌یه‌و موسیقاش هه‌یه‌، مردن هه‌یه‌و موسیقاش هه‌یه‌، دل‌په‌قی هه‌یه‌و موسیقاش هه‌یه‌... زۆرجار به‌ ته‌نیشته‌یه‌کدا ده‌پۆن و ته‌ماشای نیۆچاوی یه‌ک ده‌که‌ن و له‌یه‌کدی ناگه‌ن و دوورده‌که‌ونه‌وه‌، موسیقا هه‌میشه‌ شتیکی جیاوازه‌ له‌ جه‌نگ وه‌ک ئه‌وه‌یه‌ سه‌ر به‌ دونه‌یه‌کی دیکه‌بیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ ئه‌ستیره‌یه‌کی دیکه‌وه‌ هاتبیت. به‌لام وه‌زیفه‌یه‌تی له‌ناو خۆین و ناگر و ترسیشدا به‌شداریه‌کات... جارێک فلووتم بۆ هه‌ندێ پێشمه‌رگه‌ لیڤدا، یه‌کیکیان لیم نزیکبووه‌وه‌و گووتی «تۆ واتکرد من ژیانم خۆشبویت... ژیانم خۆم نا، ژیانم ئه‌وانی تر، ژیانم دوژمه‌کانم». پۆیشت و له‌وسه‌ر گه‌رایه‌وه‌و گووتی «ئیه‌سه‌حاقی لیۆزێرین مژده‌م به‌رێ، مژده‌... که‌سم نه‌کوشت».

باى بهيان ساردو پر له موچركى تەنيايى بوو. هيدى هيدى پوى سىپى خويسارى شهو له سەر گه لا نزىكهكان دهردكهوت... ئىسحاق لهو جىگا بهرزوه دهىگوت «مۇسقىا جاويدانه، هەمىشهيه، به لام هەندىجار له بهرابەر مردنى ئىنساندا بيباك و كه م غه مه». دهو هستاو دهىگوت «به لام له وانهيه بمانباته سەر سه رچاوهكانى نه مردن، بمانباته سەر كانىيهك لىي بخوينه وه نه مرين...». دوو قوتابيه كهى وهك هەمىشه له ماناى قوولى قسهكانى ئىسحاق تينه دهگەيشتن، به لام سه دای وشەكان له پوچياندا دهنگيده دايه وه.

پوژانى دواتر ترسناك و تاريكبون، جهنگ به خىراييهكى سەير لهو ماله تاراوگه و گوشه گيرهى ناو باغهكان نزىكبووه وه. ئيدى ئىسحاق و قوتابيهكانى ناچاربون نىشته جى و باغى خويان جىبهيلن و له گه ل هەزاران هه لاهاتوى دىكه دا به رهو شوئىنكى عاسيتر له باكوور برۆن. جىهيشتنى خانوو و باغچهكان هه سه ره تىكى قوولى له دللى ئىسحاق و ميژدمنداله كاندا جىهيشتن، له سه فەريكى نهئىندا كه كهس دوا ئامانجى نه ده زانى به خويان و فلووته كانىانه وه به رهو باكوور كه وتنه پى. لهو سه فەره دا ئىسحاق فەريكردن چۆن ئه و شتانهى ده كه و نه ئه و ديو سنوورى ده نگه وه وه ريگيرنه سه ر زمانى مۇسقىا، كه ده گەيشتنه سه ر ئاوهكان پييده گوتن «گرنگ نيه دهنگى ئاو بكه نه مۇسقىا، به لكو گرنگ ئه وه يه رهنگى ئاو بگوپن بو ئاواز». كه ده گەيشتنه به رده م ره شه باكان دهىگوت «گرنگ نيه دهنگى ره شه باكان بكه نه مۇسقىا، گرنگ ئه وه يه هيزو تين و گوپى ره شه باكان بكه نه مۇسقىا» كه ده گەيشتنه گياكان دهىگوت «گرنگ نيه سه وزى گيا بكه نه ئاواز، گرنگ ئه وه يه خه وتن و هه ستانى، مندالى و پيربوونى بكه نه مۇسقىا» كه ده گەيشتنه به رده مى بروسكهكان دهىگوت «گرنگ نيه نالهى بروسكهكان بكه نه سرود، گرنگ ئه وه يه پوناكييه كهى به رجه سه ته كن».

بە ھەر جیگایە کدا دەپۆشتن و سەفەریان دەکرد، چەندین گەپیدە و پێتواری
دوای دەنگی فلووتەکانیان دەکووتن. شەویەک مۆسیقیان بۆ ژنیکی لێدا
کە بەسەر ژانەووە بوو، مۆسیقا کە یان کاریگەرییەکی ئەفسوناوی لەسەر
کارناسانی ھەبوو بۆ ژانەکانی، شەویکیان مۆسیقیان بۆ بریندارێک لێدا کە
بەردەوام خۆینی لەبەر دەپۆی، پاشا کە مێک خۆینپژانی وەستاو ھەستایە
سەرپێ. شەویکی دیکە مۆسیقیان بۆ پیاویکی شەل لێدا کە دەمێ ساڵ
بوو نەیدەتوانی بپروات. لە کاتی پارچە ئاوازیکی مەستدا ھەڵدەستایە
سەرپێ و لەسەر قاچە ئیفلیجەکانی سەمای دەکرد.

مۆسیقارەکان بێشەوێ بوەستن بەردەوام بەرەو باکوور دەپۆشتن، لە
پێگا، گیای تەپری ژێر تاوێ بارانەکانیان دەخوارد، شیرێ مێگە لە بەھارییە
ئاسودەکانیان دەخواردەو. نەیان دەزانی بەرەو کوێ دەچن، ھەر کە سێک
لێیدەپرسین بۆ کوێ دەپۆن؟ دەیانگوت دەچین بۆ باکوور. لە پێگا بەناو
چەندین ھەریمی جەنگزە دەدا راپورتن، گەشتێکی درێژیان بەرەو چیاکانی
باکوور کرد، لەوێ وەک سێ غەریب گوند بە گوند دەگەڕان، موعجیزەیان
بە مۆسیقا دروست دەکرد، لە ھەتاو بارانیان دەباراند، لە باران خۆریان
دروست دەکرد، شەویان دەکرد بە یانی و بە یانیان دەکردە شەو، تامی گیای
شیرۆ ھەنگوینیان خۆشتر دەکرد، بە ھەر شوێنێکدا دەپۆشتن بەر لە
مروڤەکان، درەخت و ئەستێرەو باو ھەتاو پێشوازیان دەکردن. ھەندێ شەو
بە یارمەتی مۆسیقا لە مەری چیاوێ دەفرین بەرەو ئەوێ، زۆرجار
کە بە ئاگادە ھاتنەوێ خۆیان لە شوێنی سەپو غاسیدا دەبینی، لەسەر
درەختەکان، لەسەر تروپکی ھەڵموتەکان، یان لە پەوێزێکی سێحراویدا.
بەسەر سەنگەری پێشمەرگەکاندا دەپۆشتن و لە شەوێ ساردەکانی
چاوەڕوانیدا پوناکی و ژیان و شادیان نیشانی ئەو مروڤە بێھێویانە دەدا،
کە ھیدی ھیدی خەریک بوو دەکووتنە گومانەوێ لە ھەموو شتێک. ھێزێک
لە مۆسیقا کە یاندا بوو ھەمووانی تووشی نەشەییەکی قوول دەکرد. بەردەوام

له ژۆر درهختیکدا، له ژۆرکه پری جووتیارنکدا، له ژۆر کۆله کە ی مزگەوتیکدا پشوویاندهدا. کاتیکی پشوویاندهدا، ئیسحاق بە ترسیکی بیئەندازەوه قسە ی له مەرگ دەکرد وەک جۆریک له ئاگری هیمن، ئاگریک کە له شاریکی گەورە بەردەبیئت، بەلام لەسەرەتادا له درهختیکەوه، له مالتیکەوه یان له قەیسەری و بازارپکی چکۆلهوه دەستبێدەکات... سەرەتا تەنیا دوکەلێکی رەش و باریکە، هیۆر هیۆر گەورە دەبیئت، هیۆر هیۆر دەبیئتە سووتانیکی گەورە، هیۆر هیۆر خامۆش دەبیئت.

قوتابییهکانی هەستیاندهکرد تا غەمگین و پەشۆکاوتریبت، کەمتر پووی موعجیزەناسای خۆی دەبینیئت، کەمتر سحری ناو مۆسیقاکی دەبیستیئت، زیاتر زیاتر بەهوائی موعجیزەدا دەگەریئت، موعجیزەیهک خۆی ناتوانیئت پوونیبکاتەوه، ناتوانیئت ناوی بنیئت، بیئەودە بەدوایدا دنیا تەیدەکات... موعجیزەیهک کە ناویکی سەیرۆ پەر نهیئی و ئالۆزی هەیه «نەمری».

* * *

هەندێ کۆله پشنتی کە میان پێبوو، تا زیاتر بەرەو باکوور برۆشتبانا، سەرەنگ قاسم سپیتر و غەمگینتر و قوولتر دەینواند. بەیانیان گەر له نزیک گوندیک بانایه، یان له نزیک شوانکارهیهک، ئیسحاقی مامۆستا چی بۆ بەرچایی بشیایه دەیهێناو له ناو ههوائی پاک و له سەر ئاورنگی بهیانی دهیانخوارد. له گەشتیاندا بەرەو باکوور، بەرەو ئێو تروپکە پرتەم و پەر ئەفسونانە، سەرەنگ هێدی هێدی شیۆه ی پۆحیکی سپی وەرەگرت، شیۆه ی تارماییهکی دەگرت کە شوین پیکانی ئاسەواریک لەسەر گیای پێدەشتهکان جێناهیئێن. هەندێجار بەزەحمەت له ناو تەم و هالاوایی سپی سوێجدا دەبینرا، بەتەنیا جیادەبووهوه و فلووتی بۆ گولێچکە چکۆله و وردو غەمگینهکانی سەر رێگا لێدەدا، دلنیاوو گولەکان گۆیان لێیه، تا

زیاتر له ئاوه دانی دووریکه و تنایه ته وه ئه و کالترو کالترا ده بووه وه، ئه و ههستیده کرد چ به جهسته و چ به پۆح پتر تیکه لای سروشته ده بیته، ههستیده کرد به پڠاوهیه به ره و جڠاوهیه کی دیکه له ده ره وه ی شوین و زه مانى ئاسایی. جه لاده تی کۆتر تا پتر فیتری مؤسیقا ده بوو، شتیکی قورس و غه مگینتر له پۆحیدا سه ریه لده دا، تا پتر ده یوانی به فلووته که ی ئاسمان و پوویارو گیا و تریفه بکاته مؤسیقا، پتر غه مگین ده بوو، تا زیاتر ههستی به شادی داهینان و فیژیون بکردبایه، غه میکی دیکه ی تاریک و تالوکیکی دیکه ی پر ته لیسم له دلیدا به نهینی گه وره ده بوو، تا زیاتر له که مال نزیکبایه ته وه ههستیده کرد شتیکی ونکرده. ئه و پتر سه رنجی سه رهنگ قاسمی ده دا، تا زیاتر پوه و باکوور سه رکه و تبان، سه رهنگ بیده نگترو که مدووتر ده بوو. به فلووته که شی هینده ی قسه ی له گه ل باو تاریکی و کره ی ساردی به ربه یاندا ده کرد قسه ی له گه ل ئه ودا نه ده کرد. شه ویکیان شیتانه مؤسیقایان لیده دا، هه رگیز هیچ کاتیکی دی به و جوړه مؤسیقایان لئ نه دا بوو، مانگ وه ک درنده یه کی مه ست به سه ر سه ریه وه وه ستابوو، پوناکیه ک که پیده چوو له په یمانیکی کۆندا بیته له گه ل ئه و هه موو زولمه ته ی گه ردوندا به دایانه وه بوو، وه ک که وتبیتنه زه ویه که وه نه سه ر به پۆژ بیته نه به شه، خاکیک گۆله ئه ستوور و مه زنه کانی به به رته قای گۆلی ناو ئه فسانه کان بوو، ده نگی ئاوه کانی وه ک هاواری فریشه وه ها بوو له نیوان جوگه و جوپاره کانی به هه شتدا، خاکیک وه ک ئه وه ی به مؤسیقا دۆزیبیتیان وه، وه ک ئه وه ی نرکه ی زامی نیچیره کانیشی هه ر ئاوازیته. وه ک ئه وه ی مه خلوقیک به ر له وان پڠای نه که وتبیتنه سه ر ئه م زه مینه، شتیک سه رسامانه له نیوان هیولاییه تی ده نگ و نه گیرانی مؤسیقا و دوورده ستیتی ئاوازا، له گه ل په قی سروشته و بیتره می شه و درۆی تیشکدا دروستبوویته. شتیک وه ک ئه وه ی له نیوان مؤسیقا و چرکه ی مردنیدا، له نیوان له دایکبوونی گۆل و حاشای

تەبەیعەدا پرواییت. درەختەکانی ئەو زەمینە، شتیک بوون لە تیکەڵبوونی خولیاکانی ئەو سێ مۆسیقارە بەو فەنتازیا پەشانەیی لەو سەفەرەدا ھاتبوو و پێگایان، زەویەکی بوو نەتەدەزانی ئایا ھالۆی دروستبوونیکی لەناکاو لێھەڵدەستێ یان دوکەلی خاپووربوونیکی کۆن، غوباری گەیشتنی یەکەم مەخلوقی لێبەرزدەبیتهو یان تەمی ئاوابوونی دواھەمین ئینسان، گۆلەکانی بۆنیکیان ھەبوو تیکەڵ لە بۆنی باروت و بۆنی لەدایکبوون... گیاکان لە ژێر قاچیاندا دەترسان، بەلام نە جەلادەتی کۆتر و نە ئیسحاق و نە سەرھەنگ، نەیان دەزانی ئەو ترسە ترسیکی دێرنەییە لە ئینسان یان ترسی سەوزاییەکی پێشتر مۆفی نەبینیووە. ئەستێرەکان لە ھەندێ شوێندا بەر تەوێڵیان دەکەوت و لەھەندێ جێگای دیکەشدا بە چەند گۆللەیک دەچوون خێرا پوو و ناو زوڵومات بپۆن. ئیسحاقی لێوژپێن وەک قوتابیەکانی سەرسام تەماشای ئەو دیمەنانەیی دەکرد، دڵنیابوو مۆسیقا ھێناونی بۆ ئەم زەمینە، خاکیکە پێشتر کەسی دی پێی تێنەخستوو، زەمینیکە تەنیا مۆسیقارەکان دەتوانن بیگەنێ. ئەو یەکەم کەس بوو ئەو دەریاچە چکۆلانەیی بێنییت، دەریاچەیک وەک شەپۆلگەھیک لە ئاواز شەنەیدەکرد، دەریاچەیک وەک ئەوێ ھەموو تیشکی شو بە ماتی بەرەو پووی بییت، وەک ئەوێ ھەزاران گورزی تریفە لەیک ساتدا بە ئەندازەیک ئالۆز بەر پوکاری بکەوێت و سەرکەوێتووە. ئیسحاق گووتی «ئێمە ئیستا لە زەمینیکەدا بەر لە ئێمە کەسانی ئاسایی پێیان تێنەکەوتوو، ئەوانەیی بە پۆج مۆسیقا دروستدەکن، دیوکی تری دنیا دەژین، ئاستیکی دی بوون تاقیدەکەنەو کە ھەمیشە لەوانە عاسییە کە ناتوانن بە مۆسیقا پۆجی خۆیان و پۆجی دنیا ببینن». چەند ھەنگاوێک بە ناو ئەو مەستی و سەرسامییەدا پویشتن، ئیسحاق دەیکووت «ئەم زەمینەیی ژێر پێمان زەمینیکە تەنیا بۆ ئێمە دروستبوو، لێرەدا مۆسیقا لەو دەردەچیت دەنگیک بییت لە ئامیزکی چکۆلانەو بەیته دەری، مۆسیقا وەک ھەر سێ

وزه و نه فسونبازنکی دی شیوه و پوختاری خوی دهگوریت، وهک چۆن پۆج
 دهتویته وه دهبیته جوانی، دهبیته پهنگ، دهبیته شیوه، ناوه هاش مۆسیقا
 له بیرهنگی و بیپوختاری خوی دهچیته دهری و دهبیته شوین، دهبیته
 زهمین، دهبیته باغ. ئه و دنیایه ی مۆسیقا فرمانه وهایه تاییدا نه خشه یه کی
 تری هه یه جیاواز له دنیاکانی دی... زهوی و گیاو شه و گاره کانی شتیکی
 دیکه، مۆسیقاره کانی هیتکی تریان هه یه جیاواز له هیتزی مۆقه کانی تر». .
 زهوییه ک بوو دانیانه بوون له وهی ئایا مهستی خویان دروستیکردوه یاخود
 بهشیکه له نه خشه کانی خودا، به ره می ئه و ماندوو بوونه توندو بیده روزه و
 زیندانناسایه ی ناو ناوازه کانه یاخود شوینیکی شهیتانییه که فریوی مۆسیقا
 دروستیکردوه. ئیسحاق له گه ل هه موو سه رسامیه کیدا، له گه ل ئه وه شدا که
 ماوه یه کی درێژ وهک خه لفه چکۆله کانی به مه بهوری له ناو گیاو تریفه و
 درهوشانه وهی نه فسونگیری گه لاکاندا وه ستابوو، به لام وهک هه میشه له
 قوولایی پوانینه کانییدا تیگه یشتن و پوونی و تهفسیریک هه بوو. تهفسیریک
 تیکه ل به جوانی کۆی شته کانی دیکه ده بوو. جهلاده تی کۆترو سه رهنگ
 قاسم پاهاتبوون له هه موو ساته کانی سه رسامیدا، دهنگی مامۆستاکه یان،
 دیمه نه کانیان بۆ وه ریگێریتته سه ر زمانیکی تر. سه ره تا هه ر سێکیان له ناو
 گیاکاندا دانیشتن، ئیسحاق هه ستیده کرد مانگ له ژوو سه ریانه وه ده یه ویت
 شتیکیان پێبلت، به رله وهی سه رنجی سنووره نادیاره کانی ئه و ده ریاچه یه
 بدا، که به ته میکی دره وشه دارو زیوین داپۆشرا بوو، سه یری مانگی کرد
 که پیده چوو به هیمنی بنیشیتته سه ر زهوی. ئیسحاق گووتی «هه موو
 مۆسیقاریک پۆژیک له پۆژان ده گاته سه ر زه مینی مۆسیقا، سه ر زه مینیک
 که سه ر زه مینی خۆیه تی، وهک چۆن درهخت و مانگ و هه وا مۆسیقای
 خویان هه یه، مۆسیقاش درهخت و مانگ و هه وای خۆی هه یه، وهک چۆن
 ده ریاچه کان مۆسیقای خویان هه یه، مۆسیقاش ده ریای خۆی هه یه، ئه وه
 نه نیا شته کان نین که ناوازیان هه یه، به لکو ناوازیش دواچار له جیگایه کدا

سنووره نه‌بیزاوه‌کانی خۆی ده‌بڕیت و له‌ شیوه‌ی گیاو بالنده‌و تریفه‌دا
 ده‌رده‌که‌وێته‌وه. ئه‌و سنووره‌ی که‌ ئه‌فسوونی مۆسیقا له‌ ئه‌فسوونی گۆلیک
 جیا‌ده‌کاته‌وه، وه‌ک ئه‌و سنووره‌ وایه‌ که‌ ئاوێک له‌ غوبار جیا‌ده‌کاته‌وه».
 جه‌لاده‌ت سه‌رسام گوێیده‌گرت و چاوی له‌سه‌ر ئه‌و شه‌پۆله‌ زیویانه‌
 بوو که‌ نه‌رمه‌بایه‌کی باکوور له‌سه‌ره‌وه‌را به‌ ئارامی ده‌بیزواندن. شتیکی
 سه‌یر به‌ره‌و ناو ئه‌و ئاوه‌ی پاده‌کیشا، وه‌ک ئه‌وه‌ی مانگ، دره‌خته‌کان،
 شنه‌ی ته‌لیسمایی با به‌ره‌و ئه‌و ده‌ریاچه‌یه‌ پالێ پێوه‌بنی. هێژیک له‌
 هێژی مۆسیقا به‌هێژتر، هێژیک له‌ توانایدا نه‌بوو پێشی لێبگری، پوه‌و ئه‌و
 ده‌ریاچه‌یه‌ی ده‌برد. ئیسه‌حاق قسه‌یده‌کرد، به‌لام جه‌لاده‌ت هه‌ستیده‌کرد له‌
 ناو ئه‌و ته‌لیسه‌دا گوێگرتن له‌ ده‌نگیکی ئاده‌می مانای نییه‌، پێنه‌ده‌چوو
 مۆسیقا خۆی بانگیبکات، به‌لکو شتیکی له‌و دیو مۆسیقاوه، قوولتر له‌
 هێژی هه‌ر ئاوازیکی، توندتر له‌ فریوی هه‌ر ده‌نگیک به‌ره‌و ناو ئه‌و ئاوه‌ی
 ده‌برد، ئاگای له‌ هاوڕێکانی نه‌ده‌ما، بۆ ساتیک ئه‌و جوانییه‌ له‌وانی داده‌بڕی،
 بۆ ساتیک له‌وه‌ لاوازتر بوو به‌توانیته‌ جگه‌ له‌و سیحری ده‌ورو به‌ری دوا
 هه‌چی دی بکه‌وێت. ساتیکی سه‌یریوو، له‌ هه‌مان ئیستی ئه‌فسووندا، وه‌ک
 ئه‌وه‌ی توانای خۆی له‌سه‌ر جه‌نگیکی مه‌زن تاقیبکاته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی
 له‌گه‌ڵ دیوه‌ موته‌له‌قه‌کانی خۆی و دیوه‌ کورتیو ئیستیه‌یه‌کانیدا بجه‌نگیت.
 خۆی ده‌خسته‌ ناو ئاوی ده‌ریاچه‌که‌وه. تیکه‌ل‌بوونی به‌ ئاوه‌کان هه‌موو
 دونه‌ی ده‌ورو به‌ری پوناکه‌کرده‌وه، هێنده‌ی ئه‌و تیکه‌ل‌ ده‌بوو مانگی ناو
 ده‌ریاچه‌که‌ ده‌بوو به‌ هه‌زاران مانگ، هه‌ر یه‌ک له‌ ئه‌ستیره‌ بچوکه‌کان
 ده‌بوون به‌ هه‌زاران ئه‌ستیره‌. سه‌رجه‌می ده‌ریاچه‌که‌ ده‌بووه‌ گۆمیک له‌
 تیشک. کاتیکی به‌ره‌و قوولایی دوورده‌که‌وته‌وه، له‌ ماسیه‌یه‌کی گه‌وره‌ ده‌چوو
 که‌ هه‌موو شته‌کانی تری خسته‌بێته‌ سه‌ما. جه‌لاده‌ت له‌ناو ئاوه‌که‌دا دوو
 هه‌رێمی گه‌وره‌ و جیاوازی ده‌بینی، یه‌کیکیان له‌ پووکه‌شی ده‌ریاچه‌که‌داو
 ئه‌وی دیان له‌ ناوه‌وه، یه‌که‌میان سه‌رتاپا نوور و ئه‌وی تریان سه‌رتاپای

زولمەت. یەکیکیان تەماسی لەگەڵ ئاسمان و ئەستێرەو هەوادا هەبوو، ئەوی تریان تەماسی لەگەڵ تاریکی و کپی و بێدەنگیدا هەبوو. نەیدەزانی لە کوێدا بوەستیت، لە کوێدا مەلەبکات، لە سەرەوە کە دونیا تێکەڵبوونێکی زەخرەفیانی نێوان تیشک و ئاو بوو، یان لە خوارەوە کە زولمەت تۆپێکی گەورەبوو چنراو لە هەزاران پۆتێلکە. لەناکاو وەک تاریکی و تیشک، وەک ئاو و بێدەنگی، وەک شەو و ئەستێرە وەلامیبەنەو دەکەوتە مەلەکردنێکی سەفائاسا لە نێوان پوناکی و تاریکیدا، لە نێوان سەری دەریاچەو زولمەتە بێقەرارەکانی ناووەویدا، لە نێوان پۆشنی و سافی هەوادا لەسەرەووەو تەلیسم و نەینێ ئاودا لە خوارەووە.

ئیسحاق بۆ ئیستیك بێدەنگەبوو، وەک ئەوێ ئارەزووی قسەێ نەبیت، ئەو ئاووخوا و چرپە شەرمەنەوێ شەو دۆخیکی دیکەیان لە ئیسحاقدا دروستدەکرد، لە میژوو مەلەێ نەکردبوو، ئەو سەماکردنە سەیرەێ جەلادەت لە نێوان کەناری دەریاچەو بنکی بێقەراریدا، دەیوستان... بە هیمنی ئاوپی لەو دوکەلە درێژە دەدایەو کە لە پشتەوێرا بەسەری ئەوسەری تاریکیەو دەییەستەو. خۆی پووتدەکردەووە دادەبەزییە ناو دەریاچەکە، لەوێ لە بنکی بێقەراری ئەو دەریاچەیدا، جەلادەتی دەبینی بە چاوی کراووەو تەماشای گەمەێ ئەو ماسییانە دەکات کە لە دەوری سەمادەکەن. هەردووکیان بەرەو قوولایی هەرە تاریکی ئاوەکان پۆدەچوون، لە ناو زولمەتی بێئەندازەێ ژێر ئاودا هەستیاندەکرد شەپۆل و شەو و هەناسەێ گەرمی ئەو جانەوەرەنەوێ هەزاران سالا لەو یادا دەمرن شتیکیان بۆ دەهێتن نەناسراو و ئەزموون نەکراو. دروست لەو شەوانە دەچوو کە ئیسحاق مندال بوو و لەگەڵ کۆمەلێک گەنجدا لە قەراغ ئاوێکی زیویندا فێری مەلەدەبوو. ئەو شەو لەو قوولاییە بێئەندازەو بێسنوورەدا، لە جێگایەکدا نە دەیانتوانی دەست بۆ یەکدی درێژیکەن، ئیسحاق هەستیدەکرد لەو قوولاییە بێئەندازەدا بوونی دوو ئینسان مۆسیقایەکی تایبەتی هەیە بەرێژەرە لە هەر مۆسیقایەکی

دی. هه‌ستیده‌کرد ئه‌و جه‌سته کپ و بچوک و ناسکه‌ی ئه‌و گه‌نجه ده‌نگیکی لیدیته گه‌وره‌تر و به‌سه‌داتره له ده‌نگی هه‌موو مه‌خلوقاته‌کانی دیکه‌ی ناو ئاو، ئیسحاق ده‌بیست جه‌سته‌ی جه‌لاده‌ت قسه‌ده‌کات، گوپی لی‌بوو به‌ ناوازیکی سه‌یر له‌گه‌ڵ شه‌ودا ده‌دویت، هه‌ناسه‌کانی گه‌یه‌کیان تیا‌بوو پڕ له‌ وشه‌ی ئاگرین، یارییه‌کانی دونیا‌یان داده‌گیرسان. ئیسحاق ده‌بیینی هه‌موو سه‌نگ و سی‌خرو هوشیاربی ناو ئه‌و ئاوه‌ش له‌ده‌وری جه‌لاده‌ت کۆده‌بیته‌وه، ده‌یزانی هه‌موو گیاو ماسی و سه‌ده‌ف و پوهه‌که نه‌ناسراوه‌کان پوو له‌ جه‌لاده‌ت ده‌که‌ن... جه‌سته‌ی قسه‌یده‌کرد، قسه‌یه‌ک به‌ده‌ر له‌ لۆژیکی زمان، جه‌سته‌یه‌ک بوو ئه‌و ده‌ریا‌چه‌یه‌ی ده‌کرد به‌ پارچه‌یه‌ک عه‌شق، کلۆیه‌کی گه‌وره‌بوو له‌ نه‌فین و که‌وتبووه ئاو‌یکی مه‌زنه‌وه، ئیسحاق له‌و زنجیره ناسکانه‌ی ده‌وری مه‌چه‌کی خۆیه‌وه هه‌ستی به‌ ئارامی و عه‌شقی ئاو ده‌کرد... له‌ دل‌ه‌وه هاواریده‌کرد «ئیلاهی... ئیلاهی ئه‌م مندا‌له، هه‌موو ئه‌م به‌حره‌ی کردوه به‌ عه‌شق». ئیسحاق له‌و ژێر ئاوه‌دا به‌خیلی به‌و هه‌موو ژیا‌نه‌ده‌برد که له‌و گه‌نجه‌دایه، به‌خیلی به‌و هه‌موو دره‌وشانه‌وه‌و زیندویتییه ده‌برد که به‌حرێکی ئاوه‌دان‌کردۆته‌وه، له‌ دل‌ی خۆیدا ده‌یگوت «خودایه ئه‌مه چییه، ئه‌م مندا‌له‌ی سه‌رتاپای ئه‌م به‌حره‌ی پڕ‌کردوه له‌ ژیا‌ن». ئیسحاق وه‌ک به‌رگه‌ی ئه‌و هه‌موو وزه‌و سه‌رسامییه نه‌گریت که ئه‌و ده‌ریا‌چه‌یه‌ی هیتا‌بووه جۆش، له‌ویدا به‌راوردی جه‌سته‌ی ماندوو و که‌نه‌فتی خۆی به‌ جه‌سته‌ی مندا‌ل و شیتی ئه‌و ده‌کرد، به‌راوردی گه‌ری مردنی ده‌کرد له‌ ناو خۆیدا له‌گه‌ڵ گه‌ری ژیا‌ن له‌ ناو ئه‌ودا، به‌په‌له ده‌هاته‌ده‌ری و سه‌رسام و کاس ده‌وه‌ستا، تک تک ئاو له‌ سه‌رتاپای ده‌تکا، بی‌نه‌وه‌ی کزه‌ی شه‌و بی‌ترسینیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌و قوولاییه‌دا جانه‌وه‌ریکی خورافی دی‌بیته، به‌ سه‌ره‌نگ قاسمی ده‌گوت. «شتیکی سه‌یر له‌ ناو ئه‌و هاو‌پیه‌تدایه ... هاواریک له‌ هه‌موو هاواریک گه‌وره‌تر، به‌لام بی‌ده‌نگییه‌کیش له‌ هه‌موو بی‌ده‌نگییه‌ک قوولتر... سه‌یری ئه‌و ده‌ریا‌چه‌یه بکه، چ نور‌یکی سه‌یرو

کو تو پێو ئاسمانی تێکەوتوو... ئیلاهی ئەم منداڵە چ جۆرە مەخلوقیکە...
 وازی لێبەیتنە... ئێمەی ئینسان لە تێکەڵاویرونی سێ مەعدەن خولقاوین.
 مەعدەنی ئینسان کە بەشی هەرە گەورەیی پۆجمانی پێکەیناوە، لەتەک
 مەعدەنی شەیتان کە بەشیکی تری بوونمانە، لەگەڵ مەعدەنیکی جاوید،
 کە بەشیکی بچوکه لە پێکەتەمان، ئەو بەشە کە ئیلهامی جوانی
 و موسیقای لیۆهردەگرین، بەلام ئەم هاوپیەیی تۆ لە کانزایەکی نەمر
 دروستبوو. سەیرکە هەموو ئەو بەحرە یەک پارچە جوانییە، هەموو ئەو
 بەحرە یەک پارچە ژيانە...».

جەلادەتی کۆتر وەک ئەو بوو ئاو بەرەو ئەوسەری دونیایەکی تری
 بەریت، هەستی نەدەکرد لە دەریاچەیەکی نۆردا سەمادەکات، ئەو لە ناو
 موسیقادا سەماییدەکرد.

شەویەک بوو لە جوانیدا کوشندە، تاکە شەویەک بوو پەییوەندی جەلادەت
 بە دونیاوە خاڵی بوو لە هەر ئاسەوارێکی جاران، خاڵی بوو لە پۆشنایی
 ئەو پۆژە ساردانەیی دڵی جەلادەت لە ژێر کاریگەری پەشی دونیادا، لە
 ژێر کاریگەری دوکەڵ و ترس و برسیتییدا دەژیا. لە ناو ئەو ئاوەدا کە
 شەپۆلەکانی وەک نەغمەیەک، وەک سەما لەسەر ئیقاعی فرینی شاعیریانەیی
 بآئندەییەک دەجولایەو، ئیستا هەستیکی دی دەژیا. ئەو هەستە خروشاوی
 جەلادەت هەست نەبوو بە بەختەوهری، هەست نەبوو بە شادیی، بەلکو
 هەستبوو بە کرانەوهری پۆچ و جەستەیی بەسەر دونیایەکدا کە تا ئەوکات
 هەستی پێنەکردبوو. ئەو لە ماوهری ئەو چەند مانگەدا کە لەگەڵ ئیسحاقی
 لیۆزێرین و سەرھەنگ قاسمدا وەک دوو قەلەندەر زەمینی تەیکردبوو،
 هەموو ئەو موعجیزە سەیرانە ژیاو بوو کە موسیقا لە ناووەرا مۆفی پێ
 گومراوەکات. دانیانەبوو ئەو پۆژ سەیرۆ مەستانەیی سەر پێگاگان بەرەو
 باکوور تەنیا مەستبوون بوو بە ئەفیونێک کە خەیاڵی بەرەو ئەوسەری
 ئەفسانە فراندوو، یاخود خودی موسیقا دونیایەک دروستدەکات، لەویدا

ئەستەمە مەرووف مەستی و هوشیاری لە یەکدی جیا بکاتەو. ئەو دۆنیایە
 کە ئیسحاق بە دۆنیای مۆسیقاران ناوێدەنا، ئەو جەنگەلانی ئەو بە
 جەنگەلێکی دادەنا تەنیا مۆسیقاران دەتوانن پێی تێبینن، لەو یادا دەبوو
 دۆنیایەک قوولێ و جوانی و پاکییەکی جەلادەتیان دەترسان. تا تیشک
 زیاتر لە دەوری سەمای بکەدایە، تا پاکێ زیاتر ئابلۆقە بکەدایە، زیاتر
 ئارامییەک دایەگرت کە پێشوو لە خۆشییەکی بێسنوور و ترسێکی تەماوی.
 ترس لەوێ ئایا ئەو تەنیا مۆسیقاری سادەییە کە تا ئەندازە شێتێ حەزی
 لە مۆسیقایە یان دەتوانێت بێتە شتێک لە دەرەوێ شێو ئینسانییەکی
 خۆی. وەک ئەوێ ئەو ئاوە دوورپانێک لە بەردەم جەلادەتدا بکاتەو، وەک
 ئەوێ پێشنیاری پاکییەکی ئاسمانی بۆ بکات، وەک ئەوێ هەلیبێژێت
 تا جیاواز لە هەموو ئینسانەکانی تر بیکاتە پەلامەتێکی مەزن. کە
 لە ناو دەریاچەکەدا مەلیدەکرد، وەک ئەو بۆر لە وجودیدا شەپک
 دەستی پێکردبێت، وەک ئەوێ ئەو ئاوە بۆ سروشتیک بانگیبکات دوور
 لە سروشتی خۆی. جەلادەت پێشتر بیری لە ماھییەتی بوونی خۆی
 نەکردبوو، بیری لەو نەکردبوو، ئەو چییە؟ ئەو مۆیە کە باش
 یان چەوت؟ لە ناو ئەو ئاوەدا یەكەمجار جەلادەت ئەو پرسیارە گرنگی
 لا دروستدەبوو «ئایا ئەو مۆسیقایە ئەمجارە سیحەر دروستدەکات، یان
 ئێمەین دروستیدەکەین، ئەو مۆسیقایە بەرەو زەمینێکی وا دۆلەر و پەر
 تەفرەمان دەبات یان ئێمەین دەکەوینە ژێر کاریگەری فەریوکانی خۆمانەو،
 ئێمەین دۆنیایەکی پەر درۆ سازدەدەین و لێمان دەبێتە حەقیقەت؟ یاخود
 هەر بەپاست سەر زەمینێکی پاستەقینە هەیە کە سەر زەمینێ مۆسیقایە،
 سەر زەمینێ جوانییە؟ ئەو ئێمەین کە دەمانەوێت لە ناو شارو شوێن و
 دوورگەکاندا جوگرافیایەک دروستبکەین، کە تەواوێکی خەیاڵی جوگرافیا
 پاستەقینە و غەمگینەکانە، یاخود لە پاستیدا جوانی و مۆسیقاو نەمری
 هەرمێکێ نزیك لێمانەو، جوگرافیایەکی لە ناو جوگرافیای شتەکانی تردا

شاردرارونەتەو، لە شارێکدان نزیک نزیک لیمانەو، هێندە هەیه دەبیئت ببیینین و دەست بۆ میوهکان و درهختهکانی درێژیکەین؟». ئەو شەو جەلادەت بێتەوێ بیر لە وەلامەکان بکاتەو، بێتەرس خۆی دەدایە دەست شەپۆلەکان. خۆی فرێدەدایە ناو قوولتەری جێگای تێکەڵاویونی تریفە بە ناو، جێگایەک تیایدا دەستی لە دەرگا دوورەکانی مەلەکووت دەدا، جێگایەک پتر لەوێ مەلەو تیا بکات، تیا دەفری. بە چەشنێک لە ساتێک لە ساتەکاندا جەلادەت هەستی ئەوێ هەبوو کە دەفری، هەستی ئەوێ هەبوو لە بری باسک بآلی هەیه، لە بری ئەوێ بەر ناو بکەوێت بەر مانگ دەکەوێت. لە قوولایی دەریاچەکەدا خۆی هەڵدەگێڕایەو لە ژێرەو، لە جێگایەکدا بارستەوێ ناو لە هەر شوێنێکی تر چتر و سەنگینتر بوو، ئالەویادا چاوی دەکردهو مانگی دەبینی. لە ناو وەک لە سەرەوێ تەماشای زەمینبکات، وەک لە سەر وەرەکانەو وەستابێت، تەکانی بەرەو سەرەو دەدا، وەک ئەوێ هەزاران نارنجۆکی تیشک لەو دەریاچەیدەدا بتهقین، پریشکی پوناکی لە ناو وەرە زامداری دەکرد، نور تا قوولایی دەییەری.

ئیسحاق لەسەر پۆخی دەریاچەکە وەک شێت دەهات و دەچوو، هەردوو قوتابییهکەو لەویدا لە بەردەم تاقیکردنەوێکی سەختدا بوون. لەم گەردونە گەورەیدا هیچ کەسی لێدیار نەبوو، بەلام لەگەڵ ئەو شەدا دەیتوانی زۆر شت ببینێت. لە سالانی دوورو درێژی فیروونی موسیقادا، لەو سالانەدا کە لە بەر دەستی موسیقارە بە ناویانگەکاندا مەشقی کردبوو، لەگەڵ ئەو ئوستادانەدا ژیاوو کە لە خەلوو تە دوورەکاندا، لە ناو پێدەشت و چیاو وەرە دوورەکاندا، فیتری موسیقاییان کردبوو، دەستی لە موعجیزە شاردرارەکانی ئاواز دابوو، بەلام نەگەیشتبوو خاکیک وەها پەشیوی بکات، دڵنیا نەبیئت لە سەر زەمینە یان فیردەوس، دڵنیا نەبیئت سنووری جوگرافیا مادییەکانی دنیا لە کویدا دوايیدی، تا سنووری موسیقا دەست پێبکات. لە ژێر بارستایی زۆری تریفەدا، لە ژێر کاریگەری زۆری ئەو

هەستە سەيرانەدا كە لە ناو ئەو دەرياچەيەدا تياژيابوو، دلفىابوو ئىستا ئەو شاگردە چكۆلانانەى دەكەونە جەنگىكەو ەگەرەترە لە تواناى ئەوان. گومانى لە دەسەلاتى پەهاو سنوورىيەزىنى مۇسقىقا نەبوو، گومانى لەو نەبوو كە مۇسقىقا ەيزىكى گەرە دەدات بە مروف، بەلام گومانى لەو بوو ئايا مروف دەتوانىت لە ناوەو پرا بەرگەى ئەو ەيزە بگريت؟ ئايا مروف دەتوانىت بىتە ەلگري ئەوجۆرە پاكتىيە؟ ئايا دەرونى ئىنسان، جەستەى دەتوانن بىنە كەمانچە؟. ئايا ئىنسان شتىكى تيا نىيە لەو تارىكتەرە مۇسقىقا پوناكيبكاتەو؟ شتىكى تيانىيە لەو ئالۆزترو شەپانى ترە و ەرچۆنىك مروف دلسۆزى ئاواز بىت، ەشتا ئەو پوكارە تارىكانەى لەگەل سافى و پوونى مۇسقىقادا دەكەونە جەنگەو؟. لەو ساتەدا كە ئىسحاقى ليۆزىپىن مەلەى ئەو دوو گەنجەى دەبىنى تىدەگەشت قوتابىيەكانى گەر بگەنە ئەوسەرى ئىعجاز ەمىشە شتىكى دونيايان تياەمىتتەو، وەك ئەو ەبوو قوول چووبنە ناو شەپۆلە سەرسامەكانى ئەو ئاوەو تا تىبگەن كە مۇسقىقا شتىكى ئەستەميان لىداواوەكات، تىبگەن يان دەبىت پرىگای ئەم جوانى و پاكيە بگرن كە بەرەو شىتى دەيانبات يان بگەرپتە دوو. جەلادەت كە لە نىوان فرىن و مەلەكردندا سەرسامانە دەجولایەو، بۆساتىك سەرەنگى نەدەدى، كە وەك جەستەيەكى تەنيا تريفە دەيىرد. سەرەنگ قاسم مەلەكردنى لەو دەرياچەيدا وەك قەدەر تەماشادەكرد، مۇسقىقا بۆنەو دەرياك بوو دەبايە تيا بخنكىت. لە كانىكدە جەلادەت وەك بالندەيەكى خوشنوو بوو، سەرەنگ بە جۆرىكى دى تەليسىمى ئەو دەرياچە دەژيا، سەرەنگ بە شىوەيك خۆى بۆ دەسەلاتى ئەو ئاوە شلدەكرد، لە پەرىك دەچوو لە بەرزايەكى گەرەو بەكەوتە خواری، پەرىك بە ەندىك بازنەى خەيالى دەسوپايەو بەرو قوولایى دەپۆى، سەرەنگ وەك بۆ مردن بەرو ناو ئەو تىشكستانە بپوات، بەهيمنى بەرو خوارەو دەهات، ژىر ئەو دەرياچەيە لای ئەو مەلەندى نارامىيەك بوو

لە سەر زەمینی مردن دەچوو. مردن بۆ ئەو شتێک بوو وەک مۆسیقا، لە کاتی کێدا لە گەڵ ئەو ئاوەدا تێکەڵ دەبوو، نەیدەپرسی ئایا بەرگەی ئەم هەموو جوانییە دەگێژت یاخود نا؟ ئایا بەرگەی ئەم هەموو پوناکییە دەگێژت یاخود نا؟ بە لێکو دانیابوو، لای ئەو پەڕیوەستێک مردن و مۆسیقای پێکەوه گێژداوه... پەڕیوەستێک بە ئاوازیەک دەچێت لەو دیو وجودەوه بێت و لە گەڵ تاقمێک فریشتەدا ئەو بەرەو مەلەکووت هەلگێژت.

سەرھەنگ قاسم کە دەگەیشتە بنی ئەو دەریاچەیە، وەک لە تیشک ئابادی کدا ونبیشت. دەگەیشتە ئاوی ئەو خاکیک لەویادا وێنە دوو یارەکانی خۆی دەیانویست دەستی بگرن و بەرەو شوێنێکی دیکەی نەزانراو ببینن، لەویادا دەترسا، هەستی بە سامێک دەکرد لە عەشقی مۆسیقا گەورەتر. خۆی بەرز دەکردەوه و بە هێزێکی گەورەوه پووە و سەرەوه دەگەڕایەوه، بە لām ھاواریک لە قوولایی پۆچییهوه پێیدەگووت، گەر پۆژێک مردی وەرەوه بۆ ئێرە، وەرەوه بۆ ئەم دەریاچەیە، ئێرە دەروازی زەمینێکە تییدا ئاوازیەک دەست پێدەکات و تا ناکۆتا خامۆش نابێت، ئێرە دەرگای شارێکە سەرنشینەکانی بەبێ مۆسیقا دەخنکێن.

***

لای سەعاتێک هەمووان پێکرا لە سەر کەناری ئەو دەریاچەیە دانیشتبوون، سێ پۆخەبەری تەپ کە لە تیشکی نادیارو پڕ نەتییدا نوقم بووبوون، هێشتا کەسیان تەواو لە مانای ئەو شەوه تێنە دەگەیشتن، کەسیان تەواو نەیان دەزانی چییان بینیوه؟ نەیان دەزانی ئەو هەست و نەستە لە ناکاوی ناو ئەو ئاوە چ پەڕیوەندییەکی قوولێ بە داها توویانەوه هەیە. هەر سێکیان وەک یەک دەنگ لە ناوەوەرا بانگیان بکات بە پووتی، بە نەمی ئاوی دەریاچەوه، بە خورپەییکی لە ناکاوی ناو دڵەوه پەلاماری

جله‌کانیان دا، خۆیان گۆپی، فلووته‌کانیان خسته ناو کۆله‌پشته‌که‌یان و پۆیشتن. دواى شه‌ویکی وه‌ها جورئه‌تی ئه‌وه‌یان نه‌ده‌کرد مۆسیقا لیڤه‌دن، دواى شه‌ویکی وه‌ها نه‌یانده‌زانى له‌ کوپن و به‌ره‌و کوئ ده‌پۆن. سئ قه‌له‌نده‌ریوون ملی پنگایان ده‌گرت و ده‌پۆیشتن، چ پنگایه‌ک؟ نه‌یانده‌زانى. به‌ره‌و کوئ؟ نه‌یانده‌زانى.

ئاسان نه‌بوو له‌و خاکی ته‌لیسه‌ بچه‌ده‌رئ، ئاسان نه‌بوو له‌و پۆشنایه‌وه‌ بگه‌رپنه‌وه‌ ژیر زوڵمه‌تی ئاسایی ئاسمان. بیئه‌وه‌ی ئاراسته‌یه‌کیان هه‌بیته‌ ده‌پۆیشتن، ده‌پۆیشتن و هه‌لده‌له‌رزین، وه‌ک ئه‌وه‌ی شتیکی له‌ ناویاندا شکابیت، یان به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ شتیکی له‌ناکاوه‌ له‌ ناویاندا سه‌وزیوویته‌. به‌ریه‌یان ده‌گه‌یشته‌ دامینى چیاو جه‌نگه‌لستانیک که‌ پتر له‌ جیگا‌کانی دی بۆنى باروتی لیڤه‌هات.

له‌وئ پشوویه‌کی کورتیان ده‌داو سه‌ره‌له‌نوئ به‌ره‌و ئه‌وه‌ وه‌رازو شاخ و دارستانه‌ به‌ردینه‌نه‌ ده‌ستیان پێده‌کرده‌وه‌.

ده‌بایه‌ چه‌ند جاریک پنگا و ئاراسته‌ی خۆیان بگۆپن، ئیسحاق و قوتابییه‌کانی تاده‌هات پتر به‌ناو سروشتیکی تاریک و زه‌مینیکی ترسناکدا پۆده‌چوون، تا به‌ره‌و باکوور بپۆشتبانه‌یه‌، زیاتر له‌ مه‌ترسی نزیک ده‌که‌وتنه‌وه‌. هه‌ندئ پۆژ ده‌که‌وتنه‌ ناو دوورگه‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌وه‌ له‌ دوکهل، به‌هر لایه‌کدا ده‌پۆیشتن ده‌چوووه‌ سه‌ر به‌ریه‌ک له‌ به‌ره‌کانی جه‌نگ. ئه‌وکات هه‌موو ئه‌م کوردستانه‌ی ئێمه‌ به‌ریه‌کی گه‌وره‌و به‌رینی شه‌پکی خه‌یالی بوو، ئیدی به‌ره‌و هه‌ر جیگا‌یه‌ک پاشه‌کشییانده‌کرد ده‌که‌وتنه‌وه‌ ناو بۆسه‌ی دارستانی سووتاو و زه‌مینی جه‌نگزه‌ده‌و هه‌ریمی خویناوی. هه‌ندیچار به‌ هه‌فته‌ به‌ ناو بۆنی دره‌ختی سووتاو و میرگی په‌ش و گوندی کاوله‌دا تیده‌په‌رین. له‌ هه‌ندئ شوین بۆ ئه‌وه‌ی دره‌خت و گیانداره‌کان ئارامبه‌که‌نه‌وه‌ مۆسیقایان ده‌ژهن، مۆسیقایه‌ک بتوانیته‌ بالنده‌و جه‌نگه‌ل و نزاره‌کان له‌گه‌ل موفدا ئاشتبه‌کاته‌وه‌، مۆسیقایه‌ک که‌میک خراپه‌ی ئینسان

داپۆشیت و برێک له جوانی بگێڕێتهوه بۆ وێنهی ئهو مهخلوقهی لهو
 زه مینانهدا ئاشووب و کاره ساتی نابوووه. بهلام ده بایه ئاگادارین، چونکه
 ئیسحاق ده یزانی جوژه مرۆفیک ههیه ههچ مۆسیقایهک ئهو درندهیهی
 ناوی بێدهنگ ناکات. هه ندیجار ده بایه مۆسیقا نه ژهن، نه با که سیک له
 تاریکیدا شوینیان دیاریبکات. وهک ئهو بهوو ئیسحاق بزانیته که وتوونه ته ناو
 چ توپکی سامناکه وه. هه ندیجار بۆ ماوهی درێژ بێدهنگ ده بوو، له سه ر
 به رده کان داده نیشته و گوێی له دهنگی توپ و فووک که کان ده گرت که له
 دووره وه گرمه یان ده هات. ئیواره یهک له سه ر به ردیکی گه وه که به سه ر
 میگزازیکی مه زنده ده یروانی دانیشتن، قوتابییه کان به ئیسحاقیان ده گووت
 «مامۆستامان، ئیمه وهک ته یڕیکی بریندار به دوری بازنه یهکی گه ووه دا
 ده سوورپینه وه، ئیمه وهک ئهو ی له ناو دیوارهکانی زه مانیککی بێده روزه و
 بوارد گیرمان خواردبیت، نه ده توانین به مۆسیقا له م گه مارۆیه ده رچین،
 نه ده توانین بگه رپینه وه بۆ شاره ئاسووده و هیمنه کان، ئیستا ده توانین
 جوانترین مۆسیقا بژهنین، بهلام له خه راباتیککی وادا مۆسیقا بۆ کێ بژهنین؟
 ئیستا هه قمانه بپرسین، بۆ مرۆف له سه ره تاوه فیری مۆسیقا ده بیته؟
 بۆ ئیمه له سه ره تاوه شتیک فێرده بین که سوودیکی نییه؟ ئه م گه شته
 به ره و کویمان ده بات، سه رزه مینی مۆسیقا له کوێیه؟ گه نجینه ی ئۆته
 جاویده کان له کوێیه؟ فلووتی زنده گی له چ دره ختیک دروستده کریته؟
 ئاوازی ئاسووده گی که هه موو ئاده مییه کان له سه ر سفهریهک کۆده کاته وه
 له کوێیه؟».

ئیسحاق ده یگووت «مۆسیقاره کان له پۆزگاری جه نگدا، ده بیته وهک
 مۆسیقار به مینه وه، ئهو ی بۆ ئاوازیکی مه زن ده گه رپته نابیت ماندوو بیته،
 جه نگ و مردن و ئازاره کان هه میشه هه ن و به رده وامن، ئهو مۆسیقاره ی ناو
 پۆحیشمان ده بیته به رده وام بیته، ئهو به جودا له م گه ردونه ئیشناکات، ئهو
 له ناو ئه م جه نگه دایه، ئهو خه زینه یه ی ئهو بۆی ده گه رپته، له پێچیککی

تاریکی ئەم وجودەدايە. مۆسیقا ناتوانییت لەم دوکەل و خەرابستانە دەرمانبەینیی، مۆسیقا لێرەدايە لە ناو ئەم خەرابستانەدايە، دەبییت بێرەدا تێپەریت، هیچ چارەیک نییە، مۆسیقار دەبییت لە جەهەنەمیشدا بژی. من سەڵەهای سەل دواي ئەو کەوتەم، مۆسیقا هەلگرم و دوور لە دنیا، دوور لە خەرابات و وێرانەیی و شەڕ بپاریزم، نەهێلەم ئاوازی دوکەل بێتە گەرووی ئەم فلووتەو، نەهێلەم ئەم زەمینلەرە گەورانە دەستم بەرزینیت، بەلام ناکریت، کە هەواي پاک لەسەر زەویدا نەما، مۆسیقار دەبییت قەبوولی بییت زەهریش بکاتە مۆسیقا».

چەند پۆژیک بوو دەیانویست لە دەربەندیک بپەرەو نەیاندهتوانی، ئیسحاق لە دوورەو هەندێ چیاي دووری نیشاندهدان و دەیگووت «ئێمەي مۆسیقار بێنامانج بە زەویدا دەسورپینەو، کە لە مەللی خۆمان دێینە دەرئ، لە مۆسیقا بەو لاو هەچ شتیک دەلێلمان نییە، وەک ئەوێ جەستەمان بە نەسرەوتی و بێئارامی خۆی، بە سوپانەوێ وێل و بێرێگای خۆی، نەسرەوتی و بێئارامی پۆحمان نیشاندهاتەو، وەک ئەوێ پۆحمان پێویستی بە جەستەیکە وێل بێت تا ببینیت خۆی چ قەلەندەرێکە». بەلام قوتابییەکانی دەیانزانای ئەوان پۆژ دواي پۆژ بەرەو شوینی ترسناکتر دەپۆن، شەو دواي شەو زیاتر تێدەگەشتن کە کەوتوونەتە زەوییەکەو دەرگاکانی داخراو، زەوییەک بونبەست و تاریک. زۆر شەو دەبايە بێدەنگبەن، بەئارامی بپۆشتنایە و هیچیان نەگووتبايە، چەندەها پۆژ بوو دەپۆشتن و ئاوەداننێکیان نەدەبینی، لە گوندی پوخواو بەولاو پێکەوتی هێچی دیکەیان نەدەکرد، هەندێجار لەناو دارو بەردی گوندە خاپوورەکاندا خواردنی کۆنیان دەدۆزییەو دەیانخوارد، وەک شیت دەپۆشتن وەک شیتیش پشووێ درێژ درێژیان دەدا، ئێواران هەمیشە شوینیکی دوورو بێترس و خالییان دەدۆزییەو بۆ فلووت لێدان. هێدی هێدی هەردووکیان دەبوونە دوو فلووتزەنی موعجیزەکار، هەركاتیك فلووتیان دەژەند بۆنی زەمین دەگۆردا.

ئیسحاق به سه رسامیه وه ته ماشایده کردن و دهیزانی له ناو بازنه یه کی ئاگردا گیریانخواردوووه که ئاسان ناتوانن لێی ده چن. ئهو ساله دوورو درێژانه ی وهک بازرگانی مه پومالات سنوور به سنوور جه لابی گه وره ی پیش خۆی دابوو، هاتوچۆی ناو چیاو هه رده کاندای کردبوویانه که سێکی شارهزا، به لام ئیستا جگه له موسیقا خه یالی لای هه چی دی نه بوو. ده ترسا ئهو دونیایه ی که بۆ ماوه یه کی درێژ ئه ی له موسیقا دوورخستۆته وه، شاگرده کانیشی به هه مان ده ردیبات، دهیزانی سوپانه وه یان له م زه مینه دا چه ند ترسناکه، ده شیزانی گه ر له ناو ئه م ته نهایی و سه ختی و جوانیه گه وره ی سروشتا نه بێت، هه چ که س نابێت به موسیقاریکی گه وره. موسیقا لای ئهو تیژپان بوو له نه ینی دنیا، له نه ینی مه خلوقاته کانی سروشت، له نه ینی گه لاکان و ته لیسمی شه ونمه کان.

له پۆژه وه ی قوتابییه کانی له شار هێنا بووه ده ری، دلنیا بوو فه سادی شاره کان به ههرو توانایان ده کوژیت، دلنیا بوو له ناو گه رده لول و باراندا نه بێت نابن به موسیقار. موسیقا لای ئهو پامان بوو له مه زنی گه ردون، له تیکه لکردنی هه ناسه ی ئینسان به هه ناسه ی شته کانی تر. به لام له ولاتی کدا سه رتا پای جه نگ بوو، به هه رلایه کدا ده پۆشتیت مه رگ چاوه پوانیده کردی، له زه مینی کدا تاده هات ترسناکتر ده بوو، ئیسحاق بێچاره ده وه ستاو پاده ما، کێشه ی هه ره گه وره ی ئه وه بوو، نهیده توانی به ئاسانی قه بوولی ئهو پاستیه بکات که له رێگای موسیقا وه ناتوانیت ترس و مه ترسی بسپێته وه، نهیده توانی باوه به یینیت خراپه ی هه ندیک مروف ده توانیت سروشتیش بگوێژته سه ر مهیدانیکی تاریک و پر سام. گه ر شاره کان به که لکی ژیا نی موسیقار نه یه ت و سروشتیش به که لک نه یه ت، ئه ی موسیقاره کان بۆ کوێ بچن؟ ئه و نا دهیتوانی سه رنجی شاگرده کانی بۆ لای پوهه پونا که کانی دنیا پاده کیشا، به لام له قوولایی پۆحیدا دهیزانی موسیقا ته نیا وه لامی بانگه وازی سروشت و جوانیه کانی نییه، به لکو وه لامی مه رگیشه.

هەر پۆژێک لە نیوان بۆسەو پایگا و بنگەکانی سوپادا گیریان بخواردایە، مۆسیقاگەیان پێدەبەو لە ترس و دوودلی. هەندێجار چەند پۆژێک لە ناو بوکەلی جەنگ و بۆردومانێ فڕۆکە و تێکەڵبوونی شەپکەراندە گیراندەخوارد، هەندێ پۆژ فلووتەکانیان دەشاردەووە بەناو جەنگاوەران و تەرمی کوژاوە نالەیی بریندارە جێماوەکاندا دەپۆشتن، لەسەرە پێگای خۆیاندا بە شاری خاپوورو وێرانکراودا تێدەپەڕین، هەندێجار پێیانداوەتە ناو مەفرەزەیی بچوکی ئەو پێشمەرگە غەمگینانەیی بە کۆمەڵێک کۆڵەپشتی زۆرەو، بە خۆیان و بریندارەکانیانەو بە هەورازە سەختەکاندا سەردەکەوتن. جارنابار کۆمەکی ئەوانیان لەهەلگرتنی بریندارەکانیاندا دەکرد، مۆسیقایان بۆ دەرژەن، بەلام ئاوازەکانیان لەو ئاوازە نەبوو ئارەزووی شەپکردن لە مەوشدا بەهێزکات، زامدارەکان لەهەر کەس پتر خۆشییان لەو نەغمانەدەهات کە وەک تۆفانیکی بەهێز بەرەو ژیان رایدەکێشانەو. جاریکیان بە مۆسیقا خۆینی بەریوی بریندارێکیان وەستان کە قوڵپ قوڵپ خۆین لە سینەییەو دەهاتە دەری. جاریکی دی لەیەکیک لە ئەشکەوتەکاندا کە دکتۆرێکی لاوازو چکۆلانە بە خۆی و چاویلکەو جامانەیکی چلکەنەو دەبایە بێبەنج نەشتەرکاری بۆ بریندارێک بکات کە گۆللەیک لە گەرویدا وەستاوو، ئەوان چەندەها سەعات لە بری بەنج مۆسیقایان بۆ بيمارەکە لێدا، کە سبیری مۆسیقاگە زۆر لە ژانی نەشتەرۆزەکانی هێوردەکردەو. لە پێگای خۆیاندا شەوانیک ژیان پێیون لە پێگای لەناکاو، لە زەمینی بەئادەمیزاد نامۆ، گەشتن بە دەریاچەیی دیکە کە بەشێک بوون لە خاکێکی دیکە. زەوی لە لۆچە نەینییەکانی خۆیدا گەلەک ئاوەدانێ خەیاڵی نیشاندان کە دەرگاکیان تەنیا بە مۆسیقا دەکرایەو. شەوێکیان دواي ئەوێ هەر سێ مۆسیقارەکە لە قەیاغێکی کۆندا لە زینەکی گەورە پەڕینەو، هێشتا دەنگی ئەو نەرمە شەپۆلانەیی ئاو لەسەریاندا بوو، شتێک کۆتاییەکی کوتوپرو سەیری بۆ ئەو گەشتە دانا کە هیچ یەک لەو مۆسیقارانە نەیان دەزانێ چۆن کۆتایی پێبەیتن.

کتیب، دووهم

(به حیکایه تی جه لاده تی کوتر)

له یادچوونهوهی مۆسیقا

بهشی یه کهم

به پیکهوت له زێ په پینهوه، من به ئه سپایی گووتم با له زێ نه په پینهوه. من دلنیا نه بووم، چونکه من بۆنی بالندهم دهکرد، له زمانیان تیده که یستم، من به ئیسا قه گوت «ئهو بالندهی دهترسن بۆ و بهرامهیهکی تریان ههیه، دهنگیان جۆره مۆسیقایهکی تری تیا به، گوئیگره تهیرهکانی ئهوبه ر ئاو نا ئارام و شپه زهن، شتیکی نا ئاسایی ده بینن، گوئیگره ئهوان بهو شپه زهیی و په شوکانه خه به ریک به ئیمه ده دن، له شتیکی ئاگادارمان ده که نه وه» که من وامده گووت پۆلیک له بالداره شپه زه کان لهوبه ری ئاوه وه دهفرین، به جۆریک شپه زه بوون هه چیان له بالندهی شهویکی ئارام نه ده چوو. ئه و به ئه سپایی گووتی «ده زانم» و هه چی دیکه ی نه گووت. به هه منی سه یری ئهوبه ری ئاوی دهکرد، به ئه سپایی سه یری شهوی دهکرد. من به یه قینی مندالیکه وه که گه لهک له قسهکانی خۆی دلنیا به تا ئه ندازه ی گریان، تا ئه ندازه ی ئه وه ی گهرووی پریت له توفانی فرمیسک، ده مگووت «من ده لیم با له زێ نه په پینهوه، با له زێ نه په پینهوه»، سه رهنگ قاسم دهستی ده خسته سه رشانم و ده یگووت «دان به خۆتا بگره». به لام ریگای دییمان له بهردهمدا نه بوو، ده بایه له زێ به پینهوه. هه ر سینکمان سی قلو وتمان پی بوو، ته میکی شه وانه که تریفه یهکی وهک ئاگر پونا کیده کهرده وه،

هەوايەك لەگەل سەرماو زوقمىشىدا هېشتا لە ئاگر دەچوو، بەرى زىنى گرتىبوو. وەك يەككىك بەپىتى خۆى بەرەو مەرگى خۆى بېروات، يەكەم كەس پىتمخستە سەر قەياغەكە. بالئەدەكان شىت و شپىرزە بەسەر سەرماندا دەفرىن و دەيانقىرانىد، لەو دەمەوە كە لە مال ھاتبوومەدەرى، لەو كاتەوە زۆر چەشنى مەل و گەلەك جۆر فرىندەى عاجباتىم بىنىبوو، بەلام ھەرگىز بالدارەكان وەھا توپەو شپىرزەنەبوون. ئىسحاق وەك يەككىك لە وەجدايىت، شتىك ئىشراقىكى ترسناك لە پۇچىدا دروستىبات، پوناكىيەكى كوشندە پىتشاچاوى پوناكەكردەو. وەك ئەوەى لەم پىگايە زياتر شوپىنى تر شىكەبات، خۇمان و قەياغەكەى بەرەو ئەو بەر سەولەدا، دلىابوو لەو بەر شتىك چاوەروانماندەكات، منىش دلىابووم، بەلام سەرھەنگ قاسم، وەك بىنياك بىت بەرابەر ھەموو شتىك، وەك ئازايەتتەى كوشندە و لە ناكاو بەرەو كارەساتى بەرىت، لە پىشى ئەو قەياغەدا وەستابوو، لەو ساتەدا شتىكى تىابوو كە ھەرگىز لە يادى ناكەم، وەستانى لە ناو قەياغەكەدا، يارىكردنى با بە قزى، جۆرى گرتنى فلووتەكەى، ئەو تەنبايە قولەى لە چاويدابوو، ھەموو شتىكى ئەو لەو ساتەدا سەير و نامۇ ھاتە بەرچاوى من. لەو ساتەدا ھىندەى لە يەككىك دەچوو بە بەلەم دەيگوازەوە بۆ مردن لە موسافىرىكى ئاسايى نەدەچوو. ھەردووكمەن غەرىب بووين بە ئاو، بەلئى لەو ساتەدا ھەموومان غەرىب بووين بە ئاو، خەيالمان تەنبا لای ئەو گومانە قولەبوو كە لە دونيا ھەمان بوو. دەبىت بلىم لەو چەند پۇژەدا بىئەندازە گومانم لە غايەتى خۇمان پەيداكرىبوو، سى مۇسىقار دەبايە بگەپىن و نەوەستىن تا شوپنەكان پۇحمان و دلمان نەشوپىن، دەبايە لە ھىچ جىگايەك لەنگەر نەگرىن. مۇسىقا بىھۆشىدەكردىن و ئىمەش دونيامان بىھۆشەكرد، مۇسىقا لەو كاتەوە بۆ من تاكە زمانىكى ئىنسان بوو لەگەل سىروشتەدا، من لەو گەشتەدا تىگەيشتم ھىچ ھونەرىك مرقۇف بە سىروشتەوە گرێناداتەوە مۇسىقا نەبىت، من شەويك بە ئىسحاقم كووت «ئىسحاق»

سه‌یرکه گول و درهخت و بالنده ناتوانن له شیعر تیگن، ناتوانن ته‌ماشای تابلویهک بکن، ناتوانن کتیب بخویننه‌وه، به‌لام ئیمه له ناو جه‌رگه‌ی ئەم سروشته‌دا وه‌ستاوین و موسیقا تیکه‌لمانده‌کات، من نا‌پرسم ئایا منم له ناو ته‌بیعه‌تا ده‌تویمه‌وه یان ته‌بیعه‌ته له مندا ده‌تویته‌وه، به‌لام هه‌ستده‌که‌م گوئییه‌کی مه‌زن هه‌یه ده‌مانیستیت، من ئیستا له بیستنی گول و تیکه‌یشتنی ئاوی ئەم پیده‌شخانه ده‌ترسم، هه‌ندئ شه‌و تو ئاگات لی نییه که موسیقا لیده‌ده‌م ئەژژۆکانم ده‌له‌رزیت، چونکه ده‌زانم با و درهخت و ئەستیره‌ گویم لیده‌گرن، له دلی خو‌مدا هاوارده‌که‌م «گره‌وان هه‌ز له‌م موسیقایه نه‌که‌ن من ده‌مرم». من وام به‌ ئیسحاق ده‌گوت، که دلنیا‌بوو مانه‌وه‌ی ئیمه له ناو سروشته‌دا، مانه‌وه‌مان به‌م گه‌ڕۆکییه چ ترسناکه، به‌لام ئیمه له‌و موسافیرانه بووین هیتد ده‌ستده‌که‌ن به‌سه‌فه‌ر چیدی ناتوانن بوه‌ستن. شاه، ئیوه وا حیسابمان بۆ بکه‌ن که ئیمه له‌و پێیوارانه‌ین که خویان به‌ ئەنقه‌ست نایانه‌و‌یت بگه‌نه دوا هه‌وار، چونکه دوا‌جار بیتامانج به‌ ناو دونیاو چیاو ده‌ربه‌ند و زه‌مینه شاخستانه سه‌خته‌کاندا ده‌ڕۆیشتن و نه‌شمانه‌ویست بزانی‌ن بۆ کو‌ی ده‌چین. به‌ دریزایی ئەو ماوه‌یه پینه‌که‌وت هه‌چ یه‌ک له‌ من یان سه‌ره‌نگ قاسم له‌ ئوستاده‌که‌مان بپرسین ئیمه به‌ره‌و کو‌ی ده‌پۆین. غایه‌تمان ئەوه‌بوو وامان لێ‌یت بیئه‌وه‌ی هه‌ست به‌ مه‌وداو پووبه‌ره‌کان بکه‌ین موسیقا بمانبات، ڕۆیشتن به‌شیک بوو له‌و بی‌هۆشییه‌ی تووشی ده‌هاتین. خۆش‌حال بووین به‌وه‌ی نازانین له‌ کویدا ده‌گیرسیینه‌وه، نازانین له‌ کو‌یوه هاتووین و بۆ کو‌ی ده‌چین. خۆنکردن له‌ ناو سروشتیکی بیتا‌و و بیتا‌راسته‌دا به‌شیک بوو له‌ خۆنکردنمان له‌ موسیقادا.

ئهو شه‌وه‌ی له‌ زێ په‌پینه‌وه، ئەو شه‌وه له‌ هه‌رکات زیاتر پرسیار له‌ مانای ئەم گه‌شته له‌ مندا دروستبوو‌بوو، ئەوکات ئیسحاقیش ده‌یزانی که گه‌شتی ئیمه ناتوانیت گه‌شتیک بیت به‌ زه‌مینکی بیترسدا، ئەو دونیا سووتاوه‌ی ڕۆژانه پیاده‌ڕۆیشتن، ئەو زه‌مینه سووتا‌وانه‌ی ده‌مانینی، ئەو

بریندارانه‌ی هه‌لماندەگرتنه‌وه بوووبوون به به‌شیک له‌و گه‌شته‌مان. ئیمه ده‌مانه‌ویست سووک و ئاسان به‌ناو ئه‌و جه‌نگه‌دا برۆین، برۆین و نه‌هیلین کار له‌ مۆسیقاو ژیا‌نمان بکات. ئیسحاق ده‌یزانی ناتوانین وابکه‌ین، ده‌یزانی به‌لام هه‌رکاتیک مۆسیقا مه‌ستیده‌دکرد، وا ره‌فتاری ده‌کرد که زه‌مین سه‌رتاپای به‌هه‌شتیکه ئیمه ده‌ییت بیکه‌ینه کانگای ئیله‌ام. به‌لام ئیسحاق پیاویکی گه‌مژه نه‌بوو، ئه‌و هه‌تا سووتان و تاعوون و ده‌ردیشی ده‌کرد به مۆسیقا، دیاره‌ حه‌زیده‌کرد ئیمه ته‌نیا به‌ ناو سروشتیکی تازهو ئه‌فسانه‌ییدا سه‌فه‌ربکه‌ین، شوینمان ته‌نیا ناو دارو دره‌خت بیت، به‌لام سروشت لای ئه‌و شوینتیک گه‌وره‌تر بوو، جگه له‌ جوانی دیوی دیکه‌شی هه‌بوو، به‌ جوړیک ده‌توانم بلیم مردن له‌و گه‌شته‌دا بۆئو به‌شیک بوو له‌ مۆسیقا، ئه‌و مه‌خلوقیک بوو بێ هیچ ئامیتریک ده‌یتوانی ئاوازی ئه‌فسوناوی بژه‌نیت. ئه‌و ده‌یتوانی نه‌هیلیت له‌ زێ بپه‌رینه‌وه، به‌لام کاتیک هه‌ر سیکمان له‌ناو ته‌می ئاگرپه‌نگی ئه‌و شه‌وه‌دا سوار ئه‌و قه‌یاغه‌بووین من تیکه‌یشتم ئیسحاق ئه‌و ترسه‌ش وه‌ک مۆسیقا ته‌ماشاده‌کات. که سه‌راسیمه سه‌یریده‌کردین له‌ ناوه‌وه‌را گومانی له‌وه نه‌بوو که مۆسیقا هه‌له‌هاتن نییه له‌ چاره‌نوس، به‌لکو راوه‌ستانه به‌رابه‌ر چاره‌نوس. که له‌زێ په‌رینه‌وه وه‌ک هه‌موو کاتیک دی به‌ره‌و مۆسیقا ده‌په‌رینه‌وه، من به‌ره‌له‌وه‌ی بگه‌ینه ئه‌وبه‌ر به‌سه‌ر ترسه‌کاندا سه‌ره‌که‌وتبووم، له‌و ساته‌وه سه‌فه‌ری من به‌ناو کاره‌ساتدا بوو به‌سه‌فه‌ریش به‌ناو مۆسیقادا.

قه‌یاغه‌که ئیمه‌ی ده‌برد، ئاو له‌ره‌یه‌کی غه‌مگینی هه‌بوو، به‌لام بالنده‌کان توپه‌و بیزار ده‌یاننواند. له‌ شوینتیکدا بالنده‌یه‌ک وه‌ک بیه‌ویت بمخاته ناو ئاوه‌که‌وه خۆی کیشا به‌ سینه‌ما، من به‌ ده‌نگی به‌رز گووتم «بالنده‌کان وازم لێبه‌یتن، بالنده‌کان برۆن». زۆرمان نه‌ما‌بوو بگه‌ینه ئه‌وبه‌ر ئاو، که‌له‌ک له‌ پۆخی زێ نزیکبووین که من بۆ یه‌که‌م جار تارمایی شتیکم له‌ناو دره‌خته‌کاندا بینێ، پوناکی تریفه‌کان وه‌ها سه‌یر له‌سه‌ر پووی ئاوه‌که

په رچده بوونه وه، دونیا یان چه شنیک رونا کده کړده وه وهک ئه وهی ئاگریک له ناو درهخته کاندایه رپاییت. من شته کانم روون و ئاشکرا ده بینی، هه موو شتیکم له و بهر زئ ده بینی، جوله ی درهخته کان، جوله ی هه ندی مه خلوقاتی گومان لیکراو، شنه ی با که ته می شهوی له گهل خویدا لولده دا. ئیمه هه سیکمان رۆژانیک به بی به لاهم به سه ر ئاوه کاندایه رۆیشتبووین، ئه وکات که موسیقا ساف ده یکر دین به رۆح و جهسته مان خوکی نه ده ما ده مان توانی به سه ر ئاوه کاندایه رۆین، به لام ئه و درهنگ شامه، ئه و سه ره تا تازه یه جهسته مان هیند سه نگین بوو، هه ستمده کړد قه یاغه که له قورسی ئیمه بن ئاو ده که ویت، ئه وهی سه یربوو ئه و سه نگینی به له ناکاوه ی له ش بوو، وهک ئه وهی له ناکاو جهسته مان به هه موو جه به ره تر سناکه کانی خویه وه هاتیته وه. راسته، به لی راسته مرؤف ده توانیت ترسیش به موسیقا وه گریبات، به لام من له و قه یاغه دا که خه ریکی دوورخسته وهی بالنده کان و تیرامان بووم هه ستم به قورسی خۆم ده کړد، سه یری جوله ی ئه و مه خلوقاته گومان لیکراو انه م ده کړدو له شم پتر قورس ده بوو، هینده مان نه مابوو بگه ی نه ئه و بهر زئ که تیگه یشتم ئه وان شه یانی گوئ ئاو و جنوکه ی نئو په له چناران نین، به لکو سه ربازن. له چاو تروکانیکدا له ته م و تومانی تیکهل له جهنگی تاریکی و تریفه دا ته واو روخسارو شیوه ی به کیکیانم بۆ جیاکرایه وه به خوی و خوده و سه ره نیزه ی باریکی تفهنگه که یه وه که ته م و با پیکه وه سیته ره که یان ده شکانده وه و چین چین له هه وادا هه لیانده گرت و ده یانبرد. من ده متوانی بقیزنیم، ده متوانی بلیم براده ران له و بهر بۆسه یه کی سه ربازی هه یه، به لام نه مقیزاند، چونکه دلنیا بووم ئه سحاق ناگه رپته وه، ئه و له سه ره تا وه له یهک جیگادا له ناو ئه و قه یاغه دا وه ستابوو، وهک ئه وهی بیزاریت له و خۆپاراستنه دوورو دریزه ی خوی و ئیمه، وهک ئه وهی چیت به لایه وه گرنگ نه بیت چی چاو هروانمانده کات، وهک ئه وهی خۆدانه ده ست موسیقا و خۆدانه ده ست قه ده ری تیگه لاو کړد بیت،

ده‌پروانی و سه‌وله‌کانی له ئاو دهدا و وهک به‌رهو قیامهت بمانه‌په‌پنیت‌هوه له‌سه‌ریه‌ک ئیقاع ده‌ییردین. چهند مه‌تریک به‌ر له‌که‌نار یه‌که‌م ده‌س‌ریژیان به‌سه‌ردا ته‌قاندین، ئیسحاق لیوزی‌پین له‌سه‌ر هه‌مان ئیقاعی خۆی به‌رده‌وامبوو، وهک ئه‌وه‌ی هه‌رسیکمان بزانی‌ن به‌رهو کو‌ی ده‌پۆین و چی چاوه‌پروانمانده‌کات، ئه‌و ده‌س‌ریژه‌ شپه‌زه‌ی نه‌کردین. سی مۆسیقاربو‌وین له‌قه‌یاغیکدا به‌رهو دوژمن ده‌په‌پنه‌وه. که‌له‌وبه‌ر دابه‌زین، هاتوهاواری سه‌ربازه‌ عه‌ربه‌کان له‌به‌رده‌مماندابوو، ئه‌وان له‌ناو دارو ده‌وه‌نه‌کانی ده‌وری ئاوه‌که‌دا خۆیان هه‌شاردابوو، له‌وساته‌دا که‌ ده‌بایه‌ ئیمه‌ له‌وان به‌ترسین، پیده‌چوو ئه‌وان له‌ ئیمه‌ به‌ترسن. ئیمه‌ دابه‌زین قه‌یاغه‌که‌مان له‌وبه‌رئاو بۆ ساحیتی به‌سته‌وه، دابه‌زین و به‌فلووته‌کانمانه‌وه به‌رهو پرویان پۆیشیتین، ئه‌وان هه‌ندێ ده‌س‌ریژی دیکه‌یان به‌سه‌ردا ته‌قاندین، دواچار ئیمه‌ له‌ فاسیله‌یه‌که‌دا به‌راهه‌ریان وه‌ستاین، نه‌مانده‌توانی به‌پۆین. له‌وه‌وبه‌ر ڕیکه‌وتی کردبوو که‌ به‌ ده‌م مۆسیقاوه‌ به‌ناو کومه‌له‌ خه‌لکدا گوزه‌رمانکردوه‌و نه‌یانبینی‌وین، به‌لام ئه‌وان له‌ ناو داره‌کاندا ئیمه‌یان ده‌بینی، ئیستیک له‌ویادا وه‌ستاین تا یه‌کیکیان به‌ کوردیه‌کی خراپ گووتی «کاکات، وه‌رن پێش». دوا‌ی ئه‌وه‌ هه‌رچییه‌کیان گووت به‌ عه‌ره‌بی بوو. من بۆئه‌وه‌ی له‌زه‌تی گیرانه‌وه‌و تینگه‌یشتن له‌ ئیوه‌ تیکنه‌ده‌م، هه‌موو عه‌ره‌بییه‌کانی ئه‌وانتان بۆده‌که‌مه‌وه‌ کوردی، دیاره‌ ده‌بیت لیم تینگه‌ن، من به‌دریژی ئهم کتیبه‌ هه‌موو ئه‌و دیالۆگ و قسانه‌ی به‌ عه‌ره‌بی ده‌کرین بۆتان ده‌که‌مه‌وه‌ کوردی، نا له‌ به‌رئه‌وه‌ی که‌ کوردی به‌ زمانیکی باشتر ده‌زانم، به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌ی عه‌ره‌بی له‌ یاده‌وه‌ری مندا زمانی جه‌لاده‌کانه‌، له‌ یاده‌وری مندا وه‌ک زمانیکی ترسناک وه‌هایه‌ که‌ ئه‌وانه‌ قسه‌ی پیده‌که‌ن که‌ ده‌ستیان به‌ خوینی ئیمه‌ سووربووه‌. یه‌که‌مجار مندا‌ترین و چکولانه‌ترین سه‌ربازی خۆیان نارد، سوپا ترسنۆکترین ده‌زگای سه‌رزهمینه‌، له‌ویادا هه‌میشه‌ به‌چوک و بنده‌سته‌کان سه‌ره‌تا تیا‌ده‌چن. سه‌ربازیکی چکولانه‌بوو که‌ هه‌موو

گیانی دەلەرزى، دواى ئەوھى ئىمەى پشكنى بە ترسەوھ ھاوارى لە ئەفسەرەكە كرد «هېچيان پى نىيە». لەدوامانەوھ بە چەكەكەى ئىمەى بەرەو پىش بازوودا، ھەرسىكمان وەك لە تەم ھەلکشابىن ھەلمىكى پەشمان لىتھەلدەستا، ھىدى ھىدى لەناو دەوھن و سەوزابىوھ سەروسەكووتى ئەوانى دىش دەرکەوت، كۆمەلىك مەخلوقاتى تارىك تریفە پوخسارىانى پوناكەدەوھ، پىدەچوو لە نزىك بىرىكى نەوتەوھ كاریان كرىدیت، پوخساریان شتىكى وەك زەیتى لەسەربوو وايدەكرد ھەموویان لە ژىر مانگدا بدەرەوشىنەوھ. ئەفسەرەكەيان یەككى بالابەرزبوو، سىمایەكى ترسناكى ھەبوو، سەمىلە فاشستىيە درىزەكەى پوخسارىكى دابووی جیاواز لە پوخسارى سەربازەكان. ئەو یەكەم كەس بوو ھاوارمان بەسەردابكات، قىپرانى «زەوگەن، وەرنەپىش، وەرنەپىش». بەجۆرىك دەقیقپران لەگەل ئارامى ئەو زى مەزەندا نەدەگونجا، شتىك لە دەنگىدابوو نەدەبوو بە مۆسیقا، شتىك دژى مۆسیقابوو. من تا سەعاتىكىش لەو باوھەردا نەبووم كە گیرابم، شتەكان وەك خەویكى پىر تەم دەھاتنە بەرچاوم، خەویك دەمویست لىنى بەئاگابىم، بەلام تائەبەد بەئاگانەھاتم. كە گەیشتىنە بەردەم ئەفسەرەكە یەكەم شت پرسىارى لە فلووتەكانمان كرد، ئىسحاق كە لە ھەموومان زیاتر عەرەبى دەزانى پىنگووت «ئىمە سى فلووتزەنى گەپۆكىن، ئازادانە بەزەویدا دەگەپىین، نە ھاودەمى كەسین و نە دوژمنى كەس، وەك چۆن تەیر ئازاد بە سروشتدا دەفریت، ئىمەش ئازاد بەسەر زەویدا دەپۆین و ناشزانین بۆ كۆى دەچىن». زەحمەتبوو بۆ ئەفسەرىك لەو وەلامە تىبكات، ئەو كاری ئەوھەبوو كەس بە ئازادى لەوسەر زەوییمە نەگەپیت. من لەو باوھەردام گەر بمانگوتبايە ئىمە سى راوگەرىن، سى جەلەبچىن، سى دانەویلەكپىن نەدەگیرایىن. بەلام ھەرگىز بەبىرى ئىسحاقدا نەدەھات لەبەردەمى ئىمەدا درۆبكات. سى مۆسیقار لەناو ئەو خاكى خوین و خەرابەدا چ كارەبوون؟ كاپرا چلۆن دەبايە برۆبكات؟ ئەو جگە لە شەپى

کوشنده هیچی دی نه‌دیوو، ئیستا نه‌ده‌کرا باوه‌ر به‌وه به‌ئیت که له‌و دوک‌لی جه‌نگه‌دا سێ که‌س هه‌ن به‌ سێ فلووت‌وه‌ له‌ ئاو دینه‌ده‌ری و ده‌یان‌ه‌وێت بیغایه‌ت به‌ ناو شه‌رو ئاشتی، ئاو‌ه‌دانی و خه‌رابدا برۆن. قسه‌کانمان مایه‌ی پیکه‌نین بوو بۆئه‌و. ئه‌فسه‌ره‌که‌ چه‌ند جارێک قسه‌کانی به‌ ئیسحاق دووباره‌کرده‌وه‌، هه‌موو جارێکیش ئه‌و پیکه‌نینه‌ فاشستیانه‌ی خۆی پێده‌که‌نی، پیکه‌نینیک وه‌ک ئه‌وه‌بوو دره‌خته‌کانیش له‌گه‌لیدا پیکه‌نن. نزیکێ پازده‌ سه‌ربازبوون، هه‌ر پازده‌یان له‌یه‌کده‌چوون، به‌لکو ده‌توانم بڵیم ته‌واو وه‌کو یه‌ک بوون، هه‌موو یه‌ک قه‌واره‌بوون، هه‌موو یه‌ک شیوه‌ی سه‌یرکردن و ره‌فتاریان هه‌بوو، هه‌ر پازده‌یان به‌یه‌که‌وه‌ ده‌جولانه‌وه‌، به‌یه‌که‌وه‌ هه‌لده‌ستان و داده‌نیشتن، هه‌موویان هه‌مان جووره‌ جلی به‌له‌کیان له‌به‌ردابوو، به‌یه‌ک شیوه‌ قه‌یتانی پیلاره‌کانیان گرێدابوو. که‌ دلنیا‌بوون ئیمه‌ له‌ سێ که‌سی بیچه‌ک زیاتر هیچی تر نین ترسیان نه‌ما. وه‌ک هه‌موو ترستۆکه‌کان له‌دوای نه‌مانی ترس که‌له‌ک ئازابوون. دوای سه‌عاتیک پرسپاری سه‌یر سه‌یر که‌ ئیمه‌ نه‌مانده‌توانی وه‌لامی هیچیان بده‌ینه‌وه‌، ئه‌و ناله‌ ترسناکه‌ هات، ناله‌ی خومپاره‌یه‌کی نزیک که‌ هات و هاواری سه‌ربازه‌کانی به‌ دوا‌دا به‌رزبووه‌وه‌. ته‌نیا هاوه‌نیکێ چکولانه‌ نه‌بوو به‌ته‌قیت و ته‌واو، به‌لکو جووره‌ داگرته‌وه‌یه‌کی ترسناک بوو بۆ هه‌موو ئه‌و بێشه‌و که‌ناره‌ که‌ سه‌ربازه‌کان تیا مۆلگه‌یان کردبوو. تا ئه‌وکاته‌ی هاوه‌ن باران ده‌ستی پێنه‌کردبوو که‌میک ئاسایی و به‌ حورمه‌ت بوون له‌گه‌لمان، له‌ساتی ئاهه‌نگه‌ قرمزیه‌که‌شدا، له‌په‌رپوو له‌ جینگای خۆیان به‌زه‌ویدا نووسابوون و هاواری خوداو دایکیان ده‌کرد. ئیمه‌ هه‌ر سێکمان نه‌ترساین، ئیسحاق که‌ له‌ته‌نیشتی منه‌وه‌ دانیشتبوو، گووتی «مه‌ترسن، به‌لکو به‌ وردی گوئیگرن، شه‌ر ئاسه‌واریکێ گه‌وره‌ له‌سه‌ر خه‌یال جێده‌هێلێت، ئه‌وانه‌ی جارێک جه‌نگ ده‌بینن دواتر مۆسیقا‌که‌یان پرده‌بێت له‌ ئیقاعاتی به‌هێز. میلۆدیه‌کانی شه‌ر، گیان هه‌ژینترن له‌ میلۆدی ئه‌و ده‌رویشانه‌ی ته‌نیا له‌ دارستانه‌ سه‌وزه‌کانی»

دەگەپێن». ئەو وای دەگووت و خومپارەیک لە نزیکمانەو نالەیدەکرد، زیخ و چەوی کەنار دەیدا بە گیانماندا. یەکیک لە سەربازەکان هاواریدەکرد «ئەم کۆپی قەحبانە، پەسەدی هاوێنی دوژمن». من تا ئەوکاتە نەمدەزانی پەسەد چیبیو هاوێن چیبیو دواتر گیرانەوێ سەربوردی ئەو شەو، بوو بەیەکیک لە حیکایەتەکانی ژبانم، من لە یادم نییە چەند جار لە ژبانمدا چیرۆکی ئەوشەوهم گیراوەتەو، بەلام پێموایە بۆ هەموو ئەوانەم گیراوەتەو کە دوستی نزیکم بوون. کە هاوێنەکان بێدەنگبوون بۆ ماوێک هیچ شتیک لە شوێنی خۆی نەدەجولایەو، تا چارەکیک خامۆشییەکی کوشندە بالی بەسەر زێ و زەمیندا دەگرت. خامۆشییەکی قورس، بێدەنگییەکی کە پێش ساتە سەختەکان دەکەوێت، تا کات زیاتر دەپۆیشت سەربازەکان پتر لە پەناگاکانی خۆیاندا دەجولان و سەریان دەهێتایە دەری. شتیکی بەد لە خەیاڵیاندا وایدەکرد ئێمە بە گوناھبار بزانن، یەکەمجار ئەفسەرەکی هاتە بەردەممان و گووتی «سێ کوردی حیز... سێ کوردی دایک حیز». یەکەم شەقی توندی لە ورگی سەرھەنگ قاسم هەلدا، کە نالانی و بەلادا کەوت. دواتر دوو سەربازی دیکەیان بە خۆیان و خودە توژاویەکانیانەو هاتن بۆ کۆمەک، دواتر هەندیککی دیکەیان وەک ئەوێ شادییەکی مەزن لە ئازاری ئێمەدا ببینن لە دەورمان کۆبوونەو، دواچاریش هەر پازدە سەربازەکی لێیاندا. من یەکەمجار خۆینی لووتم پێش، یەکیکیان بە بنی پۆستالەکی دای بە دەموچاومدا، هەموومان خۆیناوی بووین، هێندە برینی یەکترمان دەبینی خۆمانمان نەدەبینی، ئیسحاق لە کاتی ئەو ئازاردا و دواتریش وەک یەکیک ئازارەکان وەجدیکی تیا دووستبکەن، وەک دەرویشیک لە ساتی مردندا سەیری ئاویکی بێکەنار بکات، ئاوەها بێدەنگ سەیری ئەستێرە دەکرد، سەیری غوباری زێپینی سەر زێ کە بەرەو ئێمە دەهات، سەیری ئەو بالندانی لەسەر سەرمان هەراوژەنایەکی سامناکیان دروستدەکرد. ئەوان لە ئێمەیان دەدا و ئیسحاق بە هێمنی

دەيگوت «بۇئەۋەي ئەم ساتە بگەينە مۇسقىقا دەبىت زۇر بىر لە جەستەمان نەكەينەۋە» وايدەگوت و ئەوان شىتىكىيان دەكىشا بە دەمىدا. ئەو بەردەوام دەيگوت «كە لىتانەدەن ئىۋە لە خەيالى خۇتاندا مۇسقىقا بژەنن، ئاگاتان لە نوقمبۈۋنى خۇتان بىت لە بەحرىكدا ھەموۋى ئاۋازبىت، مۇسقىقا ۋادەكات لەشمان بەرگەي دەردى زۇرتەر بگرىت». وايدەگوت و شتى دىكەيان دەكىشا بەزارىدا، من لە ژىرەۋە تەماشاي ئەو خويئەم دەکرد كە لە لىۋى زىپىنى ئەو دەھاتە خوارى، لەو ساتەدا خەيالم لاي ھەموۋ ئەو مۇسقىقا بژاۋەبوو كە دەشىت لە خويئى ئىسحاقدا بىت.

بالندەكان ھەمىشە لەۋى بوون، كە شتەكان تۈزىك ھىۋربوۋنەۋە، ھەر سىكىمان ۋەك سى سەگى زامدار لەسەر زەۋى بەدەستى بەستراۋەۋە كەۋتبۈۋىن. لە ساتىكدا ۋا تىگەشىتم دەيانەۋىت ھەر سىكىمان بكوژن. چەند جارىك چاۋيان بەستىنەۋە ھەلىانستانىن، كەچى ھەمىشە پاش تۈزىك چاۋيان دەكردنەۋە دايان دەنىشاندىنەۋە، پىدەچۈۋ ئەو شەۋە كۇتايى نەيەت. نىۋەشەۋ لە جىگايەكى نىكەۋە جەنگىكى قورس دەستى پىكرد، بۇنى سۈۋتانى زەۋى، گېرى ئاگرگرتى ھەزاران درەخت لە پشت بەرزايىەكى نىكەۋە زەمىنى پۇشكردبوۋەۋە. ھەر سىكىمان لەو گەشتەدا بەناۋ گەلەك دارستان و گوندى سۈۋتاۋدا پۇشستىۋىن، بەلام ئاگرى ئەو شەۋە سەرنجى ئىمەى بۇ پۇشنايەكى غەمگىن پادەكىشا كە لەكاتى مەستىدا بە مۇسقىقا نەماندەبىنى، ھەندىك لەسەربازەكان ۋەك ئىمە بىچارە لە دوۋرەۋە سەيرى ئاگرەكەيان دەكردو سەرسامبوون، يەكىكىيان بە ترسەۋە دەبىرسى «كى دەچىتە پىشى و كى پاشەكشى دەكات؟». سەربازىكى دى دەيگوت «ئەبوشەباب، سوپا ھىزىكى تايىەتى ھەيە، كە غەمىد كەمال تەھا دەيات بەرپۋە، ئىشيان سۈۋتاندىن دارستانەكانە بە جۇرىكى ئەندازەيى، بە جۇرىكى تەۋا ئەندازەيى». ھەر ئەو سەربازە ئەۋانى دلنئادەكردەۋە كە دوژمن دوۋرە، بەلكو ئەۋە ھىزەكانى دەۋلەتن بە بۇمبى فسفۇرى نزار

بیشهکان بۆ پهلاماری بهیانی دهسووتین. دوو سهعات بهوجۆره بوو، دوو سهعات ههمووان سهیری ئهو درهوشانهوه سهیرهیان دهکرد که له دوورهوه له بریسکهی چاوی ههزاران پشیله دهچوو لهسهر درهختهکانهوه تهماشامانیکه.

شهویک بوو، وهک پێگایهکی دوور بهرهو جێگایهکی بیتاوانیشان، بالندهکان ههمیشه بهسهرمانهوه بوون. من سات دواى سات لاوازتر دهبووم، فلووتهکهه له بهر پشتینهکهمدابوو، ئارهزووی ئهوههه بوو، ئهو لاوازی و ترسهی خۆم بکهمه ئاوان، بهلام نهدهتوانی دهست بۆ موسیقاکهه بهرم، به ئارامی سهرم دهخسته سهر لمهکهو تهماشای ئیسحاقم دهکرد، که جارجار وهک لهگهڵ بالندهکاندا قسهبکات، سهیری ئاسمانی دهکردو دهمی دهجولاند. ههستمدهکرد سهرهنگ قاسم له بهر ئازاریکی گهوره له جهستهیدا به بیدهنگ دهگری. ههندیک له سهربازهکان که بهلاماندا پهتدهبوون به پۆستالهکانیان دهیاندا بهسهرمانداو دهیانگووت «کاکات، ههموویان کورپی قهجهن، وهلاهی ههموویان خوشک حیزن. شهرفیایان تیا نییه». ههندیکیان دههاتنه بهرهمی ئیمه و زنجیری پانتۆلهکانیان دهکردهوهو میزیاندهکرده بهرهممان، یهکیکیان نیتاقهکهی کردهوهو پانتۆلهکهی دامالی و بهرابهرممان دانیشته و پیساییهکی گهورهی کرد، که پیسترین بۆنی ههبوو تا ئهوکات بۆنمکردیته، پیساییهک تهشتیکی گهورهی جلشنتی پردهکرد. پهنگیکی سهوزی کالی ههبوو که زولمهت و تاریکی نهیاندهتوانی تۆخیکهنهوه، دهموچاوی له بهر تیشکی دارستانه سووتاوهکاندا دیاربوو که هههجهتی له پاشهلی خۆی دهکرد، تهواو لهوانی دی دهچوو، ههتده ههبوو گوێیهکی بیتهندهزه درێژتربوو لهوی دیکهیان، که تهواوبوو ئاسوده پانتۆلهکهی ههلبهری و گووتی «گهر غهلهتبهکن سهرتان دهخهمه ئهو گووهوه». ئیسحاق وهک ئهوهی لهگهلاماندا نهیت، بهرهوام سهیری بالندهکانی دهکردو به ئامازهو هیمایهکی ئالۆز له نیگایدا قسهی

له‌گه‌لدا ده‌کردن. به‌لام سهره‌هنگ قاسم سهری ده‌خسته ناو له‌که‌وه و ده‌یگوت «وهک مه‌له‌کردن له تیشکدا، وهک مه‌له‌کردن له پوناکیدا». نهمده‌زانی مه‌به‌ستی چیه، به‌لام هه‌ستمکرد هه‌ردووکیان ده‌توانن له شوینی تر بن، هه‌ستمکرد له‌گه‌ل سه‌ختی ئه‌و ساته‌دا ئه‌وان ده‌توانن رۆحیان و جه‌سته‌یان له یه‌کدی جودا بکه‌نه‌وه، وابکه‌ن له‌و شوینه‌دا که ئازارو عه‌زاب هه‌یه گیانیان له جیگایه‌کی دیکه‌بیته، ئه‌و حه‌قیقه‌ته هینده‌ی دیکه شه‌وی منی ده‌شواند. وهک ئه‌وه‌ی من سوودم له‌و ماوه درێژه‌ی موسیقا نه‌بینیته، وهک ئه‌وه‌ی من تاکه که‌سیک بم له نیوانیاندا که ناتوانیت رۆح و جه‌سته‌ی له‌یه‌ک جیاباکاته‌وه. من شتیک وایده‌کرد نه‌توانم ئه‌و سهر‌بازانه فه‌رامۆش‌بکه‌م، نه‌توانم ده‌نگی ئه‌و خومپاره سامناکانه له سهر‌مدا هتور بکه‌مه‌وه، نه‌توانم بۆنی ئه‌و پیساییه سه‌وزه که له‌به‌رده‌مماندا هالای لیه‌له‌ده‌ستا فه‌رامۆش‌بکه‌م، من به‌رده‌وام سه‌یری ئه‌و گووم ده‌کرد له پێشه‌مدا، به‌لام سهره‌هنگ قاسم وهک گه‌راپیته‌وه بۆ ده‌ریای رۆح، بۆ جیگایه‌ک له‌ده‌ره‌وه‌ی ئێره و ئیستا له ئیشراقیکه‌وه که به ئازاره‌کانی جه‌سته‌ی تیکه‌ل ده‌بوو ده‌یگوت «ئاخ ئه‌ی سپیتی، ئاخ ئه‌ی رۆشنایی».

ده‌مه‌وبه‌یان ئه‌فسه‌ره‌که له ده‌زگایه‌کی کۆله‌پشته‌وه به سه‌رۆکه‌کانی ده‌گوت «سی گێره‌شێوینمان گرتووه، له جلی سی موسیقاردا خویان گۆرپوه». به‌ر له‌وه‌ی خۆره‌له‌بیت له رینگایه‌کی دووره‌وه زیلیکی داخراوی گه‌وره ده‌هات که کۆمه‌لێک پله‌داری گوردانی ریکخستن و راگرتنی سه‌ربازی تیاوو، چاوی هه‌ر سێکمانیان ده‌به‌سته‌وه و سوار ئه‌و زیله‌یان کردین که ئیمه‌ی برد بۆ جه‌ه‌نم.

ئه‌و زیله وهک گیانه‌وه‌ریکی ترسناک بپیشوو به رینگایه‌کی درێژدا ده‌پۆی، ئیمه له‌و دیو ده‌رگا ئاسنینه‌که‌یه‌وه، وهک پۆله‌به‌ری قوتو له ناو چه‌نده‌ها ده‌به‌ی بانزین و جلیکانه‌ی گه‌وره‌دا، له نیوان قوتووی گریس و

ویلی ژهنگاوی و پارچه گوینی در اودا دهکه وتین، ئەو دواھەمین ساتەکانی پیکە وەبوونمان بوو، بەرلەوھە هەریەکەمان دووبارە بۆ حیکایەتی تایبەتی خۆی جیاپیتەو. ئیسحاق وەک لە چارەنوسمان دلناییت، لە ناو زیلەکەدا ئەو پلانی سەیرە بۆ داناین کە دواي ئازادی چۆن یەکدی بدۆزینەو، ئیسحاق ناوێشانى گۆرستانىکى داین، لەو گۆرستانەشدا ناوێشانى گۆری شاعیرىکى نەناسراو، کە دوو کێلى هەیه یەکیکیان ڕەش و یەکیکیان سپی، شاعیرىک هەموو ژيانى بە نەینى شیعری هۆنیوەتەو، دۆستىکى نەینى و نەناسى ئیسحاق کە پێدەچیت سەردەمانىک لە نێوان فلووتى ئەو و شیعری ئەمدا شتىکى نادیار هەبوو. گووتى «بۆئەو یەکتەر بدۆزینەو، هەركەسیکمان زووتر لەوانى دى بەربوو، ناوێشانى خۆی لەسەر تەختەیهک هەلکۆلێت و لە تەنیشى کێلى سپییەو بینزێت». لای ئیسحاق دونیا لەو گەورەتربوو بتوانین بە ئاسانى یەکتەر بدۆزینەو. ئەو یە لەو چەند سەعاتەدا ئیسحاقى سەرقال دەکرد چۆنیتى یەکگرتتەو هەمان بوو. جگە لەو پلانی، کۆمەلێک پلانى دیکەشى بۆ داناین، ناوی هەندىک چیاو ئەشکەوتى پێگوتین کە دەشیت ئەو وەک قەلەندەریک ڕوویان تێبکات، ناوی هەندىک جەلەجى سەر مەرزى داین کە دەشیت لە کاتى نەبوونى شوێن و مەئادا ڕوویان تێبکەین، ناوی خەیاتىکى داین لە ژێرزەمینى کۆچەیهکى ناسراودا کە گەر ناوی ئیسحاقمان چپاند بە گویندا دەرگای مالى خۆیمان بۆدەخاتە سەر پشت. دواچار سەیری منى کرد و گووتى: گەر لەویش یەکدیمان نەبینیوە، سویند بیت جەلادەت لە شارىکى تردا یەکتەر دەبینیوە، سویند بیت یەکتەر دەبینیوە. ئەو چەند سەعاتە ئیسحاق باسى مۆسیقای نەکرد، باسى ڕۆحى نەکرد، بەلکو بوووەو بەو پیاو دۆنیاناسەى کە لە هەموو جیگایەکدا دەستىکى هەیه، ئەو چەند سەعاتە ئیسحاق تیا گۆرا، نیشانەو سەرەتایەکی ترسناک بوو بۆ من. من لەو ساتەو بۆنى ژيانىکى ترم دەکرد، بۆنى دووریەکی ناکو تاو کوشندەم دەکرد، هەستم بە

په شه بایه کی زهرد ده کرد له پشچاوم دیت و ده چیت، هه ندیک له ماسیه خورافانه م بینى، که دواتر به راستى له هه وای شارىکی دوردا بینیم مه له یانده کرد. دوو ئه سپی سپیم له تاریکیدا ده بینى، دوو ئه سپی سپی که پۆزگاریکی تر، له ته پوتۆزى جهنگیکی دیکه دا هاتنه وه پینگام.

به شى دووهم

ئىستا ده بێت له جیگایه کی تره وه ده ست پتیکه م، زۆر دور له سه ره تايه ی یه که مجار. ده بێت له نه قیب سامیری بابلیه وه ده ست پتیکه م. ئه و پیاوه ی چه ند سالیکی دواتر من به دیلی به ره و شاره که ی خۆم، شاری ئومیده به باچووه کان خسته م پش خۆم. ئىستا نازانم چۆن سه یرییکه م، دواى ئه و هه موو ساله گه ر اینم به ڕسى ئه و ئه فسهره غه مگینه ی له زۆر له سه فهره کاند، له پۆزه ته ماویى و تاریکه کاند، له ژووریکی قاتی شه شى ئوتیلیکی سووتاو، وه ک تارما ییه کی بیده نگ له گه لتدا بوو چ جۆره پیاویک بوو؟ نازانم چیت وه لامبده مه وه. به راستى نازانم... من له یه ک شت دلنایم، له یه ک شت ئه ویش ئه وه یه که ئه و هه میشه ئه فسهر بوو، هه تا له یاخیبوونی شیدا شتیکی له سروشت و تیروانین و په فتاری ئه فسهره کانی تیدا بوو. ئه و پیاوه ی ده یگووت به رده وام کومه لیک ئه سپ له خه یالیدا غارده دن. ئه و ئه سپه سه یرو سپی و ته نها یانه ی من له چاوانیدا ده مبینى، چونکه ته نیا من بۆم هه بوو ته ماشای چاوانی بکه م و له رۆحی به وانم. ئه و ده یزانى چاو هیه نییه جگه له ده روازه یه کی بچوک و نه ینى و باریک بۆ ناو رۆح، ده رگایه ک وه ک ئه وه ی له پشتی سه ردابیکی چکولانه دا بێت، به لام ده رگایه ک له وێوه دواى سه ره که وتن و دابه زینیکی زۆر، دواى ته یکردنى چه ندین رېواق و رینگای باریک ئه وسا ده گه ینه هه وشینیکی سه یرو پر ئازاوه که ناوی رۆحه.

بهلام مهرج نییه هه موو چاوێک دهروازه بێت بۆ ناو پۆح، ئێمه ی مرۆف هه میسه ئه و ده رگا چکۆلانه یه به جۆرێک کلێله ده یه ک ه س نه توانیت به ته ماشا کردنی نیگا کانه مان زه فەر به نه یه نییه قووله کانه مان به ریت... نه یه نی؟ بهلام کێ ده لیت پۆحی ئێمه هه یچ نه یه نییه کی تیدایه؟ کێ ده لیت پۆحی ئێمه جگه له پاشماوه و پاشه رو ی ژیا نه مان هه یچی تری تیدایه؟ هه له ی هه ره گه و ره ی مرۆف ئه وه یه که پێیوایه شتیکی گرنگی له ویدا هه لگرتوه، پێیوایه خه زنه یه ک له نه یه نی هه یه و ئه و نه یه نیانه ش له گه نجینه یه کی تاریکدان له بنی سه ردا یه کی دووردا که نا یه نی که س ده سته ی بێگاته. بهلام سامیری بابلی وه ها نه بوو، ئه و پۆژێک پۆحی خۆی نه یه نیانه مان، پۆژێک وه ک به ره و گه شتیکی سیحراویم به ریت، منی به ره و ناو پۆحی خۆی برد. بهلام ئێستا کاته ئه وه نییه باس له و گه شته سه یه ره ی خۆم بکه م، ئه وه جێده هیلم بۆ کاته خۆی، بۆ ساتی ئێوه ش له سه ر حیکایه ته که ی ئێمه شتیکی ده زانه. بهلام واتیه گه ن ئه وه ی به پۆحی یه کیکی تردا سه فه ریکرد ده توانیت هه موو شتیکی له سه ر ئه و بزانیته، پۆح شتیکی سه یه ره که گه لی جاری تر من له ده فته ره گانه ی خۆمدا با سیده که م، من له هه ر کوێه ک بگیری سه یه وه، ئه و پرسیاره سه یه ره ده که م «پۆح چییه؟» به هه ر که سێک بکه م لێیده پرسم پۆح چییه؟ من ئه و پرسیاره م له هه موو که س و شتیکی دونیا کردوه، له و دره خته ته نها و غه مگینه وه بێگره، تا ده گاته ئه و بالداره ته نها و ترسا وانه ی که ده مه و ئێواران به خێرایه کی نا ئاسای به ره و جێگایه کی نادیار ده فڕن، له و په ربیه غه مگینه م پرسیوه که ژیا نی دالیا سیرا جه دینیا ن گه مارۆ دا بوو، له و په پوله هه یه نه یه ی ئێواران به به رده م بالکۆنه فیتکه که ماندا له تیا تری «په رته قالی سه ی» ده فڕین. له و پێگا دوورو درێژانه م پرسیوه که به ره و قیامه ت ده مپه ری و ده گه رامه وه، له و به له مانه ی له ناویدا نامه کانی ئه و دیو دونیا م ده هێنا یه وه، له و ئه سه په وێلانه ی له قه راغ جاده خه یالیه کانه به زینکراوی وه ک ئه وه ی خودا بۆ منی به سته یه نه وه ده وه ستان. پرسیاریک

هیچ شتیک، هیچ گولیک و هیچ بایەک و هیچ ئاوێک وەلامی ئەداومەتەو، پرسیاریک هەتا کچیکێ خۆیندەواری وەک دالیا سیراجەدینیش نەیتوانی وەلاممبەتەو. سامیری بابلی تەنیا کەسیک بوو منی بەرەو ناو پوچی خۆی برد، لەگەڵ ئەوەشدا ئیستا نازانم چۆن باسییکەم، ئایا ئەو باش بوو یان خراپ؟

دالیا سیراجەدین هەموو شتیکێ دەربارەی «شازادەی بابلی» دەزانی. هەر ئەو ناری نابوو شازادەی بابلی، بەلام ئەو لە کۆتایی ژیانیدا حەزی نەدەکرد کەس وەک شازادەو شتی وا مامەلەیبکات. ئەو کات کە من ناسیم هەموو خەیاڵی لای ئەو ئەسپە سپیانەبوو کە شەو و پوژ لە خەیاڵیدا غاریانەدا، حەزیدەکرد بە بێدەنگ تەماشای غارغارینی هەمیشەیی ئەو ئەسپانە بکات کە لە خەیاڵی ئەودا بەرەو جیگایەکی نادیار دەچوون. ئەو ئەسپانەی جاریکی دی لە جیگایەکی تری ئەم چیرۆکەدا دەگەرێنەو و دەردەکەونەو، ئەو ئەسپانەی دواجار نازانم ئەسپی من بوون و لە خەیاڵی ئەودا غاریان دەدا، یاخود ئەسپی ئەو بوون و من بەرەو سەرزمینە سەیرەکان غارمەدان.

بەر لەوەی باس لە هاتنی سامیری بابلی بکەم دەبێت باس لە ژیاڵی دوورو درێژی خۆم لە تیاتری «پرتەقالی سپی» دا بکەم. من دەزانم کە ئاسان نییە تەنیا لە ڕێگای وشەو بۆتان پوونبکەمەو کە من چۆن و بە چ ڕێگایەک کەوتە دۆنیای «پرتەقالی سپی» -ەو، ئەو ماله چکولانەیی کەیف و ئەو خانە کراوێی سەماو سەفا کە پیاوێ غەمبارەکانی پوژگاری جەنگ، بە تاییەت سەربازو ئەفسەرەکان پوویان تێدەکرد. من ئیستاش بە دروستی نازانم ئەو تیاترە دەکەوتە کوێو، نازانم لە چ شارێک و لە چ هەریمێکی ئەم ولاتەدا بوو، شارێک بوو ناوی نەبوو. من لەیەکەم شەووەو، لەیەکەم ساتەو لە خەلکی ئەو خانە غەمگینەم پرسی، ناوی ئەم شارەم

پێلێن، بەلام هیچ کەس وەلامی نەدامەو. شارێک بوو وەک وێنەیهک بێت
لە وێنە ئاوێنەییەکانی شارێکی تر، بەلام وەک ئەوێ شارەکەێ دیش
وێنە ئاوێنەیی شارێکی تربیت، ئەوێ دیش هەروەها وێنە ئاوێنەیی
شارێکی تر، ئەوێ دیش وێنە ئاوێنەیی شارێکی تر... بەوجۆرە تا ناکۆتا،
تا ئەوسەری نەفرۆبوون لە سەرابدا، تا جێگایەک وێنەکان و حەقیقەت
دەبن بەیهک، هەر هەولێکیش بۆ گەڕانەو بەرەو یەکەمین شار، وەک
هەولێکی پێکەنیناوی و بێمانای لێدیت، وەک هەولێ گەڕانەوێ باران بۆ
ئاسمان، یان گەردەلوول بەرەو دوا. شەویەک دالیا سیراجەدین ویستی
بۆ منی بەلمینیت کە ئێمە لە ناو کۆمەلێک شاری ئاوێنەیدا ونبووین.
تەنیا ئەو دەیتوانی ئەو جۆرە شتەنە بەلمینیت. ئەو شەوێ من پێمگوت:
دالیا سیراجەدین، ئەو جوانترین کچی ئەم زەمینە، نابێت ئەم شارە ناوی
نەبێت، ناکرێت ئێمە لە ئاوێنەیهکی خەیاڵیدا ونبووین. تۆ بۆ ناوی ئەم
جێگایە لە من دەشاریتەو؟ بۆ پێم نالیت من لە کوێ نیشتمومەتەو؟ بۆ
پێم نالیت ئەم شارۆچکە سەپرو بێدەنگە ناوی چییە؟

ئەو شەوێ دەستی گرتم و سوار تاکسییەکی چکۆلانی کردم، تاکسییەک
بەردەوام لە بەردەم بالە خانەکەێ تیاتری پرتهقالی سێیدا دەوێستا، ئیشی
ئەوێبوو شەوێ درەنگ یاخود بەیانان زوو هەندێ لە میوانەکان بباتەو بۆ
شارێکی دوور. شۆفێرێکی پیری بێدەنگی هەبوو کە پێدەچوو لە ئەزەلەو
لە نیو ئەو تاکسییەدا دانیشتبیت و تا قیامەتیش دانەبەزیت، نازانم بۆ
لەساتێکدا وەک مەخلوقێکی ئەفسانەیی هاتەبەرچاوم کە زیاد لە دەستیکی
هەبێت، وەک ئەوێ بە زیاد لە دە دەست ئەو سوکانه سوورەێ گرتبیت
و بێگێرتیت، شۆفێرێک هەرگیز تەماشای میوانەکانی نەدەکرد، وەک بێتکی
ئادەمی ئەو تاکسییە نوێ و بریقەدارەێ لێدەخوړی. هەندێجار دەستە
پاستەقینەو خەیاڵییەکانی خۆی بەردەداو وەک ئەوێ تەنیا بە چاو
ئەو ماشینە چکۆلانیە ئاراستەبکات، وەک ئەوێ بە خەیاڵ بێجولینیت،

پالیده‌دایه و لێیده‌خوڕی. ئەو شەوه که دالیا سیراجه‌دین منی برد پێگاکان چۆل و هۆل بوون، هیچ ئوتومبیلێک، هیچ بوونه‌وه‌ریکی ترمان نه‌بینی. وه‌ک ئەوه‌ی ئەم پێگایه به‌ ناو ئەستێره‌یه‌کی دوورو خالیدا له‌ ئاسه‌واری ئینسان ب‌ه‌روات، به‌لام دالیا زوو زوو شۆفێره‌که‌ی ده‌وه‌ستان، له‌ دووره‌وه گلوپ و چراخانی شاری دیکه‌ی نیشاندهدام و ده‌یگووت ئەوانه‌ش شاری تری ئاوینه‌یین، پ‌وشنایی خه‌یالین که‌ ناچنه‌ سه‌ر هیچی دیکه‌و ناچنه‌ سه‌ر شوینه‌واری تر. ئەو شەوه ته‌نیا چراخانی دوور هه‌بوو، چراخانی دوورو هیچی تر. له‌ جیگایه‌کدا که‌ یشتینه‌ سه‌ر هه‌زارپایه‌کی گه‌وره‌، پنتیک هه‌زاران شه‌قامی لێده‌بووه‌وه‌، هه‌زاران جاده‌ی سه‌یرو ناکۆتاو درێژ. دالیا سیراجه‌دین به‌ منی گووت «کو‌تر، تۆ چ پێگایه‌کت ده‌وێت هه‌لیبژێره‌، چه‌ده‌که‌یت به‌ چ شه‌قامێکدا ب‌ه‌وین، تۆ هه‌لیبژێره‌...گرنگ نییه‌ چ شه‌قامێک هه‌لده‌بژێریت، گرنگ نییه‌ به‌ چ ئاراسه‌یه‌کدا ب‌ه‌ویت، هه‌میشه‌ ده‌گه‌ینه‌وه‌ هه‌مان شار، هه‌مان جیگا، هه‌مان کوچه‌و شه‌قام، چونکه‌ هه‌موو ئەم شاره‌ جیاوازان هه‌یچ نین جگه‌ له‌ وینه‌ی ئاوینه‌یی شاریکی تر، شاریک که‌ له‌ هه‌ر جیگایه‌که‌وه‌ ب‌چیته‌ ناوی، چووینه‌وه‌ ناو هه‌مان وینه‌، هه‌ر شاریکیان هه‌لیبژێریت، دوا‌جار ده‌تباته‌وه‌ سه‌ر هه‌مان جیگا، هه‌مان مال و هه‌مان کوچه‌ که‌ تۆ ده‌ته‌وێت، ئەو کۆلانه‌ی له‌ شاریکیاندا هه‌یه‌ له‌ هه‌موو شاره‌کانی تریشدا هه‌یه‌، ئەو تیا‌ترۆخانه‌ چکۆلانه‌یی له‌ شه‌قامیکیاندا هه‌یه‌، له‌ هه‌موو شاره‌کانی تردا له‌ سه‌ر هه‌مان شه‌قام دووباره‌ده‌بیته‌وه‌، ئەو جه‌لده‌تی کو‌ترو دالیا سیراجه‌دینه‌ی له‌ کوچه‌یه‌کدا ده‌پۆن له‌ هه‌مان کاتدا له‌ هه‌موو شاره‌کانی تریشدا له‌ هه‌مان کوچه‌دا ده‌پۆن». بێنه‌وه‌ی بیر له‌ هیچ بکه‌مه‌وه‌، پێگایه‌کم هه‌لبژارد که‌ له‌ پێگاکانی تر ده‌چوو، دوا‌جار من هه‌ر پێگایه‌کی دیکه‌شم هه‌لبژاردایه‌ هه‌ر له‌ هه‌مان پێگا ده‌چوو، پێگایه‌ک ئێمه‌ی برده‌وه‌ بۆ ناو شاریک له‌ هه‌مان ئەو شاره‌ بێناوه‌ ده‌چوو که‌ لێوه‌ی ده‌ستمان پێکرد، له‌وێ گه‌پایه‌وه‌ بۆ هه‌مان شار، هه‌مان شه‌قام،

هه‌مان کۆلان و هه‌مان تیا ترو خانە که له‌سه‌ر له‌و حیکێ ره‌ش به‌خه‌تیکێ
پنچاوپنچ نوسرابوو «البرتقاله‌ البیضاء». هه‌موو شتیک ئالۆزو ته‌لیسمای
بوو، دالیا سیراجه‌دین شته‌کانی پتر لا ئالۆزکردم و گووتی «هه‌زاران
پینگا له‌ هه‌زاران شاری تره‌وه‌ دینه‌ سه‌ر ئه‌م شاره‌، لی‌ره‌شه‌وه‌ هه‌زاران
پینگا جیا ده‌یته‌وه‌ ده‌یته‌وه‌ سه‌ر هه‌زاران شاری تر، به‌ هه‌ر یه‌کیک له‌و
پینگایانه‌دا ده‌گه‌یه‌ سه‌ر هه‌زارپنجه‌کی گه‌وره‌، هه‌زارپنجه‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی
که‌ خۆت بینیت، له‌وێشدا به‌ هه‌ر پینگایه‌کدا برۆیت ده‌تباته‌وه‌ سه‌ر هه‌مان
ئه‌م شاره‌ی که‌ من و تۆ تێیدا قسه‌ ده‌که‌ین، ده‌تباته‌وه‌ سه‌ر هه‌مان کوچه‌و
هه‌مان کۆلان، هه‌مان مال و هه‌مان ده‌رگا».

شه‌ویکی ترسناک بوو، من توند ده‌ستی دالیام گرت و لیم پرسى «خانم
ئه‌مه‌ مانای چی، تێمبگه‌ینه‌، ئه‌مه‌ی تۆ ده‌یلت قسه‌ نییه‌؟ ئه‌مه‌ مانای
ئه‌وه‌ من هه‌رگیز له‌م شوێنه‌ ناچمه‌ ده‌ری، مانای ئه‌وه‌ی به‌ هه‌ر پینگایه‌کدا
برۆم ده‌گه‌ریمه‌وه‌ ئه‌م شاره‌، خانم ئه‌مه‌ یه‌عنى من ناتوانم چاریکی تر
بگه‌ریمه‌وه‌ بۆ شاری خۆم.. وانیه‌، یه‌عنى من له‌ تو‌رپیکێ گه‌وره‌دا ونبووم
که‌ له‌م پینگایه‌وه‌ ده‌مباته‌ سه‌ر ئه‌و پینگای تر، هه‌مووشیان ده‌مبه‌نه‌وه‌
سه‌ر هه‌مان شار». دالیا سیراجه‌دین به‌ ساردیه‌وه‌ ته‌ماشایکردم و گووتی
«دله‌که‌م جه‌لاده‌تی کو‌تر، راسته‌که‌یت، به‌قوربان تۆ له‌ تو‌رپیکێ گه‌وره‌ی
په‌ر له‌ شاری ئاوینه‌ییدا ونبویت». به‌ ترسیکی گه‌وره‌وه‌ پرسیم «ئه‌ی
ناتوانم بچمه‌ ده‌ری؟». ده‌ستی گرتم و به‌ ئه‌سپایی، به‌ جو‌ریک هه‌ستم به‌
ترسیکی گه‌وره‌ ده‌کرد له‌ ده‌نگیدا چرپاندی به‌ گویمدا «ئێستا نا، جه‌لاده‌تی
کو‌تر، ئێستا نا... هه‌شتا زۆر زووه‌.. ئێستانا... به‌ هیچ جو‌ریک باسی مه‌که‌،
به‌ هیچ جو‌ریک».

ئو شه‌وه‌ ترسیکی گه‌وره‌ دایگرتم، هه‌شتا له‌ زۆر شت تینه‌گه‌یشتبووم،
هه‌شتا نه‌مه‌زانی دالیا سیراجه‌دین کتیه‌.

هاتنی من و نه‌ینی گه‌یشتنم به‌ شاری ئه‌و که‌چه‌ خراپانه‌ هه‌شتا نه‌ینییه‌کی

قوول بوو، شته‌کانم له جیگایه‌که‌وه له بیربوو که سوودیکی گه‌وره‌ی
 بۆ تیگه‌یشتن له ته‌واوی ته‌لیسمه‌کان نه‌بوو. واته‌ ئه‌وه‌ی یاده‌وه‌ریم
 تۆماریکردبوو کۆمه‌لیک وینه‌ی تاریک و ئالۆزبوو، نه‌مه‌توانی به‌یه‌که‌وه
 گرێانبده‌م. من شه‌ویک له‌وئ به‌ ئاگا هاتمه‌وه، هینده‌ی هوشیاربوومه‌وه
 گویم له‌ ده‌نگی گۆرانی بیژیکی کچ بوو گۆرانییه‌کی لادیی عه‌ره‌بی ده‌گوت،
 ته‌پلیکی عه‌ره‌بی شیت، په‌بابه‌یه‌کی غه‌مگین، ئامیزیکی دیکه له‌ دوور ده‌نگیان
 ده‌هات. من وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ بیه‌هۆشییه‌کی زۆر دوورو درێژ وریابمه‌وه،
 ده‌نگه‌کان له‌ مه‌ودایه‌کی ئیجگار دوورو غه‌مگینه‌وه ده‌مگه‌یشتی، هینده‌ دوور
 نه‌مه‌توانی ئه‌و مه‌ودایه‌ پێوانه‌بکه‌م که له‌ نیوان من و ئاهه‌نگه‌که‌دا هه‌یه.
 وه‌ک ئه‌وه‌ی هیشتا مردن له‌ نیوانماندا بیت، ده‌نگی سه‌فایه‌کی زۆربوو،
 من نه‌مه‌زانی ته‌واو له‌ کویدام، جگه له‌ تاریکییه‌کی سه‌نگین و قورس که
 هه‌ستم به‌ بارستایه‌که‌ی ده‌کرد هه‌چی دیم له‌ده‌ور نه‌بوو، په‌یوه‌ندی نیوان
 هۆش و جه‌ستم په‌یوه‌ندییه‌کی لاوازو بیده‌نگ بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌شم
 له‌لام نه‌بیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی ته‌نیا خه‌یالێک بم و به‌خه‌به‌ره‌اتیم، هوشیاریه‌ک
 بم و له‌ زوڵمه‌تیکی دووردا نیشته‌بیتمه‌وه، شتیکی ئه‌وتۆم ده‌رباره‌ی دونیای
 پیشووتر له‌ بیر نه‌ما‌بوو. بۆ ساتیک وینه‌کانی ئیسحاقی لیوزی‌پین و
 سه‌ره‌نگ قاسم به‌به‌رده‌مدا گۆزه‌ریانکرد، به‌لام وه‌ک دوو بوونه‌وه‌ری
 غه‌ریب. هه‌ستمه‌کرد من هیشتا مه‌ودایه‌کی به‌رچاو له‌ دنیا دوورم، وه‌ک
 یه‌کێک له‌ ریواقیکدا گیرى خواردبیت و به‌هویت بیبریت و نه‌توانی، وه‌ک
 ئه‌وه‌ی به‌زه‌حمه‌ت خۆت له‌ گه‌رده‌کانی ئه‌و تاریکیه‌ بۆ جیا‌بکریته‌وه که
 به‌ جۆریک تیکه‌لتبون دوا‌جار جیا‌کردنه‌وه‌و پاپس‌کانه‌ی خۆت له‌ زوڵمه‌ت،
 وه‌ک جیا‌کردنه‌وه‌و هه‌لکه‌ندنه‌ی ئه‌ندامیک له‌ ئیسک و پروسک و ده‌ماری
 خۆی ده‌تکوژیت. من هه‌ستمه‌کرد به‌ تاریکیه‌وه‌ نوساوم و گه‌ر خۆم
 له‌ زوڵمه‌ت پاپس‌کینم به‌شیکم هه‌میشه‌ له‌وئ ده‌مینیته‌وه. وه‌ک ئه‌وه‌ی
 چزوویه‌کم هه‌بیت و له‌وی‌کانه له‌ پۆخی زوڵمه‌ت گیربووبیت، گه‌ر به‌هویت

دەریبەینمەو بەشیک لە هەناوم لەگەڵیدا بپروات. نوسانی من بە زولمەتەو
وێک نوسانی وینەیک نەبوو بە دیواریکەو، بەپێچەوانەو، وێک تۆانەو
بەشیک بوونم بوو لە تاریکیدا، بە جۆریک وام بە خەیاڵدا دەهات گەر
هەستم نیوم لە هەوادا دەپروات، نیوم لەویدا بە لەگەڵ خۆیدا دەییات
و نایکرمەو. لەساتی یەکەمەو هەستمکرد دەبایە لە جیگایەکی تریبم...
هەستمکرد من بە هەلە لیڕەدام و بە هەلە گویم لە دەنگی ئەو کیژە
ناسکانهیە که لە دوور گۆرانییە کۆنەکانی ناو بیابانیان دەگووتەو.

تا زیاتر هۆشم دەهاتەو، زیاتر هەستم بە مەودا ئەندازەییەکانی
ئەو جیگایە دەکرد، ئاراستەی دەنگ و سروشتی ئەو تاریکییە دەورم
پێدەگووتم که من لە ژێر زەمینکدام. غەریزەی جیاکردنەو شەو پۆژ
هێشتا لە ناومدا زیندووبوو، دلنیا بووم شەو. لە بیرم نییە چەند سەعات
لەوئ بووم، بەلام هەستم بە جۆرە ئازاریکی سەیر دەکرد، ئازاریک وێک
ئەوئ لە دوورەو بیست و هیدی هیدی لیم نزیک بیستەو. وێک نۆزە
شەمەندەفریک لە لەسەرەتادا بە دەنگی کز دەست پێدەکات، بە لۆرەییەکی
دوورو خنکاو، بەلام تا نزیک دەبیستەو پتر هەستم بە خێرایەکی دەکەیت،
پتر وێک پەشەبایەک دەبیستەو که شیتانە دیت و بە هەموو قورسای
خۆیەو بەسەر ئێسکەکاندا تێدەپەریت.

ئازاریک بوو وێک ئەوئ پۆحیکی تر و جەستەییەکی تر بیچێژیت،
بەلام سییەر و سەداکەئ لە ناو هەناوو زیندەگی مندا دەنگیداتەو.

نەمەزانی که بریندارم، بیرم لای هیچ زامێک نەبوو. یادەوهریم ئیشی
نەدەکرد، نا تۆوشی بیرچوونەو و شتی وا نەبووبوم، بەلام جگە لە
پەیوەندی خۆم بە تاریکییەو بیرم لە هیچی تر نەدەکردەو. لەو کاتەدا
بۆنی ئاویکی دوور کاسیدەکردم، دلنیا بووم لەو ژوورەدا بۆنی زەریاچەیی
دوورو گەرە من گەمارۆدەدات، وام هەستمەکرد ئەو ژێر زەمینەئ من

تياخه وتووم نزىكه له كۆمه لىك گۆمى گه وره وه، من چاوم لىكه ناو بالندهى گه وره ده بىنى، هه زاران مراوى رهنگا پرهنگ.

هه ندئى له و خوليايانه سالانى دواتریش و له شوئى سهرترو له شه وه خوش و ناخوشه كانى زىنده گىمدا زىندوو بوونه وه، به لام ئه وه شه وه سروشتىكى دىكه يان هه بوو، وهك سهره تاي دهستپىكردى جيهانىكى دى بوو، وهك له دايكبوونى قه قنه سىكى تازه له بالدارىكى كۆن، زىندوو بوونه وهى غونچه يهك له خۆله مىشى گولىك.

ماوه يهك له دواى بىدهنگبوونى مؤسقىاكه، وهك په رىيهك له ئاسمان دابه زىت، كچىك له جلى فرىشته كاندا له سه قفى ژووره كه وه به په يژه يهكى ئاسنىندا دابه زى. ئه وه داليا سىراجهدىن بوو كه چرايه كى كزى به دهسته وه بوو، بهر له وهى رووبكاته سهر جىگاكهى من گلوپىكى بچوكى داگىرساند، به لام خودايه... رووشناى گلوپه كه زۆر له رووشناى ئه و چرا چكولانه يهى دهستى ئه و كز تر بوو... خانمىك بوو له وانهى دهبيت هه ناسهى قووليان بو هه لكىشىت، له و جوانىيه سه يرو ئه فسانه بىيانهى گهر له گه لىشياندا بخه وىت هيشتا هه سستناكه يت توانىوته بىانگرىت و پىياننگه يت. جوانىيهك هه مىشه عاسى و ئه فسوناوى ده مىنىته وه. جوانىيهك دواچار ده يتوانى هه ندىك كه س تا ناو مردن به دواى خۆيدا پاكىشىت. من وىستم خۆم وا نىشاننه دم كه جوانى ئه و منى راچله كاندوه، من بهر له وهى بىم به و درۆزنه گه وره يهى پرته قالى سى له و گه نجانده بووم كه نه مده وىست ئافره تان تىيگه ن من چۆن بىريان لىده كه مه وه. نه مده وىست واده ركه وم كه جوانى رامده چله كىنىت. ئه و كات ئه زموونىكى قوولم له گه ل كچاندا نه بوو، به لام هىزى ئه وه م تىابوو له به رده م جوانىدا وىقارى خۆم نه دو پرىتم. له گه ل هاتنى داليا دا بو نىكى تاييه ت هاته ناو ئه و ژىر زه مىنه وه كه دواتر زانىم ئه وه بو نى هه موو ئافره تانى ئه و شارى خه ياله يه.

وهك ئه‌وه‌ی به‌ وریابوونه‌وه‌ی من زۆر خوشحال بیت، یاخود چاوه‌پوانی
ئه‌وه‌ی نه‌کردبیت، سه‌رسامانه‌ ده‌ستی لێدام و گووتی: ئاه تۆ چه‌ند ده‌ردت
دامی... چه‌ند ده‌ردت دامی.

بیته‌وه‌ی پرسم پیتکات، وه‌ك یه‌كێك خوشه‌ویستیکی خۆی ماچبکات،
لێوی هیناو ماچیکردم. من سه‌رسامبووم به‌وه‌ی كه‌ به‌ كوردیه‌کی وه‌ها
ساف قسه‌م له‌گه‌لدا ده‌كات. لێم پرسی: خانم، من له‌ كویم، من چیمه‌،
من بۆ لێره‌م؟ به‌ پێكه‌نینیکی عه‌یاره‌وه‌، پێكه‌نینی ژنێك هه‌موو جۆره‌كانی
پێكه‌نین ده‌زانیت، گووتی: تۆ لێره‌ به‌دواوه‌ له‌ چنگی مندایت، تۆ وه‌ك
چۆله‌كه‌یه‌ك كه‌وتیته‌ داوی منه‌وه‌.

ئێستا كه‌ بیر له‌ قسه‌كانی ئه‌وسای ده‌كه‌مه‌وه‌ هه‌سته‌كه‌م به‌ جۆریك
له‌ جۆره‌كان راستیده‌کرد من له‌و ساته‌وه‌ تا ئێستا گیرۆده‌ی ئه‌و دونیایه‌م
كه‌ دالیا سیراچه‌دین ده‌رگاكانی بۆكرمه‌وه‌. دونیایه‌ك گه‌ر دالیا سیراچه‌دین
نه‌بوایه‌ من زووتر جێمه‌هێشت... زۆر زووتر.

ئه‌وشه‌وه‌ دالیا به‌ ئارامی له‌سه‌ر لێواری قه‌ره‌ویله‌كه‌م دانیشت، جلیکی
نیمچه‌ پووتی له‌ به‌ردابوو، كه‌ زانی من سه‌یریده‌كه‌م به‌ ئه‌سپایی گووتی:
ببوره‌ من له‌ ئیشه‌وه‌ هاتووم، ده‌بایه‌ وابم، كاتم نه‌بوو بۆ خۆگۆڕین،
ده‌مزانى ئه‌مڕۆ دیتته‌وه‌ هۆش خۆت، دلم خه‌به‌ریداو بوو دواى ئه‌و هه‌موو
له‌ هۆش خۆچوون و بیهۆشییه‌، ئا درۆت له‌گه‌لدا ناكه‌م، ده‌مزانى ئه‌مڕۆ
چاوده‌كه‌یتته‌وه‌ و دیتته‌وه‌ زمان.

تا ئه‌و كاته‌ له‌به‌ر سه‌یرکردنى جوانى ئه‌و خانمه‌ ده‌رفه‌تێكم نه‌بوو
ته‌ماشای ئه‌و ژیر زه‌مینه‌ بكه‌م، به‌ ئارامی گویم له‌ قسه‌كانی ده‌گرت
و ژانێکی قوول و دوور له‌ ناوه‌وه‌ ئیفلجیده‌كردم. له‌ ژیر قه‌ره‌ویله‌كه‌وه
كارتۆنێکی چكۆلانه‌ی ده‌ره‌ینا، پێبوو له‌ ده‌رمان و مه‌رهم و ده‌رزى.
چاویلکه‌یه‌کی چكۆلانه‌ی چتیه‌ زیرینى له‌ چاوكردو له‌سه‌ر پۆشنایی چراكه‌دا
چه‌ندین جار ناوینشانی ده‌رمانه‌كانی خۆینه‌وه‌، وه‌ك ئه‌وه‌ی له‌ هه‌له‌یه‌ك

بترسیت، چەندین جار ناوی دەرمانەکان و وەسلەکان و پەسولە زانیاری
 ناو قوتوی داڤۆهەکانی بەراوردکرد. پەسولەکان بە ئینگلیزی نووسراوون،
 بەلام ئەو بە هێمنی و جیدیەتیکی زۆرەو دەیخویندەو، وەک ئەوەی هیچ
 کێشەیهکی لە تیگەیشتنی ناوەرۆکەکیدانەبێت. شتیکی سەیربوو بۆ من،
 کچیک لە جلی سەماکەریکی عەرەبدا بە کوردی قەسەبکات و بە ئینگلیزی
 بخوینیتەو، بەلام دالیا سیراجەدین وابوو. تا دەستی لەسەر سنگم نەدا،
 راستەوخو هەستم بە ئازار نەکرد... تا ئەو کاتە نەمدەزانی چ جۆرە جلیکم
 لەبەردایە، کاتیک تەماشای ئەو کراسە ڕەشەم کرد کە ئەو قوچەکانی
 دەتراناند، کۆمەلێک لەفافی خویناویم لەسەر سنگی خۆم بینی. هیچ شتیکم
 لە یاد نەماو، نەمدەزانی بۆ بریندارم، بۆ کەوتوومەتە ئەم ژێر زەمینەو.
 بەدەنگیکی گریاوەو لە دالیا سیراجەدینم پرسی: کێ وای لێکردوم، خانم
 تۆ پێمبێت کێ وای لێکردوم؟ بیئەوێ تەماشامبکات، لەفاهەکانی گۆری، بە
 کەمیک بێباکییەو گوتی: حەزەدەکم بزانم تۆ ناوت چییە؟. وەک یەکیک
 دان بە گوناھیکدا بنیّت، گووتم: ناوم جەلادەتی کوترە.

دالیا کەمیک وەستاو بەسەرسامییەو پرسی: جەلادەتی کوتر؟ تۆ
 خەلکی چ شارێکیت؟. من ئارەزووم نەبوو وەلامیبەدەمەو. بەدەنگیکی گرژ
 گووتم: نازانم. دەیزانی درۆدەکم، بیئەوێ پرسیارەکی دووبارەبکاتەو
 گوتی: تۆ نابێت بجولیت، چەند رۆژیکی تەرت دەوێت، برینەکانت سەخت
 بوون، زۆر زۆر، بەلام تۆ کوپێکی بەتوانایت، گرنگ ئەوێ تۆ ئیستا
 دەتوانیت قەسەبکەیت، سبەینی دکتۆرەکەمان دیتەو بۆ ئێرە، سبەینی
 دەگەریتەو، لەوانێە دەرمانەکانت بۆ بگۆریت.

دوایار هەستاو کەمیک کراسەکە ی چاککرد. بەدەنگیک سییەری
 مەکرو فریوێکی کچانە ی تێداوو، پرسی: دەتوانیت بە عەرەبی قەسەبکەیت؟.
 من دەستیم گرت و گووتم: دەتوانم، زۆر زۆر باش نا، بەلام دەتوانم. ئەو
 تۆ چی دەکەیت، ئەو تۆ کێیت؟ دەپۆیت یان لێرە دەمینیتەو؟.

بۆیه که مجار له نزیکه وه ته ماشایکردم، چاوانی شتیک له بهزهیی و غهمی تیاوو، وهک ئه وهی دوودل بیت، یان وهک ئه وهی داوای شتیکی هه رامم لیکردبیت و نهیه ویت بمداتی، گووتی: من ناوم تریفه ی زستانه. له شهوینکی پر تریفه ی زستاندا له دایکبووم، دواي به فریکی گه وره، له بهرئه وه ناوم تریفه ی زستانه. بیته وهی شه رمبکه م، گووتم: درۆده کهیت، تۆ ناوت تریفه ی زستان نییه، به لام به من ده لیت ناوم تریفه ی زستانه تا ناوی خۆتم پی نه لیت. تۆ درۆده کهیت... وانیه؟.

چراکه ی له جینگایه کدا داناو که میک دهستی به قژیدا هیناو گووتی: خه تای من نییه، تۆ له و کورانه ی هه موو کچیک هه زده کات درۆت له گه لدا بکات. من به نا په هه تییه وه گووتم: یان تۆ له و کچانه ییت، هه زده کهیت درۆ له گه ل هه موو کوریکدا بکه ییت؟. وهک مندالیک بیه ویت دیق به هاوړیکه ی بکات، یارییه کی چکولانه ی به قژی کردو گووتی: وایه، من هه زده کهم درۆ له گه ل هه موو کوریکدا بکه م. من که خه ریک بوو رقم لێیده بوو، گووتم: دوا ئه وه تۆ من نانا سیت، وا نییه تۆ هیشتا نازانی من کیم؟.

به ئه سپایی چراکه ی له سه ر میژیکه ی چکولانه داناو گووتی: پنیوست ناکات بتهناسم تا بزنام تۆ کیت؟.

بۆ ئه وهی زیاتر ماندوو نه بم چاوم لیکناو نه مو یست بیینم، نه مو یست بزنام چی ده کات و چی ناکات، توند چاوم نوقاندو خۆم له تاریکیه کی قولدا ونکرد. کاتیک چاوم کرده وه ئه و له وئ نه مابوو، ته نیا شتیک به جیه هیشتبوو ئه و بۆ نه ئه فسوناوییه سه یره بوو، که بۆنی کچانی ئه و شاری خراپه یه بوو.

ئه وه یه که مین یه کتر بینیمان بوو له گه ل دالیا سیرا جه دیندا که سه یرترین بوونه وه ریک بوو من دبیتیم. دلنایام دالیا سیرا جه دین له تیکه لاو بوونی زیاد له مرو ئیک دروستبوو بوو، به لام ئه و شه وه من ده مو یست بیرنه که مه وه، ده مزانی شتیک له مندا مردوو ه. شتیکه هیشتا ته واو جیه نه هیشتووم، به لام

فاسیلەیهکی ئەوتۆی لە من وەرگرتوو و گێژانەوێشی بۆ ناو من کاریکی
نەکردو و زەحمەتە. بەلام ئەو شتە چییە؟ نەمەزانێ.

لە دواى ئەو شەووە تا هەفتەیەک دواتر دالیا سیراجەدینم نەبینییەو.
پۆژی دواتر پیرەمێردیکی سەر پووتاوی چکولانە ھاتەلام، ئەو کەمە
مووانەى کە بە لاجانەکانییەو مابوون تەواو سپی بوون، برۆکان و
برژانگەکانیشی سپی، کراسیکی چلکنى لەبەردابوو، ھێلەکیکی کۆنى
قۆچەدارو چاکەتیک لەو چاکەتانەى ناتوانیت بزائیت مۆدیلى چ دەورو
زەمانیکە. وەک ئەوێ دواى گریسکردنى مەکینەیهکی کۆن دەستی بۆ
سەر خوانیکی گەورە پاکبکاتەو، بە دەسپێکی سپی دەستی سەری
و بە دەنگیکی پیر بەلام پێ ئومێدو دلدایى گووتى: ئەمڕۆ بەیانى دالیا
سیراجەدین تەلەفونى بۆکردم و پیتیگوتم، کە تۆ ھۆشت ھاتۆتەو و بەرەو
باشبوون دەپۆیت، خەبەریکی خۆشە... ئیجگار خەبەریکی خۆشە، لە مێژە
لەم شارەدا مەرۆڤ خەبەرى خۆش نابیستیت....

ئەو یەكەمین جار بوو من ناوی دالیا سیراجەدین ببیستم. سەد
دەر سەد دلدایا نەبووم کە ئایا دالیا سیراجەدین ھەمان ئەو کچەیه کە
شەوێ لەفافەکانى بۆ گۆڕیم یاخود یەکیکی دیکەیه. من لە بەیانى زوووەو
گویم لە دەنگى کچگەلیکی زۆر بوو، دەھاتن و دەچوون، دەیانزریکەند و
پتەکەنین. ھەندێجار بانگی تریفەى زستانم دەکرد، دەمگوت: ھێى کەس
گوێی لە منە، بەلام کەس وەلامى نەدەدامەو، وەک ئەوێ دەنگەدەنگ
و ژاوەژاوی سەرەو لەو زیاتر بیت ئەو نوزە باریکەى من بتوانیت
بپێیت. بەلام ھەستى ئەوێ نەبوو لە شوێنیکى خراپدا گیرم خواردبیت.
دلدایبووم کەسیک ھەیه منى بپێناچیتەو. من لەو پیاوێ پیرەم پرسى:
دالیا سیراجەدین ئەو کچەیه کە شەوێ لەفافەکانى بۆ گۆڕیم، وانیه؟
دەستیکى بەسەر پووتاوەکیدە ھینا گووتى: خۆیتى، ئەو کچە بالابەرە
قژ درێژە، دلدایام ناوی راستەقینەى خۆى بە تۆ نەگوتوو، ھەمیشە

کۆمەلێک ناوی سەירו سەمەرەیی بۆ خۆی هەیە، دانیام پێگوتووئیت ناوم «خۆری پاییز» یان «کۆیستانی سیا» «تەواری زەنویران» «گۆلی سولتان». یاخود هەر شتیکی تر لەو بابەتە.

بە پێکەنینکی قوولەووە سەری باداو گووتی: ئێتر ئەووە دالیا سیراچەدینە، ئەووە تەبیەتی ئەو کچەیە، تەنیا من و ئەو کچە لەم شارەدا کوردی قسەدەکەین، بۆ ئەووەی زمانەکەمان بێرنەچیتەووە هەفتەی چەند جارێک تەلەفون بۆیەک دەکەین... بەلام تۆ ئەووە بخەرە ئەولاو، پێمبێت تۆ ئێستا چۆنیت؟

دەستی دامی و پێکەووە تەوقەیهکی درێژمان کرد، وەک ئەووەی لە میژە هاوێڕی بین و یەکدی بناسین، دەستی وەک دەستی مەدائیکی ساوا نەرم و ناسک بوو. من لێم پرسی: تۆ دکتۆریت؟ سەریکی لەقاندو گووتی: من دکتۆرم؟ بیست و پێنج سالا لەم شارەدا ئێشەدەکەم. کە یەکەمجار هاتم بۆ ئێرە چۆلەوانی بوو، جگە لە کۆمەلە دەواریک هیچی تری لێ نەبوو. دەستی خستە سەر ناوچاوانم و گووتی: ئێستا هەستەدەکەم هەموو ئەم شارە هی منە.

لە دوا رێستەدا خەیاڵی لە جیگایەکی تر بوو. خەیاڵی لای لێدانی دلی من، گەرمایی جەستە و پەنگی بێلبێلەکانم بوو. بەوردی تەماشای هەموو گیانی کردم، برینیکی دیکەشی لە خوار ناوکەمەووە نیشاندام. گووتی: مەترسە، چێتر نامریت، بەشیکت هەمیشە دەژی، تا ئەو پۆژەیی خۆت تاقەت نامێنیت، تا ئەو کاتەی ژیاڵ خۆی خاوەدەیتەووە مەرووف چێتر ئارەزووی نامینی درێژەیی پێدات. زۆر باشە، برینەکانت خێرا بەرەو باشی دەپۆن، ها هەلبەت لەشی گەنج خێراتر چاکدەبێتەووە.

تەماشایکردم و گووتی: برسیته، دانیام برسیته، چەندین پۆژە بەو دەرمان و خواردنە گیراوانە دەژیت کە لە رێگای دەرزییەووە وەریدەگریت. من سەبەیی خواردنێکی سووکت بۆ ئامادەدەکەم، تا کاتیگ وات لێدیت بتوانیت

به ئاسانی بچولیت زۆر مه خو. سبهی دیمه وه بۆ لات سبهی هه لته دستینم و که میك له م ژیر زه مینه دا پیاسه ت پته ده که م، ده بیته تۆزیک بچولیت... به هه رحال تۆ له شیکه به هیزته ههیه، که نه جیکه به توانایته. به لام ده بیته بته ده نگ بیت، زۆر ده نگه ده نگ نه که یته، سه رنجی که س رانه کیشیت تۆ به نه یته لی ته ره یته. تته ده که یته... ئیره ژیره زه مینیکه چه په که، تته ده که یته، نایبته که س بزانیته تۆ لی ته ره یته.

وهک ئه وهی بیر له زه مانیکه ئیجگار دوور به که مه وه هه ناسه یه که م هه لکیشاو گووته: هینه دم له بیره له گه ل دوو هاوپی دیکه دا گیراین... له بیرمه له زیلنکه دا به ره و باشوور ئیمه یان گواسته وه. ئیدی له وه زیاته شتیکم له یاد نییه. من بۆ لی ته ره م؟ دکتۆر من چی ده که م لی ته ره؟.

به که میك سه رسامی و ده سه ته پاچه ییه وه گووته: بمبوره، من ناچه بچ و بناوانی ژیا نی نه خو شه کا نه وه، له سه ره مه تیمار ته که م... نامه ویت بزانه نه خو شه کا نه چ جو ره که سه یکن... من ته ماشای شه یتان و فریشه کا نی ناو ئی نه سان نا که م، سه یری ئازاره کان و برینه کا نیان ده که م. ره نگه من زۆر نه یته بزانه، به لام وهک ده ریا وه هام... من ده ریا م... شته کان دین و له ناو م دا ونده بن. هه ندی جار بۆ ئه وهی شتیک بدۆز مه وه، ده بیته بنی ئه و زه ریا یه هه مووی بگه پیم. ئاسان نییه هه موو شتیک لی ته ره دا له سه رمدا هه لگرم، ئاسان نییه... له به ره ئه وه هه موویان فیده ده مه ناو ده ریا یه کی گه و ره... ئوقیانوسیکه به رین.

پیکه نینیکه سه یه ر پیکه نی و گووته: هه ر کاتیک پتویستم به ده ره یته نه وهی نه یه نییه که بوو، خو م فیده ده مه ئه و به خره قو له وه و له و ده ریده هیتم.

پیریکی شادومان بوو، هه می شه که میك چاوی ده نو قانده و ئه و سا ده سه تیده که رده قسه که رده. ته نیا ئه و پر سیاره نه ی و دلام ده دا یه وه که په یوه ندی به برینه کان و با ری ته نه دروستیمه وه ههیه، وهک ئه وهی یه کینک ئاگا دار یکه ر دیت ته وه هیه زانیاری یه کی زیاته نه در کینیت. هه ر کاتیک پر سیاری

ئەو شارەم لێدەکرد زیرەکانە دەستی بە سەرە پروتاوەکیدە دەهیناو دەیکووت: دواتر خۆت ھەموو شتی بە چاری خۆت دەبینیت، فێردەبیت و بە ھەموو شتیک رادیت.

شتیکی تێدابوو، ھێمای بۆ کۆنی و بەسەرچوون و یادچوونەوێ زەمان دەکرد، شتیک بە تەنیا پەیوەندی بە چۆنیتی داخستنی قۆچەکان، کورتی سەر قۆلی چاکەتەکە و رەنگی بۆینباخەکە پەو نەبوو، بە لکو پەیوەندی بە جولە و نیکاکردن و جولاندنەوێ سەریشییەو ھەبوو. ھەستمدەکرد پیاویکە لە تەرزیک زۆر کۆنی زیندەکیدە نوقمبوو، بۆنی سەردەمیکی تری لێدەھات. پیموایوو دەتوانم لە رێگای ھەلسەنگاندنی دیمەنی خۆی و جلەکانییەو ھەموو ژيانی ببینم، ژوورەکە، پێخەفەکە، جلی خەوتنەکە، لەو دکتورانە نەبوو کە لە رێگای زانست و زانیارییەکانیانەو دەتوانن موەجیزە دروستبکەن، بە لکو لە رێگای گریدانەوێ مرۆفەو بە پێشە دێرنەکانی ژیانەو مرۆفی زیندوودەکردەو. پیریتییەکە لە بری ئەوێ مردنت بە یادا بەیتیتەو جاویدانگی ژيانی بیردەخستیتەو. کە لە ژوورەکەدا بوو ھەستم بە دلنایییەکی قوول دەکرد وەک ئەوێ بە ئەبەدییتەو گریدابم.

ئەو سەرەتای پەیوەندییەکی درێژ بوو بە دکتۆر موسای بابەکەو، خۆشحالبووم کە پەیمانی پێدام پۆزانە سەرمبەدات. کاتیک پۆشت وەک ئەوێ لە دواي خۆی کۆمەلێک تیشکی جێھێشتبیت، دەمتوانی شتەکانی ناو ژێرەمینەکە وردترو پوناکتر ببینم. ژووریک بوو نە زۆر تاریک و نە زۆر پۆشن، بەرزەختیک بوو لە نیوان پوناکی و زولمەتدا، ھەموو شتەکان خۆلەمیشی دەیاننواند، پێدەچوو بەر لە ھاتنی من، وەک گەنجینەیک بۆ کەلوپەلی فەرامۆشکراو بەکارھاتبیت، فەرشی کۆن، دۆلابی بیکەلک، بەرمیلی

کون، سۆنده، په تی بارکردن، کورسی شکاو، نوینی بیخاوهن، چوپی دراو، پیلای ژنانه ی کۆن، شوشه ی خالی عه تر، تهنه که ی به تالی پۆن، سه به ته خورمای رزیو، مشاری ژهنگاوی، توپیکی دراوی ماسی و چهنده ها شتی سهیری دیکه ش که هه رگیز تینه گه یشتیم بۆ له ویدا که له که کراون و کێ خاوه نیانه و به ده ردی چ کاریک دهخۆن؟. یه کیک وهک ئه وهی له مه ترسییه ک بمپاریزیت قهره ویله که ی منی له تاریکترین و دوورترین سوچی ژیرزه مینه که دا داناوو، من چهنه جاریک ویستم ههستم بۆئه وهی پرونتر دیمه نی ژیرزه مینه که ببینم، به لام نه متوانی. له یادم نییه چهنه جار به ده م ئازارو خه یاله وه به ئاگاهاتووم و خه وتووم، به لام دلنیا بووم شتی سهیر له ناومدا پرووده نه، وهک ئه وهی کومه لیک بالنده له که رومدا بخوینن و من گویم له دهنگیان نه بیت، یاخود دهستیکی نادیار شتیک له هه ناومدا داگیرسینیت... من دهخه وتم و له ناکاو شتیک ئاگاداریده کردمه وه، چاوم لیکه نه ناو راده چله کیم، خه وتن و وریابوونه وهی به رده وامیش مرۆف تیکه ده شکینیت. دوا ی هه موو راپه له کانیک من ماندووتر به ئاگا ده هاته مه وه، له نیوان هه موو وچانیکی خه وو وریابوونه وهدا هه ستمه کرد لاوازتر و گێژتر ده بم. به رده وام دهنگی کچه لیک زۆر له سه ره وه ده بیسترا، قیزه قیزیکی سهیر که بیدهنگی قوول و دووردریزی به دوا دا ده هات. وهک ئه وه وابوو من له بنی گۆمیکدا بم و ئه وان له سه ره وه له قه راغی ئاوه که دا دانیشتب. هه ندیجار وام هه ستمه کرد من ماسیه کم له حه وزیکدا و ئه وان له سه ره وه ته ماشامه که ن، وهک ئه وهی ته نیا توژیکی ئاو له نیوانماندا بیت، ئه وان بتوانن سهر به مالی مندا شوپکه نه وه و من نه توانم سهر به رزیکه مه وه و ئه وان ببینم.

من ناوی دەنیم شاری پێبواره غەمگینەکان، شاری تەپوئۆزی ھەمیشەیی، شاری ئەو مراویانەیی خواستیکی قوولی ھەلھاتن لە زۆنگاوەکانی باشوور بەرھە ئەوێی دەھێتان. شاری ئەو سۆزانییە جوانانەیی لە ھەموو لایەکی ئەو ولاتەو دەھاتن و لەو شارەدا ژوورێکیان دروستدەکرد، شاری ئەو کچانەیی لە تھوێکی نادیاردا لە نێوان بیابان و زۆنگاو و پووبارەکاندا جێگایەکی سەیریان بۆ ھۆیان دروستکردبوو. شارێک نە لەسەر نەخسە و نە لە تۆماری دەولەت و نە لە جوگرافیای ئیداری ئەو ولاتەدا نەبوو، بەلکو زەویەکی نوێ بوو، لە زەمانیکی تاییبەتیدا، لە دەرەنجامی تیکشکانیکی گەورەیی شوێنکاتە جیاواژەکان لەویادا دروستبوو. شارێک بوو لە تیکشکانی شارەکانی تر، لە پاشماوی ژیان لە جێگاکانی دیکەدا دروستبوو.

ھەمیشە سووکە بایەکی سەنگین بە تەپوئۆزی بیابان لە کوچەکانیدا دەگەرا، من لەیەکەم گەشتمەو بەو شارەدا تا دواھەمین گەشت ھەستم بەو بایەکرد، ھەستم بەو تۆزە وشکەیی بیابان کرد کە ھەمیشە لەسەر پوختساری ئەو پێبوارانە دەنیشت کە لەمسەرەو سەری ئەو ولاتەو بۆ چەند سەعاتیک پوویاندەکردە ئەوێ. یەکەمین کەس منی بەو شارەدا گێرا دکتۆر موسای بابەک بوو. ھێشتا برینەکانم ساپێژنەبوو، ھێشتا دالیا سیراجەدین لە سەفەر نەگەراپووەو، ھێشتا بە دونیای «پرتەقالی سپی» ئاشنانەبووم. ئێوارەیک ھاتە لام و گووتی: دالیا سیراجەدین تەلەفونی بۆکردوم و پێیگوتووم کەمێک بە شارددا بتگێڕم و دواتریش بتەمە لای خۆم. دەزانم ھێشتا زوو، بەلام بەر لەگەرانەوێ دالیا سیراجەدین دەبێت ئەم شارە ببینیت.

من لە دکتۆر موسای بابەک نائۆمێد بووم، چاوەڕوانی ئەو نەبووم ھیچ نەینییەکم بۆ ئاشکراباکات، بە درێژایی ئەو چەند پۆژە بە شیوەیەکی زیرەکانە لە پرسیارەکانم پایدەکرد، شتیکی دروستم لەسەر خۆم و دالیا

سیراچه دین و برینه کانم لئ نه بیست. به لām له گهل ئەوه شدا پێکه نینه پیره که ی شادمانی تیا دروستده کردم، سه ره لقاندن و نیگا شیرینه کانی پرپوون له حیکمهت. هێنده ی به زه رده خه نه کانی منی چاکده کرده وه به ده رمانه کانی منی تیمار نه ده کرد. من ده پوژ بوو به ته نها له و ژیر زه مینه تاریکه دا بووم، شه وان درهنگ یاخود به یانیان زوو دکتۆر موسا خۆی خواردنی بۆ ده هینام، تیماری ده کردم و جێده هێشتم، به رده وامیش دهنگی شه و کچانه له گویمدا ده زرينگایه وه که به شه و گورانیان ده گووت و به پوژ پێده که نین و ده یانزریکاند. هیشتا نه مده زانی له گویم، ئیره چ جیهانیکه و نه وی چ شاریکه. شه و پوژه به ناو شه و ته پوتۆزه دا منی برد، پێشتر ئاگاداری کردمه وه که قسه له گهل که سدا نه که م، کاریک نه که م که س هه ست به برینه کانم بکات. شه و پوژه من و شه و کوچه به کوچه به و شارهدا که پراین، له یه که م کوچه دا وه ک نه نیه کی که وره م بۆ ئاشکرا بکات، توند دهستی گوшим و گووتی «ئهم شاره ناوی نییه، هه موو که س لیره خۆی به پێوار ده زانیت، هه موو سه رنشینانی ئهم شاره خۆیان به پێوار ده زانن، ئهم شاره شاری که س نییه و نایته شاری که سیش». من له چه ند کوچه و کولانیکی درێژ به ولاوه هێچی ترم نه ده بین، کوچه و کولانی تو زوایی که بایه کی سه یر تارمایی چه نده ها مه خلوقی خه یالی له ناودا ده فرائند. ئیواره یه کی سارد بوو، ته میکی زه رد هه موو دونیای دا پۆشیبوو، جار جاره هه ندیک پێواری غه مگین به خویان و جانتا قورسه کانیانه وه به لاماندا ده پویشن. هه موو شه و شاره به خانووه چکوله و دهواره په ش و ماله ته نه که کانییه وه له خۆلیکی زه رددا نو قمبوو بوو، وه ک شه و ی له سه ر زه ویه که له به هارات دروستبوو بیت، پێگایه کی درێژ و ترسناک وه ک قه ده ر، له نادیاره وه تا نادیار به ناوه راستیدا گوزه ریده کرد. موسای بابه ک شه و راسته هێله شه و به دییه ی نیشاندە دام و ده یگووت «ئه مجۆره شارانه به شیکن له خه ون، دروسته دین و له ناکویش ده توینه وه یان وا هه سته که یین که ده توینه وه، وه ک یارییه ک

مندالێک لە لم دروستیکات، بیئەوهی کەس بزانییت چۆن و بە کاریگەریی
چی، لە ناکاو نامینن و لە جیگایەکی دیکەو سەرەلەدەنەو. بە دیوێکدا
تەماشابکەیت، ئێرە خۆشترین شاری ئەم ولاتەیه، شاری سەفایە، شاری
ئەو کچە جوانانەیه کە بە پارەیهکی کەم لە گەل هەموو پیاویکدا دەخەون،
ئەو کچانەی هونەرەکانی عەشق و سەماکردن دەزانن... سەیرکە جەلادەتی
ئازیز، ئێرە ولاتی خەیاڵە، لە ناو هەزاران شاری پڕ گومەزو منارەدا،
لەم چۆلەوانییەدا میزگیکت هەیە ئەو کچانە پووی تێدەکەن کە لە هیچ
جیگایەکی دنیادا شوێنێان نابێتەو، ئەو پیاوانە پووی تێدەکەن کە لە هیچ
شوێنێک ئامیزانبوونیان دەست ناکەوێت و دین و لێرە بە پارە دەیکەن،
بەلام بە دیوێ پاستەقینە کەشیدا بروانیت ئێرە هیچ نییە جگە لە سەرایێکی
زەرد کە مەخلوقاتێ بنباشە پۆژ تیا ونبوون». من کە پێشتر حیکایەتی ئەو
جۆرە شارانەم بیستبوو، بە دەنگێکی سەرسام دەمپرسی «بە پێژ دکتۆر
موسا، وەک لە قسەکە ی بە پێژت تێگەم، هەرچی ئافرەتی ئەم شارە هەیە
هەموویان سۆزانین، لەش فرۆشن؟ هەموویان... هەر هەموویان، هەتا دایا
سیراجە دینیش؟». دکتۆر بە ئەسپایی سەری لە قاندو گووتی «هەموویان...
هەموویان هەتا دایا سیراجە دینیش». ئێستێکی کردو کە مێک یەخە ی
چاکە تەکە ی چاککردو چاوی کە مێک نوقاندو دەستیکردووە بە قسەکردن
«پێویست ناکات شتەکان وا سەخت وەرگریت، لە پاستیدا ئێرە شارێکی
تەواوەتی نییە، ئێمە لێرەدا هەموومان پێیواری، پێیواری هەمیشەیی. هەتا
من کە بیست و پێنج سالا لەم جیگایەدا نەخۆشەکان تیماردەکەم پێیوارم،
ئێمە دین و دەپۆین، جەلادەتی کۆتری برادەرم، خزمە چکۆلەکە ی خۆم،
ژنانیش وەک ئێمە دین و دەپۆن، بەلام ئەوان یاسا و پێساکانی ئەم
جیگایە دەستینیشاندەکەن». دکتۆر موسا توند دەستی گویشیم و بە جووتی
چاوی کراووە، بە جیدییه تێکی قوولەووە گووتی «خزمی خۆم، دەمەوێت
پێتبلیم، ئەو پۆژە ی سەرتاپای ئەم شارە نغۆدەبێت زۆر نزیکە، هەستم

وام پیده‌لیت، دلم وام پیده‌لیت، هه‌موو شه‌ویک مۆته‌که‌یه‌ک ڤامده‌چله‌کینیت، هه‌ستیگ وه‌ک شیت هه‌لمده‌گریت و وه‌ک دیوانه له ژووره‌که‌ی خۆم ده‌مه‌ینیته ده‌ری، من له‌وه‌و پینش هه‌ستی وام نه‌بووه، به‌لام به‌ر له هاتنی تۆ به‌ماوه‌یه‌کی کورت ئه‌و هه‌سته‌م هه‌یه».

نهمو‌یست به‌و ده‌ستووره ئه‌خلاقانه‌ی له مندا‌لییه‌وه فیزیان‌بووم قسه‌به‌که‌م، دوا‌جار من ڤیاویکی نه‌خۆش بووم له چنگی دکتۆریکی ڤیردا که له چاکه‌ی خۆیدا به‌ناو شاریکی سه‌رابدا ده‌یگیرام. من تا پتر سه‌یری کوچه‌و کۆلانه سه‌یره‌کانی ئه‌و شاره‌م ده‌کرد، زیاتر ده‌مو‌یست بپرسم... شتیگ له ناخه‌وه ده‌یترساندم، هه‌ستمده‌کرد ئه‌و چۆله‌وانیه سه‌یره که تیپه‌پینی ڤی‌بواریک، یاخود ده‌رکه‌وتنی ئافره‌تیک له جلکه ئالو‌والاکانیدا ده‌یشیواند هی‌دی هی‌دی قووتمه‌ده‌ات.

ده‌مو‌یست له‌و شاره‌ برۆم و بگه‌ریمه‌وه بۆ ئه‌و جیگایه‌ی لیوه‌ی هاتووم، به‌لام نه‌مه‌دتوانی ئه‌و ئاره‌زووه‌جله‌وبکه‌م که قوول به‌ره‌و ئه‌و سه‌راب و خه‌یاله‌ش ڤایده‌کیشام. دکتۆر موسای بابک به‌قه‌ده‌نگاوه‌کانی من ده‌رۆیشت، منیش ده‌ستم به‌زامه‌کانمه‌وه‌بوو، نیگام وه‌ک شیت ئه‌و هه‌وایه‌ی ده‌پشکنی که ڤر‌بوو له‌ ڤریشکی خه‌ونی شکاو. دکتۆر موسا بیته‌وه‌ی چاوه‌ڤوانی ڤر‌سیاره‌کانی من بکات، وه‌ک یه‌کیگ ده‌ستی کو‌یریکی گرتیت و بیه‌ویت به‌ر‌یگایه‌کی ڤر‌درکدا بییات، گووتی «ئهم شاره‌هیچ نییه، کوچه‌کانی، ماله‌کانی هیچ نین، وێرانه‌یه‌کی گه‌وره‌یه، شاریکه‌ بئ بازار، بئ مندا، بئ مزگه‌وت، بئ قوتابخانه و خه‌سته‌خانه... هیچ نییه، به‌شیوه‌یه‌ک دروست‌بووه بتوانیت هه‌موو کاتیک به‌جینی‌یه‌لیت».

له‌ناکاو وه‌ستاو وه‌ک ئه‌وه‌ی زه‌ردی ئه‌و ئاسۆ کراوانه‌ی به‌را‌به‌رمان سنووری نیوان مردن و زینده‌گی یادبخاته‌وه، وه‌ک یه‌کیگ یه‌که‌مجار ییت ئه‌و هه‌سته‌بژی، سه‌یری ئاسمانی کردو به‌ده‌نگیکی به‌رز گووتی «به‌لام ئاسانیش نییه، جینه‌یشتنی ئهم شاره‌ ئاسان نییه، به‌تایبه‌ت بۆ من و تۆ.

ئەوانەى كە لە شارەكانى تر ڕادەكەن... شتىك لەم شارەدا ھەيە تەيرى
وەك من و تۆ زوو دەستەمۆدەكات.

پىكەننە جوانەكەى خۆى پىكەنى، دەموچاوى وەك ھەمىشە پىپوو
لە ئۆمىدى چىرچ و گووتى «ئىرە جوانترىن شارە بۆ ئەوانەى وەك من
و تۆ خەلكى ھىچ شارىك نىن». دەستى بەردام و بەچەند ھەنگاوىك
پىشمكەوت، دەستى چەپى لە گىرڤانى چاكەتەكەيدا بوو. زۆر ئەو دەستەى
دەخستە گىرڤانى چاكەتەكەىەو پىشتى كۆردەكردو دەرۆى. ھىند ورد
سەيرى زەويەكەى دەكرد، لەو دەچوو لە كىلگەيەكى نەناسراودا بۆ جۆرە
پروەكتىكى نوئ و نەدۆزراو بەگەپىت، من بەھەنگاوى خاوترو سووكتەر
دواى دەكەوتم و گويم لىدەگرت كە دەگىووت «وامەزانە ئىرە شارىكى
پىترخە، ئىرە بەشىكى نەپىنراوى ھەموو شارەكانى دونياىە، ئەو شارەيە كە
بە نەينى لە ھەموو شارەكانى تردا ھەيە و ئىمە ناپىينىن».

لەراستىدا من ھىچ شارىكم نەدەبينى، تەنيا كۆلانى پەرش و بلاوو
نارپىكم دەبينى كە ئافرەتانى خراپ و كچانى سۆزانی ئاوەدانىان
كردبوو. شار نەبوو، ھىندەى كۆمەلىك خانووى سەرەتايى قور بوو
كە لە تەپوتۆزىكى ئەزەلىدا نوقمبوو بوون، ھەندىجار بىنايەكى چىمەنتۆشى
تىدەكەوت، جارجارەش بالەخانەى دووسى قات. لە ھەندى جىگاشدا مالى
حەسىرو خانووى تەنەكەو دەوارى عەرەبىت دەبينى. من دواتر تىگەيشتم
كە زەحمەتە مەرۆف ئەندازەكانىشى بىتۆيت، لەبەرئەو ھەمىشە لە گۆراندە
بوو، ھەندىك پۆژ شارىكى گەورەبوو كە ئاسان نەبوو تەخوبەكانى ببىينىت،
پى لە كوچەو ئاوەدانى، ھەندىجارىش بچوكدەبوو ھەو بۆ گۆندىكى چكۆلانە.
ھەندىجار لەگەل ھەندىك شارى دىكەدا تىكەلاو دەبوو و ھەندىجارىش خۆى
دەبوو بە دەيان پارچەو. دكتور موساى بابەك ھەولیدەدا لەيەك پۆژەو
ئەو كىمىا نەينىيە لە من تىگەينىت، كىمىايەك مەرۆف تەنيا كاتىك تىدەكات
كە خۆى لەناويدا بۆى. دكتور موسا تەماشای ھىمنى ئەو ئىوارەيەى

دهكرد و دهىگوت «جگه له و كاتانهى كه ئاههنگ دهكهن، ئىتره شوپىنىكى هيمنه، ئه و شوقىزانهى ميانهكان دههينن، له دهرهوهى شار دهوهستن، بهدهگمهن ماشىنىك دىته ناوهوه، گهر رهشهبايان عهجاج نهبيت، تهپوتوزى ئىتره هيج نيه جگه له تۆزى ئه و رېيوارانهى لهملاولاى دونياوه پووى تىدهكهكهن، ئه و رېيوارانهى تهنيا پارهو زىر و تهلا ناھيئن لهگهل خوياندا، بهلكو تهپوتوزيش دههينن، غهم دههينن، غهم كه ناروات، من پىتدهليم خزمى خۆم، رېيوارهكان دىن و دهپۆن، بهلام زۆر شت دههينن كه ناروات، سووزنهك و گهپى دههينن، گوولى و سيل لهگهل خوياندا دهگيپن، ههنديكيان به بۆنى مهيدانهكانى جهنگهوه دىن، بهلى به بۆنى باروت كه له ههناسهيان ههلهدهستيت... من دكتورم له من پرسه، له ههمووشى خراپتر ئهويه ههر كهسيك ديت و دهپوات ههسرهت جىدههيتيت، كورپى خۆم ههسرهتى زۆر بهجىدههيتن».

دهستىكى بهسهره پروتاوهكهى خويدا دههيتا، كهميك يهخهى سپى كراسهكهى و سهردهسته كورتهكانى دهتهكاند، كهميك پيشى هاتبوو، پيشىكى تهواو سپى وهك قزى و برۆى، تا زياتر دهپويشتين پتر ئه و خۆله زهرده لهسهه سميل و لاجان و برژانگهكانى دهنيشت، بهلام وهك هيمنى ئه و ئاسمانه زهردياوه بهجۆرىك تىكهلاوى بووييت نهتوانيت لى جيايىتهوه، تا دههات قوولترو دوورتر منى بهرهو ناوهوه دهبرد. لهم كوچهوه بۆ ئه و كوچهو لهويشوه بۆيهكىكى دى. من بهلاموه گرنگ نهبوو بهرهو كوئى دهچووين، كولانهكان ناويان نهبوو، له بنهپهدا پتويستيشان به ناو نهبوو. موساى بابك وهك ئهوهى منى بيرچوويىتهوه، پيشدهكهوت و لهبهه خۆيهوه قسهيدهكرد. بيتهوهى بير لهوه بكاتهوه كه من ناتوانم به خيراى برۆم، به چهند ههنگاوىكى خيرا دووردهكهوتهوه، بهلام له ناكاو ئاورپهدهايهوه دهپيىنى من دهستم بهبرينهكهى سنگمهوه گرتووهو له

دووره وه ته ماشایده کهم، پر به هیمنی ئەو ئیواریه پیده کهنی و دهیگوت «جه لادهتی کوتر، بمبوره من وام، ئەمه دهردی پیری نییه، خۆم هەر وابووم، هه میشه له ناوه راستدا بیرمده چیته وه چی ده کهم، بۆچی هاتووم له گهل کیم...». به هیمنی دهگه رایه وه بۆ لام، دهستی دهخسته وه سه دهستم و دهیگوت «بمبوره، بمبوره... به لام ئەها شتیکم له یادبوو، ئاه، ده میست شتیکت بۆ باسبکه م. خودایه، چی بوو؟ ئەم کوچانه من خۆم ناوم لیناوان، ناوی تاییه تی خۆم، که هیچ کهس نازانیت، بیرت نه چیت من پیرترین دانیشتووی ئەم شارهم، له هەر چی مه خلوقاتی ئەم شاره کونترم. تاکه پیریکم لیڤه دا جیگام ده بیته وه، باپیتبلیم هیچ سۆزانییه کی پیر ناتوانیت لیڤه بژی، کهه کان له ته مه نیکدا واز ده هینن و ده پون، یان خودکوژیده کهن، هه ندیکیان رینواریک هه لیانده گریت و ده یانبات، یاخود که سیکی نزیکیان دهرده که ویت و ده یانکوژیت، له بهر ئەوه من ته نیا که سم که ده مینمه وه، مۆسیقاره کانیش به پیری لیڤه دا تهحه مول ناکه ن... کهس لیڤه به پیری تهحه مول ناکات من نه بیته، ئەم شوینه قانونی خۆی هه یه، قانونی ئەوتۆ که له شوینی تر دا نییه».

من به هیمنی پرسیم «قانونی وه کو چی؟».

به ره له وهی وه لاممبداته وه کیژی که به شیویه کی فیتنه بازانه سنگی پروتکرده بوو، له گهل دوو خانمی زۆر به رزو زه به لاحی دیکه دا بانگی دکتوریان کرد و شتیکی چکولانه یان چپاند به گویندا، دکتور موسای بابک به زه رده خه نه که ی خۆیه وه سه ری له قاند و گووتی: هینی کۆتری به پیز، خزمه، لیڤه دا بوهسته من هه ر ئیستا دیمه وه، هه ر ئیستا». دکتور له گهل سی ژنه که دا بۆ ئیستیک ونبوو، دوا ی ماوه یه کی کورت به پیکه نینه وه گه رایه وه بۆ لام و گووتی «من لیڤه دکتۆری هه موو شتیکم، ده بیته تهحه مولم بکه یته، ئەمشاره له سه ر من ده ژێ، ده بیته نازی هه موو ئەم ئافره تانه هه لگرم، ئازاره کانیا ن که متر بکه مه وه، که گریان ده ست به سه ریا ندا

بینم، که پرسیاریان هه‌بوو وه‌لامیانده‌مه‌وه، که نامه‌یان هه‌بوو بینوسم... خزمی خۆم من شه‌و‌روژۆ له‌م شارهدا به‌ پێگاوه‌م، شه‌وو‌و‌روژۆ، هه‌ندیجار به‌ پێگاوه‌ ده‌خه‌وم، هه‌ندیک شه‌و‌ ناگه‌مه‌وه‌ مال ئیدی له‌ جیگایه‌ک لاده‌ده‌م، لای یه‌کیک لاده‌ده‌م و ده‌خه‌وم، هه‌ندیجاریش له‌ ناوه‌پاستی شه‌قامه‌که‌دا پالده‌که‌وم و سه‌یری ئه‌ستیره‌ ده‌که‌م... ئاه‌ ئه‌م‌رو به‌خته‌وه‌رم که جانتا که‌م پێ نییه‌... گه‌ر لی‌ره‌ مایته‌وه‌ ده‌مبێت چۆن ده‌ژیم... ده‌مبێت؟ زۆرجار به‌ خۆم ده‌لیم : من دکتۆریکم و یقاری خۆم ونکردوه‌، به‌لام و یقارم بۆچییه‌... ئیره‌ شاریکه‌ مرو‌ف تیایدا پتووستی به‌ و یقار نییه‌».

ده‌ستی گرتم و گووتی «ئیره‌ پتووستی به‌ سه‌بر هه‌یه‌، سه‌بر...».

هه‌ستمه‌کرد تا زیاتر به‌و شارهدا بچینه‌ خوار، تا پتر کوچه‌کان ببینم دیمه‌نه‌کان ئالۆزتر ده‌بن... هه‌موو شته‌کان کۆمه‌لیک مه‌ته‌ل و پرسیا‌ری نه‌کراوه‌بوون. هه‌تا دکتۆر موسای بابه‌ک خۆی ته‌لیسمیک بوو له‌ ته‌لیسمه‌کان، شتیکی تیدا‌بوو له‌ ده‌ره‌وه‌ی ته‌فسیرو تیگه‌یشتن، شاره‌که‌ش به‌سه‌ریه‌که‌وه‌ نه‌یشتیه‌کی گه‌وره‌ بوو. له‌وساته‌وه‌ هه‌ستمه‌کرد به‌جۆریک له‌ جۆره‌کان به‌و جیگایه‌وه‌ نوساوم، شتیکی به‌د به‌لام فریوده‌رو پ‌ر‌گین‌گ‌ل، دزیو به‌لام دل‌رفین و هۆش مه‌ستکه‌ر، منی به‌ره‌و ئه‌و جیگایه‌ راده‌کیشا. ئه‌و شته‌چی بوو؟... بۆنی ئه‌و که‌چه‌ خراپه‌ کارانه‌ بوو که هه‌موویان یه‌ک عه‌تریان له‌ خۆیانده‌دا؟... دیمه‌نی ئه‌و ئاسمان و زه‌مینه‌ زه‌رده‌بوو که وه‌ک ئه‌وه‌ی یه‌کده‌ست هه‌ردووکیانی پێکه‌وه‌ په‌نگ‌کردبێت، لێک جیا نه‌ده‌کرانه‌وه‌؟... کۆبوونه‌وه‌ی ئه‌و هه‌موو سۆزانییه‌ قه‌شه‌نگه‌بوو که له‌مه‌سه‌ره‌و سه‌ری زه‌مینه‌وه‌ هاتبوون؟... نازانم.

دکتۆر موسای بابه‌ک ئه‌و ئیواره‌یه‌ زۆر کوچه‌ی گێپ‌رام، ئه‌و له‌وحانه‌ی نیشاندام که له‌به‌رده‌م هه‌ندێ مال یاخود باله‌خانه‌دا هه‌لواس‌رابوون. وه‌ک چۆن له‌ شاره‌کانی دیکه‌دا پزیشک و پارێزه‌ر و ما‌ف‌ناس و با‌زر‌گانه‌کان بۆردی تاییه‌ت بۆ ناو‌نیشانی خۆیان هه‌لده‌واسن، ئه‌و شاره‌ پ‌ر‌بوو له‌

ناونیشانی سەیر سەیر کە هەندیکیان بە لەوحی ئەلەکتریکى زۆر مۆدێرن دروستکراوون. ناونیشانی سۆزانییە بەناوبانگەکان، تیپەکانى سەما، بانگەشەکردن بۆ جوانترین خانمان کە بە جوانترین شیوە خزمەتدەکەن. تا ژمارەى ئەو لەوحانە زیاتر بوایە پتر بەرەو ناو شوینە گران و تایبەتیەکانى ئەو شارە پۆدەچووین. ئەو شویتانەى کە میوانى تایبەتیتەر و پارەدارتر پووین تێدەکرد. لە هەندێ جیگادا لەوحى ئەلەکتریکى زۆر گەورە هەبوون کە مرقوف تەنیا لە شارە گەورەکاندا دەیانبینی، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا هەموو ئەو شوینە سەیرانە لەسەر ئەو خۆلە پووتە دروستبووون، ئەو خۆلە زەرەدى لە شەویشدا هەموو ئەو شارەى بە غەمى شاردراوە پەنگردبوو. لە هەموو ئەو جیگایەدا کچان خۆیان خزمەتیان دەکرد، هەموو ئەو شارە چیشخانەیک یاخود چایخانەیکى تیا نەبوو، چونکە لە نێو مالهەکاندا چیشخانەو بارو چایخانەش هەبوو، ئەو پێبوارە برسێیانەى لە دور دەهاتن دەیاننوانی پووبکەنە مایک و لەوئ مەستبن و بخۆن و شتەکانى دیکەش بکەن. من بە کوچەکاندا دەپۆشتم و ناونیشانی ئەو لەوحانەم دەخویندەوه... «مالى سوهيله مەحمود و کیزە چاو خومارەکانى» «تیا ترۆخانەى ئاسکى سبى» «تیبى سەماى خۆرەلاتى پەنا» «میوانخانەى تری پەش» «دیوانسەرای پاشا» «کۆشكى لەزەت» «خانەى سەربازى دلاوەر» «میزگى تام و سەما» «تیا تری ورچى ئەرخەوانى» «تیبى سەماى فتحیه جوال بۆ سەماى بەدەوى» «سوها یەعقوب و دەستە خوشکەکانى» «سالىونی تیک تاک بۆ دانسى خورثاوى» «پشوگەى ئەفسەرى زېرین»... و دەیهەا ناونیشانی دیکەى سەیر کە لەگەڵ ئەو خانووە داروخاوو ماله کەم پەونەقاندە نەدەگونجان.

دکتۆر موسا بەو دەنگە گرو ئارامەى خۆى ژيانى ئەو شارەى بۆ باسەدەکردم. باسى ئەو قانونە سەیرانەى بۆ دەکردم کە لەم شارەدا نیشدەکات، هەندێ لە مالهەکانى نیشاندەم کە گرانترین سەنتەرەکانى ئەو

شاره‌بوون، هه‌ندی جینگای نیشاندام که پیاوانی زۆر به‌رزو ناسراوی ده‌ولت هاتوچۆیده‌که‌ن. باسی هه‌ژاری و ده‌وله‌مندی ناو سۆزانییه‌کانی بۆ کردیم. له‌سه‌ر به‌ستیکی چکۆلانه به‌راهر تیاتریک دانیشتین و دکتور موسا پیڭگوتم «جگه له مۆسیقاره‌کان هیچ پیاویکی دی بۆی نییه لیتره بژی». باسی دروستبوونی ئه‌و شارهی بۆکردیم، شاریک که له دیر زه‌مانه‌وه پیشه‌ی هه‌بووه، به‌لام له هیچ سه‌رده‌م و پۆژگاریکدا وه‌ک ئه‌م‌پۆ گه‌وره نه‌بووه، به‌دریژی له‌سه‌ر ئه‌و سێ خوشکه قسه‌یکرد که بناغه‌ی ئه‌و شاره‌یان داناوه، سێ خوشک که له خیله کۆچه‌رییه‌کانی ناو بیابان جیا‌ده‌بنه‌وه و له‌ویادا دوو ده‌وار هه‌لده‌دن و له‌گه‌ل ئه‌و سه‌ربازو فه‌رمانبه‌رانه‌دا ده‌خه‌ون که له باکووره‌وه ده‌چن بۆ باشوور، له‌گه‌ل شۆفیتری ئه‌و لۆریانده‌دا ده‌خه‌ون که له‌به‌نده‌ریکی سه‌ر که‌نداوه‌وه بار به‌ره‌و پایته‌خت و شاره‌کانی ناوه‌راست ده‌گوێزنه‌وه، له‌گه‌ل میوانه داوین پیسه‌کانی هه‌سه‌ن و حوسه‌یندا ده‌خه‌ون، پینشوازی ئه‌و گه‌شتیارانه ده‌که‌ن که له شوینه دووره‌کانی دونیاوه بۆ پشکنین له‌ دووی زیرۆ ته‌لانه‌دۆزراوه‌کانی بابل ده‌گه‌ران. سێ خوشک که هیدی هیدی کیژانی ته‌نیاو ته‌ره له خیل و خیزان له هه‌موو لایه‌که‌وه ڕوویان تیده‌که‌ن، ئه‌و کچه به‌ ده‌ویییه چاوپه‌شانه‌ی که باوک و براکانیان ده‌یانیه‌نین کاربکه‌ن، ئه‌و ژنه ویلانه‌ی له میرده‌کانیان هه‌لدین، ئه‌و کچانه‌ی به‌ زگی په‌روه دۆستیکی بیوه‌فا خیانه‌تیان لیده‌کات و ته‌نیا جیده‌مین، ئه‌و بیوه‌ژنه جوانانه‌ی دوا میرده‌کانیان له زه‌ویدا جیگایان نابیته‌وه. به‌لام ده‌وله‌ت که خۆی به‌ پارێزه‌ری شه‌ره‌ف و که‌رامه‌ت ده‌زانیت، جار دوا جار ئه‌فسه‌رو سه‌ربازه‌کانی ده‌نیریت بۆ تیکدانی ئه‌و شارۆچکه‌یه و گرتنی سۆزانییه‌کان. وه‌لی هه‌ر ئه‌فسه‌ریک پیده‌خاته ئه‌و زه‌ویییه‌وه، چاوی به‌و سه‌رنشینه خه‌یالیانه ده‌که‌ویت، له‌گه‌ل جوانه‌کانیاندا ده‌خه‌ویت، جه‌سته‌و خه‌نده‌یان تاقیده‌کاته‌وه، ناتوانیت فه‌رمانه‌کان ته‌واوه‌تی جینه‌جیبکات. جار دوا جار ئه‌فسه‌ره جیا‌وازه‌کان پلان و چاره‌ی جیا‌واز بۆ ئه‌و شارۆچکه‌یه

دەدۆزنەو، ھەندیکیان کەمیک قوولتر بەرەو ناو بیابان دەجولێن، ھەندیکیان بەرەو زۆنگاوەکان پالی پتووە دەنێن، ھەندیکیان بەقەرەاغ ڕووبارە گەرەکاندا دەبخزێن، ھەندیکیان دەیکەن بە ناو قامیشە لانەکانی باشووردا، چەند ئەفسەرێک دەیکەن بە چەند پارچە یەکی جیاوازیووە کە لە ھەر پارچە یەیان شارێکی خەیاڵی تر دروست دەبێت، ھەندیکیان تیکەل بە کۆمەلیک شارۆچکە ی دیکی دەکەن. موسای بابەک ئەو ئیوارە یە دەیکووت «ھەر لەسەرەتاوە ئەم شارە وەک مەخلوقێک لە دایکبوو کە بەردەوام دەجولێت، لە جیگایە کەووە دەچوو بۆ جیگایەکی دی، بیئەوێ ھەستیکە یێن کە دەپۆین». موسای بابەک خۆی یەکیک بوو لەوانە ی لەزوووە لەگەڵ ئەو شارە دا بوو، پزیشکیک بوو وەک سوکایەتی و سزا فریاندابوو ئەو شوێنەو، ھیدی ھیدی لەگەڵ تێپەڕینی کاتدا بووبوو بە بەشیکی ئۆرگانی ئەو دونیایە. وەک خۆی دەیکووت، لە قوناغیکدا واز لەوێش دەھێنیت چاوەروانی ئەو موچە یە بکات کە لە پایتەختەو بە پۆست پییدەگات، واز لەو دەھێنیت لەسەر خەزنە ی دەولەت بژی، بەلکو تەنیا بەو سامان و پارە یە دەیکوزەرینیت کە لە پێبواران و سەرنشینانی ئەو شارە دەستیدەکەوێت. خۆی داڕوو دەرمان دەکڕیت و دەیفروشیئەو، سال دوا ی سال سامان و سەروەتی ڕوو لە زیادبوون دەکەن، سال دوا ی سالی ش لەگەلیدا دەژی، لەگەلیدا دەگەریت، لەگەلیدا پێردەبێت.

من برینەکانم ھیدی ھیدی ئازاریان دەدام، توانام نەبوو دوا ی ئەو ماوہە یی کە بە پی ڕۆشتین، بگەریمەو بۆ پرتەقالی سپی. ئەو شتانە ی بەسەر یە کەووە بیستبووم بەس بوو بۆ ئەوێ ماندووبیم. ھەستمدەکرد بە شارێکدا سەفەردەکەم لەدەرەوێ زەمینە، پتووستیم بە خەویکی قوول و پشوو یەکی درێژ ھەبوو تا شتەکان پیکەو گریبدم. موسای بابەک دەیزانی تەپۆزی ئەو شارە مەرۆف ماندوودەکات، ئاگادار بوو بینی ئەو تارماییە زەردانە، تەماشاکردنی ئەو سۆزانیانە مەرۆف نەخۆش دەخات. دەستی

ده‌خسته سەر ده‌موچاوم، گهرمای ده‌پتوام، لێدانی دلی حیساب ده‌کردم و له به‌رده‌رکی میوانخانه‌یه‌کدا له‌سەر به‌ستیک دایه‌نام و ئاوی ده‌دامی و ده‌یگوت «که‌میکێ تر ده‌گه‌ینه مالی، ده‌توانیت له‌وێ پشووبده‌یت». من دواي ماندوویتییه‌کی زۆر، له ئیواره‌یه‌کی دره‌نگدا، له پوژیکدا که ئیستاش هیچ شتیکی ته‌واو ده‌رباره‌ی سال و زهمانی نازانم، چووم بۆ مالی دکتور موسای بابه‌ک.

مالی دکتور له کۆلانی‌کدا بوو وه‌ک هه‌موو کۆلانه‌کانی دیکه‌ی ئه‌و شاره‌، به‌ خه‌تیکی ناپیک که له ده‌ستوخه‌تی دکتوره‌کان خویان ده‌چوو، له‌سهری نوسرا‌بوو «الطیب الاخصائی - موسی سلیم بابک» و هه‌چی دیکه‌. ماله‌که‌ی دکتور بابه‌ک نیشانه‌یه‌کی تایبه‌تی ئه‌وتوی نه‌بوو له ماله‌کانی ده‌وروبه‌ری جیابکاته‌وه‌، به‌لام له ناوه‌وه‌ دونیایه‌کی تایبه‌تی بوو. سه‌ره‌تا هیچ که‌س نه‌یده‌توانی بزانی‌ت ئه‌و ماله‌ چه‌نده‌ گه‌وره‌یه‌، یه‌که‌مین سه‌رنج‌م ئه‌وه‌بوو که ئه‌م ماله‌ دونیای یه‌کیکه‌ له سه‌رده‌میکێ دێریندا ده‌ژی. لیتان ناشارمه‌وه‌ که سه‌ره‌تا من شته‌کانم به‌وجۆره‌ بینی که خۆم چاوه‌پوانمه‌کرد، قه‌ره‌ویله‌یه‌کی کۆن، دۆلاییکی ته‌خته‌ی کاله‌وه‌بوو، که چه‌ند چاکه‌تیکی قۆل کورت و چه‌ند بۆینبا‌خیکی دێرینی پیا هه‌لواسرا‌بوو، قه‌نه‌فه‌یه‌کی سه‌وز که کومه‌لێک خاوی له‌سەر که‌له‌که‌ بووبوو. زووره‌که‌ بۆنی شتییه‌کی لێده‌هات، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیستا یه‌کیک خۆی شتبی‌ت و به‌ هه‌لاوی هه‌مامه‌وه‌ له‌ویوه‌ تێپه‌رینی‌ت، به‌لام بێده‌نگیه‌کی قورس و دێرینی‌ش له‌وێ بوو، بێده‌نگیه‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی می‌ژووویه‌کی درێژی هه‌پی‌ت. له زووره‌که‌ی ته‌نیشتی‌دا کتیب‌خانه‌یه‌کی گه‌وره‌م بینی، که ره‌فی پر کتیب به‌شی هه‌ره‌ زۆری دیواره‌کانی گرت‌بوو، ئه‌وه‌ی له کتیب‌خانه‌که‌ مابووه‌وه به‌ وینه‌ی زه‌مانیکی به‌با‌چووی تر پرکرا‌بوون، وینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی هند پۆسته‌م له‌ فلیمی باب‌ الحدید، پلاکاتی فلیمی غرام و انتقام ی ئه‌سمه‌هان و ئه‌نوه‌ر وه‌جدی، عومه‌ر شه‌ریف و پلاکاتی فلیمی فی بیت‌نا ر‌جل له‌گه‌ل

زوبیدە سەرۆەتدا، لەولاتریشەوێ هەر عومەر شەریف لە فلیمی دکتۆر ژیفاکۆدا لەگەڵ جولیا کریستیدا. وێنەی یاریکەرە کۆنەکان، بیللیو پێکەنینە ئەسمەرەکە، بۆشکاش لە یارییە کدا دەگەراییەوێ بۆ سەردەمی زێڕینی ریال مەدرید، ئۆزبێو خاویلییەکی دابوو بە شانیداو دەگریا، بۆی شارلۆتۆن و سەرە کەچەلەکە، بۆی مۆر لە فانیلییەکی سوورو دەرپێتەکی سپیدا کاتیکی کاسی جیهانی سالی ۱۹۶۶ بەرزەکاتەو، وێنەکی غەمگینی جیمس دین لە سوچیکی بەرزی ژوورەکەدا، وێنەکی فەیرۆز لە فلیمی بیاع الخواتم دا، چەند وێنەکی پزیشکی، ئیسکە پەیکەرێکی بۆر، پلاکاتیکی زۆر کۆنی راگەیاندن بۆ کوتانی منداڵان. ژوورەکە نمونەی ناپیکی بوو، لەگەڵ ئەوەشدا جۆرە سیستیمیکی تیاوو کە چاوی ئەو کاتی من نەیدەبینی، پێدەچوو دکتۆر موسا هەموو ژيانی خۆی لەویدا شارەدیتەو. کە چووینە مالهەوێ راستەوخۆ منی لەسەر ئەو قەنەفە سەوزە داناو هەندیک دەرمانی تاییبەتی بۆ گرتمەو، من تا دەهات ئازاروو بیتاقەتییه کەم زیادیدەکرد. چاوم لیکدەناو بیرم لە دەموچاوی ئەو کچە عەرەبانە دەکردەو کە بینوومن، بیرم لەو کۆلانی سەیرۆ پلاکاتە رەنگاوپرەنگانە دەکردەو کە تۆز دایۆششیوون. هەزەمەکرد بۆ جارێک بچوومایەتە مالتیک لەو مالانەو، هەزەمەکرد بزانم چی لەو دیو دیوارەکانەو پوودەدات. چاوم لیکدەناو بە دکتۆرم دەگووت: دکتۆر من دەمەوێت بمبەیت بۆ یەکیکی لەو مالانە.

بێشەوێ سەیری دکتۆر بکەم، هەر بە چاوی نوقاوەوێ چاوەروانی وەلامەکەیم دەکرد، ئەو بە پێکەنینەوێ دەیگووت: ناتوانم، ناتوانم بێبەم بۆ هیچ یەکیکی لەو مالانە، تێیکە، بەم هەموو برینەوێ، نا شتی وا ناکرێت... کوڕم. ئێستا ژیان لێرە وەک جارێ نەماو، لێرەش دەبێت بترسیت... گوێت لێم، لێرەش دەبێت بترسیت.

موسای بابەک دەستی دەخستە سەر شانم، من لەسەری پەنجەکانییەوێ هەستم بەهەناسەکانی دەکرد. بە هێمنی چاوم دەکردەوێ ئەو لەشە

تۆزاییه ی دکتۆرم دهینی. بهو سه ره که چهل و له شه چکولانه یه وه له بهردهمدا وه ستابوو، له پهیکه ریکی لم دهچوو، یه کینک له قه راغ ئاوێک دروستیکردی و جیهیشتیت، پهیکه ریک با هه ندی بهشی بردیت و نیوه یه کی سهیری له ویا دا جیهیشتیت. چاکه ته که ی داده کهن و له منی ده پرسی: ئاغای کۆتر، پتمبلی، هه رگیز خه وت بهم شاره وه بینوه. من کهمیک بیرمه ده کرده وه ده مگووت: دکتۆر من خه وم به هه موو شتی که وه بینوه. کهمیک ده وه ستاو وه ک بۆ حیکمه تیکی قوول بگه یی ده یگووت: ئهم شاره به شتیکی تاریکی رۆحی هه موومانه.

ئهو کات ئه گه رچی میزد مندال بووم، پر بووم له خه ون، به لام ئهو رۆژه که له سه ر ئهو قه نه فهیه دانیشتبووم، هه یچ خه ونیکم نه بوو... هه یچ شتی کم نه ده ویست. ده مویست کهمیک رابکشیم و بیرکه مه وه، تۆزیک خۆم کۆپکه مه وه تییگه م له کویدا ده ژیم. دکتۆر موسا هه موو جله کانی داده که ندو به ده رپیکورتیکی کهمیک درێژه وه به رابه رم ده وه ستا و به پینکه نینه شیرینه که ی خۆیه وه ده یگووت: سه یرکه ئاغای کۆتر، سه یری دلی خۆت بکه. دهستی گرمۆله ده کردو ده یخسته سه ر دلی خۆی، چاوی ده نو قاندو ده یگووت: زۆر جار هه سته ده که م ئهم شاره خه ونیکه له خه ونه کانی من. کۆره برینداره که م، چی پیاویک هاتۆته ئهم ژووره لیم پرسیه: تۆ خه ونت بهم شاره وه بینوه؟ هه موویان گووتوویانه: به لی.

سه ریکی باده داو به غه مه وه ده یگووت: ئهم شاره له خه وی تیکشکاوی ئیمه دروست بووه. من به ده نگینی خه والوو، وه ک یه کیک ئیستا ببوریته وه ده مپرسی: بۆ بهم خراپه خانه گه وره یه ده لئیت شار؟ من شار نابینم، هه یچ شتی کم نابینم جگه له ماله سۆزانی که له پال یه کدا ریزبوون. سه ره که چه له که ی به رابه رم باده دا و ده یگووت «به ره وه ی بچم خۆم بشۆم، هه زده که م پیتبلیم، که ئیره جار ان شار نه بوو، شوینیکی چکولانه بوو،

بەلام جەنگ، کوپی بریندارم جەنگ ھەموو ئەم شارانەیی دروستکرد. ئەو سەربازانەیی لە بەرەکانی شەپەرە دەھاتنەو، ئەو تیب و گوردان و ھیزانەیی کە لە پێگیاندا بۆ مردن دەیاندا بەسەر ئەم مالاندا، ئەوان پەواجی ئەم شارەیان بەرزکردەو، پیاو بەرلەووی بمریت ھەزەدەکات لەگەڵ کۆمەلیک ئافرەندا بخەویت... ھەموو پیاویک وایە».

دەوہستاو سەر لە نوێ چاوی دەنوقاندەو و بەرەو پووم دەھات. باسی ئەو گوردانانەیی دەکرد کە تانک و زری پۆشەکانیان لەدەرەو دەوہستان و ھەک فەتھکردنی داگیرکەرێک بۆ قەلایەکی دوزمن، دەیاندا بەسەر مالەکاندا، ھەک شیت باوہشیان بە ژنەکاندا دەکرد، کچەکانیان دەھینایە دەری و لە ژێر مانگە شەودا لەگەڵیاندا دەخەوتن، بە پرووتی خۆیان لە خۆلی ئەو شارەدا دەگەوزاند. دەیانخواردەو و مەستدەبوون، لە ناوہراستی کۆچەکاندا دەخەوتن... موسای بابەک دەیکووت «ئەو سەرباز و ئەفسەرانە ھیچ ھیواپەکیان بە ژیان نەبوو، دەیانزانسی دەمرن، دەھاتن دواجار لەویدا دواشەوی خۆشی ژیانان بژین. بەلام کە شەپ درێژەیی خایاند و گەرم بوو، کە دەپەھا شار وێرانبوون، کە ھەریمی گەورە گەورە خالیکرانەو لە ئادەمیزاد، کە وای لێھات «با» بۆنی لاشەیی سەربازەکان لە بەرەکانی جەنگەو بە ھەموو نیشتیماندا بەینیت، کە سەدان ھەزار بیتوژن لە شەوگەرە تاریک و درێژەکاندا تەنھا کەوتن... ئیدی ئەم شارە گەورە بوو، ھەموو پوژیک کۆچەپەک زیادی دەکرد، شەو دەخەوتیت و بەیانی چاوت دەکردەو شوینی تازەو مالی تازەو ئافرەتی نویت لە سەر شەقامەکان دەبینی. تا وای لێھات واتدەزانسی ئەم شارە ھەموو ئەم دونیایە دەخوات، ھەموو شارەکانی تر قووتدەدات».

موسای بابەک بیریدەکردەو دەیکووت: لەگەڵ ھاتنی ئەو ژمارە زۆرەدا لە ئافرەتان ئێرە بوو بە شوینیکی ترسناک، دەولەت چاوساغەکانی خۆشی نارد بۆ ئێرە. لە نێو کچەکاندا خانمی وا دەرکەوت کە کاری تەنیا

نوسینی راپۆرت و ئاگادارکردنەوه‌ی ئاسایش بوو. ئێره‌ ئه‌و شوێنه‌ نییه‌ مرۆف تیا نه‌ترسیت.

ده‌هاته‌ به‌رده‌مم و چه‌ناگه‌ی پنه‌له‌ده‌بریم و سه‌ری به‌رزده‌کردمه‌وه‌و به‌ ئه‌سپایی ده‌یگووت «ده‌بیت لی‌ره‌ش بترسیت، ئێره‌ش مه‌ترسی خۆی هه‌یه‌».

دکتۆر به‌ هه‌ناسه‌ی پیاویکی ماندوووه‌ قسه‌ی له‌سه‌ر میژووی ئه‌و شاره‌ ده‌کرد، باسی ئه‌و سۆزانییه‌ به‌ ناوبانگانه‌ی ده‌کرد که‌ دواتر بوون به‌ ژنی وه‌زیرو دۆستی سه‌رکرده‌ گه‌وره‌کانی سوپا. به‌ ده‌رپێ کورته‌که‌و پشته‌ کۆماوه‌که‌یه‌وه‌، به‌و مووه‌ سپیانه‌وه‌ که‌ په‌نگ و پرووی تارماییه‌کیان دا‌بووی به‌ ژووره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو، بۆ ساتیک چیه‌ له‌ قسه‌کردن نه‌ده‌وه‌ستا. ده‌چوو به‌ر ده‌رگا‌که‌و جاریکی دی ده‌گه‌رایه‌وه‌، خا‌ولییه‌که‌ی هه‌له‌گرت و دا‌یده‌نایه‌وه‌. تیکه‌له‌یه‌ک بوو له‌ پیریکی رو‌خۆش که‌ پێکه‌نینی به‌ هه‌موو شتی‌ک دیت، له‌گه‌ل پیاویکی بی‌ئۆقره‌ که‌ له‌گه‌ل هه‌موو شتی‌کدا تا ئه‌وسه‌ر ده‌ژی. به‌رله‌وه‌ی ژووره‌که‌ جێبه‌جێلێت سه‌یریکی منی کردو گووتی «ئێره‌ شاریکه‌ مردوو‌ه‌کانیش سه‌ری لێده‌ده‌ن. بیرت نه‌چیت مردوو‌ه‌کانیش سه‌ری لێده‌ده‌ن».

که‌ ئه‌و ده‌چوو بۆ خۆشتن، من خۆم به‌ ماله‌که‌دا کێشه‌ده‌کرد، ده‌مویست قه‌ره‌ویله‌یه‌ک بدۆزمه‌وه‌ و له‌سه‌ری بخه‌وم. برینه‌کانم به‌ جۆری‌ک لاوازیان کردبووم، چیتر ئه‌و کۆره‌ به‌ توانایه‌ نه‌بووم بتوانم زۆر برۆم و زۆر گو‌ی‌ی‌گرم. هه‌ستمکرد له‌ پشت ژووری کتێبخانه‌که‌وه‌ چه‌ند ژووریکی تر هه‌یه‌، به‌ راپه‌ویکی بچوکدا پۆیشتم. ژووریکی چکۆلانه‌م بینی به‌ ده‌ستوخه‌تیکی جوان له‌سه‌ری نوسرابوو «ده‌رمانخانه‌». ژووری‌ک بوو پر له‌ په‌ف و پا‌که‌ت و بۆنی ده‌رمان، دوو ده‌رگای تری له‌سه‌ر بوو، له‌ پشت

رهف و دۆلابی تاییه تی دهرمانه کانه وه له سوچیکی ژووره کهدا کهمانیک دانرابوو، کۆمه لیک وینه ی رهش و سهی گه وه هه لواسرابوون که پێده چوو دیمه نی هه ندیک ئۆپرای ئه وروپی به ناوبانگ بن. من بیته وه ی ته ماشایانیکه م به لایاندا تیه پیم و دهرگای ژووره که ی ترم کرده وه که پرپوو له تیشک. وهک تاریکی ناو ژووری دهرمانخانه که ترساندبیتمی، به خیزاییه کی سهیر دهرگا که م داخست و به ره و ناو ئه و پوناکیه چووم. له ژووره که ی دیکه دا چوار قهره ویله هه بوو، چوار قهره ویله ی خالی و ئاماده، به چه رچه فی پاک و سه رینی خاوین و به تانی نوێوه که پێده چوو بۆ کۆمه لیک میوان ئاماده کرابیتن. من خه یالم بۆ ئه وه چوو که دکتۆر وهک قاوشیکی تاییه ت و هه میشه به رده ست بۆ دۆخی لیقه ومان، نه خووشی سهخت و پرودای ناوهخت به کاریان بهێنیت.

به ئارامی له سه ره که یک له تهخته کان پراکشام، له سه رسامی و ترسیش به ولاره ههستم به ههچی تر نه ده کرد. له ناو ئه و بێدهنگیه کوشنده یه دا له هه موو شتیکی ئه و شاره ده ترسام، له کهچه کانی، له و هه وا زه رده ی، له سۆزانییه کانی. وهک مندالکی به چوک خۆم گرمۆله کرد و دهستمگرت به سنگمه وه له نیوان ترس و نا ئارامیدا وهک یه کیکی له هۆش خۆی به چیت خه وتم.

که له خه و ههستم شه ویکی تاریک بوو، دکتۆر موسای بابەک لینگه پابوو ماوه یه کی درێژ به خه وم. به لام وهک ئه وه ی یه کیکی له خه ومدا هه ندیک شتم بۆ به یانیکات، که ههستم هه ندیک شت له به رچاوم پرووتربوون. ده متوانی شته کان ساف و ساده تر ببینم. دلنیا بووم ئه و پرۆژه ی له گه ل ئیسحاقی لیۆزیرین و سه ره ههنگ قاسمدا گیراین، ئیمه یان له زیلیکدا به ره و باشوور هینا... دلنیا بووم له گه ل کۆمه لیک زیندانی تردا کۆیان کردینه وه... به دروستی و پکی له به رچاوم بوو چۆن جاریکی تر سوار زیلیکی سه ربازی تر بووینه وه، چۆن له زیله کهدا دهنگیک پێیگوتم «مۆسیقامان

بۆ لئىده، مۆسىقا». له بىرمه من فلووتم لىندا... له بىرمه هه‌موويان به جۆريكى ترسناك و مه‌رگه‌پن بىده‌نگ بوون. من به هۆى ئه‌و مۆسىقا به هه‌موو شتىكم لىتىكچوو، نه‌مه‌ه‌زانى به‌ره‌و كوئ ده‌رۆين و چه‌ند سه‌عاته به‌ريگاوه‌ين. له نيوه شه‌ويكى تاريكدا ئيمه‌يان دابه‌زاندا، تارمايى كومه‌لىك پياوم له ياده به چه‌كه‌كانيانه‌وه به‌ره‌و روومان هاتن، جگه له پوناكى گلۆپى پىتسه‌وهى زيله‌كان هىچ پوناكيه‌كى ترم بىر نيه، هه‌ندى ده‌نگ و ده‌موچاوم له ياده كه نازانم كىن، نازانم چۆن پىكه‌وه گرنياننده‌مه‌وه، ده‌نگى ته‌قه‌كانم له بىره، ئىستا ئه‌و گوژمه ترسناكه‌م له ياده كه به‌ره‌و دوا پالى پىنه‌نام، ئه‌و گورزهم له بىره وه‌ك ده‌نگى هاوارى جانه‌وه‌ريكى كه‌وره له سه‌رمدا ده‌نگه‌داته‌وه، ده‌نگىك دىت و شتىك له ناخدا هه‌له‌كه‌نيت و ده‌بيات، وه‌ك ئه‌وهى ره‌شه‌بايه‌كى قايم به‌يه‌ك گفه هه‌زاران گه‌لا له دره‌ختىك بكاته‌وه به خىرايى بيانبات، يان بۆمىيىك بچوك به‌يه‌ك ته‌قىنه‌وه، هه‌زاران ماسى به‌ره‌و سه‌ره‌وه به‌رزبكاته‌وه به جۆريكى كه‌وانه‌يى فرييان بداته‌وه ناو ده‌ريا، شتىك بوو له‌و جۆره. ده‌زانم ئه‌و كاتهى گولله‌كانم به‌ركه‌وت بىرم له ره‌شه‌با ده‌كرده‌وه... بۆ بىرم له ره‌شه‌با ده‌كرده‌وه نازانم، به‌لام شتىكى تاييه‌ت كه له بۆنى كه‌رده‌لوول ده‌چوو له هه‌واى ئه‌و شه‌وه‌دا بوو. ئه‌و ساته‌ى گولله‌كانم به‌ركه‌وت وه‌ك ئه‌وساته وابوو يه‌كيك له ناكاو بكه‌ويته ناو ئاويكه‌وه، وه‌ك ئه‌وهى تۆ به راسته شه‌قامىكدا برۆيت و كتوپر خۆت له ناوه‌راستى زه‌ريادا ببينيته‌وه، هه‌ستده‌كه‌يت گورزىكى قايمه‌و تۆى پىكاوه، به‌لام هىند خىرايه‌ بوارى ئه‌وه‌ت پىنادات بىرى لىيكه‌يته‌وه. شتىك له له‌شتدا ده‌ره‌وشىته‌وه، وه‌ك تىپه‌رپنى دلوپىك ئاوى زۆر سارد به‌سه‌ر دلتدا، يان بۆنكردى ژه‌هرىك كه له نيوه‌يدا ده‌ته‌ويت بيوه‌ستىنى و چىتر هه‌ناسه نه‌ده‌يت و هه‌لئيه‌مژىت... من ئه‌و گورزهم له بىره، ئه‌و گوللانه‌م له بىره، ده‌توانم ئىستا بيانبينم كه به ئارامى به‌ره‌و رووم دىن، ئه‌وه‌م له بىره كه ده‌كه‌وم، ئه‌وه‌م له ياده سه‌رم به‌ر شتىك ده‌كه‌ويت، ئه‌وه‌م له

وێك ئەوێ لە خەرەندێكەو بەرەو بنی بێقەراری تاریکییەکی كوشندە بەربیمەو و وێك دابەزینیکی سەیر بە پەرەشووتیکی خودایی شتەكان خاوەنەو ئیدی هیچم بێر ئەمیتیت. ئیستاكی لە بیرمە لە چ ساتێكدا هوشیاریم وێك خامۆشبوونی تریفەیهك خامۆش بوو، وێك ماسییەك چۆن لە ساتی مردنیدا دەریای لە بێر نامیتیت، وێك مۆمێك چۆن دواي كۆژانەو پوناکی لە بێردەچیتەو. ئاوا ئیدی هیچم بێرنەما.

ئێستا دانیابووم یەكێك هەلیگرتووم، یەكێك دەستی هێناو و لەو ساتەدا كە بەرەو بنی ئەو خەرەندە بەردەبوومەو گرتوومی و دەریهێناومەتەو، بەلام ئەو كەسە كێ بوو؟ نازانم.

بەیانێ لەسەر دەنگی دالیا سیراجەدین و دکتۆر بابەك بە ئاگا هاتمەو. من لەو شەووە بەردەوام دەنگی ئەو لە گوێمدا دەزرینگایەو، لەگەڵ یەكەم چرپە دالیا سیراجەدیندا توانیم بیناسمەو، هەردووکیان لە ژووری دەرمانخانەدا پێكەو قسەیان دەکرد. دالیا سیراجەدین دەگریا، باسی لە یەكێك دەکرد كە خەڵەتاندویتی، پیاویکی بێرەحم هەموو شتیکی لەگەڵدا كردو، هەفتەیهك لە گرانترین ئوتیلی پایتەخت لەگەڵیدا ژیاو، بەلام درۆی لەگەڵدا كردو. حیاكەتەكە پێوەندی بە یەكێك لە خەونە دێرینهكانی دالیا سیراجەدینەو هەبوو كە بتوانی خۆشەویستیکی خۆی لە زیندان ئازادبكات و دواتریش دواھەمین سالی كۆلیژی ئەدەبی ئینگلیزی تەواوبكات. شەویك دالیا سیراجەدین وێك هەموو ئافرەتە خراپەكانی ئەو شارە لەگەڵ میوانێكدا دەخویت كە پێندەلێت گوایه ئەو فەرمانبەریکی بەرزی وەزارەتی خوێندنی بالایە، كابرایەکی دەموچاوی كۆنچ كۆنجی بالا

به‌رزه، ته‌نهایه‌ک ئاره‌زووی هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه له‌گه‌ل گه‌وره‌ترین ژماره له سۆزانییه‌کانی دونیادا بخه‌وێت. به‌ یقارو هه‌یه‌تیکی گه‌وره‌وه دالیا سیراجه‌دین پووتده‌کاته‌وه‌و له‌ کاتیکدا وه‌ک کړپاریکی شاره‌زا ته‌ماشای ئه‌و جوانییه‌ نه‌یتی و ئه‌فسوناوییه‌ی دالیا ده‌کات، ده‌لێت «خانم، تۆ ژنی ژماره دوو‌هه‌زارو دووسه‌دو بیست و دووی منی، به‌ر له‌ تۆ من له‌گه‌ل ئه‌وه‌نده ژندا جی‌ماعم کردوه، بړپاریش‌مداوه هه‌موو ئه‌و خانمانه‌ی پڼکه‌وتی جوړه ژماره‌یه‌کی وه‌ها پڼکه‌ده‌که‌ن که‌ تیایدا چوار ژماره‌ی وه‌ک یه‌ک دووباره ده‌بیته‌وه، شتیکی ناوازه‌و گرنگیان بۆ بکه‌م. ئه‌وه‌ی که‌ سه‌یره ئه‌وه‌یه هه‌مان ئه‌و پڼکی و جوانییه‌ی له‌و ژماره‌یه‌دا هه‌یه له‌ له‌شی تۆشدا هه‌یه، خانم تۆ خۆشه‌ختیت، له‌به‌رئ‌وه‌ داوای شتیکی گرانبه‌هاو قورس بکه‌ بۆت جێبه‌جێبکه‌م... من پیاوێکم ده‌وله‌مه‌ندم، ده‌توانیت بلیت ده‌ست پۆیش‌توشم، داوایه‌ک بکه‌ له‌ سنووری ده‌سه‌لاتی ئاده‌مییه‌کدا بیت بۆتی به‌یتمه‌دی». دالیا سیراجه‌دین که‌ ژانیکی گه‌وره‌و ترسناک له‌ دلیایه‌تی ده‌لێت «من ته‌نیا دوو ئاره‌زووم هه‌یه، دوو ئاره‌زوو هیچی تر، یه‌که‌میان : باسم وه‌لید ئه‌لجه‌زائیرییم له‌ زیندان بۆ بدۆزه‌روه‌و تا بزاتم ماوه یاخود مردوه‌و. ئه‌وی دیش بتوانم جارێکی دی بگه‌پیمه‌وه بۆ زانکۆ و دواه‌مین سالی کۆلیژی ئاداب به‌شی ئینگلیزی ته‌واوبکه‌م». کابرای سۆزانیاز په‌یمان به‌ دالیا سیراجه‌دین ده‌دات که‌ هه‌ردوو داواکه‌ی بۆ جێبه‌جێکات، به‌لام پێش‌وه‌خت ده‌بیته‌ هه‌فته‌یه‌ک له‌ پایته‌خت له‌گه‌لیدا بمیته‌وه، له‌و هه‌فته‌یه‌دا پڼکه‌وه ده‌خه‌ون و ته‌واوی کاروباره‌کانیش جێبه‌جێده‌که‌ن.

حیکایه‌تی باسم جه‌زائیری گریی هه‌ره سه‌ختی ژبانی دالیابوو. یه‌که‌مین عه‌شق و گه‌وره‌ترین عه‌شقی ژبانی بوو، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی کچیک له‌ خۆشه‌ویستیدا ده‌بیته‌وه دالیا له‌و کۆپه‌دا ده‌بیته‌وه. یه‌کدی ده‌ناسن، یه‌کدی خۆشه‌ده‌وێت، پڼکه‌وه ده‌گه‌پین، پڼکه‌وه ده‌خه‌ون، پڼکه‌وه نان ده‌خۆن، به‌ شیوه‌یه‌ک ده‌بن به‌ دوو به‌ناوبانگترین عاشقی

نیو زانکۆ، دوو پۆح که له یه کدی جیانا بنهوه. دالیا دهزانیت حیسابی ئهوه عه شقهی چهند قورسه، ئهوه دوو برای هیه که له ناو بازارهکانی شاریکی راسته قینهی کوردستاندا گهوره بوون. لای ئهوان عه ره ب هیچ نیین جگه له دوژمنیکی خوینمژ، دوژمنیکی بیرهحم و کوشنده که شایستهی بهزهیی نیین. براکانی که دهماوهم چیرۆکی خۆشه ویستی خوشکه کهیان له گهله عه ره بیکی باشووریدا ده بیستن، به نهینی دین بۆ پایتهخت و له نزیکه وه له هه موو حیکایه ته که دلنیا ده بن. بیته وهی قسه بکه ن به هیمنی دهگه پینه وه بۆ کوردستان و چاوه پنده که ن تا دالیا له پشوو نیوهی سالدا دهگه پینه وه بۆ مالی. براکان بپیارده دن دالیا به ئارامی بکوژن، به جوړیک که س نه زانیت و خۆشی درێژترین عه زاب بچێژیت، عه زاییک شایستهی ئهوه هه موو نا ئومیدی و ئابروو چوون و ده رده بیت که ئهوان چه شتوویانه، بۆیه له شه ویکدا به ئارامی بیتهو شیده که ن، ده یخه نه پشتی پیکابیکه وه ده بیه ن بۆ چپایه کی دوور، بۆ شاخستانیکی سهخت، له وێ کۆنه بیریکی فه رامۆشکراو هیه که پاشماوهی یه کیکه له و گوندانهی له میژه خاپووربووه، ده یخه نه ناو بیره که وه و خۆیان «چاو به فرمیسک» دهگه پینه وه. دالیا چهند پۆژیک له بنی بیره که دا ده میتینه وه، دوا جار کاروانیکی قاچاغچیان که له به فردا رێگا هه له ده که ن پێیان ده که ویته سه ر ئهوه بیره و به زحمه تیکی زۆر ده ریده هیتنه وه. رێکه وتیکی ئیلاهی، ئه فسو نیک زۆر جار خودا له گهله مروّفا ده یکات، به وهی تاسه ر لیواری مردن ده بیات، ده یخاته سه ر خه رنده که له وێوه پالێکی هیمنی پتوه ده نیت بۆ خواره وه، به لام هه ر خۆی له وێوه ده ستیک ده نیریت و به ر له وهی به ره و بنی بنه وه بپوات ده ریده هیتینه وه. کاروانچیه کان به و جوژه دالیا رزگاره که ن، چوار کاسبکار که جامانه کانیا ن وه که له چک له سه روو گوێیان ئالاندوه، له نانی خۆیانی ده ده نی، له به ر ئاگری خۆیان گه رمیده که نه وه، پالتوی خۆیانی ده ده ن به شاندا، له پوزه وانه و گۆره وی خۆیانی له پنده که ن،

دهموچاوی بۆ هه‌لده‌به‌ستن، جلی ژنانه‌ی گونجاوی له باره قاچاغه‌کانی خۆیان بۆ ده‌ردینن و پاره‌ی ده‌ده‌نی، بیته‌وه‌ی لیپی‌رسن تۆ کیتیت، چیتیت، بۆ له‌بنی بیریککی وه‌ها ته‌راکه‌وته‌و تاریکدا بوویت؟ ده‌یخه‌نه‌وه سه‌ر پاسته جاده‌و مالاوایی لیده‌که‌ن.

دالیا سیراجه‌دین تیده‌گات شه‌و جاریککی دی ناتوانیت بگه‌پیته‌وه بۆ کوردستان. دلناییه براکانی جاریککی دیش ده‌یکوژنه‌وه. چه‌ند رۆژیک به‌ر له کۆتایی پشووی نیوه‌سال ده‌گاته‌وه پایته‌خت، ته‌له‌فوون بۆ باسم جه‌زائیری ده‌گات، شه‌و کوپه‌ی که خه‌ریکی ئاماده‌کردنی نامه‌یه‌کی ماسته‌ره له‌سه‌ر «به‌راورد له ره‌گه‌زه کومیدییه‌کانی گێپانه‌وه‌ی چیرۆکدا له‌نیوان مارک توین و چارلز دیکنز» دا، له «نیوه‌ندی کولتووری ئیسپانی» یه‌ک ده‌بینن که شوینیککی چه‌په‌ک و که‌م میوانه، له کافیتریاکه پێکه‌وه داده‌نیشن و دالیا هه‌موو شتیککی بۆ ده‌گێپیته‌وه. باسم که دالیا به‌ نیوه‌ی رۆحی خۆی ده‌زانیت، رۆژیک له پۆژان کوردستانی نه‌بینیه‌وه، کوپه‌ی خیزانیککی ده‌وله‌مه‌نده، له گرانبه‌هاترین گه‌ره‌کی شاردا ده‌ژی، گرانبه‌هاترین ئوتوموبیلی شه‌و سه‌رده‌مه لیده‌خوپیته، یاریکه‌ریکی ناسراوی بلیارد، شاره‌زایه‌کی بیۆینه‌ی ئەده‌بی ئینگلیزی دێرینه، عاشقیکی بیهاوتای کریستوفه‌ر مارلویه، به‌رده‌وام پۆمانی «به‌رزاییه‌کانی و دزه‌رینگ» سی ئەمیلی برۆنتی پێته «شه‌و کتێبه‌ی له هه‌موو چاپه‌کان و به‌رگه‌کاندا هه‌یه‌تی». کوپه‌یکه له پیاسه‌کانیدا قه‌سیده‌ی قوبلای خانی ساموێل تایله‌ر کۆلیت‌درج، عه‌شق و مردنی لۆرد بایرۆن یان چوارشه‌ممه‌ی خۆله‌میشی ئالیوتی له‌به‌ر ده‌گوته‌وه. به‌لام له هه‌ر شت زیاتر چه‌زی له قه‌سیده‌ی «ئه‌نابیل لی» ی ئەدگار ئالان پۆیه که له‌که‌نار دیجله به‌ ده‌نگی به‌رزو به ئینگلیزییه‌کی ساف بۆ دالیا سیراجه‌دینی ده‌خوینده‌وه. پێکه‌وه چه‌زبان له‌ قلیمی «هێرۆشیمای مۆنامۆر» بوو، که چه‌زبانده‌کرد له‌به‌رده‌م هاو‌پیکانیاندا ناوه‌که‌ی به‌ قه‌ره‌نسی بلێنه‌وه، چه‌ندین جار له‌گه‌ل یه‌کتهدا ته‌ماشایانکردبوو له‌ دونیادا له هه‌ر شت شیرینتر له

لایان ئەو دوو عاشقەبوو، دالیا حەزیدەکرد لە «مانوئیلای پیقییە» بچیت، ئەگەرچی دالیا چەندین جار لەو خانمە فەرەنسییە جواترەبوو، شتیکیش لە باسەدا هەبوو، بەتایبەت قژو نیکاکانی «ئیحی ئۆکادا»ی بەیادا دەهێنایەو، پێکەوێ زۆربەی شتەکانی دیکەی مارگریت دۆریان پەیداکرد، پێکەوێ پۆمانی دلداریان خۆیندەو. بەلام ئەو پۆژە کە لە نیوەندی کۆلتووری ئیسپانی یەکیان بینی، دالیا دلنایاکردەوێ کە ئەو چیتەر ناتوانیت بیت بۆ زانکۆ، ئەو چیدی لەلای خێزانەکەی مردووێ و ئاشکراوونی جاریکی تر ژيانی دەخاتە مەترسییەکی گەورەو. باسەم جەزائیری کە سەرسام و ناحالی گۆی لە حیکایەتە سەیرەکەی دالیا دەگریت، هێچ پێگایەکی لە بەردەمدا نییە جگە لەوێ پازی بیت و کۆمەکیکات، تابتوانیت ژيانی خۆی لە دەرەوێ زانکۆ بە جۆریکی تر بژی و بە پێگایەکی تردا ئاراستەییکات، دالیا زانکۆ جێدەهێڵیت و بە کۆمەکی کچیکێ هاوپیی لە «هێلی ئاسمانی فلیپینی» سالیکی کاردەکات، خانوویەکی چکۆلە لە گەرەکانی باشووری شار دەگریت و ئارام و بەختەوێ لە چاوەپوانی داهاوویدا دەژی. باسەم خۆی کۆدەکاتەوێ بۆ تەواوکردنی نامەی ماستەرەکەی، لە کاتێکدا خەریکی ئامادەکردنی فەسلێکی بەراوردە لە نیوان تۆم سوێز و دافید کۆپەرڤیلدا، شەویکی ماشینیکی پەشی دەولەت دەبیات و ئیدی ناگەریتەو.

وێبوونی باسەم جەزائیری وێرانبوونی تەواوەتی ژيانی دالیا سیراجەدینی بەدواوێ کە هەمیشە لە بەردەم هاوپیکانیدا دەیگوت بیتەو کۆرە ناتوانیت هەوای سەر زەمین هەلمژیت. هەموو زیندانە ئاساییەکانی بۆ دەگەریت و نایدۆزیتەو. هەموو دەزان ئەوانە و نەدەبن دەچن بۆ کۆی، دەزانن دۆزینەوێ پێگایەکی بەرەو جیهانی نادیارو نەدۆزراوێ مرقفە ونەکان چەند سەختە، بەلام دالیا سیراجەدین کۆلنادات، بەو پێگایەدا دەپوات کە تەنیا پێگاوا دواوەمین پێگایە بشیت بیگریتە بەر، پێگای خۆ نزیککردنەوێ لە پیاوانی دەولەت، خەوتن لەگەلیاندا. بە پێگایەکی زنجیرەیی ئالۆزدا

دەروات کە تیایدا هەر بەرپرستیگ دەیکات بە دیاری بۆ ئەوی دی، هەر یەکەیان دەینتریت بۆ لای یەکیکی لە خۆی بالاتر، هەر یەکیکیان دەیاتە خەیاڵییەوه کە ئەوی دی کلیلی نەینی و هەلگری شیفەرەکانی ڕزگارییە، لە پێخەفی پاسەوانەکانەوه دەگاتە پێخەفی ئەفسەرەکانی ئاسایش، لەوێشەوه دەگاتە ناو جێگای بەپێوەبەرەکانی زیندان، لە دەستی دەلالەکانی حیزبەوه دەگاتە ژووری خەوتنی وەزیرەکان، پاسەوانەکانی سەرۆک تاقیدەکاتەوه، لەگەڵ ڕاویژکارەکانی ئەنجومەنی شۆڕشدا دەخەویت. لە ڕۆژنامەنوسەکانەوه دەگاتە ژێر زەمینی لاوورە گەرەکانی تاقیکردنەوه لەسەر مەزۆف، لە هەموو جێگایەیدا بەدوای باسەم جەزائیریدا دەگەریت، لەگەڵ هەر کەسێکدا دەخەویت مەرجی ئەوی لەگەڵدا دەبەستیت بە یەکیکی گەرەتری بناسیت کە بتوانیت یارمەتیبدات. هەندێجار دەگاتە ناو زیندانە تاریکەکان، لەو یادا ئەو زیندانیانە دەبینیت کە چەندەها سال ڕوناکیان نەبینیوه، ئەوانە ی بە مندالی هاتوون و بەگەرەیی لەویدا دەمرن، بەلام لە هیچ جێگایەیدا ئامازەیهک یان ئاسەوارێکی بچوک کە بچیتەوه سەر باسەم وەلید جەزائیری نادۆزیتەوه، ڕۆژیک هەستدەکات ئەو هێندە دوور لەگەڵ ئەو یارییەدا ڕۆیشتوو بە ئاسانی ناتوانیت بیتەوه دەرێ. لە بری ئەوی وەک کچیک تەماشابکریت کە شەرەفی خۆی قوربانی خۆشەویستی دەکات، بە پێچەوانەوه وەک سۆزانییەکی هەرزانی بێدەستی پیاوانی دەوڵەت نیکادەکریت. ئەو هەستە ترسناکە ی کە ئەو بێهۆدە لەگەڵ بکوژانی باسەدا دەخەویت ناوئۆمیدیدەکات، بەلام جگە لەو ڕێگایە ڕێگایەکی دی شک نابات. لە ڕۆژێکی بێکەسی و بێپارەیی و ناوئۆمیدیدا خانمێک بە ناوی سەمەر سەلحەوه لەگەڵ هاوڕێیەکییدا دەینتریت بۆ ئەو شارەو لەوێ بۆیەکەمجار دکتۆر موسای بابەک دەبینیت کە لە بەردەم پرتەقالی سپیدا قسە لەگەڵ پەتاتە فرۆشێکدا دەکات کە لە پیکابەکیدا جگە لە پەتاتە ڕۆژنامەو گۆڤاری کۆنیش دەفرۆشیت.

چیرۆکی دالیا سیراجه‌دین چیرۆکیکی غه‌مگین بوو، من هه‌موو به‌شه‌کانیم به‌سه‌ریه‌که‌وه نه‌بیست، به‌لکو له‌ کاتی جیاوازاو به‌ شیوه‌یه‌کی پارچه پارچه بیستبووم، دواتر خۆم رسته له‌ دواى رسته‌و راستی له‌ دواى راستی پێکه‌وه گرێمدان، پۆژ دواى پۆژیش به‌شه‌کانی له‌ به‌رچاوم پووتربوونه‌وه ئاشکراتربوون، زۆربه‌ی چیرۆکه‌که‌شم له‌ چه‌ند هه‌لومه‌رجێکی سه‌یردا له‌ ده‌می دالیا سیراجه‌دین خۆیه‌وه بیست که دواتر ده‌گه‌ڕێمه‌وه سه‌ری.

دالیا سیراجه‌دین هه‌ندیجار زۆر غه‌مگین، هه‌ندیجار زۆر پوخواش بوو، هه‌ندیجار زۆر پێدوو، هه‌ندیجار هیچ قسه‌ی نه‌ده‌کرد، هه‌ندیجار زۆر نه‌رم و نیاو هه‌ندیجاریش بێره‌حم بوو. ئه‌وپۆژه به‌ زمانیک که راستی و خه‌یال تیا تێکه‌لاو بوو بوون قسه‌ی له‌و یه‌که‌مین پۆژه ده‌کرد که هات بۆ شاری بینا و نیشانی سۆزانییه‌ گه‌ڕۆکه‌کان. ئه‌و ده‌یگوت «ئه‌وه‌ی منی وا لێکرد بمێمه‌وه، ئه‌و فریشته‌ بچکۆلانه‌بوو که پێشوازیان لێکردم، که من هاتم کومه‌لێک فریشته‌ی زۆر له‌ هه‌وادا له‌ ده‌ورم که‌وتنه‌ سه‌ماکردن، فریشته‌ی هه‌مه‌ په‌نگ، که هه‌ر یه‌که‌یان به‌ ئه‌ندازه‌ی نوێکی چکۆلانه‌ بوون، له‌و جۆره‌ فریشته‌نه‌ی له‌ فیلیمی مندا لاندانه‌ن... ئه‌وان هاتن، له‌سه‌ره‌تادا یه‌ک فریشته‌ی چاوشین بوو، دواتر بوون به‌ دووان، دوو هه‌میان چاوی په‌نگیکی تریبوو که بیرم نییه‌، دواتر زۆربوون، ئێجگار زۆر، هه‌موو هه‌واو ئاسمانی ئه‌و شاره‌یان پێکرد، هه‌موو هه‌موو ئه‌و شاره‌، هیچ جێگایه‌ک نه‌مایه‌وه فریشته‌کانی منی تیا نه‌بیست، ئا... بۆ وا سه‌یرمه‌ده‌که‌یت، فریشته‌کانی من... پێویست ناکات وا سه‌یرم بکه‌یت و به‌هه‌سه‌یت، چونکه ئه‌وانه به‌راستی راستی فریشته‌ی من بوون... ئێنجا به‌ جۆریکی زۆر سه‌یر له‌ ده‌ورم کۆبوونه‌وه له‌سه‌ر سه‌رم و سنگم و شانم نیشته‌وه، به‌سه‌دان خۆیان به‌ کراسه‌که‌مدا هه‌لواسی، فریشته‌ی پوخواش که هه‌موو به‌ بێده‌نگ پێده‌که‌نین... تا ئه‌وان لێره‌بن من ده‌بیست لێره‌ بمێمه‌وه... ئه‌ی چۆن گولی خۆم، تا ئه‌وان پێم نه‌لێن من لێره‌ ناڕۆم، شته‌که ئاوه‌ییه. ته‌نیا من ده‌یانبینم، چونکه

فریشتە ی منن... هی منن و بەتەنیا هی کەسی تر نین. من و ئەوان بە ئیشارەت قسە دەکەین. چونکە ئەوان زمانی ئیمە نازانن، بەلام دەتوانین لەیەکتەر تیگەین، زۆرباش نا، بەلام لەیەکتەر تێدەگەین».

یەکەمین جار کە چیرۆکی فریشتەکانی دالیا سیراجەدینم بیست هەمان ئەو پۆژەبوو کە لە دەرمانخانەکەی دکتۆر موسای بابەکدا دەگریا، ئەو پۆژە ی لەسەفەرێکی ناوێمێد گەرابوو و بەر لەوەی بگەپتەو بۆ پرتهقالی سپی هاتبوو بۆ لای دکتۆر تا هەوالی من بزانی. ئەو ماوەیە ی کە لە پایتەخت بوو، هەموو پۆژیک تەلەفونی کردبوو، هەموو پۆژیک هەوالی منی پرسیبوو، لەسەر تەلەفونەکان گریا بوو، کە دەشگریا بە شیۆهەکی شیتانە دەگریا، بە دەست دەیکیشا بە دیوارەکاندا، سەرەتای دەست پیکردنی خۆشەویستی من بۆ ئەو، لەسەر سامی منەو بەو گریانە توندو کوتوپرانە ی دەستیپیکرد. ئەو گریانە ی لە پۆحیکەو دەهاتە دەری کە درۆ نازانیت، ئەو وایکرد تا هەتا هەتایە خۆشەمبویت و تا مردن گریانەکانی ئەو لەگویمدا بزرینگینەو. من هەرگیز گریانەکانی دالیا سیراجەدینم بیرنەچوو و، وەک پیکەنینەکانی، وەک گالته کردنەکانی، وەک چاوانی لە کاتی ترسدا، وەک خەندە ی لە کاتی مەکریدا، وەک ئەو پەنجە باریک و ناسکە ی کە دەیخستە سەر ناوچاوانم و دەیکووت «چی لەم میشکە پووتە ی تۆدایە، تۆ بۆوا گەژەیت؟».

ئەو پۆژە کە دالیا دەگریا من هەستام و بە ئەسپایی دەرگا کەم کردو و گووتم. دالیا سیراجەدین بۆ دەگری؟ ئەو لەگەل دکتۆردا لە ژووری دەرمانخانە کە لەسەر کورسییە ک دانیشتیوو و سەری خستبوو کۆشییەو، کە منی بینی، هەستاو ماچیکردم و گووتی. «بەقوربان چەند غەمت دامی، من هەر غەمی تۆم بوو، تەنھا غەمی تۆم بوو... چەند خۆشحالم ئاوها تەندروست و زیندوو دەتیینم، ئاە دکتۆر، خودایە من پێم نەگووتی کوپێکی ئیجگار ناسکە، شایەنی ئەو یە مرۆف خۆی بکات بە قوربانی». دالیا

ئەمڕۆ لەو کچە نەدەچوو کە لەو شەو تاریکەدا لە ژێر زەمینەکەدا بینیم، زیندووترو پوناکتر دەهاته بەرچاوم. من دەستی دالیام گرت و گووتم «باش بوو گەڕایتهوه، باش بوو، من قەرزاری تۆم، دەزانم تۆ شت زۆر بۆ کردوم، من زۆر سوپاسی تۆ دەکەم، دکتۆر موسا پێگوتیم کە تۆ چیت بۆ من کردو، بەلام دالیا سیراجەدین تۆ کێیت؟ بۆ بە منت گووت ناوم تریفە ی زستانه، تۆ چی منیت، بۆ من گەیشتمە ئەم شارە؟».

دالیا لە تەنیشت خۆیەوه دایەنام، دەستیکی دەخستە نیو هەردوو دەستی خۆیەوه و دەگووت «ئاه، جەلادەتی ئازیز، بە قوربان تۆ شایستە ی هەموو شتیکی، سەیری چاوت دەکەم، دەست بە قژدا دەهێنم و دەزانم تۆ شایستە ی هەموو شتیکی، جەلادەتی کۆتر، وانیه؟ ناوێکەم بەراستی گووت؟ ئاه زۆر باشه، جەلادەتی ئازیز، من پێتدەلێم کە تۆ چۆن هاتی بۆ ئێره، بەلام دەبێت باوەرم پێکەیت، تێدەگەیت دەبێت باوەرم پێکەیت، چونکە گەر باوەرم پێنەکەیت من لەوه زیاتر ناتوانم هیچ پێلێم، گەر باوەرم پێنەکەیت سویند دەخۆم بە خوداو بە پێغەمبەر و بە هەر شتیکی تر کە ئێنسان لەم دونیایەدا سویندی پێدەخوات ناتوانم هیچی تێ پێلێم... ناتوانم قسەت لەگەڵدا بکەم. جەلادەتی کۆتر، فریشتەکان تۆیان هینا... تێدەگەیت، فریشتەکان... دەبێت باوەرم پێکەیت، پێم نەلێیت کە من خورافات و شت بۆ باسدەکەم، دەبێت سویندم بۆ بخوێت کە بە یەکیکم نەزانیت کە سیحر و شت دەکات. من باوەرم بە غەیب هەیه، بەلام باوەرم بە سیحر نییه، پێشم ناخۆشە یەکیک پێمبێت سیحرباز، قەتیش لەو کچانە نەبووم کە حەزەکەن یەکیک پێیان بلی سیحرباز، قەتیش سیحرم نەکردو. بەلام ئەو پۆژە ی کە تۆم بینی، لە بەردەست فریشتەکاندا بوویت، من لە بەیانیهوه دەمزانم شتیکی پوودەدات. شتەکان وانهوون وەک ئەوهی دلم خەبەری داویت یان نازانم چی، باوەریشم بەو کەسانە نییه کە دەلێن دلمان خەبەری داوون و نازانم چی، ئەگەرچی من خوشم زۆرجار دەلێم دلم خەبەری

داومه‌تی، به‌لام چۆنت بۆ ده‌گێرمه‌وه ئاوهایه. له به‌یانیه‌وه فریشته‌کان به‌ جۆریکی تر ده‌فرین، به‌عنی زهممه‌ته پرونییه‌که‌مه‌وه بلیم چۆن، وه‌ک ئه‌وه‌ی له هه‌وادا کۆمه‌لیک سیگۆشه دروستبکه‌ن، باپیتبلیم من ئه‌وه‌نده‌ی له زمانێ ئه‌و فریشتانه تیگه‌یشتبووم، سێ گۆشه په‌مزیوو، به‌عنی چی تیناگه‌یت؟ ئا په‌مزیوو، په‌مز بۆ سوپریکی ئه‌به‌دی و بیکوتایی ژیان، مردن، زیندوو بوونه‌وه، به‌عنی یه‌کیک ده‌مریت و ده‌ژی و زیندوو ده‌بیته‌وه، وه‌ک له سوپریکی هه‌میشه‌یی و داخراودا».

دالیا سیراجه‌دین که قسه‌یده‌کرد ته‌ماشایده‌کردیت و هه‌ر خۆشی له‌گه‌ل نیگاكانتدا ده‌که‌وته گه‌توگۆ، زۆرجار بیته‌وه‌ی بواری تۆ بدات به‌پاستی قسه‌ی خۆت بکه‌یت، له شیه‌وه‌ی نیگاکردنتدا پرسیااری دروستده‌کردو خۆشی وه‌لامیده‌دایه‌وه. پیموایه‌ له‌و پۆژه‌وه قسه‌و گه‌توگۆکردنی من و دالیا سیراجه‌دین شیوازیکی تایبه‌تی وه‌رگرت و تا ماوه‌یه‌ک درێژیش گۆرپانکارییه‌کی گه‌وره‌ی به‌سه‌ردا نه‌هات. ئه‌و پۆژه من ته‌ماشای دالیام کردو ته‌ماشایه‌کی موسای بابه‌کیشم کرد که خۆی به‌ چاککردنی ده‌رمانخانه‌که‌یه‌وه سه‌رقالکړدبوو، هه‌ندیک گۆلی ئاوده‌دا، شته‌کانی پاکده‌کرده‌وه، به‌رده‌وامیش میتیشکی له‌ خۆی ده‌کرد که من له به‌ر تاریکی ژووره‌که میتشه‌که‌م نه‌ده‌بینی. له‌به‌رئه‌وه دیمه‌نیککی سه‌یری هه‌بوو، دیمه‌نی یه‌کیک هه‌ر له خۆیه‌وه ده‌ست بجولینیت، یان له هه‌وادا شتیکی خه‌یالی راوبکات. من سه‌یری ده‌ستی خۆم کردو گووتم «دالیا سیراجه‌دین، من باوه‌رت پیده‌که‌م، به‌لام ئه‌و فریشتانه کوان، له‌ کوین؟».

دالیا هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشاو وه‌ک ئه‌وه‌ی گویتی له پرسیا ره‌که‌ی من نه‌بوو بیت، له‌سه‌ر چیرۆکی خۆی به‌رده‌وامبوو «ئینجا فریشته‌کان شتی سه‌یرتریان ده‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی زۆر نزم له‌ سه‌ر زه‌وی ده‌فرین و له‌ پێکدا به‌رزده‌بوونه‌وه بۆ سه‌ره‌وه... ها بۆ سه‌ری سه‌ره‌وه، من له‌ خۆم پرسى خوايه ئه‌وه ده‌بیت مانای چی بیت؟ ئه‌گه‌رچی زۆر ئاسان بوو».

کەچی یەكەمجار تێنەگەیشتم... تۆ خۆت بیری لێكەرەوه، شتیك بوو
پەيوەندی بە مردن و زیندوو بوونەوه وهه‌بوو. وهك نزمبوونەوهی پۆج
تا بنی بنەوهی مردن و دواتر بەرزبوونەوهی بۆ سەری سەرەوه. بەلام
سەیرترین شت لە ئێوارەدا پویدا، ئەو کاتەي که من دەمويست جله‌کانم
بگۆرم بۆ خزمەتکردنی میوانەکان، ها، جا پیتبایم، زۆر ترسناک بوو.
ئەو پۆژە وهك بۆنیان کردبیت وهك ئەوهی پیاوانی دەولەتیش کۆمەلێک
فریشتەي خراپی خۆیان هەيیت، سالتۆنەکەي پرتەقالی سپی پڕبوو لە
جاسوس، پڕبوو لەو عەرەبە شەرگاوییه سمیل زلانی به‌ دیسداشەي
دریژەوه دین و جار جار لەگەل کچیکدا دەخەون و بە چاویاندا دیارە بۆ
شتیک دەگەڕین، وهك ئەوهی لە هەوادا بۆنی میوانەکان و بۆنی نیازی
دەرونیان بکەن... جمەي دەهات. زۆر زۆربوون... بەقوربان بۆ وا تەماشام
دەکەیت، کچەکانی پرتەقالی سپیش هەموویان دەزانن، حەزەکەیت لەوان
بپرسە... بەلام فریشتە بچکۆلەکان وازیان لێنەدەهێنام، بەیەكجار هەزار
فریشتە لەسەر سەرو سنگم و کراسەکەم نیشتنەوه، بەیەكجار وهك ئەوهی
پێکەوه هەلمگرن منیان پراکێشا، بە کچەکانم گووت «سەیرکەن ئەمانە
وازم لێناهێنن». بەلام خۆت دەزانیت لە بەرئەوهی ئەوانە تەنیا فریشتەي
من، من و بەس، کەسی تر نایانبینیت، یەعنی داوای لێبوردنەکەم ناتوانم
فریشتەکان ت نیشانبدەم... وای زۆر عەیب بوو، زۆر عەیب بوو، من نەمزانی
بۆ کۆیم دەبەن، وهك عەدەتی هەمیشەي خۆم بە زەردەخەنەي جوان
میوانەکانم والیکرد خەیاڵیان بۆ شتی خراپ نەچیت، گووتم «بزنام ئەمانە
چییان دەوێت». لەدەرەوه دنیا خەریک بوو تاریکدەبوو، من لەگەڵیاندا
پۆیشتم، بەدەوری خانووەکەدا پێچیکیان پێکردمەوه، منیان بردە ژووری
زەخیرەکەوه، لەوێ رایانکێشامە ژێر زەمینەکەوه. لەوێوه شتیك هەیه که
بۆتی ناگێرمەوه، یان ئەمڕۆ بۆت ناگێرمەوه، لەوانەیه جاریکی ترو لە
کاتیکی تردا بۆت بگێرمەوه، بەلام سویندت دەدم بە چاوی دایکت، بە

هه‌رچی شتی‌ک که هه‌زت لیته‌تی و خۆش‌تده‌ویت ئیستا داوام لیمه‌که ئه‌و نه‌ینیه‌ت بۆ ئاشکرا‌بکه‌م، له‌ به‌رئه‌وه‌ی ناتوانم بۆ‌تی ئاشکرا‌بکه‌م... هه‌ر چیه‌که‌م بده‌یتی پیت نالیم. نا... نا، خۆت هیلاک مه‌که. له‌و ژیر زه‌مینه‌دا بۆ یه‌که‌مجار تۆم بینێ، سه‌رتاپای گیانت خۆین بوو، به‌لام شه‌به‌نگی‌کی ڕوناک له‌ ده‌ورت بوو، وه‌ک مه‌شایه‌خ و قه‌دیه‌سه‌کان، له‌سه‌ر قه‌ره‌وێله‌یه‌کی کۆنی فه‌رامۆشکراو دانرا‌بوو‌یت... وای چه‌ند جوان بوو‌یت، چه‌ند به‌زه‌یم پیا‌تا ها‌ته‌وه. له‌ حیکایه‌ته‌کاندا بیستبووم که ئه‌میره‌یه‌کی خه‌وتوو به‌ ماچ وریا ده‌بیته‌وه، یان ئه‌میری‌کی بریندار ماچ زیندوویده‌کاته‌وه، تۆم ماچکرد، به‌لام زیندوو نه‌بوو‌یته‌وه. ده‌ستم له‌ده‌ستتدا مرد‌بوو‌یت... سه‌هۆلی سارد چۆنه ئا‌وابوو‌یت. نه‌مه‌ه‌زانی چی بکه‌م، له‌ په‌شۆکان و سه‌ر لی‌شی‌واندا دکتۆر موسای بابه‌که‌م بیر نه‌بوو. ئا‌م‌ن بیرم خرا‌په، به‌تاییه‌ت که شتی‌کی ئا‌وه‌ها گه‌وره‌ بینیم، ئیتر هیچم له‌ بیرنامینیت، مه‌پرسه‌ و سه‌رم لی‌ده‌شی‌ویت ده‌ست و قاچی خۆم بۆ جیا‌ناکریته‌وه، که ئه‌م پیره‌مێرده‌ ڕۆح سووک‌م که‌وته‌و‌یاد. وه‌ک با‌هه‌لمبگری‌ت، وه‌ک شه‌پۆلی‌کی سیحری بمخاته‌ سه‌ر ده‌ستی خۆی ئا‌وه‌ها فریم، نازانم به‌ چه‌ند گه‌یشتمه‌ ئیتره. نا... نه‌ده‌کرا ته‌له‌فونی بۆ بکه‌م... ئاه، ته‌له‌فونه‌که‌ له‌ پرته‌قالی سه‌ی له‌ جی‌گایه‌کدا‌یه‌ که‌س ناتوانیت دوو قسه‌ی لی‌وه‌بکات، یه‌عنی تیمده‌گه‌یت، گه‌ر ته‌له‌فونم بکرایه‌ هه‌موویان ده‌یانزانی، هه‌موو ده‌یان پرسێ «دکتۆر بۆ‌چیه‌؟ کویت دیشی؟ باب‌ت شیلیم؟ وه‌ختی عاده‌که‌ته‌ یان نا؟». ئاه‌ ڕه‌ب له‌المین، به‌لام ئیستاش بیرم نییه‌ چ سیحری‌ک منی وه‌ها خیرا‌گه‌یانده‌ مالی موسای بابه‌ک، که وه‌ک عاده‌ته‌ به‌ده‌که‌ی خۆی، به‌ ده‌رپێه‌کی کورته‌وه‌ دانیشتی‌وو، هه‌روه‌ک ئیستا می‌شی له‌ خۆی ده‌رده‌کرد، کتی‌پیک، ده‌ست‌نوسێکی به‌ده‌سته‌وه‌بوو... ها‌وا سه‌یرمه‌که، منیش زۆر ده‌خوینمه‌وه، زۆر له‌ دکتۆر بابه‌ک زیاتریش، یه‌عنی ده‌لێت له‌ خوینده‌وارو شتی وا ناچم، ها‌به‌لام من له‌گه‌ل خویندنه‌وه‌دا ناگریم، دوا‌جار له‌گه‌ل کتی‌پدا گریابیتم له‌ کۆتایی ڕۆمانی «پان»ی کۆتای

ه‌امبسن بوو... ها ئیستا وازیته، من له کویدا بووم.. له کویدا؟».

پارچه‌یه‌ک بوو له ناسکی، پارچه‌یه‌ک بوو له جوله، که بیده‌نگه‌بوو ه‌موو گیانی بیده‌نگ ده‌بوو، که ده‌که‌وته قسه ه‌موو گیانی قسه‌یده‌کرد. من ه‌یند سه‌رسامانه گویمده‌گرت بیرم چوو‌بووه‌وه که ئه‌و حیکایه‌تی من ده‌گێڕێته‌وه. به‌لام من له‌و ته‌مه‌نه‌دا له‌و کورانه‌بووم که ناھیلن سه‌رسامی و شه‌یداییان ده‌رکه‌ویت، ه‌ه‌لبه‌ت دواتر له‌ پرته‌قالی سه‌ی شته‌کان ته‌واو پیچه‌وانه ده‌بیته‌وه‌و ده‌بم به‌یه‌کێک له‌ زمان درێژه‌کان له‌ بواری وه‌سف و ده‌رخستنی سه‌رسامیدا. ئه‌و کات من ته‌مه‌نم ه‌ه‌فده‌سال بوو، دالیا سیراجه‌دین له‌ سه‌ره‌تای بیست و پینج سالی‌دا بوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌مێک له‌ ته‌مه‌نی خۆی گه‌وره‌تر دیاربوو، من بۆئه‌وه‌ی په‌ستییکه‌م، گوتم «من نازانم تۆ باسی چیده‌که‌یت، تا بزانم له‌ کویدا بوویت». موسای بابه‌ک که به‌ وریایه‌وه‌ گوێده‌گرت گووتی «له‌وه‌دا بوویت که ه‌اتیت بۆ لای پیره‌مێردیک که له‌ ه‌یوانی ماله‌ کاول بووه‌که‌ی خۆیدا به‌ده‌رپیته‌کی کورته‌وه، کتییی ده‌خوینده‌وه». دالیا ده‌ستیکی به‌ قزیا ه‌یناو گووتی «پاسته‌ده‌که‌یت دکتۆر، تۆ زۆر پاسته‌ده‌که‌یت. من له‌ویادا بووم که تۆم په‌لکێشکرد بۆ سه‌ر ئه‌م داماو... ها به‌لام دکتۆر سه‌یرکه‌ خودایه ئیستا چۆن ته‌ماشامانده‌کات، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیمه‌ خراپه‌مان ده‌ره‌ق کردییت، به‌لام قه‌یناکا، ئیستا گرنگ ئه‌وه‌یه تۆ ده‌ژیت، من ده‌مگoot له‌ هه‌زار رۆح یه‌کیکیان ده‌رنابات، وایه ئاخ‌ر تۆ خۆت نازانیت، برینه‌کانی خۆت نه‌بینیوه. گوێگره، من تا ئه‌و شه‌وه‌ش باوه‌رم به‌م دکتۆر موسای بابه‌که‌ نه‌بوو، که ئیستا هه‌سته‌که‌م هه‌ردووکتان له‌ پشته‌وه‌ فیل‌م لیده‌که‌ن... وانیه، هه‌ردووکتان فیل‌م لینا‌که‌ن؟ به‌لام قه‌یناکا، من هه‌میشه‌ باش بووم. جه‌لاده‌ت ئه‌و پۆژه که دکتۆر تۆی بینی، نه‌ترسا، تا ئه‌و شه‌وه‌ش من به‌ پیاویکی گرینۆکی ترستۆکم ده‌زانی که له‌ ترسی دونیا رایکردۆته ئه‌م شوپنه‌ چه‌په‌که‌وه، باوه‌پیشم وابوو له‌ حه‌بی مه‌نعی زگ پرپوون و ده‌رمانی ئه‌نفۆلوزا زیاتر ه‌یچی دی نازانیت. من ئه‌و

شەو بەرنامەم هەبوو، دەبایە برۆیشتمایە، بۆئەوێ کەس شک لە هیچ شتێک نەکات، نەدەبوو لەوێ بۆما بایەتەو، دواى ئەو، نەمدەتوانی سەیری تۆ بکەم دەمریت، کە درەنگ وەختێک گەرنامەو دکتۆر چاوەروانیدەکردم و گووتی: دەژی، ژیاى وەکو خەلکی تر ناییت، بەلام دەژی، هەمیشە شتێک لە مەرگ لەگەڵ خۆیدا دەهێنیتە ژیاى زیندوووەکانەو شتیکیش لە ژیاى دەبات بۆلای مردوووەکان. ئەو وایگووت... دکتۆر بابەک کە خۆی ئەوێت لە بەردەممەندایە، ئەو وایگووت. من و ئەو پێکەوتین کە هیچ کەس نەزانیت تۆ لێرەیت، تۆ پێکەوتیکى سەیر، بێگومان پێکەوت، پێکەوت و هیچی تر پزگاریکردیت، نازانم لەوانە پێکەوتیش نەبیت، خودا دەزانیت یان نەیتێهەکی تر، یاخود شتێکی تر کە من هیچی لەسەر نالێم... گویم لێگەرەو هیچ قسەیهکی زیاد مەکە، ناییت لەمشارە بچیتە دەرێ، ناییت کەس بە برینەکانت بزانی، تێدەگەیت من ئێستا دەزانم چی دەلێم و چۆن وادەکەم بتوانیت لێرە بژیت، تێگە، من ئەو هەفتەیه لە پایتەخت تەنیا بیرم لە تۆ دەکردو، بەیانیا ن کە لە ئوتیلەکەدا بە تەنیا بەرچاییم دەخوارد بیرم لای ئەو بوو چی بۆ تۆ بکەم، چۆن وابکەم بژیت. ئا، دکتۆر بابەک، پیاو مەزنەکە، پیاو عاقلە شیرینەکە، دەمبوری، دەمبوری، من ئاوەها نەخۆشیکى سەختم بەسەرتا جێهێشت، بەلام تۆ بە دلی گەورەى خۆت، هەموو شتێک جێهێشت، زیاتر لەوێ کە پێویستە... خودایە من بەس لەو دەترسام یەکیک پێویستییهکی بەو شتە شکاوانەى ژێر زەمینەکە بیت و لەوێ بۆی بگەریت. ئێستا سوپاس بۆ خودا، سوپاس بۆ ئەو فریشتە چکولانانە، هەموو شتێک باش دەروا... ئا، چەند غەمت دامی، چەند غەمت دامی».

هەستاو دەستیکى بە کراسەکیدایە هێناو گووتی «دەبیت هەموو وایزان کە تۆ کوپی پوری منیت، تۆ لەمێووە کوپی پوری منیت، کە هیچ کەست نییه بە خێوتبکات، ئا، گوپیگەر، گوپیگەر تۆ هیچ قسەناکەیت، تێدەگەیت،

تۆ هیچ قسەناکەیت، من ھەموو حیکایەتەکە دەگێرمەو، تۆ وەک گەمژە زەرەدەخەنەکی گیلانە دەگریت و ھەموو شتیک بۆ من جێدەھێلێت. ئەی چۆن من زمانی ئەمانە دەزانم، ئیستا نازانی چەند خوشحالم کە کچانی پرتەقالی سپی نەیانزانی تۆ لەوێ کە وتووێت، ئاھ ئەو مەخزەنە چەندە باشە، چەندە باشە... دکتۆر بابەک، دووبارە سەر ئیشەییەکی زۆرم ھەیە. دووبارە بە ئاسانی خەوم لێ ناکەوێت، بیرت نەچیت کە تۆ کوپی پوری منیت، لێرەیت بۆ ئەوێ ببیت بە موسیقار، ئەی دکتۆر بابەک حەبەکانم، کەمیک حەبی سەر ئیشەیی ترم دەوێت، پۆژیکێ تەواو بەم دەردو ئیشەو دەیم و دەچم، گێژدەخۆم، ئەمسەرەو سەر دەکەم، بەلام بیرم نییە حەبەکانم بخۆم. من خراپترین نەخۆشی دونیام لەبەردەست خراپترین دکتۆری دونیادا، ھەروادەبێت... ھەروادەبێت، ئێمە لە خراپترین پۆژگاری دونیادا لە خراپترین مەملەکەتی دونیادا دەژین، دەتەوێت چۆن دەرچین، ھا... چۆن؟. دلی من بیرت نەچیت کە ئاگات لە خۆت بێت. زۆر ئاگات لە خۆت بێت، خەفەتی ترم نەدەبێت، تۆ نازانیت چەندە خەفەتت دامی».

لەبەردەرگای ژوورەکەدا وەستاو و بە جۆرە دەنگیکێ تر گووتی «تۆ شاھیدیت، تۆ تەنیا شاھیدی زیندووێت، لەھەر جیگایەک بتبینن دەتکوژن». وای گووت و لە دەرگای ژوورەکە چوو و دەری و بێمالاواپی پۆی، ئەو کچیک بوو ھەرگیز مالاواپی نەدەکرد، ھەلدەستاو دەپۆی. من ھەرگیز نەمبینی بۆ جارێکیش چییە خودا حافیزیبکات، کە لێم دەپرسی بۆ خودا حافیزی ناکەیت، بە پەنجە ناسکەکانی چەناگەیی دەگرتم و دەگووت «بۆ خودا حافیزی بکەم، گۆلی گۆل، بۆ ھەر کوێ بچم ھەر دیمەو بۆلات». ئەو پۆژە من و دکتۆر بابەک بە تەنیا لە ژوورەکەدا ماينەو. دکتۆر بابەک تەماشای منی کردو گووتی: «کوپە بریندارەکەم، ئەمەییە دالیا سیراجەدین، ئەمەییە. من ناتوانم وەسفیکەم ھیچ قەلەمیکیش ناتوانیت وەسفیکات. ھەندێجار لە شیتیک دەچیت ئیستا لە شیتخانە راپکردبێت،

هه‌ندی‌جاریش له‌ فه‌یله‌سوفینک ده‌جیت شه‌وورپۆژ نو‌ق‌می بیر‌کردنه‌وه‌ بیت». دکتۆر باب‌ه‌ک ده‌بوایه‌ جاریکی تر‌ ئه‌و شتانه‌م بۆ کۆبکاته‌وه‌ که‌ دالیا به‌و جۆره‌ باسی‌کرد. یه‌کی‌ک منی به‌ره‌و ئه‌و ژیر زه‌مینه‌ بردبوو، کێ؟ نا‌زانم. ئاخۆ فریسته‌کانی دالیا بوون یاخود ده‌ستیکی نه‌ناسراوی تر؟ ئه‌ویش نا‌زانم. به‌ هه‌رحال له‌ عه‌سریکی دره‌نگدا من به‌ زامدارییه‌کی سه‌خته‌وه‌ له‌و ژیر زه‌مینه‌دا بووم. من تاکه‌ زیندوویه‌ک بووم له‌ قه‌سابخانه‌یه‌کی گه‌وره‌ ده‌رچووبووم، تاکه‌ زیندوویه‌ک بووم له‌ ناو ده‌یان هه‌زار قوربانیدا پزگارم بووبوو. دکتۆر ده‌یزانی چی پروده‌دات و من نه‌مده‌زانی، دالیا سیراجه‌دین ده‌یزانی چی له‌ بیابانه‌کان و ده‌قهری چۆلی ئه‌و هه‌ریمه‌دا پروده‌دات و من نه‌مده‌زانی، من قوربانیه‌کی بچوک و نه‌قام بووم که نه‌یده‌زانی له‌ کویداو بۆچی و له‌گه‌ل کیدا ده‌مریت. دوا‌جار له‌ ژیر زه‌مینیکی فه‌رامۆش‌کراودا، دوا‌ی چه‌ندین پۆژ بیهۆشی وریاده‌بوومه‌وه‌، دکتۆریکی ده‌ربه‌ده‌ر و ته‌نیا له‌ خۆلی زه‌ردی شاریکی ئه‌فسانه‌ییدا منی پزگارد‌ه‌کرد، ئیستاش ده‌بایه‌ بێم به‌ کو‌ری پوری دالیا سیراجه‌دین که‌ئویش بیکه‌ستیکی تری ئه‌م سه‌ره‌زه‌مینه‌بوو. ئه‌وه‌ی ئه‌و کات تینه‌گه‌یشتم ئه‌وه‌بوو چۆن دالیا سیراجه‌دین ده‌زانیت من ده‌توانم مۆسیقا لی‌بده‌م؟.

ئه‌و پۆژه دکتۆر موسا ده‌ستی خسته‌ سه‌ره‌ده‌ستم و گووتی. بۆ ئه‌وه‌ی نه‌ترسیت، بۆئه‌وه‌ی دانیابیت که‌ من هاو‌پیی تو‌م، نه‌هینییه‌کت پنده‌لیم که‌ هیچ که‌سی تر نا‌یزانیت، ته‌نیا تو‌ و دالیا سیراجه‌دین ده‌یزانن. وایگووت و ده‌ستی گرتم و به‌ره‌و ژووریکی دیکه‌ی بردم که‌ یه‌که‌م جارم بوو پیی تی‌بخه‌م.

بهشی سیهههه

ئهو جیهانهی موسای بابک نیشانیدام، هه میشه له خه یالمدایه، ساله های سال نهینیه که یم پاراست و له گهل خۆمدا گێرام، به جوریک له جورهکان ئهو جیهانه بوو به بهشیک له من و من بووم به بهشیک لهو جیهانه. موسای بابک بیست و پینج سال بهر له هاتنی من لهوئ دهژیا، وهک ئهوهی له ئاسمانهوه نارد بیتیان کۆمهک به دروستبوون و گهوره بوونی ئهو ئاوه دانییه بکات. بوونی ئهو لهویدا وینهی جیگایهکی راسته قینهی دابوو به شوینیک هیچ کهس ئاماده نهبوو وهک شوین تهماشاییکات. زهمانیک که دکتور بابک دهگاته ئهوئ، کوپیکی گهنجه تازه له «پهیمانگای شاهانهی بهریتانی» پزیشکی خویندووه و گهراوه تهوه بۆ نیشتمان. پیاویکه نیوه کۆمۆنیست، نیوه بۆرژوا، نیوه ئیماندار، واته شتیک له ههستی سۆسیالیستی، شتیک له شانازی و غروری بۆرژوايانه و شتیکیش له دلهراوکی دینی تیدایه. که دهگاته ئهو دهفهره جگه له جانتایهکی چکۆلانه زیاتر هیچی تری پئ نییه، له بنکهیهکی تهندروستی بهچوک و خالیدا نیشتهجی ده بیت، ئیشی ئهوهیه نهخۆشهکانی ئهو دهووبهره تیماربکات، پۆشنییرییهکی گشتیش دهرهق بهو نهخۆشیانه بلالو بکاتهوه که به هۆی گهراو ئاوی پیس و جووتبوونی جنسییهوه بلالوده بنهوه. کوپی ملیۆنێریکی کورده که هه میشه له پایتهخت ژیاوه و له ژێر دهسهلات و پهحمهتی باوکیدا گهوره بووه، تا دهگاته زانکۆ به کوردییهکی تیکشکاو قسه دهکات، له مندالییهوه فیربووه بهو کوردییه شکاوه له گهل خۆیدا بدویت، چونکه باوکی نه بیت هیچ مهخلوقیکی دیکه نه بینووه ئهو زمانه ی ئهو بدویت، سهردهمانیک پینوایه که کوردی زمانیکه باوکی دایه پیناوه بۆ ئهوهی کهس لهو جینۆانه تینهگات که دهیخاته نۆ رسته عهره بییهکانییهوه. له لهندهن بۆ یهکه مجار

یهکیک له هاوێکانی دوو کچی جوان بهلام دهموچاودریژی نیشاندهدات و
 پێدهلیت ئهوانه کوردن. که دهگهڕێتهوه، ئهوه خهیا لهسهریایهتی که کورد
 نهتهوهیه که دهموچاویان به جۆریکی نااسایی وهک سهری فیهگری ههندی
 له تابلۆکانی مۆدلیانی درێژه، ئهوه وینهیه لهگهڵ خۆیدا ههلهدهگری و بهرهو
 باکوور سهفهردهکات، کوردستان له خهیاڵیدا زهوییه که مهخلوکهلیکی له
 بابته وینهکانی مۆدلیانی ئاوهدانیاکردۆتهوه. هێندهی بهدوای ئهوه جوانیه
 شاردرارهیهدا بهرهو باکوور دهکهوێته پێ به دوای کورددا ناگهڕێت. پۆژی
 یهکه له سهفهردهکهیدا تووشی ناویمیدییهکی کوشنده دهییت. له جیاتی
 ئهوهی کومهلیک بوونهوه بیهینیت که له فیهگرهکانی مۆدلیانی دهچن،
 خهلیکی دهیینیت پتر له مهخلوقاته برسییهکانی برۆگل و پهتاتهخۆرهکانی
 قان کوخ دهچن. بۆ ئهوهی ئهوه وینهیهی لا نهشیویت، کومهلیک کتیسی
 کوردی دهکڕیت و بهپهله دهگهڕێتهوه بۆ پایتهخت. لهوێ له خستهخانهیهکدا
 دهیینه پزیشک، بهردهوام له ناو پزیشک و برینپێچ و سستهرهکاندا باس له
 پۆلی هونهر دهکات لهسهر پاشهپۆژی مرقوف، له قسهکانیدا به جۆریکی
 سهیر گهرهیی کومونیزم و گهرهیی خودا تیکهلاودهکات، بهلام وهک
 کومونیسست یان زاهید ناژی، بهلکو پتر وهک بۆرژوایهک دهژی که له
 ئاههنگ و گهلهریی و ئیواره شیعریهکاندا به ملیکی باریک و بۆینباخیکی
 درێژو قژیکی کورتهوه که هیندی هیندی بهرهو پروتانهوه دهپوات
 دهردهکهوێت. سامانیکی مهزنی له بندهستدایه تهنیا له یهک شتدا
 سهرفیدهکات، کڕینی تابلۆی سهیر سهیر که کویاندهکاتهوه تا پۆژیک
 موزهخانهیهکی هونهری تایبهت دابمهزینیت به ناوی موزهخانهی بابکهوه.
 ئارهزووی ههره گهرهیی کۆکردنهوهی پهیکهری چکولهو تابلۆی نوێ و
 ئیشی دهسته. پهیوهندییهکی هێمن و دۆستانه لهگهڵ هونهرمهنده
 شیوهکارهکاندا دروستدهکات، لهگهڵ ههر یهکیکیاندا جۆره پهیوهندییهکی
 هیه که کهسی دیکه له وردهکارییهکانی نازانیت. که کۆدیتای شوبات

پروودەدات، له دواى يازده سەعات لە کوشستى «قاسم» پاسەوانە ناسیونالیستەکان کە میلیشیایەکی درپندەى کۆدیتاچییهکانن، دەدەن بە سەر مالهەکید، تابلۆکانى دەسووتێنن، پەیکەرەکانى دەشکێنن، خووشى پەوانەى زیندانى کى گەورەدەکەن کە پەرە لە شاعیر و شیوەکار و موسیقار. ھەموویان بە تۆمەتى کۆمۆنیزم گیراون و ھەموویان چى دەستخۆس و تابلۆ ئامێریان ھەبە سووتێنراوە، دکتۆر بابەک لە ناویاندا ھەندیک لە ھاوڕێکانى خوێ دەناسیتەو. میلیشیا فاشیستەکان کە بریاریانداوە پایتەخت لە کۆمۆنیزم پاکبکەنەو ھەوێ یەکەم لە ھەمان ئەو قاوشەدا کە ئەو تیا دیلە سى و سى کەس تیرباراندەکەن، ھەندیکیان ھاوڕێی ئەو دکتۆرە کۆرتەبنە مل باریکەن کە لە زیندانیش کراسى سى و بۆینباخى زۆر درێژى لە ملدايە، دکتۆر بابەک لە لیستی دووھەمدايە کە دەبێت دەمەو بەیان تیربارانبکێت. بەلام موعجیزەیک کە عادەتەن تووشى دکتۆرەکان دیت و لە ژيانى زۆر لە پزىشکەکاندا دووبارەدەبیتەو، موسای بابەک لە مردن پزگاردەکات. ئەویش برینداربوونى مندالى یەکیک لە پاسەوانەکانە لە پیکدانى لایى سەرشەقامەکانى پایتەختدا، مندالىک ناوى «عەواد پیکابییه» کورێ یەکیک لە سەرکردە خوێنڕێژەکانى کۆدیتایە. تەمەنى یازدەسالە و باوکى بردویتی تا لە مندالییەو فیزی پاوردن کۆمۆنیستەکانى بکات، لە پیکدانەکاندا گوللەیک بەر قاچى دەکەوێت و گوللەیکى دى لە شانییەو بەرھە شوێنیکى نادیار لە سینەیدا دەبیرێت. باوکى دەیەوێت پزگاریبکات، بەلام خەستەخانەکان زۆرى داخراون، ئەوانەش کە کراونەتەو بى دکتۆرن. باوکى کە دەبینیت مندالەیکى دەمێت، ھىچ چارەیکى نییە جگە لەوێ لە نێو زیندانەکاندا دکتۆریک بدۆزیتەو، کورەیکى بۆ زیندوو بکاتەو. دوو سەعات بەر لە تیربارانکردنى دەستى دووھم، پاسەوانەکان دکتۆر بابەک بانگدەکەن و لەگەل خۆیاندا دەبیەن، سەرەتا دکتۆر پێتوايە بۆ کوشستى دەبەن، چەند جارێک شایەتومان

دههینیت و داوای لیبوردن له گوناهاهکانی خۆی له خودا دهکات، به لام که سوار ماشینیکی دهکهن و به خیراییهکی شیتانه به شهقامه خالی و تاریک و پتچاوپتچهکانی پایتهختدا، که نه کارهباو نه پوناکی خودا تیاياندا نادره وشیتوه دهیفرینن، تیدهکات بۆ سه ر برینداریکی دهبن که ژیان و مردنی ئهم به ژیان و مردنی ئه وه وه گریندراوه. دکتۆر بابک که منداله که له مردن پرگارد دهکات، خه لاتی ئه وه یه به دوو پاسه وانی فاشی دهیگه یتنه وه ماله وه پیده لێن: پیروژ، ئه مجاره نامریت. له پشته وه ده رگاکه ی له سه ر داده خه ن و پیده لێن: دکتۆر باش بخه وه، مه یه ره ده ری، ئه که رچی کۆمونیسته کان هه موو کۆری قه حبه ن، به لام تو ئاگات له خۆت بیت، له وانه یه هه ر ئه مشه و پتۆیستمان پتت بیته وه. دکتۆر ده بینیت ماله که ی ویزانکراوه، چی تابلۆو په یکه ریک له و ماوه یه دا کۆیکردۆته وه هه موویان شکاون، ئه رشیفه تایبه تیه که ی خۆی سووتینراوه، که مانچه و چه لۆو ئۆکۆردیۆنه که ی شکاون، ده یه ها کاری هونه ری قه شه نگ میزیان به سه ردا کراوه، قوونی بۆگه نیان به جانفازی تابلۆکان پاکردۆته وه. دکتۆر ده زانیت، ئه وه یه که مجار و دواهه مین جار ناییت به عسییه کان گوو به سه ر هونه ردا ده کهن. ئه وشه وه دکتۆر ناخه ویت، به سه ر یادگاره شیرین و جوانه کانیدا ده گری، به سه ر یادی ئه و هاوپیانه دا که له ژووره که دا له که لیدا بوون و ئیستا له ژیر خاکدان، ده زانیت ئه و ولاته ئافه تیکی ترسناک پووی تیکردوه، ئافه تیک پشه کان و میژووی له و شه وه کۆنتره، داهاووو پاشه پوژیی له و شه وه درێژتره. دکتۆر موسا هه ر ئه وشه وه بریار ده دات که مه نفایه کی دوور بۆ خۆی هه لبژیریت، دوور له هه موو ئه و جیهانه ترسناکه، دوور له دپنده یی فاشیه کان و ترستۆکی کۆمونیسته کان، به لام نازانیت بچیت بۆ کوئ. نایه ویت بگه پتته وه بۆ له نده ن، نایه ویت جاریکی تر ئهم ولاته جیهیلیت، به لام له و شه وه به دواوه ناشیه ویت تیا بژی. سه ره تا ده یه ویت به روات بۆ باکوور، بیر له وه ده کاته وه په یوه ندیبکات به شوڕشگیره

کوردەکانەوه لە چیاکان، بەلام نازانیت ئەوان چۆن پیشوازی لە دکتۆریک دەکەن کە هیچ شتیک لە خەیاڵیدا نییە ئەوه نەبێت پۆژیک لە پۆژان مۆزەخانەیهکی هەبێت خەلکی لەمسەرەو سەری دنیاوه پووی تێیکەن. بەلام دکتۆر دەزانیت لەو تیکچوونە ترسناک و شپەزەیهدا ماوهیهکی زۆری دەوێت تا یەکیکی باوەڕپێکراو دەبۆزیتەوه لە پێگایەوه نامە بۆ شوێش بنیڕیت. خەیاڵی وابوو نامەکی پێگایەکی درێژ دەبێت، بەچەندەها چیا بەرزو دەشتی کاکی بە کاکیدا دەپوات، لەسەدان گوندی سەر پێگادا دەووستیت، قاسید لە دوا قاسید دەیدەنە دەست یەک تا دەگاتە دەست سەرانی هەرە گەورەیی شوێش، لەوانەیه لە دوورترین و عاسیتترین جیگای ناو شاخەکانیشدا بگاتە دەست ئەو پیاوه ئەفسانەییەکی کە پێیدەلێن بەرزانی. ئەو هەفتانەی دوا کۆدیتا، دکتۆر موسا لە مال نایەتە دەری، بە جەهەنمیکی پۆچی و دەرونیدا تێدەپەڕیت، شیوەی نیگاو پەفتاری دەگۆڕیت، دوا سێ هەفتە کە بە پێشینی درێژ و سەریکی تەواو پروتاوهو جووتی چاوی ماندوووه دێتەدەری کەس نایناسیتەوه. دکتۆر موسا بەردەوام لە خەیاڵیدا بە نامەیهک بۆ شوێش بنوسیت، بەلام پۆژ دوا پۆژ دوایدەخات، تا دوا جار هەرگیز ئەو نامەیه نانیڕیت، کە دەگەریتەوه بۆ سەر وەزیفەکی خۆی، لە یەکیک لە گرنکترین خەستەخانەکانی پایتەختدا نوسراویکی پەسەمی چاوەروانیدەکات، کە فەرمانی گواستەوهیەتی بۆ جیگایەک لەو بەری فورات، قوول لە باشووری دووردا، بۆ جیگایەک ناوی «بنکە» سەرپەرشتی و پاراستنی تەندروستییه بۆ خۆڕئاوای فورات». بنکەیهک لە ناو ئاوەدانیهکی تۆزای ناو بیاباندا خەوتوو، بایەکی ساردی زستانە تێناڵاوه، بایەکی دکتۆر موسا لە شەوه هەرە ساردەکانی لەندەنیشدا هەستی پێتەکردووه... لەوێ فەرمانبەریکی پەشی گەورە، بە دەنگی سەرۆک خێلکی عەرەبی ناو بیابانەوه، لە ژووریکی داڕخواویدا پیشوازی لێدەکات و پێیدەلێت «غەم مەخۆ هاوێم، تۆ یەکەم

دکتۆر نیت له پایتهخت دوریان خستیتتهوه. فرمانهکه وایه بتهدم به
 مستهوسهفیکی تازه، که دهییت خۆت داییمه زرییت، له جیگایهکی بیناودایه،
 له شوینتیکدایه به ئوتومبیل چهند سهعاتیک لیڤهوه دوره، هیندهی
 شۆفیرهکه مان هاتهوه دهتتیرم، ئهوه له ههر کهس باشتر دهزانی دهکهوێته
 کوێوه... راستت دهوێت، جیگایهکه لهسهه نهخشه نییه، شوینتیکه هندی
 دهله بهدهویی و سهماچی قهههچ و ژنانی نێرخۆری سهحرا دروستیانکردوه.
 شوین نییه، عهزیزم شوین نییه، به ههر حال دکتۆر هیوادارم خۆش له
 جهانبان بگوزهرییت، ئهگه ئارهزوتان له کهیف بییت شوینتیک خراب
 نییه، تۆ کۆمۆنیستی وانیه؟ هاوڕیم له بهینی خۆماندا بییت، کۆمۆنیستهکانی
 ئهم ولاته کوشتهی ژن، ئهها دهردیکه پێدهچیت لهگهڵ کتیهکانی لینییدا
 چووبیتته خوینیانهوه، من جیگا که بۆ دکتۆریکی کۆمۆنیست به شوینتیک
 خراب نازانم. بمبوره ئاوا بهرهو پوو قسهدهکه، یهعنی چاوم له چاوتدایه و
 ههموو شتیک دهلیتم، بهلام من خۆم له حیزبدا بووم ئاگاداربووم شتهکان
 چون دهروات. کئ هیه له حیزبدا نهبوویت؟ بهلام بهرێز لهوهگهڕی، ئیشی
 ئیوه ئهوهیه جگه له دهرمان و پشکنین و تیمارکردنی ئاسایی کهمیک فیزی
 خۆپاراستنیشیان بکهن. دکتۆر دهزانیت خۆپاراستن چهند گرنگه؟». دکتۆر
 موسا که لهوه ماندووتره ئارهزووی هیچ گفتوگۆ قسهیهکی ههبییت،
 بیتهوهی وهلامی ئهوه پیاوه بداتهوه داوی لیدهکات بواریببات تا شۆفیرهکه
 دیتتهوه، لهبهه دهگای ژوورهکه له سالۆنهکدا له بهه یهکیک له
 پهنجهرهکاندا چاوهروانبکات. دکتۆر به خۆی و جانتایهکی چکولانهوه
 لهسهه کورسییهکی رهق دادهنیشیت و چهندین سهعات له پهنجهرهکهوه
 سهیری ئهوه ئاسمانه سووره دهکات که یهکیک له تابلۆکانی ئیدوارد مۆنشی
 بهیادا دههیتیتتهوه که پۆژیک له یهکیک له پێشانگا گهڕۆکهکاندا بینیبووی.
 بۆنیککی سهیریش که بۆنی ئالودهبوونی فوراته به گل و خۆل و بهردی
 دهیهها چیاوی دور، له جهستهی ههموو ئهوه نهخۆش و فرمانبهرا نه دیت

که بهردهوام خویان دهکەن به ژوورداو دهپۆنه دهئ. دکتۆر موسا ئه و پۆژه له بهر ئه و پهنجهرهیه دا بۆیه که مجار له هه موو ژیانیدا ههست به تهناهییه کی قوول و بیین دهکات، ههستدهکات هیچ شتیکی نییه بۆی بژی. هیچ یهک له که سوکاری خۆی ناسیت، ههستناکات هیچ یهک له هاوپی کچهکانیشی به قوولی و راستی خوشیانویستوه. که سیکێ نه بوو له دواي بگری، که سیکیش نه بوو ئه م هه سرهتی بۆ بخوات. پیشی وابوو تا ئه مپۆ چی ژیانیک له و شاره گه و رانه دا ژیاوه هه مووی به هه ده رپۆشستوه. ئه و دیمه نه ته لغ و غه مگینه ی ئاسمان وهک ئاوینه یه کی چکۆله بۆ ژیان و تهناهیی خۆی ده بینیت. ئیستاش ئه و ته چاوه پوانی ماشینی ک دهکات هه لیگری و بییات به ره و شوینیکی نادیار له و به ری فورات.

ئه و پیاویکی بیچاره نه بوو، سامانیکی هیند زۆری هه بوو به شی ئه وه ی ده کرد بیته وه ی کاربکات هه موو ژیا نی شادومان بژی. به لام دوا جار ده یو یست له و کۆدیتاچییه درنه نه رابکات که ولاتیان گۆرپیووه هه وزیکی گه ره ی خوین، له ده ست ئه و بیماناییه گه ره یه ی ژیا نیش هه لیبت که تاته و کاته قوول له گیزه نه کانیدا ونبوو بوو.

که ده مه و ئیواره یه کی درهنگ گه یشته ئه و ده فهره، له کۆمه له ده واریکی کۆچه ری و چه ند خانووییه کی داڕو خا و به و لاوه هیچی تری نه بی نی. ماله کان هه موو تاریک و رووت و چکۆلانه بوون، کچیکی مندال به لای تیکه وه پیشوازیکردو به ره و مالی خویان پیشیکه و ت. هیچ شتیکی له و گونده دا نه بوو، نه درهخت، نه شه قام، نه رو ناک، به لام له یه که م شه وه وه هه ستیکرد له و ئ دوو شت زۆر با و بهر بلاون، نه خو شی و ته نها یی. دکتۆر موسا ش سه رو کاریکی در یژی له گه ل هه ردوو کیاندا هه بوو. هه ر له یه که م شه وه وه هه ستیکرد ئه و ئه و زه مینه دی رین و ونه یه که ئه و له مندالییه وه بۆی ده گه ریت. پیده چیت زۆر زوو ئه و بریاره ی دا ییت له و ئ بژی، له ما وه یه کی کورتدا خانوویه کی چکۆلانه بۆ خۆی دروستدهکات، که

سال دواى سال نه خشه که ی و پرو به ره که ی ده گوریت، به لام هر له بناغی یه که مجارییه وه، بیر له و پرۆژه خه یالییه ده کاته وه که دهیه ویت زینده گی خوی بۆ ته رخانه کات. له یه که م پاچی بناغ که یه وه بیرى لای ئه وه یه چۆن بیکاته مۆزه خانه یه کی ناوازه و گه وه ره، به لام مۆزه خانه یه کی نهیتى، تا هر کاریکى هونه رى که له سه ر زه وى جیگایه کی ئه مین و سه لامه ت نادۆزیته وه له وى له و مۆزه خانه سهیره ی ئه ودا جیگای بیته وه. دکتۆر موسا له گه ل بناغی خانووه که دا، ده رگای سه ردا بیکی نهیتى داده مه زرینیت که جگه له خوی هیچ که سیکی دی ده روازه که ی نازانیت، له وه سه ریشه وه ئه و ده رگایه له ناو زنجیره یه ک ژوورى به نیتو یه کچو ودا به جۆریک ونده کات دۆزینه وه ی ئه سته م بیت. که بریارده دات له و ده فاره دووره دا بمینیته وه، سویندیش ده خوات تۆرپیکى گه وه ره و نهیتى دروستبکات که له مسه ره و سه رى ولاتا تابلۆ، په یکه رو کارى هونه رى بۆ کۆبکه نه وه. له شه ش مانگی یه که مى ئیشکرندیدا ته نیا بیر له هه نده سه ی ئالۆزى ئه و ماله ده کاته وه، دهیه ویت پتر له عیاده ی دکتۆریکی غه مگین بچیت که قه ده ر فرییدا وه ته باشوورى خۆرئاوا ی فوراته وه. چه ند ژووریک بۆ کتیبخانه یه کی گه وه ره جیده هیلیت، که پریانده کات له کتیبى بایۆلۆژى و پزشکی. هه فتانه سه فه رى پایته خت ده کات، سه فه رى به نده ره بچوکه کانی باشوور ده کات، هه ندیجار ده په ریته وه بۆ کویت و میرنشینه کانی لم و مروارى له پۆخی که ندا ودا. سه ره تا ته نیا جیهانی سه ره وه ی ماله که ی دروستده کات، ته نیا ژووره کان، پارپه وه کان، ژوورى پشکین، ژوورى خه وتنى نه خۆش، که له سه فه ره کانی ده گه ریته وه هه موو جاریک ژماره یه کی گه وه ره کتیبى هه مه رهنگی ئینگلیزی له گه ل خۆیدا ده هینیت. له رینگای ئه و ناسیا وانه وه که له پایته خت ده یانبینی، خه تیکى چکۆلانه ش دروستده کات له ویه کتیب و بلاوکه راوه ی کوردی بۆ دیت، که له بهر هر هویه ک بیت، دکتۆر حه زده کات ئه و زمانه به جۆریک فیربیت، بتوانیت تیکسته نهینیه کانی خوی پی بنوسیت. له و زه مانه دا

که کتیبی کوردی کالایه کی دهگمه نه، دکتور موسای بابک له و سه حرا دوورده دا سه دان کتیبی ناوازه و دهگمه نه کوده کاته وه که دواتر ده زانیت ئه و تاکه که سیکه توانیویتی بیانپاریزیت. ده بیت بلیم کتیب ئاره زووی هه ره گه و ره ی دکتور بابک نییه، ئه و هینده ی شیتی کاری شیوه کارو گوینگرتنه له موسیقا شهیدای کتیب نییه، که پیتیوایه هه ندیجار بۆ ماوه یه کی دریز مرؤف سه رقالد هکات و که م جاریش سوودیکی راسته قینه ی هه یه. له هه ر شت گرنگتر له دونیادا له لای کتیبی پزیشکی و بایۆلۆژی بوو، که له هه موو شتیکی تر قوولتر هه نده سه ی ئه م بوونه و هه ره ته نه یه شهیده که نه وه که ده توانیت له یه ککاتدا له بیابان و سه رشاخ و بنی زه ریاشدا هه لبکات. یه که مجار دالیا سیراجه دین پۆمانیکی پۆدیارد کیلینگی پیشکه شه ده کات و له و پوه حه ز له خویندنه وه ی پۆمان ده کات، پیشتر ئاره زوویه کی ئه وتوی نییه ئینگلیزییه که ی خوی له خویندنه وه ی تیکستی ئه ده بییدا خه سار بکات، دواتریش هه ر پای وایه، تاکه پۆمانی راسته قینه له میژووی مرؤفایه تیدا «ئه سلی ژانره کان» ی داروینه. به لام دکتور پایه کی ته وای جیاوازی له سه ر هونه ری شیوه کار هه بوو. تابلۆ شتیکی دیکه یه، یه که یه کی ته وایه تیه، مرؤف به ر له وه ی به عه قل چیژی بکات ده بیت به هه سه ته وه ره کانی دیکه ی هه لیبه نگی تیت. وه ک تیکستیش نییه هی دی هی دی و پارچه پارچه مرؤف له ماناکه ی نزیک بیته وه، به لکو هه مووی به یه کجار له پیشده مته دایه، جیهانی که هه موو دووری به راسته قینه و مه جازی به کانی پیکه وه له به رده م مرؤف دایه. هه ناسه یه کی هونه رمه نده که یه، شتی که به جی په نچه و جی پۆحی ئه وه وه راسته و خۆ دیته به رده ممان، هه موو تابلۆیه ک شتیکی ناوازه و یه ک دانه یه، هیچ کۆپییه ک شوینی تابلۆ راسته قینه که ناگریته وه، مرؤف ده توانیت شیعریک له یاده وریدا هه لگریت، چیرۆکیک ده ماو ده م بگوازیته وه، به لام تابلۆیه ک جگه له خوی هیچ جیگایه کی تری نییه بۆ ژیان، که فه وتا ئیدی دروست نابیتته وه. تابلۆ تاکه شتیکی هونه ریه که له ته نه یی و ناوازه بییدا

وهک ته‌نهایی و ناوازه‌یی مرۆف وایه. پاراستنی تابلۆیه‌ک وهک پاراستنی مرۆفیک وه‌هایه له کاره‌سات، پزگارکردنی په‌یکه‌ریک وهک پزگارکردنی ژیانیک وایه له مردن.

دکتۆر موسای بابەک دواى ته‌واوکردنی خانووه‌که‌ی، دواى دروستکردنی بۆ پینچاوپینچیکى ئالۆز له ژوورو کتیبخانه، له قاوشى نه‌خۆش و لابووری پشکین، له شوینی حه‌وانه‌وه‌و شوینی تایبه‌تى خۆی، له یه‌کێک له ژووره‌کاندا، له بن یه‌کێک له قه‌ره‌ویله‌کانه‌وه‌ ده‌رگایه‌کی تایبه‌تى ده‌کاته‌وه‌، ده‌رگایه‌ک به‌ره‌و مۆزه‌خانه‌ی خه‌ونه‌کانی ئه‌و ده‌چیت.

ئەو پۆژه که ده‌ستی منی گرت و به‌ره‌و ژووریکى تازەو نه‌ناسراو بردمى، هه‌شتا شتىكى ئه‌وتۆم له ئەندازه‌ی ئالۆزو پینچاوپینچى ئه‌و ماله نه‌ده‌زانی، ژووره‌کانی دی، له مالیکی خالی ده‌چوون که خاوه‌نه‌که‌ی دواى پاکردنه‌وه‌و پیکه‌ستنیکی وردو به سه‌لیقه جیه‌یه‌شتین، تابلینی خاوی‌ن و بریقه‌داربوون، بیده‌نگ و پوناک. ئەگه‌رچی زۆربه‌ی په‌نجه‌ره‌کان به په‌رده‌ی سه‌ی ئه‌ستور دا‌پۆشرا‌بوون، به‌لام تیشکیکی نه‌ینی له هه‌موو جیگایه‌ک بوو. بیده‌چوو ئه‌و ژوورانه له ده‌ره‌وه‌ی زه‌مه‌ن بن، هه‌چ جۆره ده‌نگیک له ده‌ره‌وه نه‌ ده‌گه‌یشته‌ ئه‌و... هه‌مینیه‌کی سه‌رسو‌ره‌ینه‌ر، بیده‌نگیه‌کی قوولتر له بیده‌نگی شه‌و له‌وئ بوو. هه‌موو شتیک له‌و ژوورانه‌دا سه‌ی بوو، له هه‌ندئ جیگادا ده‌یان قه‌ره‌ویله‌ی ئاماده‌م ده‌بینی، وهک ئه‌وه‌ی بۆ شه‌پیکى نادیار ئاماده‌کرا‌بن، بۆ کاره‌ساتیک که دکتۆر چاوه‌پوانیده‌کرد، ژوور له دواى ژوور، قاوشی خالی له دواى قاوشی خالی. وهک ئه‌وه‌بوو ئه‌و پیاوه سه‌له‌های سال خۆی بۆ کاره‌ساتیک ئاماده‌بکات و بیه‌ویت له‌ویوه له‌و قاوشانه‌وه دوا کو‌مه‌ک به مرۆفه‌کانی تر بکات.

ئەو پۆژه به‌ر له‌وه‌ی بمباته ئه‌و ژیر زه‌مینه‌وه، له‌سه‌ر کورسییه‌ک داینام و خۆشی به‌را‌به‌رم دانیشتم و پیتیگووتم «چه‌لاده‌تى کو‌تر، گو‌یگره، ئه‌وه‌ی ئیستا بۆ تۆی ده‌گه‌یرمه‌وه، شتىکی که‌م نییه، یارییه‌ک نییه‌ پیاوینکی

پیر لە گەل ژياندا بیکات، ئەو هی دەبیینی ت گەورەترین نەینی ژیانى منە. من تەنها لە بەر وەرزی و تیمارکردنى ئەم ئاڤرەتە بەستەزمانانە لەم زۆنگاو و سەحرایەدا خۆم و نەکردو، بەلکو لە بەرئەو هی ئەم جیگایە تەنیا جیگایە کە دەتوانم ئەم خەونەى تیا بەینمەدى. گویگرە کورپی بریندارم، من هەمیشە حەزم لە وینە و نیگار کردو، هەمیشە... بەلام شتیک کە وای لیکردم ئەم جیهانە دروستبکەم، ترس بوو لە مردن، ترس بوو لە و هیزە پەشەى دیکتاتۆرەکان لە مرقەدا زیندوویدە کە نەو، ئەو هیزەى هەموو شتیک لە ناوماندا دەرکۆزیت، لە هەستکردن بە خۆمانەو تە هەستکردن بە ئادەمیزادەکانى تر. خۆم ئەو هەم هەلبژارد لێرە بژیم، هەر ساتیک بمویستایە دەمتوانی بڕۆم، بەلام خۆم ئەم جیگا چەپەک و دوورەم هەلبژارد. ویستم لێرەو، لەم کونجەى دونیاو پوداوەکان ببینم. لە ساتیکدا هەستکرد ئیشى من تەنیا ئەو نییە نەهێلم بمرن، بەلکو ئیشى من ئەو نییە نەهێلم شتیک هەیه بکۆزیت. جەلادەت گەرداویکی تاریک هەیه زیان و جوانیمان لە گەل خۆیدا دەبات، یادگارییە کانمان، ئەرشیفە نەینییەکانى خۆشەویستیمان، ئەلبومە بچوکە کانمان، سندوقى تاریکی یادەوریمان، ئەو هی دەست و ئەو هی پۆحمان دروستیدەکات. جەلادەتى بریندارم، من لێرەو، لەم مالى جالجالۆکەى خۆمەو، لەم شوینەدا دەبایە وەک پیاویک کە لە گەردەلولویدا دەو هەستیت و هەولەدات هەندیک شت بگریته و کە با دەیانبات، وەک مەلەوانیک کە لە لافاویکی پەر لە زیردا دەستدەبات هەندى خشل پزگاریکات، ئاوهەا بوەستامایە و هەندى شتم پزگار بکرایە. هەموو خەلک تەنیا لە خەيالى پزگارکردنى خۆیاندا بوون. من دکتۆرەکانم بینی، تەماشای ژيان دەکەن با دەبیات و هیچ نالین. ئەندازیارەکانم بینی، کۆشکەکانیان دەپوخین و با پاشماوێکانیان دەبات و هیچ نالین، هەموو لە خەيالى پزگارکردنى خۆیاندا بوون. جەلادەتى کورپی من، ئەو پەشەبایە خەلکی فێردەکات تەنیا بیر

له خۆیان بکه نهوه، ته نیا فریای ئه وه بکه ون ژیا نی خۆیان پزگار بکه ن، کاتیکیان نه بی ت ده ستبه رن و هاو پیکانیان له ئاگر ده ربه یین، ئیشه جوانه کانی خۆیان پزگار بکه ن. من نوسه ره کانم بی نی، کتیه کانیان با ده بیات و بییاک ته ماشایان ده کرد. نیگار کیشه کانم بی نی، تابلوو په نگ و فلچه کانیان با ده بیات و ده وه ستن له با دا ته ماشایه ده کهن. که س نهیده توانی جگه له ژیا نی خۆی هیچی تر پزگار بکات، من هاتمه ئه م جیگا دووره، هاتمه ئه م کونجه که هه سته ده کم که متر له هه ر جیگایه ک گه ردا و ده یگری ته وه، لی ره دا له په شه با دا وه ستام، سه یرمکه، وه ک پیره میزدیکی په ککه وته و دکتۆریکی خه ره فا و ته ماشامه که، من بیست و پینج ساله به م بالا کورت و چاوه ماندووانه ی خۆمه وه وه ستاوم و شت ده گرمه وه، هه ناسه ی با بر دووی مرۆقه کان، خه یالی له ده ستچووی ئاده میزا د... جه لاده ت من لی ره دا وه ک پا وکه ری ک، وه ک تو په وانی ک که له با دا تو پی خۆی هه لده دات، تو پی خۆم هه لده دم و شت ده گرمه وه، وه ک خودایه کی چکۆلانه ی گری کی، ده سته کانم به با دا دریژ ده کم و نیگاری با بر دوو، میژووی کوژرا و ده گرمه وه، ئه وه ته نیا ریگا و شیوه ی شه ری منه له گه ل ژیا ندا، وه ک یه کێک له پشتی به ره یه کی دوورو دریژی جه نگه وه وه ستابی ت و ئه و شتانه له هه وادا بگری ته وه که له جه نگا وه ران ده رباز ده بی ت. ئا، جه لاده تی کو تر من پیره میزدیکی ئاوا شیتم... جه لاده تی کو تر، من گه وه ره ترین شی تی ئه م مه مله که ته م، بیست و پینج سال له مه وه بهر، هیشتا تو له دایک نه بوو بوویت، دوا ی کۆدی تای شو بات، من شتیکی ترسناکم به سه رهات... شتیکی ترسناک، ئه وه وای لی کردم بریا ربه دم ژیا نی خۆم بۆ شتی ک ته رخا نبه کم که که سی دی بی ری لی نه کردۆ ته وه، ئه وه منی کرد به م شی ته ی ئه مپۆ.»

دکتۆر موسای بابک هه موو ئه و چیرۆکه ی بۆ گێڕامه وه، له چرکه ساتی گر تیی ه وه تا ها تنی به ره و باشووری خۆر ئا وای فورات. با سی ئه و قوناغه جیا وازانه ی بۆ کردم که ئه م خانووه ی تیا دروست کردوه. له گه رمه ی

قەسە کردندا، هەستاو قەرەوێلە یەکی جولاندو سەری دەرگایەکی نەینی
 هەلدا یەو و گوتی «جەلادەتی کۆتر، جگە لە من و دالیا تا ئیستا هیچ
 مەخلوقێکی دی، نە چۆتە ئەودو و ئەو دەرگایەو، هیچ مەخلوقێکی تر... تۆ
 تەنھا کە سێکی دواي ئێمە پێدەخاتە ئەم مۆزەخانە یەو، باش گویم لێگرە،
 ئەو پۆزانە ی تیمارمە کردیت، منیش ئەو شەبەنگەم لە دەورت بینی،
 ئەو شەبەنگە ی کە دالیا سیراجە دین باسیدە کات. شەبەنگێک لە دەوری
 پێغەمبەرەن و پەيامهینه کانه. تۆ پۆحیکێ بۆ ئەو دەروستبوویت شتی گەورە
 بکەیت. کاتێک ئەو شەو دالیا سیراجە دین جێهێشتین و من و تۆ ماینەو،
 من و تۆ بە تەنیا، تۆ مردبوویت... مردبوویت، بەلام پۆحت لەو ی بوو،
 شتێک لە تۆ لە هەوادا بوو، شتێک ئەو گەردەلوولە تاریکە دەبووست
 بیبات و من نەمدەهێشت، شتێک پەشەبایەکی ترسناک لە گەل خۆیدا لرفی
 دەدا و من بەم دەستە پیرانەم وەک سێحربازێک شەرم لە گەلدا دەکرد. من
 توند بە ژیا تەو نوسام، دەمزانی ناییت بمریت. من لە میژە بۆ یەکیک
 دەگەریم کلیلی ئەم زەمینە ی بدەم. من پیرم، وا سەیرممکە، هەر کاتێک
 بمرم دەمرم، دەمەوێت یەکیک هەبێت لەدواي من کلیلی ئەم زەمینە ی لە
 لا بێت... کلیلی ئەم سەردابە ی کە خەزەنی نەینی ئەم مەملەکە تەیه، لێرەدا
 بەشیکی گەورە ی ئەم ولاتە خەوتوو... لێرەدا شتێک خەوتوو کە پۆژیک
 دەبێت بێتە دەری... تا ئەمڕۆ کە سێکم نەبینیووە بتوانم بیکەم بە پاسەوانی
 ئەم نەینییه، کە ئەو شەو تۆم بەو خۆینەو بینی، تیگەیشتم ئەو ی کە
 دەتوانیت نەینی ئەم مۆزەخانە یه پارێزیت، دەبێت یەکیک بیت خۆی مردنی
 بینیت و لە تاریکستانی مەرگەو گەرابیتەو، تەنیا ئەو کە سانه دەتوانن
 بین بە پاسەوانی ژیا ن کە مردنیا ن بینووە».

من تا ئەوکاتە بە دروستی نەمدەزانی دەشی ت چی لەو سەردابەدا
 بیت، دەشی ت ئەو پیرە چ نەینییه کی هەلگرتی ت، کە دەرگاکی کردووە من

سەردابیکی درێژ و ناکوژتام بینی، سەردابیکی یەکه‌مجار وا دەهاته بەر چاوم
بنی نییه، سەد مەتری یەکه‌می جیگایەکی تاریک بوو، شەو زەنگێکی هیند
ترسناک کە دەشیت هەموو کەسیکی نەشارەزا و هیچ نەدیده بە جۆریک
بەتوقینیت راستەوخۆ بگەرێتەووەو بیر لەو نەکاتەو بەردەوامییت. بەلام ئەو
دەروازە تاریک و خنکاوە هیچ نەبوو جگە لە دەرگایەکی تر بۆ ترساندن
و سەرلێتیکدان، کە دواجار دواى زیاد لەسەد مەتر دەرگایەکی ئاسن هاتە
بەردەممان و ئێمەى برده ناو گەورەترین گالێری ئەم مەملەکەتەو... لەویدا
من پێمخستە ئەو مۆزەخانە سەیرەو کە دکتۆر موسای بابەک بیست و
پێنج سال بە تەنیا کاری تیاکردبوو.

گەلەرییەکی گەورەبوو، لە هەزاران وینەو تابلۆ دروست بوو، لە
سەدان پەیکەری چکۆلەو نەخش و ھەلکۆلین و زەخرەفەى سەر تەختە.
لەسەدان کاری مینیۆتور و کۆلاج و گرافیک. سامانیکی بیژممار مەزنی کاری
ھونەریی کە دکتۆر لە ماوەی بیست و پێنج سالدا کوێکردبوونەو. کاتیک
چووینە ناو پاراوەکانەو دکتۆر بە سەر کەچەلکەییەو تەماشایکردم،
کەمیک ناویمیدی و غەم لە چاویدا بوو، بەلام بەشی ئەو نەبوو، ئەو
شادی و بەختەو ھەرییە نەینى و قوولەى ناو نیگای داپۆشیت. بە دەنگی
پیاویکی دوو دل گووتى: گوێگرە کوپم، ئەمە تەنیا دیاری منە، کە دەرم
ئەمە تەنیا شتیکی لە دوام جێدەمێنیت. هەزاران ھەزار تابلۆ، کاری ئەو
ھونەرمەندانە کە کەس نایانناسیت، سەیرکە ئەمانە بە ھەر ھۆیک بیت
نەیانئوانیو ھەکارەکانیان لە هیچ پێشانگایەکی ئەم دونیایەدا نیشانبدەن،
کاری ئەو ھونەرمەندانە کە کوژراون و دەبوو دواى خویان کارەکانیان
تورپدریت و بھوتیت، کاری ئەوانە جیگایەکیان نەبوو تابلۆکانى خویانى
تیا بپاریزن. لە ھەر جیگایەک تابلۆیک لە مەترسیدا بوو بیت من لەوێ
بووم. من خۆم نا... نا کوپم، من خۆم نا، من بە تەنیا نەمدەتوانی ئەم
ھەموو ژيانە بزگاربکەم... بەلى ژيان... من ھەمیشە ناوم ناو ژیان،

هه‌موو تابلۆیه‌ک شتیکی زیندوو، له پشت هه‌موو نیگارێکه‌وه پۆحیکی زیندوو وه‌ستاوه، یه‌کتیک هه‌ناسه‌ده‌دات، من گویم له هه‌ناسه‌کانیانه، سه‌یرکه‌ جه‌لاده‌ت، من سییه‌ری په‌نچه‌ غه‌مگینه‌کانیان ده‌بینم که تا ئیستا له‌سه‌ر ئه‌و وێنانه سه‌ماده‌کات. من خۆم نا، من به ته‌نیا چیم پێده‌کرا، به ته‌نیا نه‌ده‌گه‌یشتمه ئه‌م هه‌موو قوربانییه، جه‌لاده‌ت هیچ که‌س نییه به‌توانیته به فریای هه‌موو قوربانییه‌کان بکه‌ویت، هیچ که‌س نییه. به‌لام من هه‌میشه له پشت هه‌موو ریزه‌کانه‌وه، وه‌ک مایسترویه‌ک، وه‌ک ئه‌ندازیاریکی نه‌تی که له پشت دانانی هه‌موو خشتیکه‌وه‌یه له‌وێ بووم. من ئه‌و پیاوه‌بووم که به ته‌نیا ده‌مزانێ چی ده‌که‌م، چی رزگارده‌که‌م.

چاوی ده‌نوقاند و ده‌یگوت: من نه‌مه‌توانی هه‌موو شتیکی رزگاربکه‌م، نه‌مه‌توانی، ده‌مویست، به‌لام نه‌مه‌توانی... وه‌کو ئه‌وه‌یه وایه مه‌له‌وانیک خۆی بکات به ناو گۆمیکێ گه‌وره‌ی خوێندا که سه‌رتاپای پره له جه‌سته‌ی مرقۆی بریندار، پره له هه‌زاران هه‌زار ده‌ست که هه‌موویان هاواری بۆ ده‌بن، به‌لام ئه‌و ته‌نیا دوو ده‌ستی هه‌یه، ته‌نیا ده‌توانیته یه‌ک که‌س هه‌لگریت و رزگاریبکات. به‌لام من پۆچوومه ناو ئه‌و گۆمی خوێنه‌وه، من بیست و پێنج سه‌له به نه‌تی ده‌چمه ناو ئه‌و گۆمه‌وه و شتیکی رزگارده‌که‌م و دیمه‌ده‌ری، به‌لام له‌نیوان چوونی من و گه‌رانه‌وه‌مدا سه‌دان شت نوقمه‌بن و ده‌پۆن، سه‌دان ده‌موچاو، سه‌دان پۆج، سه‌دان هاوار، خوێناو قووتیانده‌داو که‌س نایانبینیته‌وه. من هه‌موو جارێک ده‌مکیشا به‌خۆمدا، ده‌مکیشا به‌سه‌ری خۆمدا و ده‌مگوت: ئه‌ی یاده‌وه‌ری مه‌لعون، شتیکی له‌خۆتا هه‌لگره، شتیکی هه‌لگره... به‌لام چی؟ کو‌ری بریندارم... چی؟ یاده‌وه‌ری ده‌توانیته چی هه‌لگریت؟ نا وامه‌زانه، من هه‌تێکی ئه‌فسانه‌ییم هه‌یه، من له ره‌شه‌بادا وه‌ستاوم و شته‌کان به‌سه‌ر سه‌رمدا ده‌فرن، دوور له ده‌ستم به‌ره‌و دونه‌ی ره‌شی یادچوونه‌وه ده‌پۆن.

دکتۆر ده‌ستی ده‌گرتم و به‌سه‌ر هه‌ندی له تابلۆکاندا ده‌یگیرام و

دهیگوت: «من ئەم حەشارگایەم دروستکرد، دوور لە دنیا، دوور لە هەر شتێک بۆ ئەوەی ئەو نیگارانه پزگار بکەم کە دەفەوتان، بەس خودا خۆی دەزانیت ئیشی وا چەندە سەختە، دەبوو لە هەموو شارێکدا تۆرپکی چکولانە و ئەینی دروستبکەم کە ئیشیان ئەوەبوو هونەرماندە ون و نادیارەکانم بۆ بدۆزنەوه، ئەوانە ی بێ هیچ دەنگە دەنگ و هەراو هوریا یەک، پۆحی خۆیان لە پەنگدا دەتوێننەوه، ئەوانە ی ناوی گەورە نین، بەلکو بە بێدەنگی ئێش دەکەن و دەپۆن. ژیان دەیانبات، بەلام ئەو چرکە ساتە ی تیایدا نیگار دەکێشن وەک زەمەنیکی نەمر دەوستیت و دەبیتە هاوڕینی ئەبەدییت. بمبۆرە جەلادەتی کۆتر، من قسەکەریکی باش نیم، لە بیرت نەچیت کۆرەم، دواجار من دکتۆرم، ئیشی من ئەوەیە ژیان پزگار بکەم، ژیان خۆی وەک ئەوەی هەیە، بێئەوهی مانای تەواوەتی خۆی وەرگر بیت. ئەوەی لای من گرنگە نەمردنی ئەو چرکە ساتانە یە... عومرمان دەروا... من بیست و پێنج سالە لێرەدام، زۆر سەفەر مکردو، بەلام هیچ کات نەمتوانیوە لە هەفتە یەک زیاتر ئەم شارە جێبەجێم. لەوانە یە... لەوانە یە تەعبیرم تەواو نەبیت، بەلام دەتوانم گوێ شل بکەم و ئەو هاوارە بیستم کە لە پشت پەنجە ی ئەم مەرقانە وه بوو. ئەو چرکە یە بێنم کە نایەویت بپروا، ئەو هەستە بیستم کە پێ دادەکو تیت و دە یەویت بێنم و تا ئە بە بژی. من دکتۆرم... ئەو هەستەم لە لەشی مەرقیشدا تاقیکردۆتەوه، وەک پۆحیک کە دەمریت، بەلام سەرسەختانە نایەویت بپروا، سەرسەختانە خۆی بە جەستە وه دەنوسینیت و ناپروا، وەک مردوویەک کە هیچ ئەندامیکی ئێشناکات، بەلام هێشتا هەر دەژی، هێزیک هەیە لە ناویدا خۆی بە هەواو ئاسمان و زەوییه وه دەنوسینیت، شتیک هەیە کە ناپروا، شتیک هەیە زیندوو و ناپروا. ئەم تابلۆیانەش هیچ نین جگە لە ئاوی ئە ی ئەو شتە، ئاوی ئە ی ئەو ساتانە ی مەرق بە ئەبەدییتە وه دەبەستنه وه، مەرق دە یەویت زەمەن رابگریت و نەهیلێت بپروا، چرکە یەکی قوول و بیسنووری

پۆخله بهریک، چرکه یهک له وانهیه هه موو هاواری کۆبووه وهی ناو پۆحمانی
تیابیت، هه موو توپه بوونی که له که بووی ژیا نمان، یاخود هه موو هه ستمان
به جوانی، هه موو قوولبوونه وه مان له وجوددا. له وانهیه کاریکی بهرز
نهییت، به لام سینه ریکی تیدایه که سینه ری ئه وه وه لای مرۆقه که لیڤه دا
بمی نیتیه وه بژی».

هه زاران تابلۆ بوون، زۆریان بیتا و بوون، له قوناغی زه مه نی جیا واز
جیا وازدا ها تبه و نه ئه و ژیر زه مه نه نه یته. هه ندیکیان چیرۆکی تابلۆکان
و هه نه رمه نه ده کانی له گه لدا بوو، هه ندیکیشیان بیتا و زانیاری له وێ
هه لواسرا بوون. هه ندیک له تابلۆکان کاری هه نه رمه نه دی ناسرا و بوون،
هه ندیکیشیان به فلچه و ده ست و په نجه ی هه نه دی که سی نه ناس
کیشرا بوون. به گشتی هه نه ری که سانیک بوون له ژیره وه میژووی نه یی
ئه م مه له که ته یان نو سیبو وه. تابلۆی که سانیک له زین ده نه کاند مر دبوون،
که سانیک یه کجار شتیکی قه شه نه گیان نیگار کرد بوو و ئیدی نه گه را بوونه وه
سه ر ره سم، چه نه ده ها تابلۆ که وینه ی غه مگینی ئه و نیگار کیشانه بوو
که هه ولیاندا بوو ژیا نی خۆیان و میژووی ولاته که یان له پۆرت ریتی کدا
کو رتبه که نه وه. تابلۆی که سانیک له مه ری خۆ ره لاته وه بۆ ئه وه سه ری
خۆ ره لات گه را بوون و هه موو شتیکیان تۆمار کرد بوو، نیگاری مه یدانه کانی
کار، نیگاری ده ستگیره کانی بازا، خانمی پۆشته و په رداخی ناو باله خانه
به رزه کان، ژنا نی سه ر کانی و ئا، هه ژارا نی سه ر شۆسته کان. له شو ی نیتیدا
سه دان تابلۆم بی نی که له به ره کانی جه نگدا کیشرا بوون، نیگار سا زه کانیان
له هی رش و په لاماره کاند کو ژرا بوون و تابلۆکان به ته پو تو زی جه نگه وه
ما بوونه وه. هه ندیکیان هی لکاری ئه وانه بوو که له ژووری خنکان و سیداره دا
خه وه نه کانی خۆیان نیگار کرد بوو، په نگی ئه و سا تانه یان نیگار کرد بوو
که ده که وه نه نیوان مانه وه مر دنه وه. هه ندیک له تابلۆکان له سه ردا به
تاریکه کانی ئه شه که نه وه ها تبه وون به ده ست و په نجه ی خو یناوی، به

ترسی مردنه‌وه دروستکراپوون، پرپوون له شفره‌ی نه‌یتی که ته‌نیا جه‌سته‌ی ئه‌وانه تیتیانده‌گات که به هه‌مان کوچه‌دا گوزه‌ریانکردوه. له سوچینکا هه‌ندیک نیکاری ئه‌فسه‌ریکی غه‌مگینم بینی له خوینی سه‌ربازانی کوژراوی گوردانه‌که‌ی خۆی دروستیکردبوون، له خوینی هه‌ر سه‌ربازه‌و نیکاریکی کیشابوو، له خواریشه‌وه ناوی خۆی و سه‌ربازه‌که‌ی نوسیوو. له جیگایه‌کی دیکه‌دا تابلۆکانی جه‌لادیکم بینی له خوینی قوربانیه‌کانی وینه‌ی مانگ و پۆژ و ئه‌ستیره‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی دروستکردبوو، وینه‌ی گولی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی سوور. تابلۆی دره‌ختم بینی که سه‌دان ئه‌هریمه‌نی چکۆلانه له‌سه‌ری هیلانه‌یان کردوه، مانگ به برینداری له‌سه‌ر بالی کوتریک، ئه‌ستیره‌ له‌ سینه‌ی خنکاوی مندالینکا که له‌سه‌ر فهرشیکی سپی پالکه‌وتوو، خۆری کوژراو له‌ سه‌ر که‌شتیه‌کی کۆن، فریشه‌ی هه‌لواسراو به‌عه‌مودی ئه‌له‌کتریکی شاری سه‌یرو پر ته‌پوتۆزدا، ره‌شه‌با که هه‌زاران گولی زیرین له‌گه‌ل خویدا ده‌بات، شه‌پۆل که ده‌ریاوانه‌کانی خستۆته سه‌ر ده‌ستی خۆی و به‌ره‌و مه‌له‌کووت هه‌لیانده‌دات، کومه‌لیک ده‌ستی برێدراو بیتساحیب به‌ خوینه‌وه له‌ سه‌ر میزیک کتیبیک هه‌لده‌نه‌وه، بالدار که ناو زگیان پر به‌ له‌ موستیه‌، پۆرتریتی خانمیک ئیجگار جوان به‌ ناوی «له‌یلای نیلۆفه‌ر» هه‌وه که له‌ پشتیه‌وه جیگایه‌ک وه‌ک که‌مپی په‌ناهه‌ندان بیت دیاربوو، که‌رویشکی سه‌ربرێدراو و دانراو له‌ ناو کومه‌لیک کتیبیدا، دوو مرۆفی بالدار له‌ هه‌وادا سیمه‌ریک سه‌رده‌پرن، مۆمایه‌ک له‌ ناو کومه‌لیک ژنی سه‌پپۆشدا وه‌ستاو و ته‌ماشای بولبولیک ده‌کات، باغه‌یه‌ک پر به‌ له‌ پلنگی شوشه‌... هه‌زاران تابلۆ بوو، نه‌ده‌کرا هه‌مووی ته‌ماشابکه‌یت، به‌لام وه‌ک مه‌ستیک به‌ شه‌قامی شاریکی خه‌یالیدا بروات بیتاگای خۆم تابلۆکانم سه‌یرده‌کرد. سه‌یری نیکاره‌کانی که‌چیکم کرد که دواي ئازادبوونی له‌ زیندان وینه‌ی ئه‌و پیاوانه‌ی کیشابوو که لاقه‌یانکردبوو، زنجیره‌ په‌سمی مندالیک که له‌ مندالییه‌کی زوووه‌وه ته‌نیا هه‌وری په‌سمکردوه هه‌چی تر، هه‌ورو

هیچی تر.

که له ریه کی نهیتى و سهیربوو، پرپوو له سوچ و پیچ، هه رگیز
تینه ده که یشتی که ی و له کویدا ته واو ده بیت. هه موو نیگار یک ده یوه ستانی، له
هه ندی جیگادا موسای بابەک توند ده ستی ده گو شیم بۆئه وه ی بتوانم خۆم
بگرم و بهرده وامبم، له بهرده م زۆریه ی تابلۆکاندا ده مویست ده ستبکه م به
گریان. به لام تابلۆکان له وه زۆرتربوون مرووف بتوانیت له پوژیک یان له
ههفته یه کدا ته ماشایان بکات، دوا جار موسای بابەک ده بیرده بهرده م تابلۆ
مۆسیقاریک، که له سه ر به ستیکی سهوز وه ستاو وه له پشت وه شاریکی
سپی دیاره، شاریک هه موو شتیکی سپیه، شاریکی گه وره که پوخساری
به هه شتیکی هیمنی هیه، موسیقاره که ش جلیکی سپی له بهردایه سه ری
به جوړیکی نا ئاسایی به لای راستدا لار کردۆته وه به هیمنی که مانچه یه کی
خۆ له میشی لیده دات، له سه ریشیه وه کومه لیک بالنده ی سپی ده فرن. له
پشتیشه وه ئاسۆیه کی ئه رخه وانى هیه، که پتر له پهنگی کوتایى دونیا
ده چیت. موسای بابەک ده یگوت: ئه م تابلۆیه، جوانترین تابلۆیه که من له
ژیانمدا دبیتم. جوانترین کاریکه من دبیتم، ئه فسو نیکی تیدایه، جه لاده ت
من له هیچ تابلۆیه کی تری دونیادا نه مبینوه. هاواریکی تیدایه بانگمه دکات...
جه لاده تی کوتر، گویم لیه بانگمه دکات، شهو پوژ... شهو و پوژ... زۆرجار
دیم و که مانچه که م ده هیم و به رابه ری داده نیشم و موسیقا لیده ده م،
سه یرمه که جه لاده تی کوتر، هه سته ده که م بانگمه دکات، به لام به ره و کوئ
نازانم. هه سته ده که م که که مانچه لیده ده م، ئه ویش له که لمدا موسیقا لیده دات،
هه موو ژیر زه مینه که پرده بیت له ئاواز، پرده بیت له دهنگی موسیقایه کی
ناسمانی.

ئه وه یه که مجاربوو ببیستم که دکتور بابەک ده توانیت موسیقاش
لیدات، من ده ستم خسته سه رشانی و گووتم: تابلۆیه کی جوانه، که ر
شیوه کاربوو مایه عومری خۆم ده دا، به مه رجیک بیمه خاوه نی تابلۆیه کی

ئاوها. بەسە مرقوف نیگارێکی وابکات و بمریت.

هەردوو دەستی خستبوو پشیتییهوه، چاوی کزکردبوو خۆی
کەمەکیک بۆ پیشەوه چەماندبوووه و تەماشای وێنەکی دەکرد و
دەیکووت: جەلادەتی کۆتر، من چیرۆکیکی درێژم لەگەڵ ئەم تابلۆیەدا
هەیە. هەندێجار وا هەستدەکەم ئەم وێنە نەیتنی هەرە گەورەیی ژيانمە.
لە ژنیکم کچی مێردەکی بازاری تابلۆ گۆلی هەبوو، کابرا لە پێکەوتیکی
ئوتۆمبیلدا مەردبوو، ژنەکی هێچی لە سەر تابلۆکان نەدەزانی هێچ، بەلام
من سالانیکی زۆر دواي نەیتنی ئەم تابلۆیە کەوتم، کچی ئەو پیاویم لە
شاریکدا دۆزییەوه لە باکوور، شووی بە ئەفسەریکی گاردی کۆماریی
کردبوو، بە نەیتنی دووجار بینیم، لە ترسی مێردەکی نەیدەویرا زۆر
خەلکی غەریب ببینیت، بەلام من دووجار بینیم، دووجار... هەموو تابلۆکانم
نیشاندا. زۆر شتی لەسەر نیگارەکان دەزانی، کە ئەو وێنەیی بینی، داواي
لیکردم بیدەمەوه، هەستمکرد ئەویش پەیوەندییەکی پۆچی سەیری لەگەڵ
ئەو تابلۆیەدا هەبوو، من هەر ئەوکات لە خۆم پرسى، دەبیت چ سیحریک
لەم تابلۆیەدا بێت کە خانمێکی واش سەرسامدەکات؟ ئەویش تەواو
نەیدەزانی کێ خاوەنی ئەو تابلۆیەیه، دەیکووت لە ناو ژمارەیهکی زۆر
تابلۆدا بوو کە باوکی لە بازارگانیکی ئێرانی کپیووتەوه، بەلام زۆربەي
تابلۆکان بێتاو بوون. ئەوکات نەیدەتوانی زۆر یارمەتیم بدات، بەلام من تکام
لیکرد ناوێشانى ئەو بازارگانه ئێرانییەم بۆ بنیتریت، دواي سالیکی کچیک
ئێوارەیهکی درەنگ لە دەرگايدام، خانمێکی پەشپۆشی لەچک بەسەربوو،
وێک ئەوێ بە کاریکی زۆر گرنگ و نەیتنی ھاتبیت، لەدەرگاگەوه بە خێرای
نامەیهکی دامی و پۆشت، من دواي کەوتم بەلام نەمگرت، وێک ئەوێ
تاریکی قووتیبەدات، یاخود لە هەوادا بتوێتەوه. نامەیهکی چکۆلانی بوو، بە
دەستوخەتیکي جوان نوسرابوو، لەودیو خەتەکانییهوه هەستم بە حەسرەتی
زەمانیکی بەباچوو دەکرد، ناوێشانى بازارگانیکی فەرشی و شتی ئەتتیک و

تابلۆی بۆ نویسیبووم به ناوی «کیومه‌رسی یه‌زدانی خورهم» دانیشتیوی ئەسفەهان. دیاره‌گەشتن به ئەسفەهان ئاسان نەبوو، بەلام بەو‌دا من تو‌ریکی گەورە‌ی هاو‌پێ و ناسیاوم هە‌یه، که لە‌مسەرەو سە‌ری زە‌وییه‌وه په‌یوه‌ندییان پێ‌وه‌ده‌که‌م، هەر هە‌مان شە‌و نامە‌یه‌کم نویسی و به‌ پێ‌گای ئە‌وروپادا ره‌وانه‌ی ئێ‌زانم کرد، هە‌لبە‌ت نامە‌که‌م له‌ له‌نده‌نه‌وه گه‌پایه‌وه و گە‌شت به ئە‌سفە‌هان. کیومه‌رسی یه‌زدانی خو‌رهم با‌زرگانی تابلۆی گران و بۆ‌ماوه‌ی کۆ‌ن بوو، ده‌یان تابلۆی جیهانی گرانگ به‌ ژێ‌ر ده‌ستیدا پۆ‌شیتبوون. ئە‌وه‌ی سه‌یره ئە‌وه‌یه که هاو‌پێ ئێ‌زانییه‌کانم دوایی پێ‌یان گووتم که کیومه‌رس له‌سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی بیست‌دا و له‌ قونا‌غی جه‌نگی جیهانی دووهم که له‌ فه‌ره‌نگستان دێ‌ته‌وه ده‌ست‌ده‌اته ئە‌و کاره‌و کومه‌لیک شاکاری گه‌وره له‌ ئاگری جه‌نگی جیهانی پ‌زگاردە‌کات و دواتر له‌ زه‌مانی موسه‌ده‌قدا ده‌کوژ‌رێت. وه‌ک بیستم ئە‌و به‌شیک بووه له‌ تو‌ریکی جیهانی گه‌وره که له‌ نێ‌وان ئە‌وروپاو ئو‌ست‌رالیادا ئە‌و جو‌ره کارانه‌یان ده‌کرد. به‌لام ئە‌وه‌ی عه‌جیبه و هەر‌گیز تێ‌ناگه‌م ئە‌وه‌یه دوای پ‌تر له‌ سالی‌ک، به‌ چیا‌کاندا، له‌ پێ‌گای قا‌چاغ‌چییه‌که‌وه که به‌ شاخ و پ‌ووباره‌کاندا باره‌کانی خۆی ده‌گه‌یانده هه‌موو شو‌ی‌نێکی خۆ‌ره‌لات، ئە‌و پیا‌وه کو‌ژراوه نامە‌یه‌کی بۆ‌نارد، با‌س له‌وه ده‌کات ئە‌وه جوان‌ترین تابلۆ بووه له‌ هه‌موو ژیا‌نیدا بێ‌نیی‌تی، ناو‌نیشانی شه‌قامی‌کی کۆ‌ن و کوچه‌یه‌کی دامی له‌ پایته‌خت، که گوا‌یه ئە‌و ده‌سال له‌ مه‌وبه‌ر ئە‌و تابلۆیه‌ی له‌ کچی‌کی نی‌گارکێش ک‌ریه‌ته‌وه که ناوی «سه‌لوا ط‌حان» ه. خ‌ودایه، من که ئە‌و ناوهم بێ‌نی شیت‌بووم، جه‌لاده‌تی کو‌تر، من ئە‌و که‌م ده‌ناسی، ئە‌و که‌چه هاو‌پێم بوو، به‌رله‌وه‌ی کو‌دی‌تا‌چییه‌کانی شو‌بات ئە‌تکیکه‌ن و بیکو‌ژن، هاو‌پێی من بوو، ده‌بوو بێ‌ین به‌ دوو دۆ‌ستی نزیک، له‌و ساته‌وه‌ی بێ‌نیبووم خۆ‌شم‌ده‌ویست، ئە‌ویش له‌گه‌ل مندا خۆ‌ش‌حال دیار‌بوو، ده‌م‌زانی ره‌سم‌ده‌کات، به‌لام هێ‌چ ئێ‌شیکیم نه‌بێ‌نیو... که کو‌ژرا له‌ سه‌ره‌تای دۆ‌ستایه‌تییه‌که‌دا‌بووین که ده‌شیا به

عه‌شقیکی گه‌وره و ئاسمانی دوااییه‌تابیه، نا نه‌ده‌کرا ئه‌و کچه‌خاوه‌نی
 ئه‌و تابلویه‌ بیت، ئه‌و کچه‌چه‌ندین سال له‌وه‌به‌ر مردبوو، سه‌لوا طحان
 که له‌ سه‌ر هه‌مان شه‌قام، له‌ هه‌مان کوچه، له‌ هه‌مان مالداه‌ژیا نه‌ده‌شیا
 دوا‌ی ده‌سال له‌ مردنی له‌ هه‌مان مالداه، له‌ هه‌مان کوچه‌دا کیومه‌رسی
 یه‌زدانی خوهره‌می بینیییت. من ئه‌و پۆژه‌ی نامه‌که‌ی کیومه‌رسی یه‌زدانی
 خوهره‌م پنگه‌یشیت، هه‌ر هه‌مان پۆژ که‌پامه‌وه‌ بۆ کوچه‌کانی ئه‌و شاره،
 جه‌لاده‌تی کۆتر له‌و پۆژه‌وه‌ تا ئه‌م‌رۆ دنیا ته‌لیسمیکی گه‌وره‌یه‌ له‌
 به‌رچاوم. له‌ هه‌مان پۆژدا چوومه‌وه‌ هه‌مان کوچه‌و سه‌ر هه‌مان مال، هیچ
 که‌س هه‌والی «سه‌لوا طحان» ی نه‌ده‌زانی. پیره‌کان ئه‌وه‌یان له‌ یادبوو،
 پۆژیک له‌ پۆژان کچیک له‌و کوچه‌یه‌دا بووه‌ که‌ کۆدیتاچییه‌کانی سالی
 شه‌ست و سی کۆشتوویانه. ئه‌و زه‌مانه‌ی کیومه‌رسی یه‌زدانی خوهره‌م
 باسیده‌کات، نا‌کریت سه‌لوا طحان له‌و‌ی بووییت، چونکه‌ ئه‌وکات ئه‌و ماله
 خیزانی پۆژنامه‌فرۆشیکی تیا ده‌ژیا. ئه‌سته‌م بوو... به‌لام گه‌ر واش نییه،
 کیومه‌رسی یه‌زدانی خوهره‌م چۆن سه‌لوا طحان ده‌ناسییت؟ چۆن ژماره‌ی
 شه‌قام و کوچه‌که‌یان ده‌زانیت که‌ پتر له‌ بیست سال له‌ مه‌به‌ر تیا ژیاوه‌...
 چۆن؟ ئه‌وه‌ شته‌کانی ده‌یانجار لای من قورسترو ته‌لیسماویتر کرد. له‌و
 کاته‌وه‌ ئیدی من له‌ بازنه‌یه‌کی خامۆش و ته‌لیسماوی و ئالۆزدا ده‌سوهریمه‌وه،
 ده‌پرسم؛ ئایا ده‌شیت ئه‌و تابلویه، شفره‌یه‌ک یاخود نامه‌یه‌ک بیت که‌ له‌
 ئه‌به‌دیه‌ته‌وه‌ بۆ من هاتیییت؟ ده‌پرسم، ئه‌و خانمه‌ ک‌ی بوو ئیواره‌یه‌کی
 دره‌نگ ئه‌و ناو‌نیشانه‌ی بۆ ه‌یتام؟ بۆ ده‌موچاوی خۆی پ‌نچابوو؟ بۆ له‌
 تاریکییدا ون‌بوو؟ ئه‌سف‌ه‌هان ک‌وئیه‌؟ ئاخ‌و ئه‌وه‌ ناو‌نیشانی شاریکی خ‌یالی
 تر نییه، ده‌شیت جی‌گایه‌کی نه‌ینی تر نه‌بیت که‌ شاره‌کان و م‌رۆقه‌کان تیایدا
 به‌یه‌کده‌گه‌ن؟ ده‌شیت شاریکی تر نه‌بیت که‌ پ‌ابورد‌وی هه‌موو شاره‌کانی
 دنیا پ‌نکه‌وه‌ ک‌وده‌کاته‌وه‌؟ ده‌شیت ئه‌م تابلویه له‌ بنه‌رتدا ئاماژه‌نه‌بیت
 بۆ سوهریکی سه‌یری ه‌ونه‌ر که‌ هه‌موومان له‌ده‌ره‌وه‌ی شوین و کاته

ئاساییەکان پێکەوه گریڤدەداتەوه؟ من گەرپامەوه بەر قاپی ئەو ژنەش که خیزانی ئەفسەریکی گاردی کۆماریی بوو، ئەو ئاگاداری هیچ نەبوو، ئەو یەکجار ناو و ناونیشانی ئەو بازرگانه ئێرانییە و نکردهبوو. کهواتە کێ ناونیشانی کیومەرسی بۆ من نارد؟ کێیە دەیهوێت من بە خەتیکدا بیات که من و سەلواو ئەم تابلۆیە پێکەوه کۆدەکاتەوه؟ بەلام جەلادەت سەیرترین شت ناوی تابلۆکەیه، سەیرترین شت ناوێکەیهتی... تۆ کهمیک بوەستە، کهمیک بوەستە.

دکتۆر موسا تابلۆکە ی داگرت و پشتەکە ی نیشاندام، بە خەتیک ی سپی ئیجگار جوان نوسرابوو «شاری مۆسیقارە سپییەکان».

ئەو یەکهەمین جار بوو من ئەو ناوێ بپیستم. هەر لەگەڵ بیستنی ناوێکەیدا هەستمکرد، شتیک هەیه توند بەرەو لای ئەو تابلۆیە پامدەکێشیت، شتیک وەک موچرکیکی نەینی بەگیاندا تێدەپەریت و وەک دەستیکی نادیار من بەرەو ناو ئەو نیگارە دەبات.

* * *

ئارەزووی جێهێشتنی ئەو شارە لە مندا لە هەر شت بەهێزتربوو، ئەو شەوێش که لەو مۆزەخانە سێحراوییه هاتمەدەرێ، هێشتا خولیای پاكردن و گەرانهوه بۆ کوردستان لەناومدا بە جۆریک بەهێزبوو، دەمتوانی هەمان شەو ئەو سنوورانە بشکێنم و بپیشوو خۆم بگەینمەوه باکوور، تەنیا شتیک دەیترساندم ئەو برێانەم بوو که سەر سەختانە نەیاندهوێست ساپژین. لە پوژانی دواتردا پەيوه‌ندییه‌کی هاو‌پێ‌یانە‌ترم لەگەڵ دکتۆر موسادا بەست. زۆربە ی کات نەدەبایە خۆم زۆر دەرێخەم، لە ژووریکی پشتەوه‌دا خەریکی ئەو دیوانە شیعرانەبووم که موسای بابەک دەیدامی

بیانخوینمه‌وه. ئەو بەیانیان دەچوو بۆ گەشتە پۆژانەکانی خۆی، منیش لە کتێبخانەکەی ئەودا دادەنیشتم و دەمخویندەوه. لەو ماوەیەدا دالیا سیراجەدین دووجار بە کورتی سەردانی کردم، من هەردوو جارەکە پێمگوت «دەمەوێت بپرۆم، دەمەوێت لەم شارە دەرچم». دالیا دووجار حیکایەتی ئەو شارە ئاوێنەییانەی بۆ دروستکردم کە ئێمە تیا ونبووین. ئەو پای وابوو کە تەنیا یەک ڕێگا هەیە بۆ دەرچوون لەو شارە، یەک راستە جادە هەیە کە لەمسەری دونیاو دەیت و تا ئەوسەری دەپوات، ئەو تاکە ڕێگایەکە مەرۆف بتوانێت پیا بپوات. لەو بەدەر مەرۆف تووشی تورپکی ترسناک لە شاری ئاوێنەیی دەبێت، کە هەرگیز لێی دەرناچێت، شار کە سەرابی شارە. بە ڕێگا پێچاوپێچەکانیدا دەپۆیت و هەمیشە دیتەوه هەمان شوێن، بە ناو دەیان بازنەیی داخراودا دەپۆیت، کە دووجار دەتھێنەوه سەر هەمان پنت، دالیا دەیگێڕایەوه و دەیگوت: کە دەپۆیت پووبەپرووی ڕۆشنایی دەیه‌ها شاری خەيالی دەبیتەوه، دەیه‌ها شار کە پێتوایە شاری دیکەن، بەلام هەر کاتێک دواي ڕۆشناییان کەوتیت بۆت دەرەکەوێت کە تۆ دووبارە گەراویتەوه هەمان شارو هەمان جێگا کە تیاپوویت، چونکە ئەم شارە لە راستیدا هیچ نییە جگە لە زەوییه‌کی خەيالی، زەوییه‌ک لە هیچ جێگایه‌کی دیکەي دونیا ناچێت. ئەم شارە هیچ نییە جگە لە خەونی شارەکانی تر، لە فەنتازیای جیگاکانی تر. شارێکە لە نەستی زەمین و ناڤاگای جیگاکانی تر دروستبووه، سروشتی قەلایه‌کی هەیە کە هیچ کەس ناتوانێت بەبێ پاسەوان بچیتە ناوی و بەبێ پاسەوان لێی بێتەدەرئ، وەک چۆن هیچ خەونێک ناتوانێت بەپێچاوهدیتری و کۆنترۆل بێتە دەرئ، هیچ کەسیش ناتوانێت بێگۆڕان و کۆنترۆلیکی توند بێتە ژووری و بپواتە دەرئ. بەلام لە ناوه‌وه ئەم قەلایە پڕە لە وێنەي خەيالی، جۆره یاسایه‌کی تر حوکمیدەکات، ئاوێنەي ئاره‌زوویه‌کی گەوره‌یه‌ کە بە جۆریکی زنجیره‌یی سیپه‌ری خۆی دروستدەکات، ریزیک دووبارەبوونه‌وي ناکۆتا لە ناو یەکدا

دروستدهکات. جیگایهک ئەم ڕاسته شهقامه نه‌بێت که له‌و سه‌ری جیهانه‌وه دیت و به‌ره‌و ئەوسه‌ری جیهان ده‌ڕوات، بۆ په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل جیگاکانی تر دا ڕیگایه‌کی دیکه‌ی نییه‌، له‌ به‌رئێوه مه‌ودایه‌کی خه‌یالی و دوورییه‌کی ئاوێته‌یی و قوولاییه‌کی وه‌همی بۆ خۆی دروستکردوه، به‌وه‌ی تا ناگۆتا له‌ ناو خۆیدا دووباره‌ده‌بێته‌وه. گه‌ر مرۆف ده‌یه‌وێت بێته‌ ئێره یاخود ب‌ڕوات ته‌نیا ده‌توانێت دوا‌ی کۆنترۆڵیکی توندو نائاسایی ده‌ربازیبێت. وه‌ک چۆن هیچ شتیک له‌ نااگاوه بێ پرسی هه‌ست نایه‌ته ده‌ری، هه‌ست ته‌نیا ڕیگا‌و دوا‌هه‌مین ڕیگایه که بوا‌ری ئەو ده‌ربازبوونه ده‌دات، هیچ شتیکیش له‌م شاره به‌بێ تێپه‌ڕین له‌و خاله زۆرو زه‌به‌ندانه‌ی پشکنین له‌سه‌ر ڕیگا نایه‌ته زووری، ئەو خالانه‌ی له‌ هه‌موو چه‌ند سه‌د مه‌تری‌کدا جا‌ریک دووباره‌ده‌بنه‌وه و هیچ مه‌خلوقیکی گومان لێکراو ناتوانێت بیانب‌ریته... هه‌موو شوناسنامه‌کانت لێدا‌واده‌که‌ن، جه‌سته‌ت ده‌پشکنن، زمانت تاقیده‌که‌نه‌وه، لێته‌په‌رسن بۆ له‌ سو‌پا نیت، به‌چ ب‌پا‌ریک له‌ خزمه‌ت چوویه ده‌ری، له‌ چ وه‌حده‌یه‌ک بو‌وێت، ئامیره‌که‌تان کێ بوو، له‌ کو‌ی هاتو‌وێت، ده‌جیت بۆ کو‌ی، کێ ده‌ناسیت، لای کێ بو‌وێت؟ جه‌لاده‌تی کۆتر تۆ له‌ هیچ یه‌ک له‌و تاقیکردنه‌وانه‌دا ده‌رنا‌جیت، تۆ وه‌ک غه‌ریبه‌یه‌ک که شاره‌زای ئەم خاک و سه‌حراو زه‌مینه نیت، زمانی ئەم ناو‌چانه نازانیت، هیچ شوناسنامه‌یه‌کت پێ نییه‌، له‌ خه‌لکی ئەم ده‌قه‌ره نا‌جیت، ناتوانیت به‌ ڕاستی وه‌لامی پاسه‌وانه‌کان بده‌یته‌وه. ئەمه له‌ کاتیکدا ئەوان هه‌موو گومان لێکراویک گلده‌دنه‌وه، به‌دوا‌ی ئەوانه‌دا ده‌چن، که پێیانده‌لێن: خێوه‌کانی سه‌حرا. ئەوان به‌دوا‌ی ئەوانه‌دا ده‌گه‌ڕێن که به‌شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان ده‌رگایه‌کیان بۆ ده‌کرێته‌وه و له‌ گۆره‌کانی خۆیان هه‌لدێن، ده‌توانن ئەو له‌می سه‌ر سنگی خۆیان لابه‌ن و هه‌سته‌وه‌و به‌زه‌ویدا ئاواره‌بن. چه‌ندین سا‌له شه‌و له‌ دوا‌ی شه‌و له‌و بیابان و زۆنگا‌وانه‌ی پشت ئەم زه‌مینه‌وه ئەوان خه‌لک له‌ باشوور و باکووره‌وه ده‌هێنن و له‌و خا‌کانه‌دا ده‌نێژن، گۆ‌ری گه‌وره گه‌وره‌یان بۆ دروستده‌که‌ن،

ئۆقیانوسی مەزن و بیگەنار لە ئیسک و پروسک، هەندێجار بە زیندوویی و هەندێجار بە مردوویی دەیانکەن بە ژێر لەمەو. ئەو بەدەویی و خێلکییە ونبووانە ی پێیان دەکەویتە سەر ئەو گۆرانی گۆییان لە هاواری مردووکان بوو لە ژێر زەوییهو دەنرکێن، هەندێ لەو سەربازانە ی دینە ئەم شارە، چیرۆکی ئەو تارماییە بریندارانە دەگێرێنەو کە وێل بە شەقام و پێگاوی لێواری هۆرو کەناری رووبارەکاندا دەسورپێنەو بە خۆینەو هەوارەکەن، هەندێک لە تارماییەکان دەگەنە شارە گەرەکان، هەندێکیان خۆیان بە ماشین و شەمەندەفەرەکاندا هەڵدەواسن، هەندێکیان لە دورووە دەوستن و لە قەراغ شەقامە گەرەکاندا دەست بۆ ئەو شۆفێرانە بەرزەکەنەو کە لە باشوورەو میوە دەبن بۆ باکوور. بەلام پۆزیک حیکایەتی ئەو خێوانە دەگاتەو دەمی سەرۆک، ئەو بەفەرمانی خۆی بێراردەدات هەموو پێگایەک لەو سێبەرانی بگێرێت، هەموو کونج و کەلێنکی زەوییانی قەدەغەبکێت، هەر شتیکی بۆنی ئەو ی لێتێت لە مردن گەراپیتەو، جار دوای جار بە زەبری هیز بنێردریتەو بۆ مردن. ئەو پۆزانی بۆ یەکەمجار پیاوانی دەوڵەتی ئەم زەوییهشیان کۆنترۆڵکرد، مال بە مال بۆ خێوەکان دەگەران، بۆ ئەوانە ی لە گۆرە دەستەجەمعیەکانی بیابان هەڵدەهاتن، تێپێکی گەرە بوون، چگە لە تەنگچی و جەلاد، مەلای سێحربازیشیان لەگەڵدایو، هەتا مردووخورەکان و پاوکەرانی تایبەتی خێوەکانیش کۆمەکیانەکردن، ئەوانە ی چۆن گیاندارێکی کتوی راودەکەن و لە بنە ی خۆی هەڵیدەستێنن ئاوەها تارماییەکان راودەکەن و لە شوینی خۆیان دەریانەهێنن. لە یەکیک لە مالهکاندا تارماییەکیان هەستان، تێپەکانی راوکردن کۆلانی کۆلان بەو شارەدا دووی کەوتن، تارماییەکی درێژی بەستەزمان بوو، بە دەموچاویکی سوورەو وەک ئەو ی دۆزەخ سووتاندی، بە پێشکی درێژی پەنگ ئاگرینەو، هەموو بینیمان بە دەوری خۆیدا دەسورایەو و ئاراستەکانی نەدەزانی، نەیدەزانی چ پێگایەک سەلامەتترە، سێحربازو مەلاکان بە تەهلیلەو

دۆعا کوچه و کوچه دواى كه وتببون، دواچار كۆمه لىك مردوو خۆر گرتيان، به لام بهر له وهى بيخۆن خانمىك فرىايكه وت، خودايه، ئه وه نه تارمايى بوو و نه هيچ، ته نيا موشته رييه كى كۆنى يه كىك له سۆزانييه كان بوو، له بهر ههر هۆيهك بيت له ترسدا رايكردبوو. خانمه كهى هاوپرى هاوارى له سه ربازه كان ده كرد: وازى لىيىتن، كورپى قه حبان، ئه وىش موشته رييه كه وهك ئيوه، ئه گهر ناتهنه وىت له گهل ئيمه دا بخه وىت، بيه ن سوار دايكتانى بكهن.

داليا سىراجهدىن ئه و حىكايه تانهى ده گنرپايه وه پىده كهنى، منىش دواى ماوه يه كى درىژ له دله وه پىده كه نيم.

تا ئه و شه وهى من و داليا له و تاكسىيه دا جوگرافىاي ئه و هه ريمه مان تا قىكرده وه، باوه رپم به حىكايه تى ئه و شاره ئاوپنه ييانه نه كرد. ئه و شه وه داليا زياتر شته كانى بۆ پروونكردمه وه. ئه م شاره به جۆرىك له جۆره كان ئه و به شه بوو له شوپنه كان و شاره كان كه حاشاى لىده كریت، له جه رگه ي هه موو جىگاكاندا بوو، له ده ره وهى هه موو جىگاكانىش، له قوولاى هه موو شاره كاندا بوو، دووريش بوو له هه موو شاره كان، به شى كوژراوى ناو جه سته ي هه موو ئاوه دانىيه كانى ئه م ولاته بوو. هه ندىجار وا هه سته كه يت وهك ئه وهى هه موو شاره كانى له خۆيدا قووتدايىت، هه ندىجارىش وا هه سته كه يت له ده ره وهى هه موو تىگه يشتنىكى ئيمه بيت له شوپن و كات. هه ندىجار بيشه رمانه له ناوه راستى شاره كاندا ده رده كه وت، به هه مان خه تى خۆيه وه، به شه قامه سه يرو راسته رىكه ي خۆيه وه كه له و سه رى زه مینه وه به ره و ئه و سه رى ده رۆيشت. هه ندىجارىش وهك كه شتىيه كى ته نيا له ده رىايه ك ته پوتۆزى زه رددا مه لىده كرد. داليا سىراجهدىن باسى پۆزىكى بۆده كردم كه بتوانم برۆم، پۆزىك گمۆكه و هه زارلق و وه همه دووباره كانى ئه م شاره ده شكۆن، بنكه كانى پشكۆن هه لده گىرىن، جاده كان له به رده م هه موو موسافىره كانى دونىادا ده كرىنه وه، ئه م شاره وهك

کلۆیه‌ک شه‌کر له ناو شوێنگه ئاساییه‌کانی دنیادا و نه‌دیته و ده‌تۆیته‌وه. دالیا سیراجه‌دین پای وابوو ئهو پۆژه یان دواى کاره‌ساتیکى گه‌وره یاخود دواى سه‌رکه‌وتنیکى له ناکاوى فریشته‌کان به‌سه‌ر خراپه‌و پیسیدا دیته‌دی. ده‌ستی ده‌خسته سه‌ر ده‌ستم و ناوچاوانى ماچه‌ده‌کردم و ده‌یگووت «تا ئهو پۆژه دیت، من له‌گه‌ڵتدا ده‌بم، منیش به‌رۆم خه‌یالم له‌لات ده‌بیت، یه‌عنێ چى، قه‌ت له‌بیرتاکه‌م، هه‌سته‌ده‌که‌م، یه‌عنێ وه‌کو ئه‌وه‌ی شتیک له ئاسمانه‌وه تۆی به‌ من سپاردیته، وه‌ک مریه‌م، وه‌ک خانمی مه‌جده‌لییه، ئا، ده‌زانم ته‌شبهه‌یه‌کی خراپه، تۆش واده‌لییت، ها، ناته‌ویت به‌ ده‌نگی به‌رز بلییت، به‌لام ده‌توویت وا بلییت، به‌لام شتیک له ئاسمانه‌وه، ده‌نگیک که هه‌ر من گویم لیته، تۆی به‌ من سپاردوو. تۆ ته‌نیا منت هه‌یه، منت هه‌یه، ده‌بیت به‌روام پێکه‌یت، نامه‌ویت خه‌فته‌ت به‌ده‌سته‌وه به‌خۆم... تیده‌گه‌یت، من خه‌فته‌م زۆر خوارد، زۆر شتم له ده‌ست چوو، هه‌موو دنیا، هه‌ر شتیک بۆنى ئینسانی لێیت، هه‌مووی پۆی، خودایه بۆ باوه‌رم پێناکه‌یت، تۆ شتیکى له برى هه‌موو شتیک هاتوویت، سه‌یرکه‌ من چهند له تۆ گه‌وره‌ترم، من بۆئوه‌ باشم بېم به‌ دایکه‌، ته‌وویت و نه‌توویت، شتیک له باى ئیواران و نه‌سیمى سوبه‌گهاندا وام پێده‌لێت، ئاخ، جه‌لاده‌تى کۆتر تۆ ده‌لێت چى، ده‌توویت گالته به‌م شاره‌ بکه‌یت؟ بلییت، نه‌سیمى سوبه‌گاهانى لێ نییه، شنه‌ی شه‌مالی لێ نییه... تۆ بیئه‌وه‌ی هه‌چ بلییت من ده‌کوژیت، هه‌چ نالیت و من ده‌کوژیت، به‌و سه‌یرکردنانه‌ت ده‌مکوژیت، که‌س ئاوه‌ها سه‌یری نه‌کردوم، تیده‌گه‌یت، تۆ وه‌ک فریشته چکۆلانه‌کان سه‌یرمه‌ده‌گه‌یت... بارى ته‌عالا، نه‌سیمى مه‌له‌کوته، تۆ فریشته‌یه‌کى چکۆلانه‌یت و گه‌وره بوویت... زۆر گه‌وره‌بوویت، وه‌ک یه‌کێک دیارییه‌کى گه‌وره‌ی پێشکه‌ش به‌ من کردبیت، به‌ دالیا سیراجه‌دینی به‌ده‌خت... ها وامه‌لێ، مه‌لێ من ده‌مه‌ویت لێره زیندانته‌که‌م، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چه‌زده‌که‌م له‌گه‌ڵدا بیت، که‌ر وا بیر بکه‌یتوه ده‌مرم، جه‌لاده‌ت، تۆ ته‌نیا شاهیدیت، من ده‌زانم که‌س به‌

زیندوویی لەو گۆرستانانە دەرنەچوو، تۆ تەنیا کەسیت، وەرە دلی من، وەرە دەستت لێدەم، تۆ تارمایی نیت، تۆ خەیاڵی من نیت، شتیک نیت ئەو لم و سەحراوە دروستیکردبیت، تۆ ئەمانەتی خودایت لە ملی مندا، پاسپاردەئێ شیرینی مەلەکوئی لای خەتاکاریکی وەک من، من پێتدەلیم تۆ دەبیت بژی، نەوێک تەنیا بۆئەوێ حیکایەتەکە بۆ دونیا بگێڕیتەو، بەلکو ئەو تەسەیری چاوت دەکەم و دەبینم تۆ دەتوانیت شتیکەیت کە من ناتوانم، ئا، بۆ هەستدەکەم تۆ مێشکیکی کەمێک پوتت هەیە، لە چاوت ئەو قەدەرە پێڕۆزەئێ کە لە نێوچاوانت نوسراوە، لە چاوت ئەو شەبەنگە موبارەکەئێ لە دەورته مێشکیکی پوتت هەیە، هەستدەکەم ئێشەکانی خالق ئاوەهایە، زۆر فەرمانی مەزن دەدات بەسەر جوړە بەشەرێکدا کە لە هیچ تیناگەن، ئا عاجزەبە، تۆ تیناگەیت، بەلام هەستدەکەم سەرێکی بەتالت هەیە، ئەوێش دەمکوژیت... ئەوێ لە هەر شت زیاتر خەفەتم دەدات، ئای خودایە من چەندە بەدەبەختم، چەندە بەدەبەختم، چەندە بەدەبەختم، ئا چی دەبوو خودایە ئەم کوڕە ئاوە سەیری منی نەکردبایە».

دالیا سیراجەدین لە ناکاو دەگریا، لە ناکاو دەکەوت بەسەر دەستەدا و دەگریا، بەجۆریک نەمەدتوانی ئارامییەکەمەو، دەستی دەکێشا بە دیواریکاندا، خۆی دەدا بە زەوییهکەدا و نینۆکی لە فەرشەکە گیردەکرد، من هەلمدەستانەو، بەلام ئەو هەر دەگریا، هەر دەگریا، کە تووشی ئەو حالەتانە دەبوو دەبایە یەکێک بگێرت و پاریوەشینت، یەکێک بەسەریدا هاواریبات «دالیا سیراجەدین بەسە»، گەر وانەبواوە ئارام نەدەبوو. ئەو پڕۆزە بێرەحمانە من زلەیهکم لێدا. کە زەللەکەئێ پێکەوت، سەرسامانە بە چاوی پڕ فرمێسکەو سەیریکردم و باوەشی پیاکردم... هیچی نەگووت، هیچ شتیک سەیریکردم و بە گریانەو پڕی.

من لەو ساتەوێ بۆ هەتا هەتایە دالیا سیراجەدینم خوشویست.

دالیا سیراجه‌دین ته‌نیا کچیک نه‌بوو که کومه‌لێک فریشته‌ی چکولانه‌ی هه‌بوو... له‌ ناکاو ده‌ستیده‌کرد به‌ گریان... کتوپر دیارنه‌ده‌ماو بی خودا‌حافیزی ده‌پو‌شیت... له‌ ناکاو زۆر لێت نزیکه‌ده‌بووه‌وه، له‌ ناکاو زۆر دوورده‌که‌وته‌وه. ماوه‌یه‌ک گه‌رم ده‌یدوانیت، ماوه‌یه‌کی‌ش وه‌ک بیهۆشیک به‌ سه‌ر زه‌میندا تیده‌په‌ری و که‌سی نه‌ده‌بینی. به‌ هه‌فته‌ سه‌فه‌ریده‌کردو به‌غه‌مگینی ده‌گه‌رايه‌وه. جگه‌ له‌ هه‌موو ئه‌مانه‌ش ئه‌و خانمێکی تابلێی ورده‌کارو وریا بوو، ئه‌ندازیاریکی زیره‌کی ژیان بوو.

گوزاره‌ی «ئه‌ندازیاری ژیان»م، جارێک له‌ زاری خۆیه‌وه‌ بیست. پلانی نیشته‌جێبوون و ژيانى من له‌و شارهدا له‌ نه‌خشه‌ی «ئه‌ندازیار دالیا سیراجه‌دین» بوو. ئه‌و هه‌موو شتیکی رێکخست، من نزیکى سێ هه‌فته‌ لای دکتۆر موسای بابەک به‌ نه‌یتی مامه‌وه، دره‌نگ یان زوو ده‌بایه‌ پۆژیک له‌وێ ده‌رچومایه‌ و بکه‌وتمایه‌ته‌ سه‌ر ره‌وتی سروشتی ژیان، ده‌بایه‌ شتیک بکه‌م بژێوی و زینه‌گی خۆم له‌و شارهدا دا‌بینکه‌م. ئیواره‌یه‌ک که‌ دکتۆر بابەک له‌ مال نه‌بوو، دالیا سیراجه‌دین به‌ جانتایه‌که‌وه‌ که‌ به‌ تاییه‌ت بۆ ئه‌و ئیواره‌یه‌ی ئاماده‌کردبوو، خۆی کرد به‌ مالی دکتۆر موسادا، زه‌رفیکی نایلۆنی گه‌وره‌ له‌ ده‌سته‌که‌ی دیکه‌یدا بوو، که‌ قاتیک جلی ره‌ش و کراسیکی سه‌ی و جووتی گۆره‌ویی سوور و بۆینباختیکی ساتانی تێدا‌بوو. له‌ دوا‌ی ئه‌و پۆژه‌وه‌ که‌ ئازارمدا نه‌مدی‌بوو، کراسیکی سه‌ی درێژی له‌به‌رکردبوو، وه‌ک هه‌موو ژنانی دیکه‌ی ئه‌و ده‌قه‌ره‌ سو‌راویکی زه‌ق و سه‌رپرومه‌تیکی زه‌ه‌قتری خستبووه‌ سه‌ر ده‌مو‌چاوی، دلنیا‌بووم خۆی ده‌زانیت ئه‌و شیوه‌ مه‌کیاجکردنه‌ ناشیرینیده‌کات، به‌لام ده‌یویست له‌وانی دیکه‌ بچیت. ئه‌و ئیواره‌یه‌ خۆی منی گۆری، جل‌ه‌ تازه‌کانی له‌به‌رکردم، قژی به‌ شیوه‌یه‌ک بۆ داهێنام پوخسارو په‌نگیکی تری دام. ئاگاداریکردمه‌وه‌ که‌ هه‌چ که‌س

نابیت بزانیت من برینداربووم. ئیدی من کوپی پوری ئەوبووم که به
 پیکهوت له پایتهخت یه کدیمان دۆزیوه تهوه، هاتووم دهمه ویت له گهل تیپی
 موسیقای پرتەقالی سپیدا کاربکه. ده بیت له گهل هه موواندا به شسول بم،
 زۆر قسه نه که، توپه نه بم، زۆریش بیده نگ نه بم، چونکه هه موویان پیکرا
 خراپن، وهک چون قسه ی زۆر مروف ده خاته هه له وه، بیده نگ ی زۆریش
 شوینی گومانه. من به نابه دلی هه موو شته کانم قبولکرد، به لام پیمباش
 بوو ئەو کچی پورم نه بیت. پیمگووت «ئهمه چ شه ره فیکه خانم، تو به
 منی ده به خشیت، کئ قه بوولی ده کات، کچی پوره که ی ئیشیکی وه ها جوانی
 هه بیت وهک ئیشه که ی جه نابتان، تو زیانم پرکارده که ییت به لام شه رم و
 شووره ییم به سه ردا ده هینیت، دلنایام ئەم شاره هیچ موسیقاریکی تیا نییه
 کچی پوری خوی هه لپه پینیت، چاکتر وایه بلیم تو کچی دراوسیمان بوویت،
 یان عه شیکه م بوویت و دواتر بۆ پیاویکی تر منت فرۆشتوه، یاخود ژنی
 هاوپتییه کم بوویت که من له ژیره وه له گهلندا خه ریکی شتی خراپ بووم،
 یاخود تو ماوه یه ک مامۆستای ئینگلیزیم بوویت و ئیتر له به ره ئه وه ی زۆر
 حه زت له م ئیشه بووه وازت لێهیناوه... یان هه ر حیکایه تیکی بێمانای تر،
 ئەم چیرۆکی کچی پوره ناچیت به عه قلمدا».

ده وه ستاو سه یریده کردم و ده یگووت «چهند شه ریفیت، خودایه، ته ماشا،
 من بۆ کئ ئەم هه موو په نجه ده کیشم؟». ده وه ستاو که میک ده ستی به قژی
 خۆیدا ده هینا و ده چوو به ره ئاوینه یه کی گه وه که له ژووری دانیشته که ی
 موسای بابه کدا بوو، خوی که میک پیکه کردو ده یگووت «به لام وازبهینه
 هیچ چیرۆکیکی تر وهک چیرۆکی کچی پور ناچیته عه قلی خه لکه وه، تو
 له وه گه مژه تری تیبگه ییت، له م ولاته ی ئیمه دا کچان به رده وام دۆسته کانی
 خۆیان به ناوی کوپی پوره وه پێشکه ش به خه لکی غه ربیه ده کن، ئەوه له
 هه ر حیکایه تیکی تر باشتتر ده چیته عه قله وه، لیت ده پرسن ئەو کوپه کتییه؟
 ده لیت کوپی پورمه و ته وای، ساله های ساله ئەم درۆیه وهک گول ده روات

و کەس کێشەیی نەبوو لە گەلیدا، دواتر دەبیئت من بە هانە یەکم هەبیئت کە
مشوورت بخۆم، گەر بە هانە کەم بەهێز نەبیئت، یە عەنی شتیک نەبیئت پێی
تییچیت، دواتر هەموو شتی خراپ دەپوات، لە کاتیکدا من دەمەوێت هەموو
شتیک باش بپوات، پێشت بلیتم، من لەوێ گەورەترم بمکەیتە مەعشوقەیی
خۆت و بابەتی قەسەیی پڕوپوچی خۆت، تێدەگەیت، من لەوێ گەورەترم،
چاکتر وایە بلیتم من پورتم یان هەر شتیکێ تر، بەلام دەبیئت هەموو بزانی
من بۆ بەتەنگی تۆو دەیم». من بۆئەوێ زیاتر ئازاریبەم گووتم «پێم
باشە بمرم و تۆ نەکەم بە کچی پوری خۆم». بە تۆرەییەو سەیریکردم
و گووتی «دروەکەیت، تۆ ئیستا حەزناکەیت بمریت». بە وەرکێکی کەمیک
منداڵانەو گووتم «حەزەکەم بژیم، بەلام حەزناکەم تۆ کچی پورم بیت».
پێشەوێ گوی بگریت، بیاکانە سەیریکردم و گووتی «شەو دادیئت و ئیمە
هەر خەریکی قەسەین، ئەستێرە هەلدیئت و ئیمە هەر لێرەین، جەلادەتی
کۆتر، ئەمشەو تۆ یەکەم شەوتە، تەنیا سەیردەکەیت و تێدەگەیت». ئینجا
دەستی بۆ ئاسمان بەرزەکردەو و گووتی «خودای گەر، فریشتە
پاکەکانی مەلەکووت، پوچی ئارام و خوشبەختی سالحان، کۆمەکیکەن
تییگات و ئاگای لە خۆی بیئت». بە مەکرێکەو سەیریدەکردم و بە نیگایە ک
کە خالی نەبوو لە عەیارییەکی کچانە، خالی نەبوو لە نیگای کچیک کە
تێدەگات هیدی هیدی خەریکە دلی پیاویک داگیردەگات دەیگووت «چونکە
من ناتوانم هەموو وەختیک ئاگام لیبیئت، کورپیکێ لەوێ خراپترە کەس
بتوانیئت چاوەدیرییکات، بەلام لەوێش باشترە مرۆف جیببیلیئت، لەوێ
خراپترە بەزەیم پێیدا بیتهو، لەوێش باشترە جیببیلیم بیکەسکوژی بکەن،
لەوێ خراپترە دلی خوش بکەم لەوێش باشترە خەفەتی لی نەخۆم».

ئەو پۆژە بە قاتیکی رەش و کراسیکی سپییەو، بە بۆینباختیکی خۆلەمیشی
ساتانەو، بە قژیکەو کە بۆ یەکەمجار لە ناوێراستەو بەرەو سەرەو

«سالۆنی تهرهه»، بهلام دالیا سیراجه‌دین ناوی نابوو «شانۆی ره‌شی ژیا‌نی من». له ژووره‌کانی پرته‌قالی سپییه‌وه دوو ده‌رگای ساجی گه‌وره ده‌هاتنه‌وه سه‌ر سالۆنه‌که، یه‌کیکیان له پشت به‌ستی مۆسیقاره‌کانه‌وه که تایبه‌ت بوو به مۆسیقارو کهه‌کان، ده‌رگایه‌کی تریش له سالۆنه‌که‌وه که ده‌چوو به‌رده‌می پلی‌کانه‌یه‌کی به‌رز له‌ویوه میوانه‌کانی پرته‌قالی سپی هه‌ر که‌چیکیان بویستبایه له‌گه‌لیدا سه‌رده‌که‌وتن بۆ ناو ژووره‌کان. نه‌ومی خواره‌وه‌ی پرته‌قالی سپی ژووری دانیشتن، مه‌تبه‌خ، سالۆنی ته‌له‌فزیۆن، نوسینگه‌ی حیسابات، شوینی خۆگۆرین، مه‌خزه‌نی جل و به‌رگی کهه‌کان و حه‌مام و توالیته‌کانی لیبوو. قاتی سه‌ره‌وه‌ش بیته‌ندازه گه‌وره‌بوو، له‌لای چه‌په‌وه درێژبوو‌بووه‌وه بۆ سه‌ر سالۆنه‌که‌و له‌لای راستیشه‌وه به‌ هه‌ندیک پایه‌ی به‌رز به‌ره‌و پێشه‌وه کێشایوو، قاتی سه‌ره‌وه‌وه دوو ده‌سته‌ی له‌یه‌کتري جودابوون، ده‌سته‌یه‌کیان ژووری کهه‌کان بوو، که له‌ویدا له‌گه‌ل موشته‌رییه‌کاندا ده‌خه‌وتن، ده‌سته‌یه‌کی به‌چوکتريش ژووری مۆسیقاره‌کان بوو، تا‌که شتیکی باش له ژووری مۆسیقاره‌کاندا نه‌وه‌بوو هه‌موو ژووره‌کان بالکۆنیان هه‌بوو. له‌ نیوه‌ندی هه‌ردوو ده‌سته‌که‌دا ژووریکی گه‌وره‌و پا‌زاوه هه‌بوو شوینی تایبه‌تی خاتوون «سه‌مه‌ر سالح» بوو، خاوه‌نی راسته‌قینه‌ی پرته‌قالی سپی و چه‌ند تیاتریکی به‌چوکتري دیکه‌ش له‌و شارهدا. ژنیکی باریکی که‌له‌گه‌ت بوو، بیته‌ندازه لاوازیوو، هه‌میشه له‌چکیکی سووری به‌سه‌ره‌وه بوو، به‌رده‌وامیش چاکه‌ت و ته‌نووره‌یه‌کی شه‌رابی له‌ به‌ردابوو. به‌جۆریک باریک بوو، هه‌ندیچار وامده‌زانی ده‌زوویه‌که‌و به‌هه‌وادا ده‌روات. می‌زدیکی له‌خۆی درێژترو باریکتري هه‌بوو، هه‌ندی شه‌و پێکه‌وه له‌سه‌ر سه‌حه‌نه‌که سه‌مایانده‌کرد، له‌ دوو شریت ده‌چوون با بیانه‌تی و بیانه‌بات، من هه‌موو جاریک ده‌مچاند به‌گوێی کهه‌کاندا «ئاگاداریان بن نه‌ئالۆزکین، دواتر بۆمان جیانا‌کرینه‌وه». ئه‌وه‌ی لای من زۆر سه‌یربوو ئه‌وه‌بوو به‌رده‌وام به‌له‌چه‌که سووره‌که‌یه‌وه سه‌مایده‌کرد، وه‌ک باسیانده‌کرد به

دلسۆزییهکی بۆیۆنهوه هه موو فه رمانه دینییهکانی جێبه جێده کرد. ژنیکی زۆر بێدهنگ بوو، زۆربهی کاروباری پرتهقالی سپی به سه ر دالیا سیراجه دیندا جێده هێشت، مانگی دوو سێ جار ده هات، ده یانگوت له پایتهخت کۆمه لێک کۆشک و بازار و تاکسی تایبه تی هه یه. یه که م ئیوارێ که چوومه پرتهقالی سه پییه وه، بێده چوو هه مووان چاوه پێمبکه ن، هه موو که چه کان له سالۆنه که دا کۆبوو بوونه وه، پێشوازییهکی گه رمیان کردم. دالیا سیراجه دین منی وه ک کوپی پوری خۆی پێناساندن، وه ک فلووتزه نیکی لیها توو که ده توانیت خزمه ت به پرتهقالی سپی بکات. من هه میشه له قه ره بالفیدا شه رمده کرد، جانتا که م داناو سلاوم له هه موویان کرد، ده بایه هه ولبده م زۆر نه جیب و به نه زا که ت ده رکه وم نه با که س گومانی خراپم لێبکات. دالیا کاتیکی زۆر باشی بۆ گه یشتنی من هه لبژاردبوو، ته نیا چاره که یك پێش کردنه وه ی ده رگای سالۆنی سه ما که، کاتیک هه یج یه ک له ئیشه که رانی پرتهقالی سپی هه ینده یان کات نییه، زۆر پرسیار له من بکه ن، هه ر یه که ی خه ریکی شتیکن، به رده م ئاوێنه کان به رنا که ویت، سه ر پلیکانه کان په ره له جوله جول و پا که پاک، ناو سالۆنه که په ره له خشه ی کراس و زیره کی کچان، سه رشاره به بۆنی مه کیاج، هه ناسه ی بۆدراوی و عه تری مرۆفکوژ. له وساتانه دا ده موچاوه کان پتر له ده موچاوی لیبۆکی سیژک ده چن، ده نگه کان شه پرزه و خنکاوان، نیگا کان پوو که شه بین و خه یران. له پاستیدا که س کاتیکی نه بوو زۆر له گه ل مندا بکۆلێته وه، دالیا سیراجه دین پێشمکه وت و به عه ره بییه کی ساف کووتی «کوپی پوری ته زیزم، تۆ ماندوویت، نا مه لێ ماندوونیم، خۆ هه موومان ناخۆشی شه و پێگایه ده زانین، هه موومان پیا پۆیشتووین، من ده ته به ژووره که ی خۆت... ئه ی چۆن؟ تۆ لێره به دوا ژووری خۆت هه یه، یه کیکی له ئیمه، هه ر که س له پرتهقالی سپی کاربکات ژووری خۆی هه یه». به جۆرێک قسه یده کرد هه موو ئه وانی تر گوینیان لێبیت، منیش ده مگوت «سوپاس، که ی پوری ته زیزم، چه ندیم پێخۆشه دوا ی

ئەو ھەموو سالە دەتۆزمەو، وەک دۆزینەوێی مروارییەک لە بەحرێک سەدەفی چروکدا، وەک دەرھێنانەوێی گولێک لە گەروی بورکاندا». من بە کوردی قسەمدەکرد، دالیا بە زەردەخەنەکی ئارامەو پێشمدەگوت و بە کچەکانی دەگوت «خۆتان لادەن، ئاھ کۆرەکە ماندوو، خودا دەزانیت چەند سەعاتە بە پێگاویە، تۆش بیت پتووستت بە پشوو ھەیە، ئەمشەو تیر دلی خۆت بخەو... ئاھ، تۆ مریەم چ سەماچیەکی عەجیبی، ئەگەر ئەو پانە سپی و سۆلانەت نەدەبوون، بە ھۆی ئەم شەپزەیی و نارێکییەتەو لە ھیچ جێگایەک نانت دەستتەدەگەوت... شوکۆر بۆ خودا بەس نییە سەر ئەم پلەکانە بەردەوام وا شەپزە نییە».

دەستی خستە سەر شانێ من و بە کوردی گوتی: «شوکۆر بۆ خودا کە ئەمانەش لە ھەموو قسەییەکی من و تۆ تیناگەن، لەوانەیە ژوورەکەت زۆر خۆش نەبێت، من ھەمیشە گووتوووە ژووری مۆسیقارەکان خۆش نییە، لە ژووری ئوتیلێکی ھەرزان دەچیت، بەلام پازی بە کە دواجار شوێنێکی وەھات چنگ کەوتوو، گولی من، بێرت نەچیت تۆ لە مردن گەپاویتەو». ژوورەکەم ژوورێکی چکۆلانەبوو، قەرەوێلەییەکی تازەو میزێکی سپی کۆنی تێدابوو، چەرچەفەکان پەمیی و سەرینەکان زەردیکی سپیابووون. پێدەچوو ئەو بەیانییە یەکیەک لەوئ بووینت، تا ئەوکات فلجەییەکی دان و سابوونێکی کۆنی پێشتاشین لەسەر دەستشۆرەکە جێماوو. بۆنی پۆحیکی غەریب لەوئ بوو، کە پێدەچوو نابەدل ئەو ژوورە چۆلکەربیت. دالیا سیراجەدین جانتاکە ی بۆ خستە پشت دەرگاکی گوتی «بای بای گولی من، تا داویی، من بەرنامەم ھەیە، بخەو و خەوی خۆش ببینە».

ئەستەم بوو بتوانم بخەوم، من دواجار توپەبووم، دواجار کە چوومە ژوورێ بە ھەموو توانای خۆم شەقیەک لە میزەکە ھەلدا، نەمدەزانی چیبکەم، پۆزێک چاوەروانی ئەوێ نەدەکرد ژیانم وەک مۆسیقاریک لە خراپخانەیکدا تەواوبکەم، لە کوێش لەوسەری دنیا، لە خۆرئاوای باشووری فوراتدا.

لێتان ناشارمەوێ گەرچی من دکتۆر موسای بابەک و دالیا سیراجەدینم بە دوو پۆخەبەری زۆر جوان دەزانێ، بەلام تا سەر ئێسقان پۆحیکی برینداربووم، هەستەدەکرد ژیانم لەم شوێنەدا وادەکات هەموو پێژیکم بۆ خۆم بدۆزینم، لەو ساتەوێ بوونەوهریک بووم بریندار، بوونەوهریک تا سەر ئێسقان پۆحیکی کوشندەم لە خۆم هەبوو. تاکە دڵنەواییم بیرکردنەوێم بوو لەوێ پۆژیک دەبم بە خاوەنی مۆزەخانەیەکی پڕ لە تابلۆی خەیاڵی، یان وەک دالیا سیراجەدین دەیکووت دەبایە خۆم بۆ پۆژیک هەلگرم هەموو چیرۆکە بگێرمەوێ، راستییەکان ئاشکرا بکەم، جیهان ئاگاداربکەمەوێ لەو شتانەی کە بینیووم. من تاکە شاهیدی زیندووی کارەساتێکی گەورەبووم. بەلام لە شارێکدا لەسەر بۆ ئەوسەری تیاتر و هۆلی سەماو ژنانی قەحەبە بوو، دەمتوانی چیکەم؟ ئەو ماوێە چەندین جار بۆ ئێسحاقی لیوژێرین و سەرھەنگ قاسم گریابووم، بەلام ئێستا دەمویست هیدی هیدی هەموو بابوردو لە بیر خۆم بەرمەوێ.

تیاتری پرتهقالی سەیی یەکیک بوو لە چوار گەورەترین تیاترەکانی ئەو شارە. دەستەبەک لە جوانترین کچان لەوێ خزمەتیان دەکرد، قیبلەگایەکی سەرەکی میوانە شارەزاکان بوو. دەبیت بڵێم میوانەکانی شاری سۆزانییەکان دوو دەستەبوون، دەستە یەەرە گەورەیان ئەو پێپوارە نەشارەزاو کەم پارانەبوون کە بۆ چەند سەعاتیک لایاندەدا، ئێوارەبەک یاخود شەویک دەمانەوێ، شتیکی ئەوتۆیان لەسەر شوێنەکان و شانۆکان و مالهەکان نەدەزانێ، زۆربە ی کات کە مێک بیتامانج بە کوچەکاندا وەک ئەوێ با گەمەیان پێبکات دەسوپانەوێ دواتر لە هەر مایک بایە لە مالهەکان، یاخود لە هەرزانترین وێستگەدا لایەندەدا. زۆربە ی زۆری سۆزانییە بیتەهرەو بەدەختەکان لەسەر ئەوجۆرە پێپوارانە دەژیان، بەلام جۆری دووێم ئەو میوانانە بوون کە میژوویەکی درێژیان لەگەڵ ئەو شارەدا هەبوو. هەندیکیان

بیست و پینج سال بوو میوانی بهردهوامبوون، هه موو جینگایهکیان دهناسی، هه موو مالیکیان تاقیکردبووه، پیاوانی پاره دارو شاره زابوون له شاره دووره کانه وه دههاتن، له گه له میوانه بیگانه کاند دههاتن، به پاره ی زۆری نهوته وه له ولاتانی کهندهاوه پروویان لهو شاره زهرده دهکرد، بهرپرسی زۆر گه وهی حیزب بوون، سه رکرده کانی سوپابوون، دهوله مهنده هه ره ناوداره کانی باکوورو باشوور بوون که به هۆی جهنگه وه نه یانده توانی سه فهریکه ن و دههاتن سامانی خویان لهویکانه دا ده دا به هه دهه. ئه مانه مامۆستای که یف بوون، شهو به پاره ی زۆروه دههاتن، تا درهنگ شه راب و مه ییان ده خواره وه، درهنگ هه ره یه که یان جوانترین کهانی ئه و شاره یان هه لده گرت و تا به یانی له گه لیاندا ده خه وتن.

ئه و پۆژه ی بۆ یه که مجار مۆسیقام لیدا، هه موو شتی له ژیاندا ئالۆزترو غه مگینتر بوو. ئه وکات نه مده زانی کی نه ینی منی لای دالیا سیراجه دین ئاشکرا کردوه، نه مده ویست که س بزانیته که من مۆسیقا ده زانم، پیمباش بوو سهاله های سال له پشت بارپیکه وه بوهستم و شه راب بفروشم، مه ی بگێرم، زهوی پاکبکه مه وه، به لام له وی مۆسیقا لینه ده م. ئاره زوویه کی راسته قینه م بۆ مۆسیقا نه مابوو، وهک ئه وه ی گولله کان له گه له خویاندا هه زو ئاره زووی منیان بۆ مۆسیقا کوشتیته، نه مده زانی کی به دالیا سیراجه دینی گووتوه که من مۆسیقارم. بهرله وه ی بۆ یه که مجار سه رکه ومه سه ره سه حنه و بۆ تاقیکردنه وه له بهرده م تپی مۆسیقا که دا عه زفیکه م، به دالیام گووت: گه ره پیم نه لیت، تۆ چۆن ده زانیته من مۆسیقارم، هیه شتیک ناکه م هیه شتیک، هه تا فوویه کی بچوکیش به و فلووته دا ناکه م. ئیتر که یفی خۆته بابمکوژن. دالیا که له ساته کانی میحه نه و کیشه دا هه میشه چاره سه ره یکی هه بوو، به عاده تی خۆی دهستی گرتم و خسته یه ئیو هه ردوو دهستی خۆیه وه گووتی: خودایه، ئیستا من چی به تۆ بلیم؟ بۆ ده بیت یه کیکی تر پیمبلی که تۆ مۆسیقاریته؟ عه زیم، ئه و شه وه ی به برینه کانه وه له

ژێر زەمێنە کەدا کەوتبوویت، من گویم لە جووڕە مۆسیقایەک بوو پێشتر
 ھەرگیز گویم لێ نەبوو، ھەوای ژێر زەمێنە کە، فەزای پرتەقالی سپی،
 لەشی خۆت، ھەموو پێکرا مۆسیقا بوون، مۆسیقایەکی نادیار کە مەرۆف
 تەنیا بە ھەست دەتوانیت بیبێستیت، واتە شتێک نەبوو تەنیا پەیوەندی بە
 بیستەنەوە ھەبیت... یەعنی بلیم چۆن؟ وەک ئەوێ مەرۆف بە پێست، یان
 بە پەنجەکانی لە ھەوادا دەستی لێدات، وەک لە پوختدا ئاوازیکی نەیتنی
 شاردراوەبیت. سەرم لێتیکمەدە، ھەموومان شتێکی شاردراوە لە پوختماندا
 ھەیە، بەلێ وایە، شتێک لە ساتی مردندا نایەوێت لەگەڵتدا بمڕیت. من
 بەراستەم، وەک تیکستیکی جوان، شیعرێک کە لە دلتدایەو دەیەوێت لە دایک
 بیت، نیگارێک کە سالەهای سال چاوەروانی تۆی کردووە دروستییەکەیت و
 نەکردووە، ئاھ خۆدایە تۆ باوەرێت بە ھیچ نییە، بەچی وابکەم باوەرێکەیت؟
 ھەر یەکیەک لە ئێمە شتێکی زۆرجوان لە پوختماندا یە کە نەمان کردووە،
 ھێزێکمان ھەیە بە کارمان نەھێناوە، شاکاریک لە دەست و پەنجەماندا
 خەوتوووە کە لە ساتی مردندا دیتەدەرێ و دەروا... من ھەمیشە پام
 وابوو، تۆ... تۆ کەیفی خۆتە... ئاھ، تۆ ھەر وامەلێ، بەلام ئێمە دەپۆین
 و شتە جوانەکانی ناومان ناو میدانە جێماندەھێلن و دەپۆن بۆ یەکیکی تر
 دەگەڕێن، بۆ ساحییکی باشتر، ئێمە دەمرین، بەلام ئەوان تا لە دایک نەبن،
 تا پوختیکی شیت نەدۆزنەووە بیانکاتە ھونەر ئارامناگرن. خۆدایە ئەم کوڕە
 کە جارێک باوەر بە من دەکات. ئەو پۆژە وەک ئەو بوو تۆ بەحرێکی
 گەورەبیت لە مۆسیقا، وشەیی بەحر وەک مەجازو شتی وا بەکارناھێنم،
 وەک زەریاچەییکی لیوان لیو لە مۆسیقا، کە ھاتمە ژێر زەمێنە کەو، کە
 فریشتە بچکۆلە ناسکەکانم تۆیان نیشاندام، کە ماچمکردیت، ھەموو ئەو
 شتانەم لە دەریایەکی مۆسیقادا ئەنجامدا کە دەنگی نایەکی سێراویی لە
 پشتم دەریژ بە ناو ئاوازە کەدا ھەلیدەکرد، وەک دەزوویەکی شین لە
 سایەقە لە ناو گەرداویکدا، بوەستە، وامە کە وەک ئەوێ گالتەت بە ھەموو

قسهیهکم بیت. چۆنت پیدهلیم وایه، وهک قلیم، ئازیز، چۆن بهردهوام هه موو شتهکان له ناو مۆسیقادا پروودهدهن، وهک ئهوهی یهکیک پالهلوانهکانی خستبیتته ناو دهریایهکی مۆسیقاوه. ئاوهها تۆ مردوویهک بوویت له ناو ههوزیک مۆسیقادا مهلهتدهکرد... خودایه چهند گهژهیت، دیاره شتیکی تریش هیه، نهئینییهکی تریش هیه، که جاریکی تر سویندت ددهم به ههرجیهک که باوهپت پینهتی داوام لیمهکه پیتلیم، چونکه ناتوانم، ئیستا ههسته، ههسته، من دهزانم دهزانم که تۆ دهتوانیت جوان مۆسیقا لیدهیت، گوئیگره، وامهزانه من زۆر شت لهسهه تۆ دهزانم، من هیچ لهسهه تۆ نازانم، بهلام دوو شت زۆر باش دهزانم، بهلێ دوو شت زۆر باش دهزانم یهکه میان ئهوهیه که تۆ گهژهیت، دووه میان ئهوهی باش دهزانیت مۆسیقا لیدهیت.

دالیا سیراجه دین گالتهی نهدهکرد، من له بهرچاوی ئهوه گهژهیهکی گهوره بووم، ئهوه له دلهوه باوهپی وابوو که هیچ پیاویکی تری له ژیانیدا نه بینیه به ئەندازهی من گهژه بیت. خهساری لهوه دههات، خودا منی بۆ گه یاندنی په یامیکی وهها گهوره دیاریکردوه. من هه میسه دواچار ملم بۆ ئارهزووهکانی ددها، وهک چۆن ئهوه پۆزهش ملم بۆ داواکهی داو دواي ماوهیهکی دریز بۆیه که مجار فلووتیکم گرتهوه دهست. له دلیشهوه ته نیا یهک ئارهزووم هه بوو که ئهوه رازیبکه.

هه موو مۆسیقارهکان و کهچهکان له سالۆنه کهدا دانیشتبوون، هه ندی مۆسیقاری تپهکانی دیش لهوئ بوون، وهک ئهوهی بۆنهیهکی گهوره بیت و مرۆف ناییت له دهستی بچیت، موسای بابه کیش به ناوی شتیکه وه هاتبوو. من پیشتتر له قوتابخانه چهند جاریک چوو بوومه سهه سهحنه، بهلام هه موو وهخت به شانازییه وه ئهوهم کردبوو، بهلام ئهوه پۆزه به شهرم و زهلیللییه وه چوومه سهه بهستی مۆسیقارهکان و فلووته کهم هه لگرت، بهلام وهک ئهوهی ئاسمان هیزیکی ون و نادیارم پنبه خستیت، وهک ئهوهی شتیکی

له زهوییه وه بیت و وهک ته زووییه کی نهینی به له شمددا سه ره که ویت، وهک په نهچه کانم له ده رگای بایه کی سیهراوی بدهن، یان له ناکاو په نهچه رهیه کی نادیار بکریته وه وهک له ویت، له زه ریایه کی دووره وه ئیلهامم بۆیت، ئاوه ها موسیقام لیدا. پارچه موسیقایه ک بوو، بۆ ساتیک هه مووانی له ئیقامی ژبانی خویان ده رهیتا، شتیک له مهستی و شهیدایی خسته سه ره پوخساریان. من له کاتی فلووت لیداندا چاوم لیکنابوو، به سه ره ده ریایه کی دووردا ده فیریم که پر بوو له بالنده ی سپی، به سه ره چیاکاندا ده فیریم، هه ستمده کرد شتیک له ناو مندا دهیه ویت له گه ل موسیقا که دا به روا، شتیک قوول به دلمه وه گریندراوه، به وه ده مارانه وه گریندراوه که ژبان و مه رگی منی پتیه، به لام موسیقا که ده بیات، له سنووریکم نزیکه کاته وه که من نه ئاشنام پتی و نه نامۆشم، نه ناسم تیایدا و نه نه ناس، نه دۆستم له وئ و نه نه یار. به لام هه ستمده کرد وهک چۆن ده ستیکی دریز له هه وایه کی سارددا بۆ په حمه تیکی دوور ده کشیت، ئاوه ها شتیک له مندا به ره و جینگایه کی ته ماوی ده کشیت و له ناکاو وهک هوشیار بیته وه، وهک یه کتیک به هه موو توانای خوی به ره و دواوه رایبیکشیت ده گه پتیه وه بۆ خانه ی خوی. که چاوم کرده وه هه موو سه راسیمه ته ماشایانده کردم. ته نیا سه رسامی نه بوو به لکو شتیک له به زهیی و خۆشه و یستیشی تیدا بوو، پتیه چوو هه رگیز موسیقای وایان نه بیستیت، موسیقاره کان له وانی دیکه زیاتر سه رسامبوون. یه کهم که سیان که لیم نزیک بووه «عیزهت وهردان» بوو، که به «ابو ورو» بانگیانده کرد، که مانچه ژهنی سه ره کی تیه که بوو، دهستی خسته سه رشانم و گووتی «ئیعجاز بوو کوپی باو کم، شتیکمان بیست پتیشتر نه مان بیستوه، تو ئه م ئاوازه له کوئی فیز بوویت». به غه مگینی سه یرمکردو گووتم «لای مامۆستایه کی موسیقا که ناوی ئیسحاقی لیوزی پین بوو». دالیا ده یزانی خه ریکم که مژه ییه کی دی بنوینم، به دهنگی به رز هه موویانی لیته کاندمه وه گووتی «من پتیمگووتن، کوپی پوره کهم موسیقاریکی باشه، پتیمگووتن،

باوه‌رتان پینه‌کردم، ئیستا خۆتان گویتان لیبوو، به‌لام من ده‌یناسم زۆر ستایشی مه‌که‌ن با له‌ خۆی نه‌گۆریت... ده‌ستخۆش ده‌ستخۆش». له‌وساته‌دا هه‌موو ده‌یانویست ب‌مدوینتن، ده‌ستم لێده‌ن، قسه‌م له‌گه‌ل‌دابکه‌ن، دالیا ده‌ستی له‌سه‌ر دلی بوو. گویم له‌ عیزه‌ت وه‌ردان بوو گووتی من ناوی ئیسه‌حاقی لیۆزپێنم نه‌بیستوه، زۆربه‌ی مۆسیقاره‌کانی ولات ده‌ناسم و ناوی وام نه‌بیستوه. مۆسیقاره‌کانی دی ته‌وقه‌یان له‌گه‌ل‌داکردم، هه‌ندیکیشیان به‌ گه‌رمی ئامیزانم بوون، هه‌ندی له‌ که‌که‌کان به‌ ناسکی ماچیانکردم و گووتیان «به‌ پشتیوانی خودا ده‌بیت به‌ باشترین مۆسیقاری دونه‌یا». هودا ته‌واب، که‌ به‌رده‌وام به‌ هوده‌ود بانگیانده‌کرد، له‌ هه‌موو که‌که‌کانی دی مندا‌لترو به‌نیگاتربوو، گه‌رمتر له‌ هه‌رکه‌سه‌یک باوه‌شی پیاکردم، به‌ دالیای گووت «دالیا، چ کوپه‌ پوریکی شیرین و خۆشه‌ویسته‌ هه‌یه، ئاگات لیبیی من له‌ ئیستاوه‌ حه‌زم لێیکردوه. ئه‌مه‌ کوپی پوره‌ یان چکلیته‌ تۆ هه‌ته‌؟».

دالیا به‌رده‌وام ده‌یویست ب‌مفرینیت و ب‌مگێریته‌وه‌ بۆ ژووره‌که‌ی خۆم، من به‌ هیمنی سوپاسی هه‌موویانم کردو گه‌رامه‌وه‌ دواوه، دالیا له‌گه‌لمدا سه‌رکه‌وته‌وه‌ بۆ ناو ژووره‌که‌ی خۆم، به‌ توندی ده‌رگاکی له‌سه‌ر داخستم، به‌ جۆریک توپه‌بوو که‌ چاوانی سووربووبوون و هه‌ناسی بۆ نه‌ده‌درا، من تینه‌ده‌گه‌یشتم له‌ چی توپه‌یه، هه‌موو شته‌کانم به‌دلی ئه‌و کردبوو، هه‌تا مۆسیقا که‌شتم عه‌یبی نه‌بوو. هه‌نده‌ی ده‌رگاکی داخست گووتی «تۆ گه‌مزه‌یت، گه‌مزه‌ی ته‌واویت، باوه‌رناکه‌م له‌م سه‌ر ئه‌ستیره‌یه‌ بیه‌مشکی وه‌کو تۆ هه‌بیت، ها، تۆ واده‌زانی له‌ کوێ مۆسیقا لێده‌ده‌یت، له‌ کوێ؟ له‌ ئۆرکسترای پارێس، بیه‌ه‌قل تۆ له‌ تیا‌ترۆخانه‌یه‌کی سه‌حرادا مۆسیقا لێده‌ده‌یت، گه‌مزه‌ رێک و راست پیتبێم تۆ له‌ قه‌حبه‌خانه‌یه‌کدا مۆسیقا لێده‌ده‌یت، ئاه، خوای ئه‌رزو ئاسمان، تۆ ده‌ته‌وێت به‌م مۆسیقایه‌ بلێیت چی، ده‌ته‌وێت بلێیت چی؟ ده‌ته‌وێت هه‌موو پیت سه‌رسامبێ، به‌لام

بیرناکه یتوه دهره نجامه که ی چیه؟ عاقیبه ته که ی چیه؟ خودای گهور
 چیکه م، تۆ تیناگه یت، تۆ بیرت چۆته وه تۆ کئیت، چۆن که وتوو یته ئیره وه،
 ده بئیت چی بکه یت بۆئه وه ی نه تۆ زنه وه و هکو سه گ نه تۆ کوژن؟ ئاه تۆ
 چهند خه فه تم ده ده یت، تگات تیا ده که م به و جوړه سه یرمکه وهک ئه وه ی
 گایه کی بالدار له سه ر سه رم ببینی، وهک ئه وه ی شاخ و گو یی تر له
 سه رم روایت، یان سه رم بوو بیت به سه ری فیل. من ده زانم ده لیم چی...
 گهر لیره ئه مجوړه موسیقایه لینه دیت، ده تۆ زنه وه و ده تۆ کوژن، واده زانی
 که سه رسامبوون پیت ماچته ده که ن و ده رۆن، ئیره تیا تر خو خانه یه، شه وان
 پرده بیت له ئه فسه رو به رپرسی ئاسایش، پرده بیت له پاسه وانه کانی کۆشک،
 له پۆلیسی نه یتی، له جه ندرمه ی هه یئه تی تایبه تی، له براده ری کرپه کانی
 سه روک، له پاسه وانه تایبه تیه کان، له پسپوړه کانی پیشه سازیی سه ربازی،
 له و جه لادانه ی خه لک به قووندا هه لده واسن، خودایه، تۆ بینیشکیت یان
 به ئه نه قسه ست واده که یت؟ هه ر مه خلوقیک سه رنجیان رابکیشیت ده چنه بنج
 و بناوانی، تۆرکیکی بیسه روینی کۆکردنه وه ی هه وال و زانیارییان هه یه که
 ده توانن ره چه له کی بچو کترین میشو له بدۆزنه وه. هه موو ده زانن هه ندیک
 له وانه ی له قه سابخانه و گۆره ده سه ته جه معییه کان راده که ن، پروده که نه
 ئه م شاره به ده بخت و په رته وازانه ی ناو سه حرا. تۆ ده بیت شتیک بکه یت
 سه رنجی هیچ که سیک رانه کیشیت. چونکه ئه وان به جولانده وه ی په نه چه که
 ده توانن داوا له سه مه ر سالح بکه ن تویان بداتی، واته لیره بته نه ده ری،
 به ناوی ژنه یتانی هاوړتیه کیانه وه، به ناوی جه رنی له دایکبوونی که چیکیا نه وه،
 به ناوی ئاهه نگیکی تایبه تی خو یانه وه، که توشیان برده ده ری و احیساب
 بکه مردوویت، چونکه هه ر له یه که م خالی پشکنینی سه ر ریگاوه ده زانن
 چ به ده بختیکی، هیتده ی کراسه که یان داکه نیت ده زانن له چی راکردوه و تۆ
 کئیت. تۆ ده بیت وه عدم ده یتی، جاریکی تر موسیقای و لینه ده یت، خودایه
 تۆ ده بیت موسیقایه کی وه ها لینه ده یت سه رنجی که س رابکیشیت، نابیت

کەس بپرسیت ئەم مۆسیقاره لەناکاو لە ناو ئەم سەحراوەدا لە کوێو
هەلتوقی؟ دەبیت مۆسیقایەک لێدەیت مۆسیقای تیاترۆخانهیەکی پرۆپوچ
بیت، ئێرە قەحبەخانهیەکی پرۆپوچی ئەوپەڕی دونیایە، من دەزانم تۆ
مۆسیقاریکی باشی، دەزانم. لەبەرئەو دەتکوژن، نابیت بزانی تۆ چ جۆرە
مۆسیقاریکی.

من بە غەمگینیەو سەیرمکرد و گووتم: من نازانم خراپ مۆسیقا
لێدەم، باوەڕم پێیکە دایا سیراجەدین ناتوانم خراپ مۆسیقا لێدەم. تۆش
جاریک باوەڕ بە من بکە.

کەمیک بەبەزەیی و حەسرەتەو سەیریکردم و گووتی: بەقوربان دەبیت
فێربیت، ئێرە شوێنیک نییە مرۆف بتوانیت مۆسیقای مەزنی تیا لێدات،
خوای گەورە من دەزانم تۆ چەند مۆسیقاریکی باشیت، ئەو پۆژەیی کە لە
ژێر زەمینەدا کەوتبوویت و نوقمی ئەو ئاوازەبوویت، زانیم تۆ چەند
مۆسیقاریکی نایابیت، گۆیگرە تۆ دەبیت وەک شەڕکەریک پەفتارەکەیت
کە هەندێجار ناچارە بۆماوەیەک لە بەرگی پیاویکی ترستۆکدا خۆی
بشاریتەو، دەبیت تواناکانت بشاریتەو، من بەراستیم، ئەمە مەسەلەیی
ژیان و مردنە، گەر لەمە تێنەگەیت، یەعنی هیچ، یەعنی منیش و تۆش و
دکتۆر بابەکیش تیا دەچین. دەبیت بە ئەندازەیی ئەو مۆسیقا لێدەیت کە
کچەکان بتوانن سەمای لەسەربکەن، ئێرە شوێنی مۆسیقای راستەقینە نییە،
درەنگ یان زوو هەموو مۆسیقاریکی راستەقینە گەر نەیکوژن دەبیت خۆی
خۆی بکوژیت.

دەستەوێستان بەرابەری وەستام و گووتم: بەلام چۆن، دەتەوێت
چی بکەم؟؟

هەستەمکرد هێدی هێدی ئارامتر دەبیتەو، سەیری دەستیم کرد هێشتا
هەر دەلەرزێ، بەلام هەناسەدانی کەمیک لەسەرەخۆتربوو، گووتی: دەبیت
لە بەیاننەو فێربیت، ئەو مۆسیقایە لێدەیت کە ئەوانی تر لێدەدەن.

دەبیت ئەوە فێربیت.

هەستمکرد دالیا سیراجەدین راستدەکات، دواچار مۆسیقای راستەقینە لەو جیگایەدا کوژندەبوو، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا من وا فێربوووم مۆسیقا پەیوێندی بە جاویدان، بە کاملی، بە بەلگرتتی پۆخووە هەیە، لە کاتێکدا ئەو شاری تەپوتۆزە، شاری ئەو بارەشە لەمە لەوسەری دونیاو دەهات، لە دیدی ئەوسای مندا شاریکی تێپەربوو، هەموو شتەکان تیایدا کاتی و راگوزەربوون. هیچ شتیکی جاوید و ناکۆتا لەوێ خۆی نەدەگرت، تاکە شتیکی ئەبەدی، ئەو غوبارە زەردەبوو کە بەر لە ئێمە لەوێ و دواي ئێمەش هەر لەوێ دەمیتێتەو.

هیچ شتیک لەوە بەدتر نییە مرۆف مۆسیقاریکی باش بیت، بەلام لە تییکی مۆسیقای خراپدا کاربکات. مردن لەوە ئاسانترە تۆ پربیت لە مۆسیقا و لەگەڵ کەسانیکدا مۆسیقا لێدەیت کە پەڕن لە دەنگەدەنگ و نۆتە شکار، خۆکوشتن لەوە سانترە تۆ قسە لە مۆسیقایەکی ئاسمانی بکەیت و لەگەڵ کەسانیکدا مۆسیقا لێدەیت کە پەڕن لەتۆن و ریتمی پێکەو نەگونجاو.

من لەو پۆزەو دەزەخیکی گەورە ژیا، سەفەریکی ترسناک دەستپێکرد، سەفەری بیرچوونەوی مۆسیقا، دەبایە هەموو ئەو مۆسیقایە بیربچیتەو کە فێربوووم، بۆ ئەوەی بژیم دەبایە هەرچیەک ئیسحاقی لێوژێرین فێرکردوم لە یادبیکەم. لە راستیدا دەبیت بڵێم بیرچوونەو کاریکی ئاسانتر نییە لە فێربوون، لایەنیکەم مرۆف بەدریژایی میژوو گەلەک تەکنیکی گرنکی بۆ فێربوون گەشەپێداو، بەلام مرۆف زانستیکی تاییەتی بۆ بیرچوونەو دانەمەزراندوو، توانای ئینسان لەسەر بیرچوونەو دەیانجار لە توانای لەسەر فێربوون لاوترە. دیارە من تێدەگەم بۆ، هەلبەت هەموو مرقایەتی پووبەپووی جۆرە دۆخیکی وا نەبۆتەو کە ناچاربیت ئەو شتانە بیربچیتەو کە فێریانبوو. کەس ئەزموونی کوردیک نەزیاو، بپەریتە بیابانیکەو، لەوێش بکەویتە شاریکی زەردەو کە پربیت

له پیاوانی ئاسایش که دین بۆ سواربوونی کومه‌لیک کچی منداڵ و به‌دبه‌خت که جگه له له‌شی خۆیان هیچی تریان نییه پێیژین. پیاوانیک به جۆریک له خراپه‌دا نوقمبوون، توانایه‌کی سیراوایان تیا دروستبووه بتوانن مۆسیقا‌که‌ی خۆیان، له هه‌ر مۆسیقایه‌کی بلندو مه‌زن جیا‌که‌نه‌وه، به جۆریک گه‌ر یه‌کیکی غه‌ریب پێگای که‌وته ئه‌و زه‌وییه‌وه، مۆسیقایه‌کی دیکه‌ی لێدا، ئه‌و مۆسیقا مه‌لعونه بیه‌خاته به‌رده‌م مه‌ترسییه‌ک که ده‌شیت به‌مردن ته‌واوین.

من ده‌بایه له پۆژی یه‌که‌مه‌وه هه‌ولبده‌م ئه‌و مۆسیقایه‌ی ئه‌وان فێربم، ئه‌و ئه‌زمونه پاستیه‌کی زۆری بۆ سه‌لماندم، له هه‌موو هونه‌ریکدا دوو دیوی ته‌واو جیاوازه‌یه، دوو دیو هه‌رگیز به‌یه‌کتر ناگه‌ن، هیچ هونه‌ریک نییه له ناوه‌وه ئه‌هریمه‌نیکی تێدا نه‌بیت، واته‌ چۆن هێزیک هه‌یه جوانی دروستده‌کات، ئه‌هریمه‌نیکیش هه‌یه به‌هه‌مان ئه‌و په‌گه‌زانه‌ی که جوانی پێ دروستده‌کریه‌ک دزیوی دروستده‌کات، ئه‌هریمه‌نیکه ته‌نیا هونه‌رمه‌نده قوول و وردینه‌کان ده‌توانن بیه‌ینن، هه‌مان سیمای پوخساری هونه‌رمه‌ندانیه‌یه، هه‌مان ئامیرو که‌رسته به‌کارده‌هێنیت، زۆر جار هه‌مان ئه‌و بابته و بیرۆکه‌و خه‌یال و وشانه‌ش به‌کارده‌هێنیت که هه‌ر هونه‌رمه‌ندیکی پاسته‌قینه ئیشی پێده‌کات، به‌لام ئیشی ئه‌م ئه‌هریمه‌نه ئه‌وه‌یه ته‌ونیکی ترسناک بچنیت، ته‌ونیکی که‌وره، دیواریکی پێچاو پێچ له زه‌خه‌فه‌و تۆپو داوی په‌نگاو‌په‌نگ که دوا‌جار جیهانی‌ک و فه‌زایه‌ک دروستده‌که‌ن تێیدا جیا‌کردنه‌وه‌ی هونه‌رو ئه‌و شتانه‌ی له هونه‌ر ده‌چن ئه‌سته‌م بیت. بۆئه‌وه‌ی مۆسیقام بیربچێته‌وه، پتووستیم به‌کومه‌کی ئه‌هریمه‌نیکی وه‌هابوو، ئه‌هریمه‌نیک ئیشی ئه‌وه‌یه سه‌لیقه‌مان به‌ شیوه‌یه‌ک سه‌رو تاریک بکات هونه‌ری بێ زه‌مان و زه‌مینمان له هونه‌ریک بۆ جیا‌نه‌کریته‌وه که نه‌مه‌رو له نا‌کو‌تاشدا سه‌وزده‌بیت، واته‌ جاویده. جاوید ئه‌و وشه‌ سه‌ر

ئیسحاقی لیو زێڕین فێریکردم و لەم کتێبەدا شای ھەموو وشەکانی دیبە. من ئێستا دواى سەفەریکی درێژ بە شارى بیسنووری نوردا قسە بۆ ئێوە دەکەم، دانیام سەفەری من ھێندى ھێندى بەرەو تەواوبوون دەپوات، ئێوە ھێزى ئێوەم دەداتى پتر لەسەر ئەم وشەى قسەبکەم، ئێوە ئەریمەنەى من باسیدەکەم دەتوانیت تەنیا ئەو کارانە دروستبکات کە جگە لە چەند کورتە ساتیک نازى، بەلام توانایەکی گەورەى لەسەر کوکردنەووە کە لەکردن و دوبارەکردنەووەى ئەو چرکەساتانە ھەیە، کە پێکرا دیواریکی فریودەر و خەلەتین دروستدەکەن، دیواریکە لەسەر دوبارەکردنەووە و چینی ھەمان نەخشی سادە دروستبوو. ئێوە ئەریمەنەى من باسیدەکەم دەتوانیت زیاتر بەرھەمبھێنیت، ژمارەى زۆرتر لە بکەر و خزمەتچی ھەبێت، دەتوانیت شارەکان و کوچەکان و گوزەرەکانى دنیا پرېکات لە ھونەرماندەکانى خۆى. بەجۆریک گەر لەناو لەشکری پر قەوامى ئێوەووە ھونەرماندەىکى راستەقینە لە دایکبوو، ئومێدیکى نەبێت. خزمەتچییەکانى ئەم ئەریمەنە دەتوانن خوشحال بن، دەتوانن بە ئارامى خۆیان بە گەورە بزائن، دەتوانن دەرکەون، بناسرێن، بەلام ناتوانن یەک شت بکەن، ئەویش ئێوەیە لە مردن نزیکبێنەووە، مردن بۆئەوان کوتایى ھەموو کوتاییەکانە، مردن دیواریکە بۆیان نابەدریت، لەگەڵ مردندا توانای کارکردنیان لەسەر زەمین و زەمان دەمەیت. نا وامەزانن من باسى مردن بەو مانایە دەکەم کە ئێوە ھەمووتان لەسەرى پێکەوتوون، وەک زەمینیکى بێدەر و سەرگیرا و یەک ئاراستە، وەک گومەزیکى پەش کە ئادەمیزادەکان دەچنە بنى و لەویدا وندەبن و ئیدی تا ھەتاھەتایە نایەنەووە. من دانیاتاندەکەم جاویدان ئێوە نییە کە لەدواى مردنیش ئێمە لە یادی شتیکدا بین و بیرمان نەچیتەووە ھەمیشە بگەڕێنەووە سەرى، جاویدان شتیکى ترە، جاویدان شویتە، شاریکى گەورە، ھەریمیکە لە ھەریمە نەدۆزراو و نادیارەکانى وجود، خاکیکە وەک ھەر خاکیکى تر کە دەشیت سەفەرى بۆ بکەین، بچینە ناوى و بچینە دەرەو. جاویدان شاریکى

نزیکه له خۆمانه‌وه، له‌گه‌لماندایه، هه‌ندی‌جار هه‌نده‌مان پێویسته چاو لێک بنه‌ین و ببه‌ین. ئه‌هریمه‌ن ئێشی ئه‌وه‌یه که ئێمه له ناو ساته‌وه‌خته‌کاندا، له ناو جیگا بچوکه‌کاندا وه‌ها دیل‌بکات، توانای ئه‌و گه‌شته‌مان نه‌یه‌ت به‌ره‌و ئه‌وه‌به‌ری دونیا، به‌ره‌و ئه‌وه‌به‌ری ئه‌م شوێن و کاتانه.

من ده‌بایه ئه‌و ئه‌هریمه‌نه‌ی ناو خۆم له‌ خه‌و هه‌ستینه‌م، ده‌بایه مۆسیقا له‌ یاد خۆم به‌مه‌وه‌و سه‌ره‌له‌نوێ به‌ جوێریکی دی فیربمه‌وه، به‌جوێریک له‌گه‌ل دۆخی مندا وه‌ک ته‌راکه‌وته‌یه‌ک له‌ زه‌مه‌ینیکی ترسناکدا بگه‌نجیت، هه‌نده‌ش مژو‌ف هه‌ولیدا مۆسیقا‌که‌ی شتی‌ک به‌ت له‌گه‌ل شوێن و کاتدا بگه‌نجیت، ئیدی درزیکی ترسناک که‌وتۆته‌ نیوان ئه‌و و ئه‌و خا‌که‌ دوورو نادیاره‌ی ده‌که‌وێته ئه‌و دیو ژیان، ئه‌و جیگایه‌ی خه‌لیقه‌ت بوونه‌وه‌ره پاک و بێ‌گونا‌هه‌کانی خۆی تیا هه‌له‌ده‌گریت. جاوید، ته‌نیا شوێنی ئه‌وانه‌ نییه که هه‌ونه‌ریک دروسته‌که‌ن له‌و دیو ته‌ونی ئه‌هریمه‌ن و سه‌ره‌پۆشی ئه‌وه‌وه هه‌شتا هه‌ر ده‌به‌ی‌نیت، به‌لکو شوێنی هه‌موو ئه‌وانه‌شه که چو‌نی‌تی مرده‌نیان مافه‌تیکی بێ‌کو‌تایان ده‌دات به‌رده‌وام په‌یوه‌ندیه‌یان به‌ ژیا‌نه‌وه هه‌یه‌یت، له‌زه‌مه‌ینی جاویدا هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ ده‌ژین که هه‌شتا له‌وێه قسه‌یه‌کیان له‌گه‌ل ژیا‌ندا ماوه، قسه‌یه‌کیان ماوه که به‌ربه‌سته‌کانی کات و شوێن ده‌به‌ی‌ت و ده‌مانگاتی، هه‌موو ئه‌وانه‌ن که نامه‌یه‌کیان هه‌یه بۆ دۆست و هاو‌ڕێ و ئه‌زیزه‌کانیان، چیرۆکی‌کیان هه‌یه که ده‌شیت قوول مانای ژیان ده‌ستکاری‌بکات.

دالیا سیراجه‌دین ده‌زانی چ داوا‌یه‌کی قورسی له‌ من هه‌یه... به‌یانی دواتر، من له‌ جیگا‌که‌ی خۆمدا هه‌شتا گه‌نگه‌مه‌دا، ده‌ستی‌ک به‌ ئارامی له‌ ده‌رگای دام، که ده‌رگا‌که‌م والا‌کرد، دالیا‌م له‌گه‌ل پیاو‌یکی چکۆله‌ی سه‌یردا به‌ینی، پیاو‌یکی به‌ته‌نده‌زه‌ سه‌رزله‌، که ته‌واو سه‌ری خۆی سه‌فرکردبوو. جووتی‌ک چاوی ره‌شی به‌ته‌نده‌زه‌ گه‌وره‌ی هه‌بوو، لووتی‌کی به‌ته‌نده‌زه‌ بچو‌ک و سه‌مێلی‌کی تا‌شراو و دوو له‌ی عه‌ره‌بی ئه‌ستوور. دیاربوو

خۆی بە دەستی خۆی برۆکانی باریککردۆتەو، برۆ درێژ و پێکهکانی سیمایەکی ترسناکیان پێهەخشی بوو، لەشی بەخۆوە بوو، بەلام بەراورد بە گەورەیی سەری هێشتا بچوک دەینواند. وەک مراویبەکی شەل بە پێگادا دەپۆی، هیندە هاتە ژووری پێکهنینیکی بەرز پێکهنی، وامدەزانی لەگەڵیدا ئاوینەو پەنجەرەکان دەشکێن، بەلام جگە لەو پێکهنینە بەرزو ناوہختانەیی پیاوێکی ئارام بوو ناوی «فەمی البصری» بوو. کە بە «استاذ فەمی» بانگیان دەکرد. چاکەتێکی لەبەردابوو، پڕبوو لە چوارگۆشەیی سەوزو بیجی، چاکەتێکی گەورەتر لە لەشی خۆی و قۆلەکانیشی درێژتر لە دەستی خۆی. کە چاکەتەکی داکەن هەر دوو دەستی سووتابوون، هیچ نینۆکیک بە پەنجەکانییەو نەمابوو، ئەو وایکردبوو دەستی لە دەستی بۆقیەک بچیت لەوهرزی زاوزیدا، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا بە ئاسانی دەیتوانی هەموو پەنجەکانی بچولێت. دایا وەک مامۆستای مۆسیقا بە منی ناساند، خۆی لەوسەری شاری تەپۆتۆزە زەردەکان لە تیاتریکی تر کاریدەکرد، دایا بەو بەیانی زوو لە جینگای خۆی خەبەرێکربوو، جلی لەبەرکردبوو، بەدوای خۆیدا کیشیکردبوو و هینابووی بۆ ئێرە تا ئیشیکی گەورەم بۆ ئەنجامبەدات، مۆسیقام لە بیربەریتەو.

فەمی بەسری، کە لەبەرئەوێ من پیتی «ذ»ی عەرەبیم باش بۆ نەدەهات، هەمیشە بە «ئوستاز» بانگم دەکرد، حیکایەتێکی هەبوو نزیک لە حیکایەتی من. سەردەمانی ئەندامی تپی سەمفۆنی ولات دەبیت، دواتر بە گومانی ئۆپۆزیسیۆن دەیگرن، نینۆکەکانی دەردینن، دەستی لە شانەو تا سەر پەنجەکانی بە جۆرە شلەییکی سووتینەر بۆ دەسووتینن و دەینێرن بۆ ژووری خنکاندن، هەفتەیک بەر لە جێبەجێکردنی حوکمەکە بەر لێبوردنێکی تاییەتی دەکەوێت کە لە کوشکی کۆمارییەو بە بۆنەی جەژنی لەدایکبوونی سەرۆکەو دەردەچیت. فەمی بەسری تا ئەو شەویش کە لە زیندان ئازادیدەکەن، بەردەوام لەسەریدا ئاوازهکانی موزارت، بیتھوفن،

باخ و چایکوفسکی لیدهدات. ئەو مۆسیقایەیی لە ھەر شتیک زیاتر ئیرادەیی دەداتنی بەرگەیی ئەو ھەموو ئەشکەنجەییە بگریت، سۆناتەکانی بیتھۆفە. کە دەیبەن بۆ ئەشکەنجە، ئەو لە خەیاڵی خۆیدا بتهۆفن لیدهدات، سەمفۆنیای نۆ لیدهدات کە ئیقاعاتەکانی پتر لە گەل تەوژمی ئازاردا دەگونجین، زۆرجار پەنابەتە بەر قاگنەر. دواي چەندین مانگ ئەشکەنجەیی کوشندەو زۆر، مۆسیقا یاریدەیدەدات نەمریت، لە ژووری ئیعدامیشدا شەو و پۆژ وەک سەماکەریکی بالییە بە دەستە زامدارەکانییەو سەمادەکات و بە مۆسیقا ئەو کوونەپەپووە تاریکانەیی مردن دەردەکات کە لەسەر پەنجەرەکی دەنیشنەو و لە کونەکانەو تەماشایدەکەن. کە ئوستاز لە زیندان دیتەدەری، دەزانیت ناتوانیت جاریکی تر بەو دەست و پەنجەییەو بەگەریتەو بۆ کاری ئۆکستراالی، دەزانیت ئیدی لە پایتەخت جینگای ناییتەو ناتوانیت تیکەلاوی مۆسیقارە ناسراوەکانی ئەو ناوەندە ببیت. بپیارەدات بەگەریتەو بۆ شارە دێرینەکی خۆی لە باشوور. لەوێ ھەولەدات ببیتە مامۆستای مۆسیقا، بەلام لە شارێکدا خەلکی تێر زگی خۆیان نان ناخون، کێ دەتوانیت بیر لە مۆسیقا بکاتەو؟ لە ماوەی سالیکیدا تەنیا سێ قوتابی چنگدەکەویت کە بتوانیت فینری مۆسیقایان بکات، وای لیدیت فەرشی مالهەکی، گلپەکان، دەرگاكان و شوشەیی پەنجەرەکان دەفرۆشیت بۆ ئەوێ بژی... لە دەمی ریبوارو میوان و ھاورپیکانییەو دەیبیستیت، کە تاکە جینگایەکی لەو ولاتەدا مرقوف تیتدا بتوانیت بە مۆسیقا بژی، ئاوەدانییەکی گەرۆکە کە سۆزانییەکان لە نیوان ئاوو سەحرادا دروستیانکردو، مرقوف تەنیا لەویدا دەتوانیت بە مۆسیقا بژی. ئوستاز کە بە خۆی و کەمان و چەلوو ئۆکوردیۆنەکیەو بەرەو ئەو شارە دەکەویتە پێ ھیتشتا نازانیت مەوال و بوزییە چیین. پەرە لە ئاوازی قاگنەری، لە شنەیی ھایدنی، دەروات و سەری پەرە لە نەغمەیی شۆپانی، بە پێچەوانەیی زۆر لە مۆسیقارەکانی ترەو ھەبیتەندازە عاشقی فیئالیدیە. بە دەستە بۆقیلەییە چکولەو بینینۆکەکانییەو بە رینگادا دەروات

و وهك مایسترویه‌کی شیت به خه‌یال مۆسیقا لیده‌دات. یه‌كه‌م كه‌س له‌و شاره‌ زه‌رده‌دا پێشوازی لیده‌كات ته‌پل ژهنیكه‌ له‌وانه‌ی كه‌ هه‌موو ژيانى ته‌نیا له‌ ژیر ده‌واری به‌ده‌ویییه‌كاندا ته‌پلی ژهنیوه‌، كه‌ گوێی له‌ مۆسیقاكه‌ی ئوستاز ده‌بیئت، هه‌نده‌ شتیکی بیتام و بیتامنا ده‌بیئت له‌به‌رگوێی وهخت ده‌بیئت ته‌پله‌كه‌ی خۆی له‌سه‌ردا بشكینیت، ئه‌وه‌ی فریای ئوستاز ده‌كه‌ویت، مۆسیقاریکی پیره‌ كه‌ سالانیک له‌وه‌یه‌ر به‌ هه‌مان ئه‌زموونی ئه‌ودا پۆشستوه‌... مۆسیقاره‌ پیره‌كه‌ بۆ چه‌ند هه‌فته‌یه‌ك ئوستاز لای خۆی گله‌داته‌وه‌، ئه‌و به‌ ئارامی فیریده‌كات، گه‌ر ده‌یه‌ویت به‌ مۆسیقا بژی و خۆی تووشی كێشه‌ی گه‌وره‌ نه‌كات و ئاسووده‌ بیئت، ده‌بیئت هه‌موو ئه‌و مۆسیقایه‌ی بیربچیته‌وه‌ كه‌ تا ئیستا فیریبوه‌.

ئوستاز له‌ ماوه‌ی سالگه‌لیکی درێژدا ته‌كنیکی بیرچوونه‌وه‌و سه‌پینه‌وه‌ی بنه‌ما ته‌كنیکیه‌كانی مۆسیقا به‌ جوړنیک په‌ره‌په‌ده‌دات، وای لیدیئت بتوانیئت له‌ بری ئه‌وه‌ی بیئت به‌ مامۆستای مۆسیقا، بیئت به‌ مامۆستای بیرچوونه‌وه‌ی مۆسیقا كه‌ پێنوايه‌ ئه‌وه‌ ئیشیکی ناوازو ده‌گه‌نه‌و له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌ به‌ده‌خته‌دا ئه‌و ته‌نیا كه‌سیكه‌ ده‌توانیئت له‌و به‌اره‌دا بییته‌ كاسیبیکی ده‌ست په‌نگین. ئه‌و به‌یانیه‌ كه‌ من بینیم، به‌ ئارامیه‌وه‌ دانیشته‌ و گووتی: غه‌مت نه‌بیئت، وه‌ها مۆسیقات له‌ یاده‌به‌مه‌وه‌، له‌ هه‌زی هیچ مه‌خلوقیکی زیندوودا نه‌بیئت بیرتبخاته‌وه‌. منیش سه‌یری دالیا سیراچه‌دینم كردو بیته‌وه‌ی بزانه‌م مرو‌ف له‌مجوره‌ حاله‌تانه‌دا ده‌بیئت بلێ چی، له‌به‌رخۆمه‌وه‌ گووتم: سوپاسته‌كه‌م.

من له‌و به‌یانیه‌وه‌ هه‌موو پۆژنیک هه‌شت تا ده‌ سه‌عات، له‌ چه‌ند شوینیکی تایبه‌تیدا وانه‌ی بیرچوونه‌وه‌ی مۆسیقام ده‌خویند، وانه‌كان پۆژانه‌ پینچ تا شه‌ش ماده‌ی تایبه‌تی بوون كه‌ یه‌ك له‌ دوا یه‌ك ده‌مانخویند، سه‌ره‌تای سه‌ره‌تای هه‌موو ئیشه‌كان، گوێگرتن بوو له‌ هه‌ندێ سه‌مفونیاو پارچه‌ مۆسیقا كه‌ به‌ده‌ست و په‌نجه‌ی مۆسیقارو گروپی زۆر نه‌شاره‌زا

لیدر ابوون، به جۆریک هر له یه کهم گوینگرته وه نه شازی دهنکه کان
 ئه زییه تی گوچکه ی ده دایت، ده بایه پتر له سه د جار گوئ له و ئاوازه سه قهت
 و نه شازانه بگره وه تا له یاده وه ریمدا شوینی مۆسیقا راسته قینه کان
 بگره وه، هیند ئه و ئاوازه خراپانه مان لیده دا بتوانن به جۆریک پال به
 مۆسیقا پاکه که ی ناومانه وه بنین، دواتر نه توانم تینگه م کامه یان «کۆپییه
 ئۆرجیناله که یه». ئه و فیری زاراوه ی «کۆپی ئۆرجینال» ی کردم، خراپترین
 شت ئه وه بوو که ئاسه واری کۆپییه ئه سللییه کان له مندا بدۆزیته وه. وانه کانی
 دی له وه خراپتر بوون، وانه یه کیان وانه ی «تیکه لاکردن» ی پیده گوت، وهک
 ئه وه ی من مۆسیقام لیده دا و له پال مندا ته سجیلک به ده نگیکی بیته ندازه
 به رز کاریده کرد، کاسیتیکی چه پله و هله له و هۆسه ی له سه ربوو، له گه ل
 به رز بوونه وه ی زیاترو زیاتری دهنگی هۆسه و هله له دا ده بایه من پتر
 خۆم بگونجینم و ئیقاعم له گه ل ئیقاعی هۆسه و هاوارو چه پله کاندایکبخم.
 وانه یه کی دی که بۆ من زۆر کوشنده بوو، وانه ی «دووباره کردنه وه»
 بوو، به وه ی ده بایه من گوئ له کۆمه لیک گورانی عهره بی و تورکی و
 فارسی ئیجگار ناخۆش بگرم، له به ریانکه م و بیشیانلیمه وه، ئه وه سه خترین
 وانه بوو که پیموایه منی گه یانده ئاستی رقبوونه وه ی ته واه له مۆسیقا.
 ئه وه ی که منی ده کوشت ئه وه بوو، نه ده بایه هیچ کات خۆشم وانیشانده م
 که مۆسیقار نیم، ده بایه واده رکه وم که من له قوولایی دله وه حه زم له و
 مۆسیقاو گورانیانه یه، ده بوو گورانییه کان بلیمه وه له سه ریشیان سه مابه که م.
 فه ممی به سه ری ده یگوت «مۆسیقاش حالی وهک حالی شیعو ئه ده ب
 وایه، ئه وانه ی که نایزانن له هر که س زیاتر خویان واپیشانده دن که
 ئوستاز و ره خنه گرو به ره وه رن تییدا».

وانه یه کی کوشنده ی تر، وانه ی «لیاقه» بوو، من و ئه و پیکه وه
 پامانده کردو مۆسیقاریکی به ده ویی به ته پله وه راویده ناین، ده بایه من
 جاریک ئیقاعی پاکردنه که م له گه ل ئیقاعی ته پله که دا بگونجینم و جاریکی

دی تێکبیده، بیگونجینم و تێکبیده، بیگونجینم و تێکبیده، تا وام لێدههات به ده‌مدا ده‌که‌وتم. به‌لام هه‌شتا ئه‌و وانه‌یه‌ باشتر بوو له‌ وانه‌یه‌کی دی که پێیده‌گوت وانه‌ی «ته‌ئه‌مول»، ئه‌م وانه‌یه‌مان له‌ ژووریکێ تایبه‌تیدا ده‌خویند ناوی «ژووری دیسکو» بوو، ئوستاز ئه‌م ناوه‌ی له‌ زیندانه‌وه هه‌ینابوو. هه‌ندیجار له‌ کاتی ئه‌شکه‌نجه‌دا بۆئه‌وه‌ی بیان‌ه‌وێت ئازاریبده‌ن، برده‌بوویه‌نه‌ ژووریکێ تایبه‌تیه‌وه‌ که پرپوو له‌ ژاوه‌ژاو، ده‌نگه‌ده‌نگ، وژه‌وژ، زیکه‌زیک و جیره‌جیره‌، به‌ جۆریک «ئوستاز» دوا‌ی ئازادبوونیشی ئه‌و ده‌نگانه‌ هه‌ر له‌ گوێی‌دابوون. دواتر ئوستاز بۆ وانه‌کانی خۆی ژووریکێ له‌و جۆره‌ی دروستکردبوو، سه‌قفی ژووره‌که‌ سه‌رتاپا قوتووه‌ ته‌نه‌که‌ی ژه‌نگاوی بوو، له‌ ناوه‌پاستدا به‌تانییه‌ک داخرابوو، من له‌وێ به‌ نیازی ته‌ئه‌مول پاده‌کشام و چاو‌م لێکده‌نا، هه‌نده‌ی خه‌ریک ده‌بوو بچمه‌ قوولایی تێپامان و ئارامیه‌وه‌ ته‌نه‌که‌کان ده‌ستیانده‌کرد به‌ ته‌قه‌ته‌ق، له‌گه‌ڵ تێپه‌رینی کاتیشدا تا ده‌هات ده‌نگی ته‌نه‌که‌کان به‌رزده‌بووه‌وه‌، له‌ نا‌کاو پرده‌بوو له‌ ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌ی ده‌مه‌رقاچان، که‌وته‌خواره‌وه‌ی مه‌نجه‌لی گه‌وره‌، ده‌نگی تلبوونه‌وه‌ی سینی، خویندنی قه‌له‌موون، ته‌قینی میزه‌لدان، قله‌پوونه‌وه‌ی شه‌ربه‌، خلبوونه‌وه‌ی به‌رمیل، بۆره‌ی مانگا، شکانی بوتل، جیره‌ی ته‌باشیر، قوقه‌ی که‌له‌شیر.

که‌ له‌و ژووره‌ ده‌هاتمه‌ ده‌ری، زۆرجار تا چاره‌کیک نه‌مه‌توانی گویم له‌ هه‌یج ده‌نگیکێ دیکه‌ بیت، به‌لام ئوستاز بۆئه‌وه‌ی ئاراممبکاته‌وه‌، هه‌میشه سووکترین وانه‌ی ده‌خسته‌ دوا سه‌عاتی وانه‌ به‌نرخه‌کانیه‌وه‌. وانه‌ی «کو‌نترۆلکردنی ئیقا‌ع»، له‌و وانه‌یه‌دا که‌چیک ده‌هات، به‌جلیکی سی‌کسییه‌وه‌، به‌ جووتیک پێ‌لاوی به‌رز‌ه‌وه‌، منیش ترومپیتیکێ شکاوم هه‌لده‌گرت و ده‌بایه‌ له‌گه‌ڵ ئیقا‌عی جولانده‌وه‌ی قاچ و ده‌ست و سمتیدا ترومپیت لێبده‌م. ئوستاز بۆ هه‌ریه‌ک له‌ جوله‌کان جۆره‌ ده‌نگیکێ تایبه‌تی ده‌ویست، بۆ نمونه‌ که‌ که‌چه‌کاچی ته‌واو ده‌کرده‌وه‌، ده‌بایه‌ ده‌نگیکێ درێژ ده‌ربکه‌م، که

دایده‌خست، ده‌نگیکی باریکی غه‌مگین، که به‌رزیده‌کرده‌وه ده‌نگیکی خوش، که کراسه‌که‌ی به‌رزده‌کرده‌وه ده‌نگیکی سه‌رسامی، که سمتی ده‌جولاند، ئیقاییکی خیراو به‌رزونزم به‌جۆریک له‌گه‌ل جوله‌ی عه‌وره‌ت و که‌فه‌لیدا بگونجیت. که مه‌مکی ده‌له‌رانده‌وه ده‌نگی له‌رین و هه‌له‌ته‌کان.

که من له‌و کۆرسه‌هاته‌ده‌رئ، چیت‌نه‌مه‌توانی مۆسیقایه‌کی جوان لێیده‌م، ئوستاز فه‌همی به‌ماوه‌یه‌کی که‌م ئه‌و مۆسیقاره‌ی ناومی کوشت و ژیاومی له‌مردنیککی سه‌د ده‌ر سه‌د پرزگارکرد.

سه‌یرترین شت که دوا‌ی مردنی مۆسیقاره‌که‌ی ناوت تووشت ده‌یت، ئه‌وه‌یه که ده‌توانیت هه‌موو چه‌شنه‌ مۆسیقایه‌کی دی لێیده‌یت، به‌سه‌ ناوی گۆرانییه‌کت پێلین و تو بئ سئ و دوو ده‌ست پێکه‌یت. ئیجگار سه‌یره، کابرای سه‌ره‌ک تیپ ده‌ستیک به‌رزده‌کاته‌وه‌و تو وه‌ک ئامیژیکی قورمیشکراو به‌دوا‌یدا ده‌سته‌ده‌که‌یه‌ت زرموکوت، هه‌چ شتیکت لا زه‌حمه‌ت ناییت. که مۆسیقاره‌که‌ی ناوت ده‌مریت، ئیدی مۆسیقاربوون ده‌یه‌ته ئاسانه‌ترین کاری دنیا. ئیدی وات لێدیت به‌رابه‌ر ده‌نگه‌کان بێباک ده‌یت، گرنگ نییه ئامیره‌کان چی ده‌که‌ن و چی ده‌لین، گرنگ نییه هاو‌ریکه‌ی ته‌نیشت چی ده‌ژهنیت و چۆن ده‌یژهنیت... هه‌موو شتیکی ئاسایی ده‌یت. له‌بیرچونه‌وه‌ی مۆسیقا کارئاسانییه‌کی زۆری بۆکردم له‌گه‌ل ته‌واوی ئه‌و جیهانه‌دا بگونجیم. ژیا و شیوه‌ی خواردن و زه‌وق و جلوه‌برگم به‌شیوه‌یه‌کی تراژیدی گۆپا، هه‌نده خیرا گۆپان، دالیا سیراجه‌دین نه‌یده‌ناسیمه‌وه. له‌ماوه‌یه‌کی کورتدا بووم به‌مروفتیکی تر که به‌ده‌گمه‌ن بوخساری راسته‌قینه‌ی جه‌لاده‌تی کۆتری تیا‌بوو، به‌ئسته‌م سیپه‌ری ئه‌و مروفت تیا ده‌بینیه‌وه که چه‌زی له‌مۆسیقا و بلندگه‌راییی و فه‌رین و یاریکردن بوو له‌گه‌ل جاویددا، زۆریشی ویست تا دووباره ئه‌و مروفت راسته‌قینه‌یه‌ی ناو ناخی خۆم دۆزییه‌وه.

من به‌شیوه‌یه‌ک گۆپدرام دالیاشم بۆ ماوه‌یه‌ک له‌خۆم ته‌ره‌کرد.

شەویکیان کە بەزەوقەوێ فلووتەم بۆ بەدرییه پەحمان لێدەدا کە سەماکەرێکی قەلەوی سەپیکەلە بوو، من لەبەردەمیدا چوو بوومە سەر چۆک و ئەویش دەمی فلووتەکەیی خستبوو نێو مەمکییەوێ و یاری پێدەکرد، من لە خۆشترین حالەتیکدا بووم کە پیاو خەیاڵی بۆی بچیت، لەو کاتەدا دایا سیراجەدین بە بیانووی شتیکیکەوێ سەرکەوتە سەر سەحنەکەو بە ئەسپایی چپاندی بە گوێمداو پێیگوتەم «بێشەرەف، حەربای پیسو پۆخل، هەمی سەخیف». دایا سیراجەدین دەویست لە جیگایەکی بێستینی، بەلام من نەدەوێستام. کە پێیگوتەم حەربای پیسو پۆخل من خۆشالتربووم، خراپتر دەستمکرد بە سەما، فلووتەکەم دەبردا شوێنی خراپترەوێ. بەدرییه پەحمان کە لەگەڵ دایادا زۆر خۆشیان لە یەک نەدەهات، هەموو یارییه چەلەکانی لەگەڵدا دەکردم، وەک بلی تەماشاکە لەگەڵ کورپی پورە جوانەکەتدا چی دەکەم، چیم بکردایە، ئەو لەگەڵمدا دەیکرد. من دوا دوو مانگ بوو بووم بە هاوولاتییهکی دەستەمۆ باشی شاری زەردی سۆزانییهکان. لەو ماویەدا ئیواران ریشم دەتاشی و دادەبەزیمە سالۆنەکە، پەرۆیهکی سەپی بریقەدارم دەبەست بە مەلەوێ، جگەرەیهکم بە ناسکی دەگرت بە دەستمەوێ بە ناسکییهکی دەستکردو زەردەخەنەیهکی پانەوێ بە کچەکانم دەگوت «ئێوارەتان باش، گەرەشازنانی سەحراو دەریا». لە سالۆنەکەدا کورسییهکم دەگرت، وەک پیاویک باوەڕیکی زۆری بە خۆی بیت، قاچم دەخستە سەر قاچم و لەگەڵ مۆسیقارەکانی تردا باسی سیاسەتم دەکرد، فووم لە سووتوی جگەرەکە دەکردو وەک ئەوان دەمگوت «ئەگەر ئەو ئێرانیه باوک سەگانه، شەر نەوێستین، خراپترین بەسەر دیت، واللە العظیم ئەمریکا تەخت و بەختیان ناهێلێت، سەید الرئیس خۆ کەم نییه، هەموو دنیا لە پشتیتی، شاخ بەلام گەر ئەو ئێرانیانە نەدەبوون، کورپی قەحبەن، وەلقران العظیم، کورپی قەحبەن، ئەگەر ئەوان نەدەبوون، ئێستا سوپای ئێمە لە قودس بوو، والرسول الکریم لەولا قودسیشەوێ بوو.

یهعنی لهولا بهحرهکهشهوه».

ئهوجۆره قسانهم دهکرد، دهستم دهخسته ژیر چهناگم، که کچهکان بهلامدا دهپۆشتن، دهمگوت «هینی ئەم ههموو جوانیه چیه. هینی ئەم ههموو لهنجهولارهت له کوئ کرپوه، هینی تۆ دوتنیش وههابوویت یان من ئەمرۆ چاووم پوونبۆتهوهو دهتینم، هینی کهی قومیک ئاو ددهیت بهم تینوه داماوهی بهردهمت، ئاه ههنبایه، ههر نیگایهک و کیلویهک زێرم دهدایتی... کچی خودا بۆ وات له خۆت کردوه کویتییهکان دهتقرینن، ئاه، که شیرینی، پۆژیک له پۆژان لهمناوه جهبهیهکی تر لهسهر تۆ دهکریتهوه، ئاخ مهعقول نییه، خانم تۆ دلی ئیمه به ئاسن تیدهگهیت یان چی، بهم ههموو حوسن و دهلالهوه دهپۆیت و سهیرمانناکهیت. هینی ئهری ئەم شهپهی فاو له سهر ئهو چاوانهی تۆ نییه خانم؟ ده توخودا پیمبلی تا ئیستا چهند کهس لهسهر ئهو لیوانهت کوژراون؟».

بهگشتی ههمووان خۆشیاندهویستم، توانایهکی سهیریشم تیدابوو لهگهڵ کوپه مۆسیقارهکاندا خۆم بگونجیتم، که وهسفی بههرهوا دهیتانیانم له مۆسیقادا دهکرد، بیتهندازه درۆی گهورهم بۆ دهکردن، به کهمانچهژهنهکهم دهگوت «توانای وهک تۆ دهگمهنه، سالی داهاات بپۆ داوایهک بنوسه بۆ تیپی رادیۆ تهلهفزیۆن، دهستیشت ماچدهکهن، ههموو ولات دوو مۆسیقاری تری وهک تۆی تیانیه، یهعنی تۆ وهرنهگرن کئ وهردهگرن؟». یهکیکمان لهگهڵدا بوو عودی لیدهدا، ناخۆشترین عودیک لهسهر ئەم ئهستیرهیه بیستراییت، بهلام من دهمگوت «گوپیگره، من بیستوومه له ئهندهنوسیاو مالیزیا و باشووری تایلانیش پئووستیان به مامۆستای عوده، تیدهگهیت؟ عود ئامیری ئیمهیه، ههچ کهس وهک ئیمه نازانیت عود لیبدا، ئهوه قسهی تیانیه، تۆ خۆت بگهیتینه ئهوی دهبیته به ملیونیز، تۆ مال کاوول بههرهیهکت ههیه ولاتیک ئاوهدانهکاتهوه، بهلام تۆ قیمهتی خۆت نازانیت، بپۆ بهقسهه بکه، بچۆ بۆ سهفارهتی مالیزی، یان ههر ولاتیکی تر، لهوی داواکه سهفهر

به شه خسی ببینیت، ئیشیکی قورسه به لام موسته حیلش نییه، عوده گهت له گهل خۆتا بهره، دلنایام سه فیر گوئی له م عه زفه ی تۆ بیت ده ستبه ردارت نابیت، برام تۆ پرووبه کیه هه ر ولاتیک تۆ قازانچ ناکهیت ئه و ولاته قازانچ ده کات». که به کومه ل داده نیشستین، من ده مگووت «ماوه یه کی تر شه ر ده وه ستیت، ئه و ئیرانیانه له فاو بشکین تا تاران ناوه ستنه وه، ئه و کات دلنایابن، ئیمه وه ک تیپ ده توانین سه فه ری ئه وروپا بکهین، ئه وروپییه کان یه کجار گوئیان له عه زفی ئیمه بیت وازمان لئ ناھیتن، له وانه یه شاریک یان ولاتیک بمانکریت، له وئ خه لکی لئییه موسیقا ده ناسیت، ئه گه ر به س ئه و ئیرانیانه له فاو بشکین پاشه پوژی ئیمه له پوژ پوناکتره، هاوینان سه فه ری ئه وروپا ده کهن و زستان دینه وه بۆ ئیره، یان به پنجه وانه وه، ها هادی خضر تۆ حه زده کیه ت به هاوین ئیشبکهیت و به زستان سه فه ر بکهیت یان به عه کسه وه؟».

که ئه م قسانه م ده کرد هه موو له ده ورم کۆده بوونه وه، من ئه و درۆ بیتامانه م ده کردو که چی کاریگه رییه کی ئیجگار قوولی له سه ر بره و ده روونی ئه و مرۆقه تیکشکاوانه هه بوو. سالانیک دواتر که پۆمانی «یاقوبی درۆزنم» خوینده وه، تیگه یشتم له کاتی ترس و جهنگدا هه موو میله تیک، هه موو شاریک پتویستیان به جۆره درۆزنیک هیه ئاسووده یانبکات. من ئه و پۆزانه به شیوه یه ک له شیوه کان به رده وام درۆمه کرد، مرۆف که موسیقای لئ نه دا، ده توانیت به ئاسانی درۆبکات.

* * *

تا له موسیقاره کان و کچانی پرته قالی سپی زیاتر نزیکبوو مایه ته وه، زیاتر له دالیا دوورده که وتمه وه. ئه و ماوه یه دالیا به هه ندیک دۆخی سه یردا تیده په پی، زوو زوو سه فه ریده کرد، که م ده رده که وت، که م له گهل مندا

دهدوا، بهلام دلنیاش بووم دوور به دوور بهردهوام ئاگاداری من دهکات،
 ئهوهی له دوورهوه خهمم بۆ دهخوات و دلی بۆم دهسووتیت، دهیکوشتم.
 که شهوانه دهچوومه سهر جیگا که بیرم له چاوانی دهکردهوه، دهچوومه
 بالکۆنه کهو بیرم لهو دهکردهوه، چام دهخواردوهو بیرم لهو دهکردهوه،
 خۆم دهشت بیرم لهو دهکردهوه، خهوم دهبینی بیرم لهو دهکردهوه، که
 سهفهری دهکرد تا دهگهراپهوه من شیت دهبووم، ئهو شهوانه ی که له گهل
 میوانیکدا سهردهکهوت من خهوم لی نه دهکهوت، ئهو شهوانه هه زنده کرد
 فلووته کهم بهرم و له ژیر پهنجهره ی ژوور که دا وهک جاران مۆسیقا
 لیتدهم، بهلام دهمزانی چیدی ناتوانم شتی وابکم، چیدی ناتوانم مۆسیقای
 وا لیتدهم. ئهو کاتانه ی مۆسیقام لیتده داو ئهو له سالۆنه که دا دهرده کهوت، من
 دهستم دهله رزی. که دهمبینی له گهل ئهو پیاوه تهنگ ئهستوو رو سمیل فش
 و دزیوانه دا دانیشتوو له ناوهوه دهسووتام، که دهمبینی دهست دهخه نه
 قژی وه، یاخود هه ولده دن ماچیکه ن، یاخود دهست دهخه نه که مه ری، من
 فلووته کهم له دهست دهکه و ته خواری. هه ستمده کرد هه موو ئهو پهفتاره
 سهیرانه ی له پرته قالی سپیدا دهینوینم هیچ نییه جگه له مه ره مێک بۆ
 بیرچوونه وه ی دالیا سیراجه دین، ئهو زمانه درێژه ی دلی کچانی تری
 پینخۆشده کهم هیچ نییه جگه له تۆله یه کی مندالانه لهو. به کورتی، من
 به جۆریکی گه مژانه عاشقی دالیا سیراجه دین بووم، ئهو دوور که و تنه وه
 ئه نه قهست و سهیره شی وایده کرد پتر بسووتیم، بیرتان نه چیت، من ئه و کات
 هه قده سال بووم، هه ستمده کرد دوور که و تنه وه که ی ئهو هیچ نییه جگه له
 نازار دانیکی بی ره حمانه ی من، پۆژیک له سه ر پلیکانه کان گرتم و به دهنگی
 غه مبار لیم پرس ی: دالیا بۆ قسه م له گهل نا که ی ت؟ بیباکانه سه یریکردم
 و گووتی: نا هیچ نییه، که مێک سه رم قاله. یه ک دوو پله سه رکه و ت و
 بیته وه ی ته ماشام بکات، گووتی: ئا ته نیا سه رم قاله و هیچی تر، هیچی
 تر، یه عنی چی ییت؟ نه مده زانی ئایا پاستنده کات یان نا، نه مده زانی

ئایا ههستم پندهکات یاخود نا. بيماناترين شت له ئافرهتدا ئهويه که نازانيت ههستت پندهکەن یان نا. به شیوهیهک خۆیان تهلیسماییدهکەن جگه له خۆکوشتن پڕیگایهکی تەرت بۆ ناهێلنهوه. که دهچوممه ساڵۆنهکهوه بهردهوام له جیگایهکدا دادهنیشتم ئه و بیینم، دلنایابووم دهزانیته من بهردهوام سهیریدهکەم، زۆر هاوڕێی کچیک بوو ناوی «سودا پهمهزان» بوو. منیش ههولمدهدا لهگهڵ سودادا بيمه هاوڕێ، بهلام وهک ئهويه پڕیگاکنم لیبهستیتهوه، ههولیدهدا تادهتوانیت سودا له من دووربخاتهوه. من نهدهویست وا دهركهوم که خهريکه له عهشقادا دهمرم، ئاه ههموو شتیکم دهکرد بۆئهويه عاشقیکی وا بيمانا دهرنهکهوم، پیم باش بوو بمرم و کهس نهزانیته من له چ حالیکدا دهژیم. من ئه و ماویه له هیهچ ئافرهتیک نزیک نهبوومهوه، لهگهڵ هیهچ کچیکدا نهخهوتم، موسیقارهکانی تر ههموو لهگهڵ کچهکانی پرتهقالی سپیدا دهخهوتن، بهلام من جگه له زمانیکی درێژ هیهی دیم نهبوو، که به ههموو جیگایهکدا دهمگیرا، بیتهويهی کردهویهکی لهگهڵدا بیت. ههتا جاریکیان هودا تهواب ئه و کچهی سههرتا زۆر به موسیقاکه م سهرسامبوو، له بهردهم ئاوینهکاندا گرتمی، من ئه وکات تازه پیمگووتبوو «خانم جوانی تۆ له و چهشنانهیه که بهحر لهتدهکات. فیرعهون دهکوژیت، ئیمپراتورییهت دهروختنیت، مهملهکهت دروستدهکات، سوپا ههپرون به ههپرون و تاج وایندهکات با بییات». هودا به نازهوه گووتی «کهوايه بۆ نایهیت ئیستا بجینه ژوورهکەم، کوپی قۆز بۆ تۆ بهلاشه، ئیمه پاره له کوپی جوان ناسهنین». ئاه من هیهچ چارهیهکم نهبوو، جگه لهويه بلیم «جوانی وهکو تۆ شایستهی پادشاههکانه، گه دای وهکو ئیمه، چاکتره هه ر له دوورهوه تهماشاییکهین، چاکتره ئهم روخساره شاهانهیه هه ر له خوینی شاهان جووت بیت». ئه و سهریکی بادا و بهدەنگیکی بهرز که ههمووان گوینان لیبوو، دووجار گووتی «دبهنگی کوپی دبهنگ».

من ئه و ماویه به دهگهمن دهچوممه دهرهوه، شه و که له بهرنامهکانم

دەبوومەو، سەر دەکەوتمەو، بۆ ژوورەکەم، دەرگاکیەم کۆمەدەکردو لە
 بالکۆنەکەدا بە تەنیا سەیری ئەستێرەم دەکرد، بەدوای ئەو پرسیارە
 ناکۆتایانەدا دەگەرێم کە وەلامیان نەبوو، لە خۆم دەپرسی: مۆسیقا چییە؟
 ژیان چییە؟ پۆح چییە؟ خوشەوێستی چییە؟ بۆ هیچ یەک لەم وشانە
 مانایەکیان نییە مەروە ئاسوودەبکات. ئەو شەوانە زۆر درەنگ خەو
 لێدەکەوت، بە پڕۆژیش کە بە ئاگادەرەتەو، عەسریکی درەنگ بوو، ئیدی
 هێندەم کات هەبوو نان بخۆم و خۆم بشۆم و خۆم بۆ بەرنامەکانی ئێوارە
 ئامادەبکەم. من ئەگەر چی لەسەر سەحنەکە دادەنیشتم، بەلام هەموو خەیاڵ
 لای دایا سیراجەدین بوو، بەردەوام چاوم لەسەری بوو، سەیرمەکرد
 چی دەکات، چۆن پێدەکەنیت، چۆن لەگەڵ میوانەکاندا دادەنیشیت، چۆن
 لەگەڵیاندا دەچیتە دەر، ئەو بە جۆری سەرقالیدەکردم، زۆرجار گویم
 لە قسەی سەرەک تێپەکش نەدەبوو. ئەو کەمجار سەیریدەکردم یاخود
 لە راستیدا وام هەستەکرد سەیرم ناکات. دەبێت بۆم چاوی ژنان وەکو
 چاوی ئێمە نییە، بە هیچ جۆریک سەیرت ناکەن کەچی دەتبینن، شێوەی
 سەیرکردنیان جۆریکی ترە، پشتیان لێتە و دەتبینن، لە سوچیکی مردوودا
 وەستان و تەواوی دیمەنەکە لە پێش چاویانە. ئەو شەوێ کە فلوتم
 بۆ بەدریە پەحمان لێدەداو ئەو سەرکەوتە سەرەو پێگوتەم حەربای
 پیس و پۆخل، زۆر خوشحال بووم، لە خوشیدا نەمدەزانی چیکەم، دواجار
 توانیبووم بیهێنمەو قسە. کە بەرنامەکانم تەواو بوو، بە خوشییەکی
 بێئەندازەو گەرێمەو بۆ ژوورەکەم، لە بالکۆنەکەدا هەردوو دەستم
 کردبوو وە بۆئەوێ بفرم. شەوێکی سەیربوو، تا چەند سەعاتیکیش
 دوای خامۆشبوون و بێدەنگبوونی تەواوی شار من خەو لێنەدەکەوت،
 هەستیکی سەیرم هەبوو کە بڕۆم و پیا سەبکەم، یەکەمجار بوو حەزبکەم
 بڕۆمەدەر و هەوا هەلژم، بەو شارەدا بگەرێم، کوچەکانی بناسم، تەنیا
 وەک قەلەندەریکی دلخۆش بگەرێم و لەو کۆلانە خالیانەدا سەیری ئەستێرە

بکه. له پليکانه کان هاتمه خواری، دنیا کش و مات و خاموش بوو، سالونه که بیده نگیه کی ترسناکی تیاوو، به لام پرېوو له بونی به جیماوی کچان، پرېوو له غریبیه که که ته نیا له بیده نگیدا دهره کهوت، له غه میک که هندی جیگا ته نیا دواي خالیوونه وهیان له ئاده میزاد ئاشکرایده که. نهوشه وه که دابه زیم ههستم به دهنگیک کرد له سالونه که دا. به هیمنی دهرگای سالونه که م کرده وه، تاریکیه کی نهنگوسته چاوو ترسناک بوو، هیند تاریکبوو نه مده توانی برۆم. گهرامه وه چه رخیکی به جیماوم له سه ریه کی که له میزه کان هه لگرت و دیسان چوومه وه بۆ ناو سالونی سه ماکه، بۆنیکي کوشنده ی شهراب و جگهره له دیواره کان ده هات، که له کاتی تر دا ههستم پینه کردبوو. چهند ههنگاویک له تاریکیدا رۆیشتم، دلنیا بووم یه کی که له ویه، ههستم به هه ناسه ی مرقفیک ده کرد، گویم له دهنگیکی خنکاو بوو له بهر خویه وه قسه ده کات. که چه رکه که م داگیرسان، دالیا سیرا جه دینم له سوچیکی سالونه که دا بین، به ته نیا دانیشتبوو ده گریا، نه گهرچی ریک به رابه ری من بوو، نه گهرچی ده بایه روناکی چه رکه که م بینیت، به لام نه بین، وهک کویری که چون سهیری نادیار ده کات، ئاوه ها له هه وادا تماشای شتیکی دیکه ی ده کرد، قسه ی له کهل مه مخلوقیکی خه یالیدا ده کردو فرمی سک به چاوانییدا ده هاته خواری.

بیته وه ی ئاگای له من بیت ده یگوت: ئاخو تۆ گووت، که وا ناکهیت، تۆ گووت، له هر کوئ بیت ئاگادا رمده که یته وه، گووت نه با، نه ئاو، نه ئاگر ناتوانن له یه کمان دوور بخه نه وه.

که میک وه ستا، وهک نه وه ی له کورسییه که ی به رامبه ریدا کوئ له وه لامیک بگریته وه، که من ناتوانم بییستم. دواي نه وه ی به رابه ره که ی پرسته کانی ته واده کرد، سه ری باداو گووتی: به لام تۆ وات نه گووت، تۆ دهنگوت، ئیمه له هه موو شتی که به هیترین، هه تا له مردنیش، هه تا له

دیوارانه‌ش که مردن و ژیان له‌یه‌کتر جیاده‌که‌نه‌وه.

دیمه‌نکی ئیجگار سه‌یربوو، من تا نزیکتر ببوومایه‌وه ئه‌و هه‌ر نه‌یده‌بینیم. دالیا به‌گه‌رمیه‌کی بیۆنه‌وه ده‌یگوت: ژیانم هیچ نییه، گرنگ تۆیت، گرنگ ئه‌وه‌یه تۆ بیته‌ ده‌ری، ژیانم من له به‌رده‌م ژیانم تۆدا وه‌ک ژیانم چۆله‌که‌یه‌ک یان په‌پوله‌یه‌ک وایه، من لی‌رهم بۆئه‌وه‌ی بۆتۆ بژیم، من ئاماده‌م بۆ مردن، به‌لام تا تۆ نه‌یه‌یه‌ده‌ری نامه‌ویت بمرم.

که‌میکه‌ی دی ده‌وه‌ستایه‌وه‌و ئینجا به‌ده‌نگی به‌رز ده‌یگوت: ده‌زانم، ده‌زانم تۆ نازانیت له‌ کویت، من پێم نه‌گوتوویت که تۆ ده‌بیت بزانیته... تۆ له‌ کویت بزانیته له‌ کویت؟ ها له‌ کویت بزانیته، به‌رده‌وام چاوت ده‌به‌سته‌وه‌، وانیه‌؟ چاوت ده‌به‌سته‌وه‌، دلنایم... پێشم نه‌لێت خۆم ده‌زانم، ده‌زانم له‌و پۆژه‌وه‌ی بردوویانیت پروناکیت نه‌بینیوه، پێوست ناکات خه‌فته له‌ من بخۆیت، من داوای هیچم لیکردویت؟ نه‌مگوتوووه که هاتیه‌ ده‌ری من به‌یتنه، نه‌مگوتوووه سۆزانییه‌کی به‌ره‌لای سه‌ر شانۆی تیاترۆخانه‌کان بینه، ئه‌گه‌ر واده‌زانی من ده‌مه‌ویت تۆ به‌مه‌ینیت به‌هه‌له‌دا چوویت، من ده‌مه‌ویت زیندوویت، هه‌سته‌که‌م له‌م سه‌ر زه‌وییه‌ی... من دلنایم ماویت، مه‌لێ من مردووم، دلنایم، مه‌ترسینه، هه‌ر پۆژیک من مردم ئه‌وسا باوه‌ر به‌ مردنی تۆ ده‌که‌م، تا تۆ هه‌ناسه‌به‌ده‌یت، منیش زیندووم. ئه‌گه‌ر تۆ نه‌مه‌ینیت من ده‌مرم، بێته‌وه‌ی که‌س پێمه‌لێت، بێته‌وه‌ی هه‌والێک بیه‌ستم، من ده‌مرم، تا من بتوانم هه‌ناسه‌ به‌ده‌م دلنایم تۆ ده‌ژیت. هیچ قسه‌یه‌کی بێمانام بۆمه‌که، گوێ له‌م قسه‌انه‌ی تۆ ناگرم. پێشم مه‌لێ ئه‌م جێگایه به‌ جێبه‌یلم، وه‌ک شه‌وانی تر زویرم مه‌که، گه‌ر ئێره به‌ جێبه‌یلم ئێتر ناتوانم به‌دوای تۆدا بگه‌ڕیم، ئێره باشترین جێگایه، هه‌موو نه‌هێنییه‌کانی دونه‌یا دینه ئه‌م شه‌اره‌وه، تۆ ئه‌وه‌نده‌ت له‌سه‌ره ئاگات له‌ خۆت بیت.

من مۆمیکم ده‌هێناو دامه‌گیرساند و له‌ سوچیکی نزیکه‌وه داده‌نیشتم و سه‌یرمه‌هکرد، هیچ تینه‌ده‌گه‌یشتم، به‌لام ده‌زمانی قسه‌کانی په‌یوه‌ندیان

به نهینیهکی زۆر قوولی ژیاانی دالیا خۆیهوه هیه. بهلام نهمدهزانی ئاخۆ هوشیاره یان خهوتووه، مهسته یان وریا. له قسهکانیدا تورهدهبوو، بهردهوام به بهرامبههکهی دهگوت «تۆ تیناگهیت، دواچار ههر دهمدۆزنهوهو دهرتدههینن، تیدهگهیت، من شهو پۆژ ئیشهدهکم و ههرچییهکیش پهیدا دهکهم دهیدهم بهوان... چاکه و سهدهقه؟ ها تۆ ناوی دهئیت چاکه و سهدهقه؟ تۆ بهم قسانه دهموکۆیت. نا من هیچم له تۆ ناویت... که بهربوویت، مه بهروه به هاوپییم، گهر لهو بهری شهقامیکهوه منت بینی سلوم لی مهکه، برۆ به ڕیگای خۆتدا و بلێ نایناسم، من باکم نییه، لیت زویرنابم. بهلام خۆشهویستی مهکه به چاکه، من چاکهت لهگهل ناکهم من خۆشمدهوئیت».

ماوهیهکی درێژ دهستی دهخسته سهردهموچاوی و بیدهنگ دهبوو، ههندیچار سهری دهلهقاند وهک شهوهی تهنیا بهسهروهلامی پرسیارهکان بداتهوه، که دهستی لابردهکهمیچ چاوی سهری و گوتی «درهنگه، باسم، درهنگه دهئیت برۆم، ناگهمهوه مال، دوا قسم شهوهیه من دهمهویت کۆلیج تهواوبکهم، گهر تۆ رازی نیت نایکهم، گهر بزانم دهستم دهگرت و ناهیلینت بهدوای تۆ بکهوم، نایکهم، بهلام دلنیام دهتوانم پیکهوه ههموویان نهجامبدهم. پیتخۆشه؟ من دلنیابووم لهوهی پیتخۆشه، دلی من دلنیابووم، تۆ ههمیشه له پشتم بوویت... ئیستا زۆر زۆر درهنگه، خودایه چۆن دهگهمهوه مالی؟ به چاوی تۆ ناتوانم زیاتر بمیتمهوه. ناتوانم. سبهی شهو ههر لیتره یهکتر دهبینن، گهر نهتوانی بیت قهیناکا، من ههر لیتره داچاوهپیتدهکم».

وهک عادهتی ههمیشهیی خۆی له ناکاو ههلهدستاو بی خوداحافیزی دهپۆی. لهوساتهدا که ههلهدستا، من له تاریکییهکهدا، بۆیهکهمجار شتیکی سهیرم بینی، بۆیهکهمجار شهو فریشته بچکولانانهم له ههوادا بینی که باسیاندهکات، پهنگه وشهیی بینن زۆر راست نهئیت، راستتر وایه بلیم

ههستم پێکرد، دهیان تارمایی بچوكم ههست پێکرد كه له دهوری دهفرین، وهك ئهوهی ههلیگرن و بییهن، وهك پۆحێکی ئاسمانی، گیانیکی وێل له گهردهلولدا بپروات، ئاوهها به تهنیشتندا تیهپی و نهیبینیم.

من وهك یهكێك له پۆژی نیوهپۆدا، له بهر سووره ههتاوی بیاباندا بروسكه لێیدا بێت سهراسیمه و چهپهساو سهیرمهکرد. مرۆف كه مچار تووشی سهرسامی وها دهییت، وهك ئهوهبوو ههموو شتهكان تهنیا له چركه ساتیکی كورتدا پرویاندا بێت، وهك له ناكاو پوناکییهکی بههێزت لێدهن و تا ماوهیهك نهتوانیت هیچ له دهوری خۆت ببینیت. من به پهنچه مۆمهكه خامۆشدهكردو له تاریکییهكهدا دانهنیشتم، بێئهوێ بتوانم هیچ بكهم، بێئهوێ بتوانم بجولێمهوه، بێئهوێ بتوانم بیربكهمهوه. نازانم چهند سهعات لهو تاریکییهدا دانیشتم، نازانم به درێژی ئهوه ماوهیه بیرم له چی دهكردهوه، نازانم دهگریام یان وهك بالدارێکی غهمگین له تاریکییهك پادهمام كه تا دههات بێسنوور له بهردهمدا قوولترو قوولتر دهبووهوه.

* * *

پۆژانێك كه داهاات خاوو بێمانابوون، دالیا چهند جارێك سهفهریكردو هاتهوه، ههر جارێك كه دهگهرايهوه به كۆمهلیك دیاری چكولانهوه دههاتهوه، كه به تایبتهت بۆ منی دههینا، بهلام وهك ههمیشه كه قسهی لهگهڵدا دهكردم. ههركاتێكیش بمویستایه بیدوینم به بههانهیهك لێم دووردهكهوتهوه، ههندێجار له بهرچاوی كچهكان باوهشی پیادهكردم و ماچیدهكردم و دهیگوت: كوپی پوری عهزیزم چۆنی؟ بهلام لهوه بترازیه نهیدههێشت زۆر نزیکي بمهوه. له قوولایی دلیدا دهیزانی من خۆشمدهویت و دهیویست بهدووركهوتنهوه ئهوه خۆشهویستیهم بكوژیت. تا ئهوهش

زیاتر و زیاتر دووربکەوتایەتەو، من زیاتر زیاتر لە دونیایەکی پر درو نادروستدا نوقمەدەبووم، زیاتر پووی خراپم لە کاراکتەری خۆمدا بۆ دەردەکەوت، توانای ترسناک و بێمانام لە خۆمدا دەدۆزییەو. هەر جاریک لەسەفەر دەهاتەو، کۆمەڵیک کتیی ئینگلیزی زۆری پێبوو، وەک ئەوێبوو هەمووان بزانی دەچیت بۆ کوێ، بەلام لە راستیدا من نەمدەزانی چی دەکات و دەچیت بۆ کوێ؟ لەگەڵ ئەوێشدا من بەوجۆرە دەڕۆیشتم کە دەبایە بڕۆم، من لەسەر دانیشتن و پێکەنین و دروکانی خۆم بەردەوامبووم. ئیواران پێش هەموویان دادەبەزیمە سالفۆنەکە، بە راست و چەپدا ستایش و نوکتەم دادەشەکرد، بە جگەرەیه کەوێ ناوەرپاستی سالفۆنەکەم دەگرت، لەگەڵ مۆسیقارەکاندا باسی یارییەکانی هەلبژاردە ی نیشتمانی و یانە ی قوتابیانی و هیزی ئاسمانی و یانە ی پۆلیسم دەکرد. بێئەوێ ناوی یاریزان و یانەکانیان بزانی وەک ئەوانی تر وێنە ی کۆمەڵیک یاریکەرەم پەیدا کردبوو و بە ژوورە کەمدا هەلمواسیبوو. لە راستیدا هیچ شتێک لەوێ ئاسانتەر نییە کە مەرووف خۆی تیکە لاوی ئەو قسەو باسانە بکات، قسە ی زۆریان تیا بکات بێئەوێ هیچ بزانی، من بێئەوێ هیچ لە یاری شەق بزانی کەسانێک لە پرته قالی سپی وەک پەسپۆر تەماشایان دەکردم. لە کاتی یارییەکاندا لە ناوەرپاستی هەموواندا لە بەردەم تەلەفزیۆنە کەدا دادەنیشتم و بەردەوام قسەم دەکرد و دەمگوت: ها، دیفاعی چەپم زۆر بە دل نییە، من بێم لە بری پاهینەرە کە ژمارە هەشتە کە، مەبەستم شۆبەهەکی ئەوسەرە دەیهێنمە شوینی دیفاعی راست، ئەو پەقەم سییە دەبەمە ئەوسەر، بۆئەوێ لەویدا بۆشایی دروست نەبێت، ئەویا زۆر گرنگە، چونکە تۆپەکانی زههرا زۆر بە ی بە لای چەپدا دەپوات، یان من بێم سەر لەبەری پلانی یارییە کە دەگۆڕم، دەیکەم بە پێنج - سێ - دوو، لەمجۆرە یارییە کە خال کۆکردنەوێ گرنگە، دەبێت دیفاعبکەیت.

یان دەمگوت: عەدنان ئەمەرو زۆرباش نییە، لەم حالە تانەدا کە

یاریکەرێکی ئەساسیت تەواو نییه، دەبێت زۆر بلاویتهوهو تۆپی درێژ یاریبکەیت، زۆر تۆپ لە قاچی خۆتدا بهێتیتەوه، ئەوەنده تۆپەکە بهێنیت و بیهیت تا یاریکەرەکانی ئەولا شیتدەبن، لەم حالەتەدا شووت بۆ گۆل لیمەدە، هەر تۆپەکە بهێنەو بیه، بهێنە و بیه، بهێنەو بیه، سەیردەکەیت پاش تۆزیک دیفاعەکیان گێژ بووه. وەلقورعان لعظیم لە یاریدا ئەوه موهیمە ئەولا گێژبکەیت. من بۆم لە جیاتی مودەریبەکە گێژیاندهکەم.

لەو ماوهیەدا بێکی زۆر لەم قسانە فێربوووم کە مانایان نەبوو، بەلام وەک قسەی زۆر گرنگیش دەرەکەوتن. لە یارییە نیو دەولەتیەکاندا دەمکرد بە هەرا، کە هەلبژاردە ی نیشتمانی دەیدۆراند لە هەموویان زیاتر دەگریام، لە کاتی پەنالتی لێداندا دەکەوتە نینۆک خواردن، کە فاولیان لە یاریکەرەکانی ئێمە دەکرد، جێنۆم دەدا، کە دەشماندۆراند هەموو وەخت خەتاکەم دەخستە ملی خەکەمەکە.

مۆسیقارەکانی پرتەقالی سبێ، هەمیشە حەزیان لەوەبوو پێیان بلێت گوناھی خەکەمەکە بووه کە دۆراندووتانە، منیش ئەو درۆیەم بۆ دەکردن کە حەزیان لێیبوو. لە دواي تەواو بوونی گەمەکان تا دوو پۆژ هەموو گۆنیان لە تەفسیرەکانی من دەگرت، دەمگوت: لەسەرەتای یارییەکەدا پەنالتییەکی بۆ ئەوان حسابکرد، پەنالتی نەبوو، کوێریش دەبیینی لەو دیو خەتی جەزاوه بوو، وەلحوسەین لەو دیو خەتی جەزاوه بوو، گۆلی یەکەمیان تەسەلول بوو، ئەخیل کەریم، تۆپ دەرئەچوو، هجوومەکیان دە مەتر لەودیوهویە، یەعنی چی ئاوتساید نییه، یەعنی هەر ئەو خەکەمە قانون دەزانیت؟ ئاخەر ئێمەش شتیکی لێدەزانین، وە شەرەف ئەلئەنبیاء من پەنسی ئیتیحادی کورە بۆم، سبەینێ موقاتەعی هەموو دەورەکە دەکەم، یاریکەرەکان سەحبدەکەمەوهو خەلاس، با ئیتیحاد ئاسیای سەری خۆی لە دیوار بدات، بۆ مونتەخبی ئێمە وە حەقل پەسولل کەریم دەورەکە

دەبیتە مەزەلە.

بەلام درۆکانم هەر لەم ئاستەدا نەبوون، بەلکو پەلی دەکوئا بۆ هەندئ
 بواری تریش، هەندیک شەو لە بەینی بەرنامەکاندا دادەنیشتین و سەیری
 زنجیرە میسرێیەکانمان دەکرد، من هەمان شیۆ دەمکردە هەرا، دەمگوت
 گەر من دەرھینەرەکی بامایە، فلانە ئەکەرم دەکردە دەرئ، فلانە دەور
 بۆ ئەم باش نییە و بۆ ئەوی تر باشە. مەکیاجی ئەم ئەکەرە تۆخترە
 دەبیت کەمیک کالبکریتەو، جولەئ کامێراکە لێرەدا دەبیت لە راستەو
 بۆ چەپ بیت، نەوێک لە چەپەو بۆ راست. لێرەدا باشترە ئەکەرەکی لە
 مسەرەوێتە ناو کادرەو، پوناکی لێرە تۆزیک کەمتر بوایە دیمەنەکی
 جوانتر دەبوو.

هیندەم قسە دەکرد، هەندیک لە کچەکان لە ناوەرەستی زنجیرەکاندا بە
 پیتلاو لێیان دەدام تا بیدەنگ بم، بەلام هەندیکی دیکەیان هیندەئ حەزیان لە
 قسەکانی من دەکرد حەزیان لە زنجیرەکی نەبوو. من بەردەوام کۆمەلێک
 سیناریۆم دادەپرشت، کە هەندێجار لەو سیناریۆ بیتمانایەئ سیناریستەکی
 باشتر بوون. من بۆ خۆم لەبری زنجیرەکی، لە پالەوان و پوداوەکان
 زنجیرەکی ترم دروست دەکرد، کە هەندیک لە کچەکان بە هەمان شەوق
 و ئارەزووێکی گۆتییستی دەبوون، بۆ نمونە گەر لە زنجیرەکی پالەوانەکی
 بچووبایە بۆ شارێکی دوور، من پالەوانەکی دەنارد بۆ دوورگەیک
 چۆل و نادیارو نەدۆزراو لە دەریای سەبی ناوەرەستی. گەر پالەوانەکی
 هەندئ چەتەو پیاوخرایی تووش ببوایە، پالەوانەکی من لە دوورگە
 چۆلەکی هەندیک خێڵی سەرەتایی نەدۆزراوێکی تووش دەبوو، گەر
 کچیک لە ناو چەتەکاندا پالەوانی زنجیرەکی خۆشبووستبایە، پالەوانەکی
 منیش عاشقی خۆرییەکی دەبوو کە بە پۆژ دەچووێکی ناو ئاوو بە شەو
 دەهاتە دەرئ... ئیدی شان بە شانی پوداوەکانی زنجیرەکی من چیرۆکی
 درێژم دروست دەکرد، کە سەرتاپای کوشتن و شەپو خۆشەویستی بوو،

به لām پر له قسه ی پرپوچ و گۆرانی کاری ناوهخت و نابهجی، له راستیدا گۆرانی کارییه کان به جۆریک کوتوپرو سهیربوون، من خۆم پێکه نینم پێدههات، به لām له بری ئهوهی وا له کهچه کان بکات برشینوه هه ندیکیان زیاتر به خه یال و فهنتازیاکانی من سه رسامده بوون.

دالیا سیرا جه دین هه می شه له دووره وه ته ماشایده کردم و تیکه له به دانیشته کانم نه ده بوو، له گه له ئهوانی تر دا وهک خۆی قسه ی ده کرد، وهک خۆی هه لده ستاو داده نیشت، هه موو پۆژیک ئه ملالوای کهچه کان ی ماچه کرد، دلی موسیقاره کان ی ده دایه وه، که قسه ی ده کرد هه موو گیانی ده جولا، که پێده که نی شته کان ی ده ور به ری ده دره وشانه وه. به خێرای ده هات و ده چوو، بهر له ده ست پێکردنی بهرنامه کان به و کراسه پوله که گران و قه شه نگانه وه، به و پێلاوه زۆر بهر زانه وه که به زهحمهت ده ی توانی پێوه ی بروات، به هاره هاری کۆمه لێک خه شلی به ده وییه وه ده بایه هه موو شتی ک کۆنترۆل بکات، ئه و مکیا جه شیتانه یه ی نه بیت که به جۆریکی تر سناک له ده موچاوی ده سوو هه موو شتیکی تری جوان بوو. که منی ده بی نی به هیمنی قزی لاده دا و ده یو یست سه یرمه نکات... ناخۆشترین شت له کهچاندا ئه وه یه که ته ماشا ت ناکه ن له بهر ئه وه نییه که ته ماشا ت ناکه ن، به لکو بۆ ئه وه ی تیتبگه ینن که ته ماشا ت ناکه ن. بۆ ئه وه ی پیت بلین: به لێ جه ناب، من ته ماشا ت ناکه م و تۆش چه یت له ده ست دیت بیکه. ته ماشا ت ناکه ن بۆ ئه وه ی وات لیکه ن زیاتر ته ماشایان بکیت. بۆ ئه وه ی دوا یی که شتی ک له نیوانتاندا دروست بوو، که تۆ قسه یه کت له ده م ترازا بلین «ها من ئه وکات تۆم هه ر نه ده بی نی، تۆ کی بوویت، من ئه سه له ن سه یری تۆم نه ده کرد، تۆ پێگات به من گرت». من ئه وکات هه موو ئه و فێلان ه ی دالیا سیرا جه دینم به سه ردا تیده په ری، ئه گه رچی له ناوه راستی کهچان و موسیقاره کاندای وهک شه یتانیکی حه وت شاخ ده رکه و تبه ووم، به لām له بهرده م هه موو ته کنیکیکی سه ره تایی دالیادا په کمه ده که وت. ئه و ده ی توانی به مندالانه ترین یاری که به سه ر مندالیک

دوازده سالدا تیناپه‌پیت، تائه‌وسه‌ری دنیا من به‌دوای خۆیدا پاکیشیت. که ده‌مینی ته‌ماشام ناکات، من ئیتر به‌رده‌وام ته‌ماشامه‌کرد، که ده‌مینی نه‌و به‌هیچ جۆریک بیر له‌ من ناکاته‌وه، من به‌رده‌وام بیرم له‌و ده‌کرده‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌هه‌موو شتیکم له‌ دالیا سیراجه‌دیندا له‌به‌رکردبوو، جولانه‌وه‌کانی، هه‌ستانی، پۆیشتنی، گۆرانی نیو نیگای، شوینی تاله‌کانی پرچی، جۆری مکیاچه‌که‌ی، په‌نگه‌کانی پشتچاوی، ژماره‌ی نه‌و قه‌له‌مانه‌ی که‌ لێوی پی سورده‌کات، جۆری ماسکاراکی. هه‌ندیچار هینده‌ سووک ده‌جولایه‌وه پیده‌چوو به‌فریت، هه‌ندیچاریش هه‌ستمه‌کرد ناتوانیت بروات، مه‌سه‌له‌که‌ ته‌نیا پێلاوه‌کانی نه‌بوو، به‌لکو شتیکیش بوو له‌ پۆحیدا که‌ هه‌ندیچار هیند له‌شی قورس ده‌کرد نه‌توانی بجولیته‌وه، هه‌ندیچاریش به‌جۆریک باری سووکده‌کرد بتوانیت به‌فریت.

من دوای نه‌و شه‌وه‌ گه‌له‌ک شه‌وی تر دالیا سیراجه‌دینم له‌ هۆلی سه‌ماکه‌دا بینییه‌وه، هه‌میشه‌ به‌ مۆمیکه‌وه له‌ سوچیکدا داده‌نیشتم و ته‌ماشامه‌کرد، له‌ کاتیکی دیاریکراودا داده‌به‌زی، له‌ سه‌ر هه‌مان کورسی داده‌نیشتم، باوه‌شیده‌کرد به‌ سینیه‌ری پیاویکی خه‌یالیدا، پیکه‌وه‌ داده‌نیشتم و تا به‌ربه‌یان قسه‌یان ده‌کرد. له‌و شه‌وه‌ سه‌یرانه‌وه‌ چیرۆکی ژیا‌نی دالیا سیراجه‌دینم زانی، پرسته‌پرسته‌ حیکایه‌ته‌که‌م نایه‌وه‌ به‌یه‌که‌وه. هه‌موو شه‌ویکیش له‌ به‌ر پوناکی مۆمه‌که‌مدا فریشته‌ بجوکه‌کانیم ده‌بینی له‌گه‌لیدا دین و ده‌پۆن، ده‌ستی ده‌گرن و پاریزگاریده‌که‌ن.

به‌لێ، ژیا‌نی دالیا سیراجه‌دین وه‌هابوو، به‌ پۆژ له‌ ژووره‌که‌ی خۆیدا تا دره‌نگ ده‌مایه‌وه‌ و به‌ شه‌ویش دوای به‌رنامه‌کان ژوانیکی خه‌یالی هه‌بوو، له‌گه‌ل کوپیکی خه‌یالیدا، له‌شوین و کاتیکی خه‌یالیدا.

نه‌و پۆژانه‌ی دالیا سیراجه‌دین له‌ شاری زه‌ردی سۆزانییه‌کان نه‌بوو، وه‌پزی و بیتاقه‌تی منیان فی‌ری گه‌رانی ناو کوچه‌کان کرد. من له‌و کاته‌وه

دهمزانى ئه و خۆشه و یستیه خه نجه ریکه له دلمدا، به لام دهمزانى بیته و
 خه نجه ره ناتوانم به زه ویدا برۆم، دهمزانى هه رچییه ک بکه م ئه و کچه
 منى وه ک خۆشه و یستیک قبول نییه. ئیستاش ده لیم گهر مرۆف یه که مین
 خۆشه و یستی گهره ی خۆی دۆراند، ئیدی تا مردن بوونه وهریکى دۆراوه.
 خۆشه و یستی وه ک شه تره نچ نییه، مرۆف که ده ستیکى دۆراند خۆی
 کۆبکاته وه بۆ ده ستیکى تر، مه شق بکات، فێربیت، له عه شقا یه ک ده ست
 هه یه، یه ک یاری هه یه و ته وای، که دۆرانت بزانه بۆ هه تاهه تایه دۆراندووته،
 هیچ کهس نییه له م سه ر ئه ستیره یه دوو جار به هه مان شیتی، هه مان
 سۆز، هه مان پله ی سووتان و دیوانه گییه وه عاشق بیت. وه ک چۆن له
 ژيانى هه موو سه رکرده یه ک یان سه ره نه نگیکى سوپادا شه پیکى زۆر گهره
 هه یه، شه پیکه بوون و نه بوون و مانای ژيانى له و شه په دا کۆده بیتته وه، له
 ژيانى هه موو مرۆفیکیشدا عه شقیکی وه ها هه یه، عه شقیکه ده چیته دهره وه ی
 قانونه کانى عه قل، ده چیته ئه ویدو سنوورى شیاوو نه شیاوه وه. ئه مجۆره
 عه شقه په یوه ندییه کی به و تاکتیک و گه مانه وه نییه که به درێژایى میژوو
 ژنان و پیاوان گه شه یان پێداوه وه له سه ر پلان و نه خشه کانى یاریده که ن،
 ژنان و پیاوان هه موو پۆژیک، له هه موو یه کدی بینینیکدا، له هه موو
 نزیکبوونه وه یه ک و دوورکه و تنه وه یه کدا ئه و گه مانه ده که ن، هه ر یه که یان
 کۆمه لیک ته کنیکى خۆنزی که خسته وه و دوورکه و تنه وه ی هه یه، هه ر یه که یان
 جۆره پلانیکی پراکیشان و دوورکه و تنه وه ی هه یه، هه ر یه که یان ژماره یه ک
 فیلى کۆنترۆلکردن و ده سته مۆکردنى به رامبه ره که ی له لایه، ئه م ته کنیک و
 گه مانه له هه موو په یوه ندییه کی ژن و پیاویدا په نگه ده نه وه، هه تا کاتیک
 ژن و پیاویک بۆ کورترترین ساتیش له کوچه یه کی خالیدا به لای یه کتردا
 تیپه پرن و که سیشیان ته ماشای ئه وى دیکه یان نه که ن، هه تا ئه و کاتانه ش
 ئاسه واری ئه و گه مانه له له ش و جوله و شیوه ی رۆیشتنیاندا دهره که ویت.
 به لام عه شق شتیکی تره، عه شق ئه و جیگایه یه که هه موو ئه م یاسایانه

پەکیانده که ویت، هه موو ئەم گەمەو تەکنیک و پلانانە ئیدی ئیشناکەن. جیاوازی نێوان عەشقی راستەقینەو گەمەکانی تر وەک جیاوازی نێوان کوشتنی مەرقەیک وایە بە راستی لەگەڵ کوشتنی لەسەر تەختە شانو، وەک جیاوازی خۆتێک وایە کە خەنجەرێکی راستەقینە لە دلت دەری دەهێنێت لەگەڵ شوشە یەک مەرەکەبی سووردا کە دەرهێنەرێک دەپێژێت بەسەر سینه تدا، مەرقە تەنیا لە ساتی عەشقدان ناتوانێت ئەکتر بیت، ئەو ساتی لێدەرچیت لە کۆی ساتەکانی تری زیندەگیدا مەرقە ئەکترە و کە سیش هەستی پێناکات.

من لە پرته قالی سپی ئەکترێکی گەورە بووم، تەنیا شتی راستەقینە لە ژيانمدا ئەو عەشقه نەهێنیه بوو کە بۆ دایا لە دلمدا بوو، شتیکی سەیرە گەر بلیم عەشقم بۆ ئەو بێهوەو سەرابی بوو، چونکە بێهوەیی، نەگونجان لەگەڵ ژياندا، تیکەلنەبوون بە ئیقاعی شتەکانی تر بە شیکە لە خۆشەوێستی. شتیکی سەیریش دەبیت گەر بلیم خۆشەوێستیەکەم بۆ دایا شتیکی ترسناک بوو، مەترسییەکی بێوێنە لەسەر ژيانی منیش و ئەویش هەبوو، من شیتانە خۆشەوێست، بۆئەوێ زمانیکیش بدهم بەو خۆشەوێستیەم دەتوانی شتی زۆر خراپ بکەم. تا ئەندازە ئەوێ ئەوێ بتوانم بیکوژم، یاخود بتوانم خۆم بکوژم یان شتی خراپتریش. بەلام ئەوێ وا لە مەرقە دەکات دەستبگیریتەو، چاوەروانکردنی موعجیزە، من دواي ئەم چەند سالە دەتوانم بلیم، من چاوەروانکردنی موعجیزە لەو شارەدا رایگرتم. من بە موعجیزە لەسەر زەمین مابووم، هەر کە سیک بۆ کوشتن بردبیتیانە ئەو بیابانانە باشوور و بە زیندووویی هاتیبێتە دەرەو بە موعجیزە ماو، لە بەرئەوێ لە بیرتان نەچیت من مندالی موعجیزە بووم، من کوپی موعجیزە بووم، یەک لە دواي یەک موعجیزە سەیر سەیر لە ژيانمدا پرویاندهدا. ئەو کاتیش کە لە کوچهکانی شاری زەردی سۆزانییەکاندا دەسورامەوێ چاوەروانی موعجیزەم دەکرد.

شاریک بوو تا پتر به کوچهکانیدا بگه پابایتیه ترسناکترو سهیرتر
 دهردهکهوت، له گۆرانیکی بهردهوامدا بوو، له ده‌ریایه‌ک ده‌چوو که هه‌لچوون
 و داچوونی هه‌بیت، هه‌ندیجار که پیاسه‌مده‌کرد تا نا‌کو‌تا کوچی باریک و
 درێژ و پینچ‌و‌پینچ بوو، پیم‌وابوو هه‌رگیز ناگه‌مه‌ ئه‌وسه‌ر، وه‌ک ده‌ریایه‌ک
 وابوو که تیندا شه‌پۆل شه‌پۆلی تر دروستده‌کات، هه‌ر کوچه‌یه‌ک کوچه‌یه‌کی
 تری وه‌ک خۆی دروستده‌کرد، که به‌رده‌وام کومه‌لیک پیتیاری تۆزای به
 ناویاندا ده‌گه‌ران. هه‌تا دیمه‌ن و نیگا و پوخساری پیتیواره‌کانیش دووباره
 ده‌بوونه‌وه. هه‌ستمده‌کرد هه‌ندیک له‌و پیتیواره‌ ئه‌زه‌لیین، هه‌ستمده‌کرد
 کومه‌لیک میوان هه‌ن له‌م شارهدا تارمایی، به‌رده‌وام به‌هه‌موو کوچه‌کاندا
 ده‌گه‌ران، هه‌ندیک مه‌خلوقاتم ده‌بینی به‌ جانتاکانی ده‌ستیانه‌وه له‌و تۆزه
 زه‌رده‌دا به‌دوای ناوینشانیکدا و یلبوون که نه‌یاند ده‌دۆزییه‌وه، هه‌ندیکیان
 تارمایی سپیپۆش بوون که هه‌میشه‌و هه‌میشه‌ بیتامانج ده‌سورانه‌وه.
 هه‌ندیک پیاوی شه‌رمنبوون که هیزی ده‌ستیان نه‌بوو له‌ هیچ ده‌رگایه‌ک
 بده‌ن. هه‌ندیکیان بۆ مه‌به‌ستی نادیار، نیازی به‌، خواستی خراپ له‌و
 بوون، هه‌ندیکیان عاشق بوون به‌دوای تۆله‌یه‌کی گه‌وره‌دا ده‌گه‌ران،
 هه‌ندیکیان له‌وانه‌بوون که بۆ سۆراغی یه‌کێک دین و ئیدی بۆ هه‌تا هه‌تایه
 ونده‌بن، هه‌ندیکیان سووک و ساده‌ مه‌خلوقاتیک بيشوین و جیگا بوون،
 پۆحی و یل بوون و له‌و کوچانه زیاتر شوینیکی دیکه‌یان نه‌بوو پووی
 تیبکه‌ن. به‌لام ئه‌و شاره هه‌ندیجار له‌ نا‌کاویش بچوکه‌ده‌بووه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی
 زه‌وییه‌که هه‌ناسه‌وه‌رگریت و له‌گه‌ل هه‌وادا شه‌قام و کوچه‌کانیش هه‌لمزیت،
 یان وه‌ک به‌حرێک داچیت و له‌گه‌ل کشانه‌وه‌ی شه‌پۆله‌کانیدا کوچه‌و مال
 و شه‌قامه‌کانیش بچه‌ بنه‌وه. من هه‌ندیجار که ده‌هاتمه‌ده‌ری بۆ پیاسه‌،
 ده‌مبینی ئه‌و شاره به‌جۆریک بچوک و ته‌سکبۆته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی هیزیکی
 نه‌ینی ماله‌کان و کوچه‌کانی ترازاندیته‌ ناویه‌ک، من ده‌هه‌ستم و به‌ خۆم
 ده‌گه‌وت هه‌موو ئه‌و قسانه‌ی که موسای بابه‌ک له‌سه‌ر ئه‌م یۆتۆپیا

ناو لمه کردی راستببون، هه‌ندیچار شته‌کان له ناکاو ده‌گۆرپان، وهک
 ئه‌وه‌بوو، ئیمه و پرته‌قالی سپی به‌ته‌نیا له‌ده‌ریایه‌ک لمدان ونبووین. وهک
 ئه‌وه‌بوو که‌وتبیتینه‌ بورجیکی نادیاره‌وه، شتی‌ک ئیمه‌ی جیا‌کردبیته‌وه‌و له
 هه‌موو ئه‌و شاره‌ی داب‌ریبیتین. چه‌نده‌ها پوژ چاوه‌پیمانده‌کرد و که‌س
 نه‌ده‌هات بۆ پرته‌قالی سپی، من ده‌هاتمه‌ ده‌ره‌وه‌و ده‌مویست به‌و شاره‌دا
 پیاسه‌به‌که‌م، به‌لام جگه‌ له‌ بیابانکی بیسنوی لم هیچی دیکه‌م نه‌ده‌بینی.
 ئه‌و پوژانه‌ موسیقاره‌کان و کیژه‌کانیش ده‌گه‌رانه‌وه‌ ژووره‌کانی خۆیان،
 هه‌رکه‌سه‌و له‌خه‌لوته‌ی خۆیدا ده‌رگای له‌سه‌ر خۆی داده‌خست و نه‌ده‌هاته
 ده‌ری، هه‌ندیک له‌ موسیقاره‌کان ئه‌و پوژانه‌یان ناوده‌نا «جه‌ژنی لم»، به‌لام
 بۆ من جگه‌ له‌ وه‌رزى زه‌ردو ترسناکی مردن زیاتر هیچی دی نه‌بوو.
 له‌و پوژانه‌دا من به‌ته‌نیا له‌ بالکونه‌که‌دا یان له‌ سالۆنه‌که‌دا داده‌نیستم و
 بیرمه‌ده‌کرده‌وه. له‌ پرته‌قالی سپی هیچ هاو‌پێه‌کی راسته‌قینه‌م نه‌بوو، به
 گشتی وه‌ک کوردیکی غه‌ریبه‌ سه‌یرده‌کرام که‌ پێشه‌یه‌کم له‌و زه‌وییه‌دا نییه‌.
 باوه‌رناکه‌م هه‌موو ئه‌وانه‌شی که‌ له‌ پرته‌قالی سپی کاریانده‌کرد باوه‌ریان
 به‌ چیرۆکه‌که‌ی دالیا سیراجه‌دین کردبیت، ده‌رباره‌ی کورپی پوریتی من
 بۆ دالیا، به‌لام هه‌موو ئه‌وانه‌ی که‌ له‌و تیاترۆخانه‌ تۆزاویه‌ کاریانده‌کرد
 به‌ گشتی نه‌یتنی خۆیان هه‌بوو، نه‌یتنیه‌ک نه‌یانده‌ویست که‌سی تر بیزانیت،
 له‌به‌رئه‌وه‌ جوړه‌ په‌یمانکی بێده‌نگ و شارداروه‌ له‌ نێوان هه‌موواندا هه‌بوو
 که‌ نه‌یتنی یه‌ک یه‌پارێزن. ئه‌و پوژه‌ سه‌یرو سارد و خنکینه‌رانه‌ ته‌نیا یه‌ک
 ئافه‌رت ده‌هات بۆ پرته‌قالی سپی، ژنکی عه‌ره‌بی زل بوو، ئه‌سه‌مه‌ریکی
 تۆخ بوو به‌ دوو گواره‌ی ئاسنینی که‌وره‌وه، به‌ لووته‌وانه‌یه‌کی ره‌شه‌وه،
 به‌ پزیک خالی سه‌وزه‌وه‌ که‌ پێده‌چوو به‌ درێژایی هه‌موو لای چه‌پی له
 نا‌چاوانیه‌وه‌ تا‌قوله‌پێی درێژبووبیته‌وه، به‌ جووتی مه‌که‌وه‌ که‌ له‌ دوو
 جه‌ومنده‌ی پڕه‌وا ده‌چوون، پنیانده‌گوت «شاژنی تۆز»، ئیشی ئه‌وه‌بوو
 ئه‌و ته‌پوتۆزه‌ بسپرت که‌ به‌ جوړیکی سه‌یر هه‌موو جیگایه‌کی داده‌پۆشی،

ئافره تیک بوو ته نیا له سهر سرینی تۆز ده ژیا، زنجیره یه ک مال و کوچه و شاری هه بوو به سهریاندا بگه ریت و له تۆز پاکیانیکاته وه، هه موو ژیانیه له شه پێکی کوشنده دا له گه ل ته پوتۆزدا بر دبووه سهر. هینده ی ئه و با بیابانییه خنکینه رانه به خۆیان و گێژنه سامناکه کانی له وه هه لیده کرد، ئه و سه فه ری ئه فسونای خۆی له په شه باکاندا ده ست پیده کرد، ته نیا که سیک بوو له و گه رده لولوله سامناکه نه ی لمدا به ئاسانی ده ژیا، ده ی توانی به روات و پێگا ونه کات، شاره و شار بگه ریت و نه خنکیت.

پۆژیک له و پۆژه تر سناکه نه ی ته پوتۆز، له ژووره که ی خۆم دابه زیم، کراسیکی بیجیم له به ردا بوو، ده سه ته سرپێکی سووری خه تدارم کردبووه ملم و جگه ره یه کم داگیر ساندبوو، به دم فیکه لیدانه وه هاتمه سالۆنه که وه، له ده ره وه گه رده لولولیکی تر سناک لووره ی ده هات، ده رگا و په نچه ره کانی پر ته قالی سه ی هه موویان داخرا بوون، به لام له ژووره وه ش گویم له ده نگه ی ئه و ده نکه زیخانه بوو که ده یاندا به په نچه ره کاند، من فیکه م لیده داو سه مامده کرد و له بهر خۆمه وه گۆرانییه کی عه ره بییم ده گووته وه که له کوتاییه که یدا ده بوایه به ده نگیکه کی کچانه بلنیت «سوکه ر یا سوکه ر». گۆرانییه کی زۆر بیمانابوو، به لام به وه دا کچه کان زۆر له سهر سه حنه که ده یانگووت منیش له بهرم کردبوو. که شاژنی ته پوتۆز ده رکه وت من له مه ته به خه که دا پارچه یه ک گوشتی قوتوی کۆرن بیفم له گه ل هیلکه دا سوور ده کرده وه گۆرانیم ده گووت، وه ک هه میشه به دم گۆرانی گووته وه به سهر سلاوێکم لیکرد و هه یچم نه گووت. ئه و ژنیکه ی بیده نگ و پر نه ینی دیار بوو، به لام تو به یی و رقیکی بیده نگ به رابه ر به هه موو گه ردون له چاویدا بوو. ژنیکه ی جوان نه بوو، به لام ناشیرینییه کی ته لیسماوی هه بوو، هه ر جارێک ده مبینی گه رده لولول و لم و بیابانی ناکوتم به یادا ده هاته وه، ناشیرینییه که ی له و دزیویانه نه بوو که شه ی تان دروستیده کات، به لکو جو ره ناشیرینییه ک بوو خودا به وردی کاری تیا کردبوو، ده موچاوێک بوو له

دەموچاوی جوانی کچانی پرتەقالی سپی زیاتر بەرەو خەیاڵ و بیرکردنەوهی
 ڕادەکێشاییت. ئەو ڕۆژە شپەزەترو سەیرتر هاتە بەرچاوم، بەر لەوهی
 دەستبکاتە پاککردنەوه، سەرکەوتە سەری بۆ لای دالیا. پاش تۆزیک بە
 شپەزەیی هەردووکیان هاتنەدەرێ و لە پرتەقالی سپی چوونەدەرێ. من
 بە دەستەسەرەکی ملمەوه زوو زوو ملم لە مەتبەخەکەوه درێژدەکردو بە
 دەنگی بەرز دەمگوت «سوکەر یا سوکەر وه حیاتک یا سوکەر، یا بەطە
 یا سوکەر». بەدەنگیک گۆرانیم دەگوت هەموو مالەکە دەلەرییەوه، زۆری
 پێتەچوو دالیا سیراچەدین هاتەوه ژووری و بەرەو لای من لە مەتبەخەکەدا
 هات، کە دالیا سیراچەدین هاتە ژووری خەریکبوو خواردنەکم پێدەگەیی،
 دالیا گووتی: بێزەحمەت دەتوانیت تۆزیک ڕاوەستیت و ئەم گۆرانییە
 بێمەعنایە نەلییت.

من گووتم: بۆچی بیوەستینم گۆرانییەکی خۆشە، دەنگی من زۆر
 لەگەڵیدا دەگونجیت، وانییە؟ دالیا بە دەنگیکەوه کە تکای تیاوو، گووتی:
 تکات تیاوەکەم جەلادەت شتیکی زۆر گرنگە... شتیکی زۆر زۆر گرنگە،
 دەمەوێت گویم لێبگریت، مەسەلە ی ژیا و مردنە، پێویستیم بە یارمەتی
 تۆ هەیە.

من گووتم: خانم گەر دەتەوێت، تا مردن قسەناکەم، تا مردن گۆرانی
 نالیم، گەر حەزەدەکەیت سەد سال لە پێناوی تۆدا بە پێوه لەسەر قاچیک
 دەوهستم، با لم و ڕەشەبا لێمبەدن، من بۆ جوانییەکی وهک تۆ ئامادەم
 هەزار سال بە کەرۆ لالی لەسەر زەوی بسوڕیمەوه، ئامادەم هەزارسال
 دەستبەخەمە سەر ساجیکی گەرم و نەلیم وهی. ئامادەم شەش هەفتە ئاو
 نەخۆمەوهو نەلیم تینوومە، شایەتومان لەسەر ناوت بهێنم و خۆم فرێدەمە
 ناو تەنورەوهو نەسووتیم، لەناو لمدای خۆم بنێژم و تەنیا لووتم بەدەرەوه
 بێت، بەشی ئەوهی هەوا هەلمژم، بچمە ژێر داری کە ژاوهیەک کە تۆ بە
 بوکینی بۆ غەریم و ڕەقیبانم دەبات، هەر بەو مەرجە ی تۆ ڕازیییت.

دالیا وهک هه موو کههکانی تر، ههزی له دروکانی من دهکرد، به زه دهه نهیهکی غه مگینه وه گروتی: جه لادهتی کوتر، کاتی ئه م قسانه نییه، که میکی تر وه ره خواره وه بق ژیر زه مینه که، کارم پیتته.

* * *

هه ر سیکیان چاوه پوانیانده کردم. له ده ره وه گه ده لهوولیکی تر سناکی لم بوو، هه ستمده کرد هه وا پره له دهنگی گیانه وه ری زامدارو نه بینراو، من هه میسه پوژانی ره شه با گویم له دهنگی ئه و گیانه وه رانه ده بوو له بادا، دلنیا بووم پوژانی ره شه با هه موو پوخله به ره زامداره کان دینه ده ری و هاوارد هکن. ره شه با پوژیکی باشه بو هه ر پوخیکی بریندار بیه ویت هاواربکات. که گه یستمه ژیر زه مینه که «دالیا سیراجه دین» و «شاژنی ته پوتۆز» و پیاویکی غه مگین چاوه پوانیانده کردم. نه قییک بوو له ته واری جله سه ربازییه کانیدا. به هیمنی له سه ر لیواری قه ره ویله که ی من دانیشتبوو «مه به ستم ئه و قه ره ویله یه یه که من یه که مجار به برینداری له سه ری که وتبووم»، من له و ئیواره یه وه که موسای بابک له ته ک خۆیدا برمی ئیدی ئه و ژیر زه مینه م نه بینیبوو. جوړیک له ترس له دالیادا بوو که به پوخساری ناناشنا بوو، هه وای ژیر زه مینه که وه سه وه سه و دوودی لیده باری. من وهک موسیقاریک پوژیک له پوژان بروام به که سیک نه بووه له سوپادا کاربکات، هه موو ئه وانه ی له سوپادا کارده که ن دپنده یه کی نه خۆش له ناویاندا یه، لای من گرنگ نییه تو له چ سوپایه کدا کارده که یه، له سوپای ولات و ده قه ری مندایت یاخود له گه ل دوژمندایت، هه موو ئه فسه رو ده ره جه دارهکانی دنیا لای من دپنده ن، هه زیان بو کوشتن له هه رشتی گه وره تره، هه زیان له ده سه لات و لیخوپینی ئه وانی دی.

لەهەموو حەزیکە دی فراوانترە، هەتا و یقاریان لە یقاری گورگیک دەچیت بەرلەوێ دەمبەخاتە خۆینی نیچیرەکە یەو. دالیا دەیزانی وەک کوردیک من بروام بە هیچ کەسێک نیه جلی سەربازی لە بەردایت، دەبینی چون خۆمیان لێ دەپاریزم، چون لە پرتهقالی سپی بێدەنگ سلاویکیان لێ دەکەم و مل شۆردەکەم و بەلایاندا دزە دەکەم. دزیوترین کاراکتەرێک لە سەر ئەم ئەستێرە کە کاراکتەری ئەوانە یە کە جلی سوپایان لە بەردایە، لای من هەموو لە شکرەکانی دوتیا لە شکرێ شەیتانن، خودا پۆژیک لە پۆژان سوپای نەبوو، ئەگەر خودایەک هەبێت ئەوا هەرگیز پێویستی بە سوپا نییه. خودا شاعیرانی هەبوو، خۆفیداکارانی هەبوو، پێغەمبەرانێ تاک و تەنهای هەبوو کە چوونەتە ناو ئاگرو سەر خاچ، بەلام پۆژیک لە پۆژان پێویستی بە سوپا و جەنگاوەر نەبوو، پێویستی بە ئەفسەر و دەرەجەدار نەبوو.

ئەو پۆژە یە کە مین پۆژم بوو نەقیب «سامیری بابلی» ببینم. یە کە مین جارێش بوو ئەفسەرێک بە غەمگینی ببینم، لەو ماوەدا کە لەک سەربازو ئەفسەری ماندوو شکستم بینی بوو، بەلام پێکەوتی ئەفسەریکی وەها غەمگینم نەکردبوو. ئەو ئەفسەرە بێرەحمانە ی کە لە دە سالی رابوردوودا سوپا پەرورەدەیکردبوون، چەشنە جانەوهریک بوون لە ساتی شکست و دۆراندنیشدا غەمت لە چاویاندا نەدەبینی. دوو شت لە پوختساریاندا بوو، سەرکەوتن یان زەلیلی، شانازی یان خۆد ملهوپێ، بەلام بەختەوهری راستەقینە یان خۆد غەم لە چاویاندا نەبوو. هەتا کاتی کە دەهاتنە پرتهقالی سپی و لەسەر کورسییەکان دادەنیشن هەمانشیو بە یقاریکی سەربازی رەقەو پالێندەدایەو، کە دەیانخواردووە چرچتر و دزیوتر و درێژتریش دەبوون، کە زۆر زۆریان دەخواردووە وەک ئەو بوو لەسەر ئاگریکی هێمن پیشیان خواردبێت لچیان بە جۆریکی سەیر شۆردەبوو، چەناگەو بەرگەروویان بە جۆریکی ئاناسایی ئەستور دەبوو، وەک ئەوێ چەند

توژیکی دی له چهرمت تیگرتییت. که له گهل که کانی شدا هه لدهستان بهنه
سه ره وه، هیشتا هه له وه ده چوو به گوچانه کانی بنالیانه وه له مهیدانی
مهشق و عه ره زاتدا بن، هه ره هه مان گرژی و مۆنی له چاویاندا بوو. نه وه
یه که مجاربوو ببینم نه فسه ریک دوو چاوی رهشی گه وهی هه بیت، دوو
چاوی سهیر، وهک چاوی ته پری بالداریکی گه وه که به دریزایی شه به
ژیر باراندا فریبت.

دالیا سیرا جه دین به دهنگیکه وه که پر بوو له دوودی گووتی: جه لادهتی
کوتر، نه مه نه نه نینیهیه که له میژه له تۆی دهشارمه وه، ئیستا کاتی
نه وه هاتوو پیتبلیم. گوینگره، نه مه دوو که سه تویان له مردن پرگار کرد.
نه قیب سامیری بابلی و ئوم فهزل، شاژنی ته پوتۆز، نه مه دووانه پیکه وه
تویان له سه حرایه کی دووره وه به برینداری هینا بۆ لای من.

خودای گه وه ئوم فهزل شاژنی ته پوتۆز منی پرگار کردبوو، نه وه
ژنه ی من ته نیا به سه ر سلوم لیده کرد، ژنیک هه رگیز ته ماشای نه ده کردم،
وهک مه خلوقیکی بیلایه ن و دوو له دنیا خه ریکی نه وه مه له که ته پر
ته پوتۆزه ی خۆی بوو. ژنیک وهک شاژنی کوشکیک ته ماشامه کرد
سه رتا پای له پله که و په یژه و په نه ره ی تۆز دروستبوو بیت، خانمیک له
که نجیدا له گهل یه که مین نه وه ی که شتییه کانی ولاتدا، له گهل باره خورمادا
به ره و دونه ی نه وه به ری زه ریاکان پۆیشتبوو، وهک راوکه ریکی غوبار، وهک
خانمیک که په نه ره کانی که شتی پاکده کاته وه، غوباری نیشته و ی سه ر
ده زگاكان و میژه کان و شوشه ی ده رگاكان ده سپیت. له سه ر ته خته ی نه وه
که شتییه ده ریاوانیکی خۆشده ویت، له سه ر نه وه که شتییه شه و ی پیده کات،
پۆژی بوکینیشی تا نه وه سه عاته ی ده چیته ژووری بۆ لای میرده که ی
هه ر غوباری که له که بووی سه ر ژیان پاکده کاته وه، دوا ی سالتیک له
خۆشه و یستی، دوا ی نه وه ی له گهل میرده که یدا له هه موو به نده ره کاندا،
له هه موو شوینه نه ینی و چه په که کانی نه وه که شتییه دا ده خه ویت. پۆژیک

له دهه قالییه کی بچوکدا له سهر سه لکینک پیازی پزیو له گهل سه روکی چیشته که رانی که شتییه که دا، میرده که ی به کیردینکی دریژ که نه مدیوه و نه ویدیو له که مهروه ده بیپریت، ده کوژریت. نه و دهه شاژنی ته پوتوز زگی به کوپیک پره که مانگینک دوی کوژرانی باوکی له نیواره یه کی غوباردا له ناوه راستی زهریای باشووردا له دایکه بییت، مه خلوقیتی زهر دباوی سهیره، پتر له وهی له گیانه وه ریکی ئاوی بچیت یان بونی دهریای لیتییت، وهک باپیره به دهوییه کانی بونی لمی لیدییت. مندا لیکه به نه خوشی له دایکه بییت، غوبارو شی دهریا به سییه کانی ناکه ون. پزیشکی که شتییه که پیته لیت «نه مندا له ناتوانیت له هه وای زهریادا بژی، تاکه جیگایهک بۆ نه مجوره مه خلوقانه ناو سه حرایه، چونکه سییان به جوړینک دروستبووه له هه وای ته ردا وهک نه سفه نجیک له باراندا جییه بیلیت ده پزیت». دایکی به ناچار ی واز له ئیشه که ی ده هیئت و پرووده کاته گوندینکی که نار سه حرا، مندا له که ی کوپینکی که پوک که ته نیا خولای گه مه ی خوونکردنه له ته پوتوزی بیاباندا، بهر له وهی ته مه نی بییت به ده سال پوژینکی ته پوتوز پرووده کاته بیابان و ئیتر ناگه پیته وه. دایکی چهنده ها مانگ له سهر یهک ناو سه حرای بۆ ده که پیت و نایدوزیته وه، به لام واز نا هیئت، بۆنه وهی بتوانیت بۆ کوپه که ی بکه پیت و له که لیشیدا بژی، ده بیته شه پرکه ریکی گه وره له گهل په شه با و خولی بالدارو پوخساره بالداره کانی ناو لمد، له گهل پاکردنه وهی هر چینیکی لم و خۆلدا، له گهل پروونکردنه وهی هر په نجه ره یه کدا، له گهل سرپنی هر ئاوینته یه کدا چاوه پوانی ده رکه و تنی کوپه که یه تی. له سه فهره کانیدا له نیوان شاره کان و گونده کاندا هه میسه بۆ فه زلی کوپه ی ده که پیت، ده بیته شاره زاترین گه پریده ی سه حرا، که سیک بست به بستی نهی نی چۆله وانییه گه وره و بیینه کان ده زانیت.

پوژینک له پوژان ئوم فه زل له گه شته کانی بیاباندا له بری نه وهی کوپه که ی بدوزیته وه، سامیری بابلی ده دوزیته وه که چۆن راوکه ریک

ئاسکیکی کوژراو دەدا بە شانیدا کوپکی برینداری داوه بە شانیدا و لە بیاباندا بە دواى شاری ئاویتهی و زەردی سۆزانییهکاندا دەگەریت. ئەو کورە بریندارە منم کە بەردەوام خوینم لێدەرۆت، شازنی تەپوتۆز تەنیا کەسیکە کە دەرگا نەینییەکانی گەشتن بەم شارە دەزانیت، تاکە کەسیکە لە پێگا پێچاوپێچەکانییەو دەیت و دەروات. ئەو کە ماندویتی سامیری بابلی دەبینیت، کە تینویتی و کەنەفتییەکەى دەبینی. من دەدات بە شانی خۆیدا و دەستی سامیری بابلی دەگریت بۆ ئەو ژێر زەمینە. هەردووکیان دالیا سیراجەدین دەناسن، ئەو کورده پۆح شیرینە بەدبەختەى تاکە کوردیکە لە تخبوی سەحرادا نیشتەجێ بووین، تاکە مەرفێکە دەتوانیت نەیتی پیاوێزیت، تاکە خانمیکە دەتوانیت ژیان پزگاربات.

ئەو پۆزە من لەو ژێر زەمینەدا، بە هەر سێ فریادەرەسەکەى خۆم گەیشتم، بۆیەکەمجار لە بەردەم تێگەیشتنی تەواوی چیرۆکی زیندوو بوونەو هەمدا بووم. بەلام دالیا منی بۆئەو بانگ نەکردبوو تا نەیتی زیندوو بوونەو هەى خۆم بۆ ئاشکراکات، بەلکو بۆئەو هەموومان پێکرا سامیری بابلی پزگار بکەین کە دواجار جیگایەکی نەبوو خۆی تیا بشاریتەو. پیاویکی ئەسمەری بالابەرزبوو، دەموچاویکی باریکی هەبوو بە چەناگەیهکی درێژ و تیزهوه، قژیکی کەمێک لوول و کورت، بە خالێکی گەورە لەسەر لای چەپی پوومەتی، کوانوویەکی خورما لە نێوان برۆی چەپ و گۆچکەیدا، بە دوو چاوی تەپو سەیرۆ ئیجگار ئیجگار گەورەو، دوو چاو لە دوو دەنگە خورمای پەشی گەورە دەچوون.

دالیا وەک هەمیشە دەیویست شتیک لە من بشاریتەو، بە منی گووت: ئەم پیاوێر بوو ژیاى تۆی پزگارکرد، تۆی لە مردنەو هیناو پێشکەش بە منی کردیت، وەک ئەمانەتیکى خودایی تۆی خستە گەردنی من. ئەمەق دەبیت من و تۆ چاکەى بدەینەو، ئەم کەسەى سەحرا بە سەحرا تۆی برینداری دا بە شانیدا و پزگاریکردی... ئا، جەلادەتی کۆتر، من هەمیشە

پێمگوتوووە شازادەی بابلی من تێناگەم چ بەدبەختییەک تۆی کردووە بە نەقیب، لە کوێش لە فەیلەقی چوار، تۆ دەبووایە ئەندازیار بوویتایە، نیکارکێش، شاعیرێکی شەرابخۆر، بەلام تۆ ئەمانە هیچیان نیت، تۆ نەقیب سامیری بابلیت، کە لە بەر کێشەیهک کە جەلادەت لێم مەپرسە چییە دەبێت بە نهینی زۆر بە نهینی لە ژوورەکهی تۆدا بمینێتەو. تاکە ی نازانم... تاکە ی؟ خودای دەکرد تا پوژی حەشر، بیرت نەچیت ئەو ژیا نی تۆی پزگارکردووە.

ئەو کاتە سامیری بابلی بە هێمنی گوتی: نا خانمی دایا، ئەو هیان ئیشیکێ باش نییە، بەوجۆرە نابێت، جەلادەت دەبێت بزانی ت من چیم کردووە، دەبێت بزانی ت، چونکە گەر نەزانی ت لە گەرەیی مەترسییەکان و بەر پرسیاریتییهکان تێناگات. پاشان تەنیا لە بەرئەوێ پزگارمکردووە، مافی ئەو م ناداتی جارێکی دی ژیا نی بخرم بە مەترسییەکی وا گەرەووە، دەبێت بە برۆی خۆی و قەناعەتی قوولی خۆی قبوولمبکات، ئەمەیان قەناعەتە، شتیک نییە لە ژیر باری مەتدا بکری ت. ئینسان نابێت لە ژیر باری مەتدا یارمەتی کەس بدات.

سەری داخست و گوتی: یارمەتی ئینسان بۆ ئینسان، هیچ نییە جگە لە دۆزینەوێ ئینسان بۆ خۆی. جگە لە پەشیمانی مەوۆف لە گوناھەکانی خۆی.

دایا بە پەژارەو سەیری کرد و گوتی: ئا، شازادەی بابلی، تۆ نایناسیت، چ مندالێکی سەرکێش و زۆر بلێی، چ گەنجیکی سەرەپۆیە، نازانم چی دەکات و چی ناکات، من خۆشم دەوێت، بەلام برۆام پێی نەماو، هەرگیز نەمدەزانی دەتوانیت بەوجۆرە درۆزن بیت. ها ئوم فەزل تۆ لەو باوەرەدایت...

سامیری بابلی خۆی هەستاو گوتی: نا با ئوم فەزل هیچ نەلێت، دایا هیچ پێگایەکی تر نییە، جەلادەتی کۆتر دەبێت بزانی ت من بۆ خۆم دەشارمەو، گەر نەزانی ت هیچ شتیک ناکریت، مەترسی گەرەو لەو دایە

که نه‌زانیت.

به ئارامی هه‌ستایه سه‌ره‌ین و هاته به‌رده‌مم و گووتی: گویم لێگره
 جه‌لاده‌تی کوتر، تو کوپێکی گه‌وره‌یت، تو مندا لێکی نه‌جیبیت، من له
 تو دانیام، دانیام شایسته‌ی ئه‌وه‌یت نه‌یتی زۆر گه‌وره‌ به‌پاریزیت، من له
 چاوتدا ده‌بیینم، مرۆف ده‌توانیت، بۆ هه‌موو شتیکی گه‌وره‌ به‌روای پیتیت،
 جه‌لاده‌تی کوتر، من له ده‌وله‌ت پامکردوه، سه‌یری ئه‌م جلانه‌م مه‌که،
 سه‌یری ئه‌م پوتبانه‌م مه‌که، من به‌شیک بووم له پلانی کو‌دی‌تایه‌کی گه‌وره
 که ده‌بوو سه‌رۆک کۆمار به‌روخینیت، ده‌بوایه دیکتاتۆرمان به‌گرتایه و
 خۆمان ده‌سه‌لات وه‌ربگرین، چل و سی ئه‌فسه‌ر بووین، به‌رله‌وه‌ی
 نه‌خشه‌که‌مان ده‌ست پێکه‌ین هه‌موو شتیکی ئاشکرا‌بوو، من ئیستا تاکه
 که‌سیکم له ناویاندا زیندووم، له هه‌فته‌یه‌ک له‌وه‌به‌ره‌وه هه‌موو خێزان
 و خزم و هاو‌پێکانم گیراون، هیچ جێگایه‌کم نییه له‌م دونیایه‌دا بۆی بچم،
 هیچ جێگایه‌ک نییه له‌سه‌ر زه‌وییه‌ رووی تێکه‌م، له هه‌ر جێگایه‌کیش
 به‌م‌گرن هه‌موو ئه‌وانه‌م پێوه ده‌کوژن که دالده‌یان داوم، تێده‌گه‌یت... گه‌ر من
 له ژووره‌که‌ی تۆدا به‌گرن تۆش ده‌کوژن. به‌لام من داوات لێده‌که‌م چه‌ند
 پوژیک لای تۆ به‌یتمه‌وه، له ژووره‌که‌دا به‌ نه‌یتی و بێده‌نگی، تا کاروباری
 خۆم پێکه‌هه‌م و به‌ پێگایه‌که‌دا خۆم ده‌گه‌ینمه‌ ده‌ره‌وه‌ی ولات.

من گووتم: من چیم هه‌یه، من له مردن ناترسم، سه‌باره‌ت به‌وه‌ی
 که ویستووته سید الرئیس به‌کوژیت، ئیشیکی خراپت نه‌کردوه، ئه‌و کوپی
 قه‌ه‌به‌یه دوا‌جار هه‌ر یه‌کیک ده‌بیت بیکوژیت، یان ده‌بیت بزانی‌ت که خه‌لکیک
 هه‌ن ده‌یان‌ه‌ویت بیکوژن. مه‌عقول نییه وا بزانی‌ت ئه‌وه‌نده‌مان خۆشه‌ده‌ویت
 هه‌موو بۆی مردووین. هیوادارم ئیستا تێگه‌یشتی‌ت که خه‌لکیک به‌ جیدی
 ده‌یان‌ه‌ویت بیکوژن بۆ ئه‌وه‌ی تو‌زیک به‌یت‌ه‌وه به‌سه‌ر خۆیدا.

دالیا ده‌یگووت: جه‌لاده‌ت، ئه‌مه چ زمانیکه، ئه‌مه چ جۆره قسه‌کردنیکه،
 تو کوپێکی خێریش‌ت تیا‌بیت به‌ جۆریک ده‌یکه‌یت، خراپ‌یده‌گه‌یت. ئاه، من

قسەم زۆرە لەگەڵتدا، دلی من قسەم زۆرە لەگەڵتدا. خوای گەورە، بەس تێگەم تۆ چۆن بیر دەکەیتەوه؟.

دەترسام دالیا هەموو درۆکانم بۆ ئەوان بگێڕیتەوه، لەبەرئەوه زوو گووتم: بەپێز نەقیب سامیر، زۆر سوپاس کە ژبانی منت پزگارکرد، خانمی ئازیزم ئوم فەزل، من هەر دەمزانێ تۆ شتیکی گرنکی، تۆ ژنیکی ئاسایی نیت، هەموو ئەو چیرۆکە جوانانە لەسەرت دەبیستم هێشتا نیوەی حەقیقەتی خۆت جوان نیین. من لە خزمەتی ئێوەدام، بەپێز بەلام ئێستا کاتیکی باش نییه تۆ بێتە ژوورەکە من، شەو کە تاریک داهاات، لە دەقیقەو ساتیکی گونجاودا خۆم ئاگادارتدەکەمەوه وەرە سەری، دەتوانیت لای من بمییتەوه. وادانی من میوانی تۆم.

بە غەمگینییهوه گووتی: ئێمە هەموومان میوانی یەکی، کەسمان هیچ شتیکیان نییه، هەر چوارمان دۆپاوی گەورەین، من هەول دەدم زۆر نەمیتمەوه، بەلام دەبێت دەستم بگاتە هەندێ کەسی تایبەتی، پێویستیم بە هەندێ ئەوراقی تایبەتی هەیه، دەمەوێت لێرە دەرچم، ئەوه تەنیا هیواو دوا هیوامە.

کە من لە ژێر زەمینهکە هاڵەدەرێ مرقۆکی تر بووم. چەندە بە خۆی سەرسامبووم، دە هێندەش بەو زمانە سەرسامبووم کە قسەی پێدەکرد، عەرەبییهکی هێند ساف و جوانی هەبوو، پێشتر لە زمانی هیچ مەخلوقیکی ترهوه گویم لێ نەبووبوو، یەکەمجارم بوو حەزیکەم زیاتر گویم لە عەرەبی بیت. ئەو زمانە هەستەدەکرد جۆرە کاراکتەریکی درۆزن و پەر فیشال بەسەرمدا دەسەپێت. نازانم لەبەر هەر هۆیکە بیت من بەشیکی گۆرانی کاراکتەری خۆم دەگێڕایەوه بۆ ئەو خواستە نەینانی عەرەبی وەک زمان لە مندا دروستیدەکرد. بەلام گەر پاستگۆبم دەبێت بلێم، کە سامیری بابلی بیروبۆچوونی منی لەسەر زمانی عەرەبی گۆپی، وەک چۆن پێشتر ئیسحاقی لیۆزێرین بۆچوونی منی لەسەر زمانی کوردی

گۆپیپوو، کوردیش لای من زۆر جار زمانی توپه‌بوون و جنیودان و هاوار هاواری ناو کوچه‌کان و دهمه‌قالینی ناو بازار بوو، زمانی قیره‌قیر و زۆربلینی بیتمانابوو، به‌لام ئیسحاقی لیوزتیرین یه‌که‌مین کهس بوو منی والیکرد تییگه‌م کوردی چ توانایه‌کی نه‌ینی و سه‌یری تیدایه. دواي گۆیگرتن له سامیری بابلی گه‌یشتمه‌ ئه‌و برۆایه‌ی هه‌موو زمانه‌کانی دنیا ته‌نیا چه‌ند که‌سیکی که‌م ده‌توانن قسه‌ی پێیکه‌ن. له‌پاستیدا ئه‌وه‌ی منی والیکرد دواي ئیسحاقی لیوزتیرینیش بکه‌وم بۆ ناو چیاکان ته‌نیا ئاره‌زووی من نه‌بوو بۆ مۆسیقا، به‌لکو سیحری ئه‌و زمانه‌ سه‌یره‌ی بوو، که‌ وایده‌کرد بێ هیچ بیرکردنه‌وه‌یه‌ک به‌دوایدا برۆم، ئه‌وه‌ی وای له‌ من کرد پێگای سامیری بابلی بده‌م بێته‌ ژووره‌که‌مه‌وه، دوو شت بوو، ئه‌و سیحره‌ بوو که‌ له‌ ده‌نگ و زمان و چاویدا هه‌ستم پێکرد، له‌گه‌ل بۆنێکی سه‌یر، بۆنی بیستنانیکی ناکوتای پرته‌قال که‌ له‌ جه‌سته‌ی ده‌هات. بۆنیک هیند ترسناک بوو، وایده‌کرد بمانخاته‌ به‌ر مه‌ترسی ئاشکرا‌بوون و مردنه‌وه، به‌ شێوه‌یه‌ک منی ناچارکرد له‌و شه‌وه‌وه‌ هه‌موو وه‌خت سه‌به‌ته‌یه‌ک پرته‌قالی تازه‌ بکرم و له‌ به‌رده‌م ژووره‌که‌مدا داینیم تا هیچ که‌س گومانی بۆ ئه‌و پیاوه‌ نه‌چیت که‌ بۆنی له‌و هه‌ریمه‌وه‌ هه‌موو هه‌ریمه‌کاندا به‌ناوبانگ بوو. پیاویک هیزه‌کانی ده‌وله‌ت باغه‌ پرته‌قاله‌کانی ئه‌و هه‌ریمه‌یان له‌ دووی ده‌سووتان، چونکه‌ پێیان وابوو ئه‌و به‌ هۆی ئه‌و بۆنی پرته‌قاله‌وه، له‌ باغاتی پرته‌قال بترازیت هه‌شارگایه‌کی نییه‌.

چیرۆکی من و سامیری بابلی له‌ چیرۆکی هه‌زار شه‌وو یه‌ک شه‌و ده‌چوو، ماوه‌یه‌ک په‌یوه‌ندی من و ئه‌و وه‌ک په‌یوه‌ندی شه‌هره‌یارو شه‌هره‌زاد وابوو. ئه‌و هه‌ندیک شه‌و تا به‌ر به‌یان چیرۆکی بۆ ده‌گێڕامه‌وه، من شه‌و له‌ دواي شه‌و تکام تیا‌ده‌کرد نه‌‌روات تا هه‌موو چیرۆکه‌کانم بۆ ته‌واوده‌کات، ئه‌و له‌ پێگای چیرۆکه‌کانییه‌وه‌ حه‌قیقه‌تی ئه‌و ولات و زه‌مینه‌ی نیشاندام که‌ تیا‌ده‌ژایام، حه‌قیقه‌تیک پێش ئه‌و من ته‌نیا وێنه‌یه‌کی ته‌ماوی و

کالم دهرباره‌ی هه‌بوو، ئه‌و وه‌ک هه‌ر حیکایه‌تخوانیک بیه‌وێت گوێگره‌کانی شیتبکات، هه‌میشه له‌ شوینه پر مه‌ترسییه‌کاندا ده‌وه‌ستا، باویشکی ده‌داو ده‌یگوت: جه‌لاده‌تی کوتر، ئه‌ی هه‌رزه‌کاری به‌نه‌زاکه‌ت، ئیدی بخه‌وه سبه‌ی شه‌و بۆت ته‌واوده‌که‌م.

به‌شێك له‌ چیرۆکه‌کانی نه‌قیب سامیری بابلی له‌ گه‌شتی دوور ودریژیدا له‌ نیوان جه‌نگ و په‌شیمانیدا

جه‌لاده‌تی کوتر، ئه‌ی مندالی نه‌جیب، ئه‌ی هه‌رزه‌کاریکی تازه‌که زۆرشت له‌ دنیا نازانیت، که‌مێک سه‌رسامی به‌ده‌ختی خۆت و که‌مێک له‌ خۆبایی و مه‌غروری گه‌نجیتیتی. حیکایه‌تی من وه‌ک گه‌شتی سهندبادیکی نوێیه، سهندبادیک که‌ وه‌ک سهندبادی یه‌که‌م له‌ به‌غداد له‌ دایکبووه، به‌لام من هه‌رگیز سوار که‌شتی نه‌بووم و به‌ده‌ریادا سه‌فهرم نه‌کردوه، نه‌چوومه‌ته ده‌ریاو به‌ گێژه‌ندا نه‌پۆیشتم، هه‌یج سیمرخیک هه‌لینه‌گرتوم، هه‌یج دیوکی یه‌کچاو دیلی نه‌کردوم، له‌دۆلی هه‌یج نه‌ژدیه‌یه‌که‌دا گیرم نه‌خواردوه، له‌سه‌ر پشتی هه‌یج نه‌هه‌نگیکی خه‌وتوو ئاگرم نه‌کردۆته‌وه، به‌لام من له‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ ترسانکترم بینه‌وه... من جه‌نگه‌له‌کان و چیاکان و زۆنگاوه‌ ترسانکه‌کانم بینه‌وه، ئه‌و جینگایانه‌ی به‌ده‌گه‌من مرو‌ف به‌ زیندوویی له‌ویوه‌ گه‌راوته‌وه. به‌ر له‌وه‌ی باسی هه‌یج بۆیکه‌م ده‌بیت من بناسیت، په‌نگه‌ مندالی من شتیکی نه‌وتۆ گه‌نگ نه‌بیت، مندالی له‌م ولاته‌ی ئیمه‌دا که‌مه‌لیک پاکردنی شیتانه‌یه، به‌ که‌مه‌لیک کولاندا، هه‌له‌هاتنی کتوپرو کاتییه‌ له‌ مال و گه‌رانه‌وه‌یه به‌ په‌شیمانی. من دایکی خۆم نه‌بینه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ زۆربه‌ی ژيانم له‌ ناو باغی خورماو میزگ و بیستانه‌ بیکوتاییه‌کانی پرته‌قالدا بردۆته‌سه‌ر. گه‌نگه‌ری شت که‌ له‌ مندالییه‌وه‌ تا ئیستا له‌گه‌لمدا ده‌ژی بۆنی گه‌لای

پرتەقاله. جه لاده‌تی کۆتر، من پیاویکم هه‌میشه بۆنی که لای پرتەقالم لیدیت،
ئو بۆنه‌ی زۆرجار مایه‌ی ده‌ردو زۆرجار مایه‌ی پزگاریم بووه. من کۆری
بیستانداریکی که وه‌ربووم، هه‌زاران هه‌زار فه‌دان زه‌ویمان هه‌بوو، پۆژانیک
له‌و باوه‌په‌دابووم هه‌موو گۆی زه‌وی مولکی باوکمه، باغه‌کانی باوکم
بینکۆتایی بوون، به‌شی هه‌موو ولات پرتەقال و هه‌نارو لیمۆ و لاله‌نگیمان
ده‌نارد. له‌ دیوه‌خانه‌کانی باوکمدا شه‌وان سه‌دان که‌س نانیان ده‌خوارد.
له‌سه‌ر سینی مه‌زن، که چتیه‌کانیان له‌م ژووره‌ی تۆ که‌وره‌تر بوو بریانی
پۆده‌کرا، له‌ ده‌ریای سووره‌وه تا باکووری دوور بازرگان و توجاری
هه‌مه‌شیه‌ ده‌هاتنه‌ مالی ئیمه، له‌ دیوه‌خانه‌کانی ئیمه‌دا پێکه‌وتنی سه‌دان
هه‌زاری ده‌نوسرا، کۆمپیا له‌ی سه‌یر سه‌یر که ژماره‌ی ئه‌وتۆیان له‌سه‌ر
بوو، من سفره‌کانیانم بۆ نه‌ده‌ژمێردرا. به‌ده‌ست ئیمه‌بوو، میللەت پرتەقال
بخوات یان نا، هیچ حکومه‌تیک نه‌یتوانی له‌ده‌سه‌لاتی باوکم که‌مبکاته‌وه،
پیاویک بوو له‌ هه‌ر جیگایه‌ک بیزانیایه‌ هه‌ژاریک هه‌یه، کۆمه‌کی بۆ ده‌نارد،
له‌ بن خه‌یمه‌ ئه‌فسانه‌یه‌یه‌کانی ئه‌ودا وه‌زیره‌کان داده‌نران و لاده‌بران، له‌
زاری ئه‌وه‌وه عه‌شره‌ته‌کانی باشوورو ناوه‌پاست کۆده‌بوونه‌وه، خۆی
به‌ عه‌با سبیه‌که‌یه‌وه ده‌چوو ناوه‌پاستی ئاگرو شه‌ری خویناوی خێله
عه‌ربه‌کانی ده‌کوژانده‌وه. له‌ کاتی شه‌ری باکووردا، چه‌نده‌ها جار چوو بۆ
بینینی سه‌رکرده‌ ئه‌فسانه‌یه‌یه‌کانی شۆرش، جاریک له‌ ئه‌شکه‌وتینکی دووری
ناو شاخه‌کاندا سه‌رۆکه‌کانی کوردی بینی بوو، به‌لام له‌وسه‌ر له‌ بری
ناشتی، کیسه‌یه‌ک توتن و سه‌بیلیکی به‌دیاری هه‌تیایه‌وه. ئه‌و پۆژه‌ که باوکم
له‌ باکوور که‌پایه‌وه، تا هه‌فته‌یه‌ک نه‌هاته‌ده‌ری، من ته‌نیا که‌سیک بووم
ده‌متوانی بچمه‌لای، به‌رده‌وام له‌ ژووره‌که‌ی خۆیدا ده‌گریا و ده‌یگوت:
سامیر ئه‌گه‌ر کوردو عه‌ره‌ب پێنه‌که‌ون، ژیانی هه‌موومان ده‌بیته‌ جه‌هه‌نم،
به‌ تایبه‌ت ژیانی تۆ.

ئهو کات من نه‌مه‌هزانی کورد چیه‌، وه‌ک مندا له‌کانی تر ئه‌و گۆرانیهم

دهگوتیه که باس له سه‌ربازیکی قاره‌مانی عه‌رب ده‌کات، که له شیمال کچی کورد ده‌هیتیت، تا لیتره زگیان به مندالی چارپه‌شی عه‌رب پریکات. به‌لام وامه‌زانه من مندالیکی خۆشه‌ست و ئاسان بووم، باو‌کم جگه له هه‌وله بیتو‌چانه‌کانی بۆ کو‌زانده‌وه‌ی شه‌پ، خه‌میکی قورسی هه‌بوو، که ناوی سامیری بابلی بوو، من ده‌ردیکی راسته‌قینه بووم... جه‌لاده‌ت من له مندالییه‌کی زووه‌وه نه‌خۆشم، هه‌رگیز بیرت نه‌چیت من پیاویکی نه‌خۆشم و هه‌رگیز دوا‌ی وه‌سو‌سه‌کانی من مه‌که‌وه، من بی‌مۆته‌که و دیوه‌زمه‌ی به‌رده‌وام نا‌ژیم. کابوس... کابوس... کابوس... ئه‌وه ژیا‌نی منه، وه‌ک ئیستا که به‌رده‌وام کومه‌لیک ئه‌سپی سپی له‌سه‌رمدا غارده‌ده‌ن... جه‌لاده‌تی کو‌تر مانگیکه به‌رده‌وام کومه‌لیک ئه‌سپی سپی له‌سه‌رمدا ده‌فین و په‌وتده‌که‌ن و ده‌سو‌پینه‌وه... شه‌وانه ده‌تلیمه‌وه و ئه‌وان هه‌ر غارده‌ده‌ن، ده‌نگی سمیا‌ن وه‌هایه، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر زه‌وییه‌کی ئا‌گراویدا برۆن، هه‌ندیچار وه‌ک پشکو ده‌گه‌شینه‌وه، ده‌بنه‌قه‌واره‌یه‌ک له ئا‌گر و دووباره سپی ده‌بنه‌وه. هه‌ستده‌که‌م پو‌ژیک ده‌مبه‌ن بۆ زه‌مین و زه‌مانیکی تر. به‌لام ئه‌ی هه‌رزه‌کاری بیتا‌سل ده‌نگی حیه‌و سمکولی به‌رده‌وامیا‌ن ئازارمه‌دا، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌شکرێک له‌سه‌رمدا به‌ره‌و پێش په‌لاماربه‌دا، ده‌یانینم له‌ه‌وادا دین و به‌ته‌نیشتمدا غارده‌ده‌ن، هه‌ست به‌ته‌پوتوزه‌که‌یا‌ن ده‌که‌م له‌هه‌ناسمه‌دا، به‌لام چاو داده‌خه‌م و سه‌رده‌خه‌مه ناو کراسه‌که‌مه‌وه. وه‌ک خوداوه‌ندیکی دیرین له‌عه‌ره‌بانه‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یی به‌ستیتن، به‌تیژی غار ده‌ده‌ن.

ئه‌وکات که مندال بووم و له‌گه‌ل یازده‌برا‌که‌ی دیکه‌مدا له‌با‌غه‌کانی زوه‌هیری بابلیدا ده‌ژیا‌م، مۆته‌که‌یه‌کی ترم بۆ هات، هه‌میشه کومه‌لیک سه‌گی وێلگه‌ر و بیلا‌نه له‌دوام بوون، شه‌وان که له‌کابوسه‌کانمدا ده‌رده‌که‌وتن من پامده‌کرد، ئه‌و شه‌وانه ده‌چوومه سه‌ر لقی باریک و ناسکی دار پرته‌قاله‌کان، هه‌ندیک له‌و لقانه‌ی من ده‌چوومه سه‌ریان به‌

جۆریک ناسک بوو، چۆله‌که‌ش ناتوانیت له‌سه‌ریان بوه‌ستیت، به‌لام من ده‌متوانی، من وهرزگه‌لیکی درێژ له‌سه‌ر دره‌خته‌کانی پرته‌قال زیام که تاکه‌ شوینیک بوو، بۆی خۆشی گه‌لاکانی منیان له‌و سه‌گه‌ خه‌یالیانه‌ی ناو سه‌ری خۆم ونده‌کرد، له‌ویدا بۆ ئه‌به‌د بۆنی دره‌ختی پرته‌قالم گرت، بۆنیک دواتر که‌چان شه‌یدا ده‌کات، ناوبانگم وه‌ک «پرته‌قالی بابلی» به‌زه‌ویدا ده‌پوات، که‌ ده‌شیم به‌ ئه‌فسه‌ر، له‌هر و هه‌ده‌یه‌که‌دا ئیشبه‌کم ناویده‌نین «گوردانی پرته‌قال». به‌لام له‌وه‌گه‌پێ، جه‌لاده‌تی کۆتر له‌و شه‌وانه‌دا باوکم «زه‌هیری بابلی» به‌خۆی و عه‌باکه‌یه‌وه به‌ ناو باغه‌کاندا دوامده‌کوت و ده‌یگوت: سامیر، کوپێ به‌دبه‌ختم، ئه‌و سه‌گانه‌ ته‌نیا له‌سه‌ری خۆتا هه‌ن، ته‌نیا سه‌گی ناو خه‌یالی خۆتن، مرۆف له‌هر شتیک رابکات، ناتوانیت له‌جانه‌وه‌ره‌کانی ناو خۆی رابکات.

به‌لام جه‌لاده‌ت ئه‌و جانه‌وه‌رانه‌ خه‌یالی نه‌بوون، من هه‌موو مۆته‌که‌کانی ناو سه‌ری خۆم له‌ده‌روه‌ ده‌بینمه‌وه، هه‌یچ مۆته‌که‌یه‌ک نییه‌ له‌سه‌ری مندا، پێشه‌کی پوداویکی گه‌وره‌ نه‌ییت.

پۆزیک له‌ پۆژان من له‌ باغه‌کانی پرته‌قالدا پیا سه‌مه‌ده‌کرد، له‌ ناکاو ئه‌و سه‌گانه‌م بینی، هه‌مان ئه‌و سه‌گانه‌ی سالیک بوو پراویانده‌نام، ده‌ سه‌گی گه‌وره‌ی لمۆز خۆیتاوی بوون، که‌ به‌ هه‌مان شیوه‌ی پراکردنیان له‌ ناو خه‌ونه‌کانمدا به‌ره‌و من پرایانده‌کرد، من پامده‌کرد و ئه‌وان به‌ دوامدا پرایانده‌کرد، ئه‌وه‌یه‌که‌مین جار بوو بره‌وا به‌ینم جانه‌وه‌ریکی درنده‌ترو خیراتر له‌ سه‌گ له‌ ناومدا یه، ئه‌و سه‌گانه‌ی سالیک بوو له‌سه‌رمدا ده‌وه‌پین، منیان کردبووه سه‌گیکی دی، سه‌گیکی خیراتر و درتر. ئه‌و پۆژه سه‌گه‌کان پرایانده‌کرد و منیش پامده‌کرد، سه‌گه‌کان پشوویانده‌دا و منیش پشوومه‌دا، جه‌لاده‌ت من نازانم چه‌نده به‌زه‌ویدا پامکردوه، هه‌تد ده‌زانم به‌ ولاتی سه‌یرو خاکی نه‌بینراو و جه‌نگه‌لی پر جانه‌وه‌رو شه‌قامی پر ئه‌ژدیهادا رویشتم، به‌ ته‌ک شاری جه‌نجالدا، به‌ ناو کوچه‌ی پر خودا و کولانی پر له‌ مزگه‌وت و

کلیسەدا پامکرد، بە کەنار دەریاچەکاندا پۆیشتم، بە قەراغ پووباردا پڕبوو
 لە ماسی کە لە ئاو دەهاتنە دەرهو دەبوون بە بالەندە، دەچوونەو وە ناو
 ئاو دەبوونەو بە ماسی. بە کێلگەیی گەنمدا پۆیشتم، بە کێلگەیی لۆکەدا، بە
 ناو مەرەزەیی سەوزدا، بە ناو بەحرەیی بیسنووری گولەبەرۆژەدا کە لەویدا
 گولەکان سەیریانکردم. جەلادەت مەن نازانم چەندجار مالاواییم لە مانگ و
 ئەستێرە کرد، چەند جار خۆر لە بەردەمدا هەلەت و ئاوابوو، لە چەند
 وەرزو ولات و ئاوەدانیدا پشوومداو، بەلام دەزانم ئەو پراکردنە بێرەحم
 و دوورو درێژە منی کرد بە سەگی تەواو. جەلادەت هەندیک پۆژ مەن و
 سەگەکان بەرابەر یەکتەری دادەنیشتن و هیچ لایەکمان هیچمان نەدەکرد،
 لە کوچەو کولانی هەندیک شاردا خاماندەکردهو بە پیاسە دەپۆیشتن،
 لەو شارانەدا کە هەمووی پوناکی بوو، کە تیایدا پێیوارەکان لە فوارەیی
 تیشک دەخۆنەو نەوێک ئاو، لە فوارەکان پوناکیان دەخواردەو سەر
 لە نوێ دەستماندەکردهو بە پراکردن. هەندێجار سەگەکان لەسەر پێگا
 نیچیری ئادەمیان دەستدەکو و دەیانخوارد، مەن بەرابەریان دادەنیشتم
 و لێمەدەروانین، هەندێجار بە لای دیمەنی خۆرەلاتن یان خۆرئاوابووندا
 تێدەپەڕین و دەوستان تەماشاماندەکرد، دە سەگی سەیربوون، کاتیک
 لە هەندیک شاردا قوبەیی مزگەوت و منارەکانیان دەبینی سەرسامانە
 لێپرا دەمان، کاتیک بەناو باغی پرتەقالدا دەپۆیشتن پشووی درێژیان دەدا،
 لە هەموو کێلگەییەکی گەنمەشامیدا دەخووتن، لە نزیک هەموو تاقەگەییەکەو
 دەوستان، جەلادەت بە ناو شاری ئەوتۆدا پاماندەکرد، دیوارەکانی هەمووی
 تەم بوون، بە ناو گوندی بێدەنگدا تێدەپەڕین کە سەدای ئەبەدی مەلایەک
 لە بلندگۆی مزگەوتیکی دوورەو لە ناو کوچەکانیدا دەنگیدەدایەو. بەلای
 بورجدا پاماندەکرد پاییز لەگەڵا دروستیکردبوون، بەناو گۆرستاندا کە
 مەرووەکان چرایان بۆ دەرگرتین تا بەردی کێلەکان بریندارماننەکەن، بەلای
 قەلادا کە لە غوبار دروستبووبوون و شازادەیی سەیی سەیی لە پێواکەکانیدا

دهگریان، به لای شاردا به شه و دروستدهبوون و به پۆژ نه ده مان. به لام
 ئه و چهند وهخته سه گه کان هه می شه مه و دایه کیان له نیوان خویان و مندا
 ده پاراست، هه ندیچار به جۆریک ماندوو ده بووم ده مگوت ئیستا ده گه نه
 سه رم و پارچه پارچه مده که ن. کاتیک ئاو پر مده دایه وه ده مبینی ئه وان به قه د
 توانای من له سه ر راکردن راده که ن، هه رگیز خیراتر له وه پایانه ده کرد که
 پیوست بیت بمگر نه وه، که هه ستیانه کرد ده بیت پشو و بده م ده وه ستان، که
 ده یانزانی ده بیت بخه وم ده خه وتن، که ده یانزانی ده بیت نان بخۆم ئه وانیش
 ده یانخوارد. له پۆژیکدا هه ستمکرد جله وی من به ده ست ئه وانه وه نییه،
 به لکو جله وی ئه وان به ده ست منه وه یه، وه ک ئه وه ی من بوویم به پابه ری
 که له سه گیکێ دپ و له پیشیان وه پابه کم. تیگه یشتن له و حه قیقه ته زۆربه ی
 شته کانی گۆپی، شه ویک له شه وان به ژیر مانگه شه ویکێ رۆشنا
 پامانده کرد، به لای باغیکێ پرته قالدا تیپه پین، جه لاده ت من چومه ناو ئه و
 باغه وه و ئاو پر مده یه وه و سه یرمکرد به دوا مه وه نین. له ناکاو وه ک هه و
 هه لیانگریت و مانگه شه و بیان توینیته وه نه مان، وه ک زه وی قووتیان بدات و
 ئاسمان هه لیانکی شیته وه ونبوون.

ئهی مندالی نه جیب له و شه وهدا له کوتایی ئه و باغه دا، من له ده رگای
 مالیکی گه وره مده ا، پیاویک وه ک ئه وه ی چاوه پوانم بکات ده رگای لیکر ده مه وه
 فه رمووی لیکر دم بۆ مالی خۆی و گووتی: من نه قیب بیلالی بابلیم، خزمی
 تۆم، تۆ سامیری بابلیت، کوپی زوهیری بابلی، برای مه هدی و هیادیه ت
 و هادی و هوزه یل، برای جه لیل و جه مال و جه بارو جه میل و جاسم و
 جسوری بابلیت، تۆ بچو کترین کوپی ئه و شیخه موباره که یه ت، خودا لیتی
 رازی بیت، من ئاموزای تۆم، کوپی زوبیری بابلیم، مامی تۆ، به لام من و تۆ
 یه کتر مان نه بینیه، چونکه من له ژنی پیشووتری مامتم که دوور له ئیه
 ده ژیا یین، ئیره مالی خۆته، ده میکه چاوه پیتده که م. باوکت وه سییه تی خۆی
 بۆ تۆ لای من داناوه.

ئەو یەكەمجارم بوو بزانم كە باوكم كۆچی دوایی كردو، یەكەمجارم بوو هەستبەكم چ زەمانیكى دوورو درێژ بەسەر مندا تێپەڕیو، تەنیا ڕامكردو. لەو نێوەندەدا سێ ڕام لە باكور كۆژرابوون، دوو ڕام لە شەڕی خێلەكیدا تیاچووبوون، بڕایەكم لە غەمی خوشەو یستییەكى ناكامدا خۆی كوشتبوو، ئەوانی تر هەر یەك بە كونجیكى دونیادا پەرتەوازەبووبوون، خوشكێكم لەسەر شەرف سەرپەردابوو، خوشكێكى دیشم لە هەقى خۆینكدا ڕابوو بە پیاویكى كۆیرو سەفەریكردبوو بۆ شاریكدا هێندە دوور ئادەمیزاد تەنیا بە خەیاڵ دەتوانیت سەفەری بۆ بكات. بە كورتى هیچ كەس لە خێزانەكەى من نەمابوو، زەوى و باغەكانیشمان تەفروتونا بووبوون.

نەقیب بیلالی بابلی حىكایەتى ئەو سالانەى بۆ گێڕامەو، كە من لەوێ نەبووم، باسى شەڕى خۆیناوى بۆ كردم لە نێوان عەشیرەتى ئیمەو هەموو خێلەكانى دیکەدا كە لەسەر نرخى پرتەقال دروستبوو، باسى كۆژرانى براكانى لە سەر پىكایىك لىمۆ بۆ كردم بە پۆزى نیوەرۆ، لە ناوەرپاستى شارد و بەقەمەى سێ. باسى سووتانى باغە پرتەقالەكانى ئیمەى كرد، كە تا چەندەها هەفتە خامۆش نەبوو، باسى گریانە بەردەوامەكانى باوكمى بۆ كردم كە یەك لەدواى یەك كۆپەكانى بە كۆژراوى لە كوردستان دەگەڕانەو. باوكم بەر لە مردنى لە ناو خۆلەمیشى هەتا هەتایی باغەكانیدا چاوەڕوانى منى كردبوو، چاوەڕوانى ئەو بۆن پرتەقالە ئەزەلییەى كردبوو، كە من لەگەڵ خۆمدا بە زەویدا دەمگێڕا. دواجار دەیتوانى لە بۆنى مندا بۆنى هەموو باغە ونبوو، خۆى بدۆزیتەو، بەلام من نەبووم... من لە كوێ بووم؟

بیلالی بابلی بە فرمیسكەو، وەسییەتەكەى باوكمى دامى و من خۆیندەمەو، باوكم وەسیتی كردبوو، كە بچمە كۆلیژی سەربازى، چونكە خێزانى من هەزاران دۆژمنى هەیه، دەیزانى من وەك تاكە وەچەى زوهرى

بابلی هه‌میشه له ژێر هه‌ره‌شه‌ی مردندا ده‌بم، گهر واشبیت، سوپاو ئه‌و ده‌زگا سه‌ربازییه‌ گه‌رانه‌ تهنیا شوینن من بتوانم خۆمیان تیا بشارمه‌وه، من پۆحیککی بیدیفاع تهنیا ده‌وله‌ت ده‌توانیت بمپاریزیت، دلنیا‌بووم گهر وا نه‌بایه‌ باوکم هه‌رگیز بیرى له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه من بکات به‌ ئه‌فسه‌ر، به‌لام له‌و ساته‌دا که ئامۆژگاری منى کردبوو بيم به‌ ئه‌فسه‌ر، خه‌یالی لای پاراستنی نه‌سلی بابلییه‌کان بوو، که ده‌یزانی یه‌ک نه‌سیمى کوشنده‌ی تر، بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ له‌سه‌ر زه‌وى ده‌یانسپێته‌وه. به‌لام باوکم له‌ خواری وه‌سپه‌ته‌که‌یدا فه‌رمانیکى سه‌یرو عه‌جیبى نوسیوو، فه‌رمانیک له‌وانه‌یه‌ ئه‌و تاکه‌ باوکیک بووینت له‌ هه‌موو ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا شتى وای له‌ وه‌سپه‌تیکدا تۆمارکردبیت، باوکم نوسی بووی: هه‌رگیز مه‌چۆ بۆ هیچ شه‌پیک، نه‌ شه‌پ له‌گه‌ل جوله‌که‌کاندا بکه‌و نه‌ له‌گه‌ل نه‌سرانییه‌کاندا. بشزانه‌ هیچ شتیک له‌ کوشتنی کوردیک لای من حه‌رامتر نییه‌، هه‌رگیز مه‌چۆ بۆ شه‌پى کورد، گهر چووشیت، که‌س مه‌کوژه، گهر کوشتیشته‌ ده‌بیت بزانیته‌ هیچ شتیک پاکت ناکاته‌وه.

براکانی پیشووم کوشته‌ی ئه‌و وه‌سپه‌ته‌بوون، هه‌ر سێکیان له‌ شه‌پدا کوژرابوون، چونکه‌ شه‌پیان نه‌کردبوو. ئه‌وه‌ی شه‌پ نه‌کات ده‌کوژریت، ئه‌وه‌ قانونی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ تازه‌یه‌ بوو که باوکم تێینه‌ده‌گه‌یشته‌. ئه‌و پۆژه‌ من زۆر توپه‌ بووم، زۆر توپه‌، باوکم به‌م وه‌سپه‌ته‌ بیتمانایه‌ی هه‌موومانى به‌ کوشته‌ دابوو. له‌ عورفى ئه‌ودا شه‌پکردن گه‌وره‌ترین حه‌رامی دونیا بوو، هه‌موومان کوشته‌ی ئه‌و یاسا پۆلایینه‌ی ئه‌و‌بووین «شه‌پ مه‌که‌ن». ئه‌وه‌ یاسای هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ئه‌و بوو، ئه‌و یاسایه‌ لای ئه‌و له‌سه‌روو ده‌ستوور و دین و نه‌ریته‌کانی قه‌بیله‌وه‌ بوو. هیچ شتیک له‌ گه‌ردوندا لای ئه‌و به‌ئهن‌دازه‌ی ئه‌وه‌ خراپ نه‌بوو م‌رو‌ف شه‌پ‌بکات. ئه‌و هه‌میشه‌ عه‌با سپییه‌که‌ی پاده‌وه‌شاند و ده‌یگووت: لێگه‌پ‌ین بتانکوژن و شه‌پ‌نه‌که‌ن. دلنیا‌بووم که منى ناردوه‌ بۆ کولێژى سه‌ربازی بۆئه‌وه‌

نەبوو بەهێم بە جەنگاوەر، بەلکو بۆئەوێ وەک ژنیکی ترسنۆک لە ناو سوپادا خۆم بشارمەو. من ئەو هەموو سالە بووبووم بە سەگێکی دێ، وەسیتەکەی باوکم بە چاوی پر فرمیسکەوێ دێ و گووتم: بیلالی ئامۆزام بمبە بۆ کۆلیژی سەربازی، من دەمەوێت تۆلێ براکان و باوکم و باغە پرتەقالەکانمان بکەمەو.

جەلادەتی کۆتر لەو دەقیقەیەدا نیوهم بۆنی سەگی لێدەهات و نیوهم بۆنی پرتەقال.

لە کۆلیژی سەربازی مەرۆف دەکەن بە سەگ، من لەوێ فیزیان کردم چون مەرۆف بە کالی بخۆم، فیزی قەپالگرتنیان کردم لە سەری ئەژدیه‌ها و گەرووی کەروێشک، فیزیانکردم چون دەستبەخەمە بینی گورگ، چون لەگەڵ پلنگ و ورچدا زۆران بگرم. جەلادەتی کۆتر، تا لەسەر ئەم ئەستێرە کۆلیژی وەها هەبێت مەرۆف ناحەسیتەو، من لەوێ فیزیبووم چون قەمەبەکم بە دلی مەرۆفدا، فیزیبووم دەستبەخەمە زگی دوژمن و پێخۆلەکانی پراکیشم و دەم بەخەمە ناو خۆینەکەییەو، ئێمە فەسیلیک بووین لەسەر نمونەی زیندوو مەشقماندەکرد، لە هەموو کۆلیژەکانی دنیادا لەسەر ئەو شتانە مەشقمەدەکەن کە پێیدەلین ئۆبجیکتی دەستکرد، بەلام من لەوێ قوتابی وەحشیتێرین سەرھەنگ و ژەنرالی دۆنیابووم، ئەوانە لە وانەکانماندا ئۆبجیکتی زیندووین بۆ دەهێتاین، دەبوایە ترسمان لە کوشتنی مەرۆف بشکایە، کەرەستە مەشقمەدەکەمان ئەو کوردانە بوون کە لە زیندانی دائیرە هەوال و بیستی عەسکەری کۆدەبوونەو و نەیان دەزانای چییان لێکەن. من لەسالی یەکەمەو، بووم بە بەرپرسی هەلبژاردنی ئەو کوردانە کە لە دائیرە هەوال دەمانهێتێ بۆئەوێ مەشقیان لەسەر بکەین. لەو سالانەو فیزیبووم چاویلکە یەکی پەش بەکمە چاوم و وەک کەریار لە بازارێکی مانگافروشتندا یەکە یەکە هەلیان بژێرم. لەو ساتەو من وەسیەتەکەی باوکم لە بیرکرد. ئەو پۆزانە مەشقیان بۆ بەندیخانە

کچدا دهچووین بۆ سینه‌ما، له ههر شوئینیک بمانویستبایه شه‌پمانده‌کرد. چ خانمیکمان بویستایه له میژده‌که‌ی یان ده‌ستگیرانه‌که‌یمان ده‌پچراند، هه‌موو شتیک پێک و ئاسووده‌ بوو، من هه‌ستم به‌ هیچ عه‌یییک نه‌ده‌کرد له‌ خۆمدا. ته‌نیا هه‌فته‌یه‌ک به‌ر له‌ ته‌واوکردنی سالی سێهه‌می خوێندن، شه‌وییک جومجومه‌یه‌ک هاته‌ خه‌وم. سه‌ریکی بالدار بوو، که‌ دوو چاوی خه‌وتووی تیا‌بوو، بی‌شه‌وه‌ی دهم بکاته‌وه‌ به‌ منی ده‌گه‌وت: گه‌ر ده‌توانیت، زمانم ده‌ره‌یه‌نه‌و بی‌به‌ بۆ خۆت. من له‌ خه‌وه‌که‌مدا هه‌موو شتیکم ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی زمانی بکه‌مه‌وه‌و بی‌به‌م بۆ خۆم، به‌لام نه‌ده‌کرا، من شیت ده‌بووم، هه‌موو پێکا‌کانم ده‌گرت به‌ر و سوودی نه‌بوو. ماوه‌یه‌ک هه‌موو شه‌وییک ئه‌و خه‌وه‌م ده‌بینی، هه‌موو شه‌وییک ئه‌و سه‌ره‌ ده‌هاته‌ خه‌وم و خه‌به‌ریده‌که‌رمه‌وه، وای لیده‌هات نه‌مه‌ده‌توانی بخه‌وم، هه‌ناسه‌م بۆ نه‌ده‌درا، لاوازو بی‌تیراده‌ ده‌هاتم و ده‌چووم. جه‌لاده‌ت شه‌وییک له‌ شه‌وان من له‌ شه‌قامیکدا پیاسه‌مه‌ده‌کرد، جلی تایبه‌تی قوتابیانی کولێژی سه‌ربازیم له‌ به‌ردابوو. بۆ یه‌که‌مجار له‌ سه‌ر سوچی کولانیکدا بیست و یه‌ک زاری خویناویم بینی، له‌ ده‌ورو به‌رم ده‌فرین، بیست یه‌ک زمان هاواریانده‌کرد «په‌رته‌قالی بابلی مه‌پۆ... په‌رته‌قالی بابلی مه‌پۆ». بیست و یه‌ک زاری کراوه، که‌ بیست و یه‌ک زمانی به‌ردراو له‌ ناویدا سه‌مایانده‌کرد، منیان به‌ کوچه‌کانی ئه‌و شارهدا راونا، قه‌پالیان لیده‌گرتم، ده‌یانقیژان به‌ گوێچه‌که‌مدا، گازیان له‌ ده‌ستم ده‌گرت، قه‌پیان به‌ پشت‌لمدا ده‌کرد. له‌و شه‌وه‌وه‌ بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ ژیانم بوو به‌ دۆزه‌خ، به‌ر له‌وه‌ی سالی چواره‌می کولێژ ته‌واوبکه‌م ماوه‌یه‌کی درێژ له‌ نه‌خۆشخانه‌ی ده‌رونی که‌وتم، سه‌ریان له‌ کاره‌با دام، به‌لام سوودی نه‌بوو، بۆ ههر کوێیه‌ک ده‌چووم ئه‌و زارانه‌ له‌ به‌رده‌مدا هاواریانده‌کرد، ده‌ستم ده‌گرت به‌ گویمه‌وه‌و خۆم گرمۆله‌ده‌کرد به‌لام ئه‌و هاواره‌ ترسناکانه‌ هه‌ر له‌ سه‌رمدا ده‌زینگانه‌وه، ئه‌و ساله‌ نه‌متوانی درێژه به‌ خوێندنه‌که‌م بده‌م. نه‌مه‌ده‌توانی بخه‌وم، هیچ مرو‌فیک نه‌یده‌توانی ئاسان

لیم نزیک بیتهوه. که دههاتن بۆم شتم فریده‌دا، شتم دهشکاند، به کوچو
 کۆلانه‌کاندا پامده‌کرد، خۆم له شوینی به‌رزوه دهخسته خوارئ، پالم به
 ریتوارانه‌وه دهن، دهچومه ناو ئاو، به‌رهو مه‌زراو کیلگه‌کانی ده‌ره‌وی
 شار پامده‌کرد، به‌لام ئه‌وان به‌رده‌وام له دوامه‌وه بوون، ئازاریانده‌دام،
 ده‌گریان، پتده‌که‌نین، گۆرانیان ده‌گوت، هوتافیان ده‌کیشا، جه‌لاده‌ت
 هه‌مووشی به‌ کوردی بوو، زمانیک من تیننه‌ده‌گه‌یشتم. شه‌ویک چووم بۆ
 لای ئه‌و پیره‌مێرده‌ی لاشه‌ی کورده‌کانی ده‌ناشت، ئه‌و کوردانه‌ی ئیمه‌ له
 کاتی مه‌شقداد ده‌مانکوشتن، پیره‌مێردیک بوو پیکایکی هه‌بوو، مه‌یته‌کانی
 هه‌له‌گرت و ده‌ییردن ده‌یناشتن، تیاپارامه‌وه که گۆپی ئه‌و کوردانه‌م
 نیشانبدات که له‌و چه‌ند ساله‌دا ناشتونی، پیاویکی سه‌یربوو، ناوی هه‌موو
 مردوه‌کانی ده‌زانی، هه‌ر شونا‌سنامه‌یه‌کی‌شی ده‌ست که‌وتیبت پاراستبووی،
 منی له‌ حالیکی هینده‌ په‌جال و په‌که‌وته‌دا بینیه‌وه به‌زه‌یی پیامدا هاته‌وه،
 پت‌مگوت: ده‌بیت ئه‌م زمانانه‌ بده‌مه‌وه به‌ ساحیه‌ی‌کانیان، ئه‌گه‌ر ئه‌م زمانانه‌
 نه‌گێرمه‌وه تا قیامه‌ت ئاسوود نابم. پت‌مگوت: تۆ ئاسووده‌یی؟؟ تۆ
 دل‌نیایی؟؟ د‌پنده‌ی وه‌ک تۆ هه‌رگیز ئاسووده‌ نابیت، تۆزیک به‌به‌ره‌وه به
 مرۆف... من تۆم بینوه، وه‌ک وه‌حشیکی پیره‌حم په‌فتارده‌که‌یت. هێزی
 خۆت له‌ هه‌ندئ به‌سته‌زماندا تاقیده‌که‌یته‌وه که ده‌ست و ده‌میان به‌ستراوه
 و ناتوانن هیچ بکه‌ن، ئه‌وه که‌ی پیاوه‌تییه، یه‌کیک شه‌هامه‌تی بیت و له‌گه‌ل
 هه‌ندیک نه‌فسی پت‌دیفا‌عدا ناکات، تۆ چیت له‌ گورگ بوویت یان ئینسان؟
 من هینده‌ مه‌جبوری ئه‌و بووم، هه‌رچییه‌کی بگوتایه‌ لیم قه‌بووله‌کرد،
 به‌ کۆمه‌کی ئه‌و، به‌ یاریده‌ی ئه‌و ناوانه‌ی لای من هه‌بوون و لای ئه‌ویش
 هه‌بوون، زۆربه‌ی گۆره‌کانمان دۆزییه‌وه، زۆربه‌یمان هه‌لدایه‌وه، زمانه‌کانمان
 خسته‌وه جینگای خۆیان و سه‌ری گۆره‌کانمان داخسته‌وه.

له‌دوای ئه‌وه‌وه تارماییه‌کان وازیان لێهێنām و دوای سالیکی درێژ له‌ ئازار
 که‌پامه‌وه بۆ ته‌واکردنی خویندن... به‌لام جه‌لاده‌تی کۆتر، ئه‌ی هه‌رزه‌کاری

نەجیب، ئەی کوردی بەنمەک و شەرەف، ئەمشەو بنوو، ئەی مندالی پێکراو، ئەی کورپی وەفا، بنوو بنوو، بەرەبیان نزیکەو کەمێکی دی کە لە شیر دەخوینیت و عەندەلیب بەیانی دیتە زمان، تەبیەت هاتتی سوبحیکی دی رادەگەیتیت، سەبی تو کارت زۆرە، سەر بخە سەر بالیفەکەت و بنوو. ئەی مندالی داکەوتوو لە سوارچاکترین خێڵەکانی سەر ئەم ئەستێرەیه، بنوو.

* * *

سامیری بابلی لە ژوورەکەیی مندا وەک گیانلەبەرێکی بێخەشپە دەژیا، من لەو ماوەیهدا بوارم بە کەس نەدەدا بیتە ژوورەکەیی من. ئەو لەو ژوورەوه هەولیدەدا دەمی بگاتە هەندێ کەس تا بتوانن بێنێرن بەرەو دەرەوهی ولات، بەلام هیچ کەس نەیدەویرا بچیتە ژێرباری یاریبەکی وا ترسناک، هاورپێکانی وەلامیان نەدەدایەوه. دۆستە کۆنەکانی حاشایان لێدەکرد. من بە غەمگینی بە دیاریبەوه دادەنیشتم و نەمدەزانی چی بکەم؟.

هەندیک شەو بۆئەوهی لەگەڵ خەیاڵەکانی خۆیدا تەنها بژی، من جێمەدەهێشت و لە سالۆنە تاریکەدا چاوەڕوانی دالیام دەکرد، ئەو زۆربەیی شەوان بە دەم خەوهوه دەهات و لەو سالۆنە تارمایی باسمى جەزائیری دەبینی. هێدی هێدی دووبارەبوونەوهی ئەو شەوانە بوون بە لەزەتێکی قوول و بێبێنی ژیانم. لەو شەوانەدا تێدەگەیشتم کە دالیا گەراوتەوه بۆ خویندن و خۆی بۆ دواھەمین قوئاغی کۆلیژ ئامادەدەکات. هەندێجار لە ناکاو بە ئینگلیزییەکی ساف دەکەوتە قسەکردن لەگەڵ باسەدا. هەندێجار دەرگیا، هەندێجار هەلدەستاو بە تەنیا سەمایدەکرد. من شەو دواي شەو چاوم تیزتر دەبوو، شەو دواي شەو پتر دەمتوانی قوولایی ئەو تاریکییە داخراو و ترسناکەیی ناو سالۆنەکە ببینم، تا زیاتر بمبینایە زیاتر دەرترسام ئاشکرا بێم. زیاتر خۆم دەخزانده سوچەکانەوه، هێدی هێدی چاوم وەک

چاوی کونه په پوښه کی لږدهات که به ئاسانی ناو زولمهت ده بینیت. چتر پتوښتیم به مؤم نه بوو، به لکو تینی ئه وهم تیاوو وردترین و بچوکرترین شتهکانی ناو تاریکی بیښم، ده متوانی ئه و میثووله بچوکانه بیښم که له تاریکیدا له نابهینی کورسیپهکاندا دهفرین، تا زیاتر ده مبینی، شتی سهیرترم له تاریکیدا ده دوزیپه وه، هه ستمده کرد ورده ورده له وه ده رده چم که سیکی ئاساییم، وهک ئه وهی حجابیک هه بیت له نیوان دوو جیهاندا که مه که مه ئه و حجاب به له پیشچاوم بدریت و که مه که مه هیزی ئه و هم تیا دروستیتیت بتوانم دونیایه کی تریش بیښم که ده که ویته ئه و دیو ئه م دونیایه وه. سه رهتای دوزینه وهی من بۆ دونیایه کی تر، له و سالونه تاریکهی پرتهقالی سپیدا بوو، له و کاته به دواوه زور شتی گرنگی ژبانی من له تاریکیدا پرووده دن، تاریکیه کی ئه نگوسته چاو، که ئاده میزادهکانی تر لایان وایه هیچ شتیکی تیا پروونادات، تاریکیه ک تیايدا جولهی جیهانیک ده وه ستیت و جولهی جیهانیک تر ده ست پتدهکات. له یه کیک له و ساته تاریکانه ی عه شقی دالیا سیراجه دیندا، هیدی هیدی تارماییه کی ته نک و پرووم بینی، شتیکم بینی که له شه پۆلیکی نهرمی ئاو ده چوو له هه وادا مه له بکات. شه وی یه که م به گومان بووم، نزیکبومه وه و قول قول به ناو زولمهتدا پروانیم، به لام هیشتا تینی نیگام نهیده توانی ئه و تویتزه ئه ستوو رو سهیره ی تاریکی ببریت. که چوومه وه ژوو ره که م، سامیری بابلی، نیوه پروت له جیگاکه ی خزیدا له تاریکیدا ته ماشایده کردم، خودای گه وره، له تاریکیدا سهیری یه کترمان ده کرد و یه کدیمان ده بینی، بیته وهی موسیقا مه ستیکردبین، یاخود وهجديک ئیمه ی گرتیتیت. وهک ئه وهی سامیر سه راسیمه یی و ناحالی بوونی من بخوینتیه وه، هه لده ستاو به و دهنگه هیمنه ی خو ی که ته نیا تا ئاستی گوینچه کی من بریده کرد، دهنگیک وهک چۆن خوین به بۆریه کی باریکدا له جهسته یه که وه بۆ جهسته یه کی تر ده پوات، ئاوه ها به ریگایه کی باریکدا له زاری ئه وه وه بۆ لای من ده هات، بیته وهی هیچ شه پۆلیکی به هیچ

جیگایەکی دیکەدا پەرش ببیتەو، بێئەوێ هیچ چەبەکی بە هەوادا بپروات. سامیری بابلی کە وەک پادشاهیکی ئەکەدی دێرین پالکەوتیوو، گووتی: جەلادەتی کۆتر، هەمی مێردمندی نەجیب، ئەمی هەرزەکاری بەدبەخت، لەو سەرسامیت کە لە تاریکیدا دەبینیت، لەو سەرسامیت کە چیتەر تاریکی و پوناکی بۆ تۆ نرخیکیان نییە، تۆ دەبیت لە تاریکیدا ببینیت. ئەو قەدەری تۆیە لە تاریکیدا ببینیت، چونکە گەر لە تاریکیدا نەبینیت، ناتوانیت بپرویت، ناگەیتە هیج.

خۆی راستەکردەو وەک یەکیک لە غەیبەو قسەبکات دەیگووت: هەندێجار هەموو پێکەوت و پلانەکان کۆدەبنەو بۆئەوێ مەژۆف بگەیتنە شویتێکی دیاریکراو، هەموو هیژەکانی سروشت و سەرتاپای ئیرادەیان لەسەر ئەو پێکن یەکیک بپاریزن، هەندێجار لە ناو جەرگەمی هەموو شتە ئاساییەکانی دنیادا، لە ناکاو موعجیزەییەکی سەیر پروودەدات، بۆئەوێ دووبارە ئەو راستییە بچوک و سادەییەمان نیشانداوە کە ئێمەمی گەمژە زوو زوو لە یادیدەکەین. تۆ ئەمی منداڵی نەجیب، ئەو کەسەمی کە لە ناو دنیاکاندا سەفەردەکەیت، تۆ ئەو پڕۆجەیت کە نەیتێ تاریکی دەهینیت بۆ پوناکی و نەیتێ پوناکی دەبەیت بۆ تاریکی. نەیتێ ئێمە دەبەیت بۆئەو دویا و نامەمی ئەوان دینیت بۆ ئێمە.

قسەکانی سامیری بابلی بە پەخشان و پەمزی تیگەیشتم، بەلام ئەو دەستی دەخستە سەرشانم و چاوە پەشە گەورە گەورەکانی لە تاریکیدا وەک دوو دەرگای پوناکیان لێهات، کە لێوێ مەژۆف دەتوانیت وەک تونیلێکی ئەفسوناوی بەرەو ئەوسەری هەموو تەلیسمەکان سەفەربکات، گووتی: دوو سال لە مەو بەر، لە یەکیک لە شارەکانی کوردستاندا، دەورییە بووم، لەگەڵ هیژیکێ تایبەتدا دوو پیکاب سەربازم پێیوو، شەوان بە شەقام و کوچەکاندا دەگەرām، تەقەم لە هەموو شتێک دەکرد، تەقەم لەو گەلایانە دەکرد کە بە لە درەختەکانی دەفرینیت، تەقەم لە بالندە بچوکەکان دەکرد،

تهقه م له مارمیلکه و خشوک و میشووله کانیش دهکرد. خۆم دهچوممه سهر
 دۆشکاکه و شریتیکی دریزم دهخسته سهر و نیشانه م له پهنجهره ی مالان
 دهگرتوه، نیشانه م له تهنگی سه ربانه کان دهگرتوه، نیشانه م له ئه ریلی
 ته له فزیونه کان دهگرتوه، پشیلهم له سهر ستاره کانه وه فریڤه دایه خواری،
 له قه یسه ربیه کانه به ناو مه خزنی بۆدرو و عه تره کانه ده سترپژمه کرد،
 ئاگرم له دوکانی کوتالچییه کان به رده دا، ققلم دهشکاند، به تهقه دوا ی
 په پوله ی بچوک ده که وتم، مانگی سهر مناره کانم ده کرد به نیشانه، به دۆشکا
 بلندگو کانم به سهر مناره کانه وه دهشکاند، به فیشهک له سهر دیواری
 مزگه وته کان ناوی خۆم له پال ناوی خودادا دهنوسی، که سینگ بووم
 ترسناک. ئه و کاتانه ی من به شه و ده وریه بووم، چۆله که کانیش نه یانده توانی
 سهر ده ربه یئن، هیلکه ش نه یده توانی بتروکی، تنۆکی ئاو له سهر پوپه پی
 که لاش نه یده ویرا به ربیته وه. که من به و شارهدا ده سوپامه وه «با»ش
 ده وه ستا، سه عات چرکه ی نه ده کرد، ئه ی مندالی نه جیب، ده بوا یه من
 ئیجازه به ئه سستیره بدهم بدره وشیته وه، من ئیجازه به هه ور بدهم تیپه پیت
 له شه ویک و وه هادا من مانگه شه و مه سستیکردبووم، هه موو گیانم له تریفه
 هه لکشابوو، خۆم له پیزی هیزه هه ره ئه فسانه ییه کانی ناو سروشتدا
 ده بینیه وه. به لام ئه و شه وه شتیک رویدا هه موو ئه و غروره ی شکاندم.
 ئه و شه وه گویم له دهنگی فلووتیکی غه مگین بوو له کوچیهک له
 کوچه کانه وه به رزده بیته وه. فلووت، له شه وی ده سه لاتی مندا؟! فلووت
 له کاتی که شتی مندا به و شارهدا؟! جه لاده تی ئازیز، من ده پۆیشتم و
 ئه و فلووته ش ده پۆیشتم، دهچوممه هه ر جیگایهک دهنگی ئه و فلووته له
 کۆلانه که ی ئه و دیوتر بوو، به دریزایی ئه و شه وه من ده مو یست راوی ئه و
 موسیقاره بکه م و بۆم نه ده گیرا، دهچوممه لای راست ئه و دهچوو لای
 چه پ، دهچوممه لای چه پ ئه و ده هاته لای راست، من دهچوممه دوا وه ئه و
 دهچوو پێش، سهر ده که وتم به کوچه کانه دا ئه و داده گه را، پۆژ ده بووه

من شکست و که نهفت دهگه رامه وه و ئه و موسیقایه ش خاموش ده بوو. به لام و سه سه یه کی سامناک له مندا دروستده بوو، شتیک له دلدا ده یگووت، گهر ئه و موسیقایه بیدهنگ نه کهیت، هه موو شه رف و ناوبانگ و شکوی خوت ده دۆرینیت. ئه ی مندالی به نه زاکهت و به وه فا، ئه و پرۆه تا ئیواره دۆعامده کرد جاریکی تر گویم له دهنگی ئه و فلووته نه بیئت، هه زمه کرد گهر شه ویکی تر چووم بۆ گه ران و به سه رکردنه وه ی شه قامه خالی و تاریکه کانی شار، ئه و دهنگه نه بیستم، ئه و ئاوازم گوئی له نه بیئت.

شه وی دواتر له هه مان چینگادا، له هه مان ساتدا، له ژیر هه مان درهخت و ئه سته رده دا دهنگی ئه و فلووته دووباره به رزبووه وه. نه مده زانی له چ مالیکه وه دیت، له چ کوچه یه که وه؟ له چ زه وییه که وه هه لده قولیت یاخود له چ ئاسمانیکه وه داده به زیت؟ فه رمانم به هیزه کانم دا فیشهک به ته قینن، چی فیشه کمان هه بوو به هه وادا ته قاندم، بۆ ئه وه ی ئه و دهنگه نه بیستم، به ده یه ها کلاشینکوف و دیکتاریۆف ته قه مانده کرد، به لام ئه و موسیقایه به رده وام له ژیره وه ده هات، هه ستمده کرد گولله کانی من هیه نا بڕن، به لام ئه و موسیقایه قوول تا هه ناوی من نه شته ری خۆی ده بات. ئه ی مندالی نه جیب، ئه ی جوانترین گو یگریک من بینیبیتم، من کۆلم نه ده دا، شتیک بوو له خۆینه که مدا، ده بوایه بیگرم، ده بوایه یان من بیکوژم یاخود ئه و من بکوژیت.

هه موو شه ویک ئه و چیرۆکه دووباره ده بووه وه، ئه و موسیقایه شتیک بوو به گز هه موو هیزو جه به روتی من و ده ولهت و سوپادا ده چووه وه، بینه وه ی هیه شتیک بکات. بینه وه ی مانایه کی زهق له ویدیو ئاوازه کانییه وه بیئت. موسیقایه ک بوو له ویدا، شتیک بوو پینچی به رۆح ده کرده وه، شتیک بوو ناچاریده کردیت بیدهنگ بیت و گوئی لیتگریت، دونیای ناچارده کرد بیدهنگ بیت و گوئی لیتگریت. من شیت ده بووم، بلدۆزه ره کانم ده هینا و ده که وتمه تیکدانی مال و گه ره که کان، له ناو وێرانه و داروپه ردووی

ماله خاپوورو ويرانهكاندا بهدواى ئهو مۇسقىايەدا دهگهپام بىدهنگىبكهـم. ناگرم له باغچهكان بهردهدا و له خۆلهمىشهكهيدا بۆ ئهو ئاوازانە دهگهپام بىدهنگيانىبكهـم، خهلكم له مالهكانى خويان دههيتايهدهرى و به درهختهكاندا ههلمدهواسين، بۆئهوئى ئهو مۇسقىايە خامۆشىبكهـم، بهلام سوودى نهبوو. ئهو له دونيايهكى ترهوه دههات، دونيايهكى هاوسى به ئيمه، نزيك ليمانوه، تىكهلهگهله خوينماندا، بهلام ناديارو نهبينراو. نازانم چهند ههفته و چهند مانگ شهپم لهگهله ئهو مۇسقىارهدا كرد... نازانم، بهلام دهزانم ههر پۆژهو شتىك لهو ديواره تاريكهى ناو پۆحم دهپوخا، لهدهرهوه درندهتر دهبووم، بهلام له ناوهوه غهنگينتر. شهويك له شهوان دانم به شكستى خۆمدا نا و ههموو هيزهكانم گىرايهوه بۆ بنكهكانى خويان و بهتهنيا، بهدهستى بهتال، بهبى ئهو چاويلكه رهشه تاريكهى دهمكرده چاوم، دهستمكرد به گهپان به كوچهكاندا و گوڤگرتن لهو مۇسقىايە. يهكهمجارم بوو له ژيانمدا بهراستى گوئ له مۇسقىا بگرم، يهكهمجارم بوو ههستىبكهـم خهريكه دلم دهستهمو دهبيت. جهلادهتى نهجيپ، ئهى كوپى غهنگينترين خاكى سهر ئهم زهوييه، ئهو مۇسقىايە منى بهزاند و قوول هاته ژيانمهوه. شهوان ئهو شاره سهرتاپاي خالى بوو، ئهو مۇسقىاره ئىوارهيهك له ناو تاريكييهوه به خۆى و فلووتهكهيهوه دهركهوت و سلاوى ليكردم. ئهو لهسهرهتاوه بۆ ئهو ئىوارهيه گهپابوو، منيش لهسهرهتاوه لهو ئىوارهيه پامدهكرد، ئهو لهسهرهتاوه دهيزانى له ساتىكدا من و ئهو پووبهپووى يهك دهبينهوه. به ههموو جله سهربازييهكانمهوه، به نۆتهو مهدياكانمهوه بهرابهرى وهستام، ئهو دهستىك جلى سېى سېى له بهردابوو، قژى كهنيك به خاوى هاتبووه سهر چاوى، فلووتىكى سېى پىيوو. لهو شهوهوه زمانى من گۆردرا، دلم به جۆرىكى تر پىچىكردهوه، من پىمكووت: ئهى سهرگهردان و بىجىتى شهو، تۆ كىيت؟ له كۆتوه دييت. چيت له من دهويت، چ شهپىك لهگهله مندا دهكهيت، كه به من ناكرىت.

بە ھېمىنيەكەو قزى لابرڧ و گووتى: ھەر كەسىكم گرنك نىيە، من لە شارى مۇسىقارە سىپىيەكانەو ھاتووم بۆ لای تۆ. ھىچ شتىكم لە تۆ ناوئە ئەو ھەنەيتت گۆيىگرىت.

من دووبارە پرسىارم لىكردەو، گووتم: لە كوئە؟

بە ھېمنى و بە دەنگىكى ساف وەك تەكى شەونم، وە لامىدامەو: لە شارى مۇسىقارە سىپىيەكانەو ھاتووم، لەو شارە دوورەو بۆئەو ھى گۆيم لىيىگرىت.

من دەستم گرت و وىستم لەگەل خۆمدا بىيەم، بەلام بەھىمنى ئەو دەستى وەرگىراو مەچەكى منى گرت و گووتى: ئەمشەو تۆ لەگەلمدا وەرە. من دۆراو و شىكستەى ئەو جەنگەبووم. بىئەو ھى بىر لە ھىچ بکەمەو خۆم داىە دەست ئەو مۇسىقا سىحراوىيەى پۆحمى لە تەپۆتۆز و تارىكى و خۆنپۆزى چەندەھا سال پاكدەكردەو. من ئەو شەو تىگەيشتم مۇسىقا مەعدەنى راستەقىنەى مرقەكان دەدۆزىتەو، ئەو كانزا جاويدو پاكەى ئىمەى لى دروستبووین، جەلادەتى كۆتر ئەوشەو من بە ناو دارستانەكاندا دەپۆيشتم، ئەفسەرىكى دۆزىو كە ھەموو ژيانم لە كوشتن و سووتان و وێرانكردندا بۆدبوو سەر، نەقىب سامىرى بابلى، ھاوړى سەرۆك كۆمار، دلاوەرترىن ئەفسەرى فەيلەقى چوار، خاوەنى نۆتەى قارەمانى، ئەو پىاوە ترسناك و تەنبايەى كە بۆنى پرتەقالى لىدیت. ئەو پىاوەى سەدان گوندى لە كوردستان لەگەل زەويدا تەختكردبوو، چەندەھا شارى پوخاندبوو، ئەى مندالى بە نەزاكەت من ئەم جانەوەرە ترسناكەى بەردەمت، كەدەستكردى سوپا و سىياسەت و قەبىلەكانى ولات بووم، مۇسىقا وەك مندالىك دەستەمۆیدەكردم. وەك يەكێك خەوى لىكەوتىيت و بېرات، دواى دەنگى ئەو فلووتە دەكەوتم كە سات دواى سات تىكەل بە سروشت و ژيان و جوانى دەكردمەو. پارچە مۇسىقاىەكى ناكۆتا بوو، ھىچى نەدەگووت و ھەموو جوانى و شىرىنى ژيانىشى ئاشكرا دەكرد، ھىچى نەدەگووت و لە ناوەو

هه‌موو شتیکیشی بۆ من پوناکده‌کرده‌وه، منی به‌ره‌و ناو دارستانیکی خه‌یالی برد، له‌ویوه به‌ره‌و که‌ناری زه‌ریاچه‌یک که‌وه‌ک ئه‌وه‌ی سه‌ر له‌ نوێ له‌ دایکبمه‌وه، خۆم له‌ شه‌پۆله‌کانی هه‌لکیشا، ئه‌و فلووتی لیده‌دا و من به‌ هێمنی مه‌له‌مه‌که‌رد، له‌گه‌ل هه‌موو ته‌کانیکی تازه‌ی ناو ئاودا، ئه‌و مرقۆشه‌ خه‌وتوو و دیله‌ی ئاو پۆحم به‌ ئاگاده‌هاته‌وه.

دوای چه‌ندین سه‌عات مۆسیقا و مه‌له، مۆسیقا و ئاو، فلووت و پاکی، ئاوازو ئیشراق. له‌ ئاو هاتمه‌ ده‌ره‌وه‌و بووبووم به‌ مرقۆیکی تر.

* * *

من ده‌ستی سامیری بابلیم ده‌گرت و تکام لیده‌کرد، به‌رده‌وامییت، من ده‌متوانی چه‌نده‌ها سه‌عاتی تر دانیشم و گوێی لینگرم، به‌لام ئه‌و گووتی: ئه‌ی منداڵی نه‌جیب بخه‌وه، تۆزیکێ تر که‌له‌شیری به‌یان ده‌خوینیت و نه‌سیمی سوڤ هه‌لده‌کات، تۆزیکێ تر لاولاو ده‌گه‌شیته‌وه و شه‌ونم بۆ مرڤن ئاماده‌ده‌ییت. به‌ر له‌وه‌ی عه‌نده‌لیبی به‌یان بێته‌زمان بخه‌وه، تۆ سه‌بێ کارت زۆره‌و که‌میک پشووبده.

ئه‌وه‌ دووه‌مین جار بوو، ناوی شاری مۆسیقاره سپییه‌کان بییستم. دوباره‌بوونه‌وه‌ی ئه‌و ناوه، شتیکی سه‌یربوو، من ئه‌وه‌ته‌ی هاتبوومه‌ شاری ته‌پوتۆزی سۆزانییه‌کان، ته‌لیسم له‌ دوای ته‌لیسم، نه‌ینی له‌ دوای نه‌ینی تووشم ده‌بوو. به‌لام ئیستا هه‌ستمده‌کرد ئه‌و ناوه‌ پتر له‌ هه‌ر شتیکی تر، هه‌وایه‌کی نه‌ینی و ئاوازیکی ته‌لیسماوی له‌ خه‌یالی مندا ده‌وروزینیت، به‌لام وه‌ک سروشتی هه‌میشه‌یی خۆم هیند سه‌برم هه‌بوو، بژیم و چاوه‌روانبکه‌م. دلنیا‌بووم سامیری بابلی نه‌ینی زیاتری لایه، دلنیا‌بووم ده‌توانیت یارمه‌تیمبدات، که‌میک ئه‌و ئاماژه‌و نیشانه‌ سه‌یرانه

پێکهوه گرێبدهم.

شهوی دواتر دواى تهواوکردنى هه موو کارهکانى خۆم له سه ر سه حنه که،
دواى ئه وهى پارهى شاباشه کانم له سه ر ته خته که کو کرده وه، ئه و پارهیى
پیاوه بیهۆش و مه سه تەکان به سه ر سه ما که ر و که چه گورانییژه کاندای
هه لیانده دا. که رامه وه بۆ ژووره که ی خۆم، ئه و شه وه دالیا له سه ره تاي
ده ست پێکردنى به رنامه کانه وه له گه ل پیاویکی باریک و غه مگیندا چووبو وه
ژوورئ، یه کیک بوو له و میوانانه ی له دووره وه ده هات تا به تاییه ت له گه ل
دالیا سیرا جه دیندا بخه ویت. ئه و شه وه له وانه بوو که من مه راق ده یکو شتم،
دلنیا شبووم دالیا نایه ته خواری، له گه نجینه که ی پشته وه سه به ته یه ک
پرته قالی نویم هیناو له پێشده م ده رگا که دا دامنا تا که س گومانی هیچ
نه کات، که رامه وه و ئه و خواردنه ی له کاتی به رنامه دا پێچا بوومه وه هه لمگرت
و هیتامه سه رئ و چوومه ژوورئ و ده رگا که م داخست. سامیر بیستۆکیکی
چکۆلانه ی له گویدا بوو گوئی له رادیو ده گرت، دواتر من و ئه و پێکه وه
نانمانخوارد. من پێمگووت: سامیری بابلی، تۆ چی له سه ر شاری مۆسیقاره
سپییه کان ده زانیته؟. سه یریکردم و به زه رده خه نه یه که وه که به ده گمه ن
ده که وته سه ر پو خساری، گووتی: ده زانم ده ته ویت له ئیستاه وه موو
چیرۆکه که بزانیته. منیش وه ک تۆ وه هام، منیش زۆر جار بیسه بر و ببیروام،
به لام که ر مرۆف په له نه کات، ژیان خۆی له هه ر هیزیکی تر جوانتر شته کان
ته فسیرده کات، هه رگیز هیزی ته فسیرکردنی ئینسان له ئاستی هیزی
ته فسیرکردنی ژياندا نییه، من ئه م چه ند سه اله ی دوا یی ئه زموون دوا ی
ئه زموون بۆم ده رکه وتوه، که و ره ترین حیکایه تخوان ژیان خۆیه تی.

که میک بیدهنگ بوو، به هیتمنی تیکه که ی له گه ل مندا قووتدا و به غه مگینی
گووتی: ئه ی مندالی نه جیب، ئه و کو په مۆسیقاره هیچی پینه گووتم، به لام
زۆر شه و، له زۆر جیگادا، من مۆسیقا که یم بیسته وه. وه ک پو حیکی که پۆک
وابوو... ئه و شه وه بپیارمدا تاماوم ده ست نه خه مه خوینی که سه وه و هیچ

مروفتیک نه کوژم، لهو شهوهوه به یارمدا ئازاری بالندهیهک نه دهه، به لام درۆمکردو نه متوانی. من جار دواى جار په یمانی خۆم ده شکاند، ئه و جانه وه ره ی ناوم د پرتیبو له وه ی من چاوه پروانده کرد، له گه ل ئه وه شدا ئه و مۆسیقایه هه می شه له سه رمدا ده نگیده دایه وه، بۆ هه ر کوئ ده چووم له گه لمدا بوو، وه ک ئه وه ی له پۆحمدا تۆمار بوو بیت و له ناکاو یه کتیک په نچه بنیت به دوگمیکى نه ئینیداو سه ره له نوئ دابگیرسیته وه.

چه لادهت... من به رده و امبووم له سه ر کوشتن، به رده و امبووم له سه ر وێرانکردن، به لام له دواى ئه و شهوهوه هه رچییه کم بکر دایه، له زه تم لی نه ده بینى، بۆ هه ر جیگایه ک ده چووم غه مگین بووم، هه رچییه کم ده کرد ته نها بووم، هه موو ئه و شتانه ی له وه و پێش له زه تم لی وه رده گرتن له زه تیان نه ما، ئه و مۆسیقایه ی جاران که یف و سه قام پێده هات، نرخى که وت و به هایه کی له لام نه ما. ئه و مۆسیقایه یه کجار منى له و دونیایه ی خۆم هه لگرت و فرییدامه ناو دونیایه کی تره وه. جاران به ئیمان وه گونده کانم ده سووتان، به لام دواى ئه و مۆسیقایه ئیمانم گۆر درا، جاران به له زه ته وه خه لکم ده کوشت، دواى ئه و ئاوازه تیگه یشتنم له له زه ت گۆر درا، جاران به واجییم ده زانى دوژمنان زینده به چالیکه م، به لام وشه ی فه رمان و به رپرسیاریتی بوونه کاو با. له گه ل ئه وه شدا ژيانى من له سه ر ئه و وشانه دروستبوو بوون، ژيانى من له سه ر ئیمان و له زه ت و واجیب خولقا بوو، سێ ده ردی کوشنده که ده شیت هه ر یه که یان به ته نیا مانایه کیان هه بى، به لام که کوڤه بنه وه ئافاتی ئه وتۆ دروستده که ن له تاعوون به دتر. نه مده زانى چی له و مۆسیقایه بکه م، نه مده زانى چۆن بیکه م به شتیک پێنمایى ژيانى لیوه رگرم، له به ره ئه وه به رده وام گوناھى که وره م ده کرد و په شیمانده بوومه وه، خه لکم ده کوشت و دواتر ده گریام. تا دوا جار شتیکى دیکه پویدا پۆحى منى هێنده ی تر له بنه وه هه لته کاند.

هیزیکی نهینی بهردهوام پێگای منی دهخسته سەر پێگای مۆسیقارەکان.
 شەویەک وەک شەوانی تر، لەیەکیک لەو شارە خاپوورانە ی کوردستاندا،
 بە ناو کوچەو کەلاوەو کۆلانیەکاندا پیاسەمدەکرد، گیانم لە تریفەدا شەلال
 بوو، لە ناکاو دەنگی کەمانچەیهک بەرزبوو، بە وێنەی یەکهەمین جار،
 بە وێنەی ئەو زەمانە ی مۆسیقا شیتیکردم، دەنگیکی کوتوپڕو سەپو
 پڕ حیکمەت بوو، دەنگیک بوو منی بانگەکرد، منیک کە وەک ئازەلنکی
 تورەم لێهاتبوو، بە گایەکی بیمار دەچووم کە شیتانە سەر بە دیواریکی
 سووردا دەکشیت. من دەمویست وەک نەقیب سامیری بابلی بمیتمەوه،
 تا هەمیشە ئەو پیاوێ ترساناکەم کە جێدەستم بەسەر ژیاڵی هەموو
 بالندەو مەزەو و بەردیکەو، ئەو کەسە بمیتمەوه کە هەر پەرەسێکەیهک
 هێلانەیکرد، دەبیت حیسابی ئەو بەکات کە دەشیت من بپروخیت، هەر ژنیک
 هێکەیهکی لە گۆلداندا سەوزبوو حیسابی ئەو بەکات دەشیت من منداڵەکی
 لەناو بەرم، هەر باغەوانیک درەختیکی چاند، ئاگاداریت کە ئەگەر لە بەری
 ئەو درەختە ی خوارد، ئەو منم بوارمداوێ نەو وەک خودا... ئە ی کوپی بە
 نەزاکەت، ئەمجارە من پۆژ و هەفتەو مانگ دوا ی سەرچاوە ی دەنگە کە
 نەکەوتم، هەر ئەو شەو دەزیمەوه، کەمانچە زەنکی بالابەرزو باریک بوو،
 لەسەر بەردیکی گەورە لە ناو پراستی کەلاوەیه کدا کەمانچە ی لێدەدا، وەک
 ستوونیک درێژ وابوو لە برۆن، لە ناو داروپەردووی وێرانەیه کدا ئاوازیکی
 دەزەن سیحراوی وەک ئەو ئاوازی لە فلووتی ئەو مۆسیقارە سەپپۆشەم
 بیستبوو. من نەفرەتم لەو پۆژە دەکرد کە مۆسیقا تیا لەدایکبوو، دەترسام
 هەموو مۆسیقارەکانی دنیا خۆیان لەسەر پۆحی من تاقیبکەنەوه،
 هاوارمەکرد: بۆ من... بۆ بە تەنیا من. ئەم ولاتە ی ئێمە پێتی لە هەزاران
 ئەفسەری مەزەو، ئەمە چ هیزیکی من بەم شێوەیه تاقیدەکاتەوه؟ چ
 هیزیکی ناهێتیت ئاسوودە بژیم و بخەوم؟ تەنگە کەم دادەگرت و دەمدایه
 بەر گۆللە، نەدەکرا بهێتم ئەو کەمانەش بە هەمان دەردمبەریت. ئەو بە

ئارامی که مانجهی خوی لیده داو ده پۆی، من دلنیا بووم پینکاو مه، دلنیا بووم... جارێکی دی ته قهه لیکرده وه، به لام جه لاده تی کوتر هیج، ئه وه له سه ره خۆ که مانێ لیده داو ده پۆی. من دوا ی ده که وتم، دلنیا بووم خویتی له بهر ده پوات، به لام بی هیج ماندوو بوونیک که مانێ لیده دا، به ره و قوولایی ئه و شاره پۆی، به ره و بازاره بیده نگه کانی شه و، به ره و قه یسه رییه سارده کان، من خوینه که یم دلۆپ دلۆپ حیساب کرد، به لام له نیوه ی پێکا دا هه ستمده کرد من دلنکی مه بهورم که دوا ی مۆسیقا که وتووم، نه وه ک ئه فسه رنکی بیترحم که دوا ی نیچیری ک که وتبم. ئه و به هه موو شه قامه کاندای ده پۆیی و مۆسیقای لیده دا، من شه یدای ئه و ئاوازه دوا ی ده که وتم و نه مده زانی بۆ کو یم ده بات، فریوی نه غمه کانی م ده خوارد و مه ستبووم. ئه و ده پۆی و وه ک به هیزنکی ئه فسونای ی پامکشیت به دوا یدا ده پۆیشتم، ئه و ده پۆیشتم و من ده پۆیشتم، ئه و ده پۆیشتم و من ده پۆیشتم، له جیگاهه کی ئه و پێکا درێژدا بیته وه ی پێزانم تفه نگه که م فریدا، له شوینی کدا که نه مده زانی کو ییه، چاویلکه که م لیکه وت. ده پۆیشتم و ده پۆیشتم... ده پۆیشتم و ده پۆیشتم. دوا جار به ماندووی له گوزهری قه سابه کاندای گرتمه وه، پالی دابوو به ده رابه که وه و نیوه مردوو ته ماشای شتیکی ده کرد که من و تۆ نایبینین. پێگوتم: سامیری بابلی، منت کوشت. له و ده قیقه یه دا هه موو په شیمانی گه ردون له گه رووی مندا بوو، من بوو بووم به پیاوکی بیمانا، ده ستمدایه خۆی و که مانه که ی و گووتم: هه سته فریاتبکه وم، هه سته فریاتبکه وم. پێکه نینکی غه مبار پێکه نی و گووتی: هیشتا زووه، سامیری بابلی، هیشتا زووه، پوژیک دیت، ده بیت فریای مۆسیقاری ک بکه ویت، شه ویک دیت، وه ک ئه مشه و مۆسیقاری ک ده کوژیت، به لام له ناکاو ئه م ئاوازه سیحراویانه دینه وه بیرت، ده گریت و په شیمان ده بیته وه، به سه حرا دا راده که یت، جه سته ی ده ده یت به کو لندا و پرزگاری ده که یت. به لام من ئه و مۆسیقاره نیم، تۆ ناتوانیت من پرزگاری بکه یت.

کەمانەکە ی بە دەستەووە بوو، بە ئارامی دەستی خستە سەر دەستم و گوتی: غەمی منن نەبێت، من دەگەرێمەووە بۆ شاری خۆم، دەگەرێمەووە بۆ شاری مۆسیقارە سەبێهەکان، من تەنیا نامە یەکم هەبوو بۆ تۆی بەهێم، ئاوازیکم هەبوو دەبایە یادی تۆی بەهێمەووە... شەوێکی دی، لە زەمانیکی دیکەدا، تۆ یەکیکی تر دەبینیتەووە، ئەو پێویستی بە کۆمەکی تۆیە نەوێک من، ئەو پێویستی بە کۆمەکی تۆیە...

جەلادەتی کۆتر ئەو مۆسیقارە تۆ بوویت.

جەلادەتی کۆتر، من لەو چەند سالە ی دواویدا، بەردەوام ئەو مۆسیقارانەم دەبیست، کە دەهاتن و لە جیگایەکی نزیکەووە ئەو ئاوازیان لێدەدا، لە بەرهەکانی جەنگدا، لە شەوی تاریکی شارە دوورەکاندا، لەو شەوانەدا کە لە بیابان گۆری گەورەمان هەلەدەکەند و ژن و منداڵمان تیا زیندە بەچالەدەکرد. ئەو کاتە ی من بەرپرسی یەکەمی گۆرە دەستەجەمعیەکان بووم، من نەخشەکانیانم دادەنا، من بەرپرسی رێکخستن و دابەشکردنێان بووم، دەبایە بە جۆریک لە زەویدا و نیا بکەم هیچ فریشتەو ئەهریمەنێک نەیانداوێتەووە، بیانخەمە جیگای ئەوتوووە ئاسەوارێکیان لەسەر زەوی نەمێنیت، تونێلیان بۆ دروستبکەم کە راستەوخۆ دەچیتەووە سەر قیامەت. ئەو شەوانە ی من خۆم لە گەل فەسیلی تیرباران و ناشتن و کوشتندا کارمەدەکرد، لە هەر جیگایەک بوومایە، دەنگی ئەو مۆسیقایە بەرز دەبوووەووە، هەندێجار لە ناو زوڵمەت و تاریکیدا مۆسیقارەکانم دەبینی، هەموویان جلی سەپیان لە بەردابوو، لە تاریکیدا مۆسیقیان لێدەدا، فلووتیان لێدەدا، کەمانیان لێدەدا، هەندێجار لە جێبەکە ی خۆمدا بە سەحرادا دەگەرێمەووە، بە درێژایی رێگا کە دەمبینین، لە رۆخی شەقامە کە دەوستان و ئەو ئاوازه سێحراوی و قەشەنگانە یان لێدەدا، لە ناکاو یەکیکیان لە بەر پۆشنایی چرای ئۆتۆمبیلە کەمدا دەر دەکەوت و نەدەبوو. ئەوانە تا ئەو پۆژە ی تۆم پزگار کرد بە دوامەووە بوون، جەلادەتی کۆتر هەموو ئومیدی ئەوان ئەو هەبوو، تۆ پزگار بکەم، پتر لە سالیک بە

لە گۆی ئێو دەریاچەدا بۆ ماوێهەک لەهەموو پیسی و دزیوییهکانم پاکیکردمەوه، مۆسیقاکی تۆ زیندووترو کاریگەرتربوو، وەک گریانێ ئاسمان و لەخەوهستانی زهوی بوو بەسەر کارەساتیکێ گەورەدا، تۆ بوویت لەو زێلەدا فلووت لێدەدا، هەموو دیل و سەرباز و ئەفسەرەکان، زیندەوهران و نازیندوووەکان گۆنیان دەگرت، هەستکرد هەموو بێهۆشن، ئێو مۆسیقایە بە شیوەیهک بردوونی مردن و تیربارانیان بێرچۆتەوه، من چادری سەر زێلەکەم کەمێک لادا بۆئەوهی بقیینم، خۆشت نوقمی بێهۆشییهکی قوول بوویت، ئەو منداڵی نەجیب، هەموو ئەم گەردونە لە پێگای ئێو فلووتەیی تۆو هاوریدەکرد. من دانیابووم تۆ ئێو منداڵەیی کە لە شەویکی تاریکدا تووشم دێیت و دەبیت پزگارتبکەم. دانیابووم تۆ ئێو کەسەیی کە دەبیت پزگارتبکەم، تۆ ئێو موعجیزە چکۆلانیەیت کە دەبیت بژیت. بەلام چۆن، کە ماشینەکان دەستیانکردووە بە روێشتن تۆ بێدەنگ بوویت، لە پێگا زێلەکان پاش و پێشکەوتن، نەمدەزانی چۆن پزگارتبکەم، ئەوانەیی کە دەهێترانە ئێو سەحرا یە هێژیک هیچ قانونیک، هیچ پەحمیک نەیدەتوانی فریایانکەوێت، ئەوهی کە دەهاتە ئەوێ دەبایە بمردایە، ئەوهی تێکەل بە یەکیک لەو قافلانی مردن دەبوو، هێژیک نەبوو لەسەر زەمین دەریبەیتیت، هەرکەسێک شتیکی وەهای بکردایە دەجار دەیانکۆشت و زیندوویان دەکردووە، نە من نە هیچ کەسێکی تر نەیدەتوانی ئەو بەکات، ئەوهی کە دەهات نەدەبایە بگەریتەوه، دەمزانی گەر ئەوانی تر تەقەت لێیکەن دەتکوژن، نەمدەویست بمیریت، دەبایە خۆم تەقەت لێیکەم بۆئەوهی دواتر بتوانم پزگارتبکەم. سالانی دوورو درێژی تەقەکردن و مرووف کۆشتن فێری ئەوهی کردبووم، چۆن دەتوانم خەلک برینداربکەم بێئەوهی بمرن. ئەوه تەنیا پێگابوو، لەوه زیاتر پێگایەکی تر نەبوو، هیچ هێژیک نەبوو تۆ لەو قافلەیه دەریبەیتیت. کە هەمووتان لە زێلەکان دابەزین بەرلەوهی سەربازو مولازمەکان سەرنجی هیچ بەدن، یەکەم دەسپێژم لە

تۆکرد، تهقهه لیکردیت و بهپال فریمدایتیه کهندیکی چکۆلانهوه له قهراغ
 رینگاکه داو هاوارم له بلدۆزه رهکان کرد «ئهم کوپی سهگه، نه کهن به
 ژیر گلهوه، هه روا فرییدهن تا بهیانی سهگ دهیخوات، شایهنی ئهوه نییه
 گوپیشی هه بیئت»، هه ندیجار وامان له هه ندیک دیلی تر کردبوو، له بهرئهوه
 کهس گومانی لئ نه کردم. به دهستی خۆم فریمدایتیه قهراغیکی چه په کهوه،
 بۆئه وهی کهس بیر له هیچ نه کاتهوه. هاوپیکنانتمان هه موو کوشت، ئه ی
 مندالی نه جیب، هاوپیکانی تۆمان کوشت و کردمانن به ژیر لمه وه. ئه وه
 پیشه ی هه میشه بیمان بوو. ئه وه ی تۆی رزگار کرد ئه و ئاوازه ئاسمانیه ی
 خۆت بوو، که به یه کجارو بۆ هه تا هه تایه منی گوپی. ئیستا ئه وه تام
 له بهرده سستدا، ئه ی مندالی نه جیب، من له بهر دهستی تۆدام و ده توانیت
 بمکوژیت. به لام من له تۆ ده پرسم، ئه ی هه رزه کاری به نه زا کهت ده ته ویت
 تۆله ی کئ بکه یته وه و له کئ؟ له من یان له هه زاران بکوژی تر، له من
 یان له ئاسمان؟ ئه و شه وه، لاشه کانمان شارده وه، به لام بهرده وام ئه و
 موسیقایه له سه رمدا بوو، له دهماره کانمدا بوو، له دلمدا پیاسه ییده کرد. له
 گه پانه وه دا من له دوو پیانیکدا پینچم به جیبه کهم کرده وه و گه پامه وه سه ر
 تۆ، ئه ی مندالی نه جیب تۆ مردبوویت، به دریزایی چه ندین سه عات خوینت
 لیزویشتبوو، هه ر شتیکم له تیمار کردن ده زانی بۆم کردیت و تۆم خسته
 پشتی جیبه که وه و هاتم، هیچ جینگایه ک نه بوو بته بم، ته نیا که سیک شکم
 ده برد دالیا سیراجه دین بوو، من و ئه و له میژبوو یه کترمان ده ناسی،
 ئه و کات له پایته خت بوو، هیشتا کچیکی تازه پیاکه وتوو بوو که ناسیم،
 سه مه ر سالج پیناساندم، تاکه کوردیک بوو من له سه ر ئهم ئه ستیزه یه
 دیبووم و ئه زیه تم نه دا بوو، له و بترازیت هه ر کوردیکم بینیبوو ئازارمدا بوو،
 به لام نه مه ده توانی به راسته جاده دا تۆ به ینم. جیبه کهم له قهراغ شه قامیک
 په کخست و به جیمه یشت، تۆم هه لگرت و به هه موو بیاباندا هاتم، ده مو یست
 له جینگایه ک کومه لیک دهواری به دهوایی بدۆزمه وه و که میک پشووبده ی

نه‌بوو، پۆژیکێ رێک نه‌شاره‌زا به‌ سه‌حرادا هاتم، شه‌وه‌که‌ی گه‌رده‌لولوولیکێ لم هه‌لیکرد، دلنیا‌بووم تۆ مردویت، به‌لام نه‌مه‌دو‌یست داتبنیم، به‌رده‌وام له‌سه‌رمدا ئه‌و ئاوازه‌ دووباره‌ده‌بووه‌وه، هه‌ستمده‌کرد یه‌که‌مجاره‌ له‌ ژياندا ئیشیک ده‌که‌م بۆنی ئه‌وه‌ی لیدیت که‌ منیش مرقۆم، ئه‌وه‌ یه‌که‌مجارم بوو له‌ ژياندا یارمه‌تی مرقۆیک بده‌م، پشستر له‌ هه‌موو ته‌مه‌ندا ته‌نیا ژان و به‌دبه‌ختیم بلاو‌کردبووه‌وه. تۆ مردبوویت، به‌لام ده‌مزانی ده‌شیت بژیت و زیندووبکریته‌وه. به‌لام من ده‌رگا‌و ده‌روازه‌ نه‌تییه‌کانی ئه‌م شاره‌م بۆ نه‌ده‌دۆزرایه‌وه، ئه‌م شاره‌ له‌ دووره‌وه‌ وه‌ک سه‌راب وایه، دیت و پیتوایه‌ ده‌بینیت، نزیکه‌ده‌بیته‌وه، وه‌خته‌ ده‌ستت بگاته‌ دیواره‌کانی، واهه‌ستده‌که‌یت، که‌یشتیته‌ ناو کوچه‌کانی، به‌لام ده‌بینیت له‌ ناو کۆمه‌لیک وه‌هم و خه‌یال و نیگاری ئاویدا ونبوویت، به‌ناو ئه‌و لمه‌ زه‌رده‌دا ده‌هاتم، له‌م شاری سه‌رابه‌وه‌ به‌ره‌و ئه‌و شاری سه‌راب، له‌م کوچه‌ی ئاوینه‌وه‌ به‌ره‌و ئه‌و کوچه‌ی تر. تا ئه‌و ژنه‌م له‌ ته‌پوتۆزدا نه‌بینی نه‌مزانی که‌ زیندووم، پۆیشتنی زۆر به‌سه‌حرادا، به‌ لاشه‌ی یه‌کیکه‌وه‌ که‌ قوول چنگی له‌ بنکی بیه‌قهراری مه‌رگ گیرکردوه، پوخساری زه‌مین و ژیان له‌ به‌رچاوت ده‌گۆریت، من به‌ر له‌و پۆژه‌ هه‌موو شتیکم کردبوو، له‌ چیاکان و زۆنگاوه‌کان و ده‌قه‌ره‌ گردین و پنده‌شته‌ دپکاوییه‌کانی سنووردا شه‌پم‌کردبوو، چووبوومه‌ شارو شارۆچه‌ جیاوازان، به‌لام ئه‌و پۆژه‌ هه‌رچیم ده‌کرد نه‌مه‌دتوانی ئه‌م شاره‌ له‌ ته‌پوتۆزی وه‌همه‌کان بسرم. شازنی ته‌پوتۆز، ئه‌و خانمه‌ی که‌ ئیشی ئه‌وه‌بوو تۆزی سه‌ر پوخساری زه‌مین بسریت، ئه‌و منی دۆزییه‌وه، هه‌ند ماندووبووم چیت نه‌مه‌دتوانی تۆ هه‌لگرم. بیه‌وه‌ی هه‌یج بلیت، تۆی دا به‌ شانی خۆیدا و پشیمکه‌وت، ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ که‌یشتیته‌ پرته‌قالی سه‌پی، تۆ هه‌ر خوینت لیده‌پۆیشیت و په‌شه‌با خوینه‌که‌تی به‌ سه‌حرادا ده‌برد، من هه‌ندیجار ئاوپه‌ده‌دایه‌وه‌و داویک ده‌زووی باریک و درێژم له‌ هه‌وادا ده‌بینی که‌ با ده‌ییات، تا ئه‌وسه‌ری ئه‌وسه‌ری جیهان، ده‌زوویه‌کی باریکی خوین که‌

وهک خه‌تیکی نه‌ینی و سه‌یر تۆی به‌ شتیکه‌وه ده‌به‌سته‌وه ده‌که‌وته ئه‌ودیه
 ئه‌م دونیایه‌وه... تۆی به‌ که‌سانیکه‌وه ده‌به‌سته‌وه لیژنه‌ین، که‌سانیک سهر
 به‌م دونیایه‌ی ئیمه‌ نین. ئه‌و ئیواره‌یه‌ بیته‌وه‌ی ئیمه‌ دالیا بانگیکه‌ین تۆمان
 هینایه‌ ئه‌و ژیر زه‌مینه‌ چۆل و فه‌رامۆشه‌وه، بیته‌وه‌ی دالیا بانگیکه‌ین،
 خۆی و فریشته‌ چکۆله‌کانی له‌ به‌رده‌مماندا ئاماده‌بون. من تۆم ته‌سلیمی
 ئه‌و کردو گووتم «به‌ دۆعا خانمی فریشته‌ بچوکه‌کان، ده‌بیته‌ ئه‌م کوپه‌
 نه‌مریته‌، به‌ دۆعا، من ده‌بیته‌ برۆم، من ئیشی ترسناکترم هه‌یه‌، به‌لام بزانه‌
 ئه‌مه‌ نه‌ینییه‌کی که‌وره‌یه‌ که‌ ته‌نیا خۆت و خودا ده‌بیته‌ بیزانن».

* * *

بۆ به‌یانی که‌ له‌ خه‌وه‌ستام سامیری بابلی نه‌مابوو. پارچه‌ کاغه‌زیکی
 چکۆلانه‌و زۆر کورتی له‌سه‌ر سه‌هرینی خه‌وه‌که‌ی جیه‌یشتبوو، تیانوسرابوو:
 ئه‌ی مندالی نه‌جیب، ئاگات له‌ خۆت بیته‌، من و تۆ یه‌کتری ده‌بینینه‌وه...
 به‌لام که‌ی؟ نازانم، من ده‌بیته‌ برۆم... به‌ره‌و کوئ؟ نازانم، زۆر نه‌ینی
 که‌وره‌ هه‌یه‌ ده‌بیته‌ بیده‌مه‌ ده‌ست تۆ... چۆن؟ نازانم.
 من ئه‌و به‌یانییه‌ له‌ ده‌رگای ژووره‌که‌ی دالیامدا، له‌وه‌به‌ر هه‌رگیز له‌
 ده‌رگای ژووره‌که‌یم نه‌دابوو، به‌ جوتیک چاری خه‌والو و جلیکی زۆر ته‌نکی
 خه‌وه‌وه‌ ده‌رگای لیکردمه‌وه، له‌درزی ده‌رگاکه‌وه‌ ئه‌و پیاوه‌ باریکه‌ درێژه‌م
 بینی به‌پووتی خه‌وتبوو. نامه‌ چکۆله‌که‌ی سامیری بابلیم دایه‌و پتمگووت:
 ها خانم، شه‌ویکی خوش بوو؟ بۆ خۆت باش ده‌ژیت، ئیمه‌ش به‌ حیساب
 پیغه‌مبه‌رین هه‌موو ده‌رده‌کان بۆ ئیمه‌ ده‌مینیته‌وه... ها خانم من تا به‌یانی
 گریاوم، به‌لام تۆ چیت کردوه، ها تۆ پیتوایه‌ ئیمه‌ دالده‌ی یه‌کیکمان داوه،
 که‌ منی له‌ مردن رزگارکردوه؟ ئه‌وه‌ی من و تۆ رزگارمانکردوه، هه‌یچ
 نییه‌ جگه‌ له‌ جه‌لادیک که‌ ته‌قه‌ی له‌ من کردوه، هاوړیکانی کوشتووم، من

ئەمشەو ئەو ھەم زانی، من ئیستا چی بکەم... ئیستا من نازانم چی بکەم، بە تاییەت کە تۆ دەبینم بەم کراسە تەنکەو و ئەو پیاو دەبینم بە ڕووتی لەویا خەوتوو، ھێندە تر سەرم لێدەشیویت، ھا ئیستا تۆ پێمبلی من چی بکەم؟

من بەراستی دەستەپاچەو زەلیل بووم، بەلام قسەکانم بە جۆریک منداڵانە بوو، دایا دەستیکردە پێکەنین، نامەکە ی دراندو پارچەکانی خستە مستییەو، چەناکە ی گرتەم و گووتی: چی دەکەیت بیکە، تۆ ھەمیشە دلی منیت، بۆ ھەر کوێ بچیت ھەر گولی خۆمیت. وایگووت و دەرگاکی داخست.

من نەمدەزانی چیکەم، ئەو شەو لە قوولایی یادەو ھەرمیدا شتیکی سامناک زیندووبوو، شتیک کە دەبیت ئێوھش بیزان، ئەو شەو دوای ئەو ھەم سامیری بابلی پێیگووتەم: جەلادەتی کوتر بنوو، تۆزیک ی دی کە لە شیرێ بەیان دەخوینیت، عەندەلیبە زامدارەکانی تاریکی دەچنەو ھێلانەکانیان، کوکوختی بێزار دیتە دەری و ئەستێرە ی ماندوو دەروا بۆ خەو. من نەنوستم... ئەو نوست و من نەنوستم. ھەموو شتیکم بیرکەوتەو، ھەموو شتیکم بیرکەوتەو، ھەموو شتیک، بەو شەو خەریکبوو وەک شیت ڕاکەم بۆ ناو کوچەکان، وەختەبوو ھاواربکەم، وەختەبوو پڕ بە ھەموو پرتەقالی سەیی بنەڕێتم، نەمدەزانی چی بکەم، نەمدەزانی بگریم یان پێکەنم... من پێغەمبەر بووم، سووک و سادە لە قوولایی یادەو ھەریی خۆمدا ئەو بەلگە گەورە ھەم دەدۆزییەو کە من پێغەمبەر.

ئەو یادگارییە سەلە ھەم سال بوو لە یادەو ھەرمیدا خەوتبوو، یادگاریک بوو، قوول لە پۆخیدا خەوتبوو، بەلام نەمردبوو، شتیک ھەلیگرتبوو بۆ ئەمشەو. چەند سالیکی لە مەو بەر کە ھیشتا منداڵ بووم، زۆر منداڵ بووم لەگەڵ تیپی موسیقایی شارەکەماندا سەفەرکرد بۆ شاریکی تر، شاریکی زۆر دور لە شاری خۆمان، بۆ فێستفالیکی موسیقی چکۆلە. لە ڕێگا، پێش

سهه کیلۆمهتر دور له شاری مه بهست، پاسه کهمان وه رگهرا و هه موو
 سه رنشینه کانی مردن، هه موویان مردن من نه بیته، بیست و سه مۆسیقار
 بووین، ئەوانی دی هه هه موویان مردن، من دوا ی بیهۆشییه کی درێژ
 به ئاگا هاتهوه، هه موو ئەو چیرۆکهش که بۆتان ده گیرمه وه له ماوه ی
 بیهۆشییه که مدها پرویدا. من له بیرمه دوا ی رودا وه که من و مۆسیقاره کان
 له پاسه ویرانه کهمان دابه زین و کهوتینه رێگا به رهو شاریکی تر، هه موو
 کهمان و ئۆکۆردیۆن و عودو سه نتوره کانی خۆمان پێیوو، هه موویمان
 له ناو ئاسنی تیکشکاوی پاسه کهدا ده رهینا، ته پوتۆزو ورده شوشه ی
 شکاومان لیته کاند، خوینی خۆمان له سه ر ئامیره کان سه ری، وه ته ره کانیاومان
 تاقیکرده وه، له جانتا کانیانمان جله سپییه کانی خۆمان ده رهینا و له قه راغ ئەو
 پێگایه خۆمان گۆری و کهوتینه رێگا به رهو شاریکی دیکه. نازانم چه ند
 پویشتین، گه لێک شارو خاک و زه ریچه مان به ری، که نزیک کهوتینه وه،
 له سه ر بورجیکی به رزه وه، مۆسیقاریک که به گیتاریکه وه پاسه وانیتی ئەو
 ده قه رانه ی ده کرد، هاواری کرد، به خیرین بۆ شاری ئیمه، به خیرین بۆ
 شاری مۆسیقاره سپییه کان، دلنیا م له بیرمه، دلنیا م ئەو وشانه م له و کاتی
 بیهۆشییه دا گوئی لیبوو، ئیستا وشه به وشه ئەو ناوهم له یاده، وه ک
 چون ئاویکی ساف خوهری بیت، وه ک کانیه کی روون لیبیخویتی وه، ئەو
 ناوه روون و ساف له خه یالمدایه. دلنیا شم ئەوه خه یالیک نه بوو دواتر له
 ژیر کاریگه ری چیرۆکه کانی پرته قالی بابلیدا له مندا دروستبوو بیت، به
 پێچه وانه وه، ئەوه حه قیقه ت بوو، یه کێک به گیتاریکه وه له به رگیکی سپیدا،
 له سه ر قووله یه کی بیته ندازه به رزه وه، که پنده چوو به سه ر زه ویه یه کی زۆر
 به ریندا به روانیت هاواری لیکردین به خیرین بۆ شاری مۆسیقاره سپییه کان.
 به خیرین... بۆ... شاری... مۆسیقاره... سپییه کان. ئەو وایده گووت و له و
 دیو ئاسۆوه، شاریکی گه وره گه وره مان لیده رده کهوت، شاریکی سه ی
 سه ی، پر له مناره و بورج و قووله ی بلندی سه ی سه ی. شاریکی گه وره بوو

له ناو پێدهشتیکی سهوزدا، شتیکی زۆر عاجباتی تیا نه بوو، گهر شه پرو وێرانکاری نه بووایه ده بوو هه موو شاره کانی دنیا ئاوه هابن، ئاسووده و هیتن به کۆمه لیک بالنده ی سپیه وه که به سه ر گومه زو قه لا و مناره سپیه کانی ده فین. له به رده رکی ئه و شاره دا سێ پاسه وان وه ستابوون که سێ که مانچه یان پنبوو، یه که یه که هه موو هاوړیکانی منیان کرده ژووری، که هاته سه ر سه ره ی من گووتیان : نا جه لاده تی کۆتر بو ی نییه، جه لاده تی کۆتر بو ی نییه، کاتی نه هاتوه، ئه و ده بیت بگه ڕیته وه. من مندا ل بووم، به لام له هه موو مۆسیقاره کانی تر مندا لتر نه بووم، له من مندا لتر له تپه که دا هه بوو که بو ی هه بوو بچته شاری مۆسیقاره سپیه کان. ده ستمکرد به گریان، نه مده ویست له وانه جیا بمه وه که هه موو به خۆشحالی به ره و شاری مۆسیقاره سپیه کان به ڕیگاوه بوون.

مۆسیقاریک منی برده ئه و لاوه، میزیکی سپی له ناو چیمه نیکی سه وز سه وزدا دانرا بوو، گووتی: جه لاده تی کۆتر فهرمو و دانیشه. من به گریان وه پرسیم: من بۆ بۆم نییه له گه ل هاوړیکانمدا بڕۆم، بۆ من جیا ده که نه وه؟. مۆسیقاره که گووتی: له به ره ئه وه ی هیتشتا کاتی تۆ نه هاتوه، تۆ له سه ر زه وی ئیشی گرنگ هیه ئه نجامیده ی، سه فهری درێژت له به رده مدا یه، ڕیگای پنچاوپنچ که ته نیا تۆ به خۆت و ئامیزه کانت ه وه ده توانیت پیا بڕویت، تۆ ناوت جه لاده تی کۆتره، ده بیت بگه ڕیته وه باش شاره زای سه ر زه مینی خۆت ببیت، مه شقیکی دوور درێژ بکه ی، چونکه تۆ ئیشت زۆره. مندا لکی بیخه یال مه به، دلنیا شه ڕۆژیک له ڕۆژان ده گه ڕیته وه بۆ ئه م شاره.

من هه موو قسه کانیم له بیر بوو، وشه به وشه. دوا ی ئه وه نازانم چی رویدا، هیند ئاگا دارم له بیمارستان چاوم کرده وه ته نیا مندا لی زیندو و بووم که له کاره ساتیکی سه یرو ئالۆزی ئۆتۆمۆبیل ڕزگارم بوو بوو.

من هه ر له سه ره تا وه به مو عجیزه ده گه ڕامه وه بۆ سه ر زه وی، ژیانم له

جۆلانییهکی بهردهوامدا بوو له نێوان مردن و زیندووبونهوهدا. جۆلانییهک دواتر ئیقاعیکی خێراتر و سهیرتر وهردهگریت، وهک ئهوهی یهکیک له ناکاو گورهمیکی گهره پتوهنایت و دیلانیکردنهکهی منی به جۆریک خێراکردیت، به کهس نهگیرسیتوه.

* * *

ئهو بهیانییه چووم بۆ لای موسای بابەک، له میژبوو نهمیینی بوو، ههستمدهکرد ئهو تاکه کهسێکه دهتوانیت یارمهتیمبدات. دهستمکرده ملی و گووتم: سهیرکه، دکتۆری خۆشهویستم چییان لیکردوم، سهیرکه، منیان کوشت؟ سهیرکه مۆسیقارهکهی ناویان کوشتم، ئیستا هیچم بۆ ئی نادریت، بووم به کورپیکی درۆزن، خۆم دۆراند... تهماشامکه چیم لیهاتوه. موسای بابەک وهک باوکیکی به پهحم دهستی به سهرمدا هیناو گووتی: جهلادهت، من بهروایهکی گهرهم به تویه، من دهزانم تۆ سهردهمیکی ترسناک دهژیت، تۆ دهردی گهرهت تووشدیت، بهلام دواچار تۆ شتیک دهکهیت به هیچ کهس ناکریت.

من ههموو چیرۆکهکهم له نوکهوه بۆ گێڕایهوه، باسی مندالی خۆمم بۆ کرد، باسی ئهو سهفههم کرد بۆ شاری مۆسیقاره سپییهکان، باسی سامیری بابلی و چیرۆکهکانی، باسی سهربوردی مردن و پرزگاربوونم و هاتم بۆ ئهو شاره. دکتۆر موسای بابەک تۆزیک سهراسیمه و کهمیکیش پامانیگا سهیریدهکردم و بیریدهکردهوه. من لێم پرسی: دکتۆر چی بکه، دهتوانم چی بکه؟ دهییت من لهو پیاوه ببوورم یان نا؟ ئهو هاوڕیکانی کوشتم، پیاوکۆژیکی گهرهیه، بهلام ئهمڕۆ جوانتر له ههر فریشتهیهک قسهدهکات، جوانتر له ههر پهههینیک که خۆی بۆ پاکی تهرخانکردییت لهگهڵ پۆخی خۆیدا هیلاکه، دای ئهوه منیشی له مردن پرزگارکرد، پتیه

چيکه، لتي ببورم ياخود نا؟

دکتور بابەک سهیریده کردم و دهیگوت: گه وره ترين ئازاریک مروق ببجیژیت په شیمانی راسته قینه، هیچ سزایه کی دهره کی وهک په شیمانی مروق له ناوه وه پاکناکاته وه، دوی ئه وه تو دته ویت بیر له چی بکه یته وه، له توله... دته ویت توله بکه یته وه؟... ها، پیمبل، دته ویت توله بکه یته وه؟ تو ده بیت تیگهیت که سزای هیچ کهس لای تو نییه. ئینسان ده بیت هه ولیدات مروق هکان خویان سزا بدن. جیاوازی نیوان جه لاد و فریشته ئه وهیه جه لاد مافی کوشتنی نییه و خه لک ده کوژیت، به لام فریشته مافی توله ی هیه و توله ناکاته وه، تو کامیانیت؟.. ها پیمبل کامیانیت، دته ویت کامیان بیت؟ ها دته ویت کامیان بیت؟

من ده ستمده کرد به گریان و به دهم فرمیسه که وه ده مگوت: هیچیان، دکتور موسا، هیچیان، من دهمه ویت مروق بم و ته وار. نامه ویت هیچی تربم، نامه ویت فریشته بم، نامه ویت جه لاد بم، نامه ویت پیغه مبه ربم، نامه ویت شهیتان بم، دهمه ویت بژیم، پوژیک له پوژان دالیا سیراچه دین شووم پیبکات و بیبهم بق شوینیکی تر، ده زانم شتیک له بی می شکی له مندایه، به لام من دهمه ویت فیری موسیقا بیبه وه، ده زانم دالیا چه ند شتی خراپی کردوه، ده زانم منی خوشنا ویت، ده زانم له هه موو شتیک من په ستمده بیت، به لام من دهمه ویت له سه ر شاخیکی دور له گهل دالیادا بژیم، دهمه ویت له سه ر ئه و شاخه موسیقا فیر بیبه وه، ئه گه ر نه کرا، ئه گه ر دالیاش له گه لمدان هات، دکتور گیان، من دهمه ویت بیم به شوان، یان بیم به جووتیاریک له سه ر ته پۆلکه یه کی دور، له وئ هه میسه فلووت بق هه وره کان لیدهم. یان گه ر ئه وهش نه بوو، له سه ر مه رزیکی دور، له سه ر ریگای کاروانه کان، له ناو شاخه هه ره به رزو سارده کاند، له وئ خانیکی بچوک بکه مه وه، کاروانچییه کان له وئ لابدهن، من له په نجه ره ی ژوره که ی خومه وه ته ماشای کاروانچی و ئه سپ و بالنده کان بکه م و

فلووت لیبدهم، یان دهمه‌وێت به هه‌مان ئه‌و پێگا‌و شارانه‌دا به دهم فلووت لێدانه‌وه برۆم، چا‌و بنوقینم و هه‌ستبکه‌م هه‌مو‌و کۆترو پاساری دونیا به‌دوامه‌وه ده‌فهرن، دهمه‌وێت شتی‌ک بکه‌م که خۆم دهمه‌وێت... ئا، موسای بابکه‌، من چه‌زه‌که‌م تۆله‌ بکه‌مه‌وه، یه‌کی‌ک بکوژم و به‌زه‌ویدا رابکه‌م، یه‌کی‌ک له‌و پیا‌وکۆژه‌ گه‌ورانه‌ بکوژم و به‌ زه‌وییه‌کی به‌رین و بی‌ئه‌مه‌سه‌رو ئه‌وسه‌ردا رابکه‌م، چونکه‌ ئه‌و را‌کردنه‌، ئه‌و هه‌له‌هاتنه‌ دو‌ورو درێژه‌ له‌وانه‌یه‌ چاکمبکاته‌وه... دکتۆر من ده‌بی‌ت ما‌وه‌یه‌کی درێژ درێژ به‌ ته‌نها به‌زه‌ویدا سه‌فه‌ربکه‌م... ئی‌وه هه‌مو‌و نا‌لین تو پێغه‌مبه‌ری، هه‌مو‌و نیشانه‌و ئاماژه‌کان بۆ ئه‌وه نیه‌ که من پێغه‌مبه‌رم، پێغه‌مبه‌ر ده‌بی‌ت ما‌وه‌یه‌کی درێژ بچیته‌ خه‌له‌وته‌وه، ده‌بی‌ت بیربکاته‌وه، ها، هه‌مو‌و پێغه‌مبه‌رو شته‌کان وابوون، به‌لام من دهمه‌وێت به‌ جو‌ریکی تر بکه‌م، دهمه‌وێت وه‌ک کوردیک بێم به‌ پێغه‌مبه‌ر، وه‌ک ئه‌وه‌ی گو‌چانی‌ک هه‌لگرم و فه‌ره‌نجیه‌ک له‌به‌رکه‌م و جاما‌نه‌یه‌ک له‌ مالمه‌وه بئالێنم و پێشیکی درێژ درێژ به‌یلمه‌وه‌و بچم بۆ چه‌سارۆست، بۆ سه‌کری سه‌کران، نازانم له‌وانه‌یه‌ بۆ قوله‌ی قافیش، برۆم له‌ نی‌وان که‌ندو که‌ندپه‌کانی ئاسۆسدا ونی‌بم، له‌ قه‌ندیل کوختیک بکه‌م، له‌وئ دانیشم و له‌گه‌ل به‌فه‌ر باریندا چا‌وه‌پوانی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی فریشته‌ و ئه‌و شتانه‌ بکه‌م. یه‌عنی من چۆن ده‌بم به‌ پێغه‌مبه‌ر ئه‌گه‌ر یه‌کی‌ک نه‌یه‌ت بۆلام، یه‌کی‌ک دو‌و قسه‌م له‌گه‌ل نه‌کات، من که‌ سه‌یره‌که‌م ده‌بینم، پێغه‌مبه‌ره‌کان بلیمه‌ت نه‌بوون، هه‌رچی‌یه‌کیان گو‌وتوو‌ه خ‌ودا فێزیکردون. من ده‌لێم ئه‌گه‌ر زه‌مانی ئه‌مه‌رق بو‌وا‌یه له‌وانه‌یه‌ خ‌ودا له‌ بری پێغه‌مبه‌ره‌کان پێگای ئاسانتری بگرتبا‌یه‌ته‌ به‌ر، وه‌کو ئه‌وه‌ی جو‌برائیل له‌ نا‌کا‌و له‌ که‌نالی دو‌وی ته‌له‌فزیۆنه‌وه ده‌رده‌که‌وت و خ‌وی راسته‌وخ‌و سو‌ره‌ته‌کانی به‌ده‌نگ و به‌ نو‌سین بۆ داده‌گرتین، من ده‌لێم، من ده‌زانم پێغه‌مبه‌ره‌کان به‌بی‌ قودره‌تی ئیلاهی که‌سانی ئاسایی بوون، یه‌عنی ئه‌وه‌ی من زۆر بلیمه‌ت نیم، مه‌رج نیه‌ شانسێکی باش نه‌هێتم...

من زور به راست قسه مده کرد، که زور له دله وه قسه مده کرد هه موو
 پيم پنده که نين، تا من زياتر قسه مبردايه دکتور موسا پتر پنده که نی.
 دواتر که هه ستیکرد به پیکه نینه کانی من ئازارده دات، چاوه کانی کز کردو
 که میک به ره وروم چه مییه وه وه دهستیکی به سهره پووتاو هه کیدا هیناو به
 هیمنی گووتی: گوئیگره جه لادته، باواز له نهیتی پیغه مبه رایه تی بهیتین،
 من زور سهر له وه بیان دهرناکه م، من هینده ی له مانای جوانی پاموم له
 ئیلاهیاتدا قوول نه بوومه ته وه، نا راست دهویتی زور له ئیلاهیاتدا تیفکرینم
 نه بووه، به لام شتیکی گرنگ هیه ده مهویتی پیتبلیم من هه رگیز باوه پم به
 عدالته نه بووه، هیه عه داله تیک، هیه توله یه ک ئو ئازارانه ناسرپته وه که
 قوربانیه کی بیگونه ده چیژیت. من باوه پم به شتیکی تر هیه، باوه پم
 به جوانی هیه. مرؤف ناتوانیت دادپه روه بیت، به لام ده توانیت له
 بری ئازار جوانی دروستبکات... گه وره ترین توله له ناهه قیه کانی دنیا
 ئه وهیه مرؤف شاعیر بیت، موسیقای جوان لیدات، تابلو دروستبکات له
 پیتشده میدا سه رسام بوه ستین، له وه بترازیت هیه عه داله تیک نییه. پیتده لیم،
 گه مژه ئو که سانه ن که چاوه پوانن سیاسیه کان عه داله تیان بۆ بینن، ئو
 گه مژانه ن دونیایان ویرانکرد، په ح، ده بیت چهند بیمیشک بن ئو به شه رانه ی
 چاوه پوانن سه رۆکه گه مژه کانیا ن عه داله تیان بۆ بهیتن، ئه وانه ن دونیایان
 به رشانه وه بۆگه نه کانی خویان پیسکرد، ئو گه مژانه ی چاوه پوانن دین
 دونیایان له شه یان بۆ پاکبکاته وه، تیناگه ن که شه یان ده توانیت ملیونیک
 جار له پوخساری خودادا به رجه سته بیت، ملیونیک جار و پیشی نه زانین،
 هه موو میژووی مرؤفایه تی حیکایه تی ئو پیراوارده نه گه ورا نه یه که
 شه یان له گه ل مرؤفدا ده یکات، هه میشه مرؤف به ناوی خودا وه ده یکاته
 شه، ده یکاته خوینرشتن، دواتر که هه موو شتیکی ته واوده بیت، که خوین
 تا بینه قاقامان ده گات، له وسهر شه یان ده مامکه که ی لاده بات و ده لیت:
 هه لاه کوپگه ل، یوهو من شه یان بووم و خودا نه بووم. نا جه لادته... نه

قانون، نه دین، نه سیاست په‌یوه‌ندیان به دادپه‌روه‌رییه‌وه نییه، جوانی تاکه شتیکه ده‌توانیت هاوسه‌نگی بۆ دنیا بگێریته‌وه، مرقوف ده‌کریت له‌سه‌ر هاوسه‌نگی قسه‌بکات، به‌لام له‌سه‌ر دادپه‌روه‌ری نا، دادپه‌روه‌ری نامو‌مکینه. ئه‌گه‌ر شتیکی‌ش هه‌بیت ناوی عه‌داله‌ت بێت، ئه‌وا له‌و مۆسیقایه‌دا بوو که من گویم لێ‌بوو، ئه‌و مۆسیقایه‌ی یه‌که‌مین رۆژ له‌ پرته‌قالی سپی تۆ پیشکه‌شی ئیمه‌ت کرد. ئه‌وه‌یه عه‌داله‌ت، ئه‌و مۆسیقا سیحراویه بوو عه‌داله‌ت، کو‌پی من، عه‌داله‌ت شتیکه له‌ ئاستی ژیا‌نی تایبه‌تی مرقوفدا ناتوانین سه‌یری‌بکه‌ین، به‌لکو له‌سه‌ر ئاستی هاوسه‌نگیه‌کی گه‌ردونی له‌ نیا‌وان جوانی و خراپه‌دا ده‌بیت ته‌ماشای‌بکه‌ین. تۆله په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ جوانیه‌وه نییه، حه‌قیقه‌ت په‌یوه‌ندی به‌ جوانیه‌وه هه‌یه، به‌لام تۆله نا.

به‌ ژوو‌ره‌که‌دا ده‌هات و زوو زوو ده‌ستی به‌سه‌ری‌دا ده‌هینا، پشته پیرو کۆمه‌که‌ی داده‌نه‌واند و سه‌یری شتی ده‌کرد که من نایانبینم، به‌ده‌م قسه‌وه په‌نچه‌ی له‌ تووکه سپیه‌کانی لاجانی ده‌دا ده‌ستی ده‌خسته سه‌ر دل‌ی و وه‌ک له‌ عه‌شقی شتی‌که‌دا به‌فریت، ده‌یگووت: جوانی، مۆسیقا، تابلۆ ده‌توانن ئه‌و هاوسه‌نگیه‌ی دروست‌بکه‌ن، ئه‌و هاوسه‌نگیه‌ی به‌ هیج شتی‌ک ناگه‌ریته‌وه. زولم له‌سه‌ر ئه‌وه دروست‌بووه به‌رده‌وام بی‌ری ئاده‌میزاد ده‌هینیته‌وه که تێپه‌رو بچوک و له‌ناو‌چوووه، زولم له‌سه‌ر ترساندنی مرقوف له‌ مه‌رگ کارده‌کات، به‌لام جوانی به‌ پێچه‌وانه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه کارده‌کات به‌ مرقوف بلیت، تۆ نامریت، راگوزه‌ر نیت، له‌ ناو ناچیت. به‌لام جه‌لاده‌ت ئه‌وه‌ی تۆ ئه‌م‌رق باسیده‌که‌یت، ئه‌وه‌ی خه‌ونی تۆیه دووره له‌ مانای بوونی تۆوه، من نازانم مانای بوون یا‌نی چی، نازانم، چونکه هه‌ر یه‌که‌مان بۆ شتی‌ک ده‌ژین، به‌لام تۆ له‌ چیا‌یه‌کی دووردا ده‌توانیت چی بکه‌یت؟ وا دانی تا ده‌مریت فلووت بۆ هه‌وره‌کان لێ‌ده‌ده‌یت، وا دانی، ده‌زانم ئه‌مه جوانه... بێگومان ده‌زانم، ده‌زانم مرقوف نابیت دا‌وی هیج له‌ هونه‌ر بکات، به‌لام ته‌ماشاکه ساتیک هه‌یه هونه‌ر پیشکه‌شمانده‌کات، ساتیکه تیا هه‌سته‌ده‌که‌یت ده‌فریت،

هه‌ستده‌که‌یت تۆ زه‌مان و شوینه‌کان هه‌مووی ده‌شکێنیت، هه‌ستده‌که‌یت له‌ قه‌فه‌زی خۆت ده‌رچوویت و به‌سه‌ر هه‌موو وجودا کراوێته‌وه‌، به‌سه‌ر ئه‌و دیواره‌دا که‌ تۆ له‌ من جیا‌ده‌کاته‌وه‌، تۆ له‌ بالنده‌کان جیا‌ده‌کاته‌وه‌، تۆ له‌ سه‌رده‌مه‌کانی تر جیا‌ده‌کاته‌وه‌. دادپه‌روه‌ری ئه‌وه‌ نییه‌ دوژمنه‌که‌ت بکوژیت، دادپه‌روه‌ری ئه‌وه‌یه‌ دوژمنه‌که‌ت مۆسیقا‌که‌ی تۆ ببیستیت و بگری، مۆسیقا‌که‌ی تۆی گوێ لێنیت و ئه‌و ئاده‌میزاده‌ خه‌وتوو‌ی ناو ڕۆحی خه‌به‌ریبێته‌وه‌. دادپه‌روه‌ری ئه‌وه‌یه‌ به‌ر له‌ دوژمنه‌که‌ت تۆ ده‌ستت بگاته‌ زه‌وییه‌کانی ترو سه‌رده‌مه‌کانی تر، دادپه‌روه‌ری ئه‌وه‌یه‌ که‌ تۆ ڕۆحی قوربانیه‌که‌ هه‌لگریت و بیهێنیت‌وه‌ قسه‌ی خۆی بکات، قسه‌ی خۆی به‌ته‌نیا... قسه‌ی ناو خه‌یالی خۆی، قوربانیه‌که‌ هه‌لگریت و مۆسیقا‌که‌ی ناو دلی لێده‌یت، شیع‌ره‌ کوژراوه‌که‌ی دلی بدۆزیت‌وه‌، جه‌لاده‌ت ئه‌گه‌ر عه‌داله‌تیک هه‌بیت، ئه‌وه‌یه‌ که‌ مرو‌ف تیگات چی ده‌نێریت بۆ ئه‌به‌دییه‌ت و له‌وێهه‌ چی ده‌هێنیت‌وه‌. مرو‌فی دادپه‌روه‌ر، به‌تایبه‌ته‌ دادپه‌روه‌ره‌ که‌وره‌کان موسافیریکن له‌سه‌ر ئه‌و ڕیگایه‌.

من ده‌م‌گووت: جه‌نابی دکتۆر ئه‌ی زولم، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی به‌ زیندوویی مرو‌ف زینده‌ به‌چالده‌که‌ن، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی مرو‌ف ده‌رخواردی سه‌گ ده‌ده‌ن. ناته‌وێت جارێک یه‌کیکیان بکوژیت؟ من پ‌ر به‌دل هه‌زه‌که‌م یه‌کیکیان بکوژم.

به‌ غه‌مگینی و تو‌په‌یی‌وه‌ سه‌ری با‌ده‌داو ده‌یگووت: عه‌داله‌ت ئه‌وه‌ نییه‌ زالمه‌کان بکوژیت، ئه‌وه‌یه‌ شتیکی جیا‌واز ب‌خه‌یته‌ جیگای زولم. دادپه‌روه‌ری ئه‌و مۆسیقا‌یه‌ که‌ شوینی مردن ده‌گریته‌وه‌، ئه‌و ئاوازه‌یه‌ که‌ جیگای ترس ده‌گریته‌وه‌، ئه‌و نیگاره‌یه‌ که‌ جیگای ئازار ده‌گریته‌وه‌... ئه‌وه‌ی تۆ با‌سیده‌که‌یت دادپه‌روه‌ری حا‌کم و داد‌گا‌و یاسا‌کا‌نه‌، من با‌سی عه‌داله‌تی خۆمت بۆ ده‌که‌م، گوێ‌گره‌، عه‌داله‌ت هه‌رگیز ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ حا‌کم‌یکی پ‌یر له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ ده‌ریده‌کات، به‌ل‌کو ئه‌و ب‌پ‌یاره‌یه‌ که‌

پارچه‌یه‌ک مۆسیقا ده‌ریده‌کات، شیعیریکی مه‌زن ده‌ریده‌کات، تابلۆیه‌ک به نه‌یتی له‌ په‌نگه‌کانیدا ده‌ینوسیته‌وه... ئه‌وه ته‌نیا عه‌داله‌ت و دوا عه‌داله‌ته له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه.

ده‌مپرسی: دکتۆر مرقوف له‌ هه‌قی خویندا ده‌یه‌ویت خوین بیه‌یت، ئیمه‌ وا دروستبووین. مرقوف وا دروستبووه. من ده‌مه‌ویت له‌ هه‌قی خوینی هاوڕیکانمدا، خوینی یه‌کیک بریژم، یه‌کیک له‌م عه‌ربه‌ خوینمزانه‌ که ملیونیک ساله‌ لیمان ده‌کوژن. راستت ده‌ویت من ده‌مه‌ویت یه‌کیک بکوژم. دکتۆر په‌نجه‌ی بۆ درێژده‌کردم و به‌ نیگه‌رانییه‌وه‌ ده‌یگوت: نا، مرقوف وادروست نه‌بووه، تۆ ته‌ماشای جه‌وه‌ری هاوکیشه‌که‌ بکه، ته‌ماشای مانا قووله‌که‌ی بکه، مرقوف ئازار ده‌چیزیت، به‌لام ته‌ماشاکه‌ به‌ دریزایی میژوو، چ وه‌لامیکی مرقوف بۆ ئازار نه‌مرو ئه‌به‌دیه‌، چ وه‌لامیک... ته‌نیا ئه‌ وه‌لامه‌ ئه‌به‌دیه‌ که‌ جوانی ده‌یداته‌وه‌، که‌ مۆسیقاو تابلۆ شیعەر ده‌یده‌نه‌وه‌. وه‌لامی مرقوف بۆ ئازار ئه‌وه‌ نییه‌ ئازاری تر دروستبکات، ژان له‌سه‌ر ژان که‌له‌که‌بکات، برین له‌سه‌ر برین سه‌فته‌ بکات، ئه‌وه‌ وه‌لامه‌ ئاسان و ساده‌و بیتماناکیه‌، مرقوف وا وه‌لامناداته‌وه‌، هه‌رگیز وا وه‌لامناداته‌وه‌، مرقوف به‌ هاواریک وه‌لامده‌داته‌وه‌ که‌ ده‌گاته‌ ئه‌به‌دیه‌ت و ده‌گه‌ریته‌وه‌. ئه‌و هاواره‌ وه‌لامی مرقوفه‌.

ده‌وه‌ستاو ده‌ستی ده‌خسته‌وه‌ سه‌ر دلی و مه‌ستانه‌ ده‌یگوت: من چه‌ندین ساله‌ ده‌متوانی برۆمه‌ ده‌ری، بیمه‌ چه‌کدار، زیانی که‌وره‌ له‌ دوژمن بده‌م، بکوژم، سه‌یری ناو چاوی جه‌لاده‌ خوینارییه‌که‌م بکه‌م و بلیم: ته‌ماشاکه‌ مه‌لعون، من ئاره‌ها تۆله‌ت لیده‌که‌مه‌وه‌. ئاره‌ها له‌ هه‌قی ئازاردا ئازارت ده‌ده‌مه‌وه‌، نا... جه‌لاده‌ت، به‌لام پوژیک بیهرمه‌کرده‌وه‌و گووتم: ئه‌مه‌ دپنده‌که‌ی ناومانه‌ که‌ وابیره‌ده‌کاته‌وه‌. جه‌لاده‌ت من هونه‌رمه‌ندم، ئه‌گه‌ر پوژیک له‌ پوژان یه‌کیک بیهری له‌ من کرده‌وه‌، ئومیدم ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و شه‌ره‌فهم بداتی و بلی تۆ هونه‌رمه‌ندی، من شاعیریکم که‌ ناتوانم

شیعر بنوسم، نیکارکیشیکم که دهست و په‌نچه‌ی ره‌سم نییه، موسیقاریکم به‌که‌مانه‌که‌م هه‌ندیک ئاوازی که‌م ده‌رده‌که‌م، توانای سازکردنی ئاوازی نه‌رم نییه، به‌لام من گویده‌گرم... من له‌م ولاته‌دا مامه‌وه بۆ‌ئوه‌ی گوێ له‌و هاواره‌ بگرم، په‌نگی ئه‌و قریشکه‌یه‌ بپنم که‌ له‌ دهست و په‌نچه‌ی مرۆ‌فه‌وه‌ به‌ره‌و ئه‌به‌دییه‌ت ده‌روات. کاره‌سات ئه‌وه‌یه‌ که‌ مرۆ‌ف نه‌توانیت به‌ تابلۆ، به‌ موسیقا وه‌لامی کاره‌سات بداته‌وه. من لی‌ره‌ مامه‌وه‌و گویم هه‌لخست، چاوانی خۆم تیژکرده‌وه، ورد به‌ زه‌ویدا پوانیم و بۆ ئه‌و هاواره ده‌گه‌رام. ئه‌و تابلۆ‌یانه‌ی له‌و گه‌له‌رییه‌ نه‌هێنیه‌دا خه‌وتوون، ئه‌وانه‌ن تۆ‌له‌ی راسته‌قینه‌ی ئینسان، ئه‌وانه‌ن که‌ ده‌بیته‌ هه‌لبگیرین، ئه‌وان که‌ بۆ‌ئوه‌ی بین به‌ به‌شیک له‌ ئیمه‌ ده‌بیته‌ بین به‌ به‌شیک له‌ ئه‌به‌دییه‌ت، بۆ‌ئوه‌ی بشین به‌ ئه‌به‌دییه‌ت ده‌بیته‌ بین به‌ به‌شیک له‌ ئیمه، ئا‌جه‌لاده‌ت له‌ ناو په‌سته‌کاندا سه‌رت لی‌ نه‌شیویت، من قسه‌که‌ریکی کارامه‌ نیم... عه‌فوومکه‌، قه‌ت پۆ‌ژیک له‌ پۆ‌ژان قسه‌که‌ریکی کارامه‌ نه‌بووم، به‌لام ئه‌و ئه‌به‌دییه‌ته‌ی من باسیده‌که‌م په‌یوه‌ندی به‌ خودا و به‌هه‌شت و دۆ‌زه‌خه‌وه نییه، په‌یوه‌ندی به‌و هاواره‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ من بۆ تۆی ده‌پاریزم و تۆ بۆ منی ده‌پاریزیت، ئه‌به‌دییه‌ت ئه‌وه‌یه‌ پۆ‌حی من بیته‌ به‌ شوێنیک سه‌دای هاواره‌کانی تۆ تیا ده‌نگبداته‌وه، پۆ‌حی من بیته‌ به‌و مۆ‌زه‌خانه‌ نه‌هێنیه‌ی هه‌موو هاواره‌کان له‌ ناویدا جیگایان ده‌بیته‌وه، هه‌روه‌ها پۆ‌حی تۆ، هه‌روه‌ها پۆ‌حی هه‌موو ئه‌وانه‌ی که‌ ته‌نیا پێگه‌ به‌ مرۆ‌فه‌که‌ی ناویان ده‌ده‌ن هاواربکات، هاواربکات، هاواربکات... تا دوا‌جار تۆ‌ریکی گه‌وره‌ له‌ هاوار دروستده‌بیته‌.

من قوول گویم له‌ قسه‌کانی موسای باب‌ه‌ک ده‌گرت، هه‌ستمده‌کرد ده‌زوویه‌کی سه‌یرو نه‌هێنی ئه‌م پیاوه‌ به‌ ئیسحاقه‌وه‌ گریده‌دات، به‌لام له‌ موسای باب‌ه‌کدا شتیکی سه‌یرترو قوولتر هه‌بوو، خۆی هونه‌رمه‌ند نه‌بوو، به‌لام شتیکی بوو گه‌وره‌ترو زیاتر له‌ هونه‌رمه‌ند. له‌ ساتیکدا وه‌ک

پېغەمبەرئیک ھاتە بەرچاوم کە نەوێک لە ئاسمانەوێ ھاتوو، بەلکو زەوی خۆی دروستیکردو، پەيامهتیک کە لەم تەپوئۆزە زەردە خولقاو. من بە فزولی یەکیکەوێ لە پێشەم غەیبوونیکى مەستدا وەستاییت، دەمگوت: ئەو دکتۆر، شاری مۆسیقاره سېپیهکان چىيە، تەفسیری تۆ چىيە، ئەمە چ نەینىيە کە بە ھىچمان ناکریتەو؟

سەر دەستە سېپیهکانى ھەلەکرد، قۆچەيەکی ھیلە کە کۆنەکەى دادەخست و دەيگوت: نازانم، من ناتوانم شتىکی ئەوتۆی لەسەر بلیم، زانیارییەکم نىيە، چىرۆکە کە مەیک سەيرو عەجیب دیتە بەر گویم، بەلام دواجار دەشیت تۆرێک بىت، تۆرێکی لە من و تۆ گەرەتر، کە ھاواری ھەموو مەزقەکان پیکەوێ دروستیانکردو، شارێکە ئەو پوچانە دروستیانکردو کە ھىشتا دەنگیان لە سەر زەوی سەدای خۆی وەرەگرتوو، تۆرێکە ئىمەى زىندوو و داھىنەرو مۆسیقى و نىگارکىشە ناو مەیدەکان پیکەوێ گرێدەداتو، لەوانەيە ئەو شوینە بىت کە ئىنسان لە ئاوازی خۆی بىنايانو... ئەو شارە بىت کە دەکەوێتە سەر سنووری تەمەنى کورتى ئىمەو ئەبەدییەتەو، پەنگە لەوئ ماىستروئەکی نەینى ھەبىت کە جولەى ھاوارەکانمان پیکدەخات، لەوانەيە ئىمە ھەمیشە لەو تۆرەدا بووبىن، ھەمیشە یەکیک بووبىن لە ھاولاتیانى شارێک کە ھەموو جوانپەرستە ناکامەکانى دنیا تیا دەژىن. شارێک وەک ئەم گەلەرییە نەینىيەى من، بەلام لە برى ئەوئ تابلوو ئاوازەکان کۆبکاتو، پوچى مۆسیقارو شاعىرو نىگارکىشەکان کۆدەکاتو. من بەسەر سامى سەیرمەکردو دەمگوت: قورسە تىتبگەم، ماوہیەکی درىژى دەوئ.

ھەمان ئەو جۆرە وەلامە سەیرانەم لێدەبىستەو کە ئىسحاقىش دەشیت بىدایەتەو، ئەو دەيگوت: لە بەر ئەوئ مەزقە خۆی بوونەوهرىکی ئالۆزو سەختە. ھىچ شتىکی ئاسان لەسەر ئەم ئەستىرەيە نىيە، تەنیا گەمژەيى ئاسانە، تەنیا خوینەرشتن و دلەقە ئاسانە، ئىدى ھەموو شتىکی تر سە

سه‌یریده‌کردم و ده‌یگوت: جه‌لادته‌ئه‌گهر شاریکی وه‌ها هه‌بیت، ئه‌وه شارى هه‌موو جوانیه‌ کوژراوه‌کان ده‌بیت، هه‌رچییه‌ک دیکتاتوره‌کان له‌م ولاته‌دا کوشتوویانه‌ ده‌بیت له‌وئ بن، ده‌بیت هه‌موو ئه‌وانه‌شى لیبت که ده‌شیت ببوونایه‌ به‌ موسیقار و نه‌بوون، ئه‌وانه‌ش که ده‌شیت ببوونایه‌ به‌ نه‌قاش و نه‌بوون، ئه‌وانه‌ی به‌ دلکی مه‌سته‌وه‌ قه‌له‌میان هه‌لگرتووه‌ بنوسن و نه‌بوون به‌ نوسه‌ر. ئه‌گهر مردم ئومیدم ئه‌وه‌یه‌ که له‌ بری به‌هه‌شت یان دۆزه‌خ به‌ره‌و شاریکی وه‌ها بپۆم.

من ده‌مگوت: دکتۆر ئه‌وه‌ی من به‌ مندالی بینیم شاریکی گه‌وره‌ بوو، زۆر زۆر گه‌وره‌، پڕبوو له‌ قه‌لای سپی و بورجی سپی، بالنده‌ی سپی به‌ ئاسمانیدا ده‌پۆشتن، موسیقارم ده‌بینی له‌سه‌ر پاسکیلی سپی ده‌پۆشتن و که‌مانیان لنده‌دا، ئه‌سپی سه‌یم بینى له‌ میژگه‌کانی ده‌ورو به‌ردا ده‌له‌وه‌پان، شاربوو وه‌ک هه‌ر شاریک، به‌لام ئاسووده‌و بیخه‌م له‌ ناو ده‌شتیکی بیکۆتایی سه‌وزه‌ گیادا خه‌وتبوو، سه‌وزه‌ گیایه‌کی ئه‌به‌دی... ئه‌به‌دی.

له‌و ساته‌دا ده‌که‌وته‌وه‌ درۆکردن، به‌ هه‌مان ده‌ستوو رو عاده‌تى خۆم له‌ ناو کیزانی پرته‌قالی سه‌یداو ده‌مگوت: ئه‌و کاته‌ی که من بینیم فواره‌کانی سپی سپی بوون، وه‌ک ئه‌وه‌ی شیرى لیبتته‌ده‌ر، هه‌ندیک دره‌ختی سه‌یم بینى که میوه‌یه‌کی سه‌پان گرتبوو، که مرۆف ده‌ستی لنده‌دا، ده‌نگی موسیقایه‌کی شیرین به‌رز ده‌بووه‌وه‌، هه‌موو شتیک سپی بوو، چۆله‌که‌و که‌رویشه‌که‌کان، دکتۆر هه‌تا من کۆمه‌لیک تاوسم بینى که په‌ره‌کانیان هه‌موو سپی بوو، به‌لام له‌ جوانیدا له‌ تاوسی ره‌نگاو په‌نگ که‌متر نه‌بوون. خه‌لکم ده‌بینى گۆرانییه‌کیان ده‌گوت حه‌رفه‌کانی به‌ سه‌پتی له‌ گه‌رویان ده‌هاته‌ ده‌ر، به‌ جۆریک تا ده‌نگی گۆرانییه‌که‌ زۆر به‌رز نه‌بوایه‌ته‌وه‌ بۆ ئاسمان حه‌رفه‌کان نه‌ده‌خوێترانه‌وه‌. هه‌لکه‌ی سپی سه‌یم‌رغم بینى که به‌ موسیقا ده‌تروکا، که‌م بینى به‌ که‌مانچه‌وه‌ له‌ هه‌وادا ده‌فین...

وه‌خت بوو زۆر درێژه‌ به‌درۆکانم بده‌م، که دکتۆر بابەک تیگه‌یشت و به‌

ئاماژەیک لە دەستییهوه پێیبریم، دانیابووم یهکیکی چیرۆکی درۆکردنهکانی منی له پرتهقالی سپی بۆ گێژاوهتهوه، بهلام گێژانهوهیهکی ئاسایی نا، بهلکو زۆر بهدریژی، چونکه هەر دەستمکرد به درۆکردن ئهوه له ههمان جیگاوه، نه پستهیهک پێشتره نه پستهیهک دواتر دهیزانی درۆدهکه.

* * *

ئێواره که گهپامهوه، بیرى سامیری بابلیم دهکرد، هیندهم بیردهکرد نهتوانی بگهپیمهوه بۆ ژوورهکه، له سالۆنهکهدا به تنیا بهرابهر تهلهفزیۆنهکه دانیشتم و سهیری لاشهى سوتتای ئهوانیانهم دهکرد که لهگهڵ دهنگوباسدا نیشاندهران. کهچکان ههموو دهیانزانی من داتهنگم، بهلام لهگهڵ ئهوهشدا قاچم خستبووه سهراچام و گولهپهپۆژهم دهخواردو به فیکه ئاوازیکی فارسیم لێدهدا، بهوهدا لهو سهردهمهدا قهدهغهبوو مرقوف گۆرانی فارسیش به فیکه لێدات، ههمیشه دهمگوت: فیکه گۆرانییهکانم، ئاوازی ههندیک مهقاماتی کوردیه که دایکم لهسهرا بێشکه بۆی گووتووم. ئهوه له کاتی بهرنامهکانیشدا غهباربووم، مۆسیقای سهمام لێدهدا و خۆم تا بلی غهمگین بووم. شهوانی دی وانهبووم، زۆر شهو به جۆریک تیکهلی ئاههنگه که دهبووم وهک ئهوهی له مندالییهوه لهسهرا سهحنه تیاتروخانه نیشمکردبیت، شهوانی تر ههلهستام لهگهڵ کهچکاندا سهمامدهکرد، بهدهوری مۆسیقارهکانی تردا دهسوپامهوه، که عود ژهنه خراپهکهمان ههموومانى بێدهنگهکرد بۆئهوهی به تنیا سۆلویهک عهزفبات، من خۆم و نیشاندهدا که له سهراسامیدا به بههره ئهوه خهریکه دهبووریمهوه. که کهچکانمان گۆرانیان دهگوت، من دهم له قلووتهکه بهردهدا و لهگهڵ کۆرسهکهدا دهمگوتهوه، له ههموو وچانیکی بێدهنگیدا من به دهنگی بهرز دهگوت: یا عین یا لیل... فدوه یا بدرالبدر،

یا ام الشمس، یا اخت الهلالین. هەندێجار بە ھەماسەتەو، وەک یەکیەک لە خۆپیشاندانێکدا ھوتاف بکێشیت، ھاوارمەکرد: یا حلو، واللہ العظیم، واللہ العظیم ھو غلاب. قسە و جولە و کۆمیتارەکانی من بووبوون بە بەشیک لەو دیمەنانەی بینەرانی ھەزیار لێبوو. بەتایبەت کە ھەندێکیانم بە شیوہ زمانی میسری و لوبنانی و سووری دەگووت، ھاوارمەکرد: لکان، مابقی لی صبر، یا قمر. شوو یا حبیبتی، یالی تقبرنی و تحیینی. دخیلک شوو جبار و شوو دمار الحب.

کە کچیک باش بایدایە، دەچومە سەر چۆک و فلوتەکم لەسەر ئاستی کەمەریدا دەگرت و لە نێوان عەزفەکەمدا سەرم بەدەداو دەمگووت: یاویلی من رقتک یا سمره. غدار الزمن و غدار عیونک یا ملک. ئەو شەو بە جۆریک غەمگین بووم ھەموو دەیانزانی من مەراقێک لێداوم، ئەو پۆژە ھیچ جۆرە تیکە لاوییەکم لەگەڵ مۆسیقاو بەزمی سەر سەحنەکەدا نەبوو. شەو کە ھەموویان خەوتن، کاتێک چی دی دەنگ نەماو پرتەقالی سەبی بوو بە ئاشی ئاوکەوتوو، من بە ئەسپایی گەرامەوہ بۆ سالۆنەکەو لە تاریکییەکەدا دانیشتم، ھێشتا دایا سیراجەدین نەھا تێبوو خوارێ. من بەردەوام سەیری تاریکییم دەکرد، سەیری ناو جەرگە ی تاریکییم دەکرد، ناو دەرگا نھێنی و دابەشبوونە سەیرەکانی، گەر مەرۆف لەسەیرکردنی تاریکیدا قوول ببیتەو، دەبینیت کە تاریکی پڕە لە دابەشبوونی سەیر سەیر، لە ئاستی پڕ نھێنی، لە ئاستی دیکە ی تیکە لاوبوونی سێتەر و تیشک. مەرۆف تاوای لێ نەیت بە تەواوی لە تاریکیدا ببینیت ناتوانیت لە پوناکیدا ببینیت، پێما یە کۆمەلیک بالندە و مەرۆف و مەخلوقات ھەن تەنیا پڕخەلەبەری تاریکین، لە ئاستیکی سادە ی بینندا نابینرێن. من تا زیاتر لە تاریکیدا بمایەتەو تا پتر تەماشای ناو جەرگە ی زولمەتم بکردایە، بوونەوہری سەیرتر و شتی نەبێنراوترم دەبینی. ناو تاریکی پڕیتی لە

درهخت و گیای تاییه‌تی که ته‌نیا پئیوارانی ناو جه‌نگه‌له‌کانی شه‌و ده‌یینن، پړیتی له‌ فه‌زای تاییه‌تی که ده‌رگای دونیای نه‌بینراوترو نه‌نینترن. شه‌و شه‌وه‌ دالیا سیراچه‌دین هاته‌خواری، من له‌ هر شه‌و باشتر و پوونتر فریشته‌ چکوله‌کانیم ده‌یینی. فریشته‌کان په‌شوکان و نا‌ئارامیه‌کی سه‌یریان پئوه‌دیار بوو. سه‌مایه‌کی تاییه‌تیان ده‌کرد، سه‌مایه‌ک له‌ سه‌مای شیوه‌ن و سه‌رسامی ده‌چوو، دالیا له‌سه‌ر هه‌مان کورسی شه‌وانه‌ی خو‌ی دانیشته، شه‌و شه‌وه‌ بۆ یه‌که‌مجار له‌ تاریکیدا توانیم باس‌می جه‌زائیری ببینم، شه‌و شه‌وه‌ منیش خه‌یالی شه‌و کو‌رهم بینی که له‌وه‌به‌ر ته‌نیا دالیا ده‌یینی، من ده‌مزانی ته‌نیا که‌سیک ده‌توانیت شه‌و جو‌ره‌ تارماییانه‌ ببینیت که پ‌و‌حیکی ویل‌گه‌ردو تاریکیدۆز بیت. پ‌و‌حیک بیت، بتوانیت له‌ تاریکیشدا ببینیت. سه‌رسامی من له‌وه‌دا نه‌بوو که ده‌بینم، به‌لکو له‌وه‌دا بوو که ده‌مزانی دالیا شه‌وان به‌ خو‌را دانابه‌زیته‌ خواری، دالیا له‌گه‌ل وه‌همیکدا کونابیته‌وه‌، به‌لکو له‌گه‌ل تارماییه‌کی راسته‌قینه‌دا، له‌گه‌ل پ‌وخساریکدا که به‌ جو‌ریک له‌ جو‌ره‌کان تارمایی جه‌سته‌یه‌کی هه‌یه، په‌یامه‌ینی نامه‌یه‌که که مر‌و‌فیک له‌ جیگایه‌کی شه‌م جیهانه‌وه‌ به‌ سی‌به‌ریک له‌ سی‌به‌ره‌کانی خویدا ده‌نینریت. من تا شه‌و کات به‌ ته‌واوی ده‌نگی تارماییه‌که‌م نه‌ده‌بیست، وه‌ک شه‌وه‌ بوو له‌ دالیا بپا‌ریته‌وه‌، وه‌ک شه‌وه‌بوو چیرۆکی ئازاریکی بۆ بگ‌یریته‌وه‌ که له‌ توانای مر‌و‌فدا نییه‌ ته‌حه‌مولیبات. وه‌ک شه‌وه‌ی ک‌ر‌ن‌وشی بۆ به‌ریت تا له‌ ده‌ردیک ئازادیبات که چیت له‌ تواناو تاقه‌تیدا نییه‌ به‌رگه‌ی بگ‌ریت. دالیا ته‌ماشای پا‌رانه‌وه‌ی تارماییه‌که‌ی ده‌کردو ده‌گریا، ده‌ستی ده‌خسته‌ سه‌ر ده‌می خو‌ی و به‌ده‌م فرمیتسه‌که‌وه‌ ده‌یگووت: نامه‌ویت ه‌ینده‌ لاواز بتبینم، نامه‌ویت، گه‌ر ه‌ینده‌ لاواز ده‌بیت، گه‌ر ئاوا چوک داده‌ده‌یت مه‌یه‌ بۆ لام. که به‌و جو‌ره‌ ده‌تبینم ده‌مرم.

پئده‌چوو تارماییه‌که‌ چیرۆکی ژانه‌کانی خو‌ی بگ‌یریته‌وه‌، چیرۆکی دیلی و ته‌نیا‌یی خو‌ی، باسی شه‌و بکات که ته‌نیا مه‌ودایه‌کی بچوک له‌ مه‌رگه‌وه‌

دووره، له جیگایه‌کی دووره‌وه ده‌ست درێژبکات و هه‌ر له‌ویوه ئومێدی به‌یه‌کێک بێت له‌ بنی ناکۆتای ترسه‌وه ده‌ریبه‌یینه‌وه. دایا وه‌ک ئه‌وه‌ی خۆین له‌ چاوی بێته‌خوارێ ده‌گریاو ده‌یکووت: هه‌موو شتی‌کم کرد، هه‌موو شتی‌کم... هه‌موو شتی‌کم به‌لام ناتۆز مه‌وه، نازانم له‌ کویت، که‌س نازانیت تۆ له‌ کویت، تۆ شتی‌مه‌که‌یت، وه‌ک دێوانه‌ هه‌موو شاره‌کان گه‌راوم، وه‌ک دێوانه‌ هانام بۆ هه‌موو جه‌لاده‌کان برده‌وه، به‌لام هه‌چ که‌س نازانیت تۆ له‌ کویت. به‌لام ده‌زانم تۆ زیندوویت، ده‌بیت خۆت‌گریت، ده‌بیت به‌رگه‌ی ئه‌شکه‌نجه‌کان و ده‌رده‌کان و ته‌نیا یه‌که‌نانه‌ بگریت. من ماندوونایم. هه‌میشه له‌دوتم تا کۆتایی.

له‌ شوینیکی دیاریکراوی قسه‌کانیا نه‌وه، پێده‌چوو ئه‌و رۆحه‌ عاشق و ماندووانه‌ له‌یه‌کدی تینه‌گه‌ن، ده‌نگیان نه‌گاته‌یه‌ک، وه‌ک ئه‌وه‌ی باو گه‌رده‌لوول و گێژه‌نی نه‌ینی له‌ نیوانیاندا بێت، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌یژکی گه‌وره‌و تاریک ئه‌و تارماییه‌ به‌ره‌و ناو خۆی پاکیشیت، په‌شه‌بایه‌کی شیت په‌لیگرتیت و نه‌هه‌یت به‌وجۆره‌ جوگرافیا ی شوینه‌کان بشکینیت. ده‌مبونی وه‌ک ئه‌وه‌ی شه‌ر له‌گه‌ل هه‌یژکی ترساندا بکات، وه‌ک خۆی له‌ هه‌وا یه‌کی ره‌ش به‌پاریزیت که‌ قوول به‌ره‌و ناو تاریکی ده‌یاته‌وه، ده‌ستی بۆ رزگارکه‌ریک درێژه‌کرد که‌ هه‌رگیز په‌نجه‌کانی نه‌یده‌گرت و نه‌یده‌گه‌یشتن، دوو ده‌ست که‌ نه‌ده‌گه‌یشتن به‌یه‌ک، دایا به‌ هه‌موو تینی خۆی ده‌یگرت، به‌لام له‌ پاستیدا ئه‌و جگه‌ له‌ هه‌وا یه‌کی سه‌ی چنگی له‌ هه‌چ یه‌که‌ گیر نه‌کردبوو، دایام ده‌بونی هاواری لێده‌کات مه‌رۆ، به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی زولمه‌ت بیتوینته‌وه، تاریکی بیخاته‌وه ژێر بالی خۆی، له‌ هه‌وا دا نه‌ده‌ما، هه‌یژکی له‌ عه‌شق گه‌وره‌تر ده‌په‌رفاندو ده‌یبرد. دایا وه‌ک بیه‌وینت به‌دایدا له‌ تاریکیدا بتوینته‌وه، ده‌رگای ده‌ره‌وه‌ی سالۆنه‌که‌ی ده‌کرده‌وه و به‌ره‌و ناو زولمه‌تی بیه‌ره‌ری شه‌و پایدیه‌کرد. ئه‌وه‌ یه‌که‌ مجاریبوو شه‌و ده‌رگا که‌ بکاته‌وه و به‌ره‌و ناو کوچه‌کانی ئه‌و شاری ته‌پۆزه‌ پابکات. من

وێک بێنەرێکی سەر سام دوایدە کە وێم، شەو هێشتا هەر سارد بوو، زولمەت
 پەربوو لە دەرگا و پێگای سەیر، شەقامەکان وێک لولە ی تلیسکۆپیکی ڕەش
 درێژ دەبوونەو، لەوسەریش لە ناکۆتادا فەزایەکی پەر ئەستێرەم دەبینی،
 کە ئەستێرەکانی هێند نزیکبوون خەریکبوو دەڕژانە سەر شەقامەکان. دالیا
 بە هیمنی بەرەو ئەوسەری تونیلێک دەڕۆی، کە لە ناو باغێکی گەورە
 ئەستێرەدا کۆتاییدەهات، من وا تێدەگەیشتم کە ئەو دوا جار دێک وێتە
 ناو دەریایەکی ئەستێرەو، ئوقیانۆسیکی ئارام کە مەژۆف لە جێگایەدا
 لەوسەری ئەوسەر ئەو شەقامە پێی لە زەوی دەبڕیت و ئیدی بە هەوادا
 بۆ ناو ئەستێرەکان دەڕوات، هەستەمە کرد خێرای دالیا چەندەها جار لە
 خێرای من گەورەترە. بەلام ئەو هەر دەڕۆی و هەر نەدەگەیشتە ئەو باغی
 ئەستێرە گەورانە، فریشتە چکۆلەکانی پەڕیشان و غەمگین بەسەر هەموو
 کونج و کەلتینکی ئەو خاکەدا بلالو بوونەو. هەموو جێگایەکی ئەو پێگای
 ئەستێرە فریشتە چکۆلەبوو، بەلام نەمەزانی ئەو بۆ کوێ دەڕوات،
 پێگایەکی راست وێک پێگای قیامەت من و ئەوی بەرەو سەر سنوورە
 هەرە تارێک و ناسکەکانی ئەو شارە دەبرد، دالیا دوا تارمایی عەشقی
 ناکامی خۆی و من دوا تارمایی عەشقی ناکامی ئەو کەوتبووم، ئەو
 بەدوا قوربانییەدا بەرەو تەوخی جیا بوونەو ی ئێمە زیندوو لە خاکی
 قوربانییەکان دەڕۆیشتم، بەرەو سەر سنوورێک کە هاواری زیندووکان و
 هاواری مردووکان تەنیا دیواریکی نەبینراو لە یەکیان جیا دەکاتەو. دالیا
 بەرەو ئەوسەری پێگایەک دەڕۆیشتم کە نەمەزانی لە کوێدا تەواو دەبێت،
 پێگایەک پێدەچوو بەرەو سەری ئەوسەری ژیان بڕوات. من هەمیشە
 لەدوایەو بووم، ئەو هەتا جارێکیش ئاوێ نەدەدایەو، نەمەزانی ئاخۆ
 ئاو پێشبداتەو دەمبێت یاخود نا؟ تا زیاتر بڕۆشت باینا دەنگێکی نەپتی
 و نادیار پتر و پتر بەرز دەبوو، سەرەتا تەنیا واژەواژێکی نادیار بوو.
 نەمەزانی ئەو دەنگانە لە کوێ دەین، هیچ مەخلوقێک بە پێگاوە نەبوو.

بەدریژایی ئەو ڕیگایە لە فریشتە ترساو و شپۆزەکانی دالیا سیراجەدین بەولایە هێچی دیکەم نەبینی. لە جیگایە کدا هەستەم کرد ئێمە دەگەینە سەر تەوێبی شاهنشینیکی دیکە، هەستەم کرد دیواریەکان لەو دەردەچن دیواری کۆچەو کۆلانی شارێک بن، بەلکو دیوارن لە گاشە بەردی ئەستووری تاریکی دروستبوون، لە شورای زوڵمەت، کە لە هەر بەربەستیکی دیکە دۆنیا ڕەقتر و سەختترە ڕێنی. ئەو دەگەیشە بەردەم ئەو زەریا بێسنوورو خنکێنەرە تاریکی و لەو یادا دەوێستا، ئالەو یادا دەنگە دەنگێکی سامناک بەرز دەبوو، هاواری هەزاران ئادەمی تێکەل بە گەفی گەردەلول و ڕەشەبایەکی بیابانی دەبوو. لەو دیو ئەو دیواری بەرزو پەردە ترسناکانە تاریکییە، لە زوڵمەتیکی بێئێدە، مەن هەزاران تارمایی دەبینی هاواریەکان، هەزاران تارمایی وەک ئەوێ بایەک بەرەو دەروازی دۆزەخ بیانفرێنیت، دەستێک بەزۆر بەرەو جیگایەکی ترسناک بیانبات دەیانفرێشکاند، لە دیمەنێک دەچوو لە دیمەنەکانی قیامەت، هەزاران تارمایی لە مەودایەکی دیاریکراودا ڕایاندا کرد و دەگەرانەو، ئەوانە یەک ڕایاندا کرد تێکەلاوی ئەوانە دەبوونەو کە بە خێرای دەگەرانەو، ئەوانەشی دەگەیشە کۆتایی وەک ئەوێ هێزێکی سێحراوی بیانسوڕێنیتەو دووبارە دەهاتنەو سەرەتا. مەن دەبینی لە جیگایەکی دیاریکراوێ دەوێبێک زوڵمەتێک شەقەدەبێت و تارماییەکان دەخوات، تارماییەکان بەرەو ناو جەرگە ی پەشی خۆی قووتدەدات، ئەوانە ی کە دەپۆشیشتە بن زەوی هاواریکیان لێ بەرز دەبوو، کە پێشتر مەن هەرگیز گوێم لێ نەبوو، هاواریک دەبایە گوێم بگریم تا نەبێستم، هێندە تیز و قوول و کوشندەبوو، لە دەمی خەنجەرێک دەچوو کاتێک ڕۆح لەتەدەکات. هەموو قریشکە یەک ڕێنیکی تاریکی لە خەیاڵدا جێدەهێشت، کە دەمزانێ تا مەرگ خۆین و تاریکی و لمی لێدەتکێت. خۆم وەک پیاویک دەهاتە پێشچاو کە دەپوات و لەسەر سەری فواریەکی لمی خۆیناوی بە زەویدا دەگێرێت. فواریەکی کە لە جیگایەکی نادیری سەرییەو بە

پرتاو دیتهدهری و هه مان ئه و قریشکه و هاوارانه ی تیانوسراوه که ئیستا دهییستم، سهیری ئه و تارماییه زهجرکیشانه م دهکرد و خه یالم لای خۆم بوو که ده بم به مرقفیک به فواره یه که وه له لمی خویناوی له سه ر سه ریدا. گویمدهگرت و دهترسام ئه و هاوارانه تا مردن له سه رمدا بن. دالیا وهک یهکیک له شوینی خۆی کردبیتی به بهرد ده وهستا، ئه ویش وهک من دهستی دهخسته سه ر گوئی، فریشتهکانی وهک شیت به هه وادا دهفرین و خۆیان دهدا به زولمهتدا. من و ئه و و فریشتهکان له سه ر سنووری دوو زهوی جودا وهستابووین، تخوبی ئه و شاره له گه ل بیاباندا دوا هه مین خالی لیکجیابوونه وهی ژیان و مردن بوو. دوا هه مین پنتی له یه کجیابوونه وهی قوربانییه زیندوو هه کان بوو له قوربانییه مردوو هه کان، هه ستمده کرد من و دالیا ش جیگامان ئه و دیوی ئه و به ره به ستانه یه، جیگامان ناو ئه و تاریکییه یه، وهک یهکیک نه یه ویت له قه ده ری خۆی رابکات، به هه موو توانای خۆمه وه وهک مردوو هه کان هاوارمه کردو به ره و ناو تاریکی پامده کرد، به ره و ئه و دیوی ئه و دیواره سه یرو ئه ستوو رانه ی زولمهت، بۆیه که مجار دالیا سیراجه دین منی ده بینی، بۆ یه که مجار من خۆم دهدا به و دیواره دا و وهک یهکیک بهر سنووری خه و نه کانی خۆی بکه ویت، ده که وتم. له و ساته دا دالیا هه لیده گرتم و به سه رسامییه وه ده پیرسی: خودای گه وره، خالیقی به هه شت و دۆزهخ، خاوه نی ئه ردو ئاسمان، تۆ چیده که ییت لیڤره؟

ئه وه یه که مجار بوو دالیا خه به ری بیته وه و من بیینیت.

ئەسپە سپییه کان

بەشی یەكەم

لێرەو دووبارە من «عەلی شەرەفیار» چیرۆکەکە لە جەلادەتی کۆتر وەرەگرەوه. هەستدەکەم ئەو بەشەنەیی که دواتر جەلادەت لە کتێبەکی خۆیدا لەسەر ژیاانی خۆی لە شاری سۆزانییەکاندا نوسیویتی، پەڕن لە خولیاکانی یادەوهرییەکی ماندوو، تا تەواوی ساتە هەلەاتووەکانی خۆی دووبارە بدۆزیتەوه، پەڕن لە خواستی زیندووکردنەوهی هەموو ئەو پۆزانی که بەپێی تیروانینی جەلادەت سەرەتای تیگەیشتنی ئەو بوون لە تەواوی ئەو هێماو شفرە سەیرانەیی ژیاانیان کۆنترۆلکەردووە. پێموایە هێندەیی بەسەرەتای ونبوونیکێ گەورەییە که یەکیکی ونبوو خۆی بۆ خۆی دەگێریتەوه، گێرانیەوهی چیرۆکێک نییە که بشیت مەرۆف بیکاتە پۆمانیک. بەسەرەتای که سێک که لە گێرانیەوه کەیدا مەبەستیتی هەموو ئەو کەلێنە تاریکانەیی ناو یادەوهریی خۆی دابخات که تێپەڕینی پۆز و هەفتەو مانگە غەمبارەکان دروستیانکەردووە.

مەبەستی جەلادەتی کۆتر لە گێرانیەوهکانی بە دوا داچوونی سات دواي ساتی ژیاانی خۆیتە، تیرومانە لە پەفتارە سەیرەکانی خۆی لە پرتەقالی سپییدا، یادەتانیەوهی بەردەوامی درۆ و رامان و غەمەکانیتی. ناییت ئەوەمان لە یادبجیت که جەلادەتی کۆتر ژیاانی خۆی وەک گۆلدانیکی شکاو

ته ماشادهکات، که هیناویتی بۆ من پیکهوه پارچهکانی بنینهوه به یهکهوه،
ئهو مه بهستی نییه دواچار ئهو گولدانه شکاوه که ئیسه پیکهوه دهینینهوه
به یهکهوه له چی دهچیت، جوانه یان ناشیرین؟ ئهو دواچار بۆ روخساری
خۆی دهگهرا، ئهو به لایهوه گرنگ بوو بهر له پۆیشتنی، گولدانه که
بگریت به دهستییهوه و بلیت، ئه مه من بووم، ئه مه غونچهکانی عومرمه و
ئه مه پشکوکانی، ئه مه گولهکانیتی و ئه مه درزهکانیتی، ئه مه ئهو نیگاره
پوکه شانهیه که چاو فریوده دات و نه خشی پوکاری سه ر گولدانه که یه،
ئهمه ش ئهو نه خشه نهینی و سه یرانه یه که شکان و درزی یه که له دوا ی
یه که له بنه وه، له دیوی ناوه وه گولدانه که دا دروستیان کردوه.

من پام وابوو، ئیسه دواچار گولدانیکی قه شه نگمان پتویسته، گرنگ نییه
دووباره هه مان گولدانی شکاو له سه ر نه خشه و چۆنیتی یه که مجاری خۆی
دروستبکه یه وه، به لکو ده بیت دانانی پارچه کان ملکه چی جوانییه کی تاییه تی
بن. ئهو خۆی مۆسیقار بوو، من ماوه یه کی درێژ باسی مۆسیقای ناوه کی
تیکسته کانم بۆ کرد، باسی په یوه ندی و کیمیای نهینی نیوان رسته کان و
به شه کان و وینه کان، به لام ئهو تینه ده گه یشت مانای چی چیرۆکی که له
ناوه وه مۆسیقا و کیمیای نهینی هه بیت، ئهو ته نیا حه قیقه تی مه به ست بوو،
حەقیقه ت بیته وه ی به مه وشووری هیه جوانییه کدا تیبه پریت. من و ئهو
ماوه یه کی درێژ له سه ر په یوه ندی نیوان حه قیقه ت و جوانی قسه مان کرد، من
پام وابوو له هونه ردا هه موو حه قیقه تیک ده بیت جوان بیت، حه قیقه ت له
هونه ردا وه که حه قیقه ت نییه له ژياندا، له ژياندا حه قیقه ت تال، غه مبزوین،
زامنه نگیزه، زۆر جار ناشیرین و کوشنده یه، به لام له هونه ردا شته
ناشیرینه کانیش ده بیت به جوانی ده رکه ون. دزیوی له هونه ردا ده بیت به
ستایلنکی ئیستاتیکی بنوسریته وه. مرقوف له هونه ردا ناتوانیت گولدانه که
وه کو خۆی بنینه وه به یه که وه، گولدانه که وه کو خۆی گرنگ نییه، به لکو
گرنگه گولدانیکی نوێ قه شه نگ دروستبکه یین که به شیک له روخساری

گولدانە ئەسلییەکی تێداییت و لە هەمان کاتیشدا بە جۆریک قەشەنگ بێت
 نرخیکی نەمری بداتی، من پێمەگوت: ئەو هی وادەکات کارێک نەمر بێت،
 حەقیقەت نییە بە لکو جوانییە. کتێبەکان لە بەر ئەو نەبوونە کتییی نەمر
 چونکە حەقیقەتیان پێیە، بە لکو چونکە جوانن، تابلۆکان زۆر بەیان دوورن لە
 پەنگ و پوخساری راستییەو بەلام جوانی دەیانکاتە کاری نەمر.
 هەستەمەکرد ئەو دنیایە لە جوانییەکانی خۆی... شتیکی سەیر لە
 ناو هەو ئەسودەگییەکی پتەخشی بوو، هێزی ئەو هی پێدایوو تێبکات
 لە جیهانی ئەودا حەقیقەت و جوانی بە جۆریک تیکە لاو بوون لە یە کدی
 جیا نا کرێنەو، جاریک بە منی گووت: شەرەفیار، جوانی چییە؟ ئەویش هەر
 حەقیقەتە، حەقیقەتیش چییە؟ ئەویش هەر جوانییە. تێرمیکی فەلسەفی بوو
 ئەو بێئاگا لە هەموو قوتابخانەکانی فەلسەفە لە قوولایی ئەزموونی خۆیەو
 پێگە یشتبوو. ئەو هەمیشە لەو تۆرە دەبوو کە دەمگووت، من بەلامەو
 گرنگ نییە ئەم چیرۆکە راست بێت یاخود هەلە، ئەو هەم بەلاو گرنگ
 تێکستیک بنوسم درێژترین کات بژی و بمینیتەو. ئەو تەواو جەلادەتی
 کۆتری ناپەرە حەتە کرد، بەتایبەت خۆی کە سێک بوو بە درێژی ژیا
 لە ژێر گوماندا بوو. ئەو پێی وانه بوو ئەو مەیلە قوولە ی بۆ فەتتازیو
 درۆکردن مانای ئەو بێت کە راستگۆ نییە، بە پێچەوانەو کە بەرابەر
 دادەنێشت، کە قاچی دەخستە سەر قاچی و قسەکانی بۆ دەگێرامەو، هێند
 راستگۆیانە قسەیدە کرد، حەرف بە حەرف باوەری بە هەموو شتیکی خۆی
 بوو. من هەتا جاریکیش هەستەمە کرد کە درۆ دەکات، ئەو خۆی بە وردی
 ئەو جیگایانە ی ژیا خۆی لە یادبوو کە تیایدا درۆیکردو. دۆنکی شۆتیک
 نەبوو راستی و درۆ لە یە کتر جیا نەکاتەو، بە پێچەوانەو کە سێک بوو تەواو
 دەیزانی لە چ کاتی کدا راستگۆ بوو و لە چ کاتیکی دیکە دا درۆزن بوو...
 بە پێچەوانە ی زۆر لە ئێمەو کە باوەر بە درۆکانی خۆمان دەکەین، ئەو
 بەغەمەو سەری باده داو دەیگووت، ئاغا ئەو پۆژە درۆزنیکی پەزا قورس

بووم. که پیمگووت لیره وه من دهمه وه به حیکایه تخوانی چیرۆکه که، به غه مگینییه وه گووتی: له بیرت نه چیت ئەمه کتییی منه نه وه که هی تۆ، ناوی منی له سهر ده بیئت، هه موو لاپه ره کانی باسی من ده کهن، من ته نیا پاله وانی ئەم چیرۆکه م، ئەمه له و چیرۆکانه نییه که زیاد له قاره مانئیکی هه بیئت، من یه که م و دوا هه مین قاره مانئێ ئەم چیرۆکه م، که من قسه م نه ما ئیدی ئەم کتییبه ته وای ده بیئت، تامن قسه م هه بیئت ئەم کتییبه به رده وامه. من پاله وانی تاک و ته نیای ئەم حیکایه ته م، هه موو شتیکی تری دونیا له په راویزی مندا هه یه و ده ژێ، هه تا میژووش، هه تا جوانییبه کان و جهنگه کانیش، هه موویان به هۆی منه وه له م حیکایه ته دا جیگایان ده بیته وه، من جه لاده تی کوتر، منم خاوه نی ئەم موعجیزه یه، پاشان وه که ده بیینی من زیندووم، به وه دا به رابه ری تۆ داده نیشم و هوشیاری ته وایم هه یه هه موو شتیکت بۆ بگێرمه وه، که واته هیشتا نه مردووم، ئەوه ش مافی ئەوه م ده داتی، بزانی تۆ چی به ناوی منه وه ده نوسیت. ئەوه ی نوسه ریکی باشیت، له من چاکتر رسته داده ریژیت و وشه ده دوزیت وه مافی ئەوه ت ناداتی، یاری به هیه چ حه رفیکی ئەم حیکایه ته بکه ییت، چونکه دوا جار ئەم چیرۆکه له به رگه وه تا دوا هه مین لاپه ره له سهر ژیا نی من قسه ده کات و له ده وری ته مه نی من ده سوپیته وه.

من هه ر به شیکم بنوسیایه چه ندجاریک ده یخوینده وه، تیینییه کانی له سهر زمان و پیکهاتی رسته کان تو ره یده کردم، جاریک پینگو وتم: تۆ بۆ مۆسیقار به کار ده هینیت، بۆ له بری ئەوه وشه یه کی کوردی دروستناکه ییت، وه که مۆسیقا کار یان مۆسیقا زان یاخود مۆسیقا ژهن. من له و ساته دا وه که ئەو په خنه گرانه هاته به رچاوم که له و ده ورو زه مانه دا به چاخانه کاندای ده سوپانه وه، له ناو پۆژنامه کاندای ته راتی نیانده کرد و دونیا یان به و جوړه تیینیانیان سه رقالکرد بوو. به سه بره وه ده مگووت: لای من ئەوه گرنگ نییه ئایا ئەم وشه یه کوردییبه یان عه ره بی یان تورکی، ئەوه گرنگه چه ند مانا و

ئەو شەووە كە جەلادەتیی كۆتر و دالیا سیراجەدین پێكەووە لەسەر سنووری نیوان شاری تەپۆتۆزە زەردەكان و بیابانەكانی مردن تارماییە سەپرو پر هاوارەكانیان بینی، بیئەوێ شتیکی ئەوتۆ لەگەڵ یەكدا بڵێن گەرانەووە بۆ پرته قالی سېی.

ئەو هەفتەییە هەموو شەویك دالیا دیتە خواری، زۆربەیی شەوان كراسیكی سېی و هیئەكێكی شینی لەبەردایە، شتیك لە مەستی و پەشۆكان لە نیگایدایە، وەك یەكێك بە پێگادا دەروات كە دەزانیت تۆفانیكی ترسناك لە پیشدەمیایەتی و ناشتوانیت بگەریتەووە بۆ دواو. دیت و لەسالتۆنەكەدا تارماییەكی سېی دەبینیت، باوەش بەو تارماییەدا دەكات، لە فریشتەییەك دەچیت ئامیزی كردبیت بە هەورێكدا تا نەكەویتەخواری. هاواری تارماییەكەو تلانەووە ئازارەكانی دەیخاتە گریان دواجار تارماییەكە لە ناو زۆلمەتدا وندەبیت و دالیا وەك شیت بە شەقامیكی پر ئەستێرەدا دواي دەكەویت، ئەو تارماییە وەك شەپۆلێكی گەورەیی تاریكی بیفرینیت لە زۆلمەتدا وندەبیت و ئەو بەرەو كۆتایی ئەو شەووە ئەنگۆستەچاوە دواي دەكەویت. دەگاتە كۆتایی ئەو شەقامەیی مردن لە زیندەگی جیادەكاتەو. لەویادا دەووستیت و جەلادەتیش لە دوايەو دەووستیت... هەمیشە جەلادەت بە دوايەو دەیت، لەسەر سنووری ئەو شارەدا پێكەووە دەووستن و وەك دوو شاهیدی بێدەنگ تەماشای ئەوانە دەكەن كە لە بەردەمیاندان زیندەبەچال دەكرێن. هەزاران رۆح كە بە بیاباندا رادەكەن و لە سەر ئەو سنوورەدا كە ژیان لە مردن جیادەكاتەو دەووستن، لەو دیو تەلبەندەكانی تاریكییەو دەست بۆ فریادەرهسیكی نادیار رادەكێشن كە لە هیچ دەرگایەكەو ناتوانیت بیتە ژووری، ناتوانیت دەستی بیانگاتی و رزگاریانبكات.

هەموو شەویك ئەم دیمەنە دووبارەدەبیتەو، هەموو شەویك ئەو مەحشەرە دەبینن، دەست لەو كۆتاییە ترسناكەیی دنیا دەدن، بیابان

لە هەموو لایەکەوه وێنەکانی خۆی دەهێنیت و لەبەردەمیاندا دەیکاتەوه،
 وەک ئەوهی زەمین ئەندازەو قانۆنەکانی خۆی بگۆڕیت بۆئەوهی ئەوان
 شتیک بپینن کە هیچ کەسێک لەسەر ئەم ئەستێرەیه نایبینیت. جەلادەت
 دلنایە تارمایی شپەزەو غەمگینی باسەمی جەزائیری دیت بۆئەوهی شتیک
 ترسناکیان نیشانبدات. ئەو دەیانەنیتە بەردەم ئەم سەحراوە و خۆی لە
 زولمەتدا وندەکات. بەلام شەویەک تارمایی باسەمی جەزائیری وندەبیت
 و ئیدی ناگەریتەوه، چەندەها شەو دالیا چاوەرواندەکات و ئەو تارماییە
 نایەت، لەو شەوانی درێژی چاوەروانی و دوودلی و ترسانەدا، هەمیشە
 جەلادەت لە سوچیکێ ئەو ھۆلەدا لە تاریکیدا دادەنیشیت و تەماشای دالیا
 دەکات، سەرنجی ترس و گریان و دوودلییە سەیرەکانی دەدات. پرسیارێک
 مەرۆف هەمیشە لە خۆی دەکات ئەوهیە: بەپاست دالیا لەو شەوانەدا، هیچ
 ئاگایەکی لە جەلادەتی کۆتر نەبوو، کاتیک لە ناو کورسییەکاندا، لە ناو
 بۆنی شەرابی پژاو و سوتوی جگەرە و پاشماوەی مۆسیقای سەمادا
 دادەنیشت؟ بەپاست نەیزانیووە لە تاریکی ئەو ھۆلەدا هەمیشە و هەمیشە
 دوو چاوی عاشق لە تاریکیدا سەیریانکردووە؟ نەیزانیووە کە جەلادەت لە
 سوچیکدا وەک چاوەروانی ھەلەتانی موعجیزەیک بیت تەماشایەدەکات؟
 دالیا هەموو شەویەک بە کوچەکانی ئەو شارە زەرەدا بەرەو سنووری
 نیوان مردن و ژیان، ھاوار و بێدەنگی، خۆین و فەرمانۆشی پادەکات.

هەفتەیک دواتر پوژیک جەلادەت لە دەرگای ژوورەکە ی دالیا
 سیراجەدین دەدات، تا ئەو پوژە جەلادەت ژوورەکە ی دالیای نەبینووە، چەند
 جار ویستویتی بچیتە ژووری، دالیا هەمیشە بەھەر بەھانەیەک بیت رینگای
 لینگرتووە، بەلام ئەو پوژە دواي هەفتەیک لە پێکەوژیا نی بێدەنگ، دواي
 ئەوهی هەموو شەویەک پێکەووە لەو دیو شوراوەکی نەینییەو تەماشای
 یەکیەک لە سەیرترین دیمەنەکانی قیامەت دەکەن، نەینییەکان قوولترو
 سەیرتر پێکەووە گرێاندەدات، ئیتر کاتی ئەو ھاتبوو پێکەووە دانیشن و

بدوین. دیمه نهکان له خه یال و نیگای ههردووکیان دهه رنه دهچوو، دیمه نی خاکیکی ناکوتای لم که دهسته به دواي دهسته ههزاران گیانه بهری خویناوی له هه ناوی خویدا دهشاردهوه، ههزاران بالنده و پهپوله، ههزاران مانگی سهیر سهیر که به سهیر قیامه تدا دههروشانه وه، مانگ که دهکهوتن و له گهل مردوو ههکاندا نهغو دهه بوون، مانگ که دواي خنکانیش بو ماوهیهکی دریز له ژیر لهه کانه وه پووشنبوون و دهسووتان. ئهستیره که وهک گرکانی بچوک له ناوهراستی بیاباندا دهته قینه وه و خاموش دهه بوون. دالیا وجه لادهت دهیانتوانی خهونی قوربانیهکان ببینن، هیواکانیان که وهک هاواریکی پروناک به ناو زوله تدا دهکشان، ههندیکیان به بیدهنگی و سهبره وه ده مردن، ههچیان نه ده کرد، دهچوونه سهه ئه ژنو و سهیری خودایان ده کردو ده مردن، به لام هه موو پوچهکان موسیقایهکی سهرایوی و غه مناکیان لیه له دهستا. ههندیکیان وهک شهه له گهل ئاسماندا بکهن لهه کانیان هه له دهگرت و دهیانگرت ه ئاسمان، ئه و له مانه ی ده بوونه توژیکی زیترین و بیهوه «با» به سهه رهویدا پهخشیده کردنه وه، ههندیک له مردوو ههکان دهچوونه ژیر لم و به کاری ههژیکی ئه فسونای دههاتنه وه سه ره وه، له نیوان هه موو داچوون و سهه رکه و تنه وهیه کدا ناله یهکی ترسناکیان لیده ههات، وهک هاواری یهکیک به ناههقی بینیرن بو دوزهخ. له ناو تارماییه کاند ههزاران مندال هه بوو، ههندیک له مندالهکان به دهه سه ما کردنه وه ده مردن، سهه مایانده کردو زهوی وهک ئه وهی نه یه ویت ئازاریانبدات له سه ره خوقو تیده دان، ههندیک له مردوو ههکان به کومه له دهستی یه کدیان دهگرت و گورانیان دهگوت، تا زیاتر تیکه لی زهوی ببوونایه زیاتر دهنگیان به رزه کرده وه، سهه دای گورانییه کانیان شته کانی پروناکتر ده کرده وه، که ده مردن سیمایان پروناک و عاشقانه بوو، ههندیکیان به جوړیک باوهشیان بهیه کدا ده کرد بهر له وهی زهوی قووتیانبدات له ناو یه کدا ده توانه وه، ههندیکیان کوتری سپیان پیبوو، وهک ئه وهی بیانه ویت ئاشتیهکی ئه به دی له گهل مردندا بههستن، یان

لەو سەحرا ناکۆتایە یە مردنەوێ هەواڵێکی پیاوێرنەوێ، هەمیشە بەر لەوێ
 زەوی بیانیات کۆترەکانیان بەرەو ئاسمانێکی قوول و بێین ئازادەکرد،
 هەندیک لە بالندەکان دەکوژران و دەکوێنەوێ سەر زەوی هەندیکیشیان
 دەفرین و لە قوولایی ئاسماندا وندەبوون. بایەکی باکووری جامانە ی
 هەندیک لە مردووەکانی بەرەو جیگایەکی نادیار لە سەحرادا دەرفاند،
 هەندیک لە ژنەکان بەر لە مردن لەچکە خۆتیاوێیەکانیان دەکردەوێ
 بەرەلای هەوایان دەکرد، سەرپۆش و لەچکەکان هەندیکجار بە جوێریکی
 ئەفسوناوی سەردەکوێنە سەری وەک ئەوێ بە هەموو زەویدا پووێ
 شارو ولات و کیشوێ تر سەفەرێکەن، وەک ئەوێ بەسەر پووبارو
 دارستان و زەریاکاندا بپۆن و لە هەموو جیگایەکی تۆکیکی خۆین جێبەجێن.
 هەندیکێ دی لە قوربانییەکان بە جوێریکی سەیر دەستیان دەخستە خۆنی
 خۆیانەوێ بەر لە مردن هەندێ شتیان لەسەر زەوی دەنوسی، هەندیکیان
 ناو و نانیانیان جێدەهێشت، هەندیکیان نیگاری سەیریان پەسمەکرد،
 هەندیکیان تەنیا دەستیکی خۆتیاویان بەزەوی دەسپری و دەپۆشتن. بەلام
 هەمیشە بەسەر لەکاندا دەهات و دەنک دەنک ئەو ناو و نیشانیانە ی
 دەکردە تۆزو بە بیاباندا پەخشیدەکردەوێ. بەلام ئەو مۆسیقا ئاسمانییە
 و نەدەبوو، مردووەکان دەمردن و ئەو مۆسیقایە بە سەحرادا بەرەو
 ئاوەدانییە دوورو نادیارەکان تێدەپەری، بە ئاراستە ی پووبارە دوورەکان
 دەپۆشت و لە ئاسۆکاندا زینگیەکی غەمگینی جێدەهێشت، وەک ئەوێ
 بیهوێت بچیت بۆ مەلەکووت، یاخود ببیتە هەور، یان بە تەرزێ دوکەلی
 دوا ی خەراباتی جەنگیک تیکەل بە ئیقاعی با ببیت، پەخشبوونەوێەکی
 شەپۆلایی بەسەر مردووەکان و بیاباندا پەخشەبووێ، وەک شەنبایەکی
 سحرایی بەرەو لای دایاو جەلادەت دەهات، یاری بە قژیان دەکرد،
 دەچووێ ناو خۆینیانەوێ، دەچووێ ژێر کراسەکانیانەوێ گەمە ی بە پۆحیان
 دەکرد، لە جەستەیاندا دەنگیدەدایەوێ، بە خۆینیانەوێ دەنوساو بە ئارامی

به ره و ناو دههلیزه تاریک و ئەبه دییهکانی یادهوهرییان شوڤدهبووه. هه موو شهویک ئەو دیمه نانه دووباره دهبوونهوه، هه موو شهویک جه لادهت دهیویست خۆی فریبداته تاریکییهوهو بگاته مردووهکان، به لام له تاریکی به ولاره نه دهگه یشته هیچ شوینیکی دیکه. هه میشه به ره به سته ئەستووهرهکانی تاریکی بهریان لیدهگرت و وایان لیدهکرد له بازنیکی بۆشدا به دهووری دیمه نی هه زاران تارمایدا بسورپیتیهوه. به لام شتیک له ناوهوه پیتی دهگوت تۆ له بیاباندا ونه بوویت، تۆ له خه یاله پر مۆته کهو ترسهکانی دالیا سیراچه دیندا ونبوویت که له کوچه و تخبوی ئەم شارهدا به دوی لاشه ی خۆشه ویستیکی ناکامدا دهگه ریت، کچیک که خه وتنی زۆر له گهل جه لادهکاندا... ته ماشای دووردریزی لم... هه سستیکی خوینی به گونا... خویندنه وه ی بیوچانی ئەدهب... ئابرووچوونیکی ئەزهلی تووشی وپینه و هه لوه سه ی سامناکیان کردبوو. جه لادهت نه یه زانی ئاخۆ ئەو له ناو جوگرافیای ئەو شارهدا دهگه ریت یاخود ته نیا له ناو کوچه یه ک له کوچه ی ترسهکانی دالیا سیراچه دیندا؟

هه موو شهویک دالیا جه لادهتی ماندووی هه لدهگرت و لینه پرسه ی : خودای گه وره، پیغه مبه ری گه وره، تۆ چیده کهیت لیره؟

هه موو شهویک هه مان پرسیارو هه مان دیمه ن دووباره دهبووهوه. هه موو شهویک دالیا پیتی دهگوت: تۆ نابیت بیت بۆ ئیره، تۆ له وه مندالتری له ئیستاوه ئەم هه موو مردنه ببینیت. تیگه یشتی... تیگه یشتی، تۆ دوی ئەوه ی مۆسیقا که ی خۆت ته واوده کهیت ده بیت بجیته ژووهره که ی خۆته وه و به ئارامی سه ربخه یته سه ر سه رینه کهت و بنوویت، تیده کهیت. تیتاگه م تۆ بۆ واده کهیت، خودایه تۆ چه ند ئەزیتیم ده دهیت، تۆ ده بیت به کوچه و کۆلانهکانی ئەم شارهدا نه گه ریت، تیگه یشتی... نابیت شه و درهنگ به م شارهدا بگه ریت. تۆ له وه مندالتری سه یری ئەم شتانه بکهیت.

دالیا وهك ئهوهی له بازنهیهکی خالیدا بسورپهتهوه، وهك ئهوهی شهو دواى شهو دیمه نه كۆنهكانی له یادچووپیتهوه، ئه و قسانه ی دووباره دهكردهوه.

ئهو پۆژه كه جه لادته چوو به رده رگای ژووره كه ی دالیا چاوه پوانی ئه وه نه بو ئاسان بیکاته ژووری، به لام وهك شتیکی ترسناك له نیواناندا گوراپیت، دالیا به هیمنی ده رگاکه ی كرده وه و ته ماشای نیگا ویل و غه مگینه كانی جه لاده تی كردو گووتی: جه لاده تی نوقل، وه ره ژووری. پۆحی من، خودایه گیان بۆنت چه ند خۆشه.

ژووره كه ی دالیا، له هه موو شتیك ده چوو له ژووری سۆزانیهك نه بیت، به شی هه ره زۆری ژووره كه دۆلابی پر كتیب بو، سه دان كتیبی ئینگلیزی كه به جۆریکی سه یر و ئه ندازه یی پێكخرابون، دیواره كان پرپوون له وینه ی گه نجیكی قژ رهش به جوتیک چاوی غه مگینه وه، جه لادته دلنیاوو كه ئه و كوپه هه مان ئه و پۆحه ته نیاو ئازارچێژه یه كه شه وانه له سالۆنه كدا سیبهره غه مگین و برینداره كه ی ده بین. جه لادته به هیمنی چوو به پێشده م یه كێك له وینه گه و ره كان و به دهنگیكی غه مگین پرسی: دالیا، ئه مه باس می جه زائیرییه، ئه و كوپه ی تو شیتی بوویت، وانیه، خانم ئه مه ئه و نییه؟

دالیا بیته وه ی پرسیت: تو له كوێ باس م ده ناسیت؟ به ئه سپایی گووتی: به لێ، دلی من، ئه مه باس مه، ئه و كوپه یه كه من شیتی بووم و تا كۆتاییش هه ر شیتی ده بم... تا مردن... تا دواى مردن... تا ئه به د.

ئهو پۆژه جه لادته ئاره زوویه کی نییه له سه ر ژیا نی دالیا قسه بكا ت، ده یه ویت تیبا گات ئه و دیمه نانه چیین كه شه وان پێكه وه ده بینن، ده ستی دالیا ده گریت و ده لیت: ئه ی جوانترین خانمی دونیا، پێمبلی من و تو شه وانه چی ده بینن... چی؟ ئه و تارما یانه چیین؟ ئه و پێده شته به رینه نه ی مردن چیین؟ ئه و لاشه و خوین و هاوارانه له كوێ وه دین؟

دالیا ده ستی ده گریت و له سه ر كورسییه کی چكۆلانه ی ژووره كه ی

دایده‌نیشینیت و ده‌لێت: ده‌زانم، گولی من ده‌زانم تۆ تا ده‌مریت ئه‌و
دیمه‌نانه‌ت له‌ یاد ناچیته‌وه، تۆ به‌م هه‌موو مندالی و پاکیه‌ی خۆته‌وه
نابیت شتی وا ببینیت به‌م هه‌موو بۆنه‌ خۆش و جوانیه‌وه، خوای گه‌وره،
جاریک به‌و هه‌موو برینه‌وه دینته‌ لام و جاریکی تریش مه‌حکومی سه‌یری
ئهو قات و قرانه‌ گه‌وره‌یه‌ بکه‌یت. من چیت لێکه‌م؟

ده‌ست به‌سه‌ری جه‌لاده‌تدا ده‌هینیت و ده‌لێت: گوێگره‌ ده‌که‌ی من،
گوێگره، سویندم بۆ بخۆ که‌ پێمگوتی خۆت شیت نه‌که‌یت، تێگه‌یشتی،
نازانم له‌وه ناچیت تێمگه‌یت، خودای گه‌وره. جه‌لاده‌ت گوێگره، من هه‌موو
شتیک له‌سه‌ره‌تاوه‌ بۆ باسه‌ده‌که‌م، له‌وانه‌یه‌ نه‌توانم وه‌لامی هه‌ندئ پرسیار
بده‌مه‌وه، چونکه‌ من خۆشم وه‌لامیان نازانم، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا باش
گوێگره، ئه‌وه‌ی من و تۆ ده‌بینین خه‌یال نییه، ده‌یت تێگه‌یت، من و تۆ
تارمایی و ئه‌و شتانه‌ نابینن. من و تۆ له‌و سه‌حرایه‌دا شتیکی راسته‌قینه
ده‌بینن، یه‌کێک هه‌یه، له‌ زه‌وی بیت یاخود له‌ ئاسمان، له‌م دنیا بیت یاخود
له‌و دنیا ده‌یه‌ویت من و تۆ ببین به‌ شاهیدی شتیکی گه‌وره. له‌وانه‌یه‌ من
و تۆ نه‌مانه‌ویت، نه‌ من ئه‌و که‌م شایسته‌ی ئه‌وه‌م بێم به‌ شاهیدی
شتی وا، نه‌ مندالیکێ وه‌ک تۆش ده‌یت شتی وا ببینیت. به‌لام له‌ ژياندا
شته‌کان هه‌موو دین و ده‌رۆن که‌سێش پرسیارمان پێناکات. قه‌ت مه‌لی
نه‌ده‌بوایه‌ من ئه‌م ژيانه‌ بژیم... نه‌ده‌بوایه‌ ئاوام به‌سه‌ر بیت، هه‌میشه
خۆشحاله‌ که‌ زیندوویت، تۆ ده‌یت زیندوویت، ئه‌گه‌ر منیش مردم تۆ
ده‌یت زیندوویت... سه‌یرمه‌که، ده‌یت چاوبکه‌ینه‌وه‌ ته‌ماشابه‌که‌ین، ئا دلی
من، من و تۆ ئیستا یه‌ک شتمان له‌سه‌ره‌ که‌ چاوبکه‌ینه‌وه‌ ته‌ماشابه‌که‌ین،
هه‌ر شتیک من و تۆ ئیستا ده‌بینن نرخێ خۆی هه‌یه، تێگه‌، وامه‌زانه
من هیچ ناکه‌م، وامه‌زانه. منیش وه‌ک تۆ ته‌ماشاده‌که‌م و هه‌موو نه‌ینیه‌کان
لێره‌مدا، ئا لێره‌مدا، یه‌عنی ده‌زانیت له‌ کوێدا؟ له‌ یاده‌وه‌ریمدا ده‌نوسمه‌وه.
گوێگره‌ له‌ جیگایه‌کدا که‌ هیچ کامیرایه‌ک نییه‌ وینه‌بگریت، هیچ شتیک نییه‌

هاوارەکان تۆماربکات، جەلادەت لە جۆرە شویتێکی وەهادا تەنیا ناو پۆحی ئینسانەکان هەن راستی هەلگرن، جەلادەت، کۆرە پورە گەمژەکەم گوێبگرە، لێردەدا تەنیا پۆحی من و تۆ هەیه دەبێت هەموو شتەکان هەلگریت، تەنیا چاوی ئیمە، کە بەلگە نەما، ناو پۆحی ئینسان خۆی دەبێت بەلگە، ئا دلی من، هاوارەکانی ناو دلمان دەبن بە بەلگە. خۆمان و ژیانمان دەبین بە بەلگە.

جەلادەت بە تورپییەو دەلێت: دالیا ئەوانە کێن دەمرن، ئەوانە چیین دەمرن، بۆ دەمرن؟

دالیا بە ئەسپایی دەلێت: ئەوانە ئیمەین دەمرین، کەسی ئیمەن کە هەموو شەویەک دەیاننێت ئەو بیابانەو دەیانکوژن، ئەو کوردانەن کە وەک تۆ لە باکوورەو دەیاننێت و لەو دەشتانەدا دەیانکوژن، گوێبگرە، دەبێت هەموو هەموومان بمین، هەموو هەموومان، من دەزانم، لێم مەپرسە چۆن دەزانم، بەلام لە دەمی هەموویان ئەو قەسەیم بیستوو، هەموویان لە ئەفسەرە بچوک و گەرەکانەو تاسەر دەرەجەدارە گچکەکان، جەلادەت هەموویان ئەو دەزانن، ئەفسەرە زۆر بەرزەکان و سەربازە بچوکەکانیشیان ئەو دەزانن، ئیمە دەبێت بمین، دەبێت دەشتەکان و شاخەکان و مانگەکان هەموو بمین، دەبێت درەختەکان و زەریاچەکان و میترگەکان بمین، دەبێت هیچ شتێک نەمێنێت، بێت بە زەویەکی خالی، تێدەگەیت، پۆژیک دێت شتێک نامێنێتەو نە مرقوف، نە کیلگەکان، نە بیرەکانی ناو چیاکان، نە فوارەکانی باغچەی گشتی لە شار، نە قەیسەرییەکان، نە بۆنی بەهارات لە گوزەری داپوو فرۆشەکاندا، نە بۆنی هەنگوین لە جەنگەلە دوورەکاندا. پۆحی من جەلادەت، هیچ شتێک نامێنێت، هیچ شتێک... هیچ شتێک. بۆنی ئەو عەترە نامێنێت کە لە شارەکانی باکووردا کۆران ئیواران دەیدەن لە خۆیان، ئەو موسیقایە نامێنێت کە کچان خۆیانی بۆ دەسویتن، پەرەسیلکە وێڵەکانی هاوین نامێن کە هێندە نزم دەفەن سینەیان دەدات لە زەوی،

پاییزی شهقامی خهستهخانهکه نامینیت، سههولفرۆشهکهی هاوینان دهمریت، سهرمای رینگای مهکتهب دهمریت، مانگی خنکاو له فرمیتسکی کچاندا دهمریت. ئهو کات جهلادهت که ههموو شتیک مرد، من و تو له م زهوییهدا وهک نوینهری نهسلکی له ناوچوو دهمیننهوه، لهوانهیه ئیستا من و تو یان له بیرنهبیت، بهلام که ههموو شتیکیان له باکوور کوشت، ئهوسا من و تو ش دهکوژن، لهبهرئهوه دهبیت ئهو نیگیانه لهسهزماندا ههلگرین و بیر لهوهبکهینهوه رۆژیک له رۆژان رابکهین بۆ ولاتیکی تر.

جهلادهت دهپیرسی: شاخ دالیا، تو دهلیت چی؟ چ وړینهیهک دهکهیت؟... تو شیتی یاخود چی؟ ئهوهی من و تو به شهو دهیبینین خهویکه پیکهوه دهیبینین، یان خهویکه تو دهیبینیت و له بهرئهوهی منیش خۆشمدهویت دهتوانم بیبینم لهگهلتدا. وانیه، خهویکهو ههردووکهان دهیبینین، من چهندین مانگ له کوردستان به شاخ و ههردهکاندا پیاسه مکردوه، گهراوم، موعجیزه سازکردوه، به مۆسیقا مردووم زیندووکردۆتهوه، بهلام ئهوهی ئیستا دهیبینم خهوه؟ دالیا من دهلیم خهوه، دلنایام راست نییه.

دالیا سههری بادهداو دهیگووت: نا گولی من خهو نییه، من و تو ههموو شهویک دهچینه قهراغی ئهم شاره، خۆمان دهگهینینه نزیکي ئهو گۆرستانانه، ئهوان ههموو ئهم بیابانهیان کردوه به گۆرستان، چواردهوری ئهم شارهو ههموو شارهکان، ئهم بیابانهو ههموو بیابانهکان، قهراغی روبرارهکان، دامینی چیاکان، ژیر درمختهکان و ژیر شهقامهکان. جهلادهت هه رکهسیک بتوانیت شهوان خۆی بگهینیتته قهراغی تاریکی، توانای بیینی ناو جهرگهی زولمهتی ههیت، ههموو شتیک دهیبینیت، ههموو ئهو رۆحانه دهیبینیت که من و تو دهیبینین.

دالیا ئهو رۆژه دانهیشت و به هیمنی چیرۆکی خۆی لهگهل تارماییهکاندا بۆ جهلادهت دهگێڕتهوه. ئهو لهسهقهری درژیدا بهدوای باسم جهزائیریدا، پهنجهی جهنرال و جهلادهکان بهسهر لهشیدا تپهپییون، ئهو پهناجانی

مردن دروستدەكەن، مردن دەنوسنەو، ئازارەكانی لە سەری پەنجەیانەو
 دیتە دەری، ئەو دەستانە ی که دەیخەنە سەر هەر جیگایەکی لەشی دالیا
 لەگەڵیدا ئازاری مردوویەك، سێبەری كۆژراویك دەچیتە ژووری بۆ ناو
 خوینتی، بۆ ناو خەون و مۆتەكەكانی. ئەو بە هەر كۆییەكدا دەپروات
 لەگەڵ خۆیدا بۆنی مردووێك دەهینیتەو، ئەو بۆنە ی لە دەستی
 ئەفسەر و سەربازەكانەو دیتە دەری و دەچیتە ناو پۆحی. ژەنرالەكان
 چیرۆکی مردووێكی بۆ دەگێرنەو. دالیا لە كوچە ی شارە دوورەكاندا
 ئەو مردووانە دەبینیت، لە شەقامە تاریك و خامۆشەكانی شەودا، لەو
 كۆلانی تاریکی شارە جیاوازهكاندا، لە باغچە ی كۆلیزەكەیاندا، لە پیاو
 غەمگینەكانی بەشی ئینگلیزیدا، لەو ئوتومیڵە پەشاندەكە بە پرتاو بە
 شەقامەكاندا دەپۆن، لە ژێر سێبەری درەختەكانی هاویندا. دیتە بەردەمی،
 بە خیرایی بە تەنیشتیدا دەپۆن، ئاوڕدەداتەو دەیانبینیت. هەندێجاریش
 دوايان دەكەویت و لەگەڵ خۆیاندا دەیبەن بۆ جیگای نەینی مردنیا. دالیا
 لە پێگای ئەو تارماییانەو پێدەباتە سەر دەیان گۆرستانی شارداراوە. ئەو
 گۆرستانانە ی دالیا دەلێت هەموو جیگاكانی لە خەیاڵ و یادەوهری خۆیدا
 هەلگرێت.

ئەو شەوانە ی که بەرەو تەخوپی ئەو شاری تەپۆژە دەپروات، دەزانیت
 چی پوودەدات، پۆژنامەكان دەخوینیتەو، گوێ لە رادیۆكان دەگریت،
 قسە ی ئەو ئەفسەرانە ی دیتەو یادكە لە ژوورەكە ی ئەودا لە پاشەلە
 پروت و دزیوێكەیانەو پێدەكەن و باس لە نەینی شەوگەرە سەیرەكانی
 خۆیان دەكەن لە بیاباندا، ئێواران لە پەنجەرە ی ژوورەكە ی خۆیەو
 تەماشای ئەو دەریا بێسنوورە ی لم دەكات و گوێی لێیە با هاواری ئەو
 پۆحانە دەهینیت که لە گەردەلوولدا دەلاوینەو... با دەنگی گریانیا
 دەهینیت، دەنگی پێی راگردنیا لە ناو لمد، دەنگی ئەو ماشێتانه دەهینیت
 که گۆپی گەورە گەورە دروستدەكەن، گۆپ که بە ئەندازە ی گەرووی ئەم

ئەستیرەیه بیت بۆ ھاوار. گوێی لە بیلدۆزەرەکانە لە بیاباندا ئیشدەکەن، دەنگی زنجیری ئەو مەکیە گەورانە دەبیستیت کە لە ولاتە دوورەکانی مردنەو دەگەرێنەو. گوێ شلەدەکات و دەزانیت لە کوێی ئەو شارەو دەتوانیت بەرەو لای قوربانییەکان بچوات. دەیهویت بیانبینیت و بیانتاسیت، دەیهویت شوینی گۆرەکان و نەخشە سەخت و دژوارەکانیان لە یادەوهری خۆیدا هەلکەنیت. دەست دەخاتە سەر دەستی جەلادەت و دەلیت: کوپی پوری ئەزیزم، من و تۆ هەردوو کمان تەنیا شاھیدین، تەنیا شاھید.

* * *

بەدریژایی بەھاری ئەو سالە تا دواي سەرەتاکانی ھاوینیش، دیمەنی تارماییەکان بەردەوامبوو، شەو دواي شەو ژمارەي قوربانییەکان گەورەتر و شیوەي سەماکان بەجۆشتر و سروشتی گۆرانییەکان غەمگینتر دەبوون، جەلادەت و دالیاش وەک دوو پۆح کە شاھیدن لەسەر گوناھێک کە شاھیدیکی دیکەي لەسەر زەوی نییە، لە تخبوی ئەو شارە خەیاڵییەو سەیری شەپۆلی یەک لە دواي یەکی تارماییەکان دەکەن کە شەو دواي شەو دین و سەحرا دەیانخوات و لەم دەیانبات و با لە یادیان دەباتەو. لە ھاوینی گەرمی ئەو سالەدا، گەرما گەیشتە هەندیک ئاستی خەیاڵی، لە هەندیک جیگادا هەموو زەریاچەکان بوون بە هەلم، هەزارەھا مراوی تینو لە زۆنگاوەکان و ھۆرە غەمگینەکانی باشوورەو پەلاماری ئەو شارانەیان دا کە دەکەوتنە لیواری فورات، هەندیک باغی خورما بە باغەوانەکانەو گرپانگرت، لە هەندیک جیگادا هەندیک شاروچکەي چکۆلە بە تەواوي سەرنشینیەکانیانەو ونبوون، هەندیک بورجی بەرز لە ناكاو بلیسیەیان سەند، هەندیک کەشتی لە دەریادا سووتان. لە بەرەکانی جەنگدا ئێرانییەکان کە کەمتر دەیانتوانی بەرگەي گەرما بگرن پاشەکشییەکی قوولیان بەرەو

ناو وە کرد، خۆر لە سەنگەرەکاندا ھەزارە ھای کوشت. جەنگ کەمە کەمە
لە باشوور و ھە بەرەو باکوور سەرکەوت، توپی سەیر سەیری ئاگر لە
ئاسمانی ھەندێ شویندا دەرکەوتن، لە ھەندێ کێلگەو ئاوەدانیدا چەندەھا
فریشتە بە بالی وەک مەشخەلەوە بێنران، لە بیابانەکانەو کەرما ھەزارەھا
چەشنە جانەو ھری بەرەو شارەکان راونا، لە ھەندێ شویندا لمیکی ئاگرین
و تیاو بەرەو ناو مال و کوچەکان ھارەیکرد، با بۆنی ھەندیک ژەھری
لە شارە دوورەکانەو بەرەو ناو و ھە گێرپایەو مرقەھەکان لە سەرتاسەری
ولاتدا دەبایە ھەوای کوشندە ھەلمژن، بازەرەکان پەربوون لە میو ھە پەش،
کوچەکان پەربوون لەو تارما بیانە ھە کە نەیان دەتوانی ھەریمی مردن و ژیان
لە یە کدی جیا بکەنەو.

ئەو بە ھارە دالیا سیرا جەدین، بە گشتی سەرقالی خویندن بوو، گەر
ئەو پەییو ھەندییە سەیرانە ھە نەبایە کە دەییە سەتیتەو بە پرتەقالی سەییو
دەشیا ژوورە کە ھە خۆشی چۆل بکات و بە تیاو ھەتی بە گێرپیتەو بۆ پایتەخت،
بەلام شتیک پالی پیتەو ھەنا بەردەوام ئاگای لە جەلادەت بیت، کە ھەمیشە
لە ژیرەو تەکای لە ھەموو مۆسیقارەکان و کێژەکانی پرتەقالی سەیی دەکرد
ئاگیان لێبیت و بە ئەندازە ھە عەقڵی خۆی و ھەریگرن. دالیا لە پایتەخت
دەخویندو لە پێگای خاتوو سەمەر سەلحیشەو دەرگای نەینی و تازە ھە
بەرەو ناو ژوورە ھە ھە نەینی و سەیرەکانی دەولەت دەدۆزیو ھە. ھەفتە ھە
پۆژیک یاخود دووان دەگەرپایەو بۆ پرتەقالی سەیی، بە پۆژ ھەمیشە
خەریکی خویندن بوو، شەوان کەمتر لە جارێ دەھاتە سەلۆنە کە. جەلادەت
لە دووری ئەو وەک شیت بە کوچەکانی ئەو شاری تەپۆتۆزەدا بەدوای
تارما بیە سەیرەکانی ناو خەیاڵیدا دەپۆشت. ژیان جەلادەت لەو شارەدا
تەنیا لە چاوەروانی شتیک نادیارو نەزانراو بەردەوام بوو... مرقە دەشیت
بەرسیت دەبیت جەلادەت لەو تەپۆتۆزەدا چاوەروانی چی کردیبت؟ لە
پاستیدا زۆر بەمان نازانین چاوەروانی چی دەکەین، مرقەیش بە گشتی

هه‌ندیجار نازانیت چاوه‌پوانی چی دهکات، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا م‌رؤف به‌رده‌وام دلنیا‌یه شتیک به‌ر‌یگاوه‌یه، ئه‌و هه‌سته هیوا‌یه‌کی گه‌وره‌ی ده‌داتی به‌رده‌وام‌بیت. هه‌موو به‌یانیه‌ک جه‌لاده‌ت له‌خه‌و هه‌لده‌ستیت، چاوه‌پوانه شتیک‌ی گ‌رن‌گ و گه‌وره‌ پ‌وب‌دات، خ‌وشی نازانیت ده‌بیت ئه‌و شته‌ چی بیت، به‌رده‌وام ن‌یگا و یته‌ی تارما‌یه‌کان له‌خه‌یا‌ل‌یدان، تیناکات ئایا ئه‌و له‌سه‌ر سن‌وره‌کانی شیتی و عه‌قل‌دا گیر‌وده وه‌ستاوه، یاخ‌ود له‌نی‌وان خه‌یا‌ل و حه‌قیقه‌‌دا ده‌سو‌پ‌یت‌ه‌وه؟

ک‌ۆتایی به‌هارو سه‌ره‌تای هاوین که‌مه که‌مه دیمه‌نی ئه‌و تارما‌ییانه که‌متر و که‌متر ده‌بنه‌وه، بیابان خام‌وش‌ده‌بیت و جگه‌ له‌هه‌ناسه‌ی دووری مرد‌وه‌ه‌کان که‌جار‌جار له‌خاکه‌وه هه‌لده‌ستی ه‌یچی تر نام‌ینیت. دالیا جار د‌وای جار هه‌والی قات و ق‌ریبه گه‌وره‌کان ب‌ۆ جه‌لاده‌ت ده‌ه‌ینیت، هه‌موو جار‌یک بانگ‌یده‌کاته ژو‌وره‌که‌ی خ‌وی و به‌ده‌م چا خ‌واردنه‌وه‌وه له‌سه‌ر نه‌خشه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ولات شو‌ینه وێران‌ه‌کانی نیشاند‌ه‌دات، ق‌وومی در‌یژ له‌چاکانی ده‌دات، یاری به‌کل‌ۆ دیشله‌مه‌کانی ژیرزما‌نی ده‌کات و جیگای ئه‌و عه‌شره‌ت و خ‌یلا‌نه‌ی نیشاند‌ه‌دات که‌ئاسه‌واریان نه‌ماوه. دالیا پای وایه که‌ د‌وای چه‌ند سالی‌ک زیند‌وه‌ه‌کان به‌چه‌شنیک د‌ینه که‌می و ک‌زی، هه‌موویان له‌سه‌ر که‌شتیه‌ک ج‌ییان ده‌بیت‌ه‌وه، هه‌موویان ده‌توانن له‌شه‌مه‌نده‌فه‌ریک‌دا سواری‌بن و به‌زه‌ویدا سه‌فه‌رب‌که‌ن، شه‌مه‌نده‌فه‌ریک ته‌نیا به‌شه‌و ب‌ۆی ده‌بیت له‌ناو پ‌یده‌ه‌شت و کی‌لگه‌و که‌نار پ‌ووباره‌کان‌دا ب‌روات. فه‌نتازیا ترسناکه‌کانی دالیا هه‌میشه جه‌لاده‌تی ده‌ترسان، ئه‌و ده‌یگووت: پ‌ۆژیک د‌یت مرد‌وه‌ه‌کان چادر هه‌لده‌ده‌ن، باغ در‌وست‌ده‌که‌ن، شاری تازه ب‌ونیاد ده‌نین که‌ه‌یند سپییه ه‌یچ شتیک نایشی‌و‌ینیت. به‌ترسه‌وه ده‌ستی جه‌لاده‌ت ده‌گریت و باسی ئه‌و که‌مایه‌تییه زیند‌وه‌ی ب‌ۆ ده‌کات که‌به کاروانی ب‌چوک ب‌چوک، وه‌ک گه‌پ‌ۆکی بی‌ئارام و هه‌میشه‌یی زه‌وی ته‌یده‌که‌ن. باسی ئه‌و که‌سانه ده‌کات که‌ده‌بنه په‌یام‌ن‌یر له‌نی‌وان مه‌رگ و ژیا‌ندا. ده‌ل‌یت:

ژیان و مردن بە شیوەیەک تیکەڵدەبن هیچ کەس نازانیت زیندووێ یان خود
مردوو. دەیکووت: باغەکان بە چەشنیک تیکەڵدەبن، کەس نازانیت ئەوێ
بۆنیدەکات گولی مردنە یان زیندەگی. لەوانەشە پڕۆژیک بیت سنوورەکانی
نێوان ژیان و مردن هێندە تەنک ببیت، مەوێ بە ئاسانی بپروات بۆ مەرگ
و بگەرێتەو. دایا وەک عادەتی هەمیشەیی خۆی چیرۆکەکانی دەگێڕێتەو و
سەمادەکات، قسەدەکات و پێندەکەنیت، لە ناکاو سەرسام و ئاومێد دەبیت و
دەستدەکات بە گریان. دەگری و دەگری، کە ئارام دەبیتەو دەستدەکاتەو
بە پێکەنین. کە پێشەدەکەنیت هیشتا پەرە لە پاشماوێ گریان، قاقاکی تەپن
بە فرمێسک و خەندەکانی پەرن لە هەنسک.

پەییوەندی دایا و جەلادەت دەگۆڕیت، ئەوێ هەردووکیان پێکەوێ
پەییوەندییەکی نەیتی و سەیریان بە زەمین و زەمانی مردنەو هەیه زیاتر
لە یەکیان نزیکەکاتەو، بەوێدا هەردووکیان دەتوانن سەیری ناو تاریکی
بکەن و مردووێ سەحرایەکان ببینن شتیک لە پەییوەستی سۆفییانە لە
نێوانیاندا دەخولقێنیت... خۆشەوێستی جەلادەت بۆ دایا تیکەڵ بە پێژیک
بیسنوور دەبیت کە تا پادەیهکی کوشندە لەو بێجەیاوی و کەم شەرمیە
دەکوژیت کە عەشق پێویستی پێتە، تا دیت خۆی دوورتر و نامۆتر
لە دایا دەبینیت، زمانی دانیشتنەکانیان دەبیتە زمانی گریانووی، هەوای
پێکەوێبوونیشیان غەمیکێ پەش بەسەردا دەکێشیت، دایا دەپروات و
هەموو جارێک بە دیدیکێ مەرگیبترەوێ دەگەرێتەو. هەمیشە باسی پایتەخت
و ئوتیلە گەورەکان و شەقامە تایبەتیەکان و سەردابە نەیتیەکان دەکات.
بەر لە کوتایی بەهار گۆرانکارییەکی تراژیدی و بێجەیی لە پەوتی هەموو
پوداوەکاندا پروویدەات. یەکیک لە ئەفسەرەکان دایا دەباتە ناو سەرداییک
نەیتیەو کە پەرە لە ملیۆنەها فایل، بە دایا دەلێت ئەگەر باسێ جەزائیری
کوژرابێت فایلەکە لێرەدایە، ئێرە مۆزەخانەیی فایلی ئەو کەسانە کە لە
دەسالی پەڕدوویدا کوژراون. هەفتەیک بۆت هەیه بگەرێت، ئەم هەفتە

من لیتره خه فهرم، ئەگەر لەم ههفتهیه دا فایله کهیت دۆزییه وه ئەوا باسمى جهزائیری مردوو، ئەگەر نه شتدۆزییه وه ئەوه مانای یان زیندوو یان دهییت بوهستیت تا جاریکی دی من خه فهر دهیم و دووباره دهستیکه یته وه به گهرا. دالیا دهیزانی ئەوه ته نیا شانس و دواهمین شانسه بتوانیت له ونبوونی کوتوپری تارمایی ئەو کورپه تیبگات. ئەو شه پۆله ترسناکهی قهران و له ناو بردن که ئەمسهره وسهری ولاتی گرتۆته وه دالیایان خستۆته گومانیکی قووله وه، هینده قوول که چیت برپا به ههسته وه رهو سه لیه وه خه یالی خۆی ناکات. شهوان ئەو ئەفسهره بۆ سه عاتیک دیت، له ناو ته پوتۆزی فایله کاند، له ناو بۆنی کوشندهی مردنه وه که له فایله کان دیت له گه ل دالیا سیراچه دیندا دهخه ویت، بیدهنگ پروتیده کاته وه به ناو پتچاوپتچی دۆلابه کاند راویده نیت. دالیا واهه سته دکات به ناو خوینی هه زاران مروفا راده کات، واهه سته دکات ئەوهی ئیستا له ناو ئەو فایلاندا دهیکات تیه پینه به دهروازهی دۆزهکی ترسناکا که ههر دهییت به ناویدا برپات، پنیوایه بۆئه وهی بگاته کوتایی جهنگه لیککی ترسناک که سهاله های سهاله به ناویدا تیده په ریت، دهییت ئازاری ئەو شه وه ترسناکانه ش بچیزیت. گه شتی بهو سهردابه کوتایی گه شتی که له میژه دهستی پیکردوه. له گه ل ئەو ئەفسهره دا دهخه ویت و واهه سته دکات، له بری شه هوهتی ئەو هاواری هه موو کوژراوه کان دهچیته خوینی وه، که له ناو فایله کاند دهیگه وزینیت وهک ئەوه وایه له خوین و تاریکی هه لیکیشیت. هه موو ئەو ژیر زه مینه نسرمه لای دالیا ههچ نییه جگه له ژووریک له ژوورهکانی سهقر، ساردی په نه کانی ئەو ئەفسهره له ساردی رۆحی ئەو مردووانه دهچیت که لهو سهردابه دا دین و دهچن، وهک ئەوهی مانه وهی زور له گه ل فایل و دۆسییهی دیرینی ئەو مردووانه دا ههستی راسته قینهی ژیانیا لهو پیاوه دا کوشتیت، نیگاکانی، جولهکانی، تیه پینی به کاوه خۆی له نیوان رهف و دۆلاب و سندوقه کاند له جولهی پاسهوانی گورستانیکی غه مگین دهچیت

کە بە شەو ناچارە زۆران لە گەل ئەو پۆحە سەرکێشانەدا بگرت کە لە گۆڕەکان پادەکەن، شیوەی خەوتنی ئەو ئەفسەرە لە گەل دایادا لە زۆرانگرتن دەچیت نەوێک لە عەشق. کە تەواودەبێت بە قوونیکێ پووت و پەشەو لە سەر ئەرزى سەردابەکە درێژ دەبێت و بە دایا دەلێت: دایا، وردە وردە شیت دەبم، هەموو شەویک ئێرە پێرە دەبێت لە پۆحی مردوو. دین بۆ ئەوێ فایله‌کانی خۆیان بیه‌نەو، هەموو شەویک دین، من دەرەقەتی هەموویان نایەم. کە بینیتن مەترسە، بە هێمنی سلاویان لێکەو تۆرەیان مەکە، لەوانە یە هەندیک خەتەرناک بن، لەوانە یە پۆحی ئاژاوەچی بن... لە بەرئەو تۆرەیان مەکە.

ئەفسەرەکە کە مولازمیکێ پەشتالەیی لاوازو چکۆلانە یە، پەنجە بۆ جیگایەکی نادیار درێژ دەکات و دەلێت: من شەوان لە نزیک ئەو شورا بەرزانی دەوێستم و بە کێلێکی ئەستوورەو ئەو پۆحانە دەرەکەم کە بەسەر دیوارەکاندا سەردەکەون و خۆیان دەکەن بە نێو ئەم سەردابەدا و فایله‌کانی خۆیان دەدزن و دەبێن بۆ جیگایەکی تر، بەلام عەزیزی من هەرچی بەک دەکەم سوودی نییە، ئەوان لە هەر شوێنیکەو بوو خۆیان دەکەن بەم سەردابانەداو کۆڵانەن.

ئەو ئەفسەرە چیرۆکی جیهانیکێ سەیر دەگێڕێتەو، جیهانی جەنگیکێ نەیتنی لە گەل ئەو پۆحە غەمگین و بریندارانەدا... هەموو ئەوانە یە لەو شوێنەدا کار دەکەن دەزانن کۆژاوەکان شەو دین و دۆلابەکان بەسەر یە کدا دەپۆخینن و فایله‌کان تیکەڵ دەکەن. هەموو پۆژیک بەیانیان پاسەوانەکان دین و لەو سەردابەدا فایله‌ تیکدراوەکان چاک دەکەنەو، پەفەکان پێرەکەنەو لە دۆسییە. هەموو شەویک پۆحەکان دین و دەگەڕین، هەندیکیان فایله‌کانی خۆیان دەدۆزنەو دەپۆن، هەندیکیان نایدۆزنەو لەرقدا دۆسییەکان بەسەر یە کدا دەپۆخینن، دۆلابەکان دەخەن و سندوقەکان دەشکێنن، ئەوانە یە دۆسییەکانی خۆیان دەدۆزنەو، بە جۆریکی سەیر دەینوسینن

به‌سنگی خۆیانه‌وه و ئەم خانەیه جێده‌هێلن و ئیدی ناگه‌پێنه‌وه، ئەوانەشی نایدۆزنه‌وه جار دواى جار توپه‌ترو شه‌پانگیزتر دێنه‌وه. ئەو ئەفسه‌ره وه‌ک شیت له‌ دالیا ده‌پرستیت: دالیا کچان باشتەر له‌ دنیا تیده‌گه‌ن، ئەوانه‌ی دۆسییه‌کان ده‌به‌ن، ده‌چن بۆ کوێ؟ عه‌زیزی من به‌پرای تو ئەم مردووانه ئەم فایله‌نه‌یان بۆچییه؟ خو ئەگه‌ر من بمرم باوه‌رناکه‌م مشووری کۆمه‌له کاغه‌زێکی وه‌ها بخۆم. دالیا بیرده‌کاته‌وه به‌ هێمنی ده‌لێت: چیت پێیایم؟ نازانم، به‌لام دلایام ئەوان دۆسییه‌کانیان زۆر دوورناخه‌نه‌وه، نزیک له‌ ئێمه‌وه دایانده‌نی، ده‌یه‌ن بۆ شارێک ئێمه‌ ئاسان ده‌ستمان بگاته‌ ناو تاقه‌کانی. هه‌زه‌که‌ن پوژیک له‌ پوژان ئێمه‌ بیه‌خوینینه‌وه و تییگه‌ین به‌ چ ده‌ردیک مردوون.

دالیا به‌ چه‌شنیک باسی ئەو شاره‌ ده‌کات، ئەفسه‌ره‌که‌ سه‌راسیمه‌ ده‌ییت، به‌پرای دالیا ئەو شاره‌ی که‌ مردووه‌کان دۆسییه‌کانی خۆیانی بۆده‌به‌ن هێند نزیکه‌ مرو‌ف ده‌توانیت له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی خۆیه‌وه ده‌ست درێژ بکات و ده‌ستی بگاته‌ سه‌ر په‌فه‌کانی، ده‌توانیت له‌ په‌نجه‌ره‌ی ماله‌که‌ی خۆیه‌وه ته‌ماشای فواره‌کانی بکات. له‌ زووره‌که‌ی خۆیه‌وه بۆنی گوله‌کانی بکات، له‌ هه‌وشی مالی خۆیه‌وه له‌ سه‌ر کورسی باغه‌چه‌که‌ی خۆی دانیشتیت و بارانه‌کانی ئەو شاره‌ ته‌ریبکه‌ن.

دالیا له‌و چه‌ند شه‌وه‌دا ئەو کوژراوانه‌ ده‌بینیت که‌ به‌ ده‌ست و پلی تو‌زاوی و به‌ به‌رگی خوینینه‌وه دین و له‌ ناو ئەو سه‌ردابه‌دا ده‌یکه‌نه هه‌لایه‌کی گه‌وره، له‌و شه‌وه‌انه‌دا چۆن ژنیکی لادیی مرو‌ییه‌کی سرک پاوده‌نیت، دالیا هه‌ندیک له‌وانه‌ له‌ ناو دۆلاب و پارپه‌وه‌کاندا پاوده‌نیت، وه‌ک چاوشارکێیه‌کی تالی له‌گه‌لدا بکه‌ن، تا شه‌کات نه‌بیت وازناهێن. هه‌ندیجار نیو ئەو سه‌ردابه‌ پرده‌بیت له‌و پیاووژنه‌ غه‌ریبانه‌ی هه‌ریه‌که‌ی به‌ بیده‌نگ به‌ دیار کۆمه‌لیک دۆسییه‌وه وه‌ستاو و وه‌ک خوینهری کتێخانه‌یه‌کی گه‌وره‌بن به‌ بیده‌نگ ژیا‌نی یه‌کتر ده‌خویننه‌وه. هه‌ندیکیان پێناچیت بۆ

دۆسییەکی تایبەتی بگەپن، بەلکو لە خۆیتەری ڤاگوزەر دەچن، هەندیکیان مردن ناو و سەربردنی خۆیان یادبردوونەتەو و بە ئاشکرا نازانن بۆ چی دەگەپن، هەندیکیان خۆیتەوارییان بیرچۆتەو و ئەلف و بیی ژیان لەگەڵ ئەلف و بییەکی دیکەدا تیکەلاودەکن کە ئەلف و بیی مەرگە. دالیا تیناگات ئاخۆ ئەو خۆی یەکیکە لەو مردووانە و بە ڤینگایەکی پینچاوپینچدا گەپاوتەو و بۆ ئەو ژێرزەمینە یاخود زیندوو و دەژی و بە راست هەوای سەر زەمین هەلدەمژیت. لەو ژێر زەمینەدا بەردەوام دەپرسیت فاسیلە ی نێوان ژیان و مردن چییە؟ مەژۆف چۆن دەتوانیت دلنایبیت کە زیندوو؟ شەوان کە ئەو ئەفسەرە بۆ سەعاتیک پۆستەکی خۆی جێدەهێڵیت بۆ ئەوێ لە ناو دۆسییەکاندا ڤووتییکاتەو و لەگەڵیدا بخویت، لەساردی بەولاو هەست بە هیچ ناکات، بەلام لە میژو ئەو هەست بە هیچ ناکات، لە میژو لە تارماییەک دەچیت کە ڤیاوان بە ناو سینەرەکیدە تێدەپەن و دینەدەرئ، وەک تێپەڕینی هەوریکی سارد بە ناو هەوریکی دیکەدا.

ئەو هەفتەیە دالیا ڤەییوەندییەکی سەیر لەگەڵ ئەو مردووانە دروستدەکات، لەگەڵیاندا کۆدەبیتەو، ئەوان دەست بە قژیدا دەهێنن، ماچیدەکن، لە نزیکییەو دەوستن، ڤایلەکانی خۆیان نیشانەدەن، دالیا بە دەستووری هەمیشەیی خۆی حیکایەتە دوورو درێژەکانی خۆیان بۆ دەگێڕیتەو، کە دەست بە قسەدەکات ناتوانیت بۆستیت، چیرۆکی ڤەرییە چکۆلەکانی خۆی دەگێڕیتەو، ئەو ڤەرییە بچوکانە ی بەئەندازە ی چوکلێتیک دەبن. لە شارێکی دووردا دەپاریزن، لەوین تا پۆرتیک ڤۆخی بەرەو جینگایەکی جوان ببەن، لەوین بۆئەوێ شەیتانەکان نەکەونە سەر خەیاڵی ئازاردان و ڤفاندنی بۆ دۆزەخ، ئەو جەهەنمی نییە، دالیا لە ناو سەردابەکیدە تەماشای ڤۆخە غەمگینەکانی هاوڤیتی دەکات و هاواردەکات: من دۆزەخی نیم، من جەهەنم نییە... ڤەرییەکان لەوین بۆئەوێ بمبەن بۆ بەهەشت... من دەبیت لەوێ بم... تەمردن دەبیت لەوێ بم. دالیا دەگەڕیت و هەندێجار

وا ههستدە کات هه موو ئەوانی دیش له گه لیدا ده گه پین، گۆنی له چه یه کی نه ئینییه له مسهره و سه ری سه ردا به که دا ده نگه داته وه «باسمی جه زائیری... باسمى جه زائیری... باسمى جه زائیری». وهک ئە وهی تارماییه کان پیکرا ناوی ئەو کورپه بلێته وه له گه لیدا به گه پین. دالیا به جۆریکی سه یر له ناو زه ریای ئەو دۆسیایانه دا نو قمه ده ییت، هه ندیجار به شیوه یه ک نو قمی خو یندنه وهی فایله کان ده بیته هه موو شتیکی بیر ده چیته وه، شه وان ناخه ویت، بۆئه وهی به سه ر وه نه وزو ماندوو بوونه کانیدا سه رکه ویت، زوو زوو راده کات و له سه ر ده ستشۆریکی بچوک و چلکن ده موچاوی ده شوات. له گه رانی دا فایلی هه ندیک که س ده دۆزیته وه که له کات و شوینی جیاوازی ژیا نیدا ناسیونی، فایلی کچیکی هاو پیی ده دۆزیته وه که له کۆلیژی ئاداب فه ره نسی ده یخو یند، به رنامه ی پۆژانی ئە شه که نه جو شه وانی نه خه وتنی ده خو ینتیته وه، ناوی ئەو جه لادانه ده خو ینتیته وه که ئیشیان ته نیا ئە تکه ردن و لاقه کردنی ئەو بووه، فایلی پۆلیسیکی پیر ده دۆزیته وه که جاران له فولکه یه کی چکولانه دا له نزیک هێڵی ئاسمانی فلیپینی راده وه ستا، فایلی شه ربه ت فرۆشیک ده دۆزیته وه ئیواران له گه ل کیزه کانی هاو پیدا له نزیک کۆلیژ شه ربه تیان لاده خو ارد وه، فایلی شۆفیریک ده دۆزیته وه شه ویکی دره نگ له پرته قالی سبیه وه بر دبووی بۆ گه راجی شاریکی دوور. دۆسییه ی ئە فه سه ریک که هه موو هه فته یه ک دوو شه و ژنه که ی ده نار ده وه بۆ مالی باوکی، تا خو ی له گه ل سۆزانییه کانداه مست بیت و باده بکات، دوا جار له ناو دۆلابیکی کوندا دۆسییه ی «فه خره دین سیراجه دین عبدالله» ده دۆزیته وه، برا گه وره که ی خو ی که به باریک قاچاغه وه له سه ر سنووره شاخاوی و دوور هکانی باکوور، کوپته ره کان هه لیده گر نه وه به تۆمه تی گوازته وهی که لوپه لی لۆجستی بۆ دوژمن له شاریکی باشووردا له سێداره ی ده دن.

ئە وه یه که مجاره دالیا ده زانیته که فه خره دینی برای مردووه. به

جۆریک دەگری ئەفسەرە خەفەرەکی هاوڕێی گوێی لە دەنگی گریانەکی دەبێت کە دەرگا بە دەرگا و دالان لە دواى دالان دیت و بە حەوشیکی گەورەدا تێدەپەریت و دەگاتە گوێی ئەو لە کاتێکدا خەریکی نانخواردن و تەماشاکردنی بەرنامەیەکی تەلەفزیۆنی تاییەتە لەسەر چەشنەکانی ماسی لە باشووری پاسفیک. ئەفسەرەکە پێتوایە دالیا فایلەکی باسەمی جەزائیری دۆزیوەتەوە، بە خێرایى بە دالان و حەوش و پلیکانەکاندا پادەکات، بەلام تووشی سەرسوڕمانیکی گەورە دەبێت کە تێدەگات دالیا فایلێی بڕایەکی کۆژراوی خۆی لە سەردابەکەدا دۆزیوەتەوە، ئەو شەو ئەفسەرەکە هەرچیەک دەکات ناتوانیت دلی ئەو کێژە بداتەو کە خەیاڵ و قسەو عاتیفەى لە خەیاڵ و قسەو عاتیفەى ئەو سۆزانیاوە ناچیت کە ئەو پیاوێ تائەو کاتە بینوونی. تەنیا دەمەو بەیان دالیا کەمیک ئارامدەبێتەو بە پانتۆل و تی شێرتەکی خۆیەو لەسەر بەتانییەکی نوێ دەخەوێت کە ئەفسەرەکە بە تاییەت لە نۆردووی تاییەتی ئەفسەرەکان دەریدەهێنێت و بۆی پادەخات.

بۆ پۆژی دواى کە دالیا بە ئاگا دیتەو، ئارامتر و واقیعیتر، تێدەگات جاریکی دیکە ناتوانیت بگەریتەو بۆ ئەم ژێر زەمینە، لە بەرئەو دەبێت بەسەر گریان و فرمێسک و ترسەکانیدا سەرکەوێت. ئەمە دواھەمین شانسەو دەبێت بەجۆریک بەکاربیهێنێت بگاتە حەقیقەت. لە ئێوارەى شەشەمین پۆژدا تارمایی کچیکی چکولانە کە هەمیشە بە ماکسییەکی ئەرخەوانی تۆخەو، بە جووتی پرچی پازاوووە بە گۆلی یاسەمین ناو فایلەکان دەگەریت، فایلێکی گەورە دیتیت و دەیخاتە بەرپێی دالیاو دەپوات، دالیا بە بێدەنگ هەڵدەگریت و لاپەرەى یەكەمى هەڵدەداتەو، بە خەتێکی جوان نوسراوە «المتهم باسم وليد صبحي الجزائري». لاپەرەکانی فایلەکە هەڵدەداتەو و لە دواھەمین لاپەرەدا بڕیاری مردنەکی دەخوێنێتەو «حکم علیه بالموت و على الجهات المسؤولة تنفيذ الحكم». بە هێمنی فایلەکە

هه‌لده‌گریت و ده‌یخاته شوینیکی تایبه‌تی. ده‌موچاروی ده‌شوات، به‌هه‌موو توانای خۆی فرمیسک و ژانه‌کانی ده‌باته‌وه‌ ناوه‌وه، له‌جانتا ده‌ستییه‌که‌ی مکیاجه‌کانی ده‌ردینیت و مه‌کیاجیکی ته‌واوده‌کات، ده‌چیته‌وه‌ سه‌ری، به‌دالان و پیاوکه‌ درێژه‌کاندا تیده‌په‌ریت، گره‌ی ئیواران له‌هه‌وشه‌که‌دا لێنده‌دات، ده‌چیته‌ ژووری ئه‌فسه‌ره‌که، فایله‌که‌ له‌سه‌ر میژه‌که‌ی داده‌نیت و په‌رده‌کان داده‌داته‌وه‌ و له‌به‌ر پوناکی گلۆپیکی زه‌رددا خۆی پووتده‌کاته‌وه‌و بۆ دوا‌هه‌مین جار له‌گه‌ل دوا‌هه‌مین پیاو‌دا ده‌خه‌ویت.

* * *

له‌ دوا‌ی مانگی پێنجه‌وه‌ سه‌فه‌ر به‌ پێگا‌کانی باشووردا کوشنده‌یه، جگه‌ له‌ تیشکی خۆر که‌ پێیواره‌کان تووشی و‌پینه‌و پێشکه‌و‌پێشکه‌ ده‌کات، تو‌زینکی وشکی خنکینه‌ر به‌دریژیی هه‌موو شه‌قامه‌کان دیته‌ ناو ماشینه‌کان و توانای بینین و بیرکردنه‌وه‌ له‌ مرۆف ده‌ستینیته‌وه‌. له‌و جۆره‌ وه‌رزانه‌دا سه‌فه‌رکردن له‌ ئوتومبیلیکی بچوکی موسافیراندا خواستیکی ترسناکی خۆکوشتن و بێزاری له‌ مرۆفدا دروستده‌کات. هه‌چ شتیک وه‌ک گه‌رما‌ و له‌ مرۆف ناکات بیر له‌ خۆکوشتن بکاته‌وه‌، به‌تایبه‌ت گه‌ر مه‌حکوم بیت به‌ پێگایه‌کی چۆل و بێ ئاوه‌دانیدا گوزه‌ربکات که‌ له‌ نیویدا تا ناکوتا‌ لم و خۆر به‌ شیوه‌یه‌کی بازه‌یی و ئا‌وینه‌یی له‌ ناو یه‌ک‌دا دووباره‌ده‌بنه‌وه‌. ئه‌و پۆژه‌ی دالیا سیراجه‌دین له‌ پایته‌خت گه‌راپه‌وه‌و دۆسیه‌که‌ی باس‌می جه‌زائیری له‌ بنده‌ستدا بوو. به‌دریژیی پێگا‌ دالیا بیر له‌ خۆکوشتن ده‌کرده‌وه‌، له‌وه‌وبه‌ر چه‌نده‌ها جار بیر له‌ خۆکوشتن کردبووه‌وه‌. هه‌ندێجار که‌ له‌گه‌ل ئه‌فسه‌ریکی جانه‌وه‌رئاسادا ده‌خه‌وت، که‌ بیر له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ ئه‌و چ ئیشیکی بێماناده‌کات و له‌گه‌ل چ توخمه‌ ئاده‌میه‌که‌دا تینکه‌لاوده‌بیت، هه‌زی به‌ مردنیک ک‌وتوپرده‌کرد... مردنیک وه‌ک بروسکه‌ بیت و ته‌وا‌وی ئه‌

ئازارانەى لە بىر بەرپتەو. كە لەبەر ئاوينەدا تەماشای شوین قەپالەكانیانى دەکرد لەسەر مەمكى، كە ناچار دەبوو سوراوێكى زۆربكات بۆئەوێ شوین ددانەكانیان لەسەر پوومەتى بشاریتەو، بەردەوام بىرى لە خۆكۆشتن دەكردهو، بىرىدەكردهو بگەرپتەو بۆ باكوورو خۆى بخاتەو ناو هەمان ئو بىرەى چەند سال لەو دەو بەر براكانى فریاندانابوو ناوى، بىرىدەكردهو لە نزیك فورات دابەزیت و خۆى بخاتە شەپۆلە لاواز و كزەكانییهو، بەلكو لەسەرەخۆ لاشەكەى بەرەو باشوور ببەن. دانیابوو فورات هیتد لاوازو بیتینە چەندەها سالى دەوێت تا جەستەى دەگاتە ناو كەنداوو لەوێو دەچیت بۆ دەریا. ئو خەيالەى كە پۆحیشى تەكان لە دواى تەكان لەگەل جەستەیدا دەپوات و لە ئاوە گەورەكان دەدات و لە تۆپو بازنەى ترسناكى مینەكانى دەریا ئازاد دەبێت و دەگاتە ئوقیانوسە دوورەكان، لەگەل پۆحى راو كەرە خنكاوەكانى ماسیدا دەبێتە دۆست، بىرىكى هیتد پۆمانسى و خەيالاولى بوو، دالیای بە جۆرىكى سەیر فریودەدا. ئو پۆژە كە دالیا سیراجەدین دەگەرپتەو بۆ پرتەقالى سبى نازانیت بۆچى دەگەرپتەو، بپارى داو تا مردن لەگەل هیچ پیاوێكدا نەخەوێت، بپارى داو واز لە خویندن بەنیت و نەگەرپتەو بۆ دوا تاقىكردنەوەكان لە بەشى ئینگلیزى. كۆمەلێك سیناریوى لە خەيالدايه، لەلایەك چیرۆكى ئو كەسانەى بیستوو كە بە نەیتى لە بەندەرى باشوور سوار كەشتییهكان دەبن و دەچن بۆ كیشورەىكى دى و لەسەر زەمینىكى دوور دەگیرسێنەو و داواى پەتاهەندەى دەكەن، لەلایەكى تریشەو نایەوێت ئو شارى تەپتۆزە بەجییهیلێت، نایەوێت جەلادەتى كۆتر جییهیلێت كە وەك مندالێكى ئیسك سووك تەماشایدەكات، دەزانیت كە خۆشیدەوێت، بەلام دەشزانیت كە عەشقى ئو، عەشقیكى هەرزەكارانەیه، لەو عەشقه دێرینانە دەچیت كە خۆى لە رێگای قوتابخانە لە شارە ساردو غەمگینەكەى خۆیدا لە باكوور تیاژیاوو، جۆرە خۆشەوێستیهكە كە بۆ ماوێهەكى كەم گەردەگریت و قوول ناوێهەى مۆف دەسووتینیت و دەپوات،

دواتر مرقوف دهموچاوی مه عشوقه که ی بیرده چیته وه، به لام هرگیز ژانه کانی
 بیرنا چیته وه. خۆشه ویستی له و ته مه نه دا هیچ نییه جگه له کلپه یه کی کوتوپر
 که له ناکاو هه لده کات و له ناکاویش خامۆشده بیت، به لام له گه ل ئه وه شدا
 هه ستیده کرد هیلکی سهریو نهینی به و کورپه وه دهیبه ستیته وه که ده بیت
 زۆر چاوه روانبکات تا ته واو دهیدۆزیته وه، ده بیت لینگه پێ هیدی هیدی
 نهینییه کانی ده رکه ویت. ده یزانی ئه و شه وه سهیرانه ی پیکه وه له قه راغی
 بیابان ته ماشای که رنه فاله کانی مردنیان ده کرد، شه وی ئاسایی نه بوون،
 ده شیرانی سروشتی شیتانه ی ئه و کورپه هیچ نییه جگه له په رده یه ک بۆ
 شارده وه ی کومه لیک شتی دیکه، په قتاره مندا لانه و نه فامه کانی ئاوینه ن بۆ
 قه ده ریکی تایبه تی. ئه و له میژبوو هه ستیده کرد که له خویندا مه له ده کات،
 ده یویست تا له و خوینه ده په رنه وه دهستی جه لاده ت به رنه دات، گوزاره ی
 مه له کردن له خویندا، گوزاره ی ئه فسه ریک بوو له و چه ند ساله دا هه رجاریک
 به مۆله ت له به ره کانی جهنگ بگه راپه ته وه ده هات بۆ لای دالیاو دهستی
 ده گرت و به ترسیکی گه وره وه ده یگوت: دالیا، ئیمه له خویندا مه له ده کهین،
 له خویندا مه له ده کهین. هه ندیجار له کاتی سینکسکردنیشدا به هه ناسه ی
 قوول و چاوی داخراوه وه ئه و گوزاره سهیره ی ده گوته وه، دوا ی ئه وه ی
 که ته واو ده بوو به خا ولییه کی سپی هه موو گیانی خۆی ده سپی و وه ک
 شیتیک خۆی له چلکیکی وه همی پاکبکاته وه یه ک له سه ر یه ک ده یگوت:
 ئیمه له خویندا مه له ده کهین، ئیمه له خویندا مه له ده کهین، ئیمه له خویندا
 مه له ده کهین. دالیا له میژبوو دلنیا بوو که هه موو ئه و ئاده میزادانه ی ئه و
 سه روکاری له گه لیاندا هه یه له خویندا مه له ده کهین، ده شیرانی جه لاده ت
 دهستی به دهستی ئه وه وه یه ده بیت تا تینی تیدا بیت بیگریت، ده ترسا ئه و
 دهستی لیته ربدا ت نوقمبیت. ئه و کورپه له و زیاتر که سی تری نه بوو، راسته
 ئه و خۆی وا نیشانده دا که ژیا نیکی سه ره بخۆ ده ژێ، ئه میش نهیده ویست
 وایزانی به بی ئه م ناتوانیت بژی، له گه ل ئه وه شدا نهیده زانی به بی

چاوه‌دیری بەرده‌وامی ئه‌و، چۆن ده‌توانیت بەرده‌وامبیت؟. ناسیاوه‌کانی له
 باکوور چیرۆکی کاوالبوون و خاپوورکردنکی ترسناکیان ده‌گێڕایه‌وه، چۆن
 ده‌کرا مندالکی و باگێڕیته‌وه بۆناو ئه‌و کاوکاریه، مندالیک که‌سیکی نییه،
 پشت و په‌نایه‌کی نییه. ده‌کریت ونبیت و جاریکی دی بیگره‌وه‌و بیکۆزن.
 له‌ باشترین حاله‌دا له‌ بیاباندا ویلده‌بیته‌وه، له‌ ناو وینه‌ ئاوینه‌یه‌کانی ئه‌و
 شاره‌دا ونده‌بیت، ئه‌و شاره‌ی که‌ وه‌ک دووباره‌بوونه‌وه‌ی ده‌نکه‌کانی لم
 خۆی دووباره‌ده‌کاته‌وه، ئه‌و شاره‌ی سه‌رابی خۆی له‌ سه‌رابی چاره‌نوسه
 تاریکه‌کانی ناویه‌وه وه‌رگرتووه. هه‌رمیک هه‌موو مرقینکی به‌شیکی
 له‌سه‌رابدايه، درێژکراوه‌یه‌کی له‌ جیگایه‌کی دیکه‌دايه. دالیا له‌و باوه‌ره‌دا
 بوو، هه‌ندیک که‌س هه‌ن ته‌نیا به‌شیکی ژیا‌نیان له‌ وه‌مه‌وه‌ ده‌ئالیت،
 هه‌ندیکی تریش هه‌ن له‌سه‌ره‌تاوه تا کۆتایی مندالی وه‌همن. جه‌لاده‌ت
 هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه وه‌ک که‌سیکی خه‌یالی ناو چیرۆکینک که‌وتبووه ناو ئه‌و
 شاره‌وه. ئه‌و ئیستا له‌ گه‌رمای هاوین و له‌ دۆزه‌خی ناو ئه‌و ماشینه‌دا
 هه‌ستیده‌کرد ته‌نیا بۆ لای جه‌لاده‌ت ده‌گه‌ڕیته‌وه... دلنیا‌بوو گه‌ر بژی ده‌بیت
 بۆ ئه‌و می‌زدمنداله‌ بژی که‌ خودا ده‌زانیت تا چه‌ندی دیکه‌ش هه‌لی بۆ
 نا‌ه‌خسیت ببیته‌وه به‌ مۆسیقاره‌که‌ی جاران. هه‌ستیده‌کرد له‌ نێو دلیدا،
 له‌ جه‌سته‌یدا نه‌یانییه‌ک هه‌یه ده‌بیت پێش مردن بیدات به‌و، له‌و ساته‌وه‌ی
 له‌و سه‌ردابه‌وه هاتبووه ده‌ری، ده‌نگی ئه‌و مردووانه هه‌مووی به‌دوايه‌وه‌ن.
 هه‌ستیده‌کرد ئه‌و پۆخانه‌ی له‌ سه‌ردابه‌که‌دا ناسینی بوون به‌ هاو‌پیی،
 له‌و ماشینه‌دا له‌گه‌لیدا سواری‌بوون، له‌ ده‌ره‌وه‌ی ماشینه‌که‌و له‌ به‌ر سووره
 هه‌تاوی بیاباندا ده‌یان‌بینیت و ده‌ستی بۆ به‌رزده‌که‌نه‌وه، فایله‌کانی خۆیانی
 نیشانداده‌ن. ده‌یو‌ست نه‌یان‌بینیت به‌لام ده‌یبینین، ده‌یزانی هه‌مووی خه‌یاله،
 به‌لام چ‌ما هه‌یج ئاده‌میزادیک هه‌یه بتوانیت له‌ خه‌یال ئازاد بیت، ده‌یزانی
 ئه‌و گه‌رمایه‌ی ناو ماشینه‌که‌ تووشی و‌پینه‌و هه‌لوه‌سه‌ی ده‌کات، به‌لام
 هه‌شتا ئه‌و و‌پینه‌ی پیا‌شتربوو له‌وه‌ی ته‌نیا سه‌یری دووباره‌بوونه‌وه‌ی

لمهکان بکات... ئەو چەند ساله ترسیکی قوولی له دووبارهبوونهوه تیا دروستکردبوو، دووبارهبوونهوهی گۆرانییهکان له پرتهقالی سپی، دووبارهبوونهوهی موشتەرییهکان، دووبارهبوونهوهی بۆنی کوشندهی باروت و خۆین و زهڵکاو لهسەر جهستهیان، دووبارهبوونهوهی ناکوژای لم، دووبارهبوونهوهی بهردهوام و بێچوچانی پهشهباکان به ههمان ئیقاعی ترسناکی خۆیانەوه، به ههمان ئاوازی غهمگینهوه. دووبارهبوونهوهی شارەکان، وهک یهکی کوچهکان، وهک یهکی جهلادهکان، وهک یهکی قوربانییهکان... خودای گهوره، خاومنی زهوی و مهلهکووت ههموو شتهکان به جۆریکی بێمانا دووبارهدهبوونهوه. ئەگەر مردن دووبارهبوونهوهیهت ئەوا دهیهت ئەو مردیهت، له دواچاردا که به کوچهکانی پایتهختدا دهگهرا ههستینهدهکرد که جیاوازییهکی لهگهڵ شاری تهپوتۆزی سۆزانییه زهردهکاندا ههیهت. کوچهکان به جۆریکی ترسناک لهیهکدهچوون، ههستیدهکرد ههموو فرۆشیارهکان لهبهریهک دروستکراونهتوه، ههموو ئەو قوتابیانی بهیانیان دهچوون بۆ قوتابخانه و دهاتهتوه یهک کارخانه بهرهمیهتاون، دهیبینی کوچهکان و فولکهکان و بورجهکان ههموو له بهریهک دروستکراونهتوه، ئەو پیاوانه که دهیانینی و له بهردهمیدا خۆیان پروتدهکهنهوه، ههموویان له یهک قالب هاتونهته دهرهوه.

دالیا لهو پۆژهوهی هاتبووه سهر سنووری ئەو سهحرایه، دهیزانی بیابان هیچ نییه جگه له ئارهزوویهکی ترسناک بۆ دووبارهبوونهوه. له بیاباندا تیشک خۆی دووبارهدهکاتهوه، لم خۆی دووبارهدهکاتهوه، سهراپ خۆی دووبارهدهکاتهوه، شارەکان خۆیان دووبارهدهکهنهوه. له شاری زهردی سۆزانییهکاندا چەندین جار به ههموو مالهکان و کوچهکاندا گهراپوو، دهیبینی دهموچاوی سۆزانییهکان خۆیان دووبارهدهکهنهوه، پیخهفهکانی خهویان، دۆشهکی غهمگین و راخراویان لهسهر زهوییهکی پووت و پهق، مهڕکانه‌ی چلکنی ئاو و مه‌سینه‌ی تۆزایی و سه‌به‌ته‌ی هه‌لاه‌له‌ی

میوه هاته سیسه کانیان خویان دووباره ده که نه وه، ئه و میشه که و رانه ی که له ده وری فه قیری ده ئالین، هه مان ئه و میشه که و ره و دپدانه ن که وه ک ئه وه ی له ئاوینه دا زاوژیکه ن به رده وام زۆرده بن، میس که هه ندیجار وه ک لمیان لیدی، با له زونگا وه کانه وه ده یانه ئیت و به کوچ و شه قامه کانی ئه و شاره دا ده یانبات بۆ ئه و سه ری زه مین، هیتده زۆرده بن ده بیت به ده ست له هه وادا لایان ده یت ئه و سا برۆیت، هه موو شتیک خوی به وینه ی دیری نی خوی دروست ده کاته وه، مۆسیقا ره کان... کچانی سه ماچی که به رده وام په پۆی عاده کانیان به ته ناهه کانه وه باده ییات. دووباره بوونه وه ی ئه و پیاوانه ی ئیشیان کۆکردنه وه ی ئه و په پۆیانه یه، له شاره دووره کانه وه به تاییه ت دین و له باکاندا ده وه ستن و ئه و په پۆیانه له هه وادا ده گرنه وه و وه ک یادگار هه لیان ده گرن، دووباره بوونه وه ی بۆنی بۆیه ی نینۆکی شکاو له سه ر تاقه کان، ئه سیقونی پژاو به سه ر جلی ژیره وه دا، بیخه وی دووباره ی ناو بیده نگه ی شه و، قریشه کی دووباره هه میشه یی ناو زولمه ت که هه رجاره ی له مۆته که ی سه ر سینه ی ئافره تیکه وه دیت، بۆنی فاسۆلیای و نۆکی تیکه لاو له سه ر مه نجه لیکه ی ره ش، دووباره بوونه وه ی بۆنی خواردنی سووتاو له سالۆنه که ی پرته قالی سپیدا، هاواری دووباره ی ئه و کچانه که به رده وام نوکی ته وه و چقلی شانه و ده رزی شکاو ده چیت به قاچیاندا، دووباره بوونه وه ی له یادکردنی حه بی مه نع که کچه کانی ده خسته مه راقی ره شه وه... له هه مووشی به دتر، دووباره بوونه وه ی لم له پتلاوه که تدا... دووباره بوونه وه ی با له ژیرکراسه که تدا، دووباره بوونه وه ی جیره ی ره باب به له خه ویتدا، دووباره بوونه وه ی ده نگه ته پله به ده وییه کان له سه رتدا.

له ناو ئه و هه موو دووباره بوونه وه یه دا ته نیا جه لاده ت، وه ک ئه وه ی مندالی سه ر ئه ستیره یه کی تر بیت، به نیگا کانی، به فلووته که ی، به درۆ سه یره کانی، به گۆرانییه عه ره بییه کانی سه ر زاری که له گۆرانی که س ناچیت. تا ئیتستا که س وه ک ئه و سه یری نه کردوه، سه یریده کات و فلووته که ی لیده که ویت،

ئاوړ له و ده داته وه و خوی ده دات به کورسپییه کدا، قسه له گه له یه کینکا ده کات و خه یالی لای نه مه، ئیدی پرسته کان تیکه لاوده کات، کوردییه ک قسه ده کات له کوردی هیچ پوخله به ریکی تر ناچیت، عه ره بییه ک تیکه لاوه له سیحری زمان و هه له ی زمان و گالته کردن به زمان. ته نیا جه لاده ت دوو باره بوونه وه ی هیچ بوونه وهریک نییه، هه ولده دات له شته کان بچیت و ناتوانیت، له نیتوان خوی و خیانه تکردندا له خوی مروفتیکی تر دروستبووه که پره له سه رسامی و پرسیار. ئه و ته نیا که سیکه خه لکی ئه و ده قهره نییه، هاتووه و ده روات... حه رف به حه رف باوه ری به و چیرۆکه بوو که سامیری بابلی ده یگتپراه وه، چیرۆکی ئه و مۆسیقاران ه ی که له شاریکی دووره وه دین و مۆسیقاریکی نه ناسی ده خه نه ئه ستو، پاسپارده یه کی دووری ده خه نه گه ردن، ده یکه نه به پر سیار له ژیا نی کوریک که شه ویک چاره نو سی ده که ویته ده ستی ئه وه وه. خو شی له سه ره تای گه نجییه وه هه ستیکی واژیا بوو، ده یزانی ئه و هه رگیز مندالی ناییت، ناییت به دایک... خودایه پوژیکیش چییه له ژیا نیدا خوی وها نه بی نیوه به که لکی ئه وه بیت بییت به دایک... له گه ل با سمیشدا جاری کیش با سی مندالیان نه کرد بوو، هه مووی قسه ی هیچ بوو که خه و به منداله وه ببینن، هه ردو وکیان کالدو لیان ده خوینده وه، تینسی ولیام زیان ده خوینده وه، جۆن ئۆزبۆر نیان ده خوینده وه و گالته یان به خیزان ده هات. با سم ده یگووت ئه ده ب له سو فو کلیسه وه، له ئو دیبی پادشا وه هیچ نییه جگه له هیجا یه کی به رده وامی خیزان. به لام له قوولایی دایدا، له ناو شوینتیکی تاریکی ده رو نیدا باوه ریکی سه یری هه بوو که پوژیک ده توانیت وه ک دایک باوه ش به مندالی کدا بکات، ئه و هه سته دایکا نه سه یره شی به رابه ر ئه و کچه مندالانه هه بوو که ده هاتن بو ئه و شا ره و له مندالییه کی زو وه وه له ته پوتۆزه زه رده کانیدا ونده بوون، چه نده ها جار ویستبووی یه کیک له و کچانه پژار بکات، به لام هه موو هه وله کانی به خه سار ده رۆیشت، زور جار که کاره ساته کان که له که ده بن که ژیا ن وه ک کینگه یه کی مینی لیدی ت، گرنه

نییه به کویدا ده‌پۆیت، قاچ له کویدا داده‌نییت، هه‌رچۆنیک بجولییته‌وه هه‌ر ده‌بیت پی بخه‌یته سه‌ر مینیک، هه‌ر ده‌بیت بکه‌ویته ناو تونیلکی کوشنده‌وه که له تاریکیه‌کی بیسنووردا دوا‌ییدیت. هه‌ر ده‌بیت کاره‌ساتیک به‌رۆختدا به‌ته‌قیته‌وه. به‌لام دالیا له‌جه‌لاده‌تا ئه‌و کورپی ده‌بینیه‌وه که خودا بۆی نارده‌وه... ره‌فتاره‌ پیاوانه‌کانی جه‌لاده‌ت زیاتر مندالی و ناکاملی ئه‌وی به‌رجه‌سته‌ده‌کرد، که‌سیک بوو له‌یه‌که‌م ده‌قیقه‌وه ده‌توانی باوه‌ری پێکه‌یت. ئه‌و باوه‌ری پێک‌دبوو، له‌یه‌که‌م ده‌قیقه‌وه م‌رۆف چۆن باوه‌ر به‌ پیغه‌مبه‌ریک ده‌کات، ئاوه‌ها باوه‌ری پێک‌دبوو، سامیری بابلیش باوه‌ری پێک‌دبوو، موسای باب‌ک نه‌ینی ترسناکی بۆ درکان‌دبوو... به‌ته‌نیشت هه‌ر که‌سیکدا ده‌رۆیشت دل‌نیا‌یی په‌خشده‌کرده‌وه، له‌ پرته‌قالی سپیدا قسه‌کانی ژیا‌نیان خۆشتر ده‌کرد. هه‌تا ئه‌و م‌وسیقارانه‌ی که‌ هیچ که‌س له‌ ژیا‌نیاندا پی نه‌گوتبوون ئیوه‌ عازیفکی باشن، جه‌لاده‌ت ستایشی گه‌وره‌ی ده‌کردن. ئه‌و کچانه‌ی که‌س پی نه‌گوتبوون ئیوه‌ جوانن جه‌لاده‌ت به‌وه‌سغه‌ سه‌یره‌کانی ده‌یکردن به‌ جوانترین په‌ری. جه‌لاده‌ت له‌ سه‌ره‌تاوه‌ له‌یه‌که‌م ر‌ۆژه‌وه‌ که‌ هات‌بووه‌ ناو ئه‌و شاره‌ له‌گه‌ل م‌رۆقه‌کاندا قسه‌ی نه‌ده‌کرد، به‌لکو له‌گه‌ل خه‌ونه‌کانیاندا قسه‌یده‌کرد، له‌گه‌ل به‌رزترین ته‌ماحییاندا له‌ زنده‌گیدا، له‌ کچه‌ ناشیرینه‌کاندا شتیکی جوانی ده‌دۆزیه‌وه‌ که‌ له‌ویوه‌ بجیته‌ ژووری و ستایشیان‌بکات، به‌یه‌کیک له‌ کچه‌کانی ده‌گوت «فیجه‌نتی مالا»، کچیکی ناشیرین بوو، به‌لام جه‌لاده‌ت له‌ به‌رده‌میدا ده‌چووه‌ سه‌ر چۆک و هه‌زار سویندی ده‌خوارد که‌ ئه‌و له‌ فیجه‌نتی مالا جوانتره‌، به‌یه‌کیکی دیکه‌یانی ده‌گوت؛ خانمی «نوش ئافرین»، سویندیشی به‌ په‌ریزاده‌و فریشته‌کان ده‌خوارد که‌ ئه‌و ده‌نگ و ره‌نگی نوش ئافرینیان تیپه‌پاندووه‌، به‌یه‌کیکی دیکه‌ی ده‌گوت خانمی «سو‌فی مارسۆ»... دالیا دل‌نیا‌بوو جه‌لاده‌ت له‌گه‌ل خه‌ونی ئه‌و کچانه‌دا قسه‌ده‌کات، له‌گه‌ل هیوا‌یه‌کی دوورو ناراستیاندا که‌ ئه‌و ده‌هات و له‌ چرکه‌یه‌کدا به‌ ستایشیک که‌ باوه‌ریان پی ده‌کرد، بۆی

ده‌کردن به حه‌قیقه‌ت... وه‌ک ئه‌وه‌بوو پۆحیک بیت له دووره‌وه هاتینت و له پرته‌قالی سبیدا ئه‌و خه‌ون و هاوارو هیوايانه سه‌وزبکاته‌وه، که له ناو مرۆقه‌کاندا مردبوون. سه‌ره‌تا دالیا له هه‌موو شتیکی توپه‌ده‌بوو، که له‌گه‌ل به‌درییه‌ په‌حماندا ده‌بیینی ئه‌و کچه‌ دوپشکه‌ی له‌ده‌ستی ده‌هات زه‌هر بکاته خواردنه‌که‌ی دالیاوه، ته‌واو ده‌هری ده‌بوو. هه‌موو شتیکی قه‌بول بوو ئه‌وه نه‌بیت جه‌لاده‌ت، کوپه‌ پوره‌ شیرینه‌که‌ی خۆی، چوکلێته‌که‌ی پرته‌قالی سبێ «وه‌ک کچان ناویان نابوو» له‌گه‌ل به‌درییه‌ په‌حماندا ببینیت، که به‌ دووری نازانیت له‌یه‌که‌م فورسه‌تدا بیخاته داویکی خه‌ترناکه‌وه ته‌نیا بۆئه‌وه‌ی دلی دالیا بشکیتیت. به‌لام جه‌لاده‌ت به‌وه‌سفه‌کانی به‌ ستایشه‌کانی ده‌یتوانی هه‌تا ژه‌هری ئه‌ژدیهایه‌کی وه‌ک به‌درییه‌ په‌حمانیش پوونبکاته‌وه و مه‌ترسی نه‌هیلت.

له‌و پۆژه‌وه‌ دالیا ده‌یویست به‌ جوړیکی تر بژی، ده‌یویست له‌و شارهدا بژی و چیتەر سۆزانی نه‌بیت، ئیستا قیزێ له‌ هه‌موو پیاوه‌کانی دنیا ده‌هاته‌وه، قیزێ له‌و ئاژه‌له‌ برسی و خه‌وتووه‌ی ژیر ناوکیان ده‌هاته‌وه که هه‌میشه‌ بۆنکی پیستر له‌ زیرابی لیدیت، قیزێ له‌ بۆنی بنباخه‌لیان ده‌هاته‌وه که به‌ خوینی جه‌نگ و عاره‌قی سه‌نگه‌ره‌کانی شه‌په‌وه‌ ده‌یانیه‌تا بۆ ناو ژووره‌کانی پرته‌قالی سبێ. سالوه‌ختیک بوو موسای بابه‌ک پییده‌گوت: وه‌ره‌ و کومه‌کی من بکه، له‌گه‌ل مندا ده‌رزی لیڤده، ده‌رمانه‌کانی ده‌رمانخانه‌که‌م بۆ پیکبکه، که من ده‌پۆم ئاگات له‌ هه‌ندیک نه‌خۆشی تاک و ته‌نها بیت که ناچار له‌ سه‌ر قه‌ره‌ویله‌کان ده‌میننه‌وه. به‌لام دالیا هه‌میشه‌ له‌دوای سیپه‌رو تارمایی ئه‌و کوپه‌بوو که له‌ هه‌ر کوێیه‌کی دنیا بووایه ده‌هات و ده‌یدواند، ئیستا به‌ دوولێیه‌وه‌ باوه‌پی به‌ مردنی باسم هینابوو، فایله‌که‌ی و به‌رواری مردنه‌که‌ی هیند نزیکبوون ده‌گه‌پایه‌وه‌ بۆئه‌و کاته‌ی باسم له‌ خه‌ونه‌کانی ئه‌ودا ونوو. باسم تا مردن هیوای به‌و بوو، تا مردن. به‌لام نه‌یتوانی هیچ بکات... نه‌یتوانی. ئیستا ده‌بیت چاوه‌روان بیت تا

پۆژیک لە سەر زەمینکی تر و لە دنیا یەکەکی تر یەک دەبیننەوه. دایا لە گەرمای باشووردا لە خۆی دەپرسی: چۆن مردوو هەکان یە کتری دەدۆزنەوه و چۆن لە یە کدی و نەدەبن؟. گومانیک سالانیک دواتر جەلادەت تالاو هەکی دەژی. سالانیک دواتر دەیهویت دووبارە ئو قەدەرە پەش و بێن و تاریکە بشکینیت کە دوو مەرووف مەحکومەدەکن تا هەتا هەتایە جودا لە یە کتر بژین.

* * *

ئەو پۆژە دایا گەرایەوه بۆ پرتەقالی سپی و فایله کەکی باس می جە زائیری لە بن دەستیدا بوو پۆژیکی غەمگین بوو. جەلادەت لە نیو پۆیەکی زوو هەوه لە بالکونە کەدا سەیری ئو پەپولانەکی دەکرد کە بە شتو یەکی سەیر وەک هەوا دروستیانیکات و بیانبات لە هەوای بالکونە کەدا دروست دەبوون و دەتوانەوه. هەندێ جار لەوه دەچوو ئو پەپولانە لە بیابانەوه بێن و هەندێ جار ییش لەوه دەچوو هەر پاستەوخۆ لە ناو بالکونە کەدا دروست بێن و لەو یاشدا بمرن. لە بالکونە کەوه دەتوانی بە شیک لەو پێگا دوورو درێژە ببینیت کە پێوار هەکان لە شەقامە گشتییە کەوه دەیانگرتە بەر بۆ گەیشتن بە پرتەقالی سپی. جەلادەت یە کە مجار دایای لە سەر ئو پێگایە بینی بە جانتایەکی قورس و فایلیکی ئەستور هەوه لە بن دەستیدا، ئو هەمیشە ئەوکاتانە دەرگە یشتەوه، کە دەرگە رایەوه دەچوو ژوورە کەکی خۆی و تا سبەکی بە یانی دەخەوت. پۆژی دوا یی بە یانیان زوو بە کراسیکی تەنک و قژیکی هەلچوو و نیگایەکی زامدار هەوه دەهاتە سالۆنە کەو پەرداخیک چای گەورەو پاکەتیک ئەسپرینی بە دەست هەوه بوو. جەلادەت ئو بە یانیانە دەهاتە خوار و بە گەرمی پێیدەگوت: کچی پور چۆنیت؟. هەمیشە یەک وەلامیدەدایەوه و دەگوت: باش نەخەوتووم، لە مێژە باش ناخەوم، پێنج

سالیس دهبیت باش ناخه وم.

ئو رۆژه که دالیا گه یشته وه پرتهقالی سپی، پهنگی به جۆریکی سهیر سپی بووبوو، جلهکانیشی پرتهقالی بوو، جهلادته به فانیهیهکی عهلاگهی پهشه وه، به مینش کۆژیکی زۆر گه وره وه، به زنجیریک له ملیدا که له کۆتاییدا تۆتوییهکی زیرینی پیوه بوو، له ده رگای ژووره کهی خۆیدا بانگی لیکردو گووتی: ها کچی پور، تۆ ده ته ویت شیتمانبکهیت یان چی؟ من ئەم ماوهیه داخی دووری تۆم به مینشه کان رشتوه، ها هر کاتیک ئەستیرهکه بکشیت، وادهزانم رۆحی جوانی ئیوهیه به ئاسماندا به رهو لای ئیمهی چکولانه و غه مگین دیته وه، ته نیا به بینینی فریشته کان له خه ودا تاسووقی فیراقی عهزیزانی وهک ئیوه ده شکیت، تۆ که خۆت غه ریهیت، دهبیت باستر له ده ردی غه ریبی وهک من تینگیت، تۆ که خۆت ته بییت ده ویت، بۆ زام ده که یته رۆحی ئیمهی دلشکسته و بیمار.

دالیا کلپهکانی له جانتا سپیه کهی شانی ده رده هیتاو ده یگووت: خودایه، ئەمجۆره به لاغه ته له کوئ فیربوویت، کوړم ئەمه به لاغه تی مه لاکانی سه دسال له مه وپیتشه.

دوچار جهلادته ده یویست دالیا به پوهیهکی خۆش و به هندی وشهی شیرین پیخاته وه ژووره کهی خۆی، به جۆریکی شهرمنتر له سه ر ستایشه عوزریهکانی خۆی به رده وام ده بوو، ده چووه به رده م دالیاو به چۆکدا ده هات و وهک ئەکته ریک له شانۆگه ریهکی کلاسیکیدا رۆل ببینیت ده یگووت: به ئی ئهی خانمی زیزم، وادانی ئەمه به لاغه تی رۆژگاری بابه تاهیری عورپانه، ئەو شاعیره به دب ختهی تا ئیستا خۆشی نازانیت شاعیری چ نه ته وهیه که له م نه ته وه سه ر لیشیواوانی ئەم ده قهری جهنگ و ئاگره، به لام ئەمه ی من ده یلیم به لاغه تی عاشقیکه که خوینی دلی خۆی ده خواته وه، فرمیسکی خۆی ده نوشیت.

دالیا پیتده گووت: جهلادته بیتدهنگ به... تۆ هه میشه کاتیک خۆت

دهکه‌یه لیبۆک که من تاقه‌تی پیکه‌نینم نییه. وه‌ره، دلی من، واز له‌مانه بهینه، ئاه ئه‌گه‌ر ده‌توانیت ئه‌و جانتایه‌م تا ژووره‌وه بۆ هه‌لگری، به‌قوربان، تینم نه‌ماوه، تینم نه‌ماوه هه‌تا ناتوانم جانتاکانی خۆشم هه‌لگرم. گه‌رما ده‌مکوژیت، دواچار ده‌زانم من گه‌رما ده‌مکوژیت... هه‌ر کاتیک به‌ ژۆر ئه‌و خۆره‌دا ده‌پۆم چه‌زده‌که‌م بمرم. تۆ گووتت چی، گووتت که من وه‌ک کشانی ئه‌ستیره‌یه‌ک وه‌هام... تۆ راسته‌که‌یت، ئاه خوا‌ی گه‌وره، من له‌ کشانی ئه‌ستیره‌یه‌ک ده‌چم، به‌لام چه‌لاده‌ت ئه‌ستیره‌یه‌ک له‌مپۆوه کوژاوه‌ته‌وه، دلی من وه‌ره، زۆر شتم هه‌یه بۆتی باسبه‌که‌م، ئازیزم، جانتاکه‌ت بۆ هه‌لناگیریت؟ وازی لیبه‌ینه... زۆر شتم هه‌یه بۆتی بگێرمه‌وه. له‌مپۆوه من ده‌پۆم... ئیشوکاره‌کانی خۆم پیکه‌ده‌خه‌م و ته‌واو، ئاه چه‌زم له‌ چایه، با چاکه‌ته‌که‌م داکه‌نم، باری ته‌عالا ئه‌و سووره هه‌تاوه‌ی هاوین که مرۆف به‌ زیندوویی ده‌برژینیت، له‌م ژووره‌ی من فینکتره. تۆ باسی خۆتم بۆ بکه، باسی خۆتم بۆ بکه... دووباره پیمبلی: تۆ به‌راست بی‌ری ئه‌م که‌چه پوره غه‌مگینه‌ی خۆت ده‌که‌یت، یان وه‌ک هه‌میشه درۆزنیکی فیلزانی که هه‌موو درۆی دنیا ده‌که‌یت تا دلی که‌چیک بشکینیت؟

چه‌لاده‌ت ده‌یگووت: من ده‌توانم درۆ له‌گه‌ل مانگ و ئه‌ستیره‌کاندا بکه‌م، ده‌توانم درۆ له‌گه‌ل زه‌مین و ئاسماندا بکه‌م... به‌لام خانمی سیراجه‌دین، ئه‌ی که‌چیک پیکه‌وه چه‌یرۆکی عه‌شق له‌ نێوانماندا، ناتوانم درۆت له‌گه‌لدا بکه‌م. دالیا دۆسییه گه‌وره‌که‌ی باسمى ده‌خسته سه‌ر کتێبخانه‌که‌ی و ده‌یگووت: چه‌لاده‌ت گوێیگره، بۆ من هه‌موو شتی که‌ ته‌واو، من ئێتر بۆ تۆ ده‌ژیم، یه‌عنی چه‌ند بتوانم ئاگام له‌ تۆ ده‌ییت.

ئه‌و پۆژه دالیا سیراجه‌دین به‌ هێمنی ده‌ستی به‌قه‌سه‌کردن کرد، زۆر به‌ هێمنی، به‌لام زۆری نه‌برد وه‌ک ئه‌وه‌ی په‌شه‌بایه‌کی ناو پۆحی به‌ره‌لابکات ده‌ستیکرد به‌ گریان، واته‌ پێش ئه‌وه‌ی چه‌لاده‌ت له‌ حیکایه‌ته‌که‌ تییگات، له‌ نێوان هه‌نسکه‌کانی دالیا ده‌ندیک وشه‌ی گرتوه‌ که پیکرا مانایه‌کیان

نهددا به‌دهسته‌وه، وهک وشه‌گه‌لی له بابەت «سەرداب، شەو، مولاژمێکی رەشتالە، مۆزەخانه، فایل، باسێ جەزائیری، فەخرەدین سیراجەدین عەبدوللا، ماسییه‌کان له باشووری پاسفیک، لاشەئێ من له فوراتدا». کە دەرگیا ئیدی دەبایە راپۆه‌شیتیت، دەبایە بە هەموو هێزی خۆت زلله‌یه‌کی لێدەیت، بە هەموو توانای خۆت هاواربکەیت بەسەریدا ئەوسا ئارام دەبووه‌وه. بەلام جەلادەت دەسته‌پاچە بە دیارییه‌وه دانیشیت و تەماشای ئەو هەنسک و گریانە هیستیرییه‌ی دەرکرد، دەیزانی دەیت شتیک بکات، بەلام نەیدەکرد، دایا له‌ ئێو هەنسکەکانییه‌وه بەرده‌وام دەیگوت «دەمه‌وێت بمرم... دەمه‌وێت بمرم».

جەلادەت هێشتا له‌و تەمەندا نەبوو کە بزانیته‌وه مەرووف چۆن ئافره‌ت له‌ کاتی فرمێسک پرشتندا ده‌لاوینیت، چۆن به‌ ئارامی ده‌یگریته‌ ئامین، چۆن سووک بال بەده‌وریدا ده‌هینیتیه‌وه، وهک ئەوه‌ی پۆحیکی ناسکی له‌ باوه‌ش گرتیت، بەجۆریک له‌ دله‌ شکاوه‌که‌ی کچدا هەستیک دروستبیت کە ئەو مەخلوقیکی شوشه‌یی ناسکەو تەنیا تۆ ده‌زانیت چۆن ئەو دله‌ شوشه‌یه‌ هه‌لگریته‌ تا نەشکیت. گرنگترین شت له‌و کاتەدا ئەوه‌یه‌ ئافره‌ت تییگات کە تۆ ده‌زانی دلی ئەو چەند شکاوه‌و تۆش ده‌زانیت چۆن به‌ ناسکی پارچه‌کانی بنیته‌ به‌یه‌که‌وه، کەسیکی هه‌ولده‌یت ئەو دله‌ زیرینه‌ گەردیکی تر نه‌گریته‌، هیند به‌ ئارام و وریایانه‌ باوه‌شی پیاوه‌که‌یت، وهک ئەوه‌ی به‌و هینمی و ناسکییه‌ت مه‌ره‌مه‌مێکی سیراوای بخه‌یته‌ سه‌ر ئەو دله‌ شکاوه‌ تا هەموو به‌شه‌کانی یه‌کگره‌نه‌وه. بەلام جەلادەت جگه‌ له‌ زمان، هه‌چ کردیه‌کی شاعیرانه‌ی تری نه‌بوو، ده‌وه‌ستاو تەماشای دایای دەرکرد، باوه‌ری وابوو تەنیا زلله‌یه‌کی رەشه‌با ئاساو هیستیری و هک گریانەکانی دایا خۆی ده‌توانیت ئارامیبکاته‌وه، خه‌یالی بۆئه‌وه‌ نه‌ده‌چوو کە په‌نچه‌یه‌کی ناسک، مه‌لمه‌سیکی هین، ده‌ست به‌سه‌را هینانیکێ شاعیرانه‌ ده‌توانیت هەموو شتیک له‌ دلی کچدا بگۆریت. جەلادەت له‌و ژوورەدا وهک بیتیکی

گەمژە دەووستاو تەماشایە کرد. کەس نازانیت دالیا ئەو پۆژە چەند گریاوه، بەلام بە حیکایەتی جەلادەت خۆی، گریانەکی چەندین سەعاتی خایەندوو، گریانیک لەوانە ی کە مەزۆف هەستناکات لە دلی غەمگینی ئادەمیزادیکەو دەیت، بەلکو هەستدەکات لە کانێیەکی ئەزەلی فرمیسک لە مەلەکووتەو هەلەدەقولیت. بەدریزایی ئەو چەند سەعاتە دالیا خۆی دەدات بەسەر ئەو قەرەوێڵەیدا، دەموچاری لە ناو بالیفەکەدا دەشاریتەو دەگری، جەلادەتیش بە ژوورەکەدا دەسوڕیتەو، یان مێش دەکوژیت یاخود سەیری کتێبەکان دەکات، یان لەسەرەخۆ بە دالیا دەلێت: هۆو دالیا، ئیدی بەسە مەگری. کچی پور، تۆ بۆ وادەکەیت، یەعنی ئیستا دەتوانم چی بۆ تۆ بکەم.

کە دالیا ژێردەبیتەو، هەلەدەستیت و بە ئارامی دەست بەسەری جەلادەتدا دەهینیت و دەلێت: دواجار گۆلی من، تەنیا فریشتەکان دەتوانن ژیرمبکەنەو. کە ئارامدەبیتەو وەک ئەوێە مەخلوقیکی تر لە خۆیتەکەیدا هەستابیتەو. وەک ئەوێە بووبیتە مەزۆفیکی تر، بووبیتە پۆحیک کە لە کانێیەکی سروشتی پاک خۆی شت بیت. دالیا ئێتر بە حەرفی پوون قسەدەکات. باسی ئەگەرەکانی مردنی باسێ جەزائیری بۆدەکات، باسی ئەو سەفەرە درێژە ی خۆی بۆ دەکات بۆ گەیشتن بە حەقیقەت، سەفەریک لە یەک کاتدا لە چەند جیهانیکی جیاوازی جیاوازی پوودەدات. سەفەریک لە دنیای ئاگایی و حەقیقەتدا، سەفەریکی دیکە لە دنیای بیثاگایی و خەیاڵدا، سەفەریک لەم سەر زەمین و جوگرافیا ئاشنایە ی ئێمە پۆژانە تیا دەژین، سەفەریکی دیکە لەسەر زەمین و جوگرافیا یەکی تر کە تەریب بە دنیای ئێمە درێژدەبیتەو. سەفەریک لە ناو هەستە سادەو پووکەشەکانماندا، سەفەریکی تر لە ناو ئەو توانا سحرایی و قوول و نااساییە ی کە بە نەیتی لە ناوماندا دەژی.

سەری جەلادەت دەخاتە نیو دەستیەو دەیلانیت، بەو هێمنیە

کوتوپرهوه که زۆرجار له ناکاو له نیگاوه دهنگیدا دروستدهبوون، دهیهوئیت نیگاهی خۆی سهبارهت به فاجیعهکان بۆ باسبکات. پینوایه ههموو برینیکی قوول، سهادهیهک دروستدهکات که ههرگیز دهنگدانهوهی کوتایی نایهت. دالیا پای وابوو له زهمهنی کارهساته گهرهکاندا، که بهردیکی ترسناک بهر ئه و گومه گهرهیهی ژیان دهکهوئیت، مرقوف گهر بپروانیت ئه و شهپۆلانه دهبینیت که تائهده دهپۆن و دهگهپینهوه. ههرگیز له فهزاکان و شوئینهکان و کاتهکاندا ونبابن، نه مردن دهیانوهستینیت و نه دوورییه ناکوتا و نه ناسراوهکان. ئه و شهپۆلانهی وهک ههلهچوون و داچوونی دهریایهکی گهره وههان، دین و دهپۆن، دین و دهپۆن، دین و دهپۆن. به جۆریکی هیند توند دهجۆلینهوه ئه و ئەندازهیه تیکدهدهن که له خهیاالی ئیمهدا مردن له زیندهگی جیادهکاتهوه. که دین لهگهله خۆیاندایه بریکی زۆر له ژیان پادهدهن و دهیهه بۆ مههرگ، که دهگهپینهوه بریکی زۆر له مردن لهگهله خۆیاندایه دههیننهوه. ههندیچار شهپۆلهکان به جۆریک تیکهلاودههین ههندیکیان به ئاراستهی ناوهوهوه ههندیکیان به ئاراستهی دهروهوه دهپۆن، ئهوهی له ئه بهدییهتهوه دهگهپینهوه بهر ئه و شهپۆلانه دهکهوئیت که بهرهو ئه بهدییهت دهروات، ئهوهشی بهرهو ئه بهدییهت دهروات بهو هاوارانه تیکهلهدییهت که له ئه بهدییهتهوه دیتتهوه.

دالیا پای وابوو، له ولاتی ئیمهدا که بهردهوام بهردی گهره گهره بهر ژیان دهکهوئیت، بروسکهی سهیر سهیر بهر ئه و گومه چکولانهیه دهکهوئیت، ئه و ئەندازه دیرین و نهگۆپهی ژیان و مردن بهجۆریک تیکدهچیت، وهک پوخانی چهند شورایهکی لیدیت که دوو ئاری جودا له یهکتر جیادهکهنهوه. له ناوهپراستی ژوورهکهدا دهوهستا، دهستی بهرزدهکردهوه، کراسه سپیهکهی و تهنووره پرتهقالیهکهی پیکدهکرد، دهستی به قزیدا دههینا و دهیگووت سهیرکه جهلادهت من دهسوپیتمهوه، دهسوپیتمهوه، دهسوپیتمهوه وهک دوا پارچه سهما، وهک دوا بزواتی سهماکهریک لهسه سهحنهیهکی

گەورە، دەسورپیمەو و هەوا جلەکانم دەبات، دەسورپیمەو و موسیقایەکی شیت کوتایی ئەم سەمایە پادەگەینت، بەلام لە کاتی سەماکەدا موسیقا دەمبات، دەمبات بۆ دوور، دوورتر لە هەر جیگایەک هەست و نەستەکانمان تێبگات، من هەر دەسورپیمەو، من هەر سەمادەکم، ئەو موسیقایە لێرەدا لە ناو دەمارەکانمدا هەر لێدەدات، لە چرکەیه کدا ئیتر تێناگەم ئاخۆ ئەو موسیقایە لەدەرەو و هەر بەردەوامە یاخود نا، دەزانم ئەو موسیقایە لە ناو جەستەمدا هەر لێدەدات... لێدەدات. کە چاودەکەمەو لەسەر زەمینکی ترم، بەلام من هیچ ناکەم جگە لەوێ کە سەمادەکم، سەمادەکم، سەمادەکم. جەلادەت مردن ئەوێ، مردن ئەوێ تۆ سەمادەکەیت و لە ناکاو چاوتدەکەیتەو و دەبینیت لەسەر زەمینکی تری، شەپۆلێک لە شەویکی تاریکدا هەلیگرتوویت، کە پۆژ دەیتەو، کە جاریکی دی یەکەم تیشکی پوناکی بەردەکەویت دەبینیت، تۆ چوویت بۆ خاکیکی تر. هەندێجار کە هاواریک لە گەروتدا بیت، بێشەوێ چاوبکەیتەو شەپۆلەکان بە دەم سەماکردنەو دەتهێنن و دەتەن، جاریک دەپەڕیتەو بۆ سەر زەمینی مردن و جاریک دەگەڕیتەو بۆ زیان.

ئەو پۆژە دایا بیوچان قسەیدەکرد، سەمایدەکرد، پێدەکەنی، دەگریا. هەندێجاریش وەک مامۆستایەک یەکێک بۆ گەشتیکی ترسناک بە خاکی مردندا ئامادەبکات قسەی لە هاتوچۆیهکی بێئەندازە درێژدەکرد لە نێوان دوو زەمیندا کە جیاوازیان تەنیا وەک جیاوازی نێوان دوو مەملەکەت وایە. حیکایەتەکانی ئەو ژێر زەمینە دیگێرایەو، چیرۆکی ئەو کوژراوانە بە دواي حیکایەتی مردنی خۆیاندا گەرابوونەو بۆ زیان. باسی ئەو کچە چکولانەیی کە قزێ بە گۆلی یاسەمین دەپازاندەو و ناو دۆلابەکان بۆ فایلی خۆی و باوکی و خوشکەکانی دەگەرا. ئەو پیاوێ پیرەیی لە سوچیکدا دۆسییە هەموو کۆپەکانی یەک لە دواي یەک دەدۆزییەو. ئەو گەنجە هەر کەسێک فایلهکە دەگرت بە دەستی و دەستی خۆیناوی دەبوو، ئەو

دۆسىيەي ھەر دەتكردهوه پەشەبايەكى تۆزاويى ھەلیدەكرد و گلینەكانتى
پەدەكرد لە تۆز، ئەو فایلەى بۆنى گۆرێكى لیدەھات تازە ھەلدرایتەو. ئەو
فایلەى دەتكردهوه و لاپەرەكانى ھاواریاندهكرد، پەنچەت بۆ ھەر پەرەيەكى
دەبرد وەك جەستەيەكى بریندار دەقیقژاند.

چیرۆكەكانى دالىا مايەى سەرسامى جەلادەت بوو، ھەندىجار واى
ھەستەكرد دالىا خاوەنى فەنتازىيەكى پەشە. ئەو ھى سەیربوو ئەو بپارەى
بوو كەواز لە گۆرانى و سەما بەنیت، واز لەو بەنیت وەك سۆزانییەك
بژى، تا ئەوكاتە ھەرچییەكى كردبوو بۆئەو ھووبو باسمى جەزائیری
نازادبكات، ھەرچییەكى كردبوو بۆ ئەو ھووبو لە رێگای لەشى خۆیەو ئەو
قەلا تاريكانە بېریت و بشكینیت كە بە سەختترین دەزگاكانى سیخوڤى
دونیا نەدەبەردان، ویستبووى بگاتە ناو تاريكترین و نەیتترین زیندانەكانى
سەر ئەم ئەستێرەيە. سەفەرێك بكات سەختەر لەسەفەرى پالەوانى ئەفسانە
گریکییەكان بۆ دونیای خوارەو، سەختەر لەسەفەرى پالەوانى ناو چیرۆكە
خەیاڵییەكان بۆ سەر ئەستێرەيەكى دوورو پر ڤەندە. دالىا لەو سەفەرەدا
ھەموو نەیتى و كەلین و سوچەكانى ئەو ماشینە جەھەنمیەى بینى بوو
كە ولات دەباتە پێو، گەشتبوو زیندانە زۆر تاريكەكان، گەشتبوو شوینە
زۆر نەیتى و نەزانراو، بەلام ھەرچەند دەگەشتە جیگایەك كە پیتی
وابوو ئەو دوا ھەریم و دوا ویستگەيە، شوینی قولترو تاريكتر نەیتیری
لە ژێر قاچى خۆیدا دەبینى، بە جۆرێك نەیدەزانى ئەو پۆچوونە بە ناو
ژوورەكانى ئەشكەنجە و زیندان و گۆرستانەكاندا لە كویدا دوايیدیت. تا
پۆچووايە ئەو شانشینی مردن و تاريکییە قولترو قولتەر دەبوو. ھەو.
ھیچ جیگایەك نەبوو كە ناوى خالى سەرەتاو خالى كۆتایی بیت، بەلكو
داچوونێكى ترسناك ھەبوو تا ئەبەد بە ناو گۆزەریكى تاريكدا كە پۆژ
دواى پۆژ ئالۆزتر و لقدارتر و فرەبالتەر بەرەو ناو ئوقیانوسیكى بێتین لە
نەیتى دەكشا. ئەوانەى لەو جیھانە ئالۆزو پر نەیتییەدا وندەبوون ھێزێك

نەبوو بیاننۆزیتەو، چونکە لە بنەڕەتدا بوونەوهرێک نەبوو بتوانیت بزانیته
 لە ھەموو بەشەکان و لقەکان و ژوورەکانی ناو ئەو ئامێرە گەورەیدا
 چی ھەیە... ئیدی گەڕان بە دواى یەکیکدا دواجار ونبوونیکى بیسەرۆبن
 بوو لە گەورەترین و ئالۆزترین گمۆکەى سەر ئەم ئەستێرەیدا. وەک
 ئەو مەبوو لە ناو ملیونیک بازەدا ونبییت کە ھەر یەکەیان لە ھەزارەھا
 ژوور دروستبوو، ھەر ژوورەو کۆدی نھینی و شفرەى تایبەتى ھەیە بۆ
 کردنەوہى دەرگاگانى، بە جۆریک سەرنشین و بەرپرسیارانى ھیچ یەک لەو
 ژوورانە ناتوانن بزائن چی لە ژوورەکەى تەدايە. دایا لە ماوہى ئەو چەند
 سالەدا دەرگای ھەزاران ژوورى کردبوو، بەلام نەیدەزانى ئەو شویتانەى
 ئەو دەستى پیاواگە یوہ لەسەدا چەندى تەواوى ئەو سەرزەمینى نھیتیە
 پێکدەھێنن. نەیدەزانى چەند قات بەو ژێر زەمینە تاریکەدا پوچۆتە خوار،
 دواجار یەکیک لە ئەفسەرەکان پێیگوتبوو، ھیچ کات جۆرە پرسىارى وەھا
 لە خۆت مەکە، چونکە ھیچ ئادەمیزادیک نییە بزانیته خۆى لە کوێى ئەو
 ئامێرەدايە، بزانیته شویتى لەو ئامێرەدا چەند گرنگە. چەند کەس لەخوار
 ئەو وەن و چەندى تر لەسەر و ئەو وەن. دایا ھەستیدەکرد لەو گەشتەدا
 نھینى گەورە گەورەى سەبارەت بە ئیشى ھەموو ئەو ئامێرە ترسناک
 و زەبەلاحە دۆزیوئەو، نھینى گەورەى لەسەر پیاوہ ترسناکەکانى
 ناو ئەو ئامێرە فێربوو، بەلام لەگەل ھەموو ئەو پەنجە گەورەيەشدا،
 لەگەل ئەو پێگا پەر مەترسى و کوشندەيەدا نەگەیشتبوو ھیچ، چونکە
 لەو گەشتە ئالۆزەیدا ھەرگیز نەگەوتبوو سەر پێگایەک بێگەیتنیتەو بە
 باسمى جەزائیرى. ئەوہى لە سەفەرى ئەو چەند سالە دەستى کەوتبوو،
 ئەو دۆسییەبوو کە بە ھەموو گەرمای باشووردا ھیتابووى بۆ پرتەقالى
 سبى. ئیستا ھەستیدەکرد درێژەدان بەو سەفەرە مانایەکی نییە، ئەو ھەموو
 ژيانى تەنیا پۆلى سۆزانى بینى بوو، چونکە دەیزانى ئەو پیاوہ دێندانەى
 ئەو دەزگا سامناکە دروستیکردون تەنیا لەشى ئافەرەت چۆکیان پێداوەدات،

تەنيا ئەو شەھەۋەتە دىل و چەوساۋەيەى ناويان و ايان لىدەكات خىانەت لەو
ئامىرە زەبەلاحەيكەن. تەنھا شتىك بەمروڧەۋە دەيانبەستىتەۋە نە دليانە، نە
ھۆشيانە، نە عەقل و خەياليانە، بەلكو ئەو پارچە گۆشتەيە كە ۋەك مۆمىكى
ھەلگەپراۋە ھەمىشە لە ناو پانتۆلەكانياندا دەسووتىت. ئەو سۆزانى نەبوو،
خولياى ئەۋەى ھەبوو بىيىت بە ۋەرگىپ لە يەكىك لە بنكەكانى ۋەرگىپان،
بىيىت بە پۆماننوسىك و ژيانى خۆى بگىرپتەۋە. بىيىتەۋە بە مامۆستاي
ئىنگىلىزى و بىروات لە كوردستان، لە شارى مندالى خۆى وانە بلىتەۋە.
بەلام ئەو خوليايانە چىتر سوودى نەبوو، سەعاتىكى نەپنى لە ناۋەۋە
ئاگادارىدەكردەۋە كە دەبىت ئاگاداربىت چونكە مردن لىۋەى نزىكە. ھاتەۋە
بۆئەۋەى ئەمجارە بە جۆرىكى تر لە پرتەقالى سىپى بژى. باۋەشىدەكر
بە جەلادەتدا و دەيگوت، لەبەر تۆ ئەم شارە جىناھىلم، دەرسم پۆژىك
تەپوتۆزەكان بىتەن، دەبىت ئاگادارتىم. جەلادەتلىش نەيدەۋىست بىروات. ئەو
جەلادەتى ۋەك كورە مندالەكەى خۆى سەيردەكر، ئەگەرچى لە يەكەم
پۆژەۋە دەزانىت كە خۆشى دەۋىت، ئەگەرچى لە ناو پۆچىدا ھەندىجار
ھەستە كچانە ۋەستە دايكانەكانى تىكەلدەبوون، لەۋە دەرسا لە ساتىكى
تىكەلاۋى و سەرلىشىۋاندا، ھەستەكانى بە جۆرىك لەدەستىدات تەسلىمى
ۋەسۋەسەكانى بىت و دۋاى تەماعەكانى جەلادەت بگەۋىت، كە دەۋىست
ۋەك عەشىقەيەك لە ئامىزىدا بىت. لە يەكەم پۆژەۋە دەۋىست زۆر زۆر
لىنى نىك بىت و زۆر زۆرىش دووربىت، عەشقى كچان ھەمىشە ئاۋەھا پىرە
لە داۋاكارى ئەستەم و نەكرە. لەيەككادا نىكى و پىچەۋانەكەشيان دەۋىت،
دوورى و پىچەۋانەكەشى، خۆشى و پىچەۋانەكەى، ئازارو پىچەۋانەكەشى.
داليا پۆژى دۋاى شتەكانى كۆكردەۋە ۋە چوۋ بۆ لاي موساي بابەك.
بەلام سوپىندى خوارد كە ھەتاھەتايە ئاگاي لە جەلادەت بىت، ھەموو
ھەفتەيەك بىتەۋەلاى، جەلادەتلىش ھەر كاتىك وىستى دەتوانىت بچىتەلاى،
چونكە ئەو دۋاجار لە بەر خاترى ئەو لەو تەپوتۆزەدا دەمىنىتەۋە. چۆلكردنى

ژووره‌که‌ی دالیا له پرته‌قالی سپی پرپوو له سۆزو عاتیفه‌ی گهرم،
 هه‌موو موسیقاره‌کان و کچه سه‌ماچییه‌کان گریان، جه‌لادته له هه‌مووان
 زیاتر گریا. پیکاییکی سپی چلکن هه‌موو کتیه‌کانی دالیای گواسته‌وه بۆ
 بیمارستانه چکوله‌که‌ی موسای بابەک، جله‌کانی خۆی به‌سه‌ر کچه‌کانی
 پرته‌قالی سپیدا به‌شکرد، ته‌ختی خه‌وتنه‌که‌ی به‌خشی به‌موسیقاریک که
 چه‌ندین مانگ بوو له‌سه‌ر زه‌ویه‌که ده‌خه‌وت. که دالیا رۆیشت غه‌میکی
 ترسناک بالی به‌سه‌ر هه‌موو پرته‌قالی سپیدا کیشا. سه‌مه‌ر سالج و میرده
 باریکه‌که‌ی له هه‌موو که‌س غه‌مگینتر بوون، که له ماوه‌ی ئه‌و چه‌ند ساله‌دا
 په‌یوه‌ندییه‌کی سه‌یریان له‌گه‌ل ئه‌و کچه چاونه‌ترسه‌دا په‌یدا کردبوو که بوو
 بوو به‌هاورپیه‌کی نزیکیان. به‌لام موسای بابەک دلخۆشترین که‌س بوو
 به‌و بریاره، ئه‌و پیاوه پرخه‌نده‌و حیکمه‌ته پێیوابوو له دالیاو جه‌لادته‌دا دوو
 شتی گه‌وره‌ی دۆزیوه‌ته‌وه که پیشتر به‌دریژیی ژیا‌نی لێی مه‌حروم بووه.

* * *

که جه‌نگ کوتایی هات، چه‌ندین هه‌فته‌بوو دالیا لای موسای بابەک
 کاریده‌کرد، کوتایی جه‌نگ کوتوپرو چاوه‌پوانه‌کراو بوو، ئێرانییه‌کان یه‌ک
 لایه‌نه قه‌بوولی یاداشتییکی نیوده‌وله‌تی کۆنیان کرد، له به‌ره‌کاندا به
 چه‌شنیکی خیراوا نا‌ئاسایی که هیچی له‌گه‌ل ئه‌و عیناده دێرینه‌یاندا نه‌ده‌گونجا
 پاشه‌کشیا‌نکرد، له هه‌ر شوێنیکه‌وه بستیک هاتییته‌ پێشه‌وه گه‌رانه‌ دواوه.
 پاشه‌کشه‌ی ئێرانییه‌کان غوباریکی ترسناکی له‌سه‌ر سنووره‌کان جێپێشت،
 له‌گه‌ل له‌شکره شکسته و براوه‌کاندا تارمایی هه‌زاره‌ها سه‌ربازانی کوژراو
 له سه‌نگه‌ره‌کانی مردن هه‌ستان و کوله‌پشته‌کانیان هه‌لگرت و گه‌رانه‌وه بۆ
 مال، له ئه‌مبه‌ره‌و به‌ری سنووردا مارشیکی سه‌یر ده‌ستی پێکرد، مارشیکی
 هێمن، غه‌مگین، پر ئه‌فسوس. له هه‌ردوولاوه سه‌ربازه‌ مردووه‌کان

لە خاكى يەكتەردا ھەلەدەستانەو، قەيتانى پۇستالەكانيان دەبەست، كلارە
سەربازىيەكانيان دەكرە سەر، تەپوتۆزى مردنيان دەسپى و پرويان
و ەردەگىراو دەگەرەنەو بۇ نىشتيمان. سەربازو گوردانە زىندووەكان بە خەتى
ئاشكراو پىگاي رىك و زەمىنى ديارىكراودا دەگەرەنەو، بەلام مردووەكان
دەبايە بە ھەموو پىدەشت و چىاو كىلگە تارىكەكانى شەودا پىرۇشتەبايە،
ھىچ پىگايەكى تايبەت نەبوو لەو پەو پاشەكشەبەكن، ھىچ ئەفسەرىك نەبوو
فەرمانيان بەداتى چۆن بېرۆن، ھىچ گوردان و ەدەدەيەك نەبوو خۆيانى
پىنناسىن، لەبەرئەو ەلەزادانە لە قولايى خاكى دۆزمنەو ھەلەدەستان و
بە ناو گەرمای كوشندەى ئابدا، بە ناو ئەو خاكەدا كە ھىشتا لە بىرنە
دېرنەكانىيەو تۆز ھەلەدەستا، بە ناو زەرياچەو جۆگەلەو جوتيارەكاندا
كە تا ئەو كات دەنگى تەقینەو ەى خەيالى لە ناو وردە شەپۆلەكانياندا
مەلەيدەكرد. لە پىگا مردووەكانى ھەردوولا بە رەو پرووى يەك دەھاتن
و سلاويان لە يەك دەكردو بە ھىمنى بەلاى يەكدا تىدەپەرىن. سەدان
ھەزار مردووبوون كە دەگەرەنەو بۇ نىشتيمانىك مەرگى ئەوان ھىچى تيا
نەگۆرىبوو، پىگاکان ھەموويان لە جىگاي خۆيان بوون، ئەستىزەكان لە
جىگاي خۆيان بوون، گەردە چكۆلەكان لە جىگاي خۆيان بوون، كانىيەكان
و درەختەكان، ھەتا بالندەكان ھەموويان لە جىگاي خۆيان بوون... سەفەرى
گەرەنەو ەى مردووەكان بۇ مالەو سەفەرىكى درىژ بوو، ھىچ كەس نەبوو
پرسىارى لىبەكن، بەبىدەنگ بە سەر مەرزەكاندا دەپەپىنەو، بە شەو بە
ناو كىلگەى تەماتەو باغى خورماو مەرزەى ئاودارو بىستانى ميوەھاتدا
دەھاتن. ئەوانەى زوو گەيشتەو سەرجادەكان، يەكەمىن دەستەبوون كە
تىگەيشتن ئەوان نابنەو بە نىشتەجى ئەو ئاودانى و خاك و شەقام و
كىلگانە، بەلام شەپۆل لەدواى شەپۆل دەھاتن و تىكەل بە ژيان دەبوونەو،
تەنھا ئەوانەش دەيانىنن كە دەيانتوانى ناو جەرگەى تارىكى بىنن.
ژمارەيان ھىند زۆربوو، جياكردنەو ەو ەلاو پىردكردنيان كاريكى نەكردە.

هه‌موو بهر له‌وه‌ی بگه‌نه بهر قاپی ماله‌وه ده‌یانزانی نابیت له‌ده‌رگا بده‌ن، نابیت که‌س به‌ئاگا به‌ینه‌وه، نابیت هیچ شتیک بجولین. ده‌یانتوانی بوه‌ستن سه‌یری قاپی کۆنی ده‌رگا‌کانی مال بکه‌ن، سه‌رکه‌ونه سه‌ر سه‌ربان و له‌ویوه له‌هوشه‌ کۆن و غه‌مباره‌کانی مندالیان بپروان، بچه‌ ژوو‌ره‌کانه‌وه، دایکیان ببینن، منداله‌ خه‌وتوو‌ه‌کانیان ماچبکه‌ن، ده‌ست له‌ قژی ژنه‌کانیان بده‌ن که‌ ته‌نهایی سه‌ی کردوه. به‌لام نه‌ده‌بوو هیچ مه‌خلوقیک له‌ خه‌وه‌ه‌ستین، خۆیان له‌ هیچ شتیک بده‌ن، ئاسه‌واری ده‌ستیان له‌سه‌ر هیچ په‌نچه‌ریه‌ک جێبه‌یژن. ده‌یانتوانی ئاو بخۆنه‌وه، بیته‌وه‌ی زیندوو‌ه‌کان گوێیان له‌ ده‌نگی به‌لۆعه‌کان بیت، ده‌یانتوانی چراکان داگیرستین بیته‌وه‌ی زیندوو‌ه‌کان خه‌به‌ریان بیته‌وه، له‌سه‌ر کورسییه‌ کۆنه‌کانی ناو چیمه‌نی هاوین دانیشن، یادگارە‌کانی جارانی خۆیان بدۆزنه‌وه، ته‌ماشای وینه‌کانی خۆیان بکه‌ن، بۆنی گوله‌کان بکه‌ن... بیته‌وه‌ی که‌س بیان بینیت.

ئێواره‌یه‌کی دره‌نگ یه‌کیک له‌و مردوو‌انه به‌ خۆی و فلووتیکه‌وه، دوا‌ی گه‌شتیکی دوورو درێژی چه‌ند پۆژه به‌ زۆنگاوه‌کانی باشوور و باغه‌کانی نێوان دیجله‌و فوراتدا گه‌یشته‌ شاری ته‌پوتۆزی زه‌ردو له‌ یه‌کیک له‌ کوچه‌ تاریکه‌کاندا جه‌لاده‌تی کۆتری بینی. چاوپیکه‌وتنیک دواتر سه‌دایه‌کی سه‌یری له‌ هه‌موو ژیا‌نی جه‌لاده‌ندا ده‌بیت، که‌ دره‌نگ تیده‌گات، یه‌ک ببینن له‌گه‌ل مردوو‌یه‌کدا هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ داوه‌تیکی کراوه‌ بۆ سه‌فه‌ر به‌ ئه‌به‌دیه‌دا. دوا‌ی کۆتایی شه‌ر، ئه‌و چه‌ند هه‌فته‌یه‌ ولات هه‌مووی شادیده‌کرد، له‌مه‌سه‌ره‌و سه‌ری ئه‌و زه‌مینه‌دا ئاهه‌نگی شیتانه‌ پیکه‌خرا، له‌هه‌موو کوچه‌کاندا، له‌ هه‌موو فولکه‌کاندا، له‌ ناوه‌پاستی شاره‌کاندا، له‌به‌رده‌م مزگه‌وته‌کان و له‌ ناو قوتابخانه‌و له‌ یاریگا گه‌وره‌کاندا. هیچ ئان و زه‌مانیک وه‌کو ئه‌وساته‌ ولات پێویستی به‌ سه‌ماکه‌ر و مؤسیقار و لافیته‌نوس نه‌بوو، هه‌ر له‌ دوو پۆزی یه‌که‌مه‌وه‌ شاری ته‌پوتۆزه‌ زه‌رده‌کانی ئیمه‌ش

له‌سه‌ر نشینه‌کانی خالی بووه‌وه، له‌هه‌موو شاره‌کان و به‌نده‌ره‌کان و ناوه‌دانیه‌کانه‌وه که‌سانیکێ نه‌ناسراو به‌ماشینی تایه‌تیبه‌وه هاتن و له‌پاسی گه‌وره‌گه‌وره‌دا موسیقارو که‌چانی سه‌ماچی و سۆزانیان سوارکرد و به‌دهم هۆرن لێدانه‌وه بردیانن بۆ ئه‌و ئاهه‌نگه‌ خه‌یالی و گه‌ورانه‌ی له‌سه‌ر شه‌ره‌فی ژهنرا له‌کانی سوپا و سه‌روکه‌ حیزبییه‌کان پێکده‌خرا. له‌و بگه‌وه‌ به‌رده‌سه‌یره‌دا، له‌و فێرکان فێرکانه‌دا، له‌ساتیکدا شاره‌کان له‌سه‌ر سه‌ماکه‌ریک ده‌یانکرده‌ شه‌ر، له‌ساتیکدا فیشه‌که‌ شیشه‌ ده‌ته‌قێنرا، ئاسمان یه‌ک پارچه‌ تیشک و دره‌وشانه‌وه‌ بوو، له‌هه‌موو کۆلانه‌کانی ئه‌و شاره‌دا ده‌نگی سه‌روود له‌بلندگۆی گه‌وره‌گه‌وره‌وه‌ ده‌گوێزایه‌وه‌. که‌چه‌ سۆزانییه‌کان به‌پووتی خۆیان فێرده‌دایه‌ ناو پاسه‌کانه‌وه‌، مه‌مه‌که‌ زله‌کانیان له‌په‌نچه‌ره‌کانه‌وه‌ شوێر ده‌کرده‌وه‌و بانگی یه‌کتریان ده‌کرد، قوونه‌ زله‌کانیان ده‌خسته‌ سه‌ر کوشنه‌ گه‌رمه‌کان و ده‌یانزریکاند، له‌کاتیکدا پرته‌قالی سه‌پی له‌گه‌رمه‌ی خۆئاماده‌کردندا بوو، تا به‌ته‌واوی ئیداره‌یه‌وه‌ پووبکاته‌ باغیکێ گه‌وره‌ی پایته‌خت تا له‌ئاهه‌نگه‌ مه‌زنه‌کانی سه‌رکه‌وتندا به‌شدارییه‌ت، جه‌لاده‌تی کۆتر که‌ ده‌یزانی ناتوانیته‌ له‌و شاره‌ به‌چیته‌ده‌ره‌وه‌، ده‌یزانی ده‌شیت تووشی چ مه‌ترسییه‌ک بیته‌، له‌هه‌رای خۆئاماده‌کردن و خۆپێچانه‌وه‌و بارکردنی که‌لوپه‌لدا، له‌ساتیکدا دلنیا‌بوو که‌هیچ که‌سێک نایبینیته‌ له‌تاریکی کوچه‌یه‌کدا خۆی ونکرد. وه‌ک یه‌کتیک به‌دهم خه‌وه‌وه‌ بروات، سه‌یری ئه‌و چاره‌واویه‌ به‌رزانه‌ی ده‌کرد که‌ وه‌ک په‌رشبوونه‌وه‌ی گولێک، وه‌ک ته‌قینه‌وه‌ی شه‌ست په‌ریک ده‌ته‌قینه‌وه‌و ده‌بوون به‌بارانی په‌نگ و ده‌بارین. له‌ناو ئه‌و تیشک بارانه‌دا جه‌لاده‌ت به‌ره‌و لای موسای بابه‌ک که‌وته‌رێ، دلنیا‌بوو له‌هه‌را گه‌وره‌یه‌دا که‌س ئاگای له‌و نییه‌. له‌وساته‌ پرتامانه‌ی خۆشیدا هه‌مووان له‌بیریانده‌کرد، به‌لام چاکتر... ئیستا بێخه‌م ده‌ستی ده‌خسته‌ گیرفانی پانتۆله‌که‌ی و سه‌یری شه‌وقی فیشه‌که‌ که‌پداره‌کانی ده‌کرد که‌ گروه‌یک سه‌رباز، له‌وانه‌ی ده‌روازه‌کان

ئەمسەرەو سەری شاریان کۆنترۆل دەکرد دەیانته قاندا. هەستیدەکرد پەنگە پوناکەکان، لاقاوه سەیرەکانی تیشک بێباک لە هەموو شتیک بەسەر ئەودا دینەخواری، بەلام ئەو بەجۆریک لە جۆرەکان هەر لە زولمەتدا بوو، گوێی لە فیشکەیی پەرشبوونەو و بۆلۆبوونەوی پوناکیەکان بوو، گوێی لە هاواری سەرسامی کێژەکان بوو، گوێی لە هەلەلەیی شیتانەیان بوو، گوێی لە هۆسەکردنەکانیان بوو. بەلام لە چاوی زۆربەشیاندا غەمییکی پەنھانی دەدۆزییەو، غەمیک کە ئەو لە هەر کەس زیاتر دەبینی. «جەنگ تەواو... جەنگ تەواو... جەنگ تەواو» هەموو هەلەپەپین و وایان دەگووت، شیتانە بە کوچەکاندا رایاندا کردو وایان دەگووت. سۆزانیەکان لە بەردەرگا کۆشیان بۆ پێتواریەکان هەلەدایەو و وایان دەگووت. جەلادەت لە خۆی دەپرسی دواي جەنگ چی دەبێت؟ دەبێت دنیا بە جۆریک ئارام و ئەمین بێتەو و بتوانێت بگەڕیتەو و بۆ باکوور؟ بەلام خودای گەورە کوردستانی چی، ئەو ئیستا هەژدەسالە... بێگومان دەیکرنەو بە سەرباز... هەرگیز لێناگەڕێن... دەبێت بېروات بۆ ناو سوپا... لەوانە بە جەنگی تر سەر هەلبەت... لەوانە بە قات و قری تر... ئاھ ئەو دواجار نایەوێت مردووەکانی خوشی لە بێربکات، چیرۆکی خۆی لە بێربکات... بەلام چیرۆکی چی؟ دەتوانیت چی لەو چیرۆکانە بکات بە خەوتووێی لەسەریدا... ملیۆنیک چیرۆکی خەوتوو لە ناو سەری ئادەمیزادا، سوودی هاواریکیان نییە کە مەزۆف بێ و شە لە گەرووی خۆیەو دەریدەکات... لەسەرییەو فیشکە شیتەیک دەتەقییەو و تاریکی پێدەکرد لە پەنگ. بیری دەکردەو، بەلام بەر لەوێ فریابکەوێت بزانیت بێر لە چی دەکاتەو تەپۆتۆزی ماشینیکی شیت، بە دەیهەا سەرنشینی شیت و بە ئاوازی گۆرانییەکی عەرەبی شیتانە ترەو دایدەپۆشی. جەلادەت وەک شتیک لە دنیا بەرێکی ترەو پەییوەندی پێوە بێستێت دەوێست، کوتۆپ وێنەیک سەیر دەهاتە خەیاڵی، وێنەیک بۆ ئیستیک لەو کەرنەفالی پەنگ و موسیقا شیتانەیی

شادیی دووریده‌خسته‌وه ده‌بیرده‌وه به‌ره‌و ئه‌و زه‌وییه‌ خه‌یالیانه‌ی له‌ سات و کاتی ئاساییدا تیا‌ده‌ژیا. له‌وساته‌دا مردووه‌کانی ده‌بینی له‌ سه‌نگه‌ره‌ دووره‌کاندا هه‌ل‌ده‌ستن... مردووه‌کانی ده‌بینی خۆیان ده‌ته‌کێتن و پێلاوه‌کانیان له‌ پێده‌که‌ن و کۆله‌کانیان ده‌که‌نه‌وه‌ کۆل و ده‌گه‌پینه‌وه. ساتیک چا‌ویده‌کرده‌وه‌ پاشه‌کشیی هه‌منی ئه‌و مردووانه‌ی ده‌بینی له‌ گۆره‌پانه‌کانی مردندا، به‌لام به‌ره‌له‌وه‌ی ئه‌و ته‌پوتۆزه‌ له‌ نیگایدا به‌سپێته‌وه‌ چا‌ویده‌کرده‌وه‌و چا‌وانی پرده‌بوونه‌وه‌ له‌ تیشکی ئه‌و پوناکییه‌ په‌نگا‌وره‌نگانه‌ی که‌ وه‌ک بروسکه‌ ده‌هاتن و تیده‌په‌رین، ده‌هاتن و تیده‌په‌رین. جه‌لاده‌ت له‌ ناو ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌و په‌نگی پرشن‌گداری پوناکییه‌کاندا هه‌نگا‌وه‌کانی خۆی خێراتر ده‌کردو پر به‌ هه‌موو شه‌و ده‌ینالاند و ده‌یگوت: هاوار.

به‌شی دووه‌م

شاری سۆزانییه‌کان ده‌پۆژ بوو چۆل بوو، له‌ موسای باب‌ه‌ک و دالیا سیراجه‌دین و جه‌لاده‌تی کو‌تر به‌ولاوه‌ که‌سیکی تری تیا نه‌ما‌بوو. کوچه‌کان سه‌رتاپا چۆل و ماله‌کان سه‌رتاپا خالی. جگه‌ له‌ باره‌شیکی زه‌رد که‌ وه‌ک غه‌ریبه‌یه‌کی بی‌سروه‌ت به‌ ناو شه‌قامه‌کاندا ده‌سو‌پایه‌وه‌ ده‌نگی هه‌چی تر نه‌ده‌هات. له‌ من‌دالییه‌کی زۆر زووه‌وه‌ جه‌لاده‌ت خه‌ونی بینێ بوو که‌ جارێک له‌ جاره‌کان به‌ شاریکی وه‌ها چۆلدا ده‌پوات. شاریک شه‌قامه‌کانی و کوچه‌کانی ته‌نیا بو‌ئو ده‌بن، ئه‌ستیره‌و مانگ و په‌شه‌با‌کانی ته‌نیا بو‌ ئه‌و ده‌بن. له‌و ده‌پۆژهدا جه‌لاده‌ت هه‌چی نه‌کرد، به‌رده‌وام به‌و شاره‌ چۆل‌دا ده‌گه‌را. گو‌یی له‌و ده‌نگانه‌ ده‌گرت که‌ په‌شه‌با له‌ ناو شاریکی پێده‌نگدا دروستیان‌ده‌کات. پینی وابوو ئه‌و ده‌نگانه‌ ده‌نگی جیا‌وازن، په‌شه‌با که‌ به‌ شاری جه‌نجالدا ده‌پوات ده‌نگیکی ته‌واو جیا‌وازی له‌گه‌ل ئه‌و ده‌نگدا هه‌یه‌

کاتیک بە شارێکی ئاوه‌ها چۆل و هۆلدا ده‌گه‌رێت. بە شیوه‌یه‌کی تر په‌نچه به‌سه‌ر شته‌کاندا ده‌هینیت، به‌ جۆریکی تر یاری به‌ له‌وح و په‌رده‌و ته‌ناف و ئاریله‌کان ده‌کات. ته‌واو وه‌ک مۆسیقاریک له‌ سالۆنیکی گه‌وره‌دا بۆ خۆی عه‌زفبکات، له‌گه‌ل مۆسیقاریکی دیکه‌دا له‌ به‌رده‌م ده‌یان هه‌زاران خه‌لکدا مۆسیقا بژهنیت. جه‌لاده‌ت هه‌ستیده‌کرد ئه‌و بایه‌ی به‌ ناو شارێکی چۆلدا ده‌رواته‌ هه‌مان هه‌ستی ناکوژتاو ترس و ته‌نهایه‌ی تێدایه‌ که‌ مۆسیقاریک هه‌یه‌تی کاتیک به‌ ته‌نیا له‌سه‌ر لووتکه‌ی چیایه‌کی به‌رز له‌ بازنه‌ی ده‌یان گه‌واله‌ هه‌وردا مۆسیقا لێدات. جه‌لاده‌ت خۆی به‌ پسه‌پۆریکی گه‌وره‌ی گوێگرتن له‌ با ده‌زانی، له‌ شاره‌که‌ی خۆی گوێگریکی زیره‌کی په‌شه‌با بوو، له‌ چیا دووره‌کان ئیسحاقی لیوژپین پیتی گووتبوو، ئه‌وه‌ی له‌ با تینه‌گات هه‌رگیز نابێته‌ مۆسیقا، له‌ شاری سۆزانییه‌کان تیکه‌لاو به‌ باکان بووبوو که‌ هه‌میشه‌ به‌ ئیقاغی قورس له‌ ناو کوچه‌کاندا ده‌گه‌ران و پۆحیکی پیریان یاد جه‌لاده‌ت ده‌هینایه‌وه‌ کاتیک به‌ هه‌ناسه‌ی قورس و هه‌نگای له‌رزۆکه‌وه‌ به‌ زه‌ویدا پیا سه‌ ده‌کات.

گوێگرتن له‌ با یه‌کێک بوو له‌ خولیا سه‌یره‌کانی جه‌لاده‌ت که‌ پێده‌چوو له‌ باپیره‌ کاروانچیه‌کانیه‌وه‌ بۆی مابێته‌وه‌. به‌دوای گوێگرتن له‌ ده‌نگی ئه‌و بایه‌دا شه‌وو پۆژ له‌ ده‌ره‌وه‌ بوو، ته‌نیا نیوه‌پوان و ئیواران ده‌گه‌رایه‌وه‌ بۆ لای موسای بابه‌ک و دالیا. شه‌ویک به‌ دوای مۆسیقای نه‌هینی ئه‌و بایه‌دا له‌ کوچه‌کانی باشووری شاره‌دا هیند دوورکه‌وته‌وه‌، هه‌ستی به‌ ونبوون کرد، شه‌ویک بوو په‌شه‌باکان له‌ شه‌وانی تر به‌هیزتر بوون، شه‌ویک بوو سه‌یرترو توپه‌تر له‌سه‌ر لم و په‌نچه‌ره‌و ده‌رگاگان په‌نچه‌کانی خۆیان ده‌جولاند. توندتر شته‌کانیان له‌ بناغه‌وه‌ ده‌له‌قاند، چینگۆ ئه‌ستووره‌کانیان راده‌وه‌شاند و به‌ ئیقاغی خه‌راتر شته‌کانیان له‌ هه‌وادا ده‌جولاند. جه‌لاده‌ت چۆن عاشقیکی مۆسیقا ته‌ماشای په‌نچه‌کانی پیاوژه‌نیک ده‌کات کاتیک له‌سه‌ر کلافیره‌که‌ی سه‌مه‌ده‌کات، دوای په‌نچه‌ی ئه‌و بایه‌ ده‌که‌وت

و له گه‌ل شه‌پوله‌کانیدا ده‌پو‌یشت. دوا‌جار له‌یه‌کی‌ک له‌ کولانه‌کانی‌ ئه‌و
 شاره‌دا هه‌ستیکرد تارماییه‌کی‌ ماندوو له‌ ناو ته‌پوت‌وزو زولمه‌ته‌وه‌ به‌ره‌و
 پو‌وی دیت. سه‌ره‌تا پنی‌ وابوو ئه‌وه‌ی ده‌بی‌ینیت فی‌لی‌که‌ له‌ فی‌له‌کانی‌ نی‌گا و
 هه‌له‌یه‌کی‌ کوشنده‌ی پ‌وانینه‌ که‌ با له‌ هه‌ست و نه‌سته‌کاندا دروستیده‌کات.
 جه‌لاده‌ت له‌ جی‌نگای‌ خ‌وی ده‌ه‌ستاو ئه‌و تارماییه‌ ماندوو‌ی ده‌بی‌نی
 به‌کاوه‌خ‌و به‌ره‌و لای‌ ئه‌و دیت. تا نزیک‌تر بب‌وایه‌ته‌وه‌ ئاشک‌راترده‌بوو،
 شی‌وه‌و پ‌وخساری‌کی‌ هه‌بوو له‌و سه‌ربازانه‌ ده‌چ‌وو که‌ له‌ شه‌وی
 سه‌رکه‌وتندا کاتیک به‌ پ‌ی‌گاوه‌بوو ب‌ۆ‌لای‌ دالیا له‌ ناو ته‌قینه‌وه‌ی په‌نگه‌کاندا
 بی‌نی‌بوونی... ئه‌و شه‌وی سه‌رکه‌وته‌ شوومه، ئه‌و شه‌وی ولات وه‌ک
 قه‌بیله‌یه‌کی‌ به‌ربه‌ری له‌سه‌ر که‌لاکی‌ خ‌وی هه‌له‌ده‌په‌ری، ئه‌و شه‌وه‌ جه‌لاده‌ت
 به‌رده‌وام پ‌وخساری‌ ئه‌و سه‌ربازانه‌ی ده‌بی‌نی که‌ له‌ مردن هه‌له‌دستانه‌وه‌و
 به‌ره‌و دوا ده‌گه‌رانه‌وه. وه‌ک م‌وته‌که‌یه‌کی‌ ترسناک وابوو چا‌وی ده‌نوقاند
 و سه‌ربازی‌ مردووی ده‌بی‌نی له‌ گ‌رپه‌کانیان هه‌له‌دسته‌ته‌وه‌و پ‌وستاله‌کانیان
 له‌ گ‌رپه‌پانی‌ جه‌نگدا ده‌د‌ۆ‌زنه‌وه‌و له‌پ‌ینده‌که‌ن و به‌ مارشی‌کی‌ هی‌من به‌ره‌و
 دوا ده‌گه‌رینه‌وه. ئه‌و شه‌وه‌ چ‌هند ده‌نوس‌ت له‌ نا‌کا‌و خه‌ونی‌ ئه‌و سه‌ربازانه
 به‌نا‌گایانده‌هینایه‌وه، له‌ خه‌ویدا ئاسمان ده‌بووه‌ تونیل‌یکی‌ کراوه‌و ترسناک
 که‌ له‌ ن‌ی‌ویدا ده‌یه‌ها توفانی‌ گه‌وره‌ گه‌وره‌ی په‌نگ له‌مه‌سه‌ری گه‌ردونه‌وه
 ب‌ۆ‌ ئه‌وسه‌ر ده‌ج‌ولانه‌وه، له‌سه‌ر زه‌ویش ئاده‌میزاده‌کان یه‌ک له‌شک‌ربوون
 به‌ پ‌یتم‌یکی‌ هی‌من له‌ تاری‌کی‌دا ده‌پ‌و‌یشتن. ئه‌م‌شه‌ویش که‌ له‌ په‌شه‌بادا
 ده‌ه‌ستا پ‌یتم‌ی پ‌و‌یشتن و نزیک‌بوونه‌وه‌ی ئه‌و تارماییه‌ له‌ پ‌یتم‌ی مه‌خلوقات‌ی
 ن‌ی‌و خه‌ونه‌کانی‌ ده‌چ‌وو. جه‌لاده‌ت وه‌ک ب‌ترس‌یت له‌ با‌کاندا ده‌ه‌ستاو
 نه‌ده‌پ‌و‌یشت. سه‌ربازیک‌ بوو به‌ ک‌وله‌پشت‌یکی‌ قورسه‌وه، له‌فافی‌کی‌ خو‌ینا‌وی
 به‌ نا‌وچا‌وانیه‌وه به‌ست‌بوو، سه‌یری له‌وه ده‌هات که‌ جه‌لاده‌ت به‌رده‌وام
 ته‌ماشایده‌کات، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ را‌گ‌وزه‌رو نه‌زان هات‌ب‌یته‌ ئه‌م‌ شاره‌وه،
 نه‌یده‌زانی‌ چ‌ۆ‌ن پ‌یی‌ که‌وت‌وته‌ ئه‌م‌ چ‌ۆ‌له‌وانیه‌وه. چ‌هن‌دین پ‌و‌ژ بوو به‌

رێگاوه‌بوو چەندین شاری قەرەبالغی بریبوو، لە ھەموو جێگاکاندا بە ناو
 ٲاھەنگ و سەماو دلخۆشییەکی ٲیۆتێھی ئادەمیزادەکاندا تێپەربوو، ٲیئەوھی
 بزانیٲ دەچیت بۆ کوێ، بەردەوام بە زەویدا ھاتبوو، لە ٲرۆبارە گەورەکان
 ٲەربییوو، ٲیئیشوو زۆنگاوو ھۆرەکانی لە دوا ی خۆیەو جێئیشتبوو،
 زەلستانەکان و ٲرە ئاویەکان و میترگە زەردەکانی دەورووبەری ئو شارە
 گەرابوو، لە بەلەمی چکۆلە ی ٲاوکەرەکانی مراویدا سواریبوو، بەلام تا
 ئوکاتە ھیچ کەس تەماشای نەکردبوو. وەک ئو ھەبوو ھەموو ئەم سەفەرە
 درێژە ی بۆئەو کردیٲ بەم نیگا سەیرو زیندووھی ئەم کۆرە تەنیاھی ناو
 ٲەشەبا بگات. کە لە جەلادەتی کۆتر نزیکەبوو، دانیابوو بەرلەوھی
 درێژە بەسەفەرەکە ی بدات دەٲیٲ لێردا ٲشوو یەک بدات. جلیکی سەربازی
 ٲراوو کونی لە بەردابوو، زنجیریکی ژەنگاوی لە ملیدا، خەندەییەکی دێرین
 و تال لەسەر لێوی، چەند دلۆٲە خۆٲنیک لەسەر لامی، ٲاکەتیک جگەرە
 لە گیرفانی چەٲیدا، ھارمۆنیکایەک لە گیرفانی ٲاستیدا. سەری فلووتیک
 لە کۆلەٲشٲەکە ی ھاتبوو دەری. مەتارەییەکی لٲاداری سەربازی بەلای
 ٲاستی کەمەریدا و قەمەییەکی سٲی بە لای چەٲیدا شۆرٲووبوو. دانیابوو
 جەلادەت دەٲیٲنٲ، ئو یەکەم زیندوو دەٲیٲنٲ، لە دوورگەکانی مەجنونەو
 بە ٲن ھاتبوو، ٲنی بەسەر ھەموو مینەکانی سەر رێگادا نابوو، لەسەریان
 ھەلٲەربوو بەلام نەتەقیوونەو، بە ھەموو شارەکانی باشووردا ھاتبوو،
 چووبوو بەردەمی منداڵان لە بەردەمیاند ھەلٲەربوو، سەمایکردبوو، کەس
 نەٲیٲنٲوو. ئیستا دانیابوو لەم شارە چۆل و ھۆلدا کە لە ھەموو شارەکانی
 باشوور ٲیدەنگتر و مردووترە یەکێک لە بادا وەستاو ھەتەماشایدەکات.
 بە دوول ی یەکێکەو دانیانیئە ئوھی بەرامبەری دەٲیٲستٲ یاخود
 نا، بە دەنگیکی قوول کە ٲیدەچوو سالانٲکی درٲیٲٲ قسە ی نەکردیٲ،
 دەنگیک کە قرغەییەکی سامناکی تێدابوو، ٲیدەچوو وشەکان گەرووی
 برینداربکەن دەیگووت: ئە ی ئوھی لە بادا وەستاویٲ دەٲیٲنٲ یان نا؟ گەر

ده‌مبینیت قسه‌بکه. من خۆلی مه‌یدانه‌کانی جه‌نگم له‌ گه‌روو و گوێچکه‌کانم پاککردۆته‌وه، وا ته‌ماشاممه‌که وه‌ک ئه‌وه‌ی پۆحی غه‌ریبانته‌بینیته، گه‌ر ده‌مبینیت، مه‌خه‌ره گومان و دوودلییه‌وه، وا غه‌مگین ته‌ماشاممه‌که، ده‌ستت بیته‌و بیخه‌ره سه‌ر دلم، دلێکم نییه‌ لیبدات، من لیتره‌وه به‌ره‌و جیگایه‌کی تر تیده‌په‌رم، به‌ره‌و شاریکی تر ده‌روم... شاریک له‌ مندالیمه‌وه له‌ خه‌یالمدایه، ده‌شزانم مرو‌ف لیتره‌وه بۆی ده‌چیت؟

با یاری به‌ قزێ جه‌لاده‌ت ده‌کرد، چاوانی له‌ ناو ته‌پوتۆزدا که‌میک کزتر به‌لام به‌خه‌به‌رت‌ر ده‌دره‌وشانه‌وه. له‌دوای شه‌وه‌کانی ناو سه‌حرا له‌گه‌ل دالیادا فیزبووبوو سه‌یری مردووه‌کان بکات و نه‌ترسیت. له‌و کاته‌وه بیرکردنه‌وه له‌ مردن و ته‌ماشاکردنی مردن و خه‌وینین به‌ مردنه‌وه به‌شیکی ژيانی بوو. به‌لام ئهم سه‌ربازه‌ غه‌مگینه‌ که‌ به‌ له‌فافیکی سپیه‌وه له‌وسه‌ری دونیاوه هاتووه بۆ ئیره، پاسته‌وخۆ قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کات، یه‌که‌مجاربوو مردن پاسته‌وخۆ بیدوینیت. جه‌لاده‌ت و ئه‌و غه‌ریبه‌ زامداره‌ی ناو په‌شه‌باکانی شه‌و له‌یه‌کتر نزیکده‌بونه‌وه له‌ ناو بادا به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک ده‌هه‌ستان. جه‌لاده‌ت سه‌یری چاوه‌ شینه‌کانی ده‌کرد که‌ پیده‌چوو ته‌ماشای دوورودریژی ئاسمان شینی کردبیت، شینییه‌ک که‌ تاریکی و زولمه‌تی شه‌و نه‌یانده‌شارده‌وه، به‌لکو پرونترو ئاشکراتریان ده‌کرد. جه‌لاده‌ت بیته‌وه‌ی بترسیت، ده‌یگووت: تۆ کینیت؟ چی ده‌که‌یت له‌م بایه‌دا؟ که‌ ده‌توانیت وه‌ها ساف و پروون کوردی قسه‌بکه‌یت، بۆ نه‌گه‌رایته‌وه بۆ باکوور؟ تۆ ئه‌ی پۆحی غه‌مگین و ویل به‌ هه‌له‌ هاتوویت بۆ ئیره، تۆ خه‌لکی ئیره‌ نیت، سه‌یرکه، من ناتوانم یارمه‌تیت بده‌م، چونکه‌ نازانم مرو‌ف لیتره‌وه چۆن ده‌گه‌رێته‌وه بۆ باکوور. گه‌ر ده‌ته‌ویت من پێگات نیشانده‌م ئه‌و شاره‌ بدۆزیته‌وه، من پێگای هیچ شاریک نازانم... هیچ شاریک، لیتره‌ش ده‌رچیت شاره‌ ئاوینه‌یه‌یه‌کان ده‌ته‌ن، ئه‌و شارانه‌ی هه‌ر چۆنیک برۆیت ده‌ته‌یتنه‌وه بۆ ئیره.

سەربازەگە گەمیک دەووەستا، کۆلە پشتەکە ی تۆزیک راستە کردووە. دەستیدەخستە سەر لە فافەکە ی ناوچاوانی و دە یگوت: کەواتە تۆ گویت لیمە، تۆ دە مبیستیت، من دە پۆژە بە زەویدا ویلم و کەس نامبیستیت. هیچ کەس، پێمبلی سەرنشینانی ئەم شارە لە کوین، لە ترسی با ئێرەیان چۆلکردووە، یاخود لە ترسی شەویک کە ئاوا نابیت؟

جەلادەت دەپرسی: شەویک کە ئاوا نابیت؟ ئێرە هیچ شەویک نییە ئاوا نەبیت، هیچ پۆژیک نییە ئاوا نەبیت. ئێرە شارە وەک هەموو شارەکانی تری دنیا... هێندە هەیه کە هەندێجار تۆزی زۆر لە سەحراوە دیت، هەندێجار مراوی زۆر لە زۆنگاوەکانەو بەسەر ئەم شارەدا دەفڕن... هەندێجاریش میشتیکی زۆر زەبەندەو دێن کە با ئێرەو دەیانبات بۆ جێگای تر. سەربازەگە وەک ئەوەی بیربکاتەو دە یگوت: میشتی دێ، کە با ئێرەو دەیانبات. میشتی دێ... بەلام ئە ی تۆ چیدەکەیت، تۆ بۆ شارەزای هیچ شاریکی تر نیت، بۆ بە تەنها لەم شارەدا دەژیت، کە خەلکی ئێرە نیت، بۆ ناڕویت؟

جەلادەت دە یگوت: نازانم، دەبوایە بەتایامیە بۆ ئێرە، من مۆسیقاربوم، لە شاخەکان، لە پێدەشتەکاندا مۆسیقام لێدەدا. پۆژیک من و هاوڕێکانم گیراین، دواتر هاوڕێکانیان کوشتم و من بە برینداری هاتم بۆ ئێرە. پیاویک منی هەلگرتەو ناوی نەقیب سامیری بابلی بوو. نەقیبکی دێندەو خوینمژ کە دوایی لە هەموو شتیک پەشیمانبوووە، بەلام من لێی نابوورم... ها، ئە ی پۆچی غەمگینی ناو پەشەباکان، من لێی نابوورم... لە قوولایی دلمدا لێم نەبووردووە و ناتوانم لێی ببوورم. تێدەگەیت من هەرگیز لێم نەبووردووە، کە هاتم بۆ ئێرە ئێتر هەموو ژیانم وێران بوو. تێدەگەیت پۆژیک دێت ژيانی مرۆف کوتا ییدیت، گەر ئێسانیک دەستبختە ئەو گەمە یووە هەموو شتیک تیکدەچیت، تێدەگەیت... ناکریت من بەردەوام بمرم و یەکیک نامەردانە دەست بختە ناو گەمەکەووە نەهێلێت بمرم، ئەمە

جۆریکه له نامهردی... ناوی سامیری بابلی بوو... هاوڕێم ناوی سامیری بابلی بوو، ئیستا نازانم له کوێیه، بهلام سویندی خواردوو بهمینییت تا نهیتنی گهرهم پینلێت، من ههموو پێندهلێن بۆیه لێرهم تا نهیتنی ههلگرم... شتیك بکهه به کهس ناکریت... شتیك ببینم که کهس نایبینیت... ناوی سامیری بابلی بوو، له سوپادا بوو، نهقیب بوو، دپندهیهک بوو ئیستا خۆی چاککردوه، تۆ له مردن هاتووینهوه پێمبلی مرقوف دواي ئهوه ههموو خۆنپێژییه ههقی ئهوهی هیه خۆی چاکبکات و بژی... ههقی هیه...؟

باکه زیاتر بهرهو پرووی سهربازهکه ههلیدهکرد، به زهردهخهیهکی تالهوه تهماشای جهلادهتی دهکرد، دلۆپه خۆینهکانی لاملی دهرهوشانهوه، چوار دلۆپ خۆینی قهشهنگ بوون. بێزییهکهی دادهکهند، سهری تهواو سفر بوو. بێزییهکهی دهتهکاند و دهیخسته گیرفانی، کۆلهپشتهکهی دادهنا و له تهنیشت دیواریکی نزیکهوه ههلیدهپهسێراو دهیگوت: تۆ مندالیکێ سهیری، باسی موسیقات کرد، دهتهویت پێکهوه کهمیک موسیقا لێدهین. دهتهویت؟ منیش موسیقارم... قلووت لێدهدهم، پیاوژهنیکی باشم، جاران بهر لهوهی بخهوم شهوان له ژیر بهتانییهکهوه ههمیشه هارمۆنیکام لێدهدا. تۆ چی عهزفدهکهیت... چی؟

جهلادهت به غهمگینی دهیگوت: زۆربهی ئامێره ههوایهکان دهزانم، ههندیک له وهتهرییهکانیش... ئاه وازیینه، من له میژه موسیقام بێرچۆتهوه... ئهوه شتانهی لێره عهزفیدهکهه موسیقا نین... پێمبلی، تۆ کینیت... ها، بۆ لهه شارهوه دهڕویت... ناوت چییه؟

کوچه سهربازهکه دادهنیشت و پالیدهدایهوه به کۆلهپشتهکهیهوه دهیگوت: دوو سال له مهوهر ئاوهها کوژرام؟ پالمدایهوه به کۆلهپشتهکهمهوه گوللهیهک له دوور دوور هات، وویوو... وویوو... وویوو. بهر ناوچاوایم کهوت. من وهک خهه ببینم مردم. هاوڕێیهکم لهگهڵدا بوو تهنیا یهک لهفافی پێبوو، بۆی بهستم و ڕویشتم... گووتی دهڕۆم و

دیمه‌وه بۆلات، بەلام من دوو سال ئاوه‌ها دانیشتم، هیچ شتیکم نه‌کرد، هه‌ستم به‌گولله‌که ده‌کرد له‌سه‌رمدا، به‌لام هیچ نه‌جولام، ته‌نیا سه‌یری ئاسمانی شینم ده‌کرد. پۆژ هه‌لده‌هات من سه‌یری ئاسمانی شینم ده‌کرد... شه‌وه‌لده‌هات من سه‌یری نه‌ستیره‌کانم ده‌کرد. دوو سال سه‌ربازه‌کان به‌لامدا هیزشیان ده‌هیناو ده‌گه‌رانه‌وه، نه‌فسه‌ره‌کان به‌لامدا په‌لاماریانده‌داو له‌وسه‌ر به‌شکستی و برینداری ده‌هاتنه‌وه، به‌لام من پالم دابوو به‌کۆله‌پشته‌که‌مه‌وه سه‌یری ئاسمانم ده‌کرد. هیچ شتیک له‌وه‌خۆشتر نییه له‌جه‌نگدا بتوانیت پالده‌یت به‌کۆله‌پشته‌که‌ته‌وه سه‌یری ئاسمان بکه‌یت، ئاگادار بووم به‌پۆژ هه‌ندیجار لاشه‌ی هه‌ندیک سه‌ربازیان هه‌لده‌گرته‌وه، به‌لام به‌شه‌وه من چاوم ده‌نوقاند و هه‌ستم وا بوو که له‌وین. هه‌زموه‌کرد ده‌ستبه‌رم و هه‌رمۆنیکاکه‌م ده‌ربینم، به‌لام ده‌ترسام گولله‌که له‌سه‌رمدا بجولیته‌وه هه‌ست به‌بۆشاییه‌کانی ناو جه‌ستم بکه‌م. له‌به‌رئه‌وه هه‌موو شه‌ویک ده‌مگوت. نه‌مشه‌ویش مۆسیقا لیناده‌م... ها لیت پرسیم ناوت چییه؟ وابوو لیت پرسیم ناوت چییه: ناوم سه‌ربازی موکه‌له‌ف «شاروخ مه‌هدی شاروخه». له‌وه‌حده‌ی سه‌دویازده‌م فیرقه‌ی هه‌شت فه‌یله‌قی دوو. پێشتر له‌لیوای موده‌ره‌عی زولفه‌قار لای ئامیرلیوا «مثنی‌شهاب جواد» بووم. که‌پێکرام له‌«جزر مجنون» له‌پێشی پێشه‌وه بووم.

جه‌لاده‌تی کۆتر، به‌غه‌مگینی لیتی پرسی: به‌لام که‌مردوویت، بۆ هه‌ستاویته‌وه؟ بۆ هاتوویت بۆئهم‌شاره؟ چه‌کاره‌یت و بۆ لێره‌وه تیده‌په‌ریت؟ به‌زه‌رده‌خه‌نه‌غه‌مگین و تاله‌که‌ی خۆیه‌وه گوتی: هه‌ستاومه‌ته‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌بیت به‌پۆم بۆ جیگایه‌کی تر، بۆ شاریکی درور، شاریک له‌مندالییه‌وه‌خه‌ونی پێوه‌ده‌بینم. دوا‌ی ئه‌وه‌نازیزم... برا، له‌میژه‌زیندوو و مردوو نه‌ماوه. پێش ئه‌وه‌ی ئه‌و گولله‌یه‌ش بمپێکیت، من ده‌زانم زیندوو و مردوو نه‌ماوه، زیندوو و مردوو له‌ولاتیکدا نییه‌مرو‌ف ته‌نیا له‌خه‌یالدا ده‌ژی. مه‌سه‌له‌که‌ته‌نیا جه‌نگ نییه‌، من له‌مندالیی زووه‌وه هه‌ستم پێکردوه،

مردن ته نیا گولله یه کی گه مژه نییه له دور بیت و بچیته که لله ته وه، به لکو شتیکی تره، شتیکه هه سته کهیت ته واو، هه سته کهیت ئیتر پیوستناکات له م سهر زهوییه بیت، هه موو مرقئیک جوره ساتیکی وه های هیه، ساتیکه تیایدا ده لئیت ئیدی به سه، با پرۆم بۆ جیگایه کی تر. مرقف که له ته ماشای درهخت و بالنده تیربوو، ئیدی واته ته واو. که له گوینگرتنی مۆسیقا تیربوو ئیتر ته واو. به لام گهر وانه بیت، گهر باوه پت به مردن نه بوو، واته مردن نییه. هیتی برا، وهک مردوو ته ماشامه که، زور هه ستم بریندار ده بیت. من ده چم بۆ شاریکی دور، شاریکی زور دور، شاریکه له سهر نه خشه کان نییه، تیده کهیت، نه خودا ئاگای لینه تی، نه ئه هریمن، نه زیندوو هکان، نه مردوو هکان. شاریکی دووره، که له ده ره وهی ده سته لاتی سیاسهت و شه پ و دیکتاتوره کاندایه، شاریکه خودا کاریکی به سه رییه وه نییه، شاری ئه و مرقفانه یه که ژانیان وهک پارچه یه ک مۆسیقا وایه. هاو پیم تو له خوت پرسیه: ئایا پارچه یه ک مۆسیقا ده مریت؟ ها.. هه رگیز بیستوو ته پارچه یه ک مۆسیقا به مریت؟ نا.. یه کجار له دایک ده بیت و تا هتا هتا یه ده زی. ژانیان هیه له پارچه یه ک مۆسیقا ده چیت... مرقف هیه له پارچه یه ک مۆسیقا ده چیت. من ده چم بۆ شاری ئه وان... شاریکه وهک مۆسیقا وه هایه، ده چم بۆ شاریک له مندالییه وه ده زانم ده چم بۆ ئه وئ... له مندالی زوو وه، ده پرۆم بۆ شاری مۆسیقاره سپییهکان.

جه لادهت که جاریکی تر ناوی ئه و شارهی ده بیست راده چله کی و ده یگووت: ئه مه یه که مجار نییه من ناوی ئه و شاره ده بیستم، دلنیم به خوراش نییه من و تو له م ره شه بایه دا یه کتر ده بینین. ئه و شارهی تو باسی ده کهیت چ جوره شاریکه؟ من پرۆژیک له پرۆژان تا به رده رگای ئه و شاره چووم و بیته وهی بچه ژوورئ، پرۆژیک له پرۆژان که ئیستا واهه سته کهم من له خه ودا بووم... پرۆژیک له پرۆژان ئه و شاره منی ده رکرد. بۆ ئیستا هه سته کهم بانگمه کات... بۆ؟

شاروخ مەهدی شاروخ سەری باده داو دەیگوت: نازانم. منیش لە
 مندالییەو هەستدەکم دەبیت بچم بۆئەو. لەم دوو سالا دا که لە جەنگ
 پالم بە کۆلە پشته که مەو دابوو، شەویەک مۆسیقاریک بەلامدا رابوو
 که لەوێو هاتبوو، بە منی گووت: مۆسیقا هیوا دروستدەکات، کورگەل
 مۆسیقا هیوا دروستدەکات. من هاتووم لێرەو تێپەرم و مۆسیقا لێدەم،
 تا ئەوێ گۆیم لێدەگریت، نا ئومێد نەبیت. من لە بەرەکانی جەنگدا هەندیک
 شەو گۆیم لەو مۆسیقارانە بوو که لەوێو دەهاتن، کاتیەک دەنگی خومپارە
 و گوللەتۆپەکان ئارامدەبوونەو دەستیان بە عەزفدەکرد، مۆسیقایەکی
 خودایی که هەردوولامان، شەپکەرەکان لە مەرەو ئەو بەر گۆیمان
 لێدەگرت. هەردوولا، مەبەستم ئەو پۆخانهیە که دەتوان مۆسیقا بیست،
 لە بێدەنگیدا گۆی هەلخەن و ئەو مۆسیقاژەنە نەینییانە بدۆزنەو که بێدەنگی
 دەژەن. قەت لە بیرت نەچیت دائیمە لە تاریکیدا مۆسیقاریک هەیە، دەبیت
 بیدۆزیتەو، ها کۆری کۆتر... ئیستا که من و تۆ قسەدەکەین مۆسیقاریک
 هەیە لە جینگایەدا که من و تۆ نابیین، دلناتدەکه مەو مۆسیقاریک هەیە...
 دلناتدەکه مەو. شەویەک یەکیەک لەوانە باسی شاری مۆسیقارە سەپییەکانی
 بۆکردم. گۆیگرە شاری مۆسیقارە سەپییەکان شاری ئەو مرقانەییە که
 پەییەندییان بە ئەبەدیەتەو هەیە. هەموو مۆسیقاریک، شاعیریک که
 لەدایکەبیت، خولایەک لەسەریایەتی خولای ئەبەدیەتە، ها تۆ وادەزانی من
 مردووم، بەلام من هەمیشە لەگەڵ شتە ئەبەدیەکاندا ژیاوم. ئەو کاتانە ی لە
 سەربازگا مەشقیان پێدەکردم، یەک، دوو، یەک دوو، بۆلای راست
 وەرگەڕی... لەو کاتانە دا بیرم لای شاریک بوو که شتە ئەمرەکانی تیا،
 دەمزانی ئەو ئەفسەرە ناشیرینەمان ناگاتە ئەو شارە، لەوانەییە زۆر بژی،
 لەوانەییە دواى مردن هەستیتەو، بەلام نەیدەتوانی وەک من چاو بنوقینیت
 و ئەبەدیەت ببینیت، نەیدەتوانی وەک من پیاوێکی گەورە لەسەری خۆیدا
 بشاریتەو، که مانجەیک لە دلیدا بشاریتەو. من دەتوانی... من لەسەرمدا

مۆسیقام ده‌نوسی، گۆرانیم ده‌نوسی که لام وابوو راسته‌وخۆ په‌یوه‌ندی به
 پۆحه‌وه هه‌یه و به‌لام وه‌ک ئاو له‌ده‌ست و هه‌ناسه‌و چاوم هه‌لده‌قولیت.
 هه‌ندیجار له‌ ژیر به‌تانییه‌که‌وه له‌ شادی ئه‌و ئاوازانیه‌ی که به‌ خۆیتندا
 ده‌روات ده‌گریام، مۆسیقایه‌ک بوو له‌ جه‌سته‌مه‌وه ده‌هاته‌ده‌ری، به‌لام له
 کوێی جه‌سته‌وه نازانم؟ ئه‌و ساتانه ساته‌ومه‌ختی سه‌یرن، شتیکه‌ له‌ ناوتدا
 ده‌توێته‌وه، هه‌موو بوونت وه‌ک ئامیریکی لیدیت... ئیتر ژیانته‌ له‌و مۆسیقایه
 جیاناپیته‌وه، جیاوازی مردن و نه‌مردن ئه‌وه‌یه. یه‌کیک پۆحیکی هه‌یه له
 جوانییه‌کان جیاناپیته‌وه، یه‌کیکیش پۆحیکی هه‌یه ناتوانیت به‌ هیچی نه‌مره‌وه
 بنوسیت. ئازیزم که تۆ مۆسیقایه‌کی نه‌مر له‌ ناوتدابوو که ده‌تکوژن ئه‌و
 مۆسیقایه‌ی ناوت نامریت... هیچ هێژیک نییه ئه‌و مۆسیقایه‌ی ناوت بکوژیت،
 شاری مۆسیقاره سپیه‌کان شاری ئه‌و جوانییه ئه‌به‌دی و نه‌مره‌یه که له
 ناوماندا، په‌یوه‌ندی به‌ خوداوه نییه، به‌لکو سوک و ئاسان ئه‌و جوانییه‌ی
 ناو پۆحی من و تۆیه که شه‌رو مردن و ده‌ردو ئه‌شکه‌نجه‌ نایکوژیت.
 من دوو سال له‌ جه‌نگ پالم نابوو به‌ کۆله‌پشته‌که‌مه‌وه به‌رده‌وام ئه‌و
 مۆسیقایه‌م لیده‌دا... ئیستا هه‌سته‌که‌م شتیکی نه‌مرم هه‌یه... مردووه‌کانی
 هاوپی من ئه‌وانه‌ی هیچی نه‌مریان نییه له‌ گه‌رمادا ده‌وه‌ستن، ده‌چنه‌ سه‌ر
 دره‌ختیک و تا هه‌تا هه‌تایه‌ نایه‌نه‌ خوار، له‌ باراندا ده‌میننه‌وه‌و باران
 سپه‌ره‌کانیان له‌گه‌ل خۆیدا ده‌بات، له‌ بادا ده‌وه‌ستن و هیدی هیدی با له
 زوله‌تدا ده‌یانتوینته‌وه، به‌لام ئه‌ی په‌فیقی ناو تاریکی، من شتیکم هه‌یه‌و
 ده‌بیت برۆم، ده‌بیت برۆم بۆ شاری مۆسیقاره سپیه‌کان... ده‌بیت بگه‌مه
 ئه‌وی... سه‌ربازه‌که‌ هه‌لده‌ستا و خۆی ده‌ته‌کاندو جاریکی تر ده‌یگوت:
 ده‌بیت برۆم... ده‌بیت بگه‌مه ئه‌وی... ده‌بیت برۆم.

کۆله‌که‌ی هه‌لده‌گرت، که‌مه‌کیک ناواخه‌که‌ی چاکده‌کرد، کتیپیکی له
 کۆله‌پشته‌که‌ ده‌رده‌ینا، به‌ ناویشانی «گناه و ئاهه‌نگ»، کتیپیکی لاکیشه‌یی
 چکۆله‌ بوو، تۆزیکی زۆری لینیشتبوو، له‌سه‌ره‌خۆ تۆزه‌که‌ی لیده‌ته‌کاند و له

دوو فانیلهی دهپنچاو دهیخستهوه ناو بارهکهی خۆی. ههلهستا و سهیری
پهشهباکانی دهکرد و دهیگوت: شاریکی خامۆشه... برۆ... هاوپیتم برۆ له
شاره مهینه.

وایدهگوت و دهستی بهرزدهکردهوه و دهپۆی، جهلادهت که به جۆریک
سهراسیمهبوو نهیدهزانی چی بکات، له ناو گفهی پهشهبادا بانگی لیدهکرد:
هاپیتم، مهپۆ، تکات تیاذهکهه مهپۆ، بۆ واکورت لهه بایهه دهکهوتیت و
ئاوا خیرا دهپۆیت. کهمیک بوهسته، تکات تیاذهکهه... پیویستیم بهوهیه تۆ
قسم بۆ بکهیت... برادهر گیان، ئەمشه لهه شاره چۆلهه لای من به...
تکایه لای من به... فلووتم بۆ لیبه... مهپۆ. سهربازهکه وهک با بیبات، له
ماوهیهکی کهمدا مهوایهکی زۆر له جهلادهت دوورکهوتهوه... بهجۆریک
تهپوتۆزی شهو دایپۆشی جهلادهت گوئی له هیچ وهلامیکی نهبوو. ئەو له
تاریکیدا له شوینی خۆی وهستابوو هاواریدهکرد: برادهر گیان... من دهزانم
هاوپیکنم لهوین... دهزانم... هاوپیکنی مندالی و گهرهیم لهو شارهدان که
تۆ بۆی دهپۆیت... برادهر گیان، پێیان بلێ من لیهرهه، من جهلادهتی کۆتر...
پێیان بلێ بیریاندهکهه... من لیهرهه... لهه تۆزه زهردهدام... ناوهکهی منت
بیر نهچیتهوه، ناوم جهلادهتی کۆتره، برادهر گیان، پێیان بلێ، با یارمهتیم
بدهن... من جهلادهتی کۆتر... لیهرهه... لهه شاری تهپوتۆزه گهرهیهدام...
پێیان بلێ... تکات تیاذهکهه... پێیان بلێ.

وهک با قووتی بدات، وهک شهو له خۆیدا ههلیگریت، له چاو وندهبوو،
جهلادهت بهو شارهدا پایدهکردو بانگی لی دهکرد... بهو شارهدا پایدهکردو
دهگریاو دهیگوت: پێیان بلێ من لیهرهه... پێیان بلێ یارمهتیم بدهن... پێیان
بلێ فریام کهون.

بهلام جگه لهسهههه خۆی که با وهک جۆلانی دهیهینا و دهیبرد هیچی
دیکهی نهدهیست.

* * *

ناخۆ به پاست، جه لادەت سەربازیکى لەو جۆرهى بینییوو، یاخود
 حیکایه ته که وړینه و پێشکه و پێشکهى میرومندا لیکى هه ژده ساله که ماندویتی
 و په شه باو بیرکردنه وهى زۆر له مردن ماندوو یا نکردهوه؟ زهحه ته له
 ئیستادا مرووف وه لامیکى ته واوه تی بنوسیت، لهو ساته دا جه لادەت له هیچ
 شتیک دلنیا نه بوو، به جۆریک له نیوان وړینه و حقیقه تا جۆلانی ده کرد،
 خۆشى نهیده زانی له چ خالیکدا پێی خستۆته ناو مه مله که تی خه یال و
 پێشکه و پێشکه و وهمه وه و له چ خالیکدا جۆلانی که هینا و یتیه وه بۆ ئه و سه ر.
 به جۆریک سالانیک دواتر که حیکایه ته که ی بۆمن ده گێرپایه وه ده یگووت
 «وهک جۆلانی ته که وه هایه که به چاوی نوقاوه ده یکه ی، سه ره تا ده زانیت
 تۆ له خواره وه یه ی یاخود له سه ره وه یه ی، به لام که هر به رده وامبوویت،
 هر گوژم دا... له ساتیکدا ئه و هه سه ته تیا ده مریت، نازانیت جۆلانی که
 به چ ئاراسته یه یک ده تبات، نازانیت تۆ له ناو جۆلانی که دایت یاخود ده ست
 به ردا وه ده فیریت، نازانیت جۆلانی ده که یه ی یاخود په شه بایه ک ها تو وه و
 تۆی رفاندو وه، نازانیت خۆت چاوت لیکناره یاخود کو یرو نادیده بوویت،
 نازانیت خۆت گێژبوویت یاخود شو یته کانی ده ورو به رتن جیا له تۆ
 ده سو پړینه وه». جه لادەت به و هه سه ته وه که ئه و سوار جۆلانی ته کی وه ها
 شیت بو وه، بیرى له بینینی ئه و سەربازە ده کرده وه.

تا پوژی گه پانه وهى موسیقارو کیژده سه رسامه کان بۆ پرته قالى سپى
 ئه و هه موو شه ویک له کوچه خالییه کاندایه گه را و که سى نه ده بینى.
 چهنده ها جار بیرى له و یه کدى بینینه سه یره کرده وه. دوا جار قه ناعه تی
 هینا که شاپوخی شاپوخ هیچ نییه جگه له به ره مه یکی ئه و خه یاله نه خۆش
 و پر تۆزه ی که پره له تارمایی و ترس و بوونه وه ری تیکشکاو.

لهو ماوهی بیزاری و بیکارییه درێژده، جه لادته چه ندین جار دهرفه تی دوزیه وهو گه رایه وه بۆ ناو تابلۆکانی موسای بابەک. هه رجارێک پیتی دهخسته ئه و ژێر زه مینه سهیره وه که وهک گه له ریه کی به شکر به فهرش و هۆرته ی فارسی سهیر سهیر رازێنرابوو وه، هه ستیده کرد دهگه رپته وه بۆ نیشتمانی راسته قینه ی خۆی. هینده ی پێیده نایه بهردهم ئه و نیگارانه وه دلنایای دایده گرت، زۆربه ی پۆل له و ژێر زه مینه دا به دیار تابلۆی شاری موسیقاره سپیه کانه وه ده وه ستا. تابلۆیه ک له گه ل خۆیدا به ره و قوولاییه کی بیسنور هه لیده گرت، به ره و جیگایه کی دوور. تابلۆکه شتیک له سیح و ته لیسمی تێدابوو که مرقۆی ئالوده ی داویک ده کرد له داوی ئه فین ده چوو. نیگای ئه و موسیقاره سپیه ی به که مانچه یه که وه ملی لار کردبو وه، شتیکی له ئارامی و هیوای تێدابوو، ئه و به ده گمه ن له چاوی مرقۆه زیندوو کانه نیگای وه های بینیبوو، چاوێک بوو هیمن و قوول ته ماشایده کردیت و به ره و خۆی بانگیده کردیت، جولانده وه ی دهستی به شیوه یه ک له شیوه کان ئاماده یه کردیت بۆ بیستنی موسیقایه کی ئاسمانی و ناوازه. که جه لادته له ناو ورده کاری تابلۆکه دا نوقمه دبوو هه ستیده کرد هیدی هیدی گوپی له موسیقایه ک ده بیته له تابلۆکه وه دیته ده ری، تا پتر له ناو ئه و نیگارده نا نوقمبو وایه دهنگی ئه و موسیقاره زیاتر به رزده بو وه. که جه لادته له تابلۆکه دوورده که وته وه بۆ ئه وه ی سهیری تابلۆکانی تر بکات، ههستی به غه ریبیه کی قوول ده کرد، ههستی ده کرد ئه و تابلۆیه بانگیده کات. ئه و ماوه یه هه ندیجار موسای بابەکیش له گه لیدا دهاته ژێر زه مینه که وه، هه ندیجار که مانچه یه کی زۆر کۆنی ده هیتا و به رابه ر ئه و تابلۆیه ده وه ستا، هه میشه پاش ئیستیک چاوی داده خست و نهیده کرده وه، ئه و پیره وهک به خیا ل برۆا بۆ سه ر زه مینیکی تر هیدی هیدی به ته ماشا کردن مه ست ده بوو، چاوی ده نوقاندو نهیده کرده وه، وهک ئه وه ی به چاوی داخرا وه جو انتر تابلۆکه ببینیت. هیند به کویری و به نیگای

ناو دل له بهردهم ئهو تابلۆیهدا دهووستا لهشی شهکات دهبوو، بهلام
 بوخساری ههمیشه ئارام و ئاسوودهو خوشتوووبوو، زهردهخهتهیهکی
 نهیتنی لهسەر لیوی بوو. جهلادەت لهسەر سیمای ئهو پیاوه پیره سیپهری
 گهشتیکی درێژی به خاکیکي نیهاندا دهبینی. که تیر دهبوو لهو سهفهره،
 جارێک چاویدهکردهوهو کهمانچهکهی ههلهگرت و دهستیدهکرد به مۆسیقا.
 مۆسیقاکهی موسای بابەک تیکهلهیهک بوو له ههندیک پارچهی کلاسیکی
 و ئاوازی ههندیک گورانی عهرهبی دیزین که له پوژگاری گهنجیدا عاشقیان
 بووبوو، بهلام شتیکی زۆر له سۆزو راستگویی تیدابوو. مۆسیقای یهکیکی
 بلیمهت نهبوو، بهلام ئاوازی پیاویک بوو له بری ئهوهی بگری، له بری
 ئهوهی ئهلبومی یادگارەکانی دهربهینیت و فرمیسک برێژیت، مۆسیقای
 لیدهدا. وهک خۆی دهیگوت، بهم مۆسیقایه شهپ له دژی بیدهنگی دهکات،
 که له مندالییهوه وهک تاعوون راوی دهنیت و قوولترو قوولتر به ههریمی
 خۆیدا راپنچیدهکات. که موسای بابەک مۆسیقای لیدهدا جهلادەت کات
 و شوین و ههموو شتیکی له بیردهکرد. زۆرجار به سهعات لهو ژیر
 زهمینهدا دادهنیشت و گوئی له کهمانچهکهی ئهو دهگرت. بیرى لهوه
 نهدهکردهوه که خۆی پوژیک له پوژان مۆسیقاریکی ئهفسونساز بووه.
 له سەر کورسییهکی چکولانه دادهنیشت و گوئی لهو کهمانچه غهمگینه
 دهگرت که دکتۆریکی پیر چیرۆکی عومری خۆی له پرگایهوه دهگیرایهوه.
 ئهو ئیستا رقی لهوهبوو هیچ کهس وهک مۆسیقار تهاشاییکات، خۆی به
 دیوانهیهک دهزانی که له ناو تهپوتۆزی ئهو شارهدا ونبووه... دیوانهیهک
 و هیچی تر... هیچی تر. خوشحال بوو که بهیانیان ههلهدهستیت و دالیا
 سیراجهدين دهبینیت، ئهوه یهکهمین و دواهمین بهختهوهری عومری بوو.
 دالیا که ههمیشه له ههیوانهکهدا دادهنیشت و پۆمانی ئینگلیزی دهخویندهوه.
 دی. ئیچ. لۆرانس و تۆماس هاردی و گولدینگ. ترۆمان کاپۆت و پۆل
 ئاستەر و جۆن ئیرفینگ. زۆربهی شهو جهلادەت لهوه دهینالاند ناتوانیت

باش بخەویت، زۆربەیی شەو کە لە گەشتە دوورو درێژەکانی دەهاتەوێه لە
 بادا بە جۆریک ماندوو بوو وەک ئەوێه بوو لەگەڵ جانەوێرو دپندەیی سەیر
 سەیردا زۆرانی گرتیت، بە زەحمەت دەیتوانی دەستبەریت و خەیارێک لە
 سەبەتەکان هەلگرێ و پاکیکات. دالیا دەیبینی کە خەیارە کە پاکدەکات و
 دەستی دەلەرزێ، خۆیدانە کە دەگریت بە دەستییهوێه خۆیکە دەپژیت. شتیک
 لە لاوازی و شەگەتی تیاوو کە کەمە کەمە روخساری تیکدەدا. شەوان کە
 دەهاتەوێه موسای بابەک لەسەر قەرەوێلە هاوینەکەیی خۆی، بە فانیلەو
 دەرپێن سەپییەکانییەو، بە برۆو لاجان و سەمێلە سەپییە کەییەو خەوتبوو،
 ئەو لە سەر کورسییە کە بەرابەر دالیا دادەنیش، ئەو سوراحییە بە فراوێ
 خالیدە کردەوێه کە شتیک لە گەری ناو پۆحی دادەمرکاند، دەیکووت ئەو لەو
 درەنگ وەختەدا تەمبەکی تری هەیه. ئەو کۆنە گەپۆکیکی چیاوو هەندیک
 شەو لەگەڵ ئیسحاقی لێتۆزپێندا درەنگانیک، دواي گەشتیک درێژ، دواي
 عەزفی چەندەها سەعاتە بە پێگاوه، دەگەیشتنە سەر کاننیک، کە دەمی
 دەخستە ناو ئەو ئەوێه هەستیدەکرد لەیەککاتدا پۆحی شەو لەزەتی
 بیتنووێ ناو دەچنە گەرووییەو، هەستیدەکرد لەیەک قوما ئاسمان و
 ئەستێرەش دەخواتەوێه. دەیزانی کە مەرقف سەری پردهبیت لە مۆسیقا
 لەزەتیک تر لە ئەو دەبینیت. بەلام شەوان درەنگ کە دەگەڕایەوێه بۆ لای
 دالیا هەستیدەکرد سەری پرە لە پرەشەبا، پرە لە شەپۆلی تۆزاویی گەرما،
 پرە لە بۆنی پزینی مەخلوقات لە ژێر ئاسمانی هاویندا.

دالیا و موسای بابەک پێدەچوو پێکەوێه ئاسوودەبن، زۆر جار نیوێه پروان
 موسای بابەک دادەنیش و باسی یادگارە دێرینەکانی خۆی دەکرد، باسی
 ئەو کاتانەیی لە لەندەن دەچوو بۆ سەیری یارییەکانی مانچستەر یونایتد،
 باسی سێحری بۆبی شارلتون و بۆبی مۆری دەکرد لە گۆرەپاندا. سەری
 دەخوړاند و یادگارییەکانی خۆی لەگەڵ گۆرانییەکانی کلثومدا دەگێڕایەوێه.
 هەموو شتیک لە یادبوو، لە یادێ بوو کە یەکەمجار گۆرانی «ژێردەریایی

زەرد» سى بىتلزەكانى گوى لىبوو، ئۆپراى «ھۆلەندى بالدارى» فاگنەرىى به گەروىيەكى گىر وەكو گورانىبىژەكانى ئۆپرا دەخوئند، ھەندى پارچەى له «فیدىلىو» بىتھۆڧن لەبەر دەگووت و لە نىوانىدا دەوەستا و تەواوى چىرۆكى ئۆپراكەى دەگىرايەو، چۆن فلۇرستان بە زولم و ناھەق لەلايەن پىتزارووى زالمەو دەگىرپىت و فرىدەدرىتە بەندىخانەو، چۆن لىۆنۆراى ژنى خۆى دەكات بە پىاوو بە ناوى فیدىلىوۋە وەزىفەيەكى دەستدەكەوئىت و مىردەكەى پزگاردەكات. بەلام ھەمىشە لەگەرمەى گورانىيە ئۆپراىيەكانىدا دەوەستاو دەستىكى بەسەرى خۆيدا دەھىتاو وەك شىتىكى گرنكى بىركەوتبىتەوە باسى ئەو ساتەى دەکرد كە يەكەمجار گوىى لە ئىرەج بوو، دەوەستاو كەمىك بىرىدەكردەو و دەىگووت: دالىا بەلاتەو سەىر نەبىت، تاسەر گورانى پەپولەى ئازادى مەزھەرى خالقى من باوہپم بە بوونى گورانى كوردى نەبوو. دالىا نىوہپوان چەندىن جار چاى لىدەنايەو، موساى بابەك حىكايەتى گەشتە كورتەكانى خۆى لە پىچاوپىچى شارەكاندا بەدواى تابلۆ ھونەرمەندەكاندا باسدەكرد. جەلادەت لەزەتىكى بىسنورى لە قسەكانى ئەو پىاوہ دەبىنى، ھەستىدەكرد گەر بمرىت سەدەيەك لە جوانى و نەپنى لەگەل خۆيدا دەبات. شەوئىكان جەلادەت زۆر غەمگىن بوو، كەمىك زووتر لە گەشتە شەوانەكانى خۆى گەرايەو. ھىشتا موساى بابەك نەخەوتبوو. بەدەرپى و فانىلە سىپىھەكەيەو دەو سى ئىنجانەى بچوك و زەردو بىرەوئەقى ئاودەدا، كە جەلادەت باوہپى وابوو لەم تەپوتۆزەدا نەسەوزدەبن، نەدەمرن. ھەموو ئىنجانەكانى ئەو شارە وابوون، نە بەتەواوئەتى سەوزدەبوون و نەدەشمردن، وەك ئەوئەى ئەوانىش لە نىوان ژيان و مردندا جۆلانئىكەن. وەك ئەوئەى ئەوانىش ئەو ئازارە بچىژن كە لە تىكەلبوونى ژيان و مردن دروستبوو. جەلادەت ئەو چەند پۆژە زۆر قوول بىرى لەوئەدەكردەو كە ئەو دەتوانئىت دواى مردنى موساى بابەك چى بكات؟. لە ناخىدا ھەستىدەكرد كە ئەو تابلۆ بىشومارو زۆرانە

لە ملی ئەون... بەلام چۆن؟ چۆن دەتوانیت دواي مردنی موسای بابەك ئەم تابلۆیانە ڕزگار بکات، بیانبات بۆ کوێ؟ ئەو شەو هەموو خولیاي لەسەر ئەو بوو گەر موسای بابەك بمڕیت، گەر ئەم پیرەمێردە غەمگینە بمڕیت، ئەو مۆزەخانە سەیر و ناوازیە چی بەسەر دیت؟ دلنیاوو ڕۆژیک هەموو ئەو ئیرسە دەکەویتە ملی ئەو، ئاھ، ئەی ئەو کات ئەگەر نەیتوانی هیچ بکات، ئەگەر نەیتوانی ئەو مێژوو و دورو درێژە بپاریزیت، ئەو سا چی؟ هەستیدەکرد لەو بچوکتر و بیئەزمونترو بیئەزترە ئیرسینکی وەها بخڕیتە گەرنی، دەشیزانی لەو زیاتر کەسی تر نییە، هیچ کەسینکی تر. بە موسای بابەکی گووت: دەبیئت پێکرا پلانی کمان هەبیئت، دەبیئت شتیک هەبیئت لە کاتی مەترسیدا بیکەین... من دەبیئت کە لەم شارە دەرچووم تابلۆکان لەگەڵ خۆمدا ببەم. خۆ تا قیامەت لەم تەپۆزەدا ناژیم، من تو نیم، دکتور من ناتوانم لێرەدا بژیم.

دکتور ئینجانەکانی ئاودەداو پێدەکەنی و دەیگووت: جەلادەت تو کاتینکی زۆرت هەیه، بۆ ئەوێ تەماشای تابلۆکان بکەیت و خۆشتبۆین. من نازانم چی ڕوودەدات، چی دەبیئت؟ چۆن بزانی؟ بەلام دەزانم کە دەبیئت تابلۆکان خۆشبۆیت. جەلادەت مەهیلە مەهیلە تیا بچن، هیچ نەبیئت لە خەیاڵی خۆتدا هەلیانگرە، لە خەونەکاندا هەلیانگرە، هەموو توانای خۆت بخەرە کار، بەلام گەر شتیک لەسەر و ئیرادەي توو بوو، خەم مەخۆ، دلنیا بە جیگایەك هەیه کە شتە جوان و نەمرەکانی لی دەژین. شتە جوانەکان نامرن.

جەلادەت دەستیدەگرت بەسەرییەو و قسەکانی ئەو سەربازەي بیردەکەوتەو. دەربارەي نەمردنی موسیقا، دەربارەي شارێک کە لە جوانییە جاویدەکان دروستبوو. وەک لە نێوان ئەو هەموو پرسیارەدا وێل و دەستەپاچەبیئت، دەیگووت: بەلام جوانییەکان چۆن دەژین... چۆن، کە نەگەن بە دەستی مەرۆف، نەگەن بە چاوی، نەگەن ناو ڕۆحی؟

دکتۆر سەری دەخوراند و کەمێک بیریدەکردەووە دەیگوت: گۆنێگرە کوپی گەنج... جوانی دەگەشتێن شتی سەر ئەم ئەستێرەییە، لەوانەیە بتوانیت دروستیکەیت، بەلام چۆن وای لێدەکەیت بمینیتەووە بژی؟ ئەو پرسیارەکەیە... چۆن ناھێلێت لە مەملەکەتێکی جەھەنمی وەک ئەم ولاتەدا کە ھەموو شەوێک سەدان پۆخەبەر بە زیندوویی دەکڕن بە ژێر زەویییەو و دەمرن، چۆن... چۆن وادەکەیت بیرکردنەووە لە جوانی نەمریت؟ ئەو ساتەی کە بیرکردنەووە لە ھونەر مرد ئێتر ھەموو شتی کوتایدیت، نەتەو، ولات، شەرف ھەموو شتیک... ھەموو شتیک. پەنگە نەتوانین ھیچ شتیک پزگاربکەین، پەنگە دواچار ھەموو ئەم شتانە بفەوتیت، من نازانم... جەلادەت... چوو زانم... دەتوانم چیت پێبێم؟ من وەلامیکم نییە، من ھیچ خودایەک، ھیچ دەنگێکی نەیتنی فەرمانی پێتەکردوم ئەم مۆزەخانە گەورەییە دروستبکەم... ھیچ شتیک... لەبەرئەو نازانم کە من مردم ئەم شتانە دەچن بۆ کوێ؟ تۆ تاکە کەسێکی کە دەتوانیت شتیک لەمانە دەربازبکەیت. پەنگە بتوانیت ھەمووی پزگاربکەیت، و لەوانەشە بتوانیت تەنیا حیکایەتەکیان پزگاربکەیت. لەم شارە بجیتە دەری و بلنی پیاویکی شیت لە سەحرادا ھەبوو کە ژیانی خۆی لە خۆشەویستی تابلۆدا سەرفکرد. ھەندێجار ھەستدەکەم پزگارکردنی حیکایەتیکیش وەک پزگارکردنی ھەموو بەشەرییەت وایە.

جەلادەت دەیگوت: دکتۆر، من دواچار بەبێ نیشتیمانی خۆم ناژیم... تۆ تاکە کوردێکی بینیبیتم ھێند بەرگەیی سەحرای گرتبیت، دکتۆر من بەم ئەستێرانە و بە جوانی دالیا سیراجەدین سویندت دەدەم کە شتیک بکە، ئەم تابلۆیانە بگەنە جیگایەک لە باکوور. من لەوێ ھەموو عومرم بۆت دەپاریزم، دەبم بە پاسەوانیان، پێشانگای گەورە گەورەیان بۆ ڕیکدەخەم... دەیانگیرم بە زەویدا، شارەو شار دەیانەم... بەلام دکتۆر من لێردە تەنیا دەتوانم لە تەپۆتۆزو تارمایی و پەشەبا ھەلییم، دکتۆر دەتوانم چیبکەم، لێردە دەتوانم چی بکەم؟

موسای بابەک دەستی دەکێشا بە ناوچاوانیدا و وەک خەفەت لە
 بێخەبەری جەلادەت بخوات دەیگوت: چەندە نەفام و بێئاگایە، کوردستان
 ئێستا ترسناکترین شوێنی دۆنیایە... ئێستا هیچ جیگایەک نییە ئەم تابلۆیانە
 بپاریزێت ئێرە نەبێت. ئەم ژێر زەمینە تەنیا جیگایەکە مەرووف ئەم نەهێشی
 تیا هەلگرێت. وەک خۆت، وەک دایا، وەک من، ئێمەش مەخلوقاتین وەک
 ئەو تابلۆیانە لێرە زیاتر جیگایەکە تر نییە تیا بپاریزێت و بمانپاریزێت، پۆژیک
 هەموو شتەکان دەگوێزێت، هەموو شتەکان، ئەو کات پێکەوێ تابلۆکان
 دەبەین بۆ شارێک لە باکوور، لەوێ هۆلیک دەگرین گەر وەرە ئەفسانەیی،
 هۆلیک درێژتر لە هەر گەلەرییەکە دۆنیا، هەموو نیکارەکان نیشاندەدەین،
 بەلام تا ئەو کاتە بە ئومێدی ئەو بە کە جوانی نامریت. جوانی هەرگیز
 نامریت. لەوانەیە من و تۆ لە جیگایەکدا وەستابین نەیبینین، بەلام نامریت.

* * *

کۆتایی جەنگ لەگەڵ خۆیدا شاری تەپۆتۆزە زەردەکانی بە جۆریکی
 سەیر چکولانە کردووە، هەزاران ئافرەت کە مێرد و براو بابیان لە جەنگدا
 گیرابوون، یاخود مال و حالیان فرامۆشکردبوو، سالاھابوو بێ مۆلەت
 لە نێوان بەرەکانی باشوورو باکووردا هاتوچۆیان دەکرد، گەرانی وە بۆ
 مالی جارانی خۆیان و خولیایان بوو ژانینکی نوێ دەست پێکەنەو.
 ئافرەتانیش لەدووی کۆتاییهێنان بە زیلەتیکی درێژ، بە کۆمەل شاریان
 چێدەهێشت، جەلادەت زۆربەیی بەیانیان لە بالکۆنەکان و ئەو خانمانە
 دەبینی کە لە پیکابی چکولانەدا بە هەلەلە لێدان مالاواییان لە شار دەکرد،
 لە پرتەقالی سپی زۆربەیی کچان و خانمان وازیان هێناو جگە لە چەند
 خانمە گچکەییکی بێکەس کەس نەما لەسەر سەحنەکە سەماکات، هەندیک
 لە موسیقارەکان بە جۆریکی ئالۆزو بێبەهانهو بێ قسەییکی پیشووەخت

و نبوون و نهگه پانه وه بۆ پرتهقالی سپی. پۆژگارێک هاته پێشی جه لادەت به تەنیا عەزفی بۆ سەماکەرێکی چکۆلەنە دەکرد، پەونەقی پۆژە زیڕینەکان نەمان، سالدۆنەکی پرتهقالی سپی زۆربەى شەوان خالی بوو لە میوان. هەندێجار جگە لە جه لادەت کەس لە پرتهقالی سپیدا نەدەما. هەندیک شەو جه لادەت دەچوو و دەری و بە کوچە چۆلەکاندا دەگەرا کە جگە لە هەندێ پۆخی غەریب و ویل میوانیکی تریان نەبوو. مانگەکان دەپۆیشن و وەک ئەو بوو ئەو شارە لە بیر دونیا چوو بیتەو، هەندیک شەو جه لادەت هەلدەستا و هەستیدەکرد ئەو شارە دەجولیتەو، زۆر شەو لە تاریکیدا لە بالکۆنەکاندا دەووستا و وەک ئەو بوو لە سەر کەشتیەکی گەورە وەستاییت و لە دەریادا تەماشای بەندەرە دوورەکان بکات. هەندێجار چۆن موسافیریکی دەریایی لە دوورەووە چرای شارانی دوور دەبینیت، لە دوورەووە چراخی هەندیک شاری خەیاڵی دەبینی، هەندێجاریش هەناسەى هەلدەکێشا و بۆنى پوویارو ئاوی نزیک سینەى پێ دەکرد لە شێتەکی غەمگین، لە بۆنى ماسی بەجێما و لە هەوادا. هەندێجار وا هەستیدەکرد بە ناو باغی خورمادا دەپۆن، هەندێجاریش هەستی وابوو بە ناو جەرگەى شاری جەنجالدا سەفەردەکەن، بەلام کە بەیانیان هەلدەستا جگە لە سنووری ئاسننی ئەو سەحرا پیرو دزیووە زیاتر هیچی دیکە نەبوو... هیچی دیکە.

لە زستاندا جه لادەت و دالیا کاتیکی زۆر زیاتریان پێکەووە بەردەسەر، زۆربەى بەیانیان جه لادەت دەچوو بۆ بیمارستانە چکۆلەکی موسای بابەک. ئەو ماوێهە کاتیکی دوورو درێژیان لە ناو تابلۆکاندا دەبردەسەر. زۆرجار دالیا سیراجەدین و دکتۆر موسای بابەک گفتوگۆی درێژیان لەسەر جیاوازی هونەرەکان ئەنجامدەدا، دالیا پای وابوو بەراورد بە هونەرەکانی دیکەى وەک شیعەر و موسیقاو سەما توانای هونەری شیوەکار لەسەر تەعبیر لە ناخی مرقوف کەمترو سنوورداترە. پێیوابوو تابلۆ شتیکیە لەوانەیه باش تەعبیر لە پۆخی هونەرمەند بکات، بەلام ناتوانیت باش

قسه له گهل پۆحه کانی دیکه دا بکات، توانای له سه ر دواندنی قوولایی مروؤف، له سه ر هه ژاندنی ناوه وهی بچو کتره. به لام موسای بابەک پای وابوو توانای شیوه کار له وه دا نییه چەند کار له ناوه وه ده کات، به لکو له وه دایه چەنده چرکه یه کی پۆحی ده گۆپیت بۆ ئە به دییه ت. چەنده ده توانیت نه ئینیه ک ئاشکرابکات که به شیوازه ئاساییه کان ئاشکرانا کریت. پینوا بوو هونه ر نیگار کردنه، هیچ هونه ریک ناتوانیت له نیگار کردن ئازاد بیت. هه موو هونه ریک خولاییه تی شتیک نیگار بکات و به و نیگار هه ش تیکه ل به ئە به دییه ت بیت. هیچ هونه ریکیش وه ک شیوه کار ناتوانیت ئە و توانای نیگار کیشانه به رجه سه بکات. پینوا بوو نیگار کیش چه کیک سیحراوی هیه که هیچ هونه رمه ندیکی تر نییه تی، ئە ویش په نگه، به هۆی په نگه وه دنیا به ته واوه تی ده گۆپیت. هه موو گۆرانه کانی دنیا، گۆرانه له سه ر ئاستی فه نتاز یادا، ته نیا له تابلۆ دا ئە و فه نتاز یاه سه روشنی ته ماوی و نادیارای خۆی ونده کات و ده بیت به به ره مه میکی راسته قینه. موسای بابەک پتی له سه ر زه وییه که داده کوتا وه ک ئە وهی ئاماده بیت بۆ شه ر ده یگوت: دنیا له ناو تابلۆ نه بیت، هیچ وه خت گۆرانه کاری به سه ردا نه ها توه، ئە وه ماتیس و پیکاسۆن سه یرکردنی ئیمه یان بۆ جیهان گۆپیوه نه وه ک موچه مه د و مارکس، نه وه ک شوپشی فره نسی و شوپشی ئۆکتۆبه ر. به لام دالیا سیرا جه دین ده یگوت: مامۆستا بوه سه ته، بوه سه ته. تابلۆ که متر ده توانیت ئاوها کاریگه ربیت، خوای گه وره تو باسی چی ده که یت؟ کیشه ی هه ره گه وره ی نیگار کیشان ئە وه یه که ده شیت بفه وتیت و له به ینبجیت، تابلۆ شتیک ناسکه، بوونیک مادیی هه یه قاییلی هه لگرتن نییه.

دالیا پروو و ئاشکرا پای وابوو هونه ر شتیکه ده بیت مروؤف له گهل پۆحی خۆیدا هه لیبگریت، له یاده وه ریدا هه لیبگریت، بتوانیت بیپارێزیت، به لام تابلۆ دیلی خۆیه تی، یه کجار که له ناوچوو، ئیتر بۆ هه تا هه تایه

دروستناکریتته وه. لیره وه شیوهکار په یوه ندییه کی لاوازی به ئەبەدییه ته وه ههیه و نوقمی ساته وه خته تپه ره کانه.

موسای بابەک وهک ئەوهی پێشتر زۆر بیرى لەم مەسەلەیه کردیته وه دهیگووت: تابلۆیهک که دهمریت بۆ ههتا ههتایه دهمریت، ئەوه زۆر راسته، فورسه تی نیگارێک بۆ ژیان له فورسه تی شیعرێک یان مۆسیقایهک که متره. بهلام ئەو شتانهی تابلۆ دهربازیاندهکات و دهیانبات بۆ ئەبەدییه، له هەر شتیکی نهمری دیکه ببنراوترو بهرجهسته ترن. توانای مۆنالیزا له سەر مانه وه ههزاران جار له توانای ئیمپراتورییه ته گه وره کان له سەر ژیان و بهردهوامی درێژتره. پادشاکان دین و دهپۆن... سهروکه کان دین و دهپۆن... بهلام مۆنالیزا ته مەنى له ته مەنى هه موو پادشاکان و ئیمپراتورییه ته کان درێژتره. میژوو دهپوات بهلام مۆنالیزا هەر لهو ییه، مایای پووت و قووتی گویا هه میشه تا کوتایی مرووف له سەر ئەم ئەستیرهیه له یادی وه به چاوه عیارهکانی سهیرماندهکات، ئۆلۆمپیای چاوخومارو کاره که ره ره شپیشه ته کی هەر لهوین، ئەستیرهکانی فان کوخ هەر لهوین. با ئەستیره له ئاسمان نه مینیت، با به یانییهک ههستین و کهوتینه زه مینیکه وه بى ئاسمان و ئەستیره، تا ئەبه د ئەستیره گه ورهکانی فان کوخ له سهیرماندان. مۆسیقاو شیعر پوخسار له شته کان دهستینه وه ئینجا دهیانبهن بۆ ئەبەدییه، بهلام شیوهکار پوخسار به شته کان ده به خشیت، ئینجا به ره وه ئەبەدییه ته هه لیانده گریت... پوخسار... پوخسار جه وه هری هونه ره. هونه ره ته نیا هه ستردن نییه بهو شتانهی که نایانیین به لکو بینینی ئەو شتانهیه که ده بیت بیینین. ئەبەدییه ته شتیک نییه ته نیا به خه یال ههستی پێکه ین، ئەبەدییه ته شتیکه ده بیت بیینین. ته نیا هونه ری شیوهکار ئەو دهر فه ته مان بۆ دهره خستیت ئەبەدییه ته بیینین.

جه لاده ت سهیری له وه ده هات دکتۆر موسای بابەک بهردهوام باس له «بینینی ئەبەدییه ته» دهکات. هه میشه گفتوگۆکانی دالیا و دکتۆر لهو

خاله‌دا ده‌گه‌یشته بونبه‌ست که قسه‌یان له «بینینی ئه‌به‌دییه‌ت» ده‌کرد. دکتور پای وابوو مرووف له پینگای تابلویه‌که‌وه ده‌توانیت ئه‌به‌دییه‌ت بینیت، پای وابوو بینینی مۆنالیزا بینینی ئه‌به‌دییه‌ته، بینینی ئه‌و جوانیه‌ جاویدان و ئاوانه‌بووه‌یه که ته‌مه‌نی له ته‌مه‌نی هه‌موو شت‌ه‌کانی دیکه‌ی مرووف درێژتره. به‌لام لای دالیا ئه‌به‌دییه‌ت شتیکی تر بوو، ئه‌به‌دییه‌ت ئه‌وه‌بوو چاو بنوقینیت و به‌ سه‌ره‌مه‌ینیکا سه‌فه‌ریکه‌یت که تا ناکو‌تا درێژده‌بێته‌وه. هه‌ستکردن بوو به‌و ده‌رگا که‌وره‌یه‌ی ئاوازیکی له‌ خه‌یالتدا ده‌یخاته سه‌ر پشت، شتیکی بوو له‌ سه‌فه‌ریکی ده‌چوو له‌ سه‌ر که‌شتیه‌یک له‌ ناو زه‌ریایه‌کی که‌وره‌دا به‌ ناو بێشومار دیمه‌نی نه‌ناسراودا. ئه‌به‌دییه‌ت لای دالیا بینین نه‌بوو به‌لکو مه‌له‌کردن بوو له‌ ئوقیانوسیکا پر له‌ وشه‌و نه‌غمه‌و هه‌ست. ئه‌و ده‌یگوت: ئه‌به‌دییه‌ت به‌ چاو نابینریت، به‌لکو ته‌نیا به‌ خه‌یال ده‌بینریت، چونکه‌ سه‌فه‌ریکی دووردرێژه به‌ ناو ته‌لیسمدا.

جه‌لاده‌ت نه‌یده‌توانی هیچ بلیت. به‌لام سه‌رسام بوو له‌وه‌ی دوو مرووف که‌ شه‌یدای شته‌ جاویده‌کانن له‌م شاره‌ تێپه‌رو ناجیگیرو سه‌رابیه‌دا ده‌ژین، شاریک که‌ هه‌ردووکیان باوه‌ریان وابوو له‌ لم زیاتر هیچ شتیکی تیانیه‌ به‌رگه‌ی گورزه‌کانی زه‌مه‌ن بگریت. جه‌لاده‌ت خۆی شتیکی دیاریکراوی نه‌بوو له‌ سه‌ر ئه‌به‌دییه‌ت بلیت، هه‌ستیکرد له‌و پۆژه‌وه‌ی که‌ موسیقای له‌ یادی خۆی برده‌وه، په‌یوه‌ندی به‌ هه‌موو شتیکی جاویده‌وه‌ پچرا‌بیت، هه‌ستیده‌کرد توانای له‌ سه‌ر تیگه‌یشتن تا بیت بچوک ده‌بێته‌وه. باوه‌ری وابوو شتی زۆر قوول ده‌بینیت به‌لام له‌ ماناکانیان تیناگات. پرسیا‌ری زۆر تاریک و سه‌یر له‌ سه‌ریدا سه‌ره‌له‌ده‌من و له‌لامه‌کانیان نازانیت، له‌ ویستگه‌ی تاریکه‌وه‌ بۆ ویستگه‌ی تاریکتر ده‌پوات و نازانیت بۆ ده‌پوات. پۆژ دوا‌ی پۆژ خۆشه‌ویستی بۆ دالیا قوولتر و پر ژانتر و ئه‌سته‌متر ده‌بوو. دلنیا‌بوو ئه‌و خۆشه‌ویستیه‌ش به‌شیکه‌ له‌و شته‌ دوورده‌ستانه‌ی تینانناگات. جه‌لاده‌ت ئه‌و سه‌رده‌مه‌ جگه‌ له‌ خۆشه‌ویستی بیرى له‌ هیچی

تر نه ده کرده وه، بیر کردنه وه له خوشه ویستی ده چوو ه شوینی بیر کردنه وه له مۆسیقا، ده چوو ه شوینی بیر کردنه وه له مردن. «ناه مۆسیقا...» هه ندیک به یانی له خه وه له ده ستاو له نااگایدا ئوکسترایه کی گه وره سیمفونیای «مۆسیقای چکولانه ی شه و»ی مۆزارتی لیده دا. چوار پینچ سال له وه بهر که هیتشتا وه ک مندالیک خه ونی ئه وه ی هه بوو ببیته بلیمه تیکی تر له مۆسیقادا، باوه پی به مۆزارت له باوه پی به خودا به هیز تر بوو. هیدی هیدی مۆزارت بوو بوو به ژیر ته پوتوزی تر سناکی پودا وه کانه وه، به لام ئیستا هه موو به یانییه ک هه له ده ستاو ئه و مۆسیقا ئه فسانه یه ی مۆزارت له سه ریدا بوو، ده ویست ده ستی له سه ر ئیقاعی ئاوازه کان بچولینیت و نه یده توانی، په نجه کانی نه یانده کرد، شه رمی له خۆی ده هات. «ناه مۆزارت...» به کوچه کاندایده کردو ئه و سۆزه قووله ی مۆزارت، ئه و گریان ه نه یینییه ی له که مانه کانی ئه و ده تکان له دلیدا بوو. به لام مۆسیقایه ک بوو ئازاری ده دا. ته نهایی و بچوکی خۆی بیر ده خسته وه، هه ستیده کرد له وه که مژه تره شایسته ی ئه وه بیت پاشما وه ی ئاوازه کانی مۆزارت هه ر له سه ریدا بیت. چیتر بیر ی لای ئه وه نه بوو بیت به مۆزارت کی تر، به لکو بیر ی لای ئه وه بوو بتوانیت بژی و بیر له مۆزارت نه کاته وه... بژی و ئه و «مۆسیقا چکولانه ی شه و» به یانیان به ئاگای نه هینیته وه. پایده کرد بۆ لای دالیا، به لام چی له دالیا ده ویست؟ چی؟ خۆشی نه یده زانی. په یوه ندیشی له که ل دالیادا هه ره کو په یوه ندی بوو به مۆسیقای مۆزارته وه، وه ک په یوه ندی بوو به شاکاره کانی ئه وه وه «سیرانادای ژماره نو» یاخود «سیرانادای ژماره شه ش» که هه ندیچار وه ک کانییه کی نه ینی بن و له یادگار ه کانییدا به قن له خه یالیدا هه له ده قوولین و ده بایه لیتان رابکات. چی له دالیا ده ویست؟ نه یده ویست خۆشیبویت، گرنگ نه بوو دالیا وه ک ئه م خۆشیبویت، گرنگ نه بوو وه ک مه عشوق ته ماشاییکات. نه یده ویست له که لیدا بخویت، نه یده ویست بیگریت و ماچییکات، نه یده ویست غه زه لی له که لدا

بەکات، بەلام چی دەویست؟ خۆشەویستی لای جەلادەت وەک مۆسیقا بوو، وەک چۆن لە مۆسیقادا دواجار مرۆف نازانیت دەیهوێت بڵێت چی، لە خۆشەویستی راستەقینەشدا مرۆف نازانیت دەیهوێت بڵێت چی. کێشەکە ھەر بیتوانایی زمان و کەم قودرەتی وشە نەبوو لە تەعبیرکردندا، بەلکو ئەو بوو کە دواجار خۆشەویستی راستەقینە وەک مۆسیقا ئامانجێکی نییە، تەفسیریکی نییە بۆ لێرەییە و چی دەوێت، کە توانی تێگات چی دەوێت، لەو دەکەوێت خۆشەویستی بیت، کە پوخساریکی نەگۆڕ و تەفسیریکی کوتایی وەرگرت ئێتر دەمریت. خۆشەویستی ئەوێە کە شادومانی بە بوونی ئەم مرۆفە لەسەر زەوی، شادومانییەک کە هیچ مەبەستیکی لە پشت نییە، عاشقی راستەقینە یەکیکی خۆشناوێت لە بەرئەوێ جوانە، بە یقارە، ئەفسوناوییە، بەپەوشتە، بەمەکرە یان ھەر سیفەتێکی بێ مانای تر. بەلکو لەبەرئەوێ ئەو تەنیا پێگایە بێر لە هیچ غایەتێک نەکاتەو. خۆشەویستی لای جەلادەت لەو کاتاندا ئەو بوو واز لە ھەر مەبەستییک بەئێتیت بیئەوێ واز لە ژیان بەئێتیت، واز لە بیرکردنەو بەئێتیت بیئەوێ شێت بووینت، واز لە پاشەپۆژ بەئێتیت بیئەوێ مردینت. هیچ داوایەکی لە دایا نەبوو، بەلکو تەواوی عەشقی بۆ دایا لەسەر ئەو دروستبوو بوو کە عەشقیکە بیتۆ و بێ داواکاری. کە خۆشەویستی ئامانجی ئەو نەبوو لە بەیەکگەیشتندا کوتایی بیت، وەک ژوانیکی لێدیت کە تا ھەتا ھەتایە دوا دەخریت، ژوانیک کە جێدەھێلێت لە ئەبەدییتدا بیتەدی. کە خۆشەویستی ئامانجی نەبوو وەک فیراقتیکی لێدیت کە لە زەمانیکی دووردا پرویداییت و لێرە لەسەر زەوی دەرکی پێدەکەرت، کە وای لێھات وەک ئەو بیت پۆچیک ھەستبکات پێشتر لەگەڵ مەعشوقەدا یەک شت بوو، پێشتر لەسەردەمیکی لە بیرکراو لە ناوچوودا ئەو بەشیک بوو لە یار، کە دەگاتە ئەو برۆایە زەمین و ژیان هیچ نییە جگە لە وێستگەیک بۆ ھەستکردن بەو فیراقە، کە خۆشەویستی لە بری خواستی یەکگرتنەو بوو

به ههستیکی قوولی دابرا، ئیتر دهییت به پرۆژهی ئەبه دییه. که دالیا به دکتۆر بابەکی دهگوت: دکتۆر ئەبه دییه به چاو نابینریت، بەلکو به خه یال دهیینریت. لای جه لادهت وهک ئەوه بوو بهو بلی عه شق به چاو نابینریت، به دهست ناگیریت، بهلکو تنیا به خه یال دهتوانیت تیا بژیت. چهند سالیکی دواتر که دههات بۆ لای من، که به جزمه درێژ و پالتۆ چه رمه ره شه که یه وه به خۆی و جگه ره یه که وه به رابه رم داده نیشت، پیکه وه گویمان له «سیرانادا میلانکۆلیکیۆ» ی چایکوفسکی، یان هر کونسیرتیکی فیولینی دیکه ی ئەو دهگرت. هه میشه سه یری بنمیچه که ی دهکردو دهیگوت: خۆشه ویستی من بۆ دالیا ئاواتی تیکه لاوبوونی تیا نه بوو، بهلکو وردبوونه وه بوو له فیراق. خۆشه ویستی هه یه تنیا بیر له یه کگرتن و تیکه لاوبوونی رۆح و جه سته کان دهکاته وه، عاشقیش هه یه تنیا له فیراق راده مینیت. عاشقه به کوکه کان ده پرسن که ی به مه عشوقه دهگه م، عاشقه گه وره کان ده پرسن، که ی و له کویتی ئەم وجوده دا من له مه عشوقه جیا بوومه ته وه. وهک ئەم که مانه تنیا و هه ناسه درێژانه ی چایکوفسکی که هه رکات گویمان لای دهییت وهک ئەوه یه دهنگیکی خه وتوو له ناو سه یری خۆماندا بدۆزینه وه، دهنگیک که له سه ره تای خه لیه ته وه له دلماندا پوو او وه دواتر لیمان جیا بۆ ته وه. عه شق وهک هه موو مۆسیقایه کی مه زن شتی که هه سته ده که یت له وه موبه ر، له دیزه مانه وه به شیک بووه له تۆ.

* * *

ته واوی زستان پرته قالی سپی شوینیکی خامۆش بوو، تنیا جه لاده تی کوتر و یه ک دوو کچی غه مگینی تیا بوو که به جله عه ره بییه درێژه کانیانه وه له سالۆنه که دا داده نیشتن و لفکه یان ده چنی، به خه نه نه خشیان له سه ر دهست و قاچ و سنگیان دروسته کرد. له وجۆره کهانه نه بوون جه لاده ت

بتوانیت بە ستایشکردن و پیاوه‌لەدان خوشحالیانبات. دوو کچی شیت بوون نەعلەکانیان دەخستە سەر میژەکان و خۆیان لەسەر زەوییه‌کە پانده‌بوونەو پێکەو بە دیالکتیکی باشووری گۆڕانی ناو هۆرەکانیان دەگووتەو. گەلەک درەنگ درەنگ خۆیان دەشت، بەجووتە لەسەر یەک سینى نانیاڤەخوارد کە پریانده‌کرد لە برنج و شلەیه‌کی زۆر و بەدەست تینده‌نیشتن. جۆرە گیایەکیان دەدا لە لەشیان بۆنێکی کەسکونی هەبوو، جەلادەتی وایندەکرد درەگای ژوورەکەى داخات و نەیتەدەری. هەندى شەو کە تاک و تەرا هەندیک میوان دەرەکەوتن سەمای خاوو بێرۆحی ئەو دوو کچە هەرزوو دەیتۆران و پاش ئیستیکى کورت هەلدەستان و دەپۆشتن. ئەو پۆزانە سەمەر سەلح و میژدەکەشى بەدەگمەن دەهاتن بۆ پرتەقالی سپی، چەندجاریک کەپاریان هێنا بە سەر پرتەقالی سپی بێفرۆشن، بەلام پێدەچوو کەس ئارەزووی نەیتت پارەیه‌کی زۆر بخاتە شوینێکی وەها مردوووە. لە کوتایی زستاندا بارانێکی زۆر بارى، دواى نزیکى سالیك ئەو یەکەمجاربوو جەلادەت باران ببینیت. باران هەستیکى سەیری بە کوتایی تیاروستکرد، ئەو چەند پۆژەى باران بارى لە پرتەقالی سپی نەچوو دەرئ، کە هیدی هیدی دەبوو شوینێکی خالی و پەتی، لەو نێوەندەدا ئەو دوو کچەش پرتەقالی سپییان چۆلکرد و جەلادەت بە تەنیا مایەو. بێدەنگی نێو ئەو مال و سالتون و ژوورانە شتیکى کوشندەبوو، بۆیەکەمجار جەلادەت دەیتوانی بە ئاسانی هەموو ژوورەکان ببینیت، هەموو دەرگاكان بکاتەو، تارماییەکانی رابوردوو رابووبات و بۆنە خەیاڵیەکانی ئەو پۆژگارە بەسەرچووانە پڕ بە سینەى هەلمژیت. هەندیک ئێوارە بە تەنیا لەسەر پلیکانەکان دادەنیشت و بە خەیاڵ دیمەنى ئەو پۆژگارەى پەسمەدەکردەو کە پێدەچوو بۆ ئەبەد لە بەین چووبن. بەر ئاویئەکانی پڕ دەکردەو لەو کچانەى بە پەلەپەل دەیانویست مەکیاجەکانیان تەواوبکەن، بە سالتونەکاڤا ریاڤاندەکردو بەسەر یەکدا دەیانزریکاند، دەرەکەوتن و پێدەکەنین، باوہشیان

دهکرد به یه کدا و دهگریان. خوشحال بوو به خه یالیش بیت یادگاری به جیماوی ئه و کچانه بینیت که هه مووی چهند مانگ له وه و بهر ئه و تیاتره چکوله و شادمانه یان به سه فاو جوانی خویان پرکردبوو، به لام ئیستا بۆ هه تاهه تایه ونبوو بوون. رۆیشتبوون و له شاریک له شارهکانی ئه م ولاته غه مگینه دا جۆره ژیانیکی تریان دهست پیکردبوو. جه لادهت دلنیا بوو گهر بهروات له وانه یه چیتر ئه و خال و بنکانه ی پشکنین وهک جارن سه ختگیرنه بن، له وانه یه بتوانیت له دهستیان ده ربازییت و بگاته پایتهخت، له و یوه ماشینییک په یدابکات بیباته وه بۆ کوردستان. به لام له و ی ده توانیت چیبکات؟ تاکه جیگایهک مالی ئه و برا گه وره یه تی که به درێژایی مندالی ئازاری دابوو، میزی به دهفته ری نۆتهکانیدا کردبوو، دلنیا بوو ناتوانیت له ههفته یهک زیاتر به و لاوه بمینیتیه وه، ژنه که ی که ویستی ده ربیبکات، گهر شه و ی ته رزه بارانیش بووه ده ریده کات. له و ی بترازییت کو ی هیه په و ی تیبکات، ده بییت بییت به سه رباز، به لام مردن له سه ربازی خوشتره. له و ساته دا جه لادهت له م شاری ته پوتۆزه زیاتری نه بوو که بیبکات به په ناگا، له م تیاترۆخانه خالییه زیاتر جیگایه کی تری نه بوو لێی بژی. ئه و ماوه یه جار دوا ی جار ده گه پرایه وه بۆ ته ماشا کردنی ئه و تابلۆیه له مۆزه خانه نه یینییه که ی موسای بابهک. شتییک به و تابلۆیه وه ده یبه سته وه وهک په یوهندی راوکهریکی ماسی به ده ریاوه، په یوهندی بالداریکه وه به درهختیکه وه له ناو ملیقنه ها درهختدا، په یوهندی مامۆستایه کی ماتماتییک یان فیزییک به پرسیاریکه وه که ناتوانیت وه لاهه که ی بدۆزیتیه وه. هه میشه دوا ی ماندو بوونیکی درێژ ده گه پرایه وه بۆ لای دالیا و سه ری ده خسته سه ر کوشی و ده گریا. نه یده زانی بۆ ده گری، به لام ده یزانی ده توانیت به دهنگی به رز له به رده م دالیا دا بگری، ده یزانی هه ردووکیان بۆنی مردنیان لیدیت. ئه و مردووانه ی که پیکه وه بینیبوویان له گه لیاندا بوون، له نۆواناندا بوون، که سه یری چاوی یه کتریان ده کرد ئه و مندالانه یان به یادا دهاته وه که له سه حرا بینیبوویان، ئه و منداله

بچوکانەیی که با لەسەحراوە دەهات بۆنی پۆحیان لەگەل خۆیدا دەهیتا. که سەری خستە ناو دەستی دالیاووە دەگریا هەستیدەکرد بۆ ئەو پۆحە تەنهایانەیی ژێر لم دەگری که خەیاڵی هەردووکیانی پێکەردبوو. دوو کەس بوون بیتامانج، بیتاشەپۆژ، بیتۆمید... چاوەروانی پوودانی موعجیزەیهکیان دەکرد لەو شارە دەریانبهینیت و بیانخاتە سەر پیتمی ژانیکی تر.

هەندێجار لەگەل هەندیک مۆسیقاری دیکەیی ئەو شارەدا لە سالۆنیکی چکۆلانەدا کە فەهمی بەسری دەبێرد بەرپۆە یەکتریان دەبینی، کۆمەلێک مۆسیقاربوون هەر یەکیان لەگەل گروپێک و تیاتریکدا کاریان دەکرد، زۆربەیان تەنھا مابوونەو، بێکارییەکی کوشندە هەموویانی گرتبوووەو، بچوکیبوونەو ئەو شارەو تەسکیبوونەوێ کۆچەکانی ئەوانی زیاتر لەیەک نزیکدەکردهو، زۆربەیی کات لە کۆچەکاندا یەکتریان دەبینی، که پیکایی فرۆشیارە گەرۆکەکان دەهات لە نزیکییەو لەگەل یەکدا دەوستان، زۆربەیان خەلکێک بوون شوێنیکی تریان نەبوو لەم سەر زەمینە پووی تێیکەن. پێکەو لە کۆلبەیهکی گل و شێداردا کۆدەبوونەو، هەموو دەیانخواردەو مەستدەبوون، جەلادەت بۆ یەکەمجار لەو دانیشستانەدا فێری خواردنەو بوو. کە دادەنیشت خۆی لە بێردەکرد ئەو دانیشستانە کردی بە جگەرەکتیشیکی هێند زۆرکێش لەگەل تەمەنیدا نەدەگونجا. ئەو ماوہیەیی که کارنەبوو بۆ پارەیی بێرەو جگەرەکانی دەبایە لە دالیا قەرزبکات. ئەو هەمیشە بە پەژارەیهکی زۆرەو تەماشای جگەرە خواردن و بێرە خواردنەوکانی دەکرد و بە ناسکییەکی خۆی دەیکووت: عومری من تۆ چیدەکەیت، وا بپروات هەر بە گەنجی خۆت دەکوژیت.

ئەو شەوانەیی مەستی و بێهۆشی یارمەتی جەلادەتیان دەدا خۆی لە بێرکات، لەگەل مۆسیقارە عەرەبەکاندا «فوک النخل فوک» ی دەگووتەو. لەو دانیشستانەدا فەهمی بەسری رەبابەیی لێدەدا، جەلادەت کە تەماشاییدەکرد پاشەپۆژی دووری خۆی تیا دەبینییەو، مۆسیقاریک لە تپیی سەمفۆنی

ولاتهوه بووبوو به رهبابهژهنیکی عهگال بهسهر، که بۆ نیشاندانی میوانداری و کهرهمی خۆی قاوهی بۆ میوانهکان تیدهکرد. جار جار ههلهدستا و دهسته سووتاوهکانی ههلهدکردو عهگاله سوورهکهی دهبهست به سمته زلهکهیهوهو بایدهدا. فههمی ئهو پیاوهی که مۆسیقای له بیر دهیان مۆسیقار بردبووهوه، که مهستدهبوو، که ئاگای له خۆی نهدهما خۆی دهدا بهسهر دهستی مۆسیقارهکاندا و دهیگووت: بمبوررن. دهگریا و سهری خۆی دهدا به قهراغی میزهکهدا، سهری دهدا به قهراغی دیواره کۆنکریتییهکاندا. دهینالاند و دهیگووت: ئهی هاوار، من ئیوهو خۆشم کوشت، من ئیوهو خۆشم کوشت. لهو کاتانهدا جهلادته به مهستی و به پیلارهکانییهوه دهچووه سهر میزیک له میزهکان و به سهرخۆشی دهیگووت: ئوستاز، تۆ ئیمته نهجات دا... ها... ها. ژیان گرنگه ئوستاز... ژیان. بژی و شهرا بهکهت ههله، ههموو مۆسیقای دونیا ئهو ساته ناهینیت که بهمهستی دهچیته سهر میزیک و بوتلیک دهگریت بهدهستهوهو ههلیدهدهیت. مۆسیقا ههر عهزاییکی پروته... تییهلهده ئوستاز... تییهلهده. میزبکه به مۆزارتدا و بژی. دانیشتهکان بهوه تهواودهبوو، ههمووان به مهستی و بیهۆشی فههمی بهسریان تا ناو جیگا کهی خۆی ههلهدگرت و دایاندهپۆشی و ماچیاندهکرد و خوداحافیزیان لیدهکرد، جهلادته به سهرخۆشی به کوچهکاندا دهگهرايهوهو بهدهم لهنجهولاری مهستانهوه، جار جار دهوستاو میزیدهکرده بهردهمی مالان، میزیدهکرد به شهقامهکاندا. تا دهگهیشتهوه مالی به خهیالی خۆی قسهی لهگهل فههمی بهسریدا دهکردو دهیگووت: تییهلهده، له جوانی ههله، میزبکه به شۆپاندا... و بژی. ئوستاز، وهک من سهیرمهکه... سهیرمهکه چون میزی پیادهکه... ئاوهها میزی پیابکهو بژی.

له گهل کوتایی زستاندا، وهک ئه وهی دونیا ده ستاریکی زه به لاج بیت و یه کیک له ناکاو به ئاراسته یه کی پتچه وانه بیسوپینیته وه، وهک ئه وهی هیزیک زه من به ریته وه به ره و دوا، هه موو شتیک له شاری ته پوتوزه زه ده کاندای گۆردرا. له ناکاو رینگاکان پرپوونه وه له سهرباز، له پرده دیان کهرت و که تیه و لیوای زریپۆش جاریکی تر به ئاراسته ی باشوور که و تنه وه پێ. هه زاران سهربازی مندال به خۆیان و کۆله پشته کانیا نه وه له ئۆردوگا و سهربازگه کانی ده وره به ری شاری ته پوتۆزدا ده رکه و تن، له ماوه یه کی کورتدا ده یه ها خانم و کیژی گهنج له نیومال و گروپ و تیاتره کانی ئه و شارهدا سهرباز هه لدا یه وه، له که متر له مانگی کدا پرته قالی سه ی وهک جارانی لیته اته وه، پرپوونه وه له کیژی ناسک، سه ما که ری نوێ، مۆسیقار به نیگای پرنه یینی و زه ده خه نه ی شه رمنه وه. هه موو بۆنی شه پێکی دیکه یان له هه وادا ده کرد، ئه و ژنانه ی جاریکی تر که سوکاریان کرابوونه وه به سهرباز، بیچاره و په شیمان له هه ر خه وێکی بیمانا که دیبیتیان به لیتشاو ده گه رانه وه بۆ ئه و شاره. بۆیه که مجار کوچه کان پرپوون له سهربازی کورد که به خۆیان و ته پله نا پێکه کانی سهرباز و نیگا که پۆک و بزیه کانیان هه موو شتیکیان ده پشکنی، بۆیه که مجار جه لاده ت گوێی له هاوار هاواری ئه و سهربازه کوردانه بوو که بیپه روا به سه ر ماله خراپه کاندای ده گه ران و گورانیان ده گووت. ئیواره یه ک چوار سهربازی کورد به ده م گورانی ماملتیه و خۆیان کرد به پرته قالی سپیدا. چوار سهرباز بوون به ده نگیکی هاوبه ش و گر ده یانگووت «هه نده هه ندی به یانان دۆست و دوژمن زاهیربوون. به سۆزه ی بای پاییزان مه مکو له ی کیژان خربوون. ئه ی گه رده و گیانم گه رده. گه ردن هه لاله ی زه رده». چوار ده نگی غه مگین بوون که له قوولایی حوزنکی سهریره و ماملتیا ن ده چری. جه لاده ت له میژبوو جگه له دالیاو موسای بابک کوردی ئاوه ها له نزیکه وه نه دیبوو، به لام شه رم و شووره ییه کی قوول وای لیده کرد خۆی ئاشکرا نه کات،

پۆژانی دواتر دەستە دەستە ئەو سەربازە کوردانە کە هەموو هەلاتووی جەنگی پیشووبوون و ئیستا لە تخبی ئەو سەحراوەدا بۆ جەنگێکی تر کۆکرا بوونەو ئەو شارەدا دەردەکەوتن. بەلام ئەوەی جەلادەت لە یادینەکرد دەنگی غەمگینی ئەو چوار سەربازەبوو کە لە داها توودا پۆلیکی سەیر لە ژیا نی جەلادەتدا دەبینن.

جەنجال بوونەو ئەو شار مایە خۆشحالی جەلادەت بوو، ئەو ماوێه هیند بەسەر دالیا سیراجەدیندا گریابوو، دالیاشی لە ئاقارەکانی شیتی نزیککردبوو. شەوانیش بە جۆریک مەستدەبوو، مەستدەبوو، هەموو شتیکی لە یاددەکرد.

ئەو چەند مانگە دواتر تا نزیکێ هاوین، بەردەوام شار پڕبوو لەو سەربازە کوردە برسییانە کە دەهاتن و بۆیکەمجار لە ژیا نیاندا لەو مالانەدا لەگەڵ یەکەم ئافەرەتدا دەخەوتن. بەجۆریک برسی و گێژبوون چەندەها جار خۆیان لە ناو کوچهکاندا وندەکرد، خۆیان دەدا بە دەرگای مالهکاندا، کە ئافەرەتیان بە رووتی دەبینی دەبوورانەو... مەستدەبوون، شەپیان دەکرد. دەهاتن و ئازارەکانی سەربازیان لە باوەشی ئەو کێژە عەرەبانەدا خالیدەکردەو. کاتیکی لەگەڵ ئەو کێژە عەرەبانەدا دەخەوتن پێیانابوو تۆلە ئازارەکانی خۆیان دەکەنەو، بە تاییەت دەهاتن بۆ ئەوەی شکانی شەرەف و نوشوستی خۆیان بەوجۆرە هەستێننەو. پێیانابوو خەوتن لەگەڵ عەرەبێکدا بەسە تۆلە نوشوستی و مردن و کاولکاریەکانی نیشتمانیان بۆ بکاتەو.

لە ناوەرستی هاویندا جەنگێکی ترسناسکی تر دەستی پێکرد، هیزەکانی دەوڵەت مارشیانکردە ناو ولاتیکی چکولانە ییدەسەلاتەو لە باشووری باشوور و لە ماوێ چەند سەعاتیکدا هەموو شارەکان و بیرە نەوتەکانیان داگیرکرد. میرنشینیکی چکولانە کە تا ئەو پۆژە لە خەویکی قولدا دەژیا. تا ئەو پۆژە زۆربەیی خەلکەکی ژیا نیان لە سەفەر و پاوکردنی

ئافەرت و تەماشاکردنى يارى تۆپى پىدا بربووەسەر، سەرەتای ئەو جەنگە سەرەتای کۆتاییە گەورەکان بوو... کۆتایی سەدەیک و پوختای ئەفسانەکانی بوو... کۆتایی دونیایەک و سەرەلانی دونیایەکی تر بوو لە خۆلەمیشە خویناوییه‌کەى، وەک قەقنەسیک کە دەسووتیت و لە خۆلەمیشی خۆیدا دروستدەبیتەو. ئەو جەنگە تەنیا سەرەتای گۆرانی ژيانى جەلادەتى کۆتر نەبوو، بەلکە سەرەتای گۆرانی هەموو دونیا بوو. سەرەتای دەست پیکردنى رۆژگارێکی تر بوو لەسەر ئەم ئەستێرەیه.

بەشى سێهەم

بەر لە دەست پیکردنى پاییز بە چەند هەفتەیک دەیه‌ها هەزار سەرباز لەملاولای جیهانەووە گەیشتنە ئاوە نیو دەوڵەتییه‌کانى کەنداو و لەویووە بەرەو ئەو بەندەرە زۆرو زەبەندانە کەوتنە پێگا کە شەو رۆژ بێوچان لە کەنارەکانى خۆیاندا پێشوازی سەربازو زریپۆش و نەفەرەلگریان دەکرد. هێندە ئامیزى سەیر و چەکی نەبێنراو دەرکەوتن کە پێشتر مەوفايه‌تى لە میژووی خۆیدا شتگەلیکی لەو جۆرەى نەبینیوو. لەشارى تەپۆتۆزە زەردەکان، وەک لە زۆربەى شوێنى دونیادا، خەلک شەوورپۆز گۆیان لە رادیۆکان دەگرت. جەلادەتى کۆتر تاکە کەسیک بوو ئارەزووییه‌کی نەبوو گۆی لە هیچ هەوالێک بگریت، لە قوولایی دایدا نەیدەویست هیچ ئومیدییک لەسەر ئەو شەپە دروستبکات. دەترسا هیوايه‌کی گەورە بونیادبنیت و دواتر جەنگ پوونەدات، دیکتاتۆرو سوپاکەى زیان نەخۆن. دەیویست گەر جەنگ پوویدا ئەو لە حالەتیکی پوختی ئەوتۆدا بێت بیری لى نەکاتەو. جەنگ تاکە ئومیدی بوو گۆرانیکاری گەورە لەگەل خۆیدا بهینیت، تاکە ئومیدی بوو بتوانیت بگەریتەووە بۆ باکوور. بەلام دواجار جەنگ کارەساتی

ترسناکیشی له پشت بوو. جه لادەت تەماشای ئەو سەربازانەی دەکرد و دەترسا هەموو لەو جەنگەدا بمرن. موسای بابەک پتر لە هەر کەسیکی دی گوێی لە رادیۆکان دەگرت. پێدەدا بە زەوییه کەدا و دەیکووت: نابیت جەنگ پوو بەتات، ئەمە جەنگ نییه، ئەمە کوتایی دونیایه، ئەمە مەحشەرە. هیچ کەسیک هیچ ئادەمیزادیک ناتوانیت پێشبینی ئەوە بکات چی پووەدات. وێرانە... وێرانە... جەلادەتی کۆتر من وێرانە دەبینم... کاولکاری دەبینم... نغروبوونی دنیا دەبینم. دالیا دەیکووت: دکتۆر من دەزانم، جەنگێکی وەها نەبیت هیچ شتیک ناگۆریت. ئەو چۆن، هیچ هیزیک نییه ئەم دەوڵەتە برۆخینیت، هیچ هیزیک نییه. با من و تۆ بیر لە خۆمان نەکەینەو، خودای گەورە من هەر بیر لە خۆم و تۆ ناکەمەو. گەر ئەم سوپایە شکست نەهینیت، وەک دیوێکی گەورە پۆژ دواي پۆژ گەورە دەبیت، پۆژ دواي پۆژ پتر زەمین و ولات و میللهتان دەکات بە خۆراکی خۆی، پۆژ دواي پۆژ پتر ولات دەخوات، ژیان دەخوات، نەو لە دواي نەو مندالان گەورە دەکات و قووتیان دەدات. دکتۆر سەیری دەستی من بکە... ئا. دەستی من، هیچ خۆینێکی لەسەر دەبینیت، نا هیچ خۆینێکی لەسەر نییه، دواي ئەو فریشتەکان شاهیدی من، بەلێ دکتۆر، فریشتەکان شاهیدی من کە گوناھم نییه. من دەزانم لێرەدا دەمرم، چونکە فریشتەکان تەنیا کاتیک لەگەڵمان کە لە سنووری ئەم شارەدا بێ، تێدەگەیت، بەلام من ترسم لە مەرگ نییه، ها یەعنی چی، جەلادەت باوەرم پێناکەیت... نا... نا... گولی من، دلنایام باوەرم پێدەکەیت، تۆ دەزانی من ترسم لە مەرگ نییه. من ئەم جەنگە بە ترسناکترین شتی دنیا دەزانم، بەلام چاوی من موسیبهتەکە ئەو یە پاشەپۆژی ئێمە بە موسیبهتەو بەندە. دەبیت هەموومان بە دۆزەخدا تێپەڕین ئەوسا ئەوێ دەرچوو دەر دەچیت و ئەوێ پەپێو دەپێتەو ئەوێ ئەوێ لە پێگا مرد دەمریت. وازی نەدەم بکەم لە مەرگ نەبیت، ئەوێ ترسی لە مردن نەبیت باشتەر بیر دەکاتەو.

جەلادەت دەیزانی دەبیت بە دۆزەخدا تێپەریت، بۆنی ئەو دۆزەخە
دەکرد، بۆنی ئەو شەپۆلە سەپرو ئاگرین و کوشندانی دەکرد کە لە
دوورەو دەین، هەندیک شەو لە بالکۆنەکەی خۆیدا دەوستانو سەیری ناو
جەرگەی زولمەتی دەکردو ئەو لیشاو ئاگرانی دەبینی کە لە دوورەو
دین.

شاری تەپوتۆزە زەردەکان لەو وەرزەدا وەک شوێنێکی ترسناک دەیاندا،
دەیان سەربازگەی تازە لە بیابان و سەحرا نزیکەکاندا کرابوونەو، تا
دوژمنان سەربازی زۆرتریان بەیتایەتە ئاوەکانی کەنداو، تا هەپەشە
ئەمریکاییەکان و ئینگلیزەکان توندتر بووایە، ژمارەیی ئەو ئۆردوگا
سەربازانەیی کە دەولەت دروستیدەکرد زیاتر دەبوون. هەر شەویک
سەرکردەکانی ئەوان پستەییەکی توندیان بگوتبایە، بۆ پۆزی دواتر دەولەت
دەیان هەزار خەلکی بانگهێشتی سەربازی دەکرد. بەجۆریک ئۆردوگا
دووربەر پەربوون لە مندالی چکۆلانە و پیری پەککەوتە کە هەموو بە
زۆر کرابوونە سەربازو لەو بیابانەدا توپدراوون. ئەو چەند مانگەی کەوتە
نێوان پیشەکی جەنگ و جەنگی راستەقینە خۆیەو، شارێ سۆزانییە
غەمگینەکان بە جۆریکی سەیر جەنجال بوو، سەرە پێی هەزاران سەربازو
ئەفسەر بوو بەرەو مردن، وەک ئەوێ ئەو شارە ئەو تونیلە خەیاڵییە
بیت کە دەبیت بەر لە گەشتن بە دوا کەناری ژیان هەموو موسافیرەکان
پیاتێپەن. کوتایی هەفتان ئەو شارە پەردەبوو لە هەزاران سەرباز کە بە
جلە سەربازییە توواویەکانیانەو دەهاتن و لەبەردەم مالهکاندا ئاپۆریان
دەبەست، ئەو ماویە پەربوو لە پۆزانی پەتەم، ئیواران هەمیشە تەپوتۆزی
سەحرا تیکەلاوی تەمکی سپی دەبوو. سپیتی تەم و زەردیتی خۆل
پوخساری کۆمەڵیک تارماییان دەبەخشی بەو میوانە ماندووانەیی بە خۆیان
و کلیتە خوارەکانیانەو وەک ئەوێ لە دوکەلی مەحشەردا مەلەبکەن بە
کوچەکاندا دەسورنەو. میوانەکانی ئەو سەردەم، لەو میوانانە نەبوون

که شهوان بینه سالۆنهکهو بخۆنهوهو مهست بن و زهوقبکهن. لهو عهرهبه
عهگال بهسهراڤانهبوون که پوژگارێک پارهیان بهسهر سهماکهرهکاندا
فرێدهدا، بهلکو پتر ئهو سهربازه لاواز و نهخۆشانهبوون که دههاتن چهند
دهقیقهیهکی بهتام لهگهڵ کچیکدا بیهههسهر و برۆن. ئهگهرچی کیزهکان
شهو و پوژ کارێکی زۆریان ههبوو، بهلام بهدهگمهن سالۆنهکه شهوان
وهک جارانی لیدههاتهوه، زۆر شهویش مۆسیقارهکان یان ههر ئیشیان
نهبوو یاخود پیکرا بهکوچه تۆزاییهکاندا بۆ گۆرانی گووتن دهردهچوون.
ئهو چهند ههفتهیه که ههقییهکی گهوره روویکرده ولات، که ئابلقیهکی
دوو روو درێژی ئابووری دهستی پیکرد، زۆربهی دهرمانخانهی شاره
گهورهکان بێ دهرمان و بێ کهلوپهلی پنیوێست مانهوه. وهک دهستیکی
سیحریی دهرمانه گرنگ و دهگمهنهکان له بازاردا کوپکاتهوه، بازارگانه
ترسناکهکان ههموو شتیکیان گسکدا و ولات کهوته نهارییهکی توندی
دهرمان و کهلوپهلی تهندروستییهوه. مرقوف له عهلهفی بز و کهر و هێستر
خواردنی بۆ خۆی دروستدهکرد. ئهو دهمه موسای بابک زهخیرهیهکی
گهورهی له کهلوپهل و دهرمان ههبوو که خهڵکانێکی زۆری بيمار له ههموو
لایهکهوه روویان تیدهکرد. سهربازه نهخۆشهکان که چیتر دهرمانیان له
بنکهکانی سوپا وهرنهدهگرت، روویاندهکرده ئهو دکتۆره سهر سپییهی به
رهحمیکی بیۆنهوه بيمارهکانی دهلاواند. ئهو ماوهیه دالیاو دکتۆر بابک
به جۆریکی سهیر سهرقالی خهخواردن بوون بۆ ئهو سهربازه داماوو
نهخۆشانهی له چاوهروانی شهپکی کوشندهدا لهو سهحرايهدا توپدرابوون.
بهلام خهونی روونهدانی جهنگ، خهونێکی دروست نهبوو. بهلکو ئومیدیک
بوو ئهو سهربازه تینوو و برسییانهی ناو سهحرا «که دهبايه به نانی
جۆو شلهی شیلیم بچن بۆ مۆدیترترین شهپی سهر ئهم ئهستیرهیه» دلی
خۆیانیان پێخۆشدهکرد.

لهدهروهی سهنگهرهکان ههموو جیهان دهیزانی شهپ دهییت. ههستیکی

ترسناک بە نزیکبوونه‌وه‌ی قیامەت لە هەموو ولاتدا، وەک گەردەلولوول
 بلاویبکاتەو، وەک سەماکەریکی ئەهریمەنساز لەسەر هەموو سەحنەیک
 سەمایدەکرد. هیچ کات وەک ئەو سەردەمە مەرفەکان پێشوەخت گۆریان
 بۆ خۆیان ئامادەنەکردبوو، گۆرستانەکان بە جۆریکی سەیر پرپوون لە
 خەلکانیک لە نابەینی کێلەکاندا بۆ شوێنیک گونجاو دەگەران شوینی
 خۆیان تیا بگرن. ئەوانە‌ی دەیانویست لە نزیک کەس و کاریانەو، بێژرین
 لە گۆرستانە گەورەو ناسراوەکاندا جەنجالییەکی بێمانایان خستبوو وە.
 نرخێ گۆر لەو دەمدا لەنرخێ خانووبەرەکان گرانتربوو. سەدان کەس
 کە خۆشەخت بوون بەوێ گۆری تازەو باشیان بۆ خۆیان پەچڕیو،
 شەوانی سەرما کە هەموو گۆرستانەکان دەکەوتنە بەر گێژەنی گەلە‌پێزان،
 چەتریان هەلدەداو لە چاوە‌پوانی ئاخیرەتدا بە چیچکانەو لەسەر گۆرەکانی
 خۆیانەو سەیری ئاسۆ دوورەکانیان دەکرد. دەبێت بێم کە وێنەکانی
 قیامەت بە‌پێی شارەکان و گوندەکان دەگۆرا، ئەوانە‌ی لە بەردەم گۆرەکانی
 خۆیاندا چاوە‌پوانی کوتایی دونیایان دەکرد، قیامەتیان وەک بایەکی سارد
 دەبینی کە لە دوورەو دێت و بە‌خێرایییەکی کوشندە هەزارەها گەلای زەرد
 لەگەل خۆیدا دەهینیت، پەشەبایەک بە تورپیی هەلدەکات و لەگەل خۆیدا
 دەتبات، تۆ هیندە دەزانیت کە ئەو بایە بردویتی بۆ جینگایەکی تر، لە نا‌کاو
 لە جلەکانت ڕووت بووێتەو بە وێنە‌ی کەوتنە خوارەوێ خۆدایەکی
 گریکی لە ئاسمانەو، لە شوێنیک بەرزەو کە ئاسمانی زیندوووەکانە
 بەرەو زەویبەکی تر کە زەوی مردووکانە بەربووێتەو.

بەلام سەربازە برسییەکانی ناو سەنگەر، خەیاڵیکێ تریان لەسەر
 قیامەت هەبوو، قیامەت لە‌دیدێ ئەوانەو وەک پەلاماری کۆمە‌لیک سواری
 پەشپۆش بوو کە لە ناو لێو دەین. هەزاران هەزار سواری پەشپۆش
 کە کەس ناتوانیت بە دروستی ڕوخساریان ببینیت، پێشتر گلێنە‌ی مە‌ووف
 پرده‌کەن لە لم تا نە‌توانیت ببینیت. پەشەبایەکی تۆزاوی لە گلێنە‌کانماندا

دادهگیرسیتن و وهک چۆن سوارچاکیک نیچیریکی بهنرخ له زهمین ههلههگریتهوه، ههر به سوار ئهسپهکانیان پر به پۆخه بهراندادهکهن و دهیخه نه پاشکۆی ئهسپهکانیان و له رهشهبايهکی سامناکدا «که رهشهباي کرانهوهی دههراکانی قیامهته» به خیراییهکی شیتانه ههلماندهگرن و دهمانبهن بۆ دونهیايهکی تر.

ئهوانهی له گونده دوورهکانی ناو چيادا دهژيان، قیامهت له لایان وهک بهفربارینیکی هیمن هیمن بوو که له سهرخۆ دهباریت و دهباریت، تا هیدی هیدی له گهل بهرزبوونهوهی خۆیدا ئیمهش بهرمو سهرموه بهرزدهکاتهوه، هیند بهرز فریشته سپیپۆشهکانی ئاسمان دهستیان بمانگاتی. هیند بهرز ئه فریشتانه دهست درێژدهکهن و ئیمهش دهست درێژدهکهن، وهک ئهوهی مروفیک له سهربانیکی نزمهوه سههرکهویت بۆ سهربانیکی بهرزتر. ئاوهها دهستماندهگرن و سهردهکهوین بۆ ئه دونهیا، لهو فریشتهکان باوهشمان پیادهکهن و ماچماندهکهن و دهلین «بهخیرین».

ئاوهها وینه جیاوازهکانی قیامهت له مسهرمو سهری ولاتدا له هاتوچۆدا بوون. جهلادهتی کۆتر که چیرۆکه جیاوازهکان و وینه جیاوازهکانی قیامهتی دهبیست، خۆی وینهیهکی تری له خهیاڵدا بوو، قیامهت سهفهریک بوو له سههراوازی کۆمهلیک سهمفونیای گهوره گهوره که پیاویکی تهنها به ناو دارستانیکی درێژو ناکۆتادا دهیکرد. سهفهریکی هیمن له ناو شنهی شهمال و درهختی به ئاورینگ بهرداردا. پێواریک که ئازادانه دهپوات، قیامهت لای ئه زیندانیکی نهبوو شواری گهوره و دههراگی گهورهی ههیی، دوو باغ نهبوو یهکیکیان فیردهوسین و ئهویتریان ئاگرین. بهلکو یهک باغی ناکۆتابوو، مروف وهک گهڕۆکه دیرینهکان به کۆله پشتیکی چکولانهوه پێی تیدهکوت و به ناو ههموو ئه شتانهدا که له ژيانی خۆیدا جاوید و بیسنووربوون سهفهریکی بیسنووری دهست پیدهکرد. مردن لای جهلادت

پۆژی دەستپیکردنی بێرکردنەوێی راستەقینە بوو لە شتەکان، پۆژی لەزەتبردنی راستەقینە بوو لەو جوانییە قوولانەى مەرۆف لەسەر زەوی نەیتوانیبوو لەزەتیان لێ بەریت. ئەو لە منداڵییەو بە تەرزێکی دینی بیرى لە مردن نەکردبوو، هەر یارییەکی نەتوانیبایە بیکات دەیگوت: دواجار لەو دنیا دەتوانیت بیکات. هەر پرسیارێکی نەتوانیبایە حەلیبکات، سووک و سادە دەیگوت، لەو دنیاى ئەو تەردا کە دواى مردن دادیت، لەوانەى بە بتوانیت شیکاریبکات. هەر مۆسیقایەک نەتوانیبایە ئازادانە چێژى لێ ببینیت، دەیگوت لەو دنیا ئازادانە چێژى لێ دەبینیت.

بەر لە دەست پیکردنی جەنگ خەلک بە گشتی پەفتارو پەوشتیان دەگۆریت، مەرۆف دەتوانیت تەماشابکات و بەوردی ببینیت کە ترسیکی تایبەتى و گومانیکى قوول لە چاویاندا، هەتا شیوازی قسەکردن، شیوەى پارهستان و چۆنیتی جلۆبەرگەکانیان دەگۆریت. ئەوێ سەیرە لە کاتى جەنگدا ژنان پتر لە پیاوان دەگۆرین، هەندیکیان بە جۆریکی سەیر و کوتوپر حەزەدەکەن چى حەرام و نەکردەى لەو وەرەدا بیکەن و هەندیکیان بە پێچەوانەو لە پڕیکدا خۆیان دادەپۆشن و دەگۆرینەو بۆ لای خودا. جەلادەت بە شیوەیەکی سەیر سەرنجى ئەو گۆرانیکارى قوولانەى دەدا کە لە دەنگ و گەروو و نیگاو خەندەکاندا پوودەدەن، گۆرانیەک بەسەرەتای دەست پیکردنی گۆرانی دنیاى دەزانی، چونکە بە پای ئەو گۆران سەرەتا لە دەنگ و نیگای مەرۆفەو دەست پێدەکات. شەوی دەستپیکردنەوێی جەنگ شار چۆل و هۆل بوو. جەلادەت ئەو شەو دیسانەو فریشتەکانى دایای لە هەوادا بینییەو، ئەو فریشتە چکۆلانەى کە بەجۆریکی سەیرو شیتانە لە هەموو کوچهکاندا دەفرین. فرینیان نااسایى و غەمگین بوو، لە بازەنەى گەورە گەورەدا دەسورانهو، وەک ئەوێ شتیکی پاسبکەن، یاخود خۆیان بۆ هەندێ پووداوى نادیار ئامادەبکەن. بەلام فریشتە شپرزەو بیتارامەکان تەنیا دەرکەوتەى سەیری ئەو شەو نەبوون، لەگەڵ نزیکبوونەوێی کات و

ساتی شه‌پدا له ناکاو سه‌دان هه‌زار بالنده‌ی په‌شۆکاو له زه‌ریاوه هاتن، شستیکی سه‌یربوو که به پۆلی جودا جوداوه‌گه‌وره، ده‌هاتن و له‌سه‌ر بان و سه‌ر سه‌کۆو به‌ربه‌ست و عه‌موده ئه‌له‌کتریکیه‌کان ده‌نیشته‌وه، هه‌زاران بالنده که هه‌شتا ته‌پری زه‌ریاکیان پێوه‌بوو، پێده‌چوو له دووره‌وه هاتبن و له‌و شاره‌ش زیاتر شوینیکیان نه‌بیت پووی تێکه‌ن. هاتنی بالنده‌کان شستیکی سه‌یربوو که سه‌رنشینانی ئه‌و شاره‌ی په‌شۆکان، به پۆلی گه‌وره گه‌وره ده‌فرین و ده‌نیشته‌وه. مرۆف ئیستا به‌دروستی نازانیت له چ ساته‌وه‌ختیکدا هه‌موو شته‌کان سه‌روشتیکی سه‌یرو خه‌یالیان وه‌رگرت، هاتنی بالنده‌کان و تیکه‌لاوبوونیان به‌فریشته‌کان ته‌نیا وێسته‌یه‌کی ئه‌و ئالوگۆره‌ خه‌یالیانه‌بوو که له‌گه‌ل سه‌ره‌تای شه‌پدا لیڤه‌دا پوویانده‌دا. دوا‌ی چه‌ند سه‌عاتیک له‌ گه‌یشتنی بالنده‌کان و پێش چه‌ند سه‌عاتیک له‌ ده‌ست پێکردنی شه‌پ هه‌وای ئه‌و شاره‌ وه‌ک هه‌وایه‌کی خه‌یالی لیڤه‌ت، له ناکاو سینیهری ماسی گه‌وره گه‌وره له هه‌وادا ده‌رکه‌وتن، تارمایی که‌شتی خه‌یالی، تارمایی ده‌ریاوانی خنکاو، جانه‌وه‌ری ئاوی جیاوا‌ز جیاوا‌ز، پاوکه‌ری مرواری خنده‌دار به‌ددانی زیرینه‌وه، پۆحی که‌شتیه‌وانه‌ مردووه‌کانی پۆژگاری دێرین. هه‌موویان له ناکاو له‌کوچه‌کاندا سه‌ریاننه‌لدا، په‌وکی سه‌یرو ترسناک بوو له‌قه‌راغه‌ پر مه‌ترسییه‌کانی زه‌ریاوه به‌ره‌و ئه‌و شاره‌ غه‌مگینه. جه‌لاده‌ت ده‌یزانی ئه‌م شاره‌ له‌سه‌ر نه‌خشه‌کان نییه، شاریکه‌ له‌سه‌ر سنووره‌کانی حه‌قیقه‌ت و خه‌یال، به‌لام ئه‌وه‌ی له ناکاو هه‌موو زینده‌وه‌رو تارمایی نیو که‌نداوه‌ دووره‌کان پووی تێکه‌ن شتیک بوو له‌ودیه‌و توانای باوه‌پو دید ئه‌وه‌وه. جه‌لاده‌ت ئه‌و شه‌وه‌ دوا‌ی گه‌شتیکی کورت له‌ ناو کوچه‌کانی ئه‌و شاره‌دا که پهبوو له‌ بالنده‌ی راسته‌قینه‌و ماسی خه‌یالی گه‌رایه‌وه‌ بۆ ژووره‌که‌ی خۆی. به‌دریژیی شه‌و به‌ته‌نها له‌ بالکۆنه‌که‌ی خۆیدا دانیشته‌ و سه‌یری ئه‌و پۆحه‌ سه‌رگه‌ردانه‌ی ده‌کرد که ترسی شه‌پ له‌ باشووره‌وه‌ راوی نابوون و ئیستا بیئامانج له‌م شاره‌دا ده‌سوڤانه‌وه. ئه‌وشه‌وه‌ وه‌ک

ملیونه‌ها پۆله‌به‌ری دیکه له‌سه‌ر ئەم ئەستێزیه‌ نه‌خه‌وت. بڕیاربوو له‌ دوازه‌ی شه‌ودا جه‌نگ ده‌ست پێبکات، چه‌ند سه‌عاتیک دوا‌ی ئەوه‌ موشه‌که‌ ترسناکه‌کان دایان به‌ زه‌ویدا. جه‌لاده‌ت ئەو گرپانه‌ ترسناکانه‌ی ئاگری بینی که‌ له‌ سه‌ربازگه‌و ئۆردوگا نزیکه‌کاندا به‌رزده‌بوونه‌وه‌، له‌ تاریکی و زوڵمه‌تا ده‌پروانی و چاوانی قوول مه‌ودا دووره‌کانی ده‌بڕی و له‌ ناو دوکه‌ل و ئاگریدا ئەو سه‌ربازه‌ سووتاوانه‌ی چاوده‌کرد که‌ به‌ گرپه‌وه‌ له‌ سه‌نگه‌رو په‌ناگاکانیان ده‌هاتنه‌ده‌ری. ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌کان هێند سامناک بوون، جه‌لاده‌ت دلنایابو ئەو موشه‌کانه‌ ده‌رگاکانی سه‌ده‌یه‌کی تازه‌ده‌که‌نه‌وه‌. به‌و شه‌وه‌ چاکه‌تیک‌ی په‌شی ئەستووری له‌به‌رده‌کردو دیسانه‌وه‌ ده‌هاته‌ ده‌ری، له‌ کوچه‌کاندا به‌ ناو پاشماوه‌ی سه‌رده‌مه‌ دووره‌کاندا ده‌پۆشت، به‌ ته‌نیشته‌ ئەو ماسییه‌ خه‌یالیانه‌دا ده‌پۆشت، به‌لای فریشته‌کاندا، به‌ ناو پۆله‌ مراوی دیوانه‌دا... پرویده‌کرده‌ قه‌راغ شار، ته‌واوی خه‌لکی له‌ شوێنه‌ قایمه‌کاندا خۆیان هه‌شاردابوو، ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌کان له‌وه‌ گه‌وره‌ترو به‌ ناله‌تربوون مرقوف لییان نه‌ترسیت، پڕیشکی ئاگرینی موشه‌که‌کان ده‌گه‌یشته‌ سه‌ر ئەو شاره‌و وه‌ک فواره‌یه‌کی ئاگرین ده‌هاتنه‌خوار، فرۆکه‌و موشه‌که‌کان به‌ سه‌ر سه‌ریدا ده‌فرین و پڕویانده‌کرده‌ بنکه‌ سه‌ربازییه‌ بيشوماره‌کانی باشوورو باکوور. جه‌لاده‌ت ئەوشه‌وه‌ به‌ چاکه‌ته‌ په‌شه‌ ئەستووره‌که‌شییه‌وه‌ هێشتا هه‌ستی به‌سه‌رمایه‌کی کوشنده‌ده‌کرد. له‌ لیواری ئەو شاره‌دا له‌سه‌ر به‌ستیکی چکوله‌ داده‌نیشته‌ و سه‌یری ته‌قینه‌وه‌ گه‌وره‌کانی ده‌کرد، وه‌ک ئەوه‌بوو هه‌موو ئەو ولاته‌ به‌یه‌کجار به‌ته‌قینه‌وه‌، هه‌موو ئەو هه‌ریمه‌ی چواره‌دوری بیه‌ته‌ پارچه‌یه‌ک زه‌مینی هه‌له‌هاتوو له‌ دۆزه‌خ. له‌ویادا ئەو سه‌ربازانه‌ی بینی به‌ ئاگره‌وه‌ پڕوبه‌ پڕوی ده‌هاتن، سه‌دان سه‌ربازبوون به‌ ئاگره‌وه‌ رایانده‌کرد و ده‌یانویست بگه‌نه‌ به‌ر ده‌روازه‌کانی ئەو شاره‌، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی نزیکبینه‌وه‌ ده‌بوونه‌ خۆله‌میش و با ده‌ییردن. ناو تاریکی پڕبووبوو له‌ بوونه‌وه‌ری سووتاو، بۆنی بۆکپوزی

ئینسان، جه لادەت له جیگای خۆیه وه سهیری ناو زولمەتی دەکرد و چاوه تیزو سهیرهکانی له ناو تاریکیدا به هه موو لایه کدا دهیانپروانی، چاوانی وهک چاوانی به ختگره وهیهکی بلیمهت، وهک نیگای یه کتیک بتوانیت به ناو شوین و زه مه ندا سه فەرکات به یه کجار هه موو دیمه نه سامناکهکانی دهبینی. هه زاره ها سه رباز که هه ندیکیان به زیندوویی و هه ندیکیان به مردوویی له سه ربازگه نزیک و دوورهکانی خویان پایانده کرد. جه لادەت جاریکی تر نه و تیکه لاوبوونه سامناکهی دهبینیه وه، تیکه لاوبوونی ژیان و مه رگ. چاوی ده کرده وه و شارهکانی دهبینی له به رده میدا دهسووتین. باله خانه به رز و دوورهکانی دهبینی گر دهگرن، مندا له به ره لاکانی ناو زولمەتی دهبینی له گه ل هه ناسه یاندا دو که ل دیته ده ری. ئه و ئافره تانهی دهبینی که به ئاگره وه دهفرین و خویان له پوو یاره کان هه لده کیشاو ده بوونه پارچه خه لوزیکی سه رئاو که وتوو. شه پۆل له دوا ی شه پۆل بوونه وه ری سووتاو له تاریکیدا ده رده که وتن و ده بوونه غوبار، ده بوونه به شیک له هه وریکی بریندار که ده شیت پۆزیک له پۆژان له بری باران هاواری ئاده می بباریتیت. تا دنیا پونا ک ده بووه وه به رده وام جه لادەت له تاریکیدا مرو فی دهبینی به گر ه وه پایانده کردو ده بوونه خۆله میتش... پایانده کردو ده بوونه خۆله میتش.

که شه فه ق دادی دنیا ئارامیه کی ترسناکی تیگه را، جه لادەت له شوینی خوی هه ستاو وهک ئه وهی له دۆزه خه وه بگه ریته وه، به سیمایه کی چه په ساوه وه گه پایه وه بۆ پرته قالی سپی و وهک بمریت له سه ر جیگا که ی خوی خه وی لیکه وت.

پۆژانی دوا یی جه لادەت به رده وام به پالتویه کی درێژی سپی و کاسکی تیکی په ش و جووتی چاوی گه وره وه که له چاوی عه رافه کان ده چوو، به ناو شاردا ده گه را. پیده چیت ئه وه سه ره تای ئه و ئاره زوه سهیره ی بیت بۆ له به رکردنی پالتوی سپی درێژ، که سالانیک دواتر به رده وام زستانان له به ریدا بوو. شار به جۆریکی نا ئاسایی پر بوو بوو له بالنده و جانه وه ر

و تارمایی سەیر سەیر. گەلەک جنسی سەیر و نەدۆزراوەی بالەندە لە سەر بالکۆن و سەکۆو گۆیسەبەنەکان دەرکەوتن، جەلادەت وەک چووبیتە قوناغیکێ ترسناکی ھەلوەسەو تیکچوون و لەدەستدانی پۆشنایی عەقل، بە شاردا دەپۆی و بیئەوێ سلۆو لە ھیچ ناسیاویک بکات، لەھەوادا ئەو بەلەمە چکۆلانانەیی دەبینی کە بەسەر سەریدا دەفرین، کەشتی ئارام و گەورەیی دەبینی بە سەر مالهەکاندا دەپۆی، مەزۆفی خویناوی و بیسەری دەبینی دەستیان خستبووە گیرفانیان و لە شەقامەکاندا دەگەران. تارمایی سووتای دەبینی لە مالهە سۆزانییەکان دەھاتنەدەری. ھەمووشتی لەو شارەدا بۆنی نەوت و باروتی لێ دەھات. ھەموو شتیەک. ئەو ماوہیە ھەندیک پۆز دەچوو لە دکتۆر موسای بابەک و دایا، کە بە جۆریکی سەیر سەریان قال بوو. بەردەوام خەلکی زامدار و نەخۆش لەبەردەم مالهەکاندا لەسەرما دا چیچکەیان کردبوو و چاوەپوانی دەرەتیکیان دەکرد بچنەژووری. شەوان کاتژمێریکی زۆر درەنگ دەیانتوانی دەرگای بیمارگا چکۆلەکیان داخەن و بەشەکتی لە جیگاکانیاندا بکەن. دکتۆر بواری بە چەند سەربازیکی زامدار دابوو لە یەکیک لە ژوورەکاندا بمیئنەو، دایاو دکتۆریش دەیانزانی چ مەترسییەکی کوشندەو یارییەکی ترسناکە لەم پۆزانەدا دالەدی ئەو سەربازە زامدارانە بەدەیت کە بە برینداری لە وەحەکانی خۆیان ھەلھاتوون. ھەندیک شەو کە جەلادەت دەھات بۆ مالی دکتۆر موسای بابەک، سەدان سەربازی بیمار دەبینی کە بە بۆنی جەنگەو، بە خۆلی ناو سەنگەرەکانەو، بە شتیەکی زستانەو لەسەر لیویان، بەو چاوە عەرەبییە جوان و غەمگینانەو کە پڕپوو لە بیگوناھی، بە پۆستالە درۆھکانیانەو، بەو قەمسەلە پۆمانییە ئەستورانەو کە تەپۆتۆز ھیندەو تر قورسی کردبوون، دەوستان بۆئەوێ دکتۆر تەماشای زامەکانیان بکات. جەلادەت لە ناوھەراستیاندا دەوستان نەیدەزانی ناخۆ زیندوون و بۆ دەرمان دەگەڕین، یان مردوون و خۆیان تیکەلاوی

جهنجالی و قهرهبالغیهکان کردوه. هه موویان یه کجۆر نیگا و سهیرکردن و لاوازی و پهژموردهبیان هه بوو. دکتۆر موسای بابەک ئەو ماوهیه پریشکی سبی هیشتبوووه. کاتیکی نه بوو وهک جاران بایهخ به خۆی بدات، پۆژ دواى پۆژیش پریشی دریژتر ده بوو، چاوانی کزتر و پشتی کومتر. بهردهوام خهريکی تیمارکردنی نهخۆشهکان بوو، سهیری ههلهندهبهری بۆشهوهی بزانیئت کئی تیماردهکات، کئی لهدهوریتی. جهلادهت ههندیجار به سهعات له نزیکیهوه دهوهستا بیئهوهی ههست به بوونی بکات. ساتیکی قوولی خۆفرامۆشکردن بوو، ساتیک بوو دکتۆر ههستیدهکرد دنیا پیویستی پییهتی، بیئهوهی گویداته هیهچ بهردهوام کاریدهکردو هه میسه رادیۆکەش له تهنیشتییهوه به کزی دهسووتا. دالیا زۆر پۆژ جهلادهتی له تهنیشت خۆیهوه دادهناو به غهمیکی زۆرهوه سهیری نیگا پهشوکارهکانی دهکرد، سهیری ئەو له رزه کوتوپرانهی دهکرد که تووشی دیت، سههرنجی ئەو نهوبهته دریژانهی بیدهنگی دهدا که دایدهگریت. گوینی لهو قسه بزپکان و ورینه دوورودریژانهی دهگرت سهبارهت به دهکهوتنی جانهوهرو. بالندهو ماسی سهیر سهیر له خه یالیدا. بهردهوام ههندیک دهرومانی تایبهتی دهدايه شهربهتی تایبهتی بۆ دهگرتوه که له ههندیک گیای تایبهتی و پیکهاتهی کیمیایی ئامادهیدهکرد. ههندیئ شهو که حالی زۆر خراپ دهبوو، نهیدههیشت بروات، خواردنی دهدايه و له قهرهویلهیهکدا گهرم دایدهپۆشی و خۆی له تهنیشتییهوه له سههر کورسییهک بهتانییهکی له خۆی دهئالاندو له تاریکیدا گوینی له دهنگی تهقینهوهکان دهگرت.

چه ندين ههفته ژيان بهوجۆره بهردهوامبوو. بهدریژیی ئەو ماوهیه هه موو شتیك له شاری تهپوتۆزه زهردهکاندا وهستاوو. هه مووان بهردهوام چاوهروانی قیامهتیان دهکرد، ههندیك له سۆزانییهکان ئەو مانگه حیجابیان له سههرناو له مالیکی تایبهتییدا پیکهوه نویژی دهستهجهمییان دهکرد. ههندیك به حیجاب پهشهکانیانهوه به کوچهکاندا دهسووپانهوهو به

دەنگی بەرز تۆبەیی خۆیان ڕادەگەیاند. هەندیکێ دیکەشیان بە پێچەوانەو بە ڕووتی دەهاتنە بەردەرگا و تارمایی و ڕێتیار و سەربازە نەخۆشەکانیان فریودەدا، بە هەمووانیان دەگووت گەر بەر لە مردن مەوێ تێر لە ئامیزانبوون و پاموسان و دەست لە ملان نەبێت بە جەهەنمی دەمریت. ئیوارەیهکی تەماویی جەلادەت لە سەر یەکیک لە مالهکان لەوحنیکی گەرەیی خۆیندەو، یەکیک بە خەتیکی جوان نوسیپووی : بەر لەو هی بمریت، بە خۆراییی وەرە بۆ سەیری بە هەشت. جەلادەت کە زوو فریوی ئەو جۆرە ناوێشانانەیی دەخوارد، دەرگای ئەو مالهیی کردەو و چوو ژووری، مالهیکی گەرە بوو بە دەیان ژووری گەرە گەرەو، حەوزیکی چکولانەیی و شک لە ناوەرپاستی حەوشەکەدا بوو، لە دەوری حەوزەکە دەیان کچی ڕووتی بینی، دەیان ئافەرەت بێئەو هی حەج جلیکیان لە بەردا بیت، هی حەج وەک چۆن لە دایکبوون ئاوەها. هەموویان بە بێدەنگ لە قەرەغ ئەو حەوزە و شکەدا وەستاوون و بەزەرەخەنەو تەماشای میوانەکانیان دەکرد، حەوشەکە پڕبوو لە سەربازی نەخۆش کە وەک لە دەوری مردنی خۆیان بسوڕینەو بە دەوری ئەو خانمانەدا دەسورائەو کە لە بەر سەرماي زستاندا بە ڕووتی و بە مەکرەو لەشی خۆیان لە تیشک و تەم هەلدەکیشاو میوانەکانیان داوێتی شەوێکی جەهەنمی دەکرد. جەلادەتی کۆتر نەیدەتوانی لە هی حەج دلتیابیت، نەیدەزانی پێگای و نکرده یاخود دزەیکردۆتە سەر زەمینیکەو بە هیمنی بەرەو بەهەشتی دەبات. لە قەرەغ کۆلەکەیهکی ئەستور دەوێستاو نەیدەزانی کەوتۆتە چ زەوییهکەو، کچیکی مندالکاری سپیکەلە کە لە تەمەنی خۆیدا دەبوو، دەستیدەگرت و بە هیمنی لێوی لە لێوی نزیکە کردەو ماچیبکات، جەلادەت وەک بترسیت، نیگایدەکردو لێدەپرسی: تۆ کییت؟ کچەکە وەلامی نەدەدایەو، دەستی دەگرت و بە ناو تەمی ئیوارەدا دەبیرد، حەوشەکە بە جۆریکی سەیر درێژ دەبوو، بە جۆریکی نااسایی، جەلادەت ماوێهەکی درێژ لەگەڵ ئەو کچە

مندالکاره پروتهدا بهناو ته‌مدا ده‌پۆی، نه‌یده‌زانی هەر له‌و ماله‌دایه یاخود نا، له‌ ناکاو هه‌ستی به‌ بالی مراوییه‌کان ده‌کرد له‌ هه‌وادا. وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ ناو ته‌می ده‌ریاچه‌یه‌کدا بپۆن، به‌سه‌ر به‌حرێکدا بپۆن که‌ ده‌پژێته‌ نادیاره‌وه‌، دوا‌ی ئه‌و کێژه‌ ده‌که‌وت که‌ به‌رده‌وام به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی سیه‌راوی و پاکه‌وه‌ ته‌ماشایده‌کرد، ده‌موچاویکی خپ و مندالانه‌ی هه‌بوو، جووتیک چاوی باده‌می که‌ پهبوو له‌ موزده‌ی به‌هه‌شت. تا ده‌هات پتر به‌ ناو بیده‌نگیدا شو‌پرده‌بوونه‌وه‌، وه‌ک ئه‌وه‌بوو له‌ هه‌وشیکی ته‌ماوییه‌وه‌ بچه‌ ناو هه‌وشیکی ته‌ماوی تر، وه‌ک ئه‌وه‌بوو گوینی له‌ ده‌نگی فواره‌یه‌کی سیه‌ری بێت، وه‌ک ئه‌وه‌ی کپی و هێمنی ئه‌و ماله‌ پینچه‌وانه‌ی ئه‌و دونه‌یا جه‌نجال و پڕ ته‌قینه‌وانه‌ی ده‌ره‌وه‌بێت. کێژه‌که‌ ده‌بیرد بۆ جیگایه‌کی نادیار، که‌ ده‌وه‌ستا ته‌ماشای ده‌رووبه‌ری خۆی بکات، که‌ ده‌وه‌ستا ته‌ماشای ئه‌و فانۆسه‌ خه‌یالیانه‌ بکات که‌ له‌ هه‌وادا هه‌لواسرابوون، که‌چه‌که‌ به‌ ده‌نگیکی ناسک بانگیده‌کرد «جه‌لاده‌تی کو‌تر برۆ». ده‌چوونه‌ هه‌وشیکی گه‌وره‌وه‌، هه‌وشیکی به‌رینه‌وه‌ که‌ ده‌یه‌ها فواره‌ی گه‌وره‌ی تیا‌بوو، که‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ خه‌یاله‌وه‌ هه‌لقولێن، ئاو‌مکانیان له‌ هه‌وادا ده‌بووه‌ غوبارو نه‌ده‌گه‌یشه‌ سه‌ر زه‌وی. له‌ ژێر ئه‌و فواره‌ خه‌یالیانه‌دا جه‌لاده‌ت سه‌دان سه‌ربازی برینداری ده‌بینی، سه‌دان سه‌رباز به‌ خوین و برینه‌وه‌، به‌ له‌شی سووتاوه‌وه‌، به‌ کۆله‌پشته‌کانیا‌نه‌وه‌، به‌و به‌یداخه‌ ناشیرینه‌ی ولاته‌وه‌ که‌ ده‌ست و خه‌تیکی ناشیرین له‌ ناوه‌راستدا نوسی‌بووی «الله اکبر». له‌و هه‌وشه‌یه‌دا له‌گه‌ل ئه‌و ئافره‌ته‌ پروتانه‌دا ده‌خه‌وتن، به‌لام شو‌یتیک بوو له‌ بری ئه‌وه‌ی بۆنی خۆشه‌ویستی لێبێت، بۆنی شادی لێبێت، بۆنی مردنی لێده‌هات. جه‌لاده‌ت ده‌ستی ئه‌و کێژه‌ی به‌رده‌داو له‌ نزیکه‌وه‌ ته‌ماشای چاوی ئه‌و سه‌ربازانه‌ی ده‌کرد، دلنیا‌بوو سه‌یری بنی بێکه‌رانی کیشوه‌ریکی نادیار ده‌کات، که‌ کیشوه‌ری مه‌رگه‌. که‌چه‌که‌ ده‌ستی ده‌گرت و ده‌یویست پروتییکاته‌وه‌، پالتۆ چه‌رمه‌ سپییه‌که‌ی داده‌که‌ند، کاسکیته‌ ره‌شه‌که‌ی داده‌که‌ند، سه‌یری ئه‌و

چاوانەى دەکرد که هاڵوی تایەکی ترسناکیان لى بەرز دەبوو. جەلادەت هیچی نەدەکرد، سەرسامانە لەو کێژە وردەدەبوو و سەیری ئەو مەراویبە سەوزانەى دەکرد که لە هەوادا دەفرین و پەرە گرانەهاکانى خۆیان لە هەوادا دەوهراند. لەو ساتەدا کێژەکە دەستی دەبرد بۆ زنجیری پانتۆلەکەى گۆنێ لە دەنگى مۆسیقایەکی خەيالى دەبوو لە هەوادا، پیاوێکەى مەزن، سۆزانی بیست و سێى بیتەزۆن، ف، مینۆر. قسەى ئەو سەربازەى بەیادا دەهاتەو کە دەیکووت، هەمیشە مۆسیقاریکی نەیتى لە تاریکیدا هەیه، مۆسیقاریکی نەیتى و توپە، یەکیک وەک ئەوێ بە لیدان و سەر پەنجە توپەکانى ئەو مۆسیقا سىحراوێتر کردبێت. وەسوەسەى پێغەمبەرەکانى دەهاتەو یاد. ئەو کێژە دەیویست زیاتر پروتییەکاتەو، دەستی کچەکەى دەگرت و دەیکووت: تۆ مردویت یان زیندوو؟ تۆ چیت، تۆ فریشتەیت یان ئەهریمەن... پێمبێت؟ پێشەوێ چاوەروانى وەلامى کێژەکە بکات، تەماشای ئەو سەربازو سۆزانییە غەمگینانەى دەکردو دەیکووت: هاوار. پەر بە شەو، پەر بەو حەوشە ترسناکە دەقیقێژاند: هاوار. ئەوانە هیچ نەبوون، نە فریشتەبوون نە شەیتان، نە زیندووبوون نە مردوو، کۆمەلێک پۆحله بەربوون لە چاوەروانى کوتاییەکی ترسناکدا، تیکەلاوى یەکتر دەبوون و لە یەکتر جیا دەبوونەو. هیچ نەبوون، سۆزانی و سەرباز بوون... ئەو ولاتە سى سال بوو لە سۆزانی و سەرباز بەولاو هێچ شتیکی تری پەر وەر دە نەکردبوو، حەوشیکی ناکوتا بوو، جەلادەت دەیویست ئەوسەرى ئەو حەوشە ببینیت و نەیدەتوانى، تا ناکوتا سۆزانی و سەربازبوون لەگەل یەکدا دەخەوتن و خۆیان دووبارە دەکردەو، سۆزانی و سەرباز... سۆزانی و سەرباز... سۆزانی و سەرباز. وەک ئەو شارەى تا ناکوتا فیکەرە ترساو و ناوێدەکانى خۆى دووبارە دەکردەو. جەلادەت وەک ئەوێ لە نەیتییەکی ترسناک تێگەیشتیبت، زیرەى پانتۆلەکەى دادەخست و پالتۆ چەرمەکەى هەلەگرت و کاسکیتەکەى دەکردەسەرى و وەک شیت بەو تەمە سپییەدا

پایده کردو سۆناتی بیست و سێ «بیتھۆفن» به هیمنییه کی سیر له سهریدا لێده دا... پایده کردو پیا توێیه کی گه وره له تاریکیدا دوایده کهوت. بیتھۆش پایده کردو ده یگوت: هاوار. که به ئاگا ده هاته وه له ناوه راستی شه قامیک له شه قامه کاندایه وتبوو... ده مه و به یان بوو، جگه له ته میکی سپی سپی هیچ شتیکی دی دیار نه بوو، جگه له دهنگی بیدهنگی به یانیان چرکه یه کی دی له هیچ شتیکی گهردونه وه نه ده هات.

* * *

ماوه یه ک بوو کهس له پرته قالی سپی جه لاده تی نه ده بینی، به پوژ پتر خه ریکی گه شت و سورانه وه ی ناو کوچه کان بوو، ئیوارانی ش درهنگ به لمیکی زۆره وه له قزیدا ده گه رایه وه بۆ لای موسای بابه ک و دالیا. حالی له حالی شیته کان به دتر بوو، کهس له و گۆرانه کوتوپره تینه ده گه شت، کهس له و حوزنه ترسناکه تینه ده گه شت، به لام جه لاده ت هه ستیده کرد ئه و بووه به مه خلوقیک که دیوکی تری دنیا ده بینیت که کهسی تر نایبینیت. دالیا هه میشه کاتیکی ده بۆزییه وه، ملی جه لاده ت بگری ت و بلی: هیشتا قیامه ت هه لئه ستاوه، هه ر وه ختی ک قیامه ت هه ستا تۆ ئاوها خۆت شیت بکه. سه ری به توندی ده خسته ژیر دوشی هه مامه که وه تا له لم و بۆنی باروت پاکیکاته وه ده یگوت: گولی من، نازانم له که یه وه فیر بویت ئاوها خۆت وه کو کهر له لمدا ده گه وزینیت، تیناگه م ئه و می شکه پوته ی تۆ چی تیا به. پوژی چه ندین جار ئه و رسته یی پیده گوته وه: نازانم ئه و می شکه پوته ی تۆ چی تیا به؟ نازانم ئه و می شکه پوته ی تۆ چی تیا به؟

پوژ به پوژ ئیشی بیمارگا که ی دکتور بابه ک زیاده کرد. پوژ به پوژ سه ربازی هه له اتوو زامدار پتر پرویانده کرده ئه و شاره. دالیا هه ستیده کرد هیدی هیدی گه مه که یان شتیکی ترسناکی لیده ده چیت. به لام موسای

بابەك بەردەوام یەك پرستەى دووبارە دەكردەوه و دەىگوت: نامەوێت بە وێژدانىكى بێئارام و برىندارەوه بمرم. دالیا دلتیابوو دواى جەنگ ئەم چیرۆكە دەگاتەوه دەمى پیاوانى ئاسایش و ئەوانیش بەدوورودریژی دەكەونه سۆراغى. تاكه هیواى دالیا ئەوهبوو كه دەبیینی هیدی هیدی سوپا له یەك هەلەوهوشیت، سەربازەكان ئارەزوویەکیان نامینیت بۆ شەپ، ئەوهشی بە ئاماژەیهكى سەرەتایی دەزانى بۆ لەدایكبوونی جیهانىكى دیکە. بە جەلادەتى دەگوت: جەلادەت پێدەچیت هەنگاوێك، یەك هەنگاوى بچوك مابیت و پرگازمان بیت. بەلام جەلادەت كه سەیری چاوانى دالیای دەكرد جگە له دوكل و هاوار هیچى تری نەدەبیینی. دوكل و هاوار. دوكل و هاوار، دوكل و هاوار.

دەستى دەخستە سەر دەستى دالیاو دەىگوت: دالیا بابڕۆین... دلى من، بابڕۆین، بابڕۆین ئیستا كاتیتى لێره دەربازبین. دالیا بە مەكرىكى كچانەوه سەیریدەكردو دەىگوت: گولى من ئەى فریشتە چكۆلەكانم چى لیتكەم. جەلادەت دەىگوت: ئەو فریشتانە هیچ نین جگە له دەركەوتنەوهى جوانى تۆ له هەوادا، لەدەركەوتنەوهى پۆحى خۆت له هەوادا. تۆ له كۆى بیت ئەو فریشتانە لەوین، بەلام دەبیت بیاندۆزیتەوه... دالیا بابڕۆین... بابڕۆین. دەچین له شوینىك بە هیمنى دەژین و دەمرین... نەوهك لێره دا، ئێره شارى ئادەمیزاد نییه. دالیا باوهشى پیادەكردو دەىگوت: چەند قسەى شیرین و خوشم بۆدەكەیت، خودای گەوره بەو قسانە دەمكۆزیت. ئاه... چەند پۆژه حەزدەكەم بگرم، بەلام كاتم نییه، تێدەگەیت، هێندە خەلكى زامدارو غەمگین دەبینم كاتم نییه بگرم... جەلادەت، تۆ دەلێت چى، دیسانەوه بەو تەماشاكردنە دەمكۆزیت، من كاتم نییه بگرم، تێدەگەیت، كاتم نییه، خودای گەوره، چەند پۆژه دەمەوێت بگرم، بەلام كاتىك بە ئاگادیتەوه ئەو سەربازە بەستەزمان و بیمارانه له بەردەكان داواى ئاو دەكەن، داواى نان دەكەن، داواى دەرماندەكەن. جەلادەت ئاه دەمەوێت بگرم و وهختىك

نادۆزمهوه تیا بگرییم.

«مهلعون بوو ئه پوژانه... مهلعون». که جهلادته چیرۆکهکی بۆ دهخوینمهوه، مژی له جگهرهکهی دهداو وایدهگوت.
«من شیت بووم... شیت، بهلام ئه ساتانهی قسهه لهگهله دایادا دهکرد، خهیاڵیکی سافم ههبوو، تام نهبوو، وپینه نهدهکرد، نه دهلهرزیم... بهلکو به ههموو هوش و وریایی خۆمهوه به دایام دهگوت: بابروین، پیم دهگوت: من ناو تاریکی دهبینم... مهسافه دوورهکان دهبینم... پینگاگان... من ههموو شتیک دهبینم، نهخشهیهکی شیت لهسهرمدایه، تیدهگهیت نهخشهیهک تهنا لهسهری مندایه، که نازانم چ شهیتانیک خستوتیییه سهرمهوه، بهلام دهزانم دهريازماندهکات.

بهلام دایا دهیویست حیکایهتهکه بهوجۆرهیت که ئه دهیهویت. دهستی جهلادهتی دهگرت و دهیگوت: پوژیک که ترس لهسهر پینگاوبانهکان نه مان من پیندهلیم. تۆ دواي ئه نهخشه که رانهیهی سهری خۆت مهکهوه، خودای گهوره، گولی من ههستناکهه ئه میشکه پووتهی تۆ نهخشه و شتی وای تیداییت. جهلادته دهپارایهوه دهیگوت: دایا باوههرم پتیکه... باوههرم پتیکه، من نهخشهیهکی سهیر لهسهرمدایه و ههموو شتیک دهبینم... من پیغه مبهرم... تیدهگهیت... من خودا نهیناردووم، بهلکو له زهویهکی ترهوه هاتووم، له شاریکی ترهوه هاتووم که ناوی شاری موسیقاره سپییهکانه... ههستی پیندهکهه... دایا من ههستی پیندهکهه».

دایا دهیگوت: دلی من دلنایه دهروین. بهلام هیشتا زوه. به قسهه بکه... ئه وهک یارییهکی ترسناک وایه، عهزیزم، دهزانی چۆن، وهک یهکێک بهسهر پهتیکێ باریکدا بپروات، ههه کاتیک قاچی بههه له جیگایهکدا دانا یاخود پهلهیکرد بهردهیتهوه. ناتوانم تۆ بخه مهترسی ئاوههوه... دهیته بوهستین.

جهلادته دلنایبوو ئه پوژانه دواهه مین فرسهتن و ئیدی دهرفهتیک

نارەخسەت تیايدا دەستی دالیا بگریت و لەو تەپۆژە دەربازییەکان. بە
 ھەر حال ڕووداوەکان ھێند سەیر و خێرا تێپەڕین کاتیکی نەھێشتەو ە بۆ
 بێرکردنەو. جەنگی ھەرە گەورەیی دۆنیا لە ناگاو گەیشتە دواھەمین
 پۆژو سەعاتەکانی خۆی، ھێزە پیادەکانی ھاوپەیمانان لە ماوہیەکی کورتدا
 نەیارەکانی خۆیان ڕاداو گەورەترین ھەرەسی سوپایەک لە میژوودا دەستی
 پیکرد، ھەرەسیک نەبوو لە یەک جێگاوە، بەلکو لە ھەموو بەرھەکانەو،
 لە ھەموو ئۆردوگاكانەو، لە ھەموو بنکەییەکی سەربازییەو، لە چەند
 سەعاتیکدا زۆری ھێزەکانی دەولەت وەک ئەوێ لە بەفر بن توانەو، سەر
 ڕینگاکی باشوور پڕبوون لە دەیان ھزار تانک و زڕیپۆش و نەفەرەلگری
 سووتاو، دەیەھا ھەزار سەرباز کە لە قەرەغی شەقام و لە ناو ماشینەکانی
 خۆیاندا بووبوونە خۆلەمیش و ئیسکی پوکاوێ ڕەش. بۆنی سووتانی
 ئادەمیزاد تا دەریا زۆر دوورەکان دەپۆیشت. دەیەھا ھەزار سەربازی
 دیکە بە پێی پەتی و تینویتی و برسیتی بە سەھراو کەوتنە مارشیکی
 ئەفسانەیی، مارشیک بەرھەو شارەکانی خۆیان، بەلام بە ناو لم و تۆزو
 گەردوولولدا، ھەزارەھا سەربازی پێپەتی و زامدار کە نەیان دەزانی بۆدەیی
 بەدەردیکی وایچن. دوکەلیکی خۆلەمیشی تێر لەسەر زەوی چۆکی دادابوو،
 ساتیکی ترسناک بوو، جەلادەت چاوی خۆی دەگرت و بەردەوام سەربازی
 سووتاو دەبینی، بە گەرھەو بە ڕینگاكاندا دەپۆیشتن، سەرباز کە بووبوون
 بە خەلوز و ھەر مارشیان دەکرد، سەرباز کە سەیری ئاسمانیان دەکردو بە
 یەک دەنگ دەیانگوت: ھاوار. جەلادەت چاوی دەنوقاند و دەیبینی ئاسمان
 پڕبوو لە بالداری سووتاو، کۆتری خەلوزین، ڕینگاكان پڕبوون لە ئەسپی
 سووتاو کە ھەر غاردەدن، لە ئاسک کە بە گەرھەو لە سەھراكانەو دین،
 لە ماسی کە لە ھەواو وەک چرا داگیرساون.

جەلادەت لەپۆژانی کوتایی شەڕدا پێنج پۆژ لە پرتەقالی سپی نەچوو
 دەری. بەردەوام شۆربایەکی پیازی دروستدەکردو چایەکی لێدەناو وەک

یه‌کیک ده‌ردیکی کوشنده‌ی گرتیی له ناو جیگا‌که‌یدا وپینه‌ی ده‌کرد، چاوی لیکه‌ناو وه‌ک عه‌رافیکی پیر شتی ده‌بینی، شاره‌ دووره‌کانی ده‌بینی، بورچه‌ سووتاه‌کانی ده‌بینی، خانووی پوخاوی ده‌بینی، ژن و مندالی ده‌بینی په‌لاماری ده‌زگا‌که‌وه‌ره‌کانی ده‌وله‌ت ده‌دن، دوکه‌لی ده‌بینی له‌ هه‌ر چوار لای دۆنیاوه‌ه‌له‌ده‌ستیت. نه‌یده‌ویست ئه‌و ژووره‌ جییه‌لیت، شۆربای گه‌رم‌ده‌کرده‌وه‌و هه‌لیده‌قوراند و وه‌ک یه‌کیک ده‌ردیکی سه‌ختی گرتیت ده‌چووه‌وه‌ ناو جیگا‌که‌ی خۆی. به‌رده‌وام هه‌ستی به‌ برسیتییه‌کی کوشنده‌ ده‌کرد، هه‌چ شتیک له‌و شارهدا نه‌بوو، بیکریت، پینگاکان هه‌مووی داخرا‌بوون، پرته‌قالی سپی له‌ نا‌کا‌و ته‌وا‌و چۆل و هۆل بو‌وبوو. له‌ جیگا‌که‌یدا فه‌رده‌یه‌ک پیازی کۆنی دۆزییه‌وه‌و به‌رده‌وام به‌ کۆمه‌لیک نانه‌په‌قی کۆنه‌وه‌، به‌ سه‌موونی وشک هه‌له‌هاتوه‌وه‌ ده‌یخوارد، ده‌یکرد به‌ شۆرباو هه‌لیده‌قوراند. چاوانی هیدی هیدی ده‌چوون به‌ قولدا، نه‌یده‌توانی پشی بتاشیت، که‌ خۆی ده‌گۆری ده‌ستی ده‌له‌رزی. به‌رده‌وام هاواریکی سامناک له‌سه‌ریدا بوو، له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ ته‌ماشایده‌کردو ئه‌و دوکه‌له‌ په‌شه‌ی ده‌بینی که‌ به‌ ناو هه‌موو شاردا ده‌پۆی، ئه‌و پۆله‌به‌ره‌ برسیتانه‌ی ده‌بینی ناو خۆله‌کان بۆ پاشماوه‌ی خواردن ده‌گه‌ران... سه‌ربازه‌کانی ده‌بینی له‌ ناو شه‌قامه‌کاندا مراوی راوده‌که‌ن، ماسیه‌ خه‌یالییه‌کانی ده‌بینی له‌ ناو دوکه‌له‌کاندا مه‌له‌ده‌که‌ن. به‌حری ده‌بینی له‌ به‌رچاوی ده‌سووتیت. هاوپێکانی خۆی ده‌بینی له‌ دوکه‌لدا بانگیده‌که‌ن. زۆربه‌ی شه‌و له‌سه‌ر بانگی هاوپێکانی به‌ ئاگاده‌هاته‌وه‌، زۆربه‌ی شه‌و سه‌ره‌نگ قاسم و ئیسحاق ده‌هاتنه‌ خه‌وی و مۆسیقایان بۆ لیده‌دا، ده‌یویست بیانگریت، به‌ ناو ژووره‌کانی پرته‌قالی سپیدا دوايان ده‌که‌وت، له‌سه‌ر پلیکانه‌کان به‌رده‌بووه‌وه‌، له‌ په‌نجه‌ره‌کانی پرته‌قالی سپیه‌وه‌ ده‌بینین له‌سه‌حرا‌دا ونده‌بن، هاواری لیده‌کردن... ده‌ستی به‌سه‌ریه‌وه‌ ده‌گرت و ده‌نگی ئه‌و قلووته‌ی ئیسحاقی زیرین له‌ سه‌ریدا بوو. سه‌ری خۆی ده‌دا به‌ دیواره‌کاندا به‌لام سو‌دی نه‌بوو.

کەدوای پێنج پوژ دالیا لەو دۆخە ترسناکەدا دۆزییەو و باوەڕینەکرد، سەرتاپای گیانی شین بووبوو و، جەکانی سەرتاپا پاشماوەی خۆراکی پزواو بوون، قژی وەک شیتەکان هەلچوو بوو، لە هەموو ئادەمیزادێک دەترسا... تا دالیا پێنەگوت. من دالیام، دالیا سیراجەدین، نەیدەویست لێی نزیک بێتەو. ترس و کەمخۆراکی و لاوازی و هەلمژینی بەردەوامی ئەو دوکە لە ژەهراویە تووشی حالەتێکی ترسناکیان کردبوو. بەو تاکسییە چکولانەیە کە پوژانی ناشتی و شەڕ لە بەردەم پرتەقالی سپیدا دەوستا، بەو شۆفێرەو کە پێدەچوو لە ناو ئەو ماشینەدا لەدایکبووین، دالیا جەلادەتی گەیا نەدە لای دکتۆر بابەک، جەکانی گۆڕی، شتی، خواردنی دایە و پێگوت: جەلادەت ئیستا دەبێت خۆت بگۆریت بۆ ئەوێ برۆین، ئیتر تەواو هیچ شتێک نەما من و تۆ لێبترسین، لە هەموو شارەکانی باشوور شۆرشە، تێدەگەیت لە هەموو شارەکان پاپەرینە، لە هیچ جیگایەک دەوڵەت نەماوە. ئیستا تۆ دەتوانیت بەو شەقامەدا برۆیت و نەترسیت.

ئێوارەیهکی درەنگ، دالیاو جەلادەتی کۆتر مالاواییان لە دکتۆر بابەک کردو لەو شارە دەرچوون، دیارە دوا مالاوایی و دوا ساتی جیا بوونەو و یەکێکی گەورە نەبوو، بەلکو جەلادەت و دالیا دەیانویست برۆن و پێکەو و بێنن چ باسە، هەوالی شۆرشێکی گەورە کە سەرچەمی باشووری گرتۆتەو لە هەموو لایەکەوە دەهات، دەوڵەت و بازگەیی پشکنین و هیزی سەربازی لە هیچ جیگایەک نەما بوون. دکتۆر بابەک لەبەر هەندیک لە نەخۆشەکان نەیدەتوانی شوینی خۆی جێبەجێت، کە مالاوایی لێکردن سویندی لێ سەندن کە ئەگەر سەبی نەگەرینەو ئەوا بە دانیاییەو لە دوو پوژی داها تۆدا چاوەروانیان دەکات. هیچ یەک لە جەلادەت و دالیا نەیان دەویست بە چەشنێکی وەها خێراو کوتوپر ئەو شارە چۆلبەکن، بەلام ئەو ئێوارەیه دەیانویست سنوورەکانی ئازادی خۆیان تاقیبکەنەو. کە بەو شەقامەدا کەوتنە پێ دنیا هێدی هێدی تاریک دەبوو، کەمی سووتەمەنی و سووتانی

بیرهکانی نهوت وایدهکرد بهدهگمهن ماشینیک بهو جادانهوه بیت، پښگایهکی دریزیان له بهردهمدا بوو، که دهبايه به شهقامیکی غهگیندا بییرن، به ناو دهیهها ئوردوگای سهربازی خاپووردا رابوردن، ئهو بنکه گهرانهی سوپایان بینی که بووبوون بهکهلاوهی گهوره، به ناو سهدان جهمهلونی گهوره گهوردا تتهپین که تهنیا چنوهکانیان مابووهوه، بهسهر هزاران شیلمانی تواوهو کولهکهی ئاسندا پویشتن که وهک مۆم پڑابوونه سهر زهوی. دهیان مروقی برینداریان بینی له ژیر دارو پهردوووهکاندا کهس نهبوو دهریانیهیتیت، سهدان ژن و مندالیان بینی له ناو پاشماوهی ئهو سهربازگه و ئوردوگا سووتاوانهدا خواردن و جل و چهکیان دهردهیتاو بهسهر خویاندا دابهشیاندهکرد. جهلادته بهدریزایی پښگاکه بهدهگمهن قسهیدهکرد، وهک شیت به لۆقه دریز و ههنگاوه گهورهکانی به پښگادا دهپویشتن و سهری به جوړیکی سهر داخستبوو. دالیا له جلیکی عهرهبی رهش و دریزدا، به لهچکیکی رهشهوه، به خیراییهکی گهوره هاودهم و هاوئاههنگ لهگهل جهلادتهدا دهپوی، له پښگا ههندی ماشینیان دهبینی که سهرنشینهکانی لهچکی سهوزیان له پهنجهرهکهوه دهرهیتابوو و ههلههلیان لیدهدا. ههر ماشینیک بهلایاندا دهپوی تا ماویهکی دریز تهپوتوزهکهی له ههوادا دهمايهوه. له پښگا وینه سووتاووهکانی سهروکیان دهبینی، که تا ئهو کات دوکهلیان لی ههلهدستا. دواي چهند سهعات پویشتن پیکابیکی سپی که دهیان فهرده ئاردی بارکردبوو، پیریکی کهپولال لینهدهخوپی، که لهگهلیدا مروفت نهیدهزانی دهچیت بۆ کوئ سواری کردن. گرنگ نهبوو دهچیت بۆ کوئ، ئهو ساته دهمیک بوو خهلکان ههموو نهیاندهزانی دهچن بۆ کوئ، گرنگ ئهوهبوو مروفت بپروات، بپروات و بهس. ههندی ساتگهل ههه له ژیاندا، مروفت تهنیا دهییت بپروات بیتهوهی پهرسیت بهرهو کوئ؟. خوی بداته دهست شوڤیریکی کهپولال و لیگهپی بیگهینیتته جیگایهکی دیکهی ئهم ژیانه. ئهو پوژه دالیاو جهلادته خویان دایه دهست ئهو شوڤیره و دواچار

لە شارێکی تاریک بەلام جەنجالدا خۆیان دۆزییەو، شارێک لەو شارە پێرۆزانەیی باشوور، ئەو شارانەیی پەڕن لە گومەزی زێڕین، منارەیی تەلا، قوبەیی ئەلماس. شۆفێرەکە لە نزیک یەکیک لەو منارانەو دایگرتن و وەک کەرولانیکی نەجیب بیئەوێ پارەیان لێ وەرگریت مالاوایی لیکردن. شارێک بوو بە جۆریکی سەیر خرۆشابوو، پێدەچوو سەدان سال بیت خرۆشانی وەهای بە خۆیەو نەبیینییت، لەو دەرچوو دواي چەند سەدەیک شتیکی خەوتوو لە هەناوی ئەو شەقام و کوچانەدا بە ئاگاهایتییتەو... لە هەموو منارە و گومەزەکانەو هاور بوو، بانگ و سەلا بەو نەغمە غەمگینەیی دلی لەت لەتەکرد. لە زۆر شوێن دەنگی تەقەو گوللەبارانیکی سەیر بوو، لەگەڵ ئەوەشدا خەلکی بە پۆلی گەورە گەورە بە شەقامەکاندا دەرۆشتن و پرویان لە قسەکان و نیو گوپەپانی بەر مەرقەدەکان دەکرد. خەلکانیک بە چەکی سووکەو پەرۆیەکی سەوزیان بە نیتچاوانیانەو بەستبوو لینی نوسرابوو «یا علی» «ادرنکی یا مهدی» «ئورە ئورە جعفریە». هەلایەکی سەیربوو، هەزاران خەلک بێ هیچ ئاراستەیک بە شەقامەکاندا رایاندەکرد، هەندیکیان دەگریان، هەندیکیان پێدەکەنین، هەندیکیان لە خۆیاندا، هەندیکیان بە دیسداشەیی چلکەو بە کوچەکاندا هەلەهاتن و هاواریان لە حوسەین دەکرد. هەندیک خەلک خواردنیان هێتابوو سەر جادەکان و هاواریان لە غەریبەکان دەکرد بێن نان بخۆن. خەلکانیک باوەشیاندەکرد بە یەکدا و پێرۆزباییان لە یەک دەکرد. جەلادەت و دالیا کەوتبوونە دونیایەکی تازەو، دونیایەکی بێ دەولەت، بێ پۆلیس، بێ سوپا، بێ پیاوانی ئاسایش. دونیایەکی جوان، بەلام بێ هیچ دەستییک بتوانیت شتەکان رێکبخات. بیئەوێ بزانی دەچن بۆ کوێ، لە نزیک دەرگای یەکیک لە مزگەوتەکان دوو لەفەیی شفتەیی ساردیان خوارد، لە سەر عەرەبانەیک دوو چایان خواردەو... جەلادەت وەک شیت سەیری هەموو شتیکی دەکرد، سەیری منارەکان و گومەزە تەلاکان، سەیری مانگ کە بە جۆریکی سەیر

گه‌وره و بیتمانا له‌سەر سه‌ری وه‌ستابوو، بۆنی پۆحانییه‌تیکی تاریک له زاری مزگه‌وته گه‌وره‌کان ده‌هاته‌ده‌ری، هه‌لاوی چه‌نده‌ها سه‌ده‌ی کۆن له قوبه و بالنده‌کان و سوهره‌تی هه‌لکه‌نراوی سه‌ر دیواره‌کان ده‌هات. ئه‌و شه‌وه جه‌لاده‌ت پۆ هه‌ر کوێ ده‌چوو و هه‌ستیده‌کرد مانگ راسته‌وخۆ له‌سه‌ر سه‌ریتی. به‌و چاوه‌ جوان و سه‌رسامانه‌وه که هیچیان له‌ چاوانی ئه‌و موسیقاره نه‌فامه‌ی پرته‌قالی سه‌ی نه‌ده‌چوو سه‌یری ئه‌ستیره و شه‌قام و ده‌موچاوه‌کانی ده‌کرد، ئیستا نیگا‌کانی له‌ نیگای که‌شتیوانیکی ده‌کرد که پێک سه‌یری گه‌رده‌لولیکی گه‌وره‌بکات له‌ به‌رده‌میدا، نیگایه‌ک دواتر من زۆرجار له‌ چاوانیدا بینومه‌ته‌وه، نیگایه‌ک پهبوو له‌ ترس و سه‌رسامی، غه‌م و قوولی، ته‌نهایی و غوره‌به‌ت.

که له‌ به‌رده‌رکی مزگه‌وته‌که‌دا وه‌ستابوو گوێیان لیبوو، که‌ شه‌شاماتیکی زۆر له‌ یه‌کیک له‌ کوچه‌کانه‌وه‌ پاینده‌کرد، شه‌شاماتیکی به‌ هات و هه‌وار، بیسه‌بر و پڕ له‌ ده‌نگه‌ده‌نگ، سه‌دان خه‌لک بێ هیچ هۆیه‌ک پاینده‌کرد و دوا‌ی گروپیکی تری ئاده‌میزاد که‌وتبوون که‌ ئه‌وانیش دوا‌ی کومه‌لیک مندال که‌وتبوون که‌ ده‌یانگه‌وت زیندانیکی نه‌ینیان دۆزیوه‌ته‌وه. جه‌لاده‌ت و دالیا دوا‌ی ئه‌و شه‌شامه‌ته‌ زۆره‌ ده‌که‌وتن، سه‌دان ژن و پیاو، هه‌ندیکیان به‌ پاچ و چه‌کوش و قولنگه‌وه‌ شه‌قامه‌که‌یان ته‌یده‌کرد و ته‌کبیریانده‌دا. خه‌لکانی که‌ دیسه‌دا شه‌ دراهه‌کانیان، چاوه‌ پڕ فرمیسکه‌کانیان، ده‌سته‌ برینداره‌کانیان، هه‌ناسه‌ سارده‌کانیان له‌ هه‌ر کتیبیک پووتتر قسه‌یده‌کرد، مه‌قه‌ورترین پۆخه‌به‌ری سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه‌بوون، مه‌گه‌ر ته‌نیا مردوه‌کان له‌وان شکسته‌تر و ماندووترین. جه‌لاده‌ت و دالیا بێ هیچ به‌هانه‌یه‌ک به‌ هه‌ماسه‌تیکی زۆره‌وه‌ دوا‌ی ئه‌وانه‌ که‌وتن. به‌ چه‌ندین کوچه‌ی ته‌سک و تاریکدا پۆیشن، کوچه‌ی درێژ که‌ بۆنی بوغرد و خوین و هه‌ریسه‌یان لیده‌هات. له‌ کۆتاییدا گه‌یشته‌ گۆره‌پانیک که‌ به‌ سه‌دان چرای ده‌ست پونا‌کرا‌بووه‌وه. پێده‌چوو به‌ر له‌وانیش چه‌ندین که‌س له‌و جیگایه‌دا کاریانکردبیت، دیاربوو یه‌کیک

لە دەرگایەکی نەیتییەوه سەردایینکی دۆزیبوووه که پاستەوخۆ بردبوو یە
سەر زیندانینکی نەیتی لە ژێر زەویدا. بەر لەوان دەیه‌ها کهس چیمەنتۆیان
شکاندبوو، دیواریان پوختاندبوو، دەرگایان هەلکەندبوو، بۆئەوێ بگەنە
دەمی ئەو سەردابە نەیتییە. گۆرەپانە که ئیجگار گەورەبوو، دەمی زیندانه
نەیتییە که دەکەوتە سەر حەوشی مالتیک که بەقسە ی کهسانیک لە ناو
حەشاماتە کهدا بنکە یەکی تاییبەتی هیزەکانی ئاسایش بوو. لەوێو زیندانینکی
سەیریان دۆزیبوووه بە هەزاران لق و پۆپەوه، بە هەزاران ژوورەوه، بە
دەیان هەزار زیندانییەوه که کەس نەیدەزانی لە چ دەورو زەمانیکدا گیراون.
هەندیکیان زمانی سەردەم و پۆزگاریکی تر قەسیان دەکرد، هەندیکیان ناوی
خۆیان یادکردبوو، هەندیکیان زیندان تووکی پێو نەهێشتبوون، هەندیکیش
بە جۆریک سەرو پێشیان درێژبووبوو لە درندە یەکی دارستان دەچوون.
خەلکانینکی زۆر پالەپەستۆیان دەکرد بچنە ژووری بۆ ناو سەردابە که،
کۆمەلێک خەلکی چەک بە دەست دووریان دەخستنه‌وهو دەیانگوت:
بەوجۆرە نابیت، بەوجۆرە نابیت، خوارەو خەلک زۆر ناگریت، پێویستیمان
بە چەند کەسیکی گەنجە زنجیرەکان بشکێنن، تێدەگەن خەلکمان دەوێت
زنجیرەکان بشکێنن. جەلادەت که سەیرترین پوختاری ناو حەشاماتە که
بوو، بە چاکەتە پەش و کاسکیتە چەرمە که یەو پتر لە ئەکتەریکی سینەما
دەچوو نەوێک لە زنجیرشکێنیک، بەلام بەدەر لە ئیرادە ی خۆی یەکەم کهس
بوو، گووتی: هاوێم بیدەن بە من، من ئامادەم ئامادەم. من زنجیرەکان
دەشکێنم. ئەوێ کاروباری بەر دەرگاکی پێکدەخست کۆریکی گەنج بوو،
پێدەچوو شتیک سەروسیمای جەلادەتی خستبێتە دلێه‌وه، گووتی: تۆ و
دوو کەسی ترم دەوێت، دوو کەسی تر، ئەوانی تر هەموو بپۆنە دەری،
زیندانییەکان پێویستیان بە کۆمەکه، لیژنە یەک دروستیکەن بۆ کۆمەکی
زیندانییەکان، ها بڕام لیژنە یەک دروستیکەن بۆ کۆمەکی زیندانییەکان. مال
و حال و شوینی خەویان بۆ بدۆزنه‌وه، تیماریان بکەن... نا کەس نەیتە

ژووری، خواره‌وه که‌سی تر ناگریت. ئه‌وه‌ی که‌س و کاری هه‌یه سه‌بربگریت ئیستا یه‌که‌یه‌که‌ زیندانه‌کان به‌رده‌دهین، زۆرن زۆر زۆرن، که‌س نازانیت چهند ساله‌ زیندانن، له‌ زه‌مانی هه‌جابه‌وه، چوزانم له‌ زه‌مانی ه‌ارون ئه‌له‌شیده‌وه... هاهاها... په‌ب الحلو... به‌رمه‌کیه‌کانیش لێره‌ن... سه‌برت‌ان بیت ئه‌مشه‌و به‌رمه‌کیه‌کانیش ده‌بینن، هاهاها... هه‌موویان لێره‌ن... په‌ب الحلو له‌ عه‌بدوله‌رحمانی داخه‌وه تا مه‌لیکه‌ بچکۆل.

خه‌لکی به‌ گشتی پێده‌که‌نین، کوپه‌ گه‌نجه‌که‌ به‌ ده‌نگێکی به‌رزتر ده‌یگوت: که‌س نازانیت چهند هه‌زار زیندانه، تا عه‌قل ده‌یبریت زیندانه و درێژ بۆته‌وه، من خۆم مه‌لیک غازی و عه‌بدوله‌کریم قاسم به‌ چاری خۆم دی، په‌ب الحلو باوه‌رم پیناکات. ده‌ به‌ شه‌ره‌ف له‌وانه‌یه‌ نوری سه‌عه‌یدیش هه‌ر له‌وئ بیت. تا ده‌هات خه‌لکه‌که‌ پتر له‌گه‌ل قسه‌کانی کوپه‌که‌دا تیکه‌له‌ده‌بوون و پێده‌که‌نین. خه‌لکی له‌ گه‌رمه‌ی پێکه‌نیندا بوون که‌ تپه‌کانی ژیره‌وه‌یه‌که‌م زیندانیان ده‌هێنا به‌سه‌ر. پیاویکی پیرو باریک که‌ هێنده‌ی هه‌شاماته‌که‌ی بیانی ده‌ستیکرد به‌ گریان، خه‌لکانیک باوه‌شیان پیاده‌کردو ده‌یانگوت تۆ ئازادبوویت، ئازادبوویت، پیره‌مێرده‌که‌ زنجیریکی ئه‌ستور له‌ قاچ و ده‌ستیدا بوو ده‌یگوت «نامناسن... نامناسن، من سه‌عه‌یدم کوپه‌ چکۆله‌که‌ی ئایه‌تولا هه‌سه‌نی قه‌زوینی». پیاوه‌که‌ ته‌نیا ده‌رپێته‌کی کورتی له‌ پیاوو، ته‌مه‌نی له‌سه‌روو هه‌فتاوه‌ بوو، هه‌یج موویه‌کی په‌ش به‌ به‌ده‌نییه‌وه‌ نه‌ماوو، به‌وه‌دا هه‌شتا خۆی وه‌ک کوپه‌ بچوکی ئایه‌تولایه‌ک ناوزه‌ده‌کرد که‌ که‌س یادی نه‌ماوو، شتیک بوو عه‌ربه‌ به‌خته‌وه‌ره‌کانی زیاتر ده‌خسته‌ پێکه‌نین، که‌ ته‌نیا ئه‌مشه‌و دوا‌ی زیاد له‌ هه‌فتا‌سال یه‌که‌مین شه‌وی ئازادی ده‌ژیان. جه‌لاده‌ت چه‌کوشیکی گه‌وره‌ی هه‌له‌دگرت و هاواریده‌کرد: دووربه‌که‌ونه‌وه، با زنجیره‌کانی بشکێنم... دووربه‌که‌ونه‌وه. خه‌لکه‌که‌ پیره‌که‌یان له‌سه‌ر ده‌ست هه‌له‌دگرت، مه‌ستانه‌ و گه‌رم به‌ جۆش و خرۆشیکی بیۆینه‌ی شادی ده‌یانگوت: بژی... بژی، کوپه‌ هه‌ره‌ چکۆله‌که‌ی

تایەتولا قەزوینی. لەسەر بەستیکی کۆنکرتی که لە کاتی ئاساییدا بۆ گرتنی بەردەمی شوینە دەوله‌تییەکان بەکارده‌هات، جەلادەت وەک ئەوێ هێزێکی ئەفسانەیی تیا بەرجەسته‌بوویت، بە زرمەیه‌کی گەورەو، بە دەست بادان و بازوو وەشاندنێکی پالەوانتاساوو ئەو زنجیرە ئەستوورانەیی دەپچراند. دایا لە نزیکییەو لە جەلە عەرەبییە پەش و لەچکە بە حیشمەتەکه‌یدا تەماشایەکردو تێنەدەگەیشت ئەو هێزە کوتوپرو گەورەیه‌ چیه‌ که لە جەلادەتدا کۆبۆتەو، کۆریک پڕۆزانی رابوردوو، کاتیکی سەختی برسیتی و گێژی بەسەربردوو. خەلک که زنجیرە پچراو‌هەکیان دەبینی دەیان‌کرده‌ چه‌پله‌ ریزانێکی زۆر... جەلادەت وەک شتێک مەستی‌کات، چه‌کوشەکه‌ی بەرزده‌کرده‌و دەیکووت: زنجیرەکان بینن... زنجیرەکان. بە درێژایی شو جەلادەت زنجیری ئەو زیندانیانەیی دەشکاند که دەهاتنەدەرێ، زنجیر لە دوا‌ی زنجیر... زنجیر لە دوا‌ی زنجیر. لەگەل هاتنەدەرەوێ هەموو زیندانییەکه‌دا خەلکی دەیان‌کرده‌ چه‌پله‌ ریزان و تەکبیرلێدان، دەرگیان و هاواری حەسەن و حوسەنینان دەکرد، هەندێک خۆش‌حالانە باو‌هەشیان بەیه‌که‌دا دەکرد، جەلادەت هەر زنجیریکی دەشکاند، باو‌هەشی بە زیندانییەکه‌دا دەکردو پێدەگووت: بڕۆ بڕام ئازاد بە، تا هەتا هەتایە، مەهێله‌ جاریکی تر هیچ که‌سیک بتگریت. هەندێجار که ماندوو‌دەبوو چه‌کوشەکه‌ی دەدایە گەنجیکی تر که هەر لە تەمەنی خۆیدا بوو، دایا لە ناو خەلکەکه‌و، خواردن و ئاوو چای شیرینی بۆ دەهێنا، که‌سانێک بە سەتلی گەورەو شەربەتیکی هێلداریان بەسەر خەلکدا دەگێرا. جەلادەت بەردەوام چه‌ند پەرداخێکی دەخواردەو لە ناو حەشاماتەکه‌دا هاواری‌ده‌کرد: شەربەتی سەرکه‌وتن، شەربەتی پزگاربوونی ئیمەیی ئادەمی لە ژيانێکی حەییوانی و پڕ زەیلەت... بژی ئینسان... بژی خودا. دایا هەرکات دەیزانی جەلادەت جۆش و خروۆشی تێدەگەپێ، دەر‌سا، بە تاییەت دانیابوو جەلادەت هیچ لە عەقڵیەتی ئەو خەلکە ئیماندارو چه‌وساو‌یه‌ تیناگات، نازانیت چه‌نده

ناجیگیرو مه زاجی و زووگۆرن. جه لادەت به حەماسیکی بیوینەوه، ئاره قەه ی دەردەدا و زنجیره کانی دەشکاند، هەزاران زیندانیبوون که دەستە دەستە لەو ژێر زەمینە دەهاتنە دەری و نەیان دەزانی چییکەن و بۆ کوێ بچن. زیندانی سەردەم و زەمانی جیاواز جیاوازی بوون، هەندیکیان بۆنی قەرنە دوورەکانیان لێدەهات، نە ناویان هەبوو نە ناوێشان. سێ گەنجی میژەر بەسەر و چاویلکە لە چاو که هەر سێکیان بەیەکەوه دەجولانەوه، بەیەکەوه چاویان دەتروکاندو بەیەکەوه دەستیان بەرز دەکردەوه، دەیانگوت: قوتابی حەوزەن. لە ناو حەشاماتە کەدا زیندانییەکانیان وەردەگرت و لە پاسیکی تاییبەتدا که بەردەوام لە هاتوچۆدا بوو دەیانناردن بۆ حەمامیکی تاییبەتی و لەوێتو بە ناو مەر قەدەکان. دالیا لەگەڵ چەند ژنیکی تردا، ئەو جل و کەلوپەلانیان جیا دەکردەوه که خەلک بۆ زیندانییەکانیان دەهێنا، هەندیکیان پروت و قووت بوون، که دەهاتنە سەری و هەوا لێدەدان هەلدەلەرزین، بەجۆریک دەلەرزین مەرۆف دەترسا لەو یادا بمرن. زۆربەیان دواي شکاندنی زنجیره کانی دەست و قاچیشیان هەر نەیان دەتوانی بە پێگادا بپۆن. دالیا جلەکانی ئامادە دەکردو دەیدایە گەنجیکی یە کچاو که دەیکووت «بە عسییە کافرەکان چاویکیان دەرهێناوه و داویانە بە پشیلە یەکی گەپ». جه لادەت تا دەمەوبەیان بێماندو بوون زنجیری دەشکاند، لە نزیکی بەر بەیان خەلکانیکی زۆر که شەو نەخە و تیبوون ئەو دەورو بەر بەیان چۆلە کردو خەلکانیکی تر جینگایان دەگرتەوه، لە وچانیکدا جه لادەت جگەر یەکی دادەگیرساند و بە لەزەتیککی قوولەوه مژیککی لێدەدا، لەو مژانە ی که سالانیک دواتر لە کاتی گێژانەوه و خۆیندەوه و چاگردنی تیکستە کەیدا من دەمبینی و پێموابوو دەیهوێت لەگەڵ مژەکانیدا هەموو بای گەردون بباتە ناو پوچی خۆیهوه. دادەنیشست و سەیری مانگی دەکرد که هەمیشە بەسەر سەریهوه بوو، لە ناکاو ئەو گۆرائییە ئەفسوناوییه ی «مەزەری خالقی» دەهاتەوه یاد: لەیه کییک تاریک ئە ی مانگ، لە یه کییک پوناک / تاکە ی دەکەوم ئە ی مانگ،

مات و ته‌نیاو تاک. سه‌یربوو له ناوه‌پاستی ئه‌و مه‌یدانه‌دا، له شارێک له
 شاره‌ موپاره‌که‌کاندا، له ناو ده‌نگی ته‌کیرو وه‌لوه‌له‌ی شیعه‌مه‌زه‌به‌کاندا، له
 سییه‌ری مزگه‌وت و مناره‌ زیڤینه‌کاندا. له‌ناکاو مرو‌ف سه‌یری مانگ بکات
 و مه‌زه‌ری خالق ییربکه‌وێته‌وه. ساتیکی ناماقوول و بیتمانابوو، به‌لام ئه‌و
 شه‌وه‌ خو‌ی بیتمانابوو، ساتیکی کورته‌ی ئازادی بوو له به‌حریکی ترسناک و
 قوولی ئه‌شکه‌نجه‌دا. هینده‌ی له‌گه‌ل ئیسحاقدا وه‌ک فلووت ژهنیک به‌ زه‌ویدا
 گه‌رابوو، ئه‌و گۆرانییه‌ی به‌یادنه‌که‌وتبووه‌وه، به‌لام له‌ ناکاو وه‌ک له‌گه‌ل
 شکاندنی زنجیره‌کاندا، ئه‌و زنجیره‌ سه‌یرانه‌ی سه‌ر پ‌و‌حیشی شکابیت،
 ئه‌و قفلانه‌ش شکابیت که‌ چه‌ندین کاته له‌ پ‌و‌حی دراوین. له‌ پر‌دا خه‌یالی
 پر‌ده‌بووه‌وه‌ له‌ ئاو‌زو گۆرانی و س‌و‌ناتانه‌ی له‌ یادیکردبوون، وه‌ک ئه‌وه‌ی
 ئه‌و ته‌ماشاکردنه‌ کورته‌ی مانگ، ئه‌و سه‌ر هه‌ل‌پ‌رینه، ئه‌و دزه‌کردنه‌ی
 ده‌نگی ئه‌فسوناوی مه‌زه‌ری خالق، هه‌موو یاده‌وری له‌خه‌وه‌هه‌ستاندیته‌،
 هه‌موو ژیا‌نی خو‌ی د‌و‌زبیتته‌وه، هه‌موو ته‌پ‌و‌ت‌و‌زی ئه‌و شاره‌ زه‌رده‌ی
 سه‌ر‌بیتته‌وه. به‌یه‌کجار م‌ز‌ی له‌ جگه‌ره‌که‌ی ده‌داو چاوانی پر‌ده‌بوون له
 ئاو. وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌در‌ی‌ژایی شه‌و زنجیره‌کانی ناو خه‌یال و سه‌ری خو‌ی
 شکاندیته‌... وه‌ک ئه‌وه‌ی یه‌کجار پ‌و‌حی خو‌ی له‌ هه‌موو ک‌و‌ته‌کانی کات و
 شوین پ‌ز‌گارکردیته‌. یه‌کجار بو‌و‌یت به‌و ک‌و‌تره‌ی بال ده‌کاته‌وه‌و به‌ ناو
 موسته‌حیلدا ده‌فر‌یت.

به‌ر له‌وه‌ی جگه‌ره‌که‌ی ته‌واوبکات، له‌و په‌ری گ‌و‌ڤه‌پانه‌که‌وه‌ چوار
 چه‌کداری دیسداشه‌پ‌و‌ش ده‌رده‌که‌وتن، که‌وه‌ک ئیستا له‌ شه‌ر گه‌رابیتته‌وه،
 گورچ و به‌پ‌رتا و له‌ شه‌قامه‌ که‌ ده‌په‌پ‌ینه‌وه. د‌و‌نیا به‌ره‌و پ‌ونا‌ک‌بو‌نه‌وه‌ ده‌پ‌و‌ی،
 هه‌ندیک چ‌را‌کا‌نیان ک‌و‌ژاند‌بو‌وه‌وه، جه‌لاده‌ت له‌ نا‌کا‌و ب‌و‌ن پ‌رته‌قا‌لیکی سه‌یر
 ده‌چ‌وو به‌سه‌ریدا، که‌ پ‌یت‌وا‌بو‌و ب‌و‌نی پ‌رته‌قا‌لی ناو خه‌ونه‌کانیته‌، دا‌لیا که‌ له
 ناو بارگه‌ی جله‌ ک‌و‌ن و دیسداشه‌ی ب‌و‌نداردا به‌ ب‌و‌ی عاره‌ق و پیسی نو‌قم

بووبوو، گوئی لیوو، ده‌نگیکی سهرسام و خوشحال پر به شهو، پر بهو مه‌یدانه‌ی له نیوان تاریک و پروندا جۆلانییده‌کرد، هاوارده‌کات: جه‌لادت، هاوپر کورده‌که‌م، ئه‌ی مندالی نه‌جیب، ئه‌ی گه‌وره‌ترین مۆسیقاری سهر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه، خوای مه‌زن تو شیت بوویت، به‌م به‌یانیه‌ زووه چی ده‌که‌یت لیره‌دا؟.

دالیا ته‌ماشایده‌کردو چاوه‌ عه‌ره‌بیه‌ ته‌ره‌کانی سامیری بابلی ده‌بینی، ئه‌و شادومانییه‌ قول‌ه‌ی ده‌بینی له‌ روخساری پیاویکدا که‌ پیده‌چوو له‌ دل‌وه‌ سهرسام و شاد بیت. جه‌لادت بیئه‌وه‌ی کاتی بیرکرنه‌وه‌ی هه‌بیت، له‌ قولایه‌ی رۆحیه‌وه‌ هاواریده‌کرد: پرته‌قالی بابلی، مه‌لعونی کوپی مه‌لعون. تو چیده‌که‌یت له‌م به‌یانیه‌ پاکه‌دا... ها، هه‌ی پیاوی پیسو پۆخل تو چی ده‌که‌یت له‌م به‌یانیه‌ پاکه‌دا؟

وایده‌گووت و باوه‌شیانده‌کرد به‌ یه‌کدا و هه‌ردووکیان وه‌ک دوو مندال ده‌ستیانده‌کرد به‌ گریان.

* * *

سامیری بابلی پییگووتن، هه‌رایه‌کی گه‌وره‌ به‌پۆیه‌یه، تیپیکی زری پۆشی گاردی کۆماری به‌ره‌و ئیره‌ دیت، ئه‌وان ئیشیان ئه‌وه‌یه‌ که‌ چه‌ک به‌سه‌ر خه‌لکدا دابه‌شبه‌کن بۆئه‌وه‌ی له‌ده‌ره‌وه‌ی شار به‌ر به‌ تانکه‌کان بگرن. سامیری بابلی ده‌یگووت «جه‌لادت من پیتان ده‌لیم شه‌پکی دۆراوه‌ ئیه‌و بگه‌رینه‌وه‌ بۆ شوینی خۆتان، نابیت له‌م شه‌ره‌دا بکوژرین، شه‌پکی سه‌د ده‌ر سه‌د دۆراوه‌... هه‌زمان نییه‌، چه‌کمان نییه‌، هه‌زیک دروست نه‌بووه‌ خه‌لک له‌ ژیر فه‌رمانیدا بجه‌نگیت... ده‌بیت ئه‌مپۆ بگه‌رینه‌وه‌ بۆ جیگای خۆتان، من زۆر شتی نه‌ینیم هه‌یه‌ پیتی بلیم، گه‌ر له‌م شه‌ره‌ ده‌ربازبووم دیمه‌وه‌ بۆلات له‌ پرته‌قالی سه‌ی، نه‌ینیه‌کی گه‌وره‌م هه‌یه‌ بده‌می، نه‌ینیه‌کی که‌...

دەبىت تۆ خاوەنى بىت، تۆ ئەى مندالى نەجىب... دالىا سووربوو لەسەر ئەوەى كە ھەردووکیان لە ناو شاردا بىتەنەو ھاو پوانبەن. سامىرى بابلى پىنگوتن كە لە ھەموو ھالەتەكدا كە جەنگ لە ناو ھەراستى شار نەزىكبوو ھە نەچە ناو قسەكانەو، گەرەتەىن خەتەر ئەو ھە پووبەنە قسەكان ياخود گۆرستانەكانى دەورووبەرى. دەبىت بە جۆرىك لە جۆرەكان پووبەنە ھەروا ھە باشوور و لە پىگایەكى سەھرايەو پووبەنەو ھە شارى خۆيان. جەلادەت دالىاى لە شویتەكدا نەزىك یەكەك لە قەيسەريەكان بەجەپەشت و لەگەل سامىرى بابلىدا پۆشەت تا لە یەكەك لە مەشجەبە كۆنەكان چەك ھەرگرت. پۆشەت لە ھەموو ژياندا چەكى نەگرتبوو بە دەستىو، بەلام ئەو پۆزە ئارەزوو یەكى سەیری ھەبوو بچەت بۆ شەپ. بەلام سامىرى بابلى دەىگوت «ئەگەر تۆم بە ھەموو یەكەو بەستۆتەو، گەر دەست و قاچ و دەم بەستۆتەو ھە فرمداو یتە خانىكەو ھە ناھىم بىت بۆ شەپ. تۆ چى لە جەنگ دەزانیت، چى؟ دەبىت بەختەو ھە بىت كە ھىچ جەنگىك نەبىت. خۆشەخت و نەجىب ئەو مەروۇھى لە ژياندا مەیدانى شەپى تاقىنەكردۆتەو، شادو بە شكۆیە ئەو پۆھى ھەرگیز تەنگ بەپوى مەروۇھەكانى تردا بەرزنەكاتەو...» واى دەگووت و دەو ھەستا، كەمىك تەندەفكرى و دەىگوت «بەلام گۆنەگەر دەبىت ئىستە تەنگىك ھەرگرت تا گەر پۆشەت پۆشەت ژيانى خۆت ھەربازبەیت... ژيانى خۆت و بەس». جەلادەت دەىگوت «یان پۆھى تۆ، یان وێژدانى تۆ، سامىرى بابلى تۆش نەبىت بمریت، مەن و تۆش ھەسا بىكەمەن لە نۆواندا، نەبىت بمریت، ھە دەم بەدەرى كە نامریت و دەگەر پۆشەتەو».

ھەردووکیان لەو بەیانى ھە زۆر ساردەدا بە شەقامەكاندا ھەپۆشەت و قسەیان دەكرد، سامىرى بابلى بۆ ھەو ھە بزانیت جەلادەت مەبەستى چى، بەو ھە ھەبى ھە شىرىنەى دەىگوت «ئەى مندالى نەجىب، مەن و تۆ زۆر شەت لە نۆوانماندا ھە... زۆر شەت... ھەمانت دەدەمى بە زىندووى بگەمەو ھەلات...»

لیم مەترسە، من گورگم... نا عەزیزم تۆ قەت لە گورگ مەترسە...»
 لە ناکاو دەووستا و دەستی جەلادەتی دەگرت و دەیکووت «جەلادەتی
 کۆتر، بەردەوام ئەو ئەسپانە لەسەرمدا غار دەدەن... جەلادەتی کۆتر،
 بەلێ، چۆنت پێدەلیم وایە، بەردەوام ئەو ئەسپە سپییە شیتانە، لەسەرمدا
 بەرەو جینگایەکی نادیار غاردەدەن، دوو ئەسپی شیت، چەندین مانگە
 لەسەرمدا بیوچان پەوتدەکەن، دەحیلینن، کورژندەکەن، چەندین مانگە...
 گەر شەو نەخەوم، لە وچانە چکۆلەکانی نێوان هوشیاری و زیندەخەودا
 دەرەپکەونەو، دوو ئەسپی سپیین، وەک چووپی شیر، وەک کەفی دەریا،
 وەک بەفرەکانی باکوور...» جەلادەت تینەدەگەشت بۆ حیکایەتی ئەو
 ئەسپە سپییانەی بۆ باسەدەکات، بەلام سامیری بابلی، بواری بیرکردنەوی
 نەدەداو دەیکووت «جەلادەت ئەوانە ئەسپی موعجیزەن، تەنیا موعجیزە
 دەتوانیت پزگارمانبکات، گەر ئەو ئەسپە سپییانە نەگەنەلامان پزگارمان
 نابێت».

جەلادەت باوەڕی وابوو ئەوانە موعجیزە پزگاریانەدەکات، لە مردنەو
 نزیکترین تا لە ژیان. هەر مرقۆنیک دەست لە دیواری مردن بدات و
 بگەڕێتەو، هەرگیز وەک مرقۆنە ئاساییەکان ناژی، پردیکی پتەوتری بە
 دونیای مردوووەکانەو دەبێت. سالانیک دواتر کە لە پیشی ماشینەکەمدا
 توند خۆی دەگرت و بە سامیکەو لە تەنیشتمەو دابەنیشت، بیئەوێ هیچ
 لە شۆفیری بزائیت سەیری دەست و قاچی دەکردم، بەو نیگا خەیاڵییە
 تەماشای پیتشەوێ دەکرد، پای وابوو مرقۆن یان دەبێت بمزیت یان نابێت
 لە ڕینگای موعجیزەو بەژی. موعجیزە نایەت بۆ ئەوێ بمانگێڕیتەو بۆ ژیان
 بەلکو دیت بۆئەوێ دەرمانبکات لە مردن. بەلام ئەو پۆژە لە شاری منارە
 موبارەکەکانی باشوورد، هیشتا تەواو لە مانای موعجیزە تینەگەیشتبوو،
 موعجیزە لەلای ئەو تەنیا بازیک بوو بەسەر ئاگرکی گەورەدا بیئەوێ
 بسووتیت، بەلام سالانی دواتر موعجیزە دەبێتە شتیکی دیکە وەک گەمە

پۆلیتی پوسی. وهك ئهوهی تۆ پینچ جار بچركینیت و نه مردیت، سهری شه شهم جاریش بچركینیت و گوللهیهکی مهلعون و دواپراو نه بیت له سه رتدا ناله بکات. وهك ئهوهی له بهختی تۆ هه میسه گولله که خانهیهک بازیداته دواوه و ته رهقه کهی خۆی نه داته بهر ئه و چه کوشه چکۆلهیه، جه لادهت دهیگوت «گهر گه مه که وای لیهات چیتر ئه وه ژیان نییه باوهش به تۆدا دهکات، به لکو مردنه تۆی ناویت».

ئهو پۆژه جه لادهت به چه کیکه وه «که نهیده زانی به کاری بهینیت» له گه ل دالیا سیرا جه دیندا به شاردا دهسورانه وه، شاریک جار دوا ی جار پهنگی دهگۆرا، له هه ندیک ساتدا هه وایهکی خۆله میشی مایل به ره و سپی دههاته سه ری و هه ندی ساتی دیکه ش تۆزیک سوورباوی خوینئاسا له باکووره وه دههات. لای نیوه پۆ، چه ند کزهیهکی زهرد له باشووره وه هاتن و هه ناسهیهکی زه غفرانیان به خشی به کوچه بیدهنگ و خامۆشه کان، دواتریش شه پۆلی سهیرو گه وره ی دوکهل له هه وادا ده رده که و تن. له گه ل گۆرینی پهنگی هه وادا پهیتا پهیتاش هه والی جۆرا و جۆرو دژیش سه بارهت به هیزهکانی گاردی کۆماری دهگه یشته ناو خه لک، سه بارهت به شکستی هیزهکانی راپه رین، سه بارهت به راپه رینی تازه له باکوور، سه بارهت به مارشی کورده کان به ره و پایتهخت. به لام خه لکانیکی زۆر له هه موو کوچه و گه په کهکاندا خۆیان کۆکرد بو وه تا پووبکه نه سه حراکان و به ره و باشوور بکه ونه رینگا. دالیا و جه لادهت له هه موو شوینهکاندا چایان دهخوارد وه، له فهایان دهخوارد. گهر پنیوستبایه له نزیک مزگه وت و حوسه یینییه کانه وه پشویانده دا. جه لادهت به رده وام به رینگادا ده پویشت و یاری به کاسکیته کهی ده کرد، شهقی له شته کانی به رده می هه لده دا، کوچه و شه قامه کان پرپوون له هه ر شتیک که مرۆف ده شیت خه یالی بز ی بچیت، له هه ندی جینگادا مناره ی چکۆله چکۆله ی لاشه یان ده بین ی، که له سه ریه ک که له که کرابوو، لاشه ی ئه و به کریگی راو جه لادانه ی ده ولهت که له بنکه

حیزییه‌کانیاندا کوژرابوون و هەندیک حەرامیانکردبوو بئێژرین، سەدەها لاشە کە هیدی هیدی بۆگەنیانداکرد. سەری هەندیک لەسەربراوەکان لە ناوەرستی شاردا بەپریز لەسەر هەندیک تەنەکە ی ژەنگاوی دانرابوون، دەستیک بە خەتیک کوفی جوان، بەلام بە شیوە تەبیریکی کە مەروڤ دروست نەیدەزانی فارسییه یاخود عەرەبی لەسەر تەنەکانی نوسیبوو «انتقام ربانی». لە بازارپێکی چکولانە و داخراو و جەنجالدا چەک و تەقەمەنی دەفروشا، هەندیک لە شوێستەکان پەربوون لە شتی تالانکراو کە خەلک لە مەخزەنە گەورەکان دەریانەیتابوون. لە هەندیک گەرەکا دایاو جەلادەت هەستیانکرد دەنگەدەنگ و تەق و هورپ ترسناک کە ووتۆتە ناو پیزی خەلکانی پاپەرپو خۆیانەو، دەورووبەری قسەکان پتر بەدەست کۆمەلێک چەکداری عەبابەشەو بوو کە خۆیان وەک قوتابیانی حەوزە بە خەلک دەناساند، هەندێ بەشی تر بە دەست خەلکانیکی ترەو بوون کە ئەوان تەواو لە ناوەکانیان حالی نەدەبوون. دەمو ئیوارێ یەکەمین فرۆکە ی هیزە دەوڵەتییه‌کان لە ئاسماندا دەرکەوتەو، سەرەتا لە بەرزاییه‌کی گەورەو هەندیک موشەکی ئاسمانی گرتە کوچە و پێگاکانی باکووری خۆرەهلاتی شار، لەو جیگایه‌و کە دەبایە تانک و زڕیپۆشەکانی گاردی کۆماری بە پەتلی گەورە بیتەو ناوەو. لە دوور بەردەوام دەنکی تەقینەو و زرمە ی تۆپ و پێژنە ی پەشاش دەهات، دیکتاریۆفیک بە درێژیای پۆژ لە شوینیکی نەزانراو تەقەیدەکرد. خەلکانیکی دیش بیتەهەنە تەقەیانداکرد، ژن و مندالیکێ زۆری ترساو بە بوخچە ی چکولانەو خۆیان ئامادەدەکرد لە شار بچنەدەری... هەموو شتیکی ئالۆزبوو، هەموو شتیکی بیتەمانا بوو، هەموو شتیکی لە دەریایه‌کی گەورە ی تەمدا مەلەیدەکرد.

«ئاه دایا... ئاه دایا سیراجەدین... پاكه، ئەوان لە هەموو لایەكەوه دینەوه ناو شار، لە هەموو لایەكەوه بە تانك و زڕیۆشەكانیانەوه دەگەڕێنەوه، ئەو پیاوگۆزانە دینەوه ناو خەونەكانمان... بە خۆیان و خودە ئاسنین و قەمە خویناویەكانیانەوه، دایا سیراجەدین ئەى خانمى ناو خەونەكانى من، پاكه، من نازانم چەكەكەم لە كویدا فرێدا... دەستم بدەری و پاكه. ئەوان بەست بە بست و كوچه بە كوچه ئەم شارە بۆردومانەكەن، گومەزەكان بۆردومانەكەن، قوببەى تەلای بۆردومانەكەن، سەحنی پیرۆز دەدەنە بەر موشەك... دایا لە نزیكمانەوه خومپارە دەتەقیتەوه، دایا كەسانیک هەن لە نزیك من و تۆوه دەمرن، منداڵ هەیه لە پێش من و تۆوه دەكەوێت، ئاه دایا خۆشەویستە خەیاڵییەكەم، خۆشەویستە ئەفسانەیی و ناویمێدەكەم، ئەى عەشقیك كە هەمیشە لێمەوه نزیكیت و بە ئەندازەى دوورترین ئەستێرەش لێم دووری، باز دە دایا سیراجەدین... ئەى ئەو سۆزانییە چكۆلەییە فریشتەكانت سەرسامكردووە.. باز دە، سەیركە هەردووكان بەسەر ژن و منداڵدا باز دەدەین، بەسەر لاشەى خەلكى بێخەتا دا باز دەدەین، بەسەر لاشەى ئەو زیندانیانەدا كە دوینی شوو من زنجیرەكانیانم دەشكاند، من كە لەناكاو توانایەكى ئەفسوناویم تیا دروستبوو، وەك ئەوهى توپەیی هەموو ئاسنەگرەكانى دنیا لە دەستما بیئت، توپەیی ئەو ئاسنەگرەرانەى دەیانەوێت لەسەر سندانەكانى خۆیان زەمەن و قەرنە دوورەكان بشكێنن، ئاه دایا سیراجەدین پاكه و تەماشای ئەو پیاوانە مەكە كە دوینی شوو من ئازادمكردن و ئەمەق بە گەرەوه لە دەرگای مەزگەوتەكان دینەدەری، ئەمەق بە گەرەوه بە كوچهكاندا رادەكەن، ئاه دایا... من چیم كرد... چی؟ من ئەوانەم كوشت یاخود نا؟ تۆ پێمبڵێ؟ ئەى عەشقه نەكردەو بێئومێدەكەى من. سەیری منارەكان مەكە دەروخیت، سەیری خودا مەكە دەدریتە بەر گوالە، سەیری ئەو منداڵانە مەكە كە زێری گەرم و تواوەى قسنەكان دەیانسووتینیئت، دایا سیراجەدین پاكه... پاكه... كێ هەلەدەگریتەوه؟

تانكەكان نزيكەدەبنەوہ داليا، داليا من و تۆ لە بەردەم لولەى تانكەكانداين، دەيتت پاتبكتشم... داليا، دەيتت نەھيتم سەيرى چاوى مردووەكان بەكەيت، نەھيتم دەست بۆ عەباى سووتاوى ئەو ژنە شيعانە بەريت كە بەسەدان پادەكەن و عەباو جبەو كراسە پەشەكانيان گرى گرتووە، ھەزارانن داليا... ھەزاران... عەباكانيان ھەك مەشخەلانتيكى گر لە دويانەوہ دەسووتيت و پادەكەن، داليا ئاوپ لە ھيچ كەس مەدەرەوہ كە لە نزيكمانەوہ دەكەويت، ئاوپ لە ھيچ لاشەيەك مەدەرەوہ. ھيچ شتيك ھەك سەيرکردنى چاوى مردووەكان ترسناك نيبە، داليا پاكو پيتمبلى، بۆ من و تۆ قەدەرمانە بەكەوينە ناو مردووەكانەوہ، بۆ پيگاکان ھەميشە من و تۆ بەرەو ناو مردووەكان دەبن. خوداي گەرە، ئاوپ لە ھيچ مەدەرەوہ... شەويكى بى مۇسقىايە... تۆ وادەلئيت: دەلئيت جەلادەت شەويكى بى مۇسقىايە... پاكو داليا، لەم كوچەيەى باشوورەوہ، بە سەر لاشەى ئەم گەنجە غەمگينانەدا كە كۆماندۆكانى دەولەت تيربارانيانكردون، ليرەوہ داليا، ليرەوہ، ئەمە شەقاميكي خاليبە، پيگايەكە بۆنى سەفەريكي دريژو شەويكى ناكوتاو خەميكي ئەبەدى ليديت. گرنگ نيبە بۆ كوئ دەچين... ھەر پيگايەك بگريڻ يان دەمانباتەوہ سەر مەرگ يان دەمانباتەوہ سەر پرتەقالى سبى. پاكو داليا و گوئ لە بيتەنگيەكى كوتوپر بگرە، گوئيگرە لە نيوان تەقینەوہكاندا، لە نيوان لرفەلرفى ئاگريكي سامناكدا كە بە ھەواو ئاسماندا ھوروشم دەھيئيت، گوئيگرە دەنگى پيانۆيەكى گەرە دەبيستيت، داليا گوئيگرە، گوئيگرە... گەر چركەيەك خيزە خيزى خويناوى سەر زەمىنى ئەم شارى تەپوتۆزو لەم ھيتم بۆوہ گوئيگرە، گويت لە مۇسقىاريك دەيتت، لە تاريكيديا بانگماندەكات... نا مۇسقىاريك نيبە بگرى، بەلكو تەماشاماندەكات و بانگماندەكات. سەيرى ھەنگاوەكانى من و تۆ دەكات و ئەوكات مۇسقىا دەژەنييت، ئەو پۇحى من و تۆ دەژەنييت... پاكردنەكانى من و تۆ دەكات بە مۇسقىا... ئەو مۇسقىارە ترسى ئيمەيە لە شەودا دەيتت بە ھەلم و

لەوسەری گەردونه‌وه وەك ئاواز دەگەرێته‌وه. دالیا ڕاكه، هه‌ست ناكه‌یت
ئەستێره‌كان ده‌كه‌ونه‌ خوارێ، هه‌ست ناكه‌یت ٲالنده‌كان له‌ به‌رده‌مماندا
بالی دیکه‌ قه‌رزده‌كه‌ن و ده‌فڕن، مه‌هێله‌ مردوو‌ه‌كان دامیئت بگرن، من
ده‌یانینم كه‌ ده‌یانه‌وێت به‌مانگرن، به‌لام له‌مجۆره‌ شه‌وانده‌ مرۆف ده‌بیئت
توانای هه‌بیئت به‌سه‌ر مردوو‌ه‌كاندا بازبده‌ت، ٲتوانیئت بازبده‌ت... بازبده‌
به‌سه‌ر لاشه‌كاندا، بازبده‌ به‌سه‌ر خوێتیكدای كه‌ وەك فواره‌ له‌ سینه‌ی
مردوو‌ه‌كانه‌وه‌ دیته‌ده‌ری، ئه‌و مردوانه‌ی تكاده‌كه‌ن یه‌كێك تیانیگه‌ییئت
جه‌هه‌نه‌میین یان به‌هه‌شتی. خومپاره‌كان له‌ چوارده‌ورمان ده‌ته‌قنه‌وه‌. هاوار.
دالیا ته‌قینه‌وه‌كان له‌ ٲیشه‌چاوی من خاوده‌بنه‌وه‌، ته‌قینه‌وه‌كان خاوده‌بنه‌وه‌،
ٲارچه‌ی خومپاره‌كان به‌ هیمینییه‌کی ترسناك به‌ هه‌وا‌دا ده‌فڕن، ده‌یانینم
ٲارچه‌ی ته‌لایینی خومپاره‌كان ده‌بینم وەك فواره‌یه‌کی ٲوناك له‌ تیشك
كه‌ خودا خاویكردییته‌وه‌ له‌ هه‌وا‌دا ده‌وه‌ستن، هه‌زاران ٲارچه‌ زی‌ری
كوشنده‌ له‌ شه‌وا‌دا ده‌بریسكینه‌وه‌، به‌لام وه‌ستا‌ون، له‌ سه‌ر سه‌ری ئیمه‌
وه‌ستا‌ون، من و تۆ ده‌توانین به‌ ناویاندا ٲا‌كه‌ین، به‌ ناو ئه‌و ٲارچه‌
وه‌ستا‌وانه‌ی موشه‌كه‌كاندا ٲا‌كه‌ین كه‌ وەك خه‌زانیك له‌ ناكاو بووبیته‌
به‌رد، وەك زه‌مانیك ٲۆ موسافیریکی دوور وه‌ستا‌ییئت، وەك كومه‌لیك
ٲالنده‌ هه‌ور به‌ ٲۆ‌خی خۆیدا هه‌لیواسیییئت وه‌ستا‌بن. من و تۆ به‌ ناویاندا
تی‌ده‌ٲه‌ڕین. دالیا ئه‌مشه‌و كه‌ مردن له‌سه‌ر هه‌چ كه‌س ناوه‌ستییئت له‌سه‌ر
من و تۆ ده‌وه‌ستییئت، من مندالی موعجیزه‌كانم ده‌ستم لی به‌رمه‌ده‌، ٲا‌كه‌
له‌گه‌لمدا، دالیا... ٲا‌كه‌. ئه‌ی ئاگر ببه‌ به‌ سه‌رما و سه‌لامه‌تی ٲۆ ئیمه‌،
سه‌یركه‌ دالیا ئه‌و ژنه‌ ٲالدارانه‌ بیینه‌ كه‌ به‌ جبه‌ سووتاوه‌كانیانه‌وه‌ به‌ ٲۆ‌ل
به‌رزده‌بنه‌وه‌ ٲۆ ئاسمان. ئه‌و هه‌زاران هه‌زار مردوو‌ه‌ بیینه‌ كه‌ به‌ خوینی
خۆیانه‌وه‌، به‌رزده‌بنه‌وه‌ ٲۆ ئه‌ٲه‌ری مه‌له‌كوت. له‌ سه‌دان مراوی ده‌چن
كه‌ به‌ كوژراوی ده‌فڕن. دالیا مردوو‌ه‌كان به‌سه‌ر سه‌رماندا ده‌فڕن و من
و تۆ له‌سه‌ر زه‌وی ده‌توانین به‌ ناو دو‌كه‌لی وه‌ستا‌وی ئهم كاره‌ساته‌دا

پاکهین. ئەمە هەمان ئەو شەقامەیه که دەمانبات، تۆ دەتوانیت پاکهیت و سەرنبجدهیت که شەقامەکه دەمانبات، هه‌وایه‌کی نه‌یتی که له قوولایی زه‌وییه‌وه دیت دەمانبات... دالیا ده‌ستت بکه‌ره‌وه، وهک مه‌سیح له‌سەر خاچ، پاکه‌وه ده‌سته‌کانت وهک مه‌سیح بکه‌ره‌وه، حیجابه‌که‌ت فرینده، چونکه خودا مرو‌فی حیجابدارێ خوشناویت، ده‌ستت وهک مه‌سیح بکه‌ره‌وه و پاکه... مه‌هێله ته‌ماشاکردنی ئەو دوکه‌له‌ی له مال و خانووبه‌ره‌وه قه‌یسه‌ری و بازاره‌کان دیت بتکوژیت، له‌سەر خۆ پاکه، چیت ئاسان نییه ئەو تانک و زرێ پۆشانه بمانگرنه‌وه، ده‌بیت ئەو خومپارانه له‌سەرمان بوه‌ستن، ده‌بیت ئاگرو گولله له‌سەرمان بوه‌ستیت، پاکه دالیا..پاکه».

مۆنۆلۆگیکی درێژبوو که هه‌ندیک شه‌و جه‌لاده‌ت له به‌رده‌م خۆیه‌وه ده‌یگووته‌وه، من چه‌ندینجار گویم لیبووه که وهک ئەکته‌ریک له شانۆکه‌رییه‌کی مۆنۆدرامادا ده‌وه‌ستاو هه‌له‌له‌رزێ و چاوانی پرده‌بوون له ئاو و سه‌رله نوێ ئەو رسته پر سه‌یرو سه‌مه‌رانه‌ی خۆی ده‌گووته‌وه. هه‌ندینجار له شه‌وانی سه‌رمادا، له ژیر باراندا ده‌ستی به‌رزده‌کرده‌وه و ئەو مۆنۆلۆگی دووباره‌ده‌کرده‌وه. نازانم من چه‌ندین جار گویم لیبووه، به‌لام دلنایام له شه‌وانی سایه‌قه‌دا گویم لیبووه، له ئیوارانی ره‌شه‌باو گه‌رده‌لولو‌دا بیستوومه، بینومه‌وه که به ناو به‌فردا پۆیشتووه و ئەو قسانه‌ی کردوه، وهک ئەوه‌ی رسته‌کان گه‌رمیکه‌نه‌وه، وزه‌ی تیگه‌پینن و توانای له‌به‌رخه‌ن. بینومه له شه‌وی لیزمه‌و بروسکه‌دا، له ژیر باراندا وه‌ستاوه و هه‌موو ئەو تیکسته‌ی وهک خۆی دووباره‌کردۆته‌وه.

جه‌لاده‌ت که یاده‌وه‌رییه‌کی بیته‌ندازه به‌هێزی هه‌بوو، به‌هێزتر له یاده‌وه‌ری فیلیک، زۆر ورده‌کاری ژیا‌نی خۆی له بیربوو، به‌لام پیتاچیت هه‌یج پارچه‌یه‌کی زینده‌گی خۆی به هه‌مان ورده‌کاری وهک پوداوه‌کانی ئەو شه‌وه له‌بیربیت... کاتیک خۆی و دالیا، به ناو ئاگرو سووتان و ته‌قه

و تهقینه وهدا لهو شاره پیروژهی باشوور ده‌ریازبووبوون، جه‌لاده‌ت بۆنی شه‌قامه‌کانی له یادیوو، په‌نگی کوچه‌کانی له یادیوو، ده‌نگی دلی ئه‌و پاساری و کوکوختیانه‌شی له یادیوو که به‌سه‌ر سه‌ریدا فریبوو، هیچ یه‌ک له‌و خولیاو خه‌یال و وشانه‌ی یاده‌نه‌چووبوووه که له‌و شه‌وه‌دا به‌ دلیدا گوزهریان‌کردوه، هه‌تا ده‌یتوانی دلۆپ دلۆپ له‌سه‌ر ئه‌و خوینانه قسه‌بکات که بینییونی، له‌سه‌ر په‌نگ و هالاوو گه‌رمیان، ده‌یتوانی له‌سه‌ر ئه‌و برینانه بدویت که له‌ ناوچاوانی کوژراوه‌کاندا بینیبوو، له‌ گوشه‌ی زاریان که به‌ر له‌ مه‌رگ بۆ هاوار کردبوویانه‌وه.

به‌دریژیی شه‌و راده‌که‌ن، به‌ کوچه‌و شه‌قامه‌کاندا، به‌ شارۆچکه‌و گونده غه‌مگینه‌کانی سه‌ره‌ پێگادا، له‌ هه‌موو جێگایه‌کدا له‌ سووتان و کاولکاری و مه‌رگ به‌ولاوه‌ هیچی تر نابینن. مرۆف که به‌ عه‌مودی کاره‌باوه به‌ستراونه‌ته‌وه‌و تیرباران کران، منداڵ و ژن که پیکه‌وه‌ کوکراونه‌ته‌وه‌و سووتیتزان، که‌سانیک له‌ بن دارخورماکاندا سه‌ره‌براون... به‌دریژیی شه‌و به‌سه‌ر لاشه‌کاندا بازده‌دن، گوێیان له‌ ده‌نگی تانک و زریڤۆشه‌ له‌دوایانه‌وه‌ دیت، خه‌لکانیک ده‌بینن به‌ پێخاوسی هه‌لدین. خه‌لکانیک به‌ ئاگره‌وه‌ ده‌فرن، خه‌لکانیک به‌ جبه‌کانیانه‌وه‌ به‌رزده‌بنه‌وه‌ بۆ ئاسمان، سه‌ری مه‌لاکانی هه‌وزه که تلده‌بنه‌وه‌ بیته‌وه‌ی میزه‌ره‌کانیان بکه‌ویت. ده‌مه‌وبه‌یان به‌ دوو قاچی زامداره‌وه‌، به‌ روخساریکه‌وه‌ که دوکه‌لی جه‌نگ و ته‌قینه‌وه‌ په‌شیکرده‌وه‌، به‌ چاوانیکه‌وه‌ ترس و بیخه‌وی ماندوویکردون ده‌گه‌نه‌وه‌ شاری ته‌پۆتۆزه زه‌رده‌کان، شاریک چیتر به‌ هیچ سه‌راب و ئاوینه‌یه‌ک ده‌وره‌ نه‌دراوه‌، شاریک هه‌تیوو غه‌مگین له‌ ناو رووبه‌ریکی ترسناک و بیسنووری لمدا وه‌ک دوا قه‌لای حه‌قیقه‌ت پالکه‌وتوو. شاریک که به‌دریژیی میژووی خۆی له‌ناو هاوکیشه‌یه‌کدا ژیاوو، که له‌ بنه‌وه‌را له‌سه‌ر جیاپوونه‌وه‌ی ژیان له‌ مردن، جوگرافیا له‌ وه‌همه‌کانی، شار له‌ سیته‌ره‌کانی، واقع له‌ خه‌یاله‌کانی، میژوو له‌ حه‌قیقه‌ته‌کانی دروستبووبوو. به‌ره‌می میژوویه‌ک

بوو شارهکانی گۆریبوو بۆ گیانله بهریکی دوو دیو، دیوکی ئاشکراو دیوکی نهینی، دیوکی هوشیار و دیوکی نااگا، شارهکانی دایهشکردبوو سه سه دهیه ها پوخسار، دهیه ها چه شنی کوچه، که هر چه شنیکیان ناته بابوو له گه له ئهوانی دیکه دا. به لام ئه و شهوه چیتراستی و درۆ، ژیان و شتیه خه یالییهکانی له یه کتر جیانه ده کرانه وه. شاری ته پوتۆزه زه رده کان، وینه یه که نه بوو، خه یالیک نه بوو له شارهکانی تر جیا بوو وینه وه، ئه و به شه نهینییه ی ناو جوگرافیا نه بوو که جگه له ده روزه یه که ریگایه کی تری نه بیته بۆ گه یشتن به جیهان. چیترا شویته شته حه رام و نهینییهکان نه بوو، چیترا حه رام و نهینی بوونیان نه مابوو، به لکو خۆیان بوو بوون به ته نیا حه قیقه ت. ئیدی ئه و شاره بوو بوو به ته نیا شاری دونیا. له بهر ده روزه کانێ شاردا هه زاران فریشته ی غه مگین پیتشوازی دالیا یان ده کرد، به سه سه سه ریدا فرین، له سه سه سه سکی ده نیشتنه وه. ئه و پۆزه ده مه و به یان دالیا و جه لاده ت گه رانه وه بۆ لای ته نیاترین دکتۆری سه سه سه ئه سته یه، بۆ لای موسای بابه که. به یانییه کی زووبوو، ده نگی تۆپ و ته قینه وه له دووره وه ده گه یشته کوچه کان، موسای بابه که به خۆی و پیتشکی سبی درێژه وه کورسییه کی له بهر ده رگا که دانا بوو، به تانییه کی دابوو به خۆیدا و له سه ره خۆ که مانی لنده دا. کاتیک جه لاده ت و دالیا گه یشتنه پیتشده می به ئه ندازه یه که ماندووبوون له به رده م موسای بابه که که و تن که به هه موو پیری و ماندویتی خۆیه وه ده بایه کومه کیان پیتکات هه ستن. موسای بابه که له و تاریک و پوونه غه مگینه دا ده یگووت: ئازیزان ده بیته خیرا پشووبدن، ئه وان به ریوه ن، له چه ند سه عاتی داها توودا ئیتشکی زۆرمان هه یه.

له ژووره وه قاچه زامدارهکانی بۆ بیمارده کردن و زامهکانی ده به ستن و ناوچاوانی هه ردووکیانی ماچده کردو ده یگووت: بخه ون، چه ند سه عاتیک بخه ون... جه هه نه م به ریوه یه.

پیتکه وه له ژووریکێ تاریکدا ده خه و تن. جه لاده ت نه یده توانی بخه ویت له

هه‌وادا فریشتە غەمگینه‌کانی دالیا سیراجە‌دینی دە‌بینی دە‌گرین، فرمێسکە‌کانی دە‌بینین وە‌ک مرواری لە‌ هه‌وادا دە‌درە‌وشانە‌وه. تە‌ماشایە‌کردو سەر‌تا‌پای تاریکی ناو ژوورە‌کە‌ پ‌ر‌بووبوو لە‌ د‌ل‌ۆ‌پە‌ فرمێسکی زیوین کە‌ لە‌ هه‌وادا مە‌لە‌یان‌دە‌کرد. دالیا وە‌ک فریشتە‌یە‌ک دە‌خە‌وت، جە‌لادە‌ت هە‌ل‌دە‌ستاو لە‌ تاریکی‌دا تە‌ماشای ئە‌و نی‌گاو پ‌وومە‌ت و لی‌توێ زە‌ردانە‌ی دالیا سیراجە‌دینی دە‌کرد، کە‌ ماندویتی پ‌وخساری‌کی خ‌ودا‌وه‌ندانە‌یان پ‌ی بە‌خشی‌بوو، بۆ‌یە‌کە‌‌مجار وە‌ک عاشقی‌ک بە‌ هێ‌منی لی‌توی دە‌خستە‌ سەر‌ پ‌وومە‌تی و ما‌چیدە‌کرد، ئە‌وه‌ یە‌کە‌مین ما‌چ و د‌وا‌هە‌مین ما‌چی پ‌استە‌قینە‌ی هە‌موو ژیا‌نی بوو. ما‌چیدە‌کردو وە‌ک بە‌سەر‌ لاشە‌ی مردووی‌یە‌کدا ب‌گری، سەر‌یدە‌خستە‌ لی‌تواری قەرە‌وێلە‌کە‌یی و دە‌ی‌گ‌ووت: هاوار... هاوار. دە‌گە‌‌پایە‌وه ژێ‌ر جی‌گاکە‌ی خ‌وی و دە‌گ‌ریا، خ‌وی لە‌ ژێ‌ر بە‌تانییە‌کدا گ‌رم‌ۆ‌لە‌دە‌کرد و دە‌گ‌ریا.

بە‌یانی بوو، پ‌ۆ‌ژ هە‌لات‌بوو جە‌لادە‌ت لە‌ پ‌ە‌نجەرە‌کە‌وه گ‌ویی لە‌ دە‌نگی هە‌ندیک بال‌ندە‌ی غە‌مگین دە‌گ‌رت کە‌ بە‌ پ‌ۆ‌لی گە‌ورە‌ گە‌ورە‌ لە‌ بە‌ردە‌م پ‌ە‌نجەرە‌کە‌دا ک‌ۆ‌بووبوونە‌وه، یە‌کە‌م دە‌نگی ئادە‌می گ‌ویی لی‌توو، دە‌نگی گ‌ورانییە‌کی کوردی بوو، دە‌نگی‌ک لە‌وه‌وبەر جاری‌کی تر لە‌ پ‌رتە‌قالی س‌پی بی‌ست‌بووی، چوارکە‌س بوون، چوارق‌ولی بە‌ دە‌نگی‌کی کورالی گ‌ورانییە‌کی د‌یرینیان دە‌گ‌ووتە‌وه «ئە‌ڕی بە‌ تویی عارە‌ق‌چن وا پ‌ویی و بە‌جی‌یه‌شتە‌م»... هە‌ل‌دە‌ستاو لە‌ هە‌یوانە‌کە‌وه تە‌ماشای دەرە‌وه‌ی دە‌کرد. ئە‌و چ‌وار سەر‌بازە‌ی دە‌بینی‌یە‌وه، لە‌ ج‌لو‌بەرگ‌ینکی د‌پا‌ودا، لە‌ پ‌ۆ‌ستالی د‌پا‌ودا، بە‌ سەر‌و پ‌وخساری‌کی لا‌وا‌زە‌وه، پ‌ە‌ش‌دا‌گە‌‌پا‌و، پ‌ر‌برین. هەر چ‌واریان دە‌ستی‌ان‌ک‌رد‌بو‌وه ملی یە‌ک، بە‌ ئی‌قاعی‌کی هێ‌من بە‌ پ‌ی‌گادا دە‌پ‌ۆ‌شتن و گ‌ورانیان دە‌گ‌ووت، یە‌ک‌تی‌ان خ‌راپ دە‌شە‌لی. لە‌ نا‌کاو لە‌ بە‌ردەرگای د‌کت‌ۆ‌ر بابە‌کدا دە‌وه‌ستان، چ‌وار سەر‌بازی کورد‌بوون، بە‌ د‌ری‌ژایی چە‌ندین پ‌ۆ‌ژ بی‌خە‌بەر لە‌ د‌ونیا بە‌ هە‌موو سە‌حرادا ها‌تب‌وون، کە‌گە‌یشتە‌ شاری تە‌پ‌وت‌ۆ‌زە‌ زە‌ردە‌کان و ئە‌و لە‌وحی د‌کت‌ۆ‌ره‌یان بی‌نی ها‌تن تا ب‌رینە‌کانیان ب‌ۆ‌ بی‌پ‌چ‌یت و بە‌ره‌و با‌کو‌ور

بکه و نه وه پێ. جه لادەت له هه یوانه که دا پێشوازی لیکردن هەر چواریان له وه
سه رسام بوون، له شارێکی ئاوه هادا، له مالێکی ئاوه هادا کوردیک بیینه وه،
چوار هاو پێ بوون ناویان «حه سه نی توفان» «عه بدولای ته رزه» «نوری
به فر» «جه لیلی باران» بوو، چوار بۆیاخچی که پێکه وه گیرابو نه وه به
سه ریان، پێشتر به رده وام پێکه وه قۆنته راتی بۆیه یان گرتبوو، به یه که وه
تیپیکی مۆسیقای میلی چکولانه یان دانابوو، چواروهرزه پێکه وه گۆرانیان
گوتبوو. جه لادەت ئه و پۆژه ی له بیربوو که به ده م گۆرانی ماملی وه
خۆیان کرد به پرته قالی سپیدا. چوار زه رده خه نه ی غه مگینیان هه بوو،
چوار نیگا که پێده چوو له چوار چه شن بۆیه ی جیاواز هه لکێشرا بیت،
ئه وکات پر جول و بزۆک و زیندووتربوون، وه لی ئیستا وه ک ئه وه بوو
له ناو ئاشیکی گه وه ره ی باروته وه هاتین بۆنی جه نگیان لیده هات. جه لیلی
باران له هه موویان به چو کتربوو، له ئه نجامی ته قینه وه ی خومپاره یه کدا له
نزیکییه وه، قاچی چه پی پرپووبوو له ورده پارچه، له وه حده که ی خۆیان
پزیشکه که یان به جۆریکی سه ره تایی برینه کانی بۆ پاککردبو وه بو ی
پێچابوو، دوا ی ئه وه له چه ند شه وێکدا وه حده که یان که وتبو وه ژیر
به رداشی بۆردومانه ترسانا که کانه وه به شی هه ره زۆری سه ربازه کانی
هاو پێیان کوژرابوون. ئه و چوار کورده که پێکرا له مه خزنی بارکردنی
ته قه مه نی کارده که ن، شه وێک په یوه ندیان به سوپا وه ده پچریت، دوو شه و
له ناو جه مه لۆنه خالییه کانیاندا به پۆستال و بێریه که یانه وه داده نیشتن و
به رده وام گۆرانی ده لێن، به لام چیت نه نان دیت، نه ئاو، نه هه وال. شه و ی
سپه هم ده سته ده که ن به سه فه ریکی ئۆدیسیۆسی به سه حرادا. له رینگا تووشی
چه ندین گه رده لولول و تارمایی و ئه ژدیهای سه یر سه یر دین، به لام دوا ی
شه ش شه و ده مه و به یان ژنیک به ناوی ئوم فه زله وه، که له گه رده لولول و
سه حرادا بۆ کوپه ونبوو هه که ی خۆی ده گه پیت له سه حرادا ده یاندۆزیته وه و
پێشیانده که ویت بۆ ئه م شاره، له بهر ده روازه کانی شادا ناو نیشتانی دکتور

بابەکیان دەداتى و بە بێدەنگ لێیان جیادەبێتەو.

سەرەتا ئاو دەخۆنەو، چوار قاپ نێسک ھەلەلوشن، چەندین سەموون بە چاوە دەخۆن، چەندینیش دەخەنە ئاو تورەکەکانیان، لەو سەموونانەى ژنیکی عەرەب لەو وەرزی بێئیشییەدا بەتایبەت بۆ موسای بابەک و خەستەخانەکەى دروستدەکات. دکتۆر دەلیت، بەر لەوێ بەرەو باکوور بکەوێت و پێ دەبێت کە مێک برینەکانى جەلیلى باران پاکبکاتەو. سێ سەربازەکەى دى دەپۆن لە ئاو ماله سۆزانییەکاندا پیاسەبکەن. جەلادەت، جەلیلى باران دەهینیتە ژووریکى تاییبەتەو. کۆریکی گەنجى پوخۆشە، بە دوو چاوى کال و خەندەیهکی کراووە. لەسەر شوینی تیمارکردنەکە پالیدەخات، ئەمە یەكەم نەخۆشە لە ژيانیدا کۆمەکیکات. جەلیل باران کە پێدەچیت تەنیا سالیك لە جەلادەت گەرەتر بێت، بە ھێمنی لەسەر تەختەکە رادەکشیت و تەماشای ئەو پانکە چکۆلانەییە دەکات کە جالجالۆکەى زستان نیو بالەکانى بە جۆریکی ئەندازەیی تەنیو، دواى ئیستیک پامان بەئەدەبەو دەپرسیت: برام تۆ ناوت چییە؟ جەلادەت بە ئارامی سەپریدەکات و دەلیت: ناوم جەلادەتى کۆترە. جەلیلى باران وەک ئەوێ شۆکیکی ئەلەکتریکى لێبیدات رادەچەنیت، چاوانى پردەبن لە ئاو، دەستیدەگریت و پێدەلێت: ھاوڕیم بە راستى پێمبلى، تۆ ناوت چییە؟ جەلادەت سەرسام دەووستیت و دەلیت: ئازیزم، من یەك ناوم ھەيە، ئەو تەئى لە دایکبووم، پێدەلێن، جەلادەتى کۆتر، یەعنى دەبێت ناوم چى بێت؟ مەرۆف لە ھەر چییەکدا درۆبکات نابیت لە ناوى خۆیدا درۆبکات، ئاو شتیکی موقەدەسە. جەلیلى باران چاوانى دەنوقینیت و دەلیت: نابیت، نابیت، جەلادەتى کۆتر ئەفسانەيە، جەلادەتى کۆتر ناویکی ئەفسانەيیە، تۆ لە من بپرسە، نابیت مەرۆفیکی راستەقینە ھەبێت ناوى جەلادەتى کۆتر بێت.

جەلادەت ناپەحەت و تورە دەستى دەگریت و پێدەلێت: کى وای بە تۆ گووتوو؟ کى گووتویتى جەلادەتى کۆتر ئەفسانەيە؟

جەللىلى باران، چاۋلىككەنەيت و دەلەيت: منى بەدبەخت دەلەيم، من دەلەيم... من دواى ماۋىيەكى دورودرىژ ھاتمە سەر ئەۋ باۋەرەي كە جەلادەتى كۆتر ئەفسانەيە، تىدەگەيت، حىكايەتەۋ ھىچى تر... تۇ ئەۋ نەيت، ناتوانەيت من بخەلەتەيت... ئاە، مۇسقىارىكى ۋا گەرە كە دەلەين موعجىزەي دروستكردو، چى دەكات لەم كوندە پىسەدا؟

جەلادەتى كۆتر دەلەيت: بەلام، من جەلادەتى كۆترم... حىكايەت نەيم، بەشەرىكى بەدبەختەم و تەۋاۋ، بۇدەبەيت حىكايەت بىم، بۇ دەبەيت ئەفسانەبىم؟ جەللىلى باران دەيگوت: گوبىگرە، لەۋانەيە تۇ يەككىكى تر بىت، عەفۋومكە، دەشەيت ناۋەكانتەن لە يەك بچەن، ئەۋەيان شەتتىكى ھىند گىرەك نىيە. دوو سالىشە ھىچ ئادەمىزادىك جەلادەت و ھاورپىكانى نەبىنيۋە. من ھاورپىيەكم پىيگوتەم، جەلادەتى كۆتر ئەفسانەيەكى ناۋ مۇسقىارەكانە، درۋىيەكە مۇسقىارەكانى شار خۇيان بۇ خۇيانىان دروستيانكردو.

جەلادەتى كۆتر دەيگوت: ھاورپىم، بۇم باسبەكە... بۇم باسبەكە... چۇن باسى جەلادەتى كۆتر دەكەن... چۇن، خودايە، بۇ ھىچ كەس ھەيە باسى جەلادەتى كۆتر بكات؟

جەللىل دەيگوت: منى داماو چۇن شەكەكانت بۇ بگىرەمەۋە، مەنەش جەلادەتى كۆترم نەبىستەۋو، ئەۋ بەدبەختەم نەدەناسى. ھەمۇو حىكايەتەكە لەۋ فلوۋتەۋە دەستى پىكرەكە من لە جەمىلى پىروشەۋە بۇم مايەۋە. من ھاورپىيەكى مۇسقىارم ھەبۇو مرد. ناۋمانتابو «جەمىلى پىروشە»، ئەۋكات ئىمە پىنچ كەس بوۋىن قۇنتەراتى بۇياخمان دەگرت، پۇژىك قۇنتەراتى بەرزەتەن بىناي شارمان گرت، دەبايە سەرتاپاي ئەۋ بىنايە بۇيەبەكەين، جەمىلى پىروشە لە ھەر چوارمان دەنگى خۇشتىرەۋو، لە ھەر چوارمان باشتىر فلوۋتى دەزانى، لە ھەر چوارمان باشتىر بۇياخى دەكرە، پۇژىك كە ئاسن و تەختەۋ پلەۋ پىيانمان بۇ قاتە بەرزەكان دادەنا، كاتىك ھەر پىنچمان پىكەۋە گۇرانىمان دەگوت، كاتىك لە ئامادەكرەن و بەستەن

تەختەکاندا بووین، جەمیلی پرۆشە، بێبەهانه فلووتەکی دەژەن، بێبەهانه مەست بووبوو، لەو بەرزاییەوه بێتەوهی تەختەو پێتانی کانمان قایمکردیشت، راستەوخۆ لەسەر ئێو پارەوه باریکانە مەستانە کەوتە فلووت ژەنین، بەشیوەیهک فلووتی دەژەن منی داماو وامدەزانی دەفریشت، هەستەکرد قاچی لە تەختەکان پەراوه بەرزبۆتەوه، کە بەربووه لام وابوو بالی گرتووه... کەوتەخوارەوهکە لە نزمبونەوهی کۆتریک دەچوو لە کاتی فریندا، وەک پەریک چۆن لە بەرزەبەرزانی دۆنیاوه لە بالی سیمەرغیک دەبێتەوهو بە هێمنی و بە بازنی چەشناو چەشن دیتە خوار، ئاوا بەربووهوه، من گویم ئێو نەبوو بدات بەزەوییەکەدا، بەلکو وەک نیشتنەوهی گەلایەک لەسەر زەوی بەو چەشنە نیشتنەوه، کە گەیشتنە سەری مردبوو. بۆچی مرد، نازانم؟ منی داماو نازانم بۆ خەلک لە خۆیانەوه دەمرن. کە جەمیلی پرۆشە مرد، فلووتەکی بۆ منی دەستخەڕۆ بەجێهێشت. پێش ئەوهی بمریت وەسیتیکی وەهای نوسیبوو کە دەبیت من فلووتەکی ئێو بە ئێرس وەرگرم، ئێو تەنیا شتیک بوو لەو بەجێما. هەندێجار بە شەقامەکاندا دەپۆیشتم و فلووتم لێدەدا، من هەمیشە بەیادی جەمیلی پرۆشەوه مۆسیقام لێدەدا، لە گۆرستان بە ناو گۆرەکاندا دەپۆیشتم و مۆسیقام لێدەدا، بە کۆچەکاندا دەپۆیشتم و فلووتم لێدەدا، هەمیشە هەستەکرد تارمایی جەمیل لەگەڵدا.

جەللی باران هەناسەیهکی درێژی هەلەکیشاو بێدەنگ دەبوو. جەلادەت سەراسیمەو حەپەساو، وەک یەکیک دواى کارەساتیک ئەژنۆکانی شکایت، بەرابەری دادەنیشتم و تەکای تیاوەکرد بەردەوامیشت، نەیدەزانی چی دەبێست، حیکایەتی دووبارەى خۆی، یاخود چیرۆکیکی دیکە؟.

جەللی باران، کەمێک قاچی دەجولاند و دەستی بە قژە کورت و چلکنەکیدە دەهێنا و دەیکووت «شەویک لە شەوان منی بەدەخت بە کۆچەیه کدا دەپۆیشتم و فلووتم لێدەدا، لە تاریکیدا پۆلەبەریکی غەمگین

لیم نزیکووهوه، پیاویکی کوماوهی پیربوو، پیریکی بوو پیدهچوو له هه شر جیمابیت، له سوالکه ریک دهچوو هاتبیت منی به دبخت خیری پیکهم، من پیمگوت «پیری به دبخت تو هاتوویت داوای کومهک له یه کیک بکهیت، له خۆت به دبختتره... هه زار جار له خۆت داموتره». پیره میرده که به دهنگیکی هه سهره تاوی پیمی گوت «من هاتووم لیت بپرسم، تو جه لادهتی کوتر ده ناسیت، سهرهنگ قاسم ده ناسیت، ئیسحاقی لیوزیرین ده ناسیت؟». به جوریک ناوهکانی ده خوینده وه، هه ستمده کرد ئه ستیره و مانگ له سه زمانه وه ده له رینه وه، دهنگی له دهنگی سوارچاکیکی پیر دهچوو، نه فهسی به نه فهسی میرزادهیهکی غه مگینی ده کرد. من پیمگوت: «پیره میرد به دهنگدا له ئاغازادهیهک ده چیت حال و مالی دۆراندبیت، ئه مانه کین. من کهس ناناسم ئه و ناوانه ی هه بیت». پیره میرده که گووتی: «من میرزاده نیم، ئاغازاده نیم، کوپم، من دیوه ریهکی دامووم به کوچه کاندای ده پۆم و شت ده فروشم، ماوهیهک له وه بهر بهر له تو دوو کوپی تر، به کوچه کاندای ده پۆیشن و فلووتیان لیده دا... نه یان لیده دا، زۆر خوشیان لیده دا. به حوکمی ئه وهی کوچه گهرم پۆژانه ده مبینین. به لام له پرده ونبوون، له پرده وهک زهوی قووتیان بدات هه والیان نه ما. پۆژ و ههفته و مانگ من چاوه پروانمکردن، کهس خه بهری لیتان نه بوو... دواتر بیستم مۆسیقاریکی پیر به ناوی ئیسحاقی لیوزیرین بردوونی له و شاخانه ده رسیاندا بات... خه لکی ده گێر نه وه ده لێن له و شاخ و گوندانه مو عجیزه یان دروستکردوه، کویریان چا کردۆته وه، مردوویان زیندو کردۆته وه، بارانیان باراندووه، کانی وشکیان خستۆته وه سه ره فه، شتی زۆریان کردوه که خه لک باسیده کات، شتی زۆر... کوپی من، دلت له دیوه ریهکی وهک من نه ره نجیت که ئاوه ها ده تهو ستنم و شهوت لی ناخۆشده کهم... من نه یه که ی جه لادهتی کوتر و سه رهنگ قاسم هه ز لیبوو... گووتم، رهنگه تو بیانناسیت، برات بن، که سیکی ئه وان بیت».

جەللی باران، ئەو سەربازە زامدارەیی لە جیگای خۆیەو سەیری جەلادەتی دەکرد، دەیگوت: تۆ ئەو نیت؟ وا نییە، بارەپناکەم تۆ ئەو بیت؟ حیکایەتیک هەیه دەلێت ئەوان چوون بۆ ئاسمان... پڕۆیشتوون، خودا هەلیکێشاوون بۆ مەلەکووت، تا لەوێ لە بە هەشت، لە بەر مەقامی باری تەعالادا مۆسیقا لێدەن.

جەلادەتی کۆتر هیچی نەدەگوت، باران بە غەمگینیەو هەناسەیی هەلەدکێشاو دەیگوت: لە ماوەی ئەو سالەدا بەرلەوێ بێکەن بەسەرباز، لە هەر شوێنیک لە گەل مۆسیقارەکاندا بووین، باسی ئەفسانەیی جەلادەتی کۆترو سەرھەنگ قاسمیان کردووە... لە هەر کۆی بووین.

جەلادەت دەیگوت: بڕام جەللی باران من هیچ شتیکم لە تۆ ناوێت، هێندە نەبیت، لێت بپرسم: گەر پۆژیک لە پۆژان گەرامەو بۆ باکوور، ئایا تۆ ئەو مۆسیقارانەم پێدەناسیت؟ گەر گەرامەو بۆ ئەوێ دەمبەیتە لای ئەو مۆسیقارانە؟

جەللی باران زەرەدەخەنەییکی دەگرت و دووبارە تەماشای پانکە چکولانەکی سەقفەکی دەکردووەو دەیگوت: چەندین جاری تر ئەو دیوەرە پیرەم بینیوە. هەموو جاریک بانگێدەکردم و دەیگوت: کۆرم، پێمبێ، هیچ هەوالی تازەت لەسەر جەلادەتی کۆتر و هاوێکانی نییە؟ ئا، بڕینەکانم زۆر ئازارمەدەن، ناشزانم بۆ لە هەموو شوێنیک ئەم چیرۆکە دەگێرمەو، بڕام لەوانەیە لە بەر ئەو بیت، حیکایەتیک تر نازانم، شتیکێ گرنگ و بە نرخ لە ژیاوندات، ها، دەبێت لە ژیاوندات داماویکی وەک مندا چی پووبدات؟ بڕام گەر ناوی راستەقینەیی خۆتم پێ بلێیت، بە هەموو مۆسیقارەکانی شارێ دەناسیت، من هەموویان دەناسم... بەلام مال خراپ ئەم گوندە خوشە بۆ جێدەهێلێت؟... بڕام مەیرەو بۆ باکوور، خودا دەزانێت چ کارەساتیکێ تر بەرێگاوەیە؟ ئیرە لە هەر جیگایەکی تر بۆ تۆ باشترە.

جەلادەت سەری دەخستە ناو دەستییه‌وه‌و لە جیگای خۆی گرمۆلە‌دە‌بوو، چاوانی پرده‌بوون لە‌فرمیسک و دە‌یگوت: رقم له ته‌پوتۆزه، رقم له‌ زمانیه، خۆت ده‌زانی عه‌ره‌بی زمانی جەلادە‌کانه، ها خۆت ده‌زانیت که کەس ناتوانیت شه‌و پۆژ ئەم زمانه‌ قسه‌بکات که پیاوکۆژە‌کان قسه‌ی پێ‌دە‌که‌ن. رقم له‌ بێ‌دە‌نگی به‌ره‌یانی ئەم شاره‌یه، رقم له‌ تارماییه‌کانیتی، رقم له‌ سه‌ربازو سۆزانییه‌کانه... رقم له‌ هه‌موو شتیکه، رقم له‌ خۆمه.

جە‌لیل‌ی باران ده‌یگوت: من شتی که ته‌و‌گه‌وره‌ترم، شتی که ته‌و‌گه‌وره‌ترم، گه‌ر که‌یشتمه‌وه‌ باکوور و تۆش که‌یشتیه‌وه، ده‌توانم کومه‌کت بکه‌م. مه‌ترسه، له‌ بازاری ئاسنگه‌ران له‌ هه‌ر که‌سیک بپرسیت جە‌لیل‌ی باران، کوپی موحسینی لوله‌‌ساز ده‌تبات بۆ‌لای باوکم.

جە‌لادەت وه‌ک گیانداریکی ته‌نیاو بریندار ده‌ینالاند: هاو‌پیم من که‌س ناناسم، که‌س ناناسم، هاو‌پێ و که‌سم نییه، گه‌ر پۆژیک بیه‌وه‌ نازانم ده‌بیت له‌ کوێ بخه‌وم... له‌ کوێ بژیم، چ کاریک بکه‌م؟ نازانم.

جە‌لیل‌ی باران به‌ به‌زه‌یه‌وه‌ سه‌یریده‌کرد و پێ‌دە‌که‌نی: ئاوها قسه‌بکه، باشتره‌ له‌وه‌ی درۆ بکه‌یت و بلیت من جە‌لادە‌تی کو‌ترم. جە‌لادە‌تی کو‌تر موسیقاریکی به‌‌ناوبانگه، له‌ هه‌موو شوێنیک حورمه‌تی خۆی هه‌یه، خه‌لکانی زۆرزه‌به‌نده ده‌ست ده‌گرن به‌ سنگیانه‌وه‌ بۆی. ها تۆش له‌ ناو ئەم قه‌به‌خانه گه‌وره‌یه‌دا خۆد هه‌کیت به‌ جە‌لادە‌تی کو‌تر... مرۆف درۆ نه‌کات باشتره.

جە‌لادەت بیه‌وه‌ی هیج بلیت له‌ ژووره‌که ده‌پۆیشته ده‌ره‌وه و وه‌ک هێزیک نیه‌نی پاکتشیبکات پوویده‌کرده‌ نیوکوچه‌کان. ساتیکی سه‌یربوو، له‌ هه‌ر چوارلاوه‌ ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌ ده‌هات، له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ خه‌لکانی ئاواره‌و هه‌له‌اتوو له‌ هه‌موو شاره‌کانی باشووره‌وه‌ ده‌هاتنه‌ ژووری بۆ ئەم شاره‌ چکوله‌یه، وه‌کو ئەوه‌ی ئێره‌ دواهه‌مین په‌ناگای ئەو سه‌ر زه‌مینه‌ بیت. جە‌لادەت سه‌ده‌ها ژن و مندالی سه‌رگه‌ردانی ده‌بینی وه‌ک شیت ده‌پژانه‌ ناو

جەلادەت سەری دەخستە ناو دەستییه‌وه‌و له جیگای خۆی گرمۆلە‌دە‌بوو، چاوانی پرده‌بوون لە‌فرمیسک و دە‌یگوت: ر‌قم له تە‌پوتۆزه، ر‌قم له‌م زمانیه، خۆت دە‌زانی عەرهبی زمانی جە‌لادە‌کانه، ها خۆت دە‌زانیت که کەس ناتوانیت شە‌و پۆژ ئە‌م زمانه قسە‌بکات که پیاوکۆژە‌کان قسە‌ی پێ‌دە‌کەن. ر‌قم له پێ‌دە‌نگی بە‌رە‌یانی ئە‌م شارە‌یه، ر‌قم له تارماییه‌کانیتی، ر‌قم له سە‌ربازو سۆزانییه‌کانه... ر‌قم له هە‌موو شتی‌که، ر‌قم له خۆمه.

جە‌لیلی باران دە‌یگوت: من شتی‌ک له تۆ گە‌وره‌ترم، شتی‌ک له تۆ گە‌وره‌ترم، گەر گە‌یشتمە‌وه باکوور و تۆش گە‌یشتیته‌وه، دە‌توانم کۆمه‌کت بکە‌م. مە‌ترسه، له بازا‌ری ئاسنگە‌ران له هەر که‌سی‌ک بپرسیت جە‌لیلی باران، کو‌پی مو‌حسینی لوله‌ساز دە‌تبات بۆ‌لای باوکم.

جە‌لادەت وه‌ک گیاندا‌ریکی تە‌نیاو بریندا‌ر دە‌ینالاند: هاو‌پیم من کە‌س ناناسم، کە‌س ناناسم، هاو‌پێ و کە‌سم نییه، گەر پۆ‌ژیک بیتمە‌وه نازانم دە‌ییت له کو‌ی بخە‌وم... له کو‌ی بژیم، چ کارێ‌ک بکە‌م؟ نازانم.

جە‌لیلی باران بە‌ بە‌زه‌یی‌وه سە‌یریدە‌کرد و پێ‌دە‌کە‌نی: ئاوها قسە‌بکە، باشتره له‌وه‌ی درۆ بکە‌یت و بلی‌یت من جە‌لادە‌تی کو‌ترم. جە‌لادە‌تی کو‌تر مۆسیقا‌ریکی بە‌ناوبانگه، له هە‌موو شو‌ینیک حورمه‌تی خۆی هە‌یه، خە‌لکانی زۆ‌رو‌زه‌بە‌نده دە‌ست دە‌گرن بە‌ سنگیا‌نه‌وه بۆ‌ی. ها تۆش له ناو ئە‌م قە‌حبه‌خانه گە‌وره‌یه‌دا خۆ‌ت هکە‌یت بە‌ جە‌لادە‌تی کو‌تر... مرۆ‌ف درۆ نه‌کات باشتره.

جە‌لادەت بی‌ئە‌وه‌ی هیچ بلی‌ت له ژو‌وره‌که دە‌پۆ‌یشتە‌ دەرە‌وه و وه‌ک هێ‌زیکی نه‌یتی را‌کیشی‌بکات پ‌و‌ویدە‌کرده نی‌وکو‌چه‌کان. ساتیکی سە‌یربوو، له هەر چوار‌لاوه دە‌نگی تە‌قینه‌وه دە‌هات، له هە‌موو لایه‌که‌وه خە‌لکانی ئاوارە‌و هە‌ل‌هاتوو له هە‌موو شارە‌کانی باشو‌وره‌وه دە‌هاتنه ژو‌وری بۆ ئە‌م شارە‌ چکۆ‌له‌یه، وه‌کو ئە‌وه‌ی ئێ‌ره دوا‌هە‌مین پە‌نا‌گای ئە‌و سەر زە‌مینە‌ بی‌ت. جە‌لادەت سە‌ده‌ها ژن و مندالی سەر‌گە‌ردانی دە‌بینی وه‌ک شی‌ت دە‌پ‌زانه ناو

کوچه‌خانه‌وه، دهیه‌ها چه‌کداری ده‌بینی له پوخساریاندا ترس و شکست هه‌بوو، هه‌موو ده‌یانگووت: هیزه‌کانی گاردی کۆماری له هه‌موو قۆله‌خانه‌وه به‌خێرای و بێ به‌رگرییه‌کی گه‌وره‌ به‌ره‌و پێش ده‌چن. له‌چه‌نده‌ها لاوه‌ چه‌کداره‌کان برینداره‌کانی خۆیان له‌ ده‌سته‌به‌رده‌دا ده‌هێتایه‌ ئه‌و شاره‌ و بۆ دکتۆر ده‌گه‌ران، هه‌ندیک له‌ برینداره‌کان به‌ کۆلی هاو‌پێکانیان‌وه بوون، هه‌ندیکیان له‌ به‌تانیدا هه‌لگیرابوون و خۆینه‌که‌یان له‌ به‌تانییه‌خانه‌وه ده‌تکایه‌ سه‌ر زه‌وی. ئاله‌ی برینداره‌کان تیکه‌ل به‌ هاواری ئه‌و ژنانه‌ بوو بوو که‌ دوینی شه‌و مێردو براو کو‌په‌کانیان له‌ شه‌پدا دۆران‌دبوو. هه‌ندیک له‌ چه‌کداره‌کان به‌ زۆر ده‌رگای ماله‌کانیان ده‌شکاندو به‌دوای نان و ئاودا ده‌چوونه‌ ژووری. جه‌لاده‌ت وه‌ک شاهیدیکی شیت ته‌ماشایده‌کردو هیچی نه‌ده‌کرد، به‌ کوچه‌کاندا ده‌گه‌را و سه‌یری ئه‌و ژنانه‌ی ده‌کرد که‌ به‌ خۆیان و عه‌با په‌شه‌کانیان‌وه شاریان پرده‌کرد له‌ گریان و فیغانیکی گه‌وره. له‌ هه‌ندێ جێگادا چه‌کداره‌کان له‌گه‌ل سۆزانییه‌کاندا ده‌بووه‌ شه‌ریان، هه‌ندیک له‌ سۆزانییه‌کان به‌ ترسه‌وه‌ ده‌یانقیژاند و ده‌یانگووت: بڕۆنه‌ ده‌ری، به‌ هۆی ئێوه‌وه‌ هه‌موو ئه‌م شاره‌ خاپوورده‌که‌ن... جه‌لاده‌ت چه‌کداره‌کانی ده‌بینی قورئان ده‌خوینن و ته‌قه‌ له‌ که‌چه‌کان ده‌که‌ن، قۆیان ده‌گرن و به‌ شه‌قامه‌کاندا رایانده‌کیشن. ده‌بینی له‌ دوا ساته‌کانی ژایانیاندا هه‌موو غه‌ریزه‌ وه‌حشییه‌کانیان ده‌هێنه‌ده‌ره‌وه... کچ سه‌رده‌پن، به‌ له‌قه‌ ده‌رگا‌کان ده‌شکێنن، تووشی هیستریا ده‌بن، هاو‌ارده‌که‌ن، ده‌گرین... ئه‌و چاو ده‌نوقینیت و ده‌بینیت تانکه‌کان له‌ هه‌ر چوارلاوه‌ به‌ره‌و ئه‌و شاره‌ دین، به‌ هه‌موو شه‌قام و کوچه‌ تۆزای و زه‌رده‌کاندا ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ پرته‌قالی سه‌پی، بۆ ژووره‌که‌ی خۆی، بۆ لای یادگاره‌کانی خۆی. له‌وێ دهیه‌ها چه‌کداره‌کانی راپه‌رین ده‌بینیت چاوه‌پێی ئه‌وه‌ن له‌ کوچه‌کانی ئه‌م شاره‌دا شه‌پی مان و نه‌مانی خۆیان بکه‌ن. پرته‌قالی سه‌پیان کردوه‌ به‌ بنکه‌ی سه‌ره‌کی خۆیان. دهیه‌ویت به‌ ناویاندا دزه‌بکاته‌ ژووری، پێیانده‌لێت من

مۆسیقارم و ئێره مالی منه، دهیه‌وێت تیاینگه‌ینیت که که‌لوپه‌له‌کانی له‌وین. به‌پال ده‌یکه‌نه‌ده‌ری، تفه‌نگه‌کانی له‌ ڕوودا به‌رزده‌که‌نه‌وه، پالی پێوه‌ده‌نین، هه‌ره‌شه‌ی لێده‌که‌ن و دووریده‌خه‌نه‌وه. گرمه‌ی ته‌قینه‌وه‌کان تا دیت زیاتر نزیک ده‌بیته‌وه، تا دیتیش کوچه‌و کۆلانه‌کانی شار پتر پرده‌بن به‌ ژن و مندال و پیاوانی ماندوو و بریندار، که له‌گه‌ل مراوی و ماسیه‌ خه‌یاڵیه‌کانی ناو سه‌ری جه‌لاده‌تا به‌ جۆریک تیکه‌لده‌بن ناتوانیت له‌ یه‌کیان جیا بکاته‌وه. هه‌وا پڕه‌ له‌ بوونه‌وه‌ری بریندار، له‌ بالنده‌ی خورافی که له‌سه‌رده‌مه‌ دووره‌که‌نه‌وه‌ رایانکردوه، مراوی که به‌ پۆلی گه‌وره‌ به‌ ناو شاردا ده‌فهرن، کوکوختی که له‌ده‌وری برینداره‌کان نیشته‌توونه‌ته‌وه، قولنگی پیر که به‌ ناو دوکه‌له‌کاندا ده‌فهرن و ده‌گه‌ڕینه‌وه. له‌ گه‌رانه‌وه‌یدا بۆ لای دکتۆر بابکه‌، هه‌ندیک له‌ مۆسیقاره‌کان ده‌بینیت، له‌ به‌ر ده‌رگا‌کان وه‌ستاوان و مۆسیقا لێده‌ده‌ن، مۆسیقایه‌ک غه‌ریبه‌ به‌و ڕۆژه، نامۆیه‌ به‌ دیمه‌نی بالنده‌کان، نامۆیه‌ به‌ ترس و ته‌نهایی و ناویمیدی ئه‌و ساته‌. مۆسیقایه‌کی پووجه‌... مۆسیقای بێهوده‌یه‌. جه‌لاده‌ت بیرده‌کاته‌وه، که مۆسیقا ده‌توانیت پووج بیت، ڕاکردن بیت له‌ هه‌موو مانایه‌ک، ده‌توانیت ته‌عبیر بیت له‌ بێهوده‌یی ئینسان. گوێچکه‌کانی خۆی ده‌گریت و ده‌لێت «هاوار، مۆسیقا هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ چاوه‌ڕوانیه‌کی دووردریزی کاره‌سات... مرۆف مۆسیقا لێده‌دات چونکه له‌ نێوان چاوه‌ڕوانی کاره‌سات و کاره‌ساتدا هیچی دی نییه‌ بیکات». ئه‌و پرسیاره‌ ئه‌به‌دیه‌ هه‌میشه‌ له‌ دلیدا بوو، ئه‌و پرسیاره‌ی له‌یه‌که‌م ڕۆژانی فێربوونی مۆسیقاوه‌ له‌ خۆی پرسیبوو: په‌یوه‌ندی نێوان، مۆسیقاو کاره‌سات چیه‌؟. له‌و ڕۆژهدا مۆسیقا له‌ دیدی ئه‌ودا هیچ نه‌بوو جگه‌ له‌ بێهوده‌یی، ئه‌ویش هیچ نه‌بوو جگه‌ له‌ مه‌خلوقیکی بێسوود، مۆسیقاریک که ناتوانیت هیچ بکات، نازانیت هیچ بکات. ئێستا جگه‌ له‌ کاره‌ساتیک که له‌ هه‌وادا مه‌له‌یده‌کرد، شتیکی دی نه‌بوو مانای هه‌بیت، له‌و شاری سه‌راب و خه‌یاڵ و ته‌پوتۆزه‌دا کاره‌سات ته‌نیا شتیکی بوو مانای ده‌به‌خشی، وه‌ک ئه‌وه‌بوو

مۆسیقاره‌کان ریزبوو بیتن تا بیهوده‌یی بنووسنه‌وه... سه‌یریده‌کردن له به‌رده‌رکی ماله‌کانی خویان مؤسیقایان لێده‌دا، به‌چاوه‌ غه‌مگینه‌کانیان‌وه به‌ دوکه‌لی ئه‌و ساته‌دا ده‌رۆشتن و هیچیان نه‌بوو بیلێن. جه‌لاده‌ت بیریده‌کرده‌وه، له‌ هه‌موو ساته‌ گرنگه‌کانی میژوودا مؤسیقاره‌کان مه‌خلوقات ییسوودن. نه‌یده‌زانی ئاخۆ ئه‌وه‌ مردنه‌ که‌ گوێ ناگریت، یاخود مؤسیقایه‌ نایه‌وێت له‌ گه‌ل مردندا دیالۆکی هه‌بێت؟ ئه‌وه‌ مردنه‌ که‌ وه‌ک ره‌شه‌باهه‌کی که‌وج دیت و ناوه‌ستیت تا مروّف به‌ عه‌قل، به‌ ئاواز، به‌ مؤسیقا قسه‌ی له‌ گه‌لدابکات، یاخود مؤسیقایه‌ بیناکانه‌ شان هه‌لته‌ده‌ته‌کینیت و به‌ ره‌و ئه‌به‌دییه‌ت ده‌روات و ئیستای به‌ لاوه‌ گرنگ نییه‌؟ ئه‌وه‌ چ نه‌ئینییه‌که‌ مؤسیقاره‌کان ده‌گوریت بۆ بوونه‌وه‌ری ییسوود؟ جه‌لاده‌ت به‌ ناو قوربانیه‌کاندا ده‌گه‌راو ده‌یویست شتیک بکات، به‌ لام چی؟ چۆن ده‌توانیت بچیته‌ ئه‌م گه‌مه‌یه‌وه‌ بێئه‌وه‌ی بێت به‌ مه‌خلوقیکی تر؟ بۆ مؤسیقا ده‌بیت ته‌نیا له‌ پیش کاره‌سات یان دوا‌ی کاره‌سات قسه‌بکات؟ بۆ له‌ ساتی کاره‌ساتدا مؤسیقا قسه‌یه‌کی نییه‌ بیکات؟ جه‌لاده‌ت له‌ ناوه‌راستی شته‌کاندا ده‌وه‌ستاو به‌ ده‌وری خویدا ده‌سو‌رایه‌وه‌. وه‌ک ئه‌وه‌بوو ئه‌و هیشتا کاتی قسه‌کردنی نه‌هاتیب، هیشتا ئه‌و ساته‌ نه‌هاتیبته‌ پیشی ئه‌و بیته‌ سه‌ر شانۆ. ده‌وه‌ستاو ده‌یگووت، به‌ لام چی ئه‌گه‌ر ئه‌م‌رۆ من مردم، ئه‌گه‌ر کوژرام؟ بێئه‌وه‌ی وه‌لامی هه‌بێت، وه‌ک شیت به‌ کوچه‌کاندا ده‌گه‌رایه‌وه‌ بۆلای موسای بابه‌ک، له‌ کوچه‌کاندا سێ هاو‌پیکه‌ی جه‌لیلی بارانی ده‌بینی ده‌ستیانه‌کردۆته‌ ملی یه‌ک و له‌ ناو ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌کان و ترسی ئه‌و چیشته‌نگاوه‌دا گۆرانی ماملی ده‌لێن. له‌ به‌رده‌رکی خه‌سته‌خانه‌که‌ی دکتۆر بابه‌ک ده‌یان برینداری ده‌بینی له‌ کۆلانه‌که‌دا ریزبوو بوون، به‌ ناو چه‌کدارو برینداره‌کاندا ده‌چووه‌ ژووری، سه‌رتاپای حه‌وش و هه‌یوانه‌که‌ش خه‌لکی زامدار بوون، به‌ ناو ژووره‌کاندا ده‌گه‌راو ده‌بینی هه‌موو قه‌ره‌ویله‌کان پ‌رن له‌ بیمار، نیوان قه‌ره‌ویله‌کانیش پ‌رن له‌ که‌سانیک که‌ ده‌نالێن، وه‌ک ئه‌وه‌بوو

دکتۆر بابەک هەموو ئەو قەرەوێلانەی بۆ پۆژیکی وەها دانابێت، بەلام ئیستا دەیبینی کارەساتەکە لەو گەورەترە بتوانیت هیچ بکات. وەک شیت بە خۆی و پێشە سپییهکە یەو لە نێوان قەرەوێلەکاندا هاتوچۆیدەکرد، برینهکانی دەبەست، باوەشی بە زامدارەکاندا دەکرد، منداڵەکانی ماچدەکرد، مردوووەکانی بە کۆمەکی هاوڕێ و کەسوکاریان هەلدەگرت، کاتیکی نەبوو تەماشای جەلادەت بکات. ئەو وەک شیت بەدوایەو بوو، تەماشاییدەکرد، ئیلهامی لێوەردەگرت. جەلادەت لە کاتیکدا لە گەرمەیی سەیرکردنی دکتۆر موسای بابەکدا بوو، لە ناکاو پۆل پۆل فریشتەکانی دالیای دەیبینی لە هەوادا دەگرین، دیمەنی غەمگینی فریشتەکان دەفراند بۆ لای دالیا کە بەسەریکی تر سەرقالی بیمارەکان بوو، کەمە خواردنی دەدانی، ئاویدەکرد بە دەمیانەو، برینهکانی دەپێچان، حەبی ئازاری دەدانی، دەستی دەخستە سەر ناوچاوانیان و باوەشیتیدەکردن. جەلادەت دەیویست بچیتە لای جەلیلی باران، بەلام کەسی نەدەبینی، قەرەوێلەکە یەکیکی دی لەسەر بوو. هەموو ژوورەکان دەگەراو جەلیلی بارانی نەدەبینی، لە هەموو جیگایەکی وەک شیت بەر ئەو فریشتە چکۆلانی دالیا سیراجەدین دەکەوت، کە هەوایان پێکردبوو لە فرمیسکی زیوین. دالیا لە گەرمەیی سەرقالیدا جەلادەتی دەبینی و دەیکووت، جەلادەت یارمەتیم بدە، بەلام ئەو نەیدەزانی چی بکات، وا هەستیدەکرد ئەو دەبێت بە تەنیا تەماشابکات و هیچی دی... تەماشابکات و هیچی دی. دەستەووەستان لە ناو کارەساتدا دەووستاو سەیریدەکرد. هەموو ئەو نیوەرۆ سەیرە ی لە سەیرکردندا دەبردەسەر، حەزیدەکرد دالیای دکتۆر بابەک هەموو شتێک جێبهێڵن و وەک جارێک لە هیوانەکاندا دانیشن و باسی پۆژگارە زیرینهکانی جارێک بکەن، حەزیدەکرد دکتۆر بابەک جارێکی دی باسی ئۆپرای «هۆلەندی بالدار» بۆ بکات، ئەو دیمەنە ی بۆ دووبارەبکاتەو کە سینتا و کەشتیەوانە هۆلەندییە کە پیکەو دەچن بۆ ئاسمان. دەیویست چاو بنوقینیت و چیتەر ئەو فریشتە چکۆلەو غەمگینانە

نەبێتیت لە هەوادا، ئەو ماسییە خورافیانە نەبێتیت کە لە زەریا دوورەکانەو
 ڕایانکردبوو، ئەو مرووییانە نەبێتیت کە بە هەزارەها بە ناو شاردا دەفڕین.
 جاریکی تر دەچوو دەری و لە کوچهکاندا بەدوای جەلیلی باران و
 هاوڕیکانیدا دەگەڕا، بەلام کەسی نەدەبینی. دەنگی تەقینەوکان زۆر
 نزیکەبوونەو، تا دەهات خەلک و چەكداری زیاتر دەهاتنە شارەو.
 جەلادەت چاویدەکردەو دەبینی لە هەر چوارلای تانک و زڕیپۆشەکان
 بەرەو ئەوێ دێن. پالیدەدا بە دیواریکەو هەستیدەکرد ئەو شارە
 دەجولیت، ئەو شارە دەروات، وەک کەشتییەک لە بەحرێکی گەورە لێما
 بجولیت بە تەواوی سەر نشینەکانییەو بەرەو نادیار دەچیتە پیشی... وەک
 چۆن گیاندارێکی بریندار دەیهویت لە ئابلقەیهک دەرچیت، ئەو شارە وەک
 نەهەنگیکی بریندار لەسەرەخۆ پێچیدەکردەو بە ناو شەپۆلەکاندا
 دەڕۆشت. جەلادەت چاویدەکردەو گوێی لە دەنگی یەكەمین موشەکی
 گەورەدەبوو دەیدا بە ناو شاردا، لە ماوەی چەند دەقیقەیدا دەیهەا
 موشەکی گەورە گەورە دەیاندا بە شاردا، خەلکانی بێتەناو پەڕیشان بە دەم
 هاوار و دۆعاکردنەو بە کوچهکاندا ڕایاندهکرد، بەلام هیچ جیگایەکی ئەمین
 لەو شارەدا نەبوو، موشەکهکان دەیهەا کوژراویان بە جیدەهێشت، خەلکان
 بە شەپۆل لە شوێنی تەقینەوکان دووردهکەوتنەو، لەو ساتی ترس و
 سامەدا جەلادەت تەنیا کەسیک بوو بەرەو ئەو شوێنانە دەڕۆی و دەیویست
 لە نزیکەو بۆنی باروت بکات، بۆنی خوێنی کوژراوەکان بکات و لە
 یادهوهری خۆیدا بینوسیت. لە شوێنی موشەکهکاندا مندالی پارچهپارچه و
 لاشەی هەلاهلای دەبینی، سەری بڕاو و دەستی قرتاو و قاچی بیتساحیب،
 لە ناو دوکەل و هالای مردندا دەڕۆشت و هەستیدەکرد وەزیفەی ئەو
 ئەوێ کارەساتەکان ببینیت، وەزیفەی ئەوێ تەماشای کوژراوەکان بکات
 و هەوای مردن هەلمژیت.

لەگەڵ تاریکبوونی دنیا دا ژمارە ی موشەکهکان بە جۆریکی ترسناک

زىادىكىرد، لە ھەموو لايەكەو ھاگر ھەلدەستا، ھەموو شارى تەپوتۆزە زەردەكان دەسووتا. ھەك كەشتىيەك بە دەيەھا كەشتى تر ئابلۇقەدرابىت، ئەو شارە دەيوست لە گەمارق دەربازىت، دەيوست خۆى لە زەوى راپسكىنىت، مەودا نزيك و دوورەكانى زەمان بېرىت، دەست بە ئاسمانەو بەگرىت و بە تەواوى سەرنشىنەكانىيەو بەرەو كەشكەشانى فەلەك سەرکەوئ. بەلام ھىچ ھىزىك نەبوو ئەمجارە رزگاربيكات. بۆنى ئاگرو دوكل دونىاي تەنيوو، سەر شەقام و مالەكان پېروبوون لە لاشە. جەلادەت دەگەرايەو بۆ مالى دكتور، لەوئش دەيەھا مروقى سووتاو و پارچەپارچەى لە پئش دەروازەكەدا دەيىنى، موشەكيك لە ناو برىندارەكاندا تەقيووەو دەيەھا كەسى پارچەپارچەكردبوو. جەلادەت بەناو بۆنى باروت و دوكلدا رايەدەكردە ژوورئ، داليای دەيىنى بە جەلە خوئناويەكانىيەو لە ناو دوكل و ئاگرەدا برىندارىك ھەلدەستىنىتەو. موسای بابەكى دەيىنى خەلكانىك دەباتە ژوورئ و ھاواردەكات «بەرەو ژىر زەمىنەكە، بەرەو ژىر زەمىنەكە». خودايە چۆن بەرەو ژىر زەمىنەكە؟ ئەى تابلۇكان؟ موسای بابەكى دەگرت و ھاواريدەكرد: نا دكتور، تۆ چيدەكەيت، ھەموو رەنجى خۆت دەدەيت بەبا، ماندووبوونى چەند سالت دەفەوتيت... ھاوار تۆ چى دەكەيت؟ دكتور بيئەو ھى وەلامبيداتەو، پاليكى ھىمنى پتوئەدەناو پەيتا پەيتا خەلكانى دەكردە ئەو ژىر زەمىنە نەنيىيەو كە ژيانى خۆى لە دروستكرديندا بە ھەدەردابوو.

جەلادەت لە ساتى يەكەمەو دەيزانى ئەو ژىر زەمىنە فاقەيەكى گەرەيە، تۆرىك كە ھەموو ماسىيەكان بەرەو پرووى مەلدەكەن. جەلادەت لە ناو ئاسەوارو دوكلەى تەقىنەو ھەكەدا دەستى داليای دەگرت و دەيگوت: داليای، مەرۆ، تۆ شىت بوويت، ھەمووان لەو ژىر زەمىنەدا دەمرن... ئتو ھى دەكەن؟ مەرۆ، ھەرە لەگەلمدا، تۆ نايت بچيتە ژوورئ، تۆ نا.

داليای ھەك فريشتەيەك زەردەخەنەيەكى دەگرت و ھەك لە سەر زەمىنىكى

ترهوه قسه بکات، وهک له قوولایی مه رگه وه قسه بکات، به هیمنییهک که له هیمنی مه خلوقیک ده چوو مه له کووت ببینیت دهیگوت: جه لادهتی ئازیز، تو ده لیت چی؟ ئه وانه پتوستان به منه، ئه مرق ئه وانه پتوستان به منه. ئازیزم، وهره دلی من چه زده کهم باوه شت پیابکه، تو ئاگات له خۆت بیت، تو مه یهره ژیره وه، به لام من ده بیت سه ره پهرشتیانکه... پتوستان به منه... ته نیا ئه مرق پتوستان به منه، ته نیا ئه مرق.

جه لادهت ژن و منداله کانی ده بیینی به کومهل ده چنه ژیر زه مینه که وه. دکتوری ده بیینی کومه کی هه ندی کهس ده کات برینداره کان بگوینه وه، دالیای ده بیینی دهستی پیره میردیک ده گریت، به پلیکانه کانداده به زیت. ترسیکی کوتوپر دووری ده خسته وه، دهنگی ته قینه وهیه کی نزیک جاریکی تره موو خسته خانه که ی ده لهرانده وه. جه لادهت پایدهره ده ری، شه و داده هات و کوچه کان خالی بوون له ههر رۆح له به ریک، وهک شیت پایدهره موو موشه کی گه وره گه وره له چوارده وری ده ته قینه وه. ته وای شار وهک که لاوه و خه راباتیک گه وری لئ هاتبوو... جه لادهت پایدهره و دهنگی ته قینه وه کان زیاتر و زیاتر ده بوون، پایدهره و له ههر چوارلاوه ئاگر ده باری، له یه کیک له کوچه کانداده وه ستاو یه که مین زیرپۆشی ده بیینی، سه ربازیک له سه ر زیرپۆشه که وه ستابوو و دوو سه ری برای به دهسته وه بوو، دوو سه ری برای که تنۆک تنۆک خوینیان لئ ده چۆرا، جه لادهت له ناو زوله تدا سه ره کانی ده بیینی، سه ری فه می به سه ری و ئوم فه زل بوون. سه ری مؤسیقاریک به ده بخت و ژنیک که ئه مشه و نه یوانی بوو ته پوتۆزی دنیا به سیریت. هاوار... هاوار... هاوار. به ره و ئه و سه ری شار پایدهره و دهنگیک له دوایه وه بانگیده کرد، پایدهره و دهنگیک پر به هه موو کوچه و کولانه کان بانگیده کرد «جه لادهتی کوتر تو له کویت؟». دلنیا بوو ئه و دهنگه دهنگی دالیایه، به لام پیده چوو له دویایه کی تره وه بیت،

له ئاسمانه‌وه دابه‌زیت، له شویتنیکێ نادیارێ ناو وجوده‌وه بانگی لیبیکات. به‌دوای ئه‌و دهنگه‌دا ده‌گه‌رایه‌وه‌و هیچی نه‌ده‌بینی، پڕ به‌ شه‌و هاواریده‌کرد «دالیا... من لیره‌م، لیره‌م...» به‌لام گرمه‌ی موشه‌ک و ترس و ماندویتی نه‌یاند هه‌شت هاواره‌کانی ب‌ه‌روات، گه‌رویانه‌ به‌ ده‌ردیکێ سامناک ب‌ه‌ردبوو. ده‌وه‌ستا نه‌یده‌زانی ئه‌و هاوارانه‌ ته‌نیا زرينگه‌ی وه‌همیکه‌ له‌ وه‌همه‌کانی ناو سه‌ری خۆی یاخود ده‌نگی مرو‌فینکی راسته‌قینه‌یه. دیسانه‌وه‌ پڕ به‌ شه‌و هاواریده‌کرد، به‌لام هاواره‌کانی به‌ جۆریک تیکه‌ل ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌کان ده‌بوون، خۆشی ده‌نگی خۆی نه‌ده‌بیست.

له‌ یه‌کێک له‌ کوچه‌کاندا بۆن پ‌رته‌قالیکێ تازه‌ ده‌چوو به‌سه‌ریدا. ده‌وه‌ستاو له‌ زوڵمه‌تا سامیری بابلی ده‌بینی به‌ خۆی و دوو ئه‌سپی سپییه‌وه‌ به‌ره‌و پرووی دیت... دوو ئه‌سپ وه‌ک که‌فی ده‌ریا... وه‌ک چو‌ری شیر... وه‌ک به‌فری دوور. دوو ئه‌سپ له‌ ئه‌سپی سه‌ر زه‌مین نه‌ده‌چوون، به‌لکو له‌ ئه‌سپی ناو چیرۆکه‌ ئه‌فسانه‌یه‌ کونه‌کان ده‌چوون. سامیر بیئه‌وه‌ی هیچ بلێت، به‌ ده‌نگی پیاوێکی شکست ده‌یگوت: جه‌لاده‌تی کۆتر سواریه‌... سواریه‌ له‌ گه‌لمدا و با له‌م شاره‌ ده‌رچین. جه‌لاده‌ت ئاو‌پیده‌دایه‌وه‌و به‌رده‌وام یه‌کێک له‌ تاریکیدا بانگیده‌کرد. ده‌نگی دالیا بوو، که‌ وه‌ک با بیه‌ینیت نزیک ده‌بووه‌وه‌، ده‌وه‌ستا و ته‌ماشای زوڵمه‌تی ده‌کرد، دالیا به‌ خۆی و فریشته‌ غه‌مگینه‌کانیه‌وه‌ له‌ تاریکیدا ده‌رده‌که‌وت، ده‌هاته‌ پێشێ و شتیکی پێچ‌راوه‌ی پێبوو، له‌ هه‌ر کاتیکی تر جوانتربوو، له‌و شه‌وه‌ش جوانتربوو که‌ یه‌که‌مجار به‌ جلی سه‌ماوه‌ هات تا زامه‌کانی بیماربکات، ئه‌و شه‌وه‌ی پێیگوت من ناوم «تریفه‌ی زستانه‌». «ئاه دالیا بۆ برینه‌کانی منت تیمارکرد، بۆ لینه‌گه‌رایت بمرم، بۆ له‌ بری گولله‌یه‌ک هه‌زار برینی ت‌رت کرده‌ پ‌وحم». ساتیکی سه‌یربوو، جه‌لاد و قوربانی و فریشته‌یه‌ک له‌ ناو کۆلانیکی تاریکدا، له‌ ناو ناله‌ی موشه‌ک و زرمه‌ی ته‌قینه‌وه‌ی سامناکدا به‌یه‌کدی ده‌گه‌یشتنه‌وه‌، باوه‌شیان به‌یه‌کدا ده‌کرد، هه‌ر سینکیان یه‌کتر...

ماچدەکرد، هەر سێکیان دەگریان، هەر سێکیان لە ناو تەپوئۆزی تەقینەو
 ئاگرو دوکەلدا دەوستان. دالیا ناو ئەو هەموو تەقینەو و ترسە بربوو
 تا ئەمانەتیکێ گەورە بۆ جەلادەت بەیئیت، وەک ئەوەبوو هەمووان کۆتایی
 ئەم حیکایەتە بزانن، دالیا ماچیدەکردو بەو دەنگە مەلەکوئییە خۆی
 پێیدەگوت: جەلادەت، ئەمە دواوەمین پاسباردە می و دکتۆر موسایە
 بۆ تۆ، تۆ دەبیت ئەم فایلەو ئەم تابلۆیە پزگاربکەیت، دەبیت لەم شارە
 دەرچیت و ئەم شتانه پزگاربکەیت؟ جەلادەت تەماشایدەکرد، فایلی مردنی
 باسم جەزائیری و تابلۆی «شاری مۆسیقارە سپییەکان» بوو. بە دەنگیکێ
 پێ فرمیسکەو دەیچاند بە گوێدا: دالیا سیراجەدین، خانمی ناو خەوێنەکانم،
 لەگەڵدا وەرە، تۆ لەگەڵدا نەبیت دەمرم. دالیا دەیکووت: گۆلی من، من و
 تۆ لێرەدا دەبیت لەیەکدی جیا ببینەو، هەموو چیرۆکی کۆتاییەکی هەیە،
 حیکایەتی من و تۆش پێدەچیت لەم شارەداو لێرەدا کۆتایییت. لەم شەو
 تاریکەدا، حەزەمەدەکرد لە شوێنیکێ دیکەدا کۆتایی بیت، لە شارێکی تردا،
 بەلام گۆلی من سەری نەگرت، ئەگەر نەمردم، دەتدۆزمەو، سال و پۆژ
 و جێگا گرنگ نییە، گەر نەمردم دواچار لە شوێنیکێ ئەم دونیایەدا یەک
 دەبینینەو... جەلادەت گۆلی من، دەبیت بە جیت بەیتم... پێویستیان پێمە،
 من لەگەڵ ئەو ژن و منداڵانەدا دەمینمەو... تۆ دەبیت برۆیت... لەوانەیە لە
 سەر زەویەکی تر و لە زەمانیکێ تردا من و تۆ یەکدی ببینینەو، ئێستا
 تۆ دەبیت برۆیت... برۆیت و غەم نەخۆیت.

دالیا جەلادەتی ماچدەکردو دەیکووت: گەر ئاوەها خەفەتبار بیت، زۆر
 مەراقم دەدەیت، من پێویستیم بە ئومێد، دەبیت هێزی ئەو دەم هەبیت
 یارمەتیانبدەم، دۆعام بۆ بکە هێزی ئەو دەم تیا بیت یارمەتیانبدەم.
 جەلادەت دەیویست باوەشی پیاوکات و نەهێڵیت بروات، بەلام دالیا
 دەستیدەگرت و دەیکووت: جەلادەت دەبیت بە تەنیا بەردەوامبیت، بمبۆرە،
 من جگە لەوێ خەم و دەردم بۆ زیاد کردیت، هیچم نەکرد... من وام...

من به لای هەر پۆحله بهرینکدا ده پۆم غه مباریده کهم. له بیرت نه چیت که
تۆ ته نیا شاهیدیت، من ناتوانم له گه لتدا بێم، تۆ ته نیا شاهیدیت. سوار
ئهو ئه سپه بیه و ئاوڕ مه ده ره وه، ئهم شاره وهک شاره کانی تر نییه، که
نغۆ بوو هیچ ئاسه واریک له سه ر زه وی جینا هیلێت. جه لاده ت ده یو یست
بیگریت، ده یو یست با وه شی پیابکات و له گه ل خۆیدا هه لیگریت، به لام وهک
با وه ش به سه رایینکدا بکات دالیا له ناو تاریکدا بێ خودا حافیزی و نده بوو،
جه لاده ت پڕ به شه و هاواری ده کردو جگه له سه دای ته قینه وه گرمه و ناله ی موشه که کان
هیچی تری نه ده بیست. دهنگی له ناو گرمه ی ته قینه وه کاند و نده بوو.
ده وه ستاو هه ستیده کرد بایه کی قایم هه لده کات، بایه کی ترسناک. له گه ل
سامیری بابلیدا سوار یه کێک له ئه سپه سپییه کان ده بوو، وهک یه کێک
هه موو ژیا نی له ئه سپ سواریدا بر دبیته سه ر، وهک ئهو بایه به ره و
زه مانیک ی تر هه لیانگریت، وهک گه رده و لولولیک بیت فریانیاندا ته ده ره وه ی
شوین و زه مانه وه ئه سپه کان ده ییردن... که بۆ یه که مجار به ئاگا ده هاته وه
له ناو سه حرایه کی گه ورده دا بوو، ته نیا خۆی و سامیری بابلی بوون، له
دوو ئه سپی سپی و مه له فیک و تابلۆیه ک به ولاره و هیچی دیان پێ نه بوو،
تابلۆیه ک وهک تاکه پرد له نیوان شوین و زه مان و نازه ماندا ده مینیتته وه.

***

دوای سێ سال ژیا ن له شاریکی بیاباندا جه لاده تی کۆتر له گه ل سامیری
بابلیدا له سه ر دوو ئه سپی سپی گه یشتته وه کوردستان. به ر له وه ی جه لاده ت
بگاته وه شاری خۆی، له سه ر ئه سپه سپییه که ی سه فه ریکی درێژی له
باشووردا ئه نجامدا. هه ر ئهو شه وه ی که هاتنه ده ری، تا به یانی بیده نگ له
دووره وه ته ماشای سووتانی ئهو شاره یان کرد، تا به یانی هه موو شتێک

سووتا، سەرتاپای شار یەك ئاگرى گەرەبوو، كە پێشتر نە چاوی مەرف و نە خەيالى شتىكى وایان نەییینیوو، ئاگرىك نەفۆبوونە ئەفسانەییەكانى یاد دەهێنایەو، سووتانى شارە گەرەكان، نوقمبوونى سادوم و ئامورا، خنكانى كیشوهرە كۆنەكان لە ژیر دەریادا. دیمەنەكانى ئەو نەفۆبوونە مەزنە ھەمیشە لە چاوانى جەلادەتدا دەمیتنەو، سالانىك دواتر بە منى دەگووت: عەلى شەرەفیار، سەیرمەكە سەیری چاومبەكە، بزەنە چى دەبینیت؟ من تەماشای قوولایى بیلبلە پۆشنەكانى ئەوم دەکردو لە ناوھە ئاگرىكى داگیرساوى گەرەم دەبینى. ئەو دەستى دەخستە سەر شانم و دەیگووت «ئەو ئاگرى نەفۆبوونى شارى تەپوتۆزە زەردەكانە لە پۆحى مندا». ھەر ئەو پۆزە دەمەوبەیان ھىدى ھىدى لەگەل كەوتنى خۆردا ھیچ دیار نەما، نە ئاگر، نە شار، نە ئاسەوارى وێرانەيەك جەلادەت و سامیری بابلى بە خۆیان و ئەسپەكانیانەو بەسەر ئەو زەویيەدا ھاتنەو ھیچیان نەبینى، وەك ئەوھى ھەرگیز پۆژىك لە پۆژان شارىكى وەھا لە بووندا نەبووینت، لە شوێنى ئەو شارە تەنیا لىكى پاكیزو زەردیان بینى، كە پێدەچوو ئەو بەیانىیە لەویدا پۆكرابیت. شارى زەردى سۆزانییە غەمبارەكان، شارى سەربازە ناوئەمىدەكان، شارى ئەو مۆسیقارانەى مۆسیقایان یادچووبووھە یەكجار لەسەر زەوى ونبوو، تاكە شاھیدیش لەسەربوون و نەبوونى تابلۆیەك بوو جەلادەتى كۆتر لە پشتمى ئەسپەكەى خۆى بەستبووى.

بەسوار ئەسپە سەپپەكانیانەو، وەك با بیانفرێنیت، بە سەحراكانى باشووردا ھاتن، بەتەك ئەو شارانەدا تێپەرىن كە تەنیا خۆلەمیشەكەیان مابوو، بەتەك ئەو باغانە پۆشستن كە ھەمیشە دەسووتان، بەتەك ئەو پووبارانەدا تێپەرىن كە ماسییەكانى ئاوە لیخن و ژەھراویەكانیان جێھێشتبوو و لە ھەوادا مەلەیاندەكرد، دواجار لە ناو كۆمەلێك بورجى ئەفسانەیییدا وەستان، كۆمەلێك ئاسەوارى كۆن و عەجیب كە بۆنى دەستى یەكەمین مەرفى سەر ئەم ئەستێرەیان لێدەھات. سامیری بابلى

له بن دیواری یه کێک له بورجهکاندا، هه ندیک دهفته رو کاغه زی پێچراوه ی
 ده رده هیناو ده یگوت: جه لاده تی کۆتر، لێم مه پرسه ئه مانه چیین، لێم
 مه پرسه، تا پۆژیک من خۆم پێتده لێم. جه لاده ت بیته وه ی هیچ بلێت،
 سه یری ده سته تۆزاویه کانی سامیری ده کرد و ده یگوت: پرته قالی بابلی
 باسواریین و برۆین. جه لاده ت ئه و کات نه ییرسی ئه و نوسراو و به لگه نامه
 پێچراوانه چیین؟ کێ له بناغه ی ئه و بورجه ئه فسانه ییانه دا شار دونه یتیه وه؟
 بۆ کێ هه لگیرا و ن و سوو دیان چیه؟

کەس نازانیت جه لاده تی کۆتر و سامیری بابلی چه ند به ڕیگاوه بوون،
 چون به سه حراو پێده شت و شاره ئالۆزه کاندایه ر بازبوون، چون له سه ر
 ئه و ئه سه په سپی و ئه فسانه ییانه به ناو زه مینه ترسناک و تاریکه کاندایه
 تیه پرین، جه لاده ت ته واوی ئه و سه فه ره ی وه ک خه ونیک ده گێڕایه وه که
 مرۆف له ناو ته م و دوکهل و ره شه بادا ببینیته. سه فه ریک که ناگێر دیته وه،
 هه ولی گێڕانه وه شی هیچ نییه جگه له هه لشاخانیکی گه مژانه به کاریکی
 ئه ستم و نه کرده دا. له وه ش بترازیت، ده بیته بلیم منیش و جه لاده تیش که
 حیکایه تخوانی گه وره ی ئه م چیرۆکه یین هه زمان به گێڕانه وه ی سه ره بورده
 دوو رو درێژه کانی سه فه ره نه بوو. هینده هیه که جه لاده تی کۆتر شه و نیکی
 باران به سوار ئه سه پکی سپییه وه گه یشته قه راغ شار، شاری راسته قینه ی
 خویان، سامیری بابلی له ژێر باراندا ده له رزی، دوو کهس بوون نه یانده زانی
 ده چن بۆ کوئ، گه یشته ناو باغیک که له به رزاییه وه به سه ر شاردا
 ده یروانی، باران هینده به هیزبوو، مرۆف باش گوئی له ده نگه یه ک نه بوو.
 هه ردووکیان له سه ر ئه سه په کانیان دا به زین، دوو ئه سه پی سپی که پێده چوو
 له جیگایه کی دوو ره وه هاتبن بۆ ئه وه ی ئه وان هه لگرن و به ناو کاره سات
 و دوکهل و مردندا بیانپه پێنه وه، دوو ئه سه پ ته نیا له ساتی مو عجیزه کاندایه
 ده رده که ون. جه لاده ت تابلۆکه ی خۆی به چه نده ها شت پێچا بووه و ته ر
 نه بیته، سامیری بابلیش، هه مان شیوه به لگه نامه کانی خۆی به شیوه یه کی

سەیر بەرەبەر باو باران و بروسکە قایمکردبوو. ئاواها لە بەر دەروازەکانی شارد، لە زۆلمەتی شەوێکی باراندا، هەردووکیان مالاواویان لە ئەسپەکان کرد و بەرەو نزیکترین کۆچەو کۆلانی خەوتوو کەوتنە پێ. بەر لەوێ پێ بخەنە سەر یەکەمین شەقامی شار، جەلادەت لە باراندا دەووستاو دەیگوت: سامیری بابلی، لە ئێستاو، لەم ساتەوێ تۆ دیلی منیت، تۆ ئەسیری منیت. گۆنگیرە من هەرگیز لە تۆ خوش نەبووم.

بابلی بیئەوێ هیچ بلیت، لەژێر لیژمەکەدا دەووستاو دەیگوت: ئەوێ مندالی نەجیب، تۆ چۆنت دەوێت باوا بیت، لەئێستاو من ئەسیری تۆم. لەو چرکە یەوێ کە پێیان دەخستە ناو ئەو شارە، کە جەلادەت بۆنی کۆلانی مندالی خۆی دەکرد، هەناسەی ئەو ئاوەداننێی هەلەمژی کە پێبوو لە تیشک و ئاسوودەگی، پۆژگاریک کۆتاییدەهات و پۆژگاریکی دیکە دەستی پێدەکرد. لەو ساتەوێ ئیدی پەیوەندی نێوان سامیری بابلی و جەلادەت وەک پەیوەندی پاسەوان و دیلی لێدەهات، جەلادەت دەستی سامیری بابلی دەگرت و دەیگوت: ئەمە شاری مندالی منە، شارێکە نامریت، بەلام کەس نازانیت لێرەوێ چۆن بێوا بەرەو ئەبەدییت.

وای دەگوت و چۆن پیغەمبەریک پروودەکاتە مەلبەندی پەيامی خۆی، بە ناو باراندا بەرەو شارێک دەپۆشتن ئەگەرچی کۆن بوو، بەلام لە پێشچاوی ئەوان تازەو ئەفسانەیی دەینواند. جەلادەت لە ناوەراستی یەکەم شەقامدا دەووستاو دەیگوت: ئەوێ شار، من دەرگاکی خۆت بۆ دەکەمەوێ و کلیلی زەمین و زەمانی تەرت بۆ دەهێتم.

سامیری بابلی دەیگوت: ئەوێ مندالی نەجیب، بوەستە، بوەستە، لەم شەویدا کە شەوی حەقیقەتە دواي خەیاڵ مەکەوێ.

بەلام جەلادەت دەیگوت: ئەوێ شار، ئەمە منم، منم، جەلادەتی کۆترم دووبارە دەگەرێمەوێ، مندالی موعجیزەکانم...

لەسەریانەوێ بروسکەکان دەنگی دەهات، لە پشتیانەوێ کزەیهکی سارد

پاشه و پاش به ره و پابوردوو دهگه پرایه وه، له پیش دهمیشیاندا شاریکی تاریک رۆحی خۆی دهکرده وه و دهیبردن. جه لادەت له باراندا دهکەوت و دهیگووت: سامیری بابلی ئەمە باران نییە، ئەمە تۆفانی گەڕانە وهی من و تۆیە.

بابلی دهیگووت: ههسته جه لادەتی کۆتر، ههسته با بڕۆین، ده بیئت ئەم حیکایه ته دوورودریژە ته واوبکهین.

جه لادەت بیناکانه دهیگووت: هاوڕیم بابڕۆین، بابڕۆین ئەم حیکایه ته ته واوبکهین.

ههردووکیان ئاوپیانده دایه وه و دانیابوون مالاواییان له سه دهیه ک کردوه، له تاریکترین سه دهکانی دونیا. دانیابوون له وسهری گهردهلووولیکه وه هاتۆته نه ته ده ری، له تونیلیکی ترسناکی زوڵمهت په رپونه ته وه، که تا ههتا ههتایه جانه وهرو دیوه زمه و درندهکانی وازیان لیناهیتن، شهیتانهکانی له سهریاندا دهژین، ئیبلیسهکانی پاوایانده نین.

کتییە چوارەم

(بەحیکایەتی عەلی شەرەفیار و جەلادەتی کۆتر)

بهشی یه که م

ئوتیلی گیلای سی

ئو کاتهی له گهل رهوشه نی مسته فا سه قزیدا چوین بۆلای له ژووریکى ساردو داروخاوی ناو ماله ئاواره کاندای ده ژیا، له ئوتیلیکی سووتاو و ویراندا بوو له ناوه راستی شاردا، که چهند سالیکی دواتر، گۆپدراو له بنه وه تازه کرایه وه، بوو به شوینی ئه وه فده بیئیشانهی له مسهره وه سهری دونیا وه پرویان له کوردستان ده کرد، ئه وه فدانه ی بیئیه وه ی هیچ نیازیکى دیاریکراویان هه بیته دههاتن و بیئیه وه ی هیچ شتیکی دیاریکراو بکه ن ده پویشن. ئه وه کاته ی من چوومه ئه وه ئوتیله سووتاو وه، نیشانه و ئامازه یک له گۆپئ نه بوو که سه رده میک دیت ده بیته شوینی گه له ک له گه وه پیاوه کانی سیاسهت، ده بیته قیبه گاه ی وه زیرو بارۆنه گه وه ره کانی ده سه لات و پاره. ئه وه کات ئه وه ئوتیله جینگایه ک بوو بۆنی فه قیری و به ده بختی لیده هات، دوو بۆن من به دریزایی ژیانم ریزو مه حه به تیکی قوولم بۆیان هه بووه. فه قیری که پیموا بوو تاکه نیشانه یه کی شه ره فه له م شارهدا مایته وه، فه قیری که تاکه مه دالیایه ک بوو مرقف بیکات به سینیه ی خۆیه وه و بلیت «سه یرکه ن خه لکینا من هیشتا پاکم، هیشتا نه بووم به قه حبه». ئه، به هه رحال ئیستا کاتی باسکردنی ئه وه رۆژه زیرینانه ی ئوتیلی ناوبراو نییه که ئه وه کات مالی ئاواره به ده بخته کان بوو، ئه وه ئاوارانه ی سالانیک

دواتریش گه لهک سیاسهتی چهپهل لهسه ر خوین و ئیسقانی ئەوان دهکریت. بهلام ببورن قسه کردنی من لهسه ر پۆژگاری زیرین، سهردهمی ته لایى ئەو ئوتیله مانایهکی بۆ ئیوه نییه، که ئەگه ر مروف راسنگۆ بیت دهییت بلیت، هه رگیز پۆژگاریی زیرینی خه لکانی وهک جه لادهتی کۆتر نه بووه، که به بی هیچ سهردهمیکی زیرین دهژین و دهمرن. ئەوکاته ی ئیمه چوینه ئەو ئوتیله بلندهوه، ئەو له ژووریکى تاریک و په شدا دهژیا. یه کهه مچار روخساره سپیه که ی سه رنجی منی راکیشا، ئیجگار سبی بوو، پهنگی له پهنگی ئەو نه ورسه پاکانه دهچوو که له سه ر پۆخهکانی ده ریای باکوور ببینیوو من. ئەو ریشه درێژ و چاوه خه یالیا نه ی منیان وهستان که پر بوون له نیشانه ی هه سه رهت و دوودلی. ئەو چاوه گه شانه ی که وام هه سته ده کرد لیوان لیوان له ئەستیره... سیحری نیگاکانی سروشتیکی ئەرسته کراتیا نه یان پی دابوو، سه یربوو مروف به و نیگایه وه له جۆره ویرانه یه کی وه هادا بزێ. که سه یری نیگا ویله کانیته ده کرد تیده گه یشتی نایه ویت زۆر لینی نزیک بیت. سه لیه ی زۆری من له گه ل نوسیندا فیزی ئەوه ی کرد بووم خه لکان زۆر به وردی بخوینمه وه، واته که یه کینکم ده بینی ده مزانی ئاخۆ خوشحاله به وه ی له نزیکه وه ببینیته، بیناسیت یا خود نا. جه لادهتی کۆتر له وه که سانه بوو که له یه کهم نیگاوه هه سته ده کرد مه خلوقیکه سه ر به دونیا یه کی تر، شتیکی تیدایه له ئیمه دا نییه. بیباکیه کی تیدایه له توانای تیگه یشتنی ئیمه قوولتره، به لام له یه کهم دهقیقه دا بۆ من زهحمهت بوو بزانه، ئاخۆ ده رهق به چی بیباکه؟ ده رهق به دونیا بیباکه یا خود به ژیا نی خو ی؟ ژووریکى سه یری هه بوو، جگه له قه ره ویله یه ک و ته پله کیک و دوو کارتۆن و چوار میخی گه و ره هیچی تری تیا نه بوو، سه ره تا خو ی سه رنجی بۆ بزماره کان راکیشام و گووتی: برام بزماره کانت له بیر نه چیت، ئەوانه پۆژیک له خوینی مندا بوون.

وهک ئەوه بوو بزانیته من سه یری دارونه داری ئەو ده کهم. سه ره...

تینه‌گەیشتم مەبەستى چىيە، بەلام هەردوو دەستى کردەو و بە ڤوونى شوین مێخەکانم لەسەر دەستى بىنى، دوو شوین مێخى گەورە وەک ئەو شوین مێخانەى دەکرا لەسەر دەستى مەسیح بماندییایە، گەر لە خاچ دابەزیبایە و نەمردبایە. من وا چاوەڤوان بووم قەچیشیم نیشانبدات، بەلام لەبرى ئەو قۆچەى کراسەکەى کردەو و جەستەىەکی ڤر زامى خستە بەر دەستم، سەر سینه و زگی هەمووی جى برین بوون، بەلام ئەوێ ترسناک بوو دوو برینەکەى دیکەى بوون لەسەر سنگى، وەک دەستىک و یستىبىتى مێخىکى گەورە بە ناو دلیدا بەریت، یەکیک لەسەر هەردوو گۆى سینهى، لەملاولاو دوو بزمارى گەورەى چەقاندبوو و دوو جىگا برینى گەورەى جێهێشتبوو کە لە پشتیشەو دوو دەلاقەى خۆینىیان دروستکردبوو. من بە حەپەسانەو گوتم: کى وای لیکردویت؟ چ کۆرى سەگىک وای لیکردویت؟ ئەمە چ وێژدانیکە؟ بە زەرەخەنەىکەو گوتى: گرنگ نییە کى وای لیکردوم، گرنگ ئەوێە مەرۆف هەیه و لە مەرۆف دەکات. ئەو گرنگە... لەو بترازیت هێچى تر گرنگ نییە. کەى گرنگە ئەوێ وای لیکردوم کوردە یان عەرەب، کۆمۆنىستە یان ئىسلام، دیموکراتە یان ناسیونالیست، عەشایەرە یان نوێخووان... ئەو گرنگە دواجار مەرۆفیک هەیه و لە مەرۆف دەکات.

ئەو دوو برینە سەیرەى سەر دەستى، ئەو دوو مێخەى ڤۆژىک لە ڤۆژان لەسەر سنگى چەقێنرابوون وایکرد لەگەلیدا بڕۆم، وایکرد ژيانى خۆم بۆ نوسىنى ئەم کتیبە تیکبەدم، کتیبىک بە تەنیا کتیبى ئەو بێت. ڤیاویکى ئەفسانەى کە مێخەکانى سەر لەشى خۆى بە زێر زێرکەفتکردبوو و لە ژوورەکەى خۆیدا پالتۆ و کاسکیتەکانى ڤیا هەلەدواسین.

لە ساتى یەکەمەو جیاوازییەکی گەورە لە نێوانماندا بوو، من دەمویست وەک شیت هەموو شتىک لەسەر ئەو بزنام، بەلام ئەو دلۆڤ دلۆڤ حىکایەتەکەى خۆى ئاشکرادەکرد. ئىستا دەزانم چ خولیاىەکی

گه وره ی تیدابوو تا هه موومان چیرۆکه که ی ئه و به راستی بزانی، چه ند به لایه وه گرنگ بوو ژیا نی خۆی له نیوان هه ندیک رسته ی کورت و هه ندی نیگاری خیرادا کال نه کاته وه. من له دوا ی یه که مین سه عاته وه ویستم بيم به هاو پیتی، به لام ئه و بیباکانه گووتی: گه ر توانیمان له به رده می یه کدا بگرین ئه و هاو پیتی یه کین، مرقوف تا له به رده می یه کدا نه گری نابیت به هاو پیتی یه ک. قسه کانی وه ک ئه وه بوو نه یه ویت من و ئه و بیین به هاو پیتی لایه نی که م به و مانایه ی ئه و له هاو پیتی تیگه یشتوو. وه ک بزانییت ئه و مرقوفیکه په پیره ته وه بۆ ئه وه بری فرمی سک و له جیگایه کدا وه ستاوه تا له مانای ژیا ن و مردن رابمینییت. دانیشتنی یه که ممان بۆ من سه خت بوو، چونکه له زۆر شت تیگه یشتیم. وه ک ئه وه بوو بیه ویت په یمانیک له گه ل مندا مۆریکات. هه ندیجار وام هه سته کرد به میفیس توفیلیسم تیده گات له چیرۆکی فاوستدا، به جۆریک له جۆره کان ده یگووت: من رۆحی خۆم ده ده می و تۆ نه مریم پیده به خشییت. ئه و گیرانه وه ی حیکایه ته که ی خۆی به جۆریک له فروشتنی رۆح ده زانی. به لام ئه وه ی جه لاده تی کۆتری له دکتور فاوه ست جیا ده کرده وه ئه وه بوو که وشه ی رۆح و وشه ی نه مریش لای ئه و مانایه کی مه جازیا ن هه بوو. رای وابوو له و ساته وه ی که له ژیر زه مینه که ی موسای بابه کدا تابلۆکانی بینیه، چیت رۆحی مولکی خۆی نییه، چیت ئه و حیکایه ته ی ده بییت بیگیریته وه به ته نیا حیکایه تی خۆی نییه، نه ک هه ر ئه وه به لکو پتیوابوو که ئه وه ی له ریگای جه لاده تی کۆتره وه ده ژی و نه مر ده بییت، خودی جه لاده ت خۆی نییه، هینده ی ئه و پودا و کارا کته رانه ی ترن که ئه و ده بییت به دونیا یان بنا سییت. زۆرجار هه ستمه کرد ریژی گه وره ی بۆ خۆی له وه وه دیت که ریژیکی قولی بۆ هه موو ئه و مرقوفانه هه یه که به ژیا نییدا تیپه ریوون. بایه خی گه وره ی بۆ چیرۆکه که ی خۆی له وه دا ده بیینییه وه که ته نیا ریگای ناساندنی ئه و مرقوف و پۆژگارانیه که ئیمه نه مانینیوون، به جۆریک له جۆره کان هه سته کرد هه موو ئه و سه رده م.

تەنیا بە ناو ژيانی ئەودا ھاژەیکردو، دڵنیاوو حیکایەتی ئەو شتیکی سەیرترە لە چیرۆکی سیاسییەکان و ھونەرمنەندەکان و مرقۆفە سادە و ساکارەکانی تر. لە ساتی یەکەمەوێ من پێمگوت، نووسینی کتێبێک شتیکی گێڕانەوێ یادداشت شتیکی تر، من ئەگەرچی بەجۆریک سەرسامی ئەو کۆرەبووبووم، ئامادەبووم واز لە زۆر شتی خۆم بەینم بۆ ئەوێ تێبگەم، لەگەڵ ئەوەشدا ئەو ھەستە سەیرە بە دووری و دابرا، ئەو نیکیانەیی کە پێبوون لە جوانییەکی کوشندە، ئەو دڵنیاوونە قوولەیی دەرھەق بە سێحرو ئەفسوونی خۆی وایدەکرد بە زەحمەت بتوانین لەیەکتر تێبگەین. من پێمگوت، ئاغای کۆتر، من دەتوانم دواجار پۆمانیک بنوسم، من علی شەرەفیارم، کەسێکم بەھەری چیرۆک نووسینم تێدایە، چیرۆکی ش مانای ئەوێ بێک لە حەقیقەت دووربکەوێتەو.

بە غەمگینیەو سەیریکردم و گووتی: یەکەمینجار ناوی تۆم لە زاری مۆسیقاریکی گەرەوہ بیست، لە سەر زەمینیک کە تۆ نازانیت ھەیە یاخود نییە، ئەو مۆسیقارە گەرەوہ پێیابوو من و تۆ دەبیت پێکەوہ کتێبێک بنوسین، کتێبی حەقیقەتە گەرەوہکان، ئیدی تێناگەم تۆ چۆن دەتەوێت لە حەقیقەت دووربکەوێتەو.

من و ئەو گەلەک شەو پۆزمان بەیەکەوہ بەسەربرد، بەلام ھەرگیز ئەو ژوورەم لە یاد نەچوو، ئەو نیگا سەرسامانەم لە یاد نەکرد، بۆنی ئەو ئوتیلەیی کە پێدەچوو بەردێک بیت لە ھەسارەییکی سووتاوہو کەوتیبێتە خوار. یەکدی ناسینی من و ئەو وەک بەریەککەوتنی دوو مانگ بوو، دوو ئەستێرەیی گەرەوہ کە بە جۆریک پارچەپارچە دەبن لە ئاسماندا کەس نازانیت کام پارچەیی لە کام مانگ بۆتەوہ. ئەو پۆژەیی کە ئەو باسی فرۆشتنی پۆچی خۆی دەکرد، من دەمزانی کە دواجار ئەوێ لە نێوان من و ئەودا پروودەات، کپین و فرۆشتنی پۆج نییە، ھێندەیی پارچە پارچەبوونی یادەوہری و ئارەزوو و زمانە، ھێندەیی تیکەلبوونی

دوو تهقینه وهی ترسناکه، یه کیکیان له ناو ژیا نی ئه ودا و ئه وی تریان له ناو خه یالی مندا پرووده دات. من تیکه لیبوونی دوو جوړ له وه رزم ده بی نی، تهقینه وهی دوو فواره ی جیا وازم ده بی نی له پرووی یه کدا، تیکه لیبوونی دوو شه وم ده بی نی که ئه ستیره کانیا ن ده گر نه یه ک، تیکه لیبوونی دوو گه رده لولول که هاژه یان له سه ر دهستی یه ک ده پژی. من ئه وکات ته نیا له سه ره تای نه ی نی یه ک راده مام، ئه و نه ی نی یه به س بوو که بمبات و خو م فه رامو ش بکه م. ئه و رۆژه بی ئه وهی له هیچ تی بکه م له و ئو تی له هه له اتم، چونکه نه مده زانی ده بی ت چی بکه م... ده مزانی ئه سته مه هیچ که س رو حیک ی وا وی ل و نا وازه بکات به حیکایه ت، رو حی گه نجیک که له هه ریمیکه وه ده گه رایه وه ئیمه هه رگیز پتی تی ناخه ی ن، ده رک به بوونی نا که ی ن، له نه بوونی شی دل نیا نا ی ن. ئه سته مه بتوانم چیروکی ئه و رۆژه بگیرمه وه، هه له به ت باس له و به شه ی چیروکه که ده که م که ده که ویته ئه و دیوی زمانه وه، ئه و به شه ی هه سته ده که ی ت لی ت راده کات و نامو مکی نه تو بتوانیت بی گیزی ته وه، باس له گێرانه وهی «یه که م تی گه یشتن» م له ژیا نی یه کیک که به پنه وه ئاساییه کانی من و تو ناپو ریت. من هه مان ئی واره به ره وشه نی سه قزی و هاوړیکانیم گووت: نا هاوړییا ن بمبورن، من له وه بیتوانا تر م چیروکی جوړه مرو فیک ی وه ها بنوسم. ئه و خو ی له یه که م سا ته وه ده ی زانی من واده لیم، له یه که م سا ته وه که چوومه ژووره که ی به هی منی پی نگوتم: تو ده بی ت گو مان ت له وه بی ت بتوانیت چیروکی من بنوسیت. ئه و ده ی زانی ته نیا خو ی ده توانیت خو ی بنوسیت وه. رای وابو و ژور به ی چیروکنوسه کان ته نیا ده توانن درو بنوسنه وه، رای وابو هه موو چیروکنوسه کانی می ژوو کو بکه ی ته وه به هه موویا ن نا توانن ژیا نی مرو فیک به راستی وه ک ئه وهی هه یه تو مار بکه ن. به لام ده شیزانی هه ر زینده گی یه ک نه بی ته ئه ده ب نا توانیت نه مر بی ت. جا ریک به زه رده خه نه وه پی نگوتم: نه مری هه مووما ن له وه دایه یان بی نه موسیقا، یان بی نه شیعر. سه ره تا تی نه ده گه یشت م مه به س تی چی

بهلام دهزمانی خولیای گهره‌ی ئه‌و ئه‌وه‌یه مروف ببیت به موسیقا، واته وهک چۆن له ناکاو خاکیکی وشک و برینگ ده‌بیته لانکه‌ی به‌هاریکی سه‌وز، ئاوه‌ها مروف له هه‌موو لایه‌نه دوناییه‌کانی ببیته‌وهو ببیته جوانیه‌کی جاویدان که ده‌که‌وێته سه‌روو گومان و کاریگه‌ری زه‌مه‌ن و مردنه‌وه. من جارێک راشکاوانه پیمکووت: جه‌لاده‌تی کوتر، من نازانم تۆ کاتیک باس له‌وه ده‌که‌یت، مروف ببیته موسیقا مه‌به‌ستت چییه؟ هه‌ست ناکه‌یت ئه‌مه جگه له یاریکردنێکی بینانا به وشه هه‌چی تر نییه؟. وهک ئه‌وه‌ی زۆر ئازارم دا‌بیت، به نائومیدییه‌کی قووله‌وه سه‌یریکردم و گووتی: هه‌ر وهختیک تۆ جوان بوویت و مردیت، که‌واته بوویت به موسیقا. موسیقا ئه‌وه‌یه به ناو ژياندا سه‌فه‌ربکه‌یت بینه‌وه‌ی هه‌چ تیکبشکینیت. واته ره‌شه‌بایه‌ک بیت، نه بزانیته له کوینه‌هاتوویت و نه بزانیته بۆ کوێ ده‌رویت... وهک موسیقا، که هه‌چ که‌س نازانیته له کوینه‌ دیت و بۆ کوێ ده‌روات... تۆ پیمبلی عه‌لی شه‌ره‌فیار موسیقا له کوینه‌ دیت؟ پیت وایه له ره‌حه‌وه دیت؟ به‌لام ره‌ح له کوینه.. ها تۆ پیمبلی... کامه‌یه ره‌ح؟... ئه‌ی له‌م ئامیره‌ چکولانه‌ی موسیقاوه دیت؟ ها گه‌ر له‌م ئامیره‌وه دیت ئه‌ی ئیمه ره‌لمان له‌م گه‌مه‌یه‌دا چییه؟. بۆ موسیقاره‌کان نابن به موسیقا، بۆ دوا‌ی ئاوازه‌کانیان نابنه ده‌زوویه‌ک دوکه‌لی سپی و به‌ره‌و ئه‌ستیره‌ دووره‌کان به‌ره‌و... چی ده‌که‌ن له‌سه‌ر زه‌وی؟ بۆ موسیقا ده‌روات و موسیقاره‌کان سه‌ر گه‌ردان له‌سه‌ر زه‌وی ده‌میننه‌وه؟ بۆ له ناکاو ئه‌و سیحره‌ کپ ده‌بیت و ئیمه وهک کومه‌لیک لاشه‌ی بیهۆش و گێژ له‌سه‌ر زه‌وی ده‌میننه‌وه؟. ئه‌ی بۆ ئیمه ده‌مرین و ده‌روین و موسیقا که‌مان جارێکی دی له ره‌نگای ده‌ست و په‌نجه‌ی موسیقاری تره‌وه ده‌گه‌رێته‌وه سه‌ر زه‌وی؟ ئه‌و له کوینه‌و ئیمه له کوین؟ عه‌لی شه‌ره‌فیار، وهک تۆ و وشه‌کانته، تۆ له کوینته و وشه‌کانته له کوین، ها تا تۆ زیندوویت، ئه‌و ساته‌ی حه‌رف ده‌خه‌یه‌ته سه‌ر کاغه‌زو ته‌واو ده‌بیت هه‌سته‌که‌یت بوویت به لاشه‌یه‌کی به‌تال، هه‌سته‌که‌یت

هه‌رچییه‌کت نوسیوه پرسته به پرسته خیانه‌ته له مانایه‌ک که هه‌رگیزاو
 هه‌رگیز نه‌تدرکاندوو. به‌لام تۆ ده‌پۆیت و ده‌مریت و سه‌ر له نوێ
 وشه‌کانت دینه‌وه‌و دوور له تۆ ده‌ژین، ده‌زانی مرو‌ف ببیته‌ مۆسیقا یانی
 چی، واته‌ مرو‌ف له‌گه‌ل ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ نه‌مره‌دا یه‌کبگریته‌وه‌ که قوول له
 ناخی هه‌موو جوانیه‌کدا خه‌وتوو... قوول له‌گه‌ل هه‌موو هونه‌ریکدا ده‌ژی.
 واته‌ من که تۆ ده‌خوینمه‌وه، ته‌نیا حه‌رفه‌کانت ناخوینمه‌وه، ته‌نیا ئه‌و وشانه
 ناخوینمه‌وه که دواى خۆت به‌ جێمانده‌هیلت، به‌لکو تۆ زیندووده‌که‌مه‌وه، تۆ
 که بۆ هه‌میشه‌ دینته‌ ناومه‌وه‌و ئیدی نا‌پۆیت، تۆ که ئیتر له‌ رینگای منه‌وه
 هه‌ناسه‌ده‌ده‌یت، دینته‌وه‌ و ده‌ژیت، به‌ زه‌ماندا سه‌فه‌رده‌که‌یت، له‌ هه‌موو
 شوێنیک ده‌بیت و له‌ هه‌یج جینگایه‌کیش، له‌ مردندايت و له‌ زینده‌گیشدا، مالت
 ده‌که‌ویت به‌ سه‌ر تخوینیک که هه‌یج یه‌ک له‌ ژیان و مردن ناتوانن داگیریه‌که‌ن.
 ئاه‌ عه‌لى شه‌ره‌فیار تۆ پیتوایه‌ که مۆسیقای نه‌مر ژیانه‌؟ بێگومان نا؟
 هه‌موو کاریکی مه‌زن قاچیکی له‌ مه‌رگدايه، کاری مه‌زن ئه‌و کاره‌ نییه
 که ده‌ژی و ده‌ژی و ده‌ژی، به‌لکو کاریکه‌ ده‌مریت و زیندوو ده‌بیته‌وه،
 ده‌مریت و زیندوو ده‌بیته‌وه، ده‌مریت و زیندوو ده‌بیته‌وه. کاری مه‌زن شتیکه
 وه‌ک مرو‌ف خۆی، نامه‌رده‌کان به‌ر تانه‌ی ده‌دن، که‌سه‌ خراپه‌کان به‌ر
 خه‌نجه‌ری ده‌دن، بېشه‌ره‌فه‌کان له‌ خاچی ده‌دن. ده‌مریت و جێمانده‌هیلت،
 ده‌پوات، ونده‌بیت، ده‌فه‌وتیت، به‌لام له‌ نا‌کاو به‌ جو‌ریک له‌ جو‌ره‌کان له
 جینگایه‌کی تروه‌و دیته‌وه، تا نه‌شم‌ریت نازانین که بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ زیندوو.
 وه‌ک مرو‌فی مه‌زن که ده‌بیت به‌مریت بۆ ئه‌وه‌ی بزانی زیندوو. به‌لام
 مردنی مۆسیقا، مردنی جوانی وه‌ک مردنی چۆله‌که‌یه‌ک نییه‌ که یه‌کجار
 به‌رده‌بیته‌وه‌و ده‌که‌ویت به‌ خوار، وه‌ک مردنی گیایه‌ک نییه‌ که له‌ باغه‌یه‌کدا
 پێی پیاوه‌نین و ده‌پۆین. نا با پیتبلیم، مردنی مۆسیقا ئه‌و کپیه‌ له‌ نا‌کاو
 و بی‌فاسیله‌یه‌یه‌ که پتوێستمان پیته‌تی بۆ ئه‌وه‌ی بزانی لیره‌ نییه، بۆئه‌وه‌ی
 گوێ له‌ ده‌نگی که‌ردون بگرین دواى بیده‌نگی ئه‌و. گوێگرتن و بیده‌نگ

گوینگرتن و بیدهنگی وهک ژیان و مردن... ژیان و مردن. مرۆف ببیته
مۆسیقا مانای ئهوهی بپروات لهو پهپری مه‌رگه‌وه په‌یامینک به‌یئیت، وهک
چۆن مۆسیقا ده‌پروات لهو پهپری بیده‌نگیه‌وه په‌یامینک ده‌هئیت. ببیت به
مۆسیقا مانای ئهوهی له نیوان ژیان و مردندا جۆلانییکه‌یت، وهک چۆن
مۆسیقا له نیوان ده‌نگ و بیده‌نگیدا جۆلانییده‌کات. عه‌لی شه‌ره‌فیار گه‌ر
مرۆف به‌رده‌وام قاچیکی له مه‌رگدا نه‌بیت ناتوانیت بنوسیت، چونکه ئه‌وه
بیده‌نگی مردنه‌ و ده‌کات تۆ گویت له ده‌نگی خۆت بیت. هه‌موو داھینه‌ریک
که‌سیکه لهو هه‌ریمه‌دا ده‌ژی که نه‌ ژیانه و نه مه‌رگ...

دیاره ده‌زانم که کاریکی ساده نییه مرۆف له مانای ته‌واوی ئه‌و
تێپروانیانه‌ی جه‌لاده‌ت تینگات، به‌تایبه‌ت هه‌ستمده‌کرد ئه‌و دوا‌ی سه‌فه‌ریکی
دریژ له نیوان ژیان و مردندا که‌یشتۆته ئه‌و بپروایانه، له ده‌نگی ئه‌ودا
سه‌دا‌ی ده‌نگی ئه‌و که‌سانم ده‌بیسته‌وه که لای ئیمه‌ مردبوون و به
جۆریک له جۆره‌کان هیشتا ئه‌و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵیاندا هه‌بوو.

سه‌فه‌ری راسته‌قینه‌ی جه‌لاده‌تی کۆتر ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ ماوه‌یه‌ک دوا‌ی
گه‌رانه‌وه‌ی له شاری ته‌پوتۆزه زه‌رده‌کان. بۆ کاتیک له واده‌ی خۆیدا ئیوه‌ش
خه‌به‌ری ته‌واوه‌تیتان لێیده‌بیت. به‌لام ئیستا بۆ ئه‌وه‌ی حیکایه‌ته‌که‌مان
لێتیکنه‌چیت، ده‌بیت به‌ خێزایی هه‌ندیک شتتان بۆ باسبکه‌م. له به‌ر ئه‌وه
ده‌گه‌ڕیمه‌وه ئه‌و جینگایه‌ی که جه‌لاده‌تی کۆتر و سامیری بابلیمان تیا
جیه‌یشت، له کوچه‌یه‌کی شاردا، له شه‌ویکی تاریکدا که باران ده‌باری،
جه‌لاده‌ت له حاله‌تی خوماردا بوو، به‌لام پێش ئه‌وه به‌ سامیری بابلی
گووتبوو: تۆ دیلی منیت. من ده‌بایه له‌ویدا بوه‌ستابامه‌یه، چونکه ئه‌و
ساته‌ی جه‌لاده‌تی کۆتر پێده‌خاته‌وه سه‌ر زه‌وی و ناو زێدی باوپیرانی
خۆی، ده‌کریت مرۆف به‌ خالیکی وه‌رچه‌رخانی ببینیت، ئه‌وه ئه‌و ساته‌یه
که جه‌لاده‌ت به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ یاخود مه‌جازی ده‌توانیت له
دیلییه‌ پرزگاری ببیت که رۆژیک له رۆژان له سه‌ر چه‌م و پووباریکی

دوور تووشی هاتبوو، ئەو ساته ساتی وەرگه‌رانی شتیکی گه‌له‌ک قوول و ماناداره، من ته‌نیا وه‌ک ئاو‌ه‌ژووبوونه‌وی په‌یوه‌ندی نیتوان جه‌لاد و قوربانی ته‌ماشایناکه‌م، وه‌ک ئەوه‌ی جه‌لادته‌ بییته‌ زیندانه‌وان و سامیری بابلی بییته‌ زیندان، به‌لکو وه‌ک دروستبوونی جو‌ره‌ په‌یوه‌ستیکی دیکه‌ له‌ نیتوان جه‌لادته‌ و دونیادا ده‌ییینم. ئەو شه‌وه‌ جه‌لادته‌ و سامیری بابلی هیچ جیگایه‌کیان نییه‌ بۆی بچن، شار جو‌ره‌ خاموشییه‌کی ترسناکی تیدایه‌، هیزه‌کانی ده‌وله‌ت به‌ ژماره‌ که‌من و به‌ جو‌ریکی زور شه‌رمن و ترستو‌کانه‌ له‌ هه‌ندی شویندا بلا‌بوونه‌ته‌وه‌. جه‌لادته‌ که‌ گه‌رۆکیکی پیری ناو کوچه‌و بازاره‌کانی ئەو شاره‌یه‌ ده‌زانیت چون جیگایه‌کی ئەمین بۆ خۆی بدۆزیته‌وه‌، له‌ کوچه‌ ته‌سک و باریکه‌کانی بازاره‌وه‌ ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر شوینی دو‌کانه‌ دیرینه‌که‌ی باوکی و له‌ پشت ئەوه‌وه‌ به‌ سه‌ربانیکی که‌میک نزمدا بۆ ناو چه‌وشیکی فه‌رامۆشکراو کو‌ن و له‌ویشه‌وه‌ بۆ سه‌ردابیکی کو‌تتر، که‌ هه‌ندیک بازرگانی بازار که‌لوپه‌لی دیرین و شتی ستۆک و کالای بیکه‌لکی تیا هه‌لده‌گرن. له‌ مندا‌لییه‌وه‌ ئەو جیگایه‌ی ده‌زانی، تا راده‌یه‌کیش دانیابوو که‌ تپه‌پینی کات و به‌سه‌رچوونی زه‌مه‌ن هیچی له‌و چه‌وشه‌ فه‌رامۆشکراو سه‌ردابه‌ دیرینه‌ نه‌گۆریوه‌، که‌ سالانه‌ ته‌نیا جارێک پاکده‌کریته‌وه‌و که‌لوپه‌له‌کانی تو‌رده‌درین تا شوین بۆ کالای دیکه‌ چۆلبکه‌ن. شه‌و له‌وئ ده‌خه‌ون و فایل و تابلۆ نه‌خشه‌کانیان ده‌شارنه‌وه‌. دواتر جه‌لادته‌ ده‌یگوت: یه‌که‌مین شه‌وی نو‌ستن له‌و شاره‌دا، وه‌ک خه‌وی ئاسمانگه‌رێک وه‌هابوو که‌ له‌ پۆکیته‌کی بچوکدا له‌ده‌ره‌وه‌ی هیزی کیشکردنی زه‌وی به‌ هه‌واوه‌ ده‌خه‌ویت. پۆزانی دواتر شتی ئەوتۆ گرنگ پو‌نادات، شار نیمچه‌ خالییه‌، خه‌لکانیکی که‌م تیا‌ده‌ژین، که‌ حیکایه‌تی ده‌ست پیکردنی پرۆسیسی «چه‌کوشی ئاماده‌» له‌ باکو‌ور ده‌ست پینده‌کات، جه‌لادته‌ و سامیر به‌پێی پروه‌ده‌که‌نه‌ ده‌ره‌وه‌ی شار، له‌گه‌ل کو‌مه‌لێک ماله‌ ئاواره‌دا تیکه‌لده‌بن که‌ له‌ نزیک مه‌رزه‌کان له‌ مه‌زرایه‌کی گه‌وره‌دا چا‌دیر

هەلداوه، لە یەکیک لەو پێکخراوانەی کە هاتوون کۆمەک بە خەلکی پارکردوو و ئاواره بکەن چادریک وەردهگرن و تێیدا دەخەون. ئاشکرا نییه چەند پوژ لەو چادردا دەمێننەوه، لەو ساتەوهی دەگەرێنەوه ئیدی جەلادەت پوژەکان حیساب ناکات، مانگەکان و سالاڵەکان بەوردی حیساب ناکات، بە جۆریک ئەوکاتەی کە من بێنیم نەیدەزانی تەمەنی چەندە، نەیدەزانی ئەو فاسیلەیی پوداوهکان لە یەکدی جیاوەکاتەوه چەندە، درەنگ و زووی کاتی بۆ گرنگ نەبوو، لە راستیدا من وەک یەکیک هاتە بەرچاوم کە نازانیت کات چییە. تەنیا شتیک لەسەر کات دەیزانی گۆرانی شەوو پوژ بوو، لەو بترانیت لەدەرەوهی زەمان دەژیا. پێدەچیت ئەو پوژانەی کە لەگەڵ ئاوارهکاندا لەو ژێر دەوارو چادەرە سەوزانەدا بردویتییه سەر، کردبیتی بە ئاوارهیهکی جاوید، ئاوارهیهک بە پێچەوانەی هەموو ئاوارهکانی ترەوه چیتەر خۆی وەک قوربانی سیاسەت و جەنگ تەماشانەدەکرد، بەلکو وەک یەکیک سەیری خۆی دەکرد لە زەوی، لە باغەکان، لە جویبارەکان، لە شارەکان و شوێنەکان ئاواره بیت. من پێموایه ئەو ماوه درێژە لە بێدەنگی و بێژی و تێرمان و خەون، زۆر شتی تیا گۆرپیوو کە خۆی نەیدەبینی.

ئەو هەستی ئاوارهبوونە لای ئەو شتیکی تازەبوو، کاتیک لەگەڵ سامیری بابلیدا بەرەو دەرەوهی شار پویشتن دەیانزانی ئەوان زۆر لە دواي ئەو پەوه گەورەیه وەن کە پتر لە چەند هەفتهبوو دونیای دەههژاند، بەلام لەگەڵ ئەوهشدا شتیکی تایبەتی پالی پێوه دەنا ببیت بە ئاواره، شتیک من ناوی دەنیم ئارەزووی جەلادەتی کۆتر بۆ جیاپوونەوه لە دنیا، من پێموایه جەلادەتی کۆتر دواتر هەرگیز لەو ساتەوهختە دەرناچیت، لەو هەستە پرزگاری نابیت کە ئەو ئاوارهیه. سەردەمانییکیش کە ئاوارهیی نامینیت، کاتیک دەتوانیت وەک گەنجیک بژی و سەرەوت و سامانیک بۆ خۆی پێکەوه بنیت، ئەو هەردەم وەک ئاوارهیهک دەژی. ئەو پوژەیی من لە ناو ئەو ئوتیلە پەشەدا بێنیمەوه، هەستمکرد ئاوارهیی قوولاییهکی شاعیریانەیی

بۆ دروستکردووه، ئاوارهیی لای ئەو وەک تراژیدیا نەکەوتبوو و بە لکو
 جۆریک بوو لە بە ختەوهری، لە خۆشحالی، لە یاریکردنیکێ قوول و
 مانادار لە گەل هەموو شتەکاندا. جۆریک لە تەبایی نێوان پۆح و زیندەگی،
 نێوان هەستە ناوەکیەکان و واقعیی دەرەو. پۆریک پێیگوتم: عەلی
 شەرەفیار، تەنیا ئاوارهکان لە ژیان تێدەگەن. من ئەوهم پێ ئاسایی
 بوو، بەلام کە گوتی: تەنیا ئاوارهکانیش لە گەل جیهاندا تەبان. کەمیک
 وەستام و سەیرمکردو پێمگوت: جەلادەتی کۆتر تیناگەم دەلییت چی؟
 چۆن ئاوارهکان لە گەل جیهاندا تەبان؟ ئاوارهیی خۆی ناتەباییه. بەو چاوه
 سەیرانەیهو کە بە شێوەیهکی سەیر دەرکەنەو لێی پرسیم: تۆ هەرگیز
 زنجیری هیچ مەخلوقیکت شکاندوو؟ من گوتم: نا عەزیزم، من زنجیری
 هیچ مەخلوقیکم نەشکاندوو. بە ئەسپایی گوتی: عەلی شەرەفیار، من
 زنجیری زۆر کەسم شکاندوو، هەتا زنجیرەکانی ناو پۆحی خۆشم هەر
 خۆم شکاندووم. ئاوارهبوون ئەوێهە مرۆف زنجیری خۆی بشکێنیت و
 بپروات. ئەو ئەو پۆحی ئێمە نییه لە ژیان ئاواره دەبییت و دەمریت، ئەو
 ئەو پۆحی ئێمە نییه لە عەدەم ئاواره دەبییت و لەدایکدەبیتهو، ئەو ئەو
 پۆحی ئێمە نییه لە یەکتەر دەترازیت و دەپوات و یەکنەگرتتەو. گەردون
 چیه جگە لە یەکنەگرتتەو یەکی مەزن... یەکنەگرتتەو یە ئەستێرەکان و
 هەسارە دوورەکان لە یەکتەر، یەکنەگرتتەو یە وەرزەکان، لە یەکترازان
 ئەبەدی نێوان مرۆف و خودا، یەکنەگرتتەو یە پۆح لە گەل یەکدا هەتا لە
 دوا پلەکانی عەشقیشدا. گەردون هیچ نییه جگە لە جیاپوونەو و ونبوونیک
 بەردەوام، دواجار تەنیا کاتیک ئاوارهیی نامێنیت، کە هەموومان بچینه یەک
 مالهو کە مالی هەموومان بییت، ها پێناسە ی ئاوارهیی چیه؟ ئاوارهیی
 دەر بەدەر بوون نییه لە مال؟... تۆ نالییت ئاوارهیی دەر بەدەر بوونە لە مال...
 بەلام پێمبێ، گەر ئەو ماله نەبوو تۆ چیدەکەیت، گەر جیهان ئەو ماله ی
 تیانهبوو... ها... بۆ وەلامم نادەیتەو؟ ئاغای شەرەفیار وەلامەکە ی...

سادەو ئاسانە ئەوسا تۆ دەبێت بە یەکیەک کە هەمیشە بۆ مال دەگەرێت، دەبێتە پۆحیک کە لە فەنتازیاکردنی بەردەوامی مالدایە... دەبێتە یەکیەک پوودەکاتە هەر جیگایەک دەلێت ئەمە مالی منە، بەلام دواتر دەردەکهویت کە ئەو مالی ئەو نییە... دەپوات شتیکی دیکە هەلدەگریت و دەلێت ئێرە مالی منە، بەلام ئەویش هەر مالی ئەو نییە... دەگەرێت و دەگەرێت و مالی راستەقینە نادۆزیتەو، پۆژیک دەگاتە ئەو بپوایە کە دواوەمین مال و راستەقینەترین مال لەوانەیە تەنیا مردن بیت. بەلام مردن کاتێک دەبێتە مال کە دەروازەیەکی هەبێت لیوێ سەیری دواوە بکەین، چونکە جیگایەک کە دەرگاوە پەنجەرەیی نەبوو، دۆزەخە نەوێک مال. دەبێت پەنجەرەیی هەبێت لەوێو گۆیمان لەسەدای دەنگی خۆمان بیت لەسەر زەوی. زۆر بەمان نازانین لەویدیو مەرگەوێ چۆ پوودەدات، بەلام دەزانین مردووەکان چاوەپوانی چین. دەزانین مردووەکان پەنجەرەییکیان هەیە لەوێو سەیری ئێمە دەکەن. مەوێ شەیدای ئەوێ دەنگی خۆی ببیستیتەو... ئاوارەیی راستەقینە هاواریکی دوورو درێژە لە پێدەشتیکی بێپارەویدا، کە سەداکەیی هەرێم بە هەرێم دەپوات و دەگەرێتەو. شکاندنی ئەو زنجیرە ئەستوورەیی کە لە نیوان من و زەماندا هەیە. گەر ئەو زنجیرە نەشکێت مەوێ نەمر نابێت... ئاوارەیی مانای نەمری، واتە جێنەمان لە زەمان، نەچەقین لە جوغزێکی مێژوودا، نوقمەنبوون لە یەک شوێندا، نەخنکان لە یەک گۆمدا، پوونەکردن لە هیچ دارستانیەک کە درەختەکانی بە درەختەکانی تری دوناوە نەبەستراون. ئاوارەیی هیچ شتێک نییە جگە لە جوله‌یەکی ناگۆتا بە هەموولایەکی، جگە لەوێ زەمین و زەمانەکانی تر تۆ ببینن و بتبیستن، عەلی شەرەفیاری پێمبلی موسیقایی یەکیکی وەک مۆزارت، چییە جگە لە ئاوارەییەکی گەورە لە نیو زەماندا؟ هیچ نیشتمانی نیشتمانی ئەو نییە، هیچ زەمانێک زەمانی ئەو نییە، هەمووان دەبیستن و هەستی پێدەکەین... دیت و لە ئێمەو دەپوات بۆ پۆژگاریکی تر... ئاوارەیی نەمرییە، جیهانی

نهمره، نهمره لهوهدا که سهر به هیچ زهمانیک نییه، سهر به هیچ جیگایهک نییه...

ئهو کاتهی که من ناسیم تیگهیشتنی قوول و فەلسەفیانهی بۆ ژیان له تروپکی پیگهیشتن و کامل بووندا بوو، خۆی وهک ئاوارهیهکی جاویدان تهماشادهکرد. نازانم ئهو پۆزگارانهی لهو چادره قوراپییهدا له ژیر بارانی بههاریکی بپهحمدا دهژیا، ههمان تهفسیری فەلسەفیانهی بۆ ئاوارهیی ههبوو یاخود نا؟ پۆزانیک زۆربهی وهخت له ناو ئهو چادرهدا، له سهر دۆشهکیک پالدهکهوت و بیرری له رابوردووی خۆی دهکردوه، ئهو پۆزانه بهردهوام لهگهڵ سامیری بابلیدا قسهیاندهکرد، باسی ماناکانی گوناو و لیئوردن، باسکردنی بهرپرسیاریتی مرووف له تاوانهکانی خۆی له دواي پەشیمانی. باوهپناکهه ئهو سهردهمه جهلادهت بیریکی قوولی له مۆسیقا کردیتهوه، بهلکو زیاتر خهیاالی لهسهر تیرامان بووه له مانای ئاوارهیی. پیموایه لهو قوناغهدا به تهواوهتی وهک ئاوارهیهک دهک به خۆی دهکات. گهپانهوهی بۆ کوردستان و دهست پیکردنهوهی به ژیان له ناو کومهلیک چادرادا ئهو ههستهی تیا دروستدهکات که ئهو سهر به هیچ جیگایهک نییه، پیناچیت لهو ماوهیهدا ههولیداویت هیچ جۆره هاوپیتهیهک دروستبکات. بهدریژیی پۆز له ژیر چادریکدا دهژی، کهم دیتهدهری، ئیواران درهنگ خۆی و ئهو هاوپی عهربه تهلیسماوپییهی ئاگریک له بهردهم چادرهکهدا دهکهنهوهو خواردن ئامادهدهکهن، گهر خۆشییت سهیری ئهستیره دهکهن، گهر ناخۆشیش بیته دهچنهوه ژیر چادرهکهو به بهتانییهکانیان خویان دادهپۆشن و گوێ له ئیقاعی باران دهگرن. لهو کاتهوه ریش دههیلایتهوه، به خۆی و پالتویهکی درێژ و شهروالیکی کورتهوه که له شار له کۆنهفرۆشیکی کریوه ئیواران به تهنیا بهناو چادرهکاندا پیاسهدهکات، خۆی وهک مۆسیقاریک به خهک دهناسییت، وهک ههمیشه زمانیکی شیرینی لهگهڵ مروفه سادهکاندا ههیه، دواي سالههای سال له نزیکهوه مندا لان دهبینیتهوه، دهبیته بیرتانیته که

شاری تەپۆتۆزە زەرەدەکان مندالی تێدانه‌بوو، جەلادەت ئەو چەند سالە مندالی نەبینیوو، لە دوا پۆژی خاپووری بونی شاری تەپۆتۆزە زەرەدەکاندا مندالی ئاوارەو کوژراوی بینیوو، مندالی بینیوو ئازارو ژانی دونیای گەورەکان دەچێژن، سزای گوناھێک دەدەنەوێکە نازانن چییە. بەلام بۆ یەکەجار لە ناو ئەو چادرانەدا دەبێتەوێک بە دۆست و هاوڕێی ئەو مندالە بچوکانە یەک بەرەدەوام لە قورپو لیتەکاندا یاری دەکەن، دەبێتە هاوڕێی ئەو خێزانە ئاوارانە یەک بە خۆشحالییەوێک ئامێزی بۆ دەکەنەوێک. بەلام ئەو لە هەر شت زیاتر کە سێکی گەپۆکە، هەندێک شەو سامیری بابلی جێدەهێڵێت و بە ناو تاریکیدا دەپروات، خۆشی نازانێت بۆ کوێ دەچێت، هەمیشە دەپروات، دەچێتە سەر تروپکە بەرزەکان، بە ناو پێدەشتەکاندا تێدەپەرێت، لەوێکاندا موسیقا ئەفسوناوییەکی ئیسحاقی لیوزی پێنی دیتەوێک یاد، گویی لە هاواریکی نادیار دەبێت لە تاریکیدا بانگێدەکات، گۆچانێک دەتاشێت و بەسەر چیا سەختەکاندا سەر دەکەوێت، لە ناو ئەشکەوتەکاندا تونیلی دوورو درێژ دەدۆزێتەوێک، بۆیە کە جار لەسەر یەکێک لە لوتکە سەختەکانەوێک، ئەو بالەندە سپییە سەیرانە دەبینێت کە لەسەر سەری دەسورێنەوێک، بالەندە نەناسراو نەبینراو کە تێکەڵە یەکن لە کوتر و مورغیکی خورافی دیکە، سەریان سەری کوتر و بالە گەورەکیان لە بالی سیمورغێک دەچێت کە خۆرەتاو پەرەکانی بە تیشک داگیرساندبێت. لەشیکیان هەیە وەک بەفر و دەنگیکیان هەیە وەک دەنگی بۆلبۆلێک لە سپێدەدا.

جەلادەت بە جۆریک لە جۆرەکان هەستدەکات ئەو سەرەتای دەرکەوتنی کۆمەلێک نیشانە یە سەیری دیکە یە کە پۆژ دوا پۆژ کۆدەبنەوێک بۆ ئەوێ نامە یەکی تایبەتی بۆ جەلادەت بگواژنەوێک. لەو شەوانەدا جەلادەت بەرەدەوام کۆمەلێک تەیری سپی دەبینێت کە نە لە راستی دەچن و نە خەیاڵێشن، ئەو بالەندە سەیرانە بەرەدەوام لەسەر چادرەکی دەنیشنەوێک، کۆمەڵە بالداریکی سەیرن لە ناکاو و نەبەن و لە ناکاو دەگەرێنەوێک، دەرکەوتن و

وئوونیشیان وهک دواتر دهردهکهوئیت په یوهندی به شفرهیهکی نهئینییه وه هیه که جهلادته به نیشتمانیکی دوورو نادیاره وه گریده دات. پیده چیت جهلادته سهرتا لهو بالئدانه ترسا بیت، ههر کاتیک له سهر ترۆپکهکان دهیانبینیت گۆچانه کهی هه لده گریت و دیته وه خواری، ههر کاتیک له ناو پیده شتهکاندا دهیانبینیت به خیرایی دهگه پیته وه بۆ ژیر چادره کهی خۆی، که بالئدهکان داده به زن و له سهر چادره کهی ده نیشنه وه ده چیته ژیر به تانییه کهیه وه، به لام که له ناکاو و نده بن دووباره له جیگا کهی خۆی دیته دهری و به دوایاندا دهگه پیت. ماوهیهکی دریز ناتوانیت تییگات ناخۆ ئه و بالدارانه مورغی ئه فسانه بین و له خه یالی ئه ودا زیندووبوونه ته وه یاخود بالدارای راسته قینه و تیشکیکی کتوی له نیگای ئه ودا به ره و خۆی رایانده کیشیت. سامیری بابلی که ناتوانیت ئه و بالدارانه ببینیت، پیده لیت: ئه وانه سهره تای شیتبوونی تۆن. گهر بزانی شیتبوون لای سامیری بابلی سهره تای گه پانه وهی راسته قینهی مروفه بۆ عه قل، سهره تای هوشیاری مروفه به مانای راسته قینهی ژیان. تیده گهین که سامیر ئاگاداری ئه وهیه جهلادتهی کوتر له سهر پینگایه کی گهره ی خۆدۆزینه وه دایه.

ده بیت ئاگاداری ئه وه بین جهلادته له شاری سۆزانییه زهردهکاندا که سیکه له چاوه پروانی مه رگ یان پرگار بووندا ده ژی، مروفیش له دۆخی چاوه پروانیدا مروفیکی راسته قینه نییه، مروف له کاتی چاوه پروانیدا له مندالیک ده چیت هیشتا له دایک نه بوو بیت. هیچ شتیک وهک چاوه پروانی ماهیه تی مروف زه وئناکات، چاوه پروانی مانای ئه وهی هیشتا ئه و هه لومه رجان ه له دایک نه بوون که مروف تیتدا جه وهه ری خۆی ئاشکرابکات، هیشتا مروف ناتوانیت بریار له سهر بریاره گهرهکانی خۆی بدات. جهلادته له ناو ئاوارهکاندا تیده گات که ئه و ناتوانیت تا مردن له چاوه پروانیدا دانیشیت، دیاره زهحمه ته بۆ مروفیکی بیشت و په نای وهک ئه و له سفره وه دهست پیکات. راسته ئه و شاره شاری خۆیه تی، ئه و نیشتمانه نیشتمانی

خۆیەتی، مەزقەکان ھەمان زمانى ئەو قسەدەکن، بەلام لەوئ جگە لەو
 مندالانەى لە قورۇچلپاودا یاریدەکن دلى بە ھیچ شتىكى دى خوش نییە،
 ئەوئ کچىكى وەك دالیا سیراجەدینى لى نییە، دکتۆرىكى وەك موسای
 بابەكى لى نییە کۆمەكى پینکەن و پینکای نیشانبدەن. رۆژیک مەفرەزەیکى
 پزیشکان رۆو لە چادرگەکەى ئەوان دەکن، لە ژیر درەختیکدا چادریک
 ھەلدەدەن و دەکەونە پیشوازی نەخۆشەکان. جەلادەتى کۆتر کە ھەمیشە
 وینەى دکتۆر موسای بابەكى لە خەيالدايە، بە یادی ئەو وە دەچیت بۆ
 بینینى ئەو پزیشکانەى کە پینوايە لەوانەى سەنبەریک لە سەنبەرەکانى رۆحى
 موسای بابەکیان لادۆزیتەو، بەلام لە برى دۆزینەوئى مەزقەى وەك
 موسای بابەک، ھەندیک گەنجى لە خۆبايى دەبینیتەو کە لە ژیر لیوانەو
 بە لووتىكى منگن لى دەپرسن: ھا... کاکە چیت دەوت؟ لەو دکتۆرانەبوون
 لە برى ئەوئى مەزقە چاکبەنەو، ھەر بینینیان مەزقە نەخۆش دەخست.
 جەلادەت پاشەوپاش لە ژیر ئەو چادرە دیتەدەرى و تیدەگات ھەندىجار
 ئەو بىخۆرمەتیيەى پیاو ھەریزەکانى نیشتمان بە مەزقەى دەکن، کەمتر
 نییە لەو بىخۆرمەتیيەى جەلادەکان لە غەریبیدا پیتدەکن. ئەو ماو ھە کورتە
 بەسبوو تىبگات سەختترین جۆرى ئاوارەيى ئاوارەيى نییە لە نیشتمان،
 بەلکو ئاوارەيى لە مەزقەکانى دى.

ئەو ماو ھە سامیری بابلى بەدەگمەن لە ژیر چادرەکەى دەھاتەدەرى،
 بە جۆرىكى سەیر خۆى لە ھەموو کەس دووردەخستەو، بۆن پرتەقالى
 جەستەى دەماردەمار بە ھەموو لایەکدا دەپۆشت. سامیری بابلى لەو
 ئۆردوگایەدا بەشى زۆرى کات لە رادیویەکی چکولانەو گۆنى لە گۆرانییە
 دریزەکانى کەلسوم دەگرت و دەگریا، گۆنى لە دەنگ و باس دەگرت
 و دەگریا، گۆنى لە باران و پەشەبا دەگرت و دەگریا. تەنیا بە شو
 دەھاتەدەرى، ھەندیک ئیوارى لە بەردەم چادرەکەدا سەیری ھەورەکانى
 دەکرد و خۆى بە ئامادەکردنى خواردنەو سەرقالدەکرد، وەك دیلێک

رەفتاری دەکرد. ئەو پەیمانیکێ راستەقینە ی لە گەل جەلادەتدا ھەبوو، بە جۆریک مامەلە ی لە گەل ئەو کورددا دەکرد وەک ئەوێ مان و نەمانی، ژیان و پاکبۆنەوێ بە دەست جەلادەت بیت. دیلتی سامیری بابلی پتر لە پەیمانیکێ رۆجی دەچوو، نەوێک جۆریک لە سزای جەستەیی. جۆریک بوو لە ریکەوتتی موقەدەس، ئەو دیل بوو، بەلام بەینی ھیچ قانونیکێ نوسراو نا، بەلکو بەینی پەیمانی نیوان دوو رۆح کە ریکەوتوون یەکیکیان لەلای ئەوی دیان ئەسیر بیت.

لیرەدا دەبیت ئیستیک بەکەین و بلین: سامیری بابلی کەسیکە بۆ پاکبۆنەوێ دەگەریت، بەلام پرسیارە کە ئەوێ کە دەتوانیت لە کەسانی وەک سامیری بابلی ببوریت؟ کە دەتوانیت پاکێ ببەخشیت بە رۆحیکێ پەشیمان کە قوول لە خوین و بەدکاریدا رۆچوو؟ ئاخۆ پەشیمانی بەسە، بۆئەوێ مرووف پاکیتەوێ؟ ئایا دیلی بەسە بۆ ئەوێ مرووف پاکیتەوێ؟ ئایا مردن یاخود سزا بەسە، بۆئەوێ لە جەلادەوێ ببینەوێ بە قوربانی؟ دەبیت بلیم کە ئەم پرسیارە سەختانە شوینی قسەو دیالوگی دوورو درێژی نیوان سامیری دیل و جەلادەتی زیندانەوان بوون. لافاوی ئەو پرسیارانە شەویک دەستی پیکرد کە سامیری بابلی بە جەلادەتی گووت: ئە ی مندالی نەجیب، من دیلی تۆم، قەدەری من ئیستا بە دەست تۆیە، تۆ زیندانەوانیت و من ئەسیر. ھەرچی بەکەین و ھەرچی بەکەین بلین ھەمیشە زیندانەوانەکانن چارەنوسی ئەسیرەکان دیاری دەکەن، نەوێک بە پێچەوانەوێ. جەلادەت ئەو شەو «کە شەویکی فینکی بە ھار بوو» دەگووت: سامیری بابلی، ئە ی نەقیبی جەھەنمی، ئە ی ئەفسەری ئەھریمەنەکان، راستە تۆ ئەسیری منیت، بەلام من دواچار خاوەنی چارەنوسی خۆم نیم... تا ئیستا تۆ و جەنگەکانی تۆ، ئێوێ شەرە دزیوێ کانتان من دەبات بەرێوێ. تا ئیستا لە قوولایدا ھەر من دیلی ئێوێم، من کۆیلە ی رۆژگارە دزیوێکانی ئێوێم... وانییە جەنابی نەقیب... وانییە؟.

سامیری بابلی، که چا خۆریکی سەیربوو، وەک یەکیەک بزانیت جەلادەت
 لەسەر هەقە، سەیری ئەستێرە دوورەکانی دەکریو چا لەسەر چا
 دەبخواردەووە دەیگوت: ئەی مندالی نەجیب، جاریک لە جارەکان لە پیشی
 پیشەوای شەربوون، من لە ژێر فرماندەیی عەقیدکدا بووم کە خەیاڵیکی
 هیند شەڕانی هەبوو دەیتوانی ببیت بە مامۆستای شەیتان، ناوی عەقید
 علوان عریبی بوو، بە تەمەن لە من گەنجتر بوو، بەلام بە هوی ئەوای
 لە هەر درندەیکە تری سەر ئەم ئەستێرە دەندەتر بوو، بە خیراییەکی
 سەیر بە پلەوپایەکانی سوپادا سەردەکەوت. رۆژیکیان چاوەڕوانی هێرش
 ئێرانییەکانمان دەکرد، هیزێ ئیمە کەمتربوو لە هیزێ ئێوان، چەند رۆژبوو
 لە هەموو بالەکانی شەڕەو فەشاریان دەهینا، دروست نەماندەزانی هێرشە
 گەورەکیان لە چ قۆلیکەوایە. ئەو رۆژە کە ئەو ئەفسەرە ئێرانییەمان
 گرت، عەقید علوان یەکەمین جار بێ هیچ قسەو باسیک ئاگریکی خۆشکردو
 زەکەری بەو کابرایە دەرهیناو بەزۆر پێخستە ناو مەقەلی پشکۆکە، من
 زەکەری ئەو پیاوێم بینی دەسووتیت، بەلام هیچی نەگوت، ئازاریکی گەورە
 لە دەموچاویدا بوو، عارەق لە هەموو دەمارەکانی دەهاتە دەری و هیچی
 نەدرکەند. عەقید علوان خۆی پەیتاپەیتا لە ئاگردانیکێ چکۆلانەو پشکۆی
 دەگەشەنەووە بە منی دەگوت بە مەقاش پشکۆکان وردبکەم. دواي ئەوای
 کە زەکەری ئەو ئێرانییە بوو زوخال، ئینجا بە چوارکەس ئەو پیاوێ بێ
 زەکرەمان بە دەمدا پالخت، وەک یەکیەک چوارمیخە بکەن دەست و
 قاچمان بەستەو، بە جۆریک گەر لە ئاسمانەوێ تەماشای ئەو پیاوێ
 بکەدایە وەک زەربینکی چکۆلانە لەسەر زەوی دەتبینی. من دەبایە بۆرییەکی
 باریکی بەلۆعە لە کۆمەوێ را ببەم ژورێ، بۆرییەکی تازە دایسکراو، من
 دەبایە بە رەحەتیەکی ئاسن ئەو پشکۆ وردە بکەم ناو کۆمیەو، دەبایە
 تۆزیک پشکۆ بکەم کۆمیەو چەند دڵۆپ بانزینیکیش بە دوایدا، تۆزیک
 تر پشکۆ پۆکەم و تۆزیکێ دیکە بانزین، هەر جارەش تۆزیک زیاتر پال

بهو بۆریه دایسکراوهوه بنیم. دروست نازانم ئهو پیاوه که ی مرد، بهلام کاتیک مرد دوکه له کهروو و گوێچکهکانییهوه دههاتهدهری. ئهی مندالی نهجیب، من سالانیک دواتر که ورده ورده ئهو ههسته تیا دروستبوو که ئهو درندهیهی ناو خۆم لهو مرقۆهی ناوم جیاکه مهوه. شهوانیک له خۆم دهپرسی ئاخو ئیمه ههموو ئهسیری هیزیک له خۆمان گهرهتر نین، هیزیک شهرانی که له بناغه ی دروستبوونی گهردوندا، هیزیک بیتهوه ی بزانی دهمانجولینیت، ههموومان دهخاته ناو چنگی خویهوه، دهیسهپینی بهسهرماندا چی بکهین و چی نهکهین. جهلادهتی کوتر من ههمیشه که بیردهکه مهوه وا ههستهکه م ئهوه من نهبووم، من نهبووم که ئهو گوناها نه م کردوه، من نهبووم ورده پشکۆم کردۆته قوونی دیلیکی بهسته زمانهوه که ههرگیز پشتر نه مبینیوه، بهلکو شتیکی ترسناکتر گهرهتر گهردونی تر له من و له ههموو ئهفسه رهکان ئهو گوناها نه ی کردوه... تو ئهسیری من نیت جهلادهت، تو ئهسیری ئهو هیزه گهرهیهیت. ئهسیری شتیکی له بناغه ی گهردوندا... شتیک دهتوانیت ههموومان بکاته جهلادی ئهوی دیکه مان... هیچ یه کیکمان ناتوانین لینی دهر بازین، وهک چۆن کومه لیک بهرد له سهر داشمالیکی شه ترهنج ناتوانن هیچی دیکه بکهن جگه لهو شتانه ی که یاساکانی سهر ئهو داشماله دیاریدهکات.

جهلادهتی کوتر دهیگوت: جهنابی نهقیب، با ههستین... با ههستین و کهمیک پیاسه بکهین... ئهمشه و پره له نهستیره، وهره و با بۆنی ئهو پرتهقاله سیحراوییه ی تو زهوی پر بکات. لیره دا، له بن ئه م جیا به دا پیاوانی سه روک چیتر دهستیان ناگاته تو؟ جهنابی نهقیب، منیش مۆسیقاریکی گه روک بووم، من باوه پم وهک تو نییه، دهشیت له بناغه ی گهردوندا ناشیرینی هه بیت، دهشیت سهروشت پر بیت له خراپه، بهلام خراپه ی مرقۆ بهرامبه ر مرقۆ لهو خراپه یه ناچیت که سهروشت له مرقۆدا چاندویتی، بابروین جهنابی نهقیب بابروین و به سهروشتدا پیاسه بکهین... گهر په له نه کهین.

مرۆف دەبینین درەخت دەسووتینیت، مرۆف دەبینین بالەندە راو دەکات و دەیخوات، مرۆف دەبینین دەورووبەری خۆی وێران دەکات. جەنابی نەقیب ئەو خراپەییە لە بناغەی گەردوندا هەیە خراپەییە کە مرۆف والێ دەکات بالەندەکان بکوژیت و بیانخوات، بەلام ئەو خراپەییە واتلێناکات بۆری دایسکراو بە قوونی ئادەمیزادەکاندا رانیت. ئەو خراپەییە لە پەشەباو لافاو گەردەلولدا هەیە، شتیکی دیکە، هێچی لەو خراپەییە ناچیت کە دەبێتە مایە ئەوەی زەهەری ئینسان بە زیندوویی بسوتینیت. ئینسان ناتوانیت زەوی سزا بدات، دەشت زەوی و ئاسمان و دەریا گەمژەیی خۆیان هەبیت، بەلام ئەمانە مرۆفیانی لە باوەشگرتوو، ئەمانە ئێمەیان گەرەکردووە... بەلام کە تۆ بۆری لە قوونی من رادەنیت، جەنابی نەقیب ناچارم دەکەیت، منیش بیر لەوە بکەمەوه کە بۆری لە قوونی تۆ رانیم. من و تۆ دوو داشی شەترەنج نین کە مەحکوم بین یەکتەر بخوین، ئەو خراپەییە لە تۆدایە وادەکات من دیلی ئەوەم بیر لە تۆلە بکەمەوه، دیل بوونی پاستەقینە جەنابی نەقیب ئەوەیە، من تا دەمرم مەحکومم بەوەی بۆ ئازادی خۆم بگەڕیم و بەدوای تۆلەدا لە تۆ عەودال بم. بۆیە گەر ورد تەماشابکەیت، ئاغای نەقیب، جەلادەکان بە دوو جۆر حوکمی قوربانی دەدەن، جاریک بەوەی دەیانکەن بە قوربانی و جاریکیش بەوەی دەیانکەن بە کۆیلەیی خولیا یەکی تر، کۆیلەیی ئارەزوویەک کە نامریت، ئارەزووی ئەوەی پۆزیک لە گەل جەلادەکانیاندا جیگا کانیان بگۆرنەوه.

سامیری بابلی دەلێت: ئەی مندالی پر موحیبت، ئەی مۆسیقاری بیکەس، گەر قوربانییەکانیش هەمان شت بکەن کە جەلادەکان دەیکەن، ئێتر هێچ شتێک نامینیت زەوی رابگریت، هێچ کۆلەکە یەک نامینیت مرۆف ژیا نی خۆی بخاتە بن سیپەری.

جەلادەتیش دەلێت: گەر منیش تۆلە نەکەمەوه، گەر شتێک نەبێت تۆ هەمان ئەو ئازارە بچیزیت کە من چەشتوومە، ئەی عەدالەت چییە؟ ها

ئەي عەدالەت چيیه؟ عەدالەت ئەوێهە هەمان ئەو ئازارە بېینیتهوێهە کە من بېینیومە، هەمان بۆری دایسکراو بە بەنزینهکەوێهە لە قوونی تۆدا بېینم. پرتەقالی بابلی هاواردهکات: بەلام گەر واییت ئەوا عەدالەت هەردووکیان دهکات بە جەلاد، عەدالەت ئەوێهە یەکیکیان بوەستین و وانەکەین.

جەلادەت بە تورەییەوێهە دەلیت: ئەمە چۆن عەدالەتیکە، چۆن عەدالەتیکە؟ ها سامیری بابلی... پېمبلی ئەمە چۆن عەدالەتیکە... تۆ هاوړیکانی منت کوشت، تۆ منت کوشت و دەبییت من هیچ نەکەم، بلیم لیگەرێ ئەم پیاوێهە خودا ئازاری بدات، ویژدانی خۆی ئازاری بدات، خودا تۆلە لیکیکاتهوێهە... ها، ئەي ئەگەر هیچ خودایەک نەبوو تۆلە لە تۆ بکاتهوێهە، ها... ئەي ئەگەر خودا نەبوو، ئەوکات چی؟ ئەي ئەگەر هیچ ویژدانیک نەبوو تۆ یان ئەوانی تر ئازار بدات، ئەو کات چی؟ ها ئەو کات چی؟ ئەوێهە عەدالەتە... ها ئەوێهە عەدالەتە؟

سامیری بابلی بە هیمینییه قوول و پې سەداکەي خۆیەوێهە دەلیت: عەدالەت ئەوێهە هەموومان نەیین بە جەلاد... لەوێهە دەرچیت ئیتر نازانم عەدالەت چيیه. گەر تۆش بییت بە جەلاد هیچ بەهانیەک نامینیت تا ئیدی من دیلی تۆ بێم، هیچ هۆیەک نامینیت من ئەسیربم لەلای تۆ، ئەي مندالی نەجیب، گوێگرە، من زۆر بە راستمە، من تا ئەو دھقیقەيە ئەسیری تۆم کە تۆ جەلاد نیت، کە تۆ مۆسیقاریت و من نەقیییکی شەپانی و نەخۆش، تۆ بۆنی فلووت لیدیت و من بۆنی پرتەقالی ژەهراوی... کە ئەوێهە نەما، کە تۆش بوویت بە پیاو کوژ، ئیتر چۆن من بېم بە دیلی تۆ، ئەوکات ئیتر من و تۆ دەیین بە دوو سەری یەک جانەوێهە، دوو سەر کە یەکتر دھخۆن. جەلادەتی کۆتر بە ژیر ئەستێرەکاندا دەرپوات و شەق لە بەردو داری پێشدم خۆی هەلەدا، هەوای فینکی شەو لە بری ئەوێهە هیمینیکیکاتهوێهە تورەیدەکات. بە گالتهجارییهوێهە دەلیت: من فلووت ژەن بووم، فلووت ژەنیکی باش بووم؟ تۆ خۆت بلی، من مۆسیقایەکی سیحراویم لی نەدەدا؟

کی منی گرت، ها.. کی من و هاوړی به سته زمانه کانمی گرت... کی منی خسته ناو زیلنکی پیسه وه و بر دمی بو باشوور.. کی؟ کی ته قه ی لیکردم؟ کی ناچار یکردم موسیقا له بیر خوم به رمه وه؟ ئیوه موسیقاره که ی ناو متنان کوشت... تیده گه یت، ئیوه کوشتان.

سامیری بابلی، که هندی هندی هیمنی خوی له ده سته دات، ده لیت: من نا... من نا. من توم پرگار کرد... تو خوت ده زانی من له بهر خاتری ئه و موسیقاره ژبانی خوم خسته مه ترسییه وه.

جه لاده ت که له پیشه وه بو سهر ترۆپیکنکی سهخت سهر ده که وت، که دهنگی هه ندیک بالنده ی سهر لیشیواو سهر سامیانه کرد، به قیزو لاقرتیه وه گووتی: به ته نیا چاکه یه ک ده ته ویت بیته وه به فریشته... دوا ی ئه و هه موو گونا هه هیچ کهس به ته نیا چاکه یه ک نابیته وه به فریشته.

له ناکاو به که میک جیدییه ته وه سه یری سامیری بابلی ده کرد، ده چوو ه به رده می و وه ک تیا بپارێته وه ده یگووت: پرته قالی بابلی... سامیری هاوړیم... بمبوره، بمبوره، من دوژمنی تو نیم... من دوژمنی کهس نیم... هاوار، سه یرکه من دوژمنم نییه. به لام تو ده بیت سزای خوت وهر گریته... له بهر خاتری هه موومان، له پیتاوی خوتدا... له پیتاوی هه مووماندا... له پیتاوی هه موو شتیکدا، تیده گه یت... تو دیلی منیت و ده بیت من بیربکه مه وه چون سزای خوت وهر گریته... من نامه ویت بیم به جه لاد... نامه ویت، به لام ده بیت پرینگیه که هه بیت تو بیته وه به مروف، ئه و پرینگیه ش یان پرینگای سزایه یان پرینگای لیبور دن... له و دوو پرینگیه زیاتر هیچی تر نییه، به لام پرته قالی بابلی... من هه موو شتیک نیم... من ئه و که سه نیم ئه و هه قه م هه بیت سزات بدهم یان لیتببورم... ده بیت دادگایه ک لیتببوریت... دادگایه ک... وا نییه، ده بیت دادگایه ک لیتببوریت.

سامیری بابلی ده لیت: چ دادگایه ک؟... ئه ی مندالی نه جیب... چ دادگایه ک؟ هه موو ئه وانه ی له م ولاته دا دادگایان به ده سته، خویان له من خراپ ترن.

جەلادەت وەک خەیاڵێکی بالدارو قوول لەسەریدا بێت، دەلێت: نا سامیری بابلی، من تۆ تەسلیمی دادگای حیزبەکان ناکەم، تەسلیمی ئەو حاکمانەت ناکەم کە لە کۆلیژەکانی قانون دەرچوون، تەسلیمی ئەو قازی و داوەرانەت ناکەم کە لە چل سالی رابوردوودا لە دادگاکانی ولاتدا خەڵکیان حوکمداوە، ئەوانە هیچ شتێک لە عەدالەت نازانن... هیچ شتێک...

سامیر بە سەرسامییەوه دەپرسیت: بەلام چ دادگایەک... جەلادەتی کۆتر، چ دادگایەک؟

جەلادەتی کۆتر، دەست دەخاتە گیرفانی و بە نیگایەکی پڕ ماناوە تەماشایەدەکات و دەلێت: دادگایەک من و تۆ پێکەوه داوەنیت، من و تۆ، لە کەس و کاری ئەو قوربانیانەی تۆ کوشتووتن، لەوانەی هێشتا دەژین و نەمردوون... دادگایەک تۆ خۆت دروستیەدەکەیت... تەنیا ئەو دادگایە دەتوانێت لیتبوری و هیچ دادگایەکی تر نا... ئەوه تەنیا دادگایەکە سامیری بابلی تۆ دەبێت حوکمەکانی قەبوولبێکەیت.

چیرۆکی ئەو دادگایە دەبێت بە بەشتیک لە خولیا سەرەکییەکانی جەلادەتی کۆتر، کە ئێمە لەم بەشە چیرۆکەماندا دواي دەکەوین. ئەو شەوهو شەوانی دی جەلادەتی کۆتر و سامیری بابلی بەردەوام باس لەو دادگایە دەکەن... دوو بوونەوهرن دابراو لە جیهان. هیدی هیدی دنیا هینور دەبێتەوه، بەلام وەک ئەوهی ئەوان لەو کونجە فرامۆشکراوەدا لەزەت لە ئاوارەیی ببینن، لە ژێر چادەرەکیاندا دەمیتنەوه و ناپۆن... پۆژ دواي پۆژ ئاوارەکان چادەرەکانیان دەپێچنەوهو دەگەڕێنەوه بۆ شارو گوندەکانیان، بەلام جەلادەتی کۆتر و سامیری بابلی نە شاریان هەیە بۆی بگەڕێنەوهو نە گوند. لە دوو بالندە دەچن کە بای ئەو ئاسمانە دوورانەی تیا فریون، بە چەشنیک بالی قورس کردبێ چیتەر نەتوانن لە زەوی هەستەوه. جەلادەت شەوان لە ژێر چادەرەکیدایا بەر لەوهی بخەوێت، گوێ لە بای ساردی

شەوکاران دەگریت و دەلێت: سامیری بابلی ئەم بایە من بانگدەکات... هەستدەکەم بەرەو قوولایی تاریکییەکی زۆر دور بانگدەکات. ئەو لە تاریکیدا هاواریک دەبیستیت کە پێدەچێت هاواریکی نەیتی بیت و تەنیا ئەو بیستیت. لە ناکاو هەلدەستیت و لە پرتهقالی بابلی دەپرسیت: تۆ گویت لیبوو... گویت لیبوو، یەکیک لە دوورەووە منی بانگکرد؟ بەلام سامیری بابلی گوێی لە هیچ نییە. ئەو شەوانە سروشتی دەگۆریت، لە چادرەکی دیتەدەری و بە تاریکیدا دەروات و دادەبەزێت بۆ ناو میترگ و دارستانیکی چڕ، لەوێوە هاواردەکات: هێی، تۆ ئەی ئەوێ من لە ناو زولمەتەووە بانگدەکەیت... من گویم لیتە، گویم لیتە تۆ کێیت؟ جەلادەت دلدایە یەکیک لە ناو تاریکییەکی زۆر دوورەووە بانگیدەکات، بەلام ئەو دەنگی کێیە؟ هەندێجار وەک دەنگی سەرھەنگ قاسم دەبیستیت، هەندێجاریش وەک دەنگی ئیسحاقی لیۆزیرین... هەندیک شەو گوێ پادەدیریت و دلدایە ئەو دەنگی دالیا سیراجەدینە... هەندێ شەویش لە نوزە پیریکی وەک موسای بابەک دەچیت، بەلام زۆرجاریش لە دەنگی کەسیکی بیمار دەچیت کە لەو بەری شەووەوە بانگیدەکات.

سامیری بابلی پێدەلێت: جەلادەتی کۆتر، ئەی مندالی بیتاگا لە دنیا، ئەو دەنگی رابوردووی خۆتە. ئەو دەنگی رابوردووە، شەوانی رەشەبا تیکەل بە گەردەلوولەکان دەبیت و ناھێلێت بخەویت.

پێموایە ئەو هاواری تا ماوێکی درێژ لەگەڵیدا دەمێنێتەووە، دەنگیک نازانیت کێیە و لە کوێوە هاواری لێدەکات. بێنینی بەردەوامی ئەو بالندە سپییانە، بیستنی بەردەوامی هاواریکی نادیار کە سەرو سەرچاوەی نییە، پۆژ دوا پۆژ زیاتر جەلادەت بەو چادرگەییوە گریدەدەنەووە کە بەردەوام بچوک دەبێتەووە، هێدی هێدی سەرنشینان مالاواییدەکەن و دەپۆن، یەکدی ماچدەکەن و خوداھافیزی لەیەک دەکەن و مالاکانیان لە پشتی کامیونیک دەنێن و دەپۆن، ئەوانەش کە لەوێ دەمێننەووە زۆربەیان

پیریژنی بیکهس و ژنی بیمیرد و پیره میردی بیخه مخورن. له دواى تپه پرینی چه ند مانگیك، رۆژیک فه رمانه بریکی قز زهردی نه ته وه یه کگرتو وه کان له لاند کروزیکی سپیدا دیت، له گه ل گه نجیکی چاوسه وزی باریکدایه که وه ک وه رگیزی ئینگلیزی خوی به خه لک ده ناسینیت، گه نجیکه به غروریکه وه قسه له گه ل ئاواره کانداده کات. ئه وه رگیزه هه موو سه رنشینانی چادرگه که خرده کاته وه خوی ده چیته سه ر به ردیکی گه وره، له ویه زوو زوو ده ست به دم و سمیله تاشراوه که یدا ده هینیت و پیمان ده لیت: چیتر نه ته وه یه کگرتو وه کان و پیکخراوه ئینسانیه کان کومه کی ئه مجوره چادرگایانه ناکه، له ماوه ی مانگیکدا ده بیت هیچ یه ک له م چادره په رته وازه و ناریکانه نه مینیت، ئا ئازیزان و ابزانم به فه رهنسی قسه ناکه م، به کوردی پیتان ده لیم، ئیره ده بیت نه مینیت.

گه نه که به فیزی یه کیکه وه ته رجومانی پیغه مه ر بیت باس له هه من و ئاسایشی شارده کات، باس له کشانه وه ی هیزه کانی ده ولت له سه رتاپای شاره کانی باکوور ده کات، دوا جاریش به ده نگیکی وشک و بیرو چ پینانده لیت: مژده تان ده ده می، که له شار شوینی ترمان بو دایینکردون.

پیریژن و پیره میرده کان زوریان له قسه کانی ئه وه گه نه تیتاگه ن که به کوردیه کی تیکه لاه به ده یان وشه ی عه ره بی و ئینگلیزی قسه ده کات، جه لاده ت له ژیر دره ختیکی نزیکدا، له ناو گیایه کدا که هیندی هیندی ده بیته پوشیکی زهرد دانیشتوو وه گوینده گریت، خوری سه ره تای هاوین خه ریکه ده بیت به جانه وه ریکی درنده که مرو ف ناویریت توخنی بکه ویت. له وه چه ند مانگدا ئه وه چه نده ها له م فه رمانه به رو وه رگیزانه ده بینیت که دین و ده رۆن و ئیتر نایان بینیت وه، چه نده ها له وه به رپرسانه ده بینیت که به هیزی زورو تفه نگچی بیشوماره وه خویان ده که ن به ئوردوگا که دا، به رۆژ کوبوونه وه به خه لک ده که ن، به شه ویش خویان ده که ن به ژیر هه ندیک له وه خیره تانه دا که ژنه قه شه نگ و کچه جوانه کانی ئوردوگای تیتان

لەو ماوەیەدا چەندین جار لەلایەن بەرپررسی «بەرەیی نیشتمانییەوه» بۆ ئەوێ بزانن کێیە بانگهێشت دەکەیت؟. خۆی وەک سەرپاویکی هەلاتوو دەناسیت کە لە باشوورەوه لەگەڵ ھاوێی عەرەبەکیدە هەلاتوو و لە ژێر ئەم چادراوە بەولاوێ شوێنێکی تری لەسەر ئەم ئەستێرەییە. بەرپررسی بەرەیی نیشتمانی پیاویکی سەرپاوی و تاوێ و رگزلە، هەموو جارێک پشتێنە شلەکەیی توندەکاتەوه، جامانە ناریکەکەیی «کە هەردەم بەلای چەپدا خوار دەبێتەوه» راستەکاتەوه دەلێت: جەلادەت عوسمان، بزانم درۆدەکەیت، لولەیی کلاشینکۆفە کە دەبێمە قوونت. جەلادەت هەموو جارێک دەلێت: گەر وەرەم مەبەستت، جەلادەت ئێسماعیلە، وا نییە، مەبەستت منە. بەرپررسە کە سەری دەخورینیت و دەلێت: نازانم بۆ بەردەوام تۆم لەگەڵ ئەو کۆرەدا لیتیکەدەچیت، کۆریکی گەنج بوو، ماوەیەک حیمایەم بوو، ناوی جەودەت عوسمان بوو، پۆژیک تۆرەیی کردم، لولەیی کلاشینکۆفە کەیم بێرە قوونی، دواي ئەوێ خوا بیکرێ، پۆشیت هەر نەهاتەوه بە حیزبدا، تەسەوریکە لەسەر ئەوێ وازی لە پێشمەرگایەتی و شتیش هینا. ئاخەر میللەتی ئێمە بۆیە قەت هیچمان ناییت بە هیچ. تەسەوریکە، کەس هەیه لەسەر شتی وا واز لە پێشمەرگایەتی بێتیت، ئەگەر دل و دەروونی پاک بێت.

هەفتەیکە دواي ئەو سەردانە ئازوقەیان لە ئۆردوگا کە بێرێ، لە راستیدا زۆربەیی ئەوانەیی کە لەوێ دەرژان جێیان هێشتبوو، جگە لە هەندیک خەلکی پەککەوتە نەبیت کە شوێنیکیان نەبوو پووی تێکەن. دواي دوو هەفتە لەو سەردانە، ئیوارەیکە پەشەبایەکی زۆر سەیر هەلەدەکات، جەلادەتی کۆتر تا ئەو کات پەشەبای وەهای نەبینیوو، تا دنیا تاریکتر دەبوو پەشەباکە بەهێزتر دەبوو، بە ناو چیاکاندا بە لوورەلوور دەهات و لە تەسکە دولێکی بچوکدا کۆدەبوو وەو بە خیراییەکی شیتانە خۆی دەکرد بە ئۆردوگا کەدا، لە نزیکی سەعات دەي شوو پەشەباکە بە جۆریکی وەها سەیر کۆرۆتینی

دایه خۆی، جهلادەت لە شوینی خۆیهوه وای هەستەکرد با خەریکە
ئەو پارچە زەوییه لە زەمین هەلەکەنیت و لەگەڵ خۆیدا بەرەو ئاسمان
دەییات، لە ساتیکدا جهلادەت و پرتەقالی بابلی لە چادرەکی خۆیان
سەردەهێنە دەری دیمەنیکێ ترسناک دەبینن، تەواوی ئەو ئۆردوگایە با
دەییات، دەبینن با چادرەکان بەرەو کەشکەشانی فەلەک هەلەگریت، چادر
لە دواي چادر... لە ئیستیکدا سەر بەرزەکەنەوهو ئۆردوگایەکی فریو
بەسەر ئەو چیاو پێدەشت و دۆلانیوه دەبینن کە لە تاریکیدا دەفریت.
تەنیا خێوەت و خەیمەیهکی بەجیماو لەسەر زەوی خێوەت و خەیمەکی
خۆیانە، ئەو شەوه دووقۆلی بە دواي سەرنشینانی ئۆردوگاگەیاندا دەکەوێ
نیو هەردو دۆلەکان، پوودەکەنە ئەو بیستان و بەردەلانی گەورانی
دەوروپەر، بە دەربەندەکاندا ویل دەبن، بەلام کەس نادۆزنەوه. خودای
بیکەس و بێمەکان لە چەند ساتیکدا گەردەلول هەموو ئەو خێوەتگایە
دەبات بۆ ئاسمان، بە هەموو سەرنشینە پیرەکانییەوه، بە هەموو ئەو
چادرە شینانەوه کە پێکخراوه مرقفۆستەکان لەو دۆلەدا بەسەر خەلکانی
هەزارو ئاوارەو لێقهوماودا دابەشیانکردبوو، کە بەیانی دەگەرێنەوه، جگە لە
چادرەکی خۆیان هیچ چادریکی دی لەو ئۆردوگایەدا نییه... سامیری بابلی
و جهلادەت تێناگەن کە لە خەوندان یان لە راستیدان... تێناگەن ئەوهی
شەو بینویانە هەلوەسەو خەیاڵاتی دوو پیاوی نەخۆشە یاخود کوتایی
کۆمەلێک پۆلەبەری بیکەسە کە جگە لە فرین بۆ ئاسمان دەروازەیهکی
دیکەیان لە بەردەمدا نەبووه. بۆ پۆژی دوايی جهلادەتی کۆتر هەوالی
فرینی ئۆردوگاگەیان لە بێکەیهکی نزیکي بەرهی نیشتیمانی تۆماردەکات، لە
حالیکی بەرپرسەکان خەریکن لە پێکەنیندا دەچڕێن، بەدەم قاقاوێ داواکە
جهلادەتی کۆتر تۆماردەکەن، کەوهک یەکیک بەرمیلێک باروت لە نزیکیهوه
تەقیبێتەوه و پو کاس، غەمگین و سەراسیمە دێتەدەری و نازانیت پوو لە
کوێ بکات. هیچ کەس باوەر بەو حیکایەتە جهلادەتی کۆتر ناکات، کە

هەمیشە بە ھەسرەتەو ھەسەری فرینی ئۆردوگایەکی ئاوارەکان دەکات بۆ ئاسمان، فرینی چەندەھا پیریژن و پیرەمێردی بیکەس کە پۆژیک پەشەبا ھەلیانەگریت و دەیانبات و ئیدی هیچ کەس نایانینیتەو.

ئە، بوەستن دیارە دەمەویت زۆر شتی تەرتان لەسەر ئەو پۆژگارە بۆ بگێرمەو، زۆرە وردە نەیتی تر لە ژیانی ئەو ئۆردوگا چکولانەیدە، بەلام نا... ئیدی لێرەو ھەمانایە مەن پۆلی حیکایەتخوانیک ببینم کە دەزانم پالەوانی چیرۆکەکەم لە مەن باشتر دەتوانیت شتەکانتان بۆ ئاشکراکات، مەن دواي تێروانینیکی ورد لە ھەموو ئەو کاغەزو دەستوسانەي جەلادەت خستێ بەردەستم، پام وایە مەن دواي ئەم پێشەکییە کورتە، چیرۆکەکە بەدەمەو دەست جەلادەتی کۆتر خۆی، تاباسی ئەو پۆژانەتان بۆبکات کە دەگەریتەو بۆ شار، باسی مستەفای شەونمتان بۆ بگێریتەو، باسی دروستکردنی دادگایەکتان بۆبکات کە ھەرگیز ناتوانیت عەدالت بەرقەراریکات. مەن لێرەو مالاوایتان لێدەکەم و تەنیا لەگەڵ دیمەنی ھەلواسین و لە مێخدانێ جەلادەتی کۆتردا دەگەریتەو، دیمەنیک کە ھەرگیز لە یادەوری مەن دەرنەچیت... بەلام دەبیت بزانی کە مالاوایی حیکایەتخوان لە پۆماندا ھەمیشە مالاواییەکی فیلزانییە، دەبیت بزانی مەن لە ھەموو پستەیکدا لەگەڵ جەلادەتی کۆتردا بووم، ھەموو دارپشتن و وەستان و ھەستانەوێک لەم چیرۆکەدا کاری مەن، راستە مەن پالەوانی ئەم چیرۆکە نیم، بەلام بیرتان نەچیت کە مەن ھەلی شەرەفیار حیکایەتخوانی ئەم چیرۆکەم، دەبیت بشزانن کە ھەمیشە حیکایەتخوان لە پالەوان گەرنکترە.

من و پرتهقالی بابلی بیر له ریځایهك دهكهینهوه بهرمو پاکی و ئاسوودمی

نا ئازیزان هه میشه پالهوان له حیکایه تخوان گرنهگره. ئهوه من بووم
ئهو پوژه تاریکانه م بینى نهوهك عهلى شه رهفیار. من بووم له باشوور
نغروبوونی شاریکم بینى که سه را بیک بوو تیکشکانى شارهکان و
شوینهکان دروستیان کردبوو. من بووم به سوار ئه سپیکى خورافى سپییهوه
به هه موو ولاتدا له باشوورى دوروهوه تا باکوور گه پامه وه، من بووم
له م شارهدا وێل بووم و شوینیکم نه بوو رووى تیکم. من بووم به
سامیری بابلیم گووت بۆ ئه وهى له کوچه دلره قهکانى ئه م شارهدا له برسا
نه مرین رووبکهینه ئوردوگای ئاوارهکان. من بووم ئاواره ییم وهك قه دهر و
وهك ئازادى هه لېژارد. من بووم شه ویکى ره شه با دهیه ها چادرم بینى به
ئاسماندا ده فرین... هه موو ئه م میژووه، میژووی من بوو.

من یه که مین که س بووم که چوومه ئه و ئوتیله سووتاوه وه، به رله من
که س بیرى له وه نه کردبووه وه ئه و جیگایه به که لکی ئه وه دیت بکریته
نیه ته جنى ئاوارهکان. من سه ره تا له قاتى شه ش ژووریکم بۆ خۆم و
سامیری بابلی پاک کرده وه. که من چوومه ئه و ئوتیل. خشتا بۆنى دوکه ل
و سووتانى به رنه دابوو، بۆ سوویه کی ترسناک له موو گایه کی ده هات،
له وه ده چوو به شیک بووبیت له دۆزهخ و ئیستا فه راموشکرا بیت. من به
دریژایی ژیانم زور جیگام بینى بوو که پیموایه به شیک بوون له دۆزهخ
و دواتر فه راموشکراون. هه سته ده که م خودا زور زوو شوینی دۆزهخ
ده گوړیت تا ئیمه نه یناسینه وه. ئه و پوژه ی که من چوومه ئه و ئوتیله وه،
هه ستیکم هه بوو که ئیره پوژیک له پوژان دۆزهخ بووه، ئوتیلیکی گه وره بوو
له ناوه راستى شارد، ئه ندازیاریکی به نیوانگ دروستیکردبوو. نه مه ده زان

کێ سووتاندویتی و بۆچی سووتاو؟ بە هەر حال ئەوجۆره پرسیارانە
 دواى راپەرین بێمانان، زۆربەى بیناو ساختمانە گەورەکان سووتابوون، من
 هەرگیز لە کەسم نەپرسی کێ ئەم ساختمان و بینا گەورانەى سووتاندو؟
 کێ دادگای سووتاندو؟ کێ بەرێوەبەرایەتى پەرۆردە و خەستەخانەکان
 و بینا گەورەکانى زانکۆى سووتاندو؟. لەو باوەڕەشدام هیچ کەس ئەو
 پرسیارەى لە خۆى نەکردو. تا سەر دەم و روژگارێش زیاتر بپوات خەلک
 کەمتر ئەو پرسیارانە دەکەن، دواچار گەر ئێوە شارەزای ولاتى ئێمە بن
 تێدەگەن، مەرووف گەر وەلامە راست و دروستەکەش بزانیت سوودىکى
 نییه. من لە منداڵیەوه هەژمە کرد بچمە ئەو ئوتیلەوه، بەلام پێدەچیت
 من لەو کەسانەم کە تەنیا لە کاتى کاولبوون یان دواى کاولبوون بۆم
 هەبێت رووبکەمە شوێنە خوشەکانى سەر زەوى. ئەو پۆژە من بە نیازی
 نیشخەجیبوون رووم نەکردە ئەو ئوتیلە، دواچار دەزمانى پۆژیک دیت
 دەمانگەنە دەرەوه، بەلام لەو دەقیقەیهەدا کە چوومە ژوورى و پێم خستە
 ناو دارو پەردووى بیناکەوه، هەستیکى سەیر دای گرتەم، هەستیک کە
 زۆر جار دوو لێم باسیبکەم، بەلام سویندم خواردووە جگە لە راستى هیچى
 تر نەگێرمەوه. من لەو ساتەدا کە لە ناو دارو پەردووى سووتاو و پارچە
 شوشەى شکاودا وەستابووم، هەستم کرد دالیا سەیراجەدین دەبینم. دالیا
 کە هەرگیز لە بیرم نەچووبوووه، شەوانى ویلگەردیم لە دەورووبەرى
 ئۆردوگای ئاوارەکان هەمیشە بیرم لێدەکردووه. بەلام هیچ کات ئاوهەا بە
 پۆشنى و نزیکى نەمبینیوو، ئەو پۆژە هەستم کرد لە پێشمەوه دەپوات،
 پێشتى لێم بوو، من لە شوێنى خۆم وەستام... وەک هەر پیاویکى تر سنوک
 کە لە تاریکیدا خێویک دەبینیت و دەوەستیت، منیش ئاوهەا وەستام... ئەو لە
 پێشمەوه دەپۆشت و لە ناو ساختمانەکەدا ونبوو، پاش ئێستیک گویم لیبوو
 بانگمەدەکات... وەک هەمان ئەو شەوهى لە کوچهکانى شارى بەدبەختیماندا
 ئەو لە ناو گرمەى زریپۆش و تانگەکاندا بانگى لە من کرد و هاوارەکانى

به نیو هه موو شه ودا تییه پرین و دهنگیاندایه وه، ئاوه ها بانگیکردم. سه رتا پای
 ئه و بینایه دهنگیده دایه وه، دهنگی ئه و له هه موو جیگایه کی ئه و ئوتیله
 سووتاوه دا بوو، من پامکرد به دوایدا و ئه و بانگیده کردم. من پامکردو ئه و
 بانگیده کردم، به پینلکه کاندایه سه رکه وتم و گویم له دهنگی بوو، قات له دوا
 قات ده رویشت و من به دوایه وه بووم... هه میسه پستی لیم بوو. دلنیا بووم
 بیم ده لیت، ئه و شوینه بکه مه نیشته جی خۆم، بینیم به هیمنی ده چیته ئه و
 ژووره وه له قاتی شهش، به دوایدا رویشتم و نه میبینیه وه، ئاله ویا دا لیم
 ونبوو، به لام دلنیا بووم بینومه، دلنیا بووم ئه و منی گه یانده ئه و نهۆمه. که
 چوومه ئه و ژووره بۆنی دالیا له و ئی بوو، بۆنیک وهک بۆنی له و پۆژانه دا
 که له سالۆنه گه وره که ی تیاتری پرته قالی سپیدا ده رده که وت. ئه و ژووره
 تاکه شوینیک بوو له و بینا گه وره یه دا بۆنی دۆزه خی لینه ده هات. ئه و ساته
 زانیم که دالیا سیراجه دین وازی لینه هیناوم و له گه لمدایه... وهک چۆن منی
 له دۆزه خی ئه و شاره ترسناکه ی باشووردا پاراست، ئاوه ها له گه لمدایه.
 ژووریککی ناوه ند بوو، نه زۆر گه وره و نه زۆر بچوک. په نجه رهکانی به سه ر
 هه موو ئه و شاره کپ و خامۆشه دا ده یروانی، له و یوه ده متوانی هه موو ئه و
 شاره بینم. له و ژووره دا هه ستم به هه ناسهکانی کرد، هه ستم به هه وایه کی
 فینک کرد که هه وای پۆخی ئه و بوو. من له بهر په نجه ره که دا وه ستم
 و گووتم ئیره مالی منه... دالیا ئیره مالی منه. له و ساته وه ده ستمکرد
 به پاککرینه وه ی ژووره که، به کۆکرینه وه ی ئه و دارو په رده سووتاوه ی
 له ژووره که دا کۆبوو بووه وه. بۆنی ئه و له و ئی بوو، له گه لمدا بوو. من
 له په نجه ره که وه سه یری ئه و شاره م ده کرد و دوا ی ماوه یه کی ئیجگار
 دریتژ بۆ یه که مجار هه ستم به خوشحالییه کی گه وره ده کرد، دلنیا بووم
 دالیا سیراجه دینم بینوه، دلنیا بووم گه ر بۆ ساتیکی کورتش بیت خوی
 نیشانداوم، گه ر بۆ چه ند بانگیکی کورتیش بیت، بانگیکردوم. من نه وه ستم
 تا ئه و ژوورم پاککرده وه، نه وه ستم تا وام لیکرد که لکی دانیشتم.

خەوتنی هەبیت، بیئەوێ نەینی خۆم بدرکینم گەرامەوێ بۆ لای سامیری بابلی، لەگەڵ ئەو دا دۆشەک و بەتانی و کەلوپەلەکانمان بە کۆل تا نزیکترین جاده ڕاکێشا، لەوێوە لە پشتی جیبیکی کۆندا سواربووین و مالهەمان لە بەردەم ئەو ئوتیلەدا داگرت و بووین بە یەکەمین ئاواره کە پێدەخاتە ئەو کۆشکە سووتاووە.

من هیچم لای سامیری بابلی نەدرکەند، بە هیچ جۆریک باسی بینینی دالیا سیراجەدینم لە وێرانەیی ئەو ئوتیلەدا بۆ نەکرد. شەو درەنگ دوو پاسەوان کە چاویان بە چراکەیی ئێمە کەوتبوو لە قاتی شەشدا دەسووتیت هاتن بۆ لامان، دوو پیشمەرگەیی مندالکاربوون. من و سامیری بابلی ئەو شوناس و بەلگەنامانمان نیشاندا کە بەرپرسەکانی بەرەیی نیشتمانی لە ئۆردوگا بۆیان کردبووین. لای ئەوان خۆمان وەک سەربازی هەلەتوو نەناساند، خۆمان وەک دوو زیندانی سیاسی ناساند کە لەگەڵ ڕاپەڕیندا لە زیندانهکانی باشوور ڕامانکێدوو ئیستا جێگامان نییە ڕووی تێکەین. ڕۆژانی سەرەتا هیمن و ئاسوودە تێپەڕین، من شەوان هەستەمە کرد گۆیم لە دەنگی پینی خانمیکە بەو ئوتیلەدا دیت و دەچیت، شەوان لە تاریکییەدا دادەنیشتم و چاوەڕوانی دەرکەوتنەوێ دالیا سیراجەدینم دەکرد، بەلام بێسوود بوو، ئەو چەند شەوێ من دالیام نەبینیوە. ڕۆژیک لە ناکاو من جەللی بارانم بە یادا هاتەو، جەللی باران ئەو سەربازە بریندارەیی کە لە دوا سەعاتەکانی شاری تەپوتۆزە زەردەکاندا من تیمارمکرد و ناوێشانی خۆیم لێوەرگرت. ئەوکات بەر لەوێ دەستبەگم بە خۆئامادەکردن بۆ دروستکردنی دادگایەک بۆ سامیری بابلی، دەبایە ئیشبەگم بۆئەوێ بژیم، دەبیت بزانن کە من زۆر لە سامیری بابلی دەترسام، لەوێ دەترسام بیناسنەوێ بیکوژن. من هەرگیز بیرم لە کوشتنی نەدەکردەو، بەلام نەشەدەزانی ئەو پیاوێ شایستەیی چ جۆرە سزایەکی دیکە. بە درێژایی ئەو ماوێە سامیری بابلی نەینی هەرە گەورەیی خۆی پێنەگوتبووم،

نهیانی ئەو نوسراوه سەیرانەیی لە شوێنێکی تایبەتیدا لە باشوور لە بناغەیی
بورجە دێرینەکانی بابلدا، لە بناغەیی باغچە ئەفسانەییە هەلواسراوەکاندا
شاردبوویەو، نهینی ئەو شتانه تا ئەو کات لای من نەزانراو بوون. من
دەمزانی کۆمەڵێک دۆکۆمینت و بەلگەیی گرنکی پێیە، دەمزانی شتی ترسناک
دەزانیت، دەمزانی ئەو دەریایەکە لە نهینی کە دەتوانین بیکەینە شاھیدیکی
گەورە، دەبیت بلێم دواجار سامیری بابلی پاکبوونەوێ خۆی لەو هەدا
دەبینی بیت بە شاھید لەسەر عەسرو زەمانیک کە خۆی دروستیکردبوو.
ماوەیەک بوو لەو ئۆتیلەدا بەیەکەو دەخەوتین، شەویکیان دواي ئەوێ
چراکانمان خامۆشکرد لە ژێر جیگاکیەو هەستاو و گووتی: جەلادەتی
کۆتر، ئەو مندالی نەجیب بۆ لیم ناپرسیت، نهینی ئەو بەلگەنامانە چییە کە
من پێمە... بۆ لیم ناپرسیت؟ من بە هیمنی گووتم: سامیری بابلی، دەزانم
ئەوانە کۆمەڵێک بەلگەن تۆ گوناھبار دەکەن، باوەرناکەم تۆ هیچ بەلگەیکە
هەبیت باشی و نەجیبیت بسەلمینیت، لەبەرئەوێ لیت ناپرسم، نامەوێت لەو
زیاتر توپە و نیگەرانی بێ لیت.

لە جیگاکی خۆی هەستاو چوو بەلکۆنی ئۆتیلەکەو سەیریکی ئەو
شارە بێدەنگەیی کرد، کە وەک هەمیشە کارەبای بەشیکی دەسووتاو
کارەبای بەشیکی دیکەیی خامۆش بوو. لە بەلکۆنەکەو گووتی: جەلادەتی
کۆتر، من گەورەترین و سامناکترین نەخشەیی دۆنیام پێیە، نەخشەیک
پیشتر لەسەر ئەم ئەستێرەیی دروست نەکراوە، نەخشەیک پیشتر نەبووەو
دواتریش دووبارە نابێتەو.

ئەو شەو زانیم سامیری بابلی دەیهوێت قسەم بۆبکات، ئەو ساتانەیی
بیویستبایە راستگۆیانە قسەبکات، لە کاتی ئاسایی زیاتر بۆنی پرتەقالی
لێدەهات. لە جیگاکی خۆم هەستام و کەمیک ئاوم لەو قوتوویدا خواردەو
کە لە راستیدا قوتووی دۆشاوی تەماتە بوو ئیمە کردبوومانە پەرداخی ئاو
خواردنەو. گووتم: سامیری بابلی، نەخشەیی چی؟ بە غەمگینیەو گووتی:

نەخشەی هەموو گۆره دەستەجەمعیەکان... هەموو گۆرستانە نەینییەکان،
ئەو گۆرستانە نەناسراو و نەزانراوانەی سەدان هەزار کەسیان تێدايە...
سەدان هەزار مرقۆفی بێخەتا.

دەنگی ترس و پەشیمانییەکی سەیری تێدابوو، کە یەكەم پۆژ و یەكەم
شەوی یەكترناسینمانی بەیاداهێنامەو. من هەناسە یەكەم هەلکێشاو گووتم:
ئاه، خودای گەورە تۆ دەلییت چی؟ دەلییت چی؟ بە ئەسپایی گووتی: دەلێم،
من نەخشەی هەموو ئەو گۆرستانەم پێیە کە لە بیست سالی رابوردوودا
بە نەینی لەسەرەو سەری ولاتدا دروستکراون، ئەو بەلگە نامە یەم پێیە
کە دەتوانیت دیکتاتۆر بروخینیت.

من نەمدەزانی بلێم چی، کەمێک سەرم خوران و گووتم: باری تەعالا،
تۆ دەلییت چی، دیکتاتۆری چی و تەرەماشێ چی، گوێگرە، تۆ ئەو
بەلگەنامەیەت پێیە کە سەری هەردوو کمان دەدات بە فەتارەتدا... گوێگرە
هەر کەسێک بزانییت ئێمە شتی وامان پێیە، بە زیندوویی کەولماندەکەن...
تێدەگەیت، تۆ دەزانییت دەلییت چی؟

دەبییت بلێم کە سامیری بابلی ئەفسەربوو، بەلام شتیکی لەو دنیا
ترسناک و درندهی تر نەدەزانی کە لەدەرەوێ سوپا هەیە، واتە لەو
گەمژانەبوو کە لایان وایە خەلکی درنده و پیاو کوژ تەنیا لە ریزی گاردی
کۆماری و دەزگای هەوالگری سەربازی و هیزی پاراستنی تایبەتی و ئەم
شتانەدا هەن، لەوە بترانیت هێند گەمژە بوو هەندێجار هێچی لەسەر ئەو
خراپەو دلەقییە نەدەزانی کە لە نێوان خەلکانی سادە و ساکاریشدا لە
گۆرپییە. وەنەبییت من لەو پروووە لەو بلیمەتتر بم، بەلام ئەو سالا دوورە
دریژانەی خۆشاردنەو و خۆ و نکردن لە پرته قالی سپییدا، وانە بەردەوامەکانی
دالیا سیراجەدین، ئەو گومانە قوول و ترسناکە دالیا بەرابەر زۆرکەس
هەیبوو بە جۆریک لە جۆرهکان لە منیشدا سەوزبووبوو. من بە غەریزە
دەمزانی ئەو ترسناکترین شتیکی مرقۆف هەلیگریت. خودایە هەرچیە کمان

بکردبایه ترسناک بوو. من به‌جۆرێک له جۆره‌کان ده‌سته‌پاچه‌و تۆقیبووم، له شوێنی خۆم هه‌ستام و گووتم: سامیری بابلی، تۆ بوه‌سته، بوه‌سته ده‌بیت بیربکه‌ینه‌وه، ده‌بیت زۆر به وردی بیربکه‌ینه‌وه، ته‌ماشاکه منیش دوو شتم پێیه، دوو شت، یه‌کیکیان تابلۆیه‌که که تا ئیستا له نه‌ینی و سیحری تیناگه‌م، له‌گه‌ڵ فایلی زیندانییه‌که‌دا که نازانم چی لێکه‌م... به‌لام یادگاری دالیا سیراجه‌دینه، یادگاری ئه‌و خانمیه‌که له‌م سه‌ر ئه‌ستیره‌یه خانمیکه دیکه‌ی وا نابینه‌وه. به‌لام باری ته‌عالا، پێمبلی، یارمه‌تیمبده، ده‌توانین چی له‌و نه‌خشانه‌بکه‌ین... ئه‌، ئه‌گه‌ر واده‌زانیت به‌عسییه‌کان لێره ده‌ستیان به ئیمه‌دا ناگات که‌مژه‌یت، تیده‌گه‌یت، ئه‌وان لێره‌ن، راسته سوپاکانیان دوور خستۆته‌وه به‌لام هه‌شتا لێره‌ن، لێره.

سامیری بابلی ده‌یگووت: به‌لام جه‌لاده‌تی کوتر، ئه‌م نه‌خشانه ده‌بیت بگاته به‌رده‌می دونیا، ده‌بیت بلاویته‌وه.

من به‌ توپه‌یه‌وه ده‌مگووت: چۆن؟ ئاغای بابلی چۆن؟ تیمبکه‌ینه، چۆن... ده‌ته‌ویت بیفرۆشیت به‌ رۆژنامه‌کان؟... ها ده‌ته‌ویت بیفرۆشیت به‌وان، له‌وه ناترسیت بکه‌ویت به‌رده‌ستی رۆژنامه‌گه‌ریک که به‌ چه‌ند ملیۆن دۆلاریک بیفرۆشیت به‌ده‌وله‌ت، له‌وه ناترسیت ئه‌و سیخوری ده‌زگا نیوده‌وله‌تییه‌کان بیت و نه‌خشه‌کان بیه‌ن و نه‌یه‌یننه‌وه، له‌وه ناترسیت خۆتی بۆ ئاشکراکه‌یت و حیکایه‌ته‌که‌ت بکه‌ویت سه‌ر هه‌موو زاریک و دواتر که‌س له‌م دونیایه‌دا نه‌بیت به‌ پشته‌په‌نات و وه‌ک سه‌گیکه‌ی که‌ر هه‌ر دووکه‌مان له‌م ئوتیله‌ حیزه‌دا سه‌ربرن و که‌سیش پیمان نه‌زانیت؟؟؟ ها.. ده‌ته‌ویت چی لێکه‌یت؟ ها ده‌یده‌یت به‌ حیزبه‌کان؟ ئه‌و ساته‌ی ئه‌وان ده‌زانن تۆ نه‌خشه‌ی وه‌هات هه‌یه، هه‌ردووکه‌مان که‌وله‌که‌ن، به‌ زیندووی پێستمان داده‌مالن... گوێبگره، ده‌بیت من و تۆ ئه‌و نه‌خشانه هه‌لگرین... ئیستا که‌س ئه‌و نه‌خشانه‌ی لا گرنگ نییه، ده‌یانه‌ویت لێمانی بسین، دلنایم، ئا پرته‌قالی بابلی، دلنایم، ده‌یانه‌ویت لێمانی بسین، به‌لام نه‌بۆئه‌وه‌ی بیکه‌

بە نیشانهی حەقیقەت، بە لکو بۆئەوێ بە جۆریک لە جۆرەکان بیکەنە
فەزلیک بۆ خۆیان، یان بێفروشنەو، یاخود بێفەوتیتن و لە بیریبەنەو،
بەلام لە ھەموو حالەکاندا من و جەنابت وەک دوو بابای بێ پشتوپەنا
تیادەچین.

من دەوێستام و لە تاریکییەکی ھەم سەیری سیپەرەکەم دەکرد. دلدیابووم
تەواو تیگەیشتوو ھەم دەلیم چی. ھەردوو کمان دەمانزانی چارەنوسی
قوربانییەکان ھەرگیز نابیتە غەمی راستەقینە. منیش و سامیری بابلیش
دلدیابووین کەس بە لایەو گرنگ نییە مردوو ھەکان لە کوێ نێژراون... دەبیت
بزانی لەو ساتەدا کەس گۆڕو گۆڕستانی بە لاو ھەر گرنگ نەبوو، ئەو سالانێکی
دواتر حیکایەتی ئەو گۆڕانە سەر ھەلەدات، کە کامێرا بە دەستەکان بەست بە
بستی زەوی بە دوای ئێسک و پروسک و جومجومەکاندا ھەلەدگێرنەو تە
بیکەنە فلیمیکی ترسناک و بە دونیای بفرۆشنەو. بەلام لەو ساتەدا سامیری
بابلی نەیدەزانی چی بکات، لە لایەکەو دەیویست ھەموو دنیا ئەو نەخشانە
بیینیت، لە لایەکی دیشەو دەترسا نەخشەکانی لیستیتن و بیکەن بە مالی
خۆیان و بیکوژن. من لەو ساتەدا ھەستم دەکرد کە دەبیت ئەو نەخشانە
بشارینەو ھەم بێدەنگبین، بەلام لە ناخی دلێشەو ھەستم بە ترسنوکییەکی
گەورە دەکرد... ھەستم بە خیانتیکی قوول دەکرد. بەلام نەمەزانی چۆن
بپاریبەم.

ھیچ شتیک لەو سەختتر نییە لە سەردەمێکدا شاھید بیت مرقۆفەکان
پتوستان بە شاھید نییە، ھیچ شتیک لەو سەختتر نییە بیت بە زمانحالی
قوربانییەکان لە سەردەمێکدا ھەموو مرقۆفەکان، ھەتا جەلادەکانیش خۆیان
بە قوربانی دەزانن. ھیچ شتیک لەو غەمگینتر نییە بیت وایت حەقیقەتیکی
گەورە پێیە، بەلام دلنیش بیت کەس پتوستانی بە حەقیقەت نییە. من کە
وا دەلیم دلنیشم گەر ئیسحاقی لیوژیرین یان موسای بابەک یاخود دالیا
سیراجەدیم لە گەلدا بایە ئەوان شتیک دیکەیان دەگووت، بەلام من لەو ئوتیلە

سووتاوه دا د لنیابووم من له سهه نه ستیره یه ک ده ژیم حه قیقه ت له ویکانه شتیکی هیند گرنه گ نییه. من ده مزانی ئه و نه خشانه شتیکی به نرخن، به لام کئ هه بوو ئه و نه خشانه ی بدهینه ده ست، ده بایه بیدهنگ بین و بوه ستین تا باشتین پینگا ده دۆزینه وه نه خشه کان بهاریژین. من به سامیری بابلیم ده گووت: پرته قالی بابلی، ده بیت ئه و نه خشانه م بدهیتی، تیده گهیت، ده بیت ئه و نه خشانه م بدهیتی، تو دیلی منیت، ده بیت هه ر ئه مشه و ئه و نه خشانه م بدهیتی... هه ر ئیستا ده بیت ئه و نه خشانه له جیگایه کدا هه لگرم که هه یج که س نه یزانیته. باری تهعالا تازه درهنگه، تازه بهم شه وه تاریکه هه یج ناگریته... سبه ی ده بیت هه موو شتیکیان جیبه جیگر دیت. گوینگره... زور حه قیقه ت هه یه ده بیت مرووف هه لیانگریته... زور حه قیقه ت هه یه ده بیت بیشاریته وه تا ساتیکی تایبه تی دیت، تا پوژیک دیت هه سته ده گهیت خه لکی هه موو پتوستان به و حه قیقه ته یه.

سامیری بابلی وهک ئه وه ی بهروایه کی کویری به من بیت، وهک یه کیک د لنیابیت که من له خوی باشت ئه و ئه مانه ته ده پاریزم، هاته وه ژووری، نوینه کانی هه لدا یه وه، له ژیر دوشه که کهیدا به سته یکی پیچراوه ی ده رهینا و گووتی: له تاریکیدا سهیری مه که، وه عدم بدهری له تاریکیدا سهیری نه کهیت. له راستیدا من نه مده ویست سهیری بکه م. به ترسیکه وه نه خشه کانم وه رگرت و نووساندم به سنگمه وه. به دهنگیکی له رزوک گووتم: سبه ی له جیگایه کدا ده یشارمه وه، سبه ی... ئیستا بخه وه، سامیری بابلی بخه وه و زور بیرمه که وه.

پوژی دواتر من دوو جانتای ده ست، سندوقیکی ئه له منیۆم، چه ند مه تریک چه رم و بریکی زور مشه ماو سوژنیک وکه میک به نم کری. به ردیکم له ناو ده ربه ندیکی گه وره دا پیده زانی، جیگایه ک بوو له ماوه ی نیشته جیبووندا له ئوردوگای ئاواره کان دۆزیبوومه وه، شوینیک بوو دوور ده ست له هه ر خولیاو ته ماحیکی ئاده میزاد. ئه و نه خشانه م

بۆ ئه‌و، بێ‌ئهو‌ی هه‌یج كه‌سێ‌كی دی، جگه‌ له‌ من ئه‌و نه‌ئیه‌یه‌ بزانی‌ت. نه‌خشه‌كانم خسته‌ ناو چه‌ند چینی‌ك له‌ موشه‌ماوه‌، موشه‌ماكه‌م خسته‌ ناو جانتایه‌كی چكۆلانه‌وه‌، جانتاكه‌م سه‌ره‌له‌نوێ به‌ موشه‌ما ده‌وردایه‌وه‌، دیسانه‌وه‌ خسته‌وه‌ ناو جانتایه‌كی ده‌ستی تر، سه‌ر له‌ نوێ ئه‌و جانتایه‌م به‌ موشه‌ما گرته‌وه‌ و خسته‌م ناو ئه‌و سندوقه‌ ئه‌له‌منیۆمه‌وه‌، سندوقه‌ ئه‌له‌منیۆمه‌كه‌م به‌ چه‌ند قاتی‌ك له‌ چه‌رمی ره‌ش و ئه‌ستوور پێ‌چایه‌وه‌ و دوا‌جار له‌ هه‌موو جه‌مه‌سه‌ره‌كانه‌وه‌ درووم، به‌ جۆری‌ك هه‌یج ته‌كه‌یه‌ك ئاو، هه‌یج شینی‌ه‌ك، هه‌یج كاری‌گه‌رییه‌كی سه‌روشت نه‌گاته‌ سه‌ر ئه‌و نه‌خشانه‌. ئیواره‌یه‌كی دره‌نگ رۆیشتم بۆ شوین ئۆردو‌گا بابر‌دووه‌كه‌مان كه‌ ئه‌وكات بووبوو به‌ زه‌وییه‌كی خالی له‌ ناوه‌راست پوشه‌لانی‌كی زه‌ردا، هه‌وا به‌ جۆری‌ك خۆش بوو مرۆف پێ‌ویستی به‌ پێ‌خه‌ف و پا‌خه‌ری‌ك نه‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی ئاسووده‌ له‌ ژێر ئه‌ستێزه‌كاندا بخه‌وێت، من پا‌چێ‌ك و خا‌كه‌نازی‌كی چكۆله‌شم له‌ به‌تانییه‌كه‌وه‌ پێ‌چابوو، ئه‌و سه‌رده‌مه‌ له‌ هه‌ر جێ‌گایه‌كدا خه‌لك‌ت به‌ كۆله‌ پشت و به‌ تانی و باروبنه‌وه‌ بدییایه‌ ئاسایی بوو، كه‌س له‌سه‌ر ئه‌و شتانه‌ گومانی له‌ كه‌س نه‌ده‌كرد. من به‌ هه‌منی له‌ ژێر دره‌ختێ‌كدا پال‌كه‌وتم و دیمه‌نی ئه‌و ئۆردو‌گایه‌م ده‌هاته‌وه‌ یاد كه‌ شه‌وی‌ك له‌ شه‌وان فېری و نه‌گه‌رایه‌وه‌. تا تاری‌ك دانه‌هات من له‌ شوینی خۆم نه‌جولام. كاتی‌ك دونیا وه‌ها تاری‌ك بوو ئیدی كونه‌په‌پوو چاوی له‌ كونه‌په‌پووی هاوسێ‌ی نه‌بوو، باره‌كه‌ی خۆم هه‌لگرت و روو‌م‌كرده‌ ئه‌و بن به‌رده‌. به‌ردی‌كی گه‌وره‌بوو ده‌كرا مرۆف له‌ سه‌ره‌وه‌را به‌ره‌و خوار بنی بۆش‌بكات، بێ‌ئهو‌ی هه‌یج له‌ ئارامی و جێ‌گیریی بله‌قینی‌ت. به‌ جۆری‌ك گه‌وره‌و به‌رقه‌رار ده‌یتواند ده‌كرا مرۆف هه‌موو نه‌ئیه‌ی جیهانی له‌ بن‌دا بشاری‌ته‌وه‌. له‌ چه‌ند سه‌عاتێ‌كدا من هه‌موو شتی‌كم جێ‌به‌جێ‌كرد. پێ‌مابوو ئه‌وه‌ ئه‌مین‌تر جێ‌گایه‌كی دونیایه‌، به‌لام نه‌مه‌دزانی ئاخۆ من حه‌قیقه‌تی‌ك ده‌پاری‌زم یان ده‌یخن‌كێ‌تم؟ نه‌مه‌دزانی من راستییه‌ك هه‌له‌ده‌گرم یان بۆ هه‌تا‌هه‌تایه‌ ده‌یكوژم؟.

ئەو شەو بەو دەمو بەیان گەیشتمەو ئوتیلە غەمگینە کەمان. کە
گەیشتمەو ئەوئ سامیری بابلی لە ناو جیگا کەیدا چاوەروانیدەکردم، لیتی
نەپرسیم لە کوئ نەخشەکانم هەلگرتوو، بەلام من پێمگوت، لە جیگایە کدا
قایمکردووە کە هیچ رۆحە بەریک نایدۆزیتەو. لەو شەو بەدواوە هیچی
دەربارەی ئەو نەخشە لێنەپرسیم، هیچ کات. بەلام من داننام چیرۆکی
ئەو نەخشانەی لە بیرنەکردبوو، بەلام چاوەروانی پاکبوانەو هەیکە
گەورە دەکرد تا ژیانی بۆ ئەو پەيامە تەرخانبکات. دواچاریش هەموو
ئەو روداوانەی لە ژیانی من و ئەودا رویاندا پێگریکی گەورەبوون ئەو
خەونە بیتەدی.

***

پۆزانی دواتر ژیان لەو ئوتیلەدا گۆرا. دەبیت بزانی من لەو نۆهەندەدا
ئوتیلە کەم ناوانبوو «ئوتیلی گیلانی سپی»، وەک وەرگێڕانیک و
یاریکردنیکى مندا لانە بە ناوی «تیا تری پرتەقالی سپی» کە من عومریکم
لە ناودا بردبوو سەر. گیلانی ناوی کچیکى ئاوارەبوو کە تەنیا بۆ
هەفتە یەک لە گەل خیزانە کەیدا هاتە ئەو ئوتیلە. یەكەمین خیزان بوو دواى
ئێمە لەو ئوتیلەدا نیشتە جێبوون، خەلکی شارێکی دیکە بوون، کچە کە تەمەنى
لە تەمەنى مندا دەبوو. هێند قەشەنگ بوو، جارێک بە جۆریکی شیتانە لینی
نزیکبوومەو و پێمگوت: پیت وایە خانم زەوى چەند جوانی دیکەى وەک
تۆی تێدایە؟ راستیت دەوێت مەگەر مەرۆف کۆمەلێک بالی گەورەى هەبیت،
هەموو ژیانی لە گەڕانیکى بێوچاندا بباتە سەر تا بتوانیت یەکیکی دیکەى
وەک تۆ لە کونجیکى تری سەر ئەم ئەستێرەیدا بدۆزیتەو.

کچیکى شەرمن نەبوو، بە ئارامی پێگوتم: ئەى تۆ پیت وایە چەند
کەمژەى تری وەک تۆ لە سەر ئەم ئەستێرەى هەبیت، مەرۆف دەبیت چەند

بالی ھەبیت تا بیتەقلیکی تری ھەک جەنابت بدۆزیتەو؟ من پێمگوت:
نازانم، لە راستیدا نازانم، بەلام دلنیاشت دەکەم کە ھەموو بالەندەکانی دنیا
بالی خۆیان تە دەن، کەسیکی تری ھەک مەنت بۆ پەیدا ناکریت بەئەندازە
من شەیدای جوانی تۆ بیت.

لەسەرەخۆ پالیکی پێوھنام و گوتی: شەیدایەکەت ھەلگرە بۆ خۆت با
لێت نەکەویت. تێپەری و تا پۆشتن سەیری نەکردمەو. خانمیکی زۆر
جوان بوو، سێ بۆ ھەبوو کە شەو پۆژ چاوەدێریانەکرد. ئەو ھەفتە
من تەنیا چوار جار بینیم، جارێکیان لەگەڵ براکانیدا خۆیان گۆرپبوو
دەیانگوت دەچین بۆ سەیرکردنی خانوویەک، جارێکیان لەبەردەرکی
ژوورەکاندا بە ماکسییەکی زەردەو ھەستابوو و دایکی بانگیدەکرد
«گێلاس ھەر ژوورەو... ھەر ژووری، عەییە زۆر لەو یا مەو ھەستە» من
بەو دا زانیم ناوی گێلاسە. جارێکیان لەگەڵ کچکی دیکەدا بینیم لە
شەقامی بەردەم ئوتیلەکە دەپەڕینەو، دواجاریشیان ئەو کاتە بوو کە بە
رێکەوت پێکەو ھەردەکەوتین و من ئەو قسانەم پێگوت. من ئەو ئوتیلە
خاپوورو وێرانەم بە ناوی ئەو ھەو ناو «مالی گێلاسی سپی». پۆژیک
پۆشتن و ئێتر نەگەرانیو، پێدەچوو خانوویەکی کرێیان لە گەرەکیک لە
گەرەکانی شاردا دەستکەوتیبێت و چیتەر پێویستیان بەو نەبیت لە ناو
ئەودارو پەردوودا بژین.

پۆژ دوا پۆژ «گێلاسی سپی» پەردەبوو لە خەلک، پۆژ دوا پۆژ ئەو
ئاوانە شۆین و جێگاو رێگای گەرانیو ھەیان نەبوو دەھاتن بۆ ئەو ئوتیلە
سووتاوی کە دەبایە ھەموومان لە خۆ بگریت. دروست نازانم کێ بە
تەواوەتی ئەو پێشنیارە بۆ لایەنە بەرپرسەکان کرد، ئەو ئوتیلە بکریتە
مەلبەندی کۆبوونەو ھاوانەکان. لە ماوەی دوو سێ پۆژدا ھێند ئاوانە
ھاتن ئیدی جێگایەکی خالی نەمایەو. وای لێھات من و سامیری بابلی
لەو دەترساین ژوورەکانمان لێستینەو. دەبایە ھەموومان ناوی خۆمان

له بنگه‌یه‌کی تایبه‌تی ئاسایش تۆماربکه‌ین که تازه به تازه دامه‌زرابوو، شه‌وانه نوینه‌ری حیزبه جیاوازه‌کان ده‌هاتن و هه‌ریه‌ک جیا له‌وانی تر ئیستیماره‌ی تایبه‌تی خۆی پێ پرده‌کردینه‌وه، به‌وه‌دا هیچ هیزیک کاغه‌زی هیزه‌کانی تری نه‌ده‌خوینده‌وه، ده‌بایه ئیمه له‌یه‌ککاتدا پسوله‌ی و پێئاسانی هه‌موو حیزبه‌کانمان پێیت. له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا له‌ ریگای ده‌ستره‌نگینی ئه‌و وه‌کیلانه‌وه که به‌پێوه‌به‌ری دائیره‌کان له‌ده‌ره‌وه‌ی ئۆفیسه‌کان دایاندانه‌ن، به‌ پاره‌یه‌ک که به‌رته‌قایی به‌ره‌مه‌می ئیشکردنی چهند ساله‌ی من بوو له‌ تیاتری پرته‌قایی سپی هه‌موو ئه‌و شوناس و په‌گه‌زنامه‌و به‌لگه‌نامه‌مان ده‌ستکه‌وت که ئاده‌میزادیک بو ژیان پێویستی پێته‌تی. له‌ گێلاسی سپیشدا ژووره‌که‌ی خۆمان وه‌ک ژووری دوو زیندانی هه‌له‌هاتوو تۆمارکرد که جیگایه‌کی تریان له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه‌ نییه‌.

سامیری بابلی دله‌یابوو ناتوانیت ماوه‌یه‌کی درێژ له‌و ئوتیله‌ غه‌مگین و سووتاوه‌دا بژی، به‌ پێچه‌وانه‌ی منه‌وه که بریارم دا‌بوو گه‌ر لێم بگه‌رێن تا مردن له‌و ئوتیله‌ ده‌رنه‌چم. دواچار من مرۆفیک بووم هیچ خه‌ونیکی ئه‌وتۆم نه‌بوو، له‌ یادم نییه‌ پڕۆژیک خه‌ونم به‌ ژیا‌نی خوشه‌وه‌ بینیت، تا پاده‌یه‌کی زۆر دله‌یابووم چۆن له‌سه‌ره‌تاوه‌ به‌هه‌ژاری ژیاوم تا کۆتاییش به‌هه‌مان شیوه‌ ده‌روات و هه‌ر به‌و جۆره‌ش حیکایه‌ته‌که‌ کۆتایی‌دیت. هاتنی ئاواره‌کان منی وه‌ک سامیری بابلی نیگه‌ران نه‌کرد، هات و هاواری مندا‌لان و قیژه‌قیژی ژنانی زامدارو دل بریندار به‌ جۆریکی سه‌یر سامیریان له‌و شوینه‌ هه‌له‌که‌ند. نا‌ره‌حه‌تییه‌که‌ی له‌وه‌وه‌ نه‌هاتبوو که ده‌نگه‌ده‌نگی مندا‌لان پشوویان لیتیکه‌ده‌ا، به‌لکو له‌وه‌وه‌ هاتبوو کاره‌ساتی ئه‌م خه‌زانانه‌، کاره‌ساتی ولاتیکیان به‌یاداده‌هینایه‌وه‌ که ده‌ره‌ق به‌ تراژیدیاکانی سامیر خۆی به‌ به‌رپرسی راسته‌وخۆ ده‌زانی. من نه‌میی‌نی بگری، به‌لام هه‌ر وه‌خت باسی هه‌ژاری و لێقه‌ومان و بێده‌ره‌تانی ئه‌وانه‌مان ده‌کرد، شه‌رمیکی قوولم له‌ پوخساریدا ده‌بینی. بو من ژیان له‌ ناو ئاواره‌کاندا ژیا‌نیکی خوش بوو.

هیچ کەسێک وەک خەلکی ئاواره پاک و بێگەرد نین. ئەو مەرفانە ی کە هیچ شتیکیان لەسەر زەوی نییه لە مەرفەکانی تر جوانترن، ئاوارهش خەلکیکن خاوەنی هیچ شتیکی نین. ئەوان لای من لە دوو سەرەوه جوان بوون، ئەو کاتە ی کە باسی رابوردوویان دەکرد و یاد ی ئەو پۆژە خۆشەنەیان دەگێڕایەوه کە خاوەنی مāl و شکو سامان بوون، زۆربەیان لە چیرۆکی رابوردووی خۆیاندا درۆیان دەکرد، هەولیان دەدا زەرەرو زیانی خۆیان چەندەها جار گەورەتر نیشان بدەن، مāl و حالی فەوتاو ی خۆیان بە سەدان هەزار دینار دەقەبلاند، نازانم بۆ کاتی ک ئەو چیرۆکانەیان بۆ دەگێڕایەوه وام هەستە دەکرد پێیانوایە من دەتوانم شتیکیان بۆ بکەم کە خەلکانی دیکە ناتوانن بیکەن. بەلام لەوێش جوانتر ئەو کاتە بوو کە خەونیان دەبینی، بیریان لە خۆری سەرەلەدانی سەردەمی نوێ دەکردهوه، باسی ئەو پۆژانەیان دەکرد کە لەوێ دەرباز دەبن و بەسەرغەزای دەگەرێنەوه بۆ شارەکانی خۆیان، دەگەرێنەوه سەر مālەکانیان، دەچنەوه کوچەو کۆلانی چاران.

لەو ماوەیەدا گەلەک خێزان هاتن و پۆشیستن، بە جۆریک هەر لە سەرەتاوه من ماندوو بووم لە ناسینی خەلک و مālایکردن لێیان. من لەو ئوتیلە سووتاوهدا هێندە خێزان و خەلکم ناسی سالانیک دواتر کە ناچار بووم بە هەموو نیشتماندایە بسوڕیمەوه لە زۆر شوێنی ئەم ولاتەدا خەلکانیکم تووشدەهاتەوه کە لە بازارەکاندا، لە کوچەکاندا، لە قەرەاغ پێگاکاندا دەستیان بۆ بەرز دەکردمەوه و دەیانگوت: کاک جەلادەت ئیسماعیل چۆنی... کاک جەلادەت ئیستا لە کوێ ی؟ کە دوا ی تێپەڕینی ئەو سالانە، دوا ی ئەوێ کوردستان بووبوو بە حەوزی پارە، من بە پێکەنین و خۆشییەوه دەمگوت: ها بە پێژ من هەر لە شوێنی خۆم، هەر لەو ئوتیلە جوانەدام کە تازه بووه بە نیشتمانی من. زۆربەیان سەیریان لێدەهات، گەنجیکی وەک من لەو چەند سالەدا نەتوانیوه خۆم دروستبکەم.

هه‌ندیکیان حورمه‌تیکی زۆریان لیده‌گرتم، هه‌ندیکیان جلوه‌برگی کۆنی
 خۆیانیان بۆ ده‌پێچامه‌وه‌و ده‌یاندامی، هه‌ندیکیان هه‌والی هه‌ندیکی که‌س و
 خیزانی تریان ده‌پرسی که‌ من یادم نه‌ما‌بوون، هه‌ندیکیان له‌لاوه‌ پارهیان
 ده‌خسته‌ گیرفانم. من سه‌ره‌تا له‌ به‌رچاوی ئه‌وان به‌ خۆشحالییه‌وه
 هه‌موو شتیکم وه‌رده‌گرت، جله‌کانم وه‌رده‌گرت، پاره‌کانم وه‌رده‌گرت،
 ورده‌ دیاری و شته‌ بچوکه‌کانم وه‌رده‌گرت و دواتر له‌ هه‌ر شاریکه‌وه
 نزیک‌بامایه‌ ده‌چووم هه‌موو شته‌کانم له‌ مزگه‌وتیک یان له‌ جیگایه‌کی
 به‌رچاودا داده‌ناو ده‌پۆیشتم، هه‌موو شته‌کان، هه‌تا پاره‌کانیش، به‌ جۆریک
 له‌ جۆره‌کان خۆم به‌ شایسته‌ی هیچ جۆره‌ یارمه‌تییه‌ک نه‌ده‌زانی. له‌
 راستیدا من کۆمه‌کی دالیا سیراجه‌دین نه‌بیتم، پێویستیم به‌ کۆمه‌کی هیچ
 مرقۆنیکێ تر نه‌بوو. من سه‌ره‌تا زۆربه‌ی رۆژ له‌ به‌رده‌رکی ئوتیله‌که‌دا
 ده‌وه‌ستام و یارمه‌تی ئه‌و خیزانانه‌م ده‌دا که‌ مالیان ده‌هینایه‌ ژووریکی له‌
 ژووره‌کانی ئه‌و ئوتیله‌، نوینه‌کانم بۆ هه‌له‌ده‌گرتن مندا له‌کانیانم سه‌رده‌خست،
 باره‌ قورسه‌کانیانم ده‌خسته‌ سه‌رشانم، ئه‌گه‌ر ژووره‌کانیان پێویستی به‌
 پاک‌کردنه‌وه‌ هه‌بایه‌ یارمه‌تیمه‌ده‌دان، رۆژانی دواتریش به‌رده‌وام ته‌نه‌که‌ رۆن
 و ئازوقه‌م سه‌رده‌خست، ده‌به‌ی نه‌وتم تا قاتی هه‌شتم ده‌که‌یاند، بوتلی
 غازم ده‌نایه‌ سه‌ر شانم و هه‌لمه‌ده‌گرت بۆ ئاسمان. من له‌ رۆیشتنیشدا
 کۆمه‌کی خه‌لکم ده‌کرد، هه‌مان ئه‌و کاره‌م بۆ دووباره‌ده‌کردنه‌وه‌، شته‌کانم
 له‌گه‌له‌دا داده‌گرتن، نوێتم له‌گه‌له‌دا ده‌پێچانه‌وه‌، مه‌لۆتکه‌م بۆ داده‌به‌زاندن،
 بێشکه‌م بۆ ده‌که‌یاننده‌ به‌ر پیکابه‌که‌. هه‌موو ئه‌وانه‌ی «گێلاسی سه‌پی» یان
 جێده‌هێشت زۆربه‌ی وه‌خت په‌یمانێ ئه‌وه‌یان ده‌دامی که‌ سه‌رم لیده‌ده‌ن،
 سوینیدیان ده‌خوارد که‌ ده‌که‌رینه‌وه‌ داوه‌تمه‌ده‌که‌ن، به‌لام له‌ راستیدا هه‌رگیز
 پێکه‌وتی نه‌کرد هیچ یه‌ک له‌وانه‌ بگه‌رینه‌وه‌ و سلاویشم لێیکه‌ن. ده‌بیتم بڵیم
 من له‌ گێلاسی سه‌پی له‌سه‌ر هه‌مان په‌فتارو کرداری خۆم به‌رده‌وام‌بووم
 به‌وه‌ی که‌چان و ژنانم به‌ قسه‌ خۆشه‌کانی خۆم ده‌بزواند، ئه‌وه‌ ده‌ردیکه‌

کوشندهیه مروّف له عه شقدا زمانیکی هاری هه بیئت و کرداری نه بیئت. ده بیئت بزانن ئافرهت بالداریکی عه جیهه، هه ردوو شته که ی له پیاو دهویت، واته گهر پیاو ته نیا کرداری هه بیئت و خوئی مه پیکێ شه رمن و بیدهنگ بیئت، وهک زۆر به ی پیاوی ولاتی ئیمه، ئهوا ژنان وهک ئازهلکی بیدهه و پل سه یریده کهن، گهر وهک منیش هه ر ده می هه بیئت و کرداری نه بیئت، وهک زۆر بلتییه کی ره زاقورس ته ماشایده کهن. واته هونه ری لاواندنێ ژنان و کچان، هونه ریکی دوو سه ره یه، سه ره تا به و قسه لووسانه ده ست پیده کات که من مامۆستایه کی گهره بووم تیایدا، پاشان ده بیئت ده ست که میک ئیشبکات، دوا ی ئه وه جاریکی تر زمانت، دوا ی ئه وه ده ست، دوا ی ئه وه زمانت، دوا ی ئه وه ده ست و دوا ی ئه وه زمانت و دوا ی ئه وه شتی تر و... هه تا دوا یی. من له و که سانه بووم که ده متوانی ته نیا قوناغی یه که م بپریم، پاشماوه یه کی که م هه موو کچان و ژنانی ئه و ئوتیله منیان ده ناسی، هه موو به رویان پیمبوو، که س ترسی له وه نه بوو من شتیک بقه ومیتم. ره فتاری من به جوړیک ئاشکراو له روو بوو پیاوه کانی گیلای سی پیش ده یان زانی چونم، ناو و ناو بانگی من وهک کو پیکێ باش له سه روو گو مانه وه بوو. به لام من جگه له و دیوه ئاشکرایه، دیوکی نه ئیشم هه بوو که که س نه یه ده زانی، من له و ی سێ نه ئیشم هه بوو، سێ نه ئیشی گهره، یه که میان نه ئیشی من و دالیا سیراجه دین بوو، نه ئیشی ئه و تارماییه ی دالیا بوو که ده مبینی، نه ئیشی دوو ه میشم نه ئیشی ئه و بالداره خورافیانه بوو که دواتر من به که سیکی زۆر سه یه ده ناسیتن، سه یه ه میش ئه و هاواره سه یه رانه ی له تاریکیدا ده مییست و سامیری بابلی به رده وام ده یگوت: ئه وه ده نگی رابوردووه. له نێو ئاواره کاندا که س ئاگاداری نه ئیشیه کانی من نه بوو. من له و ماوه یه دا چه ند جار یک دالیا سیراجه دینم بین، چه ند جار یک شه وان له تاریکیه که دا ده رده که وت، هه میشه له سه ر پلکانه کان ده مبینی یان سه رده که وت یاخود ده چوو ه خواری، هه میشه له شو ئینکدا ونده بوو، به لام من ده متوانی

بۆنییکەم. هیچ جارێک لەو جارانه قسەی لەگەڵ نەکردم، تەنیا خۆی نیشاندهدام و دەپۆشت، وەک ئەوەبوو بیهویت دلنایام کە ئەو ئاگای لە منە، ئەو لەگەڵمدا، هەمیشە ئەو جلە سەپرو جوانانەی لە بەردابوو کە لە تیاتری پرته‌قالی سبێ لەبەریده‌کرد. لە دالیاش بترازیت، ئەو بالنده سبیهانەبوون کە دەمبین، من لە هەفتەی یەکەمەوە لەو ئوتیلەدا، لەو بالکۆنە چکۆلانەیەو ئەو بالدارە سبیهانەم بینی، کە تیکەلەیک بوون لە کۆترو سیمرخ بەوجۆرە لە هەندیک وێنەی کۆندا بینیبووم، بالنده‌یک سبێ سبێ، بە جەستە گەورەتر لە بالدارێکی مالی و شارنشین، بەلام جوانتر و ئارامتریش لە بالدارێکی کتویی. ئەو بالدارانە بە جۆریکی سەیر لە ئاسماندا دەفرین، هەندێجار بە جۆریکی سەیر لێم نزیکدەبوونەو، من نەمەزانێ ئایا خەلکانی تر ئەو بالندانە دەبینن یاخود نا. پۆژیک لە پۆژان من بە ناو بازاردا دەپۆشتم، بە ناو بازارێکی زۆر قەرەبالغدا، هەستەمکرد ئەو بالندانە بە دوامەوێ، دیمەنێکی سەپربوو پیاویک بە شەقامێکدا بپروات و دەیان بالنده‌ی سبێ دەوریبەدەن و بەسەر سەریدا بفرن... من دەپۆشتم و بالدارەکان بە دوامەوێبوون، وەک ئەو کاتە نەبوو کە لە ئۆردوگای ئاوارەکان دوامەدەکەوتن، دەهاتنە سەر چادەرەکەم، لەسەر درەختە نزیکەکان دەنیشتنەو، بەلکو جوانترو شاعیریانەتر دەفرین. من دەمبینی بە نێو خەلکەکاندا فێرکەیان دەهاتن، لەو قەرەبالغیە گەورەیدا بە پۆل خۆیان دەکرد بە ناو حەشاماتە گەورەکاندا، وەک کۆمەلێک تارمایی کە بەرەبەست و پێگرەکان نایانوەستین... دەفرین و بەر هیچ شتێک نەدەکەوتن، وەک کۆمەلێک بالدارێ سەرابی، سینەو جەستەی رێبوارەکانیان دەبێ و پێش من دەکەوتن. من سەرەتا ترسێکی گەورەم لەو بالدارانە هەبوو، ترسێکی گەورە گەورە، بەلام دواتر تێگەیشتم کە ئەوانە بالنده‌ی منن. دەبیت بزانی کە من لەو زیندەگییە کورت و بێمانایەیی خۆمدا پەیوەندییەکی زۆرم لەگەڵ بالنده‌کاندا بەستبوو، لەو بالنده‌ بچوکانەو کە بە مندالی خۆشەمەویستن.

تا ئێهه موو په له وه ره کێوییه قه شه نگه ی له گه شته دوورو درێژه کانه دا
له گه ل ئیسحاقی لیۆزێرین و سه ره هه نگ قاسمدا بینییوم. ئیتر له ویوه
وه رن بۆ لای مراوییه قه شه نگه کانی باشوور که له هۆپه غه مگینه کانه وه
به ره و شاری سۆزانییه ناسک و دل پر له غه مه کان ده فین، وه رن بۆ
لای ئێهه موو بالداره ی له پۆزانی شه پی دووه می که نداودا له ئاوه
گه وه ره کانه وه به ره و باکوور ده فین، به لام هه یچ کات من هه ستمنه کردوه
که کۆمه له بالداریک هه یه بالدار ی من... ئاه من ئیستا دلنیام مروف زور
شتی تایبه تی له گه ردوندا هه یه که پنی نازانیت، زور شت هه ن که شتی
ئه ون به ته نیا و شتی هه یچ که سیک ی دی نین، گرنگ تیگه یشتن و ناسین
و دۆزینه وه ی ئێهه شتانه یه که ته نیا و ته نیا شتی تۆن. دیاره ده زانم من
ئیستا له ده رگای چ باسیکی سه خت ده ده م، به لام باسیکه ئیجگار گرنگه بۆ
تیگه یشتن له هه موو شته کان. من پیموایه هه له ی گه وه ره ی مروف له وه وه
ده ست پیده کات کاتیک په یوه ندی خۆی به جیهانه وه وه که ته نیا جوړی
په یوه ندی ته ماشاده کات. واته گه ر مروفیک نه ی توانی له گه ل هه وه ره کانه دا
قه سه بکات، لای وایه ئیدی هه یچ مروفیک ی دی ناتوانیت له گه ل هه وه ره کانه دا
قه سه بکات، گه ر مروفیک نه ی توانی شتی جاوید و نه مر بنوسیت لای وایه
ئیدی هه یچ مروفیک ی دی ناتوانیت شتی جاوید و هه تاهه تای بنوسیت. گه ر
مروفیک نه ی توانی بڕوات له بنی ده ریادا ماسیه ک ببینیت و خۆشی بویت
لای وایه هه یچ که س نییه بتوانیت له قوولایی ئاودا هه ز له مه خلوقات ی
دوور ده ست بکات.

منیش به هه مانجوړ و امده زانی نابیت و نا کریت پۆله بالنده یه ک هه بیت
بالنده ی من بن، به لام ئیستا چۆن دلنیام له وه ی ئهم چیرۆکه ته نیا چیرۆکی
منه و چیرۆکی هه یچ ئاده میزادیکی دی نییه، چۆن ده زانم ئهم ژیا نه ی لی ره دا
ده یگێر مه وه ژیا نی منو ژیا نی هه یچ که سیک ی دی نییه، ئاوه هاش دلنیام
که ئێهه بالنده نه بالنده ی من بوون و بالنده ی که سی تر نه بوون. هه موو

مروڤنیک هەندیک شتی لە گەردوندا هەیه، مەبەستم ئەو نییه بلیم ئەو ماسییە تۆ لەسەر سفرەکەت دایدەنیت و دەیخویت، ئەو ماسییە کە لە دەریایەکی دووردا ژیاو، لەوانەیە بە ئۆقیانوسە گەورەکاندا گەشتی شاعیریانە کردبێت، لە ئەزەلەو ماسی تۆ بوو، لە بناغەی وجودەو هیزیک بۆ تۆ دیاریکردو، نا... من بەو مانایە قسە ناکەم، من مەبەستم ئەوێە کە زۆر شت لە گەردوندا هەن دەیانەوێت تۆ بدوین، نامەی تایبەتیان لە سروشتەو بۆ تۆ پییە، کاتیک تۆ ناتوانیت لەو نامانە تێگەیت، خۆت ماندووناکەیت بیکەیتەو و ناوێکانی ببینیت و سفرەکانی تێگەیت، ئەو نامە دەروا و بۆ هەتا هەتایە لە دەستدەچێت. وەک سروەکی هێمن کە لە بەیانیدا هەلدەکات، سروەیک کە هەموو ناسکی سروشتی هەلگرتووە بۆ ئێمە لە دوورەو هاتوو، تۆ ئازادیت پەنجەرەکەت بکەیتەو و بۆنی سروشت بکەیت، ئازادیت پڕ بە سینەت ئەو نەسیمە هەلمزیت و لە سێحری ئەو بنۆشیت، گەر تۆ پەنجەرەکەت نەکردووە ئەو ئەو سروەیک بۆ تۆ نییه، چونکە یەکیکی دی لە شوینیکی دیکەدا پەنجەرەکی کردۆتەو و هەوا هەلدەمژیت. ئەو سروەیک ئەو کەسەیک کە چاوێوانیدەکات.

ئەو بالەندەش بالەندە من بوون، من لە ساتیکدا وەستام و هەستمکرد کە پەيامێکیان بۆ من پییە، پەيامێک کە ئەو کات نەمدەزانێ چییە. ئەو پۆژەیک کە تێگەیشتم ئەو بالەندە بالەندە من، دەمتوانی باشتەر و پوونتەر بیانبینم، کە لە شتیک دنیادەبیت ئیدی پەيوەندیت لەگەڵیدا دەگۆریت. پەيوەندی من لەگەڵ ئەو بالەندەدا وەک پەيوەندی باغەوانیکی لێدەهات لەگەڵ گۆلەکانیدا. وەک چۆن ئێمە چەندە گولمان خوشبویت، پەنجەمان لە ناسکیدا هێشتا ناگاتە ناسکی پەنجەیک باغەوان و هەردەم غەریببیک لە نیوانماندا دەمیتیت. منیش بۆ بالەندەکانی خۆم وەها بووم، من سەرۆکارم لەگەڵ هەر بالداریکدا بوو، هەمیشە وەک دەستیک غەریب و ابووم کە لە دوورەو بێ موحیەتیک قوول و ناسینیک راستەقینە دەستی سە

دریژدەهات، بەلام بۆ ئەو بالدارە سپییە سەیرانە چەشنیکی دیم لێدەهات. ئەو بالدارانە بالدارێ من بوون. شەو کە دنیا خامۆش دەبوو کە سامیری بابلی دەخەوت، بالەندە سپییەکانی من دەهاتنە ژووری، یاخود من دەچومە دەری بۆ بەر بالکۆنەکەم و لە دوور دەمبینین وەک پەلەیک هەوری سەبی بەرەو لای من دێن، لە نزیکم دەنیشتنەو، لە سەر شان و سەرم ئارامیان دەگرت. هەندیک شەو من دەچومە دەری، بۆ گەڕانیکی کورت بە کوچە و کۆلانەکانی دەورووبەری ئەو ئوتیلە سووتاوەدا، هەستەم کرد لەگەڵمەدان، دەمبینین بەسەر سەربانی مال و بالەخانە نزیکەکاندا دەفرین، هەندێجار بە پۆل لەسەر درەختە گەورەکان دەنیشتنەو و بە پۆلێش دەفرین. من ئەو کات بە تەواوەتی لە حیکمەتی ونبوون و دەرکەوتنیانم نەدەزانی. بەلام هەندیک شەو کە ئەو هاوارە نەناسراوە لە قوولایی تاریکییەو سەری دەردەهینا، ئەو بانگە سەیرە لەو بەری زوڵمەتەو منی بانگەکرد، من هەندێجار وەک شیت دەکەوتمە کۆلانەکان، وەک شیت لەو ئوتیلە سووتاوە دەهاتمە خوارێ و لە بەر دەرکی ئوتیلەکەدا دەمقیژاند «کێیە من بانگ دەکات؟»، بەلام هیچ کەس وەلامی نەدەدامەو... سەدای غەمگینی خۆم لەوسەری شەو و دەهاتەو و جگە لە ترس و ناکامی هیچی دی لەگەڵدا نەبوو. هەندیک شەو کوچە بەدوای کوچە لە دوای ئەو هاوارە دەپۆیشتم و بالەندەکانیش بەدوامدا دەهاتن... هەموو شەو دەگەڕاین و هیچ شتیکمان چنگ نەدەکەوت.

پۆژیکیان من چووم بۆ گۆزەری ئاسنگەرەن، لەوێ پرسیارم لە موحسینی لوولەساز کرد، پیاویکی چکۆلانەیان نیشاندام کە کلاویکی گەورە لەسەر دا بوو، دیاربوو چاوی بە دیار کوورە و گویی لەسەر دەنگی ئەو چەگوشە گەورانە کزبووبوو کە بەردەوام لە چوارلاو زرمەیان دەهات. ئەو کات وەرزی بێنیشی بوو، لەگەڵ ئەوەشدا ئاشکرا بوو ئاسنگەرەن هیدی هیدی شت بۆ پۆژانی داهاوو ئامادەدەکەن، موحسینی لوولەساز سەرەتا بە

کوپری دۆستیککی قه‌دیمی خوی تیمگه‌یشت، زۆری ویست تا تیمگه‌یاند من
 ئەونیم، من ناسیایوئیکی جەلیلی بارانم. پیاویکی بە‌پریزبوو، ئاستنگەرەکان
 هەرچە‌نده زۆر سەرۆکاریان لە‌گە‌ڵ چە‌کوش و قۆل و بازوودایه، بە‌لام
 خە‌لکانیککی زۆر هیمن و پرمووحیبه‌تن، پێده‌چیت شه‌پی بە‌رده‌وامیان لە‌گە‌ڵ
 ئاسندا، کاریکبکات پۆژانه هە‌موو شه‌پانگیزی خۆیان لە‌و پارچه‌ تە‌نه‌که‌و
 لە‌وح و ئاسنانە‌دا بە‌تال‌بکە‌نه‌وه که پۆژ لە‌گە‌ڵ شنه‌ی به‌یانیدا تاخۆرثاوا
 ده‌یکووتن. مو‌حسینی لو‌وله‌ساز تا گه‌پانه‌وه‌ی جە‌لیلی باران منی لای
 خوی دانا، که جە‌لیلی باران گه‌پایه‌وه سەر‌ه‌تا منی نه‌ناسییه‌وه، پیتیابوو
 یه‌کیکم هاتووم په‌نجەر‌یه‌ک بده‌م به‌کردن یان لە‌وحیککی چینگۆ‌بکرم، که
 پیم‌گووت: من جە‌لاده‌تم، ئە‌و کوپه‌م که له‌ باشوور له‌ خه‌سته‌خانه‌که‌ی
 دکتۆر موسای بابە‌کدا تو‌م تیمار‌کرد. که‌میک په‌نگی سپی بوو، دیار‌بوو
 له‌وه ده‌ترسا باوکی شتیک له‌و گه‌شته سە‌یرانه‌ی ئە‌و له‌ شاری زه‌ردی
 سۆزانییه‌کاندا بزانی‌ت. من به‌ ئە‌سپایی تیمگه‌یاند که من بۆ‌ئه‌وه نه‌هاتووم
 حیکایه‌تی ئە‌و لە‌گە‌ڵ سۆزانییه‌کاندا بۆ باوکی بگێرمه‌وه، من بۆ شتی دیکه
 هاتووم. خوش‌حال بوو که من ته‌واو له‌ مانای تیک‌چوون و ترسه‌کانی
 تیده‌گه‌م، به‌لام پێده‌چوو باوه‌ر‌نه‌کات که من ده‌بینیت، پێده‌چوو له‌واوه
 کورته‌دا هە‌موو ئە‌و پۆژه‌ تاریک و سە‌یرانه‌ی بیر‌چوویته‌وه. من به
 ئارامی لیم پرسى: ده‌توانیت یارمه‌تیم بده‌یت؟ پرسى: یارمه‌تئ؟ چ جۆره
 یارمه‌تییه‌کت ده‌ویت؟ من به‌ غه‌مگینییه‌وه گووتم: کاریکم بۆ بدۆزه‌وه‌و
 بمناسینه به‌و گه‌نجانە‌ی که ئیستا له‌م شارە‌دا خه‌ریکی مۆسیقان. به
 که‌میک بیتاقه‌تییه‌وه گووتی: به‌ مه‌رجی درۆ نه‌که‌یت، نه‌لییت من جە‌لاده‌تی
 کوترم... تینگه‌یشتی، له‌به‌ر‌ئه‌وه‌ی هیچ که‌س باوه‌ر‌ت پێناکات، دواى ئە‌وه تو
 به‌ یارمه‌تی خۆت ده‌زانیت مۆسیقا لێده‌یت؟

من ئە‌و پۆژه‌م له‌ یاد‌بوو که ئە‌و و هاو‌پێکانی به‌ ده‌م گۆرانی «ماملی»
 وه‌ خۆیان کرد به‌ پرته‌قالی سپیدا، من له‌سه‌ر سه‌حنه‌که‌ فلوتم لێده‌دا، به‌لام

دەلنیا بۆوم منی نەبیینو، چونکە پیاوان کە دەهاتن، بە جۆریک لەسەیری کچە سەماکەر و گۆرانییژەکاندا نوقمەدەبوون مۆسیقارەکانیان نەدەبینی. چارەنۆسی مۆسیقارەکان لە ولاتی ئیمەدا ئاواهیە، لەسەر شاتۆبن و لەسەر شانۆ نەبن کەس نایانبینیت. دیاربوو ئەو پۆژە منی لەسەر سەحنە کە نەبیینو، تەنیا ئەو بەشە ی لە یادبوو کە لە مالی دکتۆر بابەک پێکەو قسەمانکردبوو. بۆئەوێ رازیکەم گووتم: من جەلادەتی کۆتر نیم، من ناوم جەلادەت ئیسماعیلە. هیچ شتیک لە مۆسیقا نازانم... هیچ شتیک، تەنیا حەزەدە کەم مۆسیقارەکان بناسم. من پیاویکی بیکەسم، ئیستا لەگەڵ ماله ئاوارەکاندا لەو ئوتیلە سووتاوەدا دەژیم، پتووستیم بە کارە، هیچ کەسیکی وەها ناناسم کۆمەکم بکات، بۆیە هاتووم بۆ لای تۆ.

جەللی باران وەعدەکە ی خۆی لە یادبوو، گووتی: ئەمشەو من لەگەڵ کۆمەلێک مۆسیقاردا وەعدەم هەیە، دەتوانیت لەگەڵمدا بیت.

من لە راستیدا دەموست کۆمەلێک مۆسیقار بناسم، دەموست بزانم بەراست خەڵکانیک هەن ناوی ئەو مۆسیقارە چکۆلانە گەڕۆکانەیان بیستوو کە چەند سالیکی لەمەوبەر بە ناو پێدەشت و چیاکاندا سەفەریکی درێژیان کرد، موعجیزەیان سازکرد، بە مۆسیقا مردوویان زیندووکردهو؟ دەموست بە دوا ی خۆمدا بگەڕیم، بە دوا ی جەلادەتی راستەقینەدا، جەلادەتیک کە لە بیابانەکانی باشووردا مردبوو.

* * *

دە کەس بوون، لە ژێر زەمینیکی دوکە لاویدا کۆبوو بوونەو، دە کەسی لە یەکتەر جودا، لە ژێر زەمینیکدا سەقفیکی زۆر نزمی هەبوو، هەر دەیان دەموچاویان غەمگین بوو، دەکەس بوون وەک لە تابلۆیەکی دێرین رایانکردبیت سیمای سەردەم و زەمانیکی تریان هەبوو. گەنج

بوون، بەلام پىدەچوو لە پۇڭگارىكى گەلەك كۆنەو ە ەاتىن، ەك ئەو ەى
 لە مېژە خەوتىن و ئىستا زىندووبوويتنەو. چاويان خەوالو و ەستيان
 پەرت. ەر يەكەيان خەرىكى ئامىرىكى مۇسقىقا بوو، ەر يەكەيان بە تەنيا
 شتىكى جياوازى ەزفەكرد. تىپىكى مۇسقىقاين دروستكردبوو ناوى تىپى
 «بەلەمى بەفر» بوو. جەلىلى باران لەو تىپەدا قلووتى لىدەدا، كە ئىمە
 چووينە ژوورەو، كەس تەماشائى منى نەكرد... دلىابووم ەندىكان منيان
 بىنيو، بەلام كەس بە تەواو ەتى سەرى بەرزەكردەو سلاوم لىبكات.
 يەكەكان لە سوچىكى ژىر زەمىنەكەدا ككىبى دەخوئندەو، يەككى دىشان
 لە سوچىكدا لە پىشەدم سى پاىەكى وئەكىشاندا وئەيدەكرد... سەىربوو
 ببىنىت لە ناو ئەو ەموو مۇسقىقارەدا كە ەر يەكەيان شتىك ەزفەكات
 كە لەوانى دى ناچىت، يەكك بىوئىتەو ە و يەكك نىگار دروستبكات.
 ەموو بە جۆرىك لە دونىاي خۆياندا پۇچووبوون، ەستت نەدەكرد
 ەىچ ئادەمىيەك لەوان ئاگائى لەوانى دىكەيە، ئەو ەى سەىربوو ئەو لەو ە
 گەورەيە بوو كە يەكك بە دەستوخەتىكى ئىجگار جوان نوسىبووى،
 «ئەى بەلەمى بەفر... ەلمگرە بۇ شارىكى دوور... بۇ شارىك نە شەيتانى
 لىتەو نە خودا.. شارىك نىشتىمانى ئەو مۇسقىقارانەيە كە ناتوان بمرن».
 تابلۆيەكى گەورەش لەسەروو ئەو شىعرەو بوو، تابلۆى كەشتىيەكى
 گەورەى سەهۆل، كەشتىيەك لە شەختەى سى، لە ناو دەريايەكى ەىمن
 و ئارامدا كە ەالائىكى گەرمى لىتەلدەستا و چىن چىن بوخارى دەكرد.
 من لە جەلىلى بارانم پرسى: ەورىم، ئىرە كوئىيە، ئەم شىعرە مانائى چى؟
 بۇ ئەم تىپە ناوى تىپى بەلەمى بەفرە؟. جەلىلى باران بە ئەسپايى گووتى:
 ئەو شىعرى مەمەدى فىردەوسىيە، ئەو كورەى لەويادا پەسمەكات،
 ئەو كەشتىيەش كە دەبىبىنىت ەر ئەو نىگارىكردو، شاعىرو شىوەكارە.
 دوايى دەتوانىت لىى بپرسىت... ئىستا وەرە تا تەواو دەبن، من و تۆ شتىك
 بىخۆين. لە جەلىلى بارانم پرسى: ئىو ە چى دەكەن لىرەدا، ئاھەنگ و شى

پیشکەشەدەکەن، لەگەڵ گۆرانیبیژەکاندا دەردەچن، یان چی دەکەن؟؟ جەلیلی باران بە ھێمنی پێگوتۆتم: گوێگرە جەلادەت ئیسماعیل، لەم دەسەڵای داویدا کۆمەڵیک تێپی زۆر دروستبوون، دەیهەا تێپی مۆسیقی، زۆربەیان لەو مۆسیقارانەن کە بۆ ژیان و پارە مۆسیقا دەژەنن، مۆسیقاری ئاھەنگی ژنەپێتان و شووکردن و مۆناسەبات و ئەو شتانەن، لەگەڵ گۆرانیبیژە دەنگ ناخۆشەکاندا عەزفەدەکەن، مۆسیقاری بەرپرسە سیاسییەکانن. لەو دەسەڵادا ھەمیشە پێکەوتوو، مۆسیقاریک بە خەیاڵیدا ھاتوو بە خۆی بلیت: ئەمە مۆسیقا نییە ئێمە دەیزەنین، ئەمە ھونەر نییە، مەرۆف دەبیت بۆ شتیکی تر بگەریت، بۆ مۆسیقایەکی تر، بۆ جۆرە ھونەریکی تر، لە ھەموو ئەو شتانەدا پێشوو بەرزتر بیت، ئەم تێپە تۆ دەبیینیت لەوانە دروستبوو... لەو مۆسیقارانەدا کە پۆژیک لە پۆژان دانیابوون ئەوێ لەم شارەدا لێدەدریت و خەلکی گوێی لێدەگرن مۆسیقا نییە... ئێمە ھیچ نین، ئێمە تێمان نییە، ئێمە ھەولێ یەک شت دەدەین ئەویش ئەوێە خۆمان لەو مۆسیقایە پزگارەکەین کە لەدەرەو ھەیه.

من گویم لە جەلیلی باران دەگرت و دەمپرسی: ئەو ئێو چی دەکەن لێرەدا؟

جەلیل بە ھێمنی دەیکووت: بۆ مۆسیقا دەگەرێنن، مۆسیقایەک نەمریت، مۆسیقایەک لەو مۆسیقایە نەچیت کە لەدەرەو ھەیه. بۆ نمونە من ماوێەک لەگەڵ ئەو ھاوڕێیانەدا کە تۆ بینیتن تێپێکی مۆسیقای میللیمان ھەبوو، تێپێکمان ھەبوو لە ئاھەنگەکاندا ھەموو خەلکمان دەھێتایە ھەلپەڕکی. بەر لە دوو مانگ، ھێشتا زۆرنەبوو بەعسییەکان کوردستانیان چۆلکردبوو، بەرپرسیکی گەرە ئێمە بانیگکرد ئاھەنگی بۆ بگێڕین... ئاھەنگیکی گەرە بوو، زۆر زۆر گەرە، ژنان بە جوانترین تەرز خۆیان ڕازاندبوو، کچانی ناسک لە دەقۆلەو ھەلەپەڕین، من لە ناو ھەراستێ ئەو ھەرایەدا، لە ناکاو وەستام، وەک ئەوێ تووشی دەردێک بووبم، دەردێکی کوتوپ، لە پڕیکدا

دهم له شمشالهکه بهرداو ههستمکرد ئەمەى من دهیکەم ئیشیکى بێمانایە، ئەمەى من دهیکەم خۆکوشتنە. هه‌موو ئەم مۆسیقارانەى لێردا دەیانبنیت، تووشى ساتیکى وەها هاتوون، ساتیکە ناتوانم بۆت باسبکەم، باسکردنى قورسە.

من دەمگوت: نا جەلیلى باران بۆم باسبکە، تکایە بۆم باسبکە، من دەبێت بزائم ئەو ساتە چییە... زۆرجار هه‌ستدەکەم من لەو شارەى باشوورەو بۆ کۆمەلێک شتى زۆر تاییەت گەراومەتەو؟ لەوانەى یەکیکیان ئەو بێت کە من ئێستا گویم لەو حکایەتە بێت.

جەلیلى باران دەیگوت: ساتیکى سەیرە، لە ناکاو شتیک لە ناوتدا دادەگیرسیت، وەک چرایەکی سپی وەهایە، رۆشناییەکی بەهێزە، لە ناکاو هه‌موو شتەکان لە پێش چاوت دەگۆڕین، من جارێک مۆسیقام لێدەداو خەلکم دەبینى هەلدەپەرن زۆر دلم خۆش بوو، دەمگوت: تەماشاش من چ جۆش و خروشیکم سازکردو، بەلام کە لە ناکاو تووشى ئەو دەرە دەبیت، دیمەنەکان و مانای دیمەنەکان هه‌موویان لە پێش چاوت دەگۆڕین، من لە ساتیکدا هه‌موو ئەو خەلکەم وەک خێلێکی مەیمون دەبینى کە لەسەر دلى من هەلدەپەرن، لە ساتیکدا تێدەگەیشتم ئەو هەلپەڕکییە هیچ نییە جگە لە هونەریکی نزم کە هه‌ست و نەستمان سەردەکات، بۆئەوێ نەتوانین شتیکى قوولترو جوانتر ببینین. من ئەو ساتەى دەم لە شمشالهکه به‌ردا، ناخۆشترین و خۆشترین ساتى ژيانم بوو، ناخۆشترین سات بوو چونکە زانیم من مۆسیقار نیم... بە خۆم گوت: جەلیلى باران، لێو لەو ئامیزە بەردەو بەشەرەفەو بەگەڕیو بۆمالی، تۆ بە تەمای چییەت؟ دەتەوێت بەم مۆسیقا توپیوێ خۆت بلیتى مۆسیقا، لەو ساتەدا هه‌ستمکرد من لە ژياندا هەرچیەکم کردو بە زایە چوو و لە خۆرا باى شەوگار بردویتی. بێتەوێ هیچ بلیتم لە شانۆکە هاتمەخوارى و رویشتم. ئەو شەو نەچوومەو بۆ مالئ، جەلادەت ئیسماعیل وەک شیت رویشتم بۆ قەراغ شار، لەوێ...

چیا به کدا سه رکه وتم، شار تاریک تاریک بوو، من له سه ریکه وه ده گریام و له سه ریکه وه خوشحال بووم، ده گریام و ئارام ده بوومه وه وهستم به ئاسوودهیی ده کرد. ئاسووده بووم له وهی ئیستا ده زانم چیم ده ویت، ده مزانی بۆ رام کرده... به لام نه مه زانی ده بیت چی بکه م؟. بۆ پوژی دوایی هاو پیکانم ده یانویست تینگه ن بۆ وام به سه رهاتوه، ده یانویست بزانه له ناکا چ جرو جانه وه ریکم بینوه تووشی ده ردی وه های کردوم؟. من ته فسیریکی ته واوم نه بوو، به لام ده مزانی جاریکی تر موسیقای وه ها لینه ده مه وه، له گه ل نه واندا ناچمه وه سه ر سه حنه. نه وشه وه که ویل و بیثاراسته به سه ر زه ویدا ده سوپامه وه ده زانی بیرم له چی ده کرده وه؟ بیرم له جه لاده تی کوتر ده کرده وه، بیرم له تو ده کرده وه که گووت من جه لاده تی کوترم. نازانم بۆ ناتوانم باوه رت پینکه م که تو جه لاده تی کوتریت... بۆ نابیت تو نه بیت؟ بۆ نابیت تو نه بیت؟

ساتیکی قورس بوو بۆ من، نه مه زانی بلیم چی. ده مویت بلیم من جه لاده تی کوترم، به لام من نه و بووم، ده مویت بلیم من جه لاده تی کوتر نیم، به لام من نه و بووم. به هیمنی سه رم باداو گووتم: به راستی نازانم چیت پینلیم.

ویستم به کومه لیک گوزاره و پسته ی بیمانا حیکایه ته که تپه پینم، پاش ئیستیک گووتم: مروف ئازاده له چ گوشه نیگایه که وه سه یرده کات، ئیمه ی مروف به جوریک ئالوزو تیکه لاوین زورجار خۆمانمان لیونده بیت، زورجار وا هه سته که ین شتیکن و دواتر بۆمان ئاشکرا ده بیت که وانیه و ئیمه نه و شته ین، زورجاریش به پیچه وان وه پیمانویه هیه ین و سه یرده که ین شتیکن.

جه لیلی باران به وردی گوئی له وه لامه که م گرت و گووتی: تو پیت وایه پوژیک له پوژان جه لاده تی کوتر بوویت؟.

پرسیاریکی کوشنده بوو، من بیته وهی ته ماشای بکه م گووتم: به لی من

پیم وایه، پۆژیک له پۆژان جهلادهتی کۆتر بووم.

به جیدییهتیکی سهیرهوه دهستی گرتم و گووتی: کهواته تۆ دهتوانی
فلووتیکی سیحراوی بژهنیت؟ دهتوانیت؟ قسهبکه دهتوانیت یان ناتوانیت؟
به کهساسییهکهوه گووتم: ناتوانم، جهلیلی باران ناتوانم... تۆ دهزانیت
که ناتوانم، ئیدی بۆ ئه و پرسیارهم لیدهکهیت؟

به ههموو هیزی خوی دهستی کیشا به میزهکهی بهردهمماندا و گووتی:
کهواته بۆ درۆدهکهیت؟ بۆدهلنیت من جهلادهتی کۆترم؟
من که دهترسام پهلامارم بدات، دهستم گرت و به سهبریکی زۆرهوه
گووتم: له بهرئهوهی من ئه ووم، جهلیلی باران، له بهرئهوهی من ئه ووم و
کهسی دیکه نیم.

به سهرسامیییهوه پرسی: کهواته چۆن ناتوانیت فلووتیکی قهشهنگ
بژهنیت؟

گووتم: جهلیلی باران، چیرۆکهکهی من به پێچهوانه ی چیرۆکهکهی
تۆهیه. تۆ شمشالی خراپت لیدهداو له ساتیکی ئیشراقدای تێگهیشتی که
ئه مه مۆسیقایهکی جاوید نییه، ئه مه ئاوازیکی نییه پۆخی مۆسیقای تیا
به رجستهییت. من به پێچهوانه ی تۆوه مۆسیقایهکی مه زهم لیدهدا و
له ساتیکدا دهبايه بگه پیمه وه بۆ دواوه، دهبايه بيم به مۆسیقاریکی خراپ،
بۆئه وه ی بژیم، دهبايه بژیم و زیندووبم... ژیان له مۆسیقا گرنگتره.

به غه میکه وه سه ری باداو گووتی: من له تۆ تیناگم، له تۆ تیناگم.
دهمزان ی ئاسان نییه ههموو ئه و چیرۆکه دوورودریژه ی بۆ بگێرمه وه.
ئاسان نییه که باسی مردن و زیندووبونه وه ی خۆمی بۆبکه م، هه ناسه یه کی
قوولم هه لکیشاو گووتم: ئاغای باران ئه وه چیرۆکیکی زۆر دوور و درێژه.
له و چیرۆکانه یه که تارپاده یه ک نامۆی مۆسیقا و هونه رمان له سه ره ئه م
ئه ستیره یه بۆ ده گێرنه وه... به هه رحال له بیریکه، من ئیستا جهلا

ئیسماعیلم نه وهک جه لادهتی کۆتر. خو من یه کهم مؤسیقاریش نیم له ناکاو ئه و مه شخه لهی ناوم کورژابیته وه، دواتریش ئه وه حیکایه تیکی کۆنه، کاتینکی به سهردا تینه پیه وه، ئیستا زیاد له چوار ساله مؤسیقار نیم، ته نیا لاشه ی مؤسیقاریکم و به سهر زه ویدا ده پۆم. چاکتریش وایه هیچ کهس نه زانیت من جه لادهتی کۆترم...

جه لیلی باران که میک هیورده بووه، به وردی سه یزیده کردم. نهیده زانی چی بکات، باوه پرم پینکات یاخود نا؟ من بۆئه وهی ئارامتری بکه مه وه گووتم: پتویست ناکات دوو دل بیت، پتویست ناکات. ئه و جه لادهتی کۆتره ی که تو ناوت بیستوه که مؤسیقاره کانی دی ناویان بیستوه، ئه و جه لادهته مردوه، له بهرئه وه چاکتره وایه تینه گهیت که من جه لادهتی کۆترم... من ئیستا پیاویکم بۆ ئیشیکی چکولانه ده که پیم لینی بژیم، چه زده کهم هه ندیجاریش دانیشم و به ئارامی گوئ له مؤسیقا بگرم... له وه بترانیت هیچم ناوینت... چونکه ژیانم پره له مۆته که و خه یال و تارمایی. به شی هه موو ژیانم یادگارم لایه که ده مه ویت بۆیان بژیم، سهرم پره له ده نگه ده نگ و هاوار، یه کینک وهک من سهری پر بیت له سینه ری مه خلوقاتی سه یر ناتوانیت زۆر به ئارامی و شاعیریانه بیر له مؤسیقا بکاته وه.

هه ستمکرد به گومانینکی زۆره وه گویم لیده گریته، تۆزیک کورسییه که ی له میزه که دوورخسته وه گووتی: که وایه بۆ ده ته ویت مؤسیقاره کان بناسیت؟ چ کارت به مؤسیقاره کان هه یه؟

به زه رده خه نه یه که وه گووتم: ده مه ویت جار جاریک ناوی جه لادهتی کۆتر بیستمه وه، ناوی سهره نگ قاسم و ئیسحاقی لیوژیرین له سهر زاری ئه م مؤسیقارانه بیستمه وه... هه سته کهم ئه وه تۆزیک ژیانم ئاسانتر ده کات. پاشان راسته ناتوانم مؤسیقا لیده م، به لام له وانه یه بتوانم قسه له مؤسیقا بکه م... من به خوشحالییه وه قسه له مؤسیقا ده که م.

ده مزانی جه لیلی باران ده یان پرسیری له لایه، به لام من پتیمگووت:

جەللی باران، ژیانى جەلادەتى کۆتر لە بیرکە، سویندم بۆ بخۆ کە لە بیریدەکەیت... خەيالى خۆت بەو پرسىارهوه سەرقال مەکە، بېرسیت: من کیم؟ من خوشم نازانم کیم... شتىكى هیتد گرنگیش نییه بزانی من کیم. من ئیستا لە ژووړیکدام لە ناو ئاوارهکانداو ئاسوودەم... زۆر زۆر ئاسوودەم... ژیانم بەتال نییه، شتى خۆم هەیه بۆی بژیم. هەندىجار سەرقالى هەندىک پرسىارو شتى ترم کە پەيوەندیان زۆر بە مۆسیقاوه نییه، وەکو ئەوهی دەپرسم: عەدالەت چیه؟ نەمرى چیه؟ پاکبۆنەوه چیه؟ حەقیقەت چیه؟ ئەگەر پرسىارىکى وەها نرخیشى هەبیت، ئەوا تەنیا لای خۆم نرخى هەیه: جەلادەتى کۆتر کێیه؟ چى بەسەرھات؟ ئەوه پرسىارىکە دەبیت من بەدواى وەلامەکەیدا بگەریم نەوهکو تۆ. نا جەللی باران باباسى من نەکەین... ها بەلام تۆ پیت نەگووتم، چۆن رێگای ئەم تپەت دۆزییهوه؟

دواى بیدەنگیەکی درێژ، گووتى: ئاە... ئەم تپە، مەبەستت ئەم مۆسیقارانە، ئیمە تپ نین، نازانم ئایا پۆژیک لە پۆژانیش دەتوانین بین بە تپ، من محەمەدى فیردەوسیم دەناسى، ئەوم دەناسى، کۆن پێکەوه لە قوتابخانەبووین، ئەو منى دۆزییهوه. پۆژیک هات بۆلام و گووتى: ها جەللی باران چیتە، بۆ مۆسیقا لێناوەیت؟ ئیدى من هەموو حیکایەتەکەم بۆگێڕایەوه، هەموو چیرۆکی خۆم بۆ گێڕایەوه. ئەو هەموو شتىکى لەسەر ئەو حالەتەى من دەزانى، خۆی پۆژیک لە پۆژان تووشى شتىکى وەها بووبوو. من و ئەو پێکەوه بیرمانکردەوه، کە تپێک دروستبکەین... ئێرە شویتىکى تازەیه، زۆر کۆن نییه، جارێ من نازانم چى دەکەین.

لە دواى ئەو پڕۆفەیه، مۆسیقارەکان بە هێمنى ئامێرەکانیان کۆکردەوه و بەرەو ئەو سەر مێزە چکۆلانەیه هاتن. خاوەنى ئەو ژێر زەمینە محەمەدى فیردەوسى بوو، کۆپىکى سپییکەلانەى قژ درێژ، وەک خۆی دەیکووت، لە مێزە شیعەر دەنوسیت، تەمەنى نزیکى بیست و پینج سال دەبوو، برینىکى قوول لاڤوومەتى چەپی تەواو شیواندبوو، شوینى شەپەچەقۆیهکی پۆژان.

گهنجی بوو. پښتر وهک کورپکی شه پانی ناسرابوو، تا گه یشتبوووه بیست سال له سهر شه ره چه قو چه ندین جار چوو بووه به ندیخانه، خه لکانیک ناویانده نا محمه دی رامبو، دوا جار به هوی کچکی ئیرانییه وه که به ریکه وت له لای خوشکی یه کیک له هاوړیکانی ده بیینیت، فیزی فارسی ده بیت، محمه دی فیردهوسی به جوړیک شه یدای ئه و کچه ده بیت هه موو ژیا نی ده گوړیت، واز له شه ره چه قو ده هینیت. به پاره یه کی زور ماموستایه کی فارسی ده گریت و له ماوه یه کی کورتدا هه موو نامه دلداریه کانی بو خانمی «مریه می ناسری» به فارسییه کی پوخت و بیوینه دهنوسیت، تا بو کچه که ی بسه لمینیت خوشه ویستی شتیکه موعجیزه دروستده کات. کچه که که ئه و هه موو پروکاره سه یرو ناکوکه ی محمه د شه یدای ده کات، له هه مانکاتدا چیرۆکی عه شقیکی نه ینتی له گه ل کورپ یه کیک له سیاسییه ئیرانییه کانیشدا ده ژی. له ماوه یه کی کورتدا مریه می ناسری ده که ویته نیوان به رداشی دوو عاشقه وه که هه ردووکیان وهک شیت خوشیانده ویت. مریه که له ناوه وه ده بیت به بوونه وریکی بریندارو پارچه پارچه، له ژیر فشاری ئه و هه موو خوشه ویستییه دا نه خوشده که ویت. نه خوشیه که ی به جوړیکه بابی ناچار ده بیت، هه موو سامان و ده سلاتی خوی بخاته کار بۆئه وه ی به فیزای یه کیک له گروپه ئیرانییه کانه وه بینیریت بو دهره وه ی ولات. وهک ده گپنه وه مریه می ناسری له فهره نسا له یه کیک له خه سته خانه دهرونییه کانداهز له کورپکی دیکه ده کات به ناوی «سفین باسکال» سه وه. له گه لیدا له خه سته خانه ی دهرونی هه لدین و شوین و ناسه واریان ونده بیت و ئیدی هیچ کهس شتیکیان دهرباره نابیسیتیه وه. دیاره محمه د له ماوه ی چاوه پروانیکردنی مریه می ناسریدا بریارده دات هه موو ئه ده بیاتی فارسی له به ربکات، له دیوانه دیرینه کانه وه ده ست پنده کات، حافظو سه عدی ده ستنیکینی، به فیرده وسیدا دیت، ئه دیبانی سه رده می مه شرووته هه موویان جیدیلت و ده گاته سهر ئه ده بیاتی نو، ئه وه ی سه یره ئه و توانا گه وره یه بیت

له سهر له بهرکردن، به جۆریک ده توانیت شاهنامه له مسهر بۆ ئه وسهری به بێ وهستان بلیتهوه. دواى تپه پرینی سالیك به سهر سه فهری مریه می ناسریدا، ههتا بۆ یه کجاریش نامهیهکی بۆ نانیریت، محهمه دی فیردهوسی بریارده دات له ئیرانه وه پروو بکاته فه ره نساو له وی مریه م بدۆزیته وه، له سهر سنوور بهر له وهی پێخاته ئیرانه وه، نیگار کیشیک ده ناسیت که له و سهر سنوورانه به جووتیک جزمه وه چیا به چیا و ههرد به ههرد ده گه پیت و ته نیا سروشت نیگار ده کات. محهمه دی فیردهوسی سه رسام له و گه نجه که داواى لنده کات له گه ل ئه ودا به مینیته وه و فیری په سم بیت، به شیوه یهکی مندا لانه ته سلیمی سیحری ئه و نیگارانه ده بیت که ئه و کو په له پێشده میدا نیگار یانده کات. محهمه د که له قوولایی دلیدا ده زانیت گه پان به دواى مریه می ناسری هیچ نییه جگه له گه پان به دواى وه همیکى دووردا، له نیگار هکانی ئه و گه نجه دا زه مینیک و عه شقیک ده دۆزیته وه که لای وایه له خۆشه ویستی مریه می ناسری قوولترو کوشنده تره، بۆ ماوه ی مانگیک له و چیا دوورانه، له ناو دارستانه کاندا، له ناو پاشماوه ی گونده ویرانه کاندا دواى ئه و کو په ده که ویت، وهک ئه و جزمه کانی هه لده کیشیت، به ناو سه نگه ری چۆل و چیاى سووتاو کیلگه ی فه رامۆشدا ده پروات له ماوه یه کی که مدا ده توانیت وینه ی دره خته سووتاوه کان، خاکه ویرانه کان و گونده پوخاوه کان بکیشیت. ئه و کو په گه نجه ی که فیری نیگار کیشانی ده کات له تواناکانی سه رسام ده بیت، دواى ماوه یه کی کورت ده توانیت هه ر نیگار یکی بویت بیکیشیت. رۆژیک محهمه دی فیردهوسی که کو پی شاره نه وهک گوند له ژیا نی ناو شاخ و کتو بیزار ده بیت و به کۆمه لیک تابلۆ وه که له پشتی هیستریک بار یانده کات، ده گاته وه گوندیکی نزیک شارو له ویوه تابلۆکان له پشتی خۆی ده به ستیت و به جزمه درێژه کانییه وه خۆی ده کاته وه به مالد. محهمه د که دواى له بهرکردنی بۆ شاهنامه هاو پیکانی به محهمه دی فیردهوسی بانگیده که ن، کو پی یه کیک له مولکداره گه وریک

که بابی چهندهها مال و زهوی و ریزه دوکانی ههیه. دواى مردنى باوکی ژمارهیهکی زۆر مال و زهوی و مولکی بهردهکهویت که یهکتیکیان ئه و ژیر زهمینه نزم و تاریکهیه له ناوهراستی بازاردا. فیردهوسی ئه و ژیر زهمینه دهکاته نیشتهجێ خۆی و تهواوی مولک و بۆماوهکانی پووبهپووی خوشک و براکانی دهکاتهوه و لهویکانه دا خۆی بۆ نویسنی شیعر و دروستکردنی تابلۆ تهرخاندهکات.

من له سه ره تادا ههستم به نزیکیهک له گه له محهمه دی فیردهوسیدا نه کرد. کوپێکی داخراو هاته بهرچاوم که شتیکی زۆر له ئهرستوکرانییه تی خیزانه که ی و غروری پۆزانی چه قووه شینی تیاماه، وهک یهکتیک هاته بهرچاوم خویندنه وه ی زۆری شیعی کۆنی فارسی و عه شقیکی ناکام پیریانکردبیت. له و ژیر زهمینه دا وهک سه ره وکتیک رهفتاریده کرد، به لام جهیلی باران وهک «مروفتیکی بیوتنه و شاعیریکی گه وره» باسیکرد. ئه و شه وه کیشه یهک له نیتوان مۆسیقاره کانداهه بوو من هیچی لی تینه گه یستم، ئه و کیشه یه ههستی ئه وه ی دا به من که میوانیکی ناوهخت و نابه جیم و له شویتنکاتیکی نالایه قدا گیرساومه ته وه. من قسه یهکی زۆرم له گه له ئه و مۆسیقاراندا نه کرد. که زۆربه یان بیته وه ی قسه له گه له مندا بکه ن به توپه یی پۆیشتن. هه ندیکی دیکه شیان به ئارامی شته کانیان پێچایه وه و خودا حافیزیان کرد. جهیلی باران منی وهک کۆنه مۆسیقاریک به محهمه دی فیردهوسی ناساند، ئه و به ئارامی به خیرهاتنی کردم و به پله کانه یه کدا سه ری خستین و بردینی بۆ ژووریکی دی که به سه ره حه وشیکی سه وزدا ده پیروانی، ژووره که گه له ک له و سالۆنه پوناکتر و پراخاوتر بوو، به فهرشی گه له ک جوان پازابووه وه، میزو کورسییه کی تیدا بوو پێشتر به ده گمه ن شتی وه ها جوانم بینیبوو. هه وای ژووره که و که لوپه له کانی ناوی بۆنی سه روهت و سامانیکی سه یریان لیده هات. ئه وه یه که مجارم بوو له ژیانمدا شویتنیک ببینم بۆنی ده وله مهن دی و زهنگینی لیتیت... خۆتان ده زانن

که پندهخاته نیتو جهنگهلیکی چرو بیتنگاو بیتاونیشانهوه.

سمیلتیکی رهشی قهترانی و برۆیهکی رهشترو کۆمهلیک پیلوی رهشی دریتی هه‌بوو، به‌لام وهک سروشت بیهویت ناکۆکیهکی جوان له پوخساریدا دروستبکات، پیشی به‌جۆریکی سه‌یر کال و مه‌يله‌و زه‌ردبوو. که پوناکی چراکه لێنده‌دا هه‌موو مووه‌کانی ده‌بریسکانه‌وه، ئه‌و برینه‌ی سه‌ر ده‌موچاویشی وهک نیشانه‌یه‌ک بوو هه‌رجاره‌ی به‌جۆره‌ مانایه‌ک ده‌دره‌وشایه‌وه، هه‌ندیجار که پرووی گرژده‌کرد ئه‌و برینه‌ شیوه‌ی قوربانیه‌کی غه‌مگینی پنده‌به‌خشی، که پوخساریشی ئارام ده‌بووه‌وه، ئه‌و برینه‌ وینه‌ی دپنده‌یه‌کی تیدا به‌رجه‌سته‌ده‌کرد. به‌لام له‌ ناو ئه‌و ژووره‌ خۆشه‌دا، له‌ناو ئه‌و ئه‌ساسه‌ گرانبه‌هایه‌دا، له‌ نیوان ئه‌و تابلۆیانه‌دا که هه‌ندیکیان چینه‌ی زیڕینیان هه‌بوو، وهک مه‌خلوقتیکی نامۆ دیاربوو، له‌ جانه‌وه‌ریکی کتوی ده‌چوو خستبیتته‌ ناو قه‌فه‌زیکی ئالتونه‌وه، یان هه‌وریکی زۆر ره‌ش له‌ ئاسمانیکی سامالدا. ئه‌و تابلۆیانه‌ی هه‌لیواسی بوون به‌شی هه‌ره‌ زۆریان به‌ ده‌ست و په‌نجی خۆی نیگارکرا‌بوون، سه‌ره‌تا من شته‌ قه‌شه‌نگه‌کانی ژووره‌که‌ی سه‌رنجیان ڕاکیشام، جوانی و گرانبه‌هایه‌ی فره‌شه‌ فارسییه‌ نوێکان سه‌رسامیان‌کردبووم. دۆلاییکی شوشه‌ی هه‌بوو پر‌بوو له‌ په‌یکه‌ری جۆراوجۆر که زۆربه‌یان په‌یکه‌ری جه‌نگاوه‌رگه‌لیک بوون به‌ خوینه‌وه ده‌پۆشتن و سه‌یری ئاسمانیان ده‌کرد. خۆی به‌ ئارامیه‌وه‌ فیگه‌ره‌کانی وه‌ک کۆمه‌لیک پاله‌وانی ناو شاهنامه‌ی فیرده‌وسی ناوه‌نا. له‌به‌رئه‌وه‌ی من هیچ زانیارییه‌کم له‌سه‌ر شاهنامه‌ نه‌بوو ته‌نیا گویمده‌گرت و له‌ ورده‌کاری هونه‌ره‌که‌ی ڕاده‌مام. کاتیک ئه‌و قسه‌یده‌کرد، من به‌وردی ته‌ماشای تابلۆکانیم کرد، توندوتیژییه‌کی ترسناک له‌ تابلۆکانیشیدا هه‌بوو، زۆربه‌یان نیگاری کو‌ر و کچی گه‌نجی مردوبوون، به‌لام هه‌رجاره‌ی به‌شیوه‌یه‌ک و له‌ جیگایه‌کدا. کو‌ری گه‌نج که له‌ ته‌نیشته‌ دیواریکه‌وه‌ کو‌ژراون و به‌ نیگا هیشتا هه‌ر سه‌یری ئه‌ستێره‌ ده‌که‌ن. کو‌ریکی دی که له‌سه‌ر کورسییه‌کی

زێڕین دانیشتوو و یه کێک گوللهیهکی ناوه به نیوچاوانیهوه، بهلام ئهوه
پێدهکه نیت. تییکی مۆسیقا که هه موویان به کومه لێک درهختدا هه لواسراون
و هیشتا ئامیرهکانیان هه به دهستیانهوهیه. کچیکی گهنج له کراسیکی
سووردا بهلام به خهجهریکهوه چه قیو له ژیر مه مکی چه پیدای گورانی
ده لیت. تابلۆکانی محهمه دی فیردهوسی هه موویان باسی مردن بوون... من
لهو تابلۆیانهوه تیگه یستم پیاویکه پره له نیگارو خه یالاتی مردن.

وهک بیهویت توانای تیگه یشتنی من تاقیبکاتهوه، گووتی: جه لادهت بهگ،
تو پیت وانیه، مۆسیقاش زۆر له مردنهوه نزیک بیت؟

هه موو که سیککی به «بهگ» بانگه کرد، دروست نه مده زانی ئهوه
نیشانهی ریزگرتنه، یاخود گالته پیکردن، یان جوړه عاده تیکه بۆی ته رک
ناکریت. به ئه سپایی گووتم: تو له شیعره که تدا باس له شاریک ده که یه
که مردنی تیا نییه، که واته مۆسیقا شتیکه پێچه وانیهی مه رگ.
به زهرده خه نهیه کی شه پانییهوه گووتی: هیچ شتیک پێچه وانیهی مه رگ
نییه، هیچ شتیک.

من به هیمنییه کی زۆره وه، به سه بری پیاویکه وه بیهویت وه لامیکی
پاسته قینهی ده سته که ویت گووتم: بهلام مردن ته نیا ئه وه نییه زه وی
جیبه یلیت... مردن ته نیا مالاوایی نییه له م جیهانه به مانا مادییه که ی. وانیه؟
گووتی: هه موو مروفتیک تابلۆیه کی ناته واوه، هه موو ژیانیک تابلۆیه کی
ناته واوه و به ناته واویش ده مینیته وه... هیچ که سیک، هیچ شتیک ناتوانیت
ئهو تابلۆیه ته واوبکات که مروف به ناته واوی جیبه یلیت... ئهو شاره ش
که من باسیده که م هیچ نییه جگه له شاریکی خورافی، شاریک مروف
ناتوانیت به به له مێک له به فر بیگاتی... ئیمه ش هیچ نین جگه له سه ر نشینانی
به له مێک له به فر، که ناگه یه ئهو شاره و نو قمه ده بین.

وهک ئه وه بوو محهمه دی فیردهوسی ناراسته وخو قسه له گه ل مندا
بکات، وهک ئه وه بوو شتیک له سه ر من بزانیت، یان خه یالم بخوینیت.

یان له سه فه ریک بمرستینیت که من مه حکوم بووم پینی. ئاوازی محمه دی
 فیردهوسی ئاوازیکی غه مگین بوو، هیند غه مگین بوو من لێیده ترسام.
 خو شحال بووم که دواي ئیستیک بابته که ی گۆری و له ژووریکی پشتوه
 مه رسه مه گه وره که ی نیشانداين، سالوونیکي گه وره بوو پرپوو له تابلوی
 ته واو نه کراو، ده یان تابلو که ده یگوت له یه ککاتدا کاریان له سه رده که م.
 پیم سه یربوو که دوا جار نیگارکیش و شاعیریک باوه شی بو موسیقاره کان
 کردوته وه. به سه سه رده وه پرسیم: چما موسیقاره کان خو یان شوینیکیان
 نییه، وا هه موویان لای تو کۆده بنه وه؟ به هه مان زه رده خه نه ی شه رانییه وه
 گووتی: من و ئه م موسیقارانه له وه دا به شدارین که له بیته ده بییه کی
 هه میشه یداین، هه رچییه که دروستده که ین به هونه ری نازانین، من هه ر
 نیگاریک ده کیشم، چه نده جوان بیت هیشتا ئه و گومانه له رۆحمدا یه که
 ئه مه هونه ر نییه، هونه ر شتیکی قوولترو سه یرتره، سیه راویترو مانادارتره،
 ئه وانیش هه مان شیوه کۆمه لیک موسیقارن که ده یانه ویت بگه نه شتیک که
 نازانن چییه؟ جوانییه که که ناو و سیقاتی نییه...

لیم پرسى: تو رات وایه، ئه و جوانییه ی بۆی ده که رینیت بوونی نییه
 یاخود به پێچه وانه وه هه یه و ئیمه ده ستمان پێاناگات؟

به غه مگینییه وه گووتی: نازانم... نازانم، به لام دلنیا م شوینیک هه یه
 له هونه ردا مرووف له رینگایه وه ده ستی به موعجیزه دا راده گات. له ویا دا
 ئینسان ده رگای دونیا یه کی تری لیده که ریته وه، له ویا دا رۆحی تیکه لاوی
 رۆحی بوونه وه ره کانی تر ده بیت.

من بۆم ته واو کردو گووتم: ده بیت به بوونه وه ریک که ده که ویته
 ده ره وه ی جه بری زه مان، ده که ویته ده ره وه ی ئه و سنووره تاریک و
 ره شانیه ی شوین... جوانی ده بیت به پردیک حه قیقه ت و نه مری شان به
 شانی یه که به سه ریدا ده رۆن.

محمه دی فیردهوسی که میک وه ستا، وه که له شتیک بترسیت، وه که

ئەوێ بزانیت، من باس لە زەوپیەک دەکەم ئەو نایگات، باس لە ھونەرێک دەکەم لای ئەو دەکەویتە سەر سنووری ئەفسانە. کەمێک بە ترس و سلەو ھەووتی: تۆ دلناییت ئێمە پۆزیک لە پۆزان بگەینە ئەو شویتە. گووتم: نازانم... چوو زانم، منیش وەک تۆ لە ھیچ دلناییم. کەوام گووت نەمدەزانی سالانیک دواتر محەمەدی فیردەوسی لەو تخبوبە ئەفسوناویانەدا وندەبیت و ئیتر ھەرگیز ناگەریتەو.

ئەو شەو تێگەیشتم کە ئەو دواھەمین دانیشتم نابیت لەگەڵ محەمەدی فیردەوسیدا، دلنابووم ئیستا ئەو حەزەدەکات بزانیت من کیم و منیش حەزەدەکەم پتر ئەو بناسم، لە نزیکەو ئەو مۆسیقارانە بدوینم کە پێیان وایە سوار بەلەمێک بوون لە بەفرو لە ناوھراستی ئاوێکدا نوقمەبن. کە گەر پامەو بۆ ئوتیلە کە لە سەرسامی و گیزیەکی کوشندەدا دەرنام. لە خۆم دەپرسی بۆ ئەمجۆرە مرقانە دینە سەر ڕیگای من؟ بۆ لە ئیسحاقی لیوزیرینەو پەیتاپەیتا خەلکانیک دینە بەردەمی من کە دەیانەوێت ئەم ئەستێرە لە ڕیگای جوانییەو پزگاربکەن؟ بۆ ئەو کەسانە دینە ژیانمەو کە بە جۆزیک لە جۆرەکان ھەموویان سەرقالی کۆمەلێک پرسیاری وەک یەکن؟ بۆ پەیوەندی ھونەر و مردن ئالۆزترین پرسیاری ئەم جیھانە؟ بۆ ئاخۆ لە بەرئەوێ دنیای ئێمە خالییە لە ھونەر و پەرە لە مردن؟ بۆ ھەموو ئەو دالی ئەوین بزانین، جوانی کە دەمریت، دەچیت بۆ کوێ؟ دەچیت بۆ ھەمان شار کە ھەموو مردووکان بۆی دەچن، یان دەچیت بۆ شوێنێکی دی؟ ئەگەر جوانی و حەقیقەت یەک شت نین، بۆ من ھەستەدەکەم ھاواریک لە گەرۆمدایە خەریکە دەمخکێنیت ھاواریک ھاواری خۆم نییە بە تەنیا، ھاواریک ھاواری ئەوانە کە مردن و جینیان ھیشتم؟ بۆ مرقۆف ھەمیشە لە جیگایە کە دەمریت کە ھیشتا پەیمای خۆی تەواو نەکردووە؟ بۆ ئیسحاقی لیوزیرین و سەرھەنگ قاسم مردن و فەرمانیکی نەینیان ھەبوو تەواویان نەکرد؟ بۆ موسای بابەک مرد و سەردەمێک

لەگەل خۆیدا ناشت، ئیستا ئەو مۆزەخانە سەیرە ی ئەو لە کوێیە؟ ئە ی محەمەدی فێردەوسی تا چەند راستدەکات، کە دەلێت: ئیمە هەموومان تابلۆیەکی ناتەواوین؟ ئە ی من بەرەو کوێ دەڕۆم... منیش چیم جگە لە مۆسیقاریکی دۆراو کە ئیستا ئیشوکارم بوو بەوێ دەمەوێت بژیم؟ بۆ لە شوینی خۆم ناجولیم؟ بۆ پۆژیک هەستەکرد من وەک پێغەمبەرەکان وەهام و ئیستا چاوەروانی شتیک دەکەم کە نازانم چییە؟ دەبێت ئیستا چی بکەم؟ هەنگاوی داهاووی من چییە؟

لە ئوتیلی گیلای سەبە سامیری بابلی خەوتبوو. من لە بالکۆنەکەدا وەستام و چاوەڕێی دەرکەوتنی ئەو بەلندە سپیانەم دەکرد، بەلام چەندین پۆژ بوو نە دایا سیراجەدین دیاربوو، نە ئەو بەلندە سپیانە، نە ئەو هاوارە قوولە ی ناو تاریکی. من لەو بالکۆنەو تەماشای ئەو شارەم دەکرد، شارێکی سەیر بوو، هەموو ئەوانە ی لێرەدا گەورەدەبوون دواتر عاتیفەکی سەیریان بۆی هەبوو، بەلام من نا... من ئەم شارەم خۆشنەدەویست، لەوانە ی سوچیک یان گۆشە ی کیم خۆشویستی، بەلام تەواوی شارەکە، تەواوی ئەو پووبەرە کۆنکرتییە دلێرە، هەموو ئەو دیوارە چیمەنتۆ و کۆلەکە بەردین و ستوونە خەرسانەییە رەقانە، هەموو ئەو پووبەرە ناکۆتایانە لە بەرد و خشت، نا ئەستەم بوو من شتی وام خۆشبویست... شارێک بوو هەستی بالدارێکی تیا دروستدەکردم لە ناو گمۆکە یەکی ئاسنیدا ونبوویت. ئەو چەند پۆژە کە زۆر بە درێژی بە ناو شاردا دەگەڕام لەو دیوارە چیمەنتۆیانە دەرسانم کە لە هەموو لایەکەو تابلۆقەیان دەدام، بەلام من جگە لەم شارە و شاری سۆزانییەکان شوینیکی ترم نەبینیوو، لەگەل ئەو شەدا پیمابوو ئەو لم و تەپۆتۆزە ی باشوور لەو چیمەنتۆ و دیوارە خواروخیخ و بەرزانە ی ئێرە بە رەحمتربوون. شارێک بوو بۆ ئەو دروستبوو بوو مەروڤ تیا بخنکیت، شەقامە باریک و تەسکەکانی کە پەربوون لە ماشین، لە شۆفیری تورپ، لە دوکانداری مۆن کە بەردەوام

سەیری دەغیلەکانیان دەکرد، کچان کە سەریان دادەخست و بیئەوێ سەیری ئەملاولابکەن، وەک تەنکی قورمیشکراو بەیەک ڕینگادا دەهاتن و دەپۆشتن، ژنانی عەبابەسەر کە سالانی دووردریزی مەحرومی وشەرم کاریکی پێکردبوون نەیان دەتوانی قسەبکەن یان کە دەمیان دەکردەو دەیان شیران. هیچ شتێک لەو شارەدا ئاسایی نەبوو، نە شەقامەکان، نە درەختە غەمگینەکان، نە ئەو قەیسەری و کۆگایانەی لە بری بۆنی عەترو کالا، بۆنی تەماحی دوکاندارەکانیان لێدەهات. لەو بالکۆنەدا وەستا بووم و سەیری ئەو چرا تاک و تەرایانەم دەکرد کە لێرەو لەوێ دەسووتان... شارێک بوو تاریک تاریک. من لەزەتێکی زۆرم لە تاریکی دەبینی، چونکە بەردەوام سۆزو میهریکی بیۆنەیی بۆ ڕوناکی تیا دروست دەکردم. لەو ساتانەدا من بە خۆم دەگووت: من پیاویکم لە تاریکیدا، بەلام بیر لە ڕوناکی دەکەمەو. پستەییکی بێمانابوو، بەلام من زۆر پنی ئاسوودە دەبووم. ئەو شەو لە بالکۆنەدا سەیری ئەو شارەم دەکرد، شارێک بوو بەبێ مسقاڵێک لە شاعیریەت... لە تاریکیدا نە دەتوانی هەموو شوێنەکان ببینم، بەلام دەتوانی بە خەیاڵ هەموو وێنەکانم لە پێش چاوی خۆم دروست بکەمەو، گۆشە ئەندازەییە تیزەکانی، هاوڕەنگی خانووەکانی، ناڕیکی کوچەکانی و پێچە لە ناکاوو چاو و پوانە کراوەکانی. لە تاریکیدا دەمگووت: من پیاویکم لەم شارەدا، بەلام بیر لە شارێکی دی دەکەمەو. دەمگووت: بمبۆرە ئەو شار، من لە باوەشی تۆدام و بیر لە جیگایەکی تر دەکەمەو. دەمزانێ ئەو چەند سەختە، وەک ئەو بوو لە ئامیزی کچێکدا بیت و بیر لە کچێکی دی بکەیتەو. بەلام هەستمەکرد لەم شارە زیاتر شوێنی ترم نییە بۆی بڕۆم، هەستم بە قولایێک دەکرد لە گەرومدا، قولایێک بە کوچەکاندا ڕامدەکیشت. سالانیک دواتر کە ڕۆمانی «پیرەمێرد و دەریا»م بە کوردی خوێندەو، وامدەزانی باسی منە، وامدەزانی ئەو ڕۆمانە بێوگرافییای تایبەتی منە، بەلام من سانتیاگو نەبووم، من ماسییەکە بووم، ئەو ماسییە گەورە بەستەزما.

بووم که قولایێک منی بە هەموو زەریادا کێشەدەکرد، درەماسییەکان لێیانەدەخواردم، کاتێک دەگەیشتمە لێنوار زەریاش هیچ نەبووم جگە لە پەیکەرێکی گەورە، تەنیا ئێسک و پروسکەکم دەمایەو... ئەو شەو بەو یەکەمجار من ئەو هەستم تیا دروستبوو که من ماسییەکم و ئەم شارە زەریایەکی پر درندەییە، هەستمکرد قولایێک لە گەرومدا بە دەمبات و دەمبات... ڕاوکەرێکی بەهێز لەسەرەوەرێک من ڕادەکێشیت... گەر بوەستم ئەو قولایە دەمکوژیت، گەر نەشوەستم هەر دەمکوژیت.

***

لەو ماوەیەدا بڕیارمدا خەیاڵی داها تووم بێخەمە سەر «دادگاییکردنی» سامیری بابلی. هەستمکرد یەکێک لە ئەرکە گەورەکانی مەرۆف بە دیهێتانی بڕێک لە عەدالەت، پێشموابوو هەر مەرۆفێک لە ئێمە لە بڕیکی دیاریکراو لە عەدالەت بەرپرسیارە، عەدالەت وەک وێنەیەک گەورەییە که لە چەندەها پارچە بچوک بچوک دروستبوو، هەریەکێک لە ئێمە که لە دایکدەبین یەکێک لەو پارچە بچوکەکانی وێنە گەورە که لە دەستماندا، دواتر که گەورە بووین ئێشی ئێمە ئەو یە ئێمە پارچەییە لە عەدالەت لە شوێنی راستەقینەیی خۆیدا لەناو تابلۆکەدا دابنێت. مەرۆفانێک هەن ئەو پارچە چکۆلانیەیی ناو مستی خۆیان فرامۆش دەکەن، که سانیکیش هەن دەستدەنێنە ناو ئەو تابلۆیەو تیکیدەدەن، بە جۆرێک ناپێکی و ناتەبایی دەخەنە نێگەرە که دەبێت دەیان سال دانیشتن تا نەو یەکی دیکە لە دایکدەبێت و دووبارە نێگەرە که دروستدەکاتەو. دیارە لەو نێوێندەدا خەلکانیکی دی لە دایکدەبن که دەیانەوێت سەر لە نوێ تابلۆکە بشیونێنەو. بەلام جاریکی دی خەلکانیکی دی دین دەیانەوێت وێنە که راستبەکەو، جاریکی دیش که سانیکێ دێرەق دین و دووبارە پارچەکان تیکەلەدەکەن و دەشیونێنەو... ئیدی لەوانەیی ئەو

تابلۆیه پۆژیک له پۆژان ته‌واو نه‌بیت. ته‌واو بوونی وێنه‌ی عه‌داله‌ت جگه له خه‌یال هیچی تر نییه، یان وه‌ک ده‌لێن یۆتۆپیایه. به‌لام ئێمه‌ی ئاده‌میزاد ده‌بیت بزانی‌ن که له‌گه‌ل له‌دایکبو‌نماندا ب‌رێک له‌ به‌دییه‌تانی عه‌داله‌ت له‌سه‌ر شانمانه، ده‌بیت ب‌ی هیچ دو‌ودلییه‌ک به‌ره‌و پوی ئه‌و تابلۆیه ب‌رۆین و ئه‌و پارچه چکۆله‌یه‌ی خۆمان بخه‌ینه شوێنی راسته‌قینه‌ی خۆی له‌ ناو وێنه‌که‌دا و نه‌ترسین، له‌وانه‌یه له‌و ساته‌دا که به‌ پێگاوهرین بۆ جێبه‌جێکردنی ئه‌و ئه‌ركه له‌ دواوه بمانپێکن، له‌وانه‌یه ئه‌و پارچه‌یه‌ی که له‌ ده‌ستماندا یه بکه‌ویت و با بییات، به‌لام دانیابن که ده‌ستیکێ تر هه‌یه له‌ دوور ئه‌و پارچه‌یه ده‌گریته‌وه. له‌وانه‌یه ئه‌ویش بپێکری‌ت، به‌لام مه‌ترسن و دانیابن که ئه‌و پارچه‌یه ده‌روات و ده‌گاته ده‌ست یه‌کیکی دی، تا پۆژیک له‌ پۆژان یه‌کیک ده‌بیت ده‌ستی ده‌گاته ئه‌و تابلۆیه و ئه‌و پارچه‌یه داده‌نیت.

به‌لام مه‌سه‌له‌که هه‌ر ئه‌وه نییه مرۆف ده‌ستیگا‌ته تابلۆکه، گرنگ ئه‌وه‌یه ئه‌و پارچه‌یه له‌ جێگای راسته‌قینه‌ی خۆیدا دابنیت، چونکه دوا‌جار عه‌داله‌ت هیچ نییه جگه له‌ هارمۆنیا‌یه‌کی گشتی له‌ نیوان هه‌موو پارچه‌کاندا که پێکه‌وه دیمه‌نیک دروستده‌که‌ن. گه‌ر پارچه‌کان له‌ جێگای خۆیان نه‌بن، گه‌ر یه‌کیک یاری به‌ شوێنه‌کانیان بکات، وه‌ک ئه‌وه‌یه یاری به‌ وێنه‌ی عه‌داله‌ت و ماناکه‌ی بکات.

من هه‌ستمده‌کرد دادگاییکردنی سامیری بابلی ئه‌و پارچه بچوکه‌ی وێنه‌که‌یه که ده‌بیت من بیخه‌مه ناو تابلۆکه‌وه، من تاقم له‌ چاره‌نوسی خۆم ده‌کرد، هه‌ستمده‌کرد یه‌کیک له‌ ئالۆزتر و قورسترین پارچه‌کان به‌ر من که‌وتوو، به‌لام ده‌شمزانی که عه‌داله‌ت هه‌میشه تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی قوولی مرۆف خۆیه‌تی. من پێویستم به‌ یه‌کیک هه‌بوو پێنمایم بکات، به‌لام هیچ که‌س نه‌بوو... هیچ که‌س... دانیابووم گه‌ر دالیا سیراجه‌دینم له‌گه‌ل بایه نه‌یده‌هیشته‌ بیر له‌ سزای سامیری بابلی بکه‌مه‌وه، ئه‌و کچه له‌وه ناسکتربوو بیر له‌ سزای هیچ که‌س بکاته‌وه. به‌لام منیش دانیابووم که من به‌دیده‌

پاکبونهوهی ئه‌و پیاوه‌دا ده‌گه‌پام... پاکبونهوهی ئه‌و به‌شیک بوو له‌و
 په‌یامه‌ ئه‌سته‌م و نه‌کرده‌یه‌ی که ده‌بایه‌ هه‌موومان له‌و سه‌رده‌مه‌دا بۆی
 بژین. وه‌ک شیتت بریارمه‌دا سامیری بابلی دادگاییه‌که‌م... به‌لام چ دادگایه‌ک
 و چۆن؟ سیاسیه‌کان له‌وه‌ پیسترن دادگا بۆ یه‌کتر دابنن، من بریارمه‌دا بوو
 میزبه‌که‌م به‌ هه‌ر دادگایه‌کدا که سیاسیه‌کان بۆ یه‌کتری داده‌نن. میزبه‌که‌م
 به‌ بریاری ئه‌و حاکمانه‌دا که له‌ پۆژگاری سته‌م و زولمه‌دا وه‌ک مه‌پری
 گێژ فهرمانی زالمانیان جیه‌جێکردوه. من ئه‌و پۆژانه‌ی میرد مندالیکه‌ی
 بێجینگاو پێگا بووم که براکه‌م و براژنه‌که‌م ده‌ریانکردم، که له‌ که‌لاهه‌کاندا
 ده‌خه‌وتم، که پرووم له‌ خانووی چۆل و کوختی پاسه‌وانه‌ پیره‌کان ده‌کرد،
 هه‌ندیک شه‌و به‌سه‌ر سیاجی دادگای هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ناو شاردا بازمه‌دا
 و میزم به‌ دیواره‌کانیدا ده‌کرد. من میزدمندال بووم که ده‌مگوت: گه‌ر
 تۆ مالی عه‌داله‌ت بیت، ئه‌وا من میزت پیاوه‌که‌م. ئیستا دوا‌ی بێنینه‌ی ئه‌و
 هه‌موو زولمه‌، نه‌ده‌بوو سامیری بابلی بده‌مه‌ ده‌ست ئه‌وان، گه‌ر کاری وام
 بکرده‌یه‌ وه‌ک ئه‌وه‌بوو ئه‌و پارچه‌ وینه‌یه‌ی له‌ مشتدایه‌ له‌ جینگایه‌کی هه‌له‌
 دابننم. پۆژیک هه‌ستمده‌کرد من ته‌نیا که‌سیک نیم له‌و شاره‌دا که ئه‌و
 هه‌سته‌م هه‌یه‌، جاریک بوو به‌ لای بێنای دادگادا پۆیشتم و بێنیم یه‌کیک به‌
 پارچه‌یه‌ک خه‌لووز له‌سه‌ر دیواره‌که‌ی نوسیوه «ئه‌ی ئه‌وه‌ی بۆ عه‌داله‌ت
 ده‌گه‌پنیت، دوورکه‌وه‌ره‌وه‌ لێره»... ساتیکه‌ی سه‌یر بوو، له‌و جۆره‌ کاتانه‌ی
 شتیک له‌ دلتدا ده‌هه‌ژیت، له‌و ساته‌دا ده‌مویست ئه‌و که‌سه‌ بناسم که
 جوړه‌تی ئه‌وه‌ی کردوه ئه‌وه‌ بنوسیت، ده‌مه‌تیا‌یه‌ پێش چاوی خۆم که
 پارچه‌یه‌ک خه‌لوژی هه‌تاوه‌و به‌وپه‌ری ترس و نا‌ئومیدییه‌وه‌ ئه‌و پرسته‌یه‌ی
 نوسیوه، ویستویتی پاسه‌وانه‌کان نه‌بیین، ویستویتی هه‌چ که‌س نه‌بیینت،
 له‌وانه‌یه‌ ویستیته‌ی ته‌نیا خودا، یان هه‌ر هه‌ژیکه‌ی هوشیاری دی که له‌
 مرو‌ف بالاتره‌ سه‌یرییکات. به‌لام پێم حه‌یف بوو که چه‌ند مانگیکی دی
 زستان دیت، هه‌وره‌ په‌شه‌کان ده‌رده‌که‌ون، باران داده‌کات و ئه‌و نوسراوه‌

دهسپێتهوه. ئیتر لهوانهیه هیچ مرقۆنکی دی جاریکی دی جورتهت نهکات
ئهو بهنوسیتتهوه.

من چهندهها شهو لهگهڵ سامیری بابلیدا باسی ئهو دادگایهه کرد.
دامهزاندنی ئهو دادگایه قورستین شتی ژیانم بوو، سامیری بابلی له
رهوتی ژیانی خۆیدا لهو پازده سالهدا راستهوخۆ دهیهها کهسی کوشتبوو،
له شهرو شوڤرو پاکسازییه گهورهکانیشدا ناراستهوخۆ بهرپرس بوو له
مردنی دهیههای دیکه، له کوردستان و له ناوچه سنوورییهکانی ئێراندا
چهندین جیگای خاپوورکردبوو. هاوڤیکانی منی کوشتبوو، بهلام دواچار
ئهو پزگارکهری منیش بوو... بۆئهوێ خۆی پاکبکاتهوه دهستی دابوو
چهک و لهگهڵ هاوڤی کوشندهکانی دوتیندا کهوتبووه جهنگ. من شهوان
بهر له خهوتن به سامیری بابلیم دهگووت: پرتهقالی بابلی بیرت نهچیت
تۆ دیلی منیت. ههموو شهویک وام به سامیری بابلی دهگووت. شهویک
سامیر له ژیر به تانییه کهیهوه کهوته قسهکردن، پشتیکردبووه من و
روویکردبووه دیوارهکهو بهو بهلاغهته جوان و کوشندهیه دهدوا که دهیزانی
من سهرسامدهکات، گووتی: ئهێ منداڵی به نهزاکهت، ئهێ پۆحیک که لهو
ساتهوهی تۆم بینیه، دلنایم که ژیانم گوڤاوه. من زۆر بیرم لیکردۆتهوه،
ههموو گوناھباریک به دوو ڤیگادا دهکاته پاکبونهوه، دوو ڤیگای زۆر
جیاوا، ڤیگایهکیان ئهوهیه گوناھبار خۆی له ناوهوه له خۆی نهبوریت،
خۆی دلنایبیت که هیچ هیزیک نییه له گهردوندا پاکبکاتهوه، هیچ دادگایهک
نییه پشیل: برۆ تۆ بیگوناھیت. ڤیگای دووهمیش تۆلهی قوربانیهکانه.
له جیگاکی خۆی ههستاو گووتی: من دادگاكان ئازادمبکهن یان
نا... ئازاد نابم. ئادهمیزادهكان لیمببورن یان نا... پاکنابهوه. مرقوف که
جاریک گوناھیکرد دهییت تا کوتایی گوناھبار بیت، بهلام عهدالتهوهیه
قوربانیهکان وا بیرنهکهنهوه... عهدالتهوهیه تۆ کومهکم پیکهیت
پاکبمهوه، ههتا ئهگهر ئهو پاکبونهوهیه ئهستهمیش بیت.

من که گویم لێیده بوو چوانم پرده بوون له فرمیسک، ده مگوت: پرته قالی بابلی، من چه زده کهم تۆ بمريت... چه زده کهم له ههقی گونا هه کانتدا بمريت، له بهر ئه وهی عه داله ت وای ده ویت. به لام من رقم له تۆ نییه، ده مه ویت رقم لیت بیت، به لام رقم له تۆ نییه. تۆ دیلی منیت، من ده بیت به شه ره فه وه له گه لتدا بجولیمه وه.

له تاریکیدا سه یریده کردم و ده یگوت: من با وه یم به عه داله تی تۆیه. تۆ له هه موو دادگا کانی تری دونیا عادیلت ریت. به لام گهر مردم نامه ویت تۆ جه لادم بیت. جه لاده ت سویندم بۆ بخۆ تۆ حوکمی مردن نه ده یت به سه رمدا. من گونا هه کانم چه نده گه وه بن نابیت تۆ حوکمی مه رگ بده یت به سه رمدا... ده بیت لیم ببوریت، نا له بهر ئه وهی من پتو یستیم به و لیبور دنیه، به پچه وان هه له بهر ئه وهی تۆ پتو یستیت به و لیبور دنیه. نه له بهر ئه وهی ئه و لیبور دنه پله و پایه ت له لای خودا به ر زده کاته وه... به لکو ئه و لیبور دنه ته نیا ریگایه که تۆ ده توانیت پیا برۆیت. نه له بهر ئه وهی من شایسته ی لیبور دنم، به لکو له بهر ئه وهی تۆ شایسته ی به خشن ده ییت. جه لاده ت من ئیستا پیا وکی بیثم نام، به لام ئه و پۆژانه ی که خه لکم ده کوشت ئیمان دار بووم، ده ست نو یژم ده گرت و دواتر خه لکم ده کوشت. تا زیاتر ئه و ئینسانه ی ناو خۆم ده دۆزییه وه زیاتر له خودا دوور که و تمه وه، تا پتر ئه و گورگه ی ناو خۆم ده کوشت، خودا هه نگا ویک زیاتر جێ ده هێشتم. جه لاده ت من پر دیکم تۆ به سه ر مندا ده پۆیت بۆ ئه وهی زیاتر له خۆت تییگه یت. من ته نیا به و یستی خۆم له گه ل تۆدا نیم... ئه ی مندا لی نه جیب تۆ هیشتا له سه ره تادایت، ریگایه کی در یژت هه یه ده بیت ته وا و یکه یت... له هه ر شت گرنگ تر ئه وه یه که تۆ وه ک فری شته کان به پاکی بمینیت هه وه، له بیرت نه چیت که تۆ شاهیدی شتیکی گه وه تری.

من هیشتا چوانم پر بهوون له فرمیسک، به دهنگیکی گریا وه وه گووتم: سامیری بابلی ته نیا قور بانیه کان ده توان له تۆ ببورن، ئه وانیش له دونیا یه کی ترن که من و تۆ ده ستمان نایانگاتن. ئیستا تۆ ده بیت به ده سستی

خۆت ئەوانە هەلبژێریت کە دەبێت حوکمتبەدەن، من بەلامەوێ گەرنێ،
چی لە وێژدانێ تۆدا پڕوودەدات. تۆ هەست بە گوناوێ بکەیت یان نەیکەیت،
نازاربچێزیت یان نەبچێزیت... ئەوێ هێچ شتێک لە ئێشی من کەم ناکاتەوێ.
پرتەقالی بابلی من نامەوێت گەر پۆژیک لە پۆژان مردم و لە جیهانیکی
تر ئێسحاقی لیوژیرپین و سەرەنگ قاسم بێنی بێم من ئاسوود لەگەڵ
بکۆژەکانی ئێوێدا خەوتوو... تۆ دیلی منیت و تائەو کاتێ قوربانییەکان لێت
دەبورن، بە دیلی دەمێنیتەوێ... سامیری بابلی پێمبێ، کێن ئەوانە قوربانی
تۆن و زیندوون و نەمردوون، لە کۆین؟ من دەبێت ئەوانە دەستەبە
دروستبەم کە حوکمی تۆ بەدەن. گەر دەتوێت نەبم بەو جەلادە تاک و
تەنیاپەیی لە جیاتی هەموو قوربانییەکان تۆ حوکمەدات، یارمەتیمبەد.

لەو شەوێ سامیری بابلی دەستیکرد بە حیکایەتە سامناکەکانی
خۆی، لەو شەوێ دەبایە دووبارە گوێ لە چیرۆکە ترسناکەکانی ئەو
بگرم. چەندەها شەو تکام تیا دەکرد بوەستیت، تیا دەپارامەوێ لەو زیاتر
قسەنەکات. دەستم دەگرت بە سەرەوێ و بە خیرایی لە پلەکە تاریک و
نۆتەکانی ئوتیلی گیلای سپی دەهاتمە خوارێ و پامدەکرد بۆ ناو
تاریکی و دەگریام.

لەو شەوێ دوورو درێژانەوێ، لەو چیرۆکە بێکۆتاییانە یە مردن و
ئەشکەنجەوێ، سامیری بابلی هەر شەوێ ناویکی لەسەر کاغەزیکی
سپی دەنوسی، ناوی یەکیک ئەوانە یە کە ناوو ناوێشانانی لە بیرمابوو.
یەکیک دەکرا مەژۆ بچیتەوێ سەر شوێنەواریان و سۆراغیان بپرسیتەوێ.
لە کۆتاییدا پتر لە دوازدە ناومان لە بەردەستدا بوو، کە بەجۆریک لە
جۆرەکان لەم دەقەرەوێ دەقەرەکانی دەورووبەردا دەژیان و دەکرا بیانکەین
بە دەستەبەکی داد بۆ دادگاییکەرنی پرتەقالی بابلی.

ئێشی من ئەوێ بوو ئەوانە بدۆزمەوێ، لەگەڵاندا بدویم و بیاننێم و
دادگایەکیان لێدروستبەم. ئێشیک دانیابوو کاتیکی درێژ و زۆری دەوێ

بەشی دووھەم

سێ کەسی پێ نهێنی

بەر لەوێ تەواو دەستبکەم بە خۆ ئامادەکردن بۆ دادگاییکردنی سامیری بابلی کۆمەڵیک شتی گرنگ پرویاندا کە پەيوەندییەکی نەپساویان بە مانای ھەموو چیرۆکەکە ی منووە ھەیە. لە ماوێکی کورتدا سێ کەسی سەورو ئالۆز لە ژياندا دەرکەوتن، سێ کەس کە دەرکەوتنیان ھێندە سەورو کوتوپرو تەلیسمای بوو، وەک ئەو بوو بەر لە دادگاییکردنی پرتەقالی بابلی پەلەیان بێت دەرکەون و پەوتیکی تاییبەتی و ئاراستەییکی دیاریکراو بێدەن بە رووداوێک. سێ کەس ھەستدەکەم، بە خێرایەکی ترسناکی وەک پەشەبا دینە ژيانمەووە بە ھاوئاھەنگییەکی نهێنی، پیکرا من بەرەو ئەو جینگایە دەبەن کە دەبایە بەرەو پرووی برۆم، سێ پالەوان کە کەسیان ئاگاداری ئەو دیان نییە، بەلام گەر بە وردی بپروانیت، ھەستدەکەیت بەبێ ھاوکاری ھەر یەک لەم سیانە لەگەڵ یەکدا چیرۆکی من چیرۆکیکی ناتەواو دەمینیتەووە. یەکیک لەو پالەوانانە ئێووە لە شاری تەپۆزە زەردەکانەو دەیناسن، واتە پێشتر ئاشنان پێی، بەلام لێرە، لەم شارە غەمگینە ی باکووردا بە شێوێکی تر دەرەکەوێتەووە، بە جۆریک من دەبیت دووبارە پێتانی بناسینمەووە، چونکە من باوەرم وایە ھەندیک مەخلوقات کە لە جینگایەکەو دەچن بۆ جینگایەکی تر، بە جۆریک دەگۆڕین دەبیت مەرووف سەر لەنوێ وێنەو نیکاریان لە خەیاڵی خۆیدا دروستبکاتەووە. دووانەکە ی دیکەیان کەسانن کە نە من، نە ئێووە پێشتر ئاشنایان نین، دەرکەوتنیان لە پێکەوت دەچیت، بەلام پێکەوتیش نییە. من پێم وایە بۆ ئەوێ رووداویکی گرنگ رووبادات، ھەمیشە سەرەتاکانی وەک

پێکهوت دهردهکهوێت، هه‌میشه‌ وادیاره‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی شتیکی پراگوزهره‌و
تیپه‌ر له‌ زیانتدا پرویدابێت، شتیکی بێنرخ و که‌م به‌ها که‌ کاریگه‌رییه‌کی
پاسته‌قینه‌ی له‌سه‌ر په‌وتی کۆی شته‌کان نییه‌. به‌لام هه‌نده‌ی ده‌چیته‌وه‌ بۆ
دواوه‌، ده‌بینیت ژیان سه‌د دهر سه‌د له‌ شه‌تره‌نجیک ده‌چیت، ئه‌و سه‌ربازه‌
چکوله‌یه‌ی له‌سه‌ره‌تای یاریدا بێ بیرکردنه‌وه‌ ده‌یخه‌یته‌ سه‌ر خانه‌یه‌ک،
له‌ کوتاییدا وه‌ک ئه‌و هه‌له‌ کوشنده‌یه‌ دهرده‌کهوێت که‌ ته‌واوی عه‌رش
ده‌پوخێنیت.

سه‌ره‌تا من و سامیری بابلی خانمی «شاناز سه‌لیم» مان به‌وجۆره‌
ناسی.

که‌سی یه‌که‌م

خامی شاناز سه‌لیم و چه‌زی بێسنووری بۆ خه‌وتن له‌ ئامیژی مه‌رگدا

هه‌رچه‌ند سامیری بابلی دیلی من بوو، به‌لام من که‌سیک بووم نه‌
زیندانم هه‌بوو، نه‌ زنجیر و نه‌ کلێل و نه‌ که‌له‌پچه‌. سامیری بابلی ده‌یتوانی
شه‌ویک هه‌ستیت و پرووکاته‌ هه‌ر جیگایه‌کی دیکه‌ی ئه‌م دونیایه‌، بێئه‌وه‌ی
من بتوانم بیه‌هه‌ستینم یاخود پێگای لێبگرم. ده‌یتوانی بلیت «ئاغای کۆتر،
تۆ یارییه‌که‌ت ناخۆشکردوه‌ و من لێره‌دا خوداحافیزیت لێده‌که‌م و ده‌پۆم،
تۆش چ کاریک سه‌خته‌و له‌ هه‌گبه‌تدایه‌ برۆ بیکه‌» یان بلی «فه‌رموو،
وا من ده‌پۆم و تۆ بازۆله‌ی خۆتم بۆ ده‌رخه‌». له‌ پاستیدا من دانیاتان
ده‌که‌مه‌وه‌ که‌ له‌ جۆره‌ حاله‌تیکی وه‌ها‌دا هه‌چم بۆ نه‌ده‌کرا، جگه‌ له‌وه‌ی
ده‌ستبه‌که‌م به‌ گریان و تیا بپاڕیمه‌وه‌ نه‌پوات. من یه‌ک شتم هه‌بوو له‌
پێگایه‌وه‌ سامیری بابلیم به‌ستبووه‌وه‌، به‌رده‌وام ده‌مگوت: سامیری بابلی

له بیرت نه چیت تو ئه سیری منیت. به یانیان که له خه وه هله ده ستام ئه وه
 رسته یه ده گوته وه، که به رچایمان ته واوده کرد ئه وه رسته یه ده گوته وه،
 که ده رۆیشتمه ده ری بو پیاسه یه کی ناو بازار، ئه وه رسته یه ده گوته وه،
 ده هاتمه وه ده مگوته وه، نیوه پروان ده خه وتین و به ده م خه وه وه ده مگوته وه،
 شه وه بهر له وه ی بچینه ژیر جیگاوه ئه وه رسته یه ده دووباره وه سه دباره
 ده کرده وه. سه یر بوو به لامه وه که هیزی ئه وه رسته یه وه توانای به ستنه وه ی
 له هه موو کووت و زنجیره کانی دونیا به هیزتر بوو. ئه وه ماوه یه سامیری
 بابلی تووشی جوړه موته که و خولیا یه کی سه یر ده بوو، جوړه خه یالاتیک
 جیاواز له وه خه یالاته ی پتستر له ژیانیدا بینی بووی، شه وانه به رده وام
 خه وی به باغه یه که وه ده بینی که په یکه ری ئاسنینی خووی و ژنیک له
 که ناریا یه تی، هه وزیکی کاشی قه شنگ له ناوه راستیا یه تی، چهنده ها فواره ی
 چکولانه به چواره وریدا ئاو پرژینده که ن. له خه وه که ی سامیری بابلیدا من
 له پال دره ختی کدا وه ستاوم و خوین له برینه کانمه وه دیت... دره ختی ک
 هه زاران بالنده ی سپی له سه ری کو بوته وه، که نیوه یان کوتره و نیوه یان
 بالداریکی ئه فسانه یی نه ناسراو. له خه ونه که ی ئه ودا من سه یری ئه وه
 په یکه ره ده که م و خوینم له بهر ده پروات. سامیر هه موو کات ئه وه خه وه ی
 ده بینی، له شه ودا، له پوژدا، له کاتی وریادا، له کاتی زینده خه ودا...
 هه ردوو کمان ده مانزانی له داهاتوودا شتی ک پرووده دات، شتی کی ترسناک،
 به لام که سمان نه مانده زانی ئه وه شته چیه وه که ی پرووده دات. ترسناکترین
 شت ئه وه یه دلنیا بیت شتی ک پرووده دات، به لام نه زانیت که ی و له کویدا
 پرووده دات، ئیتر به رده وام چاوه پروانی ئه وه شته ی، له مال دیتیته ده ری و
 له شه قامه کان ده ترسیت، له سه ری هه موو کوچه یه کدا چاوه پروانی شتی کی
 نه زانراو بیته ده ری و یه خه ت بگریت، ده رۆیت و ده لیت ئه وه کاره ساته
 نه زانراوه له دواوه بووم دیت، دواتر ده لیت نا نا له پیشه وه بووم دیت،
 دواتر ده لیت نا له سه ره وه بووم دیت، به هه رحال ئه وه هه ستیکی هینده

زۆرو ترسناکه که هیچ ئادهمیزادیک نییه ساتی وهها نهژیابیت، من هه
کتیبتکم خویندبیتهوه شتیکی وههای تیدابوو. هه مرۆفیک جۆره ترسیکی
قوول و بیچارهی تیا سهوز بوو بیت، ساتی وهها دهژی، هه کتیبتکیش
سهروکاری له گهل ترسدا بیت، باسی ئهوجۆره ههستهی تیدایه.

سامیری بابلی به دهگهن لهو ژوو ره چکولهیهی «ئوتیلی گیلای
سپی» دهجولا. کراسیکی شینی ههبوو، ههندیکی خهتی سپی زۆر باریکی
تیدابوو، گهر زۆر بجولابایه ههندیکی ئیوارهی فینک ئهو کراسهی له بهر
دهکردو دوو سهو مهتریک لهولا ئوتیلهکه وه له یهکنک له محله بیخانهکان
محله بییهکی دهخواردو دهگه پایه وه. له بهر ئهو بۆن پرتهقاله نهیده توانی
زۆر بسورپیته وه. بهراورد به یه کهمین جار که من له ژیر زهمینی زامهکانی
خۆمدا له پرتهقالی سپی بینیم سهرو پوخساری گۆرپابوو، ئیستا قژیکی
لوولی دریزێ ههبوو، لێوه عهره بییهکانی رهشترو وشکتر دیاربووون،
چاوانی وهک هه میشه له چاوانی بالندهیهک دهچوو له ژیر باراندا فریبیت،
بهلام دهنگی مردووتر و سهیرکردنهکانی نا ئومیدترو بیئاسۆتربووون. ئهو
شهوانهی دادگا که مان داده مه زراندا، لهو هه موو گونا هه دهترسا که به
کۆلیه وهیه تی. شهوکیان لیم پرسسی: پرتهقالی بابلی له مردن دهترسیت؟
گوتی: نا... جه لادهتی کۆتر له مردن ناترسم، بهلام ده مه ویت بهر له وهی
بمرم، بۆما وهیه کی که میش بووه ژیانیکی ئاسایی بژیم. واته وهک هه
مرۆفیکی ئاسایی ژن بهینم، مندا لم ببیت، له مالیکدا بژیم لهو مالانهی که له
پهنجه ره ی ئه م ئوتیله وه دهیان بینین، گهر کرا حه زده که م ئیشیکیشم هه بیت.
پۆژیک ئه و پوودا وه پوویدا، که بوو به سه ره تای به گه پرکه وتنی ئه و
چه رخ و فه له که گه وره یه. ئیواره یه کی درهنگ بوو، که قریشکه و هاواریکی
سهیر له سه روو ئیتمه وه له قاتی حه وتدا به رزبو وه وه، که چووینه ده ره وه
چاومان به پونا کی ئاگریکی گه وره که وت. ژن و مندا لیک زۆر به پرتاو
له و قاته و قاتهکانی سه رووتره وه پایان ده کرده خوارێ، به هات و هات

هوروژمیان دههینا، پیاوهکان کهمیک به و یقارتر و سهنگینتر داده به زین، هیچ کهس نهیده ویست وهک ترسنۆکێک ده رکه و یت که له ئاگر پانه کات. دیاربوو یه کێک لهو تهباخه چکۆلانه ی چا که هه موو ئاواره کان به کاریانده هینا له ناکاو گری گرتوو وه به خیراییه کی شیتانه ئاگره که ی گه یشتۆته هه ندیک نوین و که لوپهل و له پر بووه به ئاگریکی گه و ره. بیاویکی پیر که پنده چوو له هه موومان به غیره تتر بیت، داوایده کرد پانه که ی و چی ئاوێک له به رده ستماندایه سه ری به یین بو کوژاندنه وه ی ئاگره که، هه لبه ت گه مژه یی بوو بیر له هاتنی ماشینه کانی ئاگر کوژاندنه وه بکه یین. لهو ده مه دا زۆربه ی سیاسیه کان نه یانده زانی چه ند مانگ، چه ند سال شاره کانیان به ده سته وه ده بیت، له سیاسه تیشدا گه ر یه کێک نه یزانی جێگایه کی چه ند به ده سته وه ده بیت، ئیدی وهک مه لبه ندی تالانی ته ماشایده کات. ئیدی زۆربه ی ئه و ماشینه سوور و جوانانه له پێگای سنووره وه ئاودیوی هه ندیک مه مله که تی تر کرابوون، لهو پوژگاره دا ئوتومیلی ئاگر کوژاندنه وه کانی ئیمه له ولاتانی تر، ئاگری خه لکی تری ده کوژاندنه وه. ئه و شه وه ی له گیلای سپی ئاگره که وه وه، ئاواره کان پێکرا به خیراییه کی گه و ره زنجیره یه کیان دروستده کرد، ته نه که له دوا ی ته نه که ئاویان له ته نه که ریکی گه و ره وه ده رده هینا و ده یانگه یانده قاتی حه وت. من و سامیری بابلی له وانه بووین که خۆمان کرد به ناو ئاگره که دا بوئه وه ی هه ندیک ژن و مندا ل پزگاربکه یین که له ژوو ریکی چکۆله دا له و سه ر گیریان خواردبوو، هه ندیک خه لکمان پزگار کرد و که لوپه لی چه ندین مالمان داگرت و هینامانه لای خۆمان. شه و درهنگ ئاگره که کوئترۆلکرا. له پاستیدا قسه کردن له سه ر زه ره ر و زیانی زۆر قسه یه کی بێمانابوو، چونکه له ئوتیلیکی سووتا ودا، له ناو کۆمه لیک ماله ئاواره دا که له بته رته دا خۆیان جگه له هه ندیک دۆشه ک و لیقه و به تانی به و لاوه هه یچیان نه بوو، مرۆف ناتوانیت باس له زه ره ربکات، به لام هه ندیک کهس هه بوون وهک هه میشه

دهیانگووت، پارهیان هه‌بووه له ژیر دۆشه‌که‌کاندا سووتاوه، ئالتونیان هه‌بووه ونبووه، تاقمی زێر و زیویان هه‌بووه له که‌لک که‌وتوووه. ئه‌و شه‌وه ئیمه که‌لوپه‌لی هه‌ندیک خیزانمان هینایه لای خۆمان. شته‌کان سه‌ره‌تا له راپه‌وه‌کاندا که‌له‌که‌بووبوون، هه‌ندیک له خاوه‌نه‌کانیان له ترسی ئاوو ئاگر تکایان لیکردین شته‌کانیان لای خۆمان بۆ هه‌لگرین. بۆ پۆژی دوا‌یی ورده ورده خاوه‌ن که‌لوپه‌له‌کان ده‌رکه‌وتنه‌وه و که‌لوپه‌ل و که‌ره‌سته‌ی خۆیان وه‌رگرته‌وه، ئه‌وه‌ی ژیا‌نی ئیمه‌ی گۆپی دوا‌هه‌مین خانم بوو که هات دوا‌هه‌مین جانتا وه‌رگریته‌وه. دوو جانتای ره‌شی بریقه‌دار بوون که هه‌ردووکیان له دوو سه‌ره‌وه قفلکرا‌بوون، ئه‌و خانمه‌ش شاناز سه‌لیم بوو. خانمیکی بالابه‌رزی، سینه‌پر، به‌لام به‌روخساریکی مندا‌لانه‌وه. له‌شیکێ پری هه‌بوو، به‌لام له‌وانه نه‌بوو که مرو‌ف پێیان بلێت قه‌له‌و، به‌لکو به‌پێچه‌وانه‌وه ئه‌ستووری سینه‌ی هاو‌ری بوو به‌که‌مه‌ریکی باریک، به‌دوو لاقی درێژ و به‌رن، به‌لام پڕ و گوشتن، له‌پال ئه‌و سیفه‌ته‌نا‌وا‌زان‌ه‌دا، نیگا‌و ته‌ماشاکردنه‌کانی سیحرو ئه‌فسو‌نیکی ژان‌ه‌ی ئه‌وتویان پێبه‌خشی‌بوو، که من بۆ چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک له به‌رده‌م جوانییه‌که‌یدا هیند چه‌په‌سام، نه‌مه‌دزانی ده‌لێت چی و بۆچی ها‌توووه. دیاره من پێشتر خانمی وه‌هام له گیلای سپی نه‌بینی‌بوو، ژنیکی پۆشته‌و په‌رداخ بوو، له‌یه‌کیک نه‌ده‌چوو ئازارو ده‌رده‌سه‌ری ئاواره‌یی چه‌شتبێت. دواتر ده‌رکه‌وت، ئه‌م خانمه‌ناسیا‌وی یه‌کیک له‌ماله‌ ئاواره‌کانی قاتی چه‌وته‌مه، که شه‌و ناسیا‌وه‌کانی که‌یاندبووه لای خۆی و ئیستا ها‌تبوو که‌لوپه‌له‌کانیان بۆ وه‌رگریته‌وه. له‌یه‌که‌مین ساته‌وه هه‌ستمکرد من به‌شیکێ گرنگ ته‌ماشانا‌کات و له‌پشتی منه‌وه به‌سه‌ر مندا پووی ده‌می کرده سامیری بابلی. به‌لام بابلی کوردییه‌کی ئه‌وتوی نه‌مه‌دزانی تیبا‌گات. من که زۆر باکم به‌وه نه‌ده‌هات ئافه‌رت بایه‌خم پێده‌ن یان فه‌رامۆشمیکه‌ن، قسه‌کانی خانمه‌که‌م بۆ بابلی وه‌رگیرایه سه‌ر عه‌ره‌بی، شاناز سه‌لیم بێته‌وه‌ی سه‌یری من بکات.

عه‌ره‌بیه‌کی ساف گووتی: ئاها تو عه‌ره‌بیت، نه‌مزانی عه‌ره‌بیت. دیاربوو دلخۆشه به‌وه‌ی سامیری بابلی عه‌ره‌به، من له‌و ده‌قیقه‌یه‌وه هه‌ستمکرد، ئه‌و بۆن پرته‌قاله‌ی له‌ بابلیه‌وه دیت به‌ جوړیک له‌ جوړه‌کان ئه‌و خانمه‌ی گێژکردوه. ئه‌وکات نه‌مه‌زانی که هه‌ندیک ژن هه‌ن له‌م شاره‌دا ده‌مرن بۆئه‌وه‌ی له‌گه‌ل پیاویکی عه‌ره‌بی وهک سامیری بابلیدا بخه‌ون، نا تکتان لیده‌که‌م، ئه‌مه به‌ شتیک وه‌رمه‌گرن که که‌رامه‌تی نه‌ته‌وه‌ییمان برینداربکات، چونکه شته‌که دیارده‌یه‌کی ئاسایی بوو. عه‌ره‌به‌کان نه‌ته‌وه‌ی به‌هیزتربوون، فریوی جنسی پیاوانی نه‌ته‌وه‌ی سه‌رده‌ست هه‌میشه له‌ فریوی پیاوانی دی به‌هیزتره، دوا‌ی ئه‌وه له‌ بیست سالی رابوردوودا، ژنانی ئیمه‌ ژیانان له‌به‌رده‌م ته‌له‌فزیۆندا بردبووه سه‌ر، ته‌له‌فزیۆن سه‌رچاوه‌ی پنه‌ره‌کانی جوانی و ناشیرینی بوو، له‌ ته‌له‌فزیۆنه‌کانیشه‌وه مرۆف نه‌یده‌توانی زۆر پیاوی کورد ببینیت، کۆمه‌لێک موزیع نه‌بیت که هه‌ندیکیان به‌راستی هی ئه‌وه‌بوون مرۆف بیاندا ته‌ به‌ر شیطمی کولاو. ژنانی ئیمه‌ش چی پیاویکی جوانان ده‌بینی له‌و فلیم و زنجیره عه‌ره‌بیانه‌دا بوو که ئه‌و خانمانه‌ نیوه‌ی ژیانان به‌ ته‌ماشاکردنیه‌وه له‌ده‌ستدا‌بوو. له‌به‌رئه‌وه ئاسایی بوو یه‌کیکی وهک پرته‌قالی بابلی به‌و جووته‌ چاوه‌وه که له‌ چاوی بالنده‌یه‌ک ده‌چوو له‌ ژیر باراندا فریبیت، ئه‌ژنوی زۆر خانم شلیکات و وایان لیکات ده‌ست بخه‌نه سه‌ر دلیان و بلین «وییییی که قۆزه».

نازانم ئه‌و رۆژه له‌ چیه‌وه هات که خانمی شاناز سه‌لیم بیئه‌وه‌ی بایه‌خیک بۆ بوون و نه‌بوونی من دابنیت، له‌سه‌ر تاکه ته‌پله‌کی چکۆلانه‌ی ژووره‌که‌م دانیشته و له‌گه‌ل سامیری بابلیدا که‌وته باسکردنی به‌غداد، باسکردنی ئه‌بونه‌واس، شارع نه‌ر، مه‌نسوور، شو‌ریجه، سوق الص‌فایر، مه‌یدان، که‌را‌ده، به‌یاع نازانم کو‌ی. سامیر باسی هه‌ر شو‌ینیکی ده‌کرد، شاناز خانم ده‌ستی ده‌خسته سه‌ر دلی و خۆی ده‌بوراند‌ه‌وه‌و ده‌یگووت: ده‌مخۆش، چه‌ند خۆشه ئه‌و جیگایه، به‌و خوا گه‌وره‌یه شو‌ینی وا خۆش

له دنیا دا نییه... زۆر خۆشه... زۆر زۆر خۆشه.

که باسی گه‌ره باغچه‌یه‌کیان له به‌غداد ده‌کرد، که من هه‌رگیز نه‌مبینیوو، شاناز خانم ده‌یگوت: جه‌نه‌ته، وه‌ی ئیتر یه‌عنی جه‌نه‌ت قابیله‌ چیه. خۆشترین پۆزی ژیانم ئه‌و پۆزه‌ بوو که چووم بۆ ئه‌و باغچه‌یه، له‌وێوه‌ چووم بۆ مه‌نسور، له‌وێوه‌ هاتمه‌وه‌ بۆ که‌پاده، له‌وێوه‌ چووین بۆ سوق عه‌ره‌بی، به‌سه‌یاره‌که‌ پۆیشتین بۆ وه‌زیری.

که‌ پۆیشت من له‌ ناوه‌پاستی ژووره‌که‌دا وه‌ستام و به‌ په‌ستییه‌کی زۆره‌وه‌ که‌وته‌ لاسایکردنه‌وه‌ی، به‌لام به‌ چی ده‌چوو، هه‌تا سامیری بابلیش له‌وێ نه‌بوو من ببینیت که‌ لاساییده‌که‌مه‌وه. ئه‌وکاته‌ی که‌ پۆیشت من ویستم جانتایه‌ک له‌ دوو جانتا که‌ی بۆ هه‌لگرم، بیته‌وه‌ی سه‌یرمبکات، گووتی: تو نا، تو نا، خۆم هه‌لیده‌گرم، ئه‌وی تریش ئه‌و کوره‌ باشه‌ هه‌لیده‌گریت. دیاره‌ من خه‌ریکبوو دلم به‌ته‌قی، یه‌که‌مجاربوو له‌ ژیانمدا خانمیک وا توپه‌مبکات. که‌ سامیری بابلی سه‌رکه‌وته‌وه‌، به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی مه‌کربازانه‌وه‌ که‌ پێشتر له‌ روخساریدا نه‌مبینیوو، له‌ نێوان دوو په‌نجه‌یدا پارچه‌ کاغه‌زیکێ چکۆله‌ی نیشاندام و گووتی: سه‌یرکه‌، ژماره‌ ته‌له‌فونه‌که‌ی، ده‌شبیت به‌ خوا به‌ خوا به‌ خوا ته‌له‌فونی بۆیکه‌م. که‌ ده‌یگوت «به‌ خوا به‌ خوا به‌ خوا» که‌میک وه‌ک ئه‌و خۆی پاده‌وه‌شاند بۆئه‌وه‌ی دلنایام که‌ ئه‌وه‌ قسه‌ی خانمی شانازه‌. من به‌ جۆریک به‌ربینم گیرابوو قسه‌م بۆ نه‌ده‌کرا. له‌ راستیدا من پۆژانه‌ کچانی گیلایه‌ی سه‌ی به‌ راستی و به‌ گالته‌ جنتیویان پیده‌دام، به‌لام پێم ناخۆش نه‌بوو، له‌ پرته‌قالی سه‌ی، ده‌یان ئافه‌رتی له‌وجۆره‌ به‌دترو نمایشبازترم بینیوو، که‌چی له‌به‌ر هۆیه‌کی نه‌زانراو خانمی شاناز سه‌لیم بیته‌ندازه‌ په‌ستیکردم. به‌ توپه‌یه‌وه‌ گووتم: به‌ر له‌وه‌ی فربا به‌کویت هیچ به‌کیت، کاروباری دادگاییه‌که‌ت هه‌مووی جێیه‌جێده‌که‌م. سامیری بابلی به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پیسه‌وه‌ که‌ یه‌که‌مجار بوو له‌ چاویدا ببینم گووتی: باوه‌پناکه‌م.

دوو پوژ دواى ئه وه، نيوه پوژه كى گهرم، دواى پياسه يه كى بيهوده ي
 ناو بازار گه پامه وه بۆ ئوتيلى گيلاسى سېي، كه گه پامه وه بهرله وه ي
 بچمه ژوورئ گويم له دهنگى خانميك بوو له ژووره كه ماندا به دهنگى بهرز
 قسه يده كردو پنده كه نى، بيته وه ي پرده ي ژووره كه لابدهم زانيم خانمى شاناز
 سهليمه. كه چوومه ژوورئ وهك ئه وه بوو منى نه بينييت، نه له قسه كردن
 وهستا، نه ههستايه سه ره پ، نه ته ماشايكردم، وهك ئه وه ي من هه وايهك
 بم، شتيك بم كه نامينييت وه ههستم پيناكات. ئه وه دوا هه مين سهردانى ئه
 خانمه نه بوو، بهلكو له و پوژه به دوا وه بهرده وام دههات بۆ گيلاسى سېي،
 شه وانه ساميرى بابلى له پيشدهم دهركاى پوخته وه ته له فونى بۆ ده كرد، كه
 دهگه پايه وه هيند مهست بوو وهك ئه وه بوو يهك له سه ره يهك سى بوتل
 شه راى فر كردييت. من ههچم نه ده گووت، شه وتيكان ساميرى بابلى زۆر
 درهنگ گه پايه وه، من له بالكونى چكولانه ي ئوتيله كه وه سهيرى ئه ستيره و
 مانگم ده كرد، كه له شه قامى به را بهر ئوتيله كه دا، ماشينيكي نو ي ئيجگار
 جوان وهستاو ساميرى بابلى لىي دابه زى. شاناز سهليم خوى ماشينه كه ي
 ليده خور ي. ئه و كات نزىكى سى ههفته به سه ره په يوه ندى ساميرى بابلى و
 خانمى شاناز سهليمدا تيه پريبوو. من ده مزانى بابلى به پينچه وانه ي منه وه
 ئيجگار له ژيانى ئه م ئوتيله بيزاره، به لام نه شيد هزاني بچيت بۆ كوئ،
 ئه گه رچى من هه موو ئه و به لگه نامه پتويستانه م بۆ سازان دبوو كه له كاتى
 پشكنين و لئيرسي نه وه دا ده ريده خستن، به لام هيشتا ترسيكى گه و ره ي
 له ده ره وه هه بوو، ده يزاني ته نيا به كو مه كى يه كيكي تر ده توانيت بژى.
 دلنيا بوو من جگه له و دادگايه ههچ ريگايه كى دى ناگر مه بهر بۆ ئه وه ي
 توله ي لئيكه مه وه، به لام ده ترسا يه كييك له ده ره وه بيناسي ته وه و تيا بچيت.
 ده بيت راستيتان پييليم، ساميرى بابلى له مردن نه ده ترسا، ئه وه ي لامه به ست
 نه بوو بكوژريت، به لام دوا جار له مردندا به دواى مانايهك ده گه را، ده يو يست
 له ريگاي مردنه وه خوى پاكبكات وه، له گورگييك ده چوو له ناخى خويدا

برپاری دابیت نه هیلتیت گورگهکانی تر بیخۆن، له بهرئهوه سووک و ساده چارهنوسی خۆی دابوو دهست کۆتریکی وهک من. نهیدهویست خۆی بۆ هیچ درندهیهکی تر شلیکات. دهیگووت: من تهنیا مه رگم به دهستهوه ماوه. سه رهتا نه مده زانی مه به سستی چیه، به لام هیور هیور تیگه شتم مه رگ لای ئه و تهنیا ریگای پاکبوونه وهیه تی. من دلنیا بووم سامیری بابلی له م سه ر زه مینه و له م دونیادا پاکنایته وه، نه شمده زانی مردن ده توانیت چی بۆبکات، به لام به خته وه ری خۆی له وه دا ده بینی به دهستی یه کیک له قوربانیه بیگونا هه کانی خۆی بمریت، نه وهک له شه رو پیکدا دا ندا. جار یکیان گووتی: من له کیلگه ی گورگه کانه وه هاتووم بۆ کیلگه ی کۆتر. من ده مزانی هاتوو به ئه وه ی بمریت، له وه ده تر سا که بایه کی به هیز بیت و بیگزی ته وه بۆ ناو گورگه کان، بۆ ناو شه ر. ئه و ئوتیله ی به جیگایه کی خراپ ده زانی، جیگایه ک ناتوانیت بیپاریزیت. ده رکه وتنی خانمی شاناز سه لیم لای ئه و وهک ده رکه وتنی فریشته یه ک وه هابوو که ده توانیت پزگاری بکات... ده یویست له سه ره تا وه ده ست پینکاته وه. بیته وه به کورپکی هه رزه کار، عاشق بیت، ژن بهینیت، خیزان دروست بکات، مندا ل بخاته وه، ژیا ن له رو وه که ی تری دا بز ی، له رو وه ساده مرۆفانه کهیدا، به لام زۆر درهنگ بوو... من پیموایه بۆ ئیمه هه موو ئه وانه ی له سالانی هه فتا و هه شتا کانی سه ده ی بیستدا له و ولاته دا ژیا یی، چ جه لاد بین و چ قوربا نی ناتوانی ژیا نیکی ئاسایی بز یی، هه مو ومان یه ک پێگامان له به رده مدا یه ئه ویش ئه وه یه زینده گی نا ئاسایی خۆمان درێژه پێده یی، ژیا نی سو ریالی خۆمان نه چرپین، ته سلیمی بین و بز یی. بیر کرد نه وه له ئاسایی کرد نه وه ی ژیا ن ترسنا که، ده مانکات به شیت یا ن گالته جار یا ن پیا وکوژ. به لام سامیری بابلی ده یویست گه ر به خیزاییه کی کو تو پریش بووه، هه موو ئه و قونا غانه بب ریت و ریگای خۆی وهک مرۆفکیکی ئاسایی نه زمو ون بکات.

پێویسته راست گویم له گه لتاندا، ئه وه من نیم که ده مه ویت جوړیک

له شاعیرییه ببهخشم بهپیاویکی دپندهو جهلاد... سامیری بابلی خۆی لهو کهسانهبوو که له ناکاو فریشتهیهکی خهوتووی له ناخی خۆیدا دوزیوهتهوه. بهلام پرسپاریکی گرنه که لیرهدا دیته بهردهمان ئهوهیه: کاتیک فریشتهیهک له رۆحی جهلادیکدا دیته سه رکار و پاشماوهی عهرشیکی خویناوی وهردهگریته دهتوانیت چی بکات؟ ههلبهت ئهوه قورسترین پرسپاریکه مروف خهیاالی بۆی بهیت. من که ئیستا بیر له سامیری بابلی دهکهمهوه، ههستهدهکه م ئهوه فریشتهیهی نیو رۆحی بابلی، فریشتهیهکی فیلبازو مهکربازبووه، واته به جوریک له جورهکان له رۆحی بابلیدا تهنیا خهریکی پاککردنهوهی ویزدان نهبووه، بهلکو له ههمان کاتدا گهمهی خۆ رزگارکردنیشی دهکرد. واته فریشتهیهک بوو گهمهیهکی دزیوی دهکرد، گهمهیهک من پیموایه بهشیک بوو له وانهکانی شهیتان، گهمهی له بیرچوونهوه. خهونی سامیری بابلی خهونیککی ئهفسانهیی نهکردهبوو... پنیابوو دهتوانیت بهیانیهک له خهوهستیت و له گورگهوه بوویت به کوتر، یاخود پنیابوو ههستکردنی به گورگیتی خۆی پنیاسانی بۆ دهکات بیت به کوتر. بهلام من لهسهه قانونیککی تر کارمهکرد، من رام وابوو گورگ نابیت به کوتر... ههتا ئهگهر ههموو کهلهکانی خوشی بشکینیت، پیستی خوشی بگویت. سامیری بابلی سووربوو لهسهه ئهوهی ئیمه نه گورگین و نه کوتر، ئیمه مروفین، عهقلمان هیه، ویزدانمان هیه، توانای گورانیتمان تیدایه، له بهرئهوه دهبیت جهلادهکانیش شانسیکی تریان ههبیت، دهبیت رینگایان پیندهین پاکبینهوه. کیشهکه ئهوهبوو من و ئهوه کهسمان ئیماندارای تهقلیدی نهبووین، واته نهماندهویست کیشهکه ببهینهوه بۆ بهردهم دادگاهیهکی ئیلاهی، تا خودا لهسههوهرا حوکم بدات. من دهویست لیرهدا، له سهه زهوی، لهم کاتهدا که ئیمه تیا دهژین عدالهت بیتهدی. سامیری بابلی دهیگوت «ئهی مندالی خوشهویست، کوپی نهجیب. مروف لهسهههتادا دپندهبووه، زۆر زۆری ویستوه تا ئهوه دپندهیهی ناو

خوی رامبکات. ئیستاش که له دایک ده‌بین، هه‌ندیکمان مروّف و هه‌ندیکمان درنده‌ین. گهر نه‌هیلین درنده‌کان بینه‌وه به مروّف، وهک ئه‌وه‌یه هیزیک هه‌بیت له‌سه‌ره‌تای خه‌لیقه‌ته‌وه، له به‌ربه‌یانی دروستبوونی مروّفه‌وه، نه‌هیلیت مروّف له درنده‌وه بیهیت به مروّف». نا وا تیمه‌گه‌ن وهک ئه‌وه‌ی سامیری بابلی له دادگا رابکات، من دلنیا‌بووم نایه‌و‌یت رابکات و ناشتوانیت رابکات، دلنیا‌بووم بشچیت بۆ ئه‌وسه‌ری زه‌مین هه‌ر ده‌گه‌ر‌پیت‌ه‌وه بۆ ئیره‌و له‌به‌رده‌م مندا ده‌وه‌ستیت‌ه‌وه. له راستیدا من باوه‌رم به‌وه نه‌بوو، لینگه‌ریت درنده‌یه‌ک ژیانیکی ساده و ئاسایی بژی، تا له پینگای تیکه‌لا‌وبوون و له‌زه‌ت‌بردن له ژیان خۆیه‌وه بیهیت‌ه‌وه به مروّف. ئه‌و درنده‌یه‌ی سیاسه‌ت دروستیانده‌کات جیا‌وازییه‌کی زۆریان له‌و جانه‌وه‌رو وه‌حش و دره‌نا‌ژه‌لانه هه‌یه که سروشت خولقاندوونی، مه‌کر‌باز‌تر و خۆگۆر‌ترن، ئاسانه‌تر ده‌توانن شیوه‌ی فریشه‌یه‌کی پاک وه‌رب‌گیرن، ده‌توانن له سه‌رده‌میکه‌وه بۆ سه‌رده‌میکه‌ی دیکه‌ به‌بیکش‌ه‌و گریی گه‌وره‌هاتوچۆ‌بکه‌ن. بۆ نمونه ئه‌و وه‌حش و دره‌نا‌ژه‌لانه‌ی سروشت دروستیانده‌کات، له‌گه‌ل گۆرانی سروشت و وه‌رگه‌ران له هه‌لومه‌رجه‌کانی ژینگه‌دا زۆربه‌یان له نۆ‌وده‌چن، به‌لام ئه‌و حه‌یوانه‌ دزیوانه‌ی سیاسه‌ت دروستیانده‌کات له‌گه‌ل لابه‌لا‌بوونه‌وه‌ی باری سیاسیدا ده‌توانن به‌ده‌موچا‌ویکی دیکه‌وه بینه‌وه سه‌ر شانو. له راستیدا من نه‌مه‌ده‌ویست پێگرم له‌نیوان سامیری بابلی و هه‌ر هه‌ولیکدا که خۆی به‌باشی ده‌زانیت بۆ پاک‌بوونه‌وه، به‌لام دواشت به‌خه‌یالی مندا هاتییت ئه‌وه‌بوو سامیر بیه‌و‌یت له پینگای ئافه‌رت و خۆشه‌ویستییه‌وه بیهیت‌ه‌وه به‌که‌سیکی ئاسایی، له‌وه‌ش سه‌خت‌تر بۆ من تیکه‌یشتن بوو له‌و ئافه‌رته سه‌یرو پێ نه‌یتییه‌ی له‌ماوه‌یه‌کی کورتدا ده‌رکه‌وت و به‌خێراییی بوو به‌مه‌عشوقه‌ی سامیری بابلی. ئه‌و شه‌وه که سامیری بابلی له ماشینه‌که‌ی خانمی شاناز سه‌لیم دابه‌زی، سه‌ری به‌رزکرده‌وه و له‌بالکۆنه‌که‌دا منی بینی. که هاته سه‌رئ من هیشتا له‌بالکۆنه‌که‌دا سه‌یری ئاسۆ دووره‌کان

دەکردو چاوەڕوان بووم بالەندە سپیەکانم لە دوورەوه دەربکەون. بیئەوهی
 بیئە بالکۆنەکەوه، لە ژوورەوه کراسە شینەکە ی داکەند و دیسداشە
 عەرەبییە بۆرەکە ی لەبەرکرد و گووتی: ئە ی مندالی نەجیب، دەمەوێت ژن
 بهێنم. بیئەوهی ئاوپر لێبەمەوه، هەر لە شوینی خۆمەوه لە بالکۆنەکەدا
 گووتم: چی دەکەیت بیکە، بەلام بیرت نەچیت تۆ دیلی منیت.
 دوا ی ئەوه من چەندین سەعات بە پتووه لە بالکۆنەکەدا وەک بت وەستام
 و سەیری جینگایەکی نادیارم دەکرد.

* * *

زۆری ویست تا توانیم زانیاری تەواو لەسەر خانمی شاناز سەلیم
 کۆبکەمەوه. پێشە ی پەییوەندی نیوان غەریزه جنسییەکانی و بۆنی
 پرتەقالەکانم پشکنی، لە ژیا نی پێشینەیدا قوول بوومەوه. من دەمویست
 ئەو پۆژە ی کە چووم تکای لێبکەم واز لە سامیری بابلی بهێنیت، هەموو
 ئەو زانیاریانەم بزانیبایە، بەلام ئەو پۆژە شتیکی ئەوتۆم پی نەبوو
 حوکمەکانی خۆمی لەسەر پیکبهێنم. ئیستاش دەپرسم: چۆن خانمی شاناز
 سەلیم توانی بۆنی مردن بکات؟ چ غەریزه یەکی دپی هەبوو راستەوخو
 بەرەو ئامیزی کەسانی وەک بابلی پرایدەکیشا؟ ئەوانە ی یارمەتی منیان
 دەدا، هاوڕێ کچەکانی خۆی بوون، ئەو ژنانە بوون کە هەموویان لەسەر
 یەک شت تەبابوون، ئەویش رقی هاوبەشیان بوو لە شاناز کە وەک ژنیک
 تەماشایان دەکرد لە ژێر دەمامکی بیگوناھی و پاکیدا، لە پشت دەموچاویکی
 مندالانە ی جوانەوه ژیا نیکی پر نهینی و بێرەحم و ترسناک دەژی.

باوکی شاناز سەلیم یەکیک بوو لەو بەلێندەرانە ی لە سالانی هەشتادا
 خواردنی بۆ سوپا ئامادە دەکرد، بەلێندەری سەوزەو میوهات بوو بۆ
 هەموو پایگا سەربازییەکانی دەورووبەری شار، لە پشتی مالی خۆیانەوه

ئەو مەخزەنە گەورەییان هەبوو کە عەمباری میوه‌هات و سەوزەبوو، هەندیک لە میوه‌هات و سەوزە زیادەکان کە لە بێری دیاریکراوی سوپا تێدەپەڕین لەو عەمارەدا کۆدەکرانەووە بەنرخیکی هەرزان بە هەندیک فرۆشیاری دەستگیر دەفرۆشرانەو، هەندێجار میوه و سەوزەجاتی تازەو جوان بوون و هەندێجاریش سیو پرتەقال و کاهووی پزێو. سەلیم پۆستم پەشید کە بە «سەئ سەلیمی سەئ پۆستم» بەناوبانگ بوو، پیاویکی توندوتیژیبوو، بەلام وەک هەموو باوکە توندوتیژەکان دواچار دوو کچی هەبوو پێ لە حەزی ژیان و لیوان لیو لە ئارەزوویەکی بێۆنە بۆ شکاندنی هەموو لەمپەرە حەرامەکان، دوو خوشک کە پێکەووە سەر دەنێن بەسەری یەکەووە هەمیشە کۆمەلیک پیلانی جەهەنەمیان هەیە بۆ گەشتن بە هەموو خۆشییە قەدەغەکان. دیارە کە باس لە خۆشی دەکەم، قسە لە هەندیک لەزەتی کچانەئ بچوک دەکەم، وەک چاوبازییەکی بێگوناه، سەرەتاکتییه‌کی کورت، گۆرپنەوێ نامە بۆ ماویەکی کورت لەگەڵ کۆپێکدا دواتر نویسنی نامەیه‌کی کورتی داپران و مالاوایی بە بیانووی هاتنی داواکاریکی ناوختەو بۆ شووکردن.

بەلام گومانی تێدا نییه‌ کە خانمی شاناز لە تەمەنی بیست سالییدا بۆ یەکەمجار بە تەواوەتی عاشق دەبێت، واتە ئەو عەشقه‌ی مەرۆف بێهۆشده‌کات، نەوێک ئەو عەشقه‌ی کچان بۆ پزگاربوون لە ترسی تەنهایی و ناشیرینی و بیزاری خۆیانی تی فرێدەدەن، عەشقیکی راستەقینە کە مەرۆف تا مردن هەر کاتیک بە هەر زمانیک وشەئ خۆشەویستی بیست یادیدیتەووە دلی رادەچلەکی و ئاهیکی قوول لە سینەیدا قەتیس دەبێت. ئەو کۆرپەئ «شاناز» خۆشیدەوێت، دوو سال لە خۆی منداڵترە، یاریکەرێکی باسکەیه‌ کە ئوتومبیلیکی نوی هەیە و ژیانی بە سورپانەووە لە دەوری قوتابخانەکانی کچان بردۆتەسەر. کۆرپ کابرایەکی کوتالفرۆشە کە لە ناو قەیسەرییه‌کاندا پزێیک دوکانی جۆراوجۆری هەیە، لەو مەزگە

پەر نازو دەلالانەیه کە ئەگەر ئەستێرەى ئاسمان داواپکات دەبیت بۆى دابگیریت. وەک هەموو ئەو کۆرە جوان و دەولەمەندانەى لە هەموو دەورو زەمانیکدا دەرەکەون، جۆرە بیچمیکە نیوەى کچان شیتی دەبن و نیوەکەى دى وەک شەیتان ڕقیان لێهەتى. ناوی «شاسوار خورشید» ە. پێدەچیت نزیکى ناوەکان لە یەکتەر ھۆیکەى گرنگى ئەو کارەساتە بیت. لە راستیدا هیچ کەسێک شوێن و کاتى یەکتەر بینینی شاناز سەلیم و شاسوار خورشید نازانیت، بەلام پێدەچیت یەکدی ناسینیکی عەدەتى بیت، واتە شاسوار چەند جارێک بە ماشینەکە یەو بە دەورى شاناز دا دەسورپتەو، چەند جارێک سەیری یەکدی دەکەن، چەند جارێک ئاماژەى بچوک بۆ یەکتەر دەنێرن، دواجار لە کۆلانیکی چۆلدا فرسەتیک دروستدەبیت کە شاناز بتوانیت سوار ئوتومبیلی کارانۆفا بەدەختەکەمان بیت. وادیارە ئەو دوو عاشقە کە پێدەچیت بەراورد بە خەلکانى تری دەورو زەمانى خویان ئەزمووندارترو خاوەن پیشینەترین، زیادەرەوییەکی گەورەیان لە دووبارەکردنەوێ ژوان و یەکتەر بینیدا کردبیت، بە جۆریک حیکایەتەکیان لە نێوان خەلکدا وەها زۆر بلۆدەبیتەو، دەگاتە دەم چەندەها ناحەز کە ڕقیکی گەورەیان لە ھەردوو خیزانەکە یە، بە تاییەت ھەردوولایان دوو خیزانى پارەدارو دەست ڕۆشتون لە سەردەمیکدا بەشى ھەرە زۆرى خەلک بە کولەمەرگی دەژین. یەکیک لەو دەستە ناحەزانە کە پێدەچیت گەنجیکی عەقل منداڵ بیت، شەویک بە قوتویەک بۆیەى سوورەو لە سەر دیواری ھەموو مالاھەکانى کۆلانەکە، لەمسەر بۆ ئەوسەر دەنوسیت «شان + شاس = ♥».

باوکی شاناز ئەگەرچی لەسەرەتادا هیچ لە ماناو ھێما شاردراوەکانى ئەو نوسینە تیناگات، پاش ڕۆژێک خەلکانیکی خیرخوا لە بەردەم لۆرییەکانى خۆیدا دەیکرن و ھەموو ئەو ھاوکیشە نەیتییەى بۆ شیدەکەنەو کە دواتر دەبیت بە ھاوکیشەى مردن. پێناچیت سەى سەلیم ویستبیتی گەمەکە بەگەینیتە ئاستیکی کوشندە، ئەوانەى چیرۆکەکیان بۆ من گێڕایەو، باسیان

لهوهکرد که سهی سهلیم نهگهرچی تاسهر ئیسقان برینداربووه، نهگهرچی تووشی سربوون و بیدهنگیهکی کوتوپر هاتووه، بهلام جگه لهوهی که بویهچییهکی پیر دهگریت تا تهواوی ئهوه خهته سوورانهی بۆ بسپریتهوه هیچی دی ناکات. بهلام چهند شهویک دواتر ههمان دهست دووباره ههمان پرسته به کومهلێک ئاماژهی ناشیرینترهوه دهنوسیتهوه. سهی سهلیم به سهبرو ئارامی پیاویکهوه که دهیهویت خوی له کارهساتیک لابdat، جاریکی تر ههمان بویهچی پیر دههینیتیهوه دووباره ههموو نویسینهکان دهسپریتهوه. ئهم کاره چهند جاریک دووباره دههینیتیهوه، شهویک له شهوان ئهوه دهسته فیتنهکاره دهگوازیتهوه بۆ کولانهکانی پشتهوهش، دهپهپریتهوه بۆ سهر جادهکان، دهگوازیتهوه بۆ کولانه دووردهکان، بۆ سهر دیواری مهکتهبهکانی کچان و کوپان... هندی هندی ئهوه نوسراوه دهبروات، کهسانی تر کۆپیدهکهن و لهسهر دیواری کهلاوهکان دهینوسن، له دیواری ئاودهستی مزگهوتیهکان، دیواری ئاودهستی قوتابخانهکان. شهویک یهکیک جورئهت دهکات و به قوتویهک سپرای تایبهت لهسهر ههموو لۆرییهکانی سهی سهلیم ههمان پرسته دهنوسیتهوه. لهوه نیوهندهدا سهی سهلیم که پیاویکی فرهسهر و فره دۆسته، دواي ئهوهی ههر دوو کهکهی له قوتابخانه دههینیتیهدهری، به تهواوهتی دهچیته سۆراغی ههموو شتیکی شاسوار خورشید. شهویک ههنیک خهلق رادهسپیریت، ئهوه کوپهی بۆ برقیتن و به کۆتهوه بیهیننه بهرهدهستی. ههلبهت خهلقانیکی لیزان که ئیشیان کوشتن و پفاندنه شاسوار له بهرههرکی مالی خۆیاندا به کلکه دهمانچه سوار ئوتومبیلێک دهکهن و دههینن بۆ ئهوه عهمباره گهورهیهی سهی سهلیم میوههاته زیادهکانی خوی تیاعهماردهکات. شهویکی درهنگ سهی سهلیم شانازی کچی له ژووردهکی خوی دههینیتیه دهری و دهییات بۆ ناو عهمبارهکه. لهوی شاناز دواي چهندین ههفته دابران، شاسوار له ناو سهدهها صندوقه پرتهقالدا دههینیتیهوه. سهی سهلیم که شهرهفی بهجۆرێک

سه‌یر ژانده‌کات، که ئابرووی وه‌ک گورگینگ ده‌لورینیت، دوا‌ی ده‌مه‌قالییه‌کی کورت له‌ نێو سندوقه‌ پرته‌قاله‌کاندا به‌ده‌ستی خۆی شاسوار خورشید به‌ چه‌شنیکی د‌ر‌ن‌دانه‌ ده‌کوژیت، ه‌ر به‌ ئوتومبیله‌که‌ی خۆشی لاشه‌که‌ ده‌بات و له‌به‌رده‌رکی مالی باوکیدا فر‌پ‌ن‌ده‌دات. له‌و شه‌وه‌وه‌ بۆنی مه‌رگ و بۆنی عه‌شق و بۆنی پرته‌قال له‌ ژیا‌نی شاناز سه‌لیمدا به‌جۆریک ده‌بیت به‌یه‌ک که دوا‌ی ده‌سال له‌و شه‌وه‌ من ده‌ره‌نجامی ئه‌و تیکه‌لاوییه‌م له‌ ئوتیلیکی غه‌مگیندا بینیه‌وه‌.

له‌و شه‌وه‌وه‌ شاناز سه‌لیم به‌ جۆریکی د‌ر‌ن‌دانه‌ حه‌ز له‌ دره‌ختی پرته‌قال ده‌کات، حه‌ز له‌ گه‌لای پرته‌قال ده‌کات، حه‌ز له‌ بۆنی پرته‌قال ده‌کات... به‌لام جگه‌ له‌وه‌ش حه‌ز له‌ بۆنیکی دی ده‌کات «بۆنی مردن».

سه‌ی سه‌لیمی سه‌ی پۆسته‌م دوا‌ی ماوه‌یه‌کی زۆر کورت له‌ ناو لۆرییه‌کانی خۆیدا، ه‌اریکاریکی گه‌نجی خۆی ده‌یداته به‌ر گولله‌و ده‌کوژریت، له‌ پوداویکدا ئاشکرا ده‌ستی «خورشیدی گول که‌تان»ی له‌ پشته‌، باوکی شاسوار، ئه‌و پیاوه‌ دلشکاوه‌ی ده‌یویست ئه‌ستیره‌ بۆ کوپه‌که‌ی دابگریت. له‌ دوا‌ی مردنی سه‌ی سه‌لیم، که‌چه‌کانی و دایکیکی پیر سامانیکی گه‌وره‌یان بۆ ده‌مینتیه‌وه‌، به‌لام شاناز سه‌لیم که‌ کچیکی وریاترو کراوه‌تره‌ به‌ خیراییه‌کی بیوینه‌ ئه‌و به‌شه‌ سامانه‌ی خۆی ده‌خاته‌ بواری عه‌قاراته‌وه‌، له‌ پ‌ی‌گای هه‌ندیک ده‌لالی تایبه‌تی زه‌وی و زاوه‌وه‌ چه‌نده‌ها پارچه‌ زه‌وی گرنگ ده‌ک‌ر‌یت، کومه‌لیک خانوو ده‌ک‌ر‌یت له‌و خانووانه‌ی خه‌لکی لێقه‌وماو له‌و سه‌رده‌می ب‌پ‌پ‌اره‌یه‌دا تالانفرۆشیده‌که‌ن. له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا ده‌بیت به‌ خاوه‌نی ر‌ی‌ز‌یک په‌یوه‌ندی سه‌یر له‌گه‌ل کومه‌لیک پیاو و خ‌ی‌زان و خه‌لکانی ده‌ست پ‌و‌یش‌تو‌ودا. هه‌رگیز که‌س شتیکی خراپ له‌سه‌ر شه‌ره‌فی نابیسیتیت، به‌لام توانای سه‌یری خۆن‌زیک‌کردنه‌وه‌ له‌ خه‌لکی ده‌سه‌لاتدار، خۆن‌زیک‌کردنه‌وه‌ له‌سه‌ر په‌رشتی به‌پ‌یوه‌ به‌رایه‌تییه‌ گه‌وره‌کان، په‌یوه‌ندییه‌ ئالۆزه‌کانی له‌گه‌ل فه‌رمانبه‌رانی عه‌قارات و تاپۆ و باجدا بازنه‌یه‌کی سوور له‌سه‌ر ناوه‌که‌ی

دروستدهکهن. وهک ژنیکی پاره‌دار که به ماریسدستیکی سپییه وه «که له و زمانه‌دا بیۆینه‌یه»، ئیواران له شه‌قامه‌ گرنگه‌کاندا ده‌بیریت. له ئاهه‌نگه‌کانی نه‌ورۆز و سه‌ری سالدا، له ئاهه‌نگه‌ تایبه‌تییه‌کانی ژنه‌پاندا هه‌میشه به‌ چه‌ند کیلۆیه‌ک ئالتونه‌وه‌ ده‌رده‌که‌ویت، هه‌رده‌م کراسیکی پوله‌که‌ی ته‌نک به‌سه‌ر ژیرکراسیکی سپیدا له‌ به‌رده‌کات، به‌رده‌وام بریکی زۆری سینه‌ی به‌پووتی و به‌شیکی ستیانه‌که‌ی دیاره. له‌ وێنانه‌دا که من لای هاوپی دیرینه‌کانی بینومه، هه‌رده‌م به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پۆشنه‌وه، وهک ئه‌سه‌پ ژنیک به‌ جووتیک چاوی سیه‌راوییه‌وه سه‌یری کامیژاکی کردوه، وهک ئه‌وه‌ی به‌ نیگا شتیکی دیاریکراو بۆ پاشه‌پۆژ بنیریت، وهک ئه‌وه‌ی بلیت «تۆ ئه‌ی ئه‌وه‌ی که دواتر سه‌یری ئه‌م وێنه‌یه‌ ده‌که‌یت، تا مردن ناتوانیت ئه‌م نیگا ئالۆزو سیه‌راوییه‌ی من فه‌رامۆشبه‌که‌یت». من هه‌سته‌ده‌که‌م شاناز سه‌لیم به‌و نیگا سه‌یره‌یدا په‌یامیکی بۆ پۆژگاره‌ دووره‌کان ناردووه. کاریگه‌رییه‌کی دروستکردوه، مڕۆف له‌ ناو هه‌زار وینه‌دا، ده‌بیت وینه‌که‌ی جیاکاته‌وه‌و به‌رسیت: ئه‌ری ئه‌م خانمه‌ کییه‌؟.

به‌لام به‌ پێچه‌وانه‌ی ژنانی ده‌وله‌مهنده‌وه که هه‌میشه‌ چه‌زیا ن له‌ پیاوانی وهک خۆیا ن پاره‌داره، شاناز سه‌لیم چه‌زی له‌ پیاوانیکه که بۆنی مه‌رگیا ن لیبیت. بۆنی مه‌رگ لای ئه‌و، بۆنی ئه‌و پیاوانیه که ده‌مرن و مردنیش دروستده‌کهن. سه‌ره‌تا خۆشی به‌دروستی نازانیت بۆنی مه‌رگ چیه، غه‌ریزه‌یه‌کی تایبه‌تی به‌ره‌و هه‌ندیک پیاو رایده‌کێشیت، که ده‌زانیت له‌ پیاوانی تر ناچن، جۆره‌ نیگایه‌کی تایبه‌تیا ن هه‌یه، شتیک له‌ چاویاندا به‌ که مڕۆفی ئاسایی هه‌ستی پیناکات و شاناز سه‌لیم ده‌بیینیت... تیکه‌له‌یه‌که له‌ غه‌م و دل‌په‌قی، له‌ ته‌نهایی و وه‌حشییه‌ت، له‌ ترسکی قول و بویرییه‌کی شیتانه. ناسینه‌وه‌ی ئه‌و مڕۆفانه نه‌ینی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی شاناز سه‌لیمه، که یه‌کجار سه‌یری یه‌کێک بکات، ده‌زانیت زوو ده‌مریت یاخود نا، پیاوکۆژه یاخود بیگونا ه. پۆژیک به‌ نه‌شمیلی سو بجان «که سه‌رده‌میک یه‌کێک

هاوړئ نزیکه‌کانی بوو» ده‌لټ: «نه‌شه گیان، ئه‌م دنیا‌یه له بهر چاوی من له‌قادرمه‌یه‌ک ده‌چټ، هه‌ندیک له‌سهره‌وه دټنه خوارئ و ده‌چن بو ژیر زه‌مینکی تاریک، ئه‌وانه مردووه‌کانن. هه‌ندیکی تریان چاوه‌که‌م به پله‌کاندا سهرده‌که‌ون، سهرده‌که‌ون سهرده‌که‌ون. ئه‌وانه پیاوکه‌ژه‌کانن... حه‌یاتم، هه‌ندیچار له‌و به‌ینه‌دا خه‌لکانیک ده‌بینیت گه‌یشته‌ونه ته سهری سهره‌وه‌ی پله‌که‌که، گه‌یشته‌ونه ته پله‌یه‌ک که نه‌شه گیان، ئیتر ناتوانن له‌وه زیاتر برؤن... ئیتر ده‌بیت دابه‌زن، له‌ سهر ئه‌و پله‌کانه‌یه‌ی دوا‌یی، یه‌عنی له‌ویادا ده‌بیت پیچکه‌نه‌وه، ئا له‌ویادا بو‌نی هه‌ر دوو جنسه‌که‌یان لی‌دټ، بو‌نی یه‌ک‌یک که وه‌ستای مردن بووه، بو‌نی یه‌ک‌یک‌یش که خوی ده‌مریت، ئیتر نه‌شنوشی گیان گله‌ییم لی‌مه‌که، پیاوان که ده‌گه‌نه سهر ئه‌و پله‌یه، من رۆحم بو‌یان ده‌رده‌چټ، بو‌نه‌که‌یان شی‌تمده‌کات».

عه‌شقی یه‌که‌می له‌ دوا‌ی شاسوار، کورپکی گه‌نجه که له‌سهر کوشتنی دوو خوشکی بې‌گونه‌ه پۆلیس به‌دوا‌یدا ده‌گه‌رټ، عه‌شقی کورت که دوا‌جار دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌سوکاری دوو قوربانیه‌ بټخه‌تا‌که، ماله‌و مال و سهر‌بانه‌و سهر‌بان به‌ گولله‌ هه‌لیده‌برن، به‌ به‌ربو‌نه‌وه‌ی ئه‌و کوپه له‌ سهر‌بانکی به‌رزه‌وه دوا‌ییدټ. عه‌شقه‌که‌ی تری پیاوکی چکۆلانه‌ی سهر سپیه‌ که پیشتر له‌ شه‌سته‌کاندا ده‌ستیکی گه‌وره‌ی له‌ کوشتن و سهر‌برین و سووتانی کۆمۆنیسته‌کاندا هه‌بووه. دوا‌ی ناسینی بۆ شاناز سه‌لیم به‌ ماوه‌یه‌کی کورت، کوپه‌ی یه‌ک‌یک له‌و قوربانیه‌ دیرینه‌ی جارن، ده‌رده‌که‌وټ و دوا‌ی حه‌قده سال تۆله‌ی باوکی لی‌ده‌کاته‌وه له‌ ناو مه‌حه‌له‌که‌ی خۆیدا، له‌ ناو نه‌خشه‌ی خانوو و دۆسیه‌ی عه‌قار و دۆکۆمینته‌کانی تا‌پۆدا سهری ده‌برټ.

شووی یه‌که‌می شاناز سه‌لیم به‌ کورپکی سمیل ره‌شی بروقه‌ترانیه‌ که سهر‌ده‌مانیک مه‌ه‌وزی پۆلیس بووه، به‌ هوی دل‌ره‌قیه‌کی بی‌وینه‌وه، به‌ هوی کوشتنی بۆ چه‌نده‌ین دیل له‌ ژیر تیه‌ل‌دان و فه‌لاقه‌کردنی پۆلیسه‌خانه‌دا له‌ پۆلیسی ده‌رده‌کرټ. کاتیک شاناز سه‌لیم ده‌یناسټ بابایه‌کی بی‌ئیشه

که له مهزاتخانهی شار کاسیتی سبیل کان و مافی و ئیبراهیم تاتلیساز دهفرۆشیت و له ژیریشهوه بازارگانی بهو فلیمه سیکسیانهوه دهکات که پیاویکی بستهبالای قه موور بۆی دههینیت. کپیری فلیمهکانی ئه و زهرهنگهرو فهرشفرۆش و جومه چییانهن که بهردهوام به و یقاری فشهلی پشت قات و بۆینباخهکانیانهوه دهیگرن و لێدهپرسن: هیتی کوپی باش هیچی تازهمان بۆ نههاتووه؟ شاناز سهلیم یهکه مجار لای زهرهنگهریک دهییینیت، هه ره لهوئ یهکتری دهناسن، پاش دوو مانگیش لهو پرۆژه کابرا میزهکهی خۆی له مهزاتخانهکه دهفرۆشیت و به قات و بۆینباخیکهوه گرانبهاتر له قات و بۆینباخی بازارگانه هه ره ناسراوهکانی شار پروودهکاته کوشکیکی گهروهو لهوئ دهبیئت به یهکه مین میردی خانمی شاناز سهلیم، که له یهکه م ئیوارهی زهماوهندیانهوه وهک شیت خۆی فرێدهداته ئامیزییهوهو له کاتی پیکهوه خهوتندا هیتد له بۆنی مردن نزیکهدهبیتهوه وهک خۆی دهلیت: وهک ئهوهبوو مروّف دهستبهریّت و له زهريای مردندا دوورترین بهرد له قوولترین جیگادا هه لگريت. لهو سه رهتایهوه شاناز تیندهگات که ئه و کوشتهی بۆنیکي تایبهتییه، بۆنیکه له نیوان هه موو عاشقهکانیدا هاوبه شه... جار دواي جار له گه ل ئه و میترده گه نهجیدا دهخه ویت و هه ست به دابه زینیکي زیاتر دهکات به ره و بنکی خه رهنديکی نادیار. به ره و جیگایه کی کوشنده که هه ستي مروّف له گه لیدا به تاریکی گه وره تر و گه وره تر دهبیئت. دواي سی مانگ له زهماوهندیان، شاناز سهلیم بیته وهی هیچ شتیک له ئاره زووه تاریکهکانی مردبیئت، بیته وهی له هاوسیتی مردن تیربوو بیئت، بیته وهی بتوانیت غه ریزه په شهکانی له باوهشی ئه و له زه ته سهیره جیابکاته وه که له زه تی تیکه لاوبوونی مردن و ژيانه، به یانییه ک دواي شه ویکي دریزێ له زه ت که ده کریت مروّف به شه و ی ته قینه وهی بورکانهکانی دۆزه خ ناوزه دیبکات، هه لده سیتیت و ئه و پیاوه چاوپه شه له جیگای خه و تنه ئاوریشمییه که یدا به مردوویی دهییینته وه.

نامه ویت زور له چیرۆکهکانی خانمی شانازدا قوولبیمهوه، ته نیا ده مه ویت
 نه وه تان بۆ به سهلمینم که نه و ژنه پر نهینیه، نه و خانمهی که پارچهیه که
 عیشوه و جوانیه، هه میسه هیلکی سه یرو نهینی هیه، به ریبوارهکانی
 رینگای مه رگه وه گرێی دهاته وه. ژنیکه له دوو رپانیکی گه ورده و ده ستاوه،
 باوهش بۆ نه و پیاوانه دهکاته وه که له مسه ره وه وهک پیاو کوژان دین و
 له وسه ره وه وهک لاشه تیده په پرن. له م رینگاه دین و مردن له دواي خوian
 جیده هیلن و له و رینگاه ده رۆن و خوian بوونه ته مردوو. شاناز سه لیم
 له ژنیکي نه فسانهیی ده چیت که له پیش ده رگای دۆزه خدا وه ستاییت
 و وه زیفه که ی نه وه بیت له گه ل نه و پیاوانه دا به ویت که به ر له مردن
 پیوستیان به باوهشی ژنیکه تا له له زه تی ژیان و زو لوماتهکانی تیگه ن.
 به ر له وه ی خانمی سه لیم جیهیلیم پیوسته پیتان بلیم که نه م ژنه
 شووده کات به سامیری بابلی و دواتر رۆلکی ترسناک له چاره نویسی
 مندا ده بینیت، من دواتر دواي دوو سال له سه فهری هه ره گه وره ی ژیانم،
 له ئاهه نگیکی موسیقیدا بینیمه وه، له پیشی پیشه وه دانیشتبوو. یه که مجاری
 بوو ته ماشامبکات، پیشتر هه رگیز ته ماشای نه کردبووم، هه تا نه و جارهش
 که چووم بۆ لای و تکام لیکرد واز له سامیری بابلی بهینیت، راسته وخۆ
 ته ماشای نه کردم، که قسه ی له گه لدا ده کردم روویده کرده تابلۆیه کی گه وره
 که پر بوو له وینه ی درهختی پرته قال. من نه و رۆژه که بینیم وام ده زانی
 نامناسیته وه. دواي ئاهه نگه که ویستی به بیدهنگی له هۆله که بجیته ده ری،
 من له ناو قه ره بالغیه کی گه ورده دوايکه وتم، له ناو ئوتومبيله کاندای گرتم
 و لیم پرسى: شاناز سه لیم، بۆ وات لیکردم؟ بۆ ویستت بمکوژیت؟ من چ
 شتیکم نه کرده دژی ویزدان و عه داله ت بیت. وهک نه کته ریک رۆلی خو ی
 له شانۆگه ریه کی ترسناکدا ته واکردیت، ده رگای ئوتومبيله که ی کرده وه و
 سواریبو، په نجه ره که ی دادایه وه و بیته وه ی وه لاممبداته وه رۆیشت و ئیدی
 هه رگیز نه مبینیه وه.

کەسی دووهم

شاروخی شاروخ و دووهمین دەرکەوتنی لە باغیکی غەمگیندا

من دەمزانى لیڤرەیه، دەمزانى یەکیکیان لیڤرەیه، دەمزانى جگە لە دالیا سیراجەدین یەکیکی تر هەیه کە لە تاریکی و پوناکییه سەیرەکاندا سەیرمەدەکات و بانگمەدەکات. هەندیک شەو هەلدەستام و هەستم پتەکرد لە ژوورەکەدا، دەمزانى یەکیکە دۆستى من، پوڤحیکى گەرۆکە، کەسێکە سنوورى نیوان ژیان و مەرگ نازانیت. نا هاورپیان من هیچ چیرۆکیکی تایبەتیتان لەسەر خێوو تارمایی پێشکەش ناکەم، من باس لە خەڵکانێک دەکەم کە دیارنەماون، بەلام گەر بە قوولى ناو تاریکی بگەرێن، بە قوولى ناو پوڤحى خۆمان بگەرێن دەیاندۆزینەو، لە جیگایەکان نزیکە لە ئیمەو، لە شارێکی تردان لە ناو شارەکانى خۆماندا، لە مالێکی تردان کە هەر لە ناو ماله‌کانى خۆماندا، لە باغچه‌یه‌کی تردان کە لە ناو باغچه‌کانى خۆماندا. کۆمه‌لیک پوڤحن ئیشیان ئەو نییه باسى جیهانیکی غەیبیمان بۆیکەن، ئیشیان ئەو نییه بلێن تەماشاکەن لەم دیو ئەم ژیانەو ژیانیکی تریش هەیه، بە پێچه‌وانەو ئیشیان ئەو نییه کە یارمەتیمان بدەن ئەم زه‌وییه جوانتر ببینن. تیڤگەین لە ناو ئەم شارو باغ و شەقاماندا، لە ناو ئەم کۆلان و کوچانەدا، لە نێو هەندیک لەم مرقوف و بوونەوهره‌ پازوهرانەدا، لە نیوان هەندیک لەم ئاواز و نوسین و تابلۆیانەدا، شتیکی هەیه کە سەر بەم جیهانە ساویکەو یەک دیو نییه، شتیکی هەیه دەتوانیت دەنگی مرقوف سافتر و پوونتر لەسەر ئاستی وجود بەرجەسته‌بکات. من لە ئەزموونی خۆمەو پیتان دەلیم، لە ناو هەموو مرقوفاکاندا شتیکی هەیه کە نامریت، لە ناو هەر باغیکدا هەندیک گول هەن جاویدن، لە ناو هەر شاریکدا هەندیک شت هەن کە تەنیا لە گەل ژيانى پوژانەدا قەسەناکە.

بەلکو لە گەل ئە بەدییەتدا قسە دەکەن. دلنایام هەمووتان ئەو هەستە ژیاون، هەمووتان پۆزانە ئەو هەستە دەژین... دەچیتە شاریکەو بە شەقام و کوچەکانیدا دەگەریت، بەلام بەردەوام هەستیکی نادیار تە هەیه وات لێدەکات هەستبکەیت ئەو شارەت نەبینو، زۆرجار هەموو ئەو شارە دەگەریت بەلام هەستدەکەیت چەقیکی دیاریکراو هەیه، خالکی نادیار هەیه تۆ بۆی دەگەریت و نەتدۆزیو تەو، لەوانە تۆ هەرگیز ئەو چەقە نەتدۆزیتەو، بەلام دەزانیت خالکی وەها هەیه، پنتیکی وێل و نەتدۆزراوەی وەها هەیه. دەچیتە مالتیکەو تە نەگەیتە سەر پنتیکی دیاریکراو، تە نەگەیتە خالکی نەیتنی، پنت وایە هەرگیز ئەو مالتە نەبینو، هەندێجار هێندە پتدەخەیت ئەو شوینەو هەستدەکەیت مالی تۆیە، هەستدەکەیت تۆ توانیو تە ئەو جیگایە بکەیتە ئاشنای خۆت، بەلام هەندێجار ئەو پنتەت لە مالی هەرە دێرنە ی خۆشتدا لێ وندەیت و دەیت بۆی بگەریت، دەچیتە ژووری و ئەو پنتەت و نکرده، بوویت بە غەریبیک کە هەرگیز ئەو مال و مەنزلهی نەبینو. بۆ مرقیش وەهایە... بۆ مرقیش پنتیک هەیه دەیت بیدۆزیتەو، گەر ئەو پنتە نەتدۆزیتەو هەتا هەتا ئەو کەسە لای تۆ غەریبەو غەریبەو هەر بە غەریبی دەمینیتەو... ئەو خالە دەرگای ئیمەیه بۆ گەیشتن بە نەیتنی دونهیا، بۆ پەڕینەو لە نیکارە سادەکان و ئامادەگییە سادەکان و پەیوەندییە سادەکان، لەو بەر ئەو خالەو جیهانیکی تر دەست پتدەکات، ئەو پنتە ئەو پنتەیه کە لە شارەکاندا نامریت، لە باغەکاندا جاویدەو لە مرقدا ئە بەدییە. شەویکیان گویم لە دەنگی بوو... لە بالکۆنە کەدا دانیشتبوو و چاوەروانی بالندەکانم دەکرد، لەو مەخلوقاتانە وردەبوومەو کە دەتوانی لە تاریکیدا بیانینم، لەبەردەم ئەو باغچە بێنازەدا دەرکەوت کە راستەوخۆ لەو بەر ئوتیلە کەو بوو، بە هیمنی هات و لە بەر ئوتیلە کەدا وەستا، جلیکی سپی لە بەردابوو، جانتایەکی سپی بە شانەو بوو، لە جانتا سپییە کەو سەری فلووتیکی سپی هاتبوو دەرئ. بە هیمنی لە ژێر بالکۆنە چکۆلە کە ی مندا

وهستاو و سه‌ریکی به‌رزکرده‌وهو ته‌ماشایکردم. ئه‌و شه‌وه وهک پێیواریک هاته به‌رچاوم که شه‌و دره‌نگ له مال هاتوته‌دهر بۆئه‌وه‌ی به‌ربه‌یان زوو بگاته هه‌واری خۆی. به‌لام ئه‌وه یه‌که‌مین و دوا‌هه‌مین ده‌رکه‌وتنی نه‌بوو، چه‌ند شه‌ویک دواتر کاتی‌ک له‌لای محه‌مه‌دی فیرده‌وسی ده‌گه‌رامه‌وه، به‌نیو قه‌یسهرییه‌کی چۆلدا ده‌پۆیشتم، بازا‌پیک بوو تا ئه‌وکات پڕ له ته‌پوتۆزی پۆژ، له بۆنی کالای نوێ، له جریوه‌ی ئه‌و بالداره بچوکه‌نێ به‌دهم خه‌وه‌وه له نیوان شیلمانی ژه‌نگاوی سه‌قفه‌کاندا ده‌فرین. له ناکاو له‌وسه‌ری قه‌یسهرییه‌که‌وه بینیم، هه‌مان که‌س، به‌هه‌مان جلی سپیه‌وه، به‌هه‌مان کۆله‌پشته‌وه، به‌لام ئه‌مجاره‌ش نه‌متوانی پوخساری به‌پروونی بینیم، ده‌رکه‌وت و ونبوو. نه‌مه‌ه‌زانی ئاخۆ یه‌کی‌که ده‌یه‌وێت خۆی نیشانی من بدات، یان پێیواریکی پاگۆزه‌ره‌و به‌پێگای خۆیدا ده‌پوات، به‌لام دلنیا‌بووم هه‌ر دوو جاره‌که له تاریکیدا له‌منی پوانی، هه‌ر دوو جاره‌که ئێستێکی کرد و سه‌ری هه‌لبه‌ری و بۆ ساتیک ته‌ماشایکرد و تیپه‌پێ، به‌لام هه‌ر دوو جاره‌که به‌مه‌ودایه‌کی هێند زۆر لێم دوور بوو نه‌متوانی قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م. هه‌ر دوو جاره‌که شه‌و بوو، هه‌ر دوو جاره‌که من ته‌نها‌بووم، هه‌ر دوو جاره‌که له‌من دوور‌بوو. هه‌ندیک شه‌و ئیدی من به ته‌نها ده‌هاتمه‌ده‌ری، خۆم ده‌کرد به‌ناو کۆلانه‌کاندا، ده‌چوومه‌ناو بازا‌ره خالییه‌کانه‌وه، ده‌ستمه‌خسته‌ناو گیرفانه‌کانی چاکه‌تیکێ سپی درێژه‌وه‌و وهک له‌قله‌قیکی نه‌خۆش چاوه‌کانم کزده‌کرده‌وه‌و بێئه‌وه‌ی بیر له‌هیچ بکه‌مه‌وه ده‌که‌وتمه‌پشکینی تاریکی. من بست به‌بست تاریکیم بۆ شتیک ده‌پشکنی، بۆ ده‌روازه‌یه‌کی نه‌ینی، بۆ پێگایه‌ک که ئاده‌میزاده‌کانی تر نایدۆزنه‌وه‌و ناتوانن پیا‌به‌پۆن، به‌لام من ده‌مویست بیدۆزمه‌وه‌و پیا‌به‌پۆم. له‌وه‌شه‌واندا چاوه‌پێنده‌کرد ده‌رکه‌وێت، به‌لام نا... له‌وه‌شه‌وه تاریکانه‌دا، من پێگام که‌وته‌سه‌ر پیاویکی تر که جه‌مسهره له‌یه‌کتر‌ازاوه‌کانی دوو دونیای بۆ من به‌یه‌که‌وه گرێدا، له‌وه‌شه‌واندا من مسته‌فای شه‌و نه‌م

ناسی که چواره‌ه‌مین و دوا‌ه‌مین مروّقی راسته‌قینه‌و گه‌وره‌یه من له‌سه‌ر
 ئەم ئەستێره‌یه دیبێتم، له‌گه‌ل ئیسحاقی لیۆزێرین و دالیا سیراجه‌دین و
 دکتۆر بابە‌کدا ئەو چوار‌گۆشه‌ گه‌وره‌یه دروسته‌کات که من له‌ ناوی‌دا
 خالێکی چکۆله‌ بووم و بانگه‌وازه‌ دوورو له‌ یه‌کترا‌زاوه‌کانیانم پێکه‌وه
 گری‌ده‌دا... به‌لام بوه‌ستن، به‌ر له‌وه‌ی درێژه‌ به‌ باسی نه‌ینیه‌ گه‌وره‌کان
 بده‌م ده‌پرسم : ئێوه‌ که‌ستان ئەو یاریه‌تان کردوه‌ که‌ وێنه‌یه‌ک به‌
 له‌یه‌کدانی کۆمه‌لیک خال دروست‌بکه‌ن، نیگاریک وه‌ک ئەو نیگارانه‌ی له‌
 گۆفاری مندا‌لندا هه‌یه‌، کۆمه‌لیک پنتت هه‌یه‌ هه‌ر یه‌که‌یان ژماره‌یه‌کی
 له‌سه‌ره‌، ئیشی تۆ نه‌وه‌یه‌ که‌ ئەو پنتانه‌ به‌یه‌کدی بگه‌ینیت تا دوا‌جار
 وێنه‌یه‌کت بۆ ده‌ربجیت؟ دلنایام زۆربه‌تان له‌ مندا‌لی یان گه‌وره‌یدا ئەو
 وازیه‌تان کردوه‌. من ژیانم وه‌ک شتیکی وه‌ها دیته‌ پێش چاو، ئازیزان،
 په‌نگه‌ یه‌کتیک بلێت ئەمه‌ وێنه‌یه‌کی کۆن و ته‌قلیدییه‌ بۆ ژیان، به‌لام من
 ئیستاش هه‌روا ده‌بینم، من خۆم وه‌ک ئەو هیله‌ ده‌بینی که‌ ئەو خاله‌
 دوورو له‌یه‌کترا‌زاوانه‌ به‌یه‌کده‌گه‌ینیت... به‌لام جیا‌وازی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ئەم
 یاریه‌ له‌سه‌ر کاغه‌ز له‌گه‌ل ژياندا نه‌وه‌یه‌، له‌سه‌ر کاغه‌ز هه‌موو خاله‌کان
 ژماره‌یان له‌سه‌ره‌، تۆ له‌ یه‌که‌وه‌ ده‌چیت بۆ دوو، له‌ دووه‌وه‌ ده‌چیت بۆ
 سێ و تا کوتایی، به‌لام له‌ ژياندا خاله‌کان ژماره‌یان له‌سه‌ر نییه‌، تۆ
 نه‌خشه‌یه‌کت له‌ به‌رده‌مدا‌یه‌ پر‌ه‌ له‌ پنتی په‌راگه‌نده‌، پر‌ه‌ له‌ هه‌زاران خال،
 له‌ هه‌موو پنتیکدا تۆ ده‌بینت به‌ زه‌حمه‌تیکی زۆر، به‌ ئەگه‌ر کاریه‌یه‌کی
 ناکوتا بگه‌یته‌ ئەو بریاره‌ی دواتر بۆ کوێ ده‌چیت. هه‌ندیک مروّف هه‌ن
 هه‌رگیز خاله‌کان پێکه‌وه‌ گرێ‌نا‌ده‌ن، له‌ جیگای خۆیاندا ده‌وه‌ستن و پێیان
 وایه‌ ئەو وه‌ستان و پامانه‌ هه‌موو زینده‌گییه‌و که‌مالی که‌ماله‌. هه‌ندیکیش
 به‌شیکی نیگاره‌که‌ ته‌وا‌وده‌که‌ن و ده‌وه‌ستن، هه‌ندیکیش به‌ پێگایه‌کی هه‌له‌‌دا
 ده‌پۆن و هه‌رگیز ئەو وێنه‌یه‌یان بۆ دروستنا‌کریت که‌ ده‌بیت دروستیکه‌ن،
 به‌لکو له‌ نێو خه‌تی ئالۆزو به‌یه‌کدا‌چو‌ودا ونده‌بن. به‌لام من پام وابوو

هەر یه کێک له ئیتمه له ژياندا ده بیست وینه یهک دروستبکات، کومه لێک خال به یه که وه گریندات و له و خالانه نیگار یکی تایبه تی بکیشیت، وه لێ ئیجگار که من ئه و مرقانه ی تا کوتایی له گه ل نیگار ه که دا ده پۆن، ئیجگار که من ئه وانه ی وینه که ته و او ده که ن... من که ته و او مسته فای شه و نمم ناسی، دلنیا بووم توانیومه دوو خالی گرنگ پێکه وه گرینده مه وه، وهک ئه وه ی وینه ی مانگیکی گه ورهت هه بیست و تو دوا جار خاله کانی ئه مسه ره وه سه ری که وانه که ت دۆزیبیته وه، ئه و دوو پنتهت دۆزیبیته وه که جه وه هریین له دروستکردنی هه موو نیگار ه که دا. به لام ئه و شه وانه ی که به دوا ی ئه و کوپه سپیپۆشه ده که وتم، نه مده زانی چی ده که م، نه مده زانی من له نیوان هیله کان و خاله کاندان و نبووم یا خود به پێگا راسته که دا ده پۆم؟.

به پێچه وانه ی چاوه پوانی منه وه، سیته مین جار ئه و کوپه م له نیوه پۆیه کی گه رمدا، له خراپترین و ناشیرینترین شوینی شاردا بینیه وه، ئه و سه رده مه بوو که سه راف و پاره فروشه کان نیوه ی ئیشه کانی خۆیان دابوو ده ست هه ندیک مندا ل که به سه فته پاره ی زۆره وه له سه ر شوسته کان ده هاتنه بهر لووتت و دا وایان ده کرد پاره کانت بگۆریته وه. ئه و پۆژه من ژنیکی ئاواره تکای تیا کردم، له بازار پرسیاری بۆ بکه م سه د مارکی ئه لمانی چه ند دینار ده کات. ده بیست پیتان بلیم که من له هه ر شت زیاتر رقم له ناوی پاره بوو، نازانم له بهر هه ر هۆیه ک بیت ناوی ئه و دراوه سه یرانه م وهک ناوی جنۆکه و جروجانه وه ده هاته بهر گوێ «غلدن، پاوه ن، دراخما، پیزۆ، شیخل». به نا په حه تییه وه پوو مکرده ئه و ژیر زه مینه تاریکه ی سه دان که س له ویدا بۆگه نی پۆج، بۆگه نی ده ست، بۆگه نی هه ناسه و بۆگه نی پاشه لیان تیکه لکرد بوو. من له و جه نجالییه دا له بهرده م نوو که سدا وه ستابووم، که له دوو فهرده ی گه وره وه سه فته ی پینچ دیناریان ده رده هیناو به خیراییه کی سه رسو په ینه ر ده یان ژمارد. من خه ریکی پرسیار کردن بووم کاتیک ئاو په دایه وه و له نزیکه وه له سه

پله که کان بینیمه وه، سه ره تا ئه و چوار دلۆپه خوینهم بینیمه وه که له سه ره
لاملی بوو. له سه ره وه سه یریکردم و به هتواشی دهستی بهرزکرده وه و
سلاوینکی لیکردم، ئیستا دهتوانی به پۆشنی بیینم، خۆی بوو، شاروخی
شاروخ بوو ئه و سه ربازه بوو که شهوینکی ره شهبا و ته پوتۆز دواي
کو تاییهاتنی جهنگی ئیران له شاری ته پوتۆزه زهرده کاندای بینیم، ئه و بوو به
چاوه شینه کانییه وه، به سه ره سفره که یه وه، به فلوو ته که یه وه، به هارمۆنیکا
بچو که که یه وه له گیرفانی چه پیدای له سه ره خۆ له پله که کانی ئه و بازاری
ئه هریمه نه دابه زی، مه و دای نیوانمان زۆر که و ره نه بوو، به لام له نیوان من
و ئه و دای بیشومار خه لک هه بوون، ده یان سه راف به چاوی پر ته ماحه وه،
ده یان میزدمندال به فهرده ی گه و ره ی پاره وه، ده یان کریان به چاویلکه ی
ره شه وه، ده یان خه لکی گیرفان به تالیش که هاتبوون ته نیا بۆنی پاره بکه ن.
من به ره و پوو ی پۆیشتم و وام هه سته کرد ئه ویش به ره و پوو ی من دیت.
به لام له چاوتر و کانیکدا له ناو جه نجالیه که دا ونبوو. من هاوارم لیکرد:
برای من، شاروخی شاروخ، کاک شاروخ، ئاغای شاروخ... به لام وه ک
ئه وه ی زه و ی قووتییدات له ناو قه ره بالغیه که دا دیار نه ما... به لام دلنیا بووم
بینیومه، دلنیا بووم خۆی بوو، شاروخی شاروخ بوو، خاوه نی هه مان ئه و
چاوه شینه غه مبارانه بوو که له وه بهر بینیبووم. من هه موو ئه و بازاری
به دوا دا که پام و نه مبینیه وه، هه ر که سیک جلی سپی له به ردابایه ده مگرت
و ته ماشامده کرد و ئه و نه بوو. دواي ئه وه سێ پۆژ له سه ره یه ک که پامه وه
بۆ ئه و بازاره و هیه ئاسه واریکی نه بوو. دوا جار ئیواره یه کی درهنگ له
چایخانه یه کی چکۆلانه دا دانیشتبووم، له شوینیکی غه مگیندا. من دوا هه مین
که س بووم که چایچییه که چاوه پروانیده کردم هه ستم و ئیدی ده رگای
چایخانه که ی دابخات و بپواته وه بۆ ناو مال و مندالی خۆی، هیدی هیدی
گلۆپی شه قامه کانی ئیوارێ داده گیرسان. بازار به ره و هیمنی و شه قامه کان
به ره و خامۆشی ده پۆیشتن. چیشته خانه و چایخانه و فروشیاره کانی

دهور بهرمان زۆربهی داخرا بوون و ئەوانی دیش که مابوون خەریکی کۆکردنەوهی شتەکانیان بوون، لەو ساتەدا لەو بەری شەقامەکهوه ده رکەوت، هەر دوو کمان یە کترمان بینی، هەر دوو کمان سەیری نیوچاوی یە کدیمان کرد، بە دەست ئاماژە یەکی بۆ کردم وەک ئەوهی بلیت دوامبەکهوه. من پارە ی چاکە ی خۆمدا و بە پەله چوومه دەرێ، وەک ئەوه بوو بە یە کجار شەو داها تییە، بە یە کجار لە چاوتر و کانیکدا شەقامە کان خالی و کوچە کان خامۆش بوو بیتن، هەست مکرد جگە لە سەنگینی شەو که بە خیراییەکی ئەفسوناوی دەیدا بە سەر شاردا هیچ شتیکی دی نابینم، هەستم بە تاریکییەکی کوشندە دەکرد، تاریکییەکی قوول و بیسنوور که تەنیا پوناکی هەندیک گۆپی زەرد دەیشکاند. وامدەزانی ئەو چارەش و نمکردوه، وامدەزانی یارییەکی دزیوی دەرکەوتن و خۆشاردنەوهم لەگەڵدا دەکات، بەلام بینیمەوه لەوسەری شەقامەکهوه وەستابوو، بە تەنیا... من جگە لەو کەسی دیکەم لەو شەقامەدا نەبینی، هیچ کەسی دیکە، وەک ئەوهی لە ناکاو هەموو زەمین بۆ ئەو یە کتر بیننە ی من و ئەو چۆل بوو بیتن، هەموو زەمین تەنیا بۆ ئەو چاوپێکەوتنە سێحراوییه ی من و ئەو خۆی ئامادە کرد بیتن. من نەمدەزانی ئاخۆ بە راستی لە ناکاو شەقامە کان و کوچە کان لە نیوان من و ئەودا چۆل بوون، یاخود ئەوه منم که هەست بە دوورکەوتنەوه یەکی ئەوتۆ دەکەم لە دنیا کەس نابینم. بەلام گرنگ ئەوه بوو ئەو لەوێ بوو، لە ژێر گۆپێکدا وەستابوو، بۆ ئەوهی باش ببینم، لەدوورەوه بە هەمان شیوه ی یە کەمجار دەستی بۆ بەرزکردمەوه و بانگی کردم. من دوا ی کەوتم و ئەو پویشت، نەمدەزانی دەیهویت بگەین بە کوێ، بەلام بە ئاراستە ی ئوتیلە سووتاو و غەمگینە کە ی من دەجولا. گرنگ ئەوه بوو من جگە لەو هیچی دیکەم نەدەبینی. لە ناکاو ماشینە کان و پاسە چکۆلەکانیش نەما بوون، شەقامە کان بە شەقامی نیو شارێکی خاپوور دەچوون، شارێک ئافاتیکی کوتوپر پووی تێکرد بیتن، لە دوور بایەک دەهات یاری بە پاشماوه و پیسی توردا.

سەر جاده‌کان ده‌کرد، من دواى ده‌که‌وتم و گرنگ نه‌بوو به‌لامه‌وه بۆ کوێ ده‌چیت، گرنگ نه‌بوو بایه یاخود نا، پروناکیه یان زولمه‌ت، گه‌رده‌لوله یان ئارامی، گرنگ نه‌وه‌بوو من ده‌میینی... دواجار خۆی کرد به‌و باغچه زه‌رده‌دا که ده‌که‌وته به‌رابه‌ر ئوتیله سووتاوه‌که‌ی منه‌وه، باغیک بوو چۆل و تاریک. یه‌که‌مجارم بوو بچمه نه‌و باغه‌وه، نازانم له‌ به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بێت وه‌ک باغ سه‌یرم نه‌ده‌کرد. زیاتر له‌ شوینیکی له‌ بیرکراو ده‌چوو، له‌ گۆرستانیک ده‌چوو مردووه‌کان جێیانهیشتیبت، له‌ شوینیک ده‌چوو که خه‌لک هه‌موو ده‌زانن هه‌یه، به‌لام نازانن بۆچی هه‌یه. خه‌لک له‌و شارهدا بۆ باغچه نه‌ده‌گه‌ران، که پرویان له‌و باغچه‌یه‌ش ده‌کرد بۆ شتیکی تر بوو. خه‌لکی ئهم شاره هه‌موو شتیکیان ده‌زانی نه‌وه نه‌بیت بتوانن بۆ سه‌عاتیک به‌ ته‌نها له‌سه‌ر کورسییه‌ک دانیشن و ته‌ماشای سه‌وزی و دره‌خت و گول بکه‌ن. سه‌عاتیک به‌ ئارامی له‌ ناو دره‌خته‌کاندا چاو لیکنین و لینگه‌رین ده‌نگه‌کانی سروشت بچیته‌ پرۆحیانه‌وه، من پیمابوو سال دواى سال نه‌و باغچه‌یه‌ خۆشی له‌ یادیکردبوو که باغچه‌یه، وه‌ک به‌شیک له‌و جیهانه کونکریتییه ته‌ماشای خۆی ده‌کرد. من له‌وه‌وبه‌ر به‌رده‌وام له‌ بالکونه‌که‌ی خۆمه‌وه ته‌ماشامده‌کردو ده‌زمانی نازانیت باغچه‌یه. هه‌ندیجار ده‌مویست خه‌به‌ریکه‌مه‌وه، ده‌مویست پینیلیم، هه‌سته له‌ خه‌و تو باغچه‌یت، به‌لام هه‌موو جاریک په‌شیمان ده‌بوومه‌وه، هه‌ستمده‌کرد گه‌ر بیریکه‌ویتته‌وه باغچه‌یه خه‌فته زۆر ده‌خوات، به‌ تایبه‌ت هه‌موو پرۆژیک ده‌بیت ئاواره‌کان له‌ ئوتیله سووتاوه‌که‌دا ببینیت، ده‌بیت نه‌و کچه شه‌رمن و ترسنۆکانه ببینیت که ناتوانن بچن بۆ باغچه، ده‌بیت نه‌و پولیسانه‌ی به‌ر ده‌رکی نیشته‌جێی حکومییه‌کانی نه‌و به‌ر ببینیت، نه‌و که‌بابچییه‌ی کوچه‌که‌ی پشته‌وه که جگه له‌ خواردنی گوشت له‌ ژیانیدا بیرى له‌ هیچی دی نه‌کردۆته‌وه، زۆر خه‌فته ده‌خوات که نیوه‌پوان نه‌و هه‌موو پیاوه برسییه له‌ به‌رده‌میدا راده‌که‌ن بۆ چێشتخانه پیسه‌کانی ناو بازار و که‌س ئاوڕ له‌و ناداته‌وه، که‌س پینالیت

باغچه تۆ گهرماته یان نا؟. نا وامهزانن من زۆر شاعیری و شتی وام، بهلام ههر کهس وهک من ماوهیهکی دریژ له بالکونی ئوتیلی ئاوارهکانهوه سهیری ئه و باغچهیهی بکردبایه سووک و ئاسان ئه و حهقیقهتهی دهبینی... من ههزمدهکرد شاروخی شاروخ بچووبایه بۆ ههر جیگایهکی دی و نهچووبایه بۆ ئه و باغچهیه. بهلام بچووبایه بۆ دۆزهخیش ههر به دوایدا دهچووم. که چوومه ئه و باغچهیهوه بایهکی سهیر هات، پرپوو له خهفتهی درهختهکان، شاروخی شاروخ له نیوان دوو سنهوبهری بهرزدا وهستاوو. من پیمگوت: هاوپییم ئیدی مهپۆ، بوهسته. ئه و بهرابهرم وهستاو به زهردهخه نهیه که وه گووتی: هیوادارم تۆ هه موو شتیکت له بیر بیت و ژیا نی پێشووی خۆت فهرامۆش نه کردیبت. من لیهرم بۆ ئه وهی له گه لێدابم. لیهرم بۆ ئه وهی یارمهتیت بدهم، ئه و پۆژانهی له بهردهم تۆدان سهخت و گهرهن... من ده بیت له گه لێدابم. تۆ له من زیاتر هیچ یارمهتیده ریکی تهر نییه، من چهند پۆژه له م شارهدا ده سوپیتمه وه، لیم مه ترسه و نایم. من چهن دین پۆژه دوور به دوور ئاگام له تۆیه، بهلام دروست نازانم له چ ئان و ساتیکدا ده بیت تۆ پرزگار بکه م... هه موو مۆسیقاریکی گهره فریشتهیه کی ههیه منیش فریشتهی تۆم.

من لێی نزیک ده بوومه وه ده مگوت: کێ تۆی نار دووه بۆ لای من، خودا یان شه یتان؟ تۆ فریشتهی کێیت و ده ته ویت چیم بۆ بکه یته؟ به هیمنی ده یگوت: من نه خودا نار دوومی، نه شه یتان... من هیچ نیم جگه له و مۆسیقا خه و ته وهی ناو خۆت، تۆ له بیرت چۆته وه مۆسیقاریک له ناو تدا یه و کوژرا وه. من هاوپی ئه و مۆسیقاره مردو وهی ناو خۆتم که به ناوی هه موو مۆسیقاره مردو وه کانه وه هاتووم، من مۆسیقاره مردو وه کان نار دووانم، ئه و هاوپی دیرینه ی خۆت نار دووانم، ئه و کوژرا وانه نار دووانم که تۆ تاکه شاهیدیت که له بیابانه کاندای کوژرا ون... تۆش په وانه کراوی ئه وانیته. تۆ په وانه کراوی مۆسیقاره مردو وه کانیت، من له لای خودا

نه هاتووم بۆ لای تۆ، له لای ئه وانه وه هاتووم که خودا فهرامۆشیکردون.
 جه لادهتی کۆتر نامهیهک ههیه دهیته بگات، تۆ هه لگری ئه و نامهیهیت.
 من ده مپرسی: شاروخی شاروخ ئه و نامهیه چیه، له کوێه، من له کتی
 وهرده گرم و دهیده م به کێ؟

زهرده خه نهیه کی دهگرت هه موو تاریکی پۆشنده کرده وه: تۆ ته نیا
 هه لگری نامهیهک نیت، تۆ پۆسته چیت، پۆسته چیت له نیاوان ئیمه و
 ئه واند... منیش کۆمهکت دهکهم. جه لادهتی کۆتر، نابیت مندالکی وا ساویلکه
 بیت، تۆ پۆسته چیهک نیت له بابتهی پۆسته چیه ئاساییه کان. من نازانم تۆ
 دهیته چی بگوازیته وه، به لام دهزانم شتیک دهیته وه که دنیا پێوستی
 پێته.

تا دههات باغچه که تاریکتر ده بوو، من و ئه و شان به شانی یهک به
 ناو درهخته کاند ده پۆشتین، ده مگووت: چ جۆره نامهیه که دنیا پێوستی
 پێته؟ شاروخی شاروخ من هیشتا زیندووم، تۆ پێمبلی مردووه کان
 چیان ههیه، ئیمه پێوستان پێیت؟

شاروخی شاروخ دهیگووت: مۆسیقایان ههیه... مۆسیقا... سهیره که
 جه لادهتی کۆتر. مردن هه میسه کاتیک دیت مرۆف هیشتا کارو قسهی
 خۆی ته واه نه کرده، گرنگ نییه مرۆف کهی ده مریت و له کوێ ده مریت،
 گرنگ ئه وهیه مرۆف هه ر کاتیک به مریت هیشتا قسهیه کی ماوه بیکات، هیشتا
 ئاوازیکی ماوه بیژهنیت، هیشتا نامهیهک ماوه بینوسیت. هیه ئاده میزادیک
 نامریت و سه ر میزه کهی خالی بیت. به لام جه لادهتی کۆتر، به مانبوره ئیمه
 نه وهی جهنگین، که مردین ئاوازه کان هه مووی له سه ری په نجه ماندا بوون،
 مۆسیقا کان هیشتا له هه ناسه ماندا بوون، هه رفه ساواکان له گهروماندا
 بوون. تۆ له و سه روکی ئۆرکسترایه ده چیت که له شوینی خۆته وه هاواره
 ناته واهه کانی ئیمه ته واه دهکیت...

من دەمگوت: من خودا نيم تا ئەو بەكم... خودا نيم.
شاروخى شاروخ دەستە سىپىيەكانى دەخستە سەر شانم و دەيگوت:
پتويست ناكات خودا بيت تا ئەو بەكەيت، دەبيت مرؤف بيت، مرؤفېك بيت
بە ھەموو لاوازى و خەوشەكانى مرؤفەو. پتويست ناكات خودا بيت تا
ئاوازيكى من تەواوبكەيت، ھىندەت دەويت بە وردى گوى لە سۆزم بگريت.

من بە ترسەو دەمپرسى: بەلام ئەو كات من دەيم بە چى، دەيم بە
خزمەتچى مردن يان ژيان؟

بە ئامادەگى پياويكەو بە خۆى بۆ ھەموو پرسىيارىك ئامادەكردو،
گوتى: تۆ دەبيت بە پىغەمبەرى مۇسىقارە مردووكان، دەبيت بە كەسيك
ژيان پتويستى پىتەتى، ژيان كە زۆرجار قسەى خۆى ناكات و دەمريت،
تۆ مردووكان زىندووئاكەيتەو، تۆ ژيان تەواو دەكەيت. زىندوو بوونەو
مردووكان درۆيە، بەلام ئەو ھەموو مەخلوقىك مافى ئەو ھەبيت
پستەى راستەقىنەى خۆى تەواوبكات، دەنگىك ھەبيت بۆى تەواوبكات،
مافى ھەموو پۆخلەبەرىكە. تۆ ھەستناكەيت ئىمەى مرؤف لەسەرمانە ژيان
تەواوبكەين... ژيان بەو مانا گەورەيەى كە شتىكە لەسەر وو جەستەى من
و تۆو، شتىكى گەورەترو بەرىنترە لە من و تۆ، وەك ئاگرىك وەھايە
كە من بەشىكى لە دلى خۆمدا ھەلدەگرم، ئاگرىك كە من دەپۆم و زەوى
جىدەھىلم ھىشتا برىكى ھەر دەسووتيت، وەك مەشخەلىك كە ھەتا ھەتايە
لە دوورەو دەسووتيت. جەلادەتى كۆتر، قەدەرى تۆ ئەو ھەبەى لە برى
ھەموومان بژيت. تۆ نوپنەرى ھەموومانى لەسەر زەوى...

بە ئەسپايى دەمگوت: بەلام بۆ من؟ بۆ من بە تەنيا؟

بە سەرسامىيەو دەيگوت: لە بەرئەو ھەبەى ئەو مۇسىقارە مردوو
ناو تۆ، ئەو شاعىرە كوژراو ھەبەى ناو ناخە، ئەو جوانىيە زىندەبەچالکراو ھەبەى
نپو دلت، بەشىكە لەو مۇسىقا كوژراو ھەبەى ناو من، بەشىكە لەو ئاوازيكى

کوژراوانه‌ی مۆسیقاره گهره‌کانی دونیا نه‌یاننوسیوه، به‌شیکه له‌و جوانیه‌ی جایدانه‌ی که له‌گه‌ل جوانیه‌کانی تردا به‌دریژی میژوو کوژراون. به‌ترس و گومانی یه‌کیکه‌وه که له‌هیچ تینه‌گات، ده‌مگوت: به‌لام خۆ من ته‌نیا که‌سیک نیم مۆسیقاریکی کوژراوم له‌دلی خۆمدا هه‌لگرتیت، ته‌نیا که‌سیک نیم پڕبم له‌جوانی کوژراو، پڕبم له‌ئاواز که پۆشنایان نه‌بینیوه.

شاروخی شاروخ سه‌یری دره‌خته به‌رزه‌کانی ده‌کردو ده‌یگوت: کی ده‌لیت تۆ به‌ته‌نیایت؟ کی ده‌لیت به‌ته‌نیایت؟ له‌م ساته‌دا که من و تۆ قسه‌ده‌کین، ده‌شیت یه‌کیکی تری وه‌ک من، پیاویکی سه‌پپۆشی تر، به‌کتییکه‌وه له‌جانتاکه‌ی پشتیدا، له‌باغچه‌یه‌کی تردا، یان له‌کتیبخانه‌یه‌کدا له‌کتیبخانه‌غه‌مگین و فه‌رامۆشکراوه‌کانی سه‌رزه‌وی، له‌گه‌ل مڕۆفکی تردا قسه‌بکات، هه‌ولبدات ئه‌و شیعرا نه‌به‌یتته‌وه زمان که ده‌بایه بنوسرابانایه، ئه‌و وشانه زیندوو بکاته‌وه که خۆیان زیندوون و ده‌رفه‌تیان نه‌بووه له‌دایکبن. له‌وانه‌یه له‌مه‌رسه‌میکی بچوکدا له‌م شاره‌دا، یاخود له‌شاریکی تردا نیگارکێشیکی مردو، له‌گه‌ل ئه‌و هونه‌رمه‌نده کوژراوه‌ی ناو که‌سیکدا قسه‌بکات تا ئه‌و نیگاران به‌کێشیت که هه‌رگیز نه‌کێشراون... جه‌لاده‌تی کۆتر تۆ به‌ته‌نیا نیت. زۆرجار مڕۆف ده‌نوسیت، مۆسیقا لێده‌دات، نیگارده‌کێشیت، بیئه‌وه‌ی بزانییت که له‌پاستیدا ئه‌وه‌ی ده‌یکات ته‌واوکردنی ئیشیکه به‌ر له‌و له‌شوین و زه‌مانیکی تردا ده‌ستی پێکردوه. مڕۆف هه‌مووی ته‌واوکه‌ری یه‌که.

من ده‌مپرسی: به‌لام من که‌ی ده‌ست پێده‌که‌م، کی ئه‌و کارانه‌م پێ پاده‌سه‌پزیت که ده‌بییت بیکه‌م؟

شاروخی شاروخ ده‌یگوت: جه‌لاده‌تی کۆتر تۆ ئیستا ده‌ستت پێکردوه، تۆ له‌میژده‌ستت پێکردوه، من لێره‌م بۆئه‌وه‌ی له‌گه‌لتدابم، ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌لتدابم، من له‌جیهانیکی تره‌وه‌هاتووم تا له‌بری هه‌موو هاورپیکانت

له بری هه‌موو ئه‌وانه‌ی پێویستیان به تۆیه. جه‌لاده‌تی کۆتر من لی‌ره‌م، من له‌م شاره‌دام، له‌م باغچه‌یه‌دام، شه‌وانه لی‌ره‌وه مۆسیقا لی‌ده‌ده‌م. ئه‌م باغچه‌یه مالی منه.

من باوه‌شم پیا‌ده‌کردو ده‌مگوت: شاروخی شاروخ تۆ چیت؟ تۆ مردویت یان زیندوویت، پتیمبلی؟

چاوه‌ شینه‌کانی له‌ تاریکی‌دا ده‌دره‌وشانه‌وه ده‌یگوت: تۆ ده‌بی‌ت وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌ بزانی‌ت، ئیستا ده‌بی‌ت بی‌زانی‌ت، من نه‌زیندووم نه‌ مردووم جه‌لاده‌تی کۆتر، هیچ که‌سیک له‌م شاره‌دا نه‌زیندووه و نه‌ مردو، وه‌ک چۆن ئه‌م شاره‌ پره‌ له‌ خه‌لکی مردوو که‌ واده‌زانن زیندوون، گۆرستانه‌کانیش، گۆرپه‌پانه‌کانی جه‌نگیش پرن له‌ خه‌لکی زیندوو که‌ خه‌لکی واده‌زانن مردوون. من چهند سالی‌ک له‌مه‌وبه‌ر ئه‌و وه‌لامه‌مدایته‌وه، چهند سالی‌ک له‌وه‌وبه‌ر، به‌لام من خه‌لکی ئه‌م شاره‌ نیم، من لی‌ره‌ غه‌رییم، من له‌ هه‌موو شاره‌کانی دنیا غه‌رییم، ئیشی من ئه‌وه‌یه ئه‌و جوانیه‌ تیکشکاوه به‌یه‌که‌وه بنی‌مه‌وه. ئه‌و جوانیه‌ی مردن پچ‌راندویتی. به‌لام ده‌بی‌ت بزانی‌ت من خه‌لکی شاریکی ترم...

وه‌ک یه‌کی‌ک ئارامی له‌به‌ربرایی‌ت گووتم: ده‌زانم چ شاریک ده‌لی‌ت، شاری مۆسیقاره سپییه‌کان، وانییه؟ تۆ له‌وی‌وه هاتوویت‌وه، له‌و شاره‌وه که‌راویت‌وه، تۆ له‌و شاره‌وه هاتوویت.

به‌ ئارامی ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم و گووتی: جه‌لاده‌تی کۆتر، من و تۆ نابیت زۆر قسه‌بکه‌ین، تۆ ده‌بی‌ت پشووبده‌یت، من هه‌میشه له‌م باغچه‌یه‌دام، ئی‌ره‌ مالی منه. تۆ ژیا‌نی خۆت ده‌ژیت وه‌ک ئه‌وه‌ی منت نه‌بینی‌ت، به‌لام شه‌وان له‌م باغه‌دا فلووت لی‌ده‌ده‌م، ئاوازی‌ک ته‌نیا تۆ له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه ده‌بی‌یستی‌ت، ئه‌وه زمانی نه‌یتی من و تۆیه، له‌م شه‌وه‌وه من ته‌نیا به‌ مۆسیقا قسه‌ت له‌گه‌ل‌دا ده‌که‌م... نابیت ئه‌وه‌ت بیرب‌چیت‌وه که‌ مۆسیقا زمانی من و تۆیه... جه‌لاده‌تی کۆتر، تۆ ژیا‌نی خۆت ده‌ژیت، من له‌گه‌ل‌دام.

باغچه یه وه له گه لێدام... تا کوتایی.

وای دهگوت و به خیراییه کی گه وره لێم دوورده که وته وه، من دهستم دهبرد بیکرم به لام نه مده توانی، له چاو تروکانیکدا له پینچاو پینچی نه و باغه و له ناو درهخته پیره کانیدا ونده بوو.

من له یادم نییه نه و شه وه چون گه پامه وه بو گیلای سپی، له یادم نییه چون خه وتم، به لام که به یانی به ئاگا هاتمه وه دلنیا بووم ئیدی من به شیکم له دونیایه کی نادیار نه زانراو...

که سی سیتههم

مسته فای شه ونم... نه و پیاوه ی له شه وێکی تاریکدا بالنده کانی بینی

له و شه وه دوورو درێژانه دا که من به دواي شاروخی شاروخدا ده گه پام، پێگام که وته سهر پیاویکی سه یر. شه وێکی بیوتنه بوو له و شه وانیه بالنده سپیه کان دروستیانکرد، هینده ی له ئوتیلی گیلای سپی دابه زیم، ده یان بالدار له چوارده ورم که وتنه فین، ده پویشتم و نه وان به سهر سهرمه وه وهک چه تریکی سپی وه هابوون، ده یان بالنده ی نه سهره وت که هه ندیچار له سهر شانم دهنیشتنه وه، له سهر دهستم ده وه ستان، به نزمیه کی سه یر که وهخت بوو بالیان ده یدا له زهوی ده فین. من به و بالنده وه به هه موو قه یسه رییه کاندرا پویشتم و که سم نه بینی، چوومه ناوه راستی شار و هه یج که س دیار نه بوو، له فولکه که ی ناوه راستی شاردا وه ستام، نه و فولکه یه ی هه میشه پولیسیکی خه والووی هاتوچو تیاده وه ستا، که له ئامیزیک ده چوو خراپ قورمیشکراییت، به ئاره زووی خوی فیکه ی لێده داو به ئاره زووی خوی دهستی ده جولاند. له و فولکه یه وه هه ستمکرد نه و بالدارانه ده یانه ویت من به ره و جیگایه کی تایبه تی به ن، پیشتر کاتیکی وا زور و مه و دایه کی وا

دریژ هاوړی له گه ل مندا نه فریبوون، هه ندیجار هه ستمده کرد به شه قامیک
تایبه تیدا ده مبه ن، به ئاراسته یه کی دیاریکراو رامده کیشن. خوشحال بووم ئه و
بالداره سه یرو سپییانه ی خۆم هه یه، من پیاویک بووم هیچ شتیکم نه بوو،
نه مال، نه ده سته گیران، نه پاره، نه ئیش، نه به هره یه ک بتوانم بیخه مه کار،
به لام شتیکم هه بوو که که س نییه تی، کۆمه لیک بالنده که هه ندیجار
به سهر سه رمدا ده فرن... نا هیچ که سی تر له دونیادا ئه وه ی نه بووه، هیچ
پاشایه ک له هیچ سه رده مه یکدا نه یتوانیوه سه یری ئاسمان بکات و به پۆلیک
بالداری ویل و کتوی بلیت ئه وانه بالنده ی منن، به لام من ده متوانی... کاتیک
ئه و بالنده نه م ده بیینی خۆم به ده وله مه ندرتین پیاوی دنیا ده زانی، چونکه
ده مزانی من تاکه مرقۆیکم له سهر زه وی پۆلیک بالنده ی خوی هه بیت.

ئه وان ده فرین و من به دوایاندا ده رۆیشتم، من ده رۆیشتم و ئه وان
به دوامدا ده فرین. کوچه له دوا ی کوچه و شه قام له دوا ی شه قام. شار
سه رتا پای نو قمی تاریکی بوو، له هیچ جیگایه کدا گلۆپ نه ده سووتا، به لام
من ده متوانی له تاریکیدا بالنده کانی خۆم بیینم. هیدی هیدی هه ستمکرد به
ریگایه کی تایبه تیدا به ره و شه قامیک ده رۆم که پیشتر ته نیا چه ند جاریکی که م
پیدا رۆیشتبووم، شه قامیک بوو پر له کوشکی گه وره گه وره. له وسهری
ئه و شه قامه وه به بناریکی پر دره ختا سه رده که وتیت و ده که یشتیته سه ر
یالیکی به رز، له ویوه ده تتوانی به سهر به شیکی دیکه ی شاردا بروانیت که
ده که وته پشت هه ندیک به رزایی بچکوله وه. من ده مویست بگه مه سه ره وه،
له ویدا پاشماوه ی دیواریکی کۆن هه بوو، سال دوا ی سال داچو بوو، هه ر
ماوه یه و زه وی چینیکی خواردبوو، تا وای لیه اتبوو مرقۆف ده یتوانی وه ک
به سته یکی نزم بۆ دانیشن به کار بیه نیت. ئه و شه وه ده مویست له سهر ئه و
به سته دانیشم و که میک بیر بکه مه وه. که گه یشتمه سه ره وه هه موو بالنده
سپییه کان له سهر ئه و دره خته به رزانه نیشتنه وه. له ویکانه دا چله به رزه کان
و لقه شیه کانیا ن به جۆریک تیکه لاوی یه ک بوو بوون، دیمه نی دارستانک

شەیتانیان بەخشیبوو بەو شوینە. من لەسەر لینواری ئەو دیواری دانیشتم و سەیری شەقامیکی دوورم دەکرد کە جار جار ماشینیکی بەخیزیی پیا تێدەپەڕی، هێند بێدەنگ بوو، مەژۆف دەیتوانی گوێی لە هەوا بیت کە بەسەر کەلاکاندا دەڕوات. لەگەڵ ئەوەشدا من گویم لە دەنگی پتیی مستەفای شەونم نەبوو کە لە نزیکمەوێ دانیشتم و گووتی «چ شەویکی فینک و خۆشە». من کە دەنگی کوتوپەری ئەو پیاوێ راپێچەکاندم، بە ترسەوێ لام کردەوێ لەلای راستی خۆمەوێ سێبەری جەستەییکی زەبەلاحم بینی، جەستەیک دوو جار لە من گەورەتر، هێند تاریک بوو نەمدەتوانی هەموو وردەکارییەکانی رۆخساری ببینم، بەلام پیاویکی پان و پۆری گەورە بوو، بە ناوشانیکی پان و قژیکی کەمێک درێژەوێ. هەستمکرد ئەویش لە تاریکییەکاندا دەیهوێت من ببینێت. بەلام ئاشکرا بوو چاوی لە من کەترە. سەرەتا ترسیکی گەورەم لێنیشتم، بە قەدو قەوارەدا کەسیک نەبووم بتوانم لە وێزەیی بێم، بەلام بە جەلەکانیدا، بەو چاکەت و پانتۆلەیی بەریدا لە پیاوخراییکی شەوگەر نەدەچوو، کە بەدوای نیچیریکیدا کۆچەکان تەبیکات. من بە پەشۆکانەوێ گووتم: ها بەرێز من تەرساند، لە راستیدا شەویکی فینک و خۆشە، بەلێ، بەلێ شەوانی هاوینی ئەم شارە هەمیشە خۆش بوو، ئەم شارە هیچ شتیکی نییە شەوانی هاوین نەبێت، ئەوێ لێدەر بیهێنە و باقیەکی فرێدەرە جەهەنمەوێ زەرەر ناکەیت. بە ئەدەبەوێ پرسێ: دەتوانم دابنیشم؟ گەر رۆخسەت هەبێت؟ گووتم: بێگومان دەتوانیت، من یەکەمجارمە بێم بۆ ئەم جیگایە، حەزمکرد لێرەوێ سەیری ئەو ئوتومبیلانە بکەم کە لە دوور بەسەر ئەو شەقامەدا دەڕۆن... بە دوای هاوێرێیەکیشدا دەگەرێم کە تەنیا بە شەو دەرەدەکەوێت.

لە تەنیشتمەوێ دانیشتم و گووتی: بەلام ئەو بالندە سپییانە بالندەیی تۆن، وا نییە لەگەڵ تۆدا بوون؟ سەراسیمە ئاوێم لێدایەوێ بە قوولی تەماشامکرد و هیچم نەگووت. کەس لەوێ بەر ئەو بالندە سپییانەیی نەبینیوو،

من به پۆژی پوناک له گهل ئه و بالندهدا به بازاردا دهسورامهوهو کهس نهیده بینین. شتیکی سهیربوو له شهوێکی ئهنگوستهچاودا یهکیک له تاریکیدا دهکهوێت و پرسپاری ئه و بالدارانه م لێکات که له سه ر درهختهکان ئارام هه لنیشتبوون. که زانی من بیدهنگ ده بزم گووتی: دلنایام ئه وانه بالنده ی تۆن. که مێک پێش ئیستا من له سه ربانی ماله که ی خۆمه وه ته ماشای ده ره وه م ده کرد و تۆم له گهل بالندهکاندا بین، من شه و زۆر که م ده خه وم، شه وان له سه ربان تا به یانی دیم و ده چم، هه ندیجار زۆر درهنگ خۆم ده گۆرم و دیم بۆ ئیره، دیمه سه ر ئه م به سته و داده نیشم، گه ر کاره با هه بیته، شار لیره وه دیمه نیککی قه شهنگی هه یه، به تایبته به ری خۆرئاوا. من هه زم له سه یرکردنی گلۆپی شاره گه وره کانه له شوینیکی به رزه وه، ئه وه ش نه بیته ئیره شوینیکی باشه بۆ بیرکردنه وه... من به رده وام لیره دا داده نیشم و بیرده که مه وه.

گویم له خیزه ی سنگی بوو که قسه ییده کرد، له و پیاوه قه له وانه بوو که دوا ی چه ند پرسته یه که هه ناسه یان سوار ده بیته. من بۆ ئه وه ی باسی بالنده کان نه که م، گووتم: بیر له چی ده که یته وه؟. هه ناسه یه کی قوولی هه لکشاو گووتی: زۆر بیر له ته نهایی ده که مه وه. زۆر جاریش بیر له خودا ده که مه وه. وه لامه که ی گه لێک کورت و ئالۆزیو بۆ من، وه ک ئه وه ی خۆی بزانیته چ وه لامیکی سه یری داوه ته وه گووتی: بیر له شتی تریش ده که مه وه، زۆر شتی تریش، به لام له هه رشته زیاتر بیر له ته نهایی ده که مه وه، مرۆف تا نه زانیته بۆ ته نهاییه نازانیته بۆ ده ژێ. تۆزیک وه ستاو گووتی: من ناوم مسته فای شه ونمه. مالم له سه ر ئه و شه قامه گه وره یه یه، براهه کی بچو کترم هه یه، پێکه وه ده ژین.

هه ناسه یه کی هه لکشاو گووتی: به لام ده بیته پیتبلیم، ئه و بالنده منیان به ره و لای تۆ هیتا.

من گووتم: منیش ناوم جه لادەت ئیسماعیلە، له ئوتیلی ئاوارەکان دەژیم. له ژووریکی بچوکدام له قاتی شەش.

که ناوی خۆم پێگوت دووجار دووبارە کردەووە گووتی: جه لادەت ئیسماعیل و کۆترەکان، جه لادەت ئیسماعیل و بالندەکان. نەمزانی مەبەستی چییە، بەلام هەستمکرد بیر له شتێک دەکاتەو، بە دلتهنگییەو پرسى: بەلام پێت نەگووتم، ئەو بالندانه بالندەى تۆن یان نا؟

من گووتم: له وانهیه بالندەى من بن، له وانهیه، منیش نازانم، دلنیانیم، بەلام هەستدەکەم بالندەى منن.

بەسەرسامییەو گووتی: من پێم سەیرە کۆمەلێک بالندە ھۆگری مەروفتیکی وەک تۆ بن. ھۆگری یەکیک بن له ئوتیلی ئاوارەکان بژی. هەستم بە برینداری کرد و گووتم: دەتویت بلیت چی، دەتویت بلیت ئاوارەکان جنسیکی نزمترین له مەروفت یان چی؟

بە سەرسامییەو گووتی: نا..نا.. بەھیچ جۆریک، بەلام بۆ ئەو بالندانه لەدەورێ تۆ دەفەرن. تۆ کینیت و له کۆنۆه هاتوویت؟

من باسی ئەو ئوردوگا چکۆلەییەم بۆکرد که شەویک چوو بۆ ئاسمان، گووتم، من پاشماوەی ئەو ئاوارانەم، هاوڕێکانم ئیستا له ئاسمانن، ئەو بالدارانەش هاوڕینی ئەو پۆزانەن که دەزانن من ئاوارەیکى هەمیشەیییم.. دواجار گووتم: هەست ناکەیت، بالندەکانیش وەک من وەهان، ئاوارەیکى هەمیشەییین؟ هەتا هێلانەکانیشیان وەرزییە، نیشتیما نیان نییە، خەلکی هیچ شارێک نین.

ئەو تەفسیریکی کوتوپر بوو بۆ پەيوەندى من و بالندەکان که لەو ساتەدا بە خەیاڵدا هات. هەستمکرد بە قوولی سەیرمەدەکات، گووتی: تۆ له ئاوارەیکى ئاسایی ناچیت، نازانیت ئەو بالندانه چییان له تۆ دەوین؟ بەسەرسامییەو گووتم: بێگومان هیچیان له من ناوین، هیچ شتێکیان ناوین. که تۆ گۆلیک له باغچەکەتدا دەپوینیت و گەورە دەبیت، گۆلەکان

چییان له تۆ دهویتی؟ ئهوانه گولی تۆن و تهواو. سروشت هیچ مروفیک به تهنهایی دروستناکات، تۆ گووتت تۆ زۆر بیر له تهنهایی دهکتهوه، بهلام من پام وایه، گهر زۆر ورد بهروانیت تیدهگهیت مروف ههمیشه هاورپیهکی ههیه. لهوانهیه درهختیک بیت، کینگهیهک بیت، نهسیمیک بیت که ههندیجار له نزیکتهوه تیدهپهپیت، من خانمیکم دهناسی ههندیک فریشتهی چکوله چکولهی خوی ههبوو، من ههرگیز لیم نهپرسی: ئهو فریشتانه چییان له تۆ دهویتی.

که من قسهدهکرد، مستهفای شهونم ههناسهی له خوی دهبری و گوئی دهگرت، منیش ئهو دهرده کوشندهیهم لهگهلهابوو، که بمزانیایه کیکی گویم لیدهگرتیت، نهمدهبریهوه. لهسهری پۆیشتم و گووتم: سالیک پیاوئکم بینی، دوو پشیلهی ههبوو که بهردهوام بهدوایهوه بوون، بهلام کهس لیتی نهپرسی: کابرا، ئهو پشیلانه چییان له تۆ دهویتی؟

مستهفای شهونم گووتی: بهلام بالندهکان شتیکی ترن، بالندهکان به پۆل دواي هیچ ئادهمیزادیک ناکهون، مهگهر خوی پۆحی بالداریکی ههبیت، یهعنی پۆحیکی ههبیت له یهک کاتدا بتوانیت لهسهر زهوی و له ئاسمانیشدا بیت. چونکه من دهزانم بالندهکان تهنیا دواي کهسیک دهکهون که دهتوانیت بفهریت... من دهپرسم: تۆ دهتوانیت بفهریت؟

من به پیکهینهوه گووتم: بیکومان ناتوانم بفهرم، بهو مانایهی بال راوهشیتم و لهسهر زهوی بهرزیمهوه... نا، بیکومان من ناتوانم بفهرم. بهلام من زۆرجار ئهو ههستم ههبووه که له ئاسمانم... فهرین ئهوهیه ئهو ههستهت ههبیت که له ئاسمانیت.

له تاریکیدا دهستی گرتم و تهوقهیهکی توندی لهگهلهدا کردم و گووتی: بیکومان، منیش باسی ئهوهت لهگهلهدا ناکهه که بالهت راوهشییت، باسی ئهوهت لهگهلهدا دهکهه، ئایا ههستتکردوه له ئاسمان بوویت؟

دهستیکی گهورهو قورسی ههبوو که بق ماوهیهکی کهه ههستم به...

ئازاریکی کورت و تیپه کرد. دواتر بۆم ده رکهوت، هه رستهیه که خه یالی بوروزاندایه دهستی درێژده کرد و تهوقه ی له گه لدا خاوه نه کهیدا ده کرد. من سهیریکی ئاسمانم کردو گووتم: فرین چییه؟ هه موو به رزبوونه وهیه که به سه ر شته ساده و ئاساییه کاندای فرینه، موسیقای جوان فرینه. ده زانیت من که ی له ئاسمان بووم... ده زانیت که ی؟ ئه و کاتانه ی گو ی له موسیقاره مه زنه کان ده گرم.

به هه ماسی مندالیکه وه گووتی: جه لاده ت ئیسماعیل منیش له ئاسمان بووم. زۆرجار له ئاسمان بووم، که بیرده که مه وه له نا کاو خه یالیکه ی جوانم بۆ دیت، که سه یری فلیمیک ده که م و له ناویدا ونده ب، که کتینیک ده خوینمه وه په یوه ندیم به دونیا وه ده پچریت... منیش زۆر زۆر له ئاسمان بووم... من خۆشحالم به ناسینیت... زۆر زۆر خۆشحالم به ناسینیت. من له م شارهدا زۆر گه راوم یه کینک بدۆزمه وه ئه ویش له ئاسمان بوو بیت، فری بیت، له گه ل موسیقادا، له گه ل وشه دا، له گه ل وینه دا، له گه ل هه سته کانی خۆیدا، به لام خه لک تیمنا گهن... تیده گه یت. له وانه یه که سانیک وه ک شیت سه یرمبکه ن. من زۆرجار له خه لکم پرسیه وه: هاوړیم تۆ قه ت له ئاسمان بوو بیت. به لام که س تینه گه یوه ئاسمان کویتیه.

من به که مێک تیفکرینه وه گووتم: به لام هه موو مرفیک ده توانیت له ئاسمان بیت، وانییه.

به غه میکه وه که هیشتا سینه ری ئه و جۆش و خرۆشه ی پیشووی پیوه بوو، گووتی: به لام بالنده کان نابن به هاوړیی هه ر که سیک که له ئاسمان بوو بیت... تۆ ده لیت چی؟

من گووتم: به لام مسته فای شه ونم تۆ ده توانیت بالنده کان ببینیت، ده توانیت بیانینیت. له کاتیکدا هیه که سیک تر ئه و بالدارانه نابینیت. گووتی: له به ره وه ی بالنده ی تۆن. به لام به راستی تۆ کیت... تۆ ته نیا گه نچیک ئاواره نیت له ئوتیلیکی سووتاودا... وانییه... تۆ کیت.

من گووتم: نازانم چیت پنبلیم، راستیت دهویت من زورجار ئه و پرسیاره‌م له خۆم کردوه به‌لام بیهوده بووه، من ژیاڤیکی که‌میک ئالۆزو نابه‌جیم هه‌یه، زور شتی تیا به‌مایه‌ی شه‌رمه، به‌پیز مسته‌فای شه‌ونم ئه‌گه‌رچی من و ئیوه هیشتا به‌کتری ناناسین، به‌لام هه‌زده‌که‌م به‌ به‌پیزتان بلیم، من نه‌ مندالیم مندالییه‌کی ئاسایی و نه‌ گه‌نجیشم گه‌نجیتییه‌کی ئاساییه... کیشه‌که‌ش ئه‌وه‌یه، زورجار خۆشم واهه‌ستده‌که‌م شایسته‌ی ئه‌و جۆره ژیاڤه نابه‌جییه‌م.

هه‌ستمکرد تۆزیک ورکی جولاند و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا و گووتی: ژیاڤ کوا به‌ گویره‌ی شایسته‌و ناشایسته‌و حوکه‌مه‌دات. من به‌ پێچه‌وانه‌ی تۆوه هه‌ستده‌که‌م ژیاڤ له‌وه زیاتر شتی پێبه‌خشیوم که‌ شایسته‌م. خه‌قته مه‌خۆ من له‌و باوه‌ره‌دام پاشه‌پۆژ باشتر ده‌بیته. که‌میک وه‌ستاو به‌ لاقرتییه‌وه گووتی: من وایبرده‌که‌مه‌وه له‌ پێنج شه‌ش سالی داها توودا ولاتی ئیمه ده‌بیته به‌هه‌شت.

من به‌ ده‌نگیکی زور جیدییه‌وه گووتم: من ئاواره‌یه‌کم له‌ جۆریکی تر، من له‌ جۆریکی ترم. به‌پیز مسته‌فای شه‌ونم ئیوه خۆتان ده‌زانن ئه‌گه‌ر زه‌ویش بیته به‌ به‌هه‌شت، هه‌ندیک له‌ موسیقاره‌کان، هه‌ندیک له‌ شاعیره‌کان واهه‌ستده‌که‌ن هه‌ر له‌ دۆزه‌خدا ده‌ژین. من نه‌ شاعیرم و نه‌ موسیقاریکی باشیشم، به‌لام ده‌توانم بلیم، له‌ توخمی ئه‌و مرۆفانه‌م. من له‌و بالنده‌نه‌م ئه‌گه‌ر هیلانه‌شم به‌ده‌یتی نازانم چی لیبکه‌م. ئه‌گه‌ر کۆشکیکی خۆشیشم هه‌بیته، هه‌زده‌که‌م برۆمه‌وه بۆ ئه‌و ئوتیله سووتاوه، له‌ بالکۆنه چکۆلانه‌ی ژووره‌که‌مه‌وه له‌ قاتی شه‌شه‌وه دونیا بیینم، هه‌ستده‌که‌م له‌ویوه دونیا جوانتر ده‌بینم.

له‌ تاریکییه‌که‌دا به‌ترسیکه‌وه گووتی: که‌واته تو ئاواره‌یه‌کی به‌خته‌وه‌ریت. من به‌ که‌میک نا‌په‌حه‌تییه‌وه گووتم: نا... نا. هینده هه‌یه من له‌ کاره‌سات پاناکه‌م، خه‌لکی له‌ کاره‌سات پاده‌که‌ن و من به‌ پێچه‌وانه‌وه خۆم

تيفرپيدهدم. خه لکی دواي ماوهيه کی کهم هه موو شتيگ له بيرده کهن. به جوریک رهفتارده کهن وهک ئه وهی هيج نه بوو بیت، به لام من دهستده خه مه وه ناو خۆله ميتشه که وه دهگه پيم، دهگه پيم، تا دوا پشکوی تراژيدياکه به دهست دهگرم.

مسته فاي شه ونم گووتی: چهنده ئه و بالدارانه هاوپیتن... ماوهيه کی دريژه؟ وانیه... ماوهيه کی دريژه؟

من گووتم: نا... ماوهيه کی دريژ نييه، ماوهيه کی زۆر کورته. که ميگ هه ناسه ی له خۆی بری و پاش ئيستیک وهک يه کيگ شتيگی ترسناکی له دهرونی خۆيدا گرتيبت و له ناکاو به ره لاييکات، گووتی: تو يه که مين کهس نیت من له گهل بالنده کاندا ببينم... تو يه کهم کهس نیت... پيش تو ئه و بالنده سپيانه بالداري «هاوپي قودسی» بوون، که من ناو منابوو «هاوپي بالنده سپيه کان».

من گووتم: به يارمه تی خۆت ده توانم هاوپي قودسی بناسم. ده توانيت پيم بناسينيت.

بۆ يه که مجار به دهنگی به رز پيکه نی، دواتر وهک هه ستيکات پيکه نينه که ی لايه ق نييه، کوتوپر وه ستاو گووتی: هاوپي قودسی له پازده سال له مه و به ره وه مردوو. ئه وهی من بۆت باسده کهم پيش هه ژده سال له وه وه بر بوو. ئه و پوژگاره ی هاوپي پوژده يه کی هه بوو هه موو شار بکات به يه ک تابلۆی گه وره... هه موو شار له مسهر بۆ ئه وسهر به هه موو ديوارو شه قام و گۆره پان و سه ربانه کانه وه، ده يو يست ديوار ی هه موو مالتيگ بکات به به شيگ له تابلۆيه ک به جوریک گهر له دووره وه ته ماشا تکرد هه موو ماله کان وهک يه ک نيگاری ته واوکار و ابن. نيگاری شاريکی هيمن و سيحراوی که مليونه ها بالنده ی سپی به سه ريدا ده فڤن. ده زانم بيرۆکه که خۆی شيتييه کی ته واو بوو، پوژده يه کی خورافي بوو، خوشی ده يزانی که هه رگيز ناتوانيت ته واويکات، به لام گرنگ نه بوو به لايه وه ته واوده بيت

یاخود نا... دلنیاوو پۆژیک یهکیک دیت دواى خۆى تهواویدهکات... شیتی بوو، من پیتدهلیم شیتی تهواوو، بهلام ئەو خۆى وای ههستدهکرد ئیشی نیگارکیشیکی تر تهواو دهکات، ئیشی یهکیکی تر که شهویک له شهوه تاریکهکان له باغیکدا بینییوی و پیتی گووتبوو که له شاریکی ترهوه هاتوو تا داواى لیبکات ئەو ئیشهی بۆ تهواوبکات. من یهکه مجار هاوپی قودسیم لیرهدا ناسی، پێش ههژده سال لهمهوبهر... لهسهر ئەم بهسته، له شهویکی تاریکدا، به خۆى و کۆمهلیک بالندهوه.

که قسهکانی تهواوکرد خهریک بوو دهخنکا، ههستمکرد لهگهڵ دوا رستهیدا منیش ههناسهم بۆ نادریت. تا ئەو کاته وام ههستدهکرد سههرتای ئەم چیرۆکهی من دهگهڕیتهوه بۆ دهنگی ئەو مۆسیقا نادیارهی له ناکاو له ژبانی سامیری بابلیدا سهری ههلبوو، بهلام ئیستا هیدی هیدی شتهکان ئالۆزتردهبوون... ئەوه یهکهمین جارم بوو ههستبکهم، ئەم چیرۆکه نهسههرتای ههیه و نه کوتایی، بهلکو وهک بازنهیهکی گهردونی وههایه، که تا ناکوتا بهدهوری چهقیکی نادیاردا دهسوڕیتهوه. مستهفای شهونم دواى ئیستیک له تاریکیدا سهیریکردم و گووتی: بۆ بێدهنگیت؟

به دهنگی یهکیک که خهریکه دهخنکیت، گووتم: له بهرئهوهی نازانم چی بلیم.

پاش پشوویهکی دی، مستهفای شهونم له شوینی خۆى ههستاو گووتی: شهویک هاوپی قودسی، هاوپی بالنده سپییهکان، له ناوهراستی شاردا، کاتیک خهریکی دروستکردنی بهشیک بوو له نیگارهکهی خۆى، مهفرهزهیهکی عهسکهری تهقهیان لیکرد و لهسهر پهژهکهی خۆى خستیانه خوارهوو مرد. من لهو کاتهوه بهردهوام دهبینم... ههر کاتیک دیم بۆ ئیره و دادهنیشم دهبینم... بمبوره کاک جهلادهت ئیسماعیل، هیوانا

تینگەیت بۆچی من بەم تاریکییە بەدوای تۆدا هاتم، هیوادارم لێمبوری...
من دەبێت بڕۆم... هەستدەکەم هەلەبووم، هەستدەکەم ئەو بالدارانە منیان
بە هەلەدا برد. نەدەبایە بەهاتمایە.

دەستی درێژکرد و تەوقەیهکی سەیری لەگەڵدا کردم، وەک عەزیزیکی
خۆی بە خۆیەوه بنوسیشت منی بە خۆیەوه نوساند و گووتی: بمبۆرە،
باشتر وایە بڕۆم... نامەوێت دنیا پوناک ببێتەوه. لەوانەیە پوناکی بمانکاتە
هاوڕینی یەک. من یادگاری تالم لەم جێگایەدا هەیە... یادگاری تال
بە پەلە لەو یالە دابەزی و لێم دوورکەوتەوه. لە دوورەوه هاوارم
لێکرد: بەرێز... بەرێز... قوربان، جەناب، کاک مستەفا... دەتوانم بزانی کایە
مالی ئێوه؟

بێتەوهی وەلاممباتەوه لە تاریکییەکەدا ونبوو.

ئەوه یەکەمین یەکدی بینینی کورت و ترسناکی من بوو لەگەڵ مستەفای
شەونمدا، ئەو پیاوێی دوای گەڕانەوهی من لە گەشتی دوورودرێژی خۆم
لە شارو گوندەکانی کوردستاندا دەرکەوتەوه و دووبارە سەرتاپای دنیای
منی دایەوه بەیەکدا. مستەفای شەونم، ئەو پیاوێی لە ساتیکدا دەرکەوت
کە زیانم بەرگەی نەسیمی نەدەگرت، کەچی ئەو گەردەلوولی بۆ هینا.

بەشی سیھەم

دادگا

خۆتان دەزانن بېننىنى من بۆ شاروخی شاروخ چەند پۆزىك دواى ئەو چاوپىكەوتنە سەيرو ئالۆزو پىرمانىيە بوو لەگەل ئەو پىاوە قەلەو وەدا كە بە زەحمەت دەيتوانى ھەناسەبدات. دواى دەرکەوتنى شاروخی شاروخ شتەکان لای من ئاشکراتر بوون. دەمتوانى سىنبەرى ھىلىكى ديارىکراو لە بەرچاوى خۆم بېينم، دەمزانى لەيەكکاتدا لە دوو جىھاندام، جىھانىك ئەو دونيا سادەو ساکارەيە كە ھەموومان تىادەژىن، جىھانىكى تىرش دونيايەكى ترە، دونيايەك تا ئەوکاتە نەمدەتوانى وردەکارىيەکانى باسبکەم، نەمدەتوانى باس لە چۆنىتى و دروستبوونی بکەم. جىھانىك بوو لە سەرەتاوە پوخسارى خۆى نیشانەدام و وندەبوو. لە دوورگەيەك دەچوو لە ناوەراستى دەريايەكدا كە مەلەوانىكى ماندوو بەرەو پووى مەلەدەكات، دوورگەيەك كە ھەندىجار لە پىشچاوى وندەبىت و ھەندىجار دەردەكەويت، ھەندىجار نزىك دەكەويتەو و ھەندىجارىش دەبىت بەسەرەب. نامەويت پىش وردەکارىيە ئالۆزەکانى حكايتەكە بکەوم، بەلام من دلنيام ھەموو ژيانىك دوو دیوى ھەيە، دیوىكى بىنراو لەگەل دیوىكى نەبىنراودا، ھەموو شارىك دوو دیوى ھەيە دیوىكى بىنراو لەگەل دیوىكى نەبىنراودا، ھەموو چرکەساتىكى مێژوو دوو دیوى ھەيە، دیوىكى بىنراو لەگەل دیوىكى نەبىنراودا، ھەموو مەرگىكىش دوو دیوى ھەيە دیوىكى بىنراو لەگەل دیوىكى نەبىنراودا. كىشەى ھەرە گەرەى مەزۇف ئەوھەيە كە زۆرجار ئەم دوو دیو ھاگادارى يەكتر نىن، لەبەرئەو جىھان ھەمىشە وەك شوينىكى ئالۆزو پىرنەيتى دەمىنیتەو، وەك جىگايەك كە تەنيا يەكجۆر حەقيقەت و يەك

لۆژیک دهییات به پێوه. من ئیستا واده بینم که هه ندیک له وانهی دهمرن ده توانن نیوهیهکی زیندووی خۆیان له سه ر زهوی جێبهێلن. به لام نیوهیهکی خهوتوو... دیاره له م خاله دا ده بیت زۆر وریابن، من باس له خهوتن ناکهم، به و مانایه ی که ئه میره یه ک ده خهویت و دواتر که سێک دیت به ماچ له خهوی هه لده ستینی، نا خه و لێره دا مانایه کی ته و او جیاوازتری هیه، من باس له و زنده گییه خهوتوو ده که م وه ک خهونی پارچه یه ک موسیقا به رله وه ی به کێک لێببات و بیهێنته وه قسه. کاتیک موسیقا ونه، که ئامێرێک و په نجه یه ک نییه له خهوی هه ستینی، ئه وه به و مانایه نییه که له ناو هه ر ئامێرێکدا هه زاران پارچه موسیقای خهوتوو بوونی نییه. ئیمه ئیستا که گوێ پاده دێرین، جگه له هه ژه ی بێدهنگی هه چی تر نابیستین، گوێمان له مۆزارت نییه، به لام ئه مه مانای ئه وه نییه مۆزارت نییه. مۆزارت له دیوه نه بینراوه که ی جیهاندا یه. زۆرجار که شیعریک ده خوێنینه وه، هه ستده که یه پێشتر ئه و شیعره له ناوماندا بووه، به جۆریک له جۆره کان له سه ری زمانماندا بووه یاخود راستتروایه بلیم له بهردهرگای رۆحماندا وه ستاوه. له و کاتانه دا که ر بتوانین له گه ل ئه و شیعره دا بدوین، هه قمانه لێ پێرسین: ئه ی شیعری جاویدو جوان تۆ چه ند وه خته له کوێ؟ بێگومان ئه و شیعره نیسته جێ هه ریمیکێ دیکه بووه، هه ریمیک ئێجگار نزیکه له ئیمه وه، به لام سووک و ئاسان له ئاسته نه بینراوه که ی وجودایه... من هه ر وهختیک موسیقای جوانم لێدا بیت، هه ستمکردوه دوا ی بێدهنگبوونی ئامێره کان، دوا ی خاموشبوونی دهنگی ئاوازه کان، هه میشه به شیکی ئه و موسیقایه به زیندوویی له هه وادا ماوه ته وه، وه ک چۆن زۆرجار پۆژ ده بیته وه، به لام تا ماوه یه کی درێژ هێشتا هه ر گوێمان له هه ناسه ی شه وه له ناو کوچه کاند، چۆن زۆرجار له ناوه راستی پاییزدا چاو لیکده نین و له ناکاو له ناو رۆحی درهخت و خه زان و خه زه لوه ردا سه وزیه کی کوتوپر ده بینین. من هه میشه له خۆم پرسیه وه که پاییز دیت به هه ر ده چیت بۆ کوێ؟ له خۆم پرسیه وه

که مردن دیت ژیان دهچیت بۆ کوئ؟ که ئەم شارە ئاسنین و دلتهنگانە دین، شارە جوان و ئەفسانەییەکان دەچن بۆ کوئ؟ ئیستا دلنیام وەک چۆن پاییزان بەهار سووک و ئاسان بازەداتە دیوہ نەببیراوەکەى وجود، وەک چۆن که بیدەنگی دیت، مۆسیقا بازەداتە دیوہ نادیارەکەى وجود، ئاواش که مردن دیت مرۆف بازەداتە دیوہ نادیارەکەى وجود.

لەسەرەتاوہ من ئەو بیرۆکە سەیرانەى خۆم لە دەفتەریکی شەست پەڕەیی کوندا که لە ناو تۆزو خۆلى ئوتیلەکەدا دۆزیمەوہ تۆماردەکرد. لە راستیدا من ھەمیشە دەفتەریکم دەدۆزییەوہ شتەکانى خۆمى لەسەر تۆماربکەم، بەدریژایى ئەو چەند سالە، بەر لە دەرکەوتنى عەلى شەرفیاریش بیرم نایەت دەفتەرم کړى بیت، ھەمیشە دەفتەرهکانى خۆم یان لە خۆلدا دەدۆزییەوہ یان لە بادا دەمگرتەوہ. ھەندىجار لە ڕەشەباکاندا دەوہستم و دەفتەریکی ویلم دەبینى با لە دوورەوہ دەیهتێناو من دەستم دريژ دەکرد و دەمگرتەوہ. لە ماوہیەکی کورتدا دەیهەا دەفتەرى تۆزاویم ھەبوو که ھىچ ئادەمیزادىکی تر نەیدەتوانى بیانخوینیتەوہ. شیوہى نوسینى من وەک ئەو ھەبوو ڕەشەبا یارى بە ھەرفەکان کردبیت، گەردەلوولى بەھىز چى لە شۆرەبى دەکات، بىرکردنەوہى لە ناكاو و خەيالاتى سەیر وایان لە وشەکانى من دەکرد. گەر ئەو دەفتەرە دپاوانە نەبانایە ئەستم بوو دواتر خەيالات و بیرۆکە سەیرەکان و ئىشراقاتە کوتوپرەکانى خۆم بیرییتەوہ. من لەو کاتەوہ که لە شاری سۆزانییە غەمگینەکان گەپابوومەوہ، لەو کاتەوہى که تەواو فلووتەکەم توپدابوو و چیتەر مۆسیقای خراپم پى نەدەژەن، لە بالکونەکەدا دەوہستم و ئىشراقاتى ناوہکی ڕۆشنیدەکردمەوہ. من که ژیانم بىماناترین و ناچیزترین ڕەوتى ھەبوو، دەمتوانى وەک خانمى ھەتاهەتایى خەونەکانم «دالیا سیراجەدین» ژيانى خۆم وا نیشانبدەم که قوولاییەکی نھینى ھەيە. که شاروخى شاروخ لە باغچەکەى ئەو بەردا مۆسیقای لیدەدا من پڕدەبووم لە نورىکی ناوہکی، پڕدەبووم لە خەيالاتى جوان، پڕدەبووم

لە ئارەزوویەکی کوشندە بۆ بیرکردنەو نووسین و موسیقا لێدان. بەلام هەستەمەکرد هەموو ئەو جوانییانە لە جیگایەکی عاسی ناو پوڤدان کە نایەنە دەری. دەینت بزانی کە ئەو چ خەمیکی قورس بوو بۆ من، کە ماویەکی درێژ بوو وامدەزانی هەموو دەرگا داخراوەکانی پوڤی خۆم خستۆتە سەرپشت، هەستەمەکرد بووم بە بالندەیک بە جووتی چاوی دیکەو بە خەیاڵیکی ترەو، بەلام ئیستا کە گویم لەو موسیقا نادیارە شاروخی شاروخ دەگرت، دووبارە ئەو پرسیارە ئەزەلییە من سەبارەت بە پوڤ لە خەیاڵدا دادەگیرسایەو، دەمزانی پوڤ بیشومار دەرگای هەیکە هیچ کەس ناتوانیت تا کۆتایی هەموویان بکاتەو، کە مەوێ دەرگا سەر دوا دەرگا نازانیت لە پشت ئەووە چەندی دی هەیکە کە ناگاتە بەردەمیان. هەندیک شەو کە شاروخی شاروخ ئاوازه سحراییەکانی خۆی لێدەدا، من لە ئوتیلە کە دادەبەزیم و دەچووم بۆ ناو ئەو باغچە، هەموو شوینیک، هەموو قوژبنیک دەگەرام، بەلام هیچ کەسم نەدەبینی... من دەیهەا شەو ئەو کارەم کردو، دەیهەا شەو بە خێرایەکی شیتانە لەو پلەکانە دابەزیوم و پوومکردۆتە ئەو باغەو کەسم نەبینو، دەیهەا شەو هاوارمکردو «شاروخی شاروخ دەمەوێت بتبینم، دەمەوێت قسەت لەگەڵدا بکەم». بەلام لە موسیقا زیاتر وەلامیکم نەبستوو، موسیقاییەکی هیدی هیدی منی رادەهێنایەو بتوانم تەنیا بە موسیقا قسەبکەم، تەنیا موسیقا لە بری هەناسە وەرگرم، تەنیا موسیقا لە بری ژیان بژیم. من کە پەنجەکانم پەق بووبوون کە وام لێهات بوو لە تەماشاکردنی فلووت دەرسام، لەبری موسیقا ئیشراقە نەینییەکانی ناو پوڤی خۆم دەنوسییهو، لەو قوناغەدا نوسییهو ئەو تیکستە سەیرانە پوڤوون لە تەفسیری شیتانە پیاویک کە لە نێو دنیا جیاوازهکاندا ونبووبو، شیوازی قسەکردنی من بوو لەگەڵ شاروخی شاروخدا کە لە جیگایەکی نادیار ئەو باغچەدا، لە دیو نەبێنراوەکە باغدا بە ئاواز قسە لەگەڵدا دەکردم.

له دواى شهوى یه‌کدی بینیمانوه، تا ئه‌و پۆژه‌ی میخه‌کانی له سه‌ر سینه‌م ده‌ره‌یتا، هه‌موو شه‌ویک من و شاروخى شاروخ قسه‌مانده‌کرد، ئه‌و به‌ مۆسیقاو من به‌و تییینی و ئیشراقانه‌ی له‌سه‌ر ده‌فته‌ره‌ تۆزاوی و درپاوه‌کانم ده‌منوسین. من ئه‌و ماوه‌یه‌ بینه‌وه‌ی هینشتا جورئه‌تبه‌کم ده‌ست بۆ ئه‌و ئامیزانه‌ به‌رم که زۆرجار له‌ ژیرزه‌مینه‌که‌ی محمه‌دی فیرده‌وسیدا بانگیانده‌کردم، ئه‌و هونه‌ره‌ فیربوومه‌وه که له‌ منداڵیمه‌وه ده‌مزانی، هونه‌ری قسه‌کردن له‌گه‌ل جیهاندا به‌ مۆسیقا.

له‌ دواى بینینی شاروخى شاروخه‌وه‌ ژيانى پۆژانه‌و ژيانى شه‌وانه‌ی من دووکه‌رتبوونیکی ترسناکی تیکه‌وته‌وه، شه‌وان که هه‌موو ئاده‌میزاده‌کان ده‌خه‌وتن من له‌ بالکۆنه‌که‌دا گویم له‌ مۆسیقا ده‌گرت و قسه‌م له‌گه‌ل باو ئه‌ستیزه‌ و بالنده‌کاندا ده‌کرد، یان له‌ ژووره‌وه له‌سه‌ر پۆشنایى مۆمیکى کز، ئه‌و ده‌فته‌رانهم ده‌نوسی و وشه‌کانم وه‌ک ئه‌سرینی منداڵ درێژده‌بوونه‌وه. به‌لام به‌ پۆژ ژيانیکی ئاسایى ده‌زیام، به‌یانیان له‌به‌رده‌م ئوتیله‌که‌دا ده‌وه‌ستام و یارمه‌تى ئه‌و ماله‌ ئاوارانه‌م ده‌دا که که‌سیکی به‌ تواناو گه‌نجیان نه‌بوو، باریکی قورسیان بۆ سه‌ربخات، هه‌ندیک ئیشی بچوکی بازارم بۆ هه‌ندیک پیریزن و پیره‌میردی په‌ککه‌وته ده‌کرد، نه‌وتم بۆ په‌یداده‌کردن، پلیته‌ی چرام بۆ ده‌گۆرین، ئاردم بۆ ده‌گۆیزانه‌وه، وهره‌قه‌ی شه‌کروچام بۆ سه‌رفده‌کردن. گه‌ر کاریکی له‌وجۆره‌شم نه‌بایه وه‌ک هه‌میشه‌ دلی که‌چام به‌ قسه‌ خو‌شده‌کرد، به‌ هه‌موو مرقۆنیکم ده‌گوت: تۆ جوانی. به‌ شیته‌کانم ده‌گوت: ئیوه‌ عاقلن. به‌ پیاوه‌ ته‌نیاکانم ده‌گوت: خه‌م مه‌خۆن، پۆژیک ده‌بیت هه‌موو دنیا ده‌بیت به‌ هاو‌پیتی ئیوه‌.

ئاله‌و پۆژانه‌دا سامیری بابلی بریاریدا به‌جیم به‌یلتیت. په‌یوه‌ندى نێوان شاناز سه‌لیم و پرته‌قالی بابلی گه‌یشته‌بووه‌ ئاستیک چیدی بواری پاشه‌کشی و گه‌رانه‌وه‌ی تیانه‌بوو، من هه‌ولمدا ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ بپچرینم، له‌ به‌رئه‌

که سامیری بابلی له ماوهی دیلتی خۆیدا لای من مافی ژنهنانی نه‌بوو، به‌لکو له‌به‌رئوه‌ی ده‌ترسام مندالێک له‌و په‌یوه‌ندییه‌ دروستبیت و دواتریش ئه‌و منداله‌ مه‌عسوم و بێخه‌تایه‌ به‌بێ باوک گه‌وره‌ببیت. من ئیواره‌یه‌ک چووم بۆ لای شاناز سه‌لیم که له‌ کوشکیکی بێۆینه‌دا ده‌ژیا، هه‌موو ئه‌و نه‌هینانه‌م بۆدرکانه‌د که نه‌ده‌بایه‌ بیاندرکینم، باسی رابوردووی سامیری بابلیم بۆ کرد، باسی ئه‌وه‌م بۆ کرد که پۆلی له‌ کوشتنی ده‌یان مرۆفی بێگوناها هه‌بووه، هه‌موو ئه‌گه‌ره‌ کوشنده‌کانی داها‌تووی ئه‌و پیاوه‌شم خسته‌ به‌رده‌ستی. ئه‌و به‌ درێژایی دانیشته‌که‌ سه‌یری منی نه‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌بوو هه‌موو ئه‌و شتانه‌ بزانی‌ت، من پێمگوت: من کاریکم به‌وه‌وه‌ نییه‌ ئیوه‌ ببن به‌ هاوسه‌ری یه‌کتر یاخود نا، به‌لام ده‌ترسم مندالێکمان ببیت و دواتر به‌ هه‌تیوی گه‌وره‌ ببیت. به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ئه‌هریمه‌نانه‌وه‌ سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی کرد و گوتی: خیرت بنوسی‌ت، به‌لام مه‌ترسه‌ من مندالم نابیت. که‌ وای گوت، من به‌ حورمه‌ته‌وه‌ هه‌ستام و بێئه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی ئه‌وتوی تر بکه‌م ماله‌که‌م به‌جیه‌شت.

شاناز سه‌لیم خۆی شته‌کانی جیه‌جێکرد، کاروباری دادگا، کاروباری ته‌ندروستی، ئاماده‌کردنی سامیری بابلی و هه‌موو شتیکی دی. ئه‌و ماوه‌ کورته‌ی که‌وته‌ نێوان بریاری هاوسه‌ری و زه‌ماوه‌نده‌وه‌، ژووره‌ چکۆله‌که‌ی ئیمه‌ به‌ جۆریکی دی پازایه‌وه‌، ئیواره‌یه‌ک گه‌رامه‌وه‌و بێنیم، قه‌ره‌ویله‌یه‌کی نوێ، فهرشیکی نوێ و قه‌نه‌فه‌یه‌کی مه‌خمه‌لی په‌نگاوپه‌نگ، له‌گه‌ل کۆمه‌لیک ئاوینه‌ی قه‌راغ زیر له‌ ژووره‌که‌مدایه‌. ژووره‌که‌ به‌ جۆریک بچوک بووبوووه‌ دۆشه‌ک و به‌ تانییه‌ شه‌ره‌که‌ی من به‌زه‌حمه‌ت له‌ کونجێکدا جێگایان ده‌بووه‌وه‌. شاناز سه‌لیم به‌ سه‌خواه‌تیکی بێۆینه‌وه‌ پاره‌ی له‌ سه‌ر قات و بۆینباخ و جلی ئاغای بابلی سه‌رفه‌ده‌کرد. ئیواره‌یه‌کیان سامیری بابلی ده‌ستیکرده‌ ملم و گوتی: ئه‌ی مندالی نه‌جیب، من هه‌موو شتیکم له‌گه‌ل شانازدا بریوه‌ته‌وه‌، من به‌و مه‌رجه‌ زه‌ماوه‌ندی له‌گه‌لدا ده‌که‌م که‌

تۆ له‌گه‌لمدا بژیت، ده‌بیت تۆش له‌گه‌لمدا بگوژیته‌وه.

من ده‌مزانی پرته‌قالی بابلی راسته‌ده‌کات، ده‌مزانی یه‌کێک له‌ هه‌ره
مه‌رجه سه‌خته‌کانی سامیر ئه‌وه‌بوو، منیش له‌گه‌لیدا بگوازمه‌وه و پێکه‌وه
بچینه مه‌نزلیکی تازه. وارپکه‌وتیوون شوینیکی تایبه‌تی بۆ من چاکبکه‌ن
که به‌ جوړیک بیت، من ئازاد و سه‌روه‌ر له‌وێ بژیم. له‌ دله‌وه سوپاسی
پرته‌قالی بابلیم کردو گووتم «تا ئهم ئوتیله هه‌بیت، من ناتوانم ئاواره‌کان
به‌جێبه‌یلم... من لێره‌دا ژیاینیکی خوش و به‌خته‌وه‌ر ده‌ژیم، هه‌یج به‌هانه‌یه‌کیش
شک نابهم، ژیانی خۆم تێکده‌م. من پیاویکی بیکه‌لکم، سوودیکم بۆ ئهم
سه‌ر زه‌وییه نییه، هه‌یج نه‌بیت لێره‌دا ده‌توانم یارمه‌تییه‌کی پیره‌کان بده‌م
که هه‌یج ئاده‌میزادیکی تر نییه یارمه‌تیان بدات، پاشان لێره‌وه هه‌ندێجار
تارمایی دالیا سیراچه‌دین ده‌بینم، لێره‌وه بالنده‌کان دین بۆ لام، لێره‌وه
شه‌وان گویم له‌ مۆسیقایه‌کی نه‌ینی ده‌بیت که که‌سی تر گوێی لێ نییه».

سامیری بابلی زۆر هه‌ولیدا و بیسوود بوو، دواچار به‌رله‌وه‌ی بېروات
لیستی هه‌موو ناوه‌کانی دامی و گووتی: ئه‌ی مندالی خوشبه‌خت، تۆ که‌ی
منت بانگکرد، من ئاماده‌م له‌ به‌رده‌مدا به‌هستم. من تا کو‌تایی چاوه‌پوانی
ئهو دادگایه‌م که تۆ دایده‌نییت.

دوازه‌ ناو و ناوێشان بوون که خۆی به‌ خه‌تیکی جوان نوسی‌بوونی.

کاغه‌زه‌که‌م خسته‌ گیرفانم و گووتم: پرته‌قالی بابلی، دلنیا به‌ زووترین
کات ده‌ست پێده‌که‌م، هیوادارم تا ئه‌وکات ژیاینیکی خوش بژیت.

ئهو پڕۆژه‌ی که پڕوشت، به‌ جوړیکی سه‌یر خۆی گۆپیوو، کامه‌ران
نه‌بوو، به‌لام وه‌ک که‌سیک که ده‌یویست سه‌ره‌تایه‌کی تازه بژی جوړیک
له‌ گه‌شانه‌وه‌و ئارامی پێوه دیاربوو. دیاره شاناز سه‌لیمیش خانمیک نه‌بوو
مرۆف به‌ دلی ته‌نگه‌وه له‌گه‌لیدا بخه‌ویت، ژنیک به‌و جوانی و زمان لوسییه،
به‌و هه‌موو سامان و نگینه‌وه، گه‌ر یه‌کێک هه‌موو نه‌ینییه‌کانی نه‌زانیا‌یه
نیده‌توانی له‌ ئه‌فسوونی ده‌ربازبیت. سامیری بابلیش خۆی ژیا‌نیک

هیند دزیوو ناشیرینی هه‌بوو، گوناھی هه‌ر که‌سیکت به‌گونا‌هه‌کانی ئه‌و به‌راورد‌بک‌رد‌بایه‌ ده‌بوو به‌فریشته، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ بێمانابوو خراپه‌کانی خۆی به‌ خراپه‌کانی شاناز به‌راورد‌بکات. ده‌شیویست به‌ر له‌ مردن راست یاخود درۆ قومیک ئه‌فین بنۆشیت. منیش و ئه‌ویش ده‌مانزانی عه‌داله‌ت ئه‌وه‌یه‌ تا بریاری دادگا ده‌رده‌چیت که‌میک به‌ ئاسوده‌گی بژی، ئه‌وه‌ به‌شیک بوو له‌ عه‌داله‌ت که‌ من بۆ هه‌موو گونا‌هه‌باریکی زیندوو قبولم بوو. من تکام له‌ سامیری بابلی کرد به‌رله‌وه‌ی بېروات فه‌رش و قه‌ره‌ویله‌و قه‌نه‌فه‌و ئاوینه‌کانی خۆی بباته‌ ده‌ری، چونکه‌ من ژووره‌که‌م وه‌ک ژووریکی خالی ده‌ویست، ژووری ئاواره‌یه‌ک که‌ له‌ بری ئه‌وه‌ی له‌ به‌ر باو باران بخه‌ویت له‌و ئوتیله‌دا گیرساوه‌ته‌وه‌. سامیر که‌ له‌ جله‌ نوێکانیدا به‌ زحمه‌ت ده‌ناسرایه‌وه‌، دوو که‌نجی کۆلکێشی هێناو شته‌کانیان به‌خشی به‌ دوو سی خێزانی دیکه‌ که‌ به‌ خۆشحالییه‌وه‌ وه‌ریانگرت. دوو پۆژ دوا‌ی ئه‌وه‌ شاناز سه‌لیم و پرته‌قالی بابلی زه‌ماوه‌ندیانکرد. زه‌ماوه‌ندیکی چکۆلانه‌ که‌ هه‌ندیک هاوړی و دۆستی شاناز خۆی داوه‌تک‌رابوون، هه‌لبه‌ت من یه‌کیک بووم له‌ داوه‌تک‌راوه‌کان، به‌لام دوا‌ی ئه‌و میژووه‌ له‌ جه‌فاو ساردی له‌که‌ل خانمی شانازدا، سۆنگه‌یه‌که‌م نه‌بوو بچم بۆ جوړه‌ ئاهه‌نگیکی وه‌ها.

به‌یانییه‌ک له‌ خه‌و هه‌ستام و بریارمدا به‌دوا‌ی یه‌که‌مین شاهیدا بپۆم، یه‌کیک بوو جودا له‌و که‌سانه‌ی پرته‌قالی بابلی خۆی ده‌ستنیشانیک‌رد‌بوون، ته‌نیا شاهیدیک بوو من هه‌لم‌بژارد‌بیت. یه‌که‌مین شاهیدی من، باوکی سه‌ره‌نگ قاسم بوو که‌ ده‌بایه‌ له‌و دادگایه‌دا ئاماده‌بیت. له‌و پۆژه‌وه‌ی من که‌را‌بوومه‌وه‌ بۆ شار، چه‌ند جاریک به‌ به‌رده‌می ماله‌که‌یاندایه‌تییه‌پیووم و هیه‌چ جاریک جوړئ‌ه‌تم نه‌کرد‌بوو بچمه‌ ژوورێ، نه‌مه‌ده‌زانی ئاخۆ دایک و باوکی سه‌ره‌نگ هیه‌چ ده‌رباره‌ی کوژرانی کوپه‌که‌ی خویان له‌ بیابانه‌کانی باشووردا ده‌زانن یان نا. خۆتان ده‌زانن پووبه‌رووبوونه‌وه‌ی وه‌ها چه‌ند تاله‌. به‌لام نه‌ده‌بوو تا هه‌تاهه‌تایه‌ لێی رابکه‌م. به‌دریژایی پۆژ بیرم له‌وه‌

دهکردهوه چی دهکهه و چون باسی مردنی سه رههنگ قاسم دهکهه، چون باسی دواهه مین پۆزهکانی ژیان و هاو پیتی خۆمان دهکهه، دههه و ئیواره بهر له وهی تاریک داییت، به ترسیکی گه وههوه، به جووتی ئه ژنۆی له رزیوو لێویکی وشکه وه له دهه رگامدا. دایکی دهه رگاکه ی کردهوه، من ئه وکات بوو بووم به کورپکی که له گه تی ریشن، که بهردهوام به جووتیک چاوی غه مگینه وه، له چاکه تیکی سپی درێژ و پانتۆلیکی کاوبۆی کوندا دهسورامه وه، کراسیکی رهشم له بهردابوو که مانگی یه کجار دهه مشت. دایکی سه رههنگ قاسم نهیتوانی من بناسیته وه، ئه وه سهردهمانیک منی بینی بوو که من هیشتا گهنجیکی ناکاملی غه مگین بووم، به فلووتیکی سپییه وه دههاتم و له گهل کورپه کهیدا خۆمان فیری مۆسیقا دهکرد، نازاریکی گه وهه بوو بۆ من پێیان بلیم، کورپه تاقانه که ی ئیوه کوژراوه وه من زیندووم، به لام به دهنگیکی له رزیوه وه پرسیم: کاک قاسمی برینپێچ له ماله؟ ژنه که ی وهک خانمیکی به ئسول فهرمووی لیکردم، تیپه پینی سالان باوکی سه رههنگی په کخستبوو، بوو بوو به پیره میزدیک که به زحمهت چاوی ده بینیت. له سه رههنگی ئیرانی دانیشتبوو، گوئی له دههنگوباس دهگرت. که منی بینی به زحمهت له شوینی خوی ههستاو فهرمووی لیکردم. من که میک له بهردهمیدا وهستاو و گوتم: کاک قاسم، کاک قاسم منت له بیره؟... هیوادارم منت له بیریت، من جه لادهتم، جه لادهتی کوتر، ئه وه کورپه ی سهردهمیک هاو پیتی سه رههنگی کورپه ی ئیوه بوو. که وامگووت، ئه وه پیاوه بهسته زمانه به شیوهیه که پراچهنی وهک ئه وهی هیزیکی نادیار له دواوه پالی پێوه بنیت، شتیکی سه یربوو که بینیم باوهشی پیاکردم، ماچیکردم، گریا. دهیزانی کورپه که ی مردوه، دلنیا بوو که کورپه که ی نهماوه. من پیموايه دایکان و باوکان پاداریکی نهیتی له دلپاندایه، ئه وه حیکایه تانه یان بۆ دهگوازیته وه. که توژیکی فرمیسه کهانی نیشته وه گووتی: پیمبلی، جه لادهتی کوتر، پیمبلی، چون بوو، نازاریان زۆردا، یان به ئاسووده یی مرد؟. من ئه وکات به گه رمی دهگریام. گووت

مردنی ئاسووده کوا ههیه، مرؤف له م ولاته دا له کوئ مردنی ئاسوودهی دهسته دهکویت؟ دهگریام و قسه م دهکرد، بهجۆریک دهگریام هه ر پستهیه کم دهگووت و پستهی پتشیووترم له بیرده چوووه، هه ندیجار هه ندیک پسته م دهیه ها جار دووباره دهکرده وه. چیم دهزانی بی درق بۆم گتپانه وه، باسی ئه و پیکه وته م بۆکردن که منی هتشتوته وه، گووتم گه ر له و زیله دا له بری من سه رهنگ موسیقای لێبدایه، ئیستا ئه و زیندووبوو من مردوو، گووتم: بۆ من زۆر ئاسووده تر بوو بمردبامایه، من بیکه سیکی بیکه لکم، نه دایکم ههیه نه باوک، بوون و نه بوونم له سه ر ئه م ئه ستیرهیه وه که یه که. باوکی دهیگووت: وامه لئ، ئه وه حیکمه تی خوای گه ورهیه، حیکمه تی باری ته عالایه، که من و تو تینناگهین، ئه وه قیسمه تی ئه وه، کینی بویت دهیمرینیت و کینی بویت زیندوویده کاته وه. بهرماله که ی داده خست و دهگریا، دایکی چای بۆ من تیده کرد و دهگریا، من پیاله که م وه رده گرت و دهگریام، ئه وه یه که مجار بوو هه ستمکرد فرمیسک له هه ر شتیک زیاتر ده توانیت مرؤفه کان بکات به هاوپی و نزیک یه ک، سی که س که پیکه وه دهگرین، فرمیسکه کانیا ن وه که حه رفی ناو په یمانیکی پۆحی وه هایه که هیج هتیزیک نایشکینیت.

سالتیک له وه بهر دایک و باوکی سه رهنگ قاسم پرسه یان بۆ دانا بوو، چیرۆکی جیاواز جیاواز و خورافات جیاوازیان له سه ر شوین و شیوه ی مردنه که ی بیستبوو، پیده چیت به شی هه ره زۆری ئه و چیرۆکانه له ناو موسیقاره کان خۆیا نه وه هاتیت. ده رکه وتنی من و راستکردنه وه م بۆ هه موو حیکایه ته کان مایه ی دلنایای و ئاسووده یی بوو. من پتیمگووتن که یه کێک له بکوژه کا نی سه رهنگ قاسم یه کێک له و ئه فسه رانه ی له شه وی مردنی سه رهنگدا به شدار بووه ئیستا لیزه یه و چاوه روانی دادگا ده کات، دیاره من له هه ر شتیکدا درۆم بکر دایه نه ده کرا له وه دا درۆبکه م، من راشکاوانه گووتم، من باوه پم به و دادگایانه نییه که سیاسیه کان بۆ یه کتری داده نین، باوه پم

به حاکمهکانی ئەم ولاته نییه، باوەڕم به پارێزەرەکانی ئەم هەریمه نەماوه، هیچ یەک لەوانه ناتوانن عەدالەت بۆ مرۆف دەستەبەرێکن. عەدالەت گەر هەبێت کەسانیک دروستیدەکن کە خۆیان قوربانی راستەوخۆن. باوکی سەرھەنگ برینپێچیکێ پیربوو، بەلام دەیزانی باسی چی دەکەم، خۆشحال بوو کە من بەدوای مافی سەرھەنگەوهم و بۆ پۆژیکیش خۆینی ئەوم لە بیر نەکردوه. وەک یەکێک لە مانای قوولی پشت هەموو قسەکانم تێبگات گووتی: چ شتیک رۆحی سەرھەنگ ئاسوودەدەکات ئەوه بکە. دەستیم ماچکردو گووتم: هەر پۆژیک لە دادگای گەرەو راستەقینە نزیکبووینەوه من ئاگادارتدەکەمەوه، دەبێت تۆ لەوێ بیت، دەبێت تۆ ویژدانی خۆت بکەیتە مەحەک و حوکم بدەیت... تۆ و دایکی لە هەر کەس زیاتر ئازارتان چەشتووه.

ئەو شەوه کە لە مالی سەرھەنگ قاسم هاتمەدەرەوه، لە بەردەرگا کە وهستم و دەستمکرد بە گریان، دەستم خستبووه چاکەتە سپییهکەمەوه و دەگریام، کە گەرەمەوه بۆ گێلاسی سپی، دوای ماوهیهکی درێژ تارمایی دالیا سیراجەدینم بینی لە بەردەرگای ئوتیلەکە چاوه‌پوانمەدەکات. دەرکەوتنی دالیا وەک دەرکەوتنەکانی تری بێدەنگ و خێرا بوو، وەک هەمیشە چۆن بەسەر پلەکانەکانی پرتەقالی سپییدا سەردەکەوت، بەسەر پلەکانەکاندا سەرکەوت و لە شوێنیکدا لە نیوان قاتی پێنج و شەشدا ونوو. من بۆ یەکەمجار پڕ بە ئوتیلەکە هاوارمکرد: دالیا سیراجەدین مەرۆ، دالیا وەرە. بە جۆریکی هێند بلند هاوارمکرد، تەواوی ئوتیلەکە خەبەری بووهوه. هەندیک وایان دەرانی من سەرخۆشم و مەستی خەیاڵی مەحبوبەیهکی کۆنی هیناوتەوه سەرم، بەلام بێتەوهی گوێبەدەمە هیچ کەس لەسەر پلەکانەکان دانیشتم و گریام. لە یادمە هەندیک دەستی نەناس هەلیانگرتم و بردیانمەوه ژوورەکە ی خۆم. دەبێت بزانی من ئەو تارماییەیی دالیا سیراجەدین چەند ئازاری دەدام، دالیا لە بوون و ونبوونیدا خەونیکی ئەستەم بوو، ئەو شتە بوو کە هەمیشە نزیک

هه‌میشه نایگه‌یتن. ئه‌و له نێوان شاره‌كان و قوناغه‌كاندا هاو‌پێی من بوو، هه‌ندێك شه‌و هه‌له‌ده‌ستام و هه‌ستمه‌كرد فریشه‌كانی ئه‌و له ژووره‌كه‌دان، به‌لام خه‌یال بوو، هه‌مووی و‌پێنه‌و خه‌یالی سه‌ری خۆم بوو... له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌گه‌لمدا بوو، به‌رده‌وام ئه‌و ئاماژه‌ كورت و بچوكانه‌ی ده‌دامی كه‌ له‌گه‌لمدايه. ئاماژه‌كانی وه‌ك هه‌میشه ئاماژه‌ی كچێكی دل‌په‌ق بوو، كه‌ هه‌موو جارێك كورت خۆی نیشانی عاشقه‌كه‌ی ده‌دات، بۆئه‌وه‌ی هه‌رگیز برینه‌كانی سا‌پژێنه‌بێت. ده‌ركه‌وته‌ سه‌یره‌كانی دایا هه‌یج نه‌بوون جگه‌ له‌ ئاماژه‌یه‌ك بۆ ئه‌وه‌ی كه‌ هه‌شتا لی‌ره‌یه، هه‌شتا له‌ ناو گه‌مه‌كه‌دايه، هه‌شتا شتی‌كی گه‌وره‌ هه‌یه‌ من و ئه‌و پێكه‌وه‌ ده‌به‌ستێته‌وه، واته‌ هه‌شتا خه‌لیكه‌ كه‌ له‌ جی‌گایه‌كی تری وێنه‌كه‌دا ده‌رده‌كه‌وێته‌وه، به‌لام كه‌ی و له‌ كوێ؟. من بێته‌وه‌ی بیر له‌ وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌ بكه‌مه‌وه، به‌و سۆزه‌ ترسناك و قووله‌ی خۆمه‌وه‌ ده‌گرایام.

پێگایه‌كی زۆر درێژ له‌ به‌رده‌مدا بوو، سه‌خت بوو بۆ پیاوێكی بێپاره‌ی وه‌ك من دادگایه‌كی وه‌ها گه‌وره‌ پێكبخت، به‌لام هه‌یج هه‌ژێك نه‌بوو من په‌شیمانبكاته‌وه. ئه‌وه‌ به‌شی من بوو له‌ گێژانه‌وه‌ی جوانی و مانا بۆ سه‌ر زه‌وی، من ئه‌و كاغه‌زه‌ی پرته‌قالی بابلیم ده‌رهێناو خوێندمه‌وه. دوا‌زده‌ ناو‌نیشان، له‌ دوا‌زده‌ شوینی جیا‌وا‌زدا، له‌ گونده‌ دووره‌كانی گه‌رمیانه‌وه‌ ده‌یگرته‌وه‌ تا ده‌گاته‌ هه‌ندێك لادێی بچوكی ناو چیا‌كانی سه‌ر سنووری توركیا.

ناوی یه‌كه‌م «كه‌ریمی خه‌زین» بوو. باو‌كێك كه‌ سامیری بابلی، هه‌ر دوو ده‌ستی به‌ گوالله‌ شكاندبوو، له‌ پێش چاوی خۆی سه‌ربازه‌كانی به‌ردابوو ده‌و كه‌كه‌ی تا ئه‌تكیانبكه‌ن، پاش ئه‌وه‌ی شه‌ویك به‌ درێژی سه‌ربازه‌ دپنده‌كانی پرته‌قالی بابلی ده‌ستدریژی له‌ كه‌كه‌كانی ده‌كه‌ن، به‌یانی به‌ دوو دره‌ختدا هه‌لیانده‌واسن و لێده‌گه‌رێن باوكی ته‌ماشای لاشه‌كانیان بكات. ناوی دووه‌م «مه‌ریوانی كو‌كوختی» بوو، كو‌پێكی قوتابی كه‌ سامیری

بابلی و سه‌ربازه‌کانی چاویان دهره‌ینابوو و خستبوویانه گیرفانییه‌وه. «خالق مه‌حمود» بوو ئه‌و ماسیگره‌ی زه‌که‌ریان بریپوو و کردبوویان به‌قولایه‌که‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ماسی پیتیگریت. «ئه‌سهرین غه‌فوور» بوو که هه‌فته‌یه‌ک به‌رووتی له‌گۆره‌پانی مه‌شقی تیپیککی مغاویردا ده‌یه‌یه‌ستنه‌وه و دواتر هه‌ر ده‌په‌نجه‌ی به‌ته‌ور ده‌قترتین. «ئه‌میری گوله‌باغ» بوو که لووتی ده‌برن بۆ ئه‌وه‌ی نه‌توانیت بۆنی گوله‌کانی خۆی بکات. «سواره‌فهلولا» بوو که وه‌ک ماسی له‌له‌وحنیکی ده‌به‌ستن و له‌سه‌ر ئاگریکی هه‌یمن ده‌یکه‌ن به‌مه‌سگوف، به‌لام نامریت. «هه‌لیم شیواز» بوو که پێستی نیوه‌ی ده‌موچاوی لێده‌که‌نه‌وه‌و چه‌ناکه‌ درێژه‌که‌ی به‌شاریکی کاره‌بایی بۆ راستده‌که‌نه‌وه‌. «سه‌بری شیخانی» بوو که هه‌ر دوو مه‌مکی ده‌برن و به‌شیشیکی سووره‌وه‌کراو پاکیزیتی لێده‌ستێتته‌وه‌. «سه‌ردار بابا که‌ریم» بوو که یه‌کیک له‌مغاویره‌کان هه‌ردوو گونی به‌قه‌پال ده‌رده‌هینیت و ده‌یخوات. «په‌پوله‌جه‌مال» بوو که دوا‌ی ئه‌وه‌ی براکه‌ی راده‌کات، ده‌یگر و به‌شیشیکی که‌رم له‌سه‌ر نێوچاوانی ده‌نوسن «قه‌جه‌». «سۆزان مه‌غدید» بوو که له‌گه‌ل خوشکه‌که‌یدا «سازان مه‌غدید» ده‌یانگرن و تا یه‌کیکیان ده‌مریت زیخی که‌رمیان ده‌رخوارد ده‌دن. «ئه‌رده‌لان سو‌فی» بوو که که‌چه‌ به‌چوکه‌که‌ی له‌به‌رچاوی خۆی هه‌لده‌واسن و تا لاشه‌که‌ی وشک نه‌کاته‌وه‌ دایناگرن.

ئهو ناوانه‌ بوون که ده‌بایه‌ بیان‌دۆزمه‌وه‌. من به‌یانیه‌که‌ هه‌ستام و سه‌فه‌ری درێژی خۆم ده‌ست پێکرد. له‌ راستیدا ده‌یت بزانی که من پارهم نه‌بوو، له‌ به‌رئه‌وه‌ به‌یانیه‌که‌ به‌بێ پاره‌ هاتمه‌ده‌ری و بریارمدا بیه‌وه‌ی گوینده‌مه‌ کات و ماندوو‌بوون ده‌ستبه‌که‌م به‌سه‌فه‌ریکی دوورو درێژ به‌ولاتیکی وێراندا بۆ دۆزینه‌وه‌ی شاهیده‌کانی خۆم، ده‌زمانی حکومه‌ته‌کان ده‌یان سالیان ده‌وێت بۆ جیه‌جێکردنی عه‌داله‌تیکی له‌وجۆره‌ی من ده‌مه‌وێت. ئهو پۆژه‌ی که له‌ به‌رده‌رکی گێلاسی سپییه‌وه‌ به‌ره‌و نادیا

دهرچووم، پیشتر ژووره کهم به ئەمانەت سپارد بوو به دراوسێیهکم، نهوکه یهکیکی دی بیکریت. به خۆم و کۆلیکی چکولانهی پر له نانه پەرق و خورمای وشکەوه، به شهروالێکی کورت و جامانهیهکی کۆنهوه له ملامدا به ڕینگایهکی سهختدا بهرهو دهرهوهی شار کهوتمه ڕێ. بیتهوهی بیر له هیچ شتێک بکههوه، وهک ئامیتریک خۆی بۆ ڕۆیشتن تهرخانکردبیت، سهرم دانهواندبوو و دهرۆیشتم. ههندیجار دهستم له ههندیکی پیکاب و تاکسی و جیبی ڕاگوزهر ڕادهگرت بهلکو ههلمگرن، بهلام کهس له سهرم نهوهستا. دهمهو ئیوارێ له کاتێکدا سینهیهکی فیتک بالی بهسهر زهویدا دهکشاش، که من له فیکری ئەوهدا بووم بۆ شهو جیگا خهویک خوش بکهم، موعجیزهیهکی گهوره ڕوویدا، موعجیزهیهک چاوهڕوانم نهدهکرد، له کاتێکدا له بن درهختیکدا دانیشتیبووم و سهیری دارستان و چیاو پێدهشتهکانم دهکرد، له ناکاو له ڕینگایهکی خۆلهوه که له قوولایی چیایهک له چیاکانی ئەوبه رهو به رهو ناو دۆلێک شۆڕدهبیتهوه، ئەو ئەسپه سپیههه بینیهوه، ئەو ئەسپهیهی شهویک منی له باشوورهوه به رهو باکوور ههلگرت و به ناو ههموو ڕینگا پر مهترسی و دوورودریژهکانی ولاتدا منی گهیاندهوه کوردستان، ههمان ئەسپ بوو، ههمان نیگای ههبوو، ههمان یالی ئاوریشمی، ههمان سمکولکردن، ههمان رهوت، ههمان سهپتی خوداییانه که پێدهچوو به تۆزی هیچ زهمینێک گهرد نهگریت. ئەو ئەسپهیهی وهک له دونیایهکی ترهوه هاتبیت کۆمهک به من بکات، له دوورهوه به غار هات و له پێشدهمدا وهستا. من به درێژایی ئەو شهوه به ڕینگاوهبووم، لهو شهوه سهراوه بوو که تێیدا مرۆف ههست به باله ئەفسانهیهکانی خۆی دهکات، ههستدهکات نیوهی سهر به زهمینێکی تره، وهک بوونهوهریک نیوهی نوقمی ئاگر بیت و نیوهی نوقمی ئاو. که دنیا تهواو تاریک بوو بالنده سپیههکانیشم دهرکهوتن، ئەو بالنده قهشهنگانهی وهک به سهر ئەمیریکدا بفرن به سهر سهرمدا دهفرین، به درێژایی شهو، وهک مهخلوقێک به بۆنی زهمینێکی سیحراوی خومار بیت،

ئاوهها مهست به سهر ئهسپهكهی خۆمهوه به زهويدا تیدهپهپریم. ئهسپیک دهیتوانی لهبرینی لهمپهرهکانی شوین و کاتدا یارمهتیمبدات. لهسهر ئهوه ئهسپهوه دهمتوانی نیشتیمان جواتر ببینم، وام ههستدهکرد ئهسپیکه له قوولایی ئهفسانهکانهوه هاتۆتهدهری، بهلام چاویکی پوونترو پوچیکی سافتری پندهبهخشیم، تهنیا منی به ئهستیره دوورهکانهوه گرینهدهدا، بهلکو منی توند به زهویشهوه دهنوساند، هیمایهکی گهردونی له پهوتکردن و غاردانهکهیدا ههبوو، به ئهسپیک دهچوو که پیغهمبهریک له جیگایهکهوه ببات بۆ جیگایهکی دی، بهلام من پیغهمبهر نهبووم، من تهنیا په یامهینیکی بچوکی جوانی بووم شهویک به سوار ئهسپیکهوه دهچووم بۆ گوندیکی دوور تا شاهیدیکی فهرامۆشکراو بدۆزمهوه. ئهوه ئهسپه ئهوه ههستی دهدامنی که من بهشیکم له جیهان. ههستیکی سهیربوو که من له ئوتیلی گیللاسی سپی ونمکردبوو. من لهو ئوتیلدهدا، ئهگهرچی تا دوا ئهندازه له ناو شته پوژانهکاندا نوقم بووم، ئهگهرچی خۆم به پیاویکی تهبا دهبینی لهگهڵ کۆی ئیقاعی بووندا، بهلام ههمیشه ئهوه ههسته قوولهه ههبوو که ئهز ئادهمیزادیکم دهرکراو له دنیا. لهسهر ئهوه ئهسپهوه پوونترو دهمتوانی جیهان له ههموو دهموچاوه جیاوازهکانیدا ببینم، جیهان وهک بالداریک که ههر ساتهی به جۆره بالیک به ناو جۆره ههوریکی جیاوازا دهفریت. جیهان له شاری تهپۆتۆزهکان، جیهان لهم شاره پر غرورهی ئیستادا، جیهان له ئۆردوگای ئاوارهکان، جیهان لهو باغچه غهمگینهدا بهرابهر گیللاسی سپی... هیچیان له یهک نهدهچوون. من ههمیشه چهنده سهرسامم به جیاوازی مرقههکان هیتد سهرسامم به جیاوازی شوینهکان. لهوانهشه دواچار ههر خودی ئهوه سهرسامیه منی بهرهو ئهوه ههموو شوینه جیاوازانه بردبیت، چونکه مرقه بهبی سهرسامی وهک ماسیهکی کویری لیدیت که دهپوات و ئاو نابینیت. من ههمیشه بهر لهوهی بگهمه دوا مهنزل لهدهرهوهی شارهکان، لهدهرهوهی گوندهکان، لهدهرهوهی ههر ئاوهدانیهک که مرقه

لێیه، ده‌وه‌ستام و له‌سه‌ر ئه‌و ئه‌سه‌په ده‌هاتمه خوارێ. هه‌ر کات ده‌گه‌رامه‌وه ئه‌و ئه‌سه‌په له هه‌مان جێگا‌دا چاوه‌پوانیده‌کردم. من یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک ئه‌و پۆ‌حه زامدارانه‌م دۆ‌زییه‌وه، هه‌ندێ‌جار ئاسان و هه‌ندێ‌جار زۆ‌ر به زه‌حمه‌ت، هه‌ندێ‌جار ده‌بایه چه‌ندین شاره‌و گوندی دی‌که بگه‌ڕێ‌م تا شوێ‌ن پێ‌یان هه‌له‌گرم و ده‌یاندۆ‌زمه‌وه. کۆمه‌لی‌ک مرۆ‌ف بوون له په‌راویزی ئه‌م گه‌ردونه‌دا له تاریکییه‌کی ترسانکا‌دا ده‌ژیان، له‌و جۆ‌ره قوربانیانه نه‌بوون که ئالۆ‌گۆ‌پی سیاسه‌ت و می‌ژوو هه‌لیان بستی‌نێ‌ته‌وه، به‌لکو هه‌موویان له‌و قوربانیانه بوون که مرۆ‌ف ده‌توانی‌ت ب‌لێ‌ت گه‌ر جارێ‌ک بوونه قوربانی ئیدی بۆ هه‌تا هه‌تایه قوربانین. که‌ریمی خه‌زینم له ناو دارو په‌ردووی گوندی‌کدا بینیی‌ه‌وه که جگه له خۆ‌ی هی‌چ که‌سی تری تی‌دا نه‌ده‌ژیا. به په‌نجه مانده‌وه‌کانی ئه‌و داره‌ی نیشاندام که سامیری بابلی که‌چه‌کانی پیا‌هه‌ل‌واسی‌بوو، ده‌سته شکاوه‌کانی خۆ‌ی نیشاندام، پیاویکی چکۆ‌لانه بوو که هه‌موو سه‌ر نشینیانی گونده‌که‌ی کۆ‌ژرا‌بوون، ئێ‌ستا ده‌یویست به ته‌نیا ئه‌و گونده دروستبکا‌ته‌وه. که من ناسیم له‌سه‌ره‌تای ئه‌و پڕۆ‌ژه سه‌یره‌دا بوو، پای وابوو که پۆ‌حی هه‌موو کۆ‌ژراوه‌کان ده‌گه‌ڕێ‌نه‌وه بۆ ئه‌و جێ‌گایه‌و ده‌بی‌ت م‌الێ‌کیان هه‌بی‌ت، من می‌ژووی ئه‌و داد‌گایه‌م بۆ داناو ناو‌نیشانی خۆ‌م دایه‌و م‌الاوایی‌م لێ‌کرد. دوا‌ی ئه‌و په‌پوله جه‌مالم دۆ‌زییه‌وه، که‌چکی جوان که به‌رده‌وام ناو‌چاوانی به په‌پۆ‌یه‌کی سه‌ی به‌ستبوو، ئه‌و که‌چی له خه‌وی‌دا هه‌موو شه‌وی‌ک فریشته‌کان ده‌هاتن و ده‌ستیان به نی‌و‌چاوانیدا ده‌هێ‌تاو چاکیانده‌کرده‌وه، له مالی کۆ‌پی پوریکی ده‌ژیا که شه‌وان به‌زۆ‌ر په‌پۆ‌ سپییه‌که له ناو‌چاوانی لاده‌برد و لاقه‌یده‌کرد. په‌پۆ‌له جه‌مال یه‌که‌مین ناو بوو که نه‌یده‌توانی بی‌ت بۆ داد‌گا‌که‌ی من، یه‌که‌مین قوربانی بوو که گووتی «کۆ‌پی پوره‌که‌م نا‌هێ‌لی‌ت لێ‌ره بچمه‌ده‌ری...». مرۆ‌فێ‌ک بوو مه‌حکوم به زیندانییه‌کی ئه‌به‌دی، له‌و که‌سه به‌دبه‌ختانه‌ی هی‌چ ئاده‌میزادی‌ک ناتوانی‌ت هێ‌چیان بۆ‌بکا‌ت، دێ‌ن و وه‌ک نه‌فهره‌ت لێ‌کراوی‌ک له‌سه‌ر زه‌وی

دەژىن و دەپۇن، نە خودا سەبوورىان دەداتى و نە مرقۇف. دواى پەپولە، ئەمىرى گولەباغم دۇزىيەو، ئەو پىاوو بى لووتەى بۇئەوئەى كەس نەيىنەت بووبوو بە پاسەوانى شەوانەى باغىك. مەن لە تارىكە شەوى شارۆچكەيەكى دوردە لە ناو گولەباغەكاندا دۇزىمەو، وەك ھەمىشە خۇى بە ئەمىرى گولەكانى دونيا دەزانى، لە ناو گولەكاندا دەوستانو باسى سىحرى بۇئەكەيانى دەكرد، كە مەن لىم دەپرسى: گەلۇ تۇ بە چى بۇن دەكەيت، بەو زمانەى كە تىكەلەيەك بوو لە دىالىكتىكى ناوچەيى و شىئە نوتهىكى تايبەت بە خۇى بە شانازىيەو دەيگوت «خارۇزگيان، مەن بە بىنەن بۇنى گورەكان دەكەم»، مەن دەمگوت: گەلۇ بەلام شەو، تۇ نايىنەت شەو و دونيا تارىكە. بە زەردەخەنەيەكەو كە ناشىرىنى ئەو لووتە براوئەى نەيدەتوانى جوانىيەكەى بشارىتەو، دەيگوت: پىسام، خودا عافوتكا، ئى خۇ مەن بە چارم نايىنەم، مەن بە درم دەيىنەم.

كە ئەو پلانەم بۇ باسكرد، بە غەمگىنىيەو گوتى: كورى پلك، ئەدى ھەنىك پىوستان ھەر بە دادگاي نىيەنە، چاترە لە باغىكدا وەكى بىلەل بەرياندەى، لىكەپى تا رۇج لە قەلبىندا دەمىنە سەيرى گوران بكن، ئەدى كوو، يەكك بىزى نەبى و شىرى داكى بە ھەرار مژى بى، سەيرى گور لە ھەر چتەك زاتەر مرقۇف لە پىسى و فەصاد پەشىماندەكاتەو.

ئەمىرى گولەباغ پەيمانى دامى، كە رۇژىك پىش دادگا دىت بۇ گىلاسى سى و ھەر شتىك مەن فەرمائىشتى بدەم، «دەيكاتن».

ھەلىم شىئەزەم لە ھەورەبانىكى تارىكدا دۇزىيەو، لە ژوورىكدا شەش سال بوو پەردەكانى لانەبراوون، شەش سال بوو لە ھاورپىيەكى نىكى خۇى و خوشكەكانى زياتر كەسى تر نەدەچوو بۇلاى. پىاوئىك بوو شەرمى لە رۇخسارى ناشىرىنى خۇى دەكرد. سەرەتا يەكك بوو لە ھەرە كورە جوانەكان، بەلام وەك جانەوهرىك نىوئەى رۇخسارى خواردەيت، ئىستا نىوئەى دەموچاوى نەماو، كە قسەى لەگەلدا دەكردم ھەمە.

دەستیکی لەسەر ئەو بەشە فەوتاوێی پڕۆخساری بوو. پێش کارەساتە کە تەنیا ئەدەبیاتی مارکسی دەخوێندەوێ، لە دواي ئەوێوە ژایانی خۆی بۆ خوێندنەوێ هەموو کتێبەکانی دنیا لەسەر جوانی تەرخاندەکات. ئەو دەیکووت: هەلەئێ هەرە گەورەئێ مارکس ئەوێە کە پێش ئەوێ بزانیت جوانی چییە، بیرێ لە گۆرپینی جیهان کردۆتەوێ. مەرۆف بەرلەوێ بزانیت عەدالەت چییە، دەبیت بزانیت جوانی چییە. کتێبێکی پێشاندام و گووتی: هەمیشە ئەم کتێبە دەخوێنمەوێ. «وێنەئێ دۆریان گرای» ئۆسکار وایلد. من هیچم دەربارەئێ ئەو کتێبە نەبێستبوو. بێئەوێ زۆر لەسەری بڕۆم داوام لیکرد لەو ژوورە بێتەدەرئێ و لە دادگاییکردنی سامیری بابلیدا بەشداریت، بەلام پێشتر کەس نەیتوانیبوو لەو ژوورە بیهێتیتەدەرئێ. بێباکانە گووتی: بەدریژایی میژوو زۆرداران دین و دەپۆن و کەس سزایان نادات، تۆ دواي سەراب کەوتوویت، وادابنێ ئێمە سامیری بابلیشمان کوشت، ئەوێ هیچ لە دنیا دەگۆریت؟ ئاخۆ من دەتوانم جاریکی تر بێمەدەرئێ و دەموچاوی خۆم دەرخەم... ها دەتوانم؟ من پێمگووت: هەموو کەس دەزانیت تۆ پۆحیکی بێگوناهیت... هەموو کەس دەزانیت، هەمووان پێزی ئەوێ دەگرن کە تۆ قوربانییەکی لە قوربانییەکانی ئەم دەوڵەتە دێندەوێ.

گووتی: راست نییە، ئەو قسانەئێ تۆ هیچی راست نیین، تۆ زەلامێکی خەوێدەبینیت، شیتێکی هێشتا نازانیت شیتیت، تۆ هێند بێدەماغیت شایەنی ئەوێنیت مەرۆف گویت لێبگریت، بابایەکی شتیک لە دڵدایەو دەتەویت بە هەر نرخیک بووێ جێبەجێبکەیت. من لەم ژوورە نایەمە دەرئێ لەبەرئەوێ خەلکم خۆشەدەویت، سبەینێ گەر بێمەدەرئێ چی پوودەدات؟ ها، هێند بێمیشکیت وادەزانێ من حەزم لەدەرەوێ نییە، وادەزانێ نامەویت ئەو پەردەئێ بکەمەوێ سەیری خۆر بکەم؟... گەر بێدەنگ بیت من حالیتدەکەم، گەر گوێبگریت من شتیک تێدەگەینم، هەرچەند بەدریژایی ژایانم گومانم

هه‌بووه خه‌لکی وه‌ک تۆ گوینیان هه‌بیت. سبه‌ینی من دیمه‌ده‌ری و خه‌لک به‌و چاره‌ دزیوو بیره‌حمانه‌ سه‌یرمه‌ده‌کن. ئه‌وانه‌شی که‌ده‌زانن من زولم و ناهه‌قی وای لیکردوم، پاش ماوه‌یه‌ک بیریان ده‌چیته‌وه‌و به‌س ناشیرینییه‌که‌م ده‌بینن. وام لیدیت وه‌ک شیت په‌لاماری ئه‌وانه‌ بده‌م که‌ سه‌یرمه‌ده‌کن... شیتی وام لیده‌کات له‌ خه‌لک بپرسم بۆ وا لیم ده‌روانن؟ بۆ لیناگه‌رین به‌ رینگادا برۆم؟ ها... تۆ پیمبلی، وایه‌ یاخود نا؟... ها چهند سالیکی دی، کئ ئه‌وه‌ی بیر ده‌میتیت که‌ ده‌وله‌تیکی خراپ هه‌بوو، کۆمه‌لیک ئه‌فسه‌ری خرابی هه‌بوو، پۆژیک خه‌لکانی بیگوناھیان ده‌گرت و ده‌موچاویان ده‌شواندن و به‌ره‌لایانده‌کردن... چۆن ئه‌وه‌ له‌ منداڵان تیده‌گه‌یتیت؟ ها... هه‌ی بیمیشک... چۆن ئه‌وه‌ له‌ منداڵان تیده‌گه‌یتیت. هه‌ی گه‌مژه‌... هه‌ی گویدریژ.

من هه‌رگیز له‌ جێته‌وه‌کانی هه‌لیمی شیواز توپه‌نه‌بووم، به‌ هیمنی گویم لینگرت و سه‌رم بۆ له‌قاندو به‌و زمانه‌ لووسه‌ی خۆم گووتم: هه‌لیمی شیواز تۆ که‌یفی خۆته‌، له‌وانه‌یه‌ من گه‌مژه‌بم، به‌لام له‌م دونیا هیچ و پوچه‌دا به‌س خودا خۆی ده‌زانیت کئ گه‌مژه‌یه‌ و کئ عاقله‌، به‌لام دلنیاام گه‌ر که‌ریکی له‌ من گه‌وره‌تر هه‌بیت، ئه‌وا تۆیت، تۆ بارگیریکی بیوته‌یت. من به‌زه‌یم به‌ تۆدا نایه‌ته‌وه‌، من دلنیاام تۆ جوانیت، تۆ له‌به‌رچاری من کورپکی قۆزیشیت، ناوه‌ه‌شت پره‌ له‌ جوانی...

ویستم درێژه‌ به‌قه‌سه‌کانم بده‌م، ده‌ستی به‌رزکرده‌وه‌و گووتی: هه‌ر تۆم بینی، زانیم پیاویکی درۆزیت، تۆ ناشیرینترین درۆزی من بینیت. ده‌زانم ئیستا باسی شتیکم بۆده‌که‌یت له‌ سوکرات و ئه‌فلاتوونی هه‌کیم کۆنتره‌، باسی جوانی ناوه‌وه‌و ده‌ره‌وه‌، ئه‌و درۆ سه‌خیفه‌ ده‌که‌یت که‌ هه‌مووان ده‌یکه‌ن، ئه‌وانه‌ی ده‌لین، جوانی یه‌عنی جوانی ناوه‌وه‌. پیمبلی تۆ پیاویت یان نا؟

من سه‌رم له‌قاندو به‌ گومانیکه‌وه‌ گووتم: نازانم، وایانم پیاوم... ئه‌گه‌ر درۆم نه‌کردبیت، چونکه‌ خۆت ده‌زانی پیاو پیتاسه‌ی جۆراوجۆری هه‌یه‌

بیئەوێ دەستی لەسەر دەموچاوی لا بیات گووتی: ئەگەر پیاو بیت، دەزانیت ئێمە هەموومان لە نێوان کچیکی جوانی بێعەقل و کچیکی ناشیرینی بلیمەتدا، هەمیشە جوانە گەمژەکە هەڵدەبژیرین... هیچ پیاویک نییە وانه بیت... هیچ پیاویک نییە لەسەر ئەم ئەستێرە وانه بیت.

ویستم ناپەزایی خۆم دەربرم، نەیهیشت قسەبکەم و گووتی: هەموو ژنانی سەر ئەم ئەستێرەش وەهان... جوانی دەرەو هەمیشە و هەمیشە لە جوانی ناوێ گرنکتر بوو، هەموو میژووی مرقوف ئەوێ. ئەم دونیایە دونیای دۆریان گرایە نەوێ کو دونیای کازیمۆدۆ... تێدەگەیت هە ی گەمژە، جاری دەزانیت کازیمۆدۆ کێیە؟ نازانیت، هیوادارم حیکایەتی قەموورەکە ی نۆتەردامت بیستیت، ئەو قەموورە ناشیرینی زەنگەکان لێدەدات، ئەوێ کازیمۆدۆیە.

من سەرم بۆ لەقاندو گووتم: بەرێز فلیمەکەیم بینیو. بە قێزیکەوێ سەیریکردم و گووتی: گەر ئەوێ بینیت دەزانیت، جوانیکی گەمژە هەزارجار لە ناشیرینیکی بلیمەت خوشبەختتر دەژی... برۆ میژوو بخوینەو... ئەوێ سەدجار باشترە لەوێ خۆت بۆ کۆمەلێک قسە ی قۆر تەرخانکەیت و بەم خەیاڵە قۆرانەوێ زەوی بگەڕیت و لات واییت سوارچاکیکی خۆت بۆ عەدالەت تەرخانکردو. تۆ لە باشترین حالەتدا هیچ نیت جگە لە مەخلوقیکی دەجار لە دۆنکیشت گەمژەتر. دەجار... بەلایەنی کەمەوێ دەجار.

کە دواتر پۆمانی «وێنە ی دۆریان گرای» ئۆسکار وایلدەم خویندەوێ، تەواو لە هەموو قسەکانی تیگەیشتم. من شەویک بە درێژایی لەگەڵیدا مامەوێ، زۆرجار وام هەستەکرد لە ناوێ پاستی قسەکردندا حەزەدەکات بە پال لە ژوورەکە ی بمکاتە دەرەوێ، لەدوای دالیا سیراجەدینەوێ کەس هیندە ی حەلیم شیواز بە منی نەگووتبوو گەمژە، لەگەڵ ئەوێ شدا دنیابووم،

دەرکەوتنی من شتیکی تازەبوو لە ژیانیدا، دواچار وای هەستەکرد کە سیتیکی دۆزیوەتەووە قسە ی لەگەڵدابکات. کە بە جیمهتشت دنیانه بووم ئاخۆ دیت بۆ ئەو دادگایە یاخود نایەت، بەلام هەستم بە دوو فرمیسکی زیوین کرد لە چاویدا، فرمیسکی پیاویک کە لە هیزی تەنیا یی زیاتر هیزیکی دیکە ی نییه.

چەند پۆژیک لە ناو چیاو گوندو دارستانی چرپا ونبووم تا «مەریوان کوکوختی» م دۆزییەووە ئەو قوتابییه کوێرە ی لەگەڵ مەفرەزەیک گومرگی سەرسنوودا ئیشی ئەوەبوو گوێ بە زەوییه کەووە بنیت و بە پۆلیسەکانی گومرگ بلێت، قاچاغچییهکان لە چ پێگایە کەووە دەپەرەنەو. لە ژووریکی بلۆکدا لە ژێر بەتانییه کی ئێرانیهووە دەرمهتتا کە وێنە ی پلنگیکی لەسەر بوو، ژووریکی سارد لە نزیک چیا یە ک کە هاوینانیش بەفری ناتوێتەو. ئیشە کە ی لەووە ترسناکتربوو کە من تێدەگەیشتم، بە دزییهووە بە منی گووت: ئەگەر تا پۆژی دادگا بمیتم باشە. من بەراستیم، قسەکانم بە گالتە وەرمەگرە، لێرە کۆمەلێک هەن دەیانەوێت بمکوژن، خۆت دەزانیت، بەرپرسەکانی گومرگ لەگەڵ قاچاغچییهکاندا شەریکن، نەوێلا گالتەت بەقسە کەم نەیت. هەفتە ی پیشوو زۆر لە نزیکەووە دوو گوللەیان بە پەنا گویدا تەقانم، دەزانم، ئەووە ئاگادارکردنەووە بوو. یەکیک بەردەوام بە شوو دیت و بە گوێمدا دەچپینیت و دەلێت: مەریوان زۆر مەپۆ. نایاسم، نازانم کێی، بە قەبری باوکم نازانم کێی. پێمدهلێن: سبە ی شوو سەعات دە کاروانیک لە پشتەووە دەردهچیت، تو خۆت دەکەیت بە کەر، تێدەگەیت، بە کەر و کوێر. ها... منیش ئەم ئیشە نەبیت لە برسا دەمرم. ئاغا گیان بەقوربانی دلت بم، نازانم چی بکەم، دەمیتن نامیتن خودا دەزانیت، گەر مام مامۆستا گیان، بەسەرچاو تو چیم پیتلێت، فەرمایشتی جەنابته، بەقوربانی دلت بم... بەلام وەزە کە وایە.

هەندێجار چەندەها شوو بەسەر ئەو ئەسپەووە دەرپویشتم، هەستمە کە

ئەو ئەسپە بەشیکە لە خۆم، بەشیکە لە تواناکانی خۆم، هیچ نییە جگە لە بالیکى خەيالى که هەميشه لە خۆمدا شاردمەتەوه. من لەسەر ئەو ئەسپەوه جاريکی تر کوردستانم دەبینییهوه، ئەو نیشتمانم دەبینییهوه که پربوو لە مرقى ئاسايى جوان، زەمینیکی بیوتنه لە پاکیدا که ئەوانەى داگیرانکردوه ئەتکیانکردوه، ئەوانەش که ويستویانە پزگارییکەن هەر ئەتکیانکردوه. نیشتمانیک لە کچیک دەچیت دیوکی زل و ناشیرین پفاندبیتی و جوانی ژاکاندبیت، سوارچاکینکیش هاتبیت پزگارییکات، بەلام شەهوەتى ئەو سوارچاکە بۆ لاقەکردن و ئەتکردنی ئەو کچە که مەتر نییە لە شەهوەتى دیوهکان.

لەسەر ئەو ئەسپەوه هەندێجار بەو پێگاوبانانەدا دەپۆشیستمەوه که هیشتا بۆنى ئیسحاقى لیوزیرین و سەرھەنگ قاسمیان لیدەهات. هەندیک شەو لە ئەسپەکەم دادەبەزیم و لە بن درەختیکدا بارگەم لیدەخست، چرایەکی چکۆلەم بەدرەختیکدا هەلدەواسی و لە یەکیک لە دەفتەرە دپاوهکانمدا یاداشتەکانی ئەو گەشتم تۆماردەکرد، قسەى شاهیدەکان، نیشانە و ئازارەکانیان.

خەفەتى هەرە گەورەى ئەو سەفەرەم ئەوێبوو که زانیم «سواره فەتحو لا» لە راپەریندا شەهیدبوو. وێنەیکەم لە یەکیک لە دۆستەکانى وەرگرت و خستە ناو یەکیک لە دەفتەرەکانمەوه، دواى خۆى تەنیا براهەکی چکۆلەى جیهێشتبوو، که بۆ کریکاری چوو بوو بۆ ئێران. زۆرم هەولدا که تالیک بدۆزمەوه لەرێگایەوه بگەم بە براکەى، بەلام بێهۆدە بوو. لە دەستچوونى هەر شاهیدیک که لێتیکى دەخستە ئەو عدالەتەوه که من بۆى دەگەڕام. سواره فەتحو لا تاقانە ونبووى من نەبوو. گەشتەکانم ئەوەشیان بۆ دەرخستم که گەڕان بەدواى سۆزان مەغدیدیشدا گەڕانە بەدواى سەرابدا، سۆزان مەغدیدیش لە کاتى پەوهکەدا لە نیوان دوو شاردا لە ئێران و نەدەبیت و هیچ کەس دواتر هەوالی نازانیت، لە دەستدانى

ئەو دوو شاهیدە گورزیکی کوشندەبوو بۆ من کە هەندێجار هەستەمەکرد
و نێوونی هەر شاهیدیک مردنی بەشتیکی گەورەیی عەدالەتە.
من لە هەموو جیگایە کدا تووشی شتیکی چاوەڕواننەکراو دەبووم،
زۆربەیی ئەو کەسانەیی تا ئەو کات بینیووم ئەو دادگایەیان وەک
مەسەلەیی گەورەیی ژانیان تەماشانەدەکرد، زۆربەیان بە ئازارەکانی
خۆیان راها تێبوون، زۆربەیان ئەو هەولەیی منیان وەک شتیکی خەیاڵی و
بیمانا سەیر دەکرد، هەندێکیان دەترسان ئەو دادگایە تووشی دەردەسەری
گەورەتریان بکات. تاکە کەسێک کە خواستیکی جەهەنمی بۆ تۆلە تێدا بوو
نەسڕین غەفوور بوو کە ژنی پێشمەرگەیک بوو، کە پاش ئەتککردنی
ئەویش تەلاقیدەدات و ژنیکی تر دەهینیت. ژنیک بوو دەبوایە بەبێ دەست
جگە لە خۆی دوو برازای هەتیویش پەرەدەبکات، تاکە سەرچاوەی دارایی
کەروێشک و هێلکەیی مریشک بوو، دەیکووت: مامۆستا، گەر کەروێشک
زۆر زاوژنیان نەکردایە، عەیامینک بوو لە برسا فەوتمانکردبوو. خۆی
لەگەڵ دوو برازا چکۆلەکەیی سەدان مریشک و کەروێشکیان بەخێودەکرد.
دوو مندالی چکۆلەبوون کە هەندێجار هەر سێکیان بە سەعات دوا
کەروێشکێک دەکەوتن تا دەیانگرت. کە من چیرۆکی بابلیم بۆ گێرایەوه،
دەییووست هەر ئەو شەو لەگەڵمدابیت و سامیری بابلی بخنکینیت.
دەیکووت: پێمکووت، سەیدی، بێکوژە و ئەتکەمە، سەیدی شەرەف
عەزیزە، سەیدی. سەیدی من حورمەم بە حورمەیی خۆم لەگەڵدایە، وەلا
سەیدی زەعیفەم خیرت دەگات، بەلام بە سەگەکانی گووت، پرووت و قووتی
بکەنەوه، من گووتەم سەیدی مەعز بۆ خوا، مەعز بۆ پێغەمبەر، مێردەکەم
دەمکوژیت و مندالەکانیشم هەتیو دەکەون، خوا قبوولی نییە. سەیدی دوا
تا دەمرم پێم دەلێن ئەو ئەو ژنێیە کە ئەوەندە عەرەب سواری بوون
لنگی بۆ جووت ناکریت... سەیدی. سەیدی بەقوربانی قۆنەرەکانت بـ...
سەیدی حەیاو حورمەتم دا پۆشە... سەیدی ئەو پێلاوێت ماچدەکەم، سە...

ئەتەکتەردەم دە واز لە دەست و پەنجەم بێنە، سەیدی بمکوژە، پەجمەت لە گوپی دایک و باوکت بمکوژە، سەیدی عینسان لەم دنیاوەدا بە دوو شت دەژی، بە دەستەوپەنجەو بە حەیاو حورمەت، یەکیکیانم بۆ دانێ، سەیدی بەساقەیی سەگەکانت بم، یەکیکیان ت برد ئەوی تریشیان مەبە.

نەسرین غەفوور کە قسەیدەکرد دووبارە ترس و هاواری ئەو ساتە ھەمووی دەژیایەو. ژنیکی دلێربوو، لەو ژنە مەزنانەیی کە ئەم ئەستێرە یە دەبیت شانازیان پێوەبکات، لەو ژنە کوردانەیی مەزنتربوو لە ھەموو ئەو دەسغە ئینشائی و بێمانایەیی ئەدیبە پلە دەکانی کورد لە دەسفی ژندا دەیاننوسی و دواتر من لە پۆژنامەکاندا دەمخویندەو، مەزنتربوو لەو ژنە پێ ئەتەکتانەیی سالانی دواتر دەبوون بە وەزیر و بەپێوەبەر و ئەندام پەرلەمان، لەوانەیی بە ناوی پزگارکردنی ژنی کوردەو دەبوون بە عەبدی وەزیر و سەرۆک وەزیر و سەرۆک حیزبەکان. ژنیک بوو لە بەرچاوی من گەرەتر لە ھەموو ئەو سیاسییە فەشەلانەیی ئەو سەدەیی بەرھەمیەتانبوون. کە من پۆیشتم ئەو ملی ماچکردم و گووتی: کەس نەبە بۆ ئەو دادگایە من دیم، ئەو ژانی منە کوپم، تۆ فرسەتیکم ئەبەیتێ مەگەر خودا بە گەرەیی خۆی بە عینسانی بدا.

ژنیکی نەخویندەوار بوو، بەلام من لەبەردەمیدا نوشتامەو، لەبەردەمیدا دانەویم و گووتم: خوشکی گەرەم، ھەموو پاکێ ئەم ئەستێرە کۆبکەیتەو بەقەد دامینی ئەو کراسە دراوەی تۆ پاک نییە. ھەموومان بەسەرێکەو بەقەد تۆ شەریف نین، ئیمە ھەموو مەزقین بەو مانایەیی کە ئەم زەمینە دروستیکردوین، بەلام تۆ مەزقێ بەو مانایەیی کە خودا دروستیکردو.

من لە ئیرادەیی ئەو ژندا ھینزی پالەوانە ئەفسانەییەکانم بینیەو، پاستگۆییەک لە چاویدا بوو، لە ھەمان ئەو پاستگۆییە دەچوو کە جاریک لە چاوی ئوم فەزڵدا بینیووم. من لە پێگای ئەو دوو ژنەو تێگەیشتم کە ژنان نیشتمانیان نییە، نیشتمانی پاستەقینەیی ئەوان، نەتەوێ پاستەقینەیی

ئەوان ژیان خۆیەتی. لەو ساتەدا گرنگ نەبوو بۆ من نەسرین غەفوور
یان ئوم فەزل کوردە یان عەرەب. هەر دووکیان مەخلوقاتێ ئەفسانەیی
مەزن بوون، لە تراژیدیای ژنیتی خۆیانەو موعجیزەیهکیان دروستکردبوو
کە ئیمە ی پیاو لەبەردەمیدا هیچ نین جگە لە هەندیک جوجەلە ی ترستۆک.
«سەبری شیخانی» لە کێژەکانی تر بەختەوهرتر بوو، دواجار کورپیکی
هیمن و شەرمی دۆزیبوو، کە پیاویکی بە شەهامەت بوو، هەرگیز ئەوێ
بۆ گرنگ نەبوو ژنەکە ی مەمکی نییە. سەبری خۆی هەموو چیرۆکەکی
بۆ گێڕابوو، بەر لەوێ مارەبیکات، پێیگوتبوو، کە ئەو ژنیکە ناتوانیت
لەزەت لە پیاو ببینیت، چونکە سووک و ئاسان دیوارەکانی پەحمی هەموو
سووتاون، بەلام لە جنس بترازیت دلێکی گەورە ی هەیه کە دەتوانیت
بیسنوور عاشق بیت. دیارە کەم پیاو هەن حەزبکەن ژیانیا ن لەگەڵ ژنیکدا
بژین، کە تەنیا پۆحەو جەستە ی نییە. وەلێ بۆ میردەکە ی ئەو، بۆ ئەو کۆرە
گەنجە ی کە لە خۆشەویستی زیاتر بۆ هیچی تر نەدەگەرا، ئەو ساتانە ی
کە بە ماندوویی لە بازار دەگەرا یەو و سەبری یە چکۆلی دەگرته باوێش
جوانترین و خەیاڵاویتترین ساتەکانی دۆنیابوون، ئەو ساتانە ی ماچ کە لە
ناو یەکدا دەتوانەو، لە هەموو چێژە گەورەکانی تری لەش شیرینتربوو
کە سەبری لە زۆربەیان بیەش بوو. ژن و میردێکی ناسک و فریشتە
ئاسابوون کە من ئێوارە یەک لەسەر میزەکیان برنج و تاسکە بابییەکم
خوارد، خۆشترین خواردنیک بوو تا ئەو کاتە لە ژیاندا خواردیتم، چونکە
تامی خۆشەویستی دەدا. من لە ژیاندا کەمجار سفەرم بینی بوو تامی
عەشق بدات. بەلام ئەو جارە، لەو شارۆچکە چکۆلە و غەمگینە ی باکووردا،
من نانیکم خوارد پێبوو لە خۆشەویستی. کە من چیرۆکی خولای خۆم
بۆ گێڕانەو، برینەکانی سەر سینە ی خۆم نیشانندان، باسم لەو دادگایە کرد
کە بپارە حوکمی سامیری بابلی بدات، میردەکە ی سووربوو لەسەر
ئەوێ سەبری بیت و قسە ی خۆی بکات، بەلام سەبری شیخانی بەردە

دهیگوت: چه زده که م رابوردووم بیر بچیته وه، نامه ویت بیر لیکه مه وه. سه بری ده ترسا کردنه وهی ده رگای رابوردوو، له گهل خویدا ره شه بای ئه وتو بهینیت ژیا نی ئیستاشی ویرانبکات. دوا ی شه ویکی ته واو بیر کردنه وه، ئه و کو ره هیمن و پر میهر و هفایه، له به رچاوی من با وه شی به سه بریدا کردو فرمیسه که کانی بو س پی و گو تی: نابیت بترسیت، نابیت له هیچ بترسیت، من له گهل تودام، هه قی خوت له هه موو شتیک گه وره تره... که ئینسان عاشق بوو، ده بینت له هه قی خوشی نه بوریت.

به یانی که ئه و ماله م جیهیتشت دلنیا بووم دین بو دادگا که، میز ده که ی دهستی خسته سه رشانم و گو تی: بیخه م به، ئیمه له وئ ده بین، دلنیا به له وئ ده بین.

ئیه نازانن چهند له و سه فه ره م کامه ران و دلرازی بووم؟ سه فه ریک بوو به ناو رۆحی شار درا وه نادیا ری ئه و مه مله که ته دا. من نازانم ئه و سه فه ره م چهن دی خیا ند، هه تا پیش گه شته که شم په یوه ندییه کی ئه وتوم به کاته وه نه ما بوو، پچرا نی په یوه ندی به کاته وه یان نی شانیه ی مر د نه یان نی شانیه ی سه فه ریکه به نا کو تا دا. من به لاه وه گرنگ نه بوو مر دووم یان بووم به ریبواری سه رزه مینی ئه به دییه ت، ده رۆیشتم و بیرم له لای هه فته و مانگه کان نه بوو، به لام دوا جار ده بایه میژو ویه کم بو ئه و دادگایه دا بنایه، من رۆژی ۱۵ ی شه شی سا لی ۱۹۹۳ م وه ک میژووی ته وا وه تی ده ست پی کردنی ئه و دادگایه ده ست پی شان کرد. ده بایه ئیوا ره ی رۆژی ۱۴ ی شه ش هه موو شاهیده کان له وئ بن. ده بایه تا ئه و کات من هه موو شتیک ئاماده بکه م. شته کان جوان و ساده ده هاتنه به رچاوم. ئیدی به سه ر زه ویدا ده رۆیشتم و خوشحالا نه گۆرا نیم ده گووت، زۆربه ی کات ئه و گۆرا نییه عه ره بیانه م ده گووته وه که کچانی پرته قال ی سپیا ن به یادا ده هی نامه وه، ئه و کچه عه ره به جوان و دلسافانه ی هه رگیز هه ندیکیا نم له بیر نا چیته وه. ئیوا ره یه ک به ده م گۆرا نی گووتنه وه گه یشتمه شاریکی چکۆله له تخوبه کانی گه رمیا ن، ئه و

هه‌ریمه‌ی که پیموابوو خالی به‌یه‌ک‌گه‌یشتنی دۆزه‌خ و به‌هه‌شته. گه‌رمیان خاکیکه‌ تێیدا دۆزه‌خ و به‌هه‌شت به‌ جۆریکی سه‌یر له‌ یه‌کدی نزیک ده‌بنه‌وه، گه‌ر پێوانه‌یه‌ک هه‌بایه‌ مرۆف ده‌یتوانی له‌ وێکانه‌دا به‌ ئاسانی نزیکترین دوو خال بپۆیت که‌ تێیدا دۆزه‌خ له‌ به‌هه‌شت نزیک ده‌بێته‌وه. له‌ گه‌رمیاندا ئازاره‌ جه‌سته‌یه‌یه‌کانی مرۆف، ئه‌و بۆن غه‌مه‌ی له‌ خۆل و داروبه‌ردی پێگا‌کان ده‌هات، هه‌موو ئاماژه‌بوون بۆ ئه‌و نزیکیه‌ سه‌یره‌ له‌ دۆزه‌خ. به‌ ئاراسته‌یه‌کی تردا، پۆحی ساف و ئاوێنه‌یی مه‌خلوقاته‌کان، نیگا‌ ناسک و پۆشنه‌کانیان، سه‌یرکردنه‌ پوون و بێگرێکه‌یان، ئه‌و جوانیه‌ سه‌یره‌ی که‌ دپی به‌ ئازار ده‌داو له‌ پۆحه‌وه ده‌هاته‌ده‌ری، ئه‌و دلناییه‌ قولله‌ی مرۆف له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌واندا هه‌ستی پێده‌کرد، ئاوازیکی به‌هه‌شتی تیا ده‌بزواندیت. ئه‌وه‌ی خوداو سیاسه‌ت له‌و هه‌ریمه‌یان هه‌رامکردبوو، مرۆف به‌ده‌سته‌کانی خۆی دروستیده‌کرده‌وه، ئه‌و ئازارانه‌ی سروشت و ده‌وله‌ت زه‌مینی ئه‌و ده‌قه‌ریان پێخکاندبوو، جووتیاره‌کان، کریکاره‌ ماندوو‌ه‌کان، ژنه‌ بێکه‌سه‌کان به‌ ئیراده‌ی خۆیان هه‌ناسه‌یان ده‌هێنایه‌وه‌ به‌ر. من له‌و گه‌شته‌ سه‌یره‌مدا به‌سه‌ر ئه‌سپێکی سیپیه‌وه‌ له‌ هاوینیکی گه‌رمدا پێگام که‌وته‌ ناو خه‌لکی که‌ دواتر چه‌نده‌ها جاری دیش به‌ ناویاندا سه‌فه‌رده‌که‌م و ده‌گه‌ریمه‌وه، خه‌لکی سیمایان وه‌ک سیمای ئه‌و مرۆفانه‌ بوو که‌ شه‌وانیکی ترسناک له‌ باشوور، له‌ قه‌راغی شاری سۆزانییه‌ دلپاکه‌کان بینیبوو.من. ئه‌و مرۆفانه‌ی زه‌وی قووتیده‌دان، ئه‌و پیاوانه‌ی گه‌رده‌لوول جامانه‌ خوێتاویه‌کانی ده‌بردن، من له‌وێ له‌ ئیواره‌کانی ئابدا ئه‌سه‌په‌که‌م ده‌وه‌ستان و سه‌یری ئاسمانم ده‌کرد، هه‌زاران له‌چکی سه‌پی و جامانه‌م ده‌بینی به‌ ئاسماندا ده‌فرین... سه‌یرمه‌ده‌کردو تا جیگایه‌ک که‌ جیگای به‌یه‌ک‌گه‌یشتنی سنووری زه‌مینه‌ له‌گه‌ڵ به‌هه‌شت و دۆزه‌خدا شتی چکوله‌م ده‌بینی به‌ ئاسمانه‌وه‌ مارشده‌که‌ن. بێشکه‌ی منداڵم ده‌بینی وه‌ک به‌له‌می چکوله‌ به‌ ئاسماندا ده‌فریت، شه‌ربه‌ی چکولانه‌م ده‌بینی بۆ کۆمه‌لیک تینووی نادیار له‌ ئاسماندا

وہستابوون. نانم دەبینی کہ وەک بالەندە دەفەین. زەوی ئەو دەفەرە لە
 ھەندیک جینگادا وەک خوین بەلێنی وەھابوو، گەر لەوێکانە مشتیک خۆل
 بگریت بە دەستەووە بۆنیکیەیت، دانیابە بۆنی مەرگی لێدیت، مەرگیکی کہ
 پێدەچیت لە دێر زەمانەوہ بە شتەکانەوہ گرێدرابیت. گەر ورد سەیری
 ئاسمانیش بکەیت تێدەگەیت دلرەقی مانای چی، تێدەگەیت خالی بوونەوہی
 گەردون لە پەحمەت مانای چی، تێدەگەیت بیتاکی خودا چی دەردیک
 بەسەر زەمیندا دەھینیت. لەو دەفەرەدا بالەندە سەییەکان لێم جیانەدەبوونەوہ،
 ھەستەمکرد ژمارەئێ ئەو بالەندە بە جۆریکی سەیر لە زیادبووندان، لە ناکاو
 بالەندەکان دەبوونە ھەزاران، بۆ ھەر کوێ دەچووم بە دوامەوہ بوون لە
 ھەر گوندیک لام بەدایە لە سەر ھەموو سەربانەکان دەنیشتنەوہ دوور بە
 دوور چاوەدیزیانەکردم. لە گوندیکی گەرم و چکۆلەو بیتاودا ئەرەدەلانی
 سۆفیم لە دوکانیکی چکۆلەدا دۆزییەوہ، ھەندیک کەلوپەلی ناچیزی دانابوو
 بۆ فرۆشتن، پوختاری زۆر پیرتر لە ناوہکەئێ دەینواند. کۆنە فەقئ و
 مەلایەک بوو کہ سەردەمانیک دیانەتئێ بەدەرس خویندبوو، بەلام ئەمڕۆ
 پیاویک بوو ناویان نابوو «پاوکەری با»، چونکہ کہ تاریک دادەھات، لەو
 پێدەشتە پەر مەترسییانەئێ گەرمیاندا بە دوای پەشەباکانئێ شەودا رایدەکرد،
 ئەو بە دوای ئەو پوختانەدا دەگەرێ کہ لە باکاندا دەییینن. ئەو بە منی
 گووت «من پوختی کچەکەم لەگەڵ خۆمدا دەھینم بۆ ئەو دادگایە، پوختی
 کچەکەم. گەر تۆ پازی بیت». من وام دەزانئێ لاقرتیم پێدەکات، بەلام
 بەراستی بوو. ئەو شەوانە دەچووہ پووتەن و دەشتەکان و لە ژێر تریفەئێ
 مانگەشەوئێ گەرمیاندا کچەکەئێ لەو دیو شورایەکی نادیارەوہ دەبینئێ
 لەگەڵ کۆمەلێک مندالی تردا یاریدەکات. کہ من ئەرەدەلان سۆفیم ناسئێ،
 ھەستم بە نزیکییەک کرد لە نیوان خۆم و ئەودا، کہ باسئێ ئەو شورایەئێ
 بۆ کردم کہ ئەو لەمدیویەوہ دەوستت و مردووہکان لەودیوہوہ دەبینت،
 وەک ئەوہ بوو حیکایەتئێ ھەمان ئەو شەوانە بۆ من بگێریتەوہ کہ من

و دالیا دهوهستانین و له نیوجهرگهی تاریکیدا مردووهرکانمان دهبینی. من باوهرم بهو پیاوهکرد کاتیک چیرۆکی خۆی لهگهڵ رۆحه سههرگهردانهکاندا گیرایهوه، کاتیک به منی گووت، دهتوانیت مردووهرکان ببینیت، دهتوانیت شهوانه کههه بانگبکات و سللو لهیهک بکهن. به شیوهیهکی سهیر دلنیاوو که دهتوانیت وابکات رۆحی کهه بچکولهکهی له دادگا ئامادهبیت. پیاویک بوو خهلهکی وهک شیت سهیریاندهکرد، بیتهوهی ئهو راستییه بچوکه بزانی که ئهو مروفیکه خاوهنی چاویکی تره، دهتوانیت دیویکی تری دنیا ببینیت که بۆ کهسانی ساده عاسی و ناگوزهر دیته بهرچاو.

له گهرانهوهندا له پێدهشتهکانی گهرمیانوه، له یهکیک له شیرینترین شارهکانی کوردستاندا، له سههر دهریاچهیهکی چکوله خالق مهحمودم له ناو ئهو ماسی فروشانهدا دۆزییهوه که ماسییه تازهکانیان له دهریاچهکه دهردههیناو له سههرجاده گشتییهکه دهوهستان و به شۆفیرو پیاوهرهکانیان دهفروشتهوه. زۆر گهرام تا دۆزیمهوه، که دهمگووت «خالق مهحمود» کهس نهیدهناسی، دواچار مندالیک زانی من باسی کی دهکهه و گووتی: مامۆستا تو باسی «خهلقه بی کێر» دهکهیت، ملی جاده بگهوه له ماسیگرهکان بهرسه، ئهوان نیشانتهدهن. ههموو هاوهریکانی بهو جۆره بیتهزهته بانگیاندهکرد. ئهوانهی که شهرمیاندهکرد بهوچهشنه ناوی بهینن ناویکی کورتتر و پر نهینیتریان بهسهریدا بریوو پێیان دهگووت «بی زهکهه». خالق مهحمود که له سههر تهشتیکی نایلۆنی سوور و بهدیار میزیککی ئاسنی ژهنگاوییهوه وهستاوو، هاوهریکانی دهیانگووت، له زگی ماسییهکاندا بۆ زهکههری ونبووی خۆی دهگهریت. کورپیککی گهنج بوو که دوو سالی رهبهق له ئێران پزیشکهکان گهرابوو به ئومیدی ئهوهی یهکیک دهرمانی بدات و دهعبا خۆشهویستهکی بریوتهوه. دواچار پیریزنیکی داپوساز لهوانهی له گزۆگیای کێوی دهرماندهگرنهوه، پهیمانی دهدات بهرابههر پارهیکی زۆر و مۆل، وای لیکات زهکههری سهوزبیتهوه، خهلقه بۆ ئهوهی ئهو پلار

زۆره پەیدابكات، بە تەفەنگیکەوه دەچیتە پرووتکردنەوهی هەندیک کاروانچی، بەو هەدا دزیکێ لێهاتوو شارەزا نییه هەر یەکەم شەو بە دەست دەگیریت و دەینێرن بۆ پۆلیسخانە، لەوێ کە شەپۆلەکە ی دادەکەنیت و خۆی نیشانی مەوهزەکە دەدات، کابرا دەلێت: وە لا برا باشە لە داخدا هەموومان ناکوژیت، من ئەوهم پێوه نەبیت، قافلە ی خوسرەوشاشی بۆ پرووتدەکەمەوه، خوایە گیان هەزار حەمدو شوکور گەر من وەک تۆبامایە، دەبوایە تادەمرم لای خەلفە شەریف برنج و شلە بخۆم چونکە دایکی منداڵەکان هەر نان و قوزەلقورتی دەدامی.

کە من خالق مەحمودم بینی و باسی چیرۆکەکەم بۆکرد، گووتی: من هیچ تۆلەیهکم لەو سەگابە ناویت، ئەو نەبیت لە بندا زەکەری بېرمەوه، دەبیت ئەو چی لە من کرد، منیش وای لێبکەم. کاتیک دلم ئیسراحه تەهکات، یان ئەم دوابراوهی خۆم سەوز بێتەوه یاخود دوابراوهکە ی ئەو بکەم بە قولاپەوه وەرخواردی ماسییەکانی بدهم. ئاخر مامۆستا گیان توخودا ناھەقمە؟.

دەلیابوو خالق مەحمود ئێوارە ی پوژی چواردە ی شەش ئامادە دەبیت. کە بە جێم هیشت دەستیکردە ملم و گووتی: بەساقە ی دلت بێ مامۆستا، من بەس ئەو کوته گۆشتەیم دەویت، باقییەکی بۆ خۆت.

ئەو سەر دەمە ی من دەستمدا یە دادگاییکردنی سامیری بابلی، ولاتی ئێمە بەرەو کۆتایی سەر دەمیک دەچوو، کە دەتوانم بە کۆتایی سەر دەمی پالەوانان ناوی بنێم. لە دوا ی راپەرینه و ئێتر ولاتی ئێمە هیچ پالەوانیک بە ماناکە ی جارێ بەرھەمناھێنیت، نەو یەکی تر لە قارەمانی نوێ لەدایکەبن کە لەسەر زەوی ئێشناکەن، بەلکو بە پێچەوانە ی هەموو چاوەروانییەکەوه لەسەر ەموود ئێش دەکەن، ھەلبەت مەبەستم کریکارە بەستە زمانەکانی کارەبایە، لەسەر دەمیکدا شەوانە دەیان محەویلە دەتەقیتەوه، قاچاغچییەکان

هیلهکان دهچرن، تهلهکان دهذن، عهموودی نیوان شارهکان دهبرنهوه، تاوهرهکان دهخن، کیتلهکان پارچهپارچهدهکن، لهسهردهمیکی ئاوا تاریک و بی پۆشنایدا، چهند تییکی چکولانهی کارهبا، به کومهلێک کهرهستهی زۆر سههرتاییهوه، شهوو پۆژ له شهردان لهگهله مافیاکانی دزین و جهرده رهسمییهکانی ناو بازاردا، لهگهله نهزانیی خهلهک و بیهرهمی ئهوه بهرپرسه که مزانهی سهرفیدههرهکاندا که به هۆی بیئاگایی ئهوانهوه ههفتانه کریکاریک بهسهره عهموودهکانهوه دهسووتیت. من ئیوارهیهکی فینک «سهردار بابا کهریم» م بهسهریهکیک لهو پهیزانهوه دۆزییهوه، که خهتی دزراوی نیوان دوو شاروچکهیان رادهکیشایهوه. که بینیم لهسهریهکیک له عهموودهکانهوه عارهقی دهردابوو و جنتوی به ژنی بهپێوهبهری کارهبا دهدا، جنتوی به خوشکی قایمقام دهدا، له پوری مودیر ناحیهکهی دهبرد، سویندی دهخوارد ههموو لهگهله تهله دزهکاندا شهریکن، بهلام لهگهله ئهوهشدا به سهبرو هیمهتیک بیوتنهوه ئیشیدهکرد، دلی لای ئهوه بوو که قوتابخانه کرایهوه مندالان له بهرچی دهرس و دهورهکهیان بخوینن، دهیگووت کارهباکه نهیت، خهلهکی ههزارو پهشورپوتی ئهوه ههریمه، دهیت نیوهی پاروپولیان بدهن به نهوت و بللوری چراو پلیته. که دابهزی من لینی نزیکبوومهوه ناوی خۆم پێگووت وایدهزانی داوای لیدهکههه خهتیکمان بۆ بیهستیتهوه، یان محهولهیهکی سووتاومان بۆ چاکبکات، گووتی: باوههت بیت له بهیانییهوه نانم نهخواردوه، ئهوهندهی من ئهمرۆ بهسهر ئهوه عهموودانهوه بووم، خوا بهقوربانی بم، تاقهتی نییه ئهوهنده لهسهره عهرشی خۆی دانیشیت. من به هیمنی تیمکهیاند که من چیرۆکیکی ترم هیه، من دهمهویت باسی ئهوه کارهساتهی لهگهلهدا بکهه که کاتی خۆی نهقیب سامیر زوهیر بابلی بهسهریدا هیناوه. که وامگووت: به خیرایی منی له ههموو هاوڕیکانی جیاکردهوه گووتی: ناییت هیچ شتیک بلیت، هیچ شتیک، تکایه با کهس نهزانیت، بزائن له دائیره دهرمهکهن. من بهسهرسامییهوه گووتم:

دهرته ده که ن؟ تۆ کریکاریکی چاپوکی، قاره مانیکی راسته قینهیت، راست دهویت، ئیوه ئیستا تاکه پالهوانی راسته قینهی ئه م ولاته ن، دوا ی ئه وه چ په یوه ندیه ک له نیوان حاله ته که ی تۆ کاره بادا هه یه.

به که مینک بیزاریه وه گووتی: خو من نالیم، عه یب نه بیت کاره با که به و شته ی منه وه به ستراره، به لام من کچیک له وئ دایناوم، تیده گه ییت کچیک چه زی لیمه، دهیه ویت بیهینم، ئیستا هر که سیک به و حیکایه ته بزانیته، ده گاته وه ده می ئه ویش و ئیتر به س خوا ده زانیته چی پرووده دات، ده بیت من بوهستم تا رۆژیک خوا ده روویه ک ده گاته وه... ئیستا ئه و کچه به چیرۆکه که بزانیته، ده رمه ده که ن... دوو برای بچکۆ له م هه ن له مه کته بن، گه ر من پاره په یدا نه که م، ده که ونه سه رجاده.

من ئارام کرده وه گووتم: سه ردار بابا که ریم، هه یچ که س نازانیته، هه یته هه یه ئیستا تۆ ده توانیته مافی خو ت به کار به یینیته، ده توانیته له سامیری بابلی ببوریته و ده توانیته داوا ی سزادانیشی بکه یته.

سه ردار بابا که ریم گووتی: هاو پریم، ده بیت بیر لیکه مه وه، له راستیدا من ئه وه نده ماندووده بم، ئیستا کاتی ئه وه م نه ماوه بیر له وه بکه مه وه عه یب نه بیت له پروتا ئه و جووته هیلکه یه م هه یه یان نا، له راستیدا من زۆریشم پیناخۆش نییه که نیمه، چونکه خه لکیکی زۆر له م ولاته هه یانه و وه ک ئه وه یه نه یانیته، مامۆستا گیان راست ده ویت، عه یب نه بیت، له م ولاته دا دوو شت ببن و نه بن هه یچ له هه یچ ناگو پ، ئه و هیلکانه و عه قل، به تایبته مامۆستا ئه وانه ی من.

سه یربوو من ئه و سه فهره درێژ و پر ئه فسانه یه م به و پرسته سه یرانه ی سه ردار بابا که ریم ته واوده کرد. که مالاواییم له سه ردار بابا که ریم کرد، ئه و له گه ل دوو کریکاری تر دا په یژه یه کی ئاسنی درێژیان له پال

عهموودیکهوه دهگواستهوه بۆ بن عهموودیکى دى. من له وهردیکى نزیکدا سوار ئهوه ئهسپه سپیه دهبوومهوهو به ههموو پێگادا وهک یهکتیک له دیریتترین سوارچاکهکانى ئهم دهفهره دههاتم. سۆزو ئیشتیاقیکى قوولم بۆ گیلای سپی ههبوو، بیرى پیریزن و پیره میرده ئاوارهکانم دهکرد، بیرى ئهوه بالکۆنهم دهکرد که لهویوه شهوان سهیرى تاریکى شارم دهکرد. بیرى ئهوه فلووته سىحراوییهى شاروخى شاروخم دهکرد، که له دیویکى نهینى باغچهدا بۆ من و بۆ ههموو دنیا جیاوازهکان مۆسیقای لیدهدا.

شهویکى درهنگ دهگهیشتمهوه گیلای سپی، دهچوممهوه ژوورئ. بنه مۆمیکى چکۆلانهم دهوۆزییهوه، دیاربوو دواى من هیچ مهخلوقیک نهچۆتهوه ئهوه ژووره، دۆشهک و به تانییهکهمم رادهخست، نه مدهزانى چهند پۆژ، چهند ههفته، چهند مانگه من به پێوه؟ هه ناسهیهکى دلنایم هه لدهکیشا، بۆ یهکه مجار له ژيانمدا هه ستمه کرد شتیکی گهرم کردوه، هه ستيك بوو پر له کامه رانى له وهسته سهیرانهى مرۆف ته نیا له پێگای مۆسیقاوه تیندا دروستدهییت، هه ستمه کرد پێگای ژيانیکم هه لێژاردوه له گهل هه موو سهختییهکاندا په شیمانى هه لئاگریت. بیتهوهى بزائم سبهى چى چاوه پوانمه کات، دهخوتم و خوم به دالیا سیراچه دینهوه دهبینی.

مۆزارت و باغیکی جاویدان

له دواى گه پانه وهم دوو پۆژ نهچوممه دهري، هه ندیجار ئهوه ئارهزووه شهیتانییه له پۆحمدا سهوزدهبوو که له شوینی خۆم دانیشم و پروونه کهمه هیچ جیگایهکى دیکه، ئهوه دهرده ئافهتیکى کۆن بوو که له شاری ته پوتۆزه کانهوه له گه لمدبوو، زۆرجار هه زنده کرد ماوهیهکى درێژ له ژووره کهى خۆمدا دانیشم و نهچمه دهري، دیاره ئیستا هه ندیک ده...

یەکیک گەر خاوەنی ئارەزوویەکی وەها بیت، چۆن دەتوانیت خۆی بە ئاوارە ناوبنیت؟ لە راستیدا ئاوارەیی هەندێجار ئێوە نییه مالت نەبیت، بەلکو ئێوەیە نەزانیت بچیت بۆ کوێ، لە پەنجەرەکەووە سەیردەکەیت و هەستدەکەیت دەبایە تۆ لە جیگایەکی تر بایتایە، ئێوە ئاوارەییە. منیش لە بالکۆنەکەدا دەوەستام و هەستمدەکرد نازانم بچم بۆ کوێ. لە راستیدا من نە هاوڕێم هەبوو، نە کەسیکم دەناسی دەرگای مالی خۆیم بۆ بکاتەو، نە جوانییەکیشم لەو شارەدا دەبینی لە شوێنەکانم نزیکبکاتەو. سێهەم پوژ، دوانیوەپۆیەکی گەرم لە جیگاگەمدا خەوتبووم کە دەستیک بە هیمنی لە شانەووە جولاند می و گووتی: جەلادەت، هەستە... جەلادەت. کە چاوم هەلبێری محەمەدی فیردەوسی و جەلیلی بارانم بینی. بەو نیوہ پۆ گەرمە هاتبوون بۆ ئێوەی مژدەم بدەن کە کاریکیان بۆ دۆزیومەتەو. لە راستیدا من زۆر بە پەرۆشەووە چاوەروانی ئیشم دەکرد، ئێوە شتە کەمەیی بەحیسابی ئاوارانە وەرمەگرت، بەزەحمەت بەشیدەکردم، لێتانی ناشارمەووە زۆر شەو بە برسییتی دەخەوتم. بەلام دواجار جەلیلی باران ئیشیکی بۆ دۆزیبوومەووەو هاتبوو پێمبایت. کاتیک ژیانی منیان بینی، سەریان لە هەژاری و پەپۆتی حالم سوپما، کەسیان لەو باوەرەدا نەبوون لە جیگایەکی ئاوا وێراندا بژیم. خەلکی ئێوە شارە کەسیان نەیان دەزانن ژیانی ئاوارەکان لە گیتلاسی سپی چۆنە، زۆربەشیان نەیان دەویست بزانن چۆنە. بەلام بەر لەوێ باسی ئێوە کارەتان بۆ بکەم، دەبیت باسی ئێوە ئیوارەیتان لەگەڵ محەمەدی فیردەوسی و جەلیلی باراندا بۆیکەم. هۆی سەرەکی سەردانەکەیی محەمەدی فیردەوسی و جەلیلی باران تەنیا ئێوە نەبوو مژدەیی ئیشیکم پێیدەن، بەلکو هەولێکی نزیکبوونەووەو ناسین و پشکنینی ناوہوی من بوو. پرسیری گەورەیی ئێوان ئێوەبوو: ئاخۆ من جەلادەتی کۆترم، یان جەلادەتی کۆتر نیم؟ پرسیریەک من نەمدەتوانی وەلامیبەدەمەووە. محەمەدی فیردەوسی دەویست دلیابیت من جەلادەتم

یاخود نا، چونکە گەر من جەلادەت بم، گەر ئەم پیاووە مردوووە بێرۆح و
 بیداهیتانە کە لە ژووریکێ پێسو پۆخلی ئوتیلی ئاوارەکاندا دەژی جەلادەتی
 کۆتر بێت، کەواتە هەموو تیورەکە ی ئەو لەسەر هونەر، وەک بە لەمێکی
 بەفر راست دەردەچێت. بۆچوونی سەرەکی محەمەدی فێردەوسی لەسەر
 هونەر ئەوەبوو کە ڕێگایە کە لە خۆوێرانکردندا دوايیدیت. ئەو ڕۆژە کاتێک
 محەمەدی فێردەوسی دەستی بە قسەکردن کرد، پای وابوو من دەبێت خۆم
 بۆ دنیا ئاشکرا بکەم، دەبێت هەموو مۆسیقارەکان یزانن من جەلادەتی
 کۆترم، دەبێت بە هەموو داھێنەرەکانی ئەم شارە بڵێم: تەماشابکەن،
 هونەر دواجار هیچ نییە جگە لە جۆریک لە مردن و پێسووابوون. لە
 راستیدا من ئارەزوویەکم نەبوو شتیکی وابکەم، باوەپیشم بەوە نەبوو
 هونەر جۆریک بێت لە جۆرەکانی خۆوێرانکردن. بە توندی هەموو ئەو
 تیورەییەم قبوڵ نەبوو، پێموابوو ژیا نی من هونەر وای لێتەکردووە، بە لکو
 بە پێچەوانەوێ پام وابوو هونەر تاکە ڕێگای زیندوو بوونەوێ. من گووتم:
 هونەر ئەو کاتە وێرانماندەکات کە بە ڕێگایەکی هەلەدا پیا دەروێن، کە
 نایدۆزینەو، کە جەوھەرەکی وندەکەین... کە خیانهتی لێدەکەین. من بە
 نێگەرانییەکی زۆرەو دەمگووت: هونەر سەر کێشان نییە بە دیواریکێ
 رەقدا، خەلکانیک هەن ڕێگای هونەریان بۆ نادۆزێتەو و خویان دەدەن بە
 دیوارە رەقەکاندا، پێیان وایە ئەو خۆکێشانە بە دیوارە رەقەکاندا ڕێگایان
 بۆ دەکاتەو، هونەر ڕێگایەکی کراوێ، تا ناکۆتا کراوێ، بەلام پێشیان
 بەو ڕێگایەدا پێویستی بە شفرەییەکی تایبەتی هەیە، هەندیک هەن هەموو
 ژیا نیان لە خۆرا سەرفەدەکن و ئەو شفرەییە نادۆزێتەو، خەلکانیک هەن
 لە ساتێکدا ئەو شفرەییە دەدۆزێتەو و دواتر وندەکەن، خەلکانیک هەن
 لە بەرچاوی دنیا، لە بەرچاوی خەلکی سادە وانیشان دەدەن کە ئەو
 شفرەییان دۆزیووەتەو بێتەوێ هیچ شتیکیان دۆزیبێتەو، کەسانیکیش
 هەن بێئاگایی کۆیریان دەکات و لە کوچەییەکی تاریکدا گیر دەخۆن و پێیان

ئەو کۆیرییه پوانین و دۆزینەوێه. هەر شتیک هونەر نەبێت و مرۆف بە ناوی هونەرەو پێشکەشی دونیای بکات، وەک ئەو وایە ژەهرێک بە ناوی ئاوی زولالەو بفرۆشیت. محەمەدی فێردەوسی ئەو هونەر نییه کە ئێمە وێراندهکات، بەلکو ئەو ژەهرهیه.

محەمەدی فێردەوسی وەک بالندهیهکی بریندار لە ژوورهکه‌مدا دەسوراپیه‌وه، نەیدەزانی لە کوێدا دابنیشیت و ده‌یگوت: بەگم، کە مرۆف نەزانی‌ت هونەر چیه‌یه ده‌کریت هەموو شتیک هونەر بیت. کێشه‌که ئەو‌یه کە تۆ هەرگیز دانیانابیت ئایا ئەو شفره‌یه‌ت دۆزیو‌ته‌وه یاخود نا... لە بەرئەو‌ه ده‌مریت و نازانیت چیت کردو‌ه. ده‌که‌پیت و ده‌که‌پیت بەلام نازانیت چیت دۆزیو‌ته‌وه... ئێمە هەموومان لە راوکەریکی کۆیر ده‌چین کە تیریک ده‌هاوین و نازانین بەرچی کەوتوو‌ه... وەک تۆ جەلاده‌تی کۆتر، وەک ئەو تیره‌ی تۆ کە هاویشتت و ئیستا هیچ مرۆفیک نازانیت لە کوێ گیرساوه‌ته‌وه.

من بە زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی منداڵانه‌وه ده‌مگوت: من ده‌زانم لە کوێ کەوتۆته‌وه، لایه‌نیکه‌م ده‌زانم لە کوێ کەوتۆته‌وه. گوێیگره سوپاسته‌که‌م کە تۆ باسی ئەو راوکەره‌ت بۆ من کرد، بەلام هەرچی په‌یوه‌ندی به‌و تیره‌وه هه‌بیت ده‌بیت مرۆف بوه‌ستیت و ته‌ماشابکات، تیری راوکەره‌ راسته‌قینه‌کان دوورتر ده‌پوات، تێده‌گه‌یت دوورتر لەم جیهانه‌ چکۆله‌و ناچیزه‌ ده‌پوات، ده‌چیته‌ شوێنیکه‌وه پێشتر نه‌عه‌قل نه‌چاو به‌ جوانیه‌کانی پانه‌هاتوون. ده‌بیت بزانی‌ت ئەو تیره‌ وێرانماناکات، بەلام پێویسته‌ دوا‌ی بکه‌وین... ئەو هیله‌ بگرین و دوا‌ی بکه‌وین، بۆئەو‌هی بکه‌ینه‌ ئەو شاره‌ی کە تۆ ده‌لێیت مۆسیقاره‌کان تیا نامرن.

محەمەدی فێردەوسی ده‌یگوت: نا، جەلاده‌تی کۆتر، ئێمە جار دوا‌ی جار تیر ده‌هاوین و نازانین گه‌یشته‌وه یاخود نا، تیر ده‌هاوین و ده‌هه‌ستین.

تیر ده‌هاوین و ده‌هه‌ستین، به‌لام هیچ ده‌نگیک. هیچ ئاماژه‌یه‌ک له‌وسه‌ره‌وه نایه‌ته‌وه. له‌ساتیکدا مرۆف تیده‌گات هه‌موو ئەم ئیسه‌ پووچ و بیهوده‌یه، له‌وکاته‌دا ده‌زانیت ته‌نیا مردن له‌و گه‌رانه‌ بیهوده‌یه‌ پزگارتده‌گات. هونه‌ر خۆویرانکردنه‌، چونکه‌ له‌سه‌ریکه‌وه ده‌بیت باوه‌رمان به‌وه‌بیت که‌ ئیمه‌ له‌سه‌فه‌رداین له‌سه‌ریکیشه‌وه ده‌بیت باوه‌رمان به‌وه‌بیت که‌ ناگه‌ینه‌ هیچ. من تو‌زیک ده‌هه‌ستام و دوا‌ی که‌میک تی‌فک‌رین چیرۆکی‌کم دروستده‌کرد، چیرۆکی‌ک کومه‌کمه‌کات، بۆ‌چوونه‌کانی خۆم له‌سه‌ر جوانی بۆ‌مه‌دی فیرده‌وسی و جه‌لیلی باران پوونبکه‌مه‌وه، من به‌ پامانه‌وه ده‌مگوت: گو‌یگر نازیزان، هه‌بوو نه‌بوو دوو پیاو له‌ شاریکی زۆر دووردا هه‌بوون، هه‌ردووکیان گولی‌ان دروستده‌کرد و به‌ ژنان و پیاوانی ده‌وله‌مەند و زه‌نگین ده‌یانفرۆشته‌وه. یه‌کیکیان پۆزیک بریاریدا بچیت به‌ سو‌راغی گوله‌ دیزینه‌کانی خۆی، واته‌ که‌وته‌ گه‌شتیکی بچوک به‌شاردا بۆ‌مالی کرپاره‌ کۆنه‌کان، ده‌یویست بزانی‌ت دوا‌ی ئەو چه‌ند ساله‌ گوله‌کانی چییان به‌سه‌ره‌اتوه، ژاکون، ماون، به‌ حورمه‌ته‌وه هه‌لگیراون یان فه‌رامۆشکراو و بیرکراون؟ له‌ دوا‌ی ته‌واوبوونی گه‌شته‌که‌ی بۆی ده‌رکه‌وت ئەو له‌ ماوه‌ی ئەو چه‌ند ساله‌دا هه‌رچییه‌کی کردوه به‌هه‌در پۆیشتوه، گوله‌کانی ئەو له‌ هه‌ر مالتیکدا بانایه‌، ته‌پوتۆز خنکاندبوونی. که‌ گولفرۆشه‌ به‌سته‌زمانه‌که‌ گه‌پایه‌وه بۆ‌مالی، ده‌یزانی گوله‌کانی له‌ کو‌ی گیرساونه‌ته‌وه، ده‌یزانی ئەوه‌ی ئەو دروستیکردوه هیچ نه‌بووه جگه‌ له‌ خۆراکیکی بچوک بۆ‌مردن. هه‌ر ئەو شه‌وه بریاریدا بچیت بۆ‌لای گولسازه‌که‌ی هاو‌پیتی تا‌چیرۆکه‌که‌ی بۆ‌بگیریته‌وه. گولسازه‌که‌ی دۆستی که‌میک به‌عه‌ق‌لی پێکه‌نی و گو‌وتی: گرنگ ئەوه‌یه من گولی خۆم دروستبکه‌م و پاره‌ی خۆم وه‌ربگرم و بزیم، ئیدی گوله‌کان چییان به‌سه‌ردیت کاری من نییه‌. هاو‌پیکه‌ی ئیمه‌ ناموراد و پرمه‌راق هاته‌ ده‌ری و دلنیا‌بوو ئەو چه‌ندین ساله‌ ته‌نیا خۆراکی بۆ‌بیر‌چوونه‌وه و مردن دروستکردوه. ده‌بوایه‌ شتیکی جاوید بخو‌لق

گولیک مرووف نه توانیت فه راموشییکات، گولیک نه سووتیت و نه ژاکیت، گولیک مرووف بتوانیت له یادهوهی خویدا هه لیگریت، هه ساتیک ویستی بونی پیوه بکات، نه که ویته دهست ئه و که سانهی که نایناسن. هاویری غه مگینه که مان بریاریدا باغیکی خه یالی دروستبکات، باغیک ههچ مه خلوقیک پئی تینه که وتبیت، پوژیک ده رگا و په نجه ره ی گولسازیه که ی خوی داخست و له و دیوه وه که وته دروستکردنی ئه و باغه خه یالیه، باغیک بوو ته نیا به خه یال، شه و پوژ له گه ل گه لا و گوله خه یالیه کانیدا خه ریک بوو، هیدی هیدی له گه ل دروستکردنی باغچه خه یالیه که ی خویدا ده پوات، هیدی هیدی ئه و زه مین و مه و دایه ی باغه که ی ئه و داگیریده کات گه وره ده بیت، تا وای لیدیته به زه حمه ت بتوانیت به هه موو باغه که دا سه فه ربکات. پوژیک له گه شتی باغه که یدا ریگای ده که ویته گو شه یه که وه، هه سته ده کات ئه و گولانه ده ستردی خوی نین، گولی قه شه نگ و بیوتنه ن به لام خوی دروستی نه کردون، به شیکن له باغیکی تر. له و گو شه یه وه ده پوات و ده پوات پیده خاته سه ر زه مینی که سانی تر، پیده خاته ناو باغیکی بیکوتاییه وه، باغیکی مه زن که نه سه ره تای هیه و نه کوتای. سه فه ریکی دریز به و باغه گه وره یه دا ده کات، که ده یه ویت بگه پیته وه بو ناو گوله کانی خوی، ده یه ویت باغچه که ی خوی بدوژیته وه، نازانیت چو ن، نازانیت کوامه یه گوله کانی ئه و له ناو ئه و باغه جاویده دا، ساتیکه هه سته ده کات ئه و باغه هه مووی ئه و دروستیکردوه، ئه و به شیکه له باغیکی گه وره که به شه کانی یه کتر ته واوده که ن. باغی یه ک که س نییه، به لکو باغیکی جاویده که به ره له وه ی مرووف بیگاتی، که س نه ده زانیت هیه و نه ده زانیت له کو ییه.

من ده وه ستام و هه ناسه یه کم هه لده کیشا، بو ساتیک سه رسام ده بووم به توانای خو م له سه ر دروستکردنی حیکایه ت، به لام سه رسامیه که م ته نیا له ئاسته نگ توانای حیکایه تخوانی خو م دا نه بوو، به لکو دلنیا بووم له وه ی حه قیه تم گووتوه، دوو دل نه بووم له وه ی ئه و باغه ی من باسیده که م درو

و ئه‌فسانه نییه، ده‌مزانێ ئه‌و باغه هه‌یه، باغیکه شاعیر و مۆسیقار و شیوه‌کاره‌کان دروستیده‌که‌ن، له جینگایه‌کی دونیایه. باغیکه مروف له‌ویدا هه‌موو جوانیه خنکاوه‌کان ده‌دۆزیته‌وه، هه‌موو ئه‌و شتانه ده‌دۆزیته‌وه که مروف ده‌که‌ن به شاهیله‌سه‌ر ئه‌م گه‌ردونه، له‌سه‌ر جوانیه‌کانی، له‌سه‌ر ناشیرینییه‌کانی، له‌سه‌ر خوشیه‌کان و ئازاره‌کانیشی. من به‌مه‌دی فیرده‌وسیم گووت: هونه‌ر ده‌شیت بۆماوه‌یه‌ک مروف ونبکات، ده‌شیت تۆ بۆماوه‌یه‌ک نه‌زانیت چی دروستده‌که‌یت، ده‌شیت ببیت به‌و گولسازهی ته‌نیا گول بۆ مردن ده‌سازینی، گولگه‌لنک ناچنه ناو ئه‌و باغه‌چه جاویدانه‌وه، هونه‌ر ته‌نیا له‌و ساتانه‌دا ده‌بیته ژه‌هریکی کوشنده که ده‌زانیت سه‌نعه‌تی تۆ هیچ نییه جگه له خۆله‌میش، جگه له غوبار و ته‌پوتۆز. بیهینه‌ پێشچاوی خۆتان گه‌ر ئه‌و گولفرۆشه پینگایه‌کی تری تاقینه‌کردبایه‌ته‌وه، چی به‌سه‌ر ده‌هات؟ بینگومان ده‌مرد، بینگومان مه‌راقیکی گه‌وره ده‌یکوشت. ئه‌وکاته گول ده‌بوو به‌و خه‌نجه‌ره‌ی که دلی ئه‌و پیاوه‌ی هه‌لاسه‌لاده‌کرد... هونه‌ر کاتیک ده‌مانکوژیته که ده‌بیته به‌ده‌رگایه‌کی داخراو و که‌چی مروف هه‌ر سه‌ری پیاده‌کیشیت.

جه‌لیلی باران، توند ده‌ستی ده‌گرتم و ده‌یکووت: جه‌لاده‌تی کۆتر، تۆ هه‌رگیز له‌و باغه‌دا بوویت، هه‌رگیز پۆژیک گه‌یشتیوته‌ته ئه‌و باغه؟ من ده‌ستم ده‌خسته سه‌رشانی جه‌لیل و ده‌مکووت: جه‌لیلی ئازیز زۆرجار هه‌ستمکردوه که له‌و باغه نزیکه‌وتومه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌و باغه شتیکه مروف بۆی ناگه‌پیت، مروف ئیشی خۆی ده‌کات و له‌ناکاو خۆی له‌ویکانه‌دا ده‌دۆزیته‌وه، پینگایه‌ک نییه مروف نه‌خشه‌ی بۆ بکیشیت و نیشانی ئه‌وانی تری بدات، گه‌ران به‌دوای ئه‌و باغه‌دا سه‌نعه‌تیک نییه مروف خه‌لکی تر فێربکات، هه‌ر مروفه‌و به‌پینگای خۆی ده‌گاته ئه‌و باغه، ئه‌و پینگایه‌ی مروفیک ده‌یگریته به‌ر بۆ گه‌یشتن به‌و سه‌ره‌مه‌ینه جاریکی دی دووباره نابیته‌وه.

جەللی باران کە چیرۆکەکی من سەرسامیکردبوو، نیوەگێژ دەپرسی: بەلام جەلادەت چۆن مەرۆف بزانیته کە ئەو باغە ی دۆزیوەتەو. دەستم دەخستە سەر دلی جەلیل و دەمگوت: دەنگیک هەیه، دەنگیک لێرەو هەلەدەقولیت، ئاماژەیک هەیه، کەسانیکی تر هەن لەو باغەو. بانگدەکەن، نامەت بۆ دەنیرن، تۆ دەبیت توانای گرتنەوێ ئاماژەکانته هەبیت، دەبیت توانای تیگەیشتنه له ئاماژەکان هەبیت. ئەو باغە شتیکی له ناو هەموو موسیقاریکی وەک تۆدا خەوتوو، دلی تۆ ئیستا پرە له هاواری موسیقارەکانی تر کە بەرەو لای خۆیان دەتەن... جەللی باران، مۆزارت و شکسپیر و فیردەوسی و گۆران و مەحوی لەو باغەدان... پەيامهیتەکانی ئەو باغە شەو و پۆژ بە زەویدا سەفەرەدەکەن، خەلکانیکن دین و نەتەو. ناناسن، تەنیا جوانی دەناسن، جوانی و حەقیقەت.

مەمەدی فیردەوسی و جەللی باران ئیستا دلنیاوون من جەلادەتی کۆترم، بەلام من سووربووم لەسەر ئەوێ جەلادەت له پرێگای خۆیدا بۆ ئەو باغە مردوو، من تەنیا سییەری ئەوم، جەستە ی ئەوم، دەنگی ئەوم کە لەسەر زەمین جیماوم و چاوەروانی ئاماژەیکەکی تایبەتیم تا بەرەو جیگایەکی بچولیم کە نازانم کۆیە. مەمەدی فیردەوسی تیورەکی منی بە جوان دەزانی، بەلام پێیوابوو ئیمە هەموومان، هەموو خەلکی ئەم شارە، هەموو موسیقارەکان و شاعیرەکان و نیگارکێشەکانی ئەم ولاتە لەوانەین کە له پرێگادا دەکۆژرین، یەکی شتیکی هەیه له بۆسەماندا بیت و نەهیلێت بگەینه ئەو باغە. ئەو دەیکوت: ئیمە هەموومان دەست و قاچمان بەستراوەتەو، چۆن برۆین و دەستمان پرە له زنجیر؟ چۆن برۆین و قاچمان بە کۆتەوێ؟ کۆتی هەموو شتە ناشیرینەکان، کۆتی ئەو پیاوانە ی دەتەستەو بۆ ئەوێ نەپۆیت، زنجیری ئەو ژانە ی ژیاوته وێراندهکەن و سەرت پردهکەن له خەیاالی نەخۆش، پێوهندی ئەو سیاسیانە ی راتدهگرن،

پێوهندی ئهوانه ی هونه ریکی نزم ت لیدا واده کهن که غه ریزه بچوک و عه قله
بچوکه کانیان پێویستی پێیه تی.

مه مه دی فیرده و سی له سه ره هه ق بوو، به لام من پام وابوو له هه موو
سه رده مه کانی دۆنیادا، له هه موو شاره کاندای پێگایه ک هه یه ده چیه وه
سه ر جوانیه جاویدانه کان. من ده مگووت: جوانی دوا جار له و شه ره دا
دروسته دبیت، پێگای مرۆف بو ناو ئه و باغه پێگایه ک نییه مرۆف ته نیا
له خه یالدا بیه ریت، به لکو پێگایه که به ناو هه موو ژیاندا تیده په ریت.
پێگایه که مرۆف به عه قل و به ویزدانی ده یدۆزیته وه، نه وه ک ته نیا به
هه سه ته وه ره کانی.

من دهستم ده خسته سه ر دهستی مه مه دی فیرده و سی و ده مگووت:
هاو پیم، تۆ ده بیت به ناو جه هه نه مدا برۆیت، گه ر به جه هه نه مدا نه رۆیت
ناکه یته ئه و باغه، دوو جوړ باغ له دنیادا هه ن، ئه و باغانه ی دین و
ده ژاکین و با جوانیه کانیان ده بات، له گه ل باغیکدا گوله کانی له ئازاردا
سه وز بوون، گوله کانی به دۆزه خدا تیه په ریوون، بۆئه وه ی بزانیته گولیک له
گولیک جیا بکه یته وه، ده ست بخه ره سه ر گه لا کانی و ده زانیته به دۆزه خدا
تیه په ریوه یاخود نا. گوێبگره مه مه دی فیرده و سی من دلنایام مرۆف
له و باغه دا ته نیا پارچه مۆسیقا قه شه نگه کان نادۆزیته وه، ته نیا شیعه
جوان و نه مه ره کان نادۆزیته وه، له کوچه و کۆلانه کانی ئه و باغه دا ته نیا
مۆزارت و شکسپیر و گوړان نابینیته وه، ته نیا هاو پێ دا هینه ره کانی خۆی
نابینیته وه، به لکو ئه و مرۆفانه ش ده بینیته وه که هه لگری ئازاری گه و ره ن،
هه لگری خۆزگه ی کوژاوه ن، هه لگری خه ونی گه و ره ن... چونکه نا کریت
مرۆفه برینداره کان، خۆزگه کوژاوه کان له باغی جوانی ده ربکه یین... ئه و
باغه ته نیا شوینی ئه و ژیان و ئازارانه نییه که بوون به هونه ر، به لکو
شوینی هه موو ئه وانه شه که ده بایه بین به هونه ر و نه بوون... شوینی ئه و
مۆسیقیانه یه که له دایک نه بوون، شوینی پالنه وانی ئه و چیرۆکانه یه که

نەبوون بە پالەوان. باغی جوانی باغیک نییه تەنیا فیردەوسی و بیتھۆفن و
 ڤان کوخی تیا بژین، بەلکو هەموو ئەو ئازارە گەورانەیی مرقۆیشی تیا دەژی
 کە چاوی ئیمە تا ئیستا نەیبینیو... محەمەدی فیردەوسی یەک شت هەیه
 دەبیت بیزانیت... یەک شت. هەر ئاواتیکی خنکاو، هەر خۆشەویستیەکی
 کوژراو، هەر ناکامییەکی قوولی ئینسان چاوەرپوانە یەکیک بیکات بە
 هونەر... لەو باغەدا دەوەستیت و سەیرماندەکات. ئەو باغە تەنیا باغی
 ئەو جوانیانە نییه کە دروستمانکردون، بەلکو باغی ئەو جوانیانەشە کە
 چاوەرپیمان دەکەن دروستیان بکەین.

کە لە قسەکانم دەبوومەو، نەمدەزانی ئەو چیرۆکە پێشبینییەکی
 ترسناکە بە پاشەپۆژ، بەلام دانیابووم بۆ هەتا هەتایە دوو ھاوڕێی گەورەم
 دەستکەوتوو... دوو کەس لەم بێکەسییەدا پێویستم پێیان بوو. محەمەدی
 فیردەوسی کە لە بەردەمدا دەنوشتایەو دەیکووت: جەلادەتی کۆتر،
 من نازانم تۆ چەند راستیت یاخود هەلە، بەلام پێشتر کەسیکم نەبینووە،
 وەک تۆ قسەبکات. زمانی تۆ زمانی خەلکیک نییه لەسەر ئەم ئەستێرە
 بووین، یان تۆ پۆحیکیت لە جێگایەکی ترەو هاتووین؟

بێئەوێ وەلامیبەدەمەو، هەناسەیهکی پر مەراقم هەلدەکێشاو دەمگووت:
 عەزیزم، ئیستا ئەوەتا دەمبینیت، من پێویستم بە ئیشیکە بۆئەوێ بژیم،
 پێویستم بە کەسیکە دەستم بگریت.

بەر لەوێ برۆن تکام تیاکردن، من بە ناوی جەلادەتی کۆتر بە کەس
 نەناسین، نا لە بەرئەوێ من ئەو نیم، بەلکو لەبەرئەوێ بە قوناغیکی
 سەیرۆ ئالۆزی ژياندا تێدەپەرم کە نازانم دەمگەینێتە کوێ. لەو ساتەدا
 وام هەستکرد هەردووکیان بە ئەندازەیهک پێژمەگرن، هیچ داوایهکم
 پەتناکەنەو.

ئەو ماوەیە چەندین ئیشی جۆراوجۆرم تاقیکردەووە. ماوەیەکی کەم لای مریشک فرۆشیک ئیشمکرد، دواتر بەرابەر گسکدانی هەوشی قوتابخانەیەک هەندیک پارەم پەیداکرد، ماوەیەک لەبری کورپکی پاسەوان کە خۆی تاقەتی ئیشی نەبوو ئیشکم گرت، هەفتەیەک لەبری هەندیک فەرمانبەر کە دەبایە لە دائیرەکان خەفەربانایە خەفەرییم کیشا... هەموو ئیشەکانم ئیشبوون لەبری خەلکی تر، سەردەمیکی سەیربوو هەموو کەس دەیتوانی یەکێک بکاتە وەکیلی خۆی، من لەو ماوەیەدا بەوەکالەت کەناس بووم، فەراش بووم، حەسحەس بووم، فەرمانبەر بووم، کریکاری کارگە بووم، هەتا جاریکیش بۆ شەویەک بووم بە قایمقام، ئیشەکەم ئەوەبوو گەر ژنیک تەلەفۆونی کرد، تۆزیک دەنگی خۆم بگۆڕم و بلێم: وەئێ نەجیبە گیان بیرتدەکەم، بمبۆرە بمبۆرە، ئیجتیماعم هەیە، دواتر تەلەفۆونت بۆدەکەم. دواتر دەبووایە تەلەفون بۆ قایمقام بکەم لە مائیکی تر و پیتیبلێم: جەناب، نەجیبەخان تەلەفۆونی کرد، بەلکو لوتف بفرمۆن و تەلەفۆنی بۆکەنەو. هەلبەت لەبری نەجیبەخان ژنیک تر تەلەفۆونیکرد، من و ئەو دوو سەعات قسەمانکرد، ژنیک زۆر قسەخۆش بوو، دیاربوو زۆر بیتاقەتە، هەرچی نوکتە خراپەکانی ئەو بیست سالی پابوردوو هەیە بۆی گێرامەو، ئەو نوکتانەی کە من پڕومناوەت بیخەم ئەم کتیبەو، وەک نوکتەئێ ئەو ژنەئێ کە شتی خراپ دەکات و دواي هەموو کاریک دەنکیک فاسۆلیا دەخاتە ناو تەنەکیەکەو و دواي ژنەکە نەخۆشەدەوێت و لەسەرە مەرگدا میژدەکەئێ بانگدەکات و میژدەکەئێ دەحەپەسیت کە دەبینیت تەنەکەکە پڕبوو لە فاسۆلیا و ئیتر نازانم چی و شتی تری زۆری لەو بابەتە. ژنەکە دواجار گووتی بۆ نایەیت بۆ مالم، ئیستا من کەسم لای نییە، میژدەکەم شەو نایەتەو. دیارە ئەو وایدەزانی کە لەگەڵ قایمقامدا قسەدەکات، بەوردی پیتیگووتم سەیارەکەم لە کویدا بوەستینم و چۆن بیوہستینم و بە کە...

بڕۆم. به لām من بۆ ئیستیک بیرمچوووه که قایمقامم، گووتم: عزیزم تو شیت بوویت، بابایهکی وهک من، له ئوتیلیکی سووتاودا دهژیم، سالیکی زیاتره تیر زگی خۆم نانم نهخواردوو، سه یاره ی چی؟ من له هه موو ژياندا پشت سوکانم نه بییوه، سه یاره م له کوئ بوو؟ که وامگووت ژنه که به جۆریکی سه یر په شوکاو گووتی: تو کینیت، که قایمقام نییت بۆ ئه وهنده بیته خلاقیت قسه ناکه یت؟ من هیچ چاره یه کم نه ما، گووتم: خانم خه تای من نییه، تو ژماره که ت هه له لیداوه، من کۆنه جابی پاس بووم، ئیستا هاوینان شووتی دهفرۆشم و زستان له کۆنه که باله هه لده وهشیتم. که وامگووت گووتی: گوو به پریشی باوکت، منیش له به یانییه وه واده زانم له گه ل قایمقامدا قسه ده که م. وایگووت و ته له قوونه که ی داخست.

ئیشه کانی من هه مووی پچرپچر بوون، چهند شه ویک یان ئه وپه یری هه فته یه کیان ده خایه ند. به لām من له زه تیکی زۆرم لیده بیی، سێ پۆژ له بری عه ترفرۆشیک له کوگایه کدا عه ترم فرۆشت، دوو پۆژ له سینه مایه کدا بلیتم ده بری و دوایی سه یری فلیمه که شم ده کرد، پۆژیک له بری پاقله فرۆشیک پālم به عه ره بانه ی پاقله وه نا، سێ شه و له بری پۆلیسیکی نه خووشی هاتوچۆ له فولکه یه کی چۆل و هۆلدا وه ستام، پۆژیک لای جگه رچییه ک پیاز و ته ماتم ده جنی، سێ پۆژ له گه ل بازرگانیکی دۆلاردا دوو عه لاگی په شم هه لده گرت و له پیتشییه وه ده پۆیشتم، عه لاگه کان پڕبوون له سه فته وه ره قه ی سپی، کابرا ده یویست بزانیته ئاخۆ دوژمنی هه یه و که س بۆپاره که ته قه مان لیده کات. دیاربوو ئیشیکی زۆر خه ته ره، چونکه گه ر یه کینک ته قه ی لیبکرو بامایه، من به کۆمه لیک وه ره قه ی سپیه وه به خۆرا ده کوژرام. له ماوه ی دوو مانگدا زۆربه ی ئه و ئیشانم تاقیکرده وه که له و ولاته دا هه یه، هه تا پۆژیکیش له شانۆگه ربیه کدا چوومه سه ر سه حنه و له بری کۆمبارسیکی نه خووش که نه هاتبوو ده وریکی بچوکم بیی، ده وریکی بیمانا بوو ده بایه پرووکه مه بینه ران و بلیم: ئیوه ده لێن چی؟ ئاخۆ فه ره اد

ده‌گه‌پیتته‌وه بۆلای شیرین؟. شانۆگه‌رییه‌کی هیند خراپ بوو دوا‌ی ئه‌وه سێ
پۆژ نه‌خۆش که‌وتم. که‌چی هه‌موو پۆژیک له‌ کۆتاییدا خه‌لک هه‌لده‌ستان و
چاره‌کتیک چه‌پله‌یان لنده‌دا.

هه‌ر جاریک له‌ ئیش ده‌هاته‌وه دالیا سیراجه‌دینم له‌سه‌ر قادرمه‌کانی
گیلاسی سپی ده‌بینی، وه‌ک کچیک له‌ خۆشه‌ویستییه‌کی بێهوده‌ پابکات،
هه‌میشه‌ له‌ من پرایده‌کرد. من زۆرجار له‌سه‌ر پلیکانه‌کان ده‌وه‌ستم و
ده‌گریام و ده‌مگوت: دالیا سیراجه‌دین به‌جێم مه‌هێله‌. وه‌ک باران فرمێسک
له‌ چاوم ده‌هاته‌خواری و ده‌مگوت: دالیا، مه‌پۆ. وای لیته‌اتبوو زۆربه‌ی خه‌لک
ناوی منیان نابوو «ئه‌و پیاوه‌ی له‌سه‌ر قادرمه‌کان ده‌گری». له‌و ماوه‌یه‌دا
سامیری بابلی چه‌نده‌ها جار هات بۆلام، ژیانیکی ئاسووده‌ و به‌ختیاری
له‌گه‌ل شاناز سه‌لیمدا ده‌برده‌سه‌ر. شاناز به‌ هۆی په‌یوه‌ندییه‌کانی خۆیه‌وه
کۆمه‌لیک هاوپی زۆری بۆ سامیری بابلی دروستکردبوو، له‌ ماوه‌یه‌کی
کورتدا سامیر توانیبوو بێت به‌ هاوپی هه‌ندیک له‌سه‌رکرده‌کان، دۆستی
له‌ هه‌موو حیزبه‌کان په‌یداکردبوو، پۆژیک به‌ منی گوت: جه‌لاده‌تی کۆتر
گه‌ر تۆ ئازادتکردم، حیزبیک دروستده‌که‌م و دژی دیکتاتۆر خه‌باتده‌که‌م،
ده‌گه‌پیمه‌وه بۆ باشوور، پیکخواویکی نه‌پینی دروستده‌که‌م و ده‌مینی
ده‌توانم گورزی کوشنده‌ له‌ دیکتاتۆر بوه‌شینم.

من زۆر به‌ جیدییه‌ته‌وه گووتم: سامیری بابلی ئه‌م ولاته‌ به‌ که‌سانی
وه‌ک تۆ ناگوریت، تکات تیا ده‌که‌م، بیر له‌وه‌ مه‌که‌ره‌وه ئیوه‌ دیکتاتۆر
بروخین، تکات تیا ده‌که‌م... من ئازادتبه‌که‌م یان نا، واز له‌ پاشه‌پۆژ به‌ین،
ئیه‌وه ده‌ست له‌ پاشه‌پۆژ مه‌ده‌ن.

سامیری بابلی به‌ غه‌مگینییه‌وه ده‌یگوت: پاشه‌پۆژ مولکی هه‌موومانه‌،
ئه‌ی منداڵی نه‌جیب، پاشه‌پۆژ مولکی هه‌ر هه‌موومانه‌.

من ده‌مگوت: پرته‌قالی بابلی، نازانم پاشه‌پۆژ مولکی کێه، نازانم

بەلام تەتاتان تیا دەکەم، واز لە پاشەپوژ بەیتن، چونکە گەر واز لە پاشەپوژ نەهیتن کەس نازانیت ئەم ولاتە چی بەسەردییت.

سامیری بابلی زۆرجار بە دلیکی شکاوهوه لای من دەپوشت، دنیابووم شاناز سەلیم پێدەلێت، خۆی لە من دووربخاتەوه. دیاربوو سامیری بابلی گەر بیهویت دەتوانیت بە ئاسانی من لە ناو بیات، من چۆلەکیەکی بیدیفاع بووم، هیچ بوونەوهرێک نەبوو لەم دنیایەدا لە من لاوازتر، هەتا ئاوارەکانی تر لە من پشت و پەنایان زیاتر بوو، من دەمزانێ قسەکانی حەلیم شێواز هەمووی راستە، من مەخلوقێک بووم دەجار لە دۆنکیشت گەمژەتر. بەلام دنیابووم سامیری بابلی شتی واناکات، بابلی دنیابوو دەبیت بەم پێگایەدا بپوات، ئەم پێگایە تەنها پێگا و دوا پێگای ئەو بوو، دنیابوو کە دیلە و ئازادبوونیشی ئاسان نییە. من هەموو شتیەک بە سامیری بابلی گووت، باسی سەفەرە دوورودرێژەکەی خۆم کرد، باسی ئەو ئەسپە سپییەم کرد کە منی بە کوردستاندا گێرا. چەندەها جار لە کاتی گێرانەوهی چیرۆکەکاندا پێمگووت: تۆ جانەوهرێکی بێویژدانی کە شایستەی مردنیت. پێمگووت: هیچ هیزیک نییە درندە وەک تۆ پاکبکاتەوه. بەلام بابلی سەری دادەنەواند و هیچی نەدەگووت.

من ئەو ماوهیە بپارمدا خۆم کەمێک لە پرتهقالی بابلی دووربخەمەوه، نەمدەویست دۆستایەتیم بۆ ئەو کاریکی لەسەر پەروشی دادگاییەکە هەبیت، کە لای من دەرگای هەرە گەورە و پاشەپوژ و مانای هەرە بالای ژیانم بوو.

ئەو کات هینشتا نەمدەزانی ئاخۆ بیروبۆچوونەکانم لەسەر هونەر چەند کاریگەریان لەسەر محەمەدی فیردەوسی جێهێشتوو، ئێوارەیکە منیان داوەتکرد بۆ باغە چکۆلەکەی خۆیان، هەموو مۆسیقارەکانی تیپی «بەلەمی بەفر» لەوی بوون. چیمەنێکی سەوز و چکۆلەنبوو کۆمەلیک کورسی تیدا دانرابوو، مالتیک بوو لە ناوەراستی شاردا، لە

ناو پتچاوپتچی بازار و قهیسهرییهکاندا، له ههر چوارلاوه به کۆلانی تهسک و گوزهری پتچاوپتچ ئابلقه درابوو. دیاربوو به بی ناو نیشان ههتا بالندهش ناتوانیت پتگای بکهویته ئهو چیمه نهوه که له باغیکی ئهفسانهیی داخراو دهچوو. محهمه دی فیردهوسی به خۆی و ئهو پیشه زهره و برۆ رهشانهوه پتسوازیکردم، ئاسه واری ئهو چه قۆیهی سهر پووی، به جۆریکی سهیر خویناوی و تازه دهینواند. مۆسیقارهکان وهک ئهوهی یهکدی ناسینی پتسوویان یادچوو بیتهوه، به هیتنی و شهرمهوه تهوقهیان لهگهڵدا کردمهوه. به خۆیان و ئامیرهکانی دهستیانهوه له تیپیک دهچوون لهسهر سهحنه چاوه پوانی دهکهوتنی گۆرانیپیژیک بکهن. که هه موومان دانیشتن محهمه دی فیردهوسی دانیشتنهکی به وجۆره کردهوه که ئهمه کۆبوونه وهیه که بۆ ئهوهی ههر یه که و لهسهر ئهزمونی خۆی قسه بکات. دیاربوو پتکهوتوون مانگانه دانیشتنیکی له وجۆره بکهن، من نه مدهزانی بۆ داوه تکرۆم. سه رهتا مۆسیقارهکان به باسی خۆیان دهستیان پتکرد. زۆربهیان گومان هینابوونی بۆ ناو ئهم تیپه، ئهو برۆیهی که ده رهوه هونهری لی نییه. ئهو شاره لای ئهوان چالیکی قوول بوو، خودا ئهوانی بۆ سزا فریدابوو ئهو شوینهوه، ئهوی نیشتمانی مۆسیقای نارپیک و شیعی دزیو و سیاسه تمه داری دلهرق و هونه رمه ندانی بییه هره بوو. نیشتمانی ره شهبا و ته پوتۆز. هه موو به و راچه نینه سهیره دا تیپه ریوون، هه موو باوه ریان وابوو که ساتیک له ساته کان نیشانه و ئاماژه یه کیان بییوه و پتگوتوون که ده بیت پتگایه کی تر بگرته بهر. به لام پنیان وابوو خودی ئهم شاره شوینیکی نه فره ت لیکراوه که تا هه تا هه تایه دوور له جوانی و له زه تبردن له مۆسیقای راسته قینه دهژی، رایان وابوو که گه و ره ترین سزایه ک خودا نه ته وهیه کی پت سزا بدات ئه وهیه له مۆسیقا و هونه ری مه زن مه حرو میانه دکات، خه لکیک ده کات به را بهر و پتیشانه دریان که هیچ شتیک له جوانی و مۆسیقا نازانن. «ئاریانی مانی» که کورده

پەشتالەي دلتەنگ بوو، بە نىگايەكى غەمگىنەوہ گووتى: گەورەترين کارەسات تووشى ميللەتک ببیت ئەوہ نىيە خاکەكەي داگىربكریت، ئەوہيە سەرۆكەكانى گوپيان لە مۆزارت نەگرتيبت. ئەو پستەيەي ئاريانى مانى ھەموو گفتوگۆكەي بەرەو ئەو ئاراستەيە پاكيشا كە ھەموو بەشداربووان بپرسن: گەورەترين کارەسات چييە ميللەتک تووشى ببیت؟. من گووتم: ھاوپپيان چەندە کارەساتە سياسەتمەدارە زۆر بەپزىزەكانى ئيمە، كە ديارە خەلكىكى زۆر حورمەتيان بۆيان ھەيە، بەلام من خۆشبەختانە لەو كەسانە نيم، من زيان فيريكردوم تەنيا حورمەتى ئەو شتانە بگرم كە بەپاستى جاويد و ناكوستان و پەيوەندييان بە ھەست و نەستە زۆر بەرزەكانەوہ ھەيە، چەند کارەساتە دوژمنەكەت گوئى لە مۆزارت نەگريت، ئەوہەندەش کارەساتە ئەوہي پرگارتەدەكات گوئى لە مۆزارت نەگريت... وانىيە بەپزىزە... من گومانم لەم پاستييە نىيە، بەلام دواچار کارەساتى ھەرە گەورەي ميللەتک ئەوہيە كە سنوورى پاستەقینەي نتيوان كارى بچوك و كارى مەزن نەمىنيت... ھا عەزىزان من راشكاوانە پيتان دەلیم کارەساتى ھەرە گەورەي ميللەتک ئەوہ نىيە ئاخۆ جەنابى سەرۆك گوئى لە مۆزارت نەگريت يان نا، بە جەھەنەم جەنابى سەرۆك گوئى لە مۆزارت ناگريت، حىمايەكانى گوئى لە مۆزارت ناگرن، مەكتەبى سياسىيەكەي بە ديار مۆزارتەوہ ناگرين. کارەساتى لەوہ گەورەتر ئەوہيە كە لە نتيوان مۆزارت و ئەو مۇسيقارە بىيە ھەرە و بچوكانەدا جياوازييەك نەمىنيت، كاتىك شار گوئى بە مۇسيقاي دزىو قاندەدریت ھەستى پاستەقینەي مۇسيقا وندەكات، كاتىك مۇسيقارە بچوك و بىيە ھەرەكان خويان لیدەبیت بە مۆزارت. كاتىك ھەموو مرفۇە بىيە ھەرە و بچوكەكان ھاوپەيمانييەتک دروستدەكەن. برايان كيشەكەي ئيمە ئەوہ نىيە كە سەرۆك گوئى لە مۆزارت ناگريت، بەلكو ئەوہيە ئيمە لە شارىكداين گەر مۆزارتيشى لىيت، نە خۆي نە ھيچ كەسى ديكە نازانیت كە مۆزارتە... گەر مۆزارتيشى لىيت دەكەويتە ناو بەرداشىكەوہ لەوسەرەوہ

وهک مرقۇئیک له خۆل و خاشاک دیتهدهرئ.

مههمه دی فیردهوسی جگهرهیهکی دریزئی بهدهستهوه بوو، دهستی بهرزکردهوهو گووتی: نازانم کاک جهلادته چۆن لهمه تینگهم، ئیمه شاریکمان ههیه هونه رکور، چۆن له شوینیکی وهک ئەم شارهوه مرقوف دهگات به جاویدان..

من دهمزانی مههمه دی فیردهوسی جاریکی دی دهیهویت من بهرهو ئهو جوغزه پاکیشیت، هونهر وهک رینگای مردن وینابکه، بهلام بهبی وهستان گووتم: با وادابنیتین مۆزارت دیت بۆ ئەم شاره، وادابنیتین که چاوساغهکانی سهروک کهسیان مۆزارت ناناسن و له بری ئەم بلیمهته بهدبهخته مۆسیقاریکی ئیفلیج و بیههره دهگرن و دهیهن بۆ لای سهروک و دهلین «جهنابی سهروک ئەمه مۆزارته»، وادابنیتین که ئهوان ئهو پیاوه ئیفلیجه به ناوی مۆزارتهوه پێشکهشی خهڵک دهکهن، وادابنیتین سهدان کۆدهبنهوهو چهپله بۆ ئهو مۆزارته درۆزنه لیدهدهن، وادابنی که پۆرنامه نوسه ئیفلیج و بیههرهکانی دهقهری ئیمه که بیههرهترین خهڵکی سهر ئەم ئەستیرهیهن، ئهوهیان لیدهیهته راست. واشدابی مۆسیقارو نوسهرو شاعیره دووپوو و درۆزنهکان ههموو گهه که تا کوتایی به بیدهنگ دهبن بهرپوه، کهسیان غیرهتی ئهوهیان نییه له شوینی خویان ههستن و بلین ئەمه مۆزارت نییه و تری کهریش نییه.

له و کاته دا جهلیلی باران دهنگی بهرزکردهوهو گووتی: وادابنی، وادابنی چی؟ ئهوه حهقیقهته، ئیمه پۆرانه ئهوه دهژین، پۆرانه نمونهکانیان دهبینن. من دهستم بهرزکردهوه و گووتم: بمبوره زۆر بهرپز جهلیلی باران... بمبوره، باقسه کهم تهواوبکه... پرسیاره کهی من ئهوهیه ئاخۆ مۆزارتی راستهقییه چی بکات؟ له حالهته دا که تو شاریکت هیه ناتوانیت داهینهریک و دهجالیک لهیهکتر جیا بکاتهوه، چی پووده دات؟ چاری مۆزارتی بهسته زمان چیه که بپچاره دهییت به شهقامهکاندا بسورپتهوهو...

ئازاری درۆكه بچيژيت... گەر بچيته ناوه پاستى شهقامهكان و هاواربكات من مۇزارتى راستهقىنه كەس گوڭى لىدهگرىت؟ ها... برايان كەس گوڭى لىدهگرىت، بىگومان نا... گەر ئالەتەكەى ھەلگرىت و بەشەقامهكاندا بسوپىتەو و عەزفبكات، كەس دەزانىت كە ئەم بەپىزە كاك مۇزارتە، بىگومان نا، چونكە دواچار شارىكە گوڭچەكانى بوو بە بەرد. من پىموايه مۇزارتى راستهقىنه نە غەم دەخوات، نە قەھرى دەيىت، چونكە ئاوازي نەمر پىسايەكى ترى ھەيە، پىگايەكى ترى ھەيە، بە شوڭىنكى تردا دەپوات، بەپىز مەمەدى فىردەوسى ھىچ پارچەيەك مۇسقىا ناگەرپىتەو بۆ لای پاشاو حاكەمەكان، ناگەرپىتەو بۆ لای بەپىوہبەرى رادىق و تەلەفزیونەكان روخسەتيان لىوہرگرىت بۆئەو نەمرى بەدەستبەيىت، ئەو بەپىوہبەرانەى رادىق و تەلەفزیون كە جىاوازيەكيان نىيە لەگەل قەشەى دەمارگرى زەمانى دادگاكانى تەفتىشدا، مۇزارتى ھاوپىمان ناچىت بۆلای ئەو پۆژنامەنوسە يىوژدان و كوڭرانەى لە فەسىلى تىربارانكردى جوانى دەچن. مۇسقىا پىوڭىستى بە پاشاكان و نۆكەرەكانيان نىيە بۆئەو نەمرىت... مۇزارت پىوڭىستى بە ھىچ يەكىك لەوان نىيە بۆئەو نەمرى بۆ. جاويدانەكى لەسەرى نەقامەكانەو دەست پىناكات، بەلكو لەسەرى ئەواندا دەمرىت. مۇزارت بە يىدەنگ وەك فەرھادىكى زامدار ئىشەدەكات... ئىشەدەكات، خوڭى خۆى دەكات بە ئاواز، چونكە جگە لەوہ پىگايەكى ترى نىيە. مۇزارت دەزانىت كورپى باغىكى جاويدانە، كورپى مەملەكەتتىكى ترە، براى ئەو پۆخانەيە كە مۇسقىا لە ئەبەدىيەتدا پىكەوہ گرئىداون. مۇزارت بەلايەوہ گرنگ نىيە پادشاكان چى دەلئىن، بەلايەوہ گرنگ نىيە ئەمرو قەبىلەى پۆژنامەنوس و نوسەرە درۆژنەكان لەسەر سەحنە چەپلە بۆ كى لىدەدەن، ئەوہى بەلاوہ گرنگە كارىك بكات، لەسەرەمىكى تردا، لە جىهانىكى تردا، لە شارىكى تردا سەداى ئىمە بەرىت بەرەو ئەبەدىيەت و دەنگى ئەبەدىيەت بەيىتەوہ بۆ ئىمە.

یهکیک له مۆسیقارهکان دهنگی بهرزکردوهو پیتیپریم و به گومانهوه
گووتی: بهرین، کهواته تۆ پیتوایه مۆسیقا په یوهندی به خه لکه وه نییه.
دهرفه تیکی باش بوو بۆئوهی جاریکی تر دهنگ بهرزبکه مه وه و
بۆچوونهکانی خۆم بلیم و گووتم: ئازیزی من، شاریک که گۆرستانی
مۆسیقایه، که گۆرستانی شیعره، که گۆرستانی جوانییه، گۆرستانی
مرۆفیشه. مۆسیقا هیچ نییه جگه له دهنگی په های مرۆف، دهنگی مرۆف
بهو جۆرهی که له سهروو زمان و سهروو زه مان و سهروو شوینه وهیه،
بهلام مرۆفیک نا که ئازارهکانی خۆی بیرچۆته وه، تراژیدیاکانی خۆی
بیرچۆته وه. خه لک... بهرین تۆ مه بهستت چیه له خه لک، ها... من حورمه تم
هیه، ریزی هه موو بۆچوونیک دهگرم، بهلام ئینسان له تیکه لاوبوونی
دوو هیزی گه وره دروستبووه، هیزی جوانی و هیزی ئازار... بهلام گه ر
مه بهستت له خه لک ئه و که سانهیه که له جوانی و ئازار تیناگه ن ئه و
مۆسیقا کاریکی به وانه وه نییه.

گفتوگویهکی سه یربوو، مۆسیقارهکان هه موو رایان وابوو به وهدا
مرۆف داوای شتیکی ئه سته م له مۆسیقا دهکات، هه رگیز ناگاته ئه نجام...
پرسیارو گومانهکانی ئه وان، هه مان پرسیارو گومانه دیرینهکانی خۆم
بوون سه رده میک که هیشتا قوتاییهکی ناکامل بووم. هه موویان به
شیویهیهکی سه یر له ژیر کاریگه ری محمه دی فیرده وسیدا بوون. ئه ویش
هونه ر و مردنی وهک یهک ته ماشاده کرد. مۆسیقارهکان له و جیگایه دا خۆیان
وانیشانده دا که خۆیان له جۆره هونه ریکی پیس ده پاریزن، که ده ترسن
دوچار مانای هونه ر له بهر دیدیه یان بشیوینیت. بهلام ئه و ترسه یان
بووبوو به ترس له هه موو دنیا، بووبوو به زیندانیک که چه نده ها
دیواری بۆ دروستکردبوون. من له کۆتایی دانیشته که دا هه سته ی ئه و هه
هه بوو ئه وان له زینداندان، مۆسیقایان کردبووه به ندیخانه یهکی ترسناک

پێیانوابوو مۆسیقای جوان تەنیا لە نائۆمیدییدا تەواودەبێت.

من ئەو پۆژە بە غەمگینی گەرامەووە بۆ گێلاسی سێی، هەستمکرد لە نێوان من و مۆسیقارەکانی بەلەمی بەفردا شتیکی ئەوتۆ دروست نابێت ببێتە کۆمەکیکی پۆحی گەورە، من بەرەو مۆسیقا رابکێشیتەو. دلتەنگ بووم کە ئەو هەموو نائۆمیدییهەم دەبینی، بەلام دلتیابووم پۆژیک دیت من لەگەڵ ئەو تێپەدا بەختەوەر دەبم... دلتیابووم.

***

پۆژیکیان خۆم و بالندەکانم بە ناو یەکیک لە قەیسەرییەکاندا تێدەپەرین. بازار هێند جەنجال بوو بە دەگمەن مڕۆڤ بیتوانیایە چەند مەتریک ئەولای خۆی ببینیت، من بەختەوەر و بێباک بە ناو بازاردا دەپۆیشتم و سەیری دەموچاوی ئادەمیزادەکانم دەکرد. تاکە لەزەتیک پیاویکی بێئیش و بێ پارە بتوانیت بپچێژیت، سەیرکردنی دەموچاوی خەلکی ترە، منیش دەمویست تا ئەندازەیهکی زۆر سوود لەو لەزەتە خۆپایە وەر بگیرم. لە گەرمەیی خۆبیرکردن و خەیاڵاتدا بووم دەرەق بەو سەروسیمایانەی دەمبین، یەکیک لە کتێفرۆشییەکی نزیکەووە بانگی لیکردم «کاک جەلادەت، کاک جەلادەت فەرموو فەرموو بالە خزمەتدا بین». لە راستیدا من نەمزانی کێ بانگم دەکات... چوومە کتێبخانەکە و چاوم گێرا هیچ کەسم نەبینی، بەو هەموو بالندەووە سەخت بوو ماوێهەکی درێژ لە کتێفرۆشییەکدا بمینمەووە هەتا ئەگەر ئەو بالندە نەشیرن و کەسیش هەستیان پێنەکات. لە پشتهووە پیاویکی زۆر قەلەو خەریکی تەماشاکردنی هەندیک گۆڤار و پۆژنامە بوو. یەکەمجارم بوو بە خۆم و بالندەکانمەووە بچمە ناو کتێفرۆشییەکی ئاواو، بۆئەوێ هەموو میوانەکانی کتێبخانەکە گوتیان لێبێت، بە دەنگی بەرز لە خاوەنەکەیم پرسى: بەرێز یەکیک لێرەووە منی بانگکرد، نازانیت

کێ بوو؟. که وام گوت پیاوه قه‌له‌وه‌که سه‌رسامانه سه‌ری به‌رز کرده‌وه و سه‌یری سه‌قفی کتییفرۆشییه‌که‌ی کردو و گوتی: خودای گه‌وره، ئه‌م هه‌موو بالنده‌یه چیه؟. خۆی بوو «مسته‌فای شه‌ونم» بوو. خه‌لکانی ده‌وروبه‌رمان هه‌موو ئاو‌پاندايه‌وه و سه‌یری سه‌قفه‌که‌یان کرد و هه‌چیان نه‌بینی. مسته‌فای شه‌ونم که پێده‌چوو بینینی من و بالنده‌کان ته‌نگه‌نه‌فه‌سیان کردی، به‌سه‌رسامیه‌وه سه‌یری فرینی خه‌راو بێسه‌روتی مه‌له‌ شیت و وێته‌کانی منی کردو گوتی: جه‌لاده‌ت ئیسماعیل... جه‌لاده‌ت ئیسماعیل. ئه‌و بالنده‌ لێره ببه‌ره‌ ده‌ری و باب‌ڕۆین. من چاوه‌ڕوانمه‌ کردیت، دوو پوژه چاوه‌ڕوانته‌که‌م.

بالنده‌کانی من هه‌راوزه‌نایه‌کی بێسه‌روبه‌ریان له‌ ناو کتییفرۆشییه‌که‌دا دروستکردبوو.

من هه‌ر پوخساری ئه‌و پیاوه‌م بینی زانیم مسته‌فای شه‌ونمه‌.

پیاویکی قه‌له‌و به‌ تیشیترتیکی هاوینه‌ی سپییه‌وه، مووه‌ سپییه‌کانی به‌ چرییه‌کی زۆر له‌ ملوانی تیشیترته‌که‌وه هاتبوونه‌ ده‌ری، چاکه‌تیکی په‌شی ئه‌ستووری له‌به‌ردابوو، که به‌ جۆریکی ئاناسایی دوو سێ پرز قۆچیه‌ی له‌ چاکه‌تی ئاسایی زیاتر بوو، چاکه‌ته‌که‌ی وه‌ک پالتۆی ده‌ریاوانه‌ پوسه‌کان تا سه‌ره‌وه‌ داخرابوو، به‌لام به‌وه‌دا یه‌خه‌یه‌کی کراوه‌ی هه‌بوو نه‌یتوانی بوو ملوانی تیشیترته‌که‌ی داپۆشی، قژیکی په‌ش و درێژی هه‌بوو، ده‌موچاویکی پفکردووی سوور به‌ جووتیک چاوی کال و زۆر گه‌وره‌وه. به‌لام له‌ یه‌که‌م نیاگاو ده‌یاربوو ترسیک و شه‌رمیک له‌ پوخساریا به‌تی، که پیموایه‌ سیفه‌تی زۆربه‌ی ئه‌و پیاوه‌ قه‌له‌وانه‌ن که هه‌موو ژیا نیان له‌ هه‌ولی ئه‌وه‌دان به‌ جۆره‌ جل و به‌رگیکی تایبه‌ت ئه‌و گوشته‌ زیاده‌ داپۆشن که داناپۆشریت. که پێده‌که‌نی به‌ جۆریکی سه‌یر ده‌گه‌شایه‌وه و خۆین ده‌زایه‌ سه‌ر کولمه‌کانی، که په‌ستیش ده‌بوو غه‌میکی قوول قوول ده‌که‌وته‌ سه‌ر پوخساری که ئه‌سته‌مه‌ مرقوف به‌ وشه‌ وه‌سفیکات. پانتۆلیکی په‌ش

له بهردابوو، جووتیک پیتلاوی بویاخکراوی رهش که به جۆریکی سهیر دهبریسکانهوه، پۆژنامهیهکی له بندهستدا بوو. که گهیشستینه دهرهوهی کتیفرۆشییهکه گووتی: دهمزانی لیرهدا یهکتر دهیینهوه، دهمزانی.

بۆن کۆلۆنیایهکی زۆر تیزێ لیدههات، ههستندهکرد ئیستا له پيش تاشین و خوشتن تهواوبوو. دهستی منی گرت و گووتی: ههژده سال له مهوبهر هاوێر قودسیم لیرهدا بینیهوه، ههر وهک تۆ وهها بوو، به بالندهکانیهوه خۆی کرد بهم کتیفرۆشییهدا و گووتی یهکێک بانگیکردوم، وهک تۆ دهنگی بهرزکردهوه و گووتی: بهپێزان یهکێک لیرهوه منی بانگکرد. من دهمزانی ههمان شت دووبارهدهیتهوه.

لهگهلهقهلهویهکهشیدا به خێرای دهپۆی، منی داوهتی چیشتهخانهیهک کردو گووتی: لهسهه نانخواردن قسهدهکهین. منی برد بۆ چیشتهخانهیهک له چیشتهخانه پیسو پۆخلهکانی ناو شار. مستهفای شهونم دهیگوت، سهیری کورسی و میزه ژهنگاویهکهی مهکه، سهیری چلکاوی سهه ئهززهکه مهکه، چاوت بنوقینه و تامی برنجهکهی بکه. من کابرایهک نهبووم زۆر خواردنم بۆ گرنگ بیت. به درێزایی ژیانیشم زۆر له نهداریدا نهبوومایه به زهحمهته قهبولمهکرد یهکێک شتیکم بۆ بکریته، لهدوای پازده سالیمهوه تاکه کهسیک کۆمهکم لێ قهبولکردبوو، ئهستێزه ون و نادیارهکهی ژیانم «دالیا سیراجهدين» بوو، لهبهههوه به ئهدهبهوه گووتم: سوپاس من برسیم نییه، پاشان بهپێز من به دهگهمن نانی دهرهوهش دهخۆم. مستهفای شهونم به حورمهتهوه وازی لیهینام و گووتی: من بهیانیش نام نهخواردوه، ئایا دهتوانم من نان بخۆم و قسهبکهین؟ پیاویک بوو لهوانهێ لهسهه نانخواردن زۆر ههزیان له قسهکردنه. من ئهوجۆره ئهخلاقه تهنیا له نێو پیاوه قهلهوهکاندا بینیبوو، بهر لهوهی بهرابهرم دانیشیت و دهستبکاته خواردن، جۆره نیگاریکم له خهیاڵی خۆمدا بۆکیشابوو، بهلام ههر دانیشته تهواوی سهیرکردنهکانم بۆی گۆرا. نا لهو پیاوه قهلهوانه نهبوو که به

جۆریکی ناپیک و شپرزە دەخۆن، بەلکو لە شوپنیککی تایبەتیدا دانیشت و بە پێچەوانەی زۆر لە کۆریارەکانی ترەووە خەزمەتچیەکان بێزینە حورمەتیان لێگرت. من وامدەزانی ئەو پیاوانەی کە زۆر بە پەلە بە پێگادا دەپۆن زۆر بە پەلەش نان دەخۆن، بەلام مستەفای شەونم وانهبوو، زۆر لەسەرەخۆ نانی دەخوارد، هەندێجار چاوی دەنوقاند و لەزەتیککی زۆری لە تامی خواردنەکە دەبینی. من نەمدەزانی منی بۆچیە. سەرەتا گووتی: بمبوره ئەو شەو بەوجۆرە بەجیمهیشتی. من لیت ناشارمەو پیاویکی ترسنۆکم... من زۆر لە یادگارە ناخۆشەکان دەترسم. زۆرجار وا بەخەلکی دەلیم. بەلام زۆربەیان باوەریان وایە لە بەرئەوێ من قەلەوم ئیدی یادگاری تال و ناخۆشم نییە. بەلام ئەو شەوێ کە لەسەر بەستەکە بەجیمهیشتی و پۆیشتم لە یادگارە تالەکانی خۆم هەلدەهاتم، لە پوخساری هاوێی قودسی هەلدەهاتم. مەرۆف دەبیت پابکات... من وەک تۆ نیم، من ناتوانم خۆم فریبەدەمە ناو تراژیدیایە تا پشکوکەکان بەدەست بگرم، نا... بێرته... بێرته جەلادەت وات بە من گووت، من کە خەلکی ئازا دەبینم شەرمەدەکم... لە پەووەکەدا لە پێشی پێشی هەموو میللەتەووە پامدەکرد، سەرکردەکان نەبیت کەسی تر لە پێش منەووە نەبوو.

وایدەگووت و پێکەنینیککی سەیر پێدەکەنی، هەستەدەکرد ئەو پێکەنینە زۆر بەر سەنگی دەگریت، منیش لەگەڵیدا پێکەنیم. کە هێمن دەبوووەو، بەو دەستە گەورەیی شانی پادەتەکاندم و دەیگووت: حەیفەدەکەیت ناخۆیت، حەیفەدەکەیت... دواتر بە جیدیەتیککی سەیرەووە دەیگووت: تۆ چۆن لە بالندەکان تێدەگەیت، تەفسیرت چیە بۆیان؟

لەو ساتەدا بالندەکانی من بە ناو هەموو چێشتخانە گەورەکەدا دەفرین، بە ناو خەلکدا گوزەریانەدەکرد، دەچوونە سەر میزەکان و هەلدەستانەووە

گووتم: دنیا به زیاد له زمانیک قسه دهکات، ئه و بالئدانه کۆمه لیک حه رفن، کۆمه لیک وشه ن، پرسته ی دونیا یه کی ترن، مرقوف ده بیته له لۆژیکی زمانی ئه و دونیا یه ی تر بزانیته ئه و سا ته و او تیده گات ئه و بالئدانه چیین، من تا ئیستا ئه و زمانه به ته و او ی نازانم.

مسته فای شه ونم پارچه یه ک مریشکی به دهسته وه بوو، به که می ک تیفرینه وه گووتی: ئم ئم، وانیه... جه لاده ت ئیسماعیل، ئه وان وشه نین، و ا سه یریان مه که، ئه وان وه ک ده لیل وه هان، تیده گه یت وه ک ده لیل وه هان، ئه وان هیچیان نییه پیت بلین، به لکو ئامازهن.

ئینجا که می ک دهنگی کز کردو گووتی: هه ر که سیک ئه وان بیینیت یه عنی له بازنه که دایه.

من به سه رسامیه وه پرسیم: بازنه ی چی؟

به قوولی سه یری چاوی کردم و به ترسیکه وه گووتی: نازانم، به لام ده زانم بازنه یه ک هیه... بازنه یه ک هیه، بازنه یه کی له من و تو گه وره تر، له وانه یه بازنه یه کی گه ردونی بیت، من به رده وام هه ستم کردوه یه کی کم له بازنه که دا، هه ستم کردوه شتیکی گه وره هیه و من به شیکم له و شته، به لام تا ئیستا به ته و او ته ی نازانم وه زیفه که م چییه. به رده وام چاوه پروانده که م، من به رده وام چاوه پریده که م یه کی ک بیت و پیمبلیته: من وه زیفه م چییه.

هه ستم کرد درو دهکات. من بیته وه ی خو م ئاشکرابه که م، پالمدا به کورسییه که وه و گووتم: تو له و باوه رده دایت من بتوانم یارمه تیت بده م، له و باوه رده دایت که من ئه و که سه م که ده زانم تو ده بیته چی بکه یت و چی نه که یت؟

بیته وه ی راسته وخو سه یری چاوم بکات، گووتی: له وانه یه، له وانه یه تو بزانیته.

تیگه ی شتم بو شتی ک ده گه پریت، بو نه ئینییه که ده گه پریت. من به غه میکه وه گووتم: راستیت پیده لیم، من هیچ نازانم... له وانه یه ئه و بازنه یه هه بیته،

بازنەیه‌ک که له من و تۆ گەورەترە، بەلام من نازانم تۆ دەبیت چی بکهیت. له راستیدا ناشزانم من خۆم بەتەواوەتی دەبیت چی بکه‌م، بەلام هەستدەکه‌م جۆرە بازنەیه‌کی وەها هەیه. له‌وانەیه هەبیت، له‌وانەیه نەشبیت. مستەفای شەونم بە هینمی لەسەر خواردن بەردەوامبوو، چیشخانەکه بە جۆریکی سەیر پڕبووبوو له پیاوی برسی، زۆربەیان ئێو فیتەر و پەنچەرچیانە بوون که له‌و دەورووبەرە کاریان‌دەکرد، بە جۆریکی سەیر و پەله‌نانیان دەخوارد، دووان له‌ تەنیشتمانەوه بە دەنگی بەرز جێنۆیان بە کابرایەکی تر دەدا، یەکتێکیان دەیگووت «کەللەچی وا چیبە تۆ دەم دەخەیتە دەمی. ئێوسالە که خوشکەکه‌یان هەلگرت، بۆ بەیانی دەستی خستبوو بەر پشتینەکه‌ی و له‌ بەر چایخانەکه‌ی رەوفدا چای دەخواردەوه، نەبای دی بوو نە باران... من بە عائیلە دەیانناسم، قسەم پێمەکه... دەستت ماچدەکه‌م قسەم پێمەکه، چۆله‌که‌ی گوێسەبانەکانیشیان تەواو نییە، من له‌ نزیکەوه دەیناسم، بابەگیان... تۆ سەیریت، تۆ که‌ی رەفیقی ئێویت». مستەفای شەونم بیئەوه‌ی خەیاڵی لای دوو فیتەرەکه‌ی تەنیشتمان بیت، که‌مێک تێفکری و گووتی: جوانترین شت لەم بال‌دەندا فرینیانە، هەستدەکه‌م فرینیان له‌ فرینی هیچ بال‌دەیه‌کی تر ناچیت، فرینیان مۆسیقای تێدایه. سەیرکه‌ جه‌لادەت ئیسماعیل، من وا هەستدەکه‌م فرینیان له‌سەر ئیقاعی سەمفونییه‌ک بیت... ئا‌ه له‌وانەیه گەر ئێنسان زۆر له‌ ئیقاع شارەزا بیت، بزانی‌ت له‌سەر ئاوازی چ سەمفونیایەک دەفرن.

من سەرم لی‌ نزیککردەوه‌و بە ئەسپایی گووتم: دەمخۆش مستەفای شەونم، ئێو بال‌دەنا مۆسیقان... مۆسیقان له‌ هەوادا، ئێوانە نۆتە‌ی گەردونین. بەلام مۆسیقایەکن که‌س ناییبیستیت، وەک هەزاران هەزار پارچه‌ مۆسیقای نەینێ که‌ له‌ گەردوندا هەیه، پێمبلی مستەفای شەونم تۆ حەزت له‌ مۆسیقایە؟

له‌ کاتەدا دوو فیتەرەکه‌ بە ئەسپایی هەندیک شتیان چپاند بە گووت

یەكدا و قاقا پێكه‌نین، مسته‌فای شه‌ونم به‌ و یقاری پاشایه‌كه‌وه‌ كه‌ جبه‌ و سه‌وله‌جانه‌كه‌ی لێكه‌وتبێت، به‌ چاوه‌ زۆر گه‌وره‌كانی سه‌یریکردم و گووتی: هه‌زم له‌ هه‌موو هونه‌ریکه‌، هونه‌ر دابه‌شناکریت. هونه‌ر هه‌رگیز دابه‌شناکریت... هه‌موویان پێکه‌وه‌ مانایان هه‌یه‌. به‌لام من زیاتر له‌سه‌ر نیگارکێشان وه‌ستاوم... له‌ مندالی و گه‌نجیمدا نیگارکێش بووم، تا ئه‌و شته‌ پروویدا.

من به‌ فزولێکی زۆره‌وه‌ پرسیم: چی پروویدا مسته‌فای شه‌ونم؟ به‌ غه‌میکه‌وه‌ ته‌ماشایکردم و گووتی: تا خێزانه‌که‌م، تایه‌فه‌که‌م، عه‌شره‌ته‌ خوشه‌ویسته‌که‌م، باوکم، براکانم، ئاموزاکانم، لێیان قه‌ده‌غه‌کردم په‌سمبکه‌م. دوو فیته‌ره‌که‌ی ته‌نیشتمان که‌ ئیستا ده‌میان پرپوو له‌ برنج سه‌هرله‌نوێ ده‌ستیانکرده‌وه‌ به‌ قسه‌کردن به‌ ده‌نگی به‌رز، یه‌کیک له‌ خزمه‌تچیه‌کان به‌ سینیه‌کی زۆر گه‌وره‌وه‌، که‌ تا ئه‌و کات گه‌وره‌ترین سینی بوو من له‌ ژيانمدا دبیبتم، به‌ پلێکه‌کاندا سه‌رکه‌وت، ده‌یه‌ها قاپه‌ خواردنی له‌سه‌ر بوو، ده‌رۆشت و له‌گه‌لێشیدا پر به‌ هه‌موو چێشته‌خانه‌که‌ هاواریده‌کرد «قه‌یسیه‌که‌ بۆ کێ بوو؟» «عه‌وازه‌که‌ بۆ ئه‌وسه‌ر» «فاسۆلیایه‌ بۆ ژێر کوپه‌که‌» «مریشه‌که‌ بۆ مامۆستا» «بامپه‌که‌ بۆ غه‌قوور دیشلیی».

ده‌نگه‌ده‌نگی هێند ترسناک بوو، من هه‌زمه‌کرد برۆینه‌ جیگایه‌کی دی و قسه‌بکه‌ین، به‌لام پێده‌چوو مسته‌فای شه‌ونم زۆر خوشبه‌خت بیت. که‌زانی من که‌میک له‌وه‌موو ده‌نگه‌ده‌نگه‌ نا‌په‌حه‌تم گووتی: نا‌په‌حه‌ت مه‌به‌، ئێره‌ شوێنیکی خوشه‌، ئه‌مه‌ ئه‌و شاره‌ی من و تۆیه‌. له‌ چێشته‌خانه‌ زیاتر هه‌چی تیانییه‌.

به‌ سووکی سه‌ری له‌ گویم نزیککرده‌وه‌ و گووتی: گه‌ر خه‌لکی ئه‌م شاره‌ ئه‌م نانه‌ نه‌خۆن، نه‌ که‌سیان ئیشته‌دات، نه‌ که‌سیان سیاسه‌ت ده‌کات، نه‌ هه‌یج.

پاش تو‌زیک بیده‌نگی گووتی: له‌وانه‌یه‌ ته‌نیا یه‌کتری بکوژن.

خۇي راستكردهوه و به زهردهخه نه يه كى گه وردهوه گووتى: ئەم چىشتخانانە كۆلەكەي ئاسوودەگى ئەم شارەن. مروۇف لە ولاتەكانى تردا بيه ويت ساتىكى ئاسوودەگى بژى دەچىت بۆ سەر دەريا، دەچىت بۆ كونسىرتىك، بۆ مۆزەخانە يەك، بۆ تياترىك، يان سەفەر دەكات بۆ ولاتىكى تر، لىرە هېچ شتىكى لى نىيە چىشتخانە نەبىت. گەرەترىن خۆشەختى ئەم مروۇفانە ئەوه يەكە نيوەرۇ دىن و ناندەخۆن... ئەم چىشتخانانە نەبىت مروۇف شىت دەبىت، لەمنى بىيستە، گەر ئەم خواردەنە بايە من نەمدەزانى چى بكەم. شىت دەبووم.

فىتەرەكانى تەنىشتان گەرەنەوه بۆ باسى ئەو پياوہى كە لەسەرەتاوہ جنىويان پىندەدا، بەلام من ھەولمدا تۆزىك خۆم كۆبكەمەوہ و گووتم: جەنابى كاك مستەفا، من تىنەگەيشتم تۆ بۆ وازت لە ھونەر ھىنا، چى واىكرە واز لە نىگاركىشان بەئىت:

بەھىمنى كەمىك سەر پەنجەكانى بە دەسرىكى سېى سېرى و دەستىكردهوه بە خواردەن و گووتى: ھەم، من پىمگووتى، خىزان، باوكەم، خوشكەكانەم، مىردى خوشكەكانەم، ژنى براكانەم... ھەموويان.

ھەستەمكرە تا زياتر دەخوات پترىش ھەناسەى سوار دەبىت، دەترسام لە ساتىكدا نەتوانىت قسەبكات. بى سەبر گووتم: بەلام بۆ؟

مستەفا بە كەمىك تىرامانەوہ گووتى: حىكايەتىكى درىژە، من پۆزىك بېيارمدا ئىدى رەسم نەكەم، ھەموو تابلۇكانى خۆم سىووتان. لەسالى ۱۹۷۴ تۆ منداڵ بوويت، من ئەو كات رەسمدەكرە، پياويكى وا قەلەو نەبووم، ھىشتا كۆپىكى زۆر گەنج بووم، گەنج وەك تۆ، كە شۆرش دەستى پىكردهوه من وەك ھەمىشە لە پىش ھەموو مىللەتەوہ رامكرە، چووم بۆ ئىران، ئەوسا كاسكىتېك دەكرەسەرم و پەفتەيەكى زەردەم وەك بۆينباخى ھونەر مەندەكان دەكرەم. كارەساتى من ئەوكات دەستى پىكرە كە لە ئوردوگاي پەناھەندەكاندا ھەزم لە ژنىك كەرد. سەرەتا نەمدەزانى كە

ژنه، له کچیکى پاکیز دهچوو که هیچ مهخلوقیک پهنجهى بۆ نهبردیت. لای من شتیکی ئاسمانی بوو، کچیک بوو لهوانهى راستهوخۆ خوای گهوره بى یارمهتى هیچ فریشتهیهکی نهزان دروستیکردون. جهلادەت من بهر لهوهی ئهوه بناسم، تهنیا درهخت و جۆگهله و گوند و گولدانم دروستدهکرد، ئیشهکانم زۆری ئاوی بوون... ئیشهکانم زۆری...

مستهفای شهونم به شیوهیهکی کوتوپر وهستا، رهنگی گۆراو ههناسهی سوار بوو، پهرداخیک ئاویخوادهوه و وهک یهکیک مردیت بهو چاوه گهوره و جوانانهی خویهوه، نیگای خالیکى نادیارى کرد، ماوهیهک هیچی نهگووت، نهجولا، من سهرم بهرزدهکردهوه و بالندهکانم له ههوادا دهیینی به هیمنی دهفرین. دهستی مستهفای شهونم گرت و گوتم: کاک مستهفا نهخۆش نیت؟ ههموو شتیک باشه، یان نا، بچین بۆ خهستهخانه یان چی؟

وهک ئهوهی لای من نهیت، وهک بهدهم خندهیهکی نهئینییهوه مردیت، نهدهجولا. پاش ئیستیکی درێژ، بهئاگاهاتهوهوه وهک ئهوهی هیچ نهبویت، دهستی خسته ژیر گوپه خرپه گهورهکانییهوه و گووتی: ئیشهکانم زۆری لهسهه سروشت بوون... لهسهه ژيانى ناوشار، لهسهه کریکار و جووتیارانی کورد.

وچانیکی تری دا و به نیگایهکی ئالۆزو غهمگین سهیریکردم و گووتی: ئهوه ژنه منی له جوانی مرۆف ئاگادارکردهوه، من هیچ نهبووم جگه له غافلکی خهوتوو که ئهوه هوشی کردوه بهبهرمدا. پۆژیک له ژیر خهیمهکهی خۆمدا دانیشتبووم، لهگهڵ ژنیکی تردا هاتن بۆلام و به شهرمهوه داوایانکرد پهسمیانکههه. لهوهوبهر من پهسمی زۆر خهڵکی تری ناو ئوردوگا کهم کردبوو، پۆرتیتهکانم جوان بوون، بهلام جوانترین کاری من دروستکردنی پۆرتیته نهبوو. دهمهو ئیوارهیهکی حوزهیرانی سالی ۷۴ له شوینیکا لهدهوروبهاری نهغهده پۆرتیتهی یهکههم بۆ دروستکرد، کاریکی وهها جوان بوو، مهپرسه، خۆشم عاجباتیم لیدههات. بهر لهوهی

تەواوبىم و پۇرتىتەكەى بدەمە دەست، لىم پرسى خانم ناوت چىيە؟ بە زەردەخەنەيەكى ئەفسوناويىيەو گەوتى: ناوم ھەر چىيەكە گرنگ نىيە، تۆ لە ژىرىدا بنوسە لەيلای نىلۆفەر. مەن عادەتم نەبوو ناوى كەس بنوسم، بەلام دەمويست ناوى بزاتم، بە خەتيكى پوون لە ژىر وينەكەدا نوسيم: لەيلای نىلۆفەر. مەن تكام تياكرد جاريكى تر بيتەو چونكە دەمەويت كاريكى تاييەتى بۆيكەم و بۆ خۆم ھەليگرم. دلنابووم پىتى خوشە... ئىوارى پۇژى دواتر لە جليكى جوانتردا بەتەنيا گەرايەو و لەبەردەمدا دانىشت و بيتەو كەسمان ھىچ بليت، مەن دەستكرد بە تابلۆيەكى زەيتى گەورە، تابلۆيەك دەمويست ھەموو ھونەرى خۆمى بۆ بخەمكار. ئەو پۇژە ھەندىك كارمكرد، بەلام تابلۆكەم تەواونەكرد، ئەو پىيگوتىم: لە بەر قسەى خەلك دەبيت لە جيگايەكى تر يەك ببينين و تابلۆكە تەواوبكەين، چونكە ناتوانم ھەموو پۇژىك بەبەرچاوى ئوردوگاگەوە بىم بۆلات. دواى دوو پۇژ ھات و ناوئىشانى مالىكى ئىرانى دامى لە شارىكى نزيك لە ئوردوگاگەمانەو. مالى ژنە ناسياويكى خۆى بوو.

مەن لەو ساتەدا وا بە خەيالمدات ھات كە ناوى لەيلای نىلۆفەرم بىستوو، بەلام لە بەر ھەر شتىك بيت بەيادمدا نەھاتەو كەى و لە كوئ ئەو ناوھم ببنيو. زۆر درەنگ زانيم كە پۇژىك لە پۇژان خودى ئەو تابلۆيەم لە مۆزەخانە نەتييەكەى موساى بابەكدا ببنيو. ئاشكرابو يادگارەكان زۆر ئازاريدەدەن. كە گەيشتە ئەو شوينە كەوچكەكەى داناو گەوتى: خوشەويستى وەھات ببنيو، ئەو ھەموو سالا لە خوينى مرۆف دەرنەچيت، لە خەيالى دەرنەچيت؟

بە ھەسرەتەو گەوتىم: ببنيو ھاورىم ببنيو.

وھك ئەو ھى يادگارەكان ھىند تال بن بەبى زەردەخەنە نەگىردىتەو. خەندەيەكى گرت و گەوتى: مەن چووم بۆ ئەو شارە، چووم بۆ ئەو مالە، سندوقى وينەكيشان و بۆيەكانم پىبوو. ژنەكەى ھاورىمى لەگەل دايك

و دوو برای چکولانه‌دا له مالێکی گه‌وره‌ی خۆشدا ده‌ژيان، خانوویه‌ک به‌ده‌ستووری ئێرانییه‌کان پازابوووه‌وه، پرپوو له نه‌خش و زه‌خه‌فه. ئه‌ویش خانمێکی جوان بوو. خۆی له ژوورێکی پشته‌وه‌دا چاوه‌پوانیده‌کردم، جلێکی سپی له‌به‌ردابوو، له ژنێک ده‌چوو ئه‌و ساته‌ له هه‌وره‌وه‌ دابه‌زیبیت. نه‌ده‌کرا مرۆف شه‌رم له‌و هه‌موو جوانیه‌ نه‌کات. من ئه‌وسا وه‌ک ئێستا شه‌رمن نه‌بووم، به‌لام ئه‌و هینده‌ جوان بوو، نه‌مه‌توانی سه‌یربیکه‌م. دوا‌ی سه‌عاتیک ئیشکردن... دوا‌ی سه‌عاتیک ئیشکردن..

دیسانه‌وه‌ وه‌ستایه‌وه‌ و وه‌ک مرديیت بـجـوله‌ که‌وته‌ نـیگاکردنی شوێنێکی نادیار. من دووباره‌ ده‌ستم له‌ده‌ستیداوه‌وه‌ و گووتم: کاک مسته‌فا، کاک مسته‌فا باشیت؟ هه‌موو شتیک باشه‌، نه‌خۆش نیت؟

پاش وچانێک به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ گووتی: دوا‌ی سه‌عاتیک ئیشکردن هاته‌ ته‌نـیـستمه‌وه‌ و فلچه‌که‌ی لیوه‌رگرتم و گووتی: من بۆیه‌ تۆم هیناوه‌ بۆ ئێره‌، بۆئه‌وه‌ی به‌یه‌که‌وه‌ بخه‌وین. خۆی جله‌کانی خۆی داکه‌ند و به‌ پرووتی له‌ به‌رده‌مدا وه‌ستاو گووتی. به‌رله‌وه‌ی په‌سم بکه‌یت، ناته‌ویت بزانیته‌ من کیم و چیم؟.

نازانم ئه‌و پۆژه‌ چهند جار پیکه‌وه‌ خه‌وتین، نازانم چهند جار پیکه‌وه‌ چووینه‌وه‌ بۆ ئه‌و ماله‌، نازانم چهند تابلۆم بۆ کیشا

هه‌ناسه‌ی سوارده‌بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئێستا ئه‌و ژنه‌ به‌ پرووتی له‌ به‌رده‌می خۆیدا ببینیته‌، ده‌ستی درێژه‌کرد و ده‌یگووت: جه‌لاده‌ت ئیسماعیل، هه‌ستی ئه‌وهم هه‌بوو، وه‌ک نیگارکێشه‌ گه‌وره‌کانی دنیا وه‌هام، هه‌ستمده‌کرد من گزیام، پێنوارم، مۆدلیانیم. ئه‌و جه‌سته‌ قه‌شه‌نگه‌ که‌ هه‌موو عاجباتیه‌کانی خودای له‌ خۆی گرتبوو، ئێستا مولکی من بوو، جه‌سته‌یه‌ک بوو بۆ من بوو... نه‌مه‌زانی ژنی کتیه‌، ئه‌و پێی نه‌گووتم که‌ ژنی کتیه‌، منیش نه‌مه‌ویست بزانم، پێویستیم به‌وه‌ نه‌بوو بزانم، به‌لام دیاربوو ژنی پیاویکی ده‌وله‌مه‌نده‌. هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک تابلۆیه‌کی زه‌یتی گه‌وره‌م بۆ ته‌واوده‌کرد.

به درێژایی سالی ٧٤ و زستانی سالی ٧٥ یش له گه‌لمدا بوو. هه‌موو شتی‌کمان کرد بۆئهوێ ئاشکرانه‌بین. که شۆرش هه‌ره‌سیه‌ینا، من و تابلۆکانم گه‌ڕایه‌وه بۆ شار. هه‌ره‌س هه‌یند کتوپر‌بوو، بواری ئهوێ نه‌دام له شه‌وی بارکردن و کۆچکردنی ئه‌ودا بیهینه‌وه، به‌درێژایی ئه‌و ساله‌ بیرمان له‌وه نه‌کردبووه‌وه که شۆرش پو‌خا چی بکه‌ین. نه‌ من و نه‌ ئه‌و که‌سمان شۆرش‌گێڕ نه‌بووین، هه‌چمان له‌ سیاسه‌ت نه‌ده‌زانی، شه‌وی هه‌ره‌س می‌زده‌که‌ی له‌ جێتی‌کدا دیت و هه‌لیده‌گریت و ده‌گه‌ڕینه‌وه بۆ ولات. من زۆر له‌ دووی گه‌پام و نه‌مدۆزییه‌وه. ئه‌و ماوه‌ دوورودرێژه هه‌رگیز لێم نه‌پرسی بوو خه‌لکی کویت، له‌ کوێ ده‌ژیت؟ که گه‌ڕامه‌وه وه‌ک دیوانه‌ له‌ سه‌رجاده‌کانی ئه‌م شاره‌ ده‌سو‌ڕامه‌وه، تووشی دالغه‌ و خه‌یالی خۆکوشتن بووم. زۆر پۆژ له‌ به‌یانیه‌وه تا ئیوارێ من له‌ سه‌ر پۆشنی یادگاره‌کانم ئه‌و خانمه‌م نیگارده‌کرد. له‌ مالی خۆمان ژێر زه‌مینه‌که‌م کرد به‌ مه‌رسه‌م. به‌لام نیگاره‌کانم شه‌رم و خه‌یای تیا نه‌بوو، وینه‌کانم هه‌موو له‌شی فریشته‌ ئاسای «له‌یلا نیلۆفه‌ر» بوو. ئه‌وکات باوکم مابوو، بیهینی نیگاری ئه‌و ژنه‌ پووته، ژنی براکانمی تووشی تو‌په‌یی و هه‌ستریایه‌کی گه‌وره‌کردبوو، هه‌یدی هه‌یدی براکانم و ژن و مندا‌له‌کانیان پێیان له‌ مالی ئیمه‌ بری. خوشکه‌که‌کانم نه‌ده‌هاتن، زۆر پۆژ وه‌ک شیت به‌ ریشیکی درێژه‌وه به‌ شاردادا ده‌پۆیشتم، دیوانه‌یه‌کی بیچاره‌بووم که له‌ هه‌موو ئافره‌تیک وردده‌بوومه‌وه، به‌لکو له‌یلا غه‌مگینه‌که‌ی خۆم بدۆزمه‌وه، دواچار یه‌کتیک له‌ هاو‌پیکانم پێیگوتم، گه‌ر ده‌ته‌وێت دووباره‌ ئه‌و ژنه‌ بدۆزیته‌وه ده‌یت پێشانگایه‌ک بکه‌یته‌وهو نیگاره‌کانی نیشانده‌یت، دلنایه‌ له‌ بن زه‌ویشدا بیت سه‌رده‌رده‌هه‌یتیه‌وه.

به‌جۆریک هه‌ناسه‌ی لێ‌پرا، ده‌سته‌سه‌ره‌که‌ی گرت به‌ ده‌مییه‌وه و له‌ که‌پوویه‌وه هه‌وایه‌کی قوولی هه‌لم‌ژێ، روومه‌ته‌کانی سوور هه‌لگه‌پابوون که‌میک وه‌ستاو گووتی: بمبوره‌ ده‌یت هه‌مویت بۆ بگێرمه‌وه، هه‌موو

له وانهیه له جیگایه کدا نهیینهک هه بیت من و تو پیکه وه گرییدات.
 دوو فیتهره که به دهم جنیودانه وه بهو کابرا نادیار و نه ناسراوه که
 هه رچی سیفتهی ناشیرین هه بوو خستیانه پالی، هه ستان و رۆیشتن.
 به قسه کانیاندا دیاربوو له گهل کابرادا له سه رخری هه ندی پارچهی
 ئو تومبیل رینه که وتوون. چیشتهخانه که تاده هات جه نجالترده بوو، مسته فای
 شه ونم بانگی هه ندیک خواردنی تری کردو پالیدا به کورسییه که وه، که
 چاوی ده نو قاند شیوهی له مومیای ئیمپراتوریکی کۆن ده چوو. وچانه کانی
 تاده هات دریز ترده بوون، هه ندی جار هه ستمده کرد نایه ویت بهرده وامییت،
 به لام هه میشه جوله یه کی ده کردو چاوه کانی ده کرده وه و بهرده وام ده بوو،
 گووتی: له ئه یلولی سالی ۱۹۷۵ دا، دنیا په نگیکی تری هه بوو، ئاه، جه لاده ت
 ئه و کات دنیا شتیکی تر بوو، هه رهس هه موومانی ویران کردبوو، به لام
 هیوا هه بوو. من له یه کیک له چاپخانه کان ئاگادارییه کی گه وره م چاپکرد، له
 هه موو شاره کانی کوردستان بلاوم کرده وه. هۆلی یه کیک له قوتابخانه کانم
 گرت و هه ندیک له تابلۆکانم هه لواسی. هه موو تابلۆکانم نیگاری ئه و
 خانمه بوون، ئه وهی یه کجار ئه و ژنه ی دیبیت ده یزانی نیگاره کانم نیگاری
 ئه ون. دوو هه فته چاوه پروانم کرد، بيشومار خه لک هات، من بهرده وام له
 بهرده رگا که ده وستام و سه یرمده کرد، هه موو دنیا هات و ئه و نه هات.
 به زه حمه تیکی زۆر توانیم هه فته یه کی سیهه م پیشانگا که م دریز بکه مه وه.
 کاره کانم له پرووی هونه ریه وه شایسته ی ستایش بوون، هونه رمه نده کان
 زۆر به یان حورمه تیکیان بۆی هه بوو... هه فته ی سیهه میش خه لکیک هات
 ئه هلی هونه ر بوون. دوا هه مین پۆژ که ده رگای پیشانگا که مان داخست و
 تابلۆکانمان کۆ کرده وه، هاو رپیه کم ته واوی تابلۆکانی برده وه بۆ ماله وه و
 من به هیمنی به ره و بازار که وتمه ری. سه د مه تر له ولا پیشانگا که وه
 چاوه پروانیده کردم، چاوانی پرپوون له فرمی سک، عه بایه کی به سه ره وه بوو،
 هاته بهرده مم و گووتی: چۆن شتی وام به رامبه ر ده که یت... چۆن؟. من

بۆ ئیستیک نەمدەزانی چی بلیم، نەمدەزانی راستمکردووە یاخود ھەلە. بە ھەلە وەک شیت حیکایەتی ئازارەکانی ئەو شەش مانگە ی خۆم گێڕایەو، پێمگوت، گەر نەزانم لە کوێیە، چی دەکات، چۆن دەژی شیتدەبم. دەمزانی منی خۆشدەوێت، ئەو دواھەمین ئاھرەتی دونیابوو کە منی خۆشویست، دەمزانی دواجار منی دۆزیووتەو، راستی نەدەکرد، ئەو ھێ لا گرنگ نەبوو ھەموو دنیا بزانی ئەوانە نیگاری ئەون، دەمتوانی سویندبخۆم کە لەو ساتەدا دەتوانیت لە ناوەرەستی پێشانگا کەدا بوەستیت و بلیت من ئەوم، من پالەوانی راستەقینە ی ئەو تابلۆیانەم. وەک دوا ی پێگوتم، فرمیسکەکانیشی فرمیسکی فیراق و دووری بوون نەو وەک فرمیسکی توپەیی. گرنگ ئەو بوو من و ئەو یەکترمان بینیو، دەیانجاری تر بەیەکەو خەوتین، شیتی یەک بووین... میردەکە ی لە ماوێیەکی کورتدا بەو پارەو چەکانە ی دوا ی شۆرش فروشتبوونیو بوو بوو پیاویکی زەنگین، وەک ھەمیشە ئاگای لە ژنەکە ی نەبوو، پیاویکی کەچەلی باریکی رەنگزەردبوو، کە لەیلا وەک سەگ تەماشایدەکرد. من پۆژیک لە مەحەلەکە ی خۆیدا لە بازار بینیو. من و ئەو ژنە نەماندەزانی دەگەینە کوێ، نەماندەزانی تا کە ی دەتوانین وا بژین. من تابلۆکانی ئەوم لە مەرسەمە کەدا ھەلواسیبوو، ھیدی ھیدی ھەموو شتێو کارەکان چیرۆکە کە ی منیان دەزانی، ھەندیکیان ئەو ژنەیان دەناسی، بەلام من لەو خەیاڵەدا نەبووم کەسیان خیانەتم لیتکات، من بەردەوام ئەو شیعرە ی پامبۆم دەگووتەو کە دەلیت: شاعیران ھەموو بران. من پێمابوو نیگارکێشەکانی دنیا ھەموو بران.

کەمیک پالیدیەو دەستیکردووە بە خواردن، چەند جارێک سەیریکردم و گووتی: حەیف ناخۆیت... بەراستی حەیف. دەیزانی چیرۆکە کە گەشتۆتە جینگایە کە من بەشەوقەو دەمەویت بزانی چی بەسەردیت. جارێکی تر دەمی سەری و وچانیکی تری گرت و گووتی: ئیستا پێمبلی چەند شاعیر لەم شارەدا ھەن باوەریان و ھابیت کە شاعیران ھەموو بران، چەند شاعیر

هه ن وا بلین. کهس نییه، کهس نییه وابلێت، بهلام من ئهوکات وامدهگووت و ئیستاش هه ر وادهلیم.

شهویکی شوباتی سالی ١٩٧٦، من له مالی خۆمان له قاتی سه ره وه نوستبووم، هه موومان نوستبووین، به ربه یان له سه ر خه ویکی ناخۆش به ئاگاهاته وه، ئیستا خه وه کهم بیرنه ماوه، به لام ده زانم خه ویکی سامناک بوو، هاته خوارێ، بچمه مه رسه مه کهم، به فریکی زۆر ده باری، له سه ر به فره که شوین پێی دوو که سم بینی که به ته نیشت یه که وه رۆیشتبوون، دواتر یه کێکیان که رابوو وه. من به رۆییکی زستانه ی ئه ستوو ره وه دابه زیم. ده رگای مه رسه مه کهم که رابوو وه گلۆپه که شی ده سووتا. وه لی دانیابووم ئیواره که هاته مه ده رێ ده رگا کهم داخست و گلۆپه کهم کوژانده وه، بیتی رکردنه وه ده رگا کهم کرده وه چوومه ژوورێ، ئه و پیاوه که چه له، لوتد ریژه، ره نگزه رده م بینیه وه له ناوه راستی مه رسه مه که دا وه ستاو وه ته ماشای نیگاره کانی ژنه که ی ده کات. به ر له وه ی هیچ بلیم، ده مانچه یه کی له ژیر پشتینه کوردیه که ی ده رهیناو گووتی: کوپی قه حبه... کوپی قه حبه، کهس هیه و به حه یاو حورمه تی خه لک بکات. من له دوا ی ئه وه وه هیچ له یاد نییه، چه ندین سال بیرم لێ کردۆته وه، به لام هیچم له یاد نییه... هیچ یه که مجار دوا ی ئه وه له خه سه تخانه به ئاگا هاته وه، پینچ گووله م پێوه بوو، به لام هیچیان شوینی زۆر کوشنده ی نه گرتبوو. که من به ئاگا هاته وه شار هه مووی خرۆشابوو، کهس هیچی پێنه ده گووتم... باو کم نه ییت زۆربه ی که سوکارم نه ده هاتن بۆلام، دوا جار یه کێک له هاو پیکانم پیتی گووتم له یلای نیلۆفه ریان کوشتوو، هه ر ئه و شه وه ئه ویشیان کوشتبوو. من وه ک شیت به برینداری له سه ر قه ره ویله کهم دابه زیم و ده مو یست برۆم، ده مو یست له و خه سه تخانه یه ده رچم، به هه موو دکتۆرو برینپێچ و سه سته ره کان منیان بۆ نه ده گیرا. ناچار دوو هه فته منیان به زنجیر به و قه ره ویله یه وه به سه ته وه. که له خه سه تخانه هاته مه ده رێ و بۆ یه که مجار سه یری شه قام و دره خت و

ئاسمانی ئەم شارەم کرد، زانیم ئیدی من تا هەتا هەتایە تەنهام. من لەو پۆژەووە تەنهام، لەو پۆژەووە تا قیامەت، تا کۆتایی دنیا.
من بە غەمیکەووە لێم پرسى: بەلام مستەفای شەونم بۆ وازت لە پەسم
هینا، بۆ بەردەوام نەبوویت؟

گووتى: کە لە خەستەخانە گەرامەووە، هەموو تابلۆکانى خۆم
سووتاند، دەفتەرى سکیچ و هیلکارییهکانم درپاند، ئاگرم لە پەسمەکانى
لەیلای نیلۆفەریش بەردا. دواى ئەو هەموو کارەساتە، دواى ئەوێ من
و کەسوکارم بووبووین بە حیکایەتى هەرە گەورەى شار هیچ کەس لە
خیزانەکەمدا پازى نەبوو من جارىکى تر پەسمبکەم. من خۆشم لە دواى
ئەووە ئارەزوویەکم نەمابوو، هەتا قەدەغەشمکرد کەس هیچ وینەیک بە
دیواریکاندا هەلواسیت. هیدی هیدی پێم لە ناو هونەرەندانیش برى، بە
تایبەت کە زانیم ئەوێ ئەو پیاوێ هینا بۆ ئەو مەرسەمە هاوڕێیهکی خۆم
بوو. جەلادەت ئیسماعیل، من زۆر ماندوو بووم تا پەسمم لە بیرچوووە، تا
چەند سالیکیش بە رینگادا دەپۆیشتم و هەر بە خەیاڵ پەسم دەکرد، بەلام
دواجار لە ناو ئەم بازار و چێشتخانانەدا لەنگەرمگرت. لێرەدا بەردەوام
دەمخوارد... جەلادەت من چەندین سالە دەخۆم بۆ ئەوێ بیر لە پەسم
نەکەمەووە، بیر لە هەموو شتەکانى دنیا دەکەمەووە، تەنیا بۆ ئەوێ بیر لە
پەسم نەکەمەووە، ئێرە نیشتمانی منە، ئەم چێشتخانە نیشتمانی من، ئەم
بۆنە نیشتمانی منە... دەزانى چەند ماندوو بووم تا پەسمم لە بیرچوووە؟
چەند ئازارو ئەشکەنجەم چەشت تا ئەو نیگاریشەى ناو خۆم کوشت؟
دەزانیت؟

پالیدیایەووە گووتى: لەدواى ئەووەووە یەک تابلۆ هاتۆتە مالى من، یەک
تابلۆ، یەک تابلۆ سەیر، کە شەوێکی بەفرانبارى شوبات، وەک هەمان
ئەو شەوێ تێیدا بریندارکرام، خانمێک لە دەرگای داو ئەو تابلۆیهى
دایە دەستم و بە پەله پۆی، خانمێک بوو لە تاریکیدا دەموچاویم

تابلۆیه کی سهیربوو، لهو کاتهوه جگه لهو تابلۆیه ناهێم نیکاری تر بێته ماله کهم... دهزانیت ئهو تابلۆیه ناوی چیه؟
من لهو کاته دا هه موو گیانم ده له رزی، وهک مردووه کان هه ناسه م له خۆم بری و به پوو نی گویم لیوو که گووتی: جه لاده ت ئیسماعیل، ئه و تابلۆیه ناوی «شاری موسیقاره سپیه کان» بوو.

ئۆقیانوسی هاوار و ئاشکرا بوونی حه قیقه تی مسته فای شه ونم

هه ندیک سات هه ن له ژیا نی مرۆفدا، ساتی ونبوونی که ورنه، ساته وهختی ویلبوون له ناو چه نده ها ریگا و چه نده ها پردو چه نده ها ده روازه دا، ساتیکه نازانیت له کویدا وه ستاویت، وینه بچوکه کان به جوریک ده تر فین وینه که و ره که ت له یاد ده به نه وه، ساتیکه نازانیت له سه ر چ خه تیکیت و له کوینه ها توویت و ده بیت بچیت بۆ کوئی. پشتر پیتوایه شتیک له سه ر نیگا ره که ده زانیت، شتیک له نه خشه که تیگه یشتوویت، به لام ساتیک دیت هه موو ئه و تیگه یشتنه ده ره ویته وه و دنیاده بیت تۆ هیچ نازانیت... تۆ وهک به له میک ونبوویت و نه ده زانیت به ره و پش برۆیت و نه ده شزانیت به ره و دوا بگه ریته وه. ئه و ساته ی مسته فای شه ونم باسی تابلۆی شاری موسیقاره سپیه کانی کرد له و ساتانه بوو. ساتیک بوو من ئاره زویه کی قوولم تیدا بوو تا کۆتایی له گه ل سه فه ری ته لیسمه کاندای برۆم و نه وه ستم، به لام له هه مان کاتدا ئاره زویه کی دژ و کوشنده شم تیدا بوو واز له هه موو ئه و که مه یه بێتم و برۆم بۆ جیگایه ک، له هه موو ئه م باز نه یه دوور بگه ومه وه. له و ساتانه بوو که ده بایه دووباره به سه ر هه موو ته فسیره کاندای بچمه وه. که من ناوی شاری موسیقاره سپیه کانم بیست بێته وه ی هیچ بلێم، بیویستی خۆم هه ستام و بێ خودا حافیزی

پۆیشتم. مسته‌فای شه‌ونم بانگیکردم و من نه‌گه‌رامه‌وه، هه‌ستمکرد دواى
 ئه‌و رسته‌یه‌ی مسته‌فای شه‌ونم پێیوستیم به‌ پشوو و بیرکردنه‌وه‌یه‌کی
 درێژ هه‌یه، به‌ په‌له‌ به‌ هه‌موو بالنده‌کانمه‌وه گه‌رامه‌وه بۆ گیلای سێی و
 وه‌ک یه‌کێک له‌رزوتایه‌کی خراپى هه‌بێت خۆم خزانه‌ ژێر به‌ تانییه‌که‌مه‌وه و
 ده‌ستمکرد به‌ گریان. من ئه‌و ماوه‌یه‌ زۆر ده‌گريام، له‌ خۆمه‌وه ده‌گريام.
 پۆژى دواتر ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ مسته‌فای شه‌ونم هات بۆ گیلای سێی،
 چاوه‌پوانى ئه‌وه نه‌بووم ئه‌و پیاوه، به‌و هه‌موو گوشته‌وه بتوانیت ئاسان
 شه‌ش قات سه‌رکه‌وێت، به‌لام که‌ گه‌یشته‌ لای من جگه‌ له‌ پومه‌ته‌ هه‌میشه
 سووره‌کانى ئاسه‌وارى هیلای پێوه دیار نه‌بوو. نازانم بۆ له‌و ساته‌دا وا
 هاته‌ به‌رچاوم که‌ مسته‌فای شه‌ونم پیاویکه‌ ده‌توانیت به‌فریت، بێته‌وه‌ی کاتم
 هه‌بێت زۆر بیرکه‌مه‌وه مسته‌فای شه‌ونم گووتى: ده‌بوایه‌ تۆ بدۆزمه‌وه،
 نازانم بۆ به‌و جووره‌ جێته‌یشتم... بۆ؟. من ده‌مزانی من و مسته‌فای شه‌ونم
 له‌ بازنه‌که‌داین... ده‌مزانی ده‌بێت یه‌کتر بناسین، ده‌مزانی هه‌یچ چاریک
 نییه‌ ئه‌وه نه‌بێت که‌ هه‌موو چیرۆکی خۆمى بۆ بگێرمه‌وه، چیرۆکی هه‌یچ
 که‌س پێشتر به‌و ورده‌کارییه‌ نه‌ییبستبوو. ئیستا تێده‌گه‌یشتم بۆ مسته‌فای
 شه‌ونم ده‌بایه‌ بالنده‌کان ببینیت، گه‌ر بالنده‌کانى نه‌بینایه‌ ئیمه‌ یه‌کدیمان
 نه‌ده‌ناسی. مسته‌فای شه‌ونم له‌سه‌ر هه‌ق بوو ده‌بوایه‌ ژيانى خۆمان بۆ
 یه‌کتر بگێرینه‌وه تا له‌ جیگایه‌کدا ئه‌و خاله‌ نه‌یینه‌ بگرین که‌ له‌ یه‌کدیمان
 نزیکه‌کاته‌وه، ئه‌و پنته‌ نه‌ینى و چکوله‌یه‌ بدۆزینه‌وه که‌ من و مسته‌فای
 شه‌ونم تیکه‌لاوى یه‌کتر ده‌کات. ژيان هه‌یچ نییه‌ جگه‌ له‌ کیمیايه‌ک که‌
 کومه‌لیک نه‌ینى زۆر قوول له‌ ژیره‌وه ده‌یجولیتیت، مروڤه‌کان به‌ چه‌نده‌ها
 تۆپى سه‌یر پێکه‌وه گرێده‌دات که‌ مروڤ ده‌بێت هه‌موو هه‌سته‌وه‌ره‌کانى
 خۆی تیزبکاته‌وه بۆئه‌وه‌ی له‌ ماناكانى تێگات. من ئه‌و ئیواره‌یه‌ نه‌ختیک
 به‌فرم له‌ دراوسێیه‌کمان قه‌رزکردو به‌فراویکمکردو به‌ مسته‌فای شه‌ونم
 گووت: به‌رێزم دانیشه‌، ئیستا کاتى ئه‌وه‌یه‌ من ژيانى خۆم بۆ بگێرمه‌وه

کاتی ئەوەیە تۆ بزانییت من کێم، که من ته‌واوبووم، ئیدی باشتەر ده‌توانین له‌یه‌کتر تێگه‌ین، باشتەر ده‌توانین بزانیین من و تۆ ده‌بیت چی بکه‌ین. مسته‌فای شه‌ونم به‌ گوپه‌ سووره‌ پفکردوه‌کانییه‌وه، به‌و برۆ باریکانه‌وه که له‌ دووره‌وه‌ نه‌ده‌بینران، به‌و مووه‌ سپیانه‌ی سه‌رسنگی و ئەو قزّه‌ په‌شه‌ درێژه‌یه‌وه، دیاربوو نه‌داری من و فه‌قیری ژووره‌که‌م تووشی پامان و بیرکردنه‌وه‌یه‌کی زۆری کردوه. من له‌ دۆشه‌ک و به‌تانییه‌کی کۆن، له‌ کارتۆنیکی گه‌وره‌ و هه‌ندێ زه‌خیره‌ی که‌م و دوو قاپ و دۆلکه‌یه‌ک و په‌رداخیک و کۆمه‌لیک مۆم به‌ولاوه‌ هیچی ترم نه‌بوو، هه‌لبه‌ت له‌ بالکۆنه‌که‌ش ته‌باخیکی چکۆله‌و جلیکانیک نه‌وتم هه‌بوو... ئەوه‌ هه‌موو مالی من بوو، هه‌موو دارو نه‌دارم بوو. دیاربوو ئاغای شه‌ونم هه‌رگیز له‌ شوینی وه‌ها خالی و په‌رپوتدا نه‌ماوه‌ته‌وه، وه‌ک نه‌توانیت به‌و هه‌موو وبقار و گوشته‌وه‌ له‌سه‌ر نوینه‌کانی من دانیشیت، گووتی: ئەی ناتوانین بچینه‌ جیگایه‌کی تر؟ من گووتم: نا به‌رێز مسته‌فای شه‌ونم، دانیشه‌و گوینگره‌. سه‌یربوو یه‌کیکی وه‌ک من به‌و جله‌ شر و په‌رپوتانه‌ی خۆمه‌وه، فه‌رمان بۆ پیاویکی وا به‌وبقار ده‌رده‌که‌م که کوپری یه‌کیک له‌ هه‌ره‌ ده‌وله‌مه‌نترین خێزانه‌کانی شاربوو. هه‌ندیک که‌س به‌ «مسته‌فا به‌گی شه‌ونم» بانگیانده‌کرد، نازناوی شه‌ونم شتیک بوو له‌ باپیره‌ گه‌وره‌ گه‌وره‌که‌یانه‌وه‌ بۆی ما‌بووه‌وه‌ که ده‌یگووت: له‌ سه‌ر که‌شتیه‌کانی سولتانی عوسمانی کاریکردوه‌ و ناخودایه‌کی بیۆینه‌و به‌په‌زم بووه، که‌ دواجار له‌ ناوه‌راستی ده‌ریای سپیدا عاشقی حۆرییه‌ک ده‌بیت، خۆی ئەو حۆریه‌ ناوده‌نیت «شه‌ونم»، حۆرییه‌کی راسته‌قینه‌ی ده‌ریا که له‌گه‌ل خۆیدا ده‌یه‌نیت بۆ کوردستان و له‌سه‌ر زێی گه‌وره‌ کوشکیکی بۆ دروستده‌کات. مسته‌فای شه‌ونم که خۆی به‌ نه‌وه‌ی ئەو حۆرییه‌ جوانه‌ی ده‌ریا ده‌زانی، له‌و ژووره‌ په‌رپووته‌ی مندا که‌میک دلته‌نگ و نا‌هه‌ت بوو. دیاربوو له‌ میژّه‌ له‌سه‌ر ئەرز دانەنیشتوو، به‌لام له‌وساته‌دا من ئاره‌زوویه‌کم نه‌بوو

بەرۆمه دهڕێ، له راستیدا پارهشم پێ نه‌بوو داوه‌تی چایخانه‌یه‌کی بکه‌م،
قه‌بوولیشم نه‌ده‌کرد ئه‌و وه‌ک میوانیک من داوه‌ت‌بکات. له‌به‌رئه‌وه‌ پیمگووت:
مسته‌فای شه‌ونم بمبوره‌ ده‌زانم ژووره‌که‌م لایه‌قی جه‌نابتان نییه‌، ده‌زانم،
به‌لام لی‌ره‌ باش‌ترم نییه‌. لی‌ره‌ خوش‌ترم نییه‌، عه‌فوومبکه‌ له‌ ئاوی ساردیش
زیاتر شتیکم نییه‌ پیش‌که‌شتیکه‌م. به‌ شه‌رمیکه‌وه‌ گووتی: نا... نا، جه‌لاده‌ت
ئیسماعیل، ئاوی سارد زۆر باشه‌، هه‌یج عه‌یبی نییه‌، هه‌یج عه‌یبی نییه‌، من
زۆر چه‌زم له‌ ئاوی سارده‌. هه‌ینده‌یه‌، من له‌و باوه‌ره‌دام که‌ چاک‌تره‌
شوینیکی تر بدوزیته‌وه‌، ئی‌ره‌ شوینیکی باش نییه‌، دل‌تیا‌به‌ ئی‌ره‌ شوینیکی
باش نییه‌.

من بی‌ته‌وه‌ی گوێ بدەمه‌ قسه‌کانی مسته‌فای شه‌ونم ده‌ستمکرد به‌
گێڕانه‌وه‌ی چیرۆکی خۆم، هه‌موو ئه‌و چیرۆکه‌م به‌ هه‌موو ورده‌کارییه‌کانییه‌وه‌
به‌ هه‌موو ئازاره‌کانییه‌وه‌، به‌ هه‌موو په‌شیمانی و برینه‌کانییه‌وه‌ بۆ گێڕایه‌وه‌،
ئه‌وه‌ یه‌که‌مجارم بوو ژيانم به‌ته‌واوه‌تی بۆ که‌سیک بگێرمه‌وه‌. بێ پچ‌راندن،
بێ درۆکردن... مسته‌فای شه‌ونم گوێگریکی زۆرباش بوو، له‌که‌لمدا گریا،
له‌که‌لمدا پێکه‌نی، له‌که‌لمدا غه‌می خوارد، پرس‌یاری زۆری لێکردم، وه‌سفی
من بۆ جوانی دالیا سیراجه‌دین سه‌رسامیکرد، وه‌سفی من بۆ شاری
سۆزانییه‌کان دلی پرکرد له‌ گریان، هه‌موو شتیک له‌ نێوان من و ئه‌ودا
ئاسایی بوو، هه‌موو شتیک به‌ هه‌منی پو‌یشت، تا که‌یشتمه‌ ئه‌و شوینه‌ی
ناوی موسای بابه‌کم هه‌نا، تا به‌وه‌سفیکی درێژ باسی ئه‌و دکتۆره‌م کرد،
که‌ که‌یشتمه‌ سه‌ر ئه‌و پرگه‌یه‌ی چیرۆکه‌که‌م هه‌ستمکرد مسته‌فای شه‌ونم
هه‌وای پێتنامینیت، که‌رووی ده‌گیریت، پرومه‌ته‌کانی سوورده‌بنه‌وه‌ و نیگای
به‌ چه‌شنیکی ئااسایی ده‌رده‌په‌ڕی، وه‌ک نه‌توانیت قسه‌بکات چه‌نده‌ها‌جار
سه‌ری بادا و گووتی: نابیت، نابیت. من باسی ئه‌و ژیرزه‌مینه‌ خورافییه‌م
بۆ کرد که‌ پر‌بوو له‌ هه‌زاران تابلۆ، به‌رله‌وه‌ی بکه‌مه‌ سه‌ر باسی تابلۆی
شاری موسیقاره‌ سپییه‌کان، به‌ ده‌نگی به‌رز وه‌ک هاواربکات گووتی: که‌وات

تۆ ئەوئیت، جەلادەتی کۆتری راستەقینەیت، من بە ھەلەدا نەچووبووم، تۆ ئەو کەسە ی کە ھەموومان بەدواتا دەگەرین، تۆ ھاورپی مامۆستا گەرەکەمانی، ھاورپی موسای بابەکی... تۆ جەلادەتی کۆتریت، نەوێک جەلادەت ئیسماعیل، تۆ ئەوئیت.

من لەویدا وەستام و گووتم: ھاورپی تۆ؟ موسای بابەک ھاورپی تۆ بوو، چۆن موسای بابەک ھاورپی تۆ بوو، چۆن؟

مستەفای شەونم بە دەنگیکی خنکاو گووتی: من یەکیکم لەوانە ی تابلۆم بۆ موسای بابەک کۆدەکردووە، من لەو تۆرە گەرەییەدام، من لە بازەکە ی ئەودام، یاریدەدەری موسای بابەکم. من لە سالی ۷۹ وە یاریدەدەری ئەوم. من نەمدەزانی چی بکەم، وەک شیت بازمدایە سەر ملی مستەفای شەونم و گووتم: مستەفای شەونم تۆ درۆدەکەیت، درۆدەکەیت، درۆدەکەیت... تۆ پۆژیک لە پۆژان دکتۆر موسات نەیینووە، تۆ پیاویکی سێحربازیت، دەبوایە یەکەمین شەو بمزانایە، تۆ دەجالیکی لە جلیکی رەشدا بەم شارەدا دەسورپیتتووە، لەوانە یە پیاوکۆزیش بیت، من چوزانم؟ تۆ کینیت و چیت لە من دەوئیت؟

مستەفای شەونم چاوەڕوانی ئەو قسانە ی نەدەکرد، خۆی راپسکاندو سەیریکی جلە پەشەکانی خۆی کرد و بە ھەپەسانیکی سەیرەووە گووتی: جەلادەتی کۆتر تۆ دەلئیت چی؟ دەلئیت چی؟ من پیاوکۆز نیم... بەراستی بیتدەلئیم من پیاوکۆز نیم.

پیشتر کەس ئەوجۆرە قسانە ی پینەگووتبوو، من بە ھۆی سەرسامی و پەشوکانەو نەمدەزانی دەلئیم چی، لە دلەو دەلئیاووم مستەفای شەونم، لەو قەلەوێک سووکانە یە کە ھەرگیز درۆناکات، بەلام دەمویست باوەرپنەکم، نەمدەویست لەم شاری ئاوارەییەدا ھەمان ئەو تەلیسمانە سەر ھەلبدەنەو کە لە شاری سۆزانییەکاندا جیمەیتشتبوون، بە دلرەقییەکی سەیرەووە گووتم: دەجالیکی جل پەش، بە چاوی سێحربازیکەو کە

خه یالاتی خه لک دهخوینیتیه وه، ها... دلی خه لک دهخوینیتیه وه، فالچییه ک به قژیکی دریزه وه که رۆحمان دهپشکنیت و دهزانیت چۆن ئازارمان بدات. مسته فای شه ونم بیتچاره سه یزیده کردم و دهیگووت: جه لاده تی کوتر، تۆ ده لیت چی... ده لیت چی... من ده جالیکی جل رهش نیم، من سیحرباز نیم، قهت ناتوانم خه یالی خه لک بخوینمه وه، ناتوانم.

من له ناوه راستی ژووره کهدا ده وه ستام و ده مگووت: چۆن بزنام تۆ راسته کهیت، چۆن؟ چۆن بزنام تۆ ده جالیکی جل رهش نیت؟ ئه وه گووتی: بهر له وهی وه لامتیده مه وه، پیمبلی بۆ ئه وه رۆژه که من ناوی تابلوی مۆسیقاره سپییهکانم هینا، تۆ هه ستایت و رۆشیتیت... بۆ رۆشیتیت... بۆ؟

من بی بیرکردنه وه گووتم. له بهرئه وهی منیش تابلوییه کی وه هام ههیه... تابلوییه کم ههیه که هه مان ناوی ههیه، ئه وه تابلوییه کی دکتۆر بابه ک ئیستا لای منه... تۆ به چیم تیده کهیت؟ من تۆ نیم من له زۆر شت مه حروم بووم، هه ندیجار وه ک گه مژهیه کی گه وره وه هام که نازانیت ئیشی له سه ره ئه م ئه رزه چییه... بۆ هه موو ده تانه ویت من عاقل بم، له کاتیکدا ده زانن من ناتوانم له زۆر شت تیبگه م.

بیئیه وهی بپه شوکیت یان سه رسام بیت گووتی: جه لاده تی کوتر ده بیت ئه وه تابلوییه بیینم، ده بیت بیینم... هه ره ئیستا.

من له بنی ئه وه کارتونه گه وره یه دا تابلۆکه م بۆ ده رهینا، بهرگه کهیم لیکرده وهو دامه دهستی و گووتم: فهرموو، تۆ واده زانی ته نیا تۆ ئه وه تابلوییه ت ههیه، منیش ئه وه تا تابلوییه کی وه هام ههیه... ئیستا پیمبلی ته فسیری تۆ چییه؟.

زۆر به وردی ته ماشایکرد، به چاوی یه کینک که هه موو نهیننی ئه وه تابلوییه بزانیته ماوهیه کی دریز سه یزیکرد. دواتر به هینمی تابلۆکه ی بیتچایه وهو ده ستیکرده ملی من و گووتی: تۆ ئه ویت، جه لاده تی کوتر

ئەوێت، ئێمە چەندین مانگە بەدواتدا دەگەرێن.

من بە پەشوکانەوێ پرسیم : ئێو کێن؟

مستەفای شەونم وەلامی نەدامەوێ گوتی: جەلادەت هەستە، هەستە
ئێستا دەبێت بێت لەگەڵدا، منیش نەپێیەکی گەورەم هەیە نیشانەت بدهم.
پێکەوێ لە گێلاسی سێی چووینە خوار، بێشەوێ هێچ بلیت، بە
دەموچاویکەوێ کە لە هەلچوون و پەشوکاندا سوورەلگەرابوو پێشمکەوت،
منی سوار ماشینیکی سووری تازە دەکرد، لە پشت سوکانەوێ کە لە هەر
ساتیکی تر زیاتر ویقاری دەبینرا، بەدریژایی ریکا هێچی لەگەڵدا نەگوتم.
هەستمکرد دەستی دەلەرزیت، گویم لە لێدانی دلی بوو، کە هێند بەرزبوو
لە دەنگی مستیکی ترساو دەچوو لە شەویکی تاریکدا لە دەرگایەکی
داخراو بدات، بەلام وەک هەمیشە هەناسەێ خۆی گرتبوو. دواێ سێ
چارەک لیخوڕین گەیشتیە جیگایەکی چۆل، شوینیک بوو لە پاشماوێ
کارخانەێەکی کۆن دەچوو، شوینیک بوو خالی، من ئاسەواری هێچ
رۆحەبەریکم نەدەبینی، سێبەریکی سەنگینی ئێواری کە پربوو لە هەناسەێ
پێشینی شەو لەو جیگایەدا نیشتبوو، شوینیک بوو پەر لە دەرک و گزوگیای
مردوو. چەند ژووریکی بلوکی فەرامۆشکراو بوو، دیاربوو یەکتیک دەرگاو
پەنجەرەکانی دەرھێناو، دیاربوو دەستیک ویستویتی سەقفەکەێ تێکدات
و بۆی نەکراو لە پشت ئەو ژوورانەوێ چەندەھا سالۆنی گەورە گەورەم
دیەو، نەمدەزانی ئەم شوینە کوێیە، زۆر زەحمەت بوو بە شیوێ
خانوبەرە و دابەشبوونی هۆل و بیناکاندا تێبگەیت ئەم جیگایە بۆچی
کراو، ئاخۆ بێکەێکی سوپابوو، کارخانەبوو، مەخزەن بوو یان چی؟
مستەفای شەونم لە ناکاو لە ناوەرەستی ئەو شوینە خاپوورەدا وەستاو
گوتی: گەر ئەو تابلۆیە نەبایە تۆ بۆ هەتاھەتایە وندەبوویت.

من لێم پرسی: مستەفای شەونم بۆ کویم دەبەیت؟ ئەم جیگایە کوێیە؟

گوتی: پەلەمەکە ئێستا خۆت هەمووشتیک دەبینیت.

منی برده ناو یه‌کیک له سالۆنه زۆر گه‌وره‌کانه‌وه، پۆژ خه‌ریک بوو ئاواده‌بوو، له هۆله‌که‌دا چه‌ند جارێک به وردی چاوی گێنرا، له هه‌ندی شویندا چه‌ند جارێک به پیلاره‌کانی ته‌په ته‌پی کرد، دوا‌جار ده‌ستێرد و له شوینیکی دیاریکراودا، سه‌رقاپیکی نه‌بینراوی به‌رزکرده‌وه و ده‌روازه‌ی ژێر زه‌مینیکی تاریکی ده‌رخست و به منی گووت: جه‌لاده‌تی کوتر، به‌خێربێت بۆ نه‌نیترین مۆزه‌خانه‌ی سه‌رزه‌وی، بۆ شاری ئه‌و تابلۆیانه‌ی له مردن پزگار‌بوون. بۆ ولاتی نیگاره نه‌نییه‌کان.

ژێر زه‌مینیکی قوول و تاریک بوو، له ناو ئه‌و تاریکییه‌دا زیاد له سه‌د مه‌تر به‌ کوێری پۆیشترین، له دیواریکی دیکه‌دا ده‌رگایه‌کی چکۆله و نه‌ینی دیکه‌ی کرده‌وه، له‌ویوه چوینه ناو هۆلیکی گه‌وره‌وه، وه‌ک هه‌مان ئه‌و هۆله‌ی که پۆژیک له پۆژان له شاری ته‌پوتۆزه زه‌رده‌کان له‌گه‌ل موسای بابه‌ک پێم تی‌خست. من به‌ جوړیک سه‌رسام بووم، زمانم گوێ نه‌ده‌کرد، یه‌کیک بوو له‌وساتانه‌ی ده‌که‌ویته ده‌ره‌وه‌ی تیگه‌یشتن و توانای ته‌فسیری مرو‌فه‌وه، پێشانگایه‌ک بوو به‌ هه‌مان پیکهاته‌ی پێشانگا ئه‌فسانه‌یه‌که‌ی موسای بابه‌ک، هه‌مان پێچاو‌پێچی و ئالۆزی، هه‌مان پارچه‌ی سه‌یرو ناکۆتا، هه‌مان سروشتی ریک‌خستن و هه‌مان شیوازی پونا‌ککرده‌وه، ته‌نیا شتیکی جیا‌وا‌ز، ئه‌و تابلۆیانه‌ بوو که لی‌ره‌دا هه‌لواسرا‌بوون، تابلۆکان هه‌مان ئه‌وانه نه‌بوون که له مۆزه‌خانه نه‌نییه‌که‌ی موسای بابه‌کدا بینیبووم. مسته‌فای شه‌ونم ده‌یزانی من چه‌ند سه‌راسیمه‌و گێژ سه‌یری دیمه‌نه‌که ده‌که‌م، به‌لام به‌سه‌بره‌وه گووتی: جه‌لاده‌تی کوتر، هیچ شتیکی له ژياندا وه‌ک دوزینه‌وه‌ی رابوردوو مایه‌ی سه‌رسامی نییه. تۆ خو‌شبه‌ختی که ساتیکی وه‌ها ده‌ژی، زۆربه‌ی جاره‌کان رابوردوو که ونده‌بێت جاریکی تر ناگه‌رێته‌وه.

من که خه‌ریک بوو ده‌خنکام، گووتم: به‌لام چۆن، مسته‌فای شه‌ونم چۆن؟

مسته‌فای شه‌ونم له ژێر پوناکی گلۆپه‌کاندا ره‌نگی وه‌ک جاران سوو

نه‌بوو، به‌لکو له مه‌خلوقیکی بیره‌نگ ده‌چوو که له ده‌ورو زه‌مانیکی تره‌وه هاتیبیت، ده‌یزانی ئه‌مه له‌و ته‌لیسمانه‌یه که مرؤف شیتده‌کات، کورسی و میزینکی چکولانه له سوچینکی هۆله‌که‌دا بوو وه‌ک په‌لی مندالیک بگریته، ده‌ستی گرتم و منی له‌سه‌ر کورسییه‌که دانیشاند و خۆی به‌ پتوه‌که‌وته قسه‌کردن و گووتی: به‌ر له هه‌شت مانگ، من له کۆبوونه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌ی «پاسه‌وانانی جوانی» دا به‌شداربووم. من ده‌زانم دکتۆر موسای باب‌ه‌ک باسی هیچ شتیکی بۆ نه‌کردویت، چونکه نه‌ده‌بایه باسییکات، ته‌نیا ئه‌وانه بۆیان هه‌یه نه‌ینی پاسه‌وانه‌کان بزانی که خۆیان ده‌بن به پاسه‌وان، ته‌نیا ئه‌وانه‌ش ده‌بن به پاسه‌وان که ژیا‌نی خۆیان بۆ پرگارکردنی هونه‌رو حه‌قیقه‌ت ته‌رخانه‌که‌ن، دکتۆر موسا له‌سه‌ره‌تاوه ده‌یزانی که تۆ یه‌کیکی له‌وانه‌ی پۆژیک له پۆژان ده‌بیت به پاسه‌وان، به‌لام ته‌نیا له سنووریکی دیاریکراودا بۆی هه‌بوو شته‌کانت بۆ باسبکات، له سنووری پیشانگا‌که‌ی خۆیدا، له سنووری ئه‌وه‌ی گه‌ر هاتوو پۆژیک شتیک ئاشکرا‌بیت ته‌واوی ئه‌م جیهانه نه‌که‌ویت به‌ر مه‌ترسییه‌وه، چونکه ئه‌مه جیهانی‌که هیچ ئاده‌میزادیک بۆی نییه بیخاته ژیر مه‌ترسییه‌وه.

مسته‌فای شه‌ونم ئیستا له‌و پیاوه نه‌ده‌چوو که له‌ده‌ره‌وه دوا‌ی چه‌ند پرسته‌یه‌ک هه‌ناسه‌ی سوارده‌بیت و قسه‌ی بۆ نا‌کریته، به‌لکو که وچانی ده‌گرت بۆ ئه‌وه‌بوو بیربکاته‌وه، باشت‌ر پرسته‌کانی ریکبخات و وشه‌کانی هه‌لبژیریته. که‌میک له میزه‌که دوورکه‌وته‌وه و توزیک دوگمه‌کانی چاکه‌ته‌که‌ی توند کرد و گووتی: یه‌که‌مجار ناوی تۆم له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا بیست، له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا پیمان گووترا که ده‌بیت هه‌موومان بۆ جه‌لاده‌تی کو‌تر بگه‌رین، بۆ کو‌ریک که تابلوی «شاری مۆسیقاره سپیه‌کان» ی پییه، هه‌موو ده‌مانزانی دۆزینه‌وه‌ی تۆ ئاسان نییه، به‌لام ده‌شمانزانی دوا‌جار نیشانه‌یه‌ک، هه‌والیک، رووداویک کۆمه‌کمانده‌کات و تۆ ده‌دۆزینه‌وه. من به‌سه‌رسامیه‌وه پرسیم: منتان بۆچی بوو، من کیم تا ئیوه له دوام

بگەرین، ھا بابایەکی ئاوارە... بۆ لە دوام دەگەرین؟

مستەفای شەونم گووتی: دکتۆر موسای بابەک دەیه ویت تۆ ببینیت، دکتۆر موسا خۆی.

من کە خۆشییەکی بیۆینە پەپیووە پۆحمەو ھاوارمکرد دکتۆر موسای بابەک ماو؟ دکتۆر موسای بابەک دەژی؟

مستەفای شەونم بە زەر دەخەنەیه کەو ھەموو گووتی: دکتۆر موسای بابەک چاوەروانی تۆ دەکات، ئیستا لە جیگایەکی دووری دنیادا، لە شوێنێکدا لەسەری ئەو سەری ئەم ژێر زەمینە، لە خالێکی تری ئەم تونیلە ناکۆتایەدا چاوەروانی تۆ دەکات.

بەسەر سامییەو ھەموو گووتم: بەلام چۆن؟ چۆن؟ من ھەموو ئەو شارەم بینی دەبیتە خۆلەمیش، ھەموو ئەو شارەم بینی زەوی قووتیدەدات.

مستەفای شەونم گووتی: ناتوانم وەلامی ئەو پرسیارەت بدەمەو، من شتیکی زۆر لەسەر ئەو چیرۆکی ئیو نازانم. بەلام خۆشەختم بەوێ ئەو بالەدانە بەو جۆرە کۆمەکیانکردم. من زۆرجار ھەستدەکەم پیاویکی زۆر بەختەو ھەم.

بیتەوێ لەسەر من بوەستیت، بیتەوێ چاوەروانی ھێچ قسەیهکی من بکات، گووتی: جەلادەتی کۆتر، من و تۆ دەبیت ئەمشەو بکەوینە سەفەرێکی دوورو درێژ، لەم ژێر زەمینەو بە تونیلێکی ناکۆتادا، تونیلێک نە ئەمسەری ھەیه و نە ئەوسەر، بە ھەموو خۆر ھەلاتدا تێدەپەریت. ئیستا ھەزێفە منە تەواوی ئەم یارییەت بۆ پوونبکەمەو، بەرلەوێ دەستبکەین بە سەفەر دەبیت گویم لێبکریت، دەبیت بە وردی گویم لێبکریت.

من لە بەختەو ھەریدا نەمدەتوانی لەسەر کورسییەکە ئارامبگرم گووتم: گەر تۆ دەمبەیت بۆ لای دکتۆر بابەک، ئامادەم ھەموو عومرم گویت لێبگرم... ھەموو عومرم.

مستەفای شەونم بە ھێمنی دەستیکرد بە گێرانەوێ حیکایەتی ئەو.

جیهانه، من حیکایه ته که تان به و شتویه بۆ دەنوسمه وه که ئاغای شه ونم گیرایه وه، من به جۆریک له جۆره کان باوه پرم به و حیکایه ته کرد، دواتریش ههرگیز له کهسی دیکه نه پرسى، نایا ئه و چیرۆکه راسته یا خود هه له، له و چیرۆکانه بوو که مرقوف یان باوه به هه مووی دهکات یا باوه به هه یح شتیکی ناکات. مسته فای شه ونم به مجوره قسه یکرد:

«جه لاده تی کوتر، ئه و پیشانگا چکولانه یه ی که تو له شاری سۆزانییه کان بینیت و ئه م پیشانگایه ی که ئیستا لیره دا ده بینیت، به شیکن له جیهانیکی گهره تر... دوو خالی بچوکن له سه ر نه خشه یه کی گهره، که له وانه یه ته وای ئه و نه خشه راسته قینه لای هه یح که س نه بیّت. له ژیر هه موو شاریکی ئه م دونیایه دا، له ژیر هه ر جیگایه کدا که هونه ر هه بیّت، پینگایه کی نه ینی و باریکیش هه یه که من ناوی ده نیم پینگای جوانی. جه لاده تی کوتر حیکایه ته که به مجوره یه که هه زاران سال له مه و به ر، له سه رده می پادشایه کی زالمدا هه یزکی چکولانه دروستده بیّت که ناویان هه یزی پاسه وانانی جوانیه، وهک ده زانیّت پادشاکان ره قتیکی کویره بینیان له هونه رو جوانی هه یه، ئه و پادشا زالمه ی ئه و سه رده مه فه رمانه وه ی زه مین بوو، سالاری هه موو ئه م ده فه ره بوو که له چین و ماچینه وه تا سه ر ده ریای سه ی دره یژبوته وه هه ز له خانمیک دهکات، دیاره پادشاکان که عاشقیش ده بن خو شه ویستیشیان په ره له شه رانگیزی و خراپه، په ره له ویستی کویره بۆ زه لیلیکردنی مرقوف. ئه و پادشا به دناو و به ره حمه په یکه رتاش و نهقاشیکی هه یه که پیاویکی ده ست ره نگینه، مامۆستایه کی بیۆینه ی هونه ره و له مه سه ره و سه ری دونیا وه خه لک دین تا به هره له هونه ری ئه و وه رگرن. وهک که چه میری زۆر له حیکایه ته کۆنه کان، خانمی ئه و چیرۆکه دلی له شاهه نشا به قینه و شه یدای ئه و په یکه رتاشه ده بیّت، ئه و سه نه ته کاره بیۆینه یه ی قولنگی جوانی له هه موو دهشت و ده ریکدا ده نگیدا وه ته وه، دواچار شاه ی دل په ره له تولی ناکامیه که ی خویدا به ریارده دات که نه وهک ئه و په یکه رتاشه خو ی به لکو

هونه‌ر له‌سه‌ر ږووی زه‌وی بس‌پښته‌وه. جه‌لاده‌تی کۆتر، له‌و سه‌رده‌مه‌دا پادشا هیزه‌کانی ده‌نیریت له‌هه‌موو ده‌قه‌ره‌کانی ئه‌و شاهنشینه بیسنوور و بیتخوبه‌دا چی کاریکی نه‌قاشی هه‌یه، چی نه‌قاشیک و چی په‌یکه‌رتاشیک هه‌یه، چی شاعیریک و چی نوسه‌ریک هه‌یه، چی کتیبیک و چی کتیبخانه‌یه‌ک هه‌یه بیسووتیتن. له‌ زۆربه‌ی شارو هه‌ریمه‌کاندا هونه‌رمه‌نده‌کان ده‌گرن و به‌ زیندوویی ده‌یانسووتیتن، نه‌ ده‌شت و نه‌در، نه‌ چیاو نه‌ سه‌حرا په‌ناگیه‌ک نابه‌خشنه‌ ئه‌و ږۆحه‌ ناسکانه‌ی به‌سه‌ر زه‌مینی ئه‌م ده‌قه‌ره‌دا ئاواره‌ده‌بن، بیهوده‌ له‌م شاره‌وه هه‌لدین بۆ ئه‌و شار. وه‌ک حیکایه‌ته‌که ده‌گیریته‌وه زه‌مین به‌ جوړیک له‌ ږووی شاعیرو شیوه‌کارو ئه‌هلی فه‌نتازیدا ته‌سکده‌بیته‌وه، دواچار زۆر له‌ هونه‌رمه‌ندانی زه‌مان. له‌ نه‌قاشان و ئه‌هلی وشه‌ له‌ شوینیکدا کۆده‌بنه‌وه‌و ږیارده‌دن سوپایه‌ک دروستبکه‌ن ناوی سوپای پاسه‌وانانی جوانی لیبینن، سوپایه‌کی نه‌ینی که ئیشی ئه‌وه‌یه خه‌زنه‌کانی ئه‌ده‌ب و هونه‌ر ږپاریزیت، توحفه‌کانی جوانی هه‌لگریت، له‌ مه‌ترسی بیانپاریزیت. سوپایه‌ک ئیشی ئه‌وه‌یه ته‌نیا حه‌شارگاهیک سه‌لامه‌ت بۆ هونه‌ر دروستبکات، کتیب هه‌لگریت، ده‌ستفوسه‌کان له‌ سووتان و فه‌وتان ږزگاربکات. له‌و پنته‌وه‌ که هونه‌رمه‌ندان تیا‌ده‌وه‌ستن، له‌ ناوه‌راستی ئه‌و بازنه‌یه‌وه‌ که له‌ده‌وری کۆبوونه‌ته‌وه ده‌ستده‌که‌ن به‌دروستکردنی تونیلکی پینچاوپینچی مه‌زن، ئاخۆ چ هیژیک هه‌بووه یاریده‌ی ئه‌وانه‌ی داوه‌ بتوانن ئه‌و تونیله‌ دریز و بیتونه‌یه دروستبکه‌ن، چ سحیریک و چ ئیله‌ام و چ توانایه‌ک؟. به‌لام جه‌لاده‌تی کۆتر، دواچار که سه‌یری گه‌وره‌یی ئه‌م تونیله‌ ده‌که‌یت و به‌ توانای مروّف به‌راوردیده‌که‌یت، شتیکی ئاسایی دیته‌ به‌رچاوت. من که سه‌یریده‌که‌م وه‌ک شتیک له‌ جوړی شو‌رای چین، به‌لام له‌ ژیر زه‌ویدا دیته‌ به‌رچاوم، شو‌رایه‌ک که هونه‌رمه‌ندان له‌ بری ئه‌وه‌ی بۆ دیفاع له‌ پادشاکان دروستیبکه‌ن بۆ به‌رگری له‌ خویان دروستیانکردوه، شو‌رایه‌کی گه‌وره له‌ ژیر زه‌ویدا، له‌ دیویکی نادیا‌ری دونیا‌دا به‌ ناو سه‌رده‌مه‌کا

پۆژگارەکاندا دیت و لە کۆنەوه تا ئێمە پۆ بە نەیتى ماوەتەوه و تا قیامەتیش
 ھەر بە نەیتى دەمینیتەوه. پێدەچیت پۆژ لە دواى پۆژ و سال لە دواى
 سال، شار بە دواى شار و پادشا لە دواى پادشا ئەم تونیلە گەورەبووبیت.
 لەسەردەمى جیاواز جیاوازی ئەم خۆرەرلاتەى من و تۆدا پادشای دیکە
 دروستدەبیت کە حەزبان لە خاپوورکردنى ھونەرە، ھونەرمەندانى دیکە
 دروستدەبن، پاسەوانانى تر دروستدەبن کە ئەوانیش بێئاگا قموچی خۆیان
 دروستدەکەن و خەندەکی نەیتى خۆیان لە ژێر زەویەوه رادەکێشن، لەگەل
 تێپەڕینی زەماندا ئەم تونیلە دوورو جیاوازانە ھەموو دەگەنەوه بەیەک،
 بەشیک لەم خەندەکانە راستیین و بەشیکی مڕۆف تەنیا بە کۆمەکی فەنتازیا
 دەتوانیت پێکەوه گرتیانبدات، تەنیا کەسانیک دەتوانن بەم تونیلە دوورو
 درێژانە سەفەرکەن کە پاسەوانى ھونەر و ئەمیری فەنتازیان... لەگەل
 دروستبوونی ھەموو شاریکدا، ڕینگایەکی شاردرارو و نەیتى لێدەکەوتەوه
 کە ڕینگای ھەلھاتنى جوانییە لە فەوتان، لە گەمژەیی. جەلادەتى کۆتر، ھونەر
 بەدرێژایی دەیهەا سەدە لەم سەر زەمینەدا لە راکردنیکى بێچاندایە. تەنیا
 لە پادشاكان و جەلادەکانیش راناکات، لە گەمژەکانیش رادەکات، بەتایبەت
 ئەو گەمژەو دەجالانەى جلی ھونەرمەندو شاعیر لەبەردەکەن، لەو
 ھونەرمەندانە رادەکات کە مانای جوانى خاپوورەدەکەن و لە قوولایی خۆی
 بەتالیدەکەنەوه. جەلادەت ھونەر بالداریکى ئەفسانەیی نەبێنراوه، کە تەنیا
 ئەوانە دەیبینن کە چاویکی تر لە ناویاندايە... ئەم تونیلەش تونیلێکی نەیتى
 و نەبێنراوه تەنیا ئەوانە سەفەرى پیادەکەن کە جوانییەک لە دلێاندایەو
 بەرەو جاویدان دەپۆن، ھاواریک لە دلێاندایە و لە مردن رادەکەن، مڕۆف
 یان دەبیت پاسەوانى جوانى بیت یاخود لە مردن پابکات ئەوسا دەتوانیت
 بیتە ئەم مەملەکەتە نەبێنراوو گەورەیهوه... لە ژێر ھەر شاریکى ئەم
 ولات و سەرزمینەدا کۆمەلێک پێشانگای ئاوا نەیتى و کتێبخانەى نەیتى
 ھەیە، کە تەنھا ڕێبوارە راستەقینەکان دەتوانن بیگەنن، ئەم بەرھەمانە لە

پۆژگاری ئاسوودەیی و ئاشتیدا دینه دەرەو و دەبن بە مولک و مالی
 ھەموومان، لە پۆژگارانی تریشدا دەچنە ژێرەو و وندەبن و دەوستان تا
 لەسەردەمیکی تردا وەک خۆیان یان بەشیوەی تر دینهو دەری. تەمەنی
 پاسەوانانی جوانی و تەمەنی ئەم خەرەندە لەو دێرینترە کەس بزانیت
 چەندە یان بتوانیت بیپۆیت، خودی پاسەوانانی جوانیش، ئەگەرچی
 ھەریەکەیان دەزانن بەشیکن لە سوپایەکی گەرەتر، بەلام زۆربەی کات بە
 تەنیا ئێشەدەکن. زۆربەی جارێش بە تەنیا دەست پێدەکن. ھەریەکەیان
 ژێر زەمینکی نھیتی بۆ خۆی دروستدەکات و دواتر سەیردەکات ئەو
 ئەو دروستیکردو بەشیکن لە پێگایەکی گەردونی گەرەتر، خالێکە لەسەر
 تۆپێکی نھیتی. زۆرجار مەرۆف چەندەھاسال ئێشەدەکات ئەوسا یەکیک لە
 پاسەوانە راستەقینەکان دەدۆزیتەو، لەوانەیە چەندین سەدە بیت و بپوات
 پاسەوانێکی راستەقینە دروستنەبیت کە پزگارکردنی ھونەر بکات بە ئیشی
 خۆی. لەوانەیە یەکیک چەندەھاسال کاربکات و ئاگای لە پاسەوانەکانی
 تر نەبیت. جەلادەت مەرۆف ھەرگیز ناتوانیت ھەموو جوانی پزگاربکات،
 ھەمیشە بەشیکن لە راستی و جوانی دەپوات و پروو دەکاتە جێگایەکی
 نادیری تر... تۆ ئێستا بۆیە لێرەیت تا کۆمەکمان بکەیت. لێرەو لەم ژێر
 زەمینەو پێگایەکی دوور و درێژ دەپوات کە من ھەرگیز نەگەیشتوومەتە
 کوتایی، من و تۆ ئەمشەو لێرەو بەرێدەکەوین».

دوای ئەوێ کە ئەو بەشە چیرۆکەکی تەواوکرد، کەمێک ماندوو
 بەرابەرم وەستا و گووتی: دەزانم ھێشتا زۆر پرسیار ماو وەلامیبەمەو،
 من ئێشم ئەوێ تەو شوینە ئاگادارم ھەموو شتێک پروونبکەمەو،
 ھەموو دەزانین تۆ سەفەریکی زۆر درێژترت لە بەردەمدایە. سەرەتا
 حەزەدەکەم لە پەیوەندی خۆم و دکتۆر موسای بابەکەو دەست پیکەم.
 من دوای کوژرانی لەیلای نیلۆفەر، چەند سالیکی لە ھەموو شتێک دا

وێك پیاویكى مهئوس و بیهیوا ژیانم له چیشتهخانهكاندا دهبردهسەر، من ئیستاش هەر ناومیدم و هەر له نیوان چیشتهخانه و جگهرخانه و چایخانه قهبزو تاریكهكانی ئەم شارهدا دهژیم، بهلام جهلادهتی كوتر شتیكم ههیه زۆر لهو بیتهقهتی و نارههتییهكم كهمدهكاتوه، ئەو پۆژه بۆم باسكردیت كه دواى لهیلا من تابلوكانى خۆم سووتاند، له راستیدا دواى لهیلاى نیلۆفه نهمدهویست پهیوهندییهكم به هونهرو نهقاشییهوه بمیشت. دیاره ههندیك ئیشم ههبوو لیتهو لهوئ، لای هاوڕێ و ناسیاو و برادهرانى دوورو نزیك كه دهستم پێاندا نهدهگیشت، بهلام هیدی هیدی ههموویانم بیرچووهوه. جهلادهتی ئازیز دواى سێ سال له مردنی لهیلا بۆیهكهمجار چوومهوه. ئەو چایخانه چكولانهیهی كه شیوهكارو هونهرمهندهكان لێی كۆدهبوونهوه، وێك دهستیكى نهتێی بهرهو ئەو جیگایه بمبات، دهستیك له من گهورهتر، شتیك له من بههیزتر، چاویك له ناوهوه دادهگیرسیت و تینت دهباتی و ناچارتههكات برۆیت. لهو چایخانهیهدا گهنجیكى چكولانهی شهرمم ناسی، كۆپىكى رهشتالهى قۆدریژ ناوی «سهفا تهیفوور» بوو، من وێك تو داوهتی چیشتهخانهیهكم كرد و لهسەر خواردنهكه باسی ژيانى خۆی بۆكردم، دواچار كهزانی مالیكى گهورهم ههیه، داواى لێكردم تابلوكانى بۆ ههلگرم، چونكه سهفهریكى دریزی له بهردایه، سهفهریكى دوور و درێژ. من ئەوكات سویندم خواردبوو نههێلم هیچ تابلۆیهك پوو له مالم بكات، سویندیک تهنیا یهكجار شكاندم و جاریكى دیش نایشكێنمهوه. بهلام چاوی غهمگینی ئەو كۆرپه، ئەو سهفهره نادیارهیه كه له بهردهمیدا بوو وای لێكردم بیر له چارهیهك بكهمهوه، ئەوكات باوكم بیرى لهدروستكردنی چهند مهخزهنیكى زۆر گهوره دهكردهوه، چهند مهخزهنیك دهستبدات مڕۆف گهنم و جۆو ئارد، توتن یاخود شهكری تیا كۆبكاتهوه، بهوهدا مولكهكانی ئیمه زۆربهی لهدهرهوهی شاربوون، ئەم زهویانهش ئەوكات پارهیهكى ئەوتویان نهدهكرد، لهبهرئوه خهلك زیاتر پوو لهوه بوو مهخزهنیان تیا

دروستبکات، بیانکات به کێلگهی به خێوکردنی مریشک و شتی لهو بابته. من ئهوکات به شیک لهو پرۆژهیهم سه ره پرشتیده کرد، واهات به خه یالمدا که ده توانم تابلوکانی سه فا تا له سه فهر دیته وه له یه کێک لهو ژووره خالیانه دا هه لگرم. بۆ پۆژی دوا یی له گه لیدا پێکه وتم و چووم بۆ سه یری ئیشه کانی، کورپکی بیته ندازه به ره مه ندبوو، که کاره کانیم بی نی سه ره تایی ده رکه وتنی بلیمه تیکی نیگار کیشم تیا بی نییه وه، چه شنی نیگار و سروشتی هیمنی خوی زیاتر وای لیکردم کونجیک چۆل بکهم و ئیشه کانی له شوینیکی گونجاودا بپاریزم. جه لاده تی کو تر، ئه و بی نا کۆن و پوخوا وانه ی سه ره وه پاشما وه ی ئه و مه خز نه گه و رانه ن که ده با یه پۆژیک ببو و نایه به عه مبار ی تو تن و دانه ویله، به لام قه ده ر وای کرد بین به به شیک له زه وییه کی خه یالی که له بری به رو بوومی زه وی، به رو بوومی پۆح ده پار یزن. ئه و پۆژه ی که تابلو کانمان گواسته وه بۆ ئیره ئه وه دوا هه مین پۆژ بوو که من سه فا ته یفو ورم تیا بی نی. سه فا پۆیشت، بوو به پێشمه رگه و له دوا زده هه مین پۆژی پێشمه رگایه تیدا شه هید بوو، به لام ئیشه کانی بوون به سه ره تایی دروست بوونی پنتیکی دیکه له ئوقیانوسی هاواره کان. ئا، جه لاده ت بیرم چو و پیتبلیم که ئیمه به م تونیله درێژه ده لێن «ئوقیانوسی هاوار». ئه وه وشه ی نه ینی نیوان ئه وانه یه که پاسه وانی جوانین، هیچ که س بۆی نییه ئه و وشه یه بزانی ت تا نه بیته با وه پێکراوی گه و ره ی ئیمه، ئیستاش تۆ یه کێکی ت له ئیمه، یه کێکی له باز نه که دا. له به ره ئه وه گه ر نه زانی ت «ئوقیانوسی هاوار» گوزاره ی نه ینی نیوان پاسه وانه کانه، ناتوانی ت به م دیوه خه یالییه ی دونا دا بگه رییت. من پیتده لیم زۆر جار گه ر له شوینی کدا ده رگا کان نه کرانه وه، گه ر یه کێک لێی پرسیت «تۆ له کو یوه ها تو ویت؟» گه ر نه لێیت من له «ئوقیانوسی هاوار» وه ها تو وم که س ده رگا ت لێ نا کاته وه. ئوقیانوسی هاوار نازانم چیه، و ابزانم ناوی تابلویه که، یاخود له وانه یه ناوی شیعریک بیت، یا ن کتیبیک، من واهه سته ده که م ئه و وشه یه م زۆر به رچا وکه وتی.

بەلام گەرنە نەبە، دینە دەرینەکان بەشەیک لە دۆزەخیان ناودەنا ئوقیانوسی
 ھاوار، مەروە زۆرجار دلی خوی ناودەنیت ئوقیانوسی ھاوار. بەلام کاکى
 کۆتر، ئەم ئوقیانوسی ھاوارەى ئێرە مانایەکی تری ھەیە... بەدریژی
 مێژوو ھونەر ھەولیداو شەتیکی ئارام بێت، بەشەیک بێت لە تێرامان و
 بێدەنگی، کەچی ھەمیشە زالمەکان، دیکتاتۆرەکان، بکوژانی جوانی ھونەر
 ناچار دەکەن خیانت لە بێدەنگی و رامان بکات و بێتە ھاوار.

دواى شەھیدبوونی سەفا تەیفوور، من لەو چایخانە چکۆلەیدا
 سەدان شاعیر و ھونەرمەندم ناسی، ھەندیکیان ماون، ھەندیکیان مردن،
 ھەندیکیان پوشتن و ئیشەکانی خۆیان بۆ من بەجێھێشت، ھەندیکیشیان
 وازیان لە ھونەر ھێناو بە بێدەنگی دەژین. پۆز لە دواى پۆز تابلۆی
 نیکارکێشی غەمگین و نەناسراو لەو خانووبەرە خاموشەدا کۆبوووە،
 مانگ لە دواى مانگ ھونەرمەندی بێجیگا و بێباشەرۆژم ناسی کە لەسەر
 ئەم زەویە وەک ئاوارە دەژیان. کەسانیک ئیشەکانی خۆیان دەھێنا بۆ
 من بۆیان ھەلگرم، من زۆر شەو تابلۆکانم دەردەھێنا و سەیرمەکردن،
 دەمزانی ھەندیک لەو ھونەرمەندانە نابینمەو، دەمزانی ھەندیکیان جارێک
 نیکارکێشان دروستکردووە ساتیک بوون بە ھونەرمەند و ئیدی گەراونەتەو
 بۆ ناو ئیقاعی ئاسایی ژیان، ھەندیکیان وەک من ھێزیکى گەرەتر،
 ترسێکی قوولتر لە ئێرادەى خۆیان ھونەری بێرەدبوونەو. سالی ١٩٧٩
 ئەو سالی دیکتاتۆر بە تەواوی دەسلەلاتی گرتە دەست، کەوتە گرتن
 و کوشتنی شیوعییەکان، من لەو سالی دەسەدان تابلۆم کۆکردووە کە
 زۆربەیان ئێرسى ئەو ھونەرمەندە کۆمۆنیستەکان بوون کە بەعس لە ناوی
 بردن، ھەر لەو سالی دەسەدان دکتۆر موسای بابەکم ناسی، پۆزیکیان چووم
 بۆ چایخانە و پیاویکی سەرسپیم بینی، بە جووتیک چاوی کزەو لەگەڵ
 نیکارکێشیک ناسیاو دا تاولەیدەکرد، ھەموو جارێک زارەکانی ھێند توند
 ھەلەدا دەکەوتە دەرەوێ تەختەکە و ھەموو جارێکیش ھەر دووکیان

هیند توند پیده‌که‌نین چاخانه‌که ده‌له‌رییه‌وه. هه‌موو چاخانه‌که له‌ده‌وری میزه‌که‌یان کۆبوو‌بووه‌وه، که من چوم‌ه ژووری موسای باب‌ه‌ک پر به چاخانه‌که ده‌یگوت «ئیکی بیر». هاوریکه‌ی ده‌یگوت «به‌یه‌ک چه‌هارو بیژ قاپووتیکی وات بۆ ده‌درووم، سولتان عه‌بدولحه‌مید له‌به‌ری نه‌کردیت». موسای باب‌ه‌ک پیده‌که‌نی و ده‌یگوت «من ئه‌و زاره‌ بناسم، چه‌هارو بیژی تیا نییه». من پیشتر موسای باب‌ه‌کم نه‌بینی بوو، تا ئه‌و کات دکتوریکیشم نه‌بینیوو بیته ئه‌و چاخانه‌یه‌وه. به‌فزولیکه‌وه له‌ هاوریه‌کم پرسى: ئه‌م پیاوه‌ کییه؟ گووتى: دکتوریکی به‌غدادیه، کوردی به‌غدايه، ده‌لیت گه‌له‌رییه‌کی هه‌یه‌و هاتووه‌ کۆمه‌لێک تابلۆ بکریت. ده‌یه‌ویت له‌سه‌ر میژووی هونه‌ری نیگارکیشان له‌م بیست سه‌له‌ی دوایدا کتیییک بنوسیت. پیاویکی سه‌یره به‌ر له‌ تۆ له‌ ناوه‌راستی چاخانه‌که‌دا باسی ئۆپرای «هۆله‌ندی بالدار» ی فاگنه‌ری بۆ کردین، حیکایه‌تی ئه‌و پیاوه‌ی ته‌نیا عه‌شق له‌ له‌عه‌نتیکی دریز ئازادیده‌کات.

که له‌ یارییه‌که‌یان بوونه‌وه، وه‌ک یه‌کێک وینه‌ی منی نیشاندایت، پروی تیکردم و گووتى: کاک موسته‌فا، من یه‌کێک له‌ نیگاره‌کانی تۆم بینیه، حه‌یفه‌ تۆ په‌سم ناکه‌یت.

من له‌و باوه‌رده‌ نه‌بووم که‌سیک له‌بیری مابیت من پۆژیک له‌ پۆژان نیگارکیش بووم. وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌موو شتیکی له‌ سه‌ر من بیستیت، به‌ چاوه‌ کره‌کانی سه‌یریکردم و گووتى: من ناوم موسای باب‌ه‌که، حیکایه‌تی تۆم بیستوه، پۆرتریتیکی تۆم هه‌یه، پۆرتریتی خانمیکه‌ له‌ ژیریدا نوسراوه له‌یلاى نیلۆفه‌ر.

به‌ سه‌رسامی سه‌یرمکردو پرسیم: به‌ریز ئه‌و پۆرتریته‌ له‌ کوێ ده‌سته‌که‌وتوه؟

سه‌یریکردم و گووتى: به‌ر له‌ دوو سال له‌ تابلۆ فرۆشیکی عه‌ره‌بم کپیه‌وه.

موسای بابەک ھەموو چیرۆکی من و نیلۆفەری دەزانی، وەک ئەوەبوو بەدوای چیرۆکی ئەو تابلۆیەدا گەرابێت، فریوی ئەو نیگا سەحراوییەکی لەیلای خواردبێت. گەپیدەھەکی سەیربوو، بەدوای یەکیکدا دەگەرێ تابلۆی بۆ کۆبکاتەو، تا لەگەڵیدا دانەنیشتم و بەوردی قسەمان نەکرد نەمزانی مەبەستی چییە؟. کە پێمگوت، من سەدان تابلۆم ھەیە بۆ سەیریان ناکەیت؟. وەک ئەوە بوو چاوەڕوانی ئەو ساتەی کردبێت، گووتی: راستیت دەوێت من بۆ سەیرکردنی ئەو تابلۆیانە ھاتووم.

جەلادەتی کۆتر ھەموومان لەسەرەتاوە پاسەوانی جوانی بووین بێئەوێ بزانین. مەرۆف ناتوانی ھیچ نەبێت و بێت بە پاسەوانی جوانی، مەرۆف یان وەک پاسەوان دیتە ئەم دونیایەو یاخود ھەرگیز نابیتە پاسەوان. ئەمە وەزیفەیک نێیە مەرۆف خۆی تێدا بدۆزیتەو، حیرفەیک نێیە فێربیت.

ئەو پۆژە موسای بابەک ئەو ژێر زەمینەی دروستکرد ھێچی لەسەر ئەم ئوقیانوسە نەدەزانی، ئەم ئێشە بە پێچەوانەی ھەموو ئێشەکانی دونیاو، مەرۆف دەبێت خۆی بێ ھیچ کۆمەک و بێ ھیچ مامۆستایەکی فێربیت. ھێند ھەیە مەرۆف پۆژیک دەستدەبات تابلۆیک ھەلواسیت، لەو ساتەدا کە خەریکی داکووتانی بزماریکە دەرگایەکی نھیتی لە بەردەمیدا دەکریتە بەرھەو ئەو جیھانە دەبیات. سەرەتا دەپوات و دەپوات و نازانیت بۆ کوێ دەچیت، لەوانەیە چەندە ھا شەو و چەندە ھا پۆژ بپوات تا دەگاتە یەکەمین بنگە، تا تێدەگات ئەو بەشینکە لە توپێکی مەزن، گەپیدەھەکە بە پێگای کەسانیکی تردا دەپوات کە پێشتر لێرەو پۆشتوون.

موسای بابەک سالی ١٩٧٩ کە ھات بۆ ئەمشار، چەندین سال بوو لەو ئوقیانوسەدا دەژیا. ئێشی ئەوەبوو بۆ پاسەوانی نوێ بگەریت، بتوانیت زۆرترین کاری ھونەری پرگاریکات، ئەو سەردەمە سەردەمی سەرھەلدانی دیکتاتۆرەکان و جەنگەکانیان بوو. ئەوسالانە بوو موسای بابەک بە ھیمەتێکی بێئینەو کاریدەکرد، لەو سالانەدا ھەزار تابلۆی لە فەوتان

پزگارکرد، له هه موو شارهکاندا تۆپیکی گه وره ی دروستکرد، چهنده ها بنکه و ریگای تازه ی کردوه. ئه وه نه خشی ئه م ژیر زه مینه ی بۆ من هینا. سه رتا دوو دل بوو له وه ی هچم بۆ باسبکات، دوو دل بوو له وه ی پیاویکی قه له وه که به زه حمه ت ده توانیت هه ناسه بات، ئاخۆ ده توانیت بییت به پاسه وان یاخود نا. تا پۆژیک هات بۆ مالم و ئه و تابلۆیه ی بینی، تابلۆی شاری مۆسیقاره سپییهکان. ئه و تابلۆیه ی که ره دیف و هاوشیوه ی ئه و تابلۆیه ی خۆی بوو که ئیستا تۆ ده یپاریزیت، ئه و تابلۆیه ی که مروف ده بییت بیپاریزیت چونکه هاواری دونیا یه کی تره. که ئه و تابلۆیه ی بینی روخا، ده ستیکرده ملم و گووتی: مسته فای شه ونم ئه وه نه ینى هه ره گه وره ی ژیانمه. له و ساته دا ئیدی من بووم به یه کیک له پاسه وانه کان. به لام ئه وکاتیش له سه ر ئه م تۆره گه وره یه هچى نه گێرایه وه، هیند هیه پێشنیاری بۆ کردم ئه و تابلۆیانیه ی من پاراستوومن له شوینیکى مه حکه متردا بپاریزرم تا پۆژیک دیت مۆزه خانه یه ک ده که یه وه و ناویده نیین مۆزه خانه ی مسته فای شه ونم. باوه رى وابوو پۆژیک دیت سه رزه وى پرده بییت له مۆزه خانه ی گه وره گه وره که ئیشی ئه و که سانه نیشانده بات که سه رده مانى ترس و مردن هونه ریان پاراستوه. ئه وکات من قوتابییه کی ئه و بووم، چه ندين جار له سه فه ره خێراو نه ینیه کانیدا شه و له لای من مایه وه، هه میشه بۆ یه ک شه و ده هات و ده رپوشت. من له سالانى هه ره سه ختی شه ردا له و ژیر زه مینه دا کارمه کرد، به پۆژ به دواى تابلۆدا ده گه رام و به شه و له ناو نیگارو وینه و ده ریای په نگه کاندانده بووم. جه لاده تی کۆتر، مروف به ر له وه ی ئه و ده رگا نه ینیه بدۆزیته وه که به هه موو ئوقیانوسی هاواری ده بیات، ئه و ریگایه له رۆحی خۆیدا ده بینیت، هیند له په نگ و نیگاردا نوقمه ده بییت شه پۆله کان ده یبه ن، پۆژیک تیده گات که له شوینیکى ئه و ژیر زه مینه دا ده رگایه ک هیه که به سه ر هه موو گه ردوندا ده کړیته وه، تیده گات سه فه ری جوانی له وه گه وره تره له نیگاریکدا، له پێشانگایه کدا، له

شاریکدا، لە پوژگارێکدا دیل ببیت... مرۆف هەندێجار خۆی دەبیت بەتەنیا
ئەو ڕیگایە بپریت، هەندێجاریش دەبیت شایستەی ئەوە بیت لەگەڵ یەکیک
لە پاسەوانەکانی جوانیدا بپروات تا هەموو نەیتییەکانی بۆ پوونبکاتەو...
جەلادەتی کۆتر، تۆ ئەمشەو لەگەڵ مندا ئەو سەفەرەدەکەیت، ئەمشەو من
و تۆ پێکەووە دەکەوینە پێ.

من هەستم بە خۆشییەکی گەورەدەکرد، هەستی ئەوێ دواجار بەرەو
ناوەراستی ئەو گەردەلولە سەفەرەدەکەم کە لە میژە چاوەڕوانی بووم. من
لە مستەفای شەونم زیاتر پەلەم بوو بکەوینە پێگا.

ڕیگای ئەو گەشتەمان لە هیچ ڕیگایەکی دی نەدەچوو کە مرۆف لە
ژیاندا دەگیریتەبەر، کە لەو ژێرزەمینە چووینەدەرێ ماوەیەک بە تونیلێکی
تاریک و بێتروسکەدا ڕۆیشتین، دواي ماوەیەک زەمینێکی پوناکتر هاتە
بەردەممان، بۆ یەکەمجار هەستمکرد، لە بری ئەوێ بە تونیلێکدا بڕۆم
بە خەندەکیکی شوشەدا دەرۆم، ئاسمان لە ژوور سەرمانەووە پڕبوو لە
ئەستێرە، بەلام جۆرە ئەستێرەیک جیاواز لە ئەستێرەکانی دی، ئەستێرە
پرشنگدارو نزم، وەک ئەوێ مرۆف لە تابلۆیەکدا بیانینیت، هەوا
بە جۆریک ساف بوو لە هەوای سەر زەمین نەدەچوو، ئێمە بۆچان
دەرۆیشتین و ماندوو نەدەبووین، گەشتێکی دیکەبوو لەو گەشتانەی من
هەرگیز لە یادیناکەم، لەدوورەو سێبەری شارەکانم بینی، چرای گوندەکان
و لوورەي گیاندارە کتوییەکان، من و مستەفای شەونم لە دوو پەبەن
دەچووین کە بەرەو دەریکی دوور کەوتیبینە پێ، من بەو چاکەتە سپیە
کۆن و ڕیشە درێژ و نیگا سەرسامەي خۆمەو، مستەفای شەونم بەو
قەدوقامەتە بەرز و چاکەتە ڕەشە گەورەیهو، بە قژیکی درێژەو لە
نامەبەری یەکیک لە پاپاکان دەچوو بۆ سولتانێکی خۆرەلات. یەکەمین
وێستگەي ئێمە لە ئوقیانوسی هاوارەکاندا پێشانگایەکی دیکە بوو،
پێشانگایەکی سەیر پڕبوو لە وینەي کریکارانی نەوت، سەدان تابلۆم بینی

که خه لکانیک دروستیانکردبوون نزیکبوون له نازاری ئه و کریکارانهوه، لهو شهوهدا به چهندهها ویستگه دا تییه پین، به ناو دهیه ها کتییخانه ی نهیتی و پیشانگای نهیتی و مۆزه خانه ی ژیرزه مینیدا که زۆربه یان له خه لک و پاسه وان خالی بوون، من لهو گه شته مدا ئیرسیکی دوورودریژی کتیب و تابلۆ په یکه ر و توحفه ی دیرین و نویم بینی که سده له دوا ی سده دروستکرا بوون و شاردرابوونه وه، سده له دوا ی سده دروستکرا بوون و دهره تیان بۆ نه خولقابوو بینه ده ری. مسته فای شه ونم له هه ندیک شویندا ده وه ستاو هه ندیک تابلۆی نیشانده دام، هه ندیک په یکه ری کۆن و نوێ، به ره مه مگه لیک که له پۆژگاری سۆمه رییه کانه وه تا ئه مرق درێژه یان هه بوو. مسته فا ده یگووت «جه لاده ت هونه ر ته نیا له دیکتاتۆره کان رانا کات، له چهن د مه حشییه کی وه ک ئاغای سه ره ک کۆمار هه لئایه ت، زۆرجار هونه ر و کتیب و جوانی ناچار ده بن له ترسی جه هل خویان بشارنه وه، ئه و بینه ر و خوینه ر و په خنه گرانه ی له جوانی تیتاگه ن و حوکمی به سه ردا ده دن، ترسناکترن لهو پۆلیس و سه ربازانه ی ئاگریان تیه ره ده دن. هه ندی جار سه ده یه ک تیده په ریت و پۆحیک سه ره له نادات به قوولی له مانای هونه ر تیبگات، له شارستانییه تی ئیمه دا، سالان دیت و ده روات، هونه ر له گه لیدا ته نیا وه ک هه تیویکی بینکس له دایکه بیته و بیرده چیته وه... هاواره کان له م ئوقیانوسه دا ونده بیته، جه لاده ت هه ر هه ریمیک بتوانیت دیکتاتۆرو جه لاد زۆر به ره مه به ییت، له گه لیشیاندا هونه ر مه ندی درۆزن، په خنه گری گه مژه، بینه ری کویر زۆر به ره مه ده ییت».

ئیسنا به ته واهه تی نازانم چهن د به پینگاوه بووین، من هه سته ده کم به دیویکی تری کات و به پوویه کی تری شویندا سه فه رمه کرد، هه رگیز بۆم گرنگ نه بوو چهن د ده پۆم و به کویدا ده پۆم، له هه ندی شوین هه ندیک پاسه وانمان بینی، له هه ندیک جیگادا پاسه وانه کان ناوی خویان نابوو کلیلدار یان زیوان، له به ر هه ندیک ده رگادا ده نکیک لینه ده پرسین «له کوته

هاتوون؟» ئیمەش دەمانگوت «لە ئوقیانوسی هاوارەو». زۆر بەیان
 مستەفای شەونمیان دەناسی. من نەمدەزانی چەند شەو ھەلھاتوو و چەند
 پوژ ئاوابوو، ھەندێجار بەسەر لم و ھەندێجار بەسەر گیای بەھەشتیدا
 دەپۆشتین، دیواری شوشەیی خەندەکەکان و یتەییەکی پەنگینی دونیایان
 پێشکەش دەکرد. دواجار شەوێکی تاریک گەیشتینە بەر دەروازەییەک و
 لە تونیلێکی تەسکەو بەرەو نیو سەردابیکی گەورە پەڕینەو، مستەفای
 شەونم خۆی کلیلیکی تابیەتی پێبوو کە دەیتوانی ئەو دەرگایانە بکاتەو کە
 ناكرینەو، سەردابیکی پڕ تابلۆ پڕ نیکار کە بە خێرای بڕیمان و بەرەو
 ناو مالتیکی خالی سەرکەوتین. من چاوەروانم دەکرد دکتۆر موسای بابەک
 لەو مالتەدا ببینم، چاوەروان بووم وەک جارێک لە ھەیوانێکی خاڵیدا
 دەرپێ و فانیلەییەکی سپیدا ببینمەو، یان ببینم بە خۆی و کەمانەکیەو
 لە باغێکدا خەوتبیت، بەلام دکتۆر بابەک لەوێ نەبوو، مالتیکی چۆل بوو
 لە شارێکی گەورەدا، ئیستا دانیابووم دکتۆر بابەک لەم شارەدا، لەو
 کاتەوێ چووبووینە ناو کوچەکانی ئەو شارە مستەفای شەونم قسەیی
 نەدەکرد، شارێکی گەورە گەورە، من پێشتر ھەرگیز شاری وا گەورەم
 نەبینیبوو. سەربوو لە شەوێکی وەھا تاریکدا ھەزاران ئوتومبیل بە
 خێرایییەکی شیتانە دەپۆشتن و بە دەگمەن پێکەوتی رێواریکی پیادەت
 دەکرد. من و مستەفای شەونم پتر لە چوار کیلۆمەتر پۆشتین، دواجار
 گەیشتینە بینایەک بە قەد گیلای سەیی بەرزبوو بە پێلکانەییەکی پێچاو پێچدا
 سەرکەوتین، بیدەنگییەکی ترسناک بەالی بەسەر ئەو بینایەدا کێشابوو. من
 ھەر شتێکم لە مستەفای شەونم دەپرسی، ئەو بەردەوام بە دەنگێکی نزم
 دەیگوت: بە کوردی قسەمەکە، باش نییە. دواجار لە قاتی چوار ئەو
 لەوحەییەم بینیەو. ھەمان دەستوخت کە لە شاری تەپۆتۆزەکان لەسەر
 لەوحێک نوسیوی «الطبيب الاخصائي - موسی سلیم بابک». ھەمان
 دەستوخت لەسەر لەوحیکی جوانتر و پاکتر لە دارگوێزی ئەسپرتۆکراو

هه مان گوزاره ی نوسیوو. که له ده رگاماندا موسای بابەک کردییه وه، ئەو پیاوه کردییه وه که من پیموایوو زهوی قووتیداوه. بۆ ئیستیک منی نه ناسییه وه، چاوی زۆر له جاران کز تر بوو بوو. من باوه شم پیا کردو گریام... نه مده توانی قسه بگه، دکتۆر بابەک وهک هه میسه ئامیزه باوکانه که ی خۆی بۆ کردمه وه و گووتی: جه لاده تی کۆتر خوشحالم، خوشحالم که سه لامه تی. به گریان وه گووتم: نا دکتۆر سه لامهت نیم، من بیکه سترین که سی دونیام. ژیانم له ژیا نی سه گ خراپتره.

دکتۆر ده یزانی بیکه سی و بییاوکی و ژیا نی سه خت وا له من دهکات، له بهرده میدا مندا ل ببه وه، من تاماوه یه کی دریز ژیر نه ده بوومه وه. توزیک هتور ده بوومه وه دواتر که ده مویست قسه بگه ده مدایه وه پرمه ی گریان، له راستیدا من نه مده زانی بۆ وام لیهاتوو، به لام له و ئیواره یه وه که چووم بۆ مالی سه رهنگ قاسم ئەو ده رده م له خۆمدا دۆزییه وه، ده ردی گریانی بیبرانه وه، گریان وهک مندا ل، ئینجا له نیوان فرمی سه که کاندا دووباره کردنه وه ی یهک وشه بۆ ده یان جار. هه تا مسته فای شه ونم له و باوه رده نه بوو من ئاوه ها به وجۆره مندا لانه یه بگریم، له راستیدا گریان که م له بری ئەوه ی له فرمی سه کی پیاویکی پۆمانسی به یقار بچیت، له گریانی مندا لیکی گرۆز ده چوو. من ئەو کاته ی دکتۆر بابەکم بینی هه موو ئاسه واری ئەو گه شته پۆخی و ئاسمانییه م له یاد چوو وه، بوومه وه به و بوونه وه ره پوخا و بیله نگه ره ی وهک ئاواره یه کی چلکن له سه ر زه وییه کی ئالۆز ده زی و قه ده ر فرییدا وه ته ناو کۆمه لیک هاوکی شه وه که ناتوانیت تییان بگات.

یه که م پرسیار له دکتۆر بابەکم کرد گووتم: دکتۆر پیمبلی، دالیا سیرا جه دین ماوه یاخود نه ماوه؟ دکتۆر که میک چاوی کز کردوو و گووتی: پرسیار که ئەوه یه ئاخۆ ئیمه خۆمان ماوین یان مردوین؟

به هیمنی دهستی خسته سه رشانم و گووتی: دواتر هه موو شتیکت پیده لیم. هه موو شتیکت، هه موو شتیکت. ئیستا گرنگ ئەوه یه من ت

دۆزییه‌وه.

دکتۆر بابەک بە جۆریکی سەیر پیربووبوو، دەستی گرتە و گووتی: جەلادەتی کۆتر ئیمە ئەو ماوێه هەموو شارەکان بۆ تۆ گەراین، خۆم بە تاییەت سەردانی هەندیک شوینم کرد، بەلام هەوالیک تۆمان دەست نەکەوت...

مستەفای شەونم گووتی: دکتۆر دۆزینەوێ ئاسان نەبوو، گەر بالەندە سپییه‌کان نەبانایە نەمدەدۆزییه‌وه، ئەو لە ئوتیلی ئاوارەکان، لە ناو دەیان ماله ئاوارەدا لە ژووریکی چکۆلانەدا دەژی.

موسای بابەک هەناسەیه‌کی هەلکێشاو دەستی خستە سەر دلی و گووتی: جەلادەتی کۆتر لە ناو ئاوارەکاندا چی دەکەیت؟ بۆ لەوێ دەژی؟ من گووتم: دکتۆر لە کوێ بژیم؟ من ئاوارەم... شوینم نییه تیا بژیم، شوینیشم نییه بۆی بچم. دکتۆر عەفوومبکە، بەلام پێدەچیت تۆ لە بیرت چووبیتەوه که من بابەیه‌کی بیکەسم.

وێک عادەتی خۆی، بە ژوورەکه‌دا دەسورایه‌وه، دەستی بە سەری خۆیدا دەهینا، چاوی کزەکرد، دەستی دەخستە سەر دلی. گووتی: تۆ ئێتر پاسەوانی جوانیت... بمبوره من ئەو هەموو سالە راستیم نەگووت، چونکە ئەوکات ئیمە لە شوینیکی ترسناک و پڕ مەترسیدا دەژیاین. ئێستا تۆ یه‌کیکی لە ئیمە، ئێتر کاتی ئەو هاتوو تۆ کلێلەکانت پێیت. ئێتر هەزاران کتیبخانە و پێشانگای نه‌یتی لە بەردەستی تۆدان. ئێتر ئیشی تۆیه بە دواي جوانیدا بگه‌ڕیت و بیدۆزیتەوه و نه‌هێلت بمریت. جەلادەتی کۆتر من پۆژیک په‌یمانی ئەو کلێلەم پێدايت، بەلام تۆ هەرگیز لە منت نەپرسی کام کلێلە، هەمیشە واتدەزانی مەبەستم ئەو کلێلە بچوک و ناچیزیه‌ که دەرگای دەرەوه‌ی سەردابە نه‌تییه‌که‌ی خۆمانی پێدەکه‌ینه‌وه، نا کو‌ری خۆم... مەبەستم ئەو کلێلانە بوو که پاسەوانە گەورەکان وەریدەگرن، ئەو کلێلانە‌ی که دەرگای جوانیه‌ کوژراوه‌کان دەکاته‌وه، ئەو جوانییانە‌ی

ناتوان به ئازادی لهسەر زهوی ههناسه بدهن.

هه مان ئه و جلّه کۆنانه ی له بهردابوو که پوخساری پیاویکی قه دیمیان
 پینه به خشی، پوخساری یه کیک هه سته که یه له سه دهیه کی دووره وه، بۆ
 جیه جیکردنی کاریک یان ته واکردنی فه رمانیک گه راوه ته وه. نیشه جی
 تازه که ی عیاده یه کی پزیشکی گه و ره بوو، ه یچی له و بیمارستانه گه و ره یه
 نه ده چوو که له شاری ته پوتۆزه زه رده کان تیندا ده ژیا، پربوو له مۆبیلی
 تازه، نیگاری تازه، هه ندیک تابلۆ که ئاماژه یه کی تایبه تیان نه ده دا، مرقوف
 لیوه ی ئه و ده ره نجامگیری به بکات که ئه م پیاوه سه روکاری له گه ل هونه ردا
 هیه. مسته فای شه ونم له ناوه راستی ژووره که دا پۆژنامه یه کی گرتبوو
 به ده سته وه و سه یریده کرد، دکتۆر بابک ده سستی گرتم و بر دمییه ژووریک
 تر. ژووریک چکۆلانه بوو، هه ندیک ئامیری نوی پشکنین و دۆسییه ی
 بۆر له سه ر میزیک بوون، په یکه ریک گه و ره ی ئیسک له ناوه راستی
 ژووره که دا بوو. کورسییه کان زۆر به یان به کتیب، جل، ئامیر، به روانکه ی
 پزیشکی و ماسکی نه شته رگه ری گیرابوون. دکتۆر بابک کورسییه کی بۆ
 دانام و گووتی: عه زیزی من، کوپه ویله که ی دکتۆر بابک به خیریینه ته وه.
 که وای گووت من خه ریک بوو ده سته که مه وه به گریان. گووتی: ده زانم
 په رۆشی ئه وه ی هه موو حیکایه ته که له ده می منه وه ببیستیت. ده ته ویت
 بزانیته دالیا سیراجه دین چی لیته ات، پرته قالی سپی چی لیته ات، شاری
 ته پوتۆزه زه رده کان و سه ر نشینانی چییان لیته ات. جه لاده تی کوتر له دوای
 تیکشکانی راپه ڕین گاردی کۆماری چوونه ناو هه موو شاره کان، هه موو
 شاره راسته قینه و خه یالیه کان، سه دان هه زار مرقشیان سه ر بپی. سه دان
 هه زاریان به زیندووی زینده به چالکرد، ده یه ها جینگای دیزی که له پوریان
 پوخاند، ده یه ها کتیبخانه یان گرتیه ردا، سه دان مزگه وتی دیریانی ته ختکرد،
 چه نده ها شاریان له سه ر پووی زه مین سه رییه وه، ده یه ها سه رچاوه ی
 ئاویان وشک کرده وه، ملیونه ها دره خت و بالنده یان کوشت. به لام

سه‌یرنه‌بیت گهر بلیم شاری ته‌پوتۆزه زهرده‌کان له‌و میحنه‌ته ده‌رچوو...
 جه‌لاده‌تی کۆتر شاره‌کان توانایه‌کی سه‌یریان تیدایه له‌سه‌ر ده‌رچوون له
 میحنه‌ت. ئەزموونی من پێمده‌لێت، هیچ کاره‌ساتیک ناتوانیت ئاسه‌واری
 شاریک له‌سه‌ر زه‌وی بسپێته‌وه. تاکه‌ شتیک له‌سه‌ر ئەم ئەستێره‌یه له
 قه‌قنه‌س ده‌چیت شاره‌کانن، ئا کوپی خۆم، کوپی ویلم... شاره‌کان تاکه‌
 شتیکن ده‌سوێن و له‌ خۆله‌میشی خۆیاندا دروستده‌بنه‌وه. زۆر که‌من ئەو
 شارانه‌ی بپیارده‌دن بمرن، شار مه‌خلوقیکه‌ هه‌رگیز مرۆف ناتوانیت به
 گولله‌ بیکۆزیت، جیاوازی نیتوان شارو مرۆف ئەوه‌یه، مرۆف ناتوانیت له
 خۆله‌میشی خۆیدا دروست ببێته‌وه به‌لام شاره‌کان ده‌توانن دروستببنه‌وه.
 شاره‌کان کۆچده‌که‌ن، له‌ جیگایه‌که‌وه ده‌چن بۆ جیگایه‌کی دیکه‌ به‌لام نامرن.
 تۆ ده‌زانیت شاری ته‌پوتۆزه زهرده‌کان، شاریکی ئاوینه‌یی بوو. کوپی من
 شاری ئاوینه‌یی ته‌نیا ئەو شاره‌ نییه‌ که‌ وه‌ک سه‌راب جار دوا‌ی جار خۆی
 له‌ ناو وینه‌کانی خۆیدا دووباره‌ده‌کاته‌وه. به‌لکو شاریکه‌ هه‌میشه‌ نیوه‌ی
 له‌ راستی و نیوه‌ی له‌ وه‌همدایه، ئاوینه‌ بریتییه‌ له‌ که‌رتبوونی مه‌خلوق
 له‌ نیتوان خۆی و وینه‌که‌یدا، هه‌ر کاتیک شاره‌ راسته‌قینه‌کان نغزۆبوون،
 وینه‌کان له‌ده‌ره‌وه، له‌سه‌ری ئێمه‌دا وه‌ک خۆی ده‌مێنێته‌وه و له‌سه‌ر ئەو
 نیکاره‌ دووباره‌ شاره‌کان دروستده‌کریته‌وه. ئەوی شاریک بوو ده‌یتوانی
 بجولیت، به‌ سه‌ر زه‌وی و به‌ ناو زه‌مانیشدا. جه‌لاده‌ت من که‌ ئەو پۆزه
 شاری ته‌پوتۆزه‌کانم جیه‌شیت، ئیدی نه‌گه‌رامه‌وه، به‌لام ده‌زانم که‌ ئیستا
 هه‌مان شاری گه‌رۆک، هه‌مان شاری سه‌رابی، به‌ کۆمه‌لیک مه‌خلوقات
 دیکه‌وه به‌م زه‌وییه‌دا ده‌گه‌ریت، تیکه‌ل به‌ شاره‌کان ده‌بیت و جیاده‌بیته‌وه،
 که‌رتده‌بیت و یه‌کده‌گریته‌وه، بچوکه‌ده‌بیته‌وه و گه‌وره‌ده‌بیت. من نه‌گه‌رامه‌وه
 بۆ ئەو شاره‌ له‌ به‌رئه‌وه‌ی هه‌ستده‌که‌م ژيانیکی که‌مم له‌ پێشده‌مدایه،
 ده‌مه‌ویت دوا‌جار ژیانم بۆ ئەوه‌ ته‌رخانیکه‌م، دوا‌ی مردنم ئوقیانوسی
 هاوار نه‌که‌ویت به‌ترسییه‌وه، ده‌بیت به‌رله‌وه‌ی مالاواییکه‌م و به‌جیتانبه‌یلم.

کۆمه‌لێک که‌سی شایسته جێبهێنم که بتوانن پاسه‌وانی ئه‌و ئیرسه‌ گه‌وره‌یه‌ بن. جه‌لاده‌ت له‌ شاری ته‌پوتۆزه‌ زه‌رده‌کان تابلۆمان زۆر فه‌وتا، ئه‌و شه‌وه‌ به‌ر له‌ سووتان و نه‌رۆبوونی ئه‌و شاره‌ خه‌لکیکی زۆرمان به‌و تونیلهدا ده‌ربازکرد، هه‌موو که‌سیک ده‌بایه‌ چه‌ند تابلۆیه‌ک له‌گه‌ل خۆیدا پزگاربه‌کات، که‌ دواچار ئه‌و جیگایه‌شمان به‌جێهێشت هه‌شتا خه‌زنه‌یه‌کی گه‌وره‌ی نیگار مابوو که‌ به‌ ئاسانی بۆمان نه‌ده‌گوزرایه‌وه‌. جه‌لاده‌تی کۆتر من بیست و هه‌شت سال بوو کارم له‌و مۆزه‌خانه‌یه‌دا ده‌کرد. به‌عسییه‌کان وه‌ک چۆن له‌وه‌وبه‌ر هه‌موو ئیسه‌کانیان سووتاندم جارێکی دی دابه‌زینه‌ ئه‌و ژێر زه‌مینه‌ و سه‌ر له‌نۆی په‌نجی عومری منیان هه‌موو سووتاندا... په‌قم لێتانه‌ جه‌لاده‌ت، په‌قیکی گه‌وره‌... به‌لام با باس له‌وه‌ نه‌که‌ین، باباسی شتیکی تر بکه‌ین»

وه‌ستاو ده‌ستی به‌سه‌ریدا هه‌ینا، که‌می‌ک یه‌خه‌ی کراسه‌ سپییه‌که‌ی چاککرد، مووه‌کانی هه‌تد سه‌ی و پاکبوون له‌ مووی پیاویک ده‌چوون له‌ به‌هه‌شت پیربووبیت. ده‌ستی خسته‌ سه‌ر دلی و به‌ ته‌واوه‌تی چاوی نوقاند و گووتی: ده‌ته‌وێت بزانی‌ت دالیا سیراجه‌دین چی لێهات؟. دالیا ده‌ژی، دالیا نه‌مردوه‌، خۆشه‌به‌ختانه‌ توانیم هه‌موویان پزگاربه‌که‌م، من له‌ هه‌موو ژیانمدا پێشتر به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌و شه‌وه‌ ژیانم پزگار نه‌کردبوو، به‌لام تۆ ده‌بایه‌ په‌نگای خۆت بگریت، جه‌لاده‌ت تۆ ئیسی زۆر گه‌وره‌ت له‌ پێشه‌، من ده‌زانم تۆ سه‌فه‌ری گه‌وره‌ت له‌ پێشه‌... په‌نگای تۆ له‌ په‌نگای هه‌یج که‌سیکی تر ناچیت، جه‌لاده‌ت تۆ ئه‌و شتانه‌ ده‌هه‌یتیه‌وه‌ که‌ ئێمه‌ نه‌مانتوانی پزگاربه‌که‌ین.

من بێئه‌وه‌ی تێیگه‌م یاخود به‌لامه‌وه‌ گرنگ بی‌ت تێیگه‌م لێم په‌رسی: دکتۆر دالیا سیراجه‌دین له‌ کوێیه‌؟

دکتۆر گووتی: له‌ راستیدا نازانم، دوا‌ی ئه‌و شه‌وه‌، هه‌ردووکه‌مان پێکه‌وه‌ هه‌تین بۆ ئێره‌، سه‌ی مانگ پێکه‌وه‌ بووین، پێکه‌وه‌ ئه‌م عیاده‌یه‌مان دامه‌زراند.

پوژیک هه والێکی بیست که تارمایی باسم جه زائیری له شارێکی باشوور بینراوه، هاوپییهکی دیرینی خوی ئهو هه والهی بوهینا، ئیدی پویشته و نهگهرايهوه، پیموایه ئیستاش له شاره جیاواز و جیگا جیاوازهکاندا هه به دواى سۆراغی ئهو تارماییه دا دهگه پێت.

لهو ساته دا خه یالی بینین و دۆزینه وهی دالیا سیراجه دین له هه شتیکی دی له ژیانمدا گه وره تر بوو. لهو ساته دا بپیری هه ره گه وره ی خۆمدا که له دواى دادگایکردنی سامیری بابلی، دواى داخستنی دۆسیه ی ئهو هاوپی زالمه ی خۆم، ژیانم بو دۆزینه وهی دالیا ته رخانبکه م. پیموابوو لهو ساته دا ئیدی په وتی ژيانى من بئ هیچ گری کویره یه کی راسته قینه، له به رده ممدا والاو کراویه، هیله سه ره کییه کانى دیارو فه رمانه کانى منیش پروون و ئاشکرا بوون. ژیانم عه بییکی نه بوو، مۆسیقاریکم هه یه له باغچه یه کدا مۆسیقام بو لیده دا، ئوقیانوسیکی گه وره ی هونه ر و کتیییش له به رده ستمدا یه که له گه ل سه دان پوخی جوان و غه مگینی دیکه دا ده بم به پاسه وانی. عه شقیکی ناکام و سه راییشم هه یه تا قیامه ت دواى ده که وم... ژیانیک بوو له هه موو گوشه و جه سه ره کانیدا میعمارێکی ته وای هه بوو، ئه گه رچی به پوکه ش پوچ و ناچیز ده هاته به رچاو، به لام له جه وه ردا ژیانیکی کامل و پرمانا بوو.

* * *

ئهو چه ند پوژه ی لای موسای بابکه بردمه سه ر خوشتین پوژه کانى ژیانم بوون، ئهو چه ند پوژه بوو که به پوژ له ژوورێکی عیاده که دا داده نیستم و له به رده م په نجه ره یه کی بچوکه وه ته ماشای شه قامیکی جه نجالم ده کرد، ته ماشای ئهو خانمه سفوو رانه م ده کرد که به یانیان به عیشه وه نازیکی تایبه تییه وه ده چوون بۆ کارو ئیواران به ماندووی ده گه رانه وه، سه یری ئهو

پاکه‌تفرۆشه‌ بچکۆله‌یه‌م ده‌کرد که خۆشی جگه‌ره‌ی ده‌کیشا. سه‌یری ئه‌و دوکانی زه‌ه‌ه‌نگه‌ره‌م ده‌کرد که له‌گه‌رمه‌ی نیوه‌پواندا ژنیک‌ی گه‌نج ده‌چوو ده‌ووری بۆ لای خاوه‌نه‌ پیره‌که‌ی و ماوه‌یه‌کی زۆر درێژ ده‌مایه‌وه‌ و له‌وسه‌ر به‌ شه‌مزاوی ده‌هاته‌ده‌ری. سه‌یری ئه‌و پاسه‌ گه‌ورانهم ده‌کرد که سه‌دان که‌س سواریان ده‌بوون، ئه‌و مندا له‌ دلته‌نگانه‌ی به‌ کتیبی مه‌کته‌به‌وه‌ له‌ شه‌قامه‌که‌ ده‌په‌رینه‌وه‌، ئه‌و شیرینی فرۆشه‌ی «زنود الست»ی به‌ گه‌رمی ده‌فرۆشت، ئه‌و پۆژنامه‌فرۆشه‌ی هه‌موو به‌یانییه‌ک پیاویک ده‌هات تیفکی ده‌کرده‌ ده‌موچاوی و بیته‌وه‌ی هیچ بلیت ده‌پۆی، پیاوه‌که‌ش له‌سه‌رخۆ تفه‌که‌ی ده‌سپری و هیچی نه‌ده‌گه‌وت، ئیوارانیش به‌رله‌وه‌ی پۆژنامه‌کان کۆبکاته‌وه‌ هه‌مان پیاو ده‌هات و به‌ هه‌مان شیوه‌ تیفکی دیکه‌ی ده‌کرده‌ ناوچاوانی و بیته‌وه‌ی حه‌رف بلین ده‌پۆیشت. من نه‌مه‌ه‌زانی ئاخۆ جگه‌ له‌ من که‌سی تر ئه‌و دیمه‌نه‌ ده‌بینیت. به‌لام هه‌ستمکرد له‌م شه‌قامه‌ شیتهدا، هه‌میشه‌ چهند چاویک هه‌یه‌ چاوه‌دیتری دیمه‌نه‌کان ده‌کات، به‌رده‌وام دوو سێ که‌سم ده‌بینی که ئیشیان ته‌نیا ئه‌وه‌بوو سه‌یری هه‌موو شتیکی شه‌قامه‌که‌ بکه‌ن، هه‌ندیجار وام هه‌ستده‌کرد دینه‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ی منیش و به‌ گومانه‌وه‌ سه‌ر به‌رزده‌که‌نه‌وه‌و ته‌ماشامده‌که‌ن. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا دلنیا‌بووم له‌و شه‌قامه‌ شیتهدا که‌س گومان له‌ پیریکی وه‌ک دکتۆر بابه‌ک ناکات که هه‌ندیجار داده‌به‌زی و له‌ سه‌مونخانه‌یه‌کی نزیک به‌ کۆمه‌لیک سه‌مونی ئیجگار به‌تامه‌وه‌ ده‌گه‌رایه‌وه‌، یان به‌رده‌وام ده‌چوو لای پۆژنامه‌فرۆشه‌که‌ کۆمه‌لیک پۆژنامه‌ی ده‌هینا و له‌سه‌ر هه‌ندیک میزی عیاده‌که‌ دایده‌نا تا نه‌خۆشه‌کان له‌ کاتی چاوه‌پوانیدا بیخویننه‌وه‌. سه‌یربوو به‌لامه‌وه‌ که ئه‌گه‌رچی دکتۆر بابه‌ک پزیشکی مندا لان نه‌بوو، به‌لام نه‌خۆشه‌کانی زۆری مندا ل بوون، دکتۆر خۆی ده‌یگه‌وت: جه‌لاده‌تی بڕام، خه‌لکی ئه‌م ولاته‌ ده‌ستیان له‌ ژیا‌نی خۆیان شتوه‌، خه‌لک هه‌ولده‌دن مندا له‌کان پزگار بکه‌ن.

من و دکتۆر بابه‌ک شه‌ویک چووین بۆ ناو ئوقیانوسی هاوار، دکتۆر

له وێکانه دا سه دان تابلۆی ناوازه ی نیشاندام، که هونه رمه ندانی ئهم ده قهره له ماوه ی سه د سالی رابوردو دا نیکاریان کردبوو، سه دان په یکه ر که پێده چوو جگه له پاسه وانه کان چاویکی دیکه نه بیینییتن، له پێگای ئهو تابلۆیانه وه مرۆف هه موو سه رده مه کان و شوینه کان و کاره ساته کانی ده بیینییه وه. له زۆر شوینی ئهو ئوقیانوسه دا زیوانی دلسۆزمان بینی که شه و و پۆژ به پاککردنه وه و پاراستنی تابلۆکانه وه خه ریکبوون. هه ندیکیان جلی هونه رمه ندی نوێ و هه ندیکیان جلی ره به نی کۆنیان له به ردا بوو، من ده یه ها سه عات گویم له مانا و ته فسیرو میژووی هه ندیک له و تابلۆیانه گرت، له زۆربه ی جیگاکاندا میوانداری پادشاهانه یان بۆ ده ره خساندین، هه ندیک له و گالیرئ و مۆزه هونه ریانه له ئه شکه وتی زۆر دیرین ده چوون، هه ندیکیان وه ک کۆشکی کریستال وه هابوون، له زۆر جیگادا مۆزه مان بینی وه ک باغیکی ناکوتا و پێچاوپێچ دروستکرا بوون، پرپوون له ئینجانه ی گه وره گه وره ی گول، پرپوون له جۆگه ی ده سترکد، موسیقای ئاسمانی و نه بیستراو له رپواقه کانیاندا ده زرینگایه وه. به هه ندیک پێگادا رۆیشتن له بری تابلۆ هه ندیک دهنگی سیحراوی ته نیا شیعیان ده خوینده وه، شیعیکی جاویدو بیترانه وه. ئوقیانوسی هاواره کان سه رزه مینی هه موو هونه ریکی کوژراو بوو، سه رزه مینی هه موو هاواریک بوو که ناگاته دیدی که س و ناگاته بیستی که س. زیوان و کلێلداره کان زۆربه یان ناوی منیان ده زانی، پێده چوو هه موویان له هه موو شاره کانی دونیادا بۆ من گه راییتن. وه ک ئه وه بوو سه فهری من بۆنه یه کی خورافی بیّت که ده بیّت هه موو زیوان و پاسه وانه کان ئاههنگی بۆ بکه ن، له زۆر شویندا سه رده که وتین بۆ ناو شاره کان و وه ک ئه وه ی له ئاههنگیکی شیتانه دا بین کوچه و کۆلانه کانمان پرده کرد له گۆرانی. من موسای بابه کم به وجۆره بهختیار نه بیینیوو، له پێچاوپێچی شارو شه قامه نه زانراوه کاند، له باغی ئهو هونه رمه ندانه دا که خۆیان به سه ر تابلۆکانیانه وه ده خه وتن ئاههنگمان ده گێرا، دکتۆر بابه ک

گۆرانی دهگوت، دهستی بهسهری خۆیدا دههینا و سهمایدهکرد، وهک کورده چیانشینهکان ههلهپهپکتهکی شیتانی دهسازاند، هۆسهی دهنایهوه، چهپی ههلهدهپهپی و سههرچۆپی دهگرت. من ههمیشه دهوهستام و به زهردهخه نهیهکی گهوره وه سهیری ئه وه موو خۆشبهختیه کتوپهرم دهکرد. ههندیجار وام ههستهدهکرد ئیمه چهندین ههفتهیه به پینگاو هین، ههندیجاریش پیموابوو ئهم سهفه ره ته نیا چاوتروکانیکی کورته و شادییه که ی راگوزه ره. زۆرجار وه ها راست و سهنگین بوو له سههر دلم وهخت بوو له هۆش خۆم دهچووم، ههندیجاریش وه ها خه وناوی و پر تهلیسم بوو له وههمیکی ترسناکی دهکرد که به ره و مردن دهمبات. من له و داوت و ئاههنگه سهیرانه دا دهیه ها شارم بینی که باسکردنیا کتبیکی گه و ره گه و ره ی دهویت، دهیه ها هونه ره مند ی غه مگینم بین ی چاوهروانی مو عجیزیه که بوون خۆیا ن و هونه ره که یا ن پزگاریکات، من له گه ل هه مویا ن دا دانیشتم، به پیچه وانه ی عاده تی خۆمه وه له گه لیاندا مه ست بووم، به دهنگی بهرز حیکایه ته که ی خۆم ده رباره ی ئه و دوو گولفرۆشه بۆ گێرانه وه که یه کیکیا ن ده چیت بۆ باغیکی جاوید و یه کیکیا ن له دروستکردنی گوله ژاکوهکانی خۆیدا به ردهوام ده بیت. به دهنگی بهرز له سههر پۆلی هونه ره له ئازادکردنی مرقدا قسه مه کرد. زۆرشه و که له و شارانه دا بیزار ده بووین و ده گه راینه وه بۆ ئوقیانوسی هاوار، من هیندهم قسه کردبوو دهنگم نوسابوو. دکتۆر بابکه هه میشه به سه رسامیییه وه سه یریده کردم و باوه پی نه ده کرد ئه و کور هه قده سهاله ی چه ند سهالیک له وه به ره له ژیرزه مینیکی تاریکدا له مردن پزگاریکرد بتوانیت ئه مرۆ وا ساف و زو لال قسه له جوانی بکات. که گه راینه وه بۆ عیاده که، هه ستم وابوو دکتۆر بابکه شادومانترین مرقفی سههر ئهم ئه ستیره یه، ئه و به در یژایی ژیا نی کاریکی زۆر مه زنی ئه نجامدا بوو، ئوقیانوسی هاواری پتر پیکه سته بوو، گه و ره ی کردبوو، پاسه وانهکانی زیاتر به یه کدی ناساندبوو، به لام شانازی به هیچ شتی که

نەدەکرد بەو ئەندازەییەى کە شانازی بە منەو دەکرد.

دواى گەڕانەوهمان لەوسەفەرە گەورەى بە دەریای جوانییە کوژراوەکاندا. دکتۆر بابەک چەند شەویەک منى بردە سەر پووباریکی گەورەو لە پۆخى ئەو پووبارەدا سەیری مانگمان کرد و قسەمانکرد. لە یەکیەک لەو شەوانەدا من و دکتۆر بە کۆرنیشینکی درێژدا پیاسەمانکرد، لە لێناری ئەو ئاوەدا دەیهەا پەیکەرى گەورە گەورەى جوانم بینى، پەیکەرى پادشا و ژەنرال و ئەمیر و سەرۆکە جیا جیاکان، کۆرنیشینکی درێژ بوو، پەیکەرەکانى لە ژێر پوناکی مانگەشەودا دەدرەوشانەو، ئاشکرا بوو ئەو پەیکەرەنە لە کاتى جیاواز جیاوازا کراون، جوانییەکی سەیریان تێدا بوو، جوانییەکی ترسناک. ئەو یەکەمین جار بوو من لە بەردەم هونەردا بلەرژیم و بترسم. دیار بوو دکتۆر بابەک بە مەبەستێکی تایبەتى منى هیناوە بۆ ئێرە، وەک ئەو بوو دکتۆر داواى هەبێت و تا ئێستا لە دلى خۆیدا شارەدێتییهو. دکتۆر سەیری ئەو ئاوە غەمگینەى کرد و گووتى: جەلادەت حەزەدەکم مانای قوول و راستەقینەى ئەو ئوقیانوسە گەورەىەت بۆ باسبکەم. تۆ ئێستا پاسەوانیت، دەبێت وەک هەر پاسەوانێکی دى مانای ئەم دەریا گەورەىە بزانیت. لە راستیدا هەموو پاسەوانێک لە گۆشەىەکی تایبەتییهو سەیری ئەم ئوقیانوسە دەکات، هەموو پاسەوانێک فەلسەفەىەکی تایبەتى هەیه بۆ ئەم دەریایە. جەلادەت زۆر جار ئێمە دەبێت هونەر پرگاربکەین، نە لە بەرئەوێ تەنیا ترسمان لەوێهە کە یەکیەک بێت و کارەکان بسوتینیت. یەکیەک بێت و پەیکەرەکان بشکینیت و تابلۆکان بسوتینیت، یەکیەک بێت و ئاگر لە کتێبەکان بەربدات و ئامیزەکانى موزیک قەدەغەبکات... نا، جەلادەت بە پێچەوانەو، هەندى جار تەواو بە پێچەوانەو، دەبێت هونەر بشارینەو تا حوکمران و پادشا و فیرەو نەکان نەیکەن بە مولکی خویان. بە درێژایى میژوو حوکمرانەکان چەند لە پێگای سووتان و شکاندن و حەرامکردنەو هونەر دەکوژن، دەهیندەش لە پێگای خۆشەویستییهو دەیکوژن. جەلادەت

ئەمە فەلسەفەییەکی گشتییە لە نێوان ھەمووماندا، ھەموو ئەو پاسەوانانە ی کە لە ئێران و تورانەو ھەمدا ھەمدا، لە ھەرەب و لە ھەجەم پاسەوانی جوانین، ھەموومان دەزانین، ھەتا حاکم و پادشاھەکانیش مەبەستیانە بۆیک لە جوانی پزگاربکەن، خۆیان دەکەن بە پاسەوان و چاودێر و پالێشتی جوانی، بۆئەوێ شتیک لە نەمریی ھونەریان بەربکەوێت. جەلادەت دوو جۆر پاسەوان لە دنیادا دەژین، پاسەوانیکیان ھونەر بۆ خۆی دەدزیت، جوانی دەکات بە بەشتیک لە مالک و مالی خۆی، دەیکرێت، دەیخاتە ژێر پکێفی خۆیەو، ھونەرمەندەکان لە زێڕو شکو ناوبانگدا نوقمەدەکات. چۆن دەستی خۆی لە خۆین ھەلەدکێشێت، ئاوا ھونەریش لە خۆیندا نوقمەدەکات. زۆرجار بەرلەوێ ھونەر بکەوێتە ئەو گوناھەو دەبێت دەستیک لەو گوناھە دەریبھێتێت، وەک چۆن مندالیک بەرلەوێ پیس بیت دەبێت پزگاریبکەن. ترسەکە تەنیا ئەو نییە پیاوکوژەکان جوانی بکوژن، ترسەکە ئەوێە جوانیش ببیتە شەریکی پیاوکوژەکان... جەلادەتی کۆتر، جەلادەت ئیشی ئیمە ئەو نییە تەنیا تابلۆکان پزگاربکەن، ئیشی ئیمە ئەوێە جوانی لە گوناھ پاکبکەینەو، دوور پایبگرین لە دەستە گوناھبارەکان و نیگا دزیوھەکان.

من سەیری پەیکەرەکانم دەکردو دەمگوت: بەلام جەنابی دکتۆر دەتوانین چی بکەین؟

دکتۆر بابەک دەمگوت: ھەندێجار پێویستیمان بەسەدەھا ساڵ ھەیە تا جوانی لەو خەوش و دزیوییە پاکدەکەینەو کە لە پزگاری خۆیدا تیانوقمبۆو، ھەندێجار سەدان ساڵمان دەوێت تا وامان لیدییت لە کاریکدا تەنیا جوانی ببینین و ھیچی تر، ئەمڕۆ کە سەیری وینە ی پادشا کۆنەکان دەکەین، چیتەر سەیری خودی پادشاکان ناکەین، بەلکو سەیری جوانی شاردراوێ ناو تابلۆکان دەکەین. ھیدی ھیدی لەگەڵ تێپەڕینی زەماندا ھونەر ھەر مانایەکی ھەبێت ھیدی ھیدی کال دەبێتەو، دەبێتە مانا

تر، چونکه چاوی تر له دایکدهبن و به نیکای تر ته ماشایدهکن، ئهوهی که نامریت و ئه به دییه ته نیا جوانی ناو تابلۆکانه. تو پیت وایه ئیمه ئه مړۆ که سهیری پۆرتیتیکي ئان کوخ دهکین، سهیری ئان کوخ خۆی دهکین؟ پیت وایه که سهیری تابلۆیهکی ناپلیۆن دهکین، سهیری ناپلیۆن دهکین، بیگومان نا... ئیمه سهیری جوانیهک دهکین که تهواو له ناوی کارهکته رهکان جیا بۆتهوه. ئاخۆ ئه کێزه ئه سمه رانهی گوگان له دوور که دپو کتویهکانی ده ریای کاریبیدا نیگاریکردون، ناویان چی بووه؟ ئاخۆ کهس ناویان ده زانیت؟... ئاخۆ کهس به لایه وه گرنگه فیکه رهکانی مۆدلیانی کین و ناویان چییه؟ ها... کهس به لایه وه گرنگ نییه چونکه ئیمه ئیستا ته نیا سهیری جوانی دهکین... میژوو ته نیا جوانی هه لده گریت... جوانی و هیچی تر. من و تو که سهیری په یکه ریکی بودا دهکین، ته ماشای نیگاری خودا یان پوخساری پیغه مبه ریک ناکهین، به لکو سهیری جوانی دهکین له وه په یکه رانه دا، جوانی و هیچی تر. سهیر که جه لاده ت، سهیری ئه م په یکه رانه بکه... سه رتا پای په یکه ری جه نرال و سه رهنگ و سه رکردهکانی سوپان، سه دان سالی تر خه لک ناوی هه موو ئه مانه یان یاده چیته وه، به لام گه ر جوانیهکی جاوید له یه کیک له م په یکه رانه دا هه بیت دهژی و سه ده له دواي سه ده خه لک سه رسامده کات. زۆر جار هونه رمه ندهکان دهبن به شه ریکی پیاو کوژهکان، به لام جه لاده ت گه ر هونه ر بیاریژین، سال دواي سال ئه وه جوانیه خۆی له هه موو ئه م میژوو ده زیو و ناشیرینه جیا ده کاته وه، سال له دواي سال له مانا دزیو و نامرۆ فانهکانی خۆی دوور ده که ویته وه. سال له دواي سال میژوو ره شه که ی ده مریت و ده بیت به ژیره وه و جوانیه نه ئیتییه کانیشی سه رده که ون و ده گه رینه وه. جه لاده ت ئیمه پاسه وانی جوانیه نه مره کانی، پاسه وانی ئه وه به شه ین له جوانی که ئه مړۆ ده کوژریت و سه بی زیندوو ده بیته وه. من یه که م شه و پیمگووتی که شه رهکان وه که قه قنهس وان له خۆ له میشی خۆی اندا هه لده ستنه وه، جوانیش هه مان شیوه

دهبیت به ئاگردا برهوات و له ناو خۆله میشی خۆیدا ههستیتهوه، جهلادهتی کۆتر تۆش ئهوه کهسهیت، ئهوه قهقهسهیت که به ناو ئاگردا دهپۆیت و له خۆله میشی خۆتا ههلهدهستیتهوه. تۆ له خۆله میشی خۆتا زیندووده بیهتهوه. من ئهمشه و جهلادهت دهمه و یت پیتبلیم که تۆ چیترا ناوت جهلادهتی کۆتر نییه، تۆ ناوت جهلادهتی قهقهسه، ئهوه ناوی راسته قینهی تویه، له مرق بهدواوه پاسه وانهکانی ئهوه ئوقیانوسه تۆ به و ناوهوه دهناسن، چونکه تۆش مروفتیکی زیاد له جاریک دهسووتیت و له خۆله میشی خۆتا ههلهدهستیتهوه. جهلادهت ئهوه بالندهانی هاوڕیت، شاهیدین لهسهه ئهوهی تۆ قهقهسهیت.

من ئهوکات له تهواوی قسهکانی تینهگهیشتم، به ئینشایهکی قهشهنگم زانی، بهلام دیاره رۆژگاریک هاته پیتی من له ههموو ئهوه قسانه تیکهیشتم، راستتر وایه بلیم دهبايه ئهوه ههموو سهفهره دوورو دریزهم بکردبايه تا تیبیکهم.

ئهوه شهوه که دکتۆر موسا ئهوه قسانه پتگوتم، بهلامهوه گرنگ نهبوو ناوم جهلادهتی کۆتر بیت یاخود جهلادهتی قهقهسه، جهلادهتی مراوی یان جهلادهتی سیمورغ، جهلادهتی شاهین یان جهلادهتی تیترواسک. درهنگ تیکهیشتم که ژیانی من له شاری تهپوتۆزه زهردهکان، مردن و زیندووبونهوه لهسهه دهستی سامیری بابلیدا، ههستانهوه لهسهه دهستی دکتۆر بابکهدا، عهشقم بۆ دالیا سیراجه دین و تارماییهکانی، بینیم بۆ ئهوانهی له گۆره دهسته جهمعیهکاندا نیژران، ژیانی من لهو ئوتیله سووتاوهدا ههموویان پیکرا کۆمهلیک ئاماژهن بۆ مردنیک ترسناک که چاوهرواتی خۆم دهکات، وهک ئهوهی ههموو ئهوه زنجیره دوورودریژهی تهلیسم و ئازار ئامادهکردنیک رۆحی و جهستهی بیت، تا من وهک بالداریک بچمه ناو ئاگرهوهو گرېگرم و لهوسهر به ساغی بیهوه دهڕی... پیکرا کۆمهلیک ئاماژهبه که دواتر من له بری جهلادهتی کۆتر دهبم به جهلادهتی قهقهسه.

ئەو شەو لەو دەچوو دکتۆر بابەک بزانی ت کە من دەمرم، بەلام لە
بری ئەوێ وەک پزیشکیک مشورم بخوات، وەک پەبەنیک کە لە ڕووی
پۆحییەوێ بۆ مردن ئامادەمەدەکات قسەیدەکرد. بە درێژایی ئەو شەو
باسی لەو دەکرد کە مردووێکان زۆرجار پەيامیکی جاویدیان هەیە و
ئەو پەيامە لە دواى خۆیان دەبیت بگەریتەوێ بۆ ژیان، چونکە گەر ژیان
بە تەنیا مولکی مەرۆف بیت، ئەوا پەيامەکانی مەرۆف، جوانییە قوول و
شاردراوەکانی، هاوارە گەرەکانی مولکی هەموو زیندووێکانن. هەندێجار
لە سەر دەم و پۆژگارە تاریکەکاندا، لە سەر دەمی پەشەکوژی و گوپی
بە گۆمەل و قرانکردنی مەرۆفدا، دەبیت یەکیک هەبیت لە بری هەمووان
هەستیت و ئەو هاوارە زیندووێکاتەوێ. یەکیک کە وەک قەقنەس دەسووتیت
و لە خاکی مردنەوێ جوانییە کوژراوەکان دەگیریتەوێ... جوانی کوژراوی
خۆی و جوانی کوژراوی هەموو دنیا.

سەیربوو هەندێجار قسەکانی بۆ من لە قسەکانی شاروخی شاروخ
دەچوو، لە کۆی ئەو دەرسە جیاوازانە دەچوو کە من لە دەمی کەسانی
جیاوازانە دەمیست و دەمیستەوێ، وەک ئەوێ پێکرا لە ئیسحاقی
لیوزیڕینەوێ تاسەر مستەفای شەونم بەشیک بن لە کۆرانیکی گەردونی کە
وێزێفەیان ئەوێهە ئەو سڕودە بە گوێی مندا بخوینن.

دەبیت بایم لەگەڵ ئەوێ سەردانەکەم بۆ لای موسای بابەک گرنگترین
پوداوی ژیانم بوو، بەلام سەرەتای گەشتەکەم لە کۆتاییە ئالۆزو پر هێماو
سمبولەکەى خوشتر و ئاسوودەتر بوو. من سەرەتا زۆر بە دلناییەوێ هاتم
و پێماو بوو ئیستا ئیدی بەرەو ناوەراستی گەردەلوولەکە دەپۆم و چیتەر
زۆربەى نەینییەکان لە بەرچاوم ڕوونبونەتەوێ، بەلام قسەکانی دکتۆر
بابەک دەربارەى سووتان و هەستانەوێ، دەربارەى مردن و زیندووێوێهەوێ.
دەربارەى مەسیح و گەرانهوێ، منیان گێڕایەوێ بۆ سەرەتا، شتەکانیان

گێڕایه وه سهر خانهی چاره پوانیهکی دورودریژ. بهلام جگه لهوهی که بووم به پاسهوانیکی نوێ، جگه لهوهی کۆمهڵیک کلیم وهرگرت که دهمتوانی به هۆیانوه له ئوقیانوسی هواردا سهفهربکه، بوومه کهسیکیش که چاره پوانی مردنیکێ نزیکم دهکرد. دهییت بلیم من باوه پم بهو که سانه نییه که له مردن ناترسن، لهو باوه پهمام که مهسیحیش زۆر له مردن ترساوه، دیاره ترس بهو مانایه نا که ده پۆیت و ناگه پێتیهوه، بهو مانایهش نا که زیندوونابیتیهوه، بهو مانایهش نا که بتهن بۆ بههشت و سهدهزار سال به دیار جۆگهیه که وه داتنین و دوو سی کهس میشت لێدهربکهن یان بتهن بۆ دۆزهخ و تا قیامهت شیشی سووره وه کراو بکهن به شوینی خراپدا. به لکو بهو مانایهی هه ندیک شتی بچوکت له کیسه دهچیت که له م دونیا خوشتدهوین و ته نیا له م دونیا به شدا ئه و شتانه پرووده ده، وهک بیهینی مندا لان له سهر قادهر مهکانی گیلایه سی، وهک قهرزکردنی به فر له هاویندا له دراوستیکه تان، وهک داگرتنی بیتشکه یهکی شکاو بۆ ژنیکێ ئاواره له قاتی هه شته وه تا خواره وه، وهک بیستنی ئه و جێوانه ی دوو فیه تر له چیشتهخانه یه کدا دهیده ن به هاو پێیه کی خویان، وهک گریانیکێ به کول له گه ل باوکی سه رهنگ قاسمدا. من که بیرمه ده کرده وه نه له به هه شت ئه م شتانه ی تێدایه و نه له دۆزهخ. راستان ده ویت من ئه هلی ئه و که یف و سه فایه نه بووم که له سه ر به هه شت ده یان گێڕایه وه، نه ئه هلی حۆری بووم و نه ئه هلی غیلمانیش، به درێژایی ژیا نیشم عه قلم زۆر نه خستبو وه سه ر خواردن و خواردنه وه و شه راب و مه زه و ئه و شتانه له به ره ئه وه به راستی نه مه زانی گه ر به منیرن بۆ به هه شت چیه که م، به هه شتی من ئه و ساته کورتانه بوو که دالیا سیراجه دینم ده بیینی و پامه ده کرد به دوایدا و نه مه ده گرت... به هه شت و دۆزهخ لای من زۆر له یه کتری نزیک بوون، هه ردووکیان دوو جیگا بوون نه خشه یه کی دیاریکراوی خوشی و ناخوشیان تێدا بوو، هه ردووکیان پێکه وه له سه ر کۆمه لیک قانونی ئاسنین ده چوون به پێوه.

جیا کردنه وهی په های خوشی له ئازارو ئازار له خوشی لای من له
 ئیشی خودا ناچیت، چونکه خودا ده زانیت خوشی ته نیا له گهل که میک
 ئازاردا مانای ههیه، ئازاریش ته نیا له گهل که میک خوشییدا ده بیت به ئازار،
 له بهر ئه وه وینهی به ههشت و دۆزهخ دوو وینهی کاریکاتیری وجودن که
 من نه مده زانی چیان لیکم... ترسی گه ورهه له مردن ئه وه بوو بگهه به
 زهویه که خوشی و ئازار هیند له یه کجیا بوو بیتنه وه دوو جور مه خلوقیان
 دروستکرد بیت یه کیکیان ته وای خوشی له بیرچوو بیتنه وه و بوو بیت به
 درندهیه کی بریندار که ته نیا ده نالینیت، ئه وی دیشیان مه خلوقیک ئازاری له
 یادنه مابیت و بوو بیت به بوونه وهریکی گه مژه که ته نیا پیده که نیت.

من به و خه یال و خولیاو ترسانه وه له ئوقیانوسی هاوار گه پامه وه.

دکتور بابک و مسته فای شه ونم ئیواره یه که داوه تیکی قه شهنگی منیان
 کرد، سفره یه کی سهیریان پازانده وه و له ئاههنگیکی چکوله دا من کللی
 ئوقیانوسی هاوارم وهرگرت. هه ره له و ئاههنگه چکوله یه دا که له چیتخانه
 و باریکی چکولانهی سه ره کۆرینیشدا پرویدا سه ره له نوێ منیان به ناوی
 جه لاده تی قه قه سه وه ناوانیه وه. مسته فای شه ونم وه که هه میشه خواردنی
 ده خوارد و قسه یده کرد، یادگار هکانی سالی ٧٤ ی له کامپیکی ئاواره کاندای
 نزیکی نه غه ده گنپرایه وه. زۆرجار بیده نگ ده بوو، ده بایه من زوو زوو
 دهستی بجولینم و بلیم «مسته فای شه ونم، هه موو شتیک باشه، نه خوش
 نیت؟» ئینجا ده جولای و ده ستیده کرده وه به گنپرایه وهی حیکایه تی خوی
 له گهل له یلای نیلوفه ردا. من له و شه وه وه بووم به جه لاده تی قه قه سه، تا
 ئه وکات به پروونی دیار نه بوو بۆچی من ناوم قه قه سه، چی ده بیت و چی
 ده کهه؟ دکتور موسا ده یگوت: په له مه که، زۆرجار ده بیت ساله های سال
 چاوه پروان بیت تا ده زانیت چی ده کهیت، به لام کاتیک ئه و ساته دیته پیتن
 که ده بیت تو تیندا شتیک گرنگ ئه نجام دهیت ده بیت ئاماده بیت.

شه وی دواتر سه فهره که مان له ئوقیانوسی هاواردا کوتاییهات، دواي

گریانیکی زۆر، دواى باوه‌شیکى زۆر، دواى ئه‌وه‌ی که بپارماندا له
نزیکتترین فرسه‌دا به‌کتر ببینیته‌وه، خودا‌حافیزیمانکرد. دکتۆر تا ئه‌و ماله
خالییه‌ له‌گه‌لماندا هات، خۆی ده‌رگای ژیر زه‌مینه‌که‌ی بۆ کردینه‌وه، به
ناو هۆلیکی گه‌وره‌ی پڕ نیگاردا ئیمه‌ی بردو له‌ شوینیکی دیاریکراودا
ئهو پوڤشت و ئیمه‌ش به‌هه‌مان پنگادا به‌ره‌و شوینی خۆمان له‌ باکوور
گه‌راینه‌وه. به‌لام موسای بابه‌ک په‌یمانی دامی که ئه‌ستیره‌ و نه‌که‌ی ژیانم،
خانمی هه‌تا هه‌تایی خه‌ونه‌کانم «دالیا سیراجه‌دین»م بۆ بدۆزیته‌وه.

***

که‌ گه‌یشتمه‌وه «گیلاسی سپی» تا چه‌ندین هه‌فته‌ مسته‌فای شه‌ونم
نه‌ببینیه‌وه، چه‌ند جارێک له‌گه‌ل مۆسیقاره‌کانی تپیی به‌له‌می به‌فردا دانیشتم،
به‌ درێژیی باسی مۆسیقاو نه‌مریمان کرد، چه‌نده‌ها شه‌و شاروخی شاروخ
فلوته‌ قه‌شه‌نگه‌که‌ی خۆی بۆ لێدام، چه‌نده‌ها شه‌و پامکرده‌ ناو باغچه‌که‌وه
بۆ ئه‌وه‌ی بیگرم و نه‌متوانی. چه‌ندین هه‌فته‌ وه‌ک ئه‌وه‌ وابوو زه‌وی له
سوڤاندنه‌وه‌ وه‌ستابیت، جگه‌ له‌وه‌ی جارێک سامیری بابلی هات بۆلام و
باسی ژيانى ئارام و ئاسووده‌ی خۆی بۆکردم هیچی دی پووینه‌دا.

من له‌و ماوه‌یه‌دا ده‌بایه‌ شوینیکی دابینکه‌م بۆ دادگاییکردنی سامیری
بابلی، ژووره‌که‌م له‌و ئوتیله‌ سووتاوه‌دا له‌وه‌ بچوکتربوو بتوانیت ئه‌و
میوانانه‌ کۆبکاته‌وه. ده‌بایه‌ هه‌ول‌بده‌م میوانه‌کانم دابه‌شبه‌که‌م و شوینیکی
نه‌ینیش بۆ ئه‌و دادگایه‌ بسازینم بتوانیت ته‌واوی ئیشه‌که‌ له‌ خۆی بگریته‌.
نازانم چ شتیکی خستییه‌ خه‌یاڵمه‌وه‌ که‌ ده‌توانم سوود له‌و مه‌خزه‌نه
فه‌رمۆشکراوانه‌ی مسته‌فای شه‌ونم ببینم، گه‌ر وا نه‌بایه‌ من ده‌بایه‌ سوود
له‌و خه‌یمه‌ کۆنانه‌ وه‌رگرم که‌ هه‌ندیک له‌ ئاواره‌کان له‌ ژیرزه‌مینى ئوتیله‌که‌دا
فڕتیاندابوو. ده‌بایه‌ بپۆم و له‌ ده‌شتیکدا چاڤه‌که‌نم به‌رزبکه‌مه‌وه‌و نوێنه‌

پئويست په يدا بکه م و ته وای کاره که له ویدا نه جام بدهم.

رژیک به خوم و بالنده سپیبه کانمه وه له درژترین شه قامی شار ده په پیمه وه، که من ده وه ستام بالنده کان به سه سه رمه وه ده وه ستان که ده پویشتم له که لمدا ده پویشن. مسته فای شه ونم له به رده م که بابخانه یه کی سه ر شه شه قامه دا به خوی و بابوله یه کی درژه وه له به رده م وه جاعی چایچه کی ده سنگیردا به گوپی پره وه بانگی کردم «چه لادات... چه لادات». وه که هه میسه چاکه ته ره شه درژه کی و فانیله سپیبه کی له به رده م وه. هیچی له و مرقه نه ده چوو که من سه فهریکی نه فسوناویم له که لمدا کردبوو. دهستی گرتم و گووتی «با شاره فم که پاپی ده خوی». من به بیزاریه وه پیمگووت: مسته فای شه ونم تو هه ر بیر له خواردن ده که یته وه، من نه نینیه کی که ورده م هیه که هیشتا تو نایزانیته، پئويستیم به یارمه تی تویه. منی راکیشایه ناو که بابخانه که وه بیته وهی تیکه که ی قووتداییت گووتی «چه لادات... مه شالا چییه؟». من تکام تیا کرد تیکه که ی قووتدات تا بتوانین قسه بکه یین و له یه کتر تیگه یین. له ته نکه ریکی فافونی چکولانه که میک ناوی خواره وه به ته نگه نه فه سیبه کی زوره وه که نیشانه ی زورخواردنیکي به رده وامبوو، گووتی: ئیستا ته و او قسه بکه.

من شه و رژه چیروکی ژیا نی خوم بۆ مسته فای شه ونم ته و او کرد، تا گه یستمه سه ر دادگاییه که ی سامیری بابلی، تاکه شتیک که باسم نه کرد، شارندنه وهی شه و نه خشانه ی بابلی بوو که نه ده بایه هیچ رۆحه به ریک بیزانیته. که چیرۆکه که م ته و او کرد، مسته فای شه ونم به چاوی شه بله ق و هه ناسه ی تونده وه گووتی: واو کوپی ئاسمان، تو خه ریکی چیت، شه مه یان زور شتیکي ترسناکه.

من پیمگووت: گه ر هه ست نه که م شتیکم له داد و عه داله ت بۆ ژیا ن گیراوه ته وه ئیشی من وه که پاسه وانیکي جوانی نرخه نییه... سوودی چییه مرقف هه موو جوانی دونیا بیاریزیت به لام له ماناکانیا ن تینه گات، جوانی

چیییه گهر مەرۆف شه‌ره‌فی ئه‌وه‌ی نه‌بیته ئیشی بۆ بکات. ده‌بیته سامیر له به‌رده‌م دادگایه‌کی راسته‌قینه‌دا بوه‌ستیت، ده‌بیته بوه‌ستیت، له به‌ر من و تۆ نا، له‌به‌ر قوربانییه‌کان نا، به‌لکو له به‌ر خۆی.

پرومه‌ته‌کانی سووربوو بوونه‌وه و به‌ئه‌سپایی گووتی: واو... واو کوپی خوا ده‌تکوژن. حیزبه‌کانی ئیتره ده‌تکوژن، سیاسییه‌کانی ئیتره سه‌رتده‌پن و لاشه‌که‌ت فریده‌ده‌نه هه‌ر ئاوێکه‌وه. تۆ کینیت به‌وان بلیت ئیوه داته‌روه‌ر نین؟ کینیت به‌وان بلیت ئیوه خۆتان گوناهبارن و گوناهبار بۆی نییه دادگا بۆ گوناهبار دابنیت؟ وه‌لا من سیاسییه‌کی لووت قولاپی ده‌ناسم، باریکیکی قژپه‌شه که قسه‌ده‌کات ده‌نگی له ده‌نگی قه‌حبه ده‌چیت، ئه‌وه پیت بزانیته ده‌تکوژیت. تۆ کینیت پێیان بلیت، تا ئیستا یه‌ک قوربانیش له پینگای ئیوه‌وه مافی خۆی وه‌رنه‌گرتوه‌وه؟ تۆ کینیت به‌و سه‌رکرده گه‌رانه بلیت که خویان وه‌ک قاره‌مانی ئه‌فسانه کۆنه‌کان ته‌ماشاده‌که‌ن، ئیوه تا ئیستا گوناهباریکتان نه‌هیناوه به‌را به‌ر قوربانییه‌ک بوه‌ستیت و پرو به‌پرو به‌را به‌ر یه‌ک و به‌را به‌ر هه‌موو دونیا قسه‌به‌که‌ن؟ ها جه‌لاده‌ت تۆ کینیت... تکام وایه لیت تینکه‌چیت، ئه‌وه‌ی تۆ له ئوقیانوسی هاواردا شتیکی گرنگیت، مانای نییه وا تینکه‌یت له ژیا‌نی راسته‌قینه‌شدا یان له‌م شاره‌دا تۆ شتیکی، ئه‌وه‌ی کۆمه‌لێک بالنده‌ی سپیت هه‌یه، خۆت لینه‌گوریت، ئه‌م سیاسیا‌نه بالنده‌و شتی وا نابینن... سه‌یرمه‌که، من هه‌موو خه‌لک وه‌ک گه‌مزه‌یه‌ک سه‌یرمه‌ده‌که‌ن، وه‌ک کابرایه‌ک که هه‌موو ژیا‌نی هه‌ر خه‌ریکی پرکردنی ورگیتی. من پیتده‌لیم خه‌لکی هه‌یه به‌ من ده‌لیت: مانگای چیشته‌خانه‌کان.

هینده‌ناسه‌ی سووربوو، له شوی‌نی خۆی وه‌ستاو ده‌ستی‌کرد به‌ کۆکه‌کۆکیکی زۆر. له ناو کۆکه‌کاندا گووتی: تۆ نازانیت من له‌م شاره‌دا ناوم مانگای چیشته‌خانه‌کانه؟. باش ده‌زانیت، ده‌شزانیت خه‌لک له‌و شاره‌ واده‌زانن موسای بابه‌ک ته‌نیا دکتۆریکی پیرو په‌که‌وته‌یه که به‌ پاره‌یه‌کی که‌م نه‌خۆش تیمارده‌کات. تۆش تۆش له به‌رچاوی ئه‌وان ئاواره‌یه‌کی پروت و برسیت.

تۆزیک هاتهوه سه رخۆی، من ئهو وچانه م قۆسته وه و گووتم: مسته فای شه ونم، من هه رگیز خۆم به شتیکی گرنه نه زانیوه، به لام ده زانم گه ر سامیری بابلی بدهمه دهست ئهم سیاسه تمه داره کوردانه ئازادیده کهن، یان بی هیچ دادگاییه که دهیکوژن یان دهیفرۆشنه وه به به عس و پاره کهشی ده نیتنه ته نکهی باخه لیان. ئه وهی من ده کوژیت و غه رقی ئازارم ده کات ئه وهیه، دوا جار سیاسییه که له گه ل دوو هاوڕێی خۆیدا له ژووریکدا داده نیشتن، پیده که نن، ناندەخۆن، نوکته ده کهن، باسی قه حبه ده کهن، دوا یی هه ر له کاتی ئهو قسانه دا له جیاتی من، له جیاتی ئیسحاق، له جیاتی سه رهنگ قاسم، له جیاتی نه سرین غه فور و په پوله جه مال بریار له سه ر چاره نویسی سامیر ده دن... من ده مر م و نا هیلم شتی وا پروو بدات. عه داله ت ئه وهیه ئیمه بریار بده ی ن نه وه که ئه وان.

مسته فای شه ونم به رده وام ده یگووتم: من نازانم، قه قنه سی برام، به لام رهنگه سامیری بابلی وه که گه نجینه یه که وه ها بیته، رهنگه شوینی چه که نه نییه کان بزانیته، رهنگه کۆمه لیک زانیاری له لای ته که شار دنه وهی ئهو زانیاریانه شتیکی باش نه بیته. دوا یی به وه گونا هبا رت ده کهن که نه نیی گه وره ت شار دۆته وه، که خیا نه ت تکر دوه، دوا یی ده ت کوژن، لاشه که ت فریده ده نه سه ر جاده یه که و ته واو... تۆ کینیت، بابایه کی بیکه س، تا ئهم یارییه بکه یته؟

من ده مو یست بز انم یار مه تیم ده دات یا خود نا. پێشتر مسته فام وه ها سوور نه بینیبوو، چه ند جار یکه تقی قووت داو گووتی: یار مه تی چی ته له من ده ویت؟.

به ده نگ یکی هیمن گووتم: شوینی کم ده ویت بۆ دادگا که، بۆ خه و تنی ئهو هه یه ته ی حو کمی پر ته قالی بابلی ده دن. با دادگا که له و مه خز نه کۆنا نه ی تودا بیته، شوینی کی چه په که، دوور ده سه ته، دوور ه له چا وه دی ری

و چاوی هه‌موو که‌سیک. شوینیکه ده‌توانین به ئازادی تیندا قسه‌بکه‌ین و بیربکه‌ینه‌وه. خۆت ده‌زانیت من شوینم نییه.

ماوه‌یه‌کی درێژ وه‌ستا، چایه‌کی تری بانگکرد و دوا‌ی بیرکردنه‌وه‌یه‌کی درێژ گووتی: به‌مه‌رجی یارمه‌تیده‌ده‌م، من له مه‌سه‌له‌که ده‌ربکه‌یت، هه‌رچییه‌ک بوو منی تیندا نیم، من کارم زۆره، وامه‌که په‌شیمانبه‌وه له‌وه‌ی شه‌ویک له تاریکیدا ئه‌و بالداره سبیه نه‌سره‌وتانه‌ی تۆم بینی، من ده‌ترسم، قه‌قنه‌سی برام ده‌ترسم، له‌گه‌ل هاو‌پێ قودسیشدا هه‌مان شت بوو، پۆژیک هات بۆ لام و گووتی دوو هاو‌پێی برینداری هه‌یه که ده‌یه‌ویت بیانشاریته‌وه تیماریانبکات، من مه‌خزه‌نیکی کۆنی خۆمانم دایه، دواتر دوا‌ی چه‌ندین مانگ یه‌کیک له براکانم که ئاگای له مه‌سه‌له‌که نه‌بوو گیرا، باوکم به ده‌یه‌ها هه‌زار دیناری ئه‌و سه‌رده‌مه ئازادیکرد، وه‌خته‌بوو ته‌واوی سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌مان ب‌روات. خۆت ده‌زانیت ئیمه له ولاتیکی ترسناکدا‌ین. ئیستاش گه‌ر شتیکی وه‌ها پووبدات، دینه‌سه‌رم، هه‌موویان ده‌زانن من پاره‌دارم، من مولکیکی زۆرم هه‌یه، هه‌موویان ده‌زانن، به‌شیک له‌وان چاویان له‌سه‌ر ئه‌و ئه‌رزانه‌ی منه... تیده‌گه‌یت، جه‌لاده‌تی قه‌قنه‌س تیده‌گه‌یت... گه‌ر شتیک پووبدات به‌فرسه‌تی ده‌زانن بمخه‌نه ژێر فشاره‌وه تا ئه‌و مولکانه‌م له ژێرده‌ست ده‌ربه‌ینن، تۆ نایانناسیت، ئه‌م حکومه‌ته تازه‌یه شتیکی تره، مه‌سه‌ئوله‌کانی جۆره زه‌وقیکی تریان هه‌یه، ئه‌م سیاسه‌تمه‌داره پاکوته‌میزانه‌ی من و تۆ چه‌زبان له زه‌وییه، شیتی خانووبه‌ره و سامانن، شیتی ئه‌وه‌ن دار و به‌ردی ئه‌م ولاته‌ی ئه‌وان بیت. گوینگه‌ گه‌مژه، ئه‌مان گه‌ر ئه‌و پرته‌قاله‌ی هاو‌پێ تۆ پاره‌نه‌کات گه‌ر نیوه‌ی دونیاشی کوشتییت به‌ پولیکی قه‌لب نایکهن و سه‌ری خۆیانی پتوه نایشینن، له‌وانه‌یه سامیری بابلیان به‌لاوه گرنگ نه‌بیت، به‌لام زه‌وییه‌کانی منیان به‌لاوه گرنگه.

ئه‌وه یه‌که‌م جار بوو مسته‌فای شه‌ونمیش به‌من ب‌لێت گه‌مژه، بۆ هه‌ر شوینیک ده‌چووم یه‌کیک هه‌بوو پیمب‌لێت گه‌مژه، چونکه له زۆرش

تینه ده گه یشتم. من پام وابوو ئه وهی چه ماسه تی بۆ جوانی هه بیت، ده بیت به هه مان سۆزو شه وقه وه بۆ دادپه ره وه ریش هه ولبدات. مسته فای شه ونم چهند جارێک دهستی به ناوچاوانیدا هینا، قژه ره شه درێژه که ی به په نچه شان کردو گووتی: ها، قه قنه سی ئاواره. من یارمه تیتده ده م، به لام هه رچییه ک پویدا نابیت من ناوم بیت... هه رچییه ک پویدا من و تو یه کتر ناناسین، تو خۆت ئه وه مه خزنه به تالانه ت دۆزیوه ته وه، خۆت میوانه کانی خۆت داوه تی ئه وه جیگایه کردوه، خۆت بیناگای هیچ مرقۆنکی تر ئه وه دادگایه دامه زرانده وه.

من بێ هیچ بیرکردنه وه یه ک گوتم: دلنیا به مسته فای شه ونم، دلنیا به. مسته فای شه ونم له چاکه ته ره شه گه وره کهیدا له ده ریاوانیک ده چوو له به نده ریک لایدا بیت، تا هه ندیک که لوپه لی ناو بازار بکریه ت و دواتر به کاوه خۆ بگه ریته وه بۆ سه ر که شتییه که ی. چهند جارێک به پێکه نینه وه گووتی: چۆن دلنیا بم، چۆن؟ ئه وه ئیواره یه منی تا گیلای سی گه یانده وه و په یمانی دامی خۆی له ده رفه تیکدا نوین و راخه رو شتی پنیوست بیات بۆ ئه وه مه خزنه خالیانه.

دوای چهند پوژیک ئیواره یه ک هات به دوامدا و منی له گه ل خۆیدا برد بۆ مه خزنه کان. سه رسام بووم له وه ی به وجۆره بیرى له هه موو شتی که رده ته وه. نوین و یاتاخى پتر له پازده که س له دوو شوینی جیاوازدا دانرابوون، ئازوقه و ته باغ و نه وت، پازده کورسی و میزیکى چکولانه، ده فته رو پینوس و هه موو شتیکی دی. من بیته ندازه سوپاسم کردو گوتم: لیره وه ئیتر تو کاریکت نه بیت، تو به زیاده وه کومه کی منت کرد، ئیتر تو بکشی دواوه ئه وه ی ده مینیته وه کاری منه.

ئه وه ئیواره یه به گه رمی خودا حافیزیمان له یه کدی کرد، باوه شی پیاکردم و گووتی: قه قنه سی ئه زیزم، کوتری برام ئاگاداری خۆت به. من چاوه پوانده که م.

منیش گووتم: ئاغای شهونم، تا دیدار.

لهو ساته دا بالنده سپییهکان به جوریکی شیتانه به سهر سهرماندا دهفرین. وهک ئه وهی دانیابن ئیدی من و مسته فای شهونم تا زیاد له دوو سالی دیکه یه کتری نابینیه وه.

* * *

شاناز سه لیم ته نیا خانمیک نه بوو که کوشته ی خهوتن بوو له ئامیزی مردندا، به لکو خانمیکیش بوو بۆنی مردنیشی ده کرد، ههفته یه ک بهر له دهسپێکردنی دادگا که ی سامیری بابلی، به یانییه ک تازه چاوم کردبوو وه، خانمی شاناز به هه موو جوانی خۆیه وه هه لیکووتایه ناو ژووره که م. هاتنی به جۆریک کوتوپر و سه یربوو تا ماوه یه ک خۆم بۆ کۆنه کرایه وه، هیند جوان بوو که دهتبینی هه رچییه ک بایتایه نه تده توانی سهرسام نه بیت، نه تده توانی له شوینی خۆت نه وه ستیت و تف قووت نه دهیت. لهو جوانییانه بوو بۆ ئیستیک هه موو که سیتی ئیفلج ده کرد.

خۆی زۆر نه پازاندبوو وه، هه ندیک قسه ی ره قی له گه ل مندا هه بوو، هاتبوو بیکات و بپروات. من به ئه ده به وه فهرمووم لیکرد له سهر دۆشه که که م دانیشیت. دیاره فهرموویه کی بیخورمه تانه بوو، به لام نه مده زانی چیتیش بکه م، چونکه لهو دۆشه که زیاتر شوینی ترم نه بوو فهرمووی لیکه م. بیئه وه ی سه یرمبکات گووتی: فهرمووی چیم لیده که یت، من له سهر دۆشه که چلکنی تۆ دانانیشم، هاتووم پیتبلیم هه موو شتیک له سهر نیازی تۆ ده زانم، هه موو شتیک، سامیری بابلی میتردی منه، ئه گه ر شتیک لیتیت لیت ناگه ریم به ئاسووده یی بژیت.

من بپیاکانه وه لاممدا یه وه: سامیری بابلی میتردی تویه یان میتردی هه ر شه یتانیک تره گرنگ نییه، گوینگره من له وانه نیم که به بۆنی کراسه کان

گێژمبکهیت، من پیاویکم دهتوانم ناو تاریکی ببینم، پوچتیکم وهک قهقههس وهام دهسووتیم و زیندووده بمهوه، عاشقیکی راستگوشم که ژنانی عیارو دهستبری وهک تۆم لا گرنگ نییه، سامیری بابلی گهر میردی تویه، دیلی منه.

دهمزانی شاناز سهلیم فیری ئه و جووره قسه کردنه نه بووه، بهدریژیی ژيانی پیاوان له بهره میدا خویان بچوکرده بووهوه، لوتف و ئهفینیان باراندبوو، نهزاکهت و نه جیبیان نیشاندا بوو. به توپه بیه وه گووتی: گوییگره ههر شتیک پووبدات تۆ به پررسی. من هه موو شتیک دهمانم، هه موو شتیک دهربارهی ژيانی تۆ دهمانم، سامیر حیکایه تی تۆی بۆ گێراومه ته وه، رابوردووت، ژيانت له ناو سۆزانییه کاند، ئه وهی جهزت له قهحه بیه که ناوی دالیا سیراجه دینه، دهتوانم تووشی به لای گه ورهت بکه م. گهر تۆ پیتوایه له تاریکیدا ده بینیت، بزانه منیش بۆنم له بۆنی گورگ تیزتره، دهمانم، دلم پێمده لێت که تۆ چیت ده ویت. هه موو شتیکیش ده که م سامیر سه لامهت بیت، بهت ویت و نه ته ویت ئه وه میردی منه و به ئاسانی وازی لیتا هیتم.

ئه که رچی بهدریژیی ژيانم ته نیا ستایشی خانمانم کردبوو، ته نیا وه سفی جوانی و ژنیتی و عیشووه و یقاریانم دهمانی، ههرگیز پوژیک له پوژان به خانمیکم نه گووتبوو تۆ ناشیرینیت، ههر کاتیکیش دهرفه تم بوو بیت ناسکترین وه سفم دابوووه پال ناشیرینترین کیز، به لام ئه وهی شاناز سه لیم وهک په رۆیه کی پیس ته ماشای منی ده کرد، لای ئه و من هیچ نه بووم جگه له هه تیوه ئاواره یه کی چلکن، زۆر برینداریده که ردیم. دهمزانی بریندار کردنی شاناز سه لیم وهک بریندار کردنی پلنگیکی برسی وه هایه، له گه ل ئه وه شدا وهک ئه وهی خو شحال بم به وهی بچه شه پیکه وه له گه ل پلنگیکی برینداردا، به تونیکی تاریک و په ش که دووربوو له دهنگی راسته قینه ی خو م، وهک ئه وهی شه ی تانیکی شاردراره له پوچی مندا هاتبێته سه ری و له جستوجوی شه پیکی کوشنده دا بیت گووتم: تۆ درۆده کهیت، خاتوو شانازی به پیز، تۆ

هیچ نیت جگه له عاشقیکی بیشرم و بیحه یای مردووکان، هه رکه سیکی له ڕیگای مردندا بێت تۆ په لی دهگریت و ڕایده کیشیته سه ر سیسه مه که ی خۆت، ژن هه یه چه زیان له پیاوی به هیز و پر له ژیا نه، تۆ له وانه ییت که چه زت له پیاوی مردوو، تۆ له یه که م ڕۆژه وه که هاتیته ئیتره ده زانی ت سامیر پیاوی که بۆنی مردنی لیدی ت، ده زانی ت، به لام ئیستا ده ته وی ت بۆ خۆتی به سه لمینی ت که عاشقی ت، که له پیناوی خۆشه ویستی دا شه ڕده که ی ت، له کاتی که دا تۆ ده زانی ت که گه ر سامیر بۆنی مردنی لێ نه هاتایه تۆ نه ته ده ویست، تۆ هیچ نیت جگه له قه له ڕه شی که که له به رگی ژنی که به نازو عیشو هه دا خۆی گو ڕپوه، له کاتی که دا خانم تۆ بالدا ری کی شوومی ت، هه موو شار ده زانی ت که تۆ له هه ر که س نزیک بیته وه ده ی کو ژیت.

لام وابوو په لامارم بدات، به لام دانی به خۆیدا گرت و به ڕقی کی زۆره وه که بێر چه مییه کی ئیجگار گه وره ی تیدا بوو گووتی: من بالدا ری کی شووم نیم، گه ر می ڕده کانی پێشووم مر دبن گونا ه ی من نییه، خو من نه مکوش توون. به لام ده بی ت بزانی ت من که سی که م ده توانم هه ر ئه مشه و وابکه م تا ده مریت له و قسا نه ی خۆت په شی مان بی ت. ته نیا له به ر خۆشه ویستی بابلی له تۆ ده خو مه وه، بزانه گه ر ڕۆژی که بابلی بم ری ت تۆش له گه لی دا ده چی ت بۆ جه ه نه م، من ئه وه نده به تۆ ده لیم سامیر به ته نیا نا چی ت بۆ جه ه نه م. وه ک چۆن پیکه وه گه ڕانه وه بۆ ئه م شاره، وه ک چۆن سوار ئه سپه سپیه کان بوون ئاوه ها له گه ل ئه ودا سوار یه ک ئه سپ ده بن و به یه که وه ده چن بۆ جه ه نه م، گه ر نیاز ت له پر ته قالی بابلی خرا په بزانه که ئه و به ته نیا نا مریت. من به ده نگی کی به رز که پیم وابوو هه موو دراوسی ژووره که م ده بی یستن گووتم: مر دن خانم؟ من له مر دن نا ترسم، ده زانم تۆ بۆیه ڕقی شت له منه له به ر ئه وه ی من بۆنی مر دنم لی تیا ته، گه ر بۆنی مر دنم لی تیا تیا به ئه وایه حیا که ته که سه ر تا پای ده گو ڕا.

شاناز که ته وای تیده گه یشت من ده لیم چی، گووتی: تۆ وه ک سه گه

بێسەفەت وایت، مێردەكەى من تۆى لە مردن پزگار كرد، وانیه بۆ كەمێك بێرناكەیتەو.

گووتم: خانم مێردەكەى بە پێرتان ھاورپى منە، هیچ نیازىكى خرابم نییە، ئەگەر ھاتوو شیت من بترسینیت، ئەوا خۆت ماندوو دەكەیت، چونكە من شتێكم نییە لێى بترسم. گەر بشچم بۆ جەھەنەم خراب نییە، لەسەر یەك ئەسپ لەگەل ئاغای بابلیدا خۆمان بكەین بە جەھەنەمدا، خۆمان بكەین بە ناو ئاگرو پشكۆ و بلیسەكاندا، بەلام خانم وەك من بێستوومە خەلك لەسەر ئەسپ ناچن بۆ جەھەنەم.

چوو بەردەرگاكو گووتى: نەھاتووم دەمە دەمت لەگەلدا بكەم، ھێند ھەیه پێتدەلێم گەر سامیری بابلی شتێكى لێیت، ناھێلم لە دۆزەخیشدا پشووبدەیت.

من بەردەوامبووم لە لاقرتیکاندا و گووتم: ئەھا خانم، بەلام نازانم تۆ خۆت چۆن دیت بۆ جەھەنەم، تۆ چۆن دوامان دەكەویت، بە مارسیدس یان بەجۆرە ماشینیكى تر، وابزانم خانم خەلك لە جەھەنەم ئیجازەى كى تاییەتى شۆفیریان دەویت، كەوەرگرتنى كەمێك سەختترە لەم ئیجازەى كە تۆ بە شتێك پارە لای پۆلیسەكانى ھاتوچۆ كړیوتە.

شاناز سەلیم بیئەوێ وەلاممبدا تەو، بیئەوێ سەیرمبكات گووتى: ھیوادارم لە قسەكانم تێگەیشتییت.

واى گووت و لە ژوورەكە چوو دەری.

دەمزانی شاناز سەلیم ژنیكى ترسناكە، بەلام من لەو داماوتربووم ھەرپەشەو شتى وا بترسینیت، دواجار كە مرقوف ھیچی نەبوو لە ھیچیش ناترسیت. من دلنیا بووم ئەو ھەرپەشەى شانازیش بەشیكن لە یارییەكە، دلنیا بووم شاناز بیئەوێ ئاگاداریت یەكێكە لە بازەكەدا. من دەمزانی ئەو بیئەوێ ئاگاداریت ھەمان ئەو یارییە دەكات كە من چاوەروانم دەكرد.

سەفەرێک بە ڕۆحی نەقیب سامیری بابلیدا

شەوی سیازدەى حوزەیرانى سالى هەزارو نۆسەد و نەوەدو سێ، واتە دوو شەو بەر لە دادگا گەورەکەمان، سامیری بابلی هات بۆلام و دەستی گرتە و گووتی: جەلادەتى کۆتر، سەیری چاوم بکە.

چاوانى لە چاوى تەپى بالەندەیهک دەچوون بە ژێر باراندا فرییت. ئەو چاوه سەیرانە بوو کە پراستەوخۆ دەروازەى ڕۆح بوون. بە غەمىکى قوولەوه گووتی: بەر لە مردن حەزەکەم تۆ ناو ڕۆحم ببینیت. ئەى منداڵى نەجیب دەمەویت تۆ پێمبلییت من کێم؟ دەنگى هێند قوول و سىحراوى و سەیر بوو دەیتوانى خەوم لێخات. هەستم بە تەزوویەکی سەیردەکرد لەسەرى پەنچەکانییەوه دیتە ناو لەشم، ئیستا من و ئەو لە دوو دۆژمن نەدەچووین، بەلکو لە دوو سۆفى دەچووین کە لەیەک خەلوەتدا پێکەوه دەسورپێنەوه و پێکەوه هەمان ئاگر و هەمان پوناکی و هەمان ئیشراق دەبینین. قاتیکى جوانى لەبەردابوو، بۆینباخیکى سوور لەسەر کراسیکى سێى، لە چاوتروکانیکدا هەستمکرد من و ئەو پێکەوه سەمادەکەین. ساتیکى بیهۆشى و نوقمبوون بوو، وەک ئەوەى دەروازەى ژووریکى تاریک لێکرایتەوه، یان بە خاکیکدا برۆم پێشتر هیچ ئادەمیەک پێى تێنەناوه، گەردەلولوینک بمبات پێشتر بەر لەشى هیچ مرقۆینک نەکەوتوو. ئاگادار بووم سامیری بابلی دەستى گرتبوو و دەیگووت: ئەى منداڵى نەجیب تۆ لە ڕۆحى مندايت، تۆ ئیستا بە قوولایى ژيانى مندا سەفەردەکەیت. من لێمەپرسى: سامیری بابلی ڕۆح چییە؟ ئەو دەیگووت: ڕۆح ئاویەتى ئەو ئیشانەیه کە بەدەستەکانمان دەیکەین، پەرە لە سەداى ئەو هاوارانەى لە زارماندا دەووستێت، مالى ئەو نیکارانەیه کە بە دیدەمان دەیبینین.

ئەو وايدەگووت و من وەك يەككەك خەوم لىبخات ھەستەم دەکرد لە شۆيئىنگام پەرە لە كاتژمىرى گەرە گەرە، زەويەك ھەزارەھا كاتژمىرى گەرە تىدايە، كاتژمىر لە سەر بورجەكان، لەسەر تروپكەكان، لەسەر دىوارى شەقامەكان، لە ناو قەدى درەختەكان، لە ناو سنگى بالندەكان. لە ناو غونچەكان و ژىر ئاوى كانياوہەكان و ژىر كاشىيە شوشەيەكاندا. كاتژمىرى شكاو، كاتژمىر كە ھىچ ساتىك و ھىچ پۆژىك و ھىچ سەردەمىك نیشاناندەنەوہ. من سەيرى ئەو كاتژمىرانەم دەکردو دەمزانى ئەوان ھىمايەكم سەبارەت بە مردنى كات دەدەنى. من دەمگووت بۆ سامىرى بابلى بۆ. دەكەوتىنە ناو باغىكى ناكوتاي پرتەقالەوہ، دەكەوتىنە زەويەكەوہ لەگەلماندا پرتەقال خلدەبوونەوہ، ئەو پرتەقالانەى دەبوون بەسەرى مەوۆف و دەبوونەوہ بە پرتەقال، دەبوون بە زارىكى كراوہ بۆ ھاوار و بە نىگايەكى كراوہ بۆ فرمىسك، راماندەكردو پرتەقالەكان لەگەلماندا خلدەبوونەوہ، سەرى مەوۆفەكان لەگەلماندا خلدەبوونەوہ، بۆنى پرتەقال و بۆنى خوين لەگەلماندا دەھاتن، پەنگى شەربەت و پەنگى خوين لەگەلماندا دەژان. ئاھ پرتەقالى بابلى، بۆ... بۆ. بە زەويەكدا دەپۆشتىن سەرتاپاي دوكەل بوو، مەوۆفمان دەبينى وەك ستوونى ئاگر لە پىگاكندا سەيراندەكردىن، مەوۆفمان دەبينى بە ئاگرەوہ دەفەرن، مندالى خۆلەمىشيمان دەبينى لە ئاسمان دەكەونە خوارى و لە پىگادا دەبنە تۆز، گورگمان دەبينى نىچىرى سووتاويان بەدەمەوہيە، بالندەمان دەبينى مەوہى پشكويان بە دەنووك دەگواستەوہ. دەچوونە جىگايەك پەر لە ستوونى مەرمەر كە دەبوون بە ھەلم و دروستدەبوونەوہ، پەر لە كۆشك كە دەبوون بە غوبارو ھەلدەستانەوہ، پەر لە بورج كە دەبوون بە تۆز و يەكياندەگرتەوہ، من لە پۆحى سامىرى بابليدا ئەو كاروانى ئادەمىزادانەم دەبينى كە لە قەفەزدا بە پىگايەكى خۆلەمىشيدا بەرەو شۆيئىكى ناديار كۆچياندەكرد، ئەو ژنانەم بينى كە لە شۆيئىنگا ھەراجدەكران، ئەو پياوانەى لە قەفەزەكاندا

وهک مهیمون سهمایاندهکرد، ئهو منداڵه بچوکانه‌ی به تهنافیکی گهردویندا هه‌لواسرابوون و هه‌ور به ناویاندا ده‌رۆیشت. لمم ده‌بینی په‌پوله‌ی ره‌شی لیدیته‌ده‌ری، هه‌زاران به‌یداخم ده‌بینی قه‌له‌ره‌شه‌کان له‌سه‌ر ستوونه‌کانیان نیشتوونه‌ته‌وه، سه‌ربازم ده‌بینی به شمشیری سپییه‌وه له زه‌لکاوی ره‌شدا مارشده‌که‌ن، لاشه‌ی کچم ده‌بینی که نیوان مه‌مکیان بووبوو به‌کانی و بالدارێ نه‌ناسراو لێیان ده‌خواردوه، سه‌گم ده‌بینی له مانگیکی کوژراو ده‌خۆن، چه‌قه‌ل که به‌دوای سه‌رابی مراوییه‌کدا پاده‌که‌ن. که‌وتنه‌ خواره‌وه‌ی ئه‌ستیره‌م ده‌بینی به‌سه‌ر گول و پاساری ترسنۆکدا، زنجیرم ده‌بینی به‌دوای دره‌ختی ترساودا پرایده‌کرد، ئاومده‌بینی سه‌ره‌وژوور به‌قینه‌وه به‌ره‌و خۆی ده‌که‌رايه‌وه، مرۆفم ده‌بینی له‌گه‌ل نیگاره‌ ئاوینه‌یه‌یه‌کانی خۆیدا شه‌پیده‌کرد، مرۆفم ده‌بینی دابه‌شده‌بوو و له‌گه‌ل هه‌ر دابه‌شبوونیکیشیدا پارچه‌کانی ده‌که‌وتنه‌ جه‌نگه‌وه له‌گه‌ل یه‌کدا.

برۆ سامیری بابلی برۆ... ده‌چووینه سه‌ر خاکیکی به‌یار، ده‌په‌رینه‌وه بۆ ناو وشکانیه‌کی ترسناکتر و چۆلتر، سه‌ر پێده‌شتیکی ناکوته‌ی ته‌پوتۆز که جگه‌ له‌ هه‌ندیک مزگه‌وتی سه‌رابی و مناره‌ی خه‌یالی هه‌چی دیکه‌ی تیا نه‌بوو، ده‌چووینه شاریکی بیده‌نگ که مرۆفه‌کانی پیکرا له‌سه‌ر شوسته‌کان نوێژیان بۆ خودایه‌کی نه‌ناسراو ده‌کرد، گۆره‌کان بۆنی پرته‌قالیان لیده‌هات، به‌کوچه‌ی باریکدا ده‌رۆیشتین و مردووه‌کان پرته‌قالیان ده‌داین، ده‌چووینه ناو بورجی به‌رزتر له‌ بورجه‌ دیزینه‌کانی بابل کچی پروتمان ده‌بینی بانگیانده‌کردین، شه‌یتانمان ده‌بینی به‌ ده‌نگی په‌رییه‌ک قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کردین و په‌ریمان ده‌بینی به‌ ده‌نگی شه‌یتانیک ده‌یدوانین. منداڵمان ده‌بینی به‌ ده‌نگی پیره‌میره‌ده‌کان بانگیانده‌کردین و پیرمان ده‌بینی وه‌ک زارۆ ده‌گریان، سه‌ری کچی ئیجگار جوانمان بینی به‌ له‌شی پیاوی ئیجگار دزیوه‌وه، له‌شی پیاوی ئیجگار به‌ هه‌زمان بینی به‌ سه‌ری کچی ئیجگار ناسکه‌وه. سه‌ره‌وخواربوونه‌وه‌ی ئینسان و شاره‌کانمان بینی، مانگمان بینی.

به دیوه هه لگه پاره کیدا، تیشکمان بینی به پرووه نهینیه کهیدا. به کوچه یه کدا
 پویشتن په یکه رهکان بانگیانکردین و مروقه کانیش له بیده نگییه کی نه به دیدا
 نو قمیو بوون. به ره و مه مله که تی ئه وتو هه نگاومان نا سه رتا پای ئاژاوه بوو،
 به لام دۆزه خیشمان ته یکرد نو قم له گولاوی به هه شتدا، له کیلگه یه کی خالیدا
 بالدارمان بینی له فرینی خویان په شیمانده بوونه وه و دهگه پانه وه، ئینسانمان
 بینی له پویشتنی خویان زویرده بوون و دهگه پانه وه. ئیدی به هه ر لایه کدا
 ده پویشتنی ده رگاکان داخرا بوون، من هاوارمه کرد سامیری بابلی برۆ...
 سامیری بابلی برۆ، به لام جگه له کومه لیک په یکه که هه موویان ده موچاری
 سامیری بابلیان هه بوو هیچی دیکه نه ده بینی، من وهک پلنگیکی بریندار
 له ده رگاکانم ده داو هیچیان نه ده کرانه وه، به پله کانه یه کی ره شدا داده به زیم
 و جگه له تاریکیه کی قوول و بیتقهرار به ولاره هیچی ترم نه ده بینی،
 ده چوومه خورای و له تاریکیه کی ره هاو بیسنوور به ولاره هیچی تر
 نه بوو... هاوارمه کرد «سامیری بابلی پوچی تو له تاریکیه کی بیسنووردا
 کوتاییدیت» به لام ئه و گویی له من نه بوو، به قادرمه کاندای سه رده که وتمه وه
 و وهک پئیواریکی ترسنوکی ناو تونیلکی دریژ له پینچاوپینچی کوشکیکی
 کونکریتی ره شدا ونده بووم شوینیک به بی ده رگا، شوینیک به بی رینگا که
 مروف تا کوتایه پیا پاده کات و ناگاته هیچ... هاوارمه کرد «سامیری
 بابلی: پوچی تو ناگاته هیچ... پوچی تو رینکای تیا نییه پیابرۆم»، به لام
 ئه و گویی له من نه بوو.

ههستم به دهستی ده کرد له سه ر دهستم، ههستم به قچی خۆم ده کرد
 که پاده کات و سه ماده کات، پاده کات و سه ماده کات، ههستم به دهستی
 سامیری بابلی ده کرد له هه وای ژووره کهمدا هاوارده کات و سه ماده کات،
 هاوارده کات و سه ماده کات... وهک له بنی گۆمیکی تاریک بیتمه ده ری و به ره و
 پوناکی سه ره کوم. دهستم دریژه کردو ده مگوت سامیری بابلی، سامیری

مرۆف، سامیری هاوړیم، دهستم بدهری بایکوه برۆین و له م تاریکیه
 دهرچین، سامیر ئاوړی لهو شارانه دهاییه وه که بهجیمان هیشتبون،
 ئاوړی لهو نیگاره ترسناکانه ی خوی دهاییه وه و دهووستا و دهیگوت:
 هاوړیم تۆ برۆ... تۆ برۆ. من دهمگوت: سامیری برام، ئهی پرته قالی
 غه مگین لهو ئاشووبه ترسناکه ی پوخت وهره دهری، سامیر دهیگوت «ئهی
 مندالی نه جیب برۆ، برۆ، من به پیتی تۆ له م باغه دا دهرناچم، من ناتوانم
 به بالی بالندهیه کی نه جیبی وهک تۆ بفهرم». من دهووستام و فلووتیکی
 درێژم بۆ سامیر رایه لده کرد، فلووتیکی درێژتر له کوله که یه کی زیرین که
 مه له کوتی راگریتیت. سامیر فلووته که ی دهگرت و له دووره وه دهیگوت:
 ئهی مندالی نه جیب، ئهم فلووته م بدهری با له گه ل خۆمدا بیبهم بۆ نیو
 تاریکی، به لکو له وی یارمه تیمبدات، ئهی مندالی نه جیب مه گهر ئهم فلووته
 له تاریکیدا یارمه تیمبدات «من دهستم لهو ئامیره بهرده داو وهک هه وایه کی
 خیرا هه لمگریت به تونیلکی پوناکدا به ره و ئاسمانیکی شین سهرده که وتم،
 سامیر به خوی و فلووتیکه وه به ره و ناو زولماتیکی بین دهرۆی... من
 له وسهری ئاسمانه وه بانگم لیده کردو ئه و له وسهری تاریکیه وه نهیده توانی
 وه لاممبداته وه.

* * *

هه موو شته کان به وجۆره رویاندا که من بۆم گیرانه وه، ده بیت باوه یم
 پیتکه ن، ده بیت بزائن من یه کێکم له فانه تیکه کانی حه قیقه ت، رابوردووم
 وهک وه سفبازیکی درۆزن نابیت ئه وه تان لئ تیکبdat که من له گیرانه وه ی
 «راستیدا وهکو خوی» که سیکی سه رسهخت و ده مارگیرم، دیاره له وانه یه
 ئه و پۆژه ی ئهم کتیه چاپده بیت من لیره نه یم، له وانه یه نه توانم تا ده گه

سەر دواھەمین وشە و دواھەمین چاپ ھەموو شتێک چاوەدێزێکەم، بەلام
 دلنایان ئێوە دواجار لەم کتێبەدا ھیچ شتێک ناخویننەو ھەر جەلادەتی
 کۆتر خۆی نەیبینییت و نەیزانییت. ئیشی ئاغای عەلی شەرەفیار ئەوێ
 چیرۆکە بکاتە تیکستیکی جوان، ئیشی ئەو لەوێ زیاتر نییە، دەزانم کە
 دواجار تیکستە کە دەخوینمەو، لە نێوان خویندەوێ من و چوونیدا بۆ
 چاپخانە ماوێکی درێژ ھەیە. دەشزانم ئەو ھەک من حەقیقەت پەرست
 نییە، چیرۆکنوسەکان لە بواری حەقیقەتدا کلۆل و دەستکورتن. تۆ
 حەقیقەتێکیان دەدەیت و سەیردەکەیت دواي دە دێر بە جۆریک شاخ و
 گۆیان لێواندوو مەرۆف لێدەتۆقیت. ھەڵدەدەن بەردەوام خورافەتێک
 بلابکەنەو کە گوايە چیرۆک لە ژیان سەیرترە، بەلام ھیچ وەخت
 چیرۆک لە ژیان سەیرتر نەبوو، ھەمیشە ژیان لە چیرۆک سەیرترە.
 ئاغای شەرەفیار لە میژو لەو ھەڵدەدایە کە من بەھێتتە سەر ئەو رایە
 چیرۆک ھەمیشە شتێکی سەیرتری لە ژیان پێتە. پۆمانی «سەفەرەکانی
 گیلغەر» م دەدات بێخوینمەو، «دکتۆر جیکل و مستەر ھاید» م دەدات،
 «ئەلیس لەسەر زەمینێ عەجباتییەکاندا»، پۆمانەکانی جۆل فێرن، ھەندیک
 چیرۆکی ئادگار ئالان پۆ و کافکا. من ھەر جارێک یەکیک لەوانە دەخوینمەو
 دواتر ھەستدەکەم ژیانی من و ژیانی ئەو کەسانە دەیانناسم سەد جار
 لەو چیرۆکانە سەیرترن. ھەتا ژیانی پیریژنەکانی گیلغەری سەد جار
 لە ژیانی ئاغای گیلغەر و خانمی ئەلیس و کەرویشکە سەببە گەژەکی
 سەیرترە. من ھەموو جارێک بە ھەسرەتەو دەمگوت، گەر من لە پۆژگاری
 جەنابی جۆناسان سوێفت یان پۆبەرت لوئیس ستیفنسندا بژیا بامایە، گەر
 پۆژیک رێکەوتی بەریزیک و ھەک لوئیس کارۆلم بکردایە، تەواوی ئەو
 بۆچوونانەم لەلا ھەڵدەوێ شاندەو کە لەسەر پەیوەندی حەقیقەت و خەیاڵ
 لە ئەدەبدا دروستیان کردوێ.

گەر عه‌لی شه‌ره‌فیار له‌ نێوان دوا خۆیندنه‌وه‌ی من و گه‌یشتنی کتێبه‌که‌دا به‌ چاپخانه‌ چیرۆکه‌که‌ ده‌ستکاری نه‌کات، ئه‌وا ته‌واوی ئهم کتێبه‌ به‌وجۆره‌ ده‌بێت که‌ من ده‌مه‌وێت، چونکه‌ دواچار ئه‌مه‌ سه‌ربوردی ژیا‌نی جه‌لاده‌تی گۆتره‌ که‌ ئیستا هه‌مووتان ده‌زانن سا‌لی ١٩٧٠ له‌دایکبووه‌ و له‌ کوتای‌ی سه‌ده‌ی بیستدا «به‌شێوه‌یه‌ک که‌ تیکه‌له‌یه‌که‌ له‌ تراژیدیا‌و کۆمیدیا» سه‌فه‌ریکی سه‌یری به‌ هه‌ندیک زه‌مین و زه‌ماندا کردوه‌ که‌ له‌وانه‌یه‌ چیرۆکه‌کانی چهند سه‌ده‌یه‌ک وه‌ک حیکایه‌تیکی خورافی به‌مێنێته‌وه‌. ئیتر دوا‌ی بلا‌بوونه‌وه‌ی کتێبه‌که‌ش په‌یمان‌تان ده‌ده‌مێ هه‌رگیز نابیننه‌وه‌. «ئه‌وه‌ ته‌نیا په‌یمانیکیشه‌ که‌ پاله‌وانی چیرۆکیک ده‌توانیت جێبه‌جێبیکات». ده‌بایه‌ نه‌ینی ئه‌و گه‌شته‌ی من بزائن که‌ گه‌شتیکه‌ هێچی له‌وه‌ی جه‌نابی ئۆدیسێۆس که‌متر نییه‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ ته‌رواده‌وه‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ ئیسا‌کا، پاش شه‌پوشۆریکی درێژ که‌ ئه‌خیلۆسی به‌ جۆریکی کاریکاتیتری تیا‌ده‌کوژریت، به‌وه‌ی تیریک ده‌یدات له‌ پاشنه‌ی پێی، به‌ده‌ستی کیش به‌ده‌ستی «پاریس»...ها، ئه‌و من‌داله‌ ترسنۆکه‌ی که‌س تینا‌گات هیلینا‌ هه‌زی له‌ کو‌یی ئه‌و می‌زبه‌خۆدا‌که‌ره‌ کردوه‌... من هه‌موو چیرۆکه‌ بی‌مانا‌که‌ی ته‌رواده‌و گه‌رانه‌وه‌ی ئۆدیسێۆسم بۆ لای پیتۆلۆپه‌ ده‌خویندوه‌وه‌ و خه‌ریک بوو له‌ پێکه‌نیندا ده‌ته‌قیم، به‌ ئاغای شه‌ره‌فیارم ده‌گووت: ئاغای چیرۆکنوس ئه‌مه‌ ئه‌و شته‌ سه‌یرو عاجباتیه‌یه‌ ئه‌ده‌ب پێشکه‌شمانده‌کات. ئه‌مه‌یه‌ شا‌کاره‌ نه‌مه‌ره‌که‌ی چیرۆکنوسان که‌ نازانم چهند سه‌ده‌و چهند ده‌هره‌ شانازی پێوه‌ده‌که‌ن، کوشتنی ئه‌خیلۆس به‌ده‌ستی ئه‌و ترسنۆکه‌ شه‌پروال پیسه‌ که‌ هیلینا‌ له‌ می‌رده‌که‌ی ده‌فڕینی‌ت، ئاخ‌ر ئه‌مه‌ که‌ی عه‌داله‌ته‌، ئه‌مه‌ وه‌ک به‌زینی شه‌مشون وایه‌ به‌ده‌ستی پوشکه‌ به‌ قوونه‌یه‌ک.

نازانم من له‌ ناو هه‌موو جنسه‌کانی هونه‌ردا، له‌ شی‌عرو مۆسیقا‌و نی‌گارکێشان گومانیک‌ی سه‌یرم له‌ چیرۆکنوسان هه‌بوو، مۆسیبه‌ته‌که‌ش ئه‌وه‌بوو داوم که‌وتبووه‌ داوی ئه‌وان... ئیستا وا هه‌سته‌ده‌که‌م به‌ش...

عەیبەكە لە مندايە، هەر كات گویم لە مۆسیقا دەگرت بیرم لە حەقیقەت نەدەكردەوه، گویم لە شیعر دەگرت بیرم لە حەقیقەت نەدەكردەوه، سەیری نیگاری شیوەكارەكانم دەكرد بۆم گرنگ نەبوو حەقیقەتە یاخود نا، بەلام كە حیساب دەهاتە سەر چیرۆك، كە دەمبیینی چیرۆكنوسان بۆ نیشاناندانی شتی سەیر خۆیان وا نیشاندهەن پەریونەتەوه بۆئەوبەری حەقیقەت، من وەك فانه تیكێكی حەقیقەت دەمگوت: بەپێزم بۆهستە، بۆهستە، من شتی لەوه سەیرتەرت لە ژياندا نیشاندهەم كە بەسەر خۆمدا هاتوو، ئا... گەر بەسەر یەكێكی تردا بهاتبايە عەیبی نەبوو تۆ پێمبلییت، قوربان یەكێك كۆلوی ناوێتەسەرت و درۆی بۆ كردویت. بەلام شتێك كە بەسەر خۆتدا بێت كۆ دەتوانیت ئاوها سووكایەتیت پێبكات و بلی مامۆستا تۆ درۆدەكەیت.

من دەزانم هەركات دەگەیشتمە ئەو بەشەیی باسی سەفەری خۆم بە پۆحی سامیری بابلیدا دەكرد، باسی ئەو شارە پڕ ئاشووب و بالنده پەشیمان و ستوونە خۆلەمیشانەم دەكرد، ئاغای شەرەفیار بە گومانەوه سەیریدەكردم و دەیگوت: پێشتر ئەدەب شتی وای تیانەبووه یەكێك بە پۆحی یەكێكی تردا سەفەربكات، ئەمەیان ناویت. بە گومان بوو لەوهی كە دەمگوت. زەمەن لە پۆحی بابلیدا وەستابوو، واتە كاتژمێركان نەیاندهوێست چیتەر بەوجۆرە بپۆن كە لە ژيانی بابلیدا پۆیشتبوون. كە دەمگوت: پۆحی بابلی پڕە لە پەشیمانی، لە دەرگای داخراو، لە پلەكانەیی دوورودریژ كە تا هەتا هەتایە بەتاریكیدا دادەبەزیت و ناگاتە هیچ.

بەلام شتەكان بەوجۆرە بوون، من پۆژێك چوومه ناو پۆحی بابلی و دواي ئەوهی فلووتێكم لەلا بەجێهێشت هاتمەدەری.

ئەو پۆژە كە من و سامیری بابلی بە ئاگاها تینەوه هەردووكمان بپهۆش لەسەر زەوییهكە كەوتبووین، جلە جوانەكانی وەها تۆزای بووبوو من لەو شەوهدا هەموو گەردو غوباری سەر چاكەتەكەیم دەبینی، شەویكی

درهنگ بوو، کارهبا له هه موو شاردا کوژابوووه، ههتا چرایه کیش نه دهسووتا، به لام مانگ هیند نزیک بوو وامدهزانی گهر سه رکهوم بو قاتی هه وتهم و له بالکونه که وه توژیک خۆم دریزیکهه به دهست دهیگرم. بابلی وهک شیخ خوی ته کاند و گووتی: خودایه چی بوو، ئه ی مندالی نه جیب چی بوو. یه کهه جار بوو ئاوها بترسیت. من چومه بالکونه که وه هیچم نه گووت. وهک یه کیک به دههه خه وه وه قسه بکات گووتی: په یکه ری ناو باغه که، په یکه ری من و شاناز بوو، شاناز سه لیم که دواتر بوو به ژنی من.

نه مزانی له گهل کیدا قسه دهکات. به دهنگیکی ترساوتر له بهرخویه وه گووتی: ئه وه ی ده مینیته وه له وه خه وه جه لاده تی کوتره له پال درهختیکدا به خوینیکی زۆره وه. قسه یده کرد و له ژووره که دا به دوا ی جزدان و زنجیرو سه عاته که یدا ده گه را که پیده چوو له کاتی سه ما کردندا ونیکرد بیتن، سییه ره تاریکه که یم ده بینی له ژووره که دا هه لده سو را له پیاوینک ده چوو له گه رده لولویکی سامناک رایکرد بیتن، به په لکووتان شته کانی دۆزییه وه وه گووتی: درهنگه... درهنگ. ئیستا چاوه پوانم دهکات.

بیته وه ی خودا حافیز بیکات له ژووره که چووه ده ری و گویم له هه نگاهه خیراو کویره کانی بوو له سه ر پلیکانه کانی گیلای سبی، چاوم لیبوو وهک سه رخۆش به شه قامه چۆل و تاریکه که ی خواره وه دا ده پوات و ده که ویت به ملاولادا. که میک دوور که وته وه و به دهنگیکی سه یر پر به شه، پر به خامۆشی، به عه ره بییه ک که هه موو گیلای سبی له خه وه سه تان هاواری کرد: ئیستا فلووتیکم هه یه... فلووتیکم هه یه... فلووتیک... فلووتی... فلووت... فلوووو.

شەوی حیساب

هۆلیکی چکۆلانه بوو، تیشکی خۆرئاوایان لێ هەموو پەنجەرە غەمگینەکانییەو دەهاتە ژوورێ. بایەک مۆژدەی هاوینی پێبوو بەهیمنی هەڵیدەکرد. سامیری بابلی بەر لێ چەند ساتیک گەیشت، بەشەرمتکی گەرەو و سەیری قوربانییەکانی خۆی کرد، بێتەوێ هیچ یەکیکیان قسەبکات ئەو یەک بە یەک بە ناوی خۆیانەو سلاوی لێکردن، تەنیا باوکی سەرەنگ قاسمی نەناسی، من بە دەنگیکی غەمگین بەیەکیدیم ناساندن. دەستیم گرت و لەسەر کورسییەکی تایبەتی دامنا، هەستەمکرد دەستی دەلەرزیت. بۆتەوێ ئارامییەکەمەو دەستم خستەسەرشانێ و پێمگوت: مەترسە. زەرەدەخەنەکی پەشوکاوی بۆ گرتم و گوتی: ناترسم. بێدەنگییەکی کوشندە بالی بەسەر هەمووماندا کێشابوو، هەموو سەیری منیان دەکرد و منیش سەیری پرتهقالی بابلیم دەکرد. هەموو لێ پەنجەرەکانەو خۆرمان دەبینی ئاوا دەبێت. تیشکی خۆرئاوایان لێ پشتهو دەیدا لێ سامیری بابلی و شەبەنگیکی خۆنینی لێ دەوری دروستدەکرد. کراسیکی سپی لەبەردابوو. جەکانی لێ هەموومان نوێتر و پاکتربوو. دەستەسپێکی سپی پێبوو کە دەریهێنا و ناوچاوانی پێسپێ. من کەمیک میزەکەم نزیککردەو و گەرامەو بۆ پشتهو، لەوێ ترمۆزیککی گەرەوێ چام هێنایە پێشێ و زەرەدەخەنەکی بچووک بۆ هەموویان گرت. دەبایە یەکەمین کەس بێ کە قسەدەکەم، پێشتر قسەکانی خۆم ئامادەکردبوو تا سروشتیکی پەسمیانەو هەبێت و لەسەرەتاو کەشوەوای دادگا بەسەر تەواوی پڕۆسیسەکەدا بسەپینێت. بە یقاریکەو چوومەسەر میزەکە، دواي ئەوێ شوێنی خۆم چاککرد گوتم: ئەمڕۆ پازدەوێ شەشی سالی هەزارو نۆسەدو نەو و سێیە. ئێمە دەکەس لێردەا بەنهیانی کۆدەبینەو بۆتەوێ

بهریاریکی گرنه له سههر چاره نوسی هاوالاتیهکی ئهم ولاته بدهین که به جۆریکی راسته وخۆ له ئازارو ئهشکه نهجی ئیمه دا به شداریبووه. به داخه وه ته نیا که سێک له م دادگایه دواکه وت خانمی په پوله جه مال بوو، که هیندهی من بزانه، له هه لومه رجیکی زیندهگی هیند سهختدایه دهر فتهی به شداری پینادات. هه مووتان له وه وه بهر هاوالاتی سامیر زوهیزتان ناسیوه. هاوالاتی سامیری بابلی که نه قییکی سوپای عیراق بووه، له پله و پایهی سهربازیدا تا روتبهی عه قید سه ره که وتوووه و جاریکی تر به هوی هه ندیک سه رپنچیه وه دابه زینراوه ته وه بۆ نه قییی. ئیمه لی ره دا ته نیا نمونه یه کی قوربانیه کی گونا بهار سامیری بابلیین، که له ماوهی کاری خۆیدا له کوردستان و له باشووری ولات و له به ره کانی جهنگدا بیتشومار قوربانی له دوا ی خوی جیهیشتوووه. ئیمه ته نیا دهسته یه کی چکولانه ی قوربانیه کی نه قیب سامیری بابلیین، واته که بیر ده کهینه وه و به یار ده دهین ده بیت له بیرمان بیت که ئیمه له بری هه موو بنگونا هانی دی به یار ده دهین. له بری سه دان قوربانی که ئه مڕۆ لی ره نین. ده بیت بزانی ئیمه ئه و گروپه خۆش به خته ی که نه مردوین، ئه و گروپه ی که ئه گه رچی به شیواوی ده ژین، به برینداری ده ژین، به که مته ندایه ده ژین، به لام ده یانی دیکه هه ن که مردوون و ئه مڕۆ ئیمه له بری هه موو ئه وانیش به یار ده دهین... ئه مه ته نیا دهر فته مانه شتیک له داد په ره وهی بۆ ژیا ن بگێرینه وه، سه به ی گه ر دیکتا توری ش به روات، که سه که سانی وه که سامیری بابلی ناداته دادگا، له وانه یه سه ره که گه وه ره کان سه زابدهن، به لام که سانی وه که سامیری بابلی خۆیا ن تی که لا ومان ده که نه وه، له شه قامه کاندایه لاماندا ده رۆن، له چیه شتخانه کاندایه رام به رمان داد نه ییشن، له باغه کاندایه پیاسه مان له گه لدا ده که ن و که سه نازانیت که ئه وانه چ گونا هیکیا ن کرده.

ئیهستیکم کردو سه یریکی سامیری بابلیم کرد که به چاوه ته ره کانی خۆیه وه «چاوی بالنده یه که که له ژیر باراندا فریبیت» سه یری...

ساتنیک بوو نەمدەویست بەزەیی و سەرسامی یان کینە و تۆلە بمکریت. ئەو
 رۆژم هاتەو یاد کە لەگەڵ پرتەقالی بابلیدا بەسوار دوو ئەسپی سپییەو
 گەشتینەو ئەم شارە و لەبەردەم دەروازەکانی شاردا گووتم: سامیری
 بابلی تۆ دیلی منیت. بۆئەوێ ئەو وینە بروسکەئاسایە بکوژم گووتم:
 ئازیزانم دەبیت بزائن سامیری بابلی خۆی دانی بە هەموو گوناھەکانی
 خۆیدا ناو، ئیمە ئیشمان ئەوێ بە بریاری مردن یان پاکبۆنەوێ
 سامیری بابلی بەدەین. ئێو یان لە سامیری بابلی دەبۆرن یاخود نا. من
 دانیاتاندەمەو کە عەدالەت لە دادگاکانی دەوڵەتدا نییە، گەر بمزانایە
 حاکمەکانی دادگای شار لە ئێو عادیلانەتر حوکمەدەن دەچووم بۆ لای
 ئەوان، ئێو ئیستا لیژنە تا خۆتان داد و ناداد لە یەکدی جیاکەنەو و
 بپاریبدەن.

دەوێستام، هەناسەیهکی قوولم هەلەکیشا، هەسرەتیکێ خۆینیم لە دای
 خۆمدا سۆراغەکرد و بە ئەفسوسیکێ بەرینەو دەمگووت: ئازیزان کامە
 دادگا لە ئازارەکانی ئێوێ پرسییەو؟ کامە حاکم و کامە دادوەر؟ کامە
 دادگا لەسەر ئەم ئەستێرەیه لە منی پرسێ جەلادەتی کۆتر کوا هاوڕیکانت؟
 کوا سەرھەنگ قاسم و ئیسحاقی لیۆزپیرین؟ کامە دادگا گووتی: جەلادەتی
 کۆتر ئەم برینە گەورانە چییە بە لەشتەو؟ کامە دادگا پرسێ: جەلادەت
 کێ ئەو موسیقارە چکولانەیهی ناوتی کۆشت؟. بایان و خوشکان هەقمانە
 بپرسین: ئەمانە چ قازی و چ دادگا و چ پارێزەر و داواکاریکی گشتین لەم
 ولاتەدا کە تا حیزب و سەرۆک فرمانیان پێ نەکات قوونی خۆیان
 ناجولێن. من موسیقاریکی چکولانەبووم، پۆژیک لە پۆژان شەرم لەگەڵ
 هیچ کەسێکدا نەبوو لەسەر ئەم ئەستێرەیه، پۆژیک لە پۆژان ئازاوێم
 نەناوێتەو. بەلام ئەمانە چ جۆرە حاکمیکن هەموومان دەبینن دەکوژرێن و
 چاوەڕێن لەسەر و خۆیانەو فرمانیان بەدەنی تا باوەر بە چاوی خۆیان
 بکەن؟. مەعاشە چلکەکە ی خۆیان لە عەدالەت بەلاوێ گرنکترە. ها ئێو

پیتمبلین ئەمانە چ حاکیمن؟... من هیندە تورپەم لەو حاکیمانە ئامادەم بێئەوێ
شەرم لە هیچ بکەم لە ناوەراستی شاردا میزبکەم بەسەرینادا. کێ لە ئێوە
دادگاكان لە زامی پرسینەو... ها. کێ لە ئێوە؟ بەیانیش گەر سامیری
بابلی بدەینە دادگانی ئەم شارە، بیدەین بە دادگاكانی ئەم ولاتە، کەس ئیمە
لە دەرگاكانەو ناکاتە ژووری تا برینەکانی خۆمان نیشانبدەین. قازیەکی
گێژ لە سالۆنیکێ ساردو بیتۆخدا، لەبەردەم هەندێ خەلکی عەبابەشانی
تردا کە وەک من و ئێوە ئازاریان نەچەشتو، ئەوانە بریاردەدەن سامیری
بابلی گوناھبارە یان نا، گەر لەسەروو خۆیانەو گووتیان سامیری بابلی
بکوژە... دەیکوژن، گەر گووتیان ئازادییکە، ئازادیدەکەن. ئیمەش تا قیامت
لەدەرەو هەواربکەین... ئەی ئیمە... ئەی ئیمە... ئەی ئیمە. کەس دەرگامان
لێ ناکاتەو.

زۆر بە ویقارەو قسەمدەکرد، دەنگیکێ گرو کاریگەرم بەکاردهینا،
تۆم لەسەر پلەیکێ دیاریکراو کوککردبوو و نەمدەگوپی. گووتم: مروق
عەدالەت لە کتیبەکانی قانونەو فێرنایت، لە فەلسەفەکانەو فێرنایت، بەلکو
عەدالەت لە ئازارو گوناھەکانی خۆیەو فێردەبیت. بۆیە کە بریاردەدەن
ئەو شتان بیرنەچیت کە سامیری بابلی بەویستی خۆی هاتۆتە بەردەم ئەم
دادگایە، سامیری بابلی لەساتیکدا خۆی تەماشای دەستی خۆی کردو،
تەماشای ژیانی خۆی کردو، گوئی لە هەواری قوربانییەکانی خۆی بوو...
پۆژیک دەگاتە ئەو شوینەێ کە ئیدی دەبیت بگەریتەو، هەستەدەکات ژیانی
ئەو کەلەکردنی تاوانە لەسەر یەک، ئەو ئەمروق لیژەدا ژیان و مردنی
خۆی دەخاتە بەردەستی ئیمە. ئەم دادگایە تەنیا بۆ وەرگرتەوێ مافی
ئێوە نییە، تەنیا بۆ تۆلەکردنەو نییە، بەلکو بەشیکی گرنکی سەفەری
سامیری بابلیشە بەدوای پاکبوونەو.

دەمزانی شەویکی زۆر درێژمان لە بەردەمدایە، دەمزانی پوخسارەکانی
بەردەمم هەموو قسەێ خۆیان هەیه، گووتم: عەدالەت وادەخوازیت

و هەك كەسێك كە ئەم دادگایەم پێكخستوو، ئەگەرچی قوربانییەكم لە قوربانییەكانی بابلی، بەلام كەسێكیشم بابلی فریادپرەسم بوو، هاو پریم بوو، شەریکی سەفەرم بوو، پۆچی خۆی نیشانی من داو... لەبەرئەوێ من بریاری مان و نەمانی ئەو بۆ ئێو جێدەهێلم. ئێو كە ماوێهەکی درێژتان هەبوو تا بیركەنەو، سەیری پۆح و وێژدانی خۆتان بكەن و بریاربدەن: ئایا دەتوانن لێببۆرن یاخود نا؟ دەتانەوێت چیتەر ژیاانتان لەسەر ئەم ئەستێرە لەگەڵدا بەشبكات یاخود نا؟ دەتانەوێت بژی یاخود نا؟ من دواي كۆمەلێك قسەي دی دەووستام، دیمەنی خۆرئاوایان لە پەنجەرەكەو مەستیدەكردم، سەیری دەموچاویانم دەکرد و بێدەنگییەکی قوولم تیا دەخوێندەو، وام هەستەكرد دواي من هیچ كەس نایەوێت قسەبكات، سەرم بەرز دەكردەو لەسەقفەكەدا ئاسەواری گەردەلوولێكم دەبینی، بۆئەوێ سەیری بابلی نەكەم خۆم بە تەماشاكردنی هێلە سەيرو ئالۆزەكانی ئەو گەردەلوولە خەیاڵییەو سەرقالدەكرد كە با لەسەر سەقفەكە هەلیكەندبوو، كە چاوم داگرت دەستی ئەمیری گولەباغم بینی كە گووتی: مامۆستا، خودا عەفووتكا قسانم لۆهەیه؟.

«ئەمیری گولەباغ» بە خۆی و باندجە سببیەكەي سەر كەپوویەو بەشەرمێكەو هاتە سەر میزەكەو پوویكردە سامیری بابلی و دواي تەماشایەکی بێدەنگ و درێژ گووتی: برای خۆم، برای خۆم، تۆ لۆ وەهات لە من كرد. لەفیکرت دێ گووتیت: من ئەو هەفتەیه هەر كەپوویانی قرت دەكەم. گووتیت: وەخودای عەزیم قیامەت دەسازینم و شارێكتان لێ خەلق دەكەم سەرتاپا بەنیايەمی بێكەپوو... ئێ لۆ كورم لۆ؟. كەپووی من چ دەردیكی لە تۆ دابوو. خودا عەفووت بكا... خۆ كەپووش نەبیتن، بەنیايەم بە دری خۆی، بە قەربی، بە عەقري دەتوانیتن بۆنی گورەباغان بكا. ئەدی من هەنووكە لە زاری مامۆستای دەبیسەم كە تۆ ئەو هەمی خەرك و عارەمەت خستۆتە بەر هەراكەت... ئێ لۆ كورم لۆ؟ ئەوی عارەمی بەستەزمان نانێك

نینه بیخاطن، تۆچ دهرده ئاوه‌ای به‌هه‌زار و نه‌داری ده‌که‌ی. یه‌کیکت
بئ که‌پووی کردیه، یه‌کیکت بئ گونی کردیه، یه‌کیکت وه‌لا نازانم بئ چی
کردیه. ئی خودا پو‌حمت پتیکات، سزا تازهی به‌نه‌فعی چیه؟ وه‌را سزای
من لۆ تۆ، ئه‌وه‌یه وه‌کی ته‌یر له‌قه‌فه‌زیکته‌م، به‌دره‌ختیکدا هه‌رتواسم
و تا دونیا ئاخیره‌تی دیتئ له‌قه‌فه‌زه‌دا به‌خیریری به‌جوانی بیه‌یتن، تۆ
قه‌ربت به‌دیدو دیمانی به‌نیایه‌م تیکده‌چیتن. من له‌باغیکت ده‌که‌م هه‌ر
به‌نیایه‌می جوان ببینیت و پر به‌قه‌ربت غه‌م بخۆی.

من چوومه‌ نزیک بابلییه‌وه‌ وه‌ندێچار قسه‌کانم بق ده‌کرده‌ عه‌ره‌بی.
ئه‌میری گوله‌باغ هه‌ر خه‌یالی لای سزایه‌کی شاعیریانه‌ بوو، سزایه‌ک سامیری
بابلی فی‌ری ته‌ماشاکردنی جوانی بکات، هه‌ستمکرد قسه‌کانی ئه‌میری
گوله‌باغ، که‌ریم خه‌زینی تورپه‌کرده‌ که‌گووتی: مامۆستا به‌ئیجازه‌ت ئه‌وه
په‌تی سه‌برم پسا، ئه‌و براهی چی ده‌لێت، بولبولی چی و قه‌فه‌زی چی.
پیاو ده‌توانیت له‌که‌پووی خۆی بگوزهری، بلێت قه‌یدی چیه‌ که‌پووی
باوه‌حیز بانه‌بئ، به‌لام به‌شه‌ر هه‌یه له‌ژیانی توفی خۆی بگوزهری؟ ها...
به‌شه‌ر هه‌یه، ئه‌م باوه‌حیزه‌ شه‌ویک به‌دریژی دوو توفی به‌سته‌زمانی
منی خسته‌ ژیر سه‌ربازه‌کانی خۆی، هه‌ردوو ده‌ستی به‌گولله‌ شکاندم.
دوو مندالی کوشتم، هه‌ر دووکیان وه‌ک تۆپه‌گول وابوون... گوندیکی پر له
توفی سه‌وزو سه‌ووری بارکرد و بردنی و که‌س تا‌قی نه‌بینینه‌وه... مامۆستا
دادگای چی، باوه‌حیزی وا هه‌رچی دادگای عه‌رزو ئاسمانه‌ حوکی لێبات
هه‌شتا هه‌ر که‌مه. من ناگه‌رێمه‌وه تا به‌ته‌ور پارچه‌پارچه‌ی نه‌که‌م.

من ده‌ستم به‌رزکرده‌وه‌و گووتم: ئازیزان، هه‌ر حوکیک بده‌ین ده‌بیت
به‌هیمنی بیت. کاک که‌ریمی زۆر خۆشه‌ویست، دوابریار بریاری زۆرینه‌یه،
هه‌موو گوێ له‌بریاری زۆرینه‌ ده‌گرین. ئیمه له‌دادگادین بریاری تۆله‌مان
نه‌داوه. ده‌بیت هه‌مووان قسه‌بکه‌ن... ئا ئه‌زیزم... ئا ئه‌زیزم باشه‌ گوێ له

یه‌ک بگرین

ئەردەلانی سۆفی، راوکەری بپیشووی با، ئەو پیاوێ خەیاڵاوییهی دەیکووت: پۆخی کچەکەم لەگەڵ خۆمدا هێناو، لە شوینی خۆی هەستاو بیئەوێ پرسم پێتکات هاتە سەر میزەکە، کەمێک گۆنی رادێراو بەزەرەخەنەیهکی منداڵانەوێ گۆتی: گۆتان لێه؟ گۆتان لێه؟.

مەریوانی کوکوختی کەچاوی نەیدەبینی و پەسپۆری بیستن بوو، لەشوینی خۆیهوێ گۆتی: من گۆیم لێه؟ گۆیم لێه؟.

منیش گۆیم لێوو، دەنگی راکردنی منداڵیک بوو بە زەوی مەخزەنەکەدا، دەنگی کردنەوێ دەرگایەک بوو، دەرکەوتنی تارماییهکی چکۆلەبوو لە بەردەم پەنجەرەوێ ژوورەکەدا، ئەردەلان بە غەمگینی سەیری هەموومانی کردو گۆتی: ئەوێ دەنگی ئەو، دەنگی ئەو، من لەگەڵ خۆمدا هێناو، ئێستا لێزەیه، جەنابی سامیری بابلی دەبینیت، ئەوێتا، ئەوێتا لە پەنجەرەکەدا، سامیری بابلی ئاوپیداوێو تارمایی ئەو کچە چکۆلانەیهی بینی، چاوانی کە پەربوون لە ترس و سەرسامی نیشانەوێ ئەوێبوو کە بینویتی. کێزەکە لە ناو پەنجەرەکەدا دانیشتبوو و سەیری خۆرئاوایوونی دەکرد. ئەردەلانی سۆفی گۆتی: من کەسی ترم نەبوو، سامیری بابلی کەسی ترم نەبوو. دەزانی کوشتنی منداڵیک لە چی دەچیت؟ لە کوشتنی خودا دەچیت. شەش سەلە بەردەوام بێر لەوێدەکەمەوێ کوشتنی منداڵ یەعنی چی؟ کوشتنی منداڵ یەعنی چی؟ شەو پوژ بە رەشەباکاندا رادەکەم و دەلیم: کوشتنی منداڵ یەعنی چی؟. لە رێیوارەکان دەپرسم کوشتنی منداڵ یەعنی چی؟ لە کەریاری دوکانە بچوکهکەم دەپرسم: کوشتنی منداڵ یەعنی چی. ئێستا جەنابی نەقیب تۆ پێمبلی: کوشتنی منداڵ یەعنی چی؟.

سامیری بابلی لە شوینی خۆی سەری داخستبوو. زۆر بە نزمی گۆتی: من نەقیب نیم.

ئەردەلانی سۆفی دەستی دا بە میزەکەداو بە تورپیهوێ گۆتی: کوشتنی منداڵ یەعنی چی... ها.. کوشتنی منداڵ یەعنی چی؟.

ئىنجا سەيرى ھەموو دانىشتووھەكانى كردو بەھىمنىيەكەوھە كە زۆر لە تۆرەبوونى پيشووى جياوازبوو گووتى: ئىوھە كەستان دەزانن كوشتنى مندال يە عنى چى؟.

من گووتم: يە عنى گوئەدان بە ھىچ شەرىعەتيك.
بە ئارامىيەوھە گووتى: نا، مامۇستا نا...

ئىنجا دەنگى نزمكردەوھە وھەك ئوھەى نھىنىيەك بە چرپە بدركىنىت گووتىيەوھە: يە عنى كوشتنى خودا، كوشتنى سېرى خەلق. من فەقى بووم، دىنم خوئندووھە، مەلایەتيم كردوھە. لەبەرئوھە دانیام... كوشتنى خالق جيايەو كوشتنى مەخلوق جيايە، كوشتنى مندال دەچیتە خانەى كوشتنى خالقەوھە نەوھەك بچیتە خانەى كوشتنى مەخلوقەوھە.

ھەموومان بەوردیایى گویمان دەگرت. نەمدەزانى قسەكانى تا چ ئەندازەيەك قسەى پیاویكى عاقلە. سەيرى منى كردو زەردەخەنەيەكى گرت كە بۆ ئىستىك زۆر ترسناك و شىتانه هاتە بەر دیدەم. گووتى: مامۇستا وادەزانى شىتم؟ من شىت نیم، بەپاستى ماوھەيەكى درێژ علومى دینی و ئیلاھیاتم خوئندووھە. گەر تۆ من بكوژیت، مەخلوقەكەى ناوم دەكوژیت، دەشىت پقت لەو كوردەى ناو من بیت، حەزبەكەیت ئو گەرمیانەى ناوم تەفروتونا بکەیت، چارەى ئەم مرقۇفەت نەویت كە منم. بەلام كە دەستدەبەیت و من دەكوژیت مەخلوقێك دەكوژیت، مەخلوقێك كە پەنگ و پوخسارى ئینسانی گرتووھە، ئەم ئەردو ئاسمان و ھەوایە شتىكان لیدروسىتكردوھە، بۆتە بوونەوھەرىك سىفاتی ھەيە، مامۇستا ئینسان كە مەخلوقێك دەكوژیت، سىفاتەكانى دەكوژیت، كە تۆ عارەبێك دەكوژیت ئینسانی موحەپەد ناكوژى، قەتڵەكە بۆ ئو عارەبەيە كە لە نىویایەتى. بەلام مندال، مندال كە ھىشتا بەحال زارى پزاوھە، نوتقى كامیل نەبووھە، ھىشتا نە بۆتە ئینسانی كامل، ئوھە ھىشتا پارچەيەكە لە زاتى ئیلاھى، مندال پارچەيەكە لە خودا، بەشىكە لە زاتى موبارەكى تەعالا جەلە جەلالە.

لە بەرئەوه کەس بۆی نییە لە بکوژی خودا ببوریت... ئەوێ لە بکوژی خودا ببوریت کافرە... ئەوێ لە بکوژی خودا ببوریت کافرە... ئەوێ لە بکوژی خودا ببوریت کافرە.

وێک هەموو دیندارەکان بە چەشنیکی سەیر دەستی پادەوه شاند. وێک یەکیەک قسەیدەکرد ئیستا بچیت بۆ جیهاد، کچە چکۆلانەکی هەندێجار ئاورپەدایەوه و من پوخساری فریشتەیهکی چکۆلەم دەبینی کە نوریکی ئاسمانی لێدەباری، ئەو پارچەیهک بوو لە زاتی خوداوەند لە سألۆنەکەدا. بە هێمنی دەستم خستە سەردەستی ئەردەلان و ویستم ئارامیکەمەوه، لەو کاتەدا کەریم خەزین گووتی: تۆ راستدەکەیت، ئەوێ ئەم فیرعەونە عەفووبکات لەو سەگترە.

باوکی سەرھەنگ قاسم بە تورپییهوه ئاورپی لە کەریم دایەوه و گووتی: تۆ کابرا زاری خۆت تۆزیک پاک پابگرە، مامۆستا پینگووتی، قسە قسە تۆ نییە هێ هەموومانە. من سا کوپێکی جوانم بە دەستی پرۆیشتوو، بەلام گەر تۆزیک ئیمانێ بە عەدالەتی ئیلاهی هێه و باوەرت بە چارەنوس هێه دەزانیت کە هەموو موسیبه تیکی ئیلاهی حیکمەتیک تێدایە لە عەقڵی من و تۆ گەرتر. ئێنسان ئەگەرەکو پاکە ئەگەرەکو پیس، ئەگەرەکو پیاو کوژە یان ئەگەرەکو سافە وێک پوچی پەوان هەر عەبدی خوایه. ئەگەر ئەو سەگە خۆ نابیت ئیمەش سەگ بین.

بە بابی سەرھەنگم گووت: کاک قاسم قسەبکە، چیت لە دلدایە بیلێ. بە زەردەخەنەیهکی ماندوووه هەستا و گووتی: مامۆستا. هێچ کەس لە هەوا و نەفسی خودا تیناگات، من چل و سێ سال برینپێچ بووم، چل و سێ سال، لە ماوێ ئەو چل و سێ سالەدا هەموو پوژیک سەرکارم لەگەڵ حیکمەتی ئیلاھیدا بوو، پوژیک نەبوو چاوم غافلکردبیت و حیکمەتی ئیلاھیم نەبینیبیت. جاری وا هەبوو خەلکی بیمارم بینووه چل گولە بە گیانییهوه بوو نەمردوو و بە هەفتەیهک لە شوینی خۆی

بیئەوهی هەستیت یان لە جیگای خۆی بجوێت، بە چاویکی غەمگین سەیریکردم و گووتی: منیش لەوانەم کە دەمەوێت دڵی سامیری بابلی خوشبکەم، من هاتووم تا بچمە پرێزی ئەوانە ی داوای ئازادکردنی سامیری بابلی دەکەن. چاوەروانی هیچ مەغفەرەتیک نیم، تکاش لەو دوو سێ بەرێزە دەکەم خودا مەهیننە ئەم مەسەلەیەوه، خودا دوور ڕابگرێ. لە بەرئەوهی هەر لەسەرەتاوه خودا خۆی لە مەسەلەکاندا نەبووه، خودا کاریکی بەوهوه نییه ئێمە بریارێ چێ دەدەین.

لەو کاتەدا کەریم خەزین و باوکی سەرھەنگ پێکەوه گووتیان : ئەستەغفروللا.

حەلیم شیواز کەمیک بێدەنگ بوو، دواتر کەمیک دەنگی بەرزکردەوهو گووتی: نازانم خودا کە لە کاتی تاوانەکاندا ئامادەنەبوویت بۆدەبیت لە کاتی سزاکاندا ئامادەبیت؟

بە تورپییەوه سەیری ئەردەلانی سۆفی کردو گووتی: ئەو کاتە ی منداڵەکە ی تۆ کوژرا خودا لە کوێ بوو. من ناپرسم: خودا هەیە یان نییه. هەر ئادەمیزادە و خۆی سەرپشکە لەوهی چێ جەوابی خۆی دەداتەوه، بەلام دەزانم خودا کاریکی بە گوناھەکانی ئێمەوه نییه و کاریکی بە سزاکانیشمانەوه نییه. ئەگەر خودا هەبیت، ئەوا زۆر سوپاسمان دەکات لەم بابەتەدا خۆمان نەخەلەتین و ئەو تووشی هیچ دەردیک نەکەین.

ئەردەلانی سۆفی لەوساتەدا وەک کۆنە قوتابییهکی زانستە دینیەکان، بە ئەرکی خۆی دەزانی دەنگ بەرزبکاتەوهو بڵی: خودا لە هەموو شتێکدا یە، بە زاتی خۆی نا، بە جەستە ی خۆی نا، بەلام بە ڕوکنەکانی، بە ئەمرو نەهییەکانی. ئەوه ئیشی ڕەب العالمین نییه دەستی پیاوکۆژیک بگریت و نەهیلێت کەس بکوژیت. ئیشی ئینسانە.

حەلیم شیواز بە پەشۆکانەوه سەیریکی ئەردەلانی کردو گووتی: بەلام

بێمبلی بۆ خودا له پۆژی تاوانهکه دا پشت له قوربانیهکان ههڵدهکات؟ ئه‌ی
بۆ دواتر پۆژی سزا دهردهکه‌وێته‌وه؟

باوکی سه‌رههنگ قاسم گووتی: بۆئهو‌ی تاقیمانیکاته‌وه؟ بۆئهو‌ی
بزائیت ئیمه‌ توانامان هه‌یه‌ له‌ حیکمه‌تی ئیلاهی تیبگه‌ین؟ ئه‌وه‌شت
بیرنه‌چیت، خودا له‌ ئینساندا هیزو جوانی و حیکمه‌تی خۆی تاقیده‌کاته‌وه،
له‌ قوربانیه‌کان ته‌حه‌مول و له‌ ئیمه‌ش مه‌غفه‌ره‌تی ده‌وێت... کوپم.

حه‌لیم شیواز گووتی: من چه‌نده‌ خۆم به‌ چاره‌نوسی میزوله‌یه‌که‌وه
خه‌ریک ده‌که‌م خوداش ئه‌وه‌نده‌ خۆی به‌ چاره‌نوسی منه‌وه‌ خه‌ریک ده‌کات.
ئهرده‌لانی سو‌فی وه‌ک یه‌کیک شیعو ئیمانی بۆ له‌یه‌کتر جیا نه‌کریته‌وه
گووتی: خودا کاتی بۆ من و بۆ میزوله‌یه‌کیش هه‌یه‌، برای عه‌زیزم
کاتی خودا وه‌ک کاتی ئیمه‌ نییه‌، ئه‌و خۆی کاته‌و ئه‌به‌دییه‌تیشه‌. ته‌نیا له‌
ئه‌به‌دییه‌تدا مانای عه‌داله‌تی ئیلاهی ته‌حقیق ده‌بیت. پێوه‌ری ئینسانی بۆ
عه‌دالت په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ پێوه‌ری ئیلاهییه‌وه‌ نییه‌. به‌لام ئه‌مه‌ به‌و مانایه‌
نییه‌ که‌ خودا پێوه‌ری بۆ عه‌داله‌تی ئینسانی دانه‌ناوه‌... خودا نه‌یفه‌رموووه
زه‌وی بکه‌نه‌ سه‌حرای سته‌م و له‌ ئه‌به‌دییه‌تدا عه‌داله‌تیکی تر هه‌یه‌ هه‌قتان
بۆده‌کاته‌وه‌. عه‌داله‌تی سه‌ر ئه‌رزیش به‌شیکه‌ له‌ عه‌داله‌تی ئاسمان.

حه‌لیم شیواز هه‌ر دوو ده‌ستی خستبووه‌ سه‌ر ده‌موچاوی و
گوێیده‌گرت: دواتر ده‌ستیکیانی لاداو گووتی: ئه‌مه‌ چ عه‌داله‌تیکه‌، له‌ ناو
هه‌زاران گونا به‌باردا، سزای یه‌کیک بده‌یت. ئه‌گه‌ر باوه‌رتان به‌ عه‌داله‌تی
ئیلاهی هیند به‌هیزه‌ به‌جیبه‌یلتن بۆ خودا ئه‌و له‌ بری هه‌موومان سزای
ده‌دات، ئه‌گه‌ر باوه‌ریشتان به‌ عه‌داله‌تی سه‌رزه‌وییه‌، له‌ میژوه‌ عه‌دالت
له‌ سه‌ر زه‌وی مردوووه‌. هه‌زاران سا له‌ زالمه‌کان دین و ده‌رۆن. لینگه‌رین
ئه‌ویش به‌روات... عه‌دالت به‌ دانانی دادگا بۆ ته‌نیا گونا به‌باریک سازنابیت.
من له‌ جیگای خۆم هه‌ستام و گووتم: به‌لام ئه‌ی ئه‌گه‌ر هه‌یج نه‌که‌ین،

ئه‌ی ئه‌گه‌ر له‌ شوینی خۆمان دانیشین و ته‌ماشای گونا به‌باران بکه‌

عەدالەت دیتەدی؟

حەلیم شیواز بە شیوەیەکی دلڕەقانه لە ژێرەووە سەیریکردم و بە قینیکی شاردراوووە گووتی: پرسیاریکی بێمانام لێدەکەیت؟ تۆ پرسیارەکە بە ڕێگایەکی تردا دەبەیت... ئایا خەونی عادیلەکان چییە، ها تۆ پێمبێی، خەونی عادیلەکان چییە؟ ها... تۆ ناتوانیت وەلاممبەیتەووە، لە بەرئەووەی جەلادەتی کۆتر تۆ گەژەیت. هیچ شتیک لە خەونی عەدالەت ترسناکتر نییە... هیچ شتیک.

لەو ساتەدا تەماشای سامیری بابلیم کرد و بینیم بە وریاییەووە گوێدەگریت. حەلیم شیواز بێئەووەی بچوولیت، وەک ئەووەی پەیکەرێک بیت و دەستیکی خستبیتە سەر دەموچاوی گووتی: هەمووتان دەزانن کە خولیا ی عەدالەت ئەووەی گوناھبارەکان بگریت و سزایان بدات، بەلام گەر عەدالەت بەوردی جێبەجێکەین، مانای ئەووەی دەبیت هەموو گوناھباران سزابدەین، دەبیت بۆ هەموو گوناھیک سزایەکمان هەبیت. بەلام ئێنسان بەردەوام گوناھدەکات... هیچ مەژووتێک نییە شایستە ی سزا نەبیت. هەموو شایستە ی سزاین. بەڕێزینە عەدالەتی راستەقینە ئەم سەر زەمینە دەگوریت بۆ جەھەنەم. هیچ شتیک وەک ئەم وشە یە زەوی پرنەکردووە لە ئافات، عەدالەت ئێنسان دەگیریتەووە بۆ وەحشییەت. عەدالەتە وادەکات ئێشی ئێنسان لەم سەر ئەستێرە یە بێتە سزادان... سزادان... سزادانکی بیکۆتایی. سزابدربیت و سزابدەیت، ئەووەی عەدالەت. بەلام ئێنسان دەبیت لە شوێنیکدا بوەستیت و چیتەر بیر لە عەدالەت نەکاتەووە. من بە ئێو دەلیم، کوشتنی ئەم پیاووە چ ئاسوودەگییەک بۆ سەر ئەم ئەستێرە یە دەهێنیت؟ ها... بۆ ئێو ئاسوودەدەین گەر بیکۆژن؟ مردنی ئەم برینی چ یەکیک لە ئێمە ساڕێژدەکات؟ مردووی چ یەکیک لە ئێمە زیندوودەکاتەووە؟ ئەووەی ئێو ناویدەنن عەدالەت، ئەووەی ئێو بە ناوی خوداووە جێبەجێدەکەن، تەنیا تینوویتی خۆتانە بۆ تۆلە. من پێتان دەلیم گەر دەتانەویت ئاسوودەین بیر

له دوو شت مهکه نه وه، بیر له عه دالهت و قۆله مهکه نه وه. لینگه پێن ئه و
پیاوه برپوات... پیتی بلین: ئه وه ده رگا که به کراوه یی له به رده متدایه و برۆ
مالاوا. من پیتان ده لیم گهر بیکوژن له وانه یه تا مردن بتلینه وه... له بیر
خۆتانی به رنه وه.

سه بری شیخانی وه که ئه کته رینگ له ناکاو بازیداته سه ر سه حنه هاته
پیشی و بیئه وه ی سه یری که س بکات گووتی: من ئه م پیاوه م له دلی
خۆمدا کوشتووم، له خه یالی خۆم ده رکردوه. به لامه وه گرنگ نییه زیندوه
یان مردوو... گرنگ ئه وه یه له پۆحی خۆمدا کوشتوومه. گهر بیکوژن
له پۆحمدا زیندوو ده بیته وه، ده ترسم گهر ئیوه ش بیکوژن له پۆحی مندا
زیندوو بیته وه... له به رئه وه وازی لیه یه تین برپوات... وازی لیه یه تین.

مه ریوان به تورهی هه ستاو گووتی: خانم تۆ ده توانیت وازی لیه یه تیت،
به لام من ئه وه ده هریکه کویرم و له تاریکیدام، به هه ر لایه کدا سه یرده که م
هه ر تاریکیه. پێنج ساله له تاریکیدا ته نیا ئه و کابرایه ده بینم. به رله وه ی
کویریم هه زمه کرد دایکم ببینم، هه زمه کرد بابم ببینم، پر به دل ئیشتیاقی
خوشکه چکۆله که م هه بوو، به لام ئه م چانه وه ره هاته به رده مم و گووتی:
سه یرمبکه... جوان سه یرمبکه، من دوا هه مین شتم له م دونیای پۆشنه دا
ده یبینیت. سێ پۆژ له سه ریه ک وای پێگووتم، ئینجا کویریکردم. من شه و
پۆژ له گومرگ کارده که م، گویده نییم به ئه رزه وه، وه که سه گ بۆن به باره
قاچاغه کانه وه ده که م، به لام هه رچییه که ده که م ئه و پیاوه دیته وه به رچاوم...
به عزێ شه و له ترسی ئه و به کویری پاده که م و ده که ومه که ند و که نده لانی
قووله وه، تا ئیستا دوو جار به هۆی ئه وه وه ده ستم شکاوه، دوو جار... من
هه قم به عه داله ته وه نییه، بابتو پیت به لکو من توژیک پشووبده م، هه زده که م
سه ربخه مه سه ر سه رینه که و دلم مورتاح بیت ئه م ناجسنه نایه ته وه خه وم.
هه لیم شیواز به جۆریکی سه یر ده ستی خستبووه سه ر برینه کانی

خۆی، ده ستی چه پی له پشته وه هینابوو و خستبوویه سه رلای راست

و دەستی راستیشی دابوو بەسەریدا، بە دەنگە گەرم و قوولەکە ی خۆی، دەنگی پیاویکی خۆیندەوار کە کارەسات لە خەلکی دوورخستۆتەووە گووتی: ئەو زالمە هەر دیتەووە خەوت، ئەو نامەردە تازە واز لە کەسمان ناهێنیت، لە تۆواوە من نازانم خراپەکانی چیین، پۆژیکی پەبەق منیشی بەرامبەر ئاویتەیهک دانا و گووتی: سەیری خۆت بکە... جوان سەیری خۆت بکە، ئەمڕۆ ئاخیرین پۆژتە خۆتی تێدا دەبینیت، ئێتر تا پۆژی حەشر چاوت بە دەموچاوی خۆت ناکەویتەووە. تۆ لە من خۆشەختەر و بەختەوهرتریت، تۆ کوێریت و خۆت نابینیت، من خۆم دەبینم. دوو سالی پێک نەمدەهێشت کەس ئاویتە بەهێنیتە ژوورەکەمەووە، بەلام لە تۆ وایە کە ئێفسان سەیری ئاویتە ی نەکرد خۆی نابینیت، من سەیری ئاویتەشم نەدەکرد و خۆشم دەبینی، وەک تۆ کە کوێریت و هەموو شتیکیش دەبینیت. ئێوە لاتان وایە تەنیا کوشتن سزایە... ئێوە بە هەلەداچوون، جەلاد وای لە ئێوە کردووە وەک ئەو بیربەکنەووە، ئێوە ئێستا حاکی دادگان نەوێک جەلاد، ئێوە باس لە عدالەت دەکەن، من پێمگووتن من بپروام بە عدالەت نییە، بەلام گەر مەسەلەکە عدالەتیش بێت دەبێت وەک جەلاد بیرنەکەنەووە و بۆ شەویک ببێت داوهریکی عادیل... بەرەلایبکەن بابروات، ئەم پیاووە پیاوکۆژیکە نەیتوانیوە هیچ شتێک بکوژیت... ویستی جوانی لە مندا بکوژیت، بەلام من دەمەوێت پێیایم: سەیرمکە... سەیرمکە... سامیری بابلی سەیرمکە، من لە تۆ دەبورم کەواتە هێشتا جوانم، سەیرمکە تۆ نەتوانی جوانی من بکوژیت. تۆ مەریوانی کوکوختی، ویستی کوێرت بکا، پێی بلی: سەیرمکە من هێشتا دەبینم. تۆ بەرێز ئەردەلانی گەرمیانی، ویستی کچەکەت بکوژیت، بەلام ئەو کچەکەت، ئەو پوختی لەگەڵماندا. تۆ باوکی سەرھەنگ قاسم: پێی بلی تۆ سەرھەنگت کوشت، بەلام سەرھەنگ لە شوێنێکی جاویداوە لە دلمدا. تۆ نەسڕین غەفوور ویستی تۆ بێتە ژنیکی بێئیش و بێشەرەف، ئەمڕۆ تۆ ئێشکەرترین ژن و بەشەرەفترین ژنی سەر ئەم عەردەیت. تۆ

خالق مه‌حمود ویستی تۆ له‌گه‌ل هه‌چ کچیکدا نه‌خه‌ویت، تۆ به‌فه‌نتازیاکانت، به‌خه‌یالت له‌گه‌ل هه‌موو حۆریه‌کانی ئاودا ده‌خه‌ویت... ئه‌م پیاوه‌ نه‌یتوانی هه‌چمان لێبکات. ئێوه‌ واده‌زانن من ده‌لێم چی؟ من ده‌لێم هه‌شتا برێک جوانی له‌ ئێمه‌ش و له‌ویشدا ماوه‌ با ئه‌وه‌ نه‌کوژین. شه‌ش ساڵه‌ ته‌نیا بیر له‌ جوانی ده‌که‌مه‌وه‌. ده‌لێم شتیک له‌ جوانی له‌ منیشدا ماوه‌ با نه‌یکوژم... شتیک جوانی له‌ سامیری بابلیدا ماوه‌... ئه‌گەر شتیک له‌ جوانی تێدا نه‌مایه‌ نه‌ده‌هات بۆ ئه‌م دادگایه‌، با ئه‌و جوانیه‌ که‌مه‌ی ناو پو‌حی نه‌کوژین... لێبهرسن بۆ گۆرا، بۆ ئه‌م پیاوه‌ له‌ ناکاو گۆرا، بۆ شه‌ویک ده‌ستی برد و یه‌کیک له‌ قوربانیه‌کانی خۆی رزگارکرد... بۆ؟ من پیتان ده‌لێم. چونکه‌ جوانیه‌کی شاردراره‌ له‌ دلیدا بووه‌ و نه‌بیینیوه‌، ته‌نیا شتیک وای لێکردوه‌ بییینیت... شتیک... شتیک.

من له‌به‌ره‌وه‌ قسه‌که‌نم بۆ سامیر وهرده‌گیرایه‌ سه‌ر عه‌ره‌بی. له‌و کاته‌دا بابلی به‌ ئه‌سپایی گووتی: موسیقا... موسیقا.

ده‌نگی هه‌ند نزم بوو، هه‌ستمکرد هه‌چ که‌س گوێی لێ نییه‌.

نه‌سرین غه‌فوور که‌ تائه‌وکاته‌ هه‌ر سه‌یریده‌کرد به‌ په‌شو‌کانه‌وه‌ گووتی: ته‌نیا شه‌ره‌ف نه‌بی‌ت، ته‌نیا شه‌ره‌ف نه‌بی‌ت. عه‌یسان له‌ ده‌ستی ده‌بوریت... له‌ قاچی ده‌بوریت، له‌ چاو ده‌بوریت، به‌لام عه‌یسان له‌ شه‌ره‌ف نابوریت. هه‌مووتان وه‌ک برام وان و هه‌مووتان عه‌زیزمن... ماموستا گیان به‌ساقه‌وبم، چی بۆ ئه‌و سه‌گه‌ ته‌رجومه‌ده‌که‌یت، هه‌چی بۆ ته‌رجومه‌مه‌که‌. عه‌یسان له‌وانه‌یه‌ به‌ کوێری له‌دایک بی‌ت، له‌دایک بی‌ت و لووتی نه‌بی‌ت، له‌دایک بی‌ت و له‌ج و لێوی قرتابن... ره‌ب العالمین سه‌د هه‌زار نه‌وع ده‌ردی لایه‌. عه‌یسان تووشی حادیه‌یه‌ک دیت، ئیفلجده‌که‌ویت، قاچیکی ده‌برنه‌وه‌، به‌لام مه‌گه‌ر به‌ ئیشتی فاسقیکی بی‌شه‌ره‌فی وه‌ک ئه‌مه‌ شه‌ره‌فی له‌ده‌ستیدا. که‌س به‌ بی‌شه‌ره‌فی له‌ دایک نابیت، له‌وانه‌یه‌ عه‌یسان به‌ که‌ری یان کوێری له‌ دایک بی‌ت، به‌لام که‌ستان بیستوه‌ عه‌یب نه‌بی‌ت له‌ دامینی دایکی.

بێشەرەف بیت.. کەستان بیستوو بە حادیسە یەکی عوتومبیل بێشەرەف
بیت. ئەم سەگە بە خۆی و تۆتکەکانی حەوت شەو و حەوت پۆژ تەعادایان
لیکەردم ئینجا هەر دوودەستیان بپریم، حەوت شەو حەوت پۆژ... ئێوەش
هەموو برا من. بەلام حەوت شەو حەوت پۆژ من ناوی خوامدان، هانام بۆ
عەولیاو عەنیا برد هەر وازیان نەهینا... حەوت شەو حەوت پۆژ... ئێوەش
وەک برام وان... ئێوەش کەسی من... بە سەد نێرە کەر تەعەدایانکرد. هیچ
شەریعەتیک لە زولمی و خۆشناویی.

نەسرین غەفوور دەویست نەگری، بەلام چاوانی پڕبوو بوون لە ئاو.
بۆئەوێ نەداتە پڕمە ی گریان لە شوینی خۆی دانیشتەو و سەری داخست.
من فرمیسکەکانیم بینی تکانە ناو کۆشی. گویم لە باوکی سەرەنگ
بوو گووتی: لا حەولە وەلا قووەتە ئیلا بیلا

خالق ئەو بێدەنگییە قوول و لە ناکاوەی بەفرسەت زانی و پرسى: خالق
مەحمود قسەبکات؟

من بە دەنگیکی زۆر کز گووتم فەرموو، فەرموو چیت دەوێت بیلێ.
دەستی بۆ حەلیم شتێواز درێژکردو گووتی: ئەم کابرایە لە خۆیەو
دەلێت من لەگەڵ حۆری و شتی وادا دەخەوم. خۆشی دەزانیت من ئەسلەن
ئەو شتەم هەر نییە.

سەیریکی حەلیم شتێوازی کرد و بەردەوامبوو:

تۆ راستە دەموچاوت نییە، بەلام خۆ دەتوانیت منداڵت ببیت. دەتوانیت
ژنیک بهێنیت و دواى خۆت وەچەو وەچەزا بخەیتەو، من چی؟ من دەلێتی
پاوکەریکی ماسیم کە پۆژ تا ئێوارە قولاپ هەلدەداو هیچ ناگرێ، من
وام مامۆستا گیان، تۆ خۆت منت بینی، خۆت بە چاوی خۆت منت بینی.
ئێنسان ئەو شتەى نەبیت هەموو پەنجی زایەیه. مەگەر هەر قولاپ لە
ئەو گیربکات. تازە قولاپی من لە حەیاتى ماسى ناگریت... لە حەیاتى. من
ئەم کابرایە چۆن عەفووبکەم... مامۆستا قابیلە خۆ تفتیکی تێنەکردوم بلیم

قهیناکا، شهپازلهکی لینه داوم بلیم قیروسیا، ئاخیر ئینسان هر دهست و چاو نییه، من ئه و پۆژه چووم بۆ ریکخراوی که منه ندامه کان، مامۆستا له ویش وهریاننه گرتم، وتیان بابه تو که منه ندام نیت، برۆ به پرنی خوته وه خوا بتدات. مئیش شهرواله کهم بۆ به پریوه بهری ریکخراوه که داکه ندو گووتم: ئه گهر ئه وه م ده بوو، ئه گهر ئه وه م ده بوو حیزباب. ئیستا ده مزانی ده یکه م به کویتا.

بۆ ساتیک هه موو دامانه قاقای پیکه نین. ئه و به غه مگینی سهیری هه موومانێ کرد و گووتی: هه تا ئیوه ش پیم پیده که نن. ئیوه هه مووتان ده توانن به شانازییه وه بلین: سهیرکه ن ئیمه له پیتاوی کوردا وامان لیتا تووه، به لام من چی... من هه تا ناشتوانم وابلیم. ها... من له و مه نتیقه یه ی خۆمان که ماسی داده نیم، هه ر کچ و ژنه و دین به لامدا ده پۆن و عه باکه یان ده خه نه ده میان وه و قریو و هوپ پیم پیده که نن. به عزێ ژن و شت بۆئه وه ی شعورم بروشین، به لایه کی چاو سهیرمه ده که ن و ده لین: وای باوکه گیان، سهیری ئه و شته زله له شهرواله که یدا. وه لا ئینسان بکوژریت باشتره له وه ی ئاوا بییت به مه خسه ره. مامۆستا هه موو دنیا عه فوو ییکات، من عه فوو ی ناکه م.

سهیری دهر وه م کرد، هه ستمکرد له میژه دونیا تاریک بووه، هه مووان بهرده وامبوون له باسکردنی ئازارهکانی خویاندا. هه ندیجار ده چوومه دهری و هه وایه کم هه لده مژی و ده گه پامه وه، یه ک دوو پشووی کورتمان وه رگرت، هه موو پیکه وه چامان خوارد وه. له کاتی پشووهکاندا سامیری بابلی له جیگای خۆی هه لئه ستا، له بیده نگیه کی قولدا نوقمبوو. لیم پرسى: سامیری بابلی بیر له چی ده که یته وه؟ به ئه سپایی گووتی: بیرناکه مه وه، چاوه پروانده که م. شهرمیکی قولم له چاویدا بینى، شهرمیک هه ستمده کرد هیچ له م جیهانه ناگوپیت، هیچ له ئازاری ئه م مروقه بریندارانه ناگوپیت، که هه ندیجار ده که ونه شه پى ئه وه ی ئازاری کامیان له ئازاری ئه م

دییان گه وره ترو کوشنده تره. له قوناغیکی دادگا که دا هه موو قسه کان له نیتوان هه لیم شیواز و ئه رده لانی سو فیدا بوو، که ریم خه زین زووزوو هه لده ستاو باسی ته وره که ی خوی ده کرد، نه سرین غه فوور له جیگایه کدا په لاماری سامیری بابلی دا و له جیگایه کی تر دا په لاماری هه لیم شیواز، هه ردو و جار که به زحمه ت شته کانم ئارام کرده وه. سه ردار بابا که ریم تاکه که سیکیان بوو که بیلا یه ن ده یواند، چه ندین جار ده یگووت: چی لیده که ن ئاره زووی خوتانه. گه ر ده یکوژن هه ر باشه، گه ر ئازادیشیده که ن هه ر باشه. من ده بووایه نه هاتمایه. هه سته که م له ئیوه سه لامه تر ده رچووم. ئیستا تا ئه ندازه یه ک شته کان پو شن بوون، هه ریه ک له ئه میری گوله باغ و باوکی سه رهنگ و هه لیم شیواز و سه بری شیتخانی دژی کوشتنی سامیری بابلی بوون، به لام مهربوانی کوکوختی، ئه رده لانی سو فی، که ریم خه زین، نه سرین غه فوور، خالق مه حمود ده یانو یست ئه مشه و تا به یانی هه موو شتیک ته واو بیست. که بیرم له وه ده کرده وه سامیری بابلی ده کوژریت تووشی ترسیکی گه وره ده هاتم. سه ره تا وامده زانی که ته نیا که ریم خه زین ته وریکی له گه ل خویدا هیتاوه، که زانیم هه ریه ک له ئه رده لانی سو فی و خالق مه حمودیش ده مانچه یان پیته، ترسیکی کوشنده دایگرتم. هه موو هیوام ئه وه بوو که سه ردار بابا که ریم بوچوونی خوی بگو ریت و بیست به نه یاری سزادانه که تا بتوانم شتیک بکه م، تا هه ولبدیم له دوا ساتدا ژیانی سامیری بابلی پرگار بکه م.

له ناکاو په شیمانیه کی قوول په ریه پو حمه وه، له ناکاو له هه موو شتیک دوودل و په شیمان بووم، له خو م، له هه لهاتم له شاری سو زانییه کان، له گه رانه وم، له ئه سیرکردنی سامیری بابلی، له دادگا، له عه داله ت، له هه موو شتیک. له سه عات ده ی شه و دا ده بایه ده ستمانبکر د بایه به ده نگدان، به لام به وه دا من له قوولایی دل وه له ده ره نجامه که ی ده ترسام، ده رگام بو سو پیکی دی له قسه کردن کرده وه، به ئومیدی ئه وه ی یه کینک بوچوونی

خۆی بگۆریت. به‌لام وه‌ک هه‌میشه له هه‌مان بازنه‌دا ده‌سوپاينه‌وه، کاک قاسم و هه‌لیم شتێواز دیسانه‌وه باسی ئه‌وه‌یان کرد که مرقوف له پێگای سزاوه دونیا به‌ره‌و شه‌ویکی تاریکتر ڕاده‌کشیت، ئه‌رده‌لانی سۆفی باسی ئه‌وه‌ی کرد که سزای گوناها‌باران واجبیکێ ئیلاهییه، مه‌ریوانی کوکوختی باسی ئه‌وه‌ی کرده‌وه که تا سامیری بابلی نه‌مریت ئه‌و ئاسووده ناخه‌ویت. نه‌سهرین غه‌فوور گووتی: ده‌ست له شه‌ره‌فی خۆی هه‌لناگریت. هه‌موو شتیک سوپانه‌وه‌یه‌کی ڕه‌ش بوو به‌ده‌وری مردنیکێ ترسناکدا که له تاریکییدا به‌ دوو چاوی خۆینینه‌وه سه‌یریده‌کردین. ئه‌و مندا له چکولانه‌یه‌ی ئه‌رده‌لانی سۆفی زوو زوو له په‌نجه‌ره‌که‌دا ده‌رده‌که‌وت و دلی هه‌موومانی ڕاده‌چله‌کاند. ئه‌رده‌لان زووزوو ده‌یگوت: ڕۆحی ئه‌و مندا له مه‌عسوومه داوی هه‌قی خۆی ده‌کات. له یازده‌ی شه‌ودا به‌ ناچاری ملما بۆ کوکرده‌وه‌ی ده‌نگه‌کان، به‌ تاییه‌ت داوی ئه‌وه‌ی ئه‌رده‌لانی سۆفی پێیگوتم: مامۆستا شه‌و ده‌ڕوات و تۆ ده‌ته‌ویت هه‌چ حوکمیک بۆ ئه‌م پیاوه ده‌رنه‌که‌ین. من له دوا هه‌ولما ویستم سامیری بابلی قسه‌بکات، گووتم: ڕوکنیک له ڕوکنه‌کانی دادپه‌روه‌ری ئه‌وه‌یه که گوێ له گوناها‌بار بگرین، به‌لام سامیری بابلی وه‌ک له کورسیه‌که‌ی خۆیدا مردبیت هه‌چی نه‌گوت. منیش دلنیا‌بووم قسه‌کردنی سامیر هه‌چ مانایه‌کی نییه، پیاویک بوو نه‌یده‌ویست داوی لێبوردن بکات، چونکه تاوانه‌کانی له‌ده‌ره‌وه‌ی توانای لێبوردنی مرقفدا بوون. له‌به‌رئه‌وه هه‌وله‌کانی من بێمایه‌ مانه‌وه، سامیر وه‌ک ئه‌وه‌ی ئاگای له ئیمه نه‌ماییت وه‌ها‌بوو، پێده‌چوو زۆر زووتر سه‌فه‌ری خۆی له زه‌مینی مه‌رگدا ده‌ست پێک‌دبیت. من له‌و ساته‌دا سه‌یرم لێده‌هات بۆ بابلی خۆی ئه‌م ناوانه‌ی دا به‌من، بۆ ئه‌مانه‌ی هه‌لبژارد، هه‌ستمده‌کرد به‌ جۆریک له‌ جۆره‌کان دلنیا‌بوو له‌م دادگایه‌ ده‌رناچیت. له ساتیکدا وا‌هاته به‌رچاوم که سامیری بابلی له‌و ڕۆژه‌وه‌ی که له سه‌حراکانی باشووردا منی دا‌بوو به‌ شانیدا ده‌یزانی ده‌گاته کوێ. وه‌ک ئه‌وه بوو هه‌نگاو هه‌نگاو هه‌موو شتیکێ بینیبیت.

ئەو ھەبوو خۆی مردنی خۆی ھەل بژاردییت.

ئەگەرچی من ئەوکات ھەستیکی زۆر لاوازو کەم بە کات ھەبوو، بەلام ھەموو ساتەکانی ئەو پوداوەم لە بیربوو. لە سەعات یازدەو چارەکی پوژی یازدەوی شەشی سالی «ھەزارو نۆسەد و نەو دەوسی» دا، لە مەخزەنێکی خالیدا لە پێندەشتیکی چۆلدا کە تەنیا ریگایەکی گل بە نیویدا گوزەریدەکرد. لە نزیک یەکێک لە دەروازەکانی ئوقیانوسی ھاوارەو، پێنج کەس بێریارێندا «بۆ بەرقەراربوونی عەدالەت» سامیری بابلی بەر لە ھەلھاتتی خۆر بمریت. چارکەس سامیریان بەخشییەو بە ژیان «تا شتیک پەحمەت لە زەویدا بمریت»، یەکیکیش وازی لەو ھینا ھیچ ھوکیک بەسەر ئەو ئەفسەرەدا بەدات کە دەیکووت: ھێندە ئاوان ھەیە شایستە ئی ئی ئی، ھێندەش پەشیمانە شایستە ئی مەرگ نییە. من دەترسام، نەمدەویست ئەو شەو دەمەوبەیان ھیچ کەسێک بمریت. ویستم بیانخەم سەر ئەو خەیاڵی ئەمشەو واز لە جێبەجێکردنی ھوکیک بەهێتەن. سویتەم بۆ خواردن کە سامیری بابلی ھەک پیاویکی مەحکوم بە مەرگ لەلای من دیل دەبیت، تا جاریکی تر ھەمووان بەسەر بیرکردنەوێ خۆیاندا دەچنەو، تا قوولترو پووتتر بیر لە بێریاری خۆیان دەکەنەو. بەلام سامیری بابلی خۆی بۆیە کە مجار قسەیکردو گوتی: نا، جەلادەتی کۆتر، نا ئە ئی مندالی نەجیب. من دەبیت ئەمشەو بمرم... ئەمشەو بەر لەوێ خۆری بەیان بکەوێت و کە لە شیری سوێج بخوینیت و غوباری شەو لەسەر گولەکان بتهکیت.

سەر سامانە سەیری چاویم کردو لیم پرسی: سامیری بابلی بۆدەتەوێت

بمریت؟

داوای لیکردم لە شوێنێکی چۆلدا دووقۆلی دواقسەکانی خۆمان بکەین. من داوام لە ھەموو ھەیتەتە کە کرد کە چەند ساتیک کاتمان بەدەنی تا دواقسە لەگەڵ سامیری بابلیدا بکەم. کە پەزماھەندی ئەوانم وەرگرت لە ژوورە کە ھاتینە دەری، لە بەردەرگای ژوورە کەدا ھەردوو کمان پۆخی ئەو

کچه چکۆلانه یامان بینی له پشه‌باکاندا پاده‌کات. ده‌شتیکی به‌رین بوو،
بیویستی خۆم گووتم: سامیری بابلی پابکه... پابکه. شه‌و تاریکه‌و چاو
چاو نابینیت... ده‌توانیت ده‌ربازینیت.

دیاره ده‌مزانی چ قسه‌یه‌کی بیماناده‌که‌م، من خۆم ئه‌و دادگایه‌م
دامه‌زrandبوو، خۆم پیکمخستبوو، خۆم دروستمکردبوو، ئه‌و هه‌موو ماوه
دریژه‌ چاوه‌روانمکردبوو، هه‌فته‌و مانگ به‌ سامیرم گووتبوو، تۆ دیلی منیت.
ئێستاش ده‌مگووت: سامیری بابلی پابکه. سامیر گووتی: نا. جه‌لاده‌تی
کۆتر پاناکه‌م. ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی‌ت پاکبمه‌وه ئه‌مه ته‌نیا پینگایه‌ پیا برۆم. له‌م
پینگایه‌ زیاتر پینگای تر نییه. دوا‌ی ئه‌وه ئێستا من فلووتیکم هه‌یه، فلووتیکم
هه‌یه ده‌توانم له‌ مردندا له‌گه‌لمدا بیت.

وا‌ی گووت و له‌ژێر چاکه‌ته‌که‌یه‌وه فلووتیکی سپی ده‌ره‌ینا. هه‌مان ئه‌و
فلووته‌ی من بوو که شه‌وی مردنم له‌ بیابانه‌کانی باشووردا له‌ده‌ستم
چوو، هه‌مان ئه‌و فلووته بوو که له‌ منداڵیه‌وه له‌گه‌لمدا‌بوو، ئه‌و فلووته‌ی
له‌گه‌ل ئێسحاقی لیوژیرین و سه‌ره‌نگ قاسمدا زه‌ویم پتوه ته‌یکردبوو.
سامیری بابلی وه‌ک منداڵیک فلووته‌که‌ی نا به‌ سنگیه‌وه و گووتی: تۆ
ئهم فلووته‌ دا به‌ من، له‌ بیرته تۆ ئهم فلووته‌ له‌ پۆحمدا به‌جیه‌یتشت...
ئهی منداڵی نه‌جیب، له‌و شه‌وه‌دا له‌ سه‌حرا ته‌قه‌م له‌ تۆ کرد ئیتر ئهم
ئامیرهم هه‌لگرت، له‌و ساته‌دا تۆم فریدایه‌ چالیکه‌وه ئهم فلووته‌ لیکه‌وت
و من هه‌لمگرته‌وه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی گه‌رامه‌وه تۆ پرزگاربه‌ک‌م له‌ ئوتومبیله‌که‌مدا
به‌جیم هه‌یتشت، ماوه‌یه‌کی دریژ له‌ ئوتومبیله‌که‌مدا بوو، شه‌ویکیان له‌
لا‌پینگایه‌کی تاریکدا وه‌ستام و ده‌رمه‌یناو ده‌ستمکرد به‌ مۆسیقا لێدان. ئهی
منداڵی نه‌جیب، من هه‌ستم پیکرد ئاوازم بۆ لێده‌دا، ئاوازی سیحراوی. لیوم
ده‌نا به‌و فلووته‌وه‌و ئاوازی سیحراوی و سه‌یر ده‌هاتنه‌ده‌ری. ده‌مزانی
ئه‌وه من نیم ئه‌و ئاوازه‌ لێده‌ده‌م، من نیم... ئێستا ئهم فلووته‌ هی منه،
تۆ له‌ پۆچی مندا جیه‌یتشت، تۆ به‌خشیت به‌ من، جه‌لاده‌تی کۆتر ئێستا

دوو پۆژه دهتوانم ئاوازی سىحراوى لىڤدهم، دوو پۆژه دهتوانم فوو بکهه
بهه فلووته دا و خۆم ئاواز بژهنم... ئهوه نيشانهى مردنه. ئهى منداڵى
نهجيب تهنيا ئهه فلووته دهتوانىت من پاکبکاتهوه، من له برى تۆ دهمرم،
له برى ئهه و مۆسىقارهى ناو تۆ دهمرم، ئهه دادگايهى ئههشه و باجى
ئهه گۆپينه وهيهيه. من تۆم پزگارکردو تۆش فلووتىکى سىحراويت دا به
من، من تۆم پزگارکردو تۆش منت پاککردهوه. جهلادته من ئههشه و
وهک نهقيب سامىرى بابلى نامرم، وهک مۆسىقار سامىرى بابلى دهمرم...
گوڤيگره با مۆسىقات بۆ لىڤدهم... گوڤيگره.

سامىرى بابلى فلووتهکهى گرت بهلىويهوه و ئاوازیكى لىڤدا که له ئاستى
ئاوازی مامۆستا گهرهکانى مۆسىقادا بوو. به خۆشيهوه سهيرىکردم و
گووتى: دهبينىت جهلادتهى گۆتر، دهبينىت. من ئىستا دهتوانم وهک مرقۆڤىکى
پاک که شتىکى له قهرزهکانى خۆى داوهتهوه بمرم. من ئهه فلووته لهگهڵ
خۆمدا دهبهه، گرنگ ئهويه بهه فلووتهوه بمنىژن.
به ههسهههتیکهوه سهيرى فلووتهکهه کردو گووتم: سامىرى بابلى ئهه
فلووته بۆ تۆ. بهلام سهخته بمریت...

فلووتهکهى نوساندهوه به خۆيهوه گووتى: نا سامىرى بابلى، سهخته
بژيم... سهخته بژيم. گوناهاىریک و مۆسىقارىک پیکهوه له ناو يهک مرقۆڤدا
ناژين. چيتر گوناهاىریک و مرقۆڤىکى پاک پیکهوه له ناو مندا ناژين، دهبيت
له يهکدى جياينهوه، دهبيت به مردن له يهکدى جياينهوه.

سامىرى بابلى وايگووت و به خيتراييهکى سهير، وهک بالندهيهک پهلهى
بيت بهرهو مردن بفریته، وهک موسافىریک بيهويت به خيترايى شارىک
جيهيلىته ههستاو گهرايهوه ژوورى، نهیدهويست له وهزياتر قسهبهکهن...
چيتر نهیدهتوانى هاوسهنگى نىوان گوناوه و بيگوناھى راگریت... له يهکىک
دهچوو له سهه دیوارىکى بارىک وهستايت، دیوىکى دیوارهکه ئاگرستان
و دیوىکى دیکهى گولستان بيت، پهلهى بيت زووتر خۆى به پرووکارى

گولستانهکه دا فرییدات، نه با له چاوتر و کانیکدا بکه و یته ئاگرستانهکه وه. له وساته وهی فهرمانی مردنی درابوو ئاسووده بوو... ئیستا تیدهگم ئه و دادگایه پلانیکی خوی بوو بۆئه وهی بمریت.

که چووینه وه ژووری، بیویستی خۆم چاوم پرپوو بوو له فرمیسک. ده مزانی ده بیته سامیری بابلی بمریت، له مردن به ولاره پێگایه کی دیکه ی نه بوو. ده بایه بمریت... له بهر ئیمه، له بهر قوربانییهکان، له بهر خوی. دوا هیوا ی بابلی ئه وه بوو به مردن ئازاد بیت. ئیستا مۆسیقاریکیشی له خۆیدا دۆزیوو وه، مه بهستی بوو بهر له وهی خه یال و خولیاکانی به تال بینه وه له پیستی ئه و مۆسیقاره دا مالاوایمان لێتکات. دهنگی ئه و مۆسیقایه ی ساله های سال راوی نابوو، ساله های سال له شوین و کاتی جیاوازا ده رکه و تبوو، ئارامی لێ هه لگرتبوو، تووشی غه م و هیستریای کردبوو، ئه و مۆسیقایه که ئیستا له دوا ساته کانی ژیا نیدا به ته وا وهی تیدهگه یشت هیه چ نییه جگه له ئاواز و سیبه ری مۆسیقاریکی خه و تووی ناو پۆخی خوی.

که گه راینه وه ژووری هه موو ته ماشای فرمیسکه کانی منیان ده کرد. من به گریان وه چوومه سه ر کورسییه ک و گووتم: سامیری بابلی ئاماده یه، هیند هه یه که س بۆی نییه ئه و فلووته ی لیبستی نی.

حه لیم شیواز به قیزی که وه سه یری هه موومانی کردو دهستی خسته وه سه ر پوخساری و چوو ده ری، بهر له وهی پر واته ده ری هاته بهر ده مم و پرو ی تیکردم و به رقیکی ئه ستووره وه گووتی: هه میشه جوانی پوکه ش به سه ر جوانی قولدا، هه میشه راستی پوکه ش به سه ر راستی قولدا سه ر ده که و یت... هه ی گه مژه.

که س تینه گه یشت ئه و پرسته ئالوزو سه یره ی حه لیمی شیواز له و ساته دا مانای چی. من ده گریام، به لام دلنیا بووم حه لیم شیواز نازانیته راستی چییه. مردنی سامیری بابلی سه رکه و تتیکی گه وره ی جوانی بوو، به لام له پێگای مردنه وه.

دوای ئەو باوکی سەرھەنگ قاسمیش بە ئەفسوسیکی قوولەووە هەستاو
گووتییەووە: لاهولە وەلاقووتە ئیلا بیلا. من دەپۆم... کوپم من ئەمشەو لێرە
نامیتمەووە، دەچمە سەر جادەکەو سۆراغی سەیارەیک دەکەم و دەگەریمەووە.
بۆ ماوێکە هەموومان بیدەنگ بووین، هەموومان، هەموومان.

لە دووری هەزارو پێنج سەد مەتر لە مەخزەنەکانەووە بیستانیکێ گەورە
هەبوو بەسەر شەقامە گشتییەکەدا دەپروانی، ئەو پێنج کەسە یەک دەیانویست
سامیر بکوژن بپاریاندا بییەن بۆ ناو ئەو درەختانە و پیکەوتن یەکی یەک
گوللە ی پتووبنێن، نەسرین غەفوور لە بەر بیدەستی نەیدەتوانی، لەبەرئەو
سامیری بابلی خۆشەختانە فیشەکیکی بۆ دەگەراییەووە. سەعات یەکی شەو
چاوی سامیری بابلیان بەستەووە، دەستیان بەستەووە دایانە پیش خۆیان.
لەو چاکەتە پەشەدا لە نەقیییکێ سوپا نەدەچوو، بەلکو لە مامۆستایەکی
قوتابخانە دەچوو یەکیک بە هەلە گرتیبیتی. پێنج قوربانی غەمگین، پێنج کەس
کە هیچیان پیاوکۆژ نەبوون، هەرگیز کەسیان نەکوشتبوو، هەرگیز ئازاری
چۆلەکە یەکیان نەدابوو، بەلام پێنج پوچی بریندار کە ئازاریکی دوورودریژ،
برینیکی قوول ئەو توانایە ی تیا دروستکردبوون ئەمشەو بتوانن مرقۆفیک
بکوژن بەرپرسی هەموو ئازارەکانیان بوو. بەرلەوێ چاوی بیستەووە من
بۆ دواچار سەیری چاویم کردو بە فرمیسکەووە گووتم: پرتەقالی بابلی،
هاوڕیم، لەو باوەرەدا یەکە دادگایەکی عادیلانەبوو، لەو باوەرەدا یەکە؟

دوو فرمیسکی زۆر گەورە لە چاویدا بوو، دوو گەورەترین فرمیسکیک
تا ئەو کاتە من لە ژانمدا دیبیتم بە هیمنی گووتی: غەم مەخۆ، غەم بۆ
من مەخۆ. دادگایەکی عادیلانەبوو. هیچ شتیک بە ئەندازە ی مردنی من
عادیلانە نییە.

بە جۆریک دەستیان بەستەووە بتوانیت فلووتەکە ی بخاتەسەر سنگی
و بینووسیتیت بە خۆیەووە. بەدریژیایی پێگاکە لە نزیک سامیری بابلییەووە،
دەپۆیشتم، هەستمکرد بوونی من دانیایی زیاتری پێدەبەخشیت، لە پێگا

چه‌ند جارێک پرسى: ئه‌ی منداڵی نه‌جیب له‌گه‌لمدايت؟ من هه‌موو جارێک ده‌مگوت: پرته‌قالی بابلی من له‌گه‌ل‌تدام، له‌گه‌ل‌تدام. به‌ر له‌وه‌ی بگه‌ینه‌ ناو داره‌کان لێپرسیم: ئه‌ی منداڵی نه‌جیب تۆ دالیا سیراجه‌دینت خۆشده‌ویست؟ من گوتم: پرته‌قالی بابلی خۆشده‌ویست، تا مردنیش خۆشده‌ویست. گووتی: منیش خۆشده‌ویست، به‌لام به‌ ئه‌ندازه‌ی تۆ نا. گوتم: پرته‌قالی بابلی، ده‌زانیت دالیا سیراجه‌دین ماوه، دالیا سیراجه‌دین هه‌شتا ده‌ژی. به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ی پیاویکی کوێره‌وه‌ گووتی: که‌ بیه‌یت سلاوی لێکه‌.

من وامده‌زانی ته‌نیا بۆئوه‌ی ترس و سامی ئه‌و چرکه‌یه‌ له‌ دلی خۆیدا بپه‌وینیت‌وه‌ باسی دالیا سیراجه‌دین ده‌کات، به‌لام گووتی: جه‌لاده‌ت ده‌زانی دالیا به‌ منی گووت: ئه‌وه‌ی بتوانیت گوێ له‌ مۆسیقا بگریت، ده‌توانیت گوێ له‌ پیغه‌مبه‌ره‌کان نه‌گریت. چونکه‌ ئه‌وه‌ی خودا ده‌یه‌ویت به‌ مرۆفی بلیت له‌ ناو مۆسیقاشدا هه‌یه‌. من که‌ له‌ ژیره‌وه‌ ده‌گریام گووتم: راستده‌که‌یت، پرته‌قالی بابلی راستده‌که‌یت، دالیا ئه‌و جووره‌ قسانه‌ی هه‌بوو.

له‌وساته‌دا هه‌ستمکرد ئه‌و بۆن پرته‌قاله‌ی له‌ سامیر دیت هه‌یدی زیاتر و زیاتر ده‌بیست. به‌ ده‌نگیکی به‌رز گووتی: دالیا سیراجه‌دین پێیگووتم که‌ هه‌موو مۆسیقاره‌ راسته‌قینه‌کان ده‌چن بۆ به‌هه‌شت.

من که‌ ئه‌و بۆن پرته‌قاله‌ مه‌ستیده‌کردم به‌ ده‌م هه‌نسکه‌وه‌ گووتم: ئا مۆسیقاره‌ راسته‌قینه‌کان ده‌چن بۆ به‌هه‌شت یان له‌وانه‌یه‌ بچن بۆ جیگایه‌ک له‌ به‌هه‌شت بچیت، یان له‌وانه‌یه‌... یان له‌وانه‌یه‌... یان له‌وانه‌یه‌.

من له‌به‌ر هه‌نسک بۆم ته‌واونه‌کرا. ئه‌و بۆی ته‌واوکردم و گووتی: یان له‌وانه‌یه‌ به‌هه‌شت بچیت بۆ لای ئه‌وان.

پاش ئیستیککی کورت گووتی: جه‌لاده‌تی کۆتر تۆ ده‌لییت من ده‌چم بۆ جه‌هه‌نم یان کوێ؟

به‌گریانه‌وه‌ گووتم: نازانم... نازانم... چون‌ بزانم.

به‌ده‌نگیکی به‌رز پێکه‌نی و گووتی: ئه‌گه‌ر شه‌یتانی‌ش بکوژریت تۆ هه‌...

بۆی دەگریت. بەلام من دەزانم دەچم بۆ کوێ، جەلادەتی کۆتر، دەزانم دەچم بۆ کوێ. من دەبم بە دوو بەشەوه، بەشیکم دەچیت بۆ بنی دۆزەخ، بەشیکیشم دەچیت بۆ بەهەشت. تۆ بۆ ئەو نیوەیەم دەگری که دەچیت بۆ بەهەشت، ئەوانیش ئەو نیوەیەم دەکوژن که دەچیت بۆ جەهەنەم. بەلام من خۆم کامەیانم، کام بەشەیانم، ها کامەیانم؟ نازانم. ئەی مندالی نەجیب هیزێ ژیان لەوهدایە ئەو دووبەشە هیند تیکە لاوی یەكدەکات لە یەكدی جیابانەوه، بەلام هیزێ خوداش لەوهدایە دەتوانیت ئەو دووبەشە لە یەکتر جیابکاتەوه. خودا دەتوانیت ئەو بەکات، تەنیا خودا دەتوانیت بەو جوړە جوانی و ناشیرینی، چاکە و خراپە تیکەلبکات و لەیەکیان جیابکاتەوه. من لە ژیانمدا زۆر باوەڕم بە عەدالەتی ئیلاهی نەبووه، بەلام خۆت دەزانی من عەرەبم، کیشەیی عەرەبیش ئەوێهە هەتا شەیتانەکانیشمان باوەڕیان بە خودایە، ئەگەر لە ژیانیشدا باوەڕمان پێی نەبێت ئەوا لە مردندا باوەڕمان پێنەبێت...

کەمێک بێدەنگ بوو و دواتر گوتی: هیچ کەس هەموو گیانی، هەموو رۆحی ناچیت بۆ جەهەنەم، هەمیشە بەشیکمان تێدایە بەر بەهەشت دەکەوێت. خودا هەرگیز نیوه جوانەکەمان ناسووتینیت... چونکە خودا خۆی بەشداری لە گەمەکەدا، ئیرادەی خەتاو خراپە هەرچیەک بێت دواجار لە خەزمەتی ئیرادەی چاکەو جوانیدایە. جەلادەت جیهان وەک داشمالێکی شەترەنج وەهایە کە لەسەرێکی داشمالەکە خودا یاریدەکات و لەسەرەکەیی تریشی شەیتان. ئێمەش هەموومان داشە بچوکهکانین، داشەکان لە جەوهەردا وەک یەکن، سەرباز یان قەلا یاخود فیل لە بەرەو شەیتان یاریبکەن یاخود لە بەرەو خودا وەک یەکن وان. وەک چۆن لە شەترەنجدا هەموو یاریبکە تەنیا بە گەمەو جۆلەی هەر دوو گەمەچیەکە دروستدەبێت، لە ژیانیشدا خودا بەبێ شەیتان ئەو یەکانگیری و تیکەلی و هاوسەنگییە سەیرەیی بۆ دروستاکریت، ئەی مندالی نەجیب هەر کات خودا هەنگاوێک

ده‌چیتە پیتیشی ده‌وه‌ستیت تا شه‌یتان ده‌جولیت، تا شه‌یتان داشیکێ خۆی نه‌جولینیت خودا داشیکێ خۆی ناباته پیتیشی، چونکه ئه‌وه ئه‌وه ده‌ستوره ئیلاهییه‌یه که خۆی بۆ ته‌واوی ئه‌م ژیانه‌ی داناوه. له‌م گه‌مه‌یه‌دا یاساکان وه‌کو یه‌کن، هه‌ردوو گه‌مه‌که‌ره‌که به‌یه‌ک چۆر که‌ره‌سته یاریده‌که‌ن، خودا بۆئه‌وه‌ی هێزو زیره‌کی و به‌هیزی خۆی ده‌ربخات له‌ جه‌نگی خۆیدا له‌گه‌ل شه‌یتاندا هه‌مان فرسه‌ت و که‌ره‌سته‌ی به‌خشیه‌وه به‌ شه‌یتانیش. مرۆف نازانیت له‌سه‌ر داشماله‌که‌ سه‌ر به‌ چ تیپکه‌ تییی خودا یاخود شه‌یتان، ئیمه ئه‌و داشانه‌ین که ناتوانین سه‌ربه‌رزبکه‌ینه‌وه بزاین ئه‌وه‌ی یاریمان پیده‌کات خودایه‌ یان شه‌یتان... هه‌رگیز نازانین.

من ده‌مگووت: پرته‌قالی بابلی، ده‌شیت دونای ئیمه داشمالیکێ شه‌تره‌نج بیت، ده‌شیت من و تۆ نه‌زانین ئایا له‌ به‌ره‌ی خوداداین یان شه‌یتان، به‌لام خودا و شه‌یتان له‌سه‌ر یه‌ک پێسا یاری ناکه‌ن... تۆ خۆت ده‌زانیت عه‌داله‌ت چه‌ند گرنگه‌ بۆ مانای ژیان و جوانی.

پرته‌قالی بابلی ده‌یگووت: ئه‌ی مندالی نه‌جیب به‌ر له‌وه‌ی بمرم دوا ئامۆژگاریم بۆ تۆ ئه‌وه‌یه‌ بزانه، هیچ شتیک له‌ دونیادا وه‌ک خودا و شه‌یتان پێکه‌وه ئیشناکه‌ن، شه‌یتان هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ شه‌ریکیکی گه‌مزه‌ که خودا دروستیکردوه بۆئه‌وه‌ی گه‌مه‌ی له‌گه‌لدا بکات و لیبباته‌وه. شه‌ریکیک که جار دوا‌ی جار لیده‌باته‌وه و به‌زۆر ده‌یه‌ینیته‌وه سه‌ر داشماله‌که. ئه‌وه خودایه‌ ملی شه‌یتان ده‌گریته‌وه بۆ ناو ئه‌م یارییه‌، به‌لام هه‌موو بردنه‌وه‌کانی خودا دوا‌جار له‌سه‌ر حیسابی ژیان و ئازارو خوینی ئیمه‌یه، له‌ به‌رئه‌وه ده‌بیت قه‌بوولیکه‌ین... ئه‌مشه‌و هه‌موومان له‌سه‌ر ئه‌و ته‌ختی شه‌تره‌نجه‌ین. مردنی ئیمه داش به‌داشیکه‌ خودا و ئه‌هریمه‌ن له‌گه‌ل یه‌کدا ده‌یکه‌ن.

من هیچم نه‌گووت، نه‌مه‌ه‌زانی چی بلیم، هه‌ندیجار هه‌ندیک بۆچوون له‌وه قورسترن مرۆف بتوانیت هیچیان ده‌رباره‌ بلیت. پاش تۆ...

چاوه‌پوانی گوتییەوه: گەر دالیا سیراجەدینت بینی سلاوی لێکە.
 زۆر بە هێمنی دەپۆشت و قسەیدەکرد، لە کەسیک نەدەچوو بیەن
 بۆ مەرگ، بۆن پرتەقالەکەی هەموو ئەو ڕێگایەیی پڕکردبوو. کە گەشتینە
 ناو باغەکان دنیا بە جۆریکی سەیر کش و مات بوو، هەزاران ئەستێرە
 دەدرەوشانەوه. لەسەر بەردیکی چکۆلانە بە پوکاری جادەکەدا دایاننا،
 چوار پیاو بوون هیچیان پیاو کوژ نەبوون، کەسیان مرقۆشکیان نەکوشتبوو،
 جوتیارێک، قوتابیێکی زانستە دینیەکان، ماسیگریک و کوێریک. خالق
 مەحمود یەکەمین کەس بوو کە ویستی تەقەیی لێکات، دەمانچەکی
 چکۆلانەیی پێیوو، من دەستیم بینی لە تاریکیدا دەلەرزیت، دەستیم بینی
 دەیه‌ویت بەرزبیتەوه‌و نیشانە لە پرتەقالی بابلی بگریته‌وه‌و ناتوانیت، بە
 زەحمەت یەکەمین گوللەیی تەقاند، بەلام بەر سامیری بابلی نەکەوت. سامیر
 بەدەنگیکی بەرز گوتی: جەلادەتی کوتر، من هیشتا ماوم. پێیان بلی من
 نەمردووم. یەکەمین فێشەک ئەردەلانی سوڤی پێوه‌ینا، من پشتم تێکرد و
 گووتم: هاوار... هاوار. گویم لە خوێنەکەیی بوو، گویم لێیوو بە
 دەنگیکی کز گوتی: ئەی مندالی نەجیب، ئیستا تەواوه، ئیستا دەمرم. من
 دەستم خستبووه‌و سەرچاوم و گویم لە گریانێ سەیری ئەو مندالەش بوو
 کە لە نیو درەختەکاندا پایدەکرد. بۆنی ئەو پرتەقالەم دەکرد کە دەشت و
 دەری پڕکردبوو. دوو هەمین فێشەک کەریم خەزین پێوه‌ینا، سامیری بابلی
 بە خیزەخیزیکی سامناکەوه‌و گوتی: مردن ئاوه‌هایه... مردن ئاوه‌هایه. ئەوه
 دوا هەمین وشەیی بوو، لە ناو قولپە قولپی خویندا، ویستی هەندیک شتی
 تر بلیت، بەلام من تێنەگەیشتم. دەگریام و نەمدەتوانی سەیری بیکەم. گویم
 لێیوو مەریوان گوتی: نا، من نا، من نا، من تەقەیی لێناکەم، من نابینم،
 تەواو مرد، من تەقە لە مردوو ناکەم. گویم لێیوو، کەریم خەزین دەیگووت:
 من دەستت دەگرم، بابە، من دەستت دەگرم، هیشتا نەمردووه، هیچ نییه...
 مەترسه. مەریوان بەترسیکەوه‌و دەیگووت: تازە مرد، مرد، من تەقە لە

مردوو ناکه‌م. ئه‌رده‌لانی سۆفی له نزیك سامیری بابلییه‌وه ده‌یگوت: مرد... وازی لیبهینه با ته‌قی لینه‌کات، یه‌کتکان بین با تا سه‌ر جاده‌که هه‌لیگرین... ره‌ب العالمین ئه‌م بۆن پرته‌قاله‌ چیه‌ له‌م کابرایه‌ دیت. با بیه‌ینه پال جاده‌که، لێره‌دا بۆگه‌نده‌کات و که‌س نایبینیت، خودای گه‌وره ئه‌وه‌یانی به‌ هه‌ق نییه... با سه‌به‌ی موسلمانیک بینێژیت.

من وه‌رگه‌رام و له‌سه‌ر چۆک دانیشتم و ده‌گریام. هه‌ستمده‌کرد زۆر قسه‌م له‌گه‌ل سامیری بابلیدا هه‌یه‌ هه‌شتا نه‌مکردون، گووتم: بیه‌نه پال جاده‌که و فلووته‌که‌ بخه‌نه سه‌ر سنگی. فلووته‌که‌تان بیرنه‌چیت.

به‌هه‌ر چواریان هه‌لیانگرت و له‌ به‌رزاییه‌که‌ بردیانه‌ خواری، نه‌سڕین غه‌فووریش ده‌گریا، ده‌هاته‌ ته‌نیشی منه‌وه‌ ده‌گریا. من ویستم بۆ دواچار سه‌یرییکه‌م به‌لام نه‌متوانی، نه‌مده‌توانی سامیری بابلی به‌ مردوویی بیینم ئه‌و پیاوه‌ی که‌ ده‌یگوت: ژیا‌نی خۆی له‌گه‌ل ژیا‌نی مندا گۆرپوه‌ته‌وه‌. فرمیسکه‌کانم وشک‌کرده‌وه‌ هه‌ستم، تاکه‌ پرسیاریک له‌و ساته‌دا له‌ دڵدا بوو ئه‌وه‌بوو: ئاخۆ ئیستا رۆحی ئیسحاقی لیۆزێڕین و سه‌ره‌نگ قاسم ئاسووده‌ن؟ ئاخۆ کوشتنی سامیری بابلی زه‌مینی جوانتر کردوه‌ یاخود نا؟

***

له‌ سه‌عات هه‌شتی به‌یانیدا لاشه‌که‌ی سامیری بابلی به‌ فلووتیکی سپیه‌وه‌ گه‌یشه‌ بیمارستانی گه‌وره‌. فلووتیک هه‌چ هه‌ژیک نه‌یده‌توانی له‌ده‌ستی ده‌ریبه‌هێنیت. سه‌عات نو و ده‌ ده‌قیقه‌ مفه‌وه‌ژیکی خه‌والووی پۆلیس گه‌یشه‌ سه‌ر لاشه‌که‌و که‌میک سه‌یریکردو هه‌ندێ تییینی بچوکی کۆکرده‌وه‌و رۆیشت. سه‌عات ده‌و پینچ ده‌قیقه‌ هه‌ندیک دکتۆر هاتن و ویستیان فلووته‌که‌ی له‌ده‌ستبه‌که‌نه‌وه‌و نه‌یان‌توانی. سه‌عات یازده‌ و چاره‌ک شاناز سه‌لیم به‌ چاوی پر فرمیسکه‌وه‌ گه‌یشه‌ سه‌ر لاشه‌که‌و بێت...

به دهنگی بهرز بگری، بیتهوهی خۆی دهست له مردووه که بدات هه ندیك
نوسراوی تایبهتی ئیمزا کردو هه ندیك تلهفونی کردو چاره کینک له گهل
مفهوهزه خه والووه که دا دانیشته و به نیگایه کی توپه و ئالۆزه وه هاته ده ری.
سهعات سنی و نیو مردووشو ریک سامیری بابلی به فلووته که ی منه وه
له سهرتاته شو ریکی کۆن شته. نزیکی سهعات چوارو نیوی دوانیوه پۆ
ژماره یه کی نه زانراو له کهس و ناسیاوانی شاناز سه لیم و دراوسیگانی
له یه کینک له مزگه وته کانه وه سامیری بابلیان له دارمه ییتکدا برد بۆ
گورستان و به فلووته که وه ناشتیان.

من سهعات چوارو نیوی به یانی له گهل هه موو ئه وانی دیکه دا به پاسیکی
شر که سهردار بابا که ریم لێده خو پری گه یشته وه قه راغ شار، تا شه شی
به یانی له دوو نه قلیاتی جیاوازا دا مالاوا ییم له هه موو ئه وه یه ته کردو
یه که یه که ده ستمکرده ملیان و ئومیدی ئاسووده گیم بۆ خواستن. له
سهعات هه وتدا من له گیلای سبی بیرم له وه شه وه ده کرده وه وه ده که وتمه
چاوه پوانیه کی درێژه وه. ئه وه سهره تای چاوه پوانی پوداویکی گه وره بوو،
به درێژی پۆ له ژووره که ی خۆم له گیلای سپیدا له بالکونه که دا
ده وه ستام و سهیری بالنده سپیه کانم ده کرد که به هه زاره ها له ده وری ئه وه
ئوتیته سووتاوه کۆده بوونه وه، شه ویک رابوردو و هیچ پوینه دا، ئه وه شه وه
شاروخی شاروخ به جو ریکی بیپانه وه تا ده مه و به یان ئاوازی بۆ لێدام،
به یانی بالداره کان به جو ریکی سه یرترو ئاهه نگا ویترو له ئاسماندا ده فرین،
له کۆمه لیک بالداریی ده ریایی ده چوون به سه ر که شتییه کی مه ستدا بفرین.
ئه وه پۆژه تا ئیوارێ من چاوه پوانم کرد، ده مه و ئیواره چوومه ده ره وه وه
شتیکی که مم خوارد، گه پامه وه وه خه وتم. له سه عاتیکی نه زانراوی شه ودا
وه که چاوه پوانمه کرد شته کان ده ستیان پیکرد، بۆ یه که مجار په رپه وه ی
ئه وه ئامیره زه به لاهه ی که ده می بوو چاوه پوانمه کرد بجو لیت یه که م
ته کانی راسته قینه ی خۆی خوارد. له وه شه وه دا چوار پایوی نه ناس، هاته نه

ژووره‌که‌مه‌وه، هه‌لیانستانم، چاویان به‌ستمه‌وه، ده‌ستیان به‌ستمه‌وه، به
سوار ماشینیکی بردیانم بۆ جیگایه‌کی نه‌زانراو، ده‌زانم له‌ ماشینه‌که‌دا له
هۆش خۆم چووم، ده‌زانم له‌ ژووریکه‌ی چکۆلانه‌ی تاریکدا به‌ ئاگاهاته‌وه.
بۆچی له‌ هۆش خۆم چووم نازانم، ئه‌م جیگایه‌ کوێ بوو نازانم، له‌ دوور
ده‌نگی رادیوییه‌که‌ ده‌هات که‌ گۆرانی کوردی په‌خشده‌کرده‌وه. هه‌ستمکرد
له‌ سه‌ره‌وه‌ ده‌نگی ژن و منداڵ دیت، ده‌نگی ماشین دیت، ده‌نگی پا‌که‌پا‌که
دیت. وه‌ک ئه‌وه‌ بوو له‌ ژیر زه‌مینێ تاریکی مالیکدا دیلبم، به‌ هاوار هاوارو
ده‌نگه‌ده‌نگی سه‌ره‌وه‌دا پیده‌چوو پڕۆبیت، به‌لام ده‌نگه‌کان هینده‌ سه‌یرو
کپ ده‌هاتنه‌ گویم وه‌ک ئه‌وه‌بوو له‌ ژیر ئاودابم، یان پیده‌چوو چه‌ند قاتیکی
له‌ ژیر زه‌ویدا. له‌ شوینی خۆم هه‌ستام و چاوم نه‌یده‌بینی، ئه‌گه‌رچی من
میژوویه‌کی درێژم له‌گه‌ل روانین و بینینی ناو تاریکیدا هه‌بوو، به‌لام هه‌چم
نه‌ده‌بینی، به‌قه‌د دیواره‌کاندا ده‌ستم کوتا بۆ ئه‌وه‌ی ده‌رگایه‌که‌ بدۆزمه‌وه،
به‌لام ده‌رگام نه‌بینی، له‌سه‌ریشه‌وه‌ هه‌چ ده‌لاقه‌یه‌کم چاو نه‌که‌وت. ده‌ستم
به‌ زه‌وی ژووره‌که‌دا خشاندا و له‌ سوچیکی قاپیکی به‌تالم دییه‌وه، زه‌وی
ژیر زه‌مینه‌که‌ به‌ جۆریکی ترسناک شتدارو سارد بوو. چه‌ند جاریک
ئهو قاپه‌ به‌تالم هه‌لدا بۆ سه‌ره‌وه‌، دوا‌جار هه‌ستمکرد به‌ر ده‌لاقه‌یه‌کی
مه‌عه‌نی ده‌که‌ویت. به‌ شیوه‌یه‌کی نا‌اسایی سه‌رمام بوو، هه‌لده‌له‌رزیم،
برسیته‌یه‌کی کوشنده‌ گینگلی پیده‌دام، یه‌ک له‌سه‌ر یه‌ک ئهو قاپه‌م هه‌لده‌دا
و به‌ر ئهو ده‌لاقه‌ مه‌عه‌نییه‌ ده‌که‌وت، ده‌مویست یه‌کیکی بزانیته‌ که‌ لیتره‌م
و هۆشم هاتۆته‌وه‌ خۆم، له‌وه‌ده‌ترسام یه‌کیکی به‌ مردووم تیگه‌یشتیته‌
و منی فریادابیته‌ ئه‌ویوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی بۆگه‌ن بکه‌م و دوا‌جار ئیسقانه‌کانم
بکاته‌ توره‌که‌یه‌که‌وه‌و فریادیات... ئازاریکی ترسناک له‌ پشتی سه‌رمدا‌بوو،
وه‌ک ئه‌وه‌ بوو یه‌کیکی به‌ پارچه‌ ئاسنیک یان کوته‌کیکی گه‌وره‌ دابیتی
به‌ پشتی مله‌دا. به‌لام هه‌موو شتیکم له‌ بیربوو، هه‌موو پوداوه‌کانم له
بیربوو، ده‌مزانی دوا‌جار چی پوویداوه‌. وام هه‌ستکرد که‌ شاناز سه‌

منی پڤاندووه، به دهنگیکی نوساو هاوارمکرد «خانمی شاناز سه‌لیم، من نه مردووم، لیتره دهرمه‌پینه». به‌لام که‌س گوئی لی نه‌بوو. نازانم چه‌ند پوژی تر بی نان و ئاو له‌و ژیر زه‌مین‌دا مامه‌وه. جگه له دهنگی کاسیتیکی کوردی، دهنگی کۆمه‌لێک ژن و منداڵ هیچی دی نه‌ده‌هات. من نه‌مه‌توانی کات بژمیرم، زولمه‌تی په‌ها کویری کردبووم، له هۆش خۆچوون و خه به‌جۆریکی سه‌یر له‌لام تیکه‌لاوبوون. برسیتی خستبوومییه سه‌ر وپینه... سه‌عات دواي سه‌عات په‌یوه‌ندیم به‌ دونیاوه ده‌چرا، به‌ جۆریک که‌ بۆیه‌که‌مجار ده‌لاقه‌که‌یان کرده‌وه و بانگیانکردم «جه‌لاده‌تی کۆتر، ماویت، هیشتا زیندوویت». من توانام نه‌بوو وه‌لامبه‌مه‌وه.

ده‌لاقه‌یه‌کی چکۆله‌بوو له سه‌قفیکی ئیجگار ئیجگار به‌رزدا، سه‌قفه‌که‌ بۆ من که‌ له خواره‌وه ته‌ماشامده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌بوو مرۆف له ژیره‌وه سه‌یری ده‌می بیریک بکات... به‌ ئه‌سته‌م چاوم بۆ هه‌لده‌هات، نازانم ئاخۆ توانیم قسه‌به‌که‌م یان نا، به‌لام ته‌قه‌یه‌کم له قابه‌که‌وه هینا بۆ ئه‌وه‌ی بزائن مام. به‌لام جاریکی تر سه‌ری ده‌رگاکه‌یان داخسته‌وه. چه‌ند سه‌عاتیک دواتر ده‌نگه ده‌نگیکی زۆر له‌سه‌ر ده‌لاقه‌که‌ دروستبوو، دوو پیاوی پۆشته له‌سه‌ره‌وه‌را سه‌ریان شۆپکرده‌وه، ئه‌گه‌رچی له‌سه‌ره‌وه پوژ بوو فانۆسیکی داگیرساویان پیتیوو، یه‌کیکیان په‌یژه‌یه‌کی ئاسنینی شۆپکرده‌وه، که‌ درێژترین په‌یژه‌یه‌ک بوو تا ئه‌و کات من له ژیانمدا دیبیتم. دواي چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک هه‌ردووکیان به‌ فانۆسیک و سێ کورسییه‌وه له خواره‌وه بوون. من نه‌مزانی چۆن دابه‌زیوون، پتده‌چوو له نێوان بینینی په‌یژه‌که‌و دابه‌زینی ئه‌واندا من بۆ ئیستیکی زۆر کورت له هۆش خۆ چووبم. دوو پیاوی بالابه‌رزبوون، هه‌ردووکیان جلی شالی خاکیان له‌به‌ردابوو، هه‌ردووکیان برۆ په‌ش و سمیل په‌ش بوون، قزیان به‌ جۆریکی سه‌یر هه‌لدابوووه بۆ سه‌ره‌وه، یه‌کی دوو قۆچه‌ی سه‌ره‌وه‌ی کراسه‌کانیان ترازابوو و سنگیکی توکن و ئه‌سمه‌ریان ده‌رخست بوو، هه‌ردووکیان ده‌سته‌سپریکی سپییان

خستبووه بهر پشینهکەیان، بۆن عەتڕیکی بازاری کوشندەیان لێدەهات، بۆنیکى سەیر کە منى زیاتر برسیدەکرد، بالایان بە قەد یەک بوو، وەک یەک دەستیان دەجولاند، بەلام یەکیکیان دەموچاویکی خړو جوانترى پێوهبوو، بەراورد بەوى دیکە کەپوویەکی چکۆلەترو ناسکتري هەبوو، دەنگیشیان زۆر جیاواز بوو، کۆرپە دەموچاو خړەکەیان دەنگیکى ناسکترو شاعیرانەى هەبوو، لە کاتیکیدا دەموچاو درێژەکەیان دەنگى لە دەنگى قاچاغچییەک دەچوو من لە کەمپى ئاوارەکان ببینیبووم، دەنگیکى گر کە لە لووتیکى زل و منگنەو دەهاتەدەری. هەر سى کورسییەکەیان دانائو منیشیان خستە سەر کورسییەک و فانۆسەکەیان خستە ناوەراستەو یەکیکیان گووتى: جەلادەتى کۆتر هیوادارم پشوو یەکی باشت داییت. من گووتم: برسىمە، ئەگەر وا بېروات دەمرم. یەکیکیان گووتى: پێمگووتوون ئیستا خواردنت بۆ بانگدەکەن. چەند پۆژە لێرەیت؟ من بەدەنگى یەکیک کە تووشى دەردىکی پيس بوویت لە سنگیدا گووتم: نازانم... نازانم چەند پۆژە لێرەم، لەم کونە سەگەدا کى شەو پۆژى بۆ لەیەک جیادەکریتەو.

کۆرپە ناسکەکەیان گووتى: ئەمەق پێنجەمین پۆژە، ببورە کارمان زۆربوو، هەردوولامان کارمان زۆربوو.

پرسیم: ئێوه کىن؟ بۆ منتان فریداووتە ئێرە. ئێرە لە زیندان ناچیت، وانیشە لە زیندان ناچیت... ئێوه سەر بە چ حیزبێکن... چىن؟ دەمەویت بزنام لای کى گیراوم... هەقى ئەوهم هەیه بزنام.

لووت درێژەکەیان لەسەرلا لە گورانپێژىکی میلی دەچوو لەوانەى لەو وەرزەدا بەتەپل و جووزەلەو لەسەر تەلەفیزیۆن دەردەچوون، خالیکى شینیشى هەبوو لە سەر چەناگەى کە لە بەر پۆشنایى فانۆسەکەدا رەشباو دەیانواند، گووتى: سەر بە چ حیزبێکین گرنک نییە، بۆ تۆ هیچ ناگۆریت. هیچ ناگۆریت.

ئەوى تریان گووتى: تۆ کارت بەو حیکایەتە نەیت. گرنک ئەو یە ئێ.

بزانین پەيوەندی تۆ بە دەزگا ئەمنییەکانی دەولەتەووە چی بوو؟
 من بە دەنگیکی نوساوەووە کە بە ئاستەم دەهاتەدەری گووتم: من
 پۆژیک لە پۆژان کارم بەدەزگا ئەمنییەکانەووە نەبوو، من مۆسیقارم. ئێو
 لیئان تیکچوو.

کورە ناسکەکیان کە خویندەوارتر دیاربوو گووتی: پەيوەندی تۆ بە
 سامیر زووەیر سەعدانەووە چییە، تۆ ماوەیکە زۆر لە بورجی ئاوارەکان
 بیکەووە لەگەڵ ئەو پیاووەدا دەژیاییت. چ شتیک تۆی لەگەڵ ئەو دا کۆکردەووە؟
 ئەووە یەکەمجار بوو بزانم کەسانیک هەن بە گیلای سێ دەلێن
 بورجی ئاوارەکان. من گووتم: من مۆسیقاربووم، لەگەڵ دوو هاوڕێمدا
 گیراین بە زیل بردیانین بۆ باشوور، لەوێ دوو هاوڕێکە میان کوشت، ئەم
 ئەفسەرە منی بە برینداری پزگارکرد، لە مایکدا کە کچی کاوی و شتی
 تێدابوو منی شاردهووە، کە پاپەڕینە کە بوو، ئەم لەگەڵ شیعەکاندا بوو، کە
 هەموو شتیک تەواو بوو، ئەسپ و شتی هیناو گەڕاینەووە بۆ کوردستان...
 لەبەر ئەوەی شوێنمان نەبوو ئەو ژوورەمان لای ئاوارەکان وەرگرت.

هەر پستەیکەم بە ئازارو ژانیککی گەورەووە بۆدەگووترا، کە قسەمدەکرد
 هەستەمدەکرد گەر ووم پارچە پارچە دەبێت. لووت درێژەکیان گووتی: یەعنی
 تۆ دەلێت ئەو ماوەیکە کە سامیر سەعدان لێرەبوو هیچ پەيوەندییەکی بە
 دەزگا ئەمنییەکانی پایتەختەووە نەبوو، ئەوان بۆ گیرەشیوینی نەیانناردبوو.
 من گووتم: سامیری بابلی، لەسالی ٨٩ دا بەشداری کۆدیتایەکی کردبوو،
 ئەوکات چل ئەفسەری گەورە سۆپا تیرباران کران، ئەو تەنیا کەسیک
 بوو دەرچوو. تەنیا کەسیک بوو... چەند وەختە دەولەت بەدوایدا دەگەریت.
 لووت زلەکیان دواي بیرکردنەووەیکە کەمیک درێژ، پرسی: کەواتە بۆ
 کوشت؟ لەسەرچی کوشت؟

من گووتم: من نەمکوشتوو، ئێو بە هەلەدا چوون. سامیری بابلی بەر
 لەوێ لە دەولەت یاحی بیت دەستی لە ئازاردانی خەلکیکی زۆردا هەبوو،

ئەوان دادگایان بۆ دانا، دادگایەکی عادیلانە.

گەنجەکە بە تورەیی و بیزارییەوه گووتی: چۆن خەلک لە سنووری دەسەلاتی ئێمەدا، بیئاگاداری ئێمە دادگا دادەنێن. چۆن؟
من پرسیم: ئێوه کێن تا دادگا بۆ سامیری بابلی دابنێن. ئێوه کێن، ئێوه هەقیکتان نییه کەس دادگاییبکەن، ئەوەتا ئێوهش وەک چۆن سامیری بابلی خەلکی ئازاردەدا، من ئازاردەدەن؟.

هەردووکیان لە جیگای خۆیان هەستان و بیئەوهی هیچ بلێن،
فائوسەکیان هەلگرت و پۆشتن، بەلام پەژەکیان لە دواي خۆیان
پانەکیشایەوه و دەرگاکیشیان بە کراوێی بەجێهێشت، دواي ماوێەک
کورپکی گەنج کە شەپۆلێک و کراسێکی رەشی لە بەردابوو سینیەک
خواردنی بۆ هێنام، بوتلیک ئاو و گووتی: ئاوەکە هەمووی مەخۆرەوه،
خودا دەزانیت چەند پوژی تر لێرە دەبیت.

ئێواره دوو کەسی دیکە هاتن، یەکیەک جلی سەربازی لە بەردابوو،
یەکیکی دیش جلیکی خاکی، یەکیکیان زۆر درێژ بوو ئەوی دیکەشیان
زۆر کورت. درێژەکیان پیر بوو ئەوی دیکەیان گەنج. درێژەکیان لەسەر
کورسییەک بەرامبەرمان دانیش و گووتی: هیوادارم ئیستا پشووێکی باشت
دابیت.

من گووتم: بەرێز من نەخۆشم گەر دەتانهوێت نەمرم بمکوێژنەوه بۆ
جیگایەکی باشت.

وێک ئەوهی لەو جیگایەوه دەست پێکاتەوه کە دوو هاوڕیکە
تیاوەستابوون، گووتی: ئیستا ئێوه پاتان وایە ئێمە بۆمان نییه خەلک
بەدینە دادگا.

من بپارمداوو لێیان نەترسم، گووتم: ئێوه کێن، بۆ هاوڕیکانی
پیشووتان نایەنەوه خواری.

بچوکه که یان به پیکه نینه وه گووتی: ئیستا ده زانین سامیر سه عدان له
دوای دادگایه ک کوژراوه، ه زده که یین پیمان بلیت ک کوشتی، واته ک
فرمانه که ی به سه ردا دا... تو بوویت یا خود یه کیکێ تر.

من سه یرمکردو بیته وه ی بیربکه مه وه، گووتم: به پیز من بووم، به ی
من بووم، ده ته ویت چیم لیکه یه؟

دریژه که یان به که میک تیفکرینه وه گووتی: خیزانه که شی هر رای وایه.

من لیم پرسینه وه: ئیوه کین؟ سه ر به چ گروه یکی سیاسین؟

بیته وه ی وه لاممبده نه وه، بچوکه که یان گووتی: جه لاده تی کوتر، ه زده که م
راستییه کت پیلیم نه ئیمه و نه موحه قیقه کانی نه ولا، نه وه مان به لاوه گرنگ
نییه سامیر سه عدان تو کوشتوته یان نا. سامیر سه عدان لای ئیمه نرخ
قوونه سیفاریکی نییه، نه وه یان موشکیله ی ژنه که یه تی، تو ژنه که یه ی بینیه،
ها... شتیکی جوانه وانیه؟

هاوړیکه ی پیکه نینکی دریژ پیکه نی، وه ک نه وه ی له نه شکه وتیکی قولدا
بیت قاقا کانی شه پۆل شه پۆل ده نگیانده دایه وه. که ته ماشای روخساریت
ده کرد، له وه ئالۆزترو سه یرتربوو پیکه نینکی وها ژنانه ی هه بیت. ئینجا
گووتی: ژنیک به وبقاره. به راستی به وبقاره، حه یف شووی به و عه ره به
کردوه. بچوکه که شیان له که لیدا دایه قاقای پیکه نین، پیکه نینی ئه ویش له که ل
روخساریدا نه ده گونجا، هه ندیجار له پیکه نینی دیوێک ده چوو توژیک باریکت
کردیته وه. هه ندیجاریش گرپه بوو، وه ک پیکه نینی نه کته ره کورده کانی
لیده هات کاتیک له سه ر شانۆ ده وری پادشایه ک یان ئاغای گوندیک ده بینن.
گووتی: ژنیک نه جیبه، تا بلی چاکه، به فه زل و ئیحسانه.

دریژه که یان له منی پرسی: تو بینوته... بینوته؟ له به ینی خۆماندا بیت
چۆنه؟

من که پیاوم ده بینی به و جوړه بیتمانیه باسی ئافره ت ده که ن، پرشانه وه م
ده هاتی. بیته وه ی سه یریان بکه م گووتم: نازانم چۆنه، به لام ده زانم نه و

منی به گرتداوه.

بچوکه که یان ههستاو که میک به ژووهره که دا سوپرایه وه و گووتی: هۆ جه لاده تی کوتر، مه سه له که و به قورسی مه گره، تو میوانی ئیمهیت، به شهرفم تو میوانی ئیمهیت.

دریژه که شیان ههستاو بیته وهی سهیری من یان هاوپیکه ی بکات، وهک ئه وهی پرۆقه ی پیکه نین بکات، به کومه لیک دهنگی جیاواز پیکه نی و دواپی به هاوپیکه ی گووت: سه به نی له ته له فزیۆن چاوپیکه وتتم ههیه، تو ده لیت کام پیکه نینه یان باشه. له گه له مه ستولیکی ئه ولادایه له سه ره ئه منی قهومی. هاوپیکه ی دووباره پیکه نینه کانی پی دووباره کرده وه و گووتی: هیچیان به که لک نایه ن، بۆ سومعه ی حیزب خراپه تو واپیکه نیت، محاوله بکه هیچ پینه که نیت، به یقاره وه دانیشه و قسه ی خۆت بکه.

ئه و ماوه یه وهک ئه وه بوو منیان بیرچوو بیته وه، به دووقولی له سه ره کومه لیک بابته قسه یان کرد که من له هیچیان تینه گه یستم، قسه کانیا ن پرپوو له ناوی خه لک و شوین و ده زگای سهیره ی که پیشتر نه مبیستبوون، له سه ره هر که سیک ده وهستان به ورده کارییه کی بیۆنه قسه یان ده رباره ی هاوپیکان و پاره کان و شه ریکه نه ئینه یه کانی ده کرد، دواتر که له و باسانه ته واو ده بوون ده که وتنه سه ره باسی ژن و خوشک و کچه کانیا ن، پیکه وه به جوړیکی هیستری پیده که نین، قسه کانیا ن ده چوه ناو ورده کاری زۆر بیتشه رمانه وه. بچوکه که یان زۆر وردتر باسی هه ندیک چیرۆکی خۆی ده کرد، زۆر جار دریژه که یان ده یکیشا به شانیدا و ده یگووت: درۆمه که، به شهرفم، من ده یناسم، تو هه ره به پیاو نازانیت، ده لیت: تو پیاو نیت. بچوکه که له پیکه نیندا وهک مزراح ده خولایه وه و دهستی ده گرت به زگیبیه وه و ده یگووت: من پیاو نیم... پیاو نیم؟ ئای باوکه پۆ، تو شه رفه وای به من گووت.

من نازانم چەند سەعات بەردەوامبوون، لەساتینکدا هەستەمەکرد ئەمجۆرە
سەربوردو پێکەنین و خۆ نیشاندا ئە شێوەیەکی تازەیه لە ئەشکەنجەدان
کە پێدەچوو من یەکیەک بۆم لەوانە ی لەسەرەتاوە ئەو میتۆدەم لەسەر
تاقیدەکەنەوه.

دواجار گەرانهوه بۆ سەر من و گووتیان : جەلادەتی کۆتر، بە شەرەفم
سامیر سەعدان نرخێ سەرەسۆدەیهکی لای ئێمە نییه، عەرەبیکی باوەحیز
تۆ کوشتووتە یان نەتکوشتوو موشکیلە ی ئێمە نییه. هەزار سامیر سەعدان
و سەلکە توریک لای ئێمە وەکو یەکن. ئێمە یەکشتمان لە تۆ دەوێت،
پێمان بێ : نەخشەکان کوان... ها... نەخشەکان کوان. ئەگەر بە پیاوەتی
دەماندەیتی باشە، بە پارە دەیفروشیتهوه چەند دەلییت پارە دەتدەینی،
ئەگەر نا ئەوا بە شەق لەورگتی دەرەهینین. بەلام دەبێت بیدەیت بە ئێمە،
دەبێت بیدەیت بە ئێمە، نەیدەیت بە موخەقیقەکانی ئەولا... تێگەیشتی.

دیاره هەرەشەکانی سەختتر و دزیوتر و پرجنیوتربوون لەوێ من
لێردا دەینوسمەوه، بەلام بۆ ساتیک راوەستام و لە چاوتر و کانیکێ کورتدا
لە زۆر شت تێگەیشتم. بە ئەسپایی گووتم: نەخشە ی چی؟.

دریژەکەیان شەقیکی لە کورسییەکەم هەلداو گووتی: تاقەتی تۆم نییه،
درۆودەلەسەم بۆ مەکە، من لەوسەرەوه دیمەوه، سامیر سەعدان پیش
مردن هەموو شتیکی بۆ ژنەکە ی باسکردوه، کاغەزیکی بەدەست و خەتی
خۆی نویسوه، باسی ئەو نەخشانە ی تیاکردوه کە تۆ تەنیا کەسیت کە
شاردووتەوه، گوێبگرە ئەوه لەخەیاڵی خۆت دەرکە بە تەنیا بیفروشیتهوه.
ئەو نەخشانە گرنگ... ئیتر نامەوێت گوێم لە یەک درۆ بیت، تاقاتم لە درۆ
چوو، شەش مانگە بووم بە موخەقیق زەلامم نەبینی راستی بلیت، یەک
کەسم نەبینی خۆی وەک پیاو بیتە پیشی و راستی بلیت... هەمووتان هەر
دەبێت بە شەق شتەکانتان لە ورگ بهێنینه دەر، بەراستی حەوسەلەم
نییه.

من ده‌مزانى ئیدى لیره‌وه شته‌کان ده‌چنه قوناغیكى ترسناکتر. به‌لام
 بیته‌وه‌ی باکم هه‌بیته‌ گووتم: نازانم باسى چى ده‌که‌یت.
 بچوکه‌کایان به‌ ده‌موچاویکی زۆر مۆنه‌وه هاته‌ پێشنى و گووتى: ده‌بیته
 بزانیته، چارى تـر تـییه.
 گووتم: به‌لى چارى تـرم هه‌یه.
 به‌سه‌رسامییه‌وه گووتى: چیه؟
 گووتم: ئه‌وه‌یه بمرم و هیچتان پى نه‌لیم

هه‌ر ئه‌و شه‌وه‌ منیان گواسته‌وه‌ بۆ جیگایه‌کی دى، نیوه‌شه‌ویکی تاریک
 منیان له‌و چاله‌ هه‌تایه‌ ده‌ری و بردیانم بۆ شوینیکی نه‌زانراوی دیکه، کاتیک
 سه‌رکه‌وتم و سه‌رم هه‌لبه‌ری تیگه‌یشتم من چه‌ند رۆژه له‌ مالیکی چکولانه‌ی
 دوورده‌ستدا دیلم، شه‌ویکی ئیجگار جوان بوو، وام هه‌ستکرد ئاسمان پـه‌
 له‌ ئه‌ستیره‌ی په‌نگاوهرنگ، نه‌مزانى ده‌مبه‌ن بۆ کوئ، به‌لام دواى ئه‌وه‌ی
 چاویان به‌ستمه‌وه‌و دوو سئ سه‌عات له‌ ئوتومیلیکدا رۆیشتن، له‌ جیگایه‌کی
 تر دایانگرتم و خستیمانه‌ ژووریکی تاریکی دیکه‌وه که په‌نجهره‌کانى
 له‌ده‌ره‌وه به‌ بلۆک هه‌لچنرابوون. ژووریکی چکۆله‌بوو، ته‌والیتیکی زۆر
 پیسی له‌سه‌ر بوو. له‌و ژوورده‌دا دوو پیاوه‌ سمیل په‌شه‌که‌ی یه‌که‌مین جار
 گه‌رانه‌وه‌و یه‌کیکی تریان له‌گه‌لدا‌بوو ناوی سه‌ی سه‌یفه‌ بوو. پاش که‌میک
 خۆیان رۆیشتن و منیان بۆ سه‌ی سه‌یفه‌ به‌جیه‌یشته‌ که‌ شاره‌زایه‌کی
 بیوتنه‌ی ئه‌شکه‌نجه‌بوو. باسى ئازاره‌کانى خۆم ناکه‌م، باسى ئه‌و چه‌ند
 رۆژه له‌ لیدان و برسیتی ناکه‌م، من که‌سیک نیم شاره‌زای گه‌رانه‌وه‌ی
 حیکایه‌تى ئازاره‌کان بم، ئه‌گه‌ر چیرۆکنوسی‌ش‌بام ته‌نیا له‌ نوسی‌نه‌وه‌ی ساته‌
 ئاساییه‌کانى ژياندا ده‌ستپه‌نگین ده‌بووم. له‌و ماله‌ تازه‌یه‌دا سه‌روسه‌کووتى
 دوو پیاوه‌ کورت و درێژه‌که‌ ونبوو و ته‌نیا موچه‌قیقه‌ سمیل په‌شه‌کان
 ده‌هاته‌نه‌لام و ده‌یاندووانم، له‌ نه‌خشه‌کان به‌ولاوه‌ هیچی دیکه‌یان نه‌ده‌وێت.

من بریارمدابوو تا بتوانم بهرگه بگرم، تا بتوانم ئه و نه خشانه نه دهه به هیچ پوخله بهریک. به لام به ئه ندازه یه ک لاواز بوو بووم هییدی هییدی دهسه لام به سه ره لهش و بیر کردنه وهی خو مدا ونده کرد. من ئاگادار نه بووم له ده ره وه چ تو پکی سهیری ململانی و شه ره له ده وری من پرووده دات، به شیوه یه کی زور نهیئی گوازا بووم وه بو ئه و زیندانه تا هیچ که سی دی دهستی نه گاته من و دهستی نه گاته نه خشه کان که خه لکانیکی زور دهیانویست بیکه ن به باب تهی گه مه یه کی سیاسی و ئالو گو پری سه دان هه زاری له سه ره ده کرا. له شه و یکی تاریکی دیکه دا دوا ی شه ره ته قه یه کی که م کومه لیک چه کدار خو یان کرد به زیندانه که مداو به نیوه مردووی منیان رفاند، دیسانه وه له جیتیکی بچو کدا منیان گواسته وه بو شو ئینیکی دیکه. دوا ی چه ند سه عاتیک من خوم له ژو وریکی دیکه دا بینیه وه، له مالتیکی چو لدا، سهیر ئه وه بوو ئه مجاره پیا وه کورت و درێژه که به خو یان و پیکه نینه کانیانه وه ده ره که وتنه وه له هه مان جیگا وه ده ستیان پیکرده وه که له دوا دانیشتندا کو تاییمان پیه ئابوو. ئه وانیش پسپو ریکی تاییه تی ئه شکه نه چیان هه بوو، کو پکی گه نج بوو به مه لا جه لالی ته ور بانگیانده کرد. مه لا جه لالی ته ور چه ند قاتیک له سه ی سه یفه درنده تر بوو، که تاقه تی نه بایه لی مبدای چیرۆکی ئه و که سانه ی بو ده گێرامه وه که به درێژایی ژیا نی به ته ور کوشتوونی، هه ندیجار بو قوربانییه کانیشی ده گریا، که ته وا و ده بوو سه ری ما چه د کردم و ده یگووت: به قوربانیت بم، به خوا زور ئه زیه تمدا ییت. هه ندیجار یش له نا وه راستی لیدانه که دا حه یزه رانه که ی داده ناو دهستی ده کرد به گریان و ده یگووت: باو که پو من چه ند عاتیفیم. دیاره زو ربه ی و مه خت به جو ریکی ئیجگار بیژهمانه لیدیه دام. هه ندیجار له مردن نزیک ده بووم وه. هه ندیجار ده ستمده کرد به گریان، له هۆش خوم ده چووم ئه وسا وازی لیدیه هیتام. چه ند هه فته یه که له و ماله دا مامه وه، شه ویک دیسانه وه بووه هه راو زه نایه کی که وره، کومه لیک چه کدار که هه مو یان سه رو چاوی خو یان

بهستبوو، هاتنه ژوورهکه م و منیان وهک په پۆ کۆنیک دا به شانی خۆیاندا و پفاندیانم بۆ جیگایهکی دی، لهوێ دیسانهوه دوو پیاوه سمیل په شهکه دهکه و تنهوه، سهی سهیغه به خۆی و دارهکهیهوه گه پرایهوه ویزهه... من هیدی هیدی له شتهکان دهگهیشتم. دوو گروهی جیاوازی منیان له یه کتر دهرفاند، ههر دووکیان مه بهستیان بوو من به زیندوویی بگرن و ئه و نهخشانهیان بۆ خۆیان دهست بکهوێت. من لهو ماوهیهدا چهندههجار پفیندرام، دهیهها بهندیخانهی جیاوازی بینی، چهندهها جار ئه و موحهقیقانه م بینیهوه، له سهفهریکی درێژدا که پیموایوو زۆر شارو شارو چکه و گوندی گرتوتهوه، له زۆربهی جیگاکی نیشتیماندا ئه شکه نهجهدرام، زۆرجار له ماشینی داخراودا به پێگای چه نین سهعاتیدا دهیانبردم بۆ شوینی دوور. هه ندیجار له ژێر په پۆی چاوبهسته که مه وه ناو دارستان و سه ر چیاو دامینی نزارانم ده بینی که ماشینهکان تهییاندهکردن. له مسهری کوردستانه وه دهیانرفاندم بۆ ئه وسهر و له وسهره وه دهیانتهیامه وه، له هه ندیک جیگادا گویم له خه لکانیک ده بوو به کرمانجی قسه یانده کرد، هه ندیجاریش ههیرانی خۆشناوه تیم ده بیست. له سه رده میکی زیندانییه که مدا دلنیا بووم له هه ورامان دیلکراوم، چونکه هه میشه له دۆلکی نزیکدا گویم له سیاچه مانه بوو. لهو ماوهیهدا چه ند موحه قیقیکی جیاوازی بینی، هه ستمکرد گروپی ترو هیزی سیاسی تر ها تونه ته ناو گه مه که وه، من عینادییه کی کوشنده م نیشانده دا، له بهر ته وهی ده مزانێ لهو ساته دا که نه خسه کانیان ده سته که وێت ده مکوژن. ته نیا شتی که له ماوه ی ئه و مانگ و سالانه هه ستم پیده کرد، خۆشه ویستی ژیا ن بوو، لهو ماوه دووردریژه ی زیندان و ئه شکه نهجهدا که پتر له دوو سالی خایاند، دالیا سیراجه دین نه بیست هه یج شتی که یاد نه بوو. که ده بوورامه وه به رده وام دالیا سیراجه دین به ئاگای ده هیامه وه، لهو ماوهیهدا هه ندیجار هه ستمده کرد له جیگایه کی دووره وه بانگمه دکات، من هه میشه سه رم به رزده کرده وه، به لام نه مده بینی. زۆر شه و وام هه ستمده کرد.

که گوینم له موسیقا که ی شاروخی شاروخه، به لام پیموایه ته نیا خه یالیک و ورنه یه کی عه قلی بوو هیمه تی ده دامت و له مردندا زیندوویده کردمه وه. به جوریکی شیتانه هه زم له ژیان بوو، بیرى بالکونه که ی گیلایى سپیم ده کرد، هه زه که م به ئەندازه یه ک بوو کومه کیکی گه وره ی پیده کردم نهمرم... به لام لای زیندانه وانه کانم خۆم واپیشانده دا که باکم به مردن نییه. له و ماوه یه دا قوناغی زۆر ترسناکی برسیتیم چه شت. هه ندیجار له بهر لاوازی و که مخوینی ده بایه وازم لیبه یتن تا که میک دیمه وه سه ر خۆم و بهرگه ی ئەشکه نجه ده گرمه وه. له و سه فهره تاریکه دا دوو جار پزیشکیان بۆ هینام تا نه هیلیت بمرم. من ده مزانی له هه ر جیگایه ک بم زۆر نامینمه وه و چه ند رۆژیک نابات هیزیکی دیکه ده مرفیتیت بۆ ده فهریکی دیکه. ئەو دوو ساله که جگه له برسیتی و لیدان هیچی تری تیدانه بوو وه ک مه شق و ئاماده کردنیکى جه سته یی بوو بۆ له دایکبوونی مرقوئیکی دیکه، مرقوئیک موسای بابکه ناوی نابوو جه لاده تی قه قنه س. من درنده یم له هه موو گروه سیاسیه جیاوازه کان بینى، ئەشکه نجه ی بریکی زۆر له جه لاده کانى نیشتمانیشم تاقیکرده وه، وه ک ئەوه بوو میژووی ئەم مه مله که ته به هه موو ده ستوخه ته جیاوازه کانى خۆی له سه ر له شی من حکایه تی خۆی بنوسیت، له شم سه رتا پا زام بوو. جار دواى جار موحه قیقه کان دلره قتره ناؤمیدتر ده بوون، به لام جار دواى جار توانای بهرگری من لاوازتر ده بوو، هیدی هیدی ئەشکه نجه ده ره کانم شارمه زاترو دپترده بوون، ئازاری کوشنده تریان ده ده دام، ئیشی وه هایان تیا ده ورژاندم له سه روو تواناو تاقه تی مرقوئه وه بوو بهرگه ی بگریت. به لام من دواجار به ئەندازه یه ک عاشقی ژیان بووم که دلنیا بووم نامرم. شه ویکیان تیگه ی شتم ئەم گه مه یه گه ر من کوتایى بۆ دانه نیم له وانیه تا هه تا هه تایه بخایه نیت، دواى تپه پین له پرۆقه یه کی دوورودریژ ده بایه جورئه تبکه م و یه که مین قاچم بخمه سه ر زه مینی مردن تا کوتایى به م یارییه به یتیم که پیده چوو یارییه کی نه براوه بیت. ئیستا دواى

ئەو سەفەرە دوورودریژە کاتی ئەوەبوو بچمە ناو مەرگەووە و پووبەروو سەیری بیکەم. شەوێکیان دواى ئەشکەنجەدانیکى وەحشى پوخام و گووتم: نەخشەکان لای من، چیتەر ناتوانم بەرگەى لێدان بگرم، هیچ زیندانیک نییە دوو سال بەرگەى ئەشکەنجەى بەردەوامى گرتینت.

کە وامگوت دڵنیا بووم دەمکوژن. من لەسەرەتاوە دەمزانی ئەو نەخشانە ناگەنە دەست خەلک، ناگەنە بەرچاوی جیهان، دەمزانی ئەو نەخشانە دەبنە کالایەک هیزیک دەیفروشیتهو بە هیزیک و حیزینک دەیکاتە کەرەستەى فشار بۆ سەر ئەوی دی. من تاکە دەللی زیندوو و بیلايەن بووم لەسەر بوون و نەبوونی ئەو نەخشانە. دواى ئەو سەفەرە دوورودریژەش هەموو هیزەکانى کوردستان دەیانزانی چ مەخلوقیکى کەللەرەق و سەروشکم، لەو دوو سالەدا زیندانی هەموو حیزبەکانى کوردستانم بینی، ئیستا هەموو دەیانزانی گەر ئازادمبکەن چیرۆکەکەى من، چیرۆکی پیاویک دوو سال هیزە جیاوازهکان لە دەستی یەکتەر دەپرفینن و لە هەموو کونج و کەلینیکى ولاتدا ئەشکەنجەى دەدەن، چ ئابرووچوونیکى بەدواوایە. بەلام منیش دەمزانی جاریکی تر نایەمەو دەری، دڵنیا بووم بەرمناوەن، دەمزانی پۆژیک لە یەکتیک لە زیندانەکاندا پۆم دەردەچیت و فرێمەدەنە کەندەلانیکیەو یان لە بن بەردیکی دووردا دەمنیژن و لەگەڵ مردنی منیشدا ئەو نەخشانە بۆ هەتا هەتایە و نەدەبن. دواچار هیوا یەکی کەم هەبوو نەخشەکانیان بەدەمی و نەفەوتیت، بەلکو پۆژیک لە پۆژان بکەوتە دەست سیاسییەکی شەریف و بیخاتە بەردەستی جیهان، من دەمزانی دەمکوژن، بەلام لایەنیکەم دواى مردنی من دەبایە نەخشەکان ژيانیکى تریان هەبیت، دەبایە پێگایەکی تر بگرەن بەر بەلکو پۆژیک لە پۆژان دەستیک بیانیهیتیتەو بۆ بەر پوناکی. ئەوشەوێکی کە بردم بۆ سەر شوینی نەخشەکان، دەمزانی شەوی مردنی من، شەوی مردنی جەلادەتی کوترە. چەند سەعاتیک بەر لەوێ برۆین زیندانەوانەکەم کاغەزیکى چکۆلانى دامى، ئەو یەکمەجار

دوای دوو سال هه‌والیکێ ده‌روه‌م بۆ بیت، به‌دریژایی ئه‌و دوو ساله‌ له‌و هه‌موو شارو شاروچکه‌و گوندانه‌ جگه‌ له‌ موحه‌قیقه‌کان و ئه‌وانه‌ی که لێیانده‌دام هه‌یج که‌س قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌ده‌کردم. نامه‌یه‌کی چکوله‌بوو، ده‌ست و خه‌تیکی زۆر جوان له‌سه‌ری نویسیبوو «مالاوا جه‌لاده‌تی کۆتر، پێمگوتی سامیری بابلی به‌ ته‌نیا نامریت. باوه‌رت پێ نه‌کردم. ئه‌مشه‌و جه‌هه‌نه‌م به‌ چاوی خۆت ده‌بینیت».

له‌ خواره‌وه به‌ وێقاری ئافره‌تیکه‌وه که‌ شانازی به‌ تۆله‌ی خۆیه‌وه ده‌کات، ناوی شاناز سه‌لیم خوینده‌وه. ئێستا ئاشکرا‌بوو شاناز سه‌لیم ئاگاداری به‌شیکێ جه‌ره‌یانه‌که‌یه، خه‌لکانیکێ هه‌یه به‌رده‌وام شوین و هه‌والی منی ده‌ده‌ن، دیاره به‌شێوه‌یه‌کی گشتی یارییه‌که له‌ شاناز سه‌لیم گه‌وره‌تر‌بوو، به‌لام د‌ل‌نیاشم شاناز ده‌ستیکێ گه‌وره‌ی له‌ د‌ارشتنی سیناریۆی مردنی مندا هه‌بوو، چونکه به‌ر له‌ مردنم بینیم له‌ نزیک دره‌ختیکه‌وه عه‌باهیه‌کی د‌ابوو به‌ شانیدا و ته‌وقه‌یه‌کی سه‌پی به‌ قژی‌وه به‌ستبوو و گویی له‌ هاواره‌کانی من ده‌گرت، له‌ نێو ب‌ل‌یسه‌کاندا پ‌و‌وبه‌پ‌و‌و سه‌یری چاوی کردم و گویی لێبوو که ده‌لیم: هاوار... هاوار.

ئ‌ه‌و ئ‌یواره‌یه که‌ منیان برد نه‌خشه‌کانیان ب‌ده‌می، تاکه ئ‌یواره‌یه‌ک بوو چاویان نه‌به‌ستمه‌وه، ئ‌ه‌وه یه‌که‌مجار بوو دوای دوو سال به‌ چاوی کراوه‌وه پ‌ونا‌کیم ده‌بینی، جیهانم ده‌بینی، پ‌ی‌گام ده‌بینی. به‌دریژایی ئ‌ه‌و دوو ساله گه‌ر شتی‌کم ب‌دی‌باه له‌ ژیر چاوبه‌سته‌که‌وه بوو. ئ‌ه‌گه‌رچی ده‌مزانێ ده‌مرم به‌لام د‌لم به‌ دره‌خت و ئ‌اسمان و ئ‌ه‌ستیره‌کان خۆشبوو، سه‌یر‌بوو تا د‌وا ئ‌ه‌ندازه‌ هه‌زمه‌کرد له‌زه‌ت له‌ شته‌کان ب‌بینم.

ئ‌یستا دوای دوو سال زیندان بووبووم به‌ مه‌خلوقیکێ لاواز که ته‌نیا پ‌ی‌سته‌که‌م مابوووه‌وه، به‌زه‌حمه‌ت ده‌متوانی به‌ پ‌ی‌وه ب‌وه‌ستم، که‌نه‌فته‌و ئ‌اماده‌ بۆ مه‌رگ ده‌گه‌رامه‌وه بۆ شوینی ئ‌ه‌و ئ‌وردوگا کۆنه‌ی ئ‌اواره‌کان که شه‌ویک له‌به‌رچاوی من و سامیری بابلی ف‌ری بۆ ئ‌اسمان، نه‌مه‌دزانی

به ته واره تی چ مانگیکه، به لام زهن و سه لیهی خۆم پینده گوتم له نیوان
 کۆتایی ئاب و سه ره تای ئه یلولدا یین، هه وا به جوریک خۆشبوو منی
 شه یاده کرد. شوین که مپی ئاواره کان وهک هه می شه خاکیکی فه رامۆشکراو
 بوو که به پوش و دپک و گیای کیتی داپۆشرا بوو، پینچ کهس له وی
 چاوه پروانی من و پاسه وانه کانیا ن ده کرد، هه ر پینجیا ن کلایشیا ن له
 پیابوو، ده مانچه یان پی بوو، له دوور دوو سی ماشینم بی نی، هه ستمکرد
 هیزیکی زۆر له سه ر قووته و یال و لووتکه کا نی ده ورو به ر دامه زرا ون.
 له ویه من پینشیا نکه وتم بۆ بن ئه و به رده گه وریه، نیشاندان که له
 کو یوه زه وییه که هه لده که نن، دووان له پاسه وانه کان زه ویه که یان هه لکه ند
 و دووانی تر خۆله که یان دوورخسته وه، دوا جار ئه و سن دو قه یان ده ره ئینا
 که به چه رمیکی ره ش داپۆشرا بوو، یه کیکیان به قه مه ته قه له پوکا وه کا نی
 لیکرده وه، سن دو قه ئه له من یۆمه که یی ده ره ئینا، موشه مای سه ر جانتای یه که می
 دپی، موشه مای سه ر جانتای دو وه می لیکرده وه و دوا ی که می ک زه حمه ت،
 هه موو نه خشه کا نی وهک خۆی به تازه یی گرت به ده سته وه و دایه ده ست
 پیاویکی لاجان سه یی که به جووتیک کلشه وه له نزیک منه وه وه ستابوو.
 که نه خشه کا نیا ن ده سته کو ت، پیا وه کان پۆیشتن و ته نیا پاسه وانه کان له لای
 من مانه وه. پاش ده ده قیه ئه و پیا وه لاجان سپیه له گه ل سی که سی
 دیکه دا گه رایه وه و پینگو تن: له سه ر دره خته که، ده زانن کام دره خت ده لیم؟
 مازوویه کی گه وریه به دیوی «سه رناشان» دا ده پروانیت، ها سه له که
 له ویا شه ریفی خله چه وته ته قه ی له کو ره که ی که ریم عوزیر کرد. ئاله ویدا،
 وه کو پیمگو تن، ده ورو به ری داره که پرپووشه، نه ختیک چیلکه و چه ویلیشی
 لیکۆبه که نه وه، شوینه که تادل چه زکات خۆشگره، ئاسان ده سووتیت... ده ی
 به ساقه تانیم، ئاگاتان له خۆتان بیت، دوا یی وه رنه وه بۆ مالی گول وه زیر،
 ده زانن کی ده لیم، دراوسی کابرای وه رازی... ده ی سا به ساقه ی هیمه تان
 بم. من له وی چاوه ریتان ده که م.

من ته‌واو تینه‌گه‌یشتم ده‌یانه‌وێت چیم لێبکه‌ن، به‌لام به‌ چوار که‌س
 منیان دایه‌ پێش خۆیان، من ده‌مزانێ ده‌مکوژن، به‌لام جگه‌ له‌ سه‌یرکردنی
 نه‌ستیره‌ بیرم له‌ هیچی تر نه‌ده‌کرده‌وه‌، نه‌وه‌ ئاموژگارییه‌کی منه‌ بۆ تۆ
 گهر پوژیک کۆمه‌لێک خه‌لک تو‌یان دایه‌ پێش خۆیان بۆ نه‌وه‌ی بته‌کوژن،
 مه‌ترسه‌و خۆت مه‌بوورینه‌وه‌، چونکه‌ نه‌و شتانه‌ هیچی سوودی نییه‌،
 نه‌وانه‌ی که‌ ده‌یانه‌وێت بته‌کوژن له‌زه‌ت له‌وه‌ ده‌بینن تۆ بترسیت، به‌لام تۆ
 هیچ مه‌که‌، وابزان ده‌چیت بۆ بازارێ یان شوێنیکێ تر، گهر شه‌و بوو خۆت
 به‌ ته‌ماشاکردنی ئاسمانه‌وه‌ سه‌رقال بکه‌، ئاسمان هه‌میشه‌ جوانه‌، گهر
 هه‌ور بێت و گهر سایه‌قه‌، گهر ته‌پو‌تو‌زبیت و گهر سامال، هه‌میشه‌ شتیکی
 تێدایه‌ نه‌مری و قوولی و بێسنووریت بیرده‌خاته‌وه‌، گهر سه‌وزاییت لێوه‌
 نزیک بوو سه‌یری سه‌وزاییه‌که‌ بکه‌، گهر گول بێت باشتره‌، به‌لام گهر
 گول نه‌بوو نه‌وا هه‌ر دره‌ختیک، که‌لایه‌کی سه‌وز بدۆزه‌ره‌وه‌و ته‌ماشایه‌که‌،
 گهر نه‌وانه‌ش نه‌بوو سه‌یری هه‌ر شتیک بکه‌ که‌ مرو‌ف دروستیکردوه‌،
 وه‌ک نه‌وه‌ی سه‌یری دیواریک یان شتیکی وه‌هابکه‌یت که‌ لێت دیاره‌، بیر
 له‌و پوژه‌ بکه‌ره‌وه‌ که‌ نه‌و دیواره‌ دروستکراوه‌، وه‌ستایه‌ک هاته‌وه‌ به‌
 دل به‌رده‌کانی داناوه‌ و یستویتی جوان ده‌رچیت، کریکاریک بلۆکه‌کانی بۆ
 هه‌لگرتووه‌ و له‌ کاتی پشووه‌کاندا نان و ماستاوێکی خواردوه‌، بیر له‌
 کیسه‌ی خواردنی کریکاره‌که‌ بکه‌ره‌وه‌، بیر له‌وه‌ بکه‌ره‌وه‌ که‌ به‌یانی زوو
 هه‌ستاوه‌و شته‌کانی کۆکردۆته‌وه‌، بیر له‌ به‌فری ناو ماستاوه‌که‌ی بکه‌ره‌وه‌
 که‌ ده‌سو‌رپێته‌وه‌و ده‌سو‌رپێته‌وه‌ تا نامینیت، وه‌ک ژیان خۆی که‌ له‌و ساته‌دا
 له‌ پارچه‌ سه‌هۆلێک ده‌چیت له‌ ده‌فریکێ ئاودا. گهر نه‌وانه‌ش نه‌بوون چاو
 لێکبنی و بیر له‌ پوژیکێ خوش بکه‌ره‌وه‌ له‌ ژیا‌نی خۆت، یان له‌ جیگایه‌کی
 دیاریکراو، وه‌ک نه‌وه‌ی بیر له‌ پۆلی یه‌که‌می خویندنت بکه‌یته‌وه‌، هه‌ولبده‌یت
 دیواره‌کان و ته‌خته‌په‌شه‌که‌و په‌نجه‌ره‌کانت بیریکه‌وێته‌وه‌، له‌وکاته‌دا که‌ تۆ
 سه‌رقالی نه‌و بیریکردنه‌وانه‌یت له‌ نا‌کاو شته‌کان ده‌پچریت، وه‌ک فلیمیک

له ناوه‌پاستدا بوه‌ستیت و په‌رده‌که په‌شبییت، ئیتر تو هیجت بیرنامیت،
ده‌مریت بیت‌ه‌وی به ترسناکترین قوناغی مردندا پویشتییت که ترسه له
مه‌رگ.

تکایه ئه‌م ئاموژگاریانه‌م به ئاموژگاری یه‌کێک وه‌رمه‌گرن که دانیشتووه‌و
چیرۆکێک ده‌نوسیت، ئه‌وه وانه‌ی پاسته‌قینه‌ی منه که ئه‌زموونیکێ درێژم
له‌گه‌ل پووبه‌پوو وه‌ستاندا به‌رابه‌ر مردن هه‌یه... مردن هیچ نییه جگه له‌و
ترسه‌ی که پیش مه‌رگ هه‌راساننده‌کات، گه‌ر ئه‌و ترسه به‌پریت دلنیا به
ئیدی مه‌رگ بوونی نییه.

من ئه‌و پوژه ده‌مزانێ ده‌مرم، به هیمنی پیش بکوژانم که وتم و
سه‌یری ئه‌ستێرم ده‌کرد. منیان له‌و دره‌خته نزیک‌کرده‌وه، دار مازوویه‌ک
بوو به لاپالیکێ پووته‌وه، به‌رابه‌رم به سه‌د مه‌تر دره‌خت و چرستانیکێ
دیکه ده‌ستی پیده‌کرد، به‌لام له‌ نێوان دره‌خته‌که‌ی من و داره‌کانی دیکه‌دا
پێگایه‌کی باریک هه‌بوو. که له‌وانه‌یه ته‌نیا چاوی من بینییتی که چاوێک
بوو هیشتا هه‌ر تیزبوو، هیشتا له‌ تاریکیدا ده‌یتوانی هه‌موو ورده‌کارییه‌کان
بینیت. شوینی دره‌خته‌که‌ی من پووته‌ن و به‌رین بوو، دیاربوو هه‌موو
ئه‌و هاوینه که‌س له‌و دره‌خته ته‌نیا به‌ نزیک نه‌بوته‌وه، چرو زه‌به‌ندیکی
سه‌یر له‌ پوش و په‌لاش له‌ده‌وری دره‌خته‌که‌بوو، دووان له‌ پاسه‌وانه‌کان
کوومه‌لێک چیلکه‌و چه‌وێلی تریان کوکرده‌وه، دوو پاسه‌وانه‌که‌ی دیش منیان
برده به‌ر دره‌خته‌که، دره‌ختیکێ سه‌وزو گه‌وره‌بوو، ئیجگار گه‌وره‌بوو، دوو
په‌لی گه‌وره‌ی لێ جیا‌بو‌بو‌وه‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه بو له
خاچدانی یه‌کێک به‌و چه‌شنه‌ خۆی کردبیته‌وه. یه‌کیکیان له‌ توره‌که‌یه‌کی
سپی چه‌کوشیک و هه‌ندیک شتی دیکه‌ی ده‌ره‌ینا که تائه‌وکات من
نه‌مده‌زانێ ئه‌و میخانه‌یه که منی پێ هه‌لده‌واسریم، دووانیان سه‌رکه‌وته
سه‌ر دره‌خته‌که‌و دوو گوریسیان په‌هیل‌کرده‌ خواره‌وه، سه‌ره‌تا وامده‌زانێ
ده‌مخکێتن، دووانه‌که‌ی دی له‌ خواره‌وه گوریسه‌کانیان له‌ قۆلم هه‌لکێشا

هەر چواریان پێکرا به رزیا نکرده وه بۆ سه ره وه، که دهستم گه یشته ئاستی دوو لقه که له ویادا وهستان و له سه ره وه پرا گوری سه که یان له چله به رزه کانی تر به ست و من به ئاسمانه وه مامه وه، تا ئه و کاته بکوژه کانم هیچیان نه گووتبوو، له ویادا دووانه که ی سه ره وه دابه زین و یه کێکی بچوکیان به په له سه رکه وته سه ره وه له خواره وه ئه و چه کوشه زه به لاهه ی برده سه ری و به وانی دیکه ی گووت: میخه کانم به ئی. یه کێک میخه کانی دایه ده ست و ئه و گووتی: یه که... یه که.

گوری سه کان منیان به جوړیک به دره خته که وه چه سپکردبوو، ئه و پیاوه ی سه ره وه زهمه تیکی زوری نه بوو، دهستم به و لقه وه بنوسی تیت که خوی له سه ری وه ستابوو، ئه و یه که مین میخی به دهسته چه پمدا دا کوتا. من ئازاریکی زۆرم هه بوو، به لام هاوارم نه کرد، هیند هیه سهیری ئه ستیره کانم کردو به دهنگیکی غه مگین گووتم: هاوار... هاوار. که میخه که یان له دهستی دووه ممدادا، من هه ستمده کرد خه ریکم بیهۆش ده بم، له نیوان ژیان و مردندا بیرم له دالیا سیراجه دین کرده وه، بیرم له و کچه دلگه وره یه کرده وه که منی له مردن پرگار کرد، ده مزانی گه ر بزانی ت وام لێده که ن هه موو شتیک ده کات بۆئه وه ی پرگار مبات، ده مزانی منی خوشناویت، به لام ده مزانی ئیستا له هه ر شوینیکی دونیادا بیت فریشته کانی پتیده لێن که من ده مر، دلی پتی ده لیت من ده مر. له وساته دا خه فه تم له وه ده خوارد که دالیا سیراجه دین پوژیک له پوژان ده زانی ت که به وشیه وه کوشته و یانم و ده لیت: کورپی پور بۆ وایان لیکر دیت. من له و کاته دا هیزیکی گه وره م دایه خۆم بۆئه وه ی به هوشیاریه وه بچه ناو مه رگه وه. له راستیدا مه رج نییه هه موو که سیک بریار بدات که ده بیت به هوشیاریه وه بچیت ناو مه رگه وه. به لام من ته کانیکم دایه خۆم و گووتم: هاوار... هاوار. هه ستمکرد ئه و دوو وشه یه خه به رمده که نه وه تینم ده ده ئی. له و کاته دا بینیم ده ست له سه ر سنگی چه پم ده ده ن، هه ستمکرد یه کێک به هیزیکی ئه فسانه یی ئه و

میخه به‌ناو گوشت و خوین و ده‌ماره‌کانی سنگمدا ده‌باته ژووری، میخیکی دریز که به‌شی ئه‌وه‌ده‌کات له سینه باریکه‌که‌ی منه‌وه ده‌رچیت و له دره‌خته‌که‌ش بچه‌قیت. ئا له‌ویادا گویم له فلووته‌که‌ی شاروخی شاروخ بووه‌وه، ئاله‌وساته‌دا سه‌یرمکرد و شاناز سه‌لیمیشم له ناو دره‌خته‌کاندا بینی له تاریکی‌دا سه‌یرمه‌کات. وهک چاوه‌پوانمه‌کرد نه‌بوورامه‌وه، وهک چاوه‌پوانمه‌کرد نه‌مردم، شتی‌ک له هۆشم تیدابوو، ته‌میکی سپی له به‌رچاوم ده‌هات و ده‌چوو، ئازاریک که پیشتر شتی وها کوشنده‌م نه‌بینیوو سه‌ری پرده‌کردم له هاور، له‌وساته‌دا هیچ له نالین و نه‌نالینی خۆم تینه‌ده‌گه‌یشتم، به‌لام گویم له فلووته‌که‌ بوو نزیکه‌بیته‌وه، دلنیا‌بووم شاروخی شاروخ لیمه‌وه نزیکه. ئا‌گادارنه‌بووم که میخی چواره‌میان به‌لای راستمه‌دا‌دکوتا، به‌لام له‌وساته‌دا که ئا‌گریان له ژیر دره‌خته‌که‌دا کرده‌وه و گریان له پوش و په‌لاشه‌که به‌ردا تامن و ئه‌و دره‌خته‌ پیکه‌وه بسووتین له ناو ئا‌گره‌که‌دا شاناز سه‌لیم بینی به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ی یه‌کیکه‌وه شه‌پیکی گه‌وره‌ی بردیته‌وه سه‌یرمه‌کات. که له هۆش خۆم چووم ته‌ماشای چاوه‌ه‌یاره‌کانی شاناز سه‌لیم ده‌کرد، ئه‌و کیژه‌ی به‌ له‌زه‌تیکی گه‌وره‌وه سه‌یری مردنی منی ده‌کرد.

دواتر من شاروخی شاروخم بینی به‌ ناو ئا‌گره‌که‌دا دیت، ئه‌وم بینی میخه‌کان له ده‌ستم ده‌رده‌هینیت، میخه‌کان له‌سه‌ر سنگم ده‌رده‌هینیت، ده‌مخاته‌ سه‌ر ده‌ستی خۆی، به‌ ناو ئا‌گره‌که‌دا تیده‌په‌ریت و ده‌لێت: جه‌لاده‌تی کۆتر ئیستا کاتی ئه‌وه‌یه پیکه‌وه بچین بۆ شاری موسیقاره سپیه‌کان. ئیدی ته‌واو، ئیدی هه‌موو شتی‌ک ته‌واو، تۆ له‌گه‌ل مندا ده‌پۆیت بۆ ئه‌و، بۆ سه‌یرترین شاری دنیا... له‌وئ ئوقیانوسی جوانیه‌کان چاوه‌پوانته‌ده‌کات.

دوا کتیب

(به حیکایه تی عه لی شه ره فیار)

مالاواىى لهقهقنهس

چهند سالىک دواتر من و جه لادهتى کوتر پتکه وه گه پايه وه بۆ ئه و
نزاره و ئه و درهخته سووتاوه مان بينيه وه، ئه و لاپاله گه ورهيه مان بينيه وه
که پتدهچوو دواى ئه و ئاگره هيجى دیکه ي تيا سهوز نه بوو بيت. ئه و پۆژه
جه لادهتى کوتر شوينى ميخه کوشندهکانى له سه ر درهخته که نيشاندام، ئه و
لقه سووتاوه ي نيشاندام که له سه رى سه ره وه هيتشتا پارچه گوريستک
به بهرترين چلييه وه ره شه با يارى پتده کرد. شوينى وه ستانى شاناز
سه ليمى نيشاندام له ناو دارهکانى ئه و به ردا، شوينى وه ستانى بکوژهکانى،
ئه و جيگايه ي شاروخى شاروخ پيا پۆيشتبوو. هه موو شتيكى له بيربوو،
چاوى ده نوقاند و ته واوى ورده کاريبه کانى ئه و شه وه ي له بهر ده گووته وه.
له راستيدا جه لادهتى کوتر ئاره زويه کى نه بوو ئه و جيگايه نيشانى من
بدات، به لام ئه و ئاره زوو زۆره ي من بۆ ئه وه ي له پال ئه و درهخته دا
وينه يه کى قوتوگرافم هه بيت جه لادهتى نه رمکرد و له گه لمدا گه پايه وه ئه و
جيگايه. هه ر به و بۆنه يه وه شوينى کامپى ئاواره کان و جيگاي شارده نه وه ي
نه خشه کانيشى نيشاندام. له ژير ئه و درهخته دا دووباره حيكايه تى
په رينه وه که ي خوى و ئيسحاق و سه رهنگى له و زى شوومه گيرايه وه
که له وه و بهر چهندين جارى دى بۆ هه موومانى گيرابووه وه، گه پانه وه ي
خوى و داليا سيراچه دينى بۆ شارى ته پوتۆزه زه رده کان دووباره کرده وه،
مه نه لۆگه دريژهکانى خوى گووته وه، سه فه رى خوى به ئوقيانوسى

هاواره کاندایا باسکرد، گهشتی نیو زیندانه کانی گێرپایه وه. من ویستم لهو یوه هیلێک یان نیشانه یهک بدۆزمه وه بمباته سه ر پێگایهک به ره و شاری مۆسیقاره سپییه کان، به لام هیچ جوړه ئاسه واریکی وام نه بینی. به لام هه واو روخساری ئه و شوینه، دهنگی بالنده غه مگینه کان، سروهی پر حه سره تی با به کو نیشانه یهکی ئاشکرا بوون بو سروشتی ئه فسانه یی شوینه که. کاتیکی له بن ئه و داره دا وه ستام که ئاسه واری ئه و ئاگره م بینی که جووتیاری گونده کانی ده ورو به ر ده یانگووت: گه و ره ترین ئاگر بو وه له میژووی ئه و هه ری مه دا. ده مزانی جه لاده تی کو تر له و خاله وه، له و بن دره خته وه به ره و شاری مۆسیقاره سپییه کان سه فه ریکرد وه. پێدانان له و جیگایه دا بو من وهک پێخستنه سه ر ئه و خاله بوو که کو لۆمبۆس لێوه ی گهشتی خو ی ده ست پێکرد وه. من ده پایه ئه و شوینه ببینم.

جه لاده تی کو تر له و خاله وه به ره و زه مین و زه مانیک ی دی چو بوو که له وانه یه بو خه یال و تیگه یشتنی ئیمه سه خت و نا ئاسایی بیت. ده پایه جه لاده ت به نیو ئازاریکی وا گه و ره و ئاگریکی وا سامناکدا به روات و له سه ر زیندوو ببیته وه. جه لاده ت له و بالدارانه بوو که به ناو مردندا ده پو یشت و ده گه پایه وه، من که سه یری ژیا نی ده کم هه سته ده کم سی جار به نیو مردندا تیپه ری وه وه سه تا وه ته وه، جاری یه کم ئه و کاته ی له گه ل تیپکی مۆسیقای مندا لندا تووشی رو و داویکی ترسناک ده بن و ئه م ته نیا که سی که دوا ی بی هۆشییه کی دو و رو درێژ هه لده ستیته وه، جاری دو وه م که له کو شتاره گه و ره کانی باشو و ردا، له و سه ر ده مه دا که سه دان هه زار کو رد له باشو و ر تیر باران ده کری ن، ئه و یه کی که له و که سه ده گه نانه ی به ناو ئاگره که دا ده پوات و له سه ر به زیندووی دیته وه ده ری، جاری سی هه میش ئه و جار یه که ده یگه ینیتته شاری مۆسیقاره سپییه کان. ئه و شه وه شاروخی شاروخ به برینه کانییه وه هه لیده گریت و به ره و ئه و شاره ده بیات. ئه وه ی ئیستا جه لاده تی کو تر له بیرتی ئه وه یه که له جیگایه کی

دوو ئەسپی سپی چاوە پوانیاندهکات، دوو ئەسپ که به رهو زهمینکی ترو دونیایه کی تر دهیانبهن. به ڕیگایه کی درێژدا که تهنیا به ناو میترگ و سهوزایی و ده ریاهه ی سهیر سهیردا ده پوات. زهوییه که زهمینی راستی نییه و زهمینی خه یالیش نییه، سهیر به زهمین نییه و سهیر به غه ییش نییه. شاروخی شاروخ به درێژایی ڕیگا ئه و ئاوازانیه ی بۆ لێدهدا که پوچ به بهری مردوو دهکاندا دهکه نه وه، که زام چا که ده که نه وه. له و ڕیگایه دا بۆیه که مجار جه لاده ت دوا ی چه ندین سال پێده خسته وه سهیر خاکی مۆسیقا، له و یادا دلنیا بوو پنی خستۆته زهویه کی دییه وه که جوگرافیا یه کی تری هه یه. زامه کانی له و یادا هیدی هیدی ونده بوون، ئازاره کانی هێورده بوونه وه، دهیتوانی ڕوناکی ڕۆژگارو سهرده میکی دیکه ببینیت، به درێژایی ڕیگا بالنده سپیه کانی خۆی ده بینیه وه دووباره به سهیر سهیردا دهفرن، دوو سال بوو بالنده کانی خۆی نه بینیبوو، دوو سال بوو تهنیا له خه ودا ئه و بالداره سپیانه ی ده بیننی که پێشهنگی ده رکه و تنی ئه ردیکی دیکه بوون... ئیستا به ههزاره ها به سهیر سهیردا دهفرن. شاروخی شاروخی پێده گووت: جه لاده تی کوتر ئه وه بالنده کانی تۆن، ئه وه بالنده کانی تۆن له پێشمانه وه ده پوچ بۆ شاری مۆسیقاره سپیه کان. جه لاده ت ئیستا دهیتوانی له سهیر ئەسپه که ی دابه زیت و له و کانیه سیحراویانه دا ئاوکی نوێ بخواته وه، برینه کانی بشوات، چاوبنوقینیت و له زهت له مۆسیقا ببینیت. شاروخی شاروخ وه که هه میشه پتر له وه ی به قسه بۆی بدویت، به مۆسیقا له گه ل جه لاده تدا ده دوا. ده پویشن و ده پویشن و ئاوازه جاویدان و پڕ ئەفسونه که ی شاروخ ههستی ونبوون و نو قمبوونکی قوولی له ئەبه دییه تدا تیا دروستده کرد. شه و یکیان هه ر دووک له سهیر ئەسپه کانیان ده پویشن، دوا ی کۆمه لیک ئاوازی سیحراوی جه لاده تی کوتر له شاروخی شاروخی پرسى: هاوپم ئه و شه وه ی من تۆم له شاری ته پوتۆزه زه رده کانی باشووردا بینى، تۆ ده ترانی من ده بینیت یان نا؟ چی تۆی له شاری مۆسیقاره سپیه کانه وه

هینایه‌وه بۆ لای من؟ شاروخی شاروخ به خنده‌وه گووتی: جه‌لاده‌تی بڕام، من ده‌زانم تۆ ئیستا شوینه‌کان و ئاراسته‌کان ناناسیته‌وه، به‌لام ئه‌ی دۆستی ئه‌زیزم، شاری مۆسیقاره سپییه‌کان به‌شیک تاییه‌تی هه‌موو شاره‌کان و شوینه‌کانی دونیایه، وه‌ک شاری سۆزانییه‌ غه‌مگینه‌کان که ئه‌ویش دیوکی تری هه‌موو شاره‌کان بوو، جه‌لاده‌ت له‌ ناو هه‌موو شاریکدا چه‌ندین شاری دیکه‌ هه‌یه‌ که مڕۆف له‌ پۆژه ئاساییه‌کاندا نابینیت، ئه‌وانه‌ی چاویکی ساده و پۆحیکی ساده و خه‌یالیک سادیه‌یان هه‌یه‌ نابینن. من و تۆ له‌ به‌رپه‌تدا خه‌لکی یه‌ک شارین، هه‌ردووکه‌مان خه‌لکی شاری مۆسیقاره سپییه‌کانین، ئه‌و شاره‌ی که شاری جوانییه‌ مردووه‌کانه، ئه‌و جوانییه‌ جاویدانه‌ی چاوه‌پوانی گه‌رانه‌وه‌ ده‌که‌ن. من له‌ هه‌ر شاریکدا دنیادا بۆ هه‌ر له‌ شاری مۆسیقاره سپییه‌کانم، چونکه‌ هیچ شاریک نییه‌ له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه‌ پڕنه‌بیت له‌ جوانی کوژراو، هیچ شاریک نییه‌ پڕ نه‌بیت له‌ ئاوازی کوژراو، له‌ شیعی کوژراو، له‌ تابلوی خنکینراو. هاوولاتیانی ئه‌و شاره‌ له‌ هه‌ر کوئی زه‌مین بن یه‌کتری ده‌ناسنه‌وه، چونکه‌ شاریکه‌ له‌یه‌ککاتدا له‌ هه‌موو جیگایه‌که، هه‌ر که‌سه‌و له‌ مالی خۆی و شوینی خۆیه‌وه‌ ده‌توانیت ببینیت، گرنگ نییه‌ تۆ خه‌لکی چ کیشوهریکیت گرنگ ئه‌وه‌یه‌ که گه‌ر ویستت شاری مۆسیقاره سپییه‌کان ببینیت ده‌ببینیت، ده‌کریت دوو مڕۆف یه‌کیکیان له‌سه‌ری زه‌مین بیت و ئه‌وی تریان له‌سه‌ری زه‌مین، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا هه‌ردووکیان له‌ شاری مۆسیقاره سپییه‌کاندا بن. شاری مۆسیقاره سپییه‌کان ئه‌و غونچانه له‌ نیویدا ده‌کرینه‌وه‌ که به‌ر له‌ گه‌شانه‌وه‌یان له‌سه‌ر زه‌وی ده‌ژاکین، ئه‌و باغچانه‌ی تیدا به‌ که‌ له‌سه‌ر زه‌وی سه‌وز نه‌بوون، ئه‌و کتیانه‌ی تیدا به‌ که نه‌نوسراون یان نه‌خوینراونه‌ته‌وه. ئه‌و نامانه‌ی تیا به‌ که نه‌گه‌یشتون به‌ خاوه‌نه‌کانیان. هه‌ندیک که‌س هه‌ن هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ ده‌زانن که ئه‌وان خه‌لکی شاری مۆسیقاره سپییه‌کانن و هه‌ندیکیش هه‌ن نازانن. من که له‌ به‌ره‌کانی جه‌نگ هه‌ستامه‌وه‌ ده‌زمانی ده‌چم بۆ کوێ، ئه‌و کات منیش و...

تۆ شاری مۆسیقارە سەپپەکانم نەبەینیوو. بەلام جەلادەت دەبیت بزانی
ئەم شارە مۆسیقاری گەپۆکی لەسەر ھەموو ئەم ئەستیرە ھەبە، من
یەکتەم لەوانە دەگەڕێم و نیشتەجێکانی ئەو شارە لە زەوی دەدۆزمەو،
ئەو کەسانە دەدۆزمەو کە دەتوانن جوانی کوژراو لە دلی خۆیاندا ھەلگرن
و لەسەر زەوی زیندوو بیکەنەو.

جەلادەتی کۆتر لە ھاوڕیکە دەپرسی: شاروخی شاروخ ئەشارە لە
کەبەو ھەبە؟

شاروخی شاروخ بەسەر ئەسپەکەبەو پێش دەکەوت و دەبێگوت: ئەم
شارە لەگەڵ لەدایکبوونی مرقەو لەسەر زەمین بوونی ھەبوو، تا مرقە
پتر لە جوانیەکانی خۆی دووربیکەوئێتەو زیاتر لە شاری مۆسیقارە
سەپپەکانیش دوور دەکەوئێتەو... کەمتر دەبێنیت، کەمتر ئاماژەکانی
دەناسیتەو. تا زیاتریش لە جوانیدا نوقم بیت، زیاتریش لە دەرگاکی ئەم
شارە نزیک دەبێتەو. ئەو شەوێ من بەرەو شاری مۆسیقارە سەپپەکان
بەڕێوەبوم، ئەو تەنیا من نەبوم کە تۆم بینی، بەکو تۆش منت بینی...
تۆ کە ئیشتیاقی قوولت تێدا ھەبۆ کەرتتەو لەگەڵ زەریای جوانیەکاندا،
تۆ کە لە قوولایی پۆختدا، لە قوولایی خەونەکاندا ئیشتیاقی قوولت
تێدا ھەبۆ دۆزینەوێ جوانیە ونبووکانی خۆت. جەلادەت ئەو تۆی ئەو
مرقەنە دەدۆزیتەو کە یارمەتیت بدەن بگەیتە شاری مۆسیقارەکان، تۆ
بوویت منت دۆزیبەو، تۆ بوویت منت والیکرد بگەڕیمەو بەدواتدا. ئەو
مۆسیقارە مردووی ناو تۆ بوو، منی بانگکرد، من بەدەنگ ئەو مۆسیقارە
مردووی ناو تۆو ھاتبوم... تۆ دەبیت بیت بۆ شاری مۆسیقارە
سەپپەکان و پاسپاردەیک وەرگری و بیگەنیتەو دنیا... ئێتر ئەم ڕێگایە
ڕێگای ھەمیشەیی تۆ دەبیت، کە من تەنیا وەک دەلیل و یاریدەدەر لەگەڵدا
دیم و دەچم. من دەلیل تۆم جەلادەتی کۆتر... دەلیل تۆم.

شاری مۆسیقارە سەپپەکان شاریکە تا مرقە نەچیتە ناوی

نازانیت چییە، شاریکی سپی بیسنوورە که مروف هەرگیز نازانیت لە
چ دەروازەیکەو دەچیتە ژووری، لە نیو دەریایەکی بەریندایە لە گیای
سەوز، مروف دەتوانیت ئەو شورا سپییە گەورەییە ببینیت که لەهەر
چوارلاو ئابلوقەیداو، شوریایەکی ناکوتایە که چەندە بە ناو شویندا
دەروات هیتدەش بە ناو کاتدا تیدەپەڕیت، شوریایەکی بیتپرانەو که هیچ
بوونەوهریک و مروفیک و بالندەیک ناتوانیت بە چواردەوریدا بسورپیتەو،
گەر یەکیک بتوانیت بە ئاقاری شوراکیدا بپروات وەک ئەوێە بە ئاقاری
ئەبەدییدا بپروات، گەر یەکیکیش بتوانیت هەموو ئەو شارە بگەڕیت وەک
ئەو وایە بە ناو خەون و جوانی و ئازارە کوژراوەکانی مروفدا بەدریژی
میژوو بگەڕیت. هەر کەسێک بە سوار ئەو ئەسپە سپییانەو بگاتە ئەو
شارە سەرەتا دەبیت لە یەکیک لەو بەرزاییە بیتشومارانەو دەرووبەرییەو
سەرکەوێت و لەسەرەوێدا سەیری رووبەری ناکوتای ئەو شارەبکات
که لە هەموو شارەکانی تری دنیا گەرەترە، شاریکە مروف دەتوانیت
سەرەتاکی ببینیت، دەتوانیت بەردەمەکی ببینیت بەلام هەرگیز ناتوانیت
بزانیت لە کویدا تەواودەبیت. زەریایەکی سپییە که تا بەرەو ئەوسەری
برۆی درێژتردەبیتەو، نیگارەکانی کالتردەبنەو هیدی هیدی لە تەمیکی
سپی سپیدا نوقمەدەبن که تەمی بیتوانایی ئینسانە لەسەر تیگەیشن لە
مانای هەموو جوانییەک و حالییوون لە قوولایی هەموو ئازاریک. جەلادەت
لە یەکیک لەو بەرزاییانەو بۆ یەکەمجار ئەو ئوقیانوسە سپییەیی بینی که
لەیک کاتدا دەیان هەزار بالدارای سپی بە ئاسمانەکانیدا دەفرین. شاریک
وەک ئەوێ بە هیمنی هەلمیکی ئەفسوناوی لێهەستیت، وەک ئەوێ
سروەییەکی فینک لەوێو لەگەڵ خۆیدا مۆسیقایەکی قەشەنگ بە هەوا
بەینیت وەهابوو. بینینی ئەو شارە بەسبوو مروف هەست بە سەرەلانی
جۆرە خرۆشیکی گەرە لە رۆحی خۆیدا بکات، هەست بە گێژیەک بکات
و پێیوابیت لەو ساتەو که خانووبەرەو شەقام و کوچەکانی ئەو شارە

دهبیت ئیدی به مهستی به سهر زه میندا دهوات.

چوونه ناو ئه و شاره وه وهک چوونه ناو به ههشت وه هابوو، شاریک بوو هیچ فریشته یهکی تیا نه بوو، مرؤف خوی ته نیا فریشته ی ئه و شاره بوو. که له دهروازه کان چوون به و دیودا، جه لادهت جله دپاو و کونه کانی داکه ندو دهستیک جلی سپی له بهر کرد. ئیستا به راستی له بالنده یهکی سپی دهچوو، له چوونه ناوه وه دا جه لادهتی کوتر ئه و باله خانه سپیه قه شه نگانه ی بینی که له هیمنی و ئارامیه کی قولدا نو قه مبوو بوون، سهره تا له ناو باغه سه وزه کاندای تیپیک ئه ندازیاری بینی که به جله سپیه کانیانه وه له دروستکردنی کوشکیکی تازه تیده فکرین، که میک دوورتر له باغیکدا ئه و فوارانه ی بینی که له گهل هه لقولانیاندا موسیقا دههاته ده ری. شاروخی شاروخ گووتی: جه لادهتی کوتر به خیریت بو شاری موسیقاره سپیه کان. ئیره شاری ئه و جوانیانه یه که ژیان له وه بچو کتر بووه جیگایان بکاته وه و مردنیش له وه لاواز تره له باوهشیان بگریته. ئیستا ماموستا که مان چاوه پروانته دکات. ده بیت بلیم ئه و منی نارد به دوا ی تودا، ئه و منی پاسپارد بیم و تو بدوزمه وه. جه لادهت بیته وه ی هیچ بلیم ته نیا سهیری ئه و هه و ره جوانانه ی ده کرد که به نزمی به سهر سه ریدا ده پویشتن، سهیری ئه و که چه موسیقارانه ی ده کرد که له هه وادا ده فرین، سهیری ئه و په پولانه ی ده کرد که له دلی په یکه ریکی سپی دههاتنه ده ری و له ده لاقه یه کی دیکه وه ده چوونه وه ژووری. سهیری ئه و کوترانه ی ده کرد که به جوړیکی بازنه یی به ده وری دره ختیکدا ده سوپانه وه له ناو که لاکانیدا ونده بوون و له وسهر له که لیتیکی دییه وه دههاتنه ده ری. پاش کورته پیه ک چوونه بهردهم کوشکیکی سپی، به هیمنی به سهر پله که یه کدا سهر که وتن، هه موو شتیک بونی ئاسووده یی و هیمنی و ئارامی لیده هات، بیده نگیه کی ئاسمانی که بیده نگی ئه و پوچه جوانانه یه که له موسیقادا مه له ده کهن هه موو شتیک داپو شیبوو. جه لادهتی کوتر، پرسى: هاوړیم ئه م ماموستایه ناوی چیه.

شاروخی شاروخ جه‌لاده‌تی برده ژووریکه‌وه‌و له به‌ر ئاوینه‌یه‌کدا راپیگرت، جله‌کانی بۆ چاککردو قژی بۆ داهینا و به‌ده‌م ئه‌و شتانه‌وه‌ گووتی: ئیستا ده‌ییینیت و خۆی ناوی خۆیت پیده‌لێت، ده‌بیت وریابیت... ده‌بیت زۆر وریابیت و به‌ ئارامی گوێ له‌ قسه‌ی مامۆستا‌که‌ت بگریه‌ت. من تا ئێره‌ ده‌لیلێ تۆ بووم ئیشی من ئه‌وه‌یه‌ له‌ نێوان شاری مۆسیقاره‌ سبیه‌کان و مه‌له‌که‌تی خۆتا بته‌ینم و بته‌م، تا پۆژیک ده‌توانیت بێ هیچ کۆمه‌کیک له‌ نێوان ئه‌م جیهانانه‌دا هاتوچۆبکه‌یت. من یاریده‌ده‌ری تۆم، به‌لام لێره‌ له‌ شاری مۆسیقاره‌ سبیه‌کاندا مامۆستا‌گه‌وره‌کان خۆیان له‌گه‌ل قه‌قه‌سه‌که‌ندا ده‌گه‌پن، ئه‌وه‌ ئیشی ئه‌وانه‌، ئه‌وان ده‌بن به‌ ده‌لیلێ تۆ. من لێره‌وه‌ تا پۆژی گه‌رانه‌وه‌ت چاوه‌پیده‌که‌م و قلووته‌که‌م لێده‌ده‌م، به‌لام له‌ گه‌رانه‌وه‌تدا منیش راسپاردیه‌کی بچوکه‌م هه‌یه‌ که‌ پیتی ده‌سپێزم. بیرت نه‌چیت مێخه‌کانیشت لای من، مێخه‌کانی تۆ، ئه‌و مێخانه‌ی که‌ ده‌بیت وه‌ک شاهیدیکی مه‌رگ هه‌لیانگریه‌ت.

جه‌لاده‌تی کۆتر هیشتا له‌ گوینگرتن و سه‌یرکردنی ئه‌و دنیا پیده‌نگه‌ سه‌رسام بوو که‌ جگه‌ له‌و جوانیه‌ قوول و نه‌نییه‌ی له‌ هیچی تر حاڵی نه‌ده‌بوو. پیکه‌وه‌ له‌گه‌ل شاروخی شاروخدا چوونه‌ به‌ر ده‌رگایه‌کی سه‌ی، شاروخ به‌ هێمنی له‌ ده‌رگایداو پاش ئیستیک ده‌نگیک له‌و دیو ده‌رگا‌که‌وه‌ گووتی: با جه‌لاده‌تی کۆتر بیه‌ ژوورێ.

له‌ویادا شاروخی شاروخ ماچیکردو گووتی: هاوڕیتی خۆشه‌ویستم، به‌ زووترین کات یه‌کتري ده‌بیینه‌وه‌. وایگووت و وه‌ک ئه‌میریکی به‌ وێقار ملی به‌ دلۆپه‌ خۆینه‌کانی خۆیه‌وه‌ دانه‌واند و گووتی: تا دیدار ئه‌ی دۆستی ئه‌زیز. جه‌لاده‌تیش به‌ هێمنیه‌وه‌ گووتی تا دیدار و به‌ هێمنی ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه‌.

ژووریکی گه‌وره‌ بوو، په‌نجه‌ره‌کانی به‌سه‌ر باغیکی سه‌وزدا ده‌یانپوانی.

له‌وێ بوو، به‌ هه‌مان نیگای غه‌مگینه‌وه‌، به‌ هه‌مان پوانینی سه‌یره‌وه‌.

ئاسۆیەکی دوور... خۆی بوو، لەگەڵ دواھەمین ئێوارەو دواھەمین شەوی
مردنیدا جیاوازییەکی ئەوتۆی نەبوو، جگە لە زەرەخەنەیهکی غەمگین
هیچ نیشانەیەکی دیکە لەسەر پوختاری نەبوو. ئیسحاقی لیۆزێرین بوو،
ئەو مامۆستایە دەبایە جەلادەت شەویەک لە شەوان لەگەڵیدا بمردبایە،
بەلام ئیستا هەردووکیان لە جینگایەکی دیکەدا یەکتریان دەبینییەو. لەسەر
کورسییەکی سپی دانیشتبوو، کە جەلادەتی کۆتری بینی هەستاو گووتی:
خۆشحالم کە دەتبینمەو، من پەیمانم دايتی کە یەکتەر دەبینینەو، دەمزانی
چەند سال بپروات، چەند دیوار لە نێوانماندا بیت، چەند شارو چەند زەمین
لە یەکتەرمان دووربخاتەو ئێمە دووبارە یەکتەر دەبینینەو.

هەستاو باوەشی پیاکردو گووتی: جەلادەتی کۆتر هێشتا بۆنی ئەو پۆژە
دێرینانەت لیدیت کە هیدی هیدی یادگارەکانیان لە خەیاڵی مندا کالدهبیتەو.
جەلادەت باوەشی بە مامۆستاکیدا کرد. چاوەروانی ئەو نەبوو لە
بەر دەرگاكانی ئەم شارەدا ئیسحاق بدۆزیتەو. ئیسحاقی لیۆزێرین ئەو
پیاوێی هەمیشە لە خەیاڵیدا زیندووبوو. هەرگیز لە پۆچیدا نەمردبوو.
پاش ئیستیکای سەرسوڕمان لەسەر دوو کورسی بەرابەری یەک دانیشتن
و جەلادەت گووتی: مامۆستام، من هەرگیز تۆم فەرامۆشنەکرد، هەرگیز،
بۆ هەر جینگایەک چووبم، هەرچیەکم کردبیت، هەر ژيانیک ژیايتم، تۆم
یادەنەکردو. من لە شاری تەپوتۆزە زەرەمکان تۆم لە خەیاڵدا بوو، لەو
پۆژانەدا کە سامناکترین جەنگ لەسەر زەوی دەستی پێکرد بە ناو تارمایی
و ترس و تەنھاییدا دەسوڕامەو تۆم دەبینی، هەتا بەر لە نغۆبوونی
ئەو شارەش لە خەراباتی پرتەقالی سپیدا تۆو سەرھەنگ قاسم بینی، من
یادگارەکانی تۆم لەگەڵ خۆمدا برد بۆ کەمپی ئاوارەکان، یادگارەکانی تۆم
لەگەڵ خۆمدا برد بۆ ئوتیلێکی سووتاو، مامۆستا من قوول شەرمەزاری
تۆم، من شایستەیی ئەو نیم کە پووم بەرابەر تۆ هەلبێم و چاوم بەرابەر
تۆ بەرزبکەمەو، من هەموو ئەو زانست و زانیاری و جوانییانەم لە خۆمدا

کوشت که تۆ فیرتکردم، من ئیستا هیچ نیم جگه له مۆسیقاریکی ئیفلیج. شه‌رمده‌که‌م که په‌نجی تۆم به‌بادا، به‌لام ته‌نیا شتی‌ک له ژیانمدا جورئه‌ت و هیزی ئه‌وه‌م ده‌داتئ قسه‌به‌که‌م ئه‌وه‌یه که هه‌رگیز له‌و که‌سه‌م نه‌بوری که ئیوه‌ی کوشت... وه‌ک هه‌ر رۆحیک که مۆسیقا فیری عه‌داله‌تی کردبیت، ده‌ره‌ق به‌ گونا‌هه‌ بیتشوما‌ره‌کانی لا‌واز نه‌بووم. ئه‌و خۆی دادی خۆی کرد و جه‌زای خۆی بینیی. به‌لام مامۆستا له‌و ساته‌وه‌ی که تۆ منت جیه‌شت زینده‌گیم ته‌لیسمیکی بی‌ئینه‌یه، ژیانم له‌و وینه‌ ئالۆزه‌ ده‌چیت که نوخته له‌ دوا‌ی نوخته‌ هیله‌کانی ده‌گه‌ینمه‌وه به‌ یه‌ک و جار دوا‌ی جار سه‌یرتر دینه به‌رچاوم. ئازاری گه‌وره‌و دوورو دریزم بینیی، دوا‌جار من وه‌ک دزه‌ پرووت و پوجال و پيسواکان له‌ گه‌لییه‌کی دووردا له‌ خا‌چیاندام، می‌خه‌کانم، می‌خی سه‌ر سینه‌و سه‌ر ده‌ستم لای ئه‌و مۆسیقاره‌یه که یارمه‌تیدام بگه‌مه‌ لای ئیوه، من راسته‌وخۆ له‌ مردنه‌وه به‌ره‌و لای تۆ هاتووم... بی‌ئه‌وه‌ی بزانه‌م له‌ کویم، بی‌ئه‌وه‌ی بزانه‌م زیندووم یان مردووم، بی‌ئه‌وه‌ی بزانه‌م من چیم یان ده‌بم به‌ چی؟

جه‌لاده‌ت وه‌ک هه‌میشه‌ له‌به‌رده‌م ئیسحاقدا قوتابییه‌کی چکۆلانه‌بوو. ئیسحاقی لی‌وزی‌رین به‌ هه‌مان زمانی سیراوی خۆی که‌وته قسه‌، وه‌ک ئه‌وه‌بوو له‌ قوولایی رابوردووی جه‌لاده‌ته‌وه‌ هاتیته‌ده‌رئ و بدویت، وه‌ک ئه‌وه‌بوو چه‌ندین سالبیت له‌ جی‌گایه‌کی دیکه‌وه‌ خه‌به‌رداری هه‌موو ژیا‌نی ئه‌م قوتابییه‌ غه‌مگینه‌ بیت که ئیستا به‌ زامداری ده‌گه‌رايه‌وه، گووتی: جه‌لاده‌ت تۆ ئیستا زۆر شت ده‌زانیت، له‌ زۆر نه‌ینی تی‌گه‌یش‌توویت. تۆ له‌ مندالییه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ له‌دایک‌بوویت که رۆژیک بگه‌يته ئه‌م شاره‌. سه‌رتاپای ژیا‌نی تۆ چیرۆکی سه‌فه‌ری تویه بۆ گه‌یشتن به‌م سه‌رزه‌مینه‌. ئه‌و رینگایه‌ی تۆ پیا‌یدا تی‌په‌ریویت، ئه‌و شه‌قامه‌ پن‌چاوپن‌چه‌ی که تۆی به‌ره‌و ئیره‌ هینا، ته‌نیا رینگایه‌ک بوو که ده‌با‌یه به‌ هه‌موو لا‌رێکانیدا تی‌په‌ریت تا ده‌گه‌يته‌وه‌ لای من. هه‌موو ئه‌و شوینانه‌ی تۆ به‌ناویدا گوزه‌رتکردوه، به‌شیکی بچوک

ئەم شارە بوون، دەروازەیک و ڕیگایەک بوون تەریب بەم ھەریمە. تۆ کاتیک لە شارێ سۆزانییەکاندا ونبوویت، لە بەشیکی بچوکی ئەم شارەدا ونبوویت، لە شوێنیکدا ونبوویت بیئەوێ مرقۆتیک یان پۆلەبەریک بزانییت ڕیگایەکی باریک بەم شارەو دەییەستیتەو، شارێ سۆزانییە ئائۆمیدەکان، شارێ مۆسیقارە کوژراوەکان، ئەو پارچە زەوییە من و تۆ لەسەری کوژراین، ڕیگایەکە مرقۆف گەر بیەویت دەتوانیت لەوێو بەگاتە شارێ مۆسیقارە سەپییەکان. گرنگ نییە ئاخۆ سەرنشینیانی ئەو شارە دەزانن یاخود نا. گرنگ ئەوێ ئەو شارە چکۆلە تۆزاییە شوێنی کۆبوونەوێ ئۆمیدو خەوێ کوژراوەکانی مرقۆف بوو، شوێنی ھەلھاتنی مرقۆف بوو لە مردن، شوێنی ئەو مۆسیقارانە بوو کە لەویدا مۆسیقارەکانی ناو خۆیان دەکوشت، شوێنی ئەو کچانەبوو لەویدا پاکی خۆیان دەکوشت. شتیک جەلادەتی کۆتر کە تۆ ھەرگیز لە شارێ سۆزانییەکان نەتبینی ئەو بوو کە دەستبەردار بوونی کچان لە پاکی خۆیان، کوشتنی کچان بۆ فریشتەکانی ناو خۆیان، وەک دەستبەردار بوونی تۆ وابوو لەو مۆسیقارە ناو پۆخت. تۆ دەتوانی فریشتەکانی دایا سیراجەدین ببینییت، چونکە فریشتەکانی ناو دایا ھەمیشە زیندووبوون، وەک چۆن ئەو مۆسیقارە پاستەقینەیی ناو تۆ ھەرگیز نەمردووە، ھەرگیز فریشتە پاکەکانی ناو دایاش نەمردبوون، لەبەرئەو تۆ دەتوانی ببینییت، ئەویش دەیتوانی تۆ ببینییت. جەلادەتی کۆتر، پێت سەیر نەبیت کە تۆ لەویدا شاروخی شاروخ دەناسیت، دەبایە لەویدا بیناسیت چونکە دەبایە شاروخی شاروخ لەوێو بێت. وەک چۆن تۆش لەوێو ھاتی، وەک چۆن تۆ لە ھەمان شارو ھەمان زەمینێ سەرابی و ئاویئەیییدا بۆ یەکەمجار پێت خستە سەر یەکەمین گوزەری ئۆقیانوسی ھاوارەکانەو. جەلادەتی کۆتر. ئۆقیانوسی ھاوارەکانیش بەشیکە لەم شارە، بەشیکە لە شارێ مۆسیقارە سەپییەکان بەلام لەسەر زەوی، ئەوانە لە ئۆقیانوسی ھاوارەکاندا ئیشدەکەن ھیچ نین

جگه له به شیک له تۆرینکی مهزن که تهواوی خهون و ئومێدو جوانییه به باجووهکانی مروق به درێزایی میژوو پیکهوه گریده داتهوه، تۆرینک که شاری مۆسیقاره سپییهکان به شیکیتی، ئوتیلی گیلای سپی به شیکیتی، باغچه چکولانه و غه مگینه که ی به رابه ر به گیلای سپی به شیکیتی، شاری زهردی سۆزانییهکان به شیکیتی، ئوقیانوسی هاوارهکان به شیکیتی. به لام چهند شاری واهیه، چهند پیکای واهیه مروق دهتوانیت لیهوی به رهو شاری مۆسیقاره سپییهکان بکهویت پێ؟ ئهوهیان هیچ مروقیک نازانیت. وهک چۆن هیچ مروقیکیش نازانیت شاری مۆسیقاره سپییهکان خۆی چهند گهورهیه.

جلاهت که به سه رسامییه وه گوێده گرت، ئیستا له بهر رۆشنایهکی تازه دا هه موو ژیا نی خۆی ده بی نی، ده پرسی: ئه ی نه ی نی ئه و تابلویه چییه؟ نه ی نی تابلوی شاری مۆسیقاره سپییهکان؟

ئیسحاق ده یگوت: هه موو شتیکی زیندو و هاوار ده کات، هه موو شتیکی زیندو و که ژیا نی تیدا یه و ده یه ویت بژی ده بی ت هاوار بکات. هاوار ئه و سیفه ته سه یه یه که ژیا نی له مردن جیا ده کاته وه، مروق له وساته وه که له هاوار کردن ده وه ستیت، مردو وه. ئه و تابلویانه هاواری ئه م شاره ن، شاریک له میژو چۆته شه پیکای گه وره وه له گه ل مردندا. تابلوی شاری مۆسیقاره سپییهکان بانگه وازی جوانییه کانه، نیشانه یه که له و نیشانه ی هه ندی جار قه قنه سه کان ده یه ن تا ئه و تۆر هه وره یه بچن که به سه ر شوین و زه ماندا باز ده دات و هه موو پاسه وانه کانی جوانی به یه که وه گریده دات، عاشقه لیکدا برا و خوشه و یستییه کوژ را وه کان پیکه وه گریده دات، ئه و تابلویه به شیکه له پیکایه کی ئالۆز، هه ر قه قنه سیکی لیره وه ده گه پێته وه ده بی ت ئه و تابلویانه بگه ی نیت، ده بی ت شه ویک له تاریکی دا له ده رگای پاسه وانه کانی پاشه پوژ بدات و ئه و تابلویانه به ریت. ئه م تابلویه ده بی ت ته نیا ده ستیکی عاشق دروستی بکات. ده ستی مروقیکای پر هیوا که باوه

بە یەكگرتنەو هەیه، جەلادەت ئێرە تەنیا شاری جوانییە کوژراوەکان نییە، بەلکو شاری ئەو مرقفانەشە کە باوەریان بە هیواکانی خۆیانە. سەیرکە ئەو تابلۆ چکولانەیەتی تۆ کە دەستی کچیک لە «شەقامی خانمە عاشقەکان» دروستیکردووە، لە یەكکاتدا تۆ و موسای بابەک و مستەفای شەونم و چەندانی دیکەش پێکەووە گریزەداتەو، گریزەک لە سنۆرەکانی کات و بەرەستەکانی شوین قائمترە. ئەو تابلۆیە بوو تۆی بە ئاگاهیتانەو، بە تۆی گووت ئەمە پێگای خاکینکی ترە پیاوێرۆیت، ئەمە بۆنی سەرزەمینینکی ترە تۆ لێی نزیکدەیتەو، ئەمە ئەو تۆرە مەزنەیه کە سەرتاپا ئێمە پێکەووە گریزەدات.

جەلادەت و ئیسحاقی لیۆزپیرین سەیری یەکیان دەکرد، پێدەچوو هەرگیز لە یەکدی جودا نەبووبیتنەو، وەک ئەوێ بەدریژایی ئەو چەند سالا ئیسحاق لە ناو جەلادەتی کوتردا ژیاویت، هەموو شتیکی لەسەر ژیاوی جەلادەت و هەستەکانی دەزانێ. وەک ئەوێ ئیسحاق و ئەم شارە هەمووی بەشتیک بن لە نهینی خۆی، لە قوولایی بێنی خۆی کە جەلادەت لە جیگایەکی دیکەدا و بە جۆریکی دی دەیدۆزینەو... جەلادەت وەک یەکیکی مەست، وەک رۆحیک ئەو هەموو بۆنە بەهەشتییە درەخت و گولەکانی دەورووبەر خوماریانکردبیت، دەپیرسی: مامۆستام، من دەمەوێت لە هەموو شتیک تێبگەم، دەزانم مرقوف هیچ کاتیک لە هەموو شتیک تیناگات، بەلام مامۆستام ببورە کە من تا ئێستا هەر وەک قوتابییک پرسیاردەکم، ئەو مامۆستای ئەزیزم، قەقنەس... قەقنەس چییە، بۆ دەبیت من قەقنەس بم، بۆ؟

ئیسحاق بە هەمان نیگای پێ نهینییهو دەیگووت: جەلادەت تۆ دەبیت لە هەموو شتیک تێبگەیت، تۆ تەنیا کەسیت کە دەبیت هەموو ئەم چیرۆکە بگێریتەو، تۆ مەحکومی بەوێ ئەم چیرۆکە بگێریتەو، یەکیک لە وەزیفەکانی تۆ ئەوێ حەقیقەت بزانیت. قەقنەس کەسیکە لە نیوان مردن و

ژياندا ياريدهكات، كه سيكه ده توانيت بيت بؤ شاري موسيقاره سببيه كان و بگه پښتو، پوڅيكه له نيوان جوانييه كوژراوه كان و دونيادا هاتوچوده كات. قه قنهس هيه ته نيا وهكو پوڅيكي ويلگه رد ده گه پښت و جواني خه وتووي ناو مرقه كان به ټاكا ديني ته وه، ټهو جوانيانه زيندووده كاته وه كه شهرو خراپه و ناشيريني له مرقدا كوشتووني، قه قنه سيش هيه ته نيا كومه ك به واني ديكه ده كات، ټهو چيروكه داده پښت و دهنوسيت كه ټه واني تر پيوستيان پښه تي، ټهو پښايانه پښكولده كات كه ټه واني تر ده بيت پياېړون. جه لادهت وه زيفه ي تويه بريك له جوانييه كوژراوه كان، له ټاوازه كوژراوه كان، له كتيبه كوژراوه كان، له تابلو كوژراوه كان بگيږته وه بؤ جيهان. به لام قه قنهس ته نيا موسيqa و شيعر ناباته وه، ټهو بالنده ي نيه كه ته نيا جواني ده باته وه، به لكو تو هاواري ټهو كوژراوانهش ده به يته وه كه ليږه چاوه پروانته ده كن، شاري موسيقاره كوژراوه كان ته نيا شاري جوانييه كوژراوه كان نيه، به لكو شاري هه موو حه قيقه تيكي كوژراوه، هه موو دهنگ و هاواريكي كوژراو، هه موو پاكييه كي كوژراو. جه لاده تي كو تر چنده ها سال جاريك قه قنه سيك ديت بؤ ټه م شاره، پوڅيك پاسه وانه كاني جواني په روه رده يده كه كن، په كيك له نيوان هه زاران پوڅدا بو ټه وه له دايكه ده بيت كه موسيqa، شيعر، حه قيقه تېرگار بكات. خو ت ده زانيت كه زه وي پږه له پاسه واني دلسوز بؤ موسيqa و تابلو جواني، تو خو ت بهر له دوو سال به ټوقيانوسي هاواريه كاندا سه فهرت كر، گه نجينه نه يني و هه لگي راوه كاني جوانيت له وولاته دا بيښي. جه لادهت به لام هه نديك ټاوازه هيه زه وي پيوستي پښه تي، هه نديك كتيب هيه ټينسان له گه شتي خويدا له سه ر زه وي ناتوانيت ده سته رداري بيت، حه قيقه ت هيه گه ر ونييت ماناي ژيان ده كه ويته مه ترسييه وه. پاسه وانه كاني جواني ناتوانن هه موو شتيك پږگار بكن، من كه هاتم بؤ ټير هه شتا هه زاره ها ټاوازه له دلمدا بو، تو كه موسيقات له بير خو ت برده وه پږبوويت له موسيqa به كي نه

سەیرکە جەلادەت ئەمشارە سەپیە پەرە لە ئاواز کە هیچ کەس نەیتوانیوە
 پزگاریانبکات، پەرە لە شیعەر کە هیچ کەس نەیتوانیوە دەستبەریت و لە
 مەرگ دەریانبھێنیت. پەرە لە تابلۆ کە دەیت هەندیکیان بگەرێنەو بۆ سەر
 زەوی. بەلام جگە لەوانە، ئەم شارە پەرە لە قوربانی بیگونا، جەلادەت
 مەرۆف خۆی گەرەترین و پاکترین جوانی کوژراوە، ئیشی قەقنەس ئەوەیە
 ھاواری ئەوانە، دواھەمین قسەیان، دواھەمین نامەیان بباتەو بۆ جیھان.
 بەر لە چەند سال خانمێک قەقنەس بوو، خانمێک بە شەوانی تاریک
 تابلۆی «شاری مۆسیقارە سەپیەکان» ی دەبرد بۆ خاوەنەکانیان، یان
 تابلۆکانی دەخستە سەر ئەو پێگایە دای تێپەڕین بە گمۆکەیکەکی ئالۆزدا
 دەگەیشتنە دەست ئەو کەسە عاشقیتێ. نامە مەرۆفە کوژراوەکانی
 دەبرد، بەلام جەلادەتی کۆتر لە میژە لەم شارەو پەيامنێرێک نەکەوتۆتە
 پێگا، بۆئەوێ لێرەو، لەم سەر سنوورە ناسکەنە نیوان ژیان و لە
 ناوچوونەو حەقیقەت بباتەو. هیچ کات لە میژووی ئەم ھەریمە گەرەویدا
 کە ئیمە تیاژیاين بە ئەندازە پازدە سالی رابوردوودا جوانی نەکوژراوە،
 من دەزانم ئەرکیکی چەندە سەختە، ئەرکیکی چەندە کوشندە مەرۆف لە
 نیوان مردن و ژياندا ھاتوچۆبکات، تا لە ساتیکدا ئیتر وندەبیت و پێگاکان
 نادۆزیتەو، بەلام ھەزاران مەرۆف لێرە چاوەروانی تۆن ھاوارەکانیان
 بپیتەو، نامەکانیان بپیت بۆ ھاواریکانیان، بۆ دۆستە نزیکەکانیان، دەیان
 مۆسیقار چاوەروانن تۆ ئاوازە کوژراوەکان بگێریتەو بۆ جیھان، دەیان
 تابلۆی جاویدان چاوەروانتدەکەن، دەیان شیعەر کە تۆ دەستتوسەکانیان
 دەبپیتەو بۆ ئوقیانوسی ھاوار، بۆ شوینێکی ئەمین لەسەر زەوی تا
 رۆژیک دیت ھەموو مەرۆقایەتی، ھەموو رۆحەبەرە ھوشیارو جوانناسەکان
 دەبینن. لەم شارە سەپیەدا، شارێک کە پاکییە جاویدان و ھەمیشەییەکی
 مەرۆفی ھەلگرتووە، ئەو کەسانە چاوەروانتدەکەن کە لە بەرچاوی تۆ لە
 بیابانەکاندا زیندەبەچالکران، ئەو سەربازانە چاوەروانتدەکەن کە بەر لەوێ

دوا نامەى خۆيان بنیترن بۆ ژنهکانیان کوژران... تۆ پەيامنێرى ھەموومانیت،
تۆ جارێک لە برى ھەموومان گەرايتەووە ئیستاش لە برى ھەموومان
دەرۆیتەووە بۆ ژيان.

* * *

شەتەکان لەسەرەتاوہ تا کوتایى لە خەون دەچوون، بەلام من پام وایە
ھەموو ژيانیک لە خەون دەچیت. ھێچ ژيانیک نێیە لە خەون نەچیت، ھێند
ھەيە دەبیت چاو لیکبنین و بە وردی تەماشای ئەو پێگا سەیرەبکەین
کە بریوتی. جەلادەتى کۆتر لە شاری مۆسیقاره سېپیهکاندا لە کەسێک
دەچوو لە ناو خەونیکى قوولى خۆیدا ونبوویت، دواتر بە پێگاوبانى ئەو
ونبوونەدا بچیتە ناو خەونیکى ترەوہ، لەویشدا دیسانەوہ ونبییت و خۆى
لە خەونیکى تردا بدۆزیتەوہ کە ئەویش جارێکى دى ونیدەکات، بە جۆریک
دواجار نازانیت لە چ دەرگایەکەوہ دەتوانیت بگەریتەوہ بۆ حەقیقەت، چونکە
ھێندەى لە خەونیک دەچیتە دەرەوہ خۆى لە خەونیکى تردا دەدۆزیتەوہ.
گەر ژيان خۆى خەون بیت، بێگومان تەواوى سەفەرى مرۆف دەبیتە
جۆلانى لە ناو کۆمەلێک خەوندا کە سەرەتا مرۆف لە ھەر یەکیکیاندا
پێنوايە حەقیقەتى دۆزیوہتەوہ. ئیسحاقى لیوزێرپین پای وابوو کە سەفەرى
جەلادەت لە شاری مۆسیقارەکاندا شتیکە لەو جۆرەيە، واتە وەک ئەوہيە
لە ناو کۆمەلێک ژووردا ونبوویت، کە لە سەر ھەر دەرگایەکیان نوسرايیت
حەقیقەت، وەلى ھەر کاتى دەرگای ئەو ژوورە دەتازینیت و دەچیتە ناوى
دەبینیت جۆریکە لە خەون. ئەگەر یەکیک لەو ژوورانە ژيان خۆى بیت،
ئەوا شاری مۆسیقاره سېپیهکان ژووریکى ترە، ئەوا مردن ژووریکى ترە،
ئەوا دۆزەخ یان بەھەشت ژووریکى ترن، بێشەوہى مرۆف ھەرگیز بتوانیت
دلناییت لە کام یەک لەم ژوورانەدا لە ناو حەقیقەتدايە.

ئەو دەمەى ئىسحاقى لىۆزىپرین جەلادەتى کۆترى برد بۆ بىننى شارى
مۆسیقارە سىپپەکان، جەلادەت لە کەسێک نەدەچوو تەنیا لە نىوان ژيان و
مردندا ونبوویت، بەلکو لە بالداریک دەچوو لە نىوان حەقیقەت و خەيالد
قەتیس مابیت. شارى مۆسیقارە سىپپەکان، شاریک بوو وەک خەون پى
لە شەقامى پۆشن کە هەرگیز خۆر تىیدا ئاوا نەدەبوو، پى لە کوچەى
تەسکیش کە شەویان کۆتایى نەدەهات، پى لە درەخت کە لە بەهارىکى
جاويداندا نوقمبوون، پى لە درەخت کە لە گىژەنى پایزىکى هەمیشەى
دەرنەدەچوون. هەندىجار جەلادەت گەردەلولى گولى سى دەبىنى
لە ئاسماندا و هەندىجارىش بەسەر شەقامیکدا تىدەپەرى تا ناکوتا بە
هەوردا تىدەپەرى. شەقامەکان هەموو ناوى سەیریان هەبوو کە ئىسحاقى
لىۆزىپرین دەیگوت: ئەم ناوانە ناوى من، هەموو مەرفەئىک لىرە خۆى بە
ویستى خۆى، شوینەکان و شەقامەکان و باغچەکان ناودەنیت، هەتا ناوى
«شارى مۆسیقارە سىپپەکان» یش ناویکە دەکریت مەرفە دەستبەردارى
بیت و ناویکى دیکەى لىبىت کە خۆى دەیهویت، مەرفە لىرە ئازادە چۆن
درەختەکان بانگدەکات و بە چ زمانیک قسەدەکات، ئازادە چ ناویک بۆ خۆى
و شتەکان هەلدەبژیریت.

پێکەوه دەکەوتنە ئەو گەشتەى دەرەق بە حەقیقەت جەلادەتى
قەنەسى دەگەيانده یەقین. لە شەقامى «فرمىسکى کەمانچە» دا جەلادەت
دەیان کەمانچەژەنى غەمگینى بىنى لە پەنجەرەى ماله کانیانەوه سەریان
دەرەیتابوو کەمانیان دەرەند، دەیان مۆسیقارى بىنى لە بالکۆنەکانى
خۆیاندا چووبوونە سەر مێزەکانیان و بە جلى سىپپەوه خومارى ئاوازی
خۆیان بوون، هەندىکیان وەک پەیکەر وەستابوون و مۆسیقیان لىدەدا، بە
دەیان بەرابەر یەک لەسەر شوستەکان بە دەم ئاوازهوه سەیری ئاسمانیان

دهکرد و دهپۆشتن، ههندیکیان دهیانتوانی بفرن و بنیسنهوه، هیچ کهسیک سهیری ئهوی دیکه نهدهکرد. ههر مۆسیقارهو شتیکی دهژهند جیاواز لهوی دیکه، ههر مۆسیقارهو له جیهانیکیدا مهلهیدهکرد له جیهانی ئهوانی دی نهدهچوو. لهگهڵ ئهوهشدا جهلادته دهیتوانی گوێی له ئاوازهکانیان بیته، دهیتوانی دهنگی ههر ئامیرهو لهوی دی جیابکاتهوه، بهلام ئهوهی لای جهلادته نهینی بوو ئهوه هارمۆنییهته سهیره بوو که تهواوی ئاوازه جوداكان پیکهوه دروستیاندهکرد.

ئیسحاقی لیۆزیرین به جهلادتهی دهگوت: بچیت بۆ ههر شوینیکی، به ههر شهقامیکدا برۆیت، ئهوه تۆیت بریاردهدهیت چ ئاوازیکی ههلگریته و بییهیتهوه بۆ زهوی.

جهلادته گوێی دهگرت و له کوتایی شهقامهکهدا دهگریا، ئاوپی لهو ههموو ئاوازه جاویدانه دهدایهوهو دهیزانی هیچ پۆحیک نییه بیته به ههلگری ئهوه ههموو جوانییه، له کوتایی یهکه م شهقامدا دهیزانی توانای مروف لهسهه تیکهیشتن و پزگارکردنی ئاوازه نهمرهکان ههمیشه و ههمیشه بچوکتیه له گهرهیی ئۆقیانوسی جوانییهکان. مروف ههرچییهک بکات ناتوانیت ههموو شتیکی پزگاربکات. قسهکانی موسای بابهکی دههاتهوه یاد دهربارهی رهشهبايهکی ترسناک که ههلهدهکات و کاره مهزنهکانی مروف بهرهو مهرگ و له یادچوونهوه دهفرینیت، دهیزانی ئیستا ئهوه لهو راوکهره دهچیت که یهکیکی ناریدیتهی بۆ دوور، بۆ جیگایهک که دهستی هیچ زیندوویهک نایگاتی تا لهوێوه جوانییهکان بهینیتهوه، له پیاویک دهچیت له رهشهباکاندا وهستاوهو دهست درێژ دهکات جوانییه پفیتندراوهکان له چنگی مردن دهربهینیت، بهلام هیشتا لهم دوریهش ناتوانیت ههموو شتیکی بگریتهوه. ئهوه ئیستا نوێنهریکی غهمگینی ئۆقیانوسی هاوارهکان بوو بۆ دهرهوهی سنووره جوگرافییهکانی ژبان و خهون، ئیستا تیدهگهشت بۆ لهسهههتاوه ههمووان وهک پتغمهبر سهیریاندهکرد، ئیستا تیدهگهشت

کەن بوون ئەو موسیقارانە ی دەهاتنە سەر پێگای سامیری بابلی و ئەو پۆلە دزیو کوشندەیان پاکدەکردووە، ئێستا تێدەگەیشت بۆ دەبایە دالیا سیراجەدین لەو شارەدا چاوەڕوانییەکات، بۆ دەبایە خۆشیبویت، بۆ دەبایە موسای بابەک ئەو ژێرزەمینە ی نیشاندات، ئەو تابلۆ سپییە ی پێشکەش بکات. ئەو ئێستا بەشێک لەو ئێشە ی تەواودەکرد کە پاسەوانەکانی جوانی لەسەر زەوی نەیانئوانیبوو تەواویبکەن. ئێستا دەیزانی ئەو ژنە کە بوو کە شەویکی تاریک ناوینشانی کیومەرسی یەزدانی خۆرەمی بردووە بۆ موسای بابەک، ئەو ژنە کە بوو هەمان تابلۆی بردووە بۆ مستەفای شەونم، دەیزانی ئەو تابلۆیە هیچ نییە جگە لە کۆدیکێ نەینێ کە جوانپەرستەکان لە دوا ی خۆیان جێدەهێلن تا لە دەرفەت و پێکەوتە سەرەکانی ژياندا یەک پێگای ئەو ی تر بدۆزنەو، دەیزانی ئەو تابلۆیە هیچ نییە جگە لە دەلالەتێک جوانی جێدەهێلێت تا لە یەکدیمان نزیکبکاتەو. ئێستا سەرتاپای ژيانی خۆی، سەرتاپای تەلیسمە سەختەکانی نێو ئەو تەمەنە کورتە ی خۆی بە کراوەیی دەبینی.

لەگەڵ ئێسحاقی لیۆزێریندا شەقامی «تیترواسکی بەیانیان» تەیدەکرد، شەقامی «جازی زیوین»، شەقامی «پیانۆی با»، شەقامی «شیعیری ئەستێرەفروشەکان» شەقامی «شاعیرانی جەهەنەم» تادەگەیشتنە کوچە یەک بە ناوی کوچە ی «فلووتی سبی». ئێسحاق دەیکووت: جەلادەت گەر تۆ قەقنەس نەبایتایە مالی تۆش لێرەدا دەبوو، لە بەر پەنجەرە یە کدا دەیوەستان و دەیکووت: جەلادەت ئەمە مالی منە، ئەمە ئەو گۆشە یە کە من لێیدەووستم و تا ناکۆتا، تا هەتا هەتایە موسیقای تیا لێدەدەم.

لەو کوچە یەدا سەدان عازیفی فلووتی دەبینییەو، لەو کوچە یەدا مامۆستا سەرمەدی لە نێوان موسیقارەکاندا دەبینی، لەسەر کورسییەکی بچوک لە ژێر درەختێکی گەورەدا دانیشتبوو موسیقای لێدەدا، سەرەنگ قاسمی دەبینی بەرەبەر بە هەوریک وەستاو و عەزفەکات، ئەو موسیقارە

مندالانه ی بینیه وه که چه ندین سال له وه بهر پیکه وه له پاسیکدا مردبوون، فه می به سیری ده بینیه وه به خوی و گهر دنیکی برینداره وه له سهر میزیک وه ستاوه و بالنده کان له دوری سه ماده که و عه زفده کات. که سیان جه لاده تی کوتریان نه ده بینی، هه موو به ئەندازه یه ک نوقمی ئەو مۆسیقا ئاسمانیه ی خویان بوون نه یانده توانی لینی جیابینه وه. ئیسحاق ده یگوت: مروف لیره به مۆسیقا ده ژی، هیچ که سیک ئەوی دی نانا سینه وه، جه لاده تی کوتر هیچ که سیک تۆ نانا سینه وه. تۆ ده توانیت ته نیا ئاوازه کان پزگار به کیت، نه وه ک مروفه کان، رهنگه زۆر کهس لیره وه بنالینیت و داوای فریاد ره سیک بکات، به لام مروف به دریزی میژوو ته نیا توانیوتی مۆسیقا و ئاواز و شیعر له مهرگ پزگار بکات، ههرگیز مروف له م شاره وه مروفی بۆ پزگار ناکریت. هیچ کهس له مانه جیهانیان یانده چۆته وه، به لام هه موویان ته نیا له پیکای مۆسیقا وه ده توان له گهل دونیادا بدوین.

جه لاده ت له گه شتیکی سه یردا، به ناو ده یه ها کوچه دا، سه دان ئاوازی کوئ لیده بوو، سه دان میلودی سحرای له پوخی خویدا ده نوسییه وه، کوچه له دواي کوچه ده گه را، شاعیره کانی ده بینی له سهر به سته کان وه ستاون و شیعر ده خویننه وه، نیگار کیتشه کانی ده بینی له نیو شه پۆلی په پوله دا وه ستاون و نیگار ده کیشن، شاریکی ناکوتا، هه زاره ها کوچه ی بیسنوور له ناو یه کدا، هه زاران گوزهر که مروف نه یده زانی له کوپوه دین و ده چنه وه سهر کوئ، له ههر کوچه یه کدا جوړه مروفیک و جوړه ئازاریکی ده بینی، هه ندیک له شه قامه کان تا ناکوتا درێژ ده بوونه وه، هه ندیکیان له ناو سینه ری دره خته سه وزه کاند خه وتبوون و هه ندیکیان له ناو بایه کی پاییزیدا نوقمبوون که خه زانیکی ئەبه دی دروستکردبوو. هه ندیک له شه قامه کان هیند درێژبوون هیچ مروفیک نه یده توانی ته وایان بکات. ئیسحاقی لیوزیرین ده یگوت: جه لاده ت هه ندیک له م شه قامانه له ئەبه دیه تدا ته واده بیت، زۆر مۆسیقار دیت و دواچار له ناو ئەو ته مه دوورده دا ونده بیت که هیچ مروفیک ده ست.

ناگاتن. چی له وسهری ئەم شهقامهوه ههیه هیچ کهسیک نازانیت، ههر یهکیک له ئیمه پۆژیک له پۆژان دهپۆین و لهو تهمهدا وندهبین و ههرگیز ناگهپێینهوه بۆ کوچهو گوزهری جارانی خۆمان.

ئیسحاق شهقامی ئەو کێژانهی نیشاندای که بیوچان سه مادهکه، شهقامی ئەو پیاوانهی بهردهوام ههموو ژیاڤیان یهک کتیب دهخوێنهوه. شهقامی ئەو ته مېوورژه نانهی له سهر لکی درهخته بهرزهکان سهیری مانگ دهکه و ته مېوور دهژهن. شهقامی ئەو کهچه عاشقانهی ئیشیان ئەوهبوو ته نیا تابلۆی شاری مۆسیقاره سپیهکان دروستبکه، له ویاذا ئیسحاقی لیوزتیرین سه لوا طحانی پيشاندای که له کراسیکی ته نکدا له نیوان کۆمه لیک شۆپه بیدا، له نابهین دوو فواره ی گه وردها ستاندىکی گه وره ی په سمکردنی دانابوو و به هیمنی و سه بریکی گه وره وه ئەو تابلۆیهی دروستده کرد، تابلۆی شاری مۆسیقاره سپیهکان، ئەو تابلۆ سىحراوییهی قه قه سه کان به زه ویدا دابه شیانده کرد. ئەو تابلۆیهی ته و او وهک هه مان ئەو تابلۆیه بوو که ئەو له شاری ته پوتۆزه زه رده کاندای بینییووی. جه لادته دهستی دهخسته سهر تابلۆکان و دهپۆی، هه زیده کرد له گه ل ئەو کهچه دا قسه بکات، هه زیده کرد باسی دکتۆر بابه کی بۆبکات، به لام ئەو جگه له ده ليله که ی خوی نهیده توانی قسه له گه ل هیچ مه خلوقیکی دیکه دا بکات، له غه واسیک دهچوو گه نجینه یه کی له ژیر ده ریا دا دۆزیبیته وه، له هه موو چیگایه کدا دهستی بۆ به نرخترین مرواری دهبرد و هه لیده گرت. ئاو ریده دایه وه بۆ یه که مجار پاسه وانیکی سپی بیده نگى ده بینى له پشتیانه وه هه موو ئەو تیکست و کتیب و تابلۆیانه هه لده گریته که ئەو دهستیان دهخاته سهر و له گالیسیکی گه وردها دهیانخاته سهر یه ک... ههر جوانییه ک جه لادته دهستی بخستایه ته سهر ده بوو به مولکی ئەو. ئیستا نهیده زانی چه ند وهخته به پریگاوه ن، زه مه ن له شاری مۆسیقاره سپیهکان مانای نه بوو، شه و پۆژ هیچ نه بوون جگه له دیکۆریک که شه قامه کان خویان هه لیانده بژارد،

شهقامیک هه‌بوو شه‌وبوو، به‌لام شه‌قامیکی دیکه‌ی ته‌نیشتی پوژ. شه‌قامیک هه‌بوو هه‌تاو و شه‌قامیک هه‌بوو پر له گه‌لای خه‌زان، کوچه‌یه‌ک پر‌بوو له‌بانه‌و کوچه‌یه‌ک پر‌بوو له‌ ماسی سپی که به‌ه‌وادا ده‌فین. به‌لام هه‌موو جیگا‌کان سپی بوون، می‌عماری خانووه‌کان مه‌له‌کو‌تی ده‌هینایه‌ پینش چاوی مرو‌ف.

له‌ شه‌قامیکدا گو‌ییان له‌ ده‌نگی ئه‌و گۆرانییژانه‌ بوو که ده‌یانتوانی مرو‌ف به‌ جو‌ریک مه‌ستبکه‌ن نه‌توانیت له‌ شو‌ینی خو‌ی ب‌روات. ئی‌سحاق ده‌یگووت: ئه‌مه‌ یه‌کیکه‌ له‌ پر مه‌ترسیت‌رین کوچه‌کان، چونکه‌ گۆرانییژه‌کان ده‌توانن به‌ جو‌ریک کو‌تتبه‌کن به‌ ئاگا نه‌یه‌یت‌وه. ده‌توانن تا ئه‌به‌د بتوه‌ستین و ناچار‌تبه‌کن گو‌یگریت. ده‌رچوون له‌ شه‌قامی گۆرانییژه‌کان وه‌ک په‌رینه‌وه‌ وابوو له‌ ده‌ریایه‌کی ترسناک. جه‌لاده‌ت له‌ ئی‌سحاق ده‌پرسی: مامۆستام، بۆ کو‌یم ده‌به‌یت، بۆ کو‌ی؟ ئی‌سحاقی لئو‌زیرین گو‌تی: به‌ره‌و شه‌قامی «فریشته‌کانی لم» به‌ره‌و ئه‌و، ئه‌وه‌ دوا سنووری ئه‌م شار‌یه‌، من بتوانم بی‌گه‌می، دوا سنووریتی که تۆ ده‌توانیت بی‌گه‌یتی، له‌و به‌ر ئه‌و شه‌قامه‌وه‌ سه‌رده‌می دیکه‌و خه‌لکی دیکه‌و قه‌قنه‌سی دیکه‌ هه‌ن که من و تۆ نایان‌بینین و نایان‌ناسین.

له‌ شه‌قامی «فریشته‌کانی لم» دا، جه‌لاده‌ت هه‌موو ئه‌و مرو‌فانه‌ی دۆزییه‌وه‌ که له‌ شه‌وه‌ دوورو در‌یژه‌کانی بیاباندا مردن. ئه‌و کورده‌ غه‌مگینانه‌ی بینیه‌وه‌ که له‌ لم‌ستانه‌کانی باشووردا لم خنکاندبوونی. هه‌مووان له‌سه‌ر دره‌خت و شو‌سته‌و بال‌کونی شه‌قامیکی نا‌کو‌تا دانیش‌ت‌بوون و نامه‌یان ده‌نووسی. هه‌زاره‌ها مرو‌ف که له‌ در‌یژ‌ترین کوچه‌ی دونیادا دانیش‌ت‌بوون، له‌ بال‌کونه‌ سپییه‌کانیانه‌وه‌ وه‌ستابوون و سه‌یری ئه‌ستیره‌یان ده‌کرد. له‌سه‌ر په‌لی دره‌خته‌ گه‌وره‌کان دانیش‌ت‌بوون و وه‌ک عاشقه‌ دیرینه‌کان باسی مردنی خو‌یان ده‌خسته‌ سه‌ر کاغه‌زکی سپی، هینده‌ی ته‌واوده‌بوون ده‌یاندایه‌ به‌ر باو دووباره‌ ده‌ستیان ده‌دایه‌وه‌ قه‌له‌م و به‌ جو‌ریکی

و بە دارشتنکی دی هەمان حیکایەتیان دەگیرایەو. سروەیه کی فێنک لە نادیارەو دەهات و کاغەزەکانی دەفراندن، ئاسمانی ئەو کوچەیه پڕ بوو لەو نامانەی «با» لەگەڵ خۆیدا بەرەو شوێنکی نادیار دەبێردن. ئەو نامانەی دەبایە قەقنەسیک بێت و لە هەوادا هەندیکیان بگریتهو و بیاتەو و بۆ جیهان. هەزارەها پۆچی غەمگین بوون لە ژێر سێبەری ماله سپیەکانی خۆیاندا، لەسەر میزی سپی، لە سەر زەمینکی سپی، لە نزیک ئاوێکەو کە وەک چوپی شیر سپی بوو، هاواری خویان دەنوسی، ناوێشان ئازیزەکانیان دەخستە سەر پشتی کاغەزەکو دەیاندا بە «با». شەقامێک بوو گەرم وەک پۆژیکی مردن لە بیاباندا، جەلادەت دەستی دەخستە سەر خشتە سپیەکان و هەستی بەو گرەیه دەکرد کە لە پۆچی داروبەردی ئەو کوچەیهو هەڵدەستی، گەرمایەک وەک گرەوی بیابان. بۆ یەکەجار دەستی دەدا لە نیوچاوانی ئەو نامەنوسانەی کە هەستیان بە دەستی ئەو نەدەکرد، بەلام ئەو هەستی بە تایی شەوی مردنیان دەکرد، هەستیدەکرد ئیستاش دلیان بە هەمان ترس لێدەدا.

دەوێستاو بە چواردەوری خۆیدا دەپروانی، ئەو مۆفانەی دەبینی لە پەنجەرە ماله کانیاو هەڵدەهێنن و نامەکانیان دەدەنە دەم باو دەگەرێتەو ژووری. ئەوانەی دەبینی لە ناو چیمەنە سەوزەکاندا پالکەوتوون و لە ئەبەدیەتی هاوارەکانی خۆیاندا ونبوون. هەندیکیان دەبینی بەر لەوێ دووبارە دەستبکەنەو بە نوسینی نامەیه کی نوێ، کەمێک بەدوای نامە کوێنەکانیاندا رادەکەن و دواتر بە هێمنی دەگەرێتەو سەر قەلەم و کاغەزەکیان.

ئیسحاق دەیکووت: ئیشی تۆیه ئەو نامانە بگەنێت، ئیشی تۆیه کە یەکەیه کە گوندو پێدەشتهکان تەبیکەیت و ئەم نامانە بەدیتە دەست خاوەنەکانیان.

هەزاران نامە کە هەر یەکەو ناوێشان گوندیک و ئاوێک و شارێکیان

لهسەر بوو، جهلادەت نامەیهکی له ههوادا دهگرتهوهو دهوهستاو دهیخویندهوه، نامەیهک بوو لهسەر لم، لهسەر مردن، لهسەر خنکان له ژیر ئهستیره‌دا، لهسەر بیده‌نگی. نامەیهک بوو به ناوی پیاوکۆژه‌کانه‌وه، به کات و شوینی مردنه‌وه، به باسی دوورودریژی تینویتی و گه‌رماوه، به وه‌سفی نیگای ئه‌فسه‌ره‌عه‌ربه‌کانه‌وه، به وه‌سفی پینگاکان و شاره‌کان و ئوردوگاکانی مردنه‌وه، به وه‌سفی سات دواى ساتی پۆحکیشان، وه‌سفی لم که ده‌چیته‌ گه‌رووته‌وه تا چیتر هه‌ناسه‌ نه‌ده‌یت، وه‌سفی فیشه‌ک که یه‌ک له‌دواى یه‌ک له‌دواوه به‌ر سه‌رت ده‌که‌ون، ئه‌و هه‌سته‌ی له‌ نیوتدا دروستده‌بیت ساتیک ده‌زانیت ده‌مریت و نازانیت سه‌یری ئه‌ستیره‌بکه‌یت یاخود ته‌ماشای لوله‌ی تفه‌نگی پاسه‌وانه‌کان؟ نازانیت بیر له‌ مردنی خۆت بکه‌یته‌وه یان له‌ مردنی منداله‌که‌ت؟ بیر له‌ تینویتی بکه‌یته‌وه یان له‌ هاواری ئه‌فسه‌ریک که له‌ پشته‌وه‌را بۆ مردن پیزتده‌کات؟

هیچ ئاده‌میزادیک نه‌بوو بتوانیت هه‌موو ئه‌و نامانه‌ بکه‌یتیت.

جه‌لادەت نه‌یده‌زانی ده‌ستی له‌ چه‌ند نامه‌ داوه، به‌دواى چه‌ند نامه‌دا رایکردوه، چه‌ند سه‌عات یان چه‌ند پۆژ له‌و کوچه‌ درێژه‌دا سوپاوه‌ته‌وه. جه‌لادەت بێئاگای خۆی به‌و کوچه‌ درێژه‌دا ده‌پۆیشت، هه‌ستیده‌کرد که‌وتۆته‌ ناو ته‌میکى سه‌ی و چره‌وه، له‌وسه‌ر له‌ ناو ته‌مه‌که‌دا هه‌ستیده‌کرد پوخساری پیاویکی قژلول به‌ فلووتیکه‌وه ده‌بینیت، پوخساری پۆحیکی غه‌مگین که له‌ نیو ته‌میکى چرپا ته‌ماشایده‌کات و دوورده‌که‌وێته‌وه، تارماییه‌ک بوو له‌ سامیری بابلی ده‌چوو، پیده‌چوو ئه‌و بیت و له‌ ناو قوربانیه‌کانی خۆیدا به‌ فلووتیکه‌وه ونبوو‌بیت. وه‌ک پۆحیک شه‌رمبکات بچیته‌ ئه‌و شه‌قامه‌وه، وه‌ک دلێک پووی نه‌یه‌ت که‌س ته‌ماشاییکات له‌و ته‌مه‌دا خۆی به‌ته‌واوته‌ی ئاشکرانه‌ده‌کرد. جه‌لادەت ده‌یویست دوایکه‌وێت، ده‌یویست دلناییت ئاخۆ ئه‌وه‌ی بینویتی سامیری بابلیه‌ یان یه‌که‌ک

دیکهیه. بهلام ئیسحاقى لیۆزێرین له ئاست درهختیکى بهرزدا دهیوهستان و دهستی دهخسته سهرشانى و دهیگووت: جهلادتهى کوتر لیڤرهوه دهبیته بگهڕینهوه، ئههه دوا سنوورى ئیمهیه، ئههه یهکهمین سهفهری تۆیه، کهلێک سهفهری توت له بهردهمدایه، چهندهها جارى تر دبیته بۆ شارى موسیقاره سپیهکان، ئیستا تۆ بهشى چهندهها مانگ کارت ههیه، لیڤرهوه تۆ دهگهڕیتهوه بۆ دواوه له شارى موسیقاره سپیهکان دهردهچیت. دهگهڕیتهوه بۆ نیشتمانی خۆت.

جهلادته وهک بالداریک له خهونیکى تهماویدا ونوویته، وهردهگهرا و به هیمنى به ههموو کوچه سهیرو پڕ ئهفسونهکانى شارى موسیقاره سپیهکاندا دهگهرايهوه، له گهڕانهوهدا جگه له تهماشاکردنى ئهو بالداره سپیانهى بهردهوام بهسهر سهریدا دهفرین سهیری ههچى تری نهدهکرد، تا زیاتر له دهروازهى شار نزیک دهبووهوه کوچهکان کالترو کالترو دهبوونهوه، وهک ئهوه بوو له گهل ههموو ههنگاویکى ئهوهدا تهمیکی قورس و سهی شتهکان دابیۆشیت، وهک ئهوهى گهڕانهوهى ئهو پاکردن بیته له تونلیکی سپى خهیاالى که تونلی مردنى خۆیهتى. له جیگایهکدا دهوهستاو ئاوێرى دهدايهوه دلنیاوو ئهو شاره جیگای مردنى خۆیهتى... ئهو شاره ههچ نییه جگه له نیشتمانی مردنى خۆی.

به ناو کۆمهڵێک ههورو تهمی سپیدا دهگهڕانهوه بۆ ناو ئهو ژووروى یهکهمین جار لهویدا یهکدیيان بینى، لهوئ ئیسحاق پاکهتیکى چکۆلانهى دهدايه دهست، باوهشى پیادهکردو دهیگووت: جهلادته له بیرت نهچیت، من چاوهپوانتدهکهم.

جهلادته دواتر جگه له وینهى ئیسحاق که له تهمیکی سپیدا وهستاوه و به کاوهخۆ وندهبیته ههچى تری یادنهبوو.

که دهراکاهى دهکردهوه، شاروخى شاروخ چاوهپوانیدهکرد، ههمان ئهو

پاوهستان و سهیرکردنهی هه‌بوو که بهر له خودا‌حافیزی بینیبووی، وهک ئه‌وهی به‌دریژایی ئه‌و سه‌فه‌ره‌ی ئه‌و، شاروخ له شوینی خۆی نه‌جولا‌بیت، به‌لام که ئه‌وی ده‌بینی به‌خنده‌یه‌که‌وه پ‌پ‌بوو له سۆزی فریشته‌که‌وره‌کان ده‌ستی ده‌گرت و به‌ره‌و ده‌ره‌وه پ‌ایده‌کیشاو ده‌یگووت: هاو‌پ‌یم ئیستا تو ده‌توانیت ژیان پ‌ربکه‌یت له موعجیزه.

بیته‌وه‌ی بزانیته‌مه‌به‌ستی چیه، ده‌ستی ده‌گرت و به‌همان پ‌نگادا ده‌که‌پانه‌وه، به‌لای هه‌مان ئه‌و تاقمه‌ئەندازیاره سپییه‌دا تیده‌په‌پ‌ین که نه‌خشه‌ی شه‌قامی دیکه‌یان ده‌کیشا. له به‌ر ده‌رگا‌کان جه‌لادەت ده‌یتوانی پ‌تر له شورای دوورو دریژی ئه‌و شاره‌پامینیت، له‌و نه‌خش و هه‌لکولینه نه‌یتیان‌ه وردبیتته‌وه که تەنیا به‌ته‌ماشاکردنی دوورو‌دریژ مرو‌ف ده‌یبینن. نه‌خشی سه‌رده‌مه هه‌ره‌دیزینه‌کان، زه‌خره‌فه‌ی پ‌رژه‌ساده‌و سه‌ره‌تاییه‌کانی له‌دایکبوونی مرو‌ف له‌سه‌ر ئەم ئەستێره‌یه، شفره‌ی خیله‌به‌راییه‌کان، نوسینی سه‌ر له‌و‌حه‌سۆمه‌رییه‌کان، نه‌خشی ئاسوری، زه‌خره‌فه‌ی ئەکه‌دی، ئەسه‌په‌کانی نه‌ینه‌وا، شیره‌کانی بابل. بۆئه‌وه‌ی له‌ناو وینه‌و زه‌خره‌فه‌کاندا نو‌قم نه‌بیت شاروخی شاروخ پ‌ایده‌کیشاو ده‌یگووت: ده‌بیت برۆین. ئەسه‌په سپییه‌کان چاوه‌پ‌وانیانده‌کردن، چه‌نده‌ها ئەسه‌پی سه‌پی که هه‌موو ئه‌و باره قورسه‌یان له‌پشت بوو که جه‌لادەت له‌گه‌ل خۆیدا ده‌یه‌یتایه‌وه، ئه‌و ئەسه‌پانه‌ی مۆسیقاو کتییی نه‌یتی و تابلۆ‌نامه‌یان بارکردبوو. جه‌لادەت ئیستا له‌کاروانچیه‌که‌ ده‌چوو که له‌پشتیه‌وه‌پ‌ریزکی دریژ ئەسه‌پ قه‌تاره‌یان ده‌به‌ست. شاروخی شاروخ له‌دوای قافله‌که‌وه ده‌پۆشت و جه‌لادەت له‌پیشه‌وه، ئەمجاره‌وه‌ک ئه‌و بوو به‌ده‌وری بازنه‌یه‌کی که‌وره‌دا بسوپینه‌وه، به‌ناو کومه‌لیک پ‌یده‌هستی سه‌یردا، به‌ناو زنجیره‌چای به‌رزدا، به‌ناو هه‌ریمی به‌فر و کیلکه‌ی بورکانی و دۆلی که‌وره‌که‌وره‌دا پ‌ویشن که‌پ‌ربوون له‌ته‌م، له‌غو‌باری‌کی ئەزه‌لی که‌له‌سه‌ره‌تای له‌دایکبوونی زه‌وییه‌وه تا ئەم‌رۆ نه‌په‌ویوه‌ته‌وه. به‌ناو چه‌نده‌ها جه‌نگه‌ل و کێو

خاکی ئەفسانەیی دا دەگە پانە وە بۆ دونیا، ئیوارە یەکی درەنگ دەگە یشتنە
سەر ئاوی دەریاچە یەکی گەورە، دەریاچە یەکی مانگ لە ناو دەریاچە یەکی
مەلە یە دەکرد، تیشک لە نێوان نەرمە شەپۆلەکانیدا بازنە ی زیڕینی گەورە
گەورە ی دەخولقاند. جەلادەت وەک لە تەلیسمیک وردبیتە وە لەو ئاوە پر
لە تیشکە ی دەپوانی. شاروخی شاروخ لەسەر ئەو دەریاچە یە دەیوەستان،
بەستە یەکی پێچراوە ی دەدایە دەست و دەیگوت: جەلادەت ی کۆتر، لێرە وە
سنووری من تەواو دەبیت، لەم دەریاچە یە بەولاوە نایەم لەگەڵتدا، من لەم
پۆخە دا دەمێنمە وە، هەر کاتیک گەپایتە وە بۆ شاری مۆسیقارە سپییەکان
من لێرەم، لە ناو ئەم دارانە دام، لە پۆخی ئەم دەریاچە یە دام، من بە
شە و وەک پۆحیکی سەرگەردان بەسەر ئاوەکاندا دەپۆم و چاوە پێتدەکەم.
تەنیا شتیک بە ناوی منە وە بێگێریتە وە بۆ دونیا ئەم زەر فە چکۆلە یە،
لەم زەر فە دا مێخەکانی خۆت هەن، ئەو مێخانە ی من لە دەست و سینەت
دەرمەیتان، لەگەڵ هەندیک شت بۆ کچیک بە ناوی پەوشەنی مستەفا
سەقزی. قوتابی مۆسیقایە، کۆمەلێک مۆسیقای تایبەتی خۆم بۆ ناردووە.
ئەو من دەناسیت پێی: ئەمە دیاری شاروخی شاروخە. ئەو خۆی من
دەناسیت، ئەو دەتوانیت دواتر زۆر کۆمەکت پێیکات.

* * *

هەموو شتەکان خێراو کورت و کوتوپربوون، من چاوە پوانی زیاترم
دەکرد، دەمویست جەلادەت شەقام لەدوای شەقام بۆم باسبکات،
دەمویست گوزەر بە گوزەر هەناسە و هەوای ئەو شارەم بۆ بگێریتە وە...
هەر جارێک جەلادەت ی کۆتر دەیویست باسی شاری مۆسیقارە سپییەکانم
بۆ بکات، هەستە دەکرد ناتوانیت لەوە زیاتر فشار بۆ یادە وەریبەکانی خۆی
بەیتیت، پرستەکانی خێراو کورت بوون، یادە وەریبەکانی تەماوی بوون.

جەلادەت نەیدەتوانی هەندیک لە وردەکارییه‌کان بگێڕێتەو، دەیزانی لەو
کوچه سپییانەدا ژیاو، دەیزانی ئیسحاق هەموو نەینییەکی ئەو شارە
پێگوتوو، بەلام دەشیزانی ئەستەمە بتوانیت بەوردی باسی هەموو شتیک
بکات. بەپای جەلادەت نەینی قوولی ئەو شارە، وەک نەینی جوانی شتیکی
وەسف ناکریت. مەرۆف دەتوانیت وێنەیەکی لەسەر دروستبکات، بەلام
ناتوانیت دەستبختە سەر دوا ماناو دوا جەوهری.

لەو پۆزە سەیرانەدا کە من و ئەو پێکەو بۆ نووسینی ئەم کتێبە بردمانە
سەر. جەلادەت بەدریژی باسی کوچه‌کانی دەکرد، باسی پوختاری
کەمانچەژەنەکان، پوختاری ئەو کیژە عاشقانه‌ی لە شەقامیکی دووردا
بەردەوام تابلۆی «شاری مۆسیقاره سپییه‌کان» دروستدەکن، وەسفی
جلەکان و نیگیانی دەکرد. بەوردی باسی ئەو شاعیرانە بۆ دەکردم کە
تا هەتا هەتایە شیعر دەنوسن و دەیدەنە دەم بۆ، باسی ئەو شەقامانە
بۆکردم کە ئاسمانەکانیان پرە لە ئاوازی باپردوو، بەلام دەیزانی نەینییەکی
ون هەیە ناتوانیت بیدرکینیت، نەینییەکی دەکەوێتە دەرەوێ سنووری زمان.
بەکورتی لای جەلادەت مەرۆف بۆئەوێ لە شاری مۆسیقاره سپییه‌کان
تییگات و دەست بخاتە سەر نەینییە قوولەکی دەیت لەوێ بۆ.
بەدریژی ئەو ماوێه فشاری گەورەم دەخستە سەر قوولترو قوولتر
بە ناو یادەوهرییه‌کانیدا بچیتە خواری، بەلام ئەو دیگوت: نەینی هەر
گەرەوێ شاری مۆسیقاره سپییه‌کان، لە شەقامەکان و کوچه‌کان و گەرەو
بەرینەکانیدا نییە، بەلکو ئەو نەینییە لە مۆسیقاکان و تابلۆو نامەکاندا یە
لەوێو دەگەرێتەو بۆ جیهان.

ئەو ماوێه زۆر گویم لە مۆسیقاکانی جەلادەت دەگرت، زۆر تەماشای
هەندیک لەو کتێبە سەیرانەم دەکرد کە ئەو لەو شارە دوورەو دەیهێتەو،
دەمزانی تامی جوانی و جاویدانگی تەنیا لە یەک تیکست یان یەک
ئاوازا نییە، مەرۆف دەیت قووم لە دوا قووم بە هێمنییەکی گەورە.

بینۆشیت تا شتیک له ماناکه ی تیده گات. شه ویکیان جه لادەت پیتیگووتم:
 عەلی شەرەفیار تۆ پیاویکی نوسەریت، چیرۆکنوسیکی به هەرەمەندیشی،
 بەلام من یەک شت پیدەلیم هەرگیز فەرمانۆشی مەکه، هیچ جوانییەک
 نییه بتوانیت له خۆیدا هەموو جوانییەکان کۆبکاتەوه، ئەوەی هەیه و نییه
 تۆپکی گەورەیه که جوانییە جیاوازه کان به یەکه وه گریده داته وه، تۆپکی
 گەردونی که هەموومان پێکه وه دەبەستیت. ئەوەی هەیه و نییه ئەو هەسته
 قۆلەیه به یەکیتی که له نیتو جوانییە جیاوازه کاندا هەیه.

من لیم پرسى: جه لادەت ئەى خودا، ئەى خودا ئەو جوانییە گەورەیه
 نییه که هەموو جوانییەکان پێکه وه کۆدەکاتەوه.

به غەمگینی سەیریکردم و گووتی: له هەموو سەفەرەکاندا بۆ شارى
 مۆسیقارە سپییەکان زۆر بەدوای خودا گەڕام، بەلام ئەوم له هیچ شوێنیک
 نەبینی. شارى مۆسیقارە سپییەکان جگه له مەرۆف کەسى تری لى نییه.

به تیفکرینه وه لیم پرسى: جه لادەت تۆ پیت وایه گەر خودا له شارى
 مۆسیقارە سپییەکان نەبیت... مانای ئیدی خودا بوونی نییه؟

بێئەوهی بوهستیت بهو چاوه گەورەو سەرسامانەى خۆیه وه
 سەیریکردم و گووتی: دەبیت خودا کارى به شارى مۆسیقارە سپییەکان
 چى بیت؟ خودا جوانییەکی نییه بکوژیت، هیچ هیزیک نییه بتوانیت
 ئەو مۆسیقارەى ناو خودا بکوژیت. خودا ئیمەو مردنی بەرابەر یەک
 داناوه و سەیرماندەکات، لەوانەیه سەیریشمان نەکات. ئاڭای شەرەفیار من
 بەرلەوهی بچم بۆ ئەو شارە کاتیک گویم له مۆزارت دەگرت، کاتیک گویم
 له فلوتە سىحراویە کهى ئیسحاقى لیۆزیرین دەگرت، که کاسیتیکم دادەناو
 دەنگى مەله کووتى گۆرانیبێژیکى وهک خالقیم دەبیست، هەستەدەکرد خودا
 خۆی راستەوخۆ لهو جیگایانە وه پوخسارى پر سىحرى خۆى بۆ ئیمە
 ئاشکرادەکات، پام وابوو خودا له ڕیڭای مەرۆشه وه زۆر له ئەفسون و جوانی
 خۆى ئاشکرادەکات. بەلام ئیستا دلنایم ئەو جوانییانە تەنیا و تەنیا جوانی

مرۆڤن. ئەگەر ئەو هه‌موو جوانییانه‌ ده‌ستکردی خودان بۆ ده‌بێت به‌ سه‌فه‌ریکی وا تاریک و به‌ ئازاریکی وا ناگۆتادا ب‌پ‌و‌ن تا خۆیان له‌ مردن بپارێزین؟ بۆ ه‌یند زه‌حمه‌ته‌ جوانیه‌ کوژراوه‌کان زیندوو بک‌ینه‌وه‌، بۆ ه‌یند سه‌خته‌ جوانیه‌کان و تواناکان و پاکی خۆمان بپارێزین؟ گەر جوانیه‌کانی ئێمه‌ به‌شیک بانایه‌ له‌ جوانیه‌کانی خودا، گەر حه‌قیقه‌ته‌کانی ئێمه‌ به‌شیک بانایه‌ له‌ حه‌قیقه‌تی خودا بۆ هه‌رده‌م له‌ ترسی مردن و یادچوونه‌وه‌دا ده‌ژین؟ هه‌ر شتیک به‌شیک بێت له‌ خودا، به‌شیکیشه‌ له‌ جاپیدانه‌گی، به‌لام هه‌ر شتیک به‌شیک بێت له‌ مرۆڤ به‌زحمه‌ته‌ ده‌توانیت شه‌ر له‌ گه‌ل مردندا بکات، هه‌موو شتیکی مرۆڤ ده‌بێت له‌ شه‌ردا له‌ گه‌ل مردندا فی‌ری زیندویتی و ژیان ببێت، له‌ کاتیکدا ه‌یچ شتیکی ئیلاهی له‌ جه‌نگی مردندا قال نه‌بووه‌. مرۆڤ له‌ یه‌ک خالدا له‌ خودا‌کان قوولتر ده‌روانیت، مرۆڤ شتیکی هه‌یه‌ که‌ خودا نییه‌تی، ئەزموونیک ده‌ناسیت که‌ خودا نایناسیت، ئەویش مردنه‌، خودا نامریت و مرۆڤ ده‌مریت. مردن وا له‌ مرۆڤ ده‌کات بوونه‌وه‌ریکی به‌ه‌یزترین له‌ هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کانی تر. عه‌لی شه‌ره‌فیار ده‌بێت خودا کاری به‌ شاری مۆسیقاره‌ سپییه‌کان چی بێت، که‌ شاری هه‌لهاتنی جوانیه‌کانی مرۆڤه‌ له‌ مردن.

ئەگەرچی سه‌فه‌ری جه‌لاده‌ته‌ بۆ شاری مۆسیقاره‌ سپییه‌کان گه‌وره‌ترین ویسته‌گی ژبانی بوو، به‌لام هه‌سته‌که‌م له‌ گێڕانه‌وه‌ی چیرۆکی خۆیدا ترسیکی قوولی له‌ باسکردنی ئەو شاره‌ هه‌بوو، وه‌ک باس له‌ بنی ده‌ریایه‌کی دووربکات، ئاوها باسی شه‌قامه‌کانی ده‌کرد. ترسی قوولی له‌وه‌وه‌ ده‌هات ئەو شاره‌ی وه‌ک ه‌یمایه‌ک بۆ ته‌نهای و بیکه‌سی مرۆڤ له‌سه‌ر ئەم ئەسته‌یره‌یه‌ سه‌یرده‌کرد. کاتیک بۆ یه‌که‌مجار له‌و ئوتیله‌ سووتاوه‌دا ناسیم، له‌ میژبوو له‌ هاتوچۆی ئەو شاره‌دا ده‌ژیا، ه‌یدی ه‌یدی پ‌یت‌وا‌بوو گه‌یشته‌ته‌ ئەو شوینه‌ی ده‌بێت ته‌واوی حیکایه‌ته‌که‌ی خۆی بۆ دنیا ئاشکرا‌بکات. له‌ یه‌کیک له‌ سه‌فه‌ره‌کانیدا ئیسحاقی لیو‌زیرین پ‌یت‌گوت‌بوو که‌ ده‌بێت

چیرۆکه بگێڕێتهوه، چونکه ئهو تهنیا شاهیدی راسته‌قینه‌ی سهر سه‌رده‌م و جیگایه‌که که جگه لهو هیچ که‌سی دی ئاوها له ناو کاره‌سات و نه‌هێنییه‌کانیدا نه‌ژیاوه. من ده‌مزانێ له‌گه‌ڵ خوێندنه‌وه‌ی دوا لاپه‌ره‌ی ئهم کتێبه‌دا ئیدی ده‌پوات و ناگه‌ڕێته‌وه. ئهو کاته‌ی من ناسیم به‌دوای نوسه‌ریکی شایسته‌دا ده‌گه‌را له‌گه‌ڵیدا ئهم چیرۆکه بگێڕێته‌وه. ئهو کات که من شاروخی شاروخم له‌ فرۆکه‌خانه‌ی سخپه‌هۆل بینی، نه‌مه‌دزانێ سه‌روکارم له‌گه‌ڵ یاریده‌ده‌ریکی جه‌لاده‌تدایه که له جیگایه‌کی هێند دووره‌وه سهر ده‌رده‌هێنیت و من به‌ره‌و ئهو ئاراسته‌ده‌کات، له‌سه‌ره‌تاوه شاروخی شاروخ که خوێنه‌ریکی دیرینی کتێبه‌کانی من بوو، منی وه‌ک ته‌نیا حیکایه‌تخوانی راسته‌قینه‌ی ئهو سه‌ربورده ده‌ستیشانکردبوو. به‌وه‌دا من له شوێنێکی دووردا ده‌ژيام، ده‌بووایه به‌جۆریک ئاراسته‌مبکه‌ن خۆم به‌ پێی خۆم دواى نه‌هینی ئهم مۆسیقاره بکه‌وم. سه‌ره‌تا ئهو برینه سه‌یرانه‌ی سهر ده‌ست و سینه‌ی سه‌رنجی ڕاکیشام، سه‌یربوو له‌لام مرۆفیک به‌و هه‌موو برینه‌وه زیندووینت، به‌لام سه‌ختی مه‌رجه‌کانی، ده‌ستوه‌ردانی به‌رده‌وامی له‌وه‌ی من هیچ ده‌ستیکی خه‌یالی له‌م حیکایه‌ته وه‌رنه‌ده‌م توپه‌یده‌کردم. ئهو ئیواره‌یه‌ی که به‌ هاوڕێکانی جه‌لاده‌تم گووت: له‌وه بیتواناترم ئهم چیرۆکه بگێرمه‌وه. ده‌مزانێ راست ناکه‌م، ده‌مزانێ سیه‌ریک له‌و گه‌نجه‌دا هه‌یه له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌مبات، هه‌ر به‌شینی ژيانێ وه‌ک گریه‌ک بوو له ته‌لیسمیکی گه‌وره‌تر، ده‌یزانی چۆن دێر له دواى دێر بمخاته دواى حیکایه‌ته‌که‌ی خۆی، ده‌یزانی له کویدا جله‌وی حیکایه‌ته‌کان وه‌رده‌گریت و له کویدا قه‌له‌مه‌که‌ی داده‌نیت و من ده‌کات به‌ حیکایه‌تخوانی خۆی. هه‌ندێجار وام هه‌ستده‌کرد له‌زه‌تیکی زۆر له‌وه ده‌بینیت ئازارمبدات. من ئهو ماوه‌یه وازم له هه‌موو پرۆژه‌کانی خۆم هینا، به‌پێچه‌وانه‌ی به‌رنامه‌کانی خۆمه‌وه نه‌گه‌رامه‌وه بۆ خۆڕئاوا، سه‌رتاپا ژيانێ خۆمم گۆڕی تا له ته‌لیسمی ئهم قه‌نه‌سه بگه‌م، کێشه‌ی ژنه‌که‌مم له بیرکردو ژيانێ مندا له‌کانم فه‌رامۆشکرد. زۆر شه‌و وه‌ک شیت به‌ ده‌فته‌رو

دهستنوسه کانه وه به سهر پتپله کانه ی ئه و ئوتیتله سووتاوه دا سهرده که وتم و له بهر بالکونه که پامده کیشایه ژووری و پیمده گووت: جه لادهت قسه بکه، چیرۆکی ژيانی خۆتم بۆ ته وایبکه، دوا ی ئه وه ی بووی به قوتابی ئیسحاقی لیوزیزین چی پوویدا؟ جه لادهت که فریشته چکوله کانی دالیات بینو ههستت به چی کرد؟ جه لادهت چۆن مۆسیقات له یادچووه وه؟ چۆن له شاری سۆزانییه کاندایه گهله هیه کچیکدا نه خهوتیت؟ چۆن؟ چۆن؟ چۆن؟ هه زاره ها پرسیارم هه بوو. ئه و بهردهوام له یهک خالدا دهیوهستاندم و بیریده کرده وه، هه ندیجار وامده زانی دهیوهیت ئیشتیاقینکی کوشندهم تیا دروستبکات تا جینیه هیلم، به لام هه ندیجار دلنیا بووم که خوی له کاتی گێڕانه وه دا بیر ده کاته وه، زۆر خالی تاریک هه بوون بۆ خوشی پۆشن نه بوون. هه ندیجار هه ستمده کرد وهک پیاویکی ویل له نیوان ژیان و مردندا له هه ردوو لاوه کۆمه لیک که لینی قوول و سهیر له یادوه ریدا دروستبووه، هه ندیجار چه ندین شه و له سهیرهک ته نیا یهک به شی ئه م چیرۆکه ی ده گێڕایه وه، جار دوا ی جار دووباره ییده کرده وه، وهک شیتیک چاوی لیکه ناو هه ندیک تیکستی ناو ئه م کتیبه ی له بهر ده گووته وه، که له به شیکه وه ده چووینه سهر به شیک دیکه، به شیوه یهکی سهیر به شه کانی پیتشووی له به ربوو، شه وانیش هه بوو ئاماده نه بوو ئه م چیرۆکه بگێڕیته وه، وهک شیت ده چوو بهر بالکونه که وه ده گریا. مانای شته کان لای ئه و پێچه وانه ده که و تنه وه، هه موو شتیک لای ئه و رابوردو بوو. دوا ی شاری مۆسیقاره سپییه کان سه رتا پای ژيانی بوو بوو به رابوردو، هه تا منیش به شیک بووم له رابوردو، پاشه پۆژی خوشی به شیک بوو له رابوردو. جاریک به غه مگینییه وه گووتی «عه لی شه ره فیار، من ته نیا مرقعیکم پاشه پۆزم نییه». خوی دهیزانی ئه و مۆسیقایانه ی ده یژه نیته مۆسیقای رابوردوون، ئه و نامانه ی ده یانگوزیتیه وه نامه ی رابوردوون، ئه و گه شته نه ی ده یانکات گه شتن به ره و رابوردو.

لە دواى گەپانەوهى جەلادەت لە شارى مۆسیقارە سەپپەکان. دواى
مالاوايیکردنى لە شاروخى شاروخ لەسەر ئەو دەریاچەیه، بە خۆى و
کاروانە گەورەکەیهوه گەپایەوه بەرەو شار، تەنیا جیگایەک لە خەیاڵیدا
بوو ئەو مەخزەنە دوورو فەرمانۆشکراوانەى مستەفای شەونم بوو. دواى
چەند سەعات ڕۆیشتن دەموو بەیانییەک کە هێشتا جیهان بۆلێل بوو،
گەیشتەوه عەمبارە کۆنەکان، لەوێکانەدا ئاسەوارى خەراباتیکی گەورەى
بە چاوى خۆى بینى، شوێنەوارى جەنگیکی گەورەى پێشچاو کەوت کە
بەشى هەرە زۆرى خانووبەرەو عەمبارو سالتۆنە گەورەکانى ڕوخاندا،
سەر دیوارەکان پڕبوون لە شوین گولە، زۆر لە سەقفەکان بە کاریگەرى
زیاد لە خومبارەیهک هەلتهکیبون، دیاربوو پۆژیک لەو دەفەرەدا جەنگیکی
ترسناک و خویناوى ڕوویداوه. بەلام لە زۆر جیگادا هێشتا هەندیک سەقف
و ژێرخان سەلامەت ما بوون، جەلادەتى کۆتر بارەکانى خۆى لە ئەسپەکان
داگرت و لە کونجیکی گونجاوى یەکیک لە عەمبارەکاندا خستنییه سەر یەک
و ئەسپەکانى یەکەیهکە ماچکردو بە ئاراستەى شارى مۆسیقارە سەپپەکان
ئازادیکردن، لەو ساتەدا کە ئەسپەکان وەک با بەرەو نادیار غاریان دەدا،
جەلادەت لەو عەمبارەدا کە پێشتر مستەفای شەونم دەرگای ئوقیانوسی
هاوارەکانى بۆ خستبوو سەر پشت، بە قاچ دەگەراو دەمى ئەو دەرگا
ئاسنینهى دەدۆزییهوه، دەیویست دەرگا کە بکاتەوه، بەلام نەیدەتوانى، دواى
دوو سال زیاتر لە گیران، دواى بەسەربردنى کاتیکی نادیار لە شارى
مۆسیقارە سەپپەکان، ئیستا لە چارەنۆسى ئەو کلیلە دانیانەبوو کە لەگەڵ
هەموو شتیکی دیکەدا لەو ژوورەى خۆیدا لە گیلای سەپى جێهێشتبوو.
دوو سال بوو ژوورەکەى لە گیلای سەپى چۆل بوو، لەو نیوەدا هێدی
هێدی دەبایە هەموو مالهەکان ئەو ئوتیلە چۆلکەن تا سەر لە نوێ لەسەر
خاشاک و خۆلەمێشەکەى کۆشکیکی نوێ هەستیتە سەرپێ. ئەو کات کە
من لە خۆڕئاوا گەپامەوه، چەند مانگیکی کەمى ما بوو تا بە تەواوەتى ئەو

ئوتیلە چۆلبکات، دەیویست بەرلەوێ ئەو ژوورە خۆی پێ چۆلبکەن
 ھەموو ئەم چیرۆکە تەواوبکەین، تا دواجار لەوێوە بەرەو نادیار بکەوێتە پێ.
 ھەمیشە ئەو ساتە لەبیربوو کە دواى ماوێھەکی وەھا درێژ گەپایەو
 بۆ گێلاسی سپی، بەرەیانیکى فیتک و سىحراوى بوو، ھەموو ئاوارەکان
 خەوتبوون، بە پلیکانەکاندا سەرکەوت، ھێشتا ئەو جلانە لەبەردابوو کە
 لە شاری مۆسیقاره سپیەکان کردبوو بەرە، لە قاتی شەش ژووریکى
 خالى و بیدەنگ چاوەروانیدەکرد، دیاربوو لە دواى گیرانى ئەو، جگە لە با
 ژوورەکەى میوانیکى دیکەى نەبوو. پێک لەسەر زەویە پەقەکە، لە ناو
 بۆماوێ پەشەبای دوو سالدا پالکەوت، ئیستا ئەو ژوورە لەبەر دیدى ئەو
 یەکەمین و دواھەمین بەھەشتى دونیابوو. لەویادا خەوت و دواى دوو پوژ
 خەبەرى بوو، کە بە ئاگاھتەو تازە خۆرى بەیانییەکی نوێ ھەلەدەت،
 چوو بەر بالکونەکەو دەستی لە دەموچاوى خۆى دا، دەستی لەو پێشە
 درێژەى دا کە دوو سال پتربوو نەیتاشیبوو، دەستیدا لە برینەکانى، لە دلی...
 لە ھەر ساتیکى تری ژيانى زیاتر دلنابوو کە زیندوو. لە بالکونەکەدا
 چاوى لێکناو بە ھێمنى گوتى: من دەژیم... دەژیم... دەژیم.

ھەمان پوژ مستەفای شەونمى لە یەکیک لە چیشخانەکاندا دۆزییەو.
 مستەفا بە چاکەتیکى قاوہی زۆر گەرەو لەسەر میزیکى گەرە
 دانیشتبوو، زۆر لەو کاتە قەلەوتربوو کە بینیبوو، بەتەنیا لە قاپیکى
 گەرەدا تشریبى دەخوارد، وەک ھەمیشە قزیکى درێژى ھەبوو، سەرەتا
 جەلادەت لە تەنیشتیەو دانیشت و ھیچى نەگوت، ئەو وەک ھەمیشە بە
 لەزەتیکى بیوتنەو کولیرەى دەگوشییە ناو لەگەنیکى تاییەتى گەرەو
 بەدەست تێدەنیشت، ھەندىجار پەرداخیکى ئاوى دەکرد بەسەر تیکەکاندا،
 لە وچانەکاندا کەمیک چاوى لێکدەنا و سەرى بەرزەکردەو تا زیاتر لە
 لەزەتى خواردنە کە تێبگات. جەلادەت بێتەوێ خۆى ئاشکراکات، بە ھێمنى
 لە تەنیشتیەو گوتى: ھەبوو... نەبوو... کوپێک ھەبوو ناوى جەلادەت.

کۆتر بوو، کۆمه‌لیک بالدارى هه‌بوو، بالنده‌کانى سېى سېى بوون. پۆژنیک ئەهریمه‌نه‌کان جه‌لاده‌تى کۆتریان پفاندو ئىدى نه‌گه‌پایه‌وه، پۆژان هات و پۆژان پۆی، جه‌لاده‌ت له‌م زیندانه‌وه ده‌چوو بۆ ئەو زیندان، لای ئەم جه‌لاده‌وه ده‌چوو بۆ لای ئەو جه‌لاد، تا هه‌موو زیندانه‌کانى بینى، تا بوو به‌ هاوپی هه‌موو ئازاره‌کان. پۆژنیک جه‌لاده‌کان بېاریاندا جه‌لاده‌ت له‌ خاچ بده‌ن، جه‌لاده‌تیان به‌دره‌ختیکدا هه‌لواسى و کوشتیان، به‌لام جه‌لاده‌ت نه‌مرد، هه‌ستایه‌وه به‌ سوار ئەسپێکى سېى سېى چوو بۆ شارێکى دوور که‌ ناوی شارى مۆسیقاره‌ سپییه‌کان بوو. له‌وێ هه‌موو رابوردووی خۆی بینیه‌وه... له‌وێ بارێکى زۆر گه‌وره‌و ترسناکى هه‌لگرت و هاته‌وه بۆ ژيان، که‌ گه‌پایه‌وه که‌وته گه‌پان به‌ دواى هاوپییه‌کى دێرىنى خۆیدا...

مسته‌فای شه‌ونم چاوى نوقاندبوو و گوێده‌گرت. له‌و ساته‌دا بیته‌وه‌ی چاو بکاته‌وه، قسه‌کانى له‌ جه‌لاده‌ت وهرگرت و گووتی: هاوپییه‌که‌ی پیاویکى قه‌له‌و قه‌له‌و بوو به‌ قژیکى درێژه‌وه، ناوی مسته‌فای شه‌ونم بوو. مسته‌فای شه‌ونم پیاویکى زۆر خۆر بوو، ناویان نابوو مانگای چیشته‌خانه‌کان، هه‌ر که‌سێک بپووستایه‌ بیینیت ده‌بایه‌ چیشته‌خانه‌کانى به‌دوادا بگه‌پیت، پیاویک بوو له‌ دواى پوشتى جه‌لاده‌تى کۆتر ئازارى زۆرى چه‌شت، ئەشکه‌نجه‌ی زۆر بینى، به‌لام هه‌رچییه‌کیان لێده‌کرد هه‌ر قه‌له‌و ده‌بوو تا پۆژنیک له‌ پۆژان له‌ چیشته‌خانه‌یه‌کدا دانیشتبوو و ته‌شریبى ده‌خوارد، له‌ ناکاو ده‌نگێک له‌ ته‌نیشتییه‌وه گووتی: هه‌بوو... نه‌بوو... کورپێک هه‌بوو ناوی جه‌لاده‌تى کۆتر بوو...

له‌و ساته‌دا مسته‌فای شه‌ونم چاویکرده‌وه‌و باوه‌شى به‌ جه‌لاده‌تدا کردو پێکه‌وه‌ دایانه‌ قاقای پێکه‌نین. ئەوه‌ یه‌کێک بوو له‌ خوشترین ساته‌کانى ژيانى هه‌ردووکیان.

له‌سه‌ر ئەو میژه‌ به‌ درێژی حیکایه‌تى خۆیانیا بۆ یه‌کتر گێڕایه‌وه. مسته‌فای شه‌ونم ده‌یگووت: دوو سه‌له‌ ئێمه‌ چاوه‌پێی تۆ ده‌که‌ین، دوو

ساله. من له گهپانهوهی تۆ ناویمید بووم، ئای چهنده منت تووشی بیئومیدی کرد.

ئینجا به ئهسپایی پییدهگووت: قهقنهس ئاغا من دهمزانی دهچیت بۆ شاری مۆسیقاره سپییهکان، بهلام نهمدهزانی ئاوا درهنگ دهگهپیتتهوه. مستهفای شهونم باسی ئهوهی بۆ کرد لهدوای گیرانی ئهوه، ئیوارهیهک دهچیت بۆ گیتلاسی سپی، لهوئ ئاسایشهکان دهیگرن به پارچهزهوی نهبیت بههیچ شتیک لیتی خوشنابن، زیاد له شەش فەدان له باشترین زهوییهکانی خۆی پیشکەشدهکات تا ئازادیدهکان، دوو فەدان زهوی زیاتر دهدات بۆئهوهی کلیلی ئوقیانوسی هاوارهکان و تابلۆی «شاری مۆسیقاره سپییهکان» و ههندیك دهفتهری دپاوی دهستبکهوئتهوه كه نازانیت سوودیان چیه. لهوه بترانیت ههموو كهلوپهلهکانی دیکه لای ئهوان دهمینیتتهوه. جهلادەت غهمگین له فەوتانی ئهوه فایله گهورهیهی باسمى جهزائیری، دهستدهخاته سهر دهستی مستهفای شهونم و پییدهلئیت: نهوسنهکان خهلكی دهست و دل سافن، من لهم دوو سالهدا شتی ئهوتۆم دۆراندوه زۆر له زهوییهکانی تۆ گرنگترن. ههسته ئیستا دهبیت پراخهریک پهیدابکه، چونکه دوو سال زیاتره تهنیا لهسهر ئهرزی رهق دهخهوم.

مستهفای شهونم باسی پۆژه سهختهکانی شهپی ناوخۆی بۆدهکات که یهکیک له پیکدادانه خویناوییهکانی دهکهوئته ناو مهخزنه کۆنهکانی ئهوهوه، باس لهوه دهکات یهکیک له خومپارهکان سهری ئهوه ژیرزهمینه نهینییه ههلهدهتکینیت و گهری تهقینهوهکهی دهراگی ناوهوهی سهردابە نهینییه که له گرێژنه دهبات و بریک له تابلۆکانی دهسووتین. باس لهوه دهکات له گهرمهی شهپدا کهس نایهههزیتته سهر ئهوه سهردابەو لهگهڵ شکانی پهیتاپهیتای هیزهکاندا ههردوولا ئهوه مهخزنانه به خاپووری چۆلدهکهن، بیئنهوهی کهسیان زهفهر به نهیتی ئوقیانوسی هاوارهکان بهرن.

ئهو ئیوارهیه پیکهوه دهچن بۆ ئهوه مهخزنه روخاوانه، لهوئ مستهفای

شهونم به چاوی خۆی ئەو باره ئەفسانەییە دەبینیت کە جەلادەت لە شاری مۆسیقارە سپیپەکانەوه هیناوتی. سەرسام سەیری تابلۆکان دەکات، بە حەپەسانیکەوه کە پوومەتەکانی وەک پشکو دادەگیرسینیت دەستدەبات و دەستنوسی ئەو شیعراوە دەخوینیتەوه کە بۆنی جیهانیکی تریان لیدیت. لەو شەویدا مستەفای شەونم پووبەپووی دەیان تابلۆ دەووستیت کە هەموویان ناویان شاری مۆسیقارە سپیپەکانە، هەر یەکەیان کچیکی عاشق لە شەقامی عاشقە غەمبارەکاندا دروستیکردووە. هەر یەکەیان ناوێشانیکە لەسەرە، هەر یەکەیان حیکایەتی خۆشەویستیەکی کوژراو دەگێرنەوه، بەلام هەمووشیان نیگاری تەنیا پیاویکەن بە کەمانچەیهکەوه. مستەفای شەونم دەیزانی قەقنەس مانای چی، بەلام پێشتر لە ژیاویدا قەقنەسیکی نەبینیوو، بەلام ئیستا کە دەستی لە جەلادەتی کوتر دەدا دەیزانی دەست لە مەخلوقیک دەدات لە خۆلەمیش، مەوێکی سووتاو کە بە زیندوویی لە ئاگر هاتۆتەدەری. دەیزانی لە بەردەم سەدان ئاواز و تابلۆ کتێبدا کە لە مەرگەوه گەراونەتەوه، ئەو شەو جەلادەت بۆ یەکەمجار ئەو پاکەتە ی ئیسحاقی لیۆزیرینی دەکردووە کە دیاربوو تا ئەو کاتە وەک هەر شتیکی تر خستبوویە سەر باری ئەسپە سپیپەکان، لەو پاکەتەدا فلووتیکی نوێی دەردەهینا، بێتەوهی بیربکاتەوه، بێتەوهی هیچ شتیکی لەسەر ئەو پۆزێوە لە بیربیت کە مۆسیقای لە بیرچوووە، لیۆی دەنا بە ئامێرەکەوه دووبارە دواي چەندین سال یەکەمین ئاوازی سىحراوى خۆی عەزفەکرد، لەو شەویدا جەلادەتی کوتر بۆ دووهم جار وەک مۆسیقار لە دایکەبوووەوه، لەو شەویدا وەک شیت فلووتی لیدەدا، وەک شیت ئەو پیاو قەلەوهی دواي خۆی دەخست و بەو کێلگەو دەشت و باغاتە پەژموردانەى دەورووبەردا بە دەم ئاوازهوه دەیسورێتەوه. ئیستا دانیابوو کە جاریکی دیکە خۆی دۆزیوەتەوه، دانیابوو دەتوانیت ئەو مۆسیقارە لە پۆحی خۆیدا ببینیت کە چەندین سال لەووبەر لە شاریکی پڕ تەپووتۆزی باشووردا مەردبوو.

ژيانى جەلادەتى كۆتر لەو شەو وەو ئىقاعىكى خىراتر وەردەگرىت. لەگەل
مستەفای شەونمدا تابلۆكان و نامەكان و كتيبەكان دەخەنە نىو ئەو پيشانگا
نەيتىيەو و بە رىواقە سىحراو يەكانى ئۇقيانوسى ھاواردا سەفەرىكى
دریژ بەرەو لای موسای بابەك دەكەن. جارىكى دى دەچنەو و ناو ئەو
شارە جەنجالە، دەرگای ئەو عیادە كۆنە دەدۆزنەو، لە زەنگەكە دەدەن،
موسای بابەك دەيكاتەو و دواى لىداپرانىكى درىژى دىكە باوەش بەو كۆپە
سەرسامەى خۆیدا دەكاتەو كە بۆنى شارىكى لىتدیت دەكەویتە ئەو دىو
ژیانەو. ئىستا موسای بابەك دلىابوو ئەو پەيامنیرەى لە ئۇقيانوسى
ھاوارەكانەو ناردویانە بۆ شاری مۆسیقارە سېپھەكان بە سەلامەتى
سەفەرى ئەفسونابوى خۆى جیپەجىكردو. دلىابوو ئەو مۆسیقارەى
ناوى جەلادەتە سورپىكى گەورەى ژيانى خۆى تەواوكردو و بەدەورى
ترسناكترین بازنەيەكى دونىادا سورپاوتەو و گەراوتەو سەر ئەو خالەى
لىوہى دەستپىكردو. موسای بابەك ئىستا خولیايەتى برپات و ئەو كتيب
و تابلۆیانە ببىت كە جەلادەت لە مردن پرزگارىكدون. لە شەوىكى
پەشدا پتەكەو سەمادەكەن، موسای بابەك كەمانچە كۆنەكەى دەرەهەيت
و ئاوازە غەمگینەكانى خۆى دووبارە دەكاتەو، جەلادەت بە فلووتەكەى
پيشیان دەكەویت و وەك سى مەست بە شەقامە تارىكەكانى شەوىكى
پەشدا بەرەو ئەو دالانە نەيتى و تونیلە پر ئەستىرانە دەگەرینەو، باى
تۆزىكى زیوین بەسەر سەریاندا ھەلدەكات، مانگ لە سەقفە شوشەيەكانى
ئەو رىگایەدا شەویان پرەدەكات لە گەردىكى زىپىن كە وەك بارىنى
پولەكە بەسەر دلىاندا دەبارىت. گولابى عەترىكى ئەبەدى لە رىگاكاندا
بىھۆش دەیانخاتە دواى فریوى باغىكى خەيالى، رىگای وەھا تەیدەكەن
كە پرە لە تاقى گەورە گەورە كە سەرتاپایان بە چرای زىپىن و گولدانى
بلورىن گىراو، بە ژىر كەوانەى زىر و تونیلە پەلكەزىپىنە و تاقى
تەلادا گوزەردەكەن. لە ھەر وىستەگەيەك و پاسەوانىك دوايان دەكەوین.

دەپۆن و لە ھەموو شوێنێک ھەوالی گەپانەوێ قەقنەس بۆ پاسەوانەکان جێدەھێلن، ئەو پاسەوانانەى کە لە ھەر جێگایەک بن گۆیان لە دەنگی فلووتەکەى جەلادەتى کۆترە کە زەمین و زەمان دەپڕیت و دەرگایەکی تر لە ناو پۆخدا دەکاتەو. جەلادەت ھەندىجار ئاوردەداتەو و ئەو پاسەوانانە دەبینیت کە پیکرا وەک مەست لە دوایەو دەپۆن، ھەندىکیان دەناسیت و ھەندىکیان ناسیت، سیمایان بە سیمای مڕۆڤە تەنیاکانى سەر شەقامە سپیەکانى ئەو شارە دوورە دەچیت، کە تا ئەو کات ھالۆى تەم و غوبارى تیشک و پرشنگى ساتە سىحراویەکانى لە ھەناسەى ئەودا بوو. ئیستا ئەو لە پێشەو دەپۆشت و ئەو لەشکرە لە کاهینانى جوانى لەدوایەو بوون... مڕۆڤى ئاسایى بوون، لە جلی ئاساییدا، لە شارى زۆر ئاسایىو ھاتبوونە خوارى و بەم پیاوڤە درێژەى ناو ئوقیانوسى ھاوارەکاندا دەھاتن تا سەیرى جوانى بکەن کاتیک لە مردن دەگەرێتەو، سەیرى مڕۆڤ بکەن کە لە خۆلەمیشى سووتانى خۆى ھەلدەستیتەو، گۆڤ لە مۆسیقا بگرن کە دواى کۆززانى مۆسیقارەکان زیندوودەبێتەو.

دواى پێرۆیشتنێکى درێژ بە نزیک چەندەھا شارو بە ژێر چەندەھا ئاوەدانیدا گەیشتنەو ئەو مەخزەنە خاپوورانە، لەوێکاندا ھەمووان بۆ یەکەمجار سەیرى ئەو بارە گەورەیان کرد کە پیاویک لەسەر کۆمەلیک ئەسپى سپى ھێتابوویەو بۆ دنیا، دەیهەا پەرۆش و پاسەوان و شەیدای جوانى بوون، یەکە یەکە تابلوکانیان دەر دەھێنا و تەماشایان دەکرد، ئەو تابلۆیانەى لە بەر نیگای ئەوان جوانى بوو لە سافترین و بێگەردترین شیوەیدا. بەرپز فیکەیان بۆ سىحری ئەو نیگارە لێدەدا کە ھەر یەکەیان نەینییەکی قوولتری لە نەینى تابلۆ ناودارەکانى دنیا تێدا بوو، تابلۆى ئەو درەختانەى لە ئاسمانەو کەوتوونەتە خوارى و ئەستێرەیان لێدەباریت، ئەو گولانەى گەشاوونەو و مندال لە ناو شەونمى سەر گەلاکەیاندا خەوتوو، ئەو کتێبانەى لە کەشتییەک دەچن لە دەریایەکی تورپدا فریشتەى

ترساو دەپەریننەو، ئەو مامۇستایە لقیك زەیتونی بەدەستەو، یەو سەیری گۆمیکى خوینین دەکات و قوتابییه کانیشى لە دوایەو تەماشای هەمان دیمەن دەکەن. دیمەنى شاعیریك لە ساتى نوسینی قەسیدەیه کدا دەستى وەك چنگى تورپەیی گیانداریکى کیویى لىهاتوو، پادشایەك لەسەر عەرشەكەى خەوتوو و یەك دلۆپ خوین لە چاوی هاتۆتە خوارى، تابلۆی کۆمەلیك بالندەى بەردین، کە لە ژێر ئاسمانیکى بەردین و بەسەر زەوییه کى بەردیندا دەفەرن. دیمەنى هەوریک بەر ئاوینە یەك کەوتوو خۆی خوینى لیدیت و ئاوینە کەشى شکاندو. دوو بالدار یەکیان خواردوو و جگە لە ئیسکەکانیان تەنیا دەنوکیان بە ساغى ماو تەو، سى فریشتە لە مەلەکو تەو بۆ پزگارکردنى پاسارییهك دابەزیون.

ئەو تابلۆیانە دەهانتەو تە لەم ئوقیانوسە گەورەیه دا بپاریزین، تە دەستى مرۆف بیانگاتى، تە چاوی مرۆف لەزەت لە جوانییه قوولەکانیان بپینیت، تە پۆژیک لە پۆژان بگەرینەو بۆ ناو پێشانگاگان، بۆ مۆزەخانە گەرەکانى هونەر و لە پىواق و دالانە هیمنەکانى ئەو سالتۆنانە دا بۆ هەتا هەتایە بژین.

شەویك بوو لە شەو هەر جوانەکان، موسای بابەك لە ناوەرەستى هەموو پاسەوانەکاندا بە سەر سەپى و برۆ سەپى و چاوە کزەکانییهو دەووستا، چاوی کزەکردو دەیگوت: ئیمە کۆمەلیك خەلکین لە پۆژە سەختەکاندا دەستمانبەرد و لە ناو ئاگرو خۆلەمیشدا جوانیمان پزگارکرد، بەلام تەنیا یەك کەس، یەك کەس لە ئیمە توانى شوراکانى مردن بپریت و بپروات لە پشتهو لە ناو زەریای تاریکیدا، لەو شارە دوورەى کە ئیمە تەنیا وەك سەراییک ناویمان دەبیست جوانیمان بۆ بهینیتەو. من چەند سال لەو وەبەر کە لە شەویکی تاریکدا خانمیک ناوی کیومەرسى یەزدانى خورپەمى بۆ هینام، ئەو ناوێ منى لە پێچاوپێچیکدا وندەکرد تە دەیگەیاندمە سەر عەشقیکی کۆن و دەیخستمە سەر دەرکۆردن بە نەت.

به نادیاره وه گریمدهدات. ئه وکات من هیچ... هیچ شتیکم نه ده زانی، هه تا ناوی ئوقیانوسی هاواره کانیشم نه بیستبوو، عاشقیکی جوانی بووم خه ونم به وه وه ده بیینی پۆژیک مۆزه خانه یه کی هونه ری بۆ خۆم دروستبکه م ناوم بخاته میژووه وه. شه ویکیان له گهرمه ی هه لواسینی تابلۆیه کدا بووم، له ناکاو ده رگای ئه و ئوقیانوسه سه یرهم له سه ر کرایه وه، ده رگای ئه و پیکا دوورودریژده ی منی ده به ست به هه مووتانه وه، ئیوه ی شه یداکانی هونه ر. ئه م ئوقیانوسه ی که نه سنووری هه یه وه نه کۆتایی، زه ریایه که که شه پۆل ده دات و ده روات، شه پۆل ده دات و ده روات. به ره و سنووری ئه و دیو ژیان و ئه و دیو مهرگ. ئاه... پۆژگاریک من شاری مۆسیقاره سپیه کانم به خورافه ت ده زانی، بیئه وه ی بزانه که هه موومان له سه ر پیکای ئه و شارده ا وه ستاوین، هه موومان پهرین له جوانی کۆژراو، پهرین له هاواری کۆژراو. ئیستا بۆ یه که مجار من یه کیک ده بینم له و یوه ده گهریته وه، تۆ ئه ی هاوپی ئازیزمان، ئه ی ئه وه ی که له بری هه موومان پۆیشیتیت و له بری هه موو سه رنشینه کانی ئه و شاره هاتوو یته ته وه چیرۆکی خۆتمان بۆ بگێره ره وه، حیکایه تی ئه و شاره مان بۆ بگێره ره وه که لیوه ی هاتوویت.

ئه و شه وه جه لاده ت له ناو پاسه وانه کاندایانیش و چیرۆکی خۆی گێڕایه وه، چیرۆکی سووتان و هه ستانه وه کانی، چیرۆکی بیینی بۆ شوراکانی شاریکی سپی، پێشوازی ئیسحاقی لیۆزپهرین، که شتی دوورودریژی له ناو شاریکدا که هیچ مرقۆتیک، هیچ بالداریک ناتوانیت ئه مسه ره و سه ری ته یبکات. پاسه وانه کان به شه وقه وه بۆ یه که مجار گوینیان له و قه قنه سه گرت که ده یگوت: جار دوا ی جار ده بیت برۆم و هیوای کۆژراو به ینمه وه، هه قیقه تی یادکراو به ینمه وه.

پاسه وانه کان سه رسامانه سه یریانده کرد، هه ندیکیان یه که مین جار بوو له ژایاندا قه قنه سیک بیین، هه ندیکیشیان پێشتر چهنده ها قه قنه سیان کۆنکردبوو. جه لاده ت فلووتی لیده داو ئه وان به مۆسیقا که دا ده یانزانی ئه و

مۆسیقاری ههریمیکی جاویدانه. دکتۆر بابەک وهک سهرهک خێلێک تابلۆو کتێبه‌کانی به‌سه‌ر پاسه‌وانه‌کاندا دابه‌شده‌کرد، ههر یه‌که‌و ده‌بایه به‌شیک له‌و خه‌زنه‌ گه‌وره‌یه‌ بپاریزین، ئه‌و گه‌نجینه‌یه‌ مولکی یه‌ک شوین، یه‌ک جێگا، یه‌ک مرۆف نه‌بوو، مولکی ته‌واوی مرۆفه‌کانی ئهم دونیایه‌ بوو، ده‌بوایه هه‌موو پاسه‌وانه‌کان پیکرا هه‌لیگرن و بپاریزن. ده‌بایه له‌ یه‌ک کاتدا له‌ زۆر شوینی دونیادا دابه‌شبیته، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و دابه‌شکردنه‌ له‌ ده‌ستووریکی نه‌تییدا نوسرا‌یته، که له‌ میژه‌ شاری مۆسیقاره‌کان به‌م پۆچه‌ په‌رۆشانه‌ی جوانییه‌وه‌ گریده‌دات. ئه‌وه‌ی ده‌مایه‌وه‌ تابلۆی شاری مۆسیقاره‌ سپییه‌کان بوو که قه‌قنه‌س خۆی ده‌بایه دابه‌شییاته، نامه‌کان بوو، نامه‌ی ئه‌و پۆچه‌ غه‌مگینه‌یه‌ی جه‌لاده‌ت خۆی ده‌بایه ده‌رگا به‌ ده‌رگا بیانبات.

پاسه‌وانه‌کانی جوانی به‌شی خۆیان ده‌برد و ده‌پۆشیستن، ئه‌وه‌ی ده‌مایه‌وه‌ جه‌لاده‌ت و موسای بابەک و مسته‌فای شه‌ونم بوو که ههر سێکیان پێکه‌وه له‌و سه‌ردابه‌ نه‌تییه‌ ده‌هاتنه‌ده‌ری و له‌ ئیواریه‌کی دره‌نگدا بۆ پیا‌سه‌یه‌کی درێژ له‌ ماشینه‌که‌ی مسته‌فای شه‌ونمدا به‌و شاره‌ گه‌وره‌یه‌دا ده‌رده‌چوون، ئه‌و ئیواره‌یه‌ موسای بابەک شته‌کانی وه‌ها ته‌فسیرده‌کرد که کیومه‌رسی یه‌زدانی خو‌په‌م و سه‌لوا طحان دوو که‌سن له‌و بازنه‌ گه‌وره‌یه‌دا که ده‌بایه تابلۆی مۆسیقاره‌ سپییه‌کان به‌ ناویدا بسوپرایه‌ته‌وه‌ تا ده‌گاته ده‌ست ئه‌و، ئه‌و سو‌په‌ مه‌زن و بی‌پرا‌نه‌وه‌و نا‌کو‌تایه‌ که له‌ پێگایه‌وه‌ هونه‌ر بی گویدانه به‌ربه‌سته‌کانی کات و شوین ئاده‌میزاده‌کان پێکه‌وه‌ گریده‌داته‌وه‌.

به‌و شاره‌دا ده‌گه‌ران و موسای بابەک به‌ جو‌ریک سه‌رقالی ته‌فسیری نه‌تییه‌ گه‌وره‌کانی ژیا‌نی خۆی بوو، هه‌یج شتیکی یادنه‌بوو... له‌و ئیواره‌یه‌دا زۆر دره‌نگ موسای بابەک له‌ پێشی ماشینه‌که‌دا نامه‌یه‌کی له‌ گیرفانی چاکه‌ته‌ کۆنه‌که‌ی ده‌رده‌هینا، چاوه‌کانی کزده‌کردو به‌ ده‌نگیکی نوسا‌

دهنگی پوڅیک له میژه ئامادهیه بۆ مردن، دهیگوت: جهلادهتی کۆتر، له میژه ئهم نامهیهی تۆم لایه، ئهمه نامه ی تویه، یهکیکی خوشهویست بۆ تۆی نویسه.

جهلادته نامهکهی وهردهگرت و دهیکردهوه، بهر له وهی حهرفی یهکهمی بخوینیتوه، سهیری ژیرهکهی دهکردو ناوی دالیا سیراجه دینی دهبینی که به خهتیکی ورد له بن ناوهکهیهوه نویسیبوی «کچی پوری خۆت که دونیات به دوا دا دهگه پیت... تریفی زستان».

* * *

دالیا سیراجه دین له نامه درێژهکیدا نویسیبو «کۆپی پوری ئازیزم بیرتدهکه، هینده بیرتدهکه، دهترسیم گهر بێم بۆلات پێگاکان له ئیشتیاقدان بسووتین» ئهمه یان پسته ی خۆته، بیرته وهک شیت دهووستایت و ئهو جوهره قسانهت پێدهگووتم. کۆپی پور تۆ له کویت، من هاتم، پوژیکي باران هاتم و ئهو ئوتیلهم دۆزییهوه، ئهو ژوورهم دۆزییهوه، بهلام ژووریکي خالی بوو، پرپوو له سهرمای بهجیماوی زستان. هه موو شتیکی لیبوو تۆ نه بیت، تۆ کوپه پوره درۆزنه که، من دوا ی تۆ له گهل هه موو لیقه و ماو برینداره کاندان به تونیلکی درێژ و پر ئهستیره دا پویشتم، خوشحالم توانیم دهیان خه لک له مردن پرزگار بکه، له و پێگیانه دا مندا لم هه لگرت و پیرم له مردن پرزگار کرد. له گهل دکتۆر بابه کدا چووم بۆ شاریکي گه و ره گه و ره له و ئی کۆمه کم کرد، چه ندین مانگ له و ئی ژیا، کۆپی پورم پێده چیت باوه پنه کهیت، من نه مردم... نه مردم. دهزانم تۆ باوه پ به من ناکهیت، بهلام من چۆنت بۆ دهگیرمه وه ئاوهابوو، دکتۆر بابه ک عیادهیه کی هه بوو، من بێئیش بووم، شوینیکم نه بوو پووی تیکه، تۆم نه بوویت، نه مده زانی کوپه پوره بيسفه ته که ی خۆم چی لیها توه، ئاه... دهزانم ئیستا ده لیت من

بیسفەت نیم، دەزانم درۆدەکەیت، دەلێت هەموو شەویەک منت لە خەوتدا
 بینو، دەلێت تۆم لەسەر قادرمەکان دەبینی، تۆم لە بالکونی ئەو ئوتیلە
 سووتاوه دەبینی. بەلام دەزانم تۆ درۆ دەکەیت، تۆ درۆزترین کۆریکی
 لە دنیا دا بژی، ئێستا هیچ کەسیکی تر لەسەر ئەم ئەستێرەیه لە تۆ
 درۆزتر نییه. قەیناکا، با من خراپ بم، با ئەم کچە پوره بەدبەختە
 خۆت خراپ بیت. پۆژیک بەدوای باسمی جەزائیریدا بەرهو شارەکانی
 باشوور کەوتەوه پێ. ئێستاش دانیانیم ئاخۆ ماوه یا مردووه، دلەکی
 من باوەربکە نازانم ئاخۆ باسم لە دۆزەخە یان لە بەهەشت، لەسەر
 زەوییه یاخود لە ژێر زەویدا، لە مەلەکووتی خودادایە یا لە ژێرزەمینە
 تاریک و نۆتەکانی دەوڵەتدا، زۆرجار دانیادهبم لە مردنی، ئاسوودە واز
 لە هەموو شتێک دەهێنم و شەوان بە ئارامی لێی دەخەوم، هەندێجاریش لە
 ناکاو سیبەرەکی لە ژیانمدا دەرەکەوێتەوه. نا جەلادەت دەزانم ئێستا پێم
 دەلێی کچیکێ بیبەزەیی و دلەرەقیت کە حەزت بە مردنی خۆشەویستەکی
 خۆتە... کۆرە پوره بێشەرەمەکی خۆم، کۆرە پوره بەدبەختەکی خۆم، من
 بەزەیم بەودا دێتەوه، بەزەیم بە ئازارو چاوه‌پوانی و تەنهاییەکیدادێتەوه،
 من دوای ئەو هەموو گەڕانە، جاریکی تریش، سالیکی پەبەقی دی شار
 بە شارو گوند بە گوندی باشووری بە دوا دا گەڕام و نەمدۆزییه‌وه، بەلام
 وەک جاران تارماییەکی دەبینم... وای کۆرە پوره بێحەیاو بێشەرەمەکی
 خۆم، هەتا باسمیش وەک جاران نییه، هەموو شتێک دەگۆریت، هەتا
 تارماییەکانیش دەگۆرین، ئێستا سیبەرەکی لە دوورەوه تەماشامدەکات و
 دەروات و قسەم لەگەڵدا ناکات. ئای جەلادەت تۆ چەندە خەفەتت داسی،
 ها پێمبێی دۆسییەکەت بۆ هەلگرتووم یان نا؟ خودایە چەندە بیرتدەکەم.
 دەزانم ئێستا دەپرسیت: دایا پەرییه چکولانەکانت ماون؟ نا جەلادەت
 نا، ئەو فریشتانە دەمیکە وازیان لێهێناوم، پۆژیک ویستم سەرلە نوێ
 ئەو شارە بدۆزمەوه، بچمەوه بۆ پرتەقالی سپی، هەموو بیابان گەڕام

سه رتا پای پینگاگانی خۆرئاوای فوراتم ته یکرد، له هه موو گوندو شارۆچکه و هۆبه و دیاریکدا پرسپاری ئه و شارهم کرد، جگه له حیکایه تیکی سه یر هیچی ترم نه بیست، حیکایه تی شاریک که وهک که شتییه کی گه وره به ناو لمدا سه فهرده کات، هه ندیجار ده رده که ویت و هه ندیجار و نده بیت. شاریک به رده وام ده سوو تیت، په نگه جه لاده ت ئیستا به شیک له پۆحی ئیمه له ناو ئه و شارهدا بیت و بسوو تیت... ئه و شه وهی که فایله کهم دا به تو وامده زانی ده مرم. له هه موو ده وه ویستم به لگهی بینگوناھی و مردنی ئه و کوپه به سته زمانه لای تو بیت، ده مگووت خودایه گه ر پۆژیک له پۆژان چیرۆکی من و ئه وی گێڕایه وه با هه موو شتیکی له لایبت، بۆ وا هه سته کهم که تو پزگارمانده کهیت، نازانم... بۆ؟»

نامه یه کی سه یر بوو، له پشت دێره کانه وه کاراکته ری ئه و کهچم ده بینیه وه که له یه ککاتدا ده یتوانی زۆر شه رزه و زۆریش به و یقار بیت. له خواری خواری نامه که دا ناوی بنکه ی پیکخواویکی بیانی هه بوو که له هه ریمه شاخاوی و گوندنشینه کانی کوردستان خه ریکی لیدانی بیر و کردنه وهی قوتابخانه و په یدا کردنی په ین و ئامۆژگاری کردنی جووتیاران بوون. سه یربوو له لام دالیا سیراچه دین راسته وخۆ به وجۆره له باشووره وه فریبوو بۆ باکوور و له و پیکخواوه خێرخوازه دا بوو بوو به وه رگێری ئینگیزی.

که موسای بابک ئه و نامه یه ده دات به جه لاده ت وهک شیتی لیدیت، وهک جانه وه ریکی لیدیت ساله های سال له قه فه زدا بوو بیت و له ناکاو ده رگای قه فه زه که کرابیته وه. به هه موو هیزی خۆی پاده کات، ده بیته کلپه یه ک له بیسه بری که چیت نانتوانیت ئارامبگریت. ده رگای ماشینه که ده کاته وه و بیتا لاوایی به هه موو چیاو پیده شت و به رده لانه کانی ئه و هه ریمه دا پووده کاته ئه و ناویشانه، وهک جانه وه ریک غه ریزه کانی پیتشیکه ون به دۆل و سه خته نه کاند ه لده که یت. هه موو شه و به پیتشیکی درێژو جه سته یه کی

لاوازو دریزه‌وه وهک چه‌قلیکی ته‌ن‌ها به تاریکیدا ده‌پوات، جگه له دالیا سیراجه‌دین ناتوانیت بیر له هیچ شتیک بکاته‌وه، گیاکان و هه‌وره‌کان و ره‌شه‌بای دوور پیکرا ناوی دالیا ده‌ده‌نه‌وه به گویندا، شه‌پۆله شیت‌ه‌کانی هه‌وا و تریفه‌ی مانگ و جریوه‌ی ئه‌ستیره‌کان هه‌موو ناوی دالیان ده‌هینا. دوا‌ی دوو پوژ رویشتی بیوچان نیوه‌پۆیه‌کی پاییز ده‌گاته ناوینشانی ئه‌و که‌مپه، له به‌رده‌رکی پیکخراوه‌که‌دا پاسه‌وانه‌کان پینده‌لین خاتوونی دالیا سیراجه‌دین له‌گه‌ل به‌پۆیه‌به‌ری گشتی پوژه‌کاندا که پیاویکی ئوستراییه، له گه‌شتیکی دریزه و تا هه‌فته‌یه‌ک ناگه‌پیته‌وه، جه‌لاده‌ت بیته‌وه‌ی ماندوو بییت به‌کیو و دارستانه‌ چره‌کانی ده‌وری که‌مپه‌که‌دا هه‌لده‌گه‌ریت و له‌ویوه له‌سه‌ر دره‌خته‌کانه‌وه فلووته سیراویه‌که‌ی خۆی لیده‌دات، هه‌فته له دوا‌ی هه‌فته ده‌پوات و دالیا ناگه‌پیته‌وه، پاییز تا دیت توند‌ترو هه‌وا تابیت سارد‌تر و ئاسمان تابیت گرژ‌تر ده‌بییت. هه‌موو شه‌ویک جه‌لاده‌ت له‌سه‌ر دره‌ختیکی به‌رز که ده‌که‌ویت به‌ سهر یالیک به‌ پشتی ئه‌و بنکه تاییه‌تییه‌وه که بیانیه‌کان بۆ کۆنترۆل‌کردنی ئیشه‌کانی خۆیان دروستیان‌کردوه، فلووت لیده‌دات. دوا‌ی بیست و شه‌ش پوژ له ساتیکدا وهک ده‌رویشیکی بیتخه‌و و ماندوو ده‌یه‌ویت بچیته‌وه ئه‌و کونج و بنبه‌رده‌ی بۆ خه‌وی شه‌وانه‌ی خۆی خۆشیکردوه، گوینی له ده‌نگی دالیا ده‌بییت له تاریکیدا بانگیده‌کات «جه‌لاده‌تی کۆتر، تۆ له کویت، تۆ له کویت»... وهک دوا‌هه‌مین شه‌و که له شاری ته‌پوتۆزه سبیه‌کان بانگی‌کرد، وهک دوا‌هه‌مین شه‌و که له ناو زرمه‌و گرمه‌ی خومپاره‌و موشه‌که‌کاندا بانگی‌کرد کاتیک ده‌یزانی ئه‌و ده‌نگه ده‌نگی دالیایه، به‌لام وایده‌زانی له دونیایه‌کی تره‌وه دیت، له ئاسمانه‌وه داده‌به‌زیت، له شوینیکی نادیا‌ری ناو وجوده‌وه بانگیده‌کات. له‌و ساته‌دا. له نیوان ئه‌و دوو بانگه‌دا، که هه‌ر دووکیان یه‌ک بانگ بوون، یه‌ک هاواربوون هه‌ستیکرد ژیان چ سوپیکی مه‌زن و کوشنده‌ی خواردوه، هه‌ستیده‌کرد ئه‌وه‌ی زه‌مان بر‌دویتی به‌ یاده‌وه‌ری ناگه‌پیته‌وه. له ناو دره‌خته‌کاندا

به خۆی و فلووته که یه وه به رهو لای ئەو دهنکه رایکرد، دهنکی کچیک له سه راب، کچیک هه تا که باوه شیشی پیاکرد، کاتیکی دواي ئەو هه موو لیکدا برانه بۆ یه که مجار ئاوها له نزیکه وه ماچیکرد هیشتا هه ر سه راب بوو و هه ر ته م بوو، هه ر خه یال بوو.

دالیا که له په نجه ره که ی خۆیه وه گوینی له دهنکی فلووته که ی بوو، بیته وه ی بیربکاته وه دلنیا بوو ئەوه موسیقای جه لاده تی کۆتره، هه مووی چه ند سه عاتیکی بوو که رابوو وه بۆ که مه که، پانتۆلیکی کاوبۆی کۆن و تیشیرتیکی بیجی و کاپه یه کی کچانه ی شینی له سه ردا بوو. که باوه شی به جه لاده تا کرد هه ناسه ی وها توندبوو بوو قسه ی بۆ نه ده کرا، سه رکه وتن به و یاله به رزه دا، گوێگرتن له و موسیقایه، دوودلی و گومانی له بینین و دۆزینه وه ی جه لاده ت برستیان لیبریوو. له ناو دارودره ختی ئەو کتیه دا، له ناو کزه بای شه ویکی دلره قدا له ئامیزی جه لاده تا وه ک مندالیکی چکۆله ده ستیکرد به گریان، ئەو چه ند سه له که میک پیری کردبوو، به لام جه لاده ت له ژیر شه وقی مانگه شه ودا جوانتر ده بیینی. جه لاده ت پینده گووت: من چه ند هه فته یه لیهره م، ده یان شه وه چاوه روانی تۆم. له و سه اته وه ی که دکتۆر باببه ک نامه که ی تۆی دامی، وه ک شیت رامکرد، دالیا ئەم هه موو سه له تۆ له کویت، تۆ له کویت، بۆ نه هاتی له گه لمد، بۆ به جیته هیشتم؟. دالیا ده گریا، وه ک گریان هه سستی و بیبرانه وه کانی خۆی، ئەو گریانانه ی سه له نه که ی تیاتری پرته قالی سه ی بیر جه لاده ت ده هینایه وه. دواي ئەو هه موو سه له، ئازار و زیندان و سه ختی جه لاده تیان فیری شتیک و یقارو سۆزی کورانه کردبوو، فرمیسکه کانی بۆ دالیا سه ری و له نیوان فرمیسکه کاندای گوینی له و چیرۆکه سه یرو دووردریژه ی دالیا گرت که تا قوولتر بیا به ته وه، دهنکی دالیاش ئارامترو سینه ی هیمنترو فرمیسکه کانی که مترو دره وشاوه تر ده بوون.

دالیا هه موو شتیکی له سهر جه لادته ده زانی، له و کاته وهی مسته فای شه ونم جه لاده تی به موسای بابه که وه گریدایه وه، له و کاته وه دالیا عه ودالی جه لادته بوو. پوژیک دواى سه فه ریکی دريژ له شاره خاپووره کانی باشووردا به کژهی زستانی بیابانه کانه وه له له شیدا خوی ده کاته وه به عیاده چکوله که ی موسای بابه کدا، ئه و یه که مین جار هه والی دهرکه وتنه وهی جه لاده تی ده داتی، ناو نیشانه که ی بۆ دهنوسی و له ماشینیکی تایبه تی و به شوفیریکی ناسیاودا ده نیریت بۆ باکوور. که دالیا ده کاته وه ئه و شاره دیرینه ی خوی، شاری دلداریه کۆنه کان و شاری عه شقه منداله کانی جارن، هیشتا ئه و ترسه له گیانیایه تی که چه نده ها سال له وه و بهر تو په یی براکانی له دلیدا سه وزیان کردبوو، ئه گهرچی دهیزانی برایه کی مردووه و برایه کی تری ئیفلجی نیوجیگایه، به لام له هه موو شتیکی ئه و شاره ده ترسا، له شه قامه کان، له کوچه باریکه کان، له درهختی نیوه گیانی سهر پینگاکان، له دیواری به رزی قوتابخانه کان، له بۆنی چه ک له سهر سوچه کان، هالاوی باران له هه وادا، بۆنی ته پی کۆتر له سهر درهخته کان. ته نیا بۆ دۆزینه وهی جه لادته دیته ئه و شاره، راسته وخۆ پرووده کاته ئه و ئوتیله، ده چیته ئه و باله خانه سووتاوه، پوژیکی ساردی زستانه، بارانیکی خو پ ده باریت، دالیا وهک شیت ده گهریت و جه لاده تیش له میژه له نیوان زیندانه کاندایا هاتوچه ده کات. له قاتی شه ش کهس نابینیته وه، دراوسینکانی هه والی گیرانی جه لاده تی ده دهنی، به لام باوه ریان پیناکات. به و ترسه قووله ی خویه وه هه موو شار ده گهریت، له زور کوچه و کۆلاندایه والی جه لادته ناوینک ده پرسیت، به لام کهس نابینیت وه ها ناوینکی بیستیت. باران ته پیده کات و ده گهریت، که شتیکی دريژ به بازارو کوچه کاندایه کات، گهرانیکی شهرزه که که مینک ترسی ده په وینیته وه. به رده وام باران ده باریت و بارانیش مندالی و گهنجی به یادا ده هینیته وه، هیچ شتیک وهک ئه و بارانه کاریگهری له سهر یاده وه ریه کانی نییه، تک تک باران به قزیدا دیته خواری، سه رتا

تەرپەهەت، وەك شەیت وازناھێتیت، پیاوانی بازار و گەنجانی برسی ناو گوزەرە تەسكەكان سەیریدەكەن و دەزانن هیچی لە خانمە بە وێقارەكانی ئەو شارە ناچیت، كە بە پێی ئەندازەیهكی تاییبەتی دەمیاندەكەنەو، دایدەخەن، هەنگاو دەنێن، سەیری ئەملاولادەكەن، هەتا لە زەرەخەنەشدا بێی هەلبێرین و دانانی لێو قانونی تاییبەتی خۆی هەیە. كچانی ئەم شارە خەلكێكن ناھێلن باران لێیان بدات و ناھێلن كراسەكانیان هێند تەربییەت ستیانهكانیان لە ژێرەو دەربكەوێت، بەلام دایا هیچی لە خانمە بە حورمەتەكانی ئەو شارە ناچیت، شەرمناكات لەوێ بېرسیت كە لەدوای كۆریكە بە ناوی جەلادەت ئیسماعیل، شەرمناكات باران وەھا تەریكەت مەمكەنە پەمەییەكە ی دیاریت كە حەیاچوونیکە گالتهی پێناكریت... پۆژێك تا ئێوارێ بە ژێر بارانیکی بێكۆتایی زستاندا بە كوچەو بازارێ ئەو شارەدا وێڵ دەبیت و بێچارە و بێدەرەنجام دەسوڕیتەو، كە دڵنیا دەبیت لەوێ وەك هەمیشە پێیواریکی مایەپووچە، هەمان شەو دەگەریتەو بۆ لای دكتور بابەك، كە تا ئەوكات هەوالی گیرانی مستەفای شەونم و جەلادەتی نەبیستوو.

دوای مانگیك لەو پۆژە شەویکی سارد، پیاویکی قەلەو بە پالتویەکی درێژ و كلیتەیهكی گەورەو كە لە كلیتە ی سەرۆكە كۆمۆنیستەكان دەچوو لەدەرگا دەدات، ئەو پیاوێ مستەفای شەونمە كە دوای حەوت مانگ ژیان لە زینداندا بێ تۆمەت و بێ دادگا هاتۆتەدەری. ئەوشەوێش كە بە قیافەتی دیکتاتۆریکی پۆح سووكەو لە دەرگای عیادەكە ی موسای بابەك دەدات پێنجەم شەوی ئازادییەتی. بەلام لای دایا سیراچەدین شەوی كرانهوێ نەهێتیەكانە، كاتیك مستەفای شەونم چیرۆکی مردنی پرتەقالی بابلی دەگێریتەو، دایا دەستدەكاته گریان، هەر ئەو شەو تا بەیانی هەموو شتیك لەسەر ژیا نی ئەو چەند سالە ی جەلادەت دەزانیت. دڵنیا دەبیت جەلادەت ئیستا لە زیندانیکی دووردایە كە دەبیت یەكێك دەربێهێنیت. ئیدی تێدەگات كە ئەو مەحكومە تا كۆتایی بەدوای دیلەكاندا بگەریت،

سهردهخاته سهر سنگی موسای بابەک و دهلیت «دکتۆر ئەمه چ ولاتیکه تاههتاهاهتایه دهبیته ژنان بهدوای پیاوه دیلهکاندا بگهڕین». بهلام وهک ههر قهدهریکی دیکه ی رهش، دالیا بهرابهری دهووستیت. چۆن سالانیکی درێژ ژیانی خۆی بۆ گهڕان بهدوای باسمی جهزائیریدا تهرخاندهکات، بریاردهات به دوای جهلادهتیشدا بکهوێتهڕی. ئەو له ناخی دلیدا دهزانیت ئەمه دووبارهبوونهوهی حیکایهتهکانه، ئەو دووبارهوهبوونه ترسناکهیه که دالیا بهدریژی ژیانی لێی دهترسیت، دووبارهبوونهوهی ژیان وهک دووبارهبوونهوهی بیابان و لم و سهراب، وهک دووبارهبوونهوهی شارهکان و کوچهکان و درمختهکان. ئەو شهوه موسای بابەک بیناک به ژوورهکهدا پیاسهدهکات و پێنانههلیت: ئێوه هیچ نازانن، جهلادهتی کۆتر، له پێگادایه بۆ شوینیکی دور، بۆ جیگایهک که تهنیا قهقههسهکان دهیگهن.

چهند پۆژ دواتر دالیا له پاسیکی گهورهدا به ناو خاله بیکۆتاییهکانی کۆنترۆلدا، به ناو بنکهی یهک له دوای یهکی پشکنیندا، له ناو دوکهلی ترس و هالاوی جهنگه بێوچانهکانی ناوخۆدا دهگاتهوه کوردستان، شهوی یهکهم دهچیت بۆ لای شاناز سهلیم، ئەو خانمهی مستهفای شهونم به دوپشکی ژههراوی ئەم چیرۆکه ناویدهبات. شاناز له ژووریکدایه پهره له وینهی پرتهقال، به غروری ژنیکی دهولهمندهوه که لهناو بۆنی پارو بۆنی مردندا ونبوه پێیدههلیت: من دهزانم تۆ کیتیت. تۆ ئەو قهحهیهیت، جهلادهت له تیاترۆخانهکاندا جوزهلهی بۆ لیدهدایت. چاکتره خۆت ماندوونهکیت، درهنگ یان زوو جهلادهت به مردنیک دهمریت خراپتر له مردنی ههر سهگیک که پێش مردنی وا ریسوادهبیته توانای وهڕینیشی نامیتیت.

دالیا سهرسام له کینهو رقی ئەو ژنه دیتهدهری و دوای سؤراغیکی درێژ یهکهمین ههوالی جهلادهتی له بهرپرستیکی حیزبیهوه دهستدهکویت که پهیمانی دهباتی گهر لهگهڵیدا بخوایت جهلادهتی نیشاندهدات، دالیا که سویندی خواردوه تا مردن لهگهڵ هیچ پیاوێکدا نهخوایت، لهبری له

خۆی دواهمین ملوانکهی زیرینی خۆی دهباتی و پییده لیت «من به که لکی
تۆ نایه، ئهم ملوانکه زیره وەرگره، ئهمه بۆ تۆ باشتره، گهر بيفرۆشیته وه
پاره کهی بهشی ئه وه دهکات له گهل ده ئافرهتی له من که نجترو جوانتردا
بخه ویت».

ئهو بهر پرسه شهویک له شهوان دالیا سیراجه دین ده بات بۆ گوندیکی
زۆر دور، له مالیکی چکولانه دا، له زیرخانیکی تاریکا که شوینی به ستنه وهی
ئه سپ و گویره که وه ئه و شتانه یه له درزیکه وه جه لاده تی نیشاندەدات که
له سەر زهویه کی ته ر دانیشتو وه له پشته وه به کۆله که یه کی که و ره وه
به ستراره ته وه. دالیا له و درزه وه هاوارد هکات جه لاده ت... جه لاده ت. ئهو
بیته زو نیوه گیان سه ره به ر زده کاته وه و نایبینیت.

* * *

دالیا ئهو شه وه له ناو ره شه بای پاییزو له ژیر ئه ستیره ی سه ره ما برده له و
له نابهین که لای له رزیودا حیکایه تی خۆی بۆ جه لاده ت گێرایه وه پیگوت:
جه لاده ت ئهو دواهمین جارم نه بوو که تۆم بین، شهویک من له گهل ئهو
پیاوه دا پلانمان دانا تۆ برفینین و گهر پلانه که مان سه ریگرت مل بۆ هه موو
داوایه کی بدهم. نه مده ویست تۆ به وجۆره ئازار بجیژیت، دوا جار هه موو
شتیکمان ریکخست، به ته مای شهویکی تاریک بووین دابیت و ئازاد تبکه یین،
له و پلان و تیفکرین و پامانانه دا بووین که ده سته و تاقمیکی تر تو یان
رفاندو هه موو شتیکمان لیه له وه شا و هه رچی نه خشه یه که مان هه بوو پووچه ل
بووه وه. به لام جه لاده ت، کورپی پورم هه ر له دوات بووم، کۆلم نه دا. له گهل
هه موو مه راق و ده ردیکدا هه ر له دووت ده گه پام. ده مزانی من چه ند
به دبە ختم، به لام له گهل هه موو غه م و به دبە ختییه کیشدا خۆم به خۆشه به خت
ده زانی، له ماوه یه کی که مدا ئهم ئیشه م ده سته کوه ت که ده متوانی به هویه وه

لە کوردستان بمیتمەو و پیتی بژیم و بەدوای تۆشدا بگه‌ڕیم. بچوو بامایەتە
 ھەر گوندیکەو ە یەکەمجار دەمپرسی ئاخۆ زیندانى تێدا یە یان نا، یەکەمجار
 لە ژن و منداڵەکان سۆراغمدەکرد، چونکە دەمزانی ئەوان پاستیم پێدەلین،
 ئەى چۆن جەلادەت ھەموو وایاندەزانی من شتیکی گرنگم، شتیکی دەبیست
 ھەموو مرقۆتیک ھەموو شتیکی پێلێت. لەو سەفەرە درێژانەدا دووبارە
 دیلەکانم بینیو، ناو زیندانەکانم بینیو، خوین و برسیتی و پرسیوای
 مرقۆقەکانم بۆنکرد، بەرلەو ەى جارێکی تر تۆ ببینم سەدان زیندانم بینی.
 ئازیزم بەردەوام بیانوو یەکم دەدۆزیو ەو خۆم بە بەندیخانەکاندا بکەم و
 سەیربکەم بزانم کێی تێدا یە، بەخودا، چۆنت بۆ دەگێرمەو و ابوو... جاتۆ
 ھەر باو ەرمەکە، کەیفی خۆتە، تۆ کەى باو ەرت بە من کردو ە. تادوا جار
 شەویک لە گوندیک، منداڵیک بەراکەردن ھات و بەدەنگیکی منداڵانە پێگوتە
 «دالیا خان... دالیا خان، دیلیکی تازەیان ھێناو ە بۆ مەکتەبەکە، دیلیکی زۆر
 خەتەرە... زۆر زۆر... لە دێو خەتەرتر، ناییت کەس کەس ببینیست».

کوپى پوری ئەزیزم، واپیکەوت باوکی ئەو منداڵە پاسەوانی تۆ بوو،
 لە پەنجەرەکەو ە تۆی نیشاندەم، لەسەر زەویەکە بەدەستی بەستراو ە
 خەوتبوویت، من بانگم لێکردیت جەلادەت... جەلادەت. تۆ سەیرتکردم و
 منت نەبینی.

دالیا شاژنی ئەو کەمپەبوو، ئەو جەلادەتی کۆتری برد و لە ژووریکی
 تاییبەتیدا جێگای بۆ چاککرد، سەرمای دوورودریژی شەوگار تەزاندبووی،
 بینیو ەى دالیا وەک جۆرە لە دایکبوونیکی تازە و ابوو، بەلام بە ئەندازەیک
 لاواز و ماندوو بوو بە فلووتەکەى دەستیو ە لە سەر تەختیکی درێژ خەوی
 لیکەوت. دالیا دەرگاکی لێداخست و لەودیو پەنجەرەکەو ە بە ئینگلیزییەکی
 ساف کەوتە گێرانیو ەى چیرۆکی جەلادەت بۆ ئەو پیاو ە بیانینیانەى
 کەو ە بۆ تەماشای مۆمیایەکی کۆن ھاتب، لە دەلاقەیکەکی چکۆلەو ە
 سەیریان دەکرد. یەکەمجار بوو لە کوردستان بەسەرھاتی مرقۆتیک بێست.

بۆنی ئەفسانەییەکی خۆرەلاتی دێزینی لیبیت. بە‌پای ئەوان کوردستان بە
 سروشتە شاخاوییه سەخت و خەلکە جووتیارو شارە غەمگینەکانییەو،
 شتیکی تێدانەبوو سیحری سەر‌بۆردە کۆنەکانی خۆرەلاتی هەلگرتبیت،
 مەرۆف لە ناو ئەو هەموو شاخ و کێوەدا ناسەواریکی کاراکتەرە گەورەکانی
 ئەدەبیاتی کۆنی خۆرەلاتی نەدەبینییەو، پڕۆخساری ئەو ژنە جووتیارو
 پیاوێ قاجاچیی و تەفەنگ بە‌دەستانی ئەمسەر بۆ ئەوسەری کوردستانیان
 پڕکردبوو، شتیکی لە یادگاری سەندباد، عەلی بابا، قەمر الزمان یان بدر
 البوریان زیندوونە‌دە‌ک‌ردە‌و، بە‌شی هەرە زۆری خەلک لە مە‌ل‌انە‌س‌رە‌دین
 یان مە‌ل‌ای مە‌ز‌ب‌و‌ور دە‌چ‌و‌ون لە‌و‌ەر‌ز‌یک‌دا نوکته‌ی بیر‌چ‌و‌و‌یتتە‌و. بیانییە‌کان
 سە‌ر‌سام لە‌و‌ چیرۆکە عەجیبە‌ی دالیا بۆی گێرانە‌و یە‌ک‌ە‌یە‌کە لە‌و‌ پە‌نج‌ەرە
 چ‌ک‌ۆ‌لە‌یە‌و لە‌ برینە‌کانی سەر دە‌ست و سینە‌ی پادە‌مان. ئەو شە‌و دالیا
 لە‌گە‌ل سە‌ب‌استیان می‌و‌لە‌ردا لە‌ س‌ال‌ۆ‌نی ناخ‌و‌ارد‌نی کامپە‌کە بە‌دریژی
 قە‌س‌ە‌یان لە‌حیکایە‌تی ئە‌م‌ گە‌نج‌ە‌کرد. «سە‌ب‌استیان می‌و‌لەر» کە‌بەر لە‌و‌ی
 لە‌ ئیشە‌کە‌ی دەر‌ب‌ک‌ریت، مام‌ۆ‌ستایە‌کی ناس‌را‌وی ئار‌ک‌ی‌ۆ‌ل‌ۆ‌ژی‌ای زان‌ک‌ۆ‌ی
 هاید‌ل‌ب‌یر‌گ بوو، لە‌و‌ ما‌و‌ە‌یە‌دا یە‌ک‌ێک بوو لە‌ دۆ‌ستە‌ نزیکە‌کانی دالیا، لە
 شار‌ۆ‌چ‌کە‌یە‌کی خ‌ۆ‌ر‌ئا‌و‌ای پ‌ا‌ین‌ە‌و‌ە‌ هات‌بوو، لە‌ هە‌مو‌وان سە‌ر‌سام‌تر گون‌ی لە
 چیرۆکی جە‌ل‌ادە‌تی ک‌ۆ‌تر گرت‌بوو، س‌ال‌ان‌یک دواتر دالیا لە‌ نامە‌یە‌کی سە‌ی‌رو
 پ‌ر‌ ن‌ه‌ئ‌ین‌یدا بۆ موس‌ای بابە‌ک با‌سی ئە‌و‌ تە‌ف‌س‌یرە‌ سە‌ی‌رانە‌ی سە‌ب‌استیان
 می‌و‌لە‌ری ن‌و‌سی‌بوو. شە‌و‌یک «ه‌ی‌ر می‌و‌لەر» د‌و‌ای ئە‌و‌ی چە‌ندە‌ها‌جار
 چیرۆکی جە‌ل‌ادە‌تی ک‌ۆ‌تر دە‌ب‌ی‌ست‌یت بە‌دە‌م خ‌و‌ارد‌نە‌و‌ە‌ی ب‌ۆ‌ت‌ل‌یک شە‌رابی
 سو‌ورە‌و‌ە‌ گ‌و‌وت‌ب‌و‌وی: مس‌ز س‌ی‌را‌جە‌دین، س‌ات‌یک سە‌ب‌رم ل‌یک‌ە... س‌ات‌یک
 سە‌ب‌ر باب‌یر‌کە‌مە‌و. ئ‌ۆ‌و مس‌ز س‌ی‌را‌جە‌دین، ت‌ۆ‌ ئە‌م‌ بو‌ونە‌و‌ەرە‌ت چ‌ۆ‌ن
 لە‌و‌ چ‌ای‌ە‌ دە‌ستە‌م‌ۆ‌کرد، ئە‌مە‌ پە‌ی‌و‌ە‌ندییە‌کی بە‌ت‌ین‌ی بە‌ خ‌ودا‌و‌ە‌ندە‌کانی
 سروشتە‌و‌ە‌ ه‌ی‌ە. حیکایە‌تی ئە‌م‌ پ‌یا‌و‌ە‌، بە‌ ج‌ۆ‌ری‌کی سە‌ی‌ر لە‌گە‌ل
 چیرۆکی هە‌ند‌یک خ‌ودا‌و‌ە‌ندە‌کان‌دا ت‌یک‌ە‌ل‌دە‌ب‌یت و یە‌ک‌تری دە‌ب‌ر‌یت. لە‌گە‌ل

چیرۆکی خوداوه‌ند «پان» دا، له‌گه‌ل «کریشنا» دا، له‌گه‌ل «شیفا» دا. مسز سیراجه‌دین که‌سه‌یریده‌که‌م، شتیک له‌ کریشنا‌ی تیا‌ده‌بینم به‌ خۆی و فلووته‌که‌یه‌وه، فلووت ئامی‌ری خودا‌کان بو‌وه، به‌ درێژایی می‌ژوو، فلووت ئامی‌ری خه‌لیقه‌ت بو‌وه، وه‌ک شیفا که‌ به‌ خۆی و فلووتیکه‌وه به‌‌ده‌وری گه‌ردوندا سه‌ماده‌کات و جیهان دروس‌تده‌کات. من پیتده‌لیم ئه‌وه‌ی فلووتیکی سیرا‌وی به‌‌ده‌سته‌وه بیت ده‌توانیت جیهانیکی سیرا‌وی دروس‌تبه‌کات. لای میسر‌یه‌ کۆنه‌کان ده‌نگی فلووت ده‌نگی ئیزیسی خودا‌وه‌ندی دایک بو‌وه. نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌ش، مسز سیراجه‌دین، فلووت دیاری خودا‌کان بو‌وه بۆ ئاده‌میزاد، لای هیندی‌یه‌کان فلووت دیاری کریشنا‌یه بۆ ئینسان، من له‌سه‌فه‌ری خۆمدا به‌ هیندا سه‌رنجی ئه‌وه‌مدا کریشنا هه‌رده‌م به‌ فلووتیک و په‌ڕیکی تا‌وسه‌وه ویتاده‌که‌ن. کریشنا به‌‌پنی ته‌فسیری زمانه‌وانی مانای «هیزی پاک‌یشانی خودایی»، فلووته‌که‌ی کریشنا په‌مزی ئه‌و هیزی پاک‌یشانه‌یه، حیکایه‌تی کریشنا له‌گه‌ل کیزه‌ شیردۆشه‌کاندا که‌ به‌ ئا‌وازی فلووته‌که‌ی یه‌ک له‌ د‌وای یه‌ک پ‌ایانده‌ک‌یشیت و ده‌یان‌خاته سه‌ر سه‌ما، سه‌مبولی ئه‌و توانایه‌ی فلووته که‌ ژيانی تێپه‌ر به‌ ژيانی جا‌ویدانه‌وه گر‌یده‌دات.

سب‌استیان می‌ووله‌ر ق‌ژیکی زه‌ردی در‌یژی هه‌بو‌و، به‌‌در‌یژی ئه‌و ما‌وه‌یه‌ی که‌ له‌گه‌ل دا‌یادا کار‌یکرد‌بو‌و ئاره‌زو‌یه‌کی عه‌جیبی هه‌بو‌و هه‌موو شتیک به‌ ئه‌فسانه‌ د‌یرینه‌کانه‌وه گر‌ی‌داته‌وه، سی‌اسه‌ت و د‌ین و م‌لملانێ جیهانی‌یه‌کان به‌ چیرۆکی خودا گر‌یک‌یه‌کان ته‌فسیر‌ده‌کرد. به‌ر له‌وه‌ی بیت بۆ کوردستان له‌ که‌م‌بۆ‌دی‌او سر‌یلانکا و بۆ‌سنه‌ کار‌یکرد‌بو‌و. ئه‌و شه‌وه یه‌ک له‌ د‌وای یه‌ک جگه‌ره‌ی ده‌ک‌یشا بۆ کورته‌ پیاسه‌ هه‌له‌ده‌ستا، له‌ سالۆنی بلیارده‌که‌وه ته‌پله‌که جگه‌ره‌که‌ی هه‌له‌گرت و له‌ یه‌خ‌چاله‌که‌ ئا‌وی ده‌رده‌ه‌یتا‌و می‌وه‌ی ده‌شته‌وه‌و چا‌ویلکه‌که‌ی ده‌س‌پی و له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا در‌یژه‌ی به‌‌قه‌سه‌کانی ده‌دا: مسز سیراجه‌دین، فلووت لای کریشنا سه‌مبولی ده‌ست به‌‌ردار‌بوونی مرۆ‌فه له‌ خودی خۆی بۆ‌ئه‌وه‌ی جیگا بۆ ئا‌وان.

مەزن و ئاسمانی بکاتەو. پۆزیک لە پۆزان پادها خیزانی کریشنا لێدەپرسی «خۆشەویستم، تۆ بۆ ئەم فلووتەت لە من زیاتر خۆش دەوێت؟ ھەژدەکەم ئەم نەیتییهەم لە زاری خۆتەو گوی لێیت». کریشنا دەلێت «ئەم فلووتەم خۆش دەوێت، چونکە زۆر سیفاتی قەشەنگی ھەیە، بێر لە خۆی ناکاتەو، ناوھەوی خۆی خالیکردۆتەو بۆ ئەوێ جێگای ھەموو ئاوازیکی تیا بێتەو».

سباستیان میولەر کەمیک دەوستانو دەیگوت: ھەستدەکەم، مستەر جەلادەتیش بەجۆزیک لە جۆرەکان وەک ئەو فلووتە وەھایە. کەسێکە خۆی لە ھەموو شتێک خالیدەکاتەو بۆ ئەوێ بێتە ئەو فلووتە گەردونییە کە ئاوازی ئەوانی تر لە خۆیدا کۆدەکاتەو.

«ھێر میولەر» سەیری دالیای دەکردو درێژە بە خەیاڵەکانی دەدا و دەیگوت: مسز سیراجەدین، لەوانەیە ئەم کوپە کۆپییەکی تازەیی خوداوەند پان بێت، خودای میگەل و پان، خودای شوانکارەکان و سروشت لای گریکەکان، کوپی ھێرمس، کە نیووی لەشی لە شیووی ئادەمیزادایەو نیووەکەیی تری لە پوخساری بزنیکی کێویدا. بەلام پان مەخلوقیکی زۆر ناشیرینە، ئا، ھاوڕیم مسز سیراجەدین، دیارە ئەم کوپە لە شیویدا ناچیتەو سەر پان چونکە مۆدیلنکی تری ئەو مەخلوقە پڕ ئارەزووھە، لە راستیدا گەر بگەریت زۆر کەم لە نیوان ھەر یەکێک لە ئێمەو و خوداوەندە گریکییەکاندا کۆمەلێک سیفاتی ھاوبەش ھەیە. مسز سیراجەدین بێر نەچیت، پان ھەمیشە زۆرجار بە کاراکتەری شەیتان لە ئەفسانە گریکییەکاندا تیکەلاو دەکریت، ھێند پوخساریکی ناشیرینی ھەیە دایکی خۆی پەحمی ناچیتەسەر و لە خۆی دوور دەخاتەو. بەلام «پان» کە خوداوەندیکە بە فلووتیکی ھەوت لوولەو کە ھەر بە ناوی خوداوەند پانەو بە «پان فلووت» دەناسریت. ھێندە پەمزی سروشت و مردن و ھەستانەوھە، پەمزی خراپە نییە. فلووتەکەیی پانیس بانگەوازیکی

خۆشهویستی و سه مبولیکی ناکامی عه شقه، خودی پان و ئه و پیاوانه ش
 که ده که ونه ژیر که وانی ئه وه وه جو ره خه لکین ئافره تان زور پیوستیان
 به وه سف و دلدا نه وه کانیا ن هیه. پان نیریکه زور دلی به بینینی خانمان
 ده کریته وه، که به زمانی ئه فسانه گریکیه کان «نیمپی» ان پیده لین. پوژیک
 پان دوا یه کیک له نیمپییه کان ده که ویت. که له ترسی ئه و مه خلوقه
 شاخداره، قاچ بز نه ده پارێته وه ببیته قامیش. ئاه، مسز سیرا جه دین له
 هیچ کتییکی دنیادا به ئه ندازه ی کتیه که ی ئوفید «میتامورفیۆس» دوا ی
 ئاده می قه بوول ناییت، به سه یه کیک دوا بکات و خودا وه ندیک له خودا وه نده
 زوره کان دوا که ی بو به یتنه دی. هه لبه ت سیستمی فره خودایی ئه که رچی
 زیانی زوره، به لام ئه و قازانجه گرنگه شی هیه. هه ر هینده ی ئه و نیمپییه
 به ده م را کرد نه وه ده گاته سه ر پو وباریک به ناوی «لادۆن» وه دوا که ی
 قه بوول ده بیت و کاتیکی پانی پر شه هوه ت پر ده هینیت با وه شی پایبکات،
 له بری له شولاری کچیکی جوان قامیشیکی بۆش و باریک له ئامیزی خۆیدا
 ده بینیت وه. پانی ناکام له هه سه رته دا قامیشه که که رته دکات و قلووته به
 نیو بانگه که ی خۆی له دروسته دکات، که هیند فووی پیاده کات هاواری
 عه شق و ئاره زووی لیدیته ده ری. بیریشته نه چیت پان ئه و خودا وه نده یه
 که هینده ی هاوار ده کات شورای شاران له به رده م نه عه رته یدا ده روخت.
 به لام له مانه سه یرتر، خانمی سیرا جه دین، ئه وه یه که پان له سه ری که وه
 کوپی هیرمه سه که خودای پینگاوبانه، به لی مسز سیرا جه دین، هیرمس
 باوکی پان یه کیکه له که سایه تییه قه شه نگه کانی میتو لوگیای گریکی، هیرمس
 خودا وه ندی ئه وانه یه که سه فه رده که ن، یان ئاواره که پیده ن، خودا وه ندی
 بیر کرد نه وه یه، خودا وه ندی هونه ری گوړان و قسه کرد نه، هیرمس له
 هه مان کاته کوپی زیۆسه، خودا وه ندی خودا وه نده کان، که زیۆس له پینگای
 ئه وه وه له خه وتن و خه وندا په یامه کانی خۆی بو ئاده می زادان ده نیریت،
 له به رئه وه که به وردی سه یربکه ین په گو پیشه ی پان و قلووته که

دەچیتەووە سەر خالێکی گرنگ کە خالی بەریەککەوتنی مروۆفە لەگەڵ خوداوەندا. بەلێ مسز سیراجەدین... بەلام ئەمە هەموو حیکایەتەکە نییە... بوەستە... بوەستە، ئیستا بۆت تەواو دەکەم.

دەستی بە قزیدا دەهینا، تەپڵەکی جگەرەکی خالیدەکردەووەو دەیگوت: ئەمەیان زۆر عەجیبە، زۆر عەجیبە، لەسەریکی ترەووە پان باوکی سیلینۆس یان سایلینۆسەکانە، کە جۆرە مەخلوقاتێکی تری سەیری گریکین، نیوەیان ئەسپ و نیوەیان مروۆف، بەلێ پان باوکی ئەو بوونەوەرە عەجیبە کە تیکەلێکی سەیرە لە مروۆف و ئەسپ، کە دواتریش دەبیست بە مامۆستا «دیونیسێۆس». ئەگەر لەسەریکەووە هێرمس سەمبۆلی خەون بیست، سیلینۆسیش مەخلوqیکە بەردەوام مەستەو پەییوەندییەکی زۆری بە واقعەووە نییە، کە باس لەم «نیو ئەسپ» دەکەین دەبیست زۆر بیر لە حەقیقەت نەکەینەووە. مسز سیراجەدین، پۆزیک میدیاس سیلینۆس دەگریست و دەیکاتە بەندی خۆی، بەلام دیونیسێۆس کە هێشتا مەحەبەت و پێزی بۆ مامۆستا کۆنەکە ی خۆی زۆرە، دەچیتە سەر پێگای میدیاس و لێی دەپرسێ «بەرەبەر بە ئازادکردنی سیلینۆس داوای چیدەکات؟». ئەویش دەیهوێت ببیتە خاوەنی ئەو بەهرەییە هەر شتیکی بەر چنگ کەوت ببیتە زێ. داوایەکی گەژانەییە کە دەبیستە مایەیی نەگەتی و کارەسات بۆ میدیاس، چونکە نان و ئاوی لێ حەرامدەبیست و دەست لە هەر چییەک دەدات دەبیستە تەلا.

دالیا لەو نامەییەدا پای وابوو گەر لێبگەراییە سباستیان میوولەر چەندەها تیورەیی لاهوتی و میتۆلۆژی تری لەسەر جەلادەت دروستدەکرد، بەلام لێتان ناشارمەووە، من دواچار بە تێگەیشتنی ئەو پیاووە ئەفسانەناسە سەرسام بووم، بە ئەندازەیەک لە یەکیەک لەسەفەرە کورتەکاندا بۆ ئەلمانیا، ویستم بیدۆزمەووە لەسەر تەواوی ئەو تەفسیرانە قسەیی لەگەڵدایکەم. تەماشاکردنی جەلادەتی کۆتر وەک وەچەییەکی نوێی کریشنا و پان یەکیەک بوو لە تەفسیرە سەیرەکان کە بەداخەووە زۆر درەنگ دوا

دواهمین مالواییم له جه لادهت بیستم، کاتیک نامهیهکی دالیا سیراچه دینم لای موسای بابک دۆزییه وه. به لام من هرگیز سباستیان میوله رم نه بینی و هرگیزیش ناییبیم چونکه ئه وه له یه کیک له گهشته کانی ئه فریقادا به نه خوشیه کی نه ناسراو و کوشنده وه دهگه رپته وه بۆ ئه له مانیاو بهر له وهی من بیگه می چوار مانگ پشتر له خهسته خانهیهکی شاری تریدا دهمریت. ئه وهی سهیره سباستیان میوله ریش جه لادهت له نزیکه وه ناناسیت. ئه وه ماوه که مهی جه لادهت له وه که مپه ده میتته وه، به شی ئه وه نییه بیت به هاو پتی که س. جگه له دالیا هیچ ئاده میزادیکی تری بۆ گرنگ نییه. به رۆژ که مپه که چۆل ده بیت و خۆی به ته نیا له ناو سالۆن و دالان و بیرۆ که وره کاند ده میتته وه، به رده وام له یه کیک له په نجه ره کاند ده وه ستیت و قلووت لیده دات. دالیا بۆ ئه وه همیشه سه را بیکی دوور دهسته، کچیکه له هر شویتیک بیت به جۆریک له جۆره کان خه ریکی کارکردن و گه ران و عه ودالییه بۆ بیرچونه وهی رابوردو. به لام بینینی دالیا ته نیا شتیکی شه هستی زیندویتی تیا دروست ده کات، ته نیا ئه وه کاتانه هست به قوولایی ژیان ده کات که له ته نیشته دالیا وه ده وه ستیت، بینینی ئه وه به هه نایه کی قووله بۆ مانه وه وهک میوانیکی هه میشه یی له سه ر زه وی. چه ند رۆژیک له گه ل تپه که یدا ده روات، کێلگه قه شه نگه کان ده بینیت، سه یری ئیشه سه یره کانی ئه وه ریکخراوه ده کات، پیکه وه قسه له رۆژگاره دووره کان ده که ن، به سه ر یاده وه ری و یادگارییه بجوکه کانی خۆیاندا ده چنه وه، دالیا داوای لیده کات هه میشه له گه لیدا بیت، په یمانی ده داتی کاری بۆ ده دۆزیته وه، کۆمه کیده کات، به لام ئه وه ده زانیت ژیانیکی تر چاوه روانیده کات، ئیشی دیکه چاوه روانیده کات. که ده گه رپته وه بۆ گیلای سی، دالیا هه موو شتیکی بۆ دابینه دات، ئه وه سه ر له نوێ نوێن و به رگی تازه ی بۆ ده کپیت، میخه کانی بۆ زپکه فته دات، راخه ری نوینی بۆ ده هینیت. هه ردووکیان ده یانه ویت هه میشه له یه که وه نزیکبن، هه ردووکیشیان ده زانن په یوه ندیان له گه ل یه کدا وهک

پەيوەندى مرقۇئەت وایە لەگەل خەیاڵەکانیدا، وەك پەيوەندى مۆسیقاریك وایە لەگەل مۆسیقاكەیدا. هەر یەكەیان بۆ ئەوى تر، نوینەرى ھەموو شتە ئەستەم و دوور دەستەکانە، نوینەرى ئەو پووەى ژیاڤە كە تا لێى نزیکیت، دوورتر دەنوینیت. جەلادەت بە دالیا دەلێت: كچی پور، من نازانم تا چەندى دیکە لێرە دەمینمەو، دەرەنگ یان زوو پۆژیک دیت كە دەپۆم و ئیدى ناگەریمەو، بەلام تا لێرەم، تا ئەو كاتەى مەخلوقێكم دەبینریم و دەرکێت ئادەمیزادەکانى تر قسەم لەگەلدا بکەن، تۆ لێم دوورمەكەو.

دالیا سویندى بۆ دەخوات ئەمجارە تا زیندوو بیت بەجى ناھێلێت، ھەموو خەمىكى دەخوات. كە جەلادەت دەگەریتەو بۆ شار، دەزانیت دەبیت دەستبكات بە سەفەرە درێژەکانى خۆى، دەبیت بەو پێگایەدا بروت كە بە یەك ئاراستە دەبەستیتەو بە قولایى ژیان و مردنیشەو. لەو پۆژە سەرەتایانەى ژیاڤى قەقنەسدا ھەفتەى چەند جار دالیا دەبینیت، پێكەو لە بالكونەكەدا سەیرى ئەستێرە دەكەن، سەیرى ئەو شارە دەكەن كە وەك ھەموو شارەکانى ترى دونیا شوینێكە بۆ ترس نەوێك جێگایەك بیت بۆ دُنیاى. لە یەكێك لە ئیوارەكاندا جەلادەتى كۆتر یەكەمجار پەوشەنى مستەفا سەقزى دەبینیت، پەوشەن كچى كۆر پەشە كە لە تێپى كچۆلانەدا كە مان لێدەدات. چیرۆكى پەوشەنیش یەكێكە لە سەربوردە سەیرەكانى ئەم چیرۆكە. ئەو لە سالانى ھەشتادا كە تەمەنى ھەشت سالە لە كەمپى پەناھەندە ئێرانىيەكاندا دواى مردنى باوكى تەنھای تەنھا دەمینیتەو، شاروخى شاروخ ئەوكات لەگەل باوكیدا لە سنوورى ئوردونەو پارچەى یەدەك بۆ ئۆتوموبیلە یابانىيە تازەكان دەگوێزەو. شەویك ناسیاویكى دێرىنى بابى كە كوردێكى بەدبەختى سەقزییە و ھێشتا بە گەرماى پڕوكتنەرى ئەو سەحرايە پانەھاتوو، لەسەر پێگا دەیانگرت و كچى لاوازی ھەشت سالانەیان دەداتى كە پێیوايە گەر لەو گەرمايەدا بمینیتەو دەمریت. كچى ترستۆك و شەرمە كە تا دەگەنەو شار لە پشتى پێكەبەیاندا لە ناو

کارتۆنی گه‌وره‌ گه‌وره‌دا وه‌ک پشیلەیه‌کی نه‌خۆش خۆی گرمۆله‌ده‌کات و هیچ نالێت. «مه‌هدی حه‌سه‌ن شاروخ» باوکی شاروخی شاروخ، پیاویکی هیند عاتیفییه، هیند کورد په‌روه‌ره، دیمه‌نی ئه‌و کچه‌و ژیا‌نی به‌ده‌ردیکی وه‌های ده‌بات، وه‌ک کچیک له‌ کچه‌کانی خۆی هه‌لیده‌گرێته‌وه‌و هه‌رچی سۆزیکێ باوکانه‌ که‌ ده‌یداته‌ منداڵه‌کانی خۆی ده‌یداته‌ ئه‌و بێچووه‌ پشیلە چاوپه‌شه‌ش که‌ سالانیکێ دواتر که‌ مانچه‌زانیکێ وه‌های لێده‌رده‌چیت، مۆسیقاره‌کانی دیکه‌ی ئه‌م شاره‌ به‌ په‌نجەیه‌کیدا پاناگه‌ن. یه‌که‌مجار که‌ ده‌یه‌یننه‌وه‌ بۆ مالی خویان، منداڵیکێ چکوله‌یه‌ جگه‌ له‌ ناوی خۆی «په‌وشه‌نی مسته‌فا سه‌قزی» هه‌چی دیکه‌ ده‌رباره‌ی رابوردووی خۆی نازانیت. به‌لام له‌و ماله‌دا ده‌ست و دلی کراوه‌ی کومه‌لیک خوشک و باوکیکی به‌ره‌حم و دایکیکی دلفراوان چاوه‌پوانیده‌کات. له‌ هه‌موویان به‌ ره‌حمت‌ر شاروخه‌ که‌ وه‌ک خوشکیکی چکۆلانه‌ی خۆی سه‌ره‌تا‌کانی مۆسیقای فێرده‌کات. په‌وشه‌ن هه‌ستیکی مۆسیقی سه‌یرو گوێچکه‌یه‌کی هه‌ستیاری بۆ ئاوازه‌کان هه‌یه، به‌رده‌وام له‌ سه‌ر کورسییه‌کی بچکوله‌ داده‌نیشیت و له‌گه‌ل شاروخی برایدا گوێ له‌و سه‌مفونیای سۆناتانه‌ ده‌گریت که‌ شاروخ له‌سه‌ر زه‌بتیکێ کۆن گوێیان لێده‌گریت. شاروخی برای په‌یمانی ده‌دات، هه‌موو مۆسیقا خۆشه‌کانی دونیای بۆ په‌یدابکات، هه‌رگیز نه‌هه‌لێت له‌ شاکاره‌کانی ئاوازو مۆسیقای جوان دا‌بیریت. که‌ شاروخ له‌ جه‌نگدا ده‌کوژریت، ئه‌و هه‌سه‌ره‌ته‌ی له‌ دلدا‌یه‌ که‌ ئیدی ناتوانیت ئاوازه‌ بلنده‌کان و نه‌غمه‌ سیحراوییه‌کان بۆ په‌وشه‌ون ئاماده‌بکات، به‌و هه‌سه‌ره‌ته‌وه‌ ده‌چیت بۆ شاری مۆسیقاره‌ سپییه‌کان و هه‌ر به‌و هه‌سه‌ره‌ته‌شه‌وه‌ ده‌یه‌ت ده‌للی جه‌لاده‌تی کۆتر به‌ره‌و سه‌ر زه‌مینی جوانیه‌ کوژراوه‌کان. که‌ شاروخ ده‌کوژریت، په‌وشه‌ن ته‌مه‌نی یازده‌ساله‌، به‌لام شه‌ویک تیناپه‌ریت، بێته‌وه‌ی ئه‌و منداڵه‌ خه‌ون به‌ شاروخه‌و به‌بێنیت، ئه‌و رۆژه‌ی جه‌لاده‌ت له‌ نیوان کومه‌لیک کو‌روکچی گه‌نجدا ده‌یه‌یننه‌وه‌ خه‌ریکی فێربوونی مۆسیقا.

سەرسام لەو دیاریی و ئاوازانەیی لە جیهانیکی ترهوه بۆی هاتوو، به جەلادەت دەلیت: بەرێز تۆ شیت بوویت، شاروخی شاروخ چەندین سال لەمەوبەر لە جەنگدا کوژراوه.

جەلادەت پێیدەلیت: هەرکەسیک ئاوازی نەمر لە دلیداویت، نامریت. جوانی نامریت تەنیا لە نیوان بوون و نەبووندا سەفەرەدەکات، لە نیوان بیستن و بێدەنگیدا، لە نیوان هەست و خامۆشیدا.

پەوشەنی مستەفا و هاوڕێکانی سەرسام لەو قسانە، بۆ یەکەجار گۆی لە پارچەیهک فلووتی جەلادەت دەگرن کە جوړیک دەیانسیحریڤێ شەو و پۆژ و راست و چەپی خۆیان وندەکەن. لەو ساتەوهی پەوشەنی مستەفا سەقزی گۆیی لە یەکەم ئاوازی جەلادەتی کۆتر دەبێت دەزانیت لە بەردەم کەسیکدا یە پەیوەندییەکی نااسایی و قوولی بە سەرچاوه ئەزەلییەکانی جوانییەوه هەیە، جەلادەت مۆسیقاکی لێدەدات و دەپوات، پەوشەن لە ئیوارەیهکی کوتایی پاییزدا لە نیو شەستە بارانیکی خوردا دواى دەکەویت. لە ژێر باراندا دەیگریت پێیدەلیت «کێ ئەو مۆسیقایەیی فێرکردوویت؟ چۆن دەتوانم منیش فێری مۆسیقایەکی لەو چەشنە بێم؟». ئەو سەرەتای لە دایکبوونی هاوڕیتی پەوشەنی مستەفا سەقزی و جەلادەت، کە لە پۆژانی داها توودا لەگەڵ هاوڕێکانیدا «سێ کوپ و کچیکی دیکەدا» بۆ یەکەجار سەردانی ئەو کوپە ئاوارەیه دەکەن کە لە قاتی شەشی ئوتلیکی سووتاودا بە چیرۆکە سەیرەکانی، بەو جیهانە عەجیب و خەیاڵیانەیی، بە مۆسیقا سىحراوییهکەیی دەرگای سەرزەمینکی تریان لێدەکاتەوه، کە پێش جەلادەت دانیابوون هەیه بەلام دانیانەبوون مەوێ لە چ ڕیگایەکەوه بۆی دەپوات. بەر لەوهی شاروخی شاروخ من وەک نوسەر و گێڕەر وهی ئەو کتێبه دەستنیشانبکات، پەوشەنی مستەفا سەقزی یەکیک لە هاوڕێ مۆسیقارەکانی خۆی بەو ئێشە رادەسپێریت، یەکەم چیرۆک لەسەر ژیاى جەلادەت لە گۆقاریکی ئەدەبی ئەو زەماندا بە ناوێشانی «نیو شەوی

مۆسیقاریک» بلاووتیه‌وه، که قه‌له‌میکى گه‌نج سکینچیکى زۆر سه‌ره‌تابی و خه‌یالی بۆ ژيانی که‌سێک کیشاوه له چیرۆکه‌که‌دا ناوی «جه‌مال کلارنیت» له که‌ نیوه‌شه‌وان سیم‌رغیکى سبى هه‌لیده‌گریت بۆ ولاتیکى تر و له‌وێ له ناو کۆمه‌لیک مۆسیقاردا فیرى هونه‌ریکی بالاده‌بیت و دواچار خۆی هیند به‌ ئاوازه‌کانى خۆی سه‌رسامده‌بیت عه‌قلى له‌ده‌ست ده‌دات و شه‌ویک له‌ بالکۆنى شه‌شه‌مه‌وه له‌ ئوتیلێکدا ناوی ئوتیلی «بوکی ئاشتی» یه‌ خۆی ده‌خاته‌ خوارى. چیرۆکیکی بێمانایه، که وه‌ک ئه‌ده‌بیاتی ئه‌و ده‌مه‌ پهره‌ له‌ هێمای نابه‌جی و ره‌مزی تیکشکاو بۆ شه‌رى ناوخۆ ئه‌و کیشه‌ سیاسیانەى تێیدا جه‌مال کلارنیت وه‌ک قوربانیه‌ک نیشانده‌راوه‌.

به‌مانایه‌کى تر، هه‌ولێ نوسینه‌وه‌ی ژيانى جه‌لاده‌تى کۆتر سه‌ره‌تا بێ هیچ پاسپارده‌یه‌کى ده‌ره‌کى، له‌لایه‌ن ره‌وشه‌نى سه‌قزییه‌وه‌ ده‌ست پێده‌کات که ئه‌و کات کیزیکى قه‌شه‌نگه‌ به‌ نیگایه‌کى ته‌لیسمای و ئاره‌زوویه‌کى بێۆینه‌وه‌ بۆ ئه‌ده‌بیات و مۆسیقا. ژيانى جه‌لاده‌ت چه‌شنێ ره‌وشه‌ن سه‌رسامده‌کات پێموايه‌ گهر له‌و ده‌مه‌دا عاشقى کورپیکى شاعیر نه‌بایه‌، که دواتریش شووی پێده‌کات، له‌وانه‌بوو شیفته‌ی جه‌لاده‌ت بێت که به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ پێده‌لێت: ها نه‌سیحه‌ت بێت، خانمى سه‌قزى بۆ دلدارى، گهر مرۆف که‌مێک هۆشى هه‌بێت، عاشق نابێت به‌ رېبوارى. منیش رېبواریکى هه‌میشه‌یى سه‌ر ئه‌م عه‌رده‌ به‌رین و بێمه‌ودایه‌م که هه‌ر که‌سێک خوشیبویم تووشى ناکامى ده‌بێت. ها خانم بېرت نه‌چیت من ئاواره‌یه‌کى گه‌ردونیم. ئاشکرایه‌ چیرۆکى «نیوه‌شه‌وى مۆسیقاریک» خه‌ونى ره‌وشه‌ن بۆ گێڕانه‌وه‌ی ژيانى جه‌لاده‌ت ناهێتته‌دى، دواى چه‌ندین هه‌ولێ دیکه‌ ده‌گاته‌ ئه‌و به‌روایه‌ی که‌ ولاتى ئێمه‌ چیرۆکنوسیکى تیندا نییه‌ بتوانیت چیرۆکیکی وا فره‌ جیهان و فره‌ کاراکته‌ر بگێرته‌وه‌. سه‌رده‌میک جه‌لاده‌ت شتیکى ئه‌وتۆ له‌ نیازو خواستى نه‌ینى ره‌وشه‌ن و هاوڕیکانى نازانیت که تپیکى نه‌ینى دروستده‌کن بۆ سۆراغى چیرۆکنوسیک ئه‌و حیکایه‌ته‌ ده‌رباره‌ى

و بیکاته تیکستیکی نوێ و زیندوو. بۆ پێکه‌نین تپه‌که‌یان ناوده‌نین «تپیی
په‌شه‌ن بۆ بزگارکردنی ژیا‌نی جه‌لاده‌تی کۆتر له‌ مردن و بیرچوونه‌وه»،
تپێک دواتر له‌ کۆکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک زانیاریدا له‌سه‌ر ژیا‌نی جه‌لاده‌تی
کۆتر کۆمه‌کی گه‌وره‌ به‌ من ده‌که‌ن.

کاتیک ئیسحاقی لیۆزیرین به‌ جه‌لاده‌ت ده‌لێت «ده‌ییت تۆ حیکایه‌تی
ژیا‌نی خۆت و هه‌موومان بگێریته‌وه». جه‌لاده‌ت دل‌نایه‌ هه‌چ م‌رو‌ف‌یک
ناتوانیت ژیا‌نی خۆی به‌راستی بگێریته‌وه، چونکه‌ هه‌ر یه‌کێک له‌ ئێمه
پارچه‌یه‌کی گه‌وره‌ی خۆی نابینیت، وه‌ک چۆن م‌رو‌ف‌ پشته‌ملی خۆی چاو
ناکات، هه‌رواش ناتوانیت هوکمیکی راستی له‌سه‌ر شیوه‌و ئاکارو کرداری
خۆی هه‌ییت، ناشتوانیت شتگه‌لیکی زۆر له‌ ژیا‌نی خۆیدا ببینیت. جه‌لاده‌ت
له‌ یه‌کێک له‌ گه‌شته‌کانیدا بۆ شاری م‌وس‌یقاره‌ سه‌پیه‌کان به‌ شاروخ
ده‌لێت «م‌رو‌ف‌ تاکه‌ بوونه‌وه‌ریکه‌ که‌ نازانیت خۆی چیه‌ و بۆ ئه‌وه‌ی
خۆی ببینیت ده‌ییت سه‌یری ئه‌وانی تر بکات». شاروخی شاروخ به‌ر له‌
کوژرانی له‌ جه‌نگدا پ‌رومانیک و دیوانیکی منی خویندبووه‌وه، ئه‌و ساته‌ی
له‌ به‌ره‌کانی شه‌ردا گولله‌یه‌ک ده‌یپیکیت، دیوانه‌که‌ی من که‌ به‌ ناو‌نیشانی
«گونه‌ و ئاهه‌نگ» بوو له‌ کۆله‌پشته‌که‌یدا بوو. ئه‌و به‌ جه‌لاده‌ت ده‌لێت:
ئاغای قه‌قه‌سه‌ من نوسه‌ریکت بۆ ده‌دۆزمه‌وه، کۆمه‌کت پێکات، دواچار
من یاریده‌ده‌ری تۆم، کاری من ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و شتانه‌ت بۆ ئاسانه‌که‌م که‌ له‌
توانای تۆدا نییه‌ ئه‌نجامیان ده‌ییت.

من د‌وای ده‌رچوونی دیوانی یه‌که‌مم تارا‌ده‌یه‌ک بووبووم به‌ نوسه‌ریک
هه‌ندیک خوینه‌رم هه‌بوو، به‌لام وه‌ک پێم‌گووتن هه‌ر کتیبیکم ده‌نوسی زیاتر
له‌ دنیا زویر و پتر گۆشه‌گیر ده‌بووم، به‌ جۆریک منیش ئه‌و بۆچوونه‌
ته‌قلیدییه‌م لا گه‌وره‌ده‌بوو که‌ ده‌لێت کتیبه‌کان وه‌ک دیوار وه‌هان م‌رو‌ف‌
له‌ده‌وری خۆی هه‌لیانده‌چنیت تا کاریگه‌ری ده‌ره‌وه‌ له‌سه‌ر ژیا‌ن و پ‌و‌حی
خۆی که‌مه‌کاته‌وه.

یه که مجار جه لادەت ناوی منی به رهوشەنی مستەفا سەقزی گووت.
پێدەچیت تا ئەو دەمە ناوی من لای رهوشەن و هاوڕیکانی مانایەکی
ئەوتۆی نەبوویت، پرسیارەکهی جه لادەت پرسیاریکی سادەیه دەربارە
راو بۆچوونی رهوشەن و مۆسیقارەکانی هاوڕیکی لەسەر بەرەمهکانی
«عەلی شەرەفیار». رهوشەن دواتر به هیمەتیک بۆینەوه هەموو وتارو
پۆمان و شیعرەکانی من دەخوینیتەوه. که دەگاتە دوا لاپەرەیی پۆمانی
«سیتیکی لەوسەری زەمین» که ئەو کات دواوەمین کتیییک بوو من چاپم
کردییت، به چاپی پر ئەسڕینەوه رادەکات بۆ ئوتیلی گیلای سپی و
دەلیت: خوای گەورە، لەم خودانەناسە زیاتر کەسی تر نییە ئەم چیرۆکە
تۆ بگێڕیتەوه. ئەمە ئادەمی نییە، حیوانیکە خودا بۆ گێڕانەوهی حیکایەت
دروستیکردوه.

لەراستیدا پێناسەکهی رهوشەنی مستەفای سەقزی بۆ من وەک
حیوانیکی حیکایەتخوان، لەگەڵ پێناسەی راستەقینەی مندا بۆ مەرۆف تەبا
بوو، که هەردەم پێناسەکهی ئەرستۆم بۆ مەرۆف به هەلە دەزانی که
دەلیت «مەرۆف ئازەلیکی سیاسییە» و لە بری ئەو دەمگوت «ئازیزان،
مەرۆف حیوانیکی حیکایەتخوانە» دیارە ئەمە تەنیا بۆچوونی من نەبوو،
بەلکو بۆچوونی کۆمەڵیک زاناو دانای سەردەم بوون که من بپوام به
بیرو سەرنجیان هەبوو. من دەمگوت: هەزاران سال بەر لەوهی مەرۆف
سیاسەت بکات، حیکایەتی گێڕاوتەوه... بەر لەوهی شار دروستبکات،
شارستانییهت دابمەزینیت، ئیمپراتۆرییهت پێکەوهنیت بوونەوهریکی
حیکایەتخوان بووه. کۆنترین ئیشیک دواي راو مەرۆف کردییتی حیکایەتە.
دینهکان له حیکایەتەوه دروستبوون، فەلسەفەکان، شەریعەتەکان له بنەپەتدا
هەموویان له ناو حیکایەتەوه هاتوون... هەموو گەورەییەکانی مەرۆف و
دەستکەوتەکانی، هەموو بەدبەختی و دەرەکانیشی لهوهوه هاتوون که
مەرۆف باوەر به حیکایەتەکانی خۆی دەکات.

من زۆرجار زیاده‌په‌ویمده‌کرد و ده‌مگوت «هۆی کۆله‌یی ئیمه‌ی کورد
ئوه‌یه ئیمه‌ له‌ سه‌رده‌میکی میژوویی دیاریکراودا توانای دروستکردنی
حیکایه‌ت له‌ ده‌سته‌ده‌ین، ئیمه‌ چه‌نده‌ها سه‌ده‌یه حیکایه‌تی خه‌لکی تر بۆ
خۆمان ده‌گێژینه‌وه، هه‌ر میله‌تیک حیکایه‌تی قوول و راسته‌قینه‌ی خۆی
نه‌بیت دواجار مال و حالی پارچه‌ پارچه‌ ده‌بیت».

ئهو پۆژه‌ی من ته‌له‌فونم بۆ په‌وشه‌نی مسته‌فا سه‌قزی کرد، هه‌موو
چاوه‌روانیانده‌کردم، هه‌موو به‌ جۆریک له‌ جۆره‌کان ده‌یانزانی له‌ گه‌رانه‌وه‌ی
ئه‌مجاره‌مدا چ شتیکی چاوه‌روانمه‌کات. ئهو پلانه‌ی که‌ بۆ گێژانه‌وه‌ی ئه‌م کتێبه‌
دایانابوو، پلانیکی سه‌ره‌تایی بوو، پایان وابوو ئه‌وه‌ی من سه‌رسامده‌کات
و وام لێده‌کات دوا‌ی ئه‌م چیرۆکه‌ بکه‌وم، ئه‌وه‌یه ئه‌وان له‌سه‌ره‌تاوه‌ من
له‌گه‌ل چیرۆکی مردنی شاروخی شاروخدا پووبه‌پووده‌که‌نه‌وه، ته‌لیسمیک
که‌ به‌ دلناییه‌وه‌ پال به‌ منه‌وه‌ ده‌نیت دوا‌ی نه‌ینیه‌که‌ی بکه‌وم، تا له‌
گریه‌نده‌یکی پۆلیسی ئالۆزدا راستیه‌کان بدۆزمه‌وه. به‌لام ئه‌وه‌ی منی
سه‌رسامکرد خودی جه‌لاده‌تی کۆتر بوو، من که‌سیک نه‌بووم چه‌زم له‌ هیچ
گریچه‌یه‌کی پۆلیسی بیت. ئه‌وه‌ی منی سه‌رسامده‌کرد کاراکته‌ری مرقوف
بوو، نه‌وه‌ک ته‌لیسم و نه‌ینیه‌کانی ده‌ورو به‌ری، ئه‌وه‌ی دواجار منی به‌ره‌و
جه‌لاده‌ت راگێشا. برینه‌ سه‌یره‌کانی بوو، قلووته‌ سیه‌راوییه‌که‌ی بوو، ئهو
سه‌سه‌ختیه‌ی بوو که‌ دواجار کتێتیک بنوسیت هه‌مووی چه‌قیقه‌ت بیت،
چه‌قیقه‌ت و هیچی تر. ئه‌وه‌ی منی وا لێکرد به‌ هه‌موو توانای خۆمه‌وه
بچه‌ ئه‌م جه‌نگه‌وه‌ ئهو شه‌په‌ سه‌خته‌بوو که‌ له‌سه‌ره‌تاوه‌ من و ئهو
له‌گه‌ل یه‌کدا رامانگه‌یاند، شه‌پ له‌ نێوان چیرۆک و ژياندا، جه‌نگ له‌ نێوان
جوانی به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ هه‌یه‌و جوانی به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ ده‌بیت بیت.
من پۆژ به‌ پۆژ له‌گه‌ل تێپه‌رینی حیکایه‌ت و پوونبوونه‌وه‌ی ئارام و پر
ده‌ردی راستیه‌کاندا بۆم ده‌رکه‌وت که‌ ئهو جوانیه‌ ئه‌فسانه‌یه‌ی من له‌
تیکست و چیرۆکدا بۆی ده‌گه‌رام ئهو پێویستی پێی نه‌بوو، چونکه‌ ئهو

خۆی له‌وسهر ده‌ریای جوانیه کورژاوه‌کانه‌وه ده‌هاته‌وه، ئه‌و بالداریک بوو به‌سهر ئه‌و ئاوه‌دا فریبوو. من ئیستا که‌سیکم دلنیام له‌سهره‌تاوه خۆم ده‌رگیرى شه‌ریکی دۆراو کرد، چونکه‌ چهند له‌ گێڕانه‌وه‌ی ژيانى ئه‌ودا فه‌نتازيام ب‌ئواندایه، هه‌مووی ده‌بووه شیواندن و تیکدان له‌ پیتمی فه‌نتازیا‌یه‌کی گه‌وره‌تر، فه‌نتازیا‌ی پیاویک که وه‌ک مایکۆفسکی ده‌لێت «هه‌وریک بوو له‌ پانتۆلیکدا».

***

له‌ کۆتاییه‌کانی سالی ١٩٩٥ و سه‌ره‌تا‌کانی ١٩٩٦ دا، جه‌لاده‌ت له‌ ناو ته‌پوتۆزی شه‌ری ناوخۆدا گه‌شته دوورودریژ و ئه‌فسوناوییه‌کانی خۆی به‌ته‌واوی باشووری کوردستاندا ده‌ست پنده‌کات. هه‌یچ که‌س نازانیت جه‌لاده‌ت چۆن و له‌ کوی و لای کی تابلۆی «شاری مۆسیقاره سپیه‌کان» جێده‌هێلێت، دابه‌شکردنی ئه‌و تابلۆیه به‌شیک بوو له‌ نه‌هینییه گه‌وره‌کانی خۆی. من دلنیام له‌ زۆر شوینی ئه‌م ولاته‌ی ئێمه‌دا، شه‌و و شه‌وگاریکی زۆر ئه‌و جوړیک خۆی گوپیوه که‌س نه‌یناسیته‌وه، به‌ نه‌ینی سه‌ریک‌دوه به‌ چه‌نده‌ها کوچه‌و گوزه‌ر و شه‌قامی تاریکی ئه‌م ولاته‌دا بۆئه‌وه‌ی له‌ ده‌رگای جیاوا‌ز جیاوا‌ز بدات و ئه‌و تابلۆیه جێبه‌هێلێت. جه‌لاده‌ت له‌و شه‌وه سه‌یرانه‌دا وه‌ک قه‌قه‌سه‌کانی پێش خۆی ده‌موچاوی ده‌شاریته‌وه، له‌ده‌رگا‌کان ده‌دات، له‌ چه‌ندین شارو شاروچکه‌و گوندی ئه‌م ده‌قه‌ره‌دا ئه‌و مرقانه‌ ده‌دۆزیته‌وه که له‌ پاشه‌پۆژدا تو‌پریکی نه‌ینی و شار‌دراوه‌ی دیکه پێکیانه‌وه ده‌به‌ستیت، که تو‌پی هاواری جوانیه کورژاوه‌کانه. له‌و شه‌وانه‌دا پالتۆیه‌کی ره‌شی درێژ له‌ به‌رده‌کات، کاسکی‌تیکی ره‌شی قه‌ترانی ده‌کاته سه‌ری، ملپێچیکی ئه‌ستوور ده‌کاته ملی و چاویلکه‌یه‌کی ره‌شیش ده‌کاته چاوی و به‌ خۆی و ئه‌و تابلۆیه‌وه که ته‌نیا ته‌ماشاکردنیکی مرقۆف به‌

دونیای جوانییە جاویدانەکان بانگدەکات دەکەوێتە پێ. تابلۆیەک بەسەر
ئەو کەسانەدا دەیبەشیتەو، کە هەر یەکێکیان مۆسیقاریکی کوژراو یان
نیگارکێشێکی شەهید یان شاعیریکی خنکاو لە پوڤیاندا، ئەو مرقفانەی
بەترسەو دەرگا دەکەنەو بە ترسەو دەپرسن: تۆ کێیت؟ بە ترسەو
دەپرسن: چیت دەوێت؟ بە ترسەو ئەو تابلۆیە وەر دەگرن.

ئەوانە ژمارەیک خەڵکن پەرۆش و شیفتهی جوانیین. هەندیکیان لە
تاریکیدا دواى جەلادەت دەکەون و ناتوانن بیگرن... ئەو پەيامهێنى زەمین و
زەمانیکی تر، نامەیهکی نهینی پێیه، کە دواى تێپهڕینی سالان و مانگانیکی
زۆر ژمارهیهکی کەم دەتوانن شفرهکانی بشکێنن و بگەنە سەر نهینییه
راستهقینهکەى و ببن بە پاسهوان لە زهريای جوانییه کوژراوهکاندا.
جەلادەتى کۆتر دواتر دهیگووت: وەک ئەو بوو، شەتلى گولیکی ناوازهو
پێزەپ لە چەندین کێلگەى جیاو گلى جیاو کەشى جیادا برویتم و ببینم
چ پوژیک یه کێک دیت و لەسەر نهخشهیهکی تايهت ئەو گولە ناوازانە
پێکەوێ گریڤهاتهو، کەى پێبوارێک دیت و پێکەوت دهیخاته سەر
پێگایهک بتوانیت لە یهک کاتدا تهفسیری ئەو گولانهو پهيوهندیان پێکەوێ
بدۆزیتەو. هەر لەو وەرزهدا جەلادەت دەستیکرد بە دابهشکردنی نامەکان
بە دنیادا. ئەوانەى مندالهکانیان لە گۆرە گهورهکاندا ونکردو، ئەوانەى
کە سوکاریان لە کوشتاره گهورهکاندا دۆپاندو، ئەوانەى لە پوژگاری
قران و سڤینهو لە ناو بردنی بە کۆمەلى مرقفدا لەو دهقهرانه میتردو ژن
و مندالیان تیاچوون، کوڤو کچیان نهگهپاوهتهو، باوک و برایان ونبوو،
بوک و کوڤهزایان فهوتاو، لەو وەرزهدا ئەو نامە سهیرانهیان بۆ دیت
کە پیاویک بە سوار ئەسپێکی سپى و پالتویهکی سپى درێژ و کاسکیتێکی
پهشهو دابهشیاندهکات. پۆستهچییهکی پێناو، ههmişه لە گهرمیانهو دهست
پیندهکات و دهقەر لە دواى دهقهره و ههړیم لە دواى ههړیم تا دهگاته سەر
مه‌رزه ئاگراوییهکانى تورکیا لە هه‌موو جیگایه‌کدا ده‌رده‌که‌وێت و لە هه‌موو

جىگايەكدا ئەو ھاوارە جاويد و بىيرانەو و ناكۆتايەى مرؤف دەگوازىتەو و
 كە ھاوارى ئازىزەكانيانە. خەلكانى ئەو سەرزمىنە لەو نامانەدا دەستوخەتى
 دۆست و كەسەكانى خۆيان دەناسنەو، ھاوارەكانيان دەناسنەو، وشە
 و ئازارى ئەوان دەخویننەو. كورپىكى گەنجە بەسوار ئەسپىكەو دىت و
 لەدەرگا دەدات، بىئەوئى قسەبكات نامەكان دادەنىت و بىئەوئى هېچ بلىت
 دەپوات. پۆستەچىبەكى بىدەنگ لە دونىايەكى ترەو ھاتوو، هېچ كەس
 وشەيەكى لى نابىستىت، بە ئۆردوگا زۆرەملىكاندا دىت، بە ناو ئاگرى
 شەپى ناوخۇدا دەپوات، دەگاتە سەر ئەو سنوورانەى هېشتا ھىزەكانى
 دەولەت لە پشت تەپۆلكە دەستكردەكانيانەو بە تەماحىكى گەرەو لە
 كوردستان دەپوانن. نامەكان ھەلگرى ھاوارى ئەوانەى كە لە دوورەو
 بانگ لە دۆستەكانيان دەكەن. ھەر نامەى و حىكايەتى مردنى مرؤفكە،
 چىرۆكى كوژران و زىندەبەچالوونى يەككە، ياداشتى شەوئىكى ترسناكى
 گریانە كە هېچ شاھىدىك لەسەر ئەم ئەستىزەى نەبىينىو. پۆستەچىبەك
 دەىگوازىتەو كە بە خۆى و پىشىكى درىژو نىگايەكى مردوو و دىت و
 سلواناكات، دىت و ھەك پەيامنترى مردوو، ھەك يەككە بۆ گەياندى
 حەقىقەت ھاتىبىت خۆى هېچ نالىت، حەقىقەتتىكى كوشندەى پىئە كە ناكرىت
 هېچ مرؤفكە وشەيەكى بخاتە سەر، حەقىقەت بەو چەشنەى لە پۆخى
 قوربانىيەكانەو دىتەدەرئى كاتىك بىر لە مردنى خۆيان دەكەنەو.

ماوہىەكى درىژ لەو شارو شارۆچكانەدا كە مۆلگەى خەلكى لىقەوماو بوو،
 چىرۆكى ئەو نامانەى خەلك لە شەھىدەكانيانەو بۆيان دىت، لە كورپە
 بىشەروشوئەكانيانەو پىئاندەگات، وىردى سەر ھەموو زارىكە، قسەى
 ناو ھەموو كۆرۈ كۆبۈنەو ھەكە. لە ماوہىەكى كەمدا ولات پردەبىتەو
 لە حەقىقەتى دۆزراو، لە ھاوارى ئەو مرؤفانەى لە تەپوتۆزى جەنگەكاندا
 خەرىك بوو ياددەچوونەو، كوچە و كوخت و كۆلىتى شارەكان، حەوش
 و بەر ھەيوانى غەمگىنى ئەو خىزانانەى لە خۆلەمىشى ئازارو فەرامۆش

نوقمبوون، پرده‌بیت‌وه له یادگاری ئه‌و مرقفانه‌ی له دوورمه‌وه هاوارد‌ه‌که‌ن. نامه‌کان ته‌نیا هاواری کۆمه‌لیک قوربانی نین که داوای تۆله‌ده‌که‌ن، داواده‌که‌ن له بیرنه‌چنه‌وه‌وه فهرامۆش نه‌کرین، به‌لکو بانگه‌وازی که‌سانیکه له دونیایه‌کی دییه‌وه هیواکانی خۆیانمان بۆ ده‌گێڕنه‌وه، جوانی خۆیانمان بۆ ئاشکراده‌که‌ن، ئه‌و پرستانه‌مان بۆ ده‌نێرن که له‌سه‌ر زه‌وی ده‌رفه‌تیان نه‌بووه پێمان بلین. له‌و نامانه‌دا ئه‌و ژیانه‌ ده‌ژین که گهر نه‌مردبانیه زه‌ویان پێ ده‌پازاند‌ه‌وه. ئه‌و جوانییانه‌ ده‌ژین گهر مه‌رگ نه‌بایه زه‌ویان پێ جوان ده‌کرد. جه‌لاده‌ت خۆی له‌سه‌ر ئه‌و نامانه‌ ده‌یگوت: عه‌لی شه‌ره‌فیار، من زۆرجار به‌پێگاکاندا ده‌پۆشتم و ئه‌و نامانه‌م ده‌خوینده‌وه، وه‌ک چۆن ئاهه‌نگیکێ مۆزارت مه‌ستیده‌کردم، ئه‌و نامانه‌ش مه‌ستیاند‌ه‌کردم. نامه‌ی گله‌یی نه‌بوون، نامه‌ی کۆمه‌لیک رۆحه‌به‌ر نه‌بوون که ده‌یانه‌وێت به ئازاره‌کانی خۆیان ئازارمانبدن و بمانترسین، به‌لکو هاواری جوانی بوون، که وه‌ک ئاله‌ی که‌شتیه‌کی خنکاو وابوو کاتیک له ژێر ئاودا ده‌پوات و بانگ له که‌شتیه‌کی دیکه‌ی سه‌ر ئاو ده‌کات. وه‌ک هاواری بالنده‌یه‌ک وابوو که له سه‌روو هه‌وره‌کانه‌وه ده‌فریت و بانگ له بالنده‌یه‌کی دی ده‌کات که له ژێر هه‌وره‌کاندا ده‌فریت، وه‌ک هاواری گه‌لایه‌ک وابوو که بای خه‌زان ده‌ییات بۆ گه‌لایه‌کی دۆستی که هه‌شتا به‌لقه به‌رزه‌کانه‌وه سه‌ماده‌کات.

جه‌لاده‌ت له‌و نیوه‌نده‌دا چه‌نده‌هاجار ده‌گه‌ریت‌ه‌وه بۆ شاری مۆسیقاره سپیه‌کان، چه‌نده‌هاجار له قه‌راغ ئه‌و ده‌ریاچه‌ سیه‌راوییه‌ شاروخی شاروخ ده‌بینیت، بیرێ ده‌که‌وێته‌وه ئه‌و ده‌ریاچه‌یه هه‌مان ئه‌و ده‌ریاچه‌یه‌ی گه‌نجیه که به‌ر له ونبوونی له باشووردا له‌گه‌ل ئیسحاق و سه‌ره‌نگ قاسمدا مه‌له‌ی تیدا‌کردبوو، له‌و ده‌ریاچه‌یه‌وه سه‌فه‌ری دوورو درێژی ئه‌و به‌ره‌و ئه‌و شاره خه‌یالییه ده‌ستی پێ‌کردبوو. ئه‌و ئاوه‌ پاکه سه‌ره‌تای هه‌موو ئه‌و گه‌شته بوو که جه‌لاده‌تی به زه‌مینی جاویدان ده‌گه‌یاند، له‌سه‌فه‌ره‌کانیادا له‌گه‌ل

شاروخی شاروخ پێکەوێ تا بەر شورا ئەفسانەییەکانی ئەو شارە سپییە فلووتیان لێدەدا، ئاوازەکان پێکەوێ دەبیردن، هەمان ئەو ساتە سێحراویانە دەژیایەوێ کە چەندین سال لەوێوە بەر لەگەڵ ئیسحاقدا ژیاو، لەو پێگا دوورودرێژانەدا هەستیدەکرد گەشتە دوورودرێژەکانی لەگەڵ ئیسحاقدا پڕۆفەکردنی پێگایەکی بوو بەرەو ئەم شارە دوور دەستە. بەلام جەلادەت چەند بەو پێگایەدا پڕۆیشتبایە لە بەرچاوی تەلیسماوێتر دەبوو، چەند لە جوانییەکانیدا نوقمبایە، هیزیکێ گەورەتر و نادیارتر بەرەو شوینی دوورتر و قوولتر رایدەکێشا. هەرگیز دووجار لە یەک پێگاوە نەیان دەتوانی بچنەوێ بۆ شاری مۆسیقا سپییەکان. شاروخی شاروخ دەیکووت: نەینی گەورە ئەوێ کە هەرگیز دووجار بەیەک شیوە ناتوانن هەمان ئاواز دووبارەبکەینەوێ، جوانی بۆیە ئوقیانوسیکی بیسنوورە چونکە هەر مڕۆفەوێ کجار دەتوانیت بە یەک پێگادا پیاپیپەیت. ئەو کتیبەوێ یەکەمین خۆیندەوێ دەیناسیت و کامەراندەکات، لە دووێم خۆیندەوێ کتیبیکێ دیکەوێ بە جۆریکی دی پیتی شاد دەبیت... ئەو مۆسیقایەوێ یەکەمجار لەسەری سەمادەکەیت، لە دووێمین عەزفدا مۆسیقایەکی دیکەوێ. مڕۆف لەناو بچوکتێن تابلۆدا دەتوانیت گەورەترین زەریا بدۆزیتەوێ... گرنگ ئەوێ نییە چۆن دەتوانیت جوانی ببینیت، بەلکو گرنگ ئەوێ چۆن لێی دیتە دەرهوێ. چونکە ئەوانەوێ کە لە یەکەم شەپۆلدا دەخکێن، ئەوانەن کە گەورەوێ زەریاکە نابینن، بەندەرە دوورەکان نابینن، چارۆکەوێ کەشتییە ئەفسوناویەکانی تر نابینن کە لە شوپێنیکێ نەینی ناو ئاودا چاوەڕوانماندەکەن.

ئیسحاقی لێوزێرینیش لە یەکێک لە شەقامەکاندا پێیگوت: جەلادەت ئەوێ من دەتوانم لەم ئوقیانوسە نیشانی تۆی بدەم تەنیا دلۆپیکە، ئەوێ پیغەمبەرەکان لەم شارە وێ بردوویانەتەوێ بۆ ژیان، مۆسیقارە گەورەکان بردوویانەتەوێ، شاعیرەکان پزگاریانکردوێ، هیچ نین جگە لە چەند دلۆپیک لە دەریای خەون و خەیاڵ و خولیاکانی مڕۆف. مڕۆف خۆی تێپەرێ، بە...

جوانییەکانی ئەبەدیین. ئەبەدیەت شارێکی گەورەیه و هەر یەکیک لە ئێمە کوچەیه کین لە کوچەکانی ئەو شارە، ئەوەی لەم شارەدا دەژی مەژۆف خۆی نییه بەلکو جەوهەری بوونیتی، جوانییەکانیتی، حەقیقەتە قوول و ناوازه کەیه تی کە لێره لەسەر شوێستەکان پیاوسەدەکات.

جەلادەت هەر کات فلووتی لێدەدا، هەر کات ئەو تابلۆیە بەسەر ناوێشانەکانیدا دا بەشەدەکرد، هەرکات نامەیه کی دەگواستەو هەستیدەکرد ئەو لە ئەبەدیەتەو شتیکیان بۆ دەهێنیت. ئەو هەموو جەنگە کوشندەیهی ئەو بینی بووی، ئەو هەموو کوژراوانە لەو سەرەدەدا میژووی ئەم ولاتەیان پڕکردبوو، پووبەرە بێمەوداکی خۆین، هەموویان مەژۆیان وا لێکردبوو پتر بە پووه جاوید و تێنەپەرەکی خۆیه بگێرسیتەو. ئیسحاقی لیۆزێرین لە کوچە تەماوییهکانی ئەو شارەدا سنگی خۆی بۆ دەکردەو و برینهکانی شەوی مردنی خۆی نیشاندەداو دەیکووت «جەلادەتی کۆتر لە ولاتیکدا کە دیوارەکانی نیوان مردن و ژیان دەپوخیت، بەرەستەکان نامێنن و شوراكان هەرسەدەهێنن. نزیکێ لە مەرگەو دەبیت بە نزیکێ لە ئەبەدیەتەو... مردن ناتوانیت دیو ئەبەدیەکەمان بکوژیت، جەنگەکان ناتوانن پووکارە جاویدەکانمان بکوژن، تۆ شاهیدی ئەو حەقیقەتە سادەیهیت کە دەبیت سال دواي سال و سەدە لەدواي سەدە مەژۆف بەرگری لێیکات، ئەویش ئەوێه کە ئێنسان دەکوژریت، بەلام جوانییەکانی ئەبەدیین، تا مەرگ خیراترو توندتر بەسەر مەژۆفا بروخیت، مەژۆف خیراترو توندتر دەبیت چاو لە جوانییە پاک و ئەبەدییهکانی خۆی بپریت، تا مەرگ بێرەحمانەتر شەپۆلەکانی بەرەو نیوجەرگەي شارە غەمگین و تۆزاوی و تێپەرەکانمان باژوبەدات، دەبیت مەژۆف زیاتر ئیلام لە خەزینە قوولەکانی خۆی وەرگری. تا موسیقا زیاتر بکوژریت، تا ئامیرەکان زیاتر بشکێن دەبیت ئێمە پتر لە ئەبەدیەتەو گەنجینهی ئاوازه شاردراوەکانی خۆمان دەرپهینینهو، دەبیت زیاتر شارە نەژۆکانی موسیقا لە پۆحماندا زیندوو بکەینهو، دەبیت خیراتر

به ره و نه كوچانه بكهوینه پى كه مۆسیقا له وى جه وهه رى ئینسان له به رابه ره گدا زیندوو راده گریته و بلندیده كاته وه».

* * *

ئه و كاته ی من جه لاده تم ناسی ده یزانی پۆژیک دیت ئیدی ناگه پیتیه وه، دلنیا بوو جارێك له جاره كان ئاره زووی نامینیت و ده ستبه ردارى هه موو ژانه قورسه كانى خۆی ده بیته و مالاواییمان لیده كات، ده یزانی پۆژیک له دیو شوراكانى ئه و شاره گه وه یه وه ده بیته ئه و مۆسیقاره غه مگینه ی له دووره وه بیرمان لیده كاته وه. ئه و گه شته گه ورانه له نیوان دوو جیهاندا به جۆریكى كوشنده غه میان ده دایه، سه فه ره كانى تپیه پین بوون له ناو ئازاره كانى مرقفدا، له گه شته كانیدا هه زاران خیزانى بینى بۆنى جۆره كاره ساتیكیان لینه لده ستا كه سال و وه رزو پۆژگار نانا سیت، ئه و مرقفانه ی بینى له چاویانه وه دوكه لى جهنگێك ده هاته ده رى كه به دریزایى پۆژه كانى ته مه ن به رده وامه. ئه و كچانه ی بینى له شه وى تارىكدا مرقف ده ی توانى دلیان له دووره وه ببینیت ده سووتیت، به زه ریای دله شكاهه كاندا تپیه پى، به حه رى ئه و خانمه بنگه سه انه ی بینى ئیواران چاوه پوانى شتیكیان ده كرد كه هه رگیز پوونادات، چووه گوندى ئه وتۆوه ته نیا مندالانى هه تیوى تیا ده ژیان، چووه شارى ئه و ژنه ته نیایانه ی له درزى ده رگاكانه وه چاوه پوانى ئه وه یان ده كرد نامه یه كیان له ئه به دییه ته وه بۆ بیت. له هه ندی جیگادا مندالان له ته پوتۆزدا دواى ده كه وتن و داواى نامه ی باوانیان لیده كرد، كچانى ئه سپ سوار دواى ده كه وتن و داواى نامه یان له خۆشه ویسته كانیانه وه لیده كرد، پیاوان وهك جانه وه رى برسى دواى ده كه وتن و داواى نامه یان له منداله كانیانه وه لیده كرد. ده یان ده موچاو له به رده میدا ده گریان، له هه ر جیگایه كه وه به رۆشستبايه، به هه ر شارێكدا گوزه رى بكردبايه، به هه ر

کوچه‌یه‌کدا تیپه‌پییایه، ئەو دەموچاوانه له باو باران و تەپۆتۆزو هەتاودا دەرەکه‌وتن و بیئەوه‌ی داوای هیچ بکەن دەگریان.

دوای هەموو سەفەرێک دەگەراییه بۆ لای مستەفای شەونم، هەموو جارێک پێکەوه دەچوون بۆ لای ئەو پیرە سەرسپییه‌ی له خەلۆه‌تی خۆی دەهاته دەرێ و پاسەوانەکانی کۆدەکردەوه‌و بە مارشێکی درێژ بە ڕیگا دووردریژەکانی ئوقیانوسی هاواردا دەهاتەسەر ئەو تابلۆ و کتێبانە‌ی جەلادەت له زەریای جوانییه کۆژاوه‌کانه‌وه دەیهێنانەوه، ئەوه‌ی له‌و نێوه‌نده‌دا شوینی سەرنج بوو ئەوه‌بوو جار دوای جار جەلادەت بێدەنگ‌تر و سە‌ی تر دەبوو، جار دوای جاریش دەنگی زڕینگە‌یه‌کی دوور‌تر و پۆحانی‌تر و قوول‌تری له‌ خۆدە‌گرت.

کاتێک من ناسیم له‌ چله‌پۆه‌ی ناوبانگیدا بوو، شتێک له‌ بێباکی قوولی تیا دروستبوو‌بوو، سەر‌ه‌تا بێباکییه‌که‌یم وه‌ک که‌مه‌ترخه‌می خە‌ل‌کان‌یک بینی که‌ ناوبانگ پرسیارو فزولی‌ان تیا‌دە‌کوژیت، بە‌لام درەنگ تینگە‌یشتم ئەو بێباکییه‌، دەرەنجامی ئەو هە‌موو سە‌فەرە درێژ و عاجباتیانە‌یه‌ که‌ ئەو بە‌ ژياندا کردویتی. ئە‌وه‌کات وه‌ک مۆسیقاریک کونسیرته‌کانی له‌ سەر‌تاسە‌ری ولاتدا دە‌نگیدا‌بووه‌وه. جە‌لیل‌ی باران دواتر بە‌دریژی باسی دەر‌که‌وتنی ئەو تیپه‌ چکۆ‌لانه‌یه‌ی بۆ‌کردم که‌ پێشتر چە‌ند جارێک به‌ حیکایه‌تی جە‌لادە‌تی کۆ‌تر خۆی بیستبووم. ئە‌و ئێ‌واره‌یه‌ که‌ به‌ خۆی فلو‌وته‌که‌یه‌وه‌ خۆی کرد به‌ لای محە‌مه‌دی فیرده‌وسی و مۆسیقارە‌کانی هاو‌پێیدا، ئێ‌واره‌یه‌کی می‌ژوویی بوو. جە‌لیل‌ی باران حیکایه‌تی ئە‌و سەر‌دە‌مه‌ سە‌یره‌ی به‌‌مجۆره‌ بۆ گێ‌رامه‌وه‌ و گووتی:

«عە‌لی شەرە‌فی‌ار، ئێ‌واره‌یه‌کی سە‌یر‌بوو، له‌و ئێ‌واره‌یه‌وه‌ ژيان‌ی هە‌موومان گۆ‌را، تا ئە‌و ئێ‌واره‌یه‌ ئێ‌مه‌ کۆ‌مه‌‌لێک من‌دال بووین تە‌نیا گە‌مه‌مان به‌ ئامێ‌ره‌ مۆسیقییه‌‌کانمان دە‌کرد... له‌و ئێ‌واره‌یه‌دا وه‌ک تارما‌ییه‌کی سە‌ی له‌ پالتۆیه‌کی سە‌ی درێژدا دەر‌که‌وت و هە‌وای ئاوازیکی بۆ هێ‌ناین به‌ ئێ‌مه‌ نا‌نا‌ش‌نا‌بوو.

ئێوارهیهکی سهیربوو تازه به تازه ههستمان به چنگه تیزهکانی بای زستان دهکرد. دوو سال و نیو زیاتر بوو بێ سهرو شوین بوو. ونبوونی کوتوپری خهفهتیکی زۆری دایه من و محهمه دی فیردهوسی، ئهو کات زۆر به دوایدا گهراين و دواجار بیستمان له زیندانی یهکیک له حیزبهکاندا به نهخۆشی مردوو. هاتنهوهی زۆر سهیرو ناوهخت بوو. من لیم پرسى: جهلادهت له کوێ بوویت، ئهم ههموو ماوه درێژه، چیت بهسههرات؟ به نیگایهکی جوان و ئارامهوه پیتیگوتم «جهلیلی باران، له فرین بووم، له فرین بهسهر دهریای جوانیه کوژراوهکاندا». ئهو ئێوارهیه له ناوماندا دانیشت و بێ هیچ تهکلیفیک تکای له محهمه دی فیردهوسی و له ئیمهش کرد ناوی تیهکه مان بنیین «کهشتی سپی». بیئهووی هیچی دی بلیت، بیئهووی وهک جاران خۆی به تیورهکانهوه سهرقالبکات. فلوته سپیهکهی ههلگرت و ئهو مۆسیقایه بۆ لیداین که ژیانی ئیمهی له بنهوه گۆری. من پیشتر باوهرم به تواناو موعیزه مۆسیقا ههبوو، بهلام تا ئهو ساته مۆسیقایهکی وهام نه بیستبوو که سهر له بهری سهیرکردن و تهماشاکردنت بۆ دنیا بگۆریت. تا ئهو ساته ههرجی مۆسیقایهکم لیدابوو، ههرجیهک فیربووبووم، ههرجیهک بیستبووم هیچ نهبوون جگه له کهفیکی سپی که شهپۆلی ئهو ئاوازهیه جهلادهت له گهڵ خۆیدا بردی و نهگهراوهوه. ئهو شهوه گهراوهوه بۆ مالی، وهک شیتیم لیهاتبوو، وهک ئهو شهوه م لیهاتبوو که له ناوهراستی ئاههنگیکدا ههستام و وازم لهو مۆسیقاره درۆزانه هینا که ئیشیان تهنا شیواندن گهورهی مۆسیقابوو، ئهو مۆسیقاره نزمانهیه له پشت لۆتی و گهژهکانی ولاتهوه پاندهبوونهوه مۆسیقایهکیان لندهدا جیاوازی نهبوو له گهڵ دهنگی قوونی خۆیاندا. ئهو شهوه کاسیتهکانی خۆم شکاند، نۆتهکانی خۆم سووتاند، دواي بیستنی ئهو ئاوازه ده مویست بمرم... ههستمهکرد گهر مرۆف بیهویت تا ههتا هتایه ئهو ئاوازه له خۆنیدا بیت و جینه هیلیت ده بیت بمریت، دهترسام سبهی بچمهوه بۆ بازاری ئاسنگ...

و له‌ناو هه‌راوه‌ریای ته‌نه‌که‌چی و لوله‌سازمه‌کاندا هه‌موویم بیربچیته‌وه... من بپیارمدا ئه‌و شه‌وه بمرم بۆئه‌وه‌ی تا هه‌تاه‌تایه ئه‌و مۆسیقایه‌م له‌ یادنه‌چیته‌وه. سه‌یربوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی بزانیته‌ له‌چ حالیکدام، شه‌ویکی زۆر دره‌نگ له‌ده‌رگای دام، شه‌ویکی ناوه‌خت که‌ کاتی میوان نه‌ما‌بوو. زانیم خۆیه‌تی. تابلۆیه‌کی گه‌وره‌ی پێیوو، له‌ شتیکه‌وه‌ پێچرابوو‌وه‌ و له‌سه‌ری نو‌سرابوو «شاری مۆسیقاره‌ سپیه‌کان». ئه‌و شه‌وه‌ نه‌یه‌شتت سه‌یری تابلۆکه‌ بکه‌م، گووتی ئه‌وه‌ ئه‌مانه‌تی منه‌ لای تو، ئه‌وه‌ شتیکی زۆر به‌ نرخه‌ له‌ مامۆستایه‌کی زۆر به‌ نرخه‌وه‌ بۆم ماوه‌ته‌وه‌ که‌ له‌و شاره‌وه‌ هه‌تاومه‌ که‌ من و تو تیندا یه‌کترمان ناسی. ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم و گووتی: له‌وانه‌یه‌ پۆژیک له‌ پۆژان ئه‌م تابلۆیه‌ بیته‌ به‌ مولکی تو.

سه‌ری پێ به‌رزکردمه‌وه‌و زانی که‌ گریاوم. به‌ ئه‌سپایی گووتی: جه‌لیلی باران فلووته‌که‌ت هه‌لگره‌ و باب‌پۆین. شه‌ویکی توفان بوو، باران ده‌باری و با شیتانه‌ به‌ هه‌ناوی ئه‌و شاره‌ خه‌تووه‌دا هه‌لیده‌کرد. من به‌ ته‌مه‌ن له‌و گه‌وره‌تر بووم، به‌لام وه‌ک مندالیک دوا‌ی که‌وتم، له‌گه‌لیدا چوومه‌ ناو باران و په‌شه‌باو توفانه‌کان. ئه‌و فلووتی لیده‌دا و من به‌دوا‌یدا ده‌پۆیشتم، نازانم له‌ چ ساتیکدا جو‌رئه‌تمکرد و لێوم خسته‌ سه‌ر فلووته‌که‌م، دیاره‌ نه‌مه‌ده‌توانی وه‌ک ئه‌و ئه‌فسونسازیم، به‌لام ئه‌و شه‌وه‌ هه‌ستمکرد ئه‌و مۆسیقاره‌ خه‌وتووه‌ی سا‌له‌های سا‌له‌ له‌ پۆحمدا بۆی ده‌که‌پێم له‌ خه‌و هه‌لده‌ستیت، ئه‌و مۆسیقاره‌ی له‌ ناومدا مردووه‌ راده‌په‌ریت، هه‌ستمده‌کرد دل و ده‌ست و پۆحم بۆ ده‌نگه‌ جیاوازه‌کانی ناو گه‌ردون ده‌کریته‌وه‌، هه‌ستم به‌ با ده‌کرد تیکه‌ل به‌ ده‌روونم ده‌بیت و ده‌بیت به‌ مۆسیقا، هه‌ستم به‌ باران ده‌کرد ده‌دا به‌ فلووته‌که‌مدا و ده‌بیت به‌ مۆسیقا، هه‌ستم به‌ شه‌و ده‌کرد له‌گه‌ل هه‌موو هه‌ناسه‌یه‌کی مندا ده‌بیته‌ ئاواز. بروسکه‌م ده‌بینی له‌ ژێر په‌نجه‌مدا ده‌بیته‌ مۆسیقا. عه‌لی شه‌ره‌فیار به‌دریژایی شه‌و به‌دوا‌یدا ده‌پۆیشتم و نه‌مه‌دزانی بوکویم ده‌بات، نه‌مه‌ده‌پرسی بۆ کویم ده‌بات، خۆیشی نه‌یده‌زانی ده‌چیت بۆ

کوئ، زهوی هه مووی مالی ئیمه بوو، گهردون سه رتاپای سه حنه ی من و ئه و بوو. له و شه وه دا بۆ یه که مجار من بووم به مۆسیقار.

دوای ئه زموونی ئه و شه وه، وهک ده رویشیک دوای جه لاده تی کۆتر که وتم. پۆژی دوایی محمه دی فیرده وسیم له هه مان دۆخی پۆحی سه خندا بینیه وه، له دوای ئه و مۆسیقایه وه چیتر باوه پی به وه نه بوو هونه ر به له میکی به فر بیت که تا ناوه راستی ده ریا ده مانبات و له وئ خۆی ده تویته وه و ئیمه ش ده خنکین. دوای ئه و مۆسیقایه دلنیا بوو مرؤف ده توانیت به هونه ر ئه و ده ریا به بپیت، ده یگووت: گهر خۆشمان بخنکین، مۆسیقاکان و تابلۆکانمان له ده ریا ده په رنه وه.

له ئیواره ی دواتره وه جه لاده ت بوو به مامۆستای هه موومان، له و ژیر زه مینه دا ئه و مۆسیقاره خه وتوه ی ناو پۆحی هه موومانی له خه و هه ستان. ئه و ئاوازه ته لیسمایانه ی فیرکردین که مه ودای نیاوان زه مین و ئاسمانیان کورته ده کرده وه، ئه و ئاوازه ی فیرین و مۆسیقایان ده کرد به یه کیک و ئیستاو ئه به دییه تیان ده دا له یه ک. مۆسیقاره کانی دیکه ش وهک من دوای که وتن و بریایان به هونه ر و موعجیزه کانی هیتا. پیکرا ئه و تیه مان دروستکرد که ئیمه له پینگای ئه وه وه به موعجیزه کانی مۆسیقا که یشتین و ئه و له پینگای ئیمه وه ئاوازه نه مره کانی زیندوو کرده وه. سه ره تا تیه پیکای چکۆلانه بووین، له ته پوتۆزی شه پی ناوخۆدا هه ندیک کۆنسیرتی چکۆله مان پێشکه شکرد، جه لاده ت خۆی گروپه که مانی ده برده په یوه، کاریگه ری کۆنسیرته کانمان سه یرو سیه راوی بوو، مۆسیقاکانمان خه لکی نابینای چاکده کرده وه، باغی په ژموورده ی سه وزده کردو خاکی وشکی ده خسته وه بهر. له دوای چه ند کۆنسیرتیک جه لاده ت ده بوو به و مۆسیقاره سیه راوییه ی ناوبانگی له هه موو ئه م ولاته دا ده بیسترا، جه لاده ت له سه ره تای هه موو ئه هه نگه مۆسیقیه کانماندا له بهرده م ئاماده بوواندا ده نوشتایه وه و ناوی مردوویه کی ده هیناو ده یگووت «به پیزان ئه وه ی ئه مرؤ ئیه ده بیسترا»

مۆسیقای پۇحی ئەو پیاوھە کە من لە مەرگەو بە بۆم ھێناوئەتەو».

ھەموو واماندەزانی کە ئەوێش جۆرە گەمەیکە سىحراوی جەلادەتە کە ئاوازەکان بە ناوی ھەندیک مۆسیقاری مردوو ھەو ناودەنیت. ئیمە لە شارە گەرەکان و لە شارۆچکەکان و لە گوندەکاندا مۆسیقامان لێدا، دەچووینە ھەر شوێنیک سەدان خەلک پێشوازیان لێدەکردین و سەدان بە گریانەو مالاواییان لێدەکردین. سەردەمانیک وازمان لەو ھێنا ھۆل بگرین و خەلک کۆبکەینەو، بەلکو وەک گروپیک لە قەرەج بە خۆمان و ئامێرەکانمانەو بەپێی کەوتینە گەشتیکى شیتانە بە ناو سەروشت و ئاودەانییەکانی ولاتدا، لە ھەموو ئەو سەفەراندە محەمەدی فێردەوسیمان لەگەڵدا بوو کە بە خۆی و فلچەکانییەو دەیویست مۆسیقاکانی ئیمە پەسمبکات، دەیویست نیگاری ناو پۆحمان بکێشیت. لەو سەفەرە دوورو درێژانەدا ھێندە لە ئاودەانی دەچووین بەودیدو کۆمەلێک ئەسپی سپی چاوەروانیانەکردین کە ئیمەیان شارەو شارو ھەریمەو ھەریم ھەلەدەگرت. لەو سەفەرەدا بە ناو دەیان گۆرستاندا گۆزەمانکرد، ھەموو بە چاوی خۆمان ئەو مۆسیقارانەمان بینییەو کە لە گۆرەکان ھەلەدەستان و دواماندەکەوتن، ئەو مۆسیقارە مردووانەى سەدان سال بوو لە ژێر خاکدا بوون ھەلەدەستانەو لەگەڵماندا مارشیانەکرد. لەگەڵماندا مۆسیقایان لێدەدا، پۆژیک ئاورمدايەو ھەزاران مۆسیقاری مردووم بینی لە دوامانەو دەپۆن، ھەزاران ئاوازی سەپرو سىحراویم بینی کە لە پشتی ئیمەو تێپی ترو مۆسیقاری تر دەیانژەند... تا چاو بربکات مۆسیقار بوو، تا چاو بربکات دەریایەک بوو لە مۆسیقاری سپی سپی کە پێکرا زیندوو بوو ھەو وەک لەشکرێکی گەرە بە زەویدا دەپۆشتین. من ھەموویانم دەبینی. لە شارە گەرەکاندا لەگەڵماندا کۆتالیکى گەرەیان دروستدەکرد، کاتیک لە گەرەى سروود و گۆرانییەکانیدا ئەو ھەزاران مۆسیقارە لەگەڵماندا ئاوازەکانیان دەگوتەو دەنگمان دەگەشتە دەریا دوورەکان، دەگەشتە خۆر، دەگەشتە ئەو کانگا دوورانەى جوانیان

لیوه دیت. جه لادەت دلنیا بوو من یه کیکم لهو کهسه دهگمه نانهی ئه وه موو
مۆسیقاره مردوو ده بینم که له پشتمان وه زیندوو بوونه ته وه، ئه سوپا
مه زنه ی له گه لماندا ئاوازه کان ده ژهن و واده کهن سه دای مۆسیقا که مان
وه که دهنگی ئه به دنییه ته وه هابیت له سه ر زه وی.

ناوی تیه که مان «که شتی سپی» به هه موو زه میندا بلا بووه وه، له
شه په گه وره کاندای به ناو سه نگه ره کاندای مارشمان کرد، له شاره چۆل و
هۆل و غه مگینه کاندای کونسیرتی گه وره مان بۆ بیدهنگی و تاریکی و
په شه بای شه و ساز کرد. وه رزیک بوو ئیمه به مۆسیقا میژوو ی مردنی
ئه وه هه ریمه مان ده گێرپایه وه. لهو شاره چۆل و هۆلانه وه چوینه ناو
هه ریمی ئه و تووه دلنیا بووم سه ره به م ئه ستیره یه نین، خاکی ئه و تووم بینی
که سه ره تای ده ستپیکردنی کیشوهریکی دیکه بوو له په نگ و نیگار و
هه رمۆنییه ته. پۆژیک له پۆژان مه مه دی فیرده و سیمان لهو خاكانه دا
ونکردو نه مان دۆزییه وه. پیموایه مه مه دی فیرده و سی به ده م دروستکردنی
نیگار هکانی خۆیه وه هیند دوور پۆی ئیدی چیتر لهو باغه جاویدان و
قوول و ناکو تایه دا نهیتوانی بگه رپه ته وه. دوا ی چه ندین مانگ که گه رپانه وه
ئیمه به ناو بانگترین تیه ی مۆسیقای ئه و هه ریمه بووین که له پشتمان وه
کو رالیکی گه وره ئاوازه کانی ده گووته وه، ئامیری هه ر یه کیکمان بکه و تایه
سه ر نه غمه دهنگی هه زار ئامیری نه بینراو له گه لیدا ئاوازیان ده ژهن د،
هه زاران قلووت له ریکای قلووته که ی مه وه زیندوو ده بوونه وه، هه زاران
که مانچه له ناو که مانچه کانی ئیمه دا ها تبوونه زمان. لهو ماوه یه دا زۆرجار
جه لادەت جینیده هیشتین و من له بری ئه و له پیشی ئه و سوپا گه وره یه وه
به ره و نادیار ده رۆیشتم. که دوا ی ئه و وه رزه درێژه گه رپانه وه جه لاده تی
کو تر پیگوتتم: جه لیلی باران ئیستا کاتی ئه وه ها توه سه یری تابلۆی
شاری مۆسیقاره سپییه کان بکه یت. لیتره به دوا وه ئه و تابلۆیه مالی تویه.

عه لی شه ره فیار که من گه یشتمه وه مال و سه یری تابلۆی ئه و شاره م که

ههستمکرد هیزیکی تیدایه زۆر قوول من به‌رهو خۆی پاده‌کیشیت». من له‌و ماوه‌یه‌دا که له ولات بووم و سه‌رقالی ئاماده‌کردنی ئهم کتێبه‌بووم له دوو کۆنسیرتی ئهو تپیه چکولانه‌یه‌دا ئاماده‌بووم. له پشته‌وه ههستم به‌و شه‌پۆله‌ گه‌وره‌و به‌هیزانه‌ی مۆسیقا کرد که وه‌ک بایه‌ک له دووره‌وه‌ بیت، هه‌موو شتیکی له ناخمدا ده‌جولاند، ده‌مزانێ ئهو چه‌ند ئامێره‌ بچکوله‌یه‌ی ده‌ستی ئهو مۆسیقارانه‌ به‌ ته‌نیا ناتوانن شه‌پۆلی هیند گه‌وره‌ دروستبکه‌ن، له کۆنسیرتی دووه‌مه‌دا له‌سه‌ر کورسییه‌کی چکولانه‌ له‌ دوای دواوه‌ دانیشتبووم، له‌ تاو سیحری ئهو مۆسیقایه‌ نه‌مه‌ده‌توانی چاو هه‌لبێرم، له‌ ناوه‌پاستی کۆنسیرته‌که‌دا چاو مکرده‌وه‌و بیه‌نیم هه‌موو ئاماده‌بووان وه‌ک من به‌ جۆریک له‌ پۆحی خۆیاندا قوول بوونه‌ته‌وه‌ که‌سیان ناتوانن چاو به‌رزبکه‌نه‌وه‌، ساتیک بوو ههستم به‌ بایه‌کی به‌هیزکرد، ههستم به‌ شنه‌یه‌کی سیحراوی کرد... له‌ زولمه‌تی هۆله‌که‌دا وه‌ک پیاویکی مه‌ست و خه‌والوو ته‌ماشامکردو ئهو ده‌ریا به‌رین و بیه‌سنووره‌ی مۆسیقاره‌کانم بینی که له‌ پشتی سه‌حنه‌که‌وه‌ تا ئه‌وسه‌ری ئه‌وسه‌ری دونیا درێژبووبوووه‌، هه‌زاران مۆسیقاری سه‌پیم بینی به‌ هه‌زاران که‌مانچه‌و فلووت و چه‌لۆو سه‌نتووره‌وه‌. سه‌ریکیان له‌ پشت جه‌لاده‌ت و گروپه‌که‌یه‌وه‌ ده‌ستی پێده‌کرد و کۆتاییه‌که‌شیان له‌ ناو هه‌ورو ته‌میکێ گه‌ردونی سه‌پیدا ونبوو. ئهو پۆژه له‌ دوای کۆنسیرته‌که‌ باوه‌شم به‌ جه‌لاده‌تی کۆتردا کردو گریام، ئهو له‌گه‌لمدا نه‌گریا، به‌ ئارامی باوه‌شی پیاکردمه‌وه‌و گووتی: من پێمگووتی، ده‌بیت حه‌قیقه‌ت بنوسی، حه‌قیقه‌ت و هیچی تر.

له‌ یه‌کێک له‌و کۆنسیرتانه‌دا بوو که جه‌لاده‌ت شاناز سه‌لیمی له‌ ریزی پێشی پێشه‌وه‌ بینی، ئهو ژنه‌ی به‌ ترس و حیره‌تیکێ بیه‌سنووره‌وه‌ سه‌یریده‌کرد و وه‌ک باوه‌ر به‌ گوێچکه‌و چاوی خۆی نه‌کات، له‌گه‌ل هه‌موو کینه‌و رقی نیۆچاویدا تا کۆتایی له‌ ناو کورسییه‌که‌ی خۆیدا به‌ پێچه‌وانه‌ی هه‌موو جاره‌کانی تره‌وه‌ به‌ سه‌رسامی ته‌ماشایده‌کرد. که‌ من گه‌رامه‌وه‌،

ماوه‌یه‌ک بوو په‌وشه‌نی مسته‌فا سه‌قزی و کچی‌کی دیکه ئه‌ندامی تپیی مۆسیقای که‌شتی سه‌یی بوون. له‌ کۆنسیرته‌کاندا له‌ ته‌نیشته‌ جه‌لاده‌تی کۆتره‌وه ده‌وه‌ستاو به‌ پێوه که‌مانی لێده‌دا. ئه‌و وینه‌کانی مندالی شاروخی شاروخی نیشاندام. ناسیمه‌وه، خۆی بوو هه‌ر ئه‌و که‌نجه‌بوو که‌ بۆ دوا‌جار له‌ فرۆکه‌خانه‌ی سخنیپول هاته‌پێگام و پاسپارده‌کانی خۆی دامی، ئه‌وه دوا‌هه‌مین ده‌رکه‌وتنی بوو. دوا ئه‌وه جه‌لاده‌ت هه‌ر سه‌فه‌ریکی کردبیت به‌ ته‌نیا به‌ره‌و شاری مۆسیقاره سپیه‌کان که‌وتۆته‌پێ. جه‌لاده‌ت ده‌یگوت: هه‌موو قه‌قه‌سه‌یک دوا‌هه‌مین ده‌رکه‌وتنی خۆی هه‌یه، پۆژیک دیت به‌ کوچه‌کانی ئه‌و شاره‌ سپیه‌دا سه‌رده‌که‌ویت و ئیدی ناگه‌پێته‌وه، ئه‌وه ئه‌و ساته‌ وه‌ختانه‌یه که‌ ئاره‌زووی مرۆف بۆ جوانی تیکه‌ل به‌ ئاره‌زووی ده‌بیت بۆ مردن. له‌ ناو هه‌موو بانگه‌وازی‌کدا بۆ جوانی ئاره‌زوویه‌کی قوولی مردن هه‌یه و له‌ ناو هه‌موو ئاره‌زوویه‌کی مردنیشدا بانگه‌وازی‌کی که‌وره‌ی جوانی هه‌یه.

ئه‌و له‌وه‌یه‌ر چه‌ندین جار مردبوو، ئاره‌زوویه‌کی نه‌بوو دووباره‌ به‌و ئه‌زمونه‌ تالانه‌دا تێپه‌پێته‌وه. ده‌یویست جاریک وه‌ک بالنده‌کان بمریت، بپوات و نه‌گه‌پێته‌وه. وه‌ک چۆن بالنده‌یه‌ک ده‌فپیت و له‌به‌رچاو ونده‌بیت، بفرپیت و که‌س نه‌زانیت به‌ چ ئاراسته‌یه‌کدا فرپوه. هه‌موو ده‌مانزانی ئه‌و پۆژه‌ی که‌ ده‌پوات و ناگه‌پێته‌وه زۆر نزیکه‌. تا ده‌هات سه‌یی تر ده‌ینواند، ده‌نگی خۆی دوورتر ده‌هاته‌ گویم و مۆسیقا‌که‌ی ئاسمانیتر ده‌بوو. ئه‌و ماوه‌ درێژه‌ی پێکه‌وه بردمانه‌ سه‌ر، ئه‌و پۆژانه‌ی پێکه‌وه به‌سه‌ر ده‌ستتووسی ئه‌م کتێبه‌دا چووینه‌وه، وه‌ک یادگاری هه‌ره‌ که‌وره‌ی ژیانم ده‌میتنه‌وه. سه‌ده‌ها سه‌عاتمان پێکه‌وه برده‌سه‌ر، زۆرجار به‌ جزمه‌یه‌کی درێژو پالتویه‌کی چه‌رمه‌وه ده‌هات بۆلای من و پێکه‌وه گویمان له‌ مۆسیقای کلاسیک ده‌گرت. هه‌ر جاریک په‌شنوسیکی ئه‌م کتێبه‌م بده‌یه‌تی بۆئه‌وه‌ی بگه‌ینه‌ دوا‌دا‌شتن، یان چه‌نده‌ها به‌شی لاده‌برد، یان چه‌ند به‌شیکی

بۆ زیاد دەکرد. هەندێجار دەمگوت: جەلادەت ئەم کتێبە هێند گەورە دەبێت، خوینەری ولاتی ئێمە، کە بە هەوالێکی شەش دێری هەناسەی سوار دەبێت بۆ ناخوینریتەو.

ئەو دەمگوت: عەلی شەرەفیار خویندەوێ کتێب شتیکی ئاسان نییە، هەندێک کتێب دەبێت سەدان سال چاوەروانبکەن تا خوینەرێکی راستەقینە دەدۆزنەو بیاخوینریتەو.

لەو ماوەیەدا من پۆژی زیاد لە هەشت سەعاتم لەو ئوتیلە سووتاوەدا دەبردەسەر کە هێدی هێدی هەموو ماله ئاوارەکان چۆلێاندەکردو دەبوو خەراباتیکی بێدەنگ، سێ مانگ بەر لە دەستکردن بە پۆژە تازەکردنەوێ ئەو ئوتیلە، لە جەلادەت بەولایە هێچ کەس لەو ئوتیلەدا نەدەژیا. ئەو ماوەیە وەک شیت دەبایە کاربکەین بۆ ئەوێ بەر لەوێ شوینەکەمان پێچۆلێکەن هەمووشتیک ئامادەبێت. بوون و نەبوونی لەم شارەدا بەو جیگایەو گرێدرابوو، دەزمانی ئەو پۆژە پۆلیسەکان شتەکانی فرێدەدەنە دەری ئیدی دەروات و ناگەریتەو.

بەر لە رویشتی بە سێ مانگ بەجۆریکی سەیر بەسەر هەموو شتێکدا دەچوو، بەلام دواجار بە زەحمەتیکی زۆر مافی زیادکردنی هەندێک پستە و بەشیکی کوتایی بۆ بەجێهێشتم. هەستەدەکرد گێرانی هەو بەردەوامی ئەو چیرۆکە ئازاری دەدات، ئەگەرچی تا ئەوکات لە ناو هەندێک بەش و دیمەنی ئەو روداوانەدا دەژیا، بەلام دلنایوو هەموو شتێک تێپەریوو کوتایی هاتوو، گەیانندی ئەو نامانە بە گرنگترین ئیشی ژيانی خۆی دەزانی، هەموو ئێوارەیک جێدەهێشتم و بەربەیان دەگەرایەو، هەندێجار چەندین پۆژ وندەبوو و من تەنیا لەسەر دەستتوس و تێبینی ناو دەفترە شەڕەکانی ئەو ئێشەدەکرد. کە ماندوو دەبووین تکام تیا دەکرد فلووتم بۆ لێبەدات، بە تەنیا دەچوو پێشی ئەو بالکونە بەرزەو فلووتمە سێراوییهکە خۆی لێدەدا، ئێستاش دوا چەندین سال کە بەلای

ئەو ئوتیلەدا دەپۆم بەردەوام سەر بۆ بالکونیککی چکۆلانە لە قاتی شەش بەرزەکەمەو دەیبینم لەوێکانەدا وەک خودایەکی گریکی، وەک کریشنا لە بالکۆنەکەدا وەستاو و مۆسیقا لێدەدات. بەلام دواجار کە بە داوەتی یەکیەک لە سیاسەتمەدارەکان چوومە ئەو ئوتیلە بەرزەو کە کرابوو بە یەکیەک لە مۆدیرنترین سەنتەرەکانی میوانداری ئەو ھەریمە، ھەستم بە ھیچ نەکرد، شوینیکی قەبز و ترسناک ھاتەبەرچاوم کە مەرۆف تێیدا دەخنکێت، من بەرابەر میوانەکەم دانیشتم و چاوم لێکناو گەپامەو بۆ ئەو پۆژانەی جەلادەت لەم ئوتیلەدا لەگەڵ ئاوارە پاکەکاندا دەژیا گویم لە دەنگی فلوتەکەیی بوو لە دیوکی تاریک و نادیری ئەم ئوتیلەدا بەردەوام، بەلام دەنگیک ھیچ کەسیک نەیدەبیست من نەبیست.

ھەندیک پۆژ لە کاتی نوسیندا جەلیلی باران و پەوشەنی مستەفا سەقزی دەھاتن بۆلام، ھەموو دەیانویست شتەکان بە ئیقاعیکی خاوەن بھوات، پریان وابوو مانەوێ جەلادەت لەم شارو دەرووبەرەدا بە نوکی قەلەمەکەیی منەو گرێدراو. بەلام دەمزانسی ئەم چیرۆکەش وەک ھەموو چیرۆکەکانی دیکەیی دنیا دەبیست تەواو بیست. بۆ من جۆرە ھاوکیشەییکی ئەستم بوو، یەکەمجاربوو پێکەوینت مانەوێ پالەوانەکەت لە ژیانی راستیدا بە ژیان و مانەوێ لە ناو چیرۆکێکدا گرێبدریت. پێشتر من جۆرە حالەتێکی وەھام لە ھەموو میژووی چیرۆکدا نەبینیوو. سەختبوو بۆ من کە دەمبینی کوتایی ئەم چیرۆکە کوتایی جەلادەتیشە لە نیوماندا، کوتایی گەشتەکانیتی بەرەو ئەو شارە سبیه، کوتایی سەفەرە ئەفسوناوییەکانیتی کە ئیستا وەک قەقنەسیکی شارەزا بە پێگانانی عەدەمدا خۆی بێ ھیچ کۆمەک و یاریدەدەریک ئەنجامیدەدا. پیاویک بوو تا دەھات سبێ دەبوو، دەترسام لە کوتاییدا وەک پەیکەریکی گەچ لەو بالکۆنەدا بوەستیت و ئیدی نەجولیتەو. ئەوکات من لە ھەموو کەسی دیکەیی دنیا لێوێ نزیکتربووم. ئەو کاتە کەمەیی لە ناو ئێمەدا مابوو لەوێدا سەرفیدەکرد مۆسیقا

سیحراوییه‌کانی خۆی، هونەرە خەیاڵییەکانی فیری مۆسیقارەکانی «کەشتی سپی» بکات تا دواى خۆى ئەو نەغمانە وەک بالەندە بە جیهاندا ئازادبکەن. دەیویست تا توانای هەیه نامەى کوژراوەکان دابەشبکات. شەویکیان پینگوتم: گەرەترین حەسرەتى ژيانم ئەو نەخشەیهیه، نەخشەى ئەو گۆرە دەستەجەمعیانەى پۆژیک لە نێو دەستەدا بوو و نەتوانی بپاریزم. رای وابوو، لەبەرئەوه‌ی گەرەترین نه‌ینی دنیا لە بن دەستیدا بوو و نەیتوانیو بپاریزیت، سزای ئەو گوناھە، دەبیت بپروات لە عەدەمەو بەلگەکان به‌ینیتەو. من هەموو جارێک دەستم دەخستە ناو دەستی و دەمگوت: جەلادەت، گوناھى تۆ نییە، تۆ ئامادەبوویت لە پیتاواندا بمریت، هەتا مردنیشت بۆئەو بوو ئەو نەخشانە رزگاربکەیت.

هەندیک شەو دەچوو بۆ لای دایا سیراجەدین لەو کەمپە، ئەو شەوانە منیش پشووێکم وەرەگرت و دەچووم بۆ لای رەوشەنى مستەفا سەقزی کە لە باغەکەى مالی خۆیاندا بەرابەر «مەهدى شاروخ»ى پیر دادەنیشت و پڕۆفەیدەکرد. زۆر لەو شەوانە هاوڕێکانى پەیمانگای «رەوشەن» دەهاتن و دەبوو قەرەباڵغییەکی گەرە. من لەگەل «مەهدى شاروخ» دا دەستیک تاولەم دادەمەزراند و لە قەرەباڵغەو گۆیم لەو چیرۆکانە دەگرت کە ئەو گەنجانە دەیانگێڕایەو. لەو چیرۆکانەو تێگەیشتم جەلادەتى کۆتر چەند بەناوبانگە، ناوو شوهرەتى لە ناوبانگى سیاسى و گۆرانپێژەکانى ولات گەرەتر بوو، بیئەوه‌ی خۆى بزانی. هەموو ئەو ماوەیه‌ی من لەگەلیدا ژيام، هەستیکى قوولى بە بیکەسى و ئاوارەیی هەبوو کە بۆ ساتیکیش لە پۆحیدا ئاوانەبوو. کە بەو شارەدا دەگەرا هیچ کەستیکى نەدەناسى، لە هەموو جێگاكاندا میوان بوو، لە هەموو شوێنێکدا رێبوارو پاگۆزەر‌بوو. هەر کات لای دایا سیراجەدین دەگەرایەو دەیکووت: شتیک تەواو نییە، شتیک هەیه هیشتا تەواو نییە. دەیزانى هیشتا ئیشیکى زۆر گەرەى ماو

ئەنجامیبدات، بەلام نەیدەزانی ئەو ئیشە چییە.

پۆژیک لە دواوەمین پۆژەکانی کارکردنمان، من و جەلادەت سەرگەرمانە خەریکی چاککردنی هەندیک بەشی ئەم کتییە بووین. هەر دوو کمان بەسەر پەڕە دەستنوو سەکانماندا نوشتابووینەو، لە ناوای پیاویکی باریکی پەنگ زەرد پەردە ی ژوورە کە ی لادا و بە پالتۆیەکی خۆلەمیشی درێژەو هاتە ژوورێ، پیاویکی تۆزای ماندوو کە سەری خەریکبوو تەواو سپی دەبوو، دەستەکانی بە جۆریکی سەیر سووتابوون و لێوی سەرەوێ بە کاریگەری برینییکی کۆن هەوی کردبوو، تامیسی بیخەوی و مۆتەکەو پراچلەکان دەم و لێویان وێرانکردبوو. هەر دوو کمان سەرسامانە سەیرمانکردو ئەویش بەسەرسامی سەیریکردین. بە عەرەبییەکی بازارپی لێپرسین: کامتان جەلادەتن؟ جەلادەت گووتی: من جەلادەتم. کەمیک چاوی لێکناو پالیدا بە دیواریکەو هەو گووتی: بەپێز جەلادەت، سلاوت لێیت من «باسم ولید صبحی الجزائری» م. لە باشوورەو بەپێ هاتووم و بەدوای تۆدا دەگەریم.

* * *

ئەو ماوەیە جەلادەت لە زیندان بوو مستەفای شەونم زۆربە ی کەلوپەلە گرنگەکانی ئەوی لە فەوتان پزگارکرد، بەلام دۆسییەکە ی باسمى جەزائیری بەجۆریکی سەیر ونبوو. پاش گەرانیەوێ جەلادەت و سۆراغکردنی، ئاشکرا بوو مستەفای شەونم هیچ شتیک دەر بارە ی چارەنوسی ئەو فایلە گەورە یە نازانیت کە لە ویستگە یەکی نادیاردا، لە هاتوچۆی نێوان حیزب و پۆلیس و ئاسایشدا فەوتابوو. دوای دەرکەوتنەوێ دالیا هەولەکانی جەلادەت بۆ پەیدا کردنەوێ ئەو فایلە بیئەنجام مانەو. پێدەچوو یەکیک ئەو دۆسییە ی بردییت و لەناو ئەرشیفییکی مەزندا کە تاییبەتە بەو جۆرە دۆسیانە هەلیگرتیییت. پۆژگاری دوای پاپەرین، سەردەمیک بوو پڕبوو

چیرۆکی فایل و حیکایەتى ئەو دۆسیانەى خەلک لە کونج و کەلەبەرى دەزگاگاندا دەیاننۆزینەو، لەو سەردەمەدا حیزبەکان گەنجینەى تایبەتیان بۆ ئەو فایلانە دروستکرد، هەندیک لە حیزبەکان چى دۆسییەکیان هەبوو «دۆسییەکانى خۆيانى لێدەرچیت» لە سەدان سندوقى گەورە گەورەدا سەفەتیانکرد و فرۆشتیان بە ئەمریکاییەکان، کە ئەو سەردەمە هەر پارچە کاغەزێک لە عێراقەو بەهاتبایە، لای ئەوان وەک دۆکۆمێنتێکی گرنگ سەیر دەکرا. مستەفای شەونم پای وابوو کە دۆسییەکەى باسمى جەزائیری یان بە هۆى کەمتەرخەمى پاسەوانەکانەو فەوتاو، یاخود ئیستا لە پیزی ئەو فایلە گەورەدایە کە تەنیا خودا دەزانیت ئەمریکاییەکان لە چ بنکەیهکى سەربازى، یاخود لە چ پێگەیهکى سى ئای ئەیدا هەلیانگرتوو. بەلام پێدەرچیت ئەو فایلە ژيانیکى دى ژیاپیت و نەکەوتییتە بەر ئەو کرپن و فرۆشتنەى لەو سەردەمەدا لە بازارەکانى سیاسەتدا بابوو.

باسمى جەزائیری دواى سالانیکى درێژ زیندانى و ئەشکەنجە، دواى ئەوێ چەندین جار لە ژێر ئەشکەنجەدا دەمریت و زیندوودەبیتهو، دواجار کە فەرمانى مردنى بەسەردا دەدەن لەبرى ئەوێ وەک هەر زیندانیهکى دیکە تیربارانیكەن یان شەرافەتمەندەن پەتیک بخەنە مى و بیخکێنن، دەینتێرن بۆ بنکەى تاقیکردنەوێ چەکە بەکتیرییهکان تا لە تاقیکەکانى ئەو بنکەیهدا وەک مشک ئەزموونى لەسەر بکەن. لە دواى پاپەرپین خەلک لە زیندانیکى پیسوپۆخلدا، لە ژێرزەمینیکى تاریکدا نیوێ مردو و دەیدۆزنەو. لەدواى پاپەرپین پادەکات بۆ ناو هۆرەکان و لە زۆنگاوەکانى باشووردا لەگەل هەندیک چەکدارى شیعهدا مەفرەزەیهکى چکۆلە دروستدەکەن کە بە پۆژ خۆیان دەشارنەو و بە شەو لە مەشخوفەکانیاندا بە ناو زۆنگاوەکاندا دەکەونە گەپان، باسم بەر لە وشککردنەوێ هۆرەکان سەیرترین سالانى تەمەنى خۆى لەناو قامیشەلان و زەلستان و تەپى و کۆلیتى نهنى راوچییهکاندا دەباتەسەر. لەویش بوونەوهریکى غەریبه کە هاوڕى

باشوورییه کانی به «برنجی» بانگیده کهن که وشهیه که پیشه که ی دهچیته وه
 سه ر وشه ی «افرنجی» یان فرهنگی خومان و بۆ که سیک به کار دیت که
 له سه رو هه ندام و په فتاریدا فرهنگی بیت. هه موو شتیکیان له ترسدایه،
 ژیان و هه ناسه دان و خواردن و ده رکه وتنیان ملکه چی کۆمه لیک پێساو
 ده ستووری زۆر سه خته، که په یوهندی به و گروپه وه ده کات پێیده لێن هه تا
 هه لمی خواردنه کهش که دروستیده کهن و ئه وان پێیده لێن «هبان» نابیت
 زۆر به رزبیته وه. له گه ل شهش هه له اتووی دیکه دا ئیشیان ته نیا خۆپاراستن
 و خۆشاردنه وه یه. له و زه لکاوانه ده ژێ و یادی ئه و چه ند سه له ی زیندانیش
 هه رگیز له خه یالی ده رناچیت، سه فه ری ئه یو بئاسای ئه و به ناو زیندانه کاندایه
 هیند درێژ و ترسناکه له بیرناکریت. له و ماوه یه دا چه نده ها به ندیخانه و
 بنکه ی ئاسیش و دیلمالی نه یتنی بینووه، زۆر خه لکی جیاوازی ناسیوه،
 ژماره یه ک زۆر له وانه ی له ژێر ئه شکه نچه دا مردن یاخود تیربارانکران
 هاوپی بوون. هیند به ناو کۆشکه کانی مردن و سه لته نه ته کانی مه رگ و
 قه سه باخانه ئاده مییه کاندایه سه فه رده کات، ئاشناییه کی ته واو له گه ل ئه وانه دا
 په یدا ده کات که هه ندیکیان دوا ی مردنیش ده گه رپنه وه تا له خه ودا
 جه لاده کانیان بخنکێتن. له دوا ی ئازادبوون و خۆشاردنه وه ی له هۆره کاندایه
 هه ندیک به یانی، له ناو ته می ته نکێ سو بچاندا ئه و تارماییانه ده بینیت
 که له ناو قامیشه لانه کاندایه به دوا ی ئه ودا وێلن و له دووره وه هاتوون
 سۆراغی ئه و بکه ن. هه ر ئه و تارماییانه کۆمه کی پێده کهن بگه رپته وه بۆ
 لای دالیا سیراچه دین ئه و کچه ی هه موو شه ویک له زیندان، ژوانی له گه لدا
 دروستده کات و به خه یال له شویتیکی دووردا ده بینیت.

دوا ی وشکر دهنه وه ی هۆره کان و وه رگێرانی په وتی پووباره کان و
 خاپوورکردنی ئه و خا که سیه راوییه ی نیشتمانی جوانترین جۆره مه راوی
 دونیایه، با سم له گه ل هاو پیکانی دا هه لدینه شار و له ناو پاشماوه ی هه ندیک
 باغ و له خانووی ته نه که ی هه ندیک له جووتیاره کانی باشووردا که

ماندوونه ناس چاوه روانی ده رکه وتنی مه هدی ده کهن خۆی ده شاریته وه، له و سه رده مه دا که عه شقی حوسه یین کلپه یکردووه باسم ناچاره خۆی وه ک یه کیک له کفنپۆشه کان نیشانبدات تا له نۆ سوپای حوسه ییندا جیگای ببیته وه. تارماییه کان دوایده که ون بۆ شارو له باغ و بنکه و شوینی نهیتی فیداکارانی ئیمامه تیشدا ده بنه هاوړینی. پۆژیک له پۆژان یه کیک له و تارماییانه فایلکی که وړه ی بۆ ده هینیت، دۆسییه کی سه نگین، له زه رفیکی بۆردا به شتوه یه کی پاک هه لگیراوه. مۆریکی ئاسایشی شاره که ی ئیمه ی پتوه یه و له سه ره وه به خه تیکی ناشیرین، یه کیککی نیمچه خوینده وار نوسیویتی «ئه غرازی جلادات ئیسمعیل».

ناشکرایه یه کیک له وانه ی به دوا ی فایلکی خۆیدا که راوه، به جۆریک له جۆره کان ئه و فایلکی باسمى له دۆلابه کانی ئاسایشدا به رده سته و توه و له گه ل خۆیدا بردویتی بۆ باشوورو له و ڕیگایه وه باسمى جه زائیری یه که مین سه ره داوی به ره و رابوردوی خۆی ده ست ده که ویت. من ته واوی حیکایه ته که م له و نامه یه ی دالیاوه پیگه یشت که سالانیک دواتر له هه لومه رجیکی سه یرو پر نهینیدا بۆ دکتۆر موسای بابه کی نوسیوو. به لام ئه و پۆژه ی که باسم جه زائیری حیکایه ته که ی بۆ ئیمه گیرایه وه، شتیکی ته واو جیاوازیبوو. باسم باسی له وه ده کرد که به شتیکی فایلکی تایبه تی ئه و له یه کیک له پۆژنامه کانی ئۆپۆزسیۆندا بلاوبۆته وه، بۆ سۆراغی ئه و فایلکی په یوه ندی به و باله تایبه ته ی نه یارانی پۆژیمه وه کردووه و پێیان راگه یاندووه که دۆسییه که یان له ڕیگای هه واداریکی خۆیا نه وه له ئاسایش ده سته و توه. دواتر جه لاده ت دۆسییه که له وان وه رده گریت و ئه و مۆره ی ئاسایش و ئه و ناوه سه یره ش ده خوینیته وه که له گۆشه یه کی سه ره وه ی به رکه که دا به خواروخیچی نوسراوه.

ئه و پۆژه ی باسمى جه زائیری له قاتی شه شه می ئه و ئوتیله دا ده رکه وت، ئاگاداری ئه و په یوه ندیه دووردریژه ی نیوان جه لاده تی کۆترو

دالیا سیراجه‌دین نه‌بوو، که تائه‌وکات کچیک بوو ته‌نیا له‌خه‌ون و خه‌یال و فه‌نتازیاکانی خۆیدا بۆی ده‌گه‌را. جه‌لاده‌ت وه‌ک پێز له‌ سولتانیکی بگری‌ت به‌و چه‌شنه‌ حورمه‌ت و جوامیتری به‌رابه‌ر باس‌م نواند، که سالانی دوورودریژی زیندان و مانه‌وه‌ی زۆر له‌ ژێر خۆری باشووردا دالیا نه‌بی‌ت هه‌موو شتیکیان له‌ یاده‌وه‌ریدا س‌رپی‌بووه‌وه. له‌گه‌ل ده‌رکه‌وتنی باس‌مدا، جه‌لاده‌ت هه‌ستی‌کرد هه‌موو شتیکی به‌ره‌و کۆتایی ده‌پ‌وات، من به‌وردی سه‌یری چاویم کردو ئه‌و تیشه‌که‌ که‌وره‌یه‌م تیدا‌بینی که به‌ده‌گمه‌ن له‌ چاوانیدا ده‌رده‌که‌وت، تیشه‌کیکی به‌لگه‌ی خۆش‌حالی یه‌کیکی بوو، دل‌نیا‌بی‌ت په‌یامی خۆی به‌جیه‌یناوه. له‌و ساته‌دا وه‌ک یه‌کیکی هاته‌ به‌رچاوم که هه‌رچۆنیک ده‌جولێته‌وه‌ موعجیزه‌کان دینه‌ پێگای. به‌ که‌سیک ده‌چوو که گه‌رداویکی پێچه‌وانه‌ با‌ژۆده‌دات و هه‌رچییه‌ک شه‌پ‌و کاره‌ساته‌کان دروستیان‌کردوه‌ ئه‌و سا‌پ‌پێ‌زیان‌ده‌کاته‌وه. پێده‌چوو له‌سه‌ره‌تاوه‌ بزانی‌ت که قه‌ده‌ری ئه‌و ئه‌وه‌یه‌ پێگایه‌ک بی‌ت دالیا سیراجه‌دین و باس‌می جه‌زائیری به‌ نیویدا برۆن بۆ‌ئه‌وه‌ی یه‌کدی بدۆزنه‌وه. ئه‌و پۆژه‌ فرمی‌سکیکی هین‌م و سه‌یرم له‌ چاویدا بینی، فرمی‌سکی م‌ر‌و‌قی‌ک مه‌حکومه‌ جوانی و خۆشه‌ویستی ر‌ز‌گ‌ارب‌کات. باس‌می جه‌زائیری باوه‌ری نه‌ده‌کرد که دالیا سیراجه‌دین ئاوها نزیکه‌، به‌جۆریکی سه‌رسام گوینده‌گرت، من ده‌ترسام تووشی ده‌ردیکی کوتوپ‌پ‌بی‌ت و بم‌ری‌ت، به‌لام دوا‌جار باوه‌شی پیا‌کردو گووتی: هاو‌پ‌یم بمبه‌ بۆ‌ لای دالیا، به‌ر له‌وه‌ی خۆر ئاوا‌بی‌ت، بمبه‌ بۆ‌ لای دالیا، من هه‌سته‌که‌م زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری پوناکی پۆژمان بری‌وه‌و ته‌نیا شه‌ومان به‌ده‌سته‌وه‌ماوه‌، به‌ر له‌وه‌ی ته‌واو تاریکی بی‌یت ده‌مه‌وی‌ت دالیا بی‌ینم.

جه‌لاده‌ت هه‌موو ژیا‌نی چاوه‌پ‌وانی ئه‌وه‌ی ده‌کرد به‌ر له‌وه‌ی پ‌رو‌ات و به‌جیمان به‌ی‌لی‌ت دیارییه‌کی که‌وره‌ پێش‌که‌ش به‌ دالیا بکات. من ده‌مزانی

ئىوارىيە چىروكىكى گەورە كۆتايى پىدەيت، زۆر تىكام تىاكرد لەگەل خۇيدا بمبات تا ئەو ساتە بىيىنم كە تىيدا داليا و باسمى جەزائىرى باوئەش بەيەكدا دەكەنەو. بەلام ئەو بىرەحمەنە سەيرىكردم و گووتى: عەلى شەرەفىار، بىيىنى فلىمى خراپ و بىمانا عەقلىان تىكدەويت. شتەكان بەوجۆرە نىن كە تۆ دەيەننەيتە پىنش چاوى خۆت.

وەك ئەوئەى بزائىت ئەو خۆشەويستىيە گەورەيە، ئەو عەشقە پاك و بىسنوورە كە بەناو زىندان و كارەسات و تەپوتۆزى جەنگدا پۆيشتووە، هەمىشە خۆشەويستىيەكى نەيىنيەو بە نەيىنش دەمىننەتەو، وەك ئەوئەى بىيەويت دالياو باسمى لەو هەپەشەو كارەساتە ناديارانەى دى بپارىزىت كە دەشت لە هەموو جىگايەك و لە هەموو دەورو زەمانىكدا تووشىيىن. نەيىشت نە من، نە هىچ پۇحەبەرىكى دى كۆتايى ئەو چىروكە بىيىنەت. پىنگووتەم: بمبۆرە عەلى شەرەفىار، ئەم خۆشەويستىيە شتىكى دىكەيە، ئەمەيان خۆشەويستى كچىك نىيە بۆ پياويك، ئەمەيان لای من خۆشەويستى مەوۆفە بۆ مەوۆف، ئەمە لەسەروو هەموو شتىكەو، تۆ نازانىت چەند ئەهريمەن و جنۆكەو شتى ترسناكى تر هەن دەيانەويت ئەو بەكوژن، تۆ نازانىت... دەبىت ئەم خۆشەويستىيە لە شوئىنكى نەيىندا هەلگىرەن، لە جىگايەكى تردا كە هىچ كەس دەستى نەيگاتى.

لەو ساتەدا هەستەمكرد جەلادەت نەيىنى زۆر قوولتر دەزانىت لەوئەى كە ئىمە دەيزانىن. وەك ئەوئەبوو بپارى دابىت، ئەو خۆشەويستىيە وەك پارچەيەك مۆسىقاي جاويدان، وەك تابلۆيەكى نەمر، بۆ هەتاهەتايە لە جىگايەكدا هەلگىرەت، دوور لە گەردى جەنگ و دوور لە دەردى زەمان. ئەو پۆزە لەگەل باسمى جەزائىرىدا پۆيشتەن و دواتر من باسمى نەيىنيەو. كاتىك چوونەدەرى باسمى لە بەردەرگا كە ئاوپىكى دايەوئەو من سەيرى چاويم كرد، نەمدەزانى ئاخۆ باسمى مەوۆفەيان تارمايەكە لە مەرگ گەراوئەو، جەلادەت خۆى زىندووەيان مردو، داليا بوونەوئەرىكى

پاستەقىنەيە لە گۆشت و خوين يان تەنيا وەھمىكە لە وەھمەكانى ناو
ژيانى ئىمە؟؟. بىئەوھى لە ھىچ تىبگەم، قەلەمەكەمم فەرىداو دەستمكرد بە
گريان.

دواى ئەو پۇژە ھىچ شتىكم لەسەر ئەو دوو عاشقە نەبىستەو، ئەو
پۇژە كەمانەى دىكەش كە من لەگەل جەلادەتدا بىردەنەسەر ئامادە نەبوو
بە ھىچ جۆرىك لەسەر ئەو دوو دلدارە بدوئەت كە دەىگوت: لە جىگايەكى
ئەمىندا، درىژە بە خۆشەوئىستىيەكى نەئىنى و جاويدان دەدەن. دوا شتىك
لەسەر داليا بىنبىتەم ئەو نامەيەى بوو كە دواى جەنگى سىئەمى كەنداو
لە عىادەكەى موساى بابەك خويندەو، ئەو پىرەى پىدەچىت ژيانىكى
جاويدان لەسەر ئەم ئەستىرەى بژى و ھەرگىز نەمرىت. نامەيەكى سەىر بوو،
لەو نامانە دەچوو كە جەلادەتى كۆتر لە شارى مۇسقىارە سىبىھكانەو
دەبەئىنان، بەيانىيەك دكتور بابەك بى مىژوو، بى ناوئىشان، لە بەردەم
دەرگاي عىادەكەى خۆيدا دەيدۆزىتەو.

پۇژانىك دواتر بەدزى جەلادەتەو بۆ سۆراغى ئەو دوو عاشقە
چووم بۆ ئەو كەمپە دوورەى نىو چىكان، لەوئى لەگەل ھەموو ستافە
ئىنتەرناسىونالەكەدا قسەمكرد، كە تىكرا حايىر لە ونبوونى كۆتوپرى داليا
خەيالان لاي ئەو بوو ھىزىكى سىياسى دالياى فراندبىت. لەو ئىوارەىو
كە جەلادەت و باسەم منيان جىھىشت، داليا سىراجەدىن بەجۆرىكى كۆتوپر
دىارنەما بوو. لە پشووئەكەدا لە ھاوکارەكانى جىابووبووەو ئىدى كەس
نەبىنبىو. ونبوونى دالياو باسەم يەككە لەو نەئىيانەى ھەرگىز نەكرا
پەردە لە پرووى مەتەلەكەيدا ھەلبرم و تەلىسمەكەى بشكىتم. من سال
دواى سال لە دواى ئامازەو نىشانەىك بمخاتە سەر پىگاي حەقىقەت،
كۆتايى ئەم كۆتەبەم دواخست، ماوئەىكى درىژ چاوەروان بووم كەسىك
لە گۆشەىكى ئەم دونيايەو دەرکەوئەت و ھەوالىكى ئەو دووانەى پىئىت،
بەلام چاوەروانىيەكى بىھودەو ئومىدىكى ساختەبوو.

ئەو پۇژانەى دى جەلادەت تەنیا سەرقالى پىداچونەوہى دەستنوسەكە بوو. بە جۆرىكى سەیر لە ژیر فشارى كاتدا بووین. تەنیا هەفتەيەكمەن مابوو بۆئەوہى ئەو ژوورە چۆلەكەين و كرىكارەكان دەستبەكەن بە كارى تازەكردنەوہى ئەو ئوتیلە. مەن ئەو كات بە تەنیا لەو ئوتیلەدا خەرىكى درێژەدان بووم بە نوسین و چاككردن. زۆر ئیوارى پەوشەنى مستەفای سەقزى و ھاوړىكانى دەھاتن و لە بێدەنگى ئوتیلەكەدا ئاوازە سىحراویيەكانى خۆيان پڕۆفەدەكرد، ئەوان ماوہیەك بوو تەنیا لەو ئوتیلەدا پڕۆفەیان دەكرد. ئیوارەيەكیان درەنگ جەلادەتى كۆتر گەرايەوہو پىكەوہ دەستمانكردەوہ بە خۆیندنەوہى دوا پەشەنوس. دواى دوو پۆژى ئىشكرەنى بەردەوام ئەو دەستنوسە ئامادەبوو كە جەلادەت دەیویست بىيەم بۆ چاپخانە. دەبیت بلیم كە ئەگەرچى ئەم كىتیبەى لێرەدا دەخویننەوہ هەمان ئەو دەستنوسە نییە، بەلام جیاوازییەكى زۆر كەمى لەگەل ئەو دەستنوسەدا هەيە كە دواجار دەبايە بىكەم بە كىتیبەك شایستەى ئەوہ بیت ناوى عەلى شەرەفیاری لەسەر بیت. مەن چەند سالیك بلاوكردنەوہى ئەو كىتیبەم وەستان بۆئەوہى بتوانم زۆر شتى دىكەى بۆ زیادبەكم، بۆئەوہى لە بەرابەر زۆر كىشەدا بگەمەيەقین، بۆئەوہى بەسەر ئەو غەمە قوول و تالەدا سەركەوم كە كۆچى جەلادەتى كۆتر لە دلمدا دروستىكرد، بەلام تىپەپىنى پۇژان و مانگان و سالان هیچى لەو ئازارانە نەگۆرى. ئەو هەموو سالە چاوەپوانمكرد بۆئەوہى تەواوى ئەم چیرۆكە لە خەيالىمدا لە وێنە پاستەقینەكانى جەلادەتى كۆتر و مستەفای شەونم و پەوشەنى مستەفای سەقزى و شاروخى شاروخ پاكبەكەمەوہ، بۆئەوہى خۆم لە دیمەنى ئەو مۆسیقارە مردوانە بەدوور بگرم كە پۆژىك لە پۇژان لە كونسیرتیكى تىپى كەشتى سپیدا لە دواى جەلادەتەوہ بىنیم، بۆئەوہى خۆم لە ترسى ئەو ساتە پاكبەكەمەوہ كە كۆرىكى ماندوو خۆى كرد بە ژوورەكەماندا و هەوالى جەلادەتى كۆترى پرسى. دەمویست دواجار ئەو هەستە قوولە لە خۆمدا بكۆژم كە مەن حەقیقەت دەگێرمەوہ

رۆژه گه‌پایه‌وه بۆ کوچه‌کانی جاران، گه‌پایه‌وه بۆ ماله‌ کۆنه‌که‌ی مندالیان، بۆ دزینی نیگایه‌ک له‌ هه‌وشه‌ کۆنه‌که‌ی مالی بامۆستا سه‌رمه‌د تاهیر که ئیستا پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند به‌ هه‌وت کچی هه‌رزه‌کارو جوانه‌وه تیا ده‌ژیا، گه‌پایه‌وه بۆ شوینی دوکانه‌ کۆنه‌که‌ی ئیسماعیلی کوتر، له‌ دووره‌وه سه‌یری جه‌وده‌تی برای کرد که به‌دیار ته‌رازوویه‌کی ژه‌نگاوی خوازه‌وه پیربوو. ئه‌و ریکا دیرینه‌ی قوتابخانه‌ی ته‌یکرده‌وه که له‌ کوچه‌کانیدا خۆی و سه‌ره‌نگ قاسم به‌ریگاوه‌ فلووتیان لیدابوو. دواچاریش ده‌گه‌پایه‌وه بۆ ئه‌و شوینه‌ی له‌ شه‌ویکی هاویندا مستفای شه‌ونمی تیا ناسی، گه‌پایه‌وه بۆ چیشته‌خانه‌کان، بۆ گۆزه‌ری ئاسنگه‌ران و باغه‌ چکۆله‌که‌... له‌ ئیواره‌دا که گه‌یشته‌ شوینی ئاهه‌نگه‌که‌ پیاویک بوو سپی سپی، که ده‌ستم لیدا گرپکی نه‌یتی و ناوه‌کی سه‌یر له‌ له‌شیدا ده‌سووتا، گرپ قه‌غه‌سیک ده‌یزانی ئه‌مجاره‌ دواه‌مین جاریتی ده‌سووتیت و ئیدی له‌ خۆله‌میشه‌که‌ی خۆیدا هه‌لناستیته‌وه.

ئێوارێ هه‌موومان له‌و باغه‌دا یه‌کدیمان گرته‌وه، تیبی مۆسیقای که‌شتی سپی هه‌موو ئامیره‌کانی خۆیان هێتاپوو. جه‌لیلی باران به‌ پیکاییکی چکۆله‌ کۆمه‌لێک کورسی گواستبووه‌وه بۆ ناو باغه‌که‌. میژیکی پر خواردنه‌وه‌و میوه‌ له‌ ناوه‌راستدا بوو، سندوقیک کۆلای ئێزانی گه‌وره‌ له‌ پشت میزه‌که‌وه دانرابوو. من به‌ خۆم و ده‌فته‌ری تیبینییه‌کانمه‌وه له‌ سه‌ر په‌ر دانیشتم و شته‌کانی ده‌ورو به‌ری خۆم تۆمارده‌کرد، کۆی ئه‌و ورده‌کارییه‌ بیمانه‌یه‌ی رۆمانتۆسه‌ بێهه‌ره‌کان لاپه‌ره‌ی پی ره‌شده‌که‌نه‌وه. یه‌که‌مینجار خۆی قسه‌یکرد، به‌ بێده‌نگی هاته‌ پێش، ده‌ستۆسی ئه‌م کتێبه‌ له‌ بنده‌ستیدا بوو، به‌ سه‌رنجیکی غه‌مگین سه‌یری هه‌موومانی کردو گووتی: ئێواره‌تان باش. ئێواره‌تان باش. ئازیزان. هه‌مووتان ده‌زانن ئه‌مشه‌و دواه‌مین شه‌وی منه، دواه‌مین جاره‌ له‌گه‌لتاندا داده‌نیشتم و مۆسیقا لیده‌ده‌م، دواه‌مین ئێواره‌یه‌ پیکه‌وه له‌ باغیکدا بگه‌رێن. سه‌خته‌ پێتان بلێم ده‌چم بۆ کۆی... من خۆشم

نازانم ئاخۇ ئەمە ئەو كۆتايىيە كە ھەموو چىرۆكىكى ئەم دونىايە پىتۈستى
پىتەتى يان نا؟ كۆتايىيەكى ناچارو سەپىتراو كە دەپىت ھەموومان پىا
برۆين، زىندووھكان و مردووھكان، ئەوانەى پالەوانن و ئەوانەى قەرەقۇزى
چكۆلەى ناو حىكايەتىكن.

دەستنوسەكەى بەرزكردەوھو گووتى:

ھەموو شتىكى ژيانى من لىزەدايە، لەم كىتەدايە، ئەو كىتەى ھەموو
نەيتىيە گەورەكانى منى تىدايە، ھەموو پۆژە گرنگەكانى ژيانم، ئەو
دەستنوسەى من لەگەل خۇمدا دەبىم بۆ جىگايەك كە شوينى شتە جاويد
و نەمرەكانە، كۆپىيەكى ئەم كىتە دەچىت بۆ ئۇقيانوسى گەورەى ھاوارەكان
ئەو ئۇقيانوسەى تەنبا ئەوانە دەزانن چىيە كە ئەم كىتە دەخويننەو،
كۆپىيەكىشى دەگەرپتەوھ بۆ دونىا، بۆ ناو تەفسىرو تىگەيشتن و خولياكانى
ئىو، دەچىت بۆ چاپخانە.

ئىستىكىكرد و ھەناسەيەكى ھەلكىشاو گووتى:

وھزىفە گەورەكانى مرؤف ھەرگىز تەواوانبن، بەلام من ئىستا لە
ماسىيەك دەچم لەقەرەغ دەريايەكى گەورە، ماسىيەك تەنبا ئىسكەكانى
ماوھتەو.

وچانىكى دوورودرىژى گرت و سەيرى ھەموومانى كردو بە خەفەتىكەوھ
درىژەيدا بە قسەكانى: نازىزان، پۆژىك لە پۆژان وامدەزانى دەتوانم چى
لە خەزىنەى جوانىيە مردووھكاندايە بېيىنمەو، چى لە گەنجىنەى جوانىيە
كوژراوھكاندايە بېيىنمەوھ بەلام ئىستا سەيرمبەكەن من تەنبا ئىسك و
پروسكى ئىنسانىكم، خۆلەمىشكىم داناگىرسىتەوھ. ھەموو قەقنەسىك دواچار
خۆلەمىشكى ھەيە كە خامۇشبووھو بلىسەناگرىتەوھ. دەپىت برۆم. تا تىنى
پۆيشتم تىدا ماوھ دەپىت برۆم، گەر قەقنەسەكان درەنگ بسووتىن ئىدى
ھەلناستتەوھ.

دەوھستاو بە غەمىكەوھ سەيرى ھەموومانى دەكردو دەيگووت: دەزانم

پۆژی ئەوە نییه لەسەر توانای خۆم قسەبکەم، پۆژی ئەوە نییه لەسەر لاوازی خۆم بدویم، پۆژی ئەوەیە پێکەوێ دواوەمین مۆسیقا لێدەین، دواوەمین گەشتی مالاوایی بکەین، شتیکتان پێشکەش بکەم کە بیرتان نەچیتەو. هاوڕێیان لە مالاواییدا قسە مانای نییه، هاوڕێی خوشەویستەکانم با مۆسیقا لێدەین، با مۆسیقا لێدەین.

دەستتوسەکی دانائو فلووتەکی هەلگرت و دەستیکرد بەو ئاوازه سىحراوییهی کە شاهیدی سەیرترین خودا حافیزی دونیا بوو، ئەو شەوێ تا درەنگ مۆسیقای لێدا، تا درەنگ هەموو مۆسیقارەکانی کەشتی سپی لەگەڵیدا بە چاویکی خەوالوو مۆسیقیان ژەند. هەموومان مەستبووین. شەو درەنگ لەو باغەوێ هەستاین و پێکرا بە شەقامی دوورودریژ و گەرەوی ئەو شارەدا کەوتینە پێ، بەدریژی ئەو شەقامە کە هەزاران پێوارو سەدان ئوتومبیل پیایدا تێدەپەڕین، ئێمە لە ناو ئەو چاراخە درۆزنەدا چاراخانی پۆحیکی جاویدانمان داگیرساندبوو، بەدەم ئەو مۆسیقا خەیاڵییهوێ پۆیشترین و لە مەستیدا کەسمان نەدەبینی. من و مستەفای شەونم تاکە دوو کەسیک بووین ئامیتری مۆسیقامان پێ نەبوو، بەلام لە هەمووان مەستتربووین. زەحمەت بوو مرۆف بەرگەیی ئەو هەموو جوانییه بگریت. بەرەو پێدەشت و پێگا ئەفسوناوییهکانی دەرەوێ شار کەوتینە پێ، پێگایەکی درێژمان بە ناو شاخەکاندا بپێ، جۆریک لە مەستی ژیاين کە مەستی ئەو بوونەوێرانیە کە پێدەخەنە ئەودێو سنورە پێگا پێدراوەکانی ژیاينەوێ. مەستی لە یادچوونەوێ شوێن و زەمان، مەستی فەڕین بە خاکێکدا کە سەر بە جوگرافیکای ئاسایی ئەم دونیایە نییه. بەدەر لە حیسابی شەو و پۆژ دواي ئەو مۆسیقارە کەوتین کە لەگەڵ خۆیاندا بردیانین، بەلای ئەو دەریاچە گەرەوێدا تێپەڕین کە پۆژیک لە پۆژان لەویدا شاروخی شاروخی مالاوایی لە قەقنەس دەکرد، پێمانخستە خاکی عەدەم و ئەفسانەوێ، بە لەوێرگا خورافییهکاندا تێپەڕین

و به کیلکه سه‌وزه‌کانی ئاورنگدا گوزه‌رمانکرد. قاچمان له شه‌ونمی سو‌بچه‌غه‌مگینه‌کاندا نوقم بوو، به‌سه‌ر چیمه‌نی سارد و به‌سه‌ر گیای ته‌لیسماویدا رابوردین، پۆله‌ بالدارای سپیمان بینی مه‌ستانه‌به‌سه‌رماندا فرین، کۆترمان بینی به‌هه‌زاران به‌ره‌و ئاسۆکان ده‌پۆیشن و له‌بازنه‌ی گه‌وره‌گه‌وره‌دا به‌ره‌و لای ئیمه‌ ده‌گه‌رانه‌وه، ته‌می به‌ربه‌یان و غوباری فیتکی ئیواری ئامیزیان پیاکردین. به‌سه‌ر گردی سه‌وزو ته‌پۆلکه‌ی پر ریواس و نزاری نیرگسدا سه‌رکه‌وتین، پۆیشن و پۆیشن تا گه‌یشتینه‌ سه‌ر گردیکی به‌رن، جه‌لاده‌تی کۆتر له‌ویادا وه‌ستاو وه‌ک سه‌ر له‌شکرێک شوینی دوژمن نیشانی سوپاکه‌ی بدات، به‌ده‌سته‌ سپییه‌کانی ئاماژه‌ی بۆ شاریکی گه‌وره‌گه‌وره‌کردو گووتی «ئه‌وه‌تا ئه‌وه‌تا، ئه‌وه‌ شاری مۆسیقاره‌ سپییه‌کانه... ئه‌وه‌یه».

من له‌ویوه‌ بۆ یه‌که‌مه‌جار زه‌ریایه‌کی سه‌ی گه‌وره‌م بینی، شاریکی بیسنوور که‌ تا چاوی ئاده‌می برېکات به‌ ناو ته‌م و غوباریکی جاویداندا کشابوو، شاریک ته‌میکی سه‌نگین و گه‌وره‌و سه‌ی له‌سه‌ری نیشتبوو. له‌ نه‌هه‌نگیکی خه‌وتوویدی گه‌وره‌ ده‌چوو که‌ زه‌ریا به‌ خۆی نه‌گریت. جه‌لیل باران سه‌یری کردو گووتی: خودای گه‌وره‌، هه‌موو شاره‌کانی دنیا بخه‌یته‌سه‌ر یه‌ک به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌م شاره‌ گه‌وره‌ نابن. ره‌وشه‌نی مسته‌فا سه‌قزیش گووتی: هه‌ند گه‌وره‌یه‌ هه‌تا له‌ خه‌ونیشدا جیگای نابیته‌وه.

جه‌لاده‌ت ئیمه‌ی تا سه‌ر تخوبه‌کانی ئه‌و شاره‌ برد، تاسه‌ر ئه‌و گرده‌ ئه‌فسانه‌بیانه‌ی به‌سه‌ر ئه‌و شاره‌دا ده‌یانروانی. ئه‌وه‌ گه‌وره‌ترین دیاری بوو ئه‌و له‌ مالاواییدا پێشکه‌ش به‌ ئیمه‌ی کرد، دیارییه‌ک هه‌یج یه‌ک له‌ ئیمه‌ تا مردن بیرمان ناچیته‌وه، نیگایه‌کی شاری مۆسیقاره‌ سپییه‌کان له‌ دووره‌وه. له‌ویادا وه‌ستاین و له‌و دیمه‌نه‌مان پوانی، مسته‌فای شه‌ونم سه‌یری ئه‌و هه‌زاران بالنده‌یه‌ی کرد که‌ به‌سه‌ر ئه‌و شاره‌دا ده‌فرین و وه‌ک ئه‌وه‌ی پاستیه‌کی گه‌وره‌ بدۆزیته‌وه‌ گووتی: له‌و نیگاره‌ ده‌چیت که‌ پۆژیک

له پۆژان هاوړی قودسی ویستی له سهر دیوارهکانی ئه و شارهی ئیمه دروستیکات.

به لام جه لادته به هیمنی پتیگوت: مسته فای هاوړیم... هه ریه کی له ئیمه پۆژیک له پۆژان ئه شارهمان له خهونه کانهاندا بینوه.

ئه وه دواهمین ساتهکانی مالاوایی بوو، ئیمه له وه زیاتر نه مانده توانی برۆین، جه لادته دهیگوت: ئه وهی لیره زیاتر بروات به جۆریک له خهونه کانیدا ونده بیت جاریکی دی به ئاگانایه ته وه. یه که یه که باوهشی پیاکرین، مۆسیقارهکانی ماچکرد، ئامیره مۆسیقییهکانی ماچکرد. که گه یشته ئاستی مسته فای شه ونم گووتی: کهر تۆ نه بوویتایه من جگه له ئاوارهیه کی ئه به دی ئه و ئوتیله هیچی تر نه بووم. مسته فای شه ونم به دم فرمیسکه وه گووتی: ئه، جه لادته زۆر بیرتده کهم، زۆر بیرتده کهم، زۆر له لیلای نیلوفه ر زیاتر. که گه یشته ئاستی جه لیلی باران وه ستاو به ئه سپایی کلیانکی له که رینی خوی دا کهند و کردیه ملی جه لیل و گووتی: ئه م کلیله پۆژیک له پۆژان ده رگای ئوقیانوسیکی که ورته بۆ ده کاته وه. به ئه سپایی ماچیکردو گووتی: ئه وه ئیدی کلیلی تویه، کلیلی تۆ. هاته به رده می من و هه ناسه یه کی هه لکیشاو گووتی: ده زانم ئه م چیرۆکه لای تۆ هه رگیز کۆتایی نایه ت. هه رگیز.

تا ده هات دهنگی دوورترو قوولتر ده بووه وه، به زهممه ت دواهمین پستهکانی خوی گووت، جاریکی دی له پالتۆ سپیه کهیدا وه که ئه و نه وره سانه هاته به رچاوم که له ده ریای باکوور بینیبووم. یه که یه که ده ستیکی چکوله ی دا له ده ستمان و پشتی تیکردین و به توله رینه کی سه وزدا پۆیشت، ئیمه له فینکی ئه و ئیواره غه مگینه دا هیچمان نه بوو بیلین، مه ستانه سه یری ئه ومان ده کرد که بیته وهی ئاو پداته وه ده ستنوسیکی که وه و فلووتیکی له بنده ستدا بوو و به ره و ئه و شاره سپیه که نیوهی له ژیر خۆرو نیوهی له ته مدا بوو مالاوایی لیکردین. ئاخۆ به ره و مردن

دهچوو؟ به رهو جاویدان دهچوو؟ به رهو زهمینیکی دیکه دهچوو که ئیمه هیچ له ماهیه ته که ی نازانین؟ نازانم.

بالندهکان به هه موو ئه و پێگا ئه فسانه ییه دا پێشمانکه وتته وه. به تهک ئه و ده ریایچه سیحراوییه دا رابوردینه وه که ده روازه ی هه موو ئه م دونیا یه بوو. به دریزایی ئه و پێگایه وه که مه ستیک ده پۆیشتین و که سمان هه چمان له که ل ئه و ی دیدا نه گووت. له ده روازه کانی شاردا بێشه وه ی مالاوایی له یه ک بکه ی ن جیا بووینه وه. ئه وان دانیابوون که چیرۆکی راسته قینه ی جه لاده ت کۆتایی هاتوو، به لام من نا. که گه ی شتمه وه به رده م ئه و ئوتیله، که چوومه وه بۆ ناو باغه که، که کورسییه جیما وه کانی نێو چیمه نه که م بینی که پێده چوو چه ند پۆژیک بیت له ویدا که وتبن، خولیا یه کی ره ش له سه رمدا بوو که جه لاده ت جاریکی دی دیته وه له م باغه دا مۆسیقایه کی جاویدانمان بۆ لیده داده وه، خولیا یه ک چوار سال بێهوده دوا ی که وتم له وسه ر به ناکامی هاتمه ده ری.

***

من ئه و په یمانه ی خۆم نه هیتایه دی که ده با یه ئه و کۆپییه ی له جه لاده تم وه رگرت راسته وخۆ بییه م بۆ چاپخانه. چاوه پروانی ئه وم ده کرد جاریکی دی ده ربکه ویته وه سه ر له نوێ ئه و فلووته سیحراوییه ی ئه و بییستم. ئه و پۆژه ی که ده ستنوسه که م هه لگرت و گه رامه وه بۆ ئه لمانیا، ده مزانی په یمانشکێتییه کی گه وره ده که م. چوار سالی ره به ق ئه و ده ستنوسه م لای خۆم هه لگرت، به دریزایی ئه و چوار ساله ره وشه نی مسته فای سه قزی نامه و هه ره شه و جنیوی بۆ ده ناردم، به لام من هه میشه چاوه پروانی جه لاده تم ده کرد ده رکه ویته وه، چاوه پروانی سه ره داوی تر و چیرۆکی تر و خه لکی ترم ده کرد تا زیاتر هه موو نه ییتییه کان ره شنکه نه وه، چاوه پروانی

دالیا سیراجه دینم ده کرد له شوینیکی ئەم دونیایه وه سەر هه لبداته وه وه
خۆی هه ندیك به شی تایبه تی ئەم کتییبه بنوسییت. هه ر فرۆکه خانه یه ک
ده چووم چاوه روان بووم یه کیک بانگمبکات «مامۆستا... مامۆستا، به پرێز،
به لێ له گه ل تۆمه. تۆ مامۆستای نوسه ر عه لی شه ره فیاریت، وا نییه.. تۆ
ئهو نیت؟». له هه موو ویستگهی شه مه نده فه ره کانی دونیادا، له هه موو
فرۆکه خانه کانی دونیادا بۆ شاروخی شاروخ گه پام و نه مدۆزییه وه. له و
نیوه نده دا دوو جار به نه یی گه پامه وه بۆ کوردستان، هه ر دوو جار هه ک
مسته فای شه ونم له چیشته خانه کاندای دۆزییه وه، جارێکیان چووین بۆ لای
موسای بابەک، جگه له و نامه سهیره ی دالیا سیراجه دین هیچ زانیارییه کی
تازه یان نه بوو. سالان و مانگان پۆی و هیچ شتیکی دی پووینه دا.
من له ئەلمانیا پۆژیک چوومه سەر گوپی «سباستیان میوله ر».
ئهو پیاوه ی که ده بایه به زیندووی بیینم. بێدهنگی ئەبه دی ئهو لای
من وه ک سمبولیکی گه وره ی بێدهنگی ئەبه دی نه یییه کان و کوتایی
سه رده می ئەفسانه کان بوو. ده کرا ئهو پیاوه گه له ک سه ره داوی دیکه م
بۆ ئاشکرابکات، گه له ک نیگای ترم بداتی و ده روازه ی ترم بۆ بکاته وه،
به لام ئهو بێدهنگیه ترسناکه ی داوی پۆیشته ی جه لاده تی کۆتر هه موو
شتیکی داگرت، بێدهنگیه کی سه رتاسه ریی بوو. ئهو له و که سانه بوو
که له خۆیان زیاتر که سی دی نییه ته فسیریان بکات. ئهو پۆژه چه پکیک
گولی چکۆله م خسته سەر گوپی سباستیان میوله ر و له گه پانه وه مدا
له دوکانیکی «هیندی» نزیک بانهو فی دوسل دۆرف وینه یه کی گه وره ی
کریشنام کری، هه ر ئهو پۆژه لای فۆتوگرافیک وینه یه کی جه لاده تی
کۆترم به گه وره کردندا، به هه مان شیوه به هه مان قه واره ی وینه که ی
کریشنا، وینه یه کی گه وره بوو، له یه کیک له کۆنسیرته کاندای گیرابوو،
جه لاده ت له ویدا فلووته که ی به ده سته وه یه و ئاویری داوه ته وه و سه یری
کامیراکه ده کات، پڕیشیکی درێژ و نیگایه کی گه ش و جووتیک چاوی

سیحراوی ههیه، له پشتیییه وه چاوی رهوشه نی مسته فای سه قزی و به شیک له جه لیلی باران ده رکه وتووه. من ئه و دوو وینه گه ورهیه به رابه ریه کتری داده نیم و به رده وام سهیریانده کهم، چهند سالیکی به ته نیا له قاتی سیازدهی خانووییه کی به رزدا له شه قامی «کونراد ئادنهاور» له کوپلن، له ژووریکدا که به سه ر پایندا ده پروانیت ده مینمه وه و شه وو پوژ ئه م کتییبه ده خوینمه وه، به رده وام سهیری چاوه کانی جه لادته ده کهم. به رده وام سهیری یه کتری ده کهین، نه من ده توانم هیچ به و بلیم و نه ئه و ده توانیت هیچ به من بلیت، ئه و منی تا سه ر سنووری خه یالیتیرین شاری دونیا برده و من ده بیت ئه و به ره و سه ر زه مینی حه قیقه ت به رم، ئه و هه موو خه یالی قول و مه زنی خو ی دا به من و ده بایه من هه موو حه قیقه تی ئه و بنوسمه وه. هه ستمده کرد ئه و ده ستنوسه ی ئه و برده ی بۆ شاری مۆسیقاره سپییه کان، ئه و کوپییه ی مسته فای شه ونم له سه ر ره فه ی کتییخانه یه کی ئوقیانوسی هاواردا هه لیگرت ته مه نیان له ته مه نی ئه م چیرۆکه ی من زیاتر ده بیت. وه ک چۆن یه کیک له مردن ده ترسیت ئاوها له چاپی ئه و کتییبه ده ترسام. هه موو خولیای ئه و سالانه ی من ئه وه بوو ئه م تیکسته بگه ینمه ئه و جیگایه ی جه لادته ی کۆتر باسیده کرد، تخوییک له نیوان ژیان و مردندا، تخوییک بتوانیت له و یوه له نیوان ئیستاو ئه به دییه تدا یارییکات. پوژیک له پوژان دوا ی چوار سال له ئیشکردنی به رده وام و چاوه پروانی به رده وام بریارمدا که ئیدی هه رچییه ک بیت ده بیت ئه م تیکسته بیته ده ری. ئه و کات دلنیا بووم هیچ حه رفیکی دیکه ی نو ی نایه ته پیش تا بیخه مه سه ر ئه م کتییبه، له سه فه ریکی دیکه دا گه رامه وه بۆ ولات، به ر له وه ی به خو م ده ستنوسه که وه بچم بۆ چاپخانه له ئاست ئه و ئوتیله گه وره یه دا وه ستام، ئوتیلیکی تازه و دره وشاوه و گه وره که میوان له سه رتا پای دونیا وه رویان تیده کرد. له وحیکی گه وره ی له سه ربوو که به گلۆپی ره نگا وره نگ ده دره وشایه وه، له سه ری نوسرابوو «سیت

پالاس». به ئه سپایی پارچه گه چیکی که وتووم له سهر شه قامه که ی پیشدهم هه لگرت و به خه تیکی زۆر گه وره له سهر دیواره تازه کهم نویسی «گیلاسی سپی». لهو ساته دا حه زمه کرد هه موو موسیقارو شاعیره کان و نیگار کیشه کانی ئه م شاره بین و له یادی جه لاده تی کۆتر دا له سهر هه موو دیواره کان و له هه موو لاکانه وه بنوسن «گیلاسی سپی»، خه ونیک بوو که هه رگیز نایه ته دی. بیئه وه ی که س بمیینیت به خۆم و ده ستنوسه که وه دوور که وتمه وه و چووم بۆ چاپخانه. له م دیو ده رگای چاپخانه وه یه کیک له دوور بانگی کردم: مامۆستا... مامۆستا، به ریز، به لئ له گه ل تۆمه، ئا به لئ جه نابت، به لئ، تۆ جه نابت مامۆستای نوسهر علی شه ره فیاریت؟ وا نییه.. تۆ ئه و نیت؟

کورپیکی سپیپۆشی گه نجه، به بروخساریکی سپییه وه، به قژیکی درێژ و چره وه. من ده لیت: به لئ من ئه وم، من علی شه ره فیارم.
ئه و نامه یه کم ده داتئ و ده لیت: به ریز ئه م نامه یه بۆ تۆیه. ده بیئت بیخوینیته وه، زۆر گرنگه بیخوینیته وه.
من نامه که وه ده گرم و ئه و ده روات.
نامه که ده که مه وه له خواره وه ناوی جه لاده تی کۆتر ده بینم.

من له بهر ده رگای ئه و چاپخانه یه ده وه ستم، نه ده توانم برۆمه دوا وه نه ده توانم بچمه پیتش، ئیستیک ده که م و سهیری ئاسمان ده که م، چاو لیکه نه یم و هه موو شتیک به خیرایی به پیشدهمدا تیده په ریت، بیئه وه ی ئه و نامه یه بخوینمه وه ده یخمه گیرفانم، ده زانم هه رگیز ئه و نامه یه ناخوینمه وه، هه رگیز، هه رگیز. به هیمنی ده چمه ناو چاپخانه که وه و کتیه که م داده نه یم... دوا رسته ی ئه و له گویمدا ده زرنگیته وه که ده لیت: ئه م چیرۆکه هه رگیز لای تۆ کوتایی نایه ت.

به لام... هه موو شتیک ته واو... هه موو شتیک ته واو...

کتیبه کهم دهخه مه سه ر میزی خاوه نی چاپخانه که و له بری سلاو
 پییده لیم: مالاوا ئه ی قه قنه س... مالاوا. ئه و لیمده پرسیت: ماموستا ده لیت
 چی؟ من بیته وه ی بزانه چی وه لامبده مه وه، وه ک شیت ده لیم: نا، به پیز
 هیچ نییه، هیچ نییه... هینده هیه سه ره تای گورانییه کی کونم بیرکه وته وه
 که ده لیت: مالاوا ئه ی قه قنه س مالاوا... مالاوا ئه ی قه قنه س مالاوا.. مالاوا...
 مالاوا!!!

کتێبه چاپکراوهکانی ئەندێشه

ناوی کتێب	ناوی نووسەر	ناوی وەرگیر
١. بنه‌ره‌ته‌کانی فەلسەفە	د. حەمید عەزیز	
٢. کورد لەدیدی		
رۆژە ھەڵناسەکانەو	د. فەرھاد پیربال	
٣. رێبازە ئەدەبییەکان	د. فەرھاد پیربال	
٤. نەتەوێ زێرا بەکان	جەبار جەمال غەریب	
٥. ناسیۆنالیزم و ناسیۆنالیزمی		
کوردی	د. جەعفەر عەلی	
٦. سۆفیزم و کاریگەری لەسەر		
بزوتنەوێ رزگاری خوازی...	د. جەعفەر عەلی	
٧. مەحوی لەنیوان زاھیرییەت		
و باتینییەت و ...	د. ئەحمەدی مەلا	
٨. نەینییەکانی ژیان	ئۆشۆ	ئازاد بەرزنجی
٩. کورتیلە یەک لە	ستیفن ھۆو کینگ	حوسەین حوسەینی
میزووی کات	لیۆنارد ملۆدیتۆ	د. ھیوا عومەر
١٠. کۆشک	فرانتس کافکا	عەتا نەھایی
١١. فەصول مەقال	ئیبین ڕۆشد	مەریوان عەبدول
١٢. شۆرشی ئەیلوول لەبەلگەنامە		
نەینییەکانی ئەمریکادا	وریا ڕەحمانی	

۱۳. دهسه لآت و جیاوازی   مەریوان وریا قانیع
۱۴. له چ ئیستایه کدا ده ژین   مەریوان وریا قانیع
۱۵. شوناس و ئالۆزی   مەریوان وریا قانیع
۱۶. دین و دونیا   مەریوان وریا قانیع
۱۷. سیاسهت و دونیا   مەریوان وریا قانیع
۱۸. کتیب و دونیا   مەریوان وریا قانیع
۱۹. دواهمین هه ناری دونیا   بهختیار عهلی
۲۰. ئیواره ی په روانه   بهختیار عهلی
۲۱. جهمشید خانی مامم   بهختیار عهلی
۲۲. مەرگی ئاقانه ی دووهم   بهختیار عهلی
۲۳. کهشتی فریشته کان (۱)   بهختیار عهلی
۲۴. کهشتی فریشته کان (۲)   بهختیار عهلی
۲۵. شاری موسیقاره سپیه کان   بهختیار عهلی
۲۶. سیوی سپهه م   بهختیار عهلی
۲۷. له دیاره وه بۆ نادیار   بهختیار عهلی
۲۸. وهک بالنده ی ناو   بهختیار عهلی
- جهنگه له ترسناکه کان   بهختیار عهلی
۲۹. چێژی مەرگدۆستی   بهختیار عهلی
۳۰. ئه ی بهنده ری دۆست،   بهختیار عهلی
- ئهی کهشتی دوژمن   بهختیار عهلی
۳۱. مه عریفه و ئیمان   بهختیار عهلی
- هه یمن قه ره داخی   بهختیار عهلی
۳۲. دۆزی کورد له بازنه ی   بهختیار عهلی
- په یوه ندیه کانی ئه مریکاو...   بهختیار عهلی
۳۳. سه مه رقه ند (چ ۲)   بهختیار عهلی

۵۳. شەوی لیشبۆنە ئیریش ماریا پیمارک
 ۵۴. من و ئەو ئەلبیرتۆ مۆرافیا
 ۵۵. میرنامە جان دۆست
 ۵۶. روخسارە بەندکراوە کەم لەتێفە
 ۵۷. قەپڵک مستەفا خەلیفە
 ۵۸. خەونی پیاوێ ئێرانپێه کان ماردین ئیبراھیم
 ۵۹. گرگن پیر لاگەر کفیست
 ۶۰. ۱۹۸۴ جۆرچ ئۆرویل
 ۶۱. سوور و رەش ستاندال
 ۶۲. دەستنووسە دۆزراوە کە ئێکرا پاولۆکۆیلۆ
 ۶۳. جادە میخەک (۱) دلاوەر قەرەداغی
 ۶۴. جادە میخەک (۲) دلاوەر قەرەداغی
 ۶۵. ئیوارستان پیر لاگەر کفیست
 ۶۶. دارستانی نەرویجی ھاروکی مورا کامی
 ۶۷. ئیوارە پەروانە (چ ۱) بەختیار عەلی
 ۶۸. شاری مۆسیقارە سپیپە کان (چ ۳) بەختیار عەلی
 ۶۹. مەرگی تاقانە دووھەم (چ ۵) بەختیار عەلی
 ۷۰. کۆشکی بالندە غەمگینە کان (چ ۲) بەختیار عەلی
 ۷۱. تەماتە می گوول...
 ۷۲. سیوی سیپھەم (چ ۳) بەختیار عەلی
 ۷۳. ئاوپەرە کە ئۆرفیۆس بەختیار عەلی
 ۷۴. غەزەلنوس و
 باغەکانی خەیاڵ (چ ۲) بەختیار عەلی

٧٥. ئەي بەندەری دوست،
 ئەي کەشتی دوزمن (چ ٢) بهختیار عەلی
٧٦. دواھەمین ھەناری دنیا (چ ٥) بهختیار عەلی
٧٧. ئیمەي پەنابەر کۆمەڵی نووسەر
٧٨. گرەوی بەختی ھەلە (چ ٢) عەتا نەھایی
٧٩. عێراقییەک لە پارێس سەمۆئیل شەمعوون
٨٠. جیھانی سۆفیا و سەباح ئیسماعیل
٨١. فەرھەنگی سۆفیا (چ ٤) یۆستاین گاردەر
٨٢. کچەي پرتەقال (چ ٣) یۆستاین گاردەر
٨٣. لە نەینییە کدا (چ ٢) بەھرۆز ھەسەن
٨٤. کچی بەرپووبەری سێرک (چ ٢) بەھرۆز ھەسەن
٨٥. نەینییە یاری کاغەز (چ ٢) بەھرۆز ھەسەن
٨٦. مایا (چ ٢) یۆستاین گاردەر
٨٧. ئینسایکلۆپیدیایەکی بەھرۆز ھەسەن
٨٨. مێژوویی وینەدار ھەورامان وریا قانع
٨٩. کیشەي کورد لە زرار عەلی
٩٠. رۆژھەلاتی ناوہراستدا د. حامد مەحمود عیسا
٩١. دوالیزمی دژیک لە ھۆنراوەلیریکییەکانی
٩٢. مەولانای رۆمی و مەولەوی تاوہ گۆزی دا لەھۆن قادر
٩٣. فەلسەفەي ئابین (چ ٢) ئازاد قەزاز
٩٤. سایکۆپۆلیتیک (چ ٢) ئازاد قەزاز
٩٥. خۆت بناسە ئازاد قەزاز
٩٦. مەسیح لە خاچ دەدەنەوہ (چ ٢) نیکۆس کازانتزاکیس
٩٧. دلاوہر قەرەداغی

٩٣. قهدهغه شكینی (چ ٢) مهولود ئیبراهیم حهسهن

٩٤. گهړان بهدوای نه مرییدا (چ ٢) مهولود ئیبراهیم حهسهن

٩٥. پیکهاتهی ئهفسانهی کوردی (چ ٢) مهولود ئیبراهیم حهسهن

٩٦. فلهسهفهی بوون د. محهمهد کهمال

٩٧. وهک رووباره بهخووره که پاولوکۆیلۆ سیروان مه